II. 1. C. 56

Digitized by Google

Digitized by Google

CHRONOLOGIAE
HISTORICO-LEGALIS
SERAPHICI ORDINIS

TOMUS TERTIUS

PARS SECUNDA

COMPLECTENS

ACTA COMITIORUM, ET CONGREGATIONUM GENERALIUM AB INDICTIONE CAPITULI GENERALIS ROMANI ANNI MDCCXXIII. AD USQUE ANNUM MDCCLI.

ITEM

LITERAS APOSTOLICAS ROMANORUM PONTIFICUM, ET SS. CONGREGATIONUM, AC SUPERIORUM GENERALIUM DECRETA

EDITA

Ad FRANCISCANAM FAMILIAM recte adminiſtrandam, & collecta, nonnulliſque animadverſionibus illuſtrata

OPERA P.F. CAROLI MARIÆ PERUSINI

Almę Obſervantis Provinciae S. P. N. FRANCISCI Alumni, Lectoris Jubilati, Ex-Miniſtri Provincialis, Chronologi Generalis Ordinis, Supr. & Univerſ. Inquiſitionis Qualificatoris, & Sacr. Congregationis Indicis Conſultoris.

Quibus accedunt Catalogi Chronologici omnium Eminentiſſimorum, ac Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium Ordinis Protectorum; Reverendiſſimorum PP. Miniſtrorum Generalium; Vicariorum Generalium Familię Obſervantium tam Ciſalpinorum, quam Tranſmontanorum; Commiſſariorum Generalium utriuſque Familię juxta celebrem Bullam *Unionis*; ac Commiſſariorum Generalium Indiarum in Curia Sereniſſimi Regis Catholici degentium; ac tandem omnium Provinciarum, ex quibus in pręſentia Ordo componitur, una cum indice omnium illorum, qui ex earum ſingulis ab edita Bulla *Unionis* ad hęc uſque tempora ad dignitates generales Ordinis aſſumpti fuerunt.

ROMAE MDCCLII.
Typis Octavii Puccinelli, in Typographia S. Michaelis ad Ripam.

SUPERIORUM FACULTATE.

Digitized by Google

Digitized by Google

Numiſma Sanctiſſimi D. N. impreſſum pro conſueta diſtributione in Solemnitate SS. Apoſtolorum Petri & Pauli Anno MDCCXXIII.

Digitized by Google

Digitized by Google

CHRONOLOGIA
SERAPHICA
HISTORICO - LEGALIS
Ab Indictione Capituli Generalis
ANNI MDCCXXIII.
USQUE AD ANNUM MDCCLI.

Literæ Pontificis, & Miniſtri Generalis, quibus indicitur Capitulum Generale Romæ habendum anno 1723.

Frater Joſeph Garcia totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus:

Univerſis in Chriſto Jeſu dilectiſſimis Patribus, ac Fratribus in eodem Ordine Deo famulantibus, tam Prælatis, quam Subditis, ſalutem, & pacem in Domino ſempiternam.

EXultate Deo adjutori noſtro, dilectiſſimi Fratres, qui, poſtquam probavit Nos ad aquam contradictionis, diuque nec diem, nec locum diei Generalibus noſtris Comitiis paſſus eſt, amplo demum cum fœnore miſericordiam ſuam adhibuit rebus noſtris; non enim ut cumque dedit agere nos Conventum tot annos deſideratum, verum diſpoſuit in hanc noſtram ſolemnitatem adeo inſignem diem, ut non modo albo (uti ajunt) Lapillo, a Nobis in menſibus anni ſignandos ſit, ſed monumentis etiam marmorum ſolidiorum in æternitates perpetuas referendus, quippe Summi Pontificis feliciter nunc regnantis Innocentii XIII. præſentia, & clementia pleniſſime illuſtrandus. Excelſa igitur Comitum ſtirps, memor in hoc INNOCENTIO Congregationis noſtræ, ac ſoræ, quam ipſemet poſuit ab initio, dum per INNOCENTIUM alterum eam fundavit, & approbavit, non feciſſet ſatis charitati ſuæ, atque indoli erga Inſtitutum noſtrum, ſi per nobiliſſimi ſui Stemmatis Aquilam, alas in ſpeciem agitantem, nos pullos ſuos, viſcatis quodammodo hærentes pennis, dumtaxat ad efferendum volatum illum, impulſu provido, & ſtrenuo provocaſſet; niſi & addidiſſet, materno revera inſtinctu, illam memoria temporum dignam ſedulitatem, ut nempè indiceret ſimul ipſum ad nidum ſuum, in vertice poſitum montium Romanorum, quo ſi neceſſitas ferret, magis præſens, & potens adeſſet ad confovendum; atque illum non alteri fideret, ſed doceret, atque dirigeret per ſeipſam, quo ſcilicet tutius poſſet volitantium cuneus eo inflecti per providentiam ſuam, ubi juventus Ordinis noſtri, per eamdem amanter Nobis additam, ut Aquilæ renovetur. Proinde Nos, æquiori jam animo reſpicientes præteritas noſtras calamitates, utpotè per felicitatem iſtàm eximiam, excipiendas demùm, & procurandas, fatemor ingenuè vobis omnibus, quod jam pro annis, quibus vidimus mala, lætati fuimus, quodve portendentia exitium monſtra in maximum bonum, ut rogabamus, converſa ſint: ſinulque conjicientes parem hilaritatis, & ſpei ſenſum vobis ſimiliter futurum eſſe, ſi certiores efficiamini, quo ſublimi progreſſu Beatiſſimus Pater impenderit Nobis clementiam ſuam, intimare aggredimur, quæ primùm ad Nos privatè dedit, pro ſua in caput veſtrum paterna benignitate, quæque ſubinde etiam ad omnes vos Diplomate publico emanavit. Itaque per Eminentiſſimum Dominum Cardinalem a negotiis Status ſuum primarium Adminiſtrum, placuit renuntiari Nobis, quam dignaretur præferre in ſodalitium noſtrum egregiam voluntatem, hujuſque ſeriem Epiſtolæ noſtris præcipuis Feſti-

bus inſerendæ, ideo faciendam cenſuimus juris veſtri;
ut ſicuti Nobis veſtrum intuitu, atque adeo Nobis ſe-
queſtribus, ea vobis cum primis conceſſa eſt, ita nobiſ-
cum ad gratiam eidem apud Deum, & homines habeu-
dam perpetuò, & referendam, non ultimi coeatis.

Epiſtola igitur, ſuis verbis, hæc eſt: „ Reveren-
„ diſſime Pater. Comitia creandis Supremis veſtris
„ Magiſtratibus, temporum aſperitate jamdiu intermiſ-
„ ſa, ubi primùm Sanctiſſimus Pater Apoſtolicam di-
„ gnitatem eſt conſequutus, in animo habuit revoca-
„ re. Urgebat illum paterna pietas, ſolicita, ne, cum
„ tot annos conferre inter vos de rebus veſtris conſilia
„ non potuiſſetis, aliquid ab optimis Inſtitutis alie-
„ num inter Sodales veſtros non irrepſiſſet. Admone-
„ bant domeſtica exempla; quippe non unum è tot
„ majoribus ſuis ad Romanam Sedem evectis huc
„ operam dediſſe non ignorabat. Illiciebat quoque
„ perpetuum, vetuſtiſſimumque ſuæ gentis erga vos
„ ſtudium, quod in ſe derivatum, maximaque be-
„ nevolentia cultum, aliquo ſuo beneficio illu-
„ ſtrare, ac palam facere, percutiebat. Itaque ad
„ rem difficilem, impeditamque aggreſſus, pro ſua
„ ſingulari ſapientia feliciter expedivit, ſtatuitque
„ Aracœli veſtrum Romæ Conventum agere, agen-
„ doque proximi in ſequentis anni 1723. diem Sab-
„ bati ante Pentecoſtes edicere, ut ſub ejus oculis
„ graviſſimum iſtud negotium conficientes, promptius,
„ accuratiuſque explicetis, ſibi vero luculentius pateat
„ veſtra in eo gerendo ſedulitas, ac vigilantia. Hæc,
„ Reverendiſſimæ Paternitati tuæ Sanctiſſimus Pater
„ meis literis renuntiari voluit; teque omnium pri-
„ mum, nec alio quam ſe Internuntio (quæ ſua
„ in te humanitas eſt) de hac ſua voluntate certio-
„ rem fieri. Mox Sanctitatis Suæ literæ ſubſequen-
„ tur, quibus ſolemnis Comitiorum indictio fiat;
„ iiſque omnibus, quibus ad ea conveniendi jus
„ eſt, publica, & in aperto ſit. Interim de Ro-
„ mano itinere cogitato, ſupplicationeſque ad benè
„ rem peragendam & facito ipſe, & reliquis tuis
„ indicito. Mihi, nec hujus, nec cujuſcumque ve-
„ ſtræ utilitatis deſiderium deeſt; aderunt etiam
„ opera, officiaque, ſi quo ea conferenda ſint, mo-
„ nitum reddas. Romæ 21. Martii 1722. Reveren-
„ diſſimæ Paternitatis tuæ; Ad officia paratiſſimus.

G. Cardinalis Sanctæ Agnetis.

Quoniam autem ſupervacaneum eſſet, aut libera-
re preſiùs, quod Epiſtola iſta tanto cum pondere
expreſſum eſt, aut digerere lutimiùs, quod non fe-
liciùs eadem exprimi potuiſſet; ſupereſt demùm,
ut alias vobis Apoſtolicas literas denunciemus, qui-
bus per jam recitatas videtur Sanctitas Sua prolu-
dere voluiſſe, quaſve Eminentiſſimus Dominus Car-
dinalis Protector Ordinis noſtri ad Nos tranſmiſit,
adjiciens illud ex ſingulari ſua humanitate, ut ex
ipſo nimirum eas in notitiam veſtram, Encyclicis no-
ſtris de more deduceremus; ſcilicet, ne quid huic
noſtræ futuræ celebritati deeſſet, ad eam ſplendidius
augendam, & numeris omnibus adornandam.

Porrò hæ literæ, per Illuſtriſſimum D. D. Alexan-
drum Aldobrandini, Nuncium Apoſtolicum, exe-
quentem ſanctiſſime, & humaniſſime tituli ſui rem,
nobis in manu datæ tenoris, ſequentia ſunt, indictio-
nem noſtrorum Comitiorum affatim complectentes.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

„ Dilectis Filiis Miniſtro Generali, Vice-Com-
„ miſſariis Generalibus, Provincialibus,
„ Cuſtodibus, aliiſque Fratribus totius Or-
„ dinis Minorum, tam de Obſervantia, quam Re-
„ formatorum, Excalceatorum, Recollectorum, ſeu
„ quocumque alio nomine nuncupatorum, ſalutem,
„ & Apoſtolicam benedictionem. Religioſus Ordi-
„ nes, quos tanquam fertilia Agri Dominici plan-
„ taria, circumſpecta Romanorum Pontificum Præ-
„ deceſſorum noſtrorum providentia inſtituit, in vi-
„ ſceribus paternæ gerentes charitatis, Ordinem ve-
„ ſtrum Viris Sanctitate, pietate, religione, ſa-
„ crarum, eiſque ancillantium bonarum literarum
„ ſcientia, ac propriæ, alienæque ſalutis ſtudio ma-
„ ximè præditis fulgentem, ſingularibuſque in hanc
„ Sanctam Sedem meritis conſpicuum, peculiari Apo-
„ ſtolicæ dilectionis affectu complectimur, proindè il-
„ lius ſalubri regimini, & religioſæ tranquillitati li-
„ benter proſpicimus, atque opportunæ proviſionis
„ remedium, ubi illud exigere dignoſcitur, adhibe-
„ mus, ſicut omnibus maturè conſideratis, æquitati,
„ ac rationi conſentaneum eſſe in Domino arbitra-
„ mur. Cum itaque, ſicut accepimus, Capitulum
„ Generale Ordinis veſtri, quod juxta Conſtitutio-
„ nes, ſeu Statuta auctoritate Apoſtolica confirma-
„ ta, ſingulis ſexenniis, ultra, & ſubindè citra mon-
„ tes alternis vicibus celebrari debet, propter ſatis
„ notas temporum calamitates, & difficultates, aliiſ-
„ que juſtis de cauſis fel. record. Clementi XI. Præ-
„ deceſſori noſtro probè perſpectis, viginti duobus
„ ferè ab hinc annis congregari nequiverit; Nos
„ multiplicibus incommodis, quæ univerſo Ordini
„ veſtro, non ſine Regularis diſciplinæ detrimento,
„ contingere poſſent, ſi ejuſdem Capituli celebratio
„ diutius protraheretur, occurrere cupientes, ac re-
„ col. mem. Gregorii IX., & Alexandri IV. Roma-
„ norum Pontificum, de Sanguine, & Familia noſtra,
„ pariter Prædeceſſorum noſtrorum, qui Capitulo
„ Generali per ſeipſos olim præſidentes, collapſa in
„ Ordine veſtro reintegrarunt, feliceſque illius pro-
„ greſſus non mediocriter juverunt, veſtigiis inſi-
„ ſtentes, coram nobis Capitulum Generale hujuſ-
„ modi convocandum duximus, ut quæ ad rectum
„ Ordinis veſtri prædicti regimen, decus, & utili-
„ tatem pertinent, propiùs cognoſcere, iiſque faci-
„ lius, atque validius conſulere poſſimus. Quocir-
„ ca motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matu-
„ ra deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſta-
„ tis plenitudine, memoratæ alternativæ pro hac vi-
„ ce tantùm derogantes, Capitulum Generale totius
„ Ordinis Fratrum Minorum tàm de Obſervantia,
„ quàm Reformatorum, Excalceatorum, Recollecto-
„ rum, aliovè quocumque nomine nuncupatorum
„ in Alma Urbe noſtra, & Conventu Sanctæ Mariæ
„ de Aracœli coram Nobis, in Vigilia Feſti Pente-
„ coſtes anni proximè venturi 1723. juxta morem
„ ejuſdem Ordinis celebrandum, tenore præſentium
„ indicimus, & convocamus, indictumque, & con-
„ vocatum Capitulum denunciamus. Vobiſque pro-
„ pterea Generali Miniſtro, Vice-Commiſſariis Ge-
„ neralibus, Provincialibus, aliiſque Fratribus quo-
„ modolibet nuncupatis, qui, juxta morem, & Con-
„ ſtitutiones veſtri Ordinis in Capitulo Generali jus
„ ferendi votum, ſive ſuffragium habetis, eique in-
„ terveuire tenemini, in virtute Sanctæ Obedien-
„ tiæ, atque ſub pœnis in Conſtitutionibus veſtris
„ contentis, aliiſque Nobis beneviſis, mandamus,
„ quatenùs ad ipſum Capitulum, legitimo ceſſante
„ impedimento, opportuno tempore accedere cure-
„ tis, & die Sabbati poſt Feſtum Aſcenſionis Do-
„ mini noſtri ejuſdem anni proxime futuri, quo
„ Capitularia acta inchoabuntur, & non antea,
„ Conventum Capitularem ingrediamini, exceptis
„ Fratribus Definitoril Generalis, quibus aliquot an-
„ tè diebus ingredi liceat. Ut autem confuſioni,

„ quæ

„ quæ ex Fratrum multitudine oriri poteſt, occurramus, ſtatutis Generalibus Ordinis veſtri adhærentes, ſub pœna privationis ſuffragii præcipimus, quod Miniſter, ſeu pro-Miniſter, & Cuſtos uniuscujuſque Provinciæ ſimul ad Capitulum Generale iter faciant, cum unico tantum ſocio Religioſo pro utroque, & ſi expenſæ aliquæ in itinere ex neceſſitate faciendæ ſint, adducant ſecum Tertiarium, qui vices Sindici Apoſtolici gerat, & ipſius nomine expenſas prædictas inevitabiles faciat; ſupradictoſque omnes hortamur in Domino, ut in itinere euntes, & redeuntes, graviter, modeſte, religiosè, ac decenter incedant; non litigent, neque contendant verbis, ſed ſint mites, pacifici, manſueti, & humiles, ſicut decet Servos Dei, & inſtitutum Evangelicum, quod profitentur, maxime poſtulat. Præter verò prædictos, & illos, quibus literariis exercitiis, & concionibus peragendis a Miniſtro Generali fuerit conceſſa licentia ſpecialis, nemo prorſus ad hæc Comitia venire audeat, ſub pœna Apoſtaſiæ eo ipſo incurrenda, quam indicimus Vocalibus ipſis, qui curioſitatis, aut negotiorum cauſa a via recta ad Capitularem Conventum præfatum notabiliter deflectent. Nihil interim in Provinciis juxta Ordinis ſtatuta prorſus innovetur, donec ad proprias Miniſtri, & Cuſtodes reverſi fuerint; ſi ſecus fiat, id nullius valoris, aut momenti habeatur. Provinciarum Cuſtodes, ut ſui muneris debito reſpondeant, juxta antiquam Fratrum veſtrorum, laudabilemque conſuetudinem, nec non Ordinis ſtatuta, Conventuum tàm Fratrum, quàm Monialium nomina, eorumdem viventium, & a poſtremo Generali Capitulo defunctorum numerum, præcisè qui ſpecialis exemplaritàtis nota, vitam cum ſigno Sanctitatis vel ducunt, vel clauſerunt; item nomina, & qualitates Fratrum inter Infideles, vel ad ſervitium Terræ Sanctæ actu degentium, aut eo tranſire cupientium; operum, quæ vel nuper impreſſa fuere, vel Typis committenda parantur; Notabilium quorumcumque laudabili memoria dignorum, quæ a noviſſimo Capitulo Generali in propria uniuscujuſque Provincia, poſt exactam adhibitam diligentiam, accidiſſe compertum fuerit; ac tandem cæterorum omnium, quæ de jure, ac conſuetudine ad Capitula Generalia deferri ſolent, fidele teſtimonium, authenticamque fidem ſecum habere meminerint. Similiter ſub pœna privationis officii omnibus, qui computa eleemoſynarum juxta Conſtitutiones reddere debent, injungimus, ut eadem computa, & Fidelis hujuſmodi eleemoſynarum adminiſtrationis documenta ad Statutorum præſcriptum per eoſdem Cuſtodes reſpective tranſmittant. In reliquis vero omnibus ad Generale Capitulum quomodocumque pertinentibus, quæ his literis non ſunt expreſſa, Generales Ordinis Conſtitutiones omnino ſervari volumus. Demum præſentibus noſtris literis publicatis, ſicut, prout moris eſt, fieri mandamus, preces ſine intermiſſione Deo Optimo Maximo offerantur pro felici hujus Generalis Capituli ſucceſſu, ut miſericors, & miſerator Dominus proſperum omnium agendorum eventum concedere dignetur; qua propter a Paſchate Reſurrectionis Domini ejuſdem anni, uſque ad diem Feſtum Pentecoſtes, quinta feria cujuslibet Hebdomadæ, ſolemni Feſto non impedita, in ſingulis Conventibus Miſſa de Spiritu Sancto decantetur, & a cunctis Sacerdotibus in Miſſis privatis de eodem Collecta recitetur. Inchoato autem, poſt Matutinas, & Veſpertinas horas, ac Miſſam Conventualem quotidie recitetur pariter Hymnus: *Veni Creator Spiritus*, cum Antiphonis, & Orationibus de Spiritu Sancto, de Conceptione B. M. V. Immaculatæ, ac de P. S. Franciſco.

„ Ab Aſcenſione inſuper Domini ſolemnes ſupplicationes, ſeu Proceſſiones per Eccleſias, & Clauſtra, Litanias Sanctorum decantando, agantur. In ipſa autem Vigilia Pentecoſtes omnes peccata ſua confiteantur, Sacerdotes Miſſas celebrent, alii Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum valde mane recipiant, quibus plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem pro ea vice miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur; eademque pariter die Sacrum ſolemniter de Spiritu Sancto, & Proceſſio, ut ſupra, fiant, omneſque ad Dominum humiliter recurrant, ipſum deprecantes, ut quæ agenda ſunt, ad ſui laudem, & honorem, veſtræ Religionis incrementum, animarum ſalutem, totiuſque Eccleſiæ Militantis utilitatem, præveniendo inſpiret, & adjuvando proſequatur. Decernentes præſentes literas, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis quantumlibet ſubſtantiali defectu, notari, redargui, & impugnari, vel adverſus eas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu impetrato quempiam in judicio, vel extra illud uti poſſe: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, & Fratribus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas Generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenore hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterum, quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingulas

Digitized by Google

,, Provincias deferri, volumus, ut earum exemplis ,, in Romana Curia auctoritate noſtra impreſſis, ma- ,, nu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo ,, perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ mu- ,, nitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra ,, adhibeatur, quæ adhiberetur, ſi forent exhibitæ, ,, vel oſtenſæ.

,, Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ,, ſub Annulo Piſcatoris, die xxvi. Martii 1722. ,, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

Hæc ubi exceperitis dilectiſſimi Fratres, ſi per lætitiam vacat, ut nobis ulterius attendatis, expendite quale demum in gaudium triſtitis veſtra converſa ſit, atque hoc magis adhuc ſit plenum, exitum providere, in quem initia iſta ſpem omnium noſtrum erigere nata ſunt, talem enim, ac tantum concipimus, quin ſubſit metus ne forſitan præfidamus, ut vel expectationem noſtram longo intervallo prætergreſſurus ſit, & communem noſtram utilitatem ad faſtigium, & ſummum, & ſtabile provecturus. Noſtrarum enim quod attinet Nationum mutuum fœdus, perpetuumque, quod aliqui falſa imaginatione decepti, ſuſpicari voluerant labefactatum; profecto, ſi aliquomodo noſtrum corpus iſte Spiritus vitæ deſtituiſſet, non aptius ita reduci poterat, ut oſſa iterum oſſibus jungerentur, & priſtinam unumquodque repeteret compagem ſuam, quam apud illum lapidem angularem, Vicarium Chriſti, qui adeo utraque unum facere datus eſt, ut centrum, & unicum, & indiſſolubile ſit, etiam Catholicæ unitatis. In reliquis operoſiſſimum eſſet per ſingula ire, quæ a Sanctiſſimi Patris beneficentia Ordini noſtro non indecet auſpicari, & ſpecialia cuique veſtrum attingere pervium erit, ſi recolueritis generatim quot, quantiſque nominibus hic Summus Pontifex Paterfamilias noſter apprime ſit, inde namque promittitur, quod de Theſauris ſuis, ditiores nimirum auctoritatis, ſapientiæ, & charitatis, & nova, & vetera proferet in noſtrum excellens emolumentum, tum ſcilicet inſtaurando quæ grandia in nos contulerunt antiquitus, & ſanguine, & apice Majores ſui, cum recens auguſtioribus adhuc gratiis, ex magnanima benevolentia ſua promendis, vetuſtas cœteras illuſtrando. Suffecerit ſane, ut lætabundi audere poſſimus in iſtam ſpem, ſi, favore in nos electiſſimo, unum Gregorium Proſapiæ ſuæ, quotieſcumque non placuerit vincere, ſaltem arrideat æmulari; huic ſiquidem, inter magnifica plurima, debemus illud, memoria hominum aliis non conceſſum, nempe Summos Pontifices ALEXANDROS, INNOCENTIOS, NICOLAOS, MARTINOS, SIXTOS, BONIFACIOS, Generalibus noſtris Comitiis per ſe coactis, per ſe itidem præfuiſſe, quibus omnibus ejuſcemodi viam præivit ipſe, cunctos hos frequentiores Conventus noſtros, & convocando per ſe quoad vixit, & ſolicitudine invicta ultimum uſque inſpirando, & abſolvendo. Hæc ergo innuere vel eo nobis conſilio viſum eſt, ne forte animo hæreatis ad novitatem hanc inopinatam, atque extraneam quidem vobis, at ſummis ex gente Comitum Pontificibus, & per ipſos Apoſtolicæ Sedi quam priſcam, & familiarem: ac proinde ſtato tempore ad Urbem quibus jus eſt, alacres contendatis, non in id modo intuentes, quod pro reſolutis denique tricis noſtris, Deum non in aliquo incelebri loco hymnus decebat liberatorem, ſed in Romana Sion, & in latina Hieruſalem ſolemnius fuerat perſolvendus: atque id ſimul conſiderantes, quod non habemus Pontificem, qui noſtris infirmitatibus compati nequaquam poſſit, cujus propterea clementiæ Thronus cum fiducia eſt ab Alumnis Seraphicis adeundus; & a Nobis quidem, ut miſericordiam conſequamur, pro Republica veſtra non ad omnem amuſſim adminiſtrata; a vobis autem, ut auxilio negotiis privatis, & publicis opportuno, omnigenam gratiam pro voto inveniatis.

Quoniam vero, quæ ad Comitia ſpectant literis Apoſtolicis pleniſſime indicta, & ſatis digeſta ſunt; ad ſalutaris obedientiæ meritum, id unum injungimus, & mandamus ut nempe præſcriptis ſupplicationibus, alias private, & publice connectatis, quibus Summo Pontifici, ſuiſque omnibus incolumitatem, & tranquillitatem diutinam imploretis, domuique de nobis tantopere meritæ fauſtiorem omnem perpetuam felicitatem: concedimus, ut in triduo Feſtum Pentecoſtes immediate antecedenti a reſervatis nobis caſibus, & cenſuris Sacramentaliter poſſitis abſolvi per Confeſſarios approbatos; & demum Provinciarum Superioribus per has præcipimus, ut ſtatim ac eas acceperint, in Conventibus ſuis faciant publicari, deque receptione ipſarum, atque publicatione teſtimonia authentica, reſpective, aut ad Nos tranſmittant, aut ad Generales noſtros Commiſſarios, ad Generale Capitulum afferenda. Quod reliquum eſt dilectiſſimi Fratres, exploratius habemus ingenium veſtrum ad virtutes cultiores factum, quam ut a vobis, quæ minus inculpate geſſerimus, deprecemur: atque adeo id potius flagitamus veſtra pietate freti, ut quoniam judicium duriſſimum iis, qui præſunt, fiet, pro irreprehenſa, quam in ſervitium veſtrum habere ſtuduimus, voluntate, orationibus veſtris lenire Nobis Supremum Judicem (ſic vobis idem ſe placabilem præbeat) ſatagatis. Valete, & præſentem memoriæ veſtræ amantiori gratitudinis ſtudio, noſtrum Eminentiſſimum Protectorem in preces apud Deum aſſiduas retinete. Datum apud Regium Conventum S. Franciſci Matritenſis, die 30. Maii anni 1722.

F. Joſeph Garcia Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De Mandato S. P. Rmæ
F. Joannes Franciſcus a Soreſina
Secretarius Generalis Ordinis.

Evulgatis literis Comitia indicentibus, dubitari contigit, an poſſent Vice-Commiſſarii Generales Ciſmontanæ Familiæ Reformatorum, & Obſervantium, tempus Capitulorum Provincialium infra annum, ante celebrationem Comitiorum Generalium, occurrentium, anticipare, ut poſſe contendebant ſuarum conſtitutionum vi. Verum Sanctitas Sua eximia, qua præditus eſt, prudentia, animadvertit aliquod inferri per hujuſmodi anticipationes detrimentum Fratribus munera Provincialium actu obeuntibus, qui orbarentur jure accedendi, ac ſuffragium ferendi in Capitulo Generali, cui præſidere debebat idem Summus Pontifex, ac proinde maxime optabili, & rara admodum ſorte, per plura antea ſæcula non conceſſa, exciderent, aliiſque præterea adſtipulantibus juſtis cauſis, Sanctitas Sua mandavit, ut Capitula Provincialia, quorum celebratio peragi deberet poſt decimam diem menſis Maii anni 1723. anticipari non valerent, ſed protrahi per menſes, ut commode, peracto Capitulo Generali, celebrari poſſent. Si quæ vero forent ex iis Capitulis, quorum celebrandorum tempus incideret intra decimam illam diem ex Paſcha Reſurrectionis, arbitrio, ac prudentiæ Cardina-

lis

lis Corſini Ordinis Protectoris, commiſit; ut ipſe, perpenſis rationibus anticipationem, vel protractionem ſuadentibus, id decerneret, quod æquius cenſeret, & Provinciarum utilitati (in quam omnia ſtudia convertenda) opportunum. Demum ut Vice-Commiſſarii Generales ſua uterentur auctoritate, prudentis tamen, & æquitate circumſcripta, erga ea Capitula, quæ ante Feſtum Paſchatis Reſurrectionis celebranda fuiſſent.

Committitur Nuncio Neapolis executio Conſtitutionis Clementis XI. de reunione Cœnobiorum S. Luciæ de Monte, ac de Portici Provinciæ Neapolitanæ Fratrum de Obſervantia Diſcalceatorum Hiſpaniæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

ALias per recol. mem. Clementem Papam XI. Prædeceſſorem noſtrum accepto, quod inter tunc exiſtentes Fratres Neapolitanos, & Hiſpanos Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, plures controverſiæ exortæ reperiebantur, fierique nequibat, ut dicti Fratres habitatione, & rerum communione conjuncti, animis, & contrariis ſtudiis non diſſiderent, ac proinde expediebat eos ab invicem ſegregari; Idem Clemens Prædeceſſor motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Conventum S. Luciæ de Monte nuncupatum Civitatis Neapolis, & Hoſpitium dicti Sancti Petri de Alcantara loci de Portici dictæ Provinciæ Neapolitan. Diœceſis ab eadem Provincia perpetuo ſeparavit, & diſmembravit, illaque ita ſeparata, & diſmembrata Provinciæ ejuſdem S. Petri de Alcantara Regni Caſtellæ Fratrum Diſcalceatorum dicti Ordinis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, volens, & ordinans, ut in illis Religioſi Hiſpani, qui deinceps Miniſtro Provinciali ſecundo dictæ Provinciæ pro tempore exiſtenti ſubjecti eſſent, habitarent, & collocarentur; alii vero primo dictæ Provinciæ Conventus, qui octo tunc numerabantur, Religioſis Neapolitanis, & Italis tantum remanerent, ac eadem primodicta Provincia octo hujuſmodi Conventus conſtans in futurum Miniſtro Generali, ſeu Commiſſario Generali Italiæ Ordinis prædicti, pro tempore pariter exiſtenti, ſubjaceret, & alias, prout in ejuſdem Clementis Prædeceſſoris deſuper in ſimili forma Brevis die 15. Septembris 1702. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur. Et ſucceſſivè memorato Clementi Prædeceſſori expoſito, quod ob bellorum motus tunc exortos, interdictumque commercium, & communicationem inter Caſtellæ, & Neapolis Regna, Conventus S. Luciæ de Monte, & Hoſpitium S. Petri de Alcantara prædicta, & Religioſi in eiſdem degentes a Miniſtris Provincialibus dictæ Provinciæ Regni Caſtellæ pluribus annis viſitati minime fuerant, & valde dubitandum erat, quod, ceſſantibus etiam bellis, propter magnam dictorum Regnorum ad invicem diſtantiam, non raro ſine debita viſitatione, & correctione remanere poterant, magno Eccleſiaſticæ diſciplinæ, & Regularis obſervantiæ detrimento; idem Clemens Prædeceſſor Congregationem particularem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus tunc ſuis S. R. E. Cardinalibus negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitis, ſuper prætenſa reunione Fratrum Diſcalceatorum Hiſpanorum S. Petri de Alcantara Ordinis hujuſmodi Conventus S. Luciæ de Monte, & alterius Conventus S. Mariæ de Portici, cum aliis Fratribus Italis dictæ Provinciæ Regni Neapolitani ejuſdem Ordinis, & Inſtituti, deputavit, quæ quidem Congregatio die 27. Auguſti 1711. coadunata per ſuum Decretum cenſuit conſulendum eſſe prædicto Clementi Prædeceſſori pro deputatione alterius Religioſi gravis in Commiſſarium, & Viſitatorem Apoſtolicum, ad ejuſdem Clementis Prædeceſſoris, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum tàm prædictorum Conventuum nationis Hiſpanicæ, & Sancti Petri de Alcantara, quàm aliorum Conventuum Fratrum Italorum memoratæ Provinciæ Regni Neapolis ejuſdem Inſtituti, cum facultate, quatenus in Domino ſibi expediens viſum fuiſſet, collocandi Fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiſcue cum Hiſpanis, & vice verſa, collocandi Religioſos Hiſpanos eorumdem duorum Conventuum in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiſcue cum aliis Italis, vel reſpective remittendi Hiſpanos ad ſuam Provinciam Caſtellæ, & cum aliis facultatibus neceſſariis, & opportunis, literis ſuis minime obſtantibus, aliiſve quibuſvis Indultis, ſeu Ordinationibus, etiam Apoſtolicis, in contrarium facien. In electionibus vero ad Prælaturas eadem Congregatio particularis cenſuit ſervandam eſſe diſpoſitionem Sacri Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, atque ejuſdem Ordinis, & alias, prout in prædicto Decreto uberius dicitur contineri; factaque ſubinde, nempe die 5. menſis Septembris ſubſequentis per tunc exiſtentem Secretarium Congregationis prædictæ de præmiſſis dicto Clementi Prædeceſſori relatione, Illius ſententiam benigne approbavit, & deſuper literas Apoſtolicas in forma Brevis expediri mandavit. Verum ex rationabilibus tunc motivis idem Clemens Prædeceſſor per quaſdam ſuas deſuper pariter in eadem forma die 23. Septembris 1712. de prædictæ Congregationis conſilio, ac etiam motu proprio, literas ſuas prædictas revocavit, caſſavit, irritavit, & annullavit, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuavit, ac proinde Conventum Sanctæ Luciæ de Monte, & Hoſpitium Sancti Petri de Alcantara prædicta a ſecundo dicta Provincia perpetuo pariter ſeparavit, & diſmembravit, illaque ſic ſeparata, & diſmembrata primodictæ Provinciæ Sancti Petri de Alcantara itidem perpetuo reunivit, reannexuit, & reincorporavit, ac in priſtinum, & eum, in quo, antequam primodictæ ſuæ literæ emanaſſent, quovis modo erant, ſtatum, reſtituit, repoſuit, & plenarie reintegravit, ac tàm illa, quàm omnes alios Conventus ejuſdem primodictæ Provinciæ Sancti Petri de Alcantara unico Miniſtro Provinciali, qui Commiſſario Generali Familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis ſubjectus eſſet, ſubjecit, & alias, prout in ſecundo dictis Clementis Prædeceſſoris Literis, quarum omnium executionem fraternitati Tuæ toto illarum tenore inſerto per quaſdam noſtras die 20. Januarii proxime præteriti in eadem forma Brevis emanatas literas, executionem demandavimus, plenius continetur. Hinc eſt, quod Nos in præmiſſis opportune pro cura noſtra paſtorali providere volentes, de prædictæ particularis Congregationis Cardinalium conſilio, ac etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, eidem Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut ad executionem dictæ Reunionis, & incorporationis a memorato Clemente

Præ-

Digitized by Google

Prædeceſſore in ſecundo dictis ſuis Literis demandatæ, & a nobis approbatæ, ut præfertur, cœterorumque contentorum in prædicto Decreto (excepta tantummodo deputatione alicujus Religioſi pro Commiſſario Viſitatore) auctoritate noſtra Apoſtolica procedas, cum facultate ſcilicet collocandi Fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiſcue cum Hiſpanis, & viceverſa, collocandi Religioſos Hiſpanos Conventuum hujuſmodi in aliis Conventibus Provinciæ Regni, promiſcue cum Religioſis Italis, vel reſpective remittendi Hiſpanos ad ſuam Provinciam Caſtellæ. In electionibus vero Prælatorum, diſpoſitionem Sacri Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum eadem auctoritate ſervari mandes. Nos enim ad præmiſſa quaſcumque neceſſarias, & opportunas facultates Tibi harum ſerie tribuimus, & impartimur.

§. 1. Decernentes ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarint, adductæ, aut verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu etiam impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac quoad ea, quæ præſentibus ſunt, vel dici poſſent contraria, prædictis Clementis Prædeceſſoris, & noſtris literis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus, etiam in fundatione dictorum Conventuum, & Hoſpitii, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam dicto Ordini, ejuſque ſuperioribus, & quibuſvis aliis perſonis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 22. Junii 1722. Pontificatus noſtri anno Secundo.

Breve, quo P. Franciſco ab Altamura conceduntur privilegia Ex-Vice-Commiſſariorum Generalium, licet biennium ſui officii non eſſet expleturus.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dilecto Filio Franciſco ab Altamura Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſerv. nuncup. Profeſs.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REligionis Zelus, vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales. Exponi ſiquidem Nobis nuper feciſti, quod Tu per quaſdam noſtras litteras deſuper in ſimili forma Brevis expeditas in Vice-Commiſſarium generalem familiæ Ciſmontanæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, deputatus fuiſti, & alias, prout in prædictis literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, uberius aſſeris contineri. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Capitulum Generale dicti Ordinis die xv. Maii proximè venturi celebrari debeat; Tibi verò tunc temporis ad complendum integrum biennium a Conſtitutionibus Ordinis hujuſmodi auctoritate Apoſtolica confirmatis præſcriptum, ad hoc, ut prærogativis, & indultis, quæ ejuſmodi Commiſſariis Generalibus utriuſque Familiæ Ciſmontanæ munere per biennium perfunctis, per eadem ſtatuta conceduntur, frui valeas, quatuor menſes, & novem dies ſint defuturi. Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, ut Tibi in præmiſſis opportune providere, &, ut in infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Tibi, ut poſtquam munus Vice-Commiſſarii Generalis Familiæ Ciſmontanæ præfatæ abſolveris, tametſi tunc temporis quatuor menſes, & novem dies de dicto biennio deſint, nihilomi-

Digitized by Google

ſominus omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, gratiis, & Indultis, quibus Commiſſarii Generales Familiæ Ciſmontanæ hujuſmodi, poſt abſolutum in eo munere biennium, tàm de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, uti, frui, & gaudere libere, licitè poſſis, & valeas in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi biennium in eodem Vice-Commiſſariatus generalis munere complevisse repereris, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die iv. Martii 1723. Pontificatus noſtri anno Secundo.

Conceduntur Officialibus Generalibus in Curia Romana Privilegia, quibus fruerentur, ſi tempus Officii a legibus ſtatutum complevisſent, licet reipſa illud non eſſent completuri.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm ſicut dilecti filii, Carolus a Corleto Commiſſarius Generalis Curiæ, Benedictus a Caſtro Arquato Procurator Generalis, Conſtantius Soret pariter Procurator Generalis, Michael à Monte Gargano Secretarius Generalis, & Felix à Roma Secretarius Itidem Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, tam de Obſervantia, quam Recollectorum Galliæ, ac Diſcalceatorum, & Reformatorum, reſpectivè nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, quod cum Capitulum Generale dicti Ordinis, die xv. Menſis Maii proxime venturi, in alma Urbe noſtra, Nobis præſentibus, celebrandum ſit; eorum autem officia tunc temporis ceſſare debeant, nec non eis de integro Triennio, ad hoc, ut prærogativis, & indultis, quæ ejuſmodi Commiſſariis Curiæ, Procuratoribus, & Secretariis Generalibus per Conſtitutiones, ſeu ſtatuta dicti Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmata conceduntur, fruantur, plures Menſes ſint defuturi; cupiunt propterea ipſi Exponentes, ne eorum labores, poſt abſolutum dictum Capitulum Generale, ſine præmio deſtituti remaneant, opportunè ſibi in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis particularis nonnullorum ex venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus, à Nobis deputatæ, conſilio, ut præfati Exponentes omnibus privilegiis, & prærogativis, quibus per dictas Conſtitutiones, & quaſdam fel. rec. Alexandri PP. VII. Prædeceſſoris Noſtri litteras, quoad eoſdem Commiſſarium Curiæ, ac Procuratorem Generalem Reformatorum, qui ejuſmodi munera exercuerint, gaudere ſolent, frui poſſint, & valeant reſpectivè in eorum officiis, etiam ſi tempus exercitii dictorum munerum, ad præſcriptum ejuſmodi Conſtitutionum, & literarum requiſitum, minime expleverint, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus, in omnibus, & per omnia ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum in Villa Catenæ Tiburtinæ Diœceſis ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Aprilis 1723. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

F. Cardinalis Olivierius.

Cum nonnulli Vocales ultra tres Annos, & ſex Menſes in ſuis Officiis continuaſſent, petiерunt a Sacra Congr. jus ſuffragandi, a qua prodiit ſequens Epiſtola.

DAlla Segretaria della Sagra Congregazione de' Veſcovi, e Regolari li 4. Maggio 1723. ſi dà la notizia al P. Miniſtro Generale di S. Franceſco, che la Santità di N. S. ha ſtimato, che ſi conceda da S. P. Reverendiſſima al Padre Provinciale della Provincia di S. Nicolò di Bari de Riformati il voto nel proſſimo Capitolo Generale, ſiccome anco al Cuſtode; non oſtante, che abbino compito il triennio, e li ſei Meſi della loro Superiorità, come di potere altresì ſuffragare li medeſimi nel futuro Capitolo

pitolo Provinciale di detta Provincia, e parimenti tutto il Definitorio, e che ſi conceda ancora al medeſimo Provinciale de' Riformati di Calabria, Cuſtode, e Definitorio la voce nel Capitolo Provinciale futuro della ſteſſa Provincia, e tutto ciò ſecondo il parere della Congregazione particolare, e favorevole rappreſentanza fatta dal nominato P. Reverendiſſimo, a cui detto Monſignor Segretario ne porta l'avviſo, e le bacia le mani.

Diſpenſantur qui Commiſſarii, Procuratores, & Secretarii Generales fuerunt, ut in Miniſtrum, vel Commiſſarium Generales eligi poſſint, licet tempus a Conſtitutionibus ſtatutum non interpolaſſent.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cum ſicut dilectus Filius modernus Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, ipſe juſtis, & rationabilibus ex cauſis animum ſuum moventibus, ac in majus ejuſdem Ordinis bonum tendentibus, cum dilectis Filiis Fratribus dicti Ordinis, tàm de Obſervantia, quam Reformatis pariter nuncupatis utriuſque Familiæ Ciſmontanæ &c. qui Commiſſarii Generalis etiam de Curia, & Procuratoris, & Secretarii Generalium ipſius Ordinis munera exercuerunt, diſpenſari ſummopere deſideret, & in Capitulo Generali Ordinis ejuſmodi, uti primum in Alma Urbe noſtra Nobis præſentibus celebrando, ſingula munera præfata denuò aſſequi, nec non ad Miniſtri, & Commiſſarii Generalium Officia eligi valeant, tametſi a dictis muneribus per tempus ab Apoſtolicis, & Ordinis præfati Conſtitutionibus definitum, minime vacaverint, quemadmodum alias in Capitulis Generalibus ejuſdem Ordinis a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris factum fuiſſe memoratur, idque potiori ratione in præſenti concedendum exiſtimet, quia Capitulum Generale dicti Ordinis, quod ad earumdem Conſtitutionum præſcriptum quolibet ſexennio celebrari debuerat, a viginti tribus annis celebratum non fuerit; Nobis propterea idem modernus Miniſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Miniſtri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eumque, ac Fratres ſupradictos ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis &c. hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſuper negotiis ejuſdem Ordinis deputatorum Conſilio, memoratis Fratribus, qui Commiſſarii Generalis, etiam de Curia, Procuratoris, & Secretarii Generalium munera præfata exercuerunt, ut in proximo futuro Capitulo Generali dicti Ordinis, licet ab hujuſmodi muneribus per tempus ab eiſdem Conſtitutionibus præſcriptum, ut præfertur, non vacaverint, nihilominus, dummodo nullum aliud canonicum eis obſtet impedimentum, & ad id idonei reperiantur, in Miniſtrum Generalem, vel Commiſſarium Generalem ejuſdem Ordinis, ſervatis alias ſervandis, eligi, & ſic electi Miniſtri, vel Commiſſarii Generalium hujuſmodi officia ſuſcipere, gerere, & exercere libere, licite, & valide poſſint, & valeant, in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi a dictis Commiſſarii, etiam de Curia, Procuratoris, & Secretarii Generalium muneribus tempore per præfatas Conſtitutiones præſcripto vacaviſſe reperirentur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ac cum eis deſuper opportunè diſpenſamus. Decernentes eaſdem præſentes &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Maii 1723. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

F. Card. Oliverius.

DECRETUM INNOCENTII XIII.

Prohibens in perpetuum ſubrogationes Vocalium quacumque de Cauſa ad Capitulum Generale non accedentium.

Ordinis Minorum S. Franciſci.

Humilibus exhibitis precibus Sanctiſſimo Domino Noſtro Papæ Innocentio XIII. in præſenti Generali Capitulo Ordinis Minorum Sancti Franciſci Præſidenti, Miniſter Generalis ejuſdem Ordinis F. Joſeph Garcia enixe ſupplicavit, ut Sanctitas Sua benigne ſibi impertiri dignaretur facultatem ſubrogandi alios idoneos Fratres in ſuffragio præſtando pro electione Miniſtri Generalis ſucceſſoris in eodem Capitulo facienda, loco, ſive vice abſentium Vocalium, qui ex longinquis Regionibus ultra Mare tempore congruo accedere, ſive intereſſe non valuerunt, pluribus deductis cauſis, rationibuſque, & præſertim, quia alias Summi Romani Pontifices, inſtantibus Miniſtris Generalibus, ſimilibus precibus aliquando annuere dignati fuerunt, eoque facilius, cum convocationis hujuſmodi Capituli Generalis a Sanctiſſimo factæ notitiam in remotas illas Regiones perveniſſe tempore congruo, non conſtat.

Attamen Sanctiſſimus Dominus Noſter, re maturè perpenſa, non ſine animi ſui anguſtia, ejuſmodi ſupplicationibus dicti Miniſtri Generalis erga Sedem Apoſtolicam, ſuamque Religionem optimè meriti minime annuere cenſuit; atque confidit, eo, quo Miniſter ipſe Generalis flagrat, Zelo, fore ut libenter patiatur, quod Sanctitas Sua precibus ejuſmodi non annuat; ſedulò perpendens a ſubrogationibus hujuſmodi abſtinere expediens omninò eſſe, ne intrinſecus, & extrinſecus libertatem in Capitulis Generalibus inſultandi, & detrahendi, occaſio, & exemplum, vel etiam immeritò, deſumatur; ſicque undequaque integra, illibata, & intacta Vocalibus convenientibus ad Capitulum remaneat eligendi facultas, in quibus juxta juris, & Inſtituti regulas conſolidari jus eligendi debet, convenit, & expedit. Ex quibus, aliiſque rationibus ſubrogationes hujuſmodi fieri, nedum ipſa Statuta Ordinis expreſsè prohibuerunt, ſed & Conſtitutiones Apoſtolicæ diſtrictè interdixerunt: Quemadmodum in Conſtitutione Innocentii XII. Prædeceſſoris incipien. *Chriſtifidelium* §. *Perpendentes* edita Romæ 16. Februarii 1694. in qua expreſſa abſentium Vocalium vota, nec Protectoris,

nec

nec cujuſcumque alterius, nec etiam ipſarum Cardinalium Congregationum auctoritate, ſuppleri, ſeu alios Vocales eorumdem abſentium loco ſubrogari prohibuit.

Quapropter Sanctitas Sua, pro ſuo in hunc particularem Gregem, benedicente Domino, ſub ejus oculis, & præſidentia congregatum, Paſtorali Zelo, & Apoſtolicæ dilectionis affectu, ut Sacroſancta libertas in electione omnino integra, prout juris eſt, Vocalibus in Capitulo congregatis conſervetur, utque exemplo cœteris impoſterum congregandis ſalubris hæc proviſio fiat, eas omnes prohibitiones circa ſubrogationes, nedum derogare noluit, ſed confirmando, & approbando, omnino obſervari mandavit, & præcepit; atque iterum, quatenus opus ſit, ſubrogationes, & ſuppletiones votorum, loco, & vice Vocalium abſentium, prohibuit, & interdixit: itaut ſubrogationes, & diſpenſationes forſan impetratæ a Romanis Pontificibus in futurum ſubreptitiæ, & obreptitiæ cenſeantur, niſi facta de hujuſmodi Decreto mentione, & ſpeciali ejus derogatione. Inſuperque Sanctitas Sua, ad majorem cautelam, omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui forſan intervenerint, ſive interveniant, propter Vocalium hujuſmodi abſentiam, ob non fortaſſe perventam ad aliquas remotas Provincias Intimationis hujus Capituli notitiam, ex plenitudine Apoſtolicæ Poteſtatis, motu proprio, ac certa ſcientia, hoc præſenti Decreto ſupplevit, & ſupplet.

Quod quidem Decretum proviſionis, ſeu prohibitionis idem Sanctiſſimus expediri per Congregationem Epiſcoporum, & Regularium, ac in ejus Regeſtis tranſcribi, publicariq. in præſenti Capitulo Generali congregato, ac inter ejus acta regiſtrari, ad perpetuam memoriam, Sanctitas Sua mandavit, & indixit.

Datum Romæ die 15. Maii 1723.

F. Cardinalis Paulutius.

V. Archiep. Damaſcenus Secretarius.

CAPITULUM GENERALE OCTUAGESIMUM.

Longe omnium haſtenus celebratorum per totum Ordinem S. P. N. Franciſci unicum, & celeberrimum Romæ habitum in Templo S. Mariæ de Ara-Cœli die 15. Maii anni 1723.

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

PAPA INNOCENTIO XIII.

Præſente in eo, ac Præſidente.

PROOEMIUM.

TAbulas Capitulares vobis de more publicaturi, operæ prætium duximus, eas a geſtis ejuſdem Capituli exordiri, in quibus, ut Summus Pontifex beneficentiæ in nos ſuæ reliquum nihil fecit, ita viciſſim nihil prætermiſſum debemus pati ad gratiam habendam ipſi, & ad noſtram Poſteritatem in gratitudinem, & obſequium ejus monumentis perpetuis excitandam. Dum ergo ab Anno 1700. encyclicis literis ſemel, & iterum, pro cogendo noſtro Generali Capitulo nequicquam datis pejora in dies portenderentur, nutantibus rebus noſtris, Innocentius XIII. in firmiſſimum columen ſeſe ipſis offerre dignatus eſt, & Seraphico Patriarchæ vicem clementiſſime referens inclinatam Eccleſiam ſuſtentanti, Apoſtolicis ſuis literis ad 26. Martii Anni 1722. Motu proprio expeditis, pro inſequenti Anno convocavit ad Urbem idem Generale Capitulum coram ſe, quod & feliciter coactum fuit, & demum feliciùs abſolutum.

Hoc igitur Anno 1723. Diffinitoribus Generalibus in Feſto Aſcenſionis ingreſſis Urbem, cœteriſque Electoribus, ex peculiari Summi Pontificis diſpenſatione, in eadem feria ſexta inſequenti admiſſis, dum plura de more diſcuterentur ad Ordinem pertinentia, & ad majeſtatem Comitiorum coram Sanctiſſimo habendorum nonnulla digererentur, acceſſit ad hoc Aracœlitanum Cœnobium, ſub veſperam octavæ diei ab Aſcenſione, Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus D. Proſper Mareſoſchi, Summi Pontificis Auditor, ad ſindicationem Votorum, per Sanctitatem ſuam ſpecialiter delegatus, qui cordate adeo, ac religioſe iſtam exhanſit ſolicitudinem, ut vel Pontificio nomine disjecerit famam quandam perperam evulgatam, facturamque negotium libertati Electorum, quæ pleniſſima fuit, ſi ora, & mentes diutius occupaſſet: in hoc idem ſtudium & feria ſubſequens collata fuit, in qua & Pontificiis Literis cum omnibus, qui vacare debuerant, diſpenſatum, & elegans præparatio Templi pro celebrandis Comitiis accommode abſoluta.

Templum ergo ita ornatum erat, ut quæ attexitur ex oloſerycis damaſcenis, aulæis belgicis, aliiſque id genus periſtromatis, & iis quidem ſcite inflexis, & collocatis, nihil ad venuſtatem magnificam deſiderare eſſet. Conſurgebat Pontificius Thronus, qua ex ſolea elevatiori mediam Navim interſecante per quoſdam gradus in ſubjectum Gremium Templi deſcenſus eſt, totique ſpatio interjacenti, uſque ad majores valvas, lateque intra peryſtilis lateralia poſito, majeſtate eminenti dominabatur, ipſique ex adverſo imminens valvis ipſis, per obtenta oloſeryca proba diſſimulatis, inſignis Tela pingens Congregatos Apoſtolos, igneumque deſcenſum ad illos Divini Spiritus præpendebat. Non multum diſtans a Throni gradibus, & è regione ipſius aderat Menſa ita evectior conſuetis, ut ab uno latere alii peduli ſubſelliis impoſitis aſſidentes, & ab altero ſtantes alii, æquè commode ipſam attingerent ad ſcribendum. Caput ejus duo labriola occupabant, quorum alteri Superiorum Generalium ſigilla inerant, alteri duo Catalogi omnium præſentium Electorum, poſt quæ præſto erat & aliud labrum majus, par nimirum acervo omnium Schedularum; partem autem inferiorem Capſula tenebat alba, deſuper hiatu oblongo patens, ut Schedulæ in ipſam demitti poſſent, inde verò apertus Miſſarum Codex, altera pagina Imaginem exhibens pendentis è Cruce Reparatoris, atque altera formulam Juramenti per Electores ſingulos emittendi. Ubi Menſa hæc ad Diſquiſitores excipiendos in conſpectu Throni, & in medio Gremii poſita deſinebat, ſuccedebant utrinque ſepoſitæ ad periſtylia aliæ continuæ laterales, quæ pro Electoribus in medium emittendis opportunis ſpatiis interruptæ, circumcirca omne reliquum Gremii obibant, ambiebantque, ipſæque non minus, ac prior illa, Aulæis uſque ad

Digitized by Google

ſolum tectæ , & neceſſariis omnibus ubique inſtructæ erant ad Schedulas deſcribendas .

Templum in formam hanc aptatum ad Electiones , & Cœnobium ipſum clauſum ſub Cuſtodia manſit die Comitiali , ne multitudinis antelucano concurſu nobis utrumque præriperetur . Proinde ſub primam lucem , ritu quidem ſolemni , ſed opertaneo , de more ſacrificatum fuit Spiritui Paracleto , & horam circiter mandato Summi Pontificis nobis dictam , in Templum Electores immiſſi , ſuiſque omnes ſtationibus ordine collocati . Antevenerant jam Summum Pontificem quatuor Domini Cardinales , ab eodem acciti , ut in Comitiis Diſquiſitores agerent , cum & ipſe Magnatibus , atque Præſulibus adequitantibus, demum in Capitolium hoc ſuum ſubvectus fuit , & quodam univerſi compendio , noſtro ſcilicet Generali Capitulo eidem applaudente , de Humana , & Divina ſublimitate ſua per dignationem eximiam triumphavit . Admoniti per primum intuitum Pontificiæ Crucis illatæ Templo Electores ſuccedentem Vicarium Chriſti de genu adoraverunt , illoque ſervato habitu donec ad ſolium conſcendiſſet , tum deſignatores ex nutu Summi Pontificis innuente ſteterunt omnes , & Dominis Cardinalibus ſedentibus in dextro latere ad Menſam Diſquiſitionis , exceptiſque nonnullis Præſulibus , aliis omnibus extra factis , Summo Pontifice præſente , ac præſidente tandem initium Comitiis datum eſt .

Deſignatoribus igitur Pontificiis omnes actiones omnium dirigentibus Secretarius Ordinis Ciſmontanus primùm ex Menſa ſumpſit labriolum Catalogorum , oblatoque Summo Pontifici , qui graphicè fuerat ſcriptus in uſum ejus , accepit , & ipſe ſuum in eodem labriolo ſubjacentem , & in ſupremo Solii gradu enunciavit de genu Nomina Electorum , ad explorandam eorum omnium præſentiam , ut moris eſt . Comperto illos , qui advenerant , adeſſe omnes , Illuſtriſſimus , & Reverendiſſimus Dominus D. Vincentius Petra , Sacræ Congregationis negotiis Epiſcoporum , & Regularium prepoſitæ Secretarius , ex arca Solii Pontificii recitavit Decretum ſtans , ſubrogationum Electorum abſentium omnimodis prohibitivum .

Poſt hæc deductus fuit ad ſolium P. Miniſter Generalis , & quidem ut ſe abdicaret officio , geſtans labriolum Sigillorum , quod & præſtitit incuſans breviter , & conſtanter rationem guberuii ſui . Sanctiſſimus è labriolo Sigilla ſumpſit , & renuntiationem exhibitam probavit annuens , acceptavitque . Subinde Zelum ſolvit Apoſtolici pectoris in allocutionem Latinam ad Electores , quam exceperunt ipſi ſubmiſſis genibus , mentibuſque demirantes eloquentiæ nervos , & momentorum incitamenta , quibus ad optima vota ſe veriùs ſenſere raptos , quam tantum extimulatos .

Allocutionem Pontificis Confeſſio Electorum ſubſecuta eſt . Conſtitit ſcilicet juxta ſolium duorum Cantorum alter , ex Electorum Cœtu antea deſignatorum , qui pronus ſtans , abſque ſuperpelliceo, ad Eccleſiaſticos modos Confeſſionem conſuetam proferret elata voce , ſubmiſſe eandem aliis genuque poſito una cum illo enuntiantibus . In Confeſſione hac poſt Beatos Apoſtolos Petrum , & Paulum , etiam S. P. N. Franciſci mentio ſolemnis inducta fuit , & ipſemet Summus Pontifex formula illa utens ad impendendam abſolutionem , qua reſumuntur nomina omnia per Confeſſionem priùs inſinuata , poſtquam ab illis verbis eam de more orditus eſt , *Precibus , & meritis Beatæ Mariæ ſemper Virginis &c.* Conſulto adjecit etiam noſtrum Seraphicum Patriarcham , attexere pergens , *Beatorum Apoſtolorum Petri , & Pauli , & Beati Patris Veſtri Franciſci &c.* ; atque adeo nobis ad Confeſſiones inductionem hujuſmodi , ſolemniori ritu , & ſanctiori modo , quo poterat , conſecravit .

Imploratus tum illapſus Divini Spiritus , etiam Summo Pontifice relicta Sede , ad Faldiſtorium proximum acclini genuflectante , & duobus Cantoribus primam ſtropham Hymni *Veni Creator* præcinentibus, cui alternis choris Ultramontani , & Ciſmontani Electores finem impoſuerunt . Interea Summus Pontifex ſe ſe reſtituit Sedi ſuæ , ibique ſtans preces conſuetas proſequutus eſt , Verſu prius ab iiſdem Cantoribus enunciato . Jamque Electioni nihil aliud , præter Diſquiſitores , ſupererat præmittendum , qui quatuor Dominis Cardinalibus per Summum Pontificem ad id vocatis , Officio , & numero reſponderunt .

Ad ſolium ergo P. Generalis proceſſit medius inter illos , qui per primores ad ejuſmodi munus fuerant antea nominati , ibique poſitis omnes genibus , *Beatiſſime Pater* , propoſuit Generalis , *ſi Sanctitati Veſtræ placuerit , hi ſunt Diſquiſitores electi ad recognoſcenda , & adnotanda Suffragia* . Annuente Summo Pontifice , idem Generalis ad ſuam ſtationem reverſus eſt , & ſigillatim quatuor Diſquiſitores , tacto Miſſarum Codice , qui apertus in poſtremo ſolii gradu offerebat Imaginem Crucifixi , & formulam Sacramenti , ad illam quiſque ſeſe obſtrinxit dicens : *Juro me ſecretum omnimode ſervaturum* . Ut juraverant ſinguli conſurgebant , & præſtitutis locis diſponebantur in latere lævo Menſæ Diſquiſitionis , atque ibi quatuor noſtrates ſtantea juxtà Purpuratos quatuor conſedentes , Diſquiſitioni demum , una cum illis , operam impenderunt .

Antequam tamen offerendis ſuffragiis initium fieret , idem Illuſtriſſimus , & Reverendiſſimus Præſul D. Vincentius Petra , & ex eodem quidem , quo priùs loco , aliud in arena conceptum Electoribus Placitum intimavit , quo nimirum Summus Pontifex Electionem edixit aſſertam ſibi , ſi ea primo Suffragiorum concurſu fortaſſis non ſucceſſiſſet .

Secundo igitur eodem Secretario Ordinis Ciſmontano eodem , quo primùm & gradu , & habitu Electores ſingulos evocante , hi procedebant in medium Gremii ad pectus plicata ſiniſtra manu , interque indicem , atque pollicem dexteræ modeſtè ſchedulis elevatis , qui ad Menſam pervenientes , Sanctiſſimo primùm genuflectebant , ſiniſtramque deinde porrigentes ad codicem ut Sacramentum ferrent , tum unam Schedulam immittebant in Arcam , pronunciabantque : *Juro me eligere , quem ſecundùm Deum judico meliorem* . Tunc iterata genuflexione , à dextro latere Menſæ ad ſolium accedebant , & cum tertiùm genuflexiſſent , Sanctiſſimi Pedes exoſculati , ſtationes priſtinas à lævo ejuſdem latere Menſæ ſinguli repetebant .

Nullo penitus offendiculo Electores ducenti , & nonaginta ſex viam ejuſmodi emenſi ſunt , dumque Schedulæ demum , cenſendo earum numerum , ex Arca in Labrum appoſitum extraherentur , ubi Electoribus compertæ pares , etiam diſquiri continuò cœptæ ſunt , & per gyrum à Cardinalium primo , ad noſtrorum ultimum Diſquiſitorum fuerunt recognitæ ad unam omnes , & ſuffragia ſimul ex ipſis quiſque recognitor adnotavit . Hæc , Deo favente , multum ſupra exigitam medietatem in unum confluxerant Eligendorum . Quo ſucceſſu ab omnibus octo Diſquiſitoribus , per æquales ſingulis numeros deprehenſo , aſcenderunt ad ſolium tres Domini Cardinales (quartus enim de Comitibus ab apoplexia recenti hærebat infirmo greſſu) geſtantes folium

ſingu-

ſinguli ſuarum Diſquiſitionum, in quibus ipſemet Summus Pontifex Electionem ut vidit confectam eſſe, juſſit ut ad formam redacta, quæ infra datitur, Comitiis avidè præſtolantibus ipſam de more denunciaretur.

Per Diſquiſitorii ſcribam confeſtim id fuit præſtitum, qui cum, loco abiturus, Sanctiſſimo genuflexiſſet, Electionem ad formæ terminos exaratam recitans è ſuggeſtu, ſolemniter omnibus intimavit. Audita verò Electione mirari fuit, exteriùs omnes reverentiæ in Summum Pontificem conſtitiſſe, ut nihil prorſus vel obſequii, vel gaudii ad alium ab uno ipſo contigerit redundare, inter quam obſequentia modeſtiæ non invitam tantùm exhibitionem. Nec electus provolutus ad pedes Sanctiſſimi Præſidentis, toto ſeipſo indiguit, ut ſubmitteret cervicem formidabili jugo, utque pro dignitate concurrentium rerum ex tempore proloqueretur, breviter enim his fermè verbis profatus eſt: *Beatiſſime Pater libenter huic, quam nec optavi, nec ambivi, obrenunciarem Dignitati, niſi timerem, ne nova jurgia exorirentur, & diſſidia, & ſcandala, ad quæ unicè vitanda tanta honori humeros ſubjicio, confiſus in altiſſima Sanctitatis veſtræ Protectione, quam una cum Sanctiſſima Benedictione ſuppliciter imploro.* Proinde Summo Pontifici volenti parens, acceptis prius Sigilla de manu ejus, tantiſque auſpiciis attoniti Electores, Præſulem ſuum videntes inauguratum, eruperunt demum in Acclamationes peregrè jamdudum preſſas, atque è ſtatione ſui cantorum altero præcinente: *Sanctiſſimæ Trinitati laus, & gloria*, elata voce, plenoque Choro ingeminarunt: *Laus, & gloria*; Tum cantor iterum: *Beatiſſimæ Virgini honor, & benedictio*, iterumque Electorum vox: *Honor, & benedictio*; Ruſus cantor; *beato Franciſco Patri Noſtro decus, & gratulatio*, & Electores ruſus; *Decus, & gratulatio*, Cantor demum: *Beatiſſimo Domino noſtro Sanctæ, & univerſalis Eccleſiæ Pontifici Papæ Innocentio Tertio decimo, qui dignatus eſt in hoc Capitulo præſidere, humiles gratiæ, multi anni, æterna memoria* Electoreſque ſimiliter iterarunt Spiritu ferventiori: *Humiles gratiæ, multi anni, æterna memoria.*

Poſt effuſum gaudium, explicatamque gratiam in modum hunc, Summus Pontifex Indulgentias deindè ad Electores ſingulos, etiam ipſorum conſanguineos ad tertium gradum comprehendentes, aliaſque ducentas ab unoquoque pro libito diſpenſandas, prout Domini Cardinalis Secretarii Brevium Epiſtola præſtitit, ſubmiſſorum; tunc ritu ſolemniori, precibus nimirum illis ab eodem præviè decantatis: *Adjutorium noſtrum in Nomine Domini &c.* trino Crucis ſigno, ſub Auguſtiſſimæ Trinitatis Nominibus, ter nobis omnibus benedixit, & Primoribus dumtaxat Capituli, qui advenienti obviaverant, ſequentibus abeuntem, poſtquam tantum non quinque horas ſic affuit rebus noſtris, ut cum ſemel digredi è ſolio coactus eſſet, eas in ſuſpenſo haberi juſſerit, donec reverteretur, utque ob incurrentem Sanguinem à ſiniſtro tumenti oculo dolorem perpetem toleraverit, diſceſſit tandem relinquens præſentibus mœrorem ſubductæ præſentiæ ſuæ, deſideriumque adeò impreſſum nobis præſentibus, & abſentibus ſuæ diuturnæ ſoſpitatis, ut quod aliis Principibus alii perhibentur ad gratiam palam profeſſi eſſe, id huic nos per ſilentium quidem, ut vehementiorum motuum, & profundioris obſequii elinguis natura eſt, ſed reverà, ſed plenius, ſed quàm cupidiſſimè ſucclamantibus animis teſtati fuimus: *Nihil ultra optaremus ſi Te immortalem haberemus.*

Chronol. Seraph.

ELECTIONES.

INprimis igitur, poſtquam Reverendiſſimus Pater Fr. Ildephonſus Biezma ex Provincia Caſtellæ, anno 1702. Reverendiſſimo Patri Fr. Ludovico *de la Torre*, ex Provincia S. Jacobi vita functo, in Vicarium Generalem Ordinis ſuffectus fuit, & titulo Generalis Miniſtri per Sedem Apoſtolicam decoratus, & poſtquam huic etiam ſublato è vivis anno 1716. ſucceſſit Reverendiſſimus Pater Fr. Joſeph Garcia ex Provincia Immaculatæ Conceptionis, electus eodem anno Vicarius Generalis, & in ſequenti anno 1717. ab eadem Apoſtolica Sede auctus Titulo Miniſtri Generalis; præſenti anno 1723. die 15. Maii, Pervigilio ſcilicet Pentecoſtes, in hoc noſtro Romano Templo S. Mariæ de Aracœli, præſente & Præſidente Comitiis Generalibus Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa Innocentio XIII. electus fuit in Miniſtrum Generalem totius Ordinis S. P. N. Franciſci Reverendiſſimus Pater Fr. Laurentius à S. Laurentio ex Romana Regularis Obſervantiæ Provincia, ejuſdem Provinciæ Lector Jubilatus, & Pater, olim ſexennio Guardianus Sacri Montis Sion, & nuper ſexennio item pro Obſervantibus Vice-Commiſſarius Generalis, cujus Electio formula, quæ hic ſubnectitur, publicata fuit.

In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Jubente Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa Innocentio XIII. præſente, & Præſidente in hoc Capitulo Generali totius Ordinis Fratrum Minorum hodie celebrato, aſſiſtentibus S. R. E. Cardinalibus Paulutio Epiſcopo Albanenſi, Congregationis Epiſcoporum, & Regularium Præfecto, Corſino ejuſdem Ordinis apud Sanctam Sedem Protectore, Sanctæ Agnetis Secretario Status, & de Comitibus Sanctitatis Suæ ſecundum carnem Germano Fratre, ſpecialiter à Sanctitate Sua pro Diſquiſitoribus quoque electis, promulgatur Electio Miniſtri Generalis, ut infra.

Hæc eſt electio Miniſtri Generalis totius Ordinis S. Franciſci, canonicè celebrata per Fratres Vocales capitulariter, ac legitimè congregatos in præſenti Conventu Aracœlitano Urbis, die 15. menſis Maii Anni Domini 1723., in qua quidem Electione &c.

Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ.

Reverendiſſimus Pater Fr. Joannes de Soto, Provinciæ Regularis Obſervantiæ Immaculatæ Conceptionis Lector Jubilatus, & olim Cuſtos, Ex-Secretarius Generalis Ordinis, ejuſdemque Ordinis Procurator Generalis, atque nunc Commiſſarius Generalis Indiarum.

Pater, & Diffinitor perpetuus totius Ordinis.

Reverendiſſimus Pater Fr. Joſeph Garcia, Provinciæ Regularis Obſervantiæ Immaculatæ Conceptionis Lector Jubilatus, & Pater, Ex-Secretarius Generalis Ordinis, & noviſſimè Miniſter Generalis.

Patres, & Diffinitores perpetui Familiæ Ciſmontanæ.

Reverendiſſimus Pater Fr. Cherubinus de Nardò; Provinciæ Reform. Sancti Nicolai Lector Emeritus, & Pater, & Obſervantium, atque Reformatorum Ex-Commiſſarius Generalis.

Reverendiſſimus Pater Fr. Cœleſtinus à Mediolano, Provinciæ Obſervantis Mediolani Lector Jubila-

Digitized by Google

tus, Ex-Secretarius Generalis Ordinis, iteratò Miniſter Provincialis, & Diffinitor Generalis, & per decennium pro Obſervantibus Vice-Commiſſarius Generalis.

Reverendiſſimus Pater Fr. Joannes Coſmus a Monte-Miniano, Provinciæ Reform. Tuſciæ Lector Sacræ Theologiæ, Ex-Secretarius Generalis, & Ex-Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum.

Reverendiſſimus Pater Fr. Franciſcus ab Altamura, Provinciæ Obſerv. Terræ Laboris Lector Jubilatus, & noviſſime pro Obſervantibus Vice-Commiſſarius Generalis.

Reverendiſſimus Pater Fr. Joannes de Petrafitta, Provinciæ Refor. Calabriæ Lector Emeritus, atque Pater, Ex-Procurator Generalis Reformatorum, & eorumdem noviſſime Vice-Commiſſarius Generalis.

Reverendiſſimus Pater Fr. Antonius a Neapoli, Provinciæ Obſerv. Terræ Laboris Lector Generalis, Ex-Secretarius Generalis Ordinis, & Reſcripto Apoſtolico Ex-Commiſſarius Generalis.

Procurator Generalis in Romana Curia.

A. R. P. Fr. Matthæus a Pareta, Provinciæ Obſer. Terræ Laboris Lector Jubilatus & Ex-Miniſter, & nuper ejuſdem Curiæ Commiſſarius Generalis.

Commiſſarius Generalis Romanæ Curiæ.

A. R. P. Fr. Hyacinthus Serrat, Provinciæ Catalauniæ Lector Jubilatus, & Pater.

Procurator Generalis in Curia Romana pro Reformatis.

A. R. P. Fr. Benedictus à Caſtro-Arquato, Provinciæ Refor. Bononiæ Lector Emeritus, & Pater, qui noviſſime eodem Procuratoris Generalis Officio fungebatur.

Procurator Generalis in Romana Curia pro Excalceatis, & Recollectis.

A. R. P. Fr. Joannes Diaz, Provinciæ Excalceat. S. Didaci in Bætica Lector Theologus, & Miniſter.

Diffinitores Generales pro Familia Ultramontana.

A. R. P. Fr. Joannes de Salazar, Provinciæ Obſerv. Carthaginenſis Lector Jubilatus, & Miniſter.

A. R. P. Fr. Antonius Duro, Provinciæ Burgenſis Lector Jubilatus, & Pater, & Ex Secretarius Generalis Ordinis.

A. R. P. Fr. Carolus Bourget, Provinciæ Obſerv. Franciæ Pariſienſis Lector Jubilatus, & Pater, Doctor Sorbonicus, & per Gallias Commiſſarius Generalis Terræ Sanctæ.

A. R. P. Fr. Petrus Poiſſon Concionator Regis Chriſtianiſſimi, Provinciæ Obſer. Franciæ Lector Jubilatus, & Pro-Miniſter.

A. R. P. Fr. Saturninus Dirop, Provinciæ Britanniæ Recollectorum Lector Emeritus, Pater, & Pro-Miniſter.

A. R. P. Fr. Michael Moſterz, Provinciæ Recollect. Colonienſis Lector Jubilatus, & Miniſter.

A. R. P. Fr. Franciſcus Delamar, Provinciæ Recollect. Hiberniæ Lector Jubilatus, & Miniſter.

A. R. P. Fr. Emmanuel de Remediis, Provinciæ Obſerv. Algarbiorum Lector Jubilatus, Pater, & Cuſtos.

A. R. P. Fr. Thomas Montalbo, Provinciæ Excalceat. Granatæ Lector Theologus, & Miniſter.

A. R. P. Fr. Joſeph de Sancta Thereſia, Provinciæ Tertii Ordinis Luſitaniæ Lector Jubilatus, Pater, & Cuſtos.

Diffinitores Generales pro Familia Ciſmontana.

A. R. P. Fr. Carolus a Corleto, Provinciæ Obſer. Baſilicatæ Lector Jubilatus, Ex-Miniſter, & Curiæ Romanæ Ex-Commiſſarius Generalis.

A. R. P. Fr. Bartholomæus a Vulſinio, Provinciæ Obſer. Romanæ Lector Jubilatus, Ex-Secretarius Generalis, & Miniſter Provincialis.

A. R. P. Fr. Gabriel a Venatiis, Provinciæ Obſerv. S. Antonii Lector Jubilatus, & Pater.

A. R. P. Fr. Albericus Balbianus à Liburno, Provinciæ Obſerv. Tuſciæ Pater, & Proviſor Capituli Generalis.

A. R. P. Fr. Joannes Franciſcus a Sorexina, Provinciæ Obſerv. Mediolani Lector Jubilatus, & iterato Secretarius Generalis Ordinis.

A. R. P. Fr. Hilarius Maria de Raguſio, Provinciæ Obſerv. Raguſii Lector Theologus, & Miniſter.

A. R. P. Fr. Andreas Pordagni, Provinciæ Reform. Hungariæ S. Mariæ Lector Emeritus, & Miniſter.

A. R. P. Fr. Joannes Benedictus a Sarzana, Provinciæ Reform. Genuenſis Lector Emeritus, atque Cuſtos.

A. R. P. Fr. Seraphinus a S. Fratelo, Provinciæ Refor. Siciliæ Pater, & Cuſtos.

A. R. P. Fr. Michael Angelus à Gallipoli, Provinciæ Refor. S. Nicolai Lector Emeritus, & Miniſter.

Guardianus S. Montis Sion.

R. P. Fr. Jacobus de Luca, Provinciæ Obſerv. Romanæ Miſſionarius Apoſtolicus.

DECRETUM INNOCENTII XIII.

In ipſo Capitulo Generali ab illo datum, quo ſcilicet Electionem advocabat ſibi, niſi ea primo Scrutinio confecta eſſet.

IN præſenti Generali Capitulo ſub Præſidentia Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Innocentii XIII. cum mox Scrutinium ſit celebrandum pro Electione Miniſtri Generalis Ordinis S. Franciſci, Sanctitas Sua paterno, quo flagrat, Zelo erga prædilectam hanc Religionem, enixè omnes, & ſingulos Vocales in Domino hortatur, & monet, ut proprii muneris conſcii in eum conſpirent votis, quem, ſecundum Deum, idoneum pro tanto munere ferendo ſumma maturitate cognoverint. Quod ſi Vocales ſibi ipſis indulgentes, & partium adhærentium ſtudio diſtracti, Electionem in hoc Scrutinio, juxta Conſtitutionum tenorem, non perfecerint, ne diutius diſſonantium animorum diſcordiæ protrahantur, Sanctitas Sua motu proprio monet, & declarat, electione Miniſtri Generalis non facta in hoc primo Scrutinio, ipſam electionem ſibi ipſi aſſumere velle, ſicut ex plenitudine Apoſtolicæ Authoritatis, & præſentis Decreti tenore, nunc pro tunc, ad ſe devolutam declarat, atque decernit, itaut aliud ſecundum Scrutinium amplius replicari, etiam præſenti die

non

Digitized by Google

non poſſit, nec debeat. Non obſtantibus Ordinis Conſtitutionibus, etiam ſpecialiter à Sede Apoſtolica confirmatis, aliiſque Ordinationibus Apoſtolicis, Statutis, & Conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Quod Decretum Sanctitas Sua in Actis Capitularibus regiſtrari mandat. Dat. in Capitulo Generali, hac die 15. Menſis Maii 1723.

G. Card. S. Agnetis.

B R E V E

SUMMI PONTIFICIS

INNOCENTII XIII.

Confirmans in forma ſpecifica Statutum Capituli Generalis de Precibus, & Suffragiis pro eodem in Ordine perſolvendis.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncti nobis divinitus Paſtoralis Officii debito illa, quæ a Chriſtifidelibus Altiſſimi obſequiis, ſub ſuavi Regularis Diſciplinæ jugo mancipatis, ubereſque bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre jugiter ſatagentibus, pie, unanimique conſtituta eſſe noſcuntur conſilio, ut perpetua firmitate perennentur, libenter Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id à nobis petitur, roboramus. Exponi ſiquidem nobis nuper fecerunt dilecti Filii Miniſter Generalis, & Diffinitores etiam Generales Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, tam de Obſervantia, quam Reformatorum nuncupatorum, quod ipſi, aliique ejuſdem Ordinis Fratres in eorum Capitulo Generali noviſſimè in Conventu S. Mariæ de Aracœli Almæ Urbis noſtræ celebrato ſimul congregati, ac ſecum reputantes peculiarem illam paternæ charitatis affectum, quo univerſum Ordinem prædictum, in humilitate quippe, & paupertate fundatum, ac præclaris in Catholicam Religionem, & hanc Sanctam Sedem meritis fulgentem, priſco Gentis noſtræ, pluriumque de Sanguine, & Familia noſtra Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, qui eumdem Ordinem, illiuſque Fratres plurimi ſemper fecerunt, more, & inſtituto complectimur, necnon recolentes recentia, atque luculenta Pontificiæ noſtræ benevolentiæ argumenta, quæ eis vel maximè perhibuimus occaſione memorati eorum Capituli Generalis, quod non modo coram nobis convocavimus, ſed præſentia etiam noſtra decorari voluimus; ac propterea aliquod grati, & devoti illorum in nos animi teſtimonium exhibere, ac perpetuum monumentum extare cupientes, communibus ſuffragiis decretum ediderunt, & promulgarunt tenoris, qui ſequitur, videlicet.

D E C R E T U M.

CUm Sanctiſſimus Dominus Noſter Innocentius Divina Providentia Papa XIII. egregiam in noſtrum Ordinem voluntatem à majoribus ſuis, etiam ad Apoſtolicam Sedem evectis, jure quodam Sanguinis, ac indita ſuæ Genti pietate in ſe derivatam, ſingulari beneficientiæ, atque amoris argumento comprobare volens, univerſæ Familiæ noſtræ Comitiis Idibus Maii in Ædibus S. Mariæ de Aracœli celebratis dignatus ſit intereſſe, ac præſidere, tanta Optimi Principis humanitate, ac majeſtate ſimul, ut erumpentes præ gaudio lachrymas coram Apoſtolico Throno vix revocandi nobis poteſtas fieret; ne tam illuſtris beneficii memoria ulla unquam temporum injuria, aut aſperitate noſtrorum mentibus excidat, Generale Capitulum gratum animum, atut per Franciſcanam paupertatem licet, exhibere cupiens, proponente Reverendiſſimo Patre Miniſtro Generali, approbantibuſque Diffinitorii Patribus, ſtatuit, atque decernit, ut fauſtus ille dies, qui tanta, ac tam inſigni Clementiſſimi Principis dignatione honeſtatus eſt, inter feſtivos, & toti Ordini Sacros perpetuis futuris temporibus habeatur, ſinguliſque annis, eodem ipſo recurrente die, in omnibus utriuſque Familiæ Conventibus pro longæva proſperitate Sanctitatis Suæ, atque inclitæ, nobiliſſimæque ſuæ Domus incolumitate, ac ſoſpitate Sacrum ſolemne peragatur, atque ab omnibus univerſi Ordinis utriuſque ſexus Fratribus, & Sororibus eadem pro re crebræ ad Deum preces fundantur. Ne autem hæc grati animi teſtificatio una cum vita Sanctitatis Suæ, quam Deus Optimus Maximus ad Chriſtianæ Reipublicæ felicitatem, & Noſtri Ordinis compendium diù, multumque ſervare dignetur, finem aſpiciat, idem Capitulum Generale, proponente eodem Reverendiſſimo Generali Miniſtro, probantibuſque eiſdem Diffinitorii Patribus, ſtatuit, ac mandat, ut, cum Sanctitas Sua viam univerſæ carnis ingreſſus mortales haſce exuvias reliquerit, pro ejus Animæ requie omnes, & ſinguli univerſi Ordinis Sacerdotes tres Miſſas celebrent, & in ſingulis Conventibus ſolemnis Miſſa cum integro Defunctorum Officio decantetur: Clerici verò, & Laici, Monialeſque omnes, ac reſpectivè ſinguli, & ſingulæ, tres, ut ajunt, Coronas B. Mariæ Virginis, & duas Stationes recitent, atque inſuper, ut monimento numquam interituro tanti Pontificis memoria conſignetur, in omnibus univerſi Ordinis Conventibus perpetuò pro anima ejus fiat Anniverſarium. Id autem in omnes tabulas Ordinis inſcribi, ac inferri, & per univerſum Franciſcanum Orbem promulgari idem Capitulum Generali cavit, ſanxit, ac decretum voluit in Comitiis Generalibus Aracœlitanis, hac die 17. Menſis Maii Anno Domini 1723. Fr. Laurentius a S. Laurentio, Miniſter Generalis. - Fr. Joſeph Garcia, Ex-Miniſter Generalis. - Fr. Joannes de Soto Commiſſarius Generalis Familiæ, & Indiarum. - Fr. Cherubinus à Nardo, Ex-Commiſſarius Generalis. - Fr. Deodatus à Roma, Ex-Vice Commiſſarius Reformatorum. - Fr. Franciſcus ab Altamura, Ex-Vice Commiſſarius Generalis Obſer. - Fr. Antonius Blanch, Diſcretus perpetuus Ordinis. - Fr. Joannes Coſmus à Monte Miniano, Diſcretus perpetuus Ordinis. - Fr. Joannes à Petrafitta, Ex-Vice-Commiſſarius Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſi Exponentes Decretum hujuſmodi à nobis approbari, & quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent: Nos ſinceram Fratrum Ordinis prædicti in nos, & Sedem Apoſtolicam devotionem attendentes, plurimumque in Domino commendantes, enixis, ac iteratis ſupplicationibus eorumdem Exponentium nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, harum

ſe-

Digitized by Google

ſeriē approbamus, & confirmamus, ratumque, & acceptum habemus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſiqui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, prædicti Ordinis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alias roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, innovatis; quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Junii 1723. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

FR. LAURENTIUS A S. LAURENTIO

Totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Univerſis, & ſingulis Superioribus, & Subditis Noſtræ Curæ ſubjectis, tam Obſervantibus, quam Reformatis, Recollectis, Excalceatis, Tertii Ordinis, vel alio quocumque nomine nuncupatis, Textum Regulæ Seraphicæ ſub uno capite profitentibus, ſalutem, & Seraphicam Benedictionem.

QUæ nuper a ſumma, ac penè incredibili Sanctiſſimi Domini Noſtri Innocentii, Divina Providentia Papæ XIII. beneficentia præclarè ſunt, ac inſigniter geſta, ad decus noſtri Ordinis ſempiternum, etſi neminem Veſtrum latere poſſe arbitramur, tum quod res ipſa ſuomet nomine celebris per ſilentium abſcondi minime patitur, tum quod ingens noſtrorum frequentia ex toto ferè Terrarum Orbe collecta grati animi debito, ac religioni ducit ubique illa prædicare; placuit tamen parvitati noſtræ eadem Vobis per litteras renunciare, ut, qui licet immeriti ad totius Ordinis regimen fuimus, Deo diſponente, promoti, ex noſtra inſinuatione excitetur in Vobis communis cauſa lętitiæ, & una ſit cum capite omnium membrorum in pia exultatione conſenſio. Et ſane Nobis magnopere lætandum eſt, quod hac temporum conditione Eum Divina Clementia Eccleſiæ Sanctæ Suæ Paſtorem, ac toti Chriſtiano Orbi Principem dederit, qui non ſolum ex illa Gente ortus eſt, quæ ſicuti egregios Apoſtolicæ Sedi Pontifices, ac præclaros Chriſtianæ Reipublicæ Inſtauratores, & Vindices identidem peperit, ita ob ingenitam inclito ſanguini pietatem, eoſdem Protectores eximios, Parenteſque benigniſſimos præſtare curavit, Fraternitatem noſtram tenerrimè diligentes, honeſtantes, ac modis, ſtudiiſque omnibus confoventes, ſed qui etiam domeſticis hiſce exemplis admonitus, omnium Majorum ſuorum pietatem in ſe unum cumulatiùs derivatam, ſingularibus in dies humanitatis, ac benignitatis documentis nititur comprobare. Illud equidem inſigne egregiæ in nos voluntatis ſuæ argumentum eſt, quod, inter primas Apoſtolici pectoris curas de toto Orbe ſuſcepti, illam nec reſpuerit, nec reliquam fecerit, ſed ex animo foverit, quæ univerſæ Familiæ Noſtræ ſplendori, unicuique verò noſtrum commodis, utilitati, omnique bono ſtuderet. Hinc illa Paterni amoris dignatio, qua non tantum generalia noſtra comitia temporum aſperitate diu intermiſſa coram ſe indicere, nobiſque de noſtris rebus conferendi conſilia, Magiſtratus noſtros creandi poteſtatem facere voluit, quæ magna humanitas eſt, ſed etiam (quod vota noſtra excedere poſſit) Eiſdem Comitiis intereſſe, ac præſidere per ſe ipſe non eſt dedignatus; non inſueto quidem Pontificiæ comitatis exemplo, ſi Superiorum ætatum conſuetudinem inſpiciamus, ſed novo, ac plane mirabili, ſi præſentis ævi magnificentiæ, ac Romanorum Pontificum Majeſtatis rationem habeamus. Hæc autem, etſi Vobis omnibus perſpicua eſſe putamus, jubemus ad memoriam revocari, ut quantum totus Seraphicus Ordo, ac unuſquiſque noſtrum Optimo, Benigniſſimoque Principi debeamus, quantumque nos felicitatem temporis hujus nobis ipſis gratulari oporteat, ex noſtris litteris intelligatis. Neque tamen ignoramus, inter tot communis gaudii argumenta, id unum forte permoleſtum vobis contingere potuiſſe, quod iis in Comitiis humilitas noſtra totius Ordinis clavo admota ſit, in quibus, pro rei dignitate, ac ſplendore Pontificiæ præſentiæ, cum decebat Supremum Veſtri Moderatorem renuntiari, qui omni Virtutum genere ornatus, non ſolum oneri par eſſet, ſed etiam eo majorem omni expectatione ſe ipſe probaret, quod tàm præclaris eſt inauguratus auſpiciis. Sed quanquam exiguitatis noſtræ memores, Nos tales non eſſe noſcamus, qui huic muneri dignè exequendo pares ſimus, alacres tamen demandatum nobis onus ſuſcepimus, cum Divini Numinis præſidio, cujus ſapientiæ conſilio tenuitas noſtra ad ſummum tàm illuſtris Ordinis regimen evecta eſt, tum veſtra confiſi virtute, qui vocati in partem hujus ſolicitudinis, pondus noſtræ inſufficientiæ commiſſum ea ratione levare poteſtis, quod aliis Fratribus præſidentes, in grege vobis concredito, ſeverioris inſtituti propoſitum cuſtodiendi, Sancti, ac Seraphici P. N. Franciſci præcepta, conſiliave inſtaurandi, majorum noſtrorum exempla fovendi, veſtris hortamentis, doctrinis, exemplis facultatem habetis. Quod enim noſtris viribus aſſequi non valemus, ut in tota, ac tam magna Ordinis Noſtri amplitudine Sanctæ Noſtræ Regulæ forma ubique inviolata ſervetur, Regularis Diſciplinæ rigor nullibi laxetur, honeſtæ, ac ingenuæ artes undique excitentur, inſtituta denique, ac jura omnia ſarta, tectaque cuſtodiantur; id omne ſolertia, vigilantia, ſolicitudine eorum, quibus aliis præeſſe à Domino datum eſt, facile nos conſequuturos eſſe ſperamus. Hortamur propterea Provinciarum Miniſtros, ac Prælatos omnes, ut ita Subditis ſuis imperare norint, ut filiis, non mancipiis, præeſſe ſe cogitent, *neque, ut dominantes in Cleris, ſed forma facti gregis ex animo, in omnibus ſeipſos præbeant,*

ſecun-

ſecundum Apoſtoli monitum, exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate. Eam autem optamus adhibeant ægris animis medicinam, quæ piam Matrem deceat, non quæ imperioſi Domini ſapiat auſteritatem, formam illam præ oculis habentes, quam Seraphicus Pater Noſter Franciſcus Prælatis ſuis ſervandam præſcripſit, ut ſint *in mandatis moderati, in peccatores miſericordes, in condonando faciles, in verbis manſueti*. Sic enim exulceratæ mentes faciliùs ad ſanitatem revocantur, cum aſperitas correctionis oleo lenitur manſuetudinis. Id autem nullus Prælatorum conſequi ſe poſſe præſumat, niſi quos corrigit ex charitate diligat. Enim vero, ut vere divine Seraphicus Patriarcha Noſter ſcriptum reliquit *tolerare non poterit, quos amare deſierit*. Ante omnia itaque Fratres chariſſimi, quibus a Domino Fratrum Veſtrorum regimen commiſſum eſt, nolite eſſe ſapientes in oculis veſtris, nec veſtræ initi prudentiæ, ſed illam potiùs a Deo petite, quæ deſurſum eſt, ſapientiam habitantem in conſilio, & ea, non quæ carnis ſunt, ſed quæ ſpiritus ſuggerentem. Hanc enim, quæ ſumme neceſſaria eſt animarum Rectoribus, vos adeptos eſſe indicio erit, ſi humanis affectionibus vacui, privatiſque ſtudiis ſpoliati, manſuetudinem, lenitatem, ſuavitatem in præcipiendo, hortando, arguendo adhibueritis. *Benignus eſt enim*, ut ſapiens ait, *Spiritus Sapientiæ*. *Quod ſi zelum amarum habetis*, admonet vos in ſua Canonica Epiſtola B. Jacobus, *& contentiones ſint in cordibus veſtris, non eſt iſta Sapientia deſurſum deſcendens, ſed terrena, animalis, diabolica*. Qui ergo eſtis Deo pro Fratribus vobis concreditis rationem reddituri, in id ſedulo curas veſtras intendite, ne ad iracundiam provocetis Filios veſtros, ſed potiùs bonorum operum, & Sanctæ converſationis exemplo formam eis præbeatis, ad quam mores ſuos componere valeant: cuſtodientes fideliter in eis depoſitum Patrum Noſtrorum. *Propter quod, ut* Apoſtolus monet, *remiſſas manus, & ſoluta genua erigite, & greſſus rectos facite pedibus veſtris, ut non claudicans quis erret, magis autem ſanetur*; pro virili contendentes, ne ſuper vos prophetica illa exprobatio deſcendat: *Quod infirmum fuit non conſolidaſtis, & quod ægrotum non ſanaſtis, quod confractum non alligaſtis, & quod abjectum non reduxiſtis, & quod perierat non quæſiſtis: Sed cum auctoritate imperabatis eis, & cum potentia*. Hæc, ſi pro veſtra prudentia memoria repetere vos non pigeat, haud dubitamus, quin quod in votis habemus, ut de ſolicitudine veſtra gloriemur, tanquam de gaudio, & corona noſtra, Nobis ex ſententia ſuccedat. Univerſos autem Vos, ac ſingulos Fratres, per viſcera charitatis Chriſti obſecramus, & obteſtamur, ut memores ſitis Sancti Inſtituti Veſtri, & Sacramenti, quo vos ipſi adegiſtis ad ſerviendum Deo viventi, *ut abnegantes impietatem, & ſæcularia deſideria, ſobrie, juſte, & pie vivatis in hoc ſæculo*, Apoſtolicum illud vobiſcum identidem reputantes, *quod nemo militans Deo implicat ſe negotiis ſæcularibus*. Non ſint inter vos autem in poteſtatum, officiorumque diſſimilitudine animorum diſſidia, non contentiones, non ſimultates, non odia; *Quod ſi invicem*, ut præmonet Apoſtolus, *mordetis, & comeditis, videte ne ab invicem conſumamini*. Diſcordia enim maximas quaſque res dilabi, ac penitus frangi, nemo eſt, qui neſciat. *Induite vos ergo*, liceat Nobis Apoſtolica verba uſurpare, *ſicuti electi Dei, Sancti, & Dilecti, viſcera miſericordiæ, benignitatem, humilitatem, modeſtiam, patientiam, ſupportantes invicem, ſi quis adverſus aliquem habet querelam: Sicut, & Dominus donavit vobis, ita & vos. Super omnia autem hæc charitatem habete, quæ eſt vinculum perfectionis*. Neque tamen velimus, vos tantum metipſis indulgeatis, ut dignam nominibus Veſtris, & Ordine, cui nomen dediſtis, vivendi rationem Vos inire credatis, quod veſtris in Cœnobiis Deo vacatis, niſi etiam proximorum ſaluti, exterorum ædificationi, Catholicæ Eccleſiæ utilitati ſolerter proſpiciatis. Non ad hoc enim inſtituti eſtis a B. P. N. Franciſco, ut vobis ſolis vivatis, ſed magis, ut aliis proficiatis, ut Chriſti bonus odor ubique ſitis, talibuſque moribus in edito Eccleſiæ loco præfulgeatis, *ut is, qui ex adverſo eſt, vereatur, nihil habens malum dicere de vobis*. Hoc vos monet Regula, quam Domino promiſiſtis, hoc Patrum, ac Majorum Noſtrorum exempla, hoc denique ſingularis in Nos, Ordinemque noſtrum Sanctiſſimi Univerſalis Eccleſiæ Paſtoris Clementia, quam in dies promereri debemus illuſtribus pro ipſa Eccleſia operibus, geſtiſque præclaris, ut digni habeamur, in quibus tot, & tam ſpecialia illius beneficia digne, ac decenter collocata reperiantur. Hæc ſunt Fratres Chariſſimi, quæ humilitas noſtra æqui, bonique facit generatim Charitati Veſtræ ſuggerere, ut noſtro, quo Vos Paterno Amore complectimur, & unicuique Veſtrum decori, quantum cum Domino poſſumus, conſulamus. Cœtera vero, quæ noſtris in Comitiis communi ſunt conſenſione firmata, & quæ Nos ſpecialiter pro publico bono ducimus præſcribenda, in alia encyclica noſtra, Domino favente, accipietis. Interea vero crebras ad Deum preces fundite pro longæva, proſperave Sanctiſſimi Domini Noſtri incolumitate, & ſoſpitate, pro Chriſtianorum Principum pace, & concordia, pro Eminentiſſimo Cardinali Protectore Noſtro, & pro Nobis tandem, qui Seraphicam Vobis impartimur benedictionem.

Datum Romæ ex Noſtro Aracœlitano Conventu nonis Junii milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi tertii.

Fr. Laurentius a S. Laurentio,
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Suæ Paternitatis
Reverendiſſimæ
Fr. Antonius a Mazaria Secretarius
Generalis Ordinis.

Hoc in loco referenda eſſent Statuta, quæ veluti in his Comitiis condita typis prodiere Romæ anno 1729. una cum Brevi Apoſtolico San. Memor. Benedicti XIII. quo eadem Statuta Pontificis auctoritate probantur, & confirmantur. Verum, quia in Capitulo Generali Vallis-Oletano anni 1740. fuerunt reprobata, ut ſuo apparebit loco, injunctum mihi fuit, ne inutilibus paginis Volumen hoc onerans, illa recudi permitterem. Placuit tamen addere antedictas Benedicti XIII. Literas, ut uno veluti obtutu omnia, quæ ad hoc Capitulum ſpectant, Apoſtolica documenta videri poſſint.

Con-

Digitized by Google

Confirmantur Statuta Capituli Generalis anni 1723.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD paſtoralis Dignitatis faſtigium, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione evecti, illa, quæ pro felici, proſperoque Religioſorum Ordinum uberes bonorum operum fructus in Eccleſia Dei aſſiduè proferre ſatagentium gubernio, & progreſſu providè conſtituta, & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Joſephus Maria ab Ebora Procuratoe Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod pro ſalubri totius Ordinis hujuſmodi, illiuſque Fratrum regimine, & directione diverſæ Conſtitutiones in Capitulo Generali ipſius Ordinis noviſſimè, videlicet anno MDCCXXIII. in hac Alma Urbe celebrato, cui fel. rec. Innocentius PP. XIII. prædeceſſor noſter præſedit, editæ, ac ſubinde juſſu noſtro à Venerabili Fratre noſtro Laurentio Epiſcopo Tuſculano Corſino, Ordinis præfati apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectore, & bon. mem. Laurentio Cozza, dum viveret, S. R. E. Cardinalibus nuncupatis reviſæ, ac per eos in meliorem, clarioremque formam redactæ fuerunt. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Joſephus Maria Procurator Generalis illas, pro firmiori earum ſubſiſtentia, exactiorique obſervatione, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ præſidio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Joſephi Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Conſtitutiones præfatas in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, Conſtitutionibuſque, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim Reformationem dicti Ordinis, illiuſque Fratres Reformatos, ſeu Recollectos, vel Diſcalceatos nuncupatos quomodolibet concernentibus, & quandocumque editis, non adverſantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac Conſtitutiones, ut præfertur, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris, die ſecunda Maii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

F. Cardinalis Oliverius.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis in favorem Vocalium Excalceatorum Hiſpaniæ, & Luſitaniæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nuper Nobis fecerunt dilecti Filii Vocales Prominiſtri, & Cuſtodes nuperi Capituli Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum, quod dictum Capitulum Generale decrevit, ut Exponentes, non modo Indiarum Occidentalium, & Orientalium, verum etiam Hiſpaniæ, & Luſitaniæ, reſpective Provinciarum, prærogativis, quibus Fratres de Obſervantia in ſuis reſpective regionibus fruuntur, frui debeant, & alias, prout uberius continetur in Decreto deſuper emanato, tenoris, qui ſequitur, videlicet - Quoniam Provinciarum Excalceatorum non modo Indiarum Occidentalium, & Orientalium, verum etiam Hiſpaniæ, & Luſitaniæ Cuſtodes, & Prominiſtri ad Generalia Capitula accedentes, quia eoſdem, quos reliqui, anfractus, atque labores adeunt, conveniens etiam eſt, ut reportent eaſdem, quam reliqui, prærogativas, Capitulum Generale extendit etiam ad ipſos, omnes, & ſingulas prærogativas, quæ Pro-Miniſtris, & Cuſtodibus Provinciarum Obſervantium per antedictas reſpectivè Provincias, & Regiones taxatæ ſunt, ſub iiſdem tamen conditionibus pro Obſervantibus ad eas pro requiſitis, quamvis idem Generale Capitulum pro hac vice tantum diſpenſet ſuper conditionibus ipſis, ſi forte aliquis Pro-Miniſtrorum, & Cuſtodum Excalceatorum eas non plene habuerit, in gratiam clementiæ ſummæ per Sanctiſſimum Dominum noſtrum Papam Innocentium Tertium decimum, Ordini impertitæ. Actum in Capitulo Generali Romæ ex Aracœli die 22. Maii 1723. F. Joannes Franciſcus a Sorexina Diffinitor Generalis, & Secretarius.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes, præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ auctoritatis, & confirmationis noſtræ patrocinio plurimum deſiderent: Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, extenſionem omnium, & ſingularum prærogativarum, quæ Pro-Miniſtris, & Cuſtodibus Provinciarum earumdem Fratrum de Obſervantia taxatæ ſunt, ad ipſos Exponentes a memorato Capitulo Generali factam (ut præfertur) expeditumque deſuper illius Decretum præinſertum, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris,

& fa-

& facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 8. Junii 1723. Pontificatus noſtri anno tertio.

F. Cardinalis Olivierius.

Loco ✠ Sigilli.

Cum Pater Bernardinus de Vulſinio Provinciæ Obſerv. Romanæ per decem, & ſeptem annos Locis Terræ Sanctæ tanquam Parochus, & Magiſter inſervivisſet, ac in Collegio Sancti Bartholomæi de Urbe linguam Arabicam per plures annos docuiſſet, petiit infraſcripta privilegia a Sacra Congregatione, quæ decrevit, ut ſequitur.

DECRETUM

SACRÆ CONGREGATIONIS GENERALIS

DE PROPAGANDA FIDE

Habitæ die 21. Junii 1723.

REferente R. P. D. Petro Aloyſio Caraffa Archiepiſcopo Lariſſæ Secretario preces P. Bernardini a Vulſinio Ordinis Minorum Obſervant. S. Franciſci prætendentis, vigore privilegiorum præſcriptorum in Brevi Apoſtolico ſan. mem. Clementis PP. XI. incipien. *Commiſſi Nobis*, edito de anno 1710. pro Alumnis Collegii Sancti Bartholomæi in Inſula Urbis, ſibi deberi titulos *Admod. Reverendi*, & Lectoris *Arabici Jubilati*, nec non præcedentiam ſupra Lectores in Sacra Theologia de non numero Jubilatos, ratione ſuæ Lecturæ Arabicæ, exercitiique Apoſtolici Miſſionariatus; Sacra Congregatio audito, perpenſoque voto Capituli Generalis Ordinis habito in Conventu Aracælitano, ſub die 22. Maii proximè elapſi, decrevit primum titulum Patri Bernardino non convenire; ſecundum non eſſe ad minus in Ordine uſitatum, & antelationem ſupra Lectores prædictos non debitam ei eſſe.

Datum Romæ die 3. Julii 1723.

Joſeph Card. Sacripantes Præfectus.

P. A. Archiepiſcopus Lariſſæ Secretarius.

* Chronol. Seraph. 1.

Confirmatur Alternativa in Provincia Immaculatæ Conceptionis Fluminis Januarii in Braſilia FF. Diſcalceatorum.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN eminenti Sedis Apoſtolicæ ſpecula, Divina diſponente gratia, licet immeriti conſtituti, inter multiplices noſtræ ſolicitudinis curas, quibus aſſidue premimur, illam in primis ſuſcipere debemus, per quam, ex debito Paſtoralis officii, erga omnes perſonas Eccleſiaſticas generaliter affectum charitatis extendimus, ſic eos, quos ſub Regularis obſervantiæ jugo, divino cultui emancipatos eſſe cognoſcimus, ſpeciali tenemur Patrocinio confovere. Unde cordi Nobis eſt lites inter eos minuere, ac extinguere, & a diſſenſionibus tales perſonas, maxime Religioſas, eidem cultui divino deditas, componere, & pacificare; ideo ad id operarias manus libenter apponimus, ac illa, quæ pro eorum felici, proſpero, ac pacifico ſtatu, facta fuiſſe comperimus, non ſolum Apoſtolico munimine roboramus, verum etiam pro illarum majori obſervantia innovamus, ac de novo ſtatuimus, & ordinamus, ac pœnas adjicimus, ut ſi non virtutis amore, ſaltem formidine pœnæ, mandata Apoſtolica arctius ſerventur, & alias deſuper diſponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte filii Fratris Ferdinandi a Sancto Antonio infraſcripti Ordinis expreſſe Profeſſi, & Theologiæ Lectoris, ac Commiſſarii, & Procuratoris Generalis Provinciæ Immaculatæ Conceptionis, Ex Provincialis, Prominiſtri Provincialis in Capitulo Generali nuper Romæ celebrato, Ordinis FF. Sancti Franciſci Minorum Diſcalceatorum nuncupatorum Fluminis Januarii in Braſilia, petitio continebat, quod nuper dictus Frater Ferdinandus nomine ſuo, & nonnullorum Fratrum dictæ Provinciæ, nobis ſupplicem libellum porrexit, in quo humiliter Nobis expoſuerat, quod pro confirmatione pacis, & quietis, inter Religioſos dictæ Provinciæ, decreta, & ſtatuta fuerat infraſcripta alternativa inter Fratres dicti Ordinis, illos videlicet natos in Braſilia, & illos natos in Regno Portugalliæ, quæ a Nobis per noſtras litteras in forma brevis ſub Annulo Piſcatoris, videlicet, ſub Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 19. menſis Septembris anni Domini 1721. Pontificatus noſtri anno primo expeditas, confirmata fuit, prout in dictis literis plenius contineri dicitur, quodque idem Frater Ferdinandus, & dicti Fratres expoſuerant præfato Capitulo Generali nuper, ut profertur, celebrato, infraſcripta Capitula continentia nonnullas novas conditiones, & declarationes pro faciliori, & ſecuriori obſervantia, & executione dictæ alternativæ, quæ ab eodem Capitulo, & moderno Miniſtro Generali ejuſdem Ordinis approbata fuerant, in eoque ſupplici libello Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus Capi-

Digitized by Google

tula hujuſmodi confirmare, & approbare, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos ſupplicationibus hujuſmodi inclinati, ſupplicem libellum hujuſmodi Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ remiſimus, a qua emanavit Decretum, quod poſſet præfata alternativa, cum declarationibus, & conditionibus in ea deſcriptis, per noſtras literas in forma Brevis confirmari, & approbari. Tenor autem Capitulorum, & Decreti hujuſmodi eſt, qui ſequitur, videlicet.

Primo. Ut ad ſervandam æqualitatem inter Religioſos utriuſque partialitatis, quæ nunc perfecta non eſt, quia Religioſi nati in Regno Portugalliæ in aliqua parte non adæquant numerum Religioſorum natorum in Braſiliis, ut, donec ad æqualitatem perveniant dicti Religioſi, recipiantur tantummodo Novitii ex natis in Regno Portugalliæ, prout in ſuis litteris Reverendiſſimus Pater noſter Miniſter Generalis jam ordinavit, ſub pœna privationis ſui officii, per unum annum, Provincialibus, qui in hoc defecerint, vel, ut in recipiendis dictis Novitiis obſervetur hæc Regula, duæ partes admittantur ex natis in Regno Portugalliæ, & una ex aliis Braſilienſibus dumtaxat ad habitum admittatur, iſta proportione ſervata, uſque dum numerus uterque compleatur, & æqualis ſit, ita taliter, ut ſemper æqualis Fratrum numerus hinc inde valeat fieri, ac conſervari, quemadmodum fuit practicatum occaſione ſimilis alternativæ conceſſæ Provinciæ Sancti Antonii Excalceatorum Uliſiponenſis, juxta Breve Apoſtolicum expeditum in illius alternativæ executione.

Secundo. Fiat diviſo filiationis utriuſque partialitatis, quarum una dicatur ex natis in Braſiliis, ſeu Braſilienſis; altera vero dicatur ex natis in Regno Portugalliæ ad Braſilia tranſnatantibus, ſub quibus intelligi debent etiam inſulani Europei.

Tertio. Æqualitas numeri Religioſorum intelligatur quoad Clericos, non autem quoad Laicos, ea ratione, quod ſicut alternativa conſtituitur pro ſolo effectu diſtirbutionis officiorum, alternatim inter utramque filiationem, ad quæ aſpirare non poſſunt Laici, quamvis Laici in quantitate, & conſolatione ſua valeant cum ſuis naturalibus Clericis in unum corpus numerari, & uniri, tantumdem ad conſtituendam iſtam æqualitatem, Laici habendi non ſunt in conſideratione, maxime in circumſtantiis caſus præſentis, in quibus rari ſunt Laici ex natis in Braſiliis, cum illi raro habeant ſpiritum ſerviendi Deo in humili ſtatu Laicorum.

Quarto. Quod completo æquali numero Clericorum Religioſorum utriuſque filiationis, ad hoc, ut iſta æqualitas ſucceſſivis temporibus obſervetur, in caſu obitus alicujus Religioſi, vel deficientiæ, aſſumatur ad habitum Regularem alius, qui ſit de eadem filiatione, de qua erat ille Religioſus, qui obiit, vel defecit.

Quinto. Quod etiam ſi forſan numerus Religioſorum Europeorum ſit defectus, vel defecerit, & pro nunc, vel pro tempore non inveniatur æqualis, & cum paucis Religioſis ex parte Europeorum, tantumdem ſemper, & inviolabiliter obſervetur alternativa inter utramque partem, quamvis numerus inæqualiter ſe habeat, ut jam viſum fuit, & determinatum in aliquibus Capitulis Generalibus.

Sexto. Quod in electionibus ſervetur iſte ordo jam præſcriptus in dicto primo Brevi confirmatorio, ſcilicet, ut in uno Capitulo, Miniſter Provincialis, & duo Definitores eligantur ex una parte; Cuſtos vero, & alii duo Definitores aſſumantur ex alia parte: in Capitulis autem ſubſequentibus practicetur viceverſa, & ſic inde conſervetur in Guardianos, alternative ex una, & altera parte eligendos; quod ſi caſus dederit, ut deficiente Miniſtro Provinciali ante completum Triennium, ex quacumque cauſa, deveniendum ſit ad electionem Vicarii Provincialis, Pater dignior, qui debet præſidere, & incumbere ad ejus electionem, erit tunc ille Pater dignior illius filiationis, de qua erat Provincialis defectus, non autem Pater dignior Provinciæ, forſan iſte non erit de illa tunc defecta filiatione, quod ſi fuerit, tunc illi competat, & tunc ex eadem parte, de qua erat Provincialis, Vicarius Provincialis eligatur, quod pro utraque filiatione, debet fieri, & eodem modo obſervetur in ſubrogatione facienda aliis officiis, nempe, Cuſtodis, Definitorum, Guardianorum, cauſa mortis, abſentiæ, aut alterius impedimenti, ut ſubrogatio facienda ſit ſemper taliter alterius Religioſi in Prælatura, officio, & munere de illa filiatione, de qua erat Officialis, ſeu locus, cui ſit ſubrogatio, vel electio.

Septimo. Quod ratione diſparitatis Conventuum, cum in dicta Provincia tredecim tantum Conventus reperiantur, Definitorium eligat Superiorem Majorem ex tribus Miſſionibus, quas habet, qui habeat votum in Capitulis Provincialibus, qui, ſicut Guardianus, per electionem erit electus, donec Conventus in Provincia per erectionem alterius, deveniant ad æqualitatem, idque habeat tantum locum ad ſervandam æqualitatem inter Guardianos Vocales, & ubi Conventus fuerint æquales, Superior Miſſionis nullum amplius habeat votum, nec per ſuffragia habeatur, ſed ponatur ad arbitrium Provincialis, ſicut & alii; hoc enim ſolum fit propter æqualitatem.

Octavo. Quod ad reliqua officia alia, Præſidentes ſine voto, Vicarios, Novitiorum Magiſtros, Oſtiarios, & alia hujuſmodi officia minora, quoad fieri poteſt, cum æqualitate ſe habeant, uſque quo Religioſi ſint æquales numero, & capaces talia officia obtinendi, & in quantum hoc non attingunt, pro bono regimine Provinciæ, aſſumentur ex quacumque filiatione, & propter hæc, & alia, non ideo deſtrui debeat alternativa in majoribus officiis obſervata.

Nono. Quod in tribus Capitulis futuris, ad ſervandam æqualitatem alternativæ, diſpenſetur cum illis Religioſis natis in Regno Portugalliæ, ſeu Europeis non habentibus requiſita præſcripta in Conſtitutionibus Ordinis, ad obtinenda officia majora, quia ſicuti dicti Religioſi raro promoti fuerunt ad gradus minores, & ſic, quamvis ſint capaces, deſtituti ſunt requiſitis præſcriptis in Conſtitutionibus Ordinis, vel municipalibus, vel Generalibus, æqualitas alternativæ ſervari non poteſt, niſi tunc per diſpenſationem habilitentur: iſtaque diſpenſatio fiat per Commiſſarium viſitatorem Præſidentem Capitulorum ipſorum, & cum duobus Diſcretis antiquis ipſius filiationis, quæ diſpenſatio fiat ſolum per noſtros Capitulos ſequentes, ſeu in Congregationibus, per Provinciales cum dictis Diſcretis, & cum a Reverendiſſimo P. Miniſtro Generali per ſuas literas Patentes cum ampliſſimis facultatibus nominatus fuerit Commiſſarius viſitator ipſius Provinciæ, Pater Frater Antonius à Pietate, & Præſidens Capituli, cum aliis reſpective illius nominatis, quod ſint bona, valida, & ſana omnia ab illo, vel illis reſpectiva operata.

Decimo. Quod in omnibus aliis Officiis, quoad fieri poteſt, qui in uno Triennio fuerunt ex una parte, in alio ſequenti Triennio, ſeu de Capitulo ad Congregationem, & viceverſa, pro eiſdem officiis aſſumantur ex altera, pro bono regimine Provinciæ, eademque alternativa practicetur etiam, quoad fieri poteſt,

pro

Digitized by Google

pro Studiis Philoſophiæ, & Theologiæ. Taliter, ut ſtudentes, & lectores æquali numero aſſumantur ex utraque filiatione, & id ipſum obſervetur in electione Prædicatorum, Confeſſorum, Miſſionariorum, & aliorum, qui eliguntur in Commiſſarios Tertiariorum, meliori modo, quo poterit; donec numerus utriuſque filiationis æqualis ſit tam in qualitate, quam in quantitate, obſervata ſemper de cætero inviolabiliter in aliis majoribus officiis alternativa ad formam Brevis deſuper expediti.

Undecimo. Quod ad faciliorem obſervantiam hujus alternativæ, Provinciales dictæ Provinciæ admittant ex Portugalliæ Regno Studentes capaces, & benemeritos, volentes tranſnatare in Braſilia ex Regno Portugalliæ, eoſque adjuvent omni auxilio, & favore, & quatenus in hoc deficient, priventur officio ſuo per unum annum, & tamquam diſſipatores pacis, & communis boni arguantur de culpa ista in viſitatione Generali; & ſi Religioſus aliquis, vel aliqui ſimul uniti de præſenti, vel in futurum impugnaverint, & quoquo modo ſeſe oppoſuerint executioni dictæ alternativæ, ipſo facto privatus, ſeu privati exiſtant activa voce, & paſſiva, omnibuſque actibus legitimis perpetuo. Omnes, qui Viſitatores Generales, pro tempore Præſidentes Capitulorum, omneſque alii Superiores invigilare debeant pro tali inviolabili obſervantia dictæ alternativæ, coercendo omnes perturbatores pœnis tam ſpiritualibus, quam corporalibus, ita ut cenſeatur ſuper diſpoſitis in dicta alternativa adjectus totalis finis, & impoſitum perpetuum ſilentium prætendentibus contrarium, & procedatur contra ipſos opponentes, & in poſterum reluctantes, ut dictum eſt: neque etiam Viſitatores Generales, Præſidentes Capitulorum, Provincialeſque ipſius Provinciæ, ſub pœna privationis ſuorum officiorum totaliter, valeant arguere, aut alterare inſtitutionem dictæ alternativæ, & ejus conditiones.

Duodecimo. Tandem, quod eadem alternativa, juxta Brevium Apoſtolicorum ordinationes, declarationes, & conditiones præfatas, perpetuis futuris temporibus obſervetur, & exequatur, & nulli unquam, vel nunc, liceat facultas eam irritandi, aut de vitio, ſeu nullitate obreptionis, vel ſubreptionis notandi, vel arguendi, & ſi forſan propter hæc, & alia Viſitatores Præſidentes Capitulorum per litteras patentes a Generalibus Ordinis commiſſi, vel Provinciales, aliquos exceſſus, ſeu defectus, quantumvis magnos, ſubſtantiales, vel accidentales ſcienter, vel ignoranter, & nullitates in dicta Provincia, vel per ſe, vel cum aliquibus, uſque ad præſentem diem commiſerunt, vel operati fuerunt, aliqua tranſgredientes Apoſtolica, generalia, vel municipalia ſtatuta, harum virtute, & præſentia approbationis conditionum, ut totalis finis, omnia maneant ſana, valida, & efficacia; quodque ſi in dicta Provincia fuerint aliquæ controverſiæ, Religioſi inobedientes, & diviſi, ſtatim uniantur, & extinguantur lites, non ſuffragando cuiquam aliquod jus in contrarium, manentes ſub obedientia Provincialis dictæ Provinciæ, iſtæque conditiones habeantur admiſſæ, & ligatæ dictæ Provinciæ, per publicationem illarum approbationis, per novum Breve expediendum, ſine Capituli, vel Diffinitorii interventione, iſta capitula ſuperaddenda, ad majorem firmitatem, & executionem dictæ alternativæ, non ſunt nova, ſed ſatis obvia, & expedita, cum plures aliæ alternativæ conceſſæ appareant ſub eiſdem legibus, & conditionibus, ſive reſpiciatur ad ea, quæ diſpoſita ſunt in Capitulis Generalibus, ſive mentis acies convertatur ad Conſtitutiones Apoſtolicas emanatas occaſione ſimilium alternativarum, & ſignanter ad illam Conſtitutionem confirmatoriam alternativæ conceſſæ Provinciæ Sancti Antonii Excalceatorum Regni Portugalliæ, ut videre eſt in illius exemplari. Proindeque prædictus Pater Ferdinandus à Sancto Antonio Commiſſarius, Procurator Generalis ipſius Provinciæ, cum plena facultate, nomine ipſius Provinciæ, & Vocalis Pro-Miniſter in hoc Capitulo Generali, in ſpem certam erigitur, quatenus ita videatur Paternitatibus Veſtris Reverendiſſimis, obtinendi approbationem omnium præfatarum conditionum, quæ tendunt ad conſervationem pacis in tota Provincia, quæque ſucceſſive confirmatæ à Summo Pontifice, adiment quemcumque aditum Novatoribus eamdem Provinciam perturbandi, quod ita non eveniet, ſi dictæ conditiones minime ſuper addantur; nam ſub ſpecie declarationis Brevis jam obtenti, dicti Novatores iterum omnia ſuſdeque verſabunt in eadem Provincia. Quare &c. Fr. Ferdinandus à Sancto Antonio.

Alternativam in Provincia Excalceatorum Immaculatæ Conceptionis in Braſilia, conſenſu ipſius Provinciæ inter Luſitanos, & Braſilienſes factam, ac noviſſime per Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Innocentii XIII. confirmatam, Capitulum Generale ſic approbat cum conditionibus, ut injungat omnibus futuris temporibus mandati executioni, nec ullus ex antedicta Provincia eidem ullatenus refragari valeat. Actum Diffinitorii Generalis ex Aracœli 22. Maii 1723.

Loco ✠ Sigilli.

Fr. Laurentius à Sancto Laurentio, Miniſter Generalis.

Fr. Joannes Franciſcus à Sorexina Diffinitor Generalis, & Secretarius.

Ita eſt Fr. Emmanuel Fernandez *de el Rio*, Secretarius Generalis Ordinis.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attenta remiſſione libelli facta à Reverendiſſimo, & approbatione Superiorum Generalium, ac viſa etiam relatione P. Procuratoris Generalis, referente Eminentiſſimo Zondadario, cenſuit, ſi Sanctitati Suæ placuerit, poſſe per novas ſuas Literas Apoſtolicas in forma Brevis, præfatam alternativam cum declarationibus, & conditionibus ſuperius deſcriptis, confirmari, & approbari, demandando, quod impoſterum memoratum Breve alternativæ deſuper expeditum, & de novo expediendum, juxta ſupraſcriptas præinſertas declarationes, & conditiones, in prænarrata Provincia inviolabiliter ab omnibus obſervetur, & executioni, abſque ulla prorſus exceptione, demandetur. Romæ 23. Julii 1723.

Cardinalis Paulutius.

Vincentius Petra Archiep. Damaſcenus. Secretarius.

Nos igitur quieti, & ſpirituali conſolationi Fratrum dictæ Provinciæ in præmiſſis opportune providere, eoſdemque Fratres Provinciæ dictæ, ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, nec non eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tan-

tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, porrectis nobis pro ejuſdem P. Ferdinandi parte ſuper hoc ſupplicationibus inclinati, Capitula dictam alternativam concernentia, & in eis contenta quæcumque, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, & ſolemnitatum defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, in eiſdem ſupplemus, ac Fratres dictæ Provinciæ ad illorum obſervationem teneri, & obligatos exiſtere, ac nullo unquam tempore ab illis reſiliri, ſeu contra illa quidquam facere, innovare, vel intentare poſſe, præſentes quoque literas, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari debere, ac nullo umquam tempore, ex quocumque capite, & qualibet cauſa quamtumvis pia, legitima, & juridica, etiam ex eo, quod aliqui Fratres dictæ Provinciæ, & præfati Ordinis in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione, jus, vel intereſſe habentes, aut habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & cauſæ, propter quas eædem præſentes literæ emanaverint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente defectu; ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore juris clauſa, occaſione, aliave cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut de voluntate Noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nullibi appareret, ſeu alias probari poſſe, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel ad controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, impetrato, vel emanato, uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra poſſe; neque ipſas præſentes literas Apoſtolicas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam præfatam, etiam in craſtinum aſſumptionis eorumdem Succeſſorum ad Summi Apoſtolatus apicem, vel alias motu proprio, & ex certa ſcientia, ac conſiſtorialiter ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis Clauſulis, & Decretis, etiamſi de eiſdem præſentibus, eorumque toto tenore, ac data, ſpecialis mentio fiat, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis comprehenſas, ſed ſemper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam, ſub quacumque poſteriori data, conceſſas eſſe, & fore, ſicque, & non alias in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quomodolibet quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quo circa modernis, & pro tempore exiſtentibus Venerabili Fratri Epiſcopo Fluminis Januarii, & dilectis filiis Cantori Eccleſiæ Fluminis Januarii, ac antiquiori Canonico dictæ Eccleſiæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte intereſſe in præmiſſis habentium, ſeu alicujus eorum, deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate Noſtra eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta hujuſmodi ab illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, omneſque, & ſingulos, quos ipſæ præſentes literæ concernunt, præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque quibuſvis forſan in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis, ſpecialibus, vel Generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtilis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac etiam conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium eorumdem præmiſſorum conceſſis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam ſi in eis caveatur expreſſe, quod illis per quaſcumque literas Apoſtolicas, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine pro tempore conceſſas, quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes, derogari non poſſit, neque cenſeatur eis derogatum, niſi hujuſmodi derogationes conſiſtorialiter factæ, & per diverſas literas intimatæ fuerint.

Qui-

Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, earumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas Generales idem importantes, mentio, ſeu quælibet alia expreſſio habenda, aut quæcumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret; illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & cauſas etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præſentibus, pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſertis, & expreſſis, & ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum, hac vice dumtaxat, latiſſime, pleniſſime, ac ſufficienter, nec non ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Septembris 1723. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

P. Cardinalis.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

ANAGNINA CANONIZATION.

Decretum S. R. C.

Cum Patres Conventuales contenderent Venerabilem Dei Servum Andream de Comitibus, cujus corpus in eorum colitur Eccleſia, inſcribi *Ordinis Minorum Conventualium*, Procurator Generalis Ordinis inſtavit, ut deleretur illud additum *Conventualium*; & rationibus utriuſque Partis viſis, ac perpenſis, S. R. C. edidit Decretum tenoris ſequentis.

,, In Congregatione Sac. Rituum ordinaria habita
,, die 25. Septembris 1723. propoſita fuit Cauſa Bea-
,, tificationis, & Canonizationis Venerabilis Servi Dei
,, Andreæ de Comitibus, Beati nuncupati, ſuper intro-
,, ductione Cauſæ, in qua reſponſum fuit Poſſe ſigna-
,, ri Commiſſionem, ſi Sanctiſſimo placuerit, & in
,, Decreto apponatur *tantum Ordinis Minorum Sancti*
,, *Franciſci*. Ita reperitur in folio Cauſarum reſolut.
,, in prædicta Sacra Congregatione. In fidem &c.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeſchi Archiepiſc. Apamenus
S. Rit. Congreg. Secretarius.

Eadem Cauſa iterum propoſita memoratæ Congregationi ſub die 11. Decembris ejuſdem anni, ad relationem Card. Paulutii ſuper dubio: *An ſententia lata ſuper cultu ſit confirmanda?* emanavit Reſcriptum tenoris ſequentis — *Affirmative, & ſervetur Decretum ſuper nomine* tantum Ordinis Minorum S. Franciſci.

His non obſtantibus PP. Conventuales, occaſione Decretorum ſuper cultu immemorabili BB. Andreæ Caccioli, & Michelinæ Piſaurienſis, utriuſque Imaginibus, foliis, & libris de illis editis addiderunt titulum *Minorum Conventualium*. Quamobrem habito recurſu ad S. R. C. prodiit ab Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Cervini a Secretis eidem S. C. Decretum, ut ſequitur:

,, Sub die 24. Februarii 1737. Illuſtriſſimus, &
,, Reverendiſſimus D. Cervinus Patriarcha Hieroſoly-
,, mitanus Sac. Rituum Congr. Secretarius, audita
,, in contradictorio utraque Parte, reſcripſit: *Servetur*
Decretum emanatum ſub die 25. *Septembris* 1723. *In Cauſa Anagnina Canonizationis B. Andreæ de Comitibus: in reliquis ad Sac. Congr.*

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſ. S. R. C. Secret.

Itaque ad Sac. Congreg. momentis ex utraque Parte adlatis pro finali Cauſſæ deciſione, reſolutum fuit.

,, Die 16. Februarii 1737. In Decretis præſen-
,, tis Cauſſæ, & aliorum utriuſque ſexus Ser-
,, vorum Dei Tertiariorum S. Franciſci apponatur
,, titulus — *Tertiarii Ordinis S. Franciſci* — In
,, reliquis vero Decretis Servorum Dei Ordinis Mi-
,, norum ejuſdem S. Franciſci, qui deceſſerunt ante
,, Concilium Conſtantienſe ,, *Serventur reſolutiones S. Congr. editæ in Cauſſa Anagnina Beatificationis, & Canonizationis B. Andreæ de Comitibus, ſub diebus* 25. *Septembris, &* 11. *Decembris* 1723.

Fr. Ludovicus Card. Gotti, Ord. Prædicator. Ponenſ.

Sed quoniam in hactenus relatis Decretis nulla ſtatuitur pœna contra inobedientes, nec præcipitur omnibus eorumdem obſervantia, ſed hæc uni tantum videatur injungi eidem Sacr. Congr. opportunum proinde eſſet, ad jurgia, & lites tollendas, ac veritatem undequaque tuendam, aliud efficacius parare remedium.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quo approbatur Capitulum Provinciæ Conceptionis in Braſilia, aliaque ad ejuſdem Provinciæ alternativam ſpectantia decernuntur.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſcit Paſtoralis officii munus, cui diſponente Domino præſidemus, ut quæ inter Religioſorum cœtus diſſidia excitant, ea ne altius expullulent, ſint a Nobis radicitus extirpanda, ſicque ad ea ſolicite intendimus, quæ ad conjunctionem, atque adeo unionem inter illos conciliandam, ac ſerendam nos inducunt, & per quæ diſcordiarum, & litium, ac controverſiarum quarumlibet, inter perſonas, maxime Religioſas, omnis materia tollatur, & ut graduum abuſus, ac cupiditates Religionem Fratrum Minorum Sancti Franciſci tot viris illuſtribus decoratam pervertentes, capitaque ad tot mala excitantia extirpentur, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Fr. Franciſci a Conceptione, inſraſcripti Ordinis expreſſe profeſſi, ex-Cuſtodis, ac Theologiæ Lectoris, nec non Miniſtri Provincialis Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum Fluminis Januarii in Braſilia, petitio continebat, quod cum approximatum fuiſſet tempus viſitationis Generalis dictæ Provinciæ, in eaque Provinciale Capitulum celebrandi, ut mos eſt, de anno Domini 1722. a dilecto etiam filio F. Joſepho Garcia, tunc temporis Miniſtro Generali dicti Ordinis, litteræ Patentes ad dilectum pariter filium Fr. Antonium a Pietate ejuſdem Ordinis etiam expreſſe profeſſum, ex-Diffinitorem ejuſdem Provinciæ expeditæ, ac commiſſæ fuerunt, per quas eum delegavit, ac conſtituit Viſitatorem Generalem, & Præſidentem Capituli Provincialis præfatæ Provinciæ tunc venturi, cum aliis facultatibus eidem Fr. Antonio a Pietate communicatis, & conceſſis, etiam

idem

idem Provinciale Capitulum, ac electiones confirmandi, prout plenius, ac uberius in dictis litteris Patentibus a præfato Miniſtro Generali tunc temporis exiſtente expeditis, latius patet, tenoris ſequentis, videlicet.

Deputatio facta a P. Miniſtro Generali totius Ordinis S. P. N. Franciſci pro viſitatione præfatæ Provinciæ, ante Capitulum Provinciale ejuſdem, in perſona Fr. Antonii a Pietate ex Diffinitoris ejuſdem Provinciæ, cum omnibus, & ſingulis facultatibus, privilegiis communibus, & particularibus concedi ſolitis omnibus Commiſſariis Viſitatoribus Provinciarum Ordinis, ac cum poteſtatis plenitudine, & ſignanter cum facultate corrigendi, caſtigandi, formandi proceſſus, & ipſos compilandi, & cum Diffinitorio ſententiandi, & cum facultate ſubdelegandi viſitationem aliquorum Conventuum, votum conſultivum, electivum, & deciſivum habendi in omnibus gerendis, cum præſidentia in Diffinitoriis Congreſſibus, tribuendo etiam facultatem ad convocandum, & celebrandum ipſum Capitulum Provinciale, & eligendum in illo omnes ſolitos Officiales, & Superiores majores, & minores, repellendum quos non judicaverit benemeritos, facultatem confirmandi nomine Miniſtri Generalis omnes electiones, & mutandi aliqua, vel aliquos Superiores Locales, ſi opus eſſet, regulando electiones omnes, & officia, juxta eorum alternativam ſtabilitam in præſata Provincia in præcedenti Capitulo Provinciali, approbatam ab ipſomet P. Miniſtro Generali, & confirmatam a S. Sede Apoſtolica; & in caſu defectus ipſius P. Antonii a Pietate primo loco nominati, ſubſtituitur Frater Stanislaus a Jeſu, Concionator, & ex-Diffinitor ejuſdem Provinciæ; & in defectu hujus ſecundi, ſubſtituitur tertio loco Fr. Hieronymus a Sancta Roſa Lector Theologiæ, cum omnibus, & ſingulis facultatibus ſupra relatis, & pro gerendis iis omnibus, quæ per primo nominatum gerenda eſſent, & ad hoc ut litteræ patentes præfatæ infallibilem executionem, & effectum ſuæ auctoritatis, & pleniſſimæ facultatis haberent &c. Mandando denique omnibus tam Superioribus, quam Subditis ejuſdem Provinciæ ſub excommunicationis pœna, cœteriſque ſolitis Cenſuris in Bulla Gregorii XIII. contentis, recognitionem, & obedientiam P. Viſitatori nominato, vel ſubſtituto &c. Datum Matriti 29. Maii 1722.

Confirmatio, & nova approbatio facta ab eodem P. Miniſtro Generali literarum patentium, & deputationis, de qua ſupra, in qua confirmatione, ad tollenda nonnulla dubia coram ipſo excitata, nec non tollendas quaſcumque oppoſitiones, quæ forſan fieri potuiſſent ab aliquibus Religioſis ejuſdem Provinciæ contra illarum executionem, declarat, quod præfatæ litteræ Patentes effectum ſuum habere debeant, etiam ſi P P. primo, & tertio loco nominati non eſſent ex illis, qui fuerant nominati a Diffinitorio Provinciæ in nominatione tranſmiſſa ad eundem P. Miniſtrum Generalem, & licet non eſſent de partito Braſilienſi, ſed Luſitano, quia nulla adeſt lex in ſubjecta materia, aut ab ipſo Miniſtro Generali, aut a S. Sede Apoſtolica approbata, quæ præfatæ diſpoſitioni, & arbitrio Miniſtri Generalis opponatur, & cum declaratione etiam, quod deputationes, & nominationes præfatæ Commiſſarii Viſitatoris, ejuſque ſubſtitutorum, non contrariantur alternativæ ſtabilitæ in Provincia, eo quod ipſa alternativa reſpicit æqualitatem electionum Officialium, & Superiorum Provinciæ; non autem deſtinationem Commiſſarii Viſitatoris, & quatenus opus eſſet, ſuper quacumque lege municipali, vel determinatione præfatæ Provinciæ, ſi qua eſſet in contrarium, pro effectu præfatæ ſuæ deputationis, de plenitudine poteſtatis diſpenſat, ad bonum regimen, & communem pacem Provinciæ: ultimo eadem plenitudine poteſtatis annullat quæcumque in contrarium præfatæ ſuæ deſtinationis facta, vel diſpoſita fuiſſent à Diffinitorio Provinciæ, ante receptionem præſentium litterarum, vel poſt earum publicationem, utpote inſubſiſtentia, & invalida, & ſub prioribus pœnis iterum præcipiendo omnibus Provinciæ individuis, tam Superioribus, quam Subditis, ut in omnibus præfatis tantummodo PP. deſtinatis, & nominatis ab ipſo pareant, & obediant, addendo alias ulteriores pœnas arbitrarias adverſus contrafacientes, inobedientes, rebelles &c. Sub datum de Rio Seco die 30. Junii 1722.

In tertia littera idem Pater Generalis, ut alternativa Provinciæ in officiis, & dignitatibus conferendis in primo Capitulo Provinciali facilius executioni demandari poſſet, ejuſque diſpoſitio in omnibus obſervaretur, de poteſtatis plenitudine diſpenſando cum omnibus aliunde repertis idoneis ad officia obtinenda, licet non præſentibus in Capitulo, & licet non exercuiſſent officia, & munera præcedentia ab ſtatutis præſcripta, eos habilitat, ut pro executione alternativæ arbitrio, & conſcientia ipſius Patris Viſitatoris nominati, eligi poſſint ad ipſa eadem munera obtinenda &c. Non obſtantibus in contrarium ſtatutis &c. Inſuper pro ſtabilitate perpetua ejuſdem alternativæ præcipitur, ut in proximo Capitulo Provinciali fiat ſtatutum præcipiens tam novo Provinciali, quam Succeſſoribus, ut in receptione Novitiorum ſemper ſervetur æqualitas inter Braſilienſes, & Luſitanos, ita ut numerus unius partis non excedat numerum alterius; & ſi in præſenti unus excedat alium, de illa ſuſpendatur receptio, uſque dum detur æqualitas numeri inter Braſilienſes, & Luſitanos; quod quidem tam in præſenti, quam in futuro ſervandum erit a PP. Provincialibus, ſub pœnis ab ipſo Capitulo Provinciali imponendis adverſus contravenientes &c. Ita ut, ſi de præſenti reperiatur exceſſus in aliqua parte, ex parte excedente ſuſpendatur receptio Novitiorum, & Novitii recipiantur ſolummodo ex alia parte deficiente, quouſque factus fuerit æqualis numerus utriuſque partis; & ſubinde Novitiorum receptio fiat pro æquali, & in caſu mortis, aut deficientiæ alicujus Religioſi ex una parte, ex illa eadem parte recipiatur alius Novitius pro æqualitate numeri ſervanda &c. Sub datum Valliſoleti 2. Auguſti 1722. Idem Miniſter Generalis plenitudine poteſtatis utens, ut habet ex conceſſionibus Apoſtolicis, in virtute ſuarum litterarum, prorogavit gubernium Provincialis dictæ Provinciæ Conceptionis in Braſilia, per ſex menſes ultra triennium phyſicum, neceſſitate ejuſdem temporis, ut Provincialis reformaret Provinciam, & diſponeret media utilia illi &c. Datum Matriti 26. Septembris 1722. Quarum litterarum vigore, prædictus Pater Antonius a Pietate Præſidens aſſiſtens, dictum Capitulum Provinciale celebravit in Capitulari Conventu Sancti Antonii Fluminis Januarii ejuſdem Provinciæ, ſecundum alternativam inter Religioſos noſtros in Portugalliæ Regno, & natos in Braſilia, a Nobis approbatam, & uberius confirmatam, in dictoque Capitulo tunc ab illo celebrato menſe Aprilis præſentis anni, ex Religioſis Braſilianis; ſecundum dictam alternativam, præfatus Fr. Franciſcus a Conceptione in Miniſtrum Provincialem fuit electus: interim vero dilectus etiam filius Fr. Ferdinandus a Sancto Antonio præfati Ordinis expreſſe Profeſſus, Theologiæ Lector, ex-Provincialis, Commiſſarius Procurator Generalis ejuſdem Provinciæ, & Prominiſter Provincialis in Capitulo Generali nuper Romæ celebrato, ea occaſione, qua ad idem Generale Capitulum

ſui

ſui Ordinis acceſſit, ad tollenda quæcumque dubia, ſedandaſque aliquas diſcordias, ſi forſan fuiſſent, quæ partialitates, & factiones componerent, ex quibus ſcandala timebantur, & ad hoc ut non dubitaretur de validitate, ac firmitate præfatarum literarum patentium expeditarum, ac commiſſarum in favorem, & perſonam præfati Fr. Antonii a Pietate, nec de electione præfati Fr. Franciſci a Conceptione in Miniſtrum Provincialem, omniumque actuum factorum per præfatum Fr. Antonium a Pietate Viſitatorem Generalem, & Præſidentem dicti Capituli Provincialis, ſuæ deputationis, earumdemque literarum patentium vigore, Congregationi Venarabilium FF. noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſulationibus Epiſcoporum, & Regul. præpoſitæ, pro confirmatione, & approbatione præfatarum litterarum patentium a præfato tunc temporis Miniſtro Generali commiſſarum in favorem, & perſonam, ejuſdem Fr. Antonii a Pietate Generalis Viſitatoris, & Præſidentis dicti Capituli Provincialis, dictæque electionis in perſonam dicti Fr. Franciſci a Conceptione, in Miniſtrum Provincialem, ac omnium geſtorum, ſeu ordinatorum ab ipſo Fr. Antonio a Pietate, vigore dictarum litterarum patentium, & aliorum, quæ in ſupplici libello eidem Congregationi exhibito continentur, ſupplicavit: de quibus, habitis approbationibus Procuratoris, & Miniſtri Generalis moderni totius Ordinis, emanavit Decretum tenoris ſequentis, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, viſa relatione P. Procuratoris Generalis, ac audito novo Miniſtro Generali, qui nihil in contrarium, imo in omnibus favorabiliter deduxit, referente Eminentiſſimo Zondadario, cenſuit, & decrevit, ſupraſcriptas præinſertas litteras patentes, & omnia illarum vigore in partibus geſta, ſeu ordinata, & juxta in expoſitis petita, eſſe confirmata, & approbata, prout virtute præſentis Decreti approbat, & confirmat, & ſic inviolabiliter in prænarrata Provincia ab omnibus exequi, & obſervari mandat, quibuſcumque in contrarium facientibus non obſtantibus. Romæ 23. Julii 1723.

F. Cardinalis Paulutius.

Vincentius Petra Archiep. Damaſcenus Secretarius.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ea, quæ a S. Sede Apoſtolica approbantur, & confirmantur, firmiora ſint, & ab omnibus exactius obſervari ſoleant: Nos igitur eundem Fr. Franciſcum a Conceptione ſpecialis gratiæ favore proſequi volantes, nec non a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, porrectis nobis, pro ejuſdem Franciſci a Conceptione parte, ſuper hoc ſupplicationibus inclinati, Decretum dictæ Congregationis, dictaſque literas patentes, & Capitulum Provinciale præfatum celebratum, electionemque ejuſdem Fr. Franciſci a Conceptione in Miniſtrum Provincialem præfatæ Provinciæ, nec non officia, ac omnia alia geſta, ſeu operata a præfato Fr. Antonio a Pietate Viſitatore Generali, & Præſidente dicti Capituli Provincialis, celebrati vigore dictarum literarum patentium, omniaque, & ſingula in eis contenta, ac quæcumque expoſita, & expreſſa tenore præſentium, Apoſtolica auctoritate approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos, tam juris, quam facti, & ſolemnitatum defectus, ſi qui deſuper quomodolibet in dicto Capitulo Provinciali, electioneque ejuſdem Fr. Franciſci a Conceptione, & litteris patentibus, ac aliis operatis intervenerint, in eiſdem ſupplemus, ac omnes Fratres, & Conventus dicti Ordinis, dictæ tamen Provinciæ, ad omnimodam obſervantiam, & obedientiam ejuſdem Fr. Franciſci a Conceptione in Provincialem electi teneri, & obligatos exiſtere, & nullo modo a ſua obedientia, dictoque Capitulo Provinciali, aliiſque operatis in illo, nec a dictis literis patentibus, ſeu per illas operatis, ullo unquam tempore reſiliri, ſeu contra ſuam electionem, Superioritatem, juriſdictionem, dictumque Capitulum Provinciale, præfataſque literas patentes, & omnia alia operata illarum virtute quidquam facere, innovare, vel intentare poſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit, ſimiliter, & inviolabiliter obſervari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, & qualibet cauſa quantumvis pia, legitima, & juridica, etiam ex eo, quod aliqui Fratres dictæ Provinciæ, & præfati Ordinis in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione jus, vel intereſſe habentes, aut habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & cauſæ, propter quas eædem præſentes literæ emanaverint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, excogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente defectu, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore juris clauſa, occaſione, aliave cauſa, quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis, nullibi appareret, ſeu alias probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutiones in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, vel impetrato, vel emanato uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes literas Apoſtolicas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam præfatam, etiam in craſtinum aſſumptionis eorumdem ſucceſſorum ad ſummi Apoſtolatus apicem, vel alias motu proprio, & ex certa ſcientia, ac conſiſtorialiter ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clau-

ſolis

Digitized by Google

ſulis, & Decretis, etiamſi de eiſdem præſentibus, eorumque toto tenore, ac data ſpecialis mentio fiat, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis comprehenſas, ſed ſemper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illæ emanarunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant; ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam ſub quacumque poſteriori data, conceſſas eſſe, & fore, ſicque, & non alias in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quomodolibet, quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio ſurgentes, & honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quovis judicio, & quavis inſtantia, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſupra his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Qua circa dilectis filiis Cantori Eccleſiæ Fluminis Januarii, ac Laurentio de Valladores Veira, ac Bartholomæo de Franca noſtri, & Sedis Apoſtolicæ Notariis, Prothonotariis nuncupatis, eiſque deficientibus, ſeu renuentibus, pro tempore exiſtentibus Venerabili Fr. Epiſcopo Fluminis Januarii, & ſcholaſtico, ac antiquiori Canonico Eccleſiæ Fluminis Januarii, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte intereſſe in præmiſſis habentium, ſeu alicujus eorum, deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, omneſque, & ſingulos, quos ipſæ præſentes litteræ concernunt, præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari, nullum, & inſubſiſtens declarantes quidquid ſit, aut fuerit in contrarium factum, diviſiones, ac perturbationes inter Religioſos dictæ Provinciæ, ſub quocumque prætextu, ratione, vel cauſa latas, non permittentes. Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia (appellatione poſtpoſita) compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis: non obſtantibus felic. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque quibuſvis forſan in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtilis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio; & ex certa ſcientia, ac etiam conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam ſi in eis caveatur expreſſe, quod illis per quaſcumque litteras Apoſtolicas, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine pro tempore conceſſas, quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes, derogari non poſſit, neque cenſeatur, eis derogatum, niſi hujuſmodi derogationes conſiſtorialiter factæ, & per diverſas litteras intimatæ fuerint, quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas Generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quæcumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret; illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & cauſas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſertis, & expreſſis, & ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum, hac vice dumtaxat latiſſime, pleniſſime, ac ſufficienter, nec non ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Novembris 1723. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

P. Card. Prodatarius.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

I. Accorambanus Subdatarius.
A. Magiſter Brevium.
N. Antognettus.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis, Sac. Congr. Epiſcoporum, & Regularium, & Literæ P. Generalis, ſuper correctione Tertiariorum ſæcularium Fluminis Januarii in Braſilia.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoria.

ORdines, ac Congregationes ab Inſignibus Sanctitate Viris Spiritus Sancti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt, ut ad eas conſervandas, & inſtaurandas Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri magnam jure optimo diligentiam ſemper adhibuerint. Nam cum ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, ut ea, quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt, partim hominum imbecillitate, & ad malum proclivitate, partim Demonis aſtutia, paulatim deficiant, & niſi cura pervigili ſubſtententur, in deterius prolabantur, ac inter earumdem Congregationum Perſonas, & earum Superiores, perturbationes, ac diffidia inſurgant; idcirco Summorum Pontificum vigilantia, ſemotis litium anfractibus, magnoperè laboravit, ut dd. Ordinum, ac Congregationum diſciplina, aut labefactata in priſtinum reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra, atque incolumis permaneret. Quare Nos, per illam, quam erga Sanctum Franciſcum præcipuam gerimus devotionem, univerſam illius Familiam pa-

ter-

terno amore complectentes, & Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inſiſtentes, pro eodem officii munere controverſiarum, ac litium materias inter ejus regulas profitentes exortas è medio tollimus, errores, ac rebellionem præcidimus, ac eaſdem Perſonas ſub ſuavi Jugo Altiſſimo famulaturas, in Ovile ſui Sancti Fundatoris coadunamus, & alia pro potiori obſervantia innovamus, ac obſervari mandamus, ut ſi non virtutis amore, ſaltem formidine pœnæ mandata Apoſtolica obſerventur, & alia deſuper undique debitè penſatis circumſtantiis diſponimus, prout in Domino ſalubriter expedire, ac providere evidenter cognoſcimus.

Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii **Fratris Ferdinandi a Sancto Antonio infraſcripti Ordinis expreſsè** Profeſſi, Theologiæ Lectoris, ex-Provincialis, Commiſſarii Procuratoris Generalis Provinciæ Immaculatæ Conceptionis, Ordinis Fratrum Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum, Civitatis Fluminis Januarii in Braſilia, nec non Congregationis Tertiariorum Sæcularium ejuſdem Ordinis, Conventus Sancti Antonii, præfatarum Civitatis, & Provinciæ Procuratoris, Pro-Miniſtri Provincialis in Capitulo Generali nuper Romæ celebrato, petitio continebat, quod cum inter Tertiarios Sæculares ejuſdem Ordinis, & præfati Conventus Superioribus dictæ Provinciæ, & Ordinis præfati, ac Commiſſariis Viſitatoribus ad ipſos a Provincialibus nominatis obedire renuentes, aliquæ diſcordiæ, perturbationes, inobedientiæ, & diviſiones exortæ fuiſſent, in dieſque magis, ac magis Tertiariorum refractariorum pertinacia perduraſſet, ex eo, quod aliqui Brevibus Apoſtolicis, & ſtatutis præfati Ordinis, ac Superioribus dictæ Provinciæ non obtemperantes, ab ejuſdem Conventus Congregatione, nec non ab antiqua Cappella eidem Conventui contigua, & a Superiorum præfatæ Provinciæ ſubjectione, ac correctione ſe ſe alienarunt, & ſepararunt, antiquum, & immemorabile Jus præfatæ Provinciæ, & Ordinis, ac Superiorum præfatorum totalem, & debitam obedientiam contemnentes, congreſſum alium novum, & diverſum, ex eorum mera, liberaque voluntate, in quodam Hoſpitali novo nuncupato, ſeu quadam Cappella, Ordinationibus Apoſtolicis, & Ordinis præfati ſtatutis contemptis, fabricantes, progredi, & continuare curarunt, prout continuant de præſenti, aſſumentes ſibi Superiorum præfatæ Provinciæ, & præfati Ordinis auctoritates, ex ſe ipſis dicti Refractarii Commiſſarium Viſitatorem, & Officialem, qui dicitur Miniſter, & alios habere præſumunt, prout etiam dare habitus, facere Profeſſiones, ac omnia alia ex diametro oppoſita, & contraria Ordinationibus Apoſtolicis, Regulæ, ſtatutis, & declarationibus, uſitatiſque conſuetudinibus in dicto Ordine, præfataque Provincia poſſeſſis, & conceſſis; ſicque tot, tantiſque erroribus, ſcandalis, jurgiis, & perturbationibus, nullo pœnitentiam ſubeunte, in ſua protervia in ipſos fundata, magno cum ſcrupulo totius Populi ſimiles novitates admirantis, inſiſtere pergunt. Ad hæc, & alia tot mala, ac errores evitandos, & ut extinguerentur præfatæ perturbationes, diviſiones, lites, & diſcordiæ, ex quibus omnibus partialitates, & factiones inobedientes componebantur, ne fierent in uno Ordine, unaque Congregatione diverſa membra, à ſuo Capite, veroque Prælato, ac obedientia, diſgregata conventicula, præfatus Fr. Ferdinandus a Sancto Antonio ea occaſione, qua ad idem Generale Capitulum ſui Ordinis acceſſit, eidem Univerſo Ordini ſimul congregato, Capituloque Generali præfato ſui Ordinis celebrato, ſupplicem Libellum porrexit tenoris ſequentis, videlicet.

. *Chronol. Seraph.* *

Reverendiſſimi Patres.

TErtiarii ſæculares noſtri Ordinis Conventus Sancti Antonii Fluminis Januarii, Provinciæ Immaculatæ Conceptionis in Braſilia, habentes Cappellam, ſicuti habent cæteræ omnes Congregationes Tertiariorum in aliis Provinciis, & in Conventibus ejuſdem, propè, imo contiguam Conventui, & Eccleſiæ Sancti Antonii noſtrorum Religioſorum Diſcalceatorum, quamvis uſque ab initio fundationis dictæ Provinciæ, & ſucceſſive ſemper perpetuo paruerint tùm Commiſſario Regulari eiſdem Tertiariis, juxta proprium votum, & Brevia Apoſtolica, a Provincialibus dictæ Provinciæ deſtinari ſolito, tùm Provincialibus ejuſdem Provinciæ, ac Guardianis, Reverendiſſimiſque Generalibus noſtri Ordinis, qui omnes, juxta Conſtitutiones Apoſtolicas, abſolutam poteſtatem habent illos dirigendi, & gubernandi, nihilominus modernis hiſce temporibus obedientiæ jugum excutere præſumpſerunt ſcandaloſè; nam occaſione, qua illorum Commiſſarius uniter approbare noluit quamdam ſententiam, eo inconſulto, injuſtiſſimè, ac indebitè latam, contrà ſuos ſacriſtas, ab Officialibus ejuſdem Ordinis, iſti cum nonnullis ex dictis Tertiariis una ſimul illegitimè unitis, ejecerunt dictum Commiſſarium noſtrum, inſciis Superioribus dictæ Provinciæ, & noſtri Ordinis, imò palam profeſſi ſunt, expulſionis ſententiam protuliſſe contra dictum Commiſſarium noſtrum ab ipſis antea petitum, ac per electionem Diffinitorii ad ipſos electum, ac per Provincialem nominatum, manente tamen ſaniori dictorum Tertiariorum parte ſub conſueta directione dicti Commiſſarii, aliorumque ſuperiorum, eoque res proceſſit, ut illa pars Tertiariorum refractaria ſibi rapuerit, & introduxerit novum Commiſſarium quemdam Religioſum Tertii Ordinis in dicta Civitate vagantem, & in illius locum deinde poſuerit quemdam Sacerdotem Sæcularem, contra expreſſam literam Apoſtolicarum Conſtitutionum, & ſignanter Sixti Quarti, Pauli Tertii, Julii Secundi, Alexandri Septimi, Innocentii Undecimi, & Clementis Undecimi; & contra alias Conſtitutiones, ac ſtatuta ſtabilita in dicto Ordine Minorum pro ipſis Tertiariis Sæcularibus, & in libro Speculo Seraphico contenta, & perſeverando in hac damnabili contumacia, iidem Tertiarii abutentes Regula, quam profitentur, & profeſſi ſunt, renuerunt obedire Commiſſario Viſitatori Generali illius Provinciæ, quem miſerat noſter Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis ad ſindicandam, & regendam totam Provinciam, contemnentes omnes Regulas, ſtatuta generalia, ipſaque Brevia Apoſtolica, ac mandata Provincialis, & Commiſſarii ejus vices agentis, non ſine magno ſcandalo totius Populi, imo tumultuarie coram Religioſis ad portas Conventus in Eccleſia, & Plateis verba iracunda, & alia indignè geſta incitantia, & promoventia intrà, & extra ſuam Cappellam moventes, clauſerunt aditus dictæ Cappellæ Superioribus Religioſis dictæ Provinciæ, aliiſque Tertiariis Religioni ſubjectis. Ad removenda itaque hujuſmodi diſſidia, & tollendas omnes iſtas pernicioſas novationes, opus fuit eidem Commiſſario Viſitatori Generali, & Superiori Provinciali, cum Diffinitoribus Provinciæ, procedere contra dictos Novatores, & juris ordine ſervato, privare Officiales inobedientes ſuis officiis, prout privavit mediante ſententia diffinitiva, cui minime paruerunt, jactantes ſe ſe non eſſe Subditos Religioni, eſſeque independenter Superiores, eademque ſententia non affici,

& ob id ſumma pace in protervia ſua permanſerunt conſiſtentes, nec coram Superioribus adverſus dictam ſententiam, quæ ab ipſis fuit poſitivè neglecta, comparuerunt; quo circa ipſemet Commiſſarius Viſitator Generalis, & Provincialis, habitis aliis diligentiis, tàm pro jure Religionis, quàm pacis acquirendæ, ab eis totaliter neglectis, curarunt de his omnibus certiorem reddere noſtrum Reverendiſſimum Patrem Miniſtrum Generalem. Interim verò ſupradicti Tertiarii refractarie, clandeſtine, & ſine ullo conſenſo Provinciæ, ſeu Superiorum, falſiſque præmiſſis, & cum poſitivo diſſenſu aliorum Tertiariorum, qui ab obedientia non receſſerant, inaudita que ipſa Provincia, ad quod legitime debebat audiri, porrexerunt ſupplicem libellum Sereniſſimo Portugalliæ Regi, eidemque expoſuerunt neceſſitatem ædificandi quoddam Hoſpitale pro curandis ſuis infirmis, obtentiſque Literis Regiis, quibus annuebatur illorum petitioni, loco dicti Hoſpitalis ſuppoſiti, malitiosè extruxerunt Eccleſiam in eadem Civitate ſatis amplam, & longe diſſitam a noſtro Conventu Sancti Antonii, ea intentione, ut derelictis antiqua Cappella, ad dictam novam Cappellam, ſeu Eccleſiam tranſferrent dictum Tertium Ordinem, & quod ad dictum Hoſpitale nominatum, & tunc jam nuncupatum Hoſpitium Sancti Franciſci Civitatis, poſuiſſent Religioſos ipſius, vel alienæ Provinciæ, prout de facto ab aliis Provinciis petierunt, & procurarunt, & aliquoties Religioſos vagos introduxerunt, non obſtante expreſſa proteſtatione aliorum Tertiariorum ſub obedientia manentium, & Statutorum, Breviumque prohibitione, & de facto ibidem tranſtulerunt furtim omnia ſupellectilia; ac Imagines ſupradictæ Cappellæ, quam, fractis Januis, nudam dereliquerunt, & ceperunt ex ſuo arbitrio Cruce elata Mortuorum, ac omnes alias functiones Eccleſiaſticas exercere, ſepellientes de ſuis Refractariis mortuos in dicta nova Cappella, ſeu Hoſpitali, ſicuti veri Tertiarii in noſtro Ordine, ſub directione Presbyterorum ſæcularium, & aliquoties aliorum Religioſorum ad Commiſſarios ab illis aſſumptorum, adimplendo etiam illis anniverſaria, quæ addicta erant antiquæ Cappellæ, ac admittendo etiam ad habitum, & profeſſionem alias Perſonas ibidem confluentes, & tandem uſurpando omnia alia, quæ ad noſtrum Ordinem ſolummodò pertinent. Hæc omnia, quæ non ſine gravi, ac infando ſcandalo exercebantur a dictis Tumultuaria viris, approbata non fuerunt a ſaniori parte dictorum Tertiariorum, qui manentes ſub regula, nec ab antiqua Cappella receſſerunt, nec a directione Provincialis, & Commiſſarii Congregationis dicti Conventus ſe ſe alienarunt, & ob id cum Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis injunxerit Provinciali dictæ Provinciæ, ut deveniret ad denominationem novorum Officialium dicti Tertii Ordinis, loco illorum, qui propter dictas novationes, & rebelliones ab officiis privati erant, iidem Tertiarii in dicta ſua antiqua Cappella convocati, ea, qua par erat, obedientia acceptarunt ordines, & mandata Superioris Generalis, & ſic de obedientibus ſucceſſive nominatis, ac electis novis Officialibus, ad reſtituendam pacem, & quietem dicto Tertio Ordini adeò perturbato invigilarunt, & me tamquam Procuratorem Generalem dictæ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis conſtituerunt, cum ampliſſimis facultatibus relegendis in eorum mandato Procuræ penes me exiſtente, cujus vigore tàm nomine dictorum Tertiariorum, quàm nomine meæ Provinciæ, primo loco obtinui a Sereniſſimo Portugalliæ Rege revocationem ordinum jam datorum favore dictorum Refractariorum, ut dictum Hoſpitale, ſeu Cappella non continuaretur; nunc verò opportunius duxi exponere Paternitatibus Veſtris Reverendiſſimis ſtatum, in quo reperitur dictus Tertius Ordo Sæcularium Tertiariorum, nuncupatus de Pœnitentia, in dicta Civitate Fluminis Januarii, adversùs Religionem noſtram, noſtraque privilegia, & declarare Reverendiſſimis Paternitatibus Veſtris, quod alii Tertiarii ſubjecti Religioni, ſecundum Brevia Apoſtolica, ſtatuta Generalia, ac Tertiam Regulam, vere ſubſunt Commiſſario, Provincialibus, Superioribuſque Generalibus, ac eorum omnium vices agentibus, ſuntque ſeparati ab aliis Refractariis, ac Rebellibus in ſua antiqua Cappella, nec ſe ſe congregant in dicta Eccleſia noviter conſtructa, ad quam dicti Refractarii in ſua contumacia, neque novis Officialibus, neque Provincialibus dictæ Provinciæ, ejuſque Viſitatoribus Generalibus, ac Commiſſario dicto Tertio Ordini conceſſo obtemperantes, introductiſque in dies magis, ac magis novis erroribus, & ab ipſis prolatis ſententiis contra Officiales a Provinciali, ut dictum manet, nominatos, ac noviter electos, tranſtulerunt Imagines, & omnia Cappellæ Supellectilia, ac Anniverſaria: neque obedientes ſe ingerunt in quacomque alia, niſi in ſua propria, & antiqua Cappella juxtà Conventum, ut ſemper ab antiquo obſervarunt, ſicuti veri filii Religionis, & Seraphici Patris noſtri Sancti Franciſci. Neceſſe enim eſt ad ſervanda privilegia Religionis, & ad expellendos abuſus, ut fiat remedium ne in poſterum & adhuc Tertiarii ſeſe valeant erigere adversùs legitimam auctoritatem Commiſſarii, & Superiorum, ac eorum vices agentium, dictæque auctoritatis exercitium impedire: & hactenus expoſita ſubjicere volui Paternitatibus Veſtris Reverendiſſimis, ad hoc, ut maturiori conſilio decernant ea, quæ magis conferre videntur in præſenti materia, quæ videatur eſſe exemplaris, & pernicioſas conſequentias inferre poteſt auctoritati Superiorum, & Religioni ſupra dictos Tertiarios, quorum exemplo poſſunt etiam alii tentare ſimiles innovationes, ſeſeque a legitimis Superioribus alienare, ad quæ omnia aliqui Religioſi dictæ Provinciæ, & Ordinis, novitatum amatores, obligationis ſuæ immemores, ſe ingerunt, Ordinis, & Provinciæ jus, & Litterarum Apoſtolicarum torquentes, propter ſuas in eadem Provincia particulares convenientias, partialitates, factiones, & parentes, in ipſam abyſſum incidunt: & ideo procedendum erit, ac hiſce principiis obſtandum; maxima namque omnium eſt, juxta illud Lyrici libro tertio, Oda quinta, *ratio mali exempli trahentis perniciem venient in ævum*. Quare &c.

Fr. Ferdinandus a Sancto Antonio.

Quo ſupplici Libello in eodem Capitulo lecto, ac diligenter, & diſcuſsè conſideratis omnibus, & ſingulis in eo contentis, emanavit Decretum tenoris ſequentis, videlicet.

DEclarat Capitulum Generale eos, qui in Conventu noſtro Sancti Antonii, aut in Civitate, ſeu quacumque Eccleſia Fluminis Januarii in Braſilia, recipiunt habitum Tertii Ordinis Sancti Patris noſtri Franciſci independenter a Miniſtris primi Ordinis ejuſdem Provinciæ ad id legitime deputatis, nec habendos eſſe, nec eſſe prædicti Tertii Ordinis Profeſſores, nec ullo pacto gaudere poſſe Indulgen-

tiis

tiis pro viris Alumnis ejuſdem Tertii Ordinis impertiris, nec præſtare aliud quodlibet, quod Profeſſoribus ipſius Tertii Ordinis conceſſum eſt. Actum Deffinitorii Generalis Romæ ad Ara-Cœli die vigeſima ſecunda Maii milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo tertio.

Frater Laurentius a Sancto Laurentio Miniſter Generalis.

Frater Joannes Franciſcus a Sorexina, Diffinitor Generalis, & Secretarius.

Frater Emanuel Fernandez *de el Rio*, Secretarius Generalis Ordinis.

Loco ✠ Sigilli.

Ad quod cum ipſe Modernus Miniſter Generalis, tamquam verus Pater, tot, tantiſque Filiorum ruinis occurrere, & Religionem primam, ac Gregem Tertium ſibi commiſſum meliori, quo fieri poſſet, modo congregare, ac pacis vinculo unire, ne rea determinatæ in præfato Generali Capitulo corruerent, indeque præfatæ diviſiones, inobedientiæ, ac errores jam adulti incrementum ſuſciperent, & ne in dicta nova Cappella, ſeu Hoſpitali, ſine ulla obedientia, veraque diſciplina, & Superiorum aſſiſtentia, alius Tertius Ordo inordinatus, aliique Congreſſus dictorum Refractariorum, ſubjectos præfatæ Provinciæ, & ejuſdem Provinciæ Superiores perturbantium, & inter dictum Tertium Ordinem, & primum zizania ſuperſeminantes progrederentur, & ut, non tam per ſe, quam per Provinciales præfatæ Provinciæ, quibus de jure præfatus Tertius Ordo ſubjectus eſt, omnia facilius, & exactius executioni demandarentur, ſummopere deſideraſſet, ex ſua plena authoritate ad ipſos Greges ſibi commiſſos extenſa, ac per Prædeceſſores noſtros conceſſa amplius, & latius, expedivit nonnullas literas patentes concernentes gubernium, & correctionem Tertiariorum dictæ Provinciæ, ad formam Bullarum, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, & ejuſdem Ordinis, tenoris ſequentis, videlicet:

FR. LAURENTIUS A S. LAURENTIO

Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, Supremæ, & Univerſalis Inquiſitionis Qualificator, Examinator Romani Cleri, ex-Guardianus Sac. Montis Sion, & totius Ordinis Sancti Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Dilecto Nobis plurimum in Chriſto Rev. P. Miniſtro Provinciæ noſtræ Immaculatæ Conceptionis Minorum Obſervantium Excalceatorum in Braſilia ſalutem in Domino ſempiternam.

EXpenſus a præterito Generali Capitulo Libellus ſupplex ab iſtius noſtræ Provinciæ Vocalibus præſentatus, remedium poſtulans in Tertiarios quoſdam Fluminis Januarii, qui adverſus te, & Viſitatorem a te deputatum, ſunt penitus contumaces, obtinuit quidem, ut ad id ab eodem Capitulo ſtatutum efformaretur, tunc ſanè ad infringendam contumaciam præfatam aptiſſimum judicatum, ſed quod, inſtante Reverendo Patre Fr. Ferdinando a Sancto Antonio ejuſdem præfatæ Provinciæ noſtræ Procuratore, expreſſiori adhuc, & urgentiori, pro illius climatis genio, intimatione ferendum eſt, ut opportunum demum effectum ſortiri poſſit; unde pariter egit ſupplicationibus apud Nos, ut ad intimationem hujuſmodi, pro ſuprema etiam in Tertium Ordinem auctoritate officii noſtri, benignè deveniremus. Volentes igitur zelo præfati Procuratoris ſpecialiter connivere, & (quod caput eſt) præfati Tertii Ordinis proſpicere afflictis rebus, indoluimus quidem nonnullos ipſius Alumnos eo progreſſos eſſe, ut jura omnia tam ſua, quàm noſtra penitus conculcaverint, utque omnium ſe Reos fecerint, quod deficientes in uno ſortiti non fuerint approbatorem. Cum enim, Statutis ejuſdem Tertii Ordinis ita determinantibus, nihil ratum ſit apud ipſum, quod Chirographo careat Patris Viſitatoris, accidit apud Tertium Ordinem noſtrum Urbis præmemoratæ Officiales quoſdam majores tuliſſe in alios Minores ſententiam depoſitionis, quam ubi attulerunt, ut eidem ſubſcriberet, ad Patrem Viſitatorem, atque hic, ut minimum quod geſtorum, & cauſæ penitus ignarus eſſet, ſubſcribere detrectavit, ex templo factione excitata, vi ejicere ipſum, vulgare per Urbem ejectionem in illum jam dictam eſſe, aliis ex ſuis in officio permanentibus obſtruere aditum Oratorii, tum proprio marte aliud Sacellum alibi extruere, compilato veteri, effractis foribus, in novum hoc omnia comportare, Viſitatorum Generalium nec officia, nec authoritatem admittere, vagantes ibi Apoſtatas ex Tertio Ordine Regulari ex ſe ipſis in Viſitatores aſſumere, his ad cor redeuntibus, accire ad hoc munus Presbyteros ſæculares; interea etſi nequicquam evocare (ex Portugallia uſque) alios Regulares, in præfato Sacello ad habitum, & profeſſionem admittere, ad idem elata per Urbem Cruce tumulatum ſuos efferre, ſe Tertium Ordinem a primo independentem, & verum, & unicum effutire; Teque ipſum per tuum Viſitatorem Tertiariis in obedientia debita, & in Oratorio veteri conſiſtentibus, creantem novos Officiales, ad normam ſuarum Conſtitutionum, aggregantemque alios per Profeſſionem, & habitum, ut juris, & moris eſt, de uſurpata juriſdictione ad Sæculare Tribunal, ſubditorum amentium monſtro in Superiorum ſuum legitimum fortaſſe inaudito, procaciter expoſtulare. Hæc omnia tibi ſatis perſpecta ſunt, quippè qui tuos foviſti ad ea ſemper contradicentes, & ad comprimendum Refractarios præfatos, quæ tuarum partium erant, ſedulò præſtitiſti: ſed quoniam tua ſollicitudo vacua hactenus effectu fuit, & præmiſſi diſſidii uſque in hodiernum ſcandalum perſeverat, etiam Nos interponendam ad ipſos duximus vocem paternam noſtram (neque enim deſperamus; ut audiant, & convertantur) contra quam, ſi adhuc obturare perrexerint aures ſuas, remedium tandem afferimus ad Schiſma, quod omninò diſſimulari non poteſt, ultimò ſubmovendum. Tibi ergo primum injungimus, ut ſi qui forſan ex noſtris inſufflant in Refractarios præfatos ſpiritum contradictionis, animadvertas in ipſos, tamquam in publicæ pacis perturbatores, etiam procedendo ad cenſuras, & carceres, ſi opus ſit: tum, ut Refractariis ipſis nomine noſtro intimes, quod ad obedientiam redeant, & ad conſortium cæterorum; quod, Oratorio novo relicto, agant cum illis in veteri functiones ſuas; quod in ipſum omnia convehant, quæ indè furtim exportaverunt; quod in Viſitatorem agnoſcant per te ad id legitime deputatum; quod omninò abſtineant ab habitibus concedendis, & a profeſſionibus admittendis; quod iterent probationem, & profeſſionem apud illos recepti, quia inaniter recepti ſunt; quod Valetudinarium, ſeu Cappellam non extruant, niſi ubi antiqua fun-

Digitized by Google

fundamenta pro ipſo imponere ceperunt juxta, & contigua Religioſorum Conventui Sancti Antonii; quod demum in omnibus reſtituant ſe priſtinæ ſubjectioni ad iſtam Provinciam noſtram, quam adhuc alii ſervant, quamque ipſi etiam cum illis, ut erat debitum, à primæva uſque fundatione præfati Tertii Ordinis profeſſi ſunt. Nos enim ad hunc effectum confirmamus vigore præſentium omnes, & ſingulas ordinationes, ſententias, atque declarationes per Te, aut ad fovendos obedientes latas, aut ad Refractarios continendos, & ab iſtis ex commentitio auctoritatis in te defectu tantummodò impugnatas; ſimulque declaramus mera, pura attentata, & nullam penitus vim obtinentis, quæ iidem Refractarii adverſus agere, nulla prorſus auctoritate ſuffulti, conati ſunt. Porrò hæc omnia primum volumus, ut per te Refractariis antedictis paternè inſinuentur, utque iterum nulli officio parcas ad ipſos fortiter, & ſuaviter in ordinem redigendos, periculoque facto totius amicæ ſolicitudinis, ſi reluctari pergant, tum denique ſuper hoc conſilium ineas Tertiariorum, uti præmiſſum eſt, Ordini adhærentium, & de ipſorum ſuffragio, ad trinam prævium admonitionem procedas in Refractarios ad expulſionem eorum à Tertio Ordine ex præſcripto Apoſtolico adhibendam, & quatenùs elapſis terminis in præfatis admonitionibus maturè latis non ſe ſe inflectant, & tuo, & noſtro nomine expulſionis ſententiam in ipſos feras, qua publices, & declares eos Tertii Ordinis de pœnitentia nequaquam Alumnos eſſe, nulliſque adeo Indulgentiis, nullis privilegiis eoſdem frui per Summos Pontifices præfato Tertio Ordini impertitis, ſatagaſque prudenti, ac licita dexteritate, ut non amplius tamquam Tertiarii Conventus agant, magiſque ne ipſis diſcooperto Tertii Ordinis habitu uti permiſſum ſit. Ut autem ordinationes hæ noſtræ ſortiantur plenarium effectum ſuum, mandamus omnibus, & ſingulis noſtræ juriſdictioni ſubjectis, ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda, ne apud Refractarios præfatos aſſumere audeant munus Viſitatoris, præcipimuſque in virtute Sanctæ Obedientiæ Superioribus aliarum Provinciarum, ne in ſubjectionem ſuam recipiant Refractarios eoſdem, id forſitan tentaturos: Tibique demum ad omnia præmiſſa executioni mandanda concedimus Seraphicam benedictionem. Datum Romæ ex noſtro Ara-Cœlitano Conventu die vigeſima quarta Maii milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo tertio.

Fr. Laurentius a Sancto Laurentio
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato ſuæ Paternitatis Rmæ
Frater Emanuel Fernandus *de el Rio*
Secret. Gen. Ordinis.

De quibus Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ pro confirmatione, & approbatione, ſupplicavit, habitaque approbatione Procuratoris Generalis ſui Ordinis, emanavit decretum tenoris ſequentis, videlicet.

„ SAcra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, audito Patre Procuratore Generali Ordinis Diſcalceatorum, & Recollectorum, ac attentis narratis, cenſuit ſupraſcriptas litteras patentes eſſe confirmandas, prout præſentis Decreti vigore benigne confirmat, non obſtantibus &c. Romæ undecima Junii milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo tertio.

F. Cardinalis Paulutius.

Loco ✠ Sigilli.

Vincentius Petra Archiepiſcopus Damaſcenus Secretarius.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ea, quæ a Sede Apoſtolica approbantur, & confirmantur, firmiora ſint, & ab omnibus exactius obſervari ſoleant: Nos igitur eumdem Fratrem Ferdinandum ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, nec non a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, porrectis Nobis pro ejuſdem Fratris Ferdinandi parte ſuper hoc ſupplicationibus inclinati, Decretum præfatum Capituli Generalis, novitatum, errorum, ac rebellionum deſtructionem, & omnimodam dictorum Tertiariorum ſubjectionem, obedientiam, correctionem, ac auctoritatem Superioribus præfatæ Provinciæ debitam; litteras patentes moderni Miniſtri Generalis præfatas, omniaque, & ſingula in eis contenta, ac quæcumque expoſita, & ſuperius expreſſa, perpetuo approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, & ſolemnitatum defectus, ſi qui deſuper quomodolibet in dicto Decreto, litteris patentibus, ac expoſitis, & præmiſſis ſuperius expreſſis, intervenerint, in eiſdem ſupplemus, ac omnes, & ſingulos Tertiarios dictæ Provinciæ, & præfati Conventus Sancti Antonii, ejuſdemque Civitatis Fluminis Januarii, in eaque commorantes, ſeu quoquomodo Tertiarii Ordinis Sancti Franciſci Profeſſores, & Tertiarios nuncupatos ibidem diſperſos, vel unitos, quocumque prætextu, ratione, vel cauſa, aut exemptione, cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis ſint, ad præfati Decreti, litterarum patentium, & aliorum hic ordinatorum, omnimodam, & inviolabilem obſervantiam, & Provincialium, ac Commiſſariorum, eorumque vices agentium, totalem obedientiam, correctionem, & ſubjectionem teneri, & obligatos exiſtere, & nullo modo ullo unquam tempore, ob quæcumque motiva ab eorum obedientia, & Superiorum Generalium, eorumque vices agentium, & a præfatæ Provinciæ ſubjectione, directione, correctione, ac viſitatione, & ſocietate, necnon a dicto Decreto, litteriſque patentibus præfatis, ſeu per illas operatis, & a præſentibus literis Apoſtolicis reſilire, effugere, aut eximi, nec ab antiqua Cappella, & incepto Hoſpitali prope dictum Conventum Religioſorum aliud Sacellum, Hoſpitium, ſeu valetudinarium, conſtruere, vel conſtructum habere, ad illudque, vel aliud transferri, aut in eadem Civitate, præter dictum Tertium Ordinem Sancti Franciſci, alium exiſtere, nec per alios Superiores, & Religioſos ipſius Ordinis, & alienæ Provinciæ, aut diverſi Inſtituti, & ſeparationis in ſuis Eccleſiis, & Conventibus, alium Tertium Ordinem, aut Confratres Chordæ nuncupatos, creare, & habere, aut in exercitiis ſpiritualibus, via Crucis, & aliis ſe intromittere, vel inſtituere, & a quacumque perſona Regulari, Eccleſiaſtica, vel Sæculari, ſine

Digitized by Google

ne conſenſu, & permiſſione Superiorum dictæ Provinciæ exercere, ſeu contra plenam Superioritatem, juriſdictionem, correctionem, & auctoritatem Provincialium, & Commiſſariorum, ac Fratrum, & Superiorum præfatæ Provinciæ, & adverſus illas, præfatique Ordinis ſtatuta Generalis, ac in Speculo Seraphico contenta ab eis omnibus obſervari debita, Conſtitutioneſque Apoſtolicas ab ipſis Refractariis contra interpretatas, & neglectas, ac præfatum decretum, litteris patentes, ac omnia alia illarum virtute operata quidquam facere, arguere, innovare, vel intentare poſſe; præſentes quoque literas Apoſtolicas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, & qualibet cauſa, quantumvis pia, legitima, & juridica, etiam ex eo, quod aliqui Tertiarii dictæ Provinciæ, præfatique Conventus, & ejuſdem Civitatis, & præfati Ordinis in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione, jus, vel intereſſe habentes, aut habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & cauſæ, propter quas eædem præſentes litteræ præfatæ emanaverint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente defectu; ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint; aut ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore juris clauſa, occaſione, aliave cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret; aut, quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nullibi appareret, ſeu alias probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet etiam motu proprio, ac ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, impetrato, vel emanato uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes litteras Apoſtolicas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam præfatam, etiam in Craſtinum aſſumptionis eorumdem Succeſſorum ad Summi Apoſtolatus apicem, vel alias motu proprio, & ex certa ſcientia, ac conſiſtorialiter, & ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam ſi de eiſdem præſentibus litteris Apoſtolicis, eorumque toto tenore, ac data ſpecialis mentio fiat, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis comprehenſas, ſed ſemper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam ſub quacumque poſteriori data, conceſſas eſſe, & fore, ſicque, & non alias in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alias quomodolibet quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quovis judicio, & quavis inſtantia, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca Dilectis filiis Cantori Eccleſiæ Fluminis Januarii pro tempore exiſtenti, ac Laurentio de Valladares Vieira, & Bartholomæo de Franca noſtris, & Sedis Apoſtolicæ Notariis, Prothonotariis nuncupatis, eiſque deficientibus, ſeu renuentibus, pro tempore exiſtentibus Venerabili Fratri Epiſcopo Fluminis Januarii, & dilectis pariter Filiis Scholaſtico, ac antiquiori Canonico Eccleſiæ Fluminis Januarii, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte intereſſe in præmiſſis habentium, ſeu alicujus eorum, deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant, auctoritate noſtra, eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta hujuſmodi ab illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, omneſque, & ſingulos, quos ipſæ præſentes literæ concernunt, præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari, nullum, & inſubſiſtens declarantes quidquid ſit, aut fuerit in contrarium factum, diviſiones, obſtacula, & perturbationes inter præfatum Tertium Ordinem Sæcularium, & contra ipſos Tertiarios dictorum Religioſorum obedientiæ ſubjectos, ipſimulque rebelliones, ac ſublevationes adverſus Superiores, & Religioſos primi Ordinis præfatæ Provinciæ, & Conventus, eorumque in præfatum Tertium Ordinem ſuperioritatem, correctionem, juriſdictionem, & privilegia, ſub quocumque prætextu, ratione, vel cauſa exortas, latas, & deductas non permittentes, Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, Appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis; Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque quibuſvis forſan in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis, ſpecialibus, vel Generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Tertii Ordinis, & præfatæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtilis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque

que

Digitized by Google

que, Indultis, & Litteris Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac etiam conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis viribus in contrarium eorumdem præmiſſorum conceſſis, approbatis, innovatis, & confirmatis, etiam ſi in eis caveatur expreſſe, quod illis per quaſcumque literas Apoſtolicas, etiam motu proprio, ac conſiſtorialiter, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine pro tempore conceſſas, quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes, derogari non poſſit, neque cenſeatur eis derogatum, niſi hujuſmodi derogationes conſiſtorialiter factæ, & per diverſas literas intimatæ fuerint, quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & cauſas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſertis, expreſſis, ac ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum, hac vice, dumtaxat, latiſſime, & pleniſſime, ac ſufficienter, nec non ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Januarii 1724. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

P. Card. Pro-Datarius.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

A. Magiſter Breviam.
I. Accorambonus Subdatarius.

Supplex libellus cum Decreto Sacræ Congregationis, quo ſtatuitur, ne alii, præter Fratres Minores, dare poſſint habitum ſui Ordinis pro Sæcularibus Defunctis induendis.

Emi, ac Rmi Domini.

Humiliter exponit Frater Ferdinandus a Sancto Antonio Ordinis Sancti Franciſci Diſcalceatorum, Generalis Procurator, & Commiſſarius Provinciæ prædictæ; cum plures Chriſtifideles in Indiarum Regionibus viam univerſæ carnis ingreſſuri, ſepeliri mandent cum Habitu Fratrum Minorum, ut ſpiritualium gratiarum participes fiant; abuſum inoleviſſe, quod a perſonis Sæcularibus, vel a quibuſdam Religioſis vagantibus vendantur, ſive alio modo diſtribuantur Habitus hujuſmodi Regulares, quibus induta cadavera piorum defunctorum ad ſepulturam deferuntur; quo fit, ut fidelium pietas ita decipiatur, *cum ſpirituales gratiæ ſint conceſſæ recipientibus, ſive poſtulantibus Religioſum Habitum a Superioribus præfatis Ordinis*. Proinde devotus Orator ſupplicat pro opportuna proviſione.

DECRETUM

Declaratorium, & commiſſivum.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, decrevit, & declaravit, quod habitus hujuſmodi per Guardianum *Conventus* Ordinis Minorum *loci*, in quo tales devotos fideles decedere contigerit, *vel* per Superiorem Prælatum ipſius Ordinis, *vel* per eorum Delegatum *dumtaxat*, & non per alium, ſive Sæcularem, ſive Regularem, quavis auctoritate, vel Prælatione fungentem, *ad præfatum effectum* exhiberi debere, ad formam Conſtitutionis fel. mem. Sixti Quarti, incipientis: *Sacri* &c. §. 9. Proindeque Sæcularibus, ſive Regularibus prohibendum cenſuit, ſicuti præſentis Decreti vigore prohibuit, diſtributionem habitus Minorum, quo cooperta Cadavera Mortuorum ad tumulum deferantur, exceptis tantummodò Guardianis, aliiſque Superioribus Ordinis Minorum, vel eorum Delegatis, ad formam dictæ Conſtitutionis: atque Ordinarii locorum ſedulo incumbant executioni hujuſmodi Decreti, ſub pœnis iiſdem beneviſis. Facto verbo cum Sanctiſſimo. Romæ 21. Januarii 1724.

Die 22. dicti, facta per me infraſcriptum Secretarium, in ſolita Audientia, de præmiſſis relatione Sanctiſſimo, Sanctitas Sua ipſius Congregationis ſententiam approbavit, & ab omnibus ſervari mandavit. Romæ &c.

F. Cardinalis Paulutius.

Loco ✠ Sigilli.

Vincentius Archiepiſcopus Damaſcenus Secretarius.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium pro erectione Seminarii Miſſionariorum in Provincia Sancti Pauli Fratrum Minorum Diſcalceatorum ſtrictioris Obſervantiæ Caſtellæ Veteris.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Joannis Diaz a Conceptione, Sacræ Theologiæ Lectoris, ac Patris Provinciæ Fratrum Excalceatorum Sancti Didaci in Bætica, & Procuratoris Generalis in Romana Curia eorumdem Fratrum Diſcalceatorum, & Recollectorum Ordinis S. Franciſci, Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod cum Provincia Sancti Pauli Fratrum Diſcalceatorum hujuſmodi ſtrictioris Obſervantiæ ejuſdem Sancti Franciſci Veteris Caſtellæ, animabus ſanguine Agni redemptis proficere cupiens, humiliter eidem Congregationi ſupplicaſſet, quatenus eidem Provinciæ unum ex illius Conventibus, per Fratres Definitorii Provincialis deſignandum, in Collegium, ſeu Seminarium Miſſio-

Digitized by Google

Miſſionariorum, qui Apoſtolicis Miſſionibus unice eſſent dediti, facultatem erigendi concederet, cujus quidem Conventus Guardianus, aliique Fratres, pariterque ipſum Seminarium ſtrictiſſimis prædictæ Provinciæ Conſtitutionibus gubernarentur, ac Miniſtro, & Definitorio Provinciali immediate ſubditi eſſent, cui etiam competeret electio Guardiani dicti Seminarii pro tempore, nec non receptio Novitiorum, ſicut in aliis totius Provinciæ Conventibus obſervabatur; non autem ſubjicerentur immediate Miniſtro Generali, ſicut in literis fel. record. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris noſtri deſuper in ſimili forma Brevis expeditis pro Collegiis Miſſionariorum ſitis in Provinciis ad Familiam Hiſpanicam ſpectantibus diſponebatur, prohibendo ſimul expreſſe, quod dummodo erectum eſſet in dicta Provincia Sancti Pauli prædictum Seminarium, nullus ex ejuſdem Provinciæ Alumnis titulo Miſſionum ad alia Miſſionariorum Collegia extra ipſam Provinciam exiſtentia tranſire poſſet, concedendo his novis Miſſionariis omnia, & ſingula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædeceſſoris contenta, quibuſque alia Miſſionariorum etiam Regularis Obſervantiæ Seminaria gaudebant, remanente tamen intacta, & illæſa eadem Miniſtri Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis tamen immediata ſubjectione, electione Guardiani, ac receptione Novitiorum, quæ, ſicut præmittitur, ad Miniſtrum, & Definitorium Provinciale ſpectare deberent; emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris ſequentis, videlicet:

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, viſa relatione Eminentiſſimi Corſini prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis, referente Eminentiſſimo Fabrono, benignè indulſit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ, veris exiſtentibus narratis, fundationem prædicti Seminarii Miſſionariorum ſibi, & Definitorio Provinciali in uno ex Conventibus ejuſdem Provinciæ beneviſo, juxta formam, prærogativas, privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus ſan. mem. Innocentii XI. pro ſuo arbitrio, & conſcientia, ſervatis ſervandis, deveniat. Immediata tamen Juriſdictione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reſervatæ intelligantur eidem Provinciali modo ſupra deſcripto, & cum expreſſa etiam conditione, ut Religioſi iſtiuſmodi Provinciæ, ſeu Seminarii de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ tranſire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religioſos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime poſſint, & valeant; firmis cæteroquin, integris, & illæſis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & ſuperioritatibus debitis, & competentibus Patri Miniſtro Generali Ordinis. Non obſtantibus &c. Romæ 20. Auguſti 1723.

F. Cardinalis Paulutius.

F. Archiepiſcopus Damaſcenus Secretarius.

§. 1. Cum autem, ſicut dictus Joannes Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſa privilegia hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem ipſi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xx. Junii 1724. Pontificatus Noſtri anno primo.

Literæ de Pontificio oraculo, quo conceditur Comitiorum, & Viſitationum tempore omitti poſſe in poſterum lectionem Bullæ incipien. Non ſine gravi &c.

Dalla Segretaria di Stato 5. Settembre 1724.

Eſſendoſi fatta relazione a Noſtro Signore del Memoriale preſentato alla Santità Sua dal Padre Generale di Araceli, con cui hà ſupplicato Sua Santità a voler diſpenſare il ſuo Ordine dalla lettura del Decreto del Sagro Tribunale del Sant' Offizio dell' Anno 1591.; che comincia - *Cum non ſine gravi animi*, - ſolita farſi in tutti li Conventi della Religione in tempo di viſita, e congreſſi Provinciali, atteſo che da molto tempo ſi trova ceſſato il motivo, che diede cauſa al ſuddetto Decreto, Sua Beatitudine è benignamente condiſceſa a ſecondare tale iſtanza, permettendo, che in avvenire ſi tralaſci la lettura di detto Decreto; onde ſe ne reca la preſente notizia allo ſteſſo Padre Generale affinchè poſſa approfittarſi della grazia Pontificia.

Facultas erigendi Statuam Sancti Patris Noſtri Franciſci in Baſilica Vaticana cum habitu Fratrum Minorum de Obſervantia.

Nos infraſcriptus Sac. Congr. Rev. Fabricæ Sancti Petri Pro-Præfectus, de mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Papæ Benedicti XIII. vivæ vocis oraculo Nobis ſpecialiter facto, impertimur facultatem Reverendiſſimis PP. Miniſtro Generali, & Generali Procuratori totius Ordinis S. Franciſci, & pro eis Rev. Admodum Patri Fr. Joſepho Mariæ ab Ebora ipſorum Delegato, ut ex Eleemoſynis Piorum Benefactorum in partibus Hiſpaniarum per Reverendiſs. Patrem Joſephum Garciam ex-Miniſtrum Generalem dicti Ordinis præcollectis, Statuam marmoream Seraphici Patriarchæ Sancti Franciſci Aſſiſienſis ſui Ordinis Fundatoris, cum eadem

fore

forma, ac figura Habitus ab ipſis Patribus de Obſervantia deferri ſolita, quaque univerſus Ordo, prout nobis conſtat ex authenticis documentis, a ſuæ Inſtitutionis primordio uſus fuit, in Sacroſancta Baſilica Vaticana, intra loculamentum ibi ad hunc effectum conſtructum, è conſpectu Statuæ S. Patriarchæ Dominici, conſtruere, & collocare faciat, ac poſſit: Præcipientes deindè univerſis, & ſingulis cujuſcumque gradus, & conditionis, aut ſtatus exiſtant, ne ullo prætextu, aut colore prædictum Patrem Fratrem Joſephum Mariam ab Ebora delegatum ab hujuſmodi noſtri Chirographi executione, ac dicti operis omnimoda effectuatione impedire, aut retardare audeant, vel præſumant, ſub pœnis noſtro, & Sanctitatis Suæ arbitrio reſervatis, imo ab eo requiſiti, in omnibus, & per omnia auxilium præſtent, & juvamen. Datum Romæ in Palatio noſtro ad quatuor Fontes, die 8. Septembris 1724.

A. Card. Albanus Pro-Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Abrogantur omnia privilegia perſonalia, quæ Minoribus Ordinis Sancti Franciſci in Regnis Portugalliæ concedi conſueverant.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcroſanctum Apoſtolatus officium humilitati noſtræ, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commiſſum, jugiter nos admonet, ut inter graviſſimas, multiplicesque Apoſtolicæ ſervitutis curas, illam peculiari ſtudio amplectamur, per quam Chriſtifideles Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati, ſublatis iis, quæ regulari eorum obſervantiæ, atque diſciplinæ detrimentum afferre noſcuntur, juxta laudabilia eorum inſtituta, proſpere dirigantur, illiſque firmiter inſiſtentes, optatis in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac eorumdem Regnorum Inſulis in Indiis Orientalibus, & Ultramarinis conquiſitis, prædictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali ſubjectis, abuſus invaluerit, ut paſſim Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum, ſeu Strictioris Obſervantiæ, ac Tertii Ordinis nuncupatorum, diverſa Indulta, & privilegia perſonalia concedantur, ex quo graviſſima inconvenientia, & ſcandala in Ordine præfato enaſcuntur, & magnum relaxationi oſtium aperitur: Nos, qui regularem diſciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationi viam præcludi ſummopere cupimus, de opportuno remedio, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, ac felic. recordat. Urb. VIII. & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & quæcumque Indulta, ſeu privilegia perſonalia quomodocumque nuncupata, etiam extra Clauſtra, quoad Parentes, vel conſanguineos degendi, quibus dicti Ordinis Fratribus in Regnis, & Inſulis præfatis conſiſten. cujuſcumque qualitatis, dignitatis, & conditionis exiſtant (chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illuſtris Theologo, Concionatore, & Confeſſario dumtaxat exceptis) quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, & ad cujuſcumque inſtantiam, & ſupplicationem, tam a Nobis, & a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & a quibuſvis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationibus, quam etiam ab ipſius Sedis in eiſdem Regnis Nunciis, ac a quibuslibet Ordinis hujuſmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa, harum ſerie perpetuo revocamus, annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 2. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque ſuorum officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurrendis, dilectis Filiis Miniſtro, ac Vicario, ſeu Commiſſario Generalibus, ac Miniſtris Provincialibus, aliiſque dicti Ordinis Superioribus, ut, quamprimum præſentes noſtræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Patres, & Fratres Ordinis hujuſmodi ſimilia Indulta, ſeu privilegia habentes, illis eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quemquam illis uti ſinant, vel permittant; inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis, juxta regularia ejuſdem Ordinis ſtatuta Apoſtolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis, compeſcendo. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis literis Apoſtolicis ſuper conceſſione, ſeu confirmatione conceſſionis privilegiorum hujuſmodi emanatis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præſentium, literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ

quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Octobris 1724. Pontificatus Noſtri anno primo.

CUm ſequenti die occurreret Solemnitas Sancti Patris noſtri Franciſci, BENEDICTUS fel. rec. Papa XIII. ſe contulit mane ad Eccleſiam noſtram Sanctæ Mariæ de Aracœli, ubi ad Aram Sanctiſſimi Patriarchæ Sacrum recitavit, inde in Chorum profectus, ut ſolus ibi maneret, illum claudi juſſit, adfuitque Sacro ſolemniter decantato per Reverendiſſimum P. Pipia, tunc Magiſtrum Generalem Ordinis Prædicatorum, poſtea Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyterum Cardinalem. Quo abſoluto, Beatiſſimus Pontifex Cellas adivit Patris Miniſtri Generalis, ibique depoſitis Camalaucio, Stola, & Mozzetta, ac ſui Ordinis veſte alba dumtaxat indutus, ſingulari humilitatis exemplo, & Seraphicum Ordinem noſtrum amoris argumento luculentiſſimo, commune Religioſorum Refectorium, quod ajunt, ingreſſus, poſt Menſæ benedictionem a ſe datam, ſine ullo diſtinctionis ſigno, ſolus accubuit in medio Menſæ, quæ eſt in fronte, lacteos cibos pro more in vaſis fictilibus, ſibi a duobus Religioſis ſtudentibus, quos ſæpe alloquebatur, miniſtratos comedit, admiſſa in convivium utraque Familia, Dominicana ſcilicet, ad numerum 24. & Franciſcana; una cum Illuſtriſſimis, ac Reverendiſſimis DD. Nicolao Lercari Aulæ Pontificiæ Præfecto; M. Urſino Archiepiſcopo Capuano, & Pontificis ex Germano Fratre Nepote; Nicolao Terzago Epiſcopo Samaritano, & Cardinalis Protectoris Auditore; ac denique Fratribus Minoritis Nicolai Archiepiſcopo Mirrenſi, & A. Pacecco Epiſcopo Vigilienſi. Interea temporis quatuor Cappellæ Pontificiæ Cœremoniarum Magiſtri ſemper ſtantes, Januæ Refectorii aderant; cæteras vero præcipuas Cœnobii fores Milites Helvetici cuſtodiebant, Convivio expleto, Pontifex, ut alter ex Fratribus, gratias cum tota Communitate, ut fieri ſolet, ſemper ſtans, Deo reddidit, poſtea ad Cellam P. Generalis reverſus, iterum inſignibus Pontificiis ornatus, poſt incredibilia ſuæ paternæ in Nos caritatis argumenta, denique ad Palatium Apoſtolicum rediit, hora circiter 19. more Italico.

E P I S T O L A

Reverendiſſimi P. Miniſtri Generalis circa reductionem onerum Miſſarum faciendam ex Reſcripto Sanctiſſimi.

Frater Laurentius a S. Laurentio, Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, Univerſalis Romanæ Inquiſitionis Qualificator, Examinator Romani Cleri, Sacri Montis Sion Ex-Guardianus, & totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Dilectis Nobis plurimum in Chriſto RR. PP. Miniſtris, & Cuſtodibus Provinciarum, & omnium Cuſtodiarum Minoritarum, per univerſum Orbem Noſtro regimini ſubjectarum, ſalutem, & pacem in eo, qui eſt vera ſalus, & vera pax.

ALtiſſima paupertas noſtro Minorum Ordini in arrham electiſſimi amoris a Chriſto Domino implorata, ſicut demeruit ſemper ſibi præcipuam noſtrorum Patrum ſolicitudinem, noſtrum etiam non degenerem animum a Deo attraxit in partes ſuas, ut indagandum duxerimus, an uſpiam decurſo temporis acceperit vulnus aliquod, cui medendum ſit, quibuſque modis agi maxime poſſet ad eam in præſentiarum reſtituendam, ſi opus eſſet, ſimulque integram, illibatamque, excogitato levamine aliquo, impoſterum præſervandam. Hæc autem meditanti pervium erat animadvertere, ab honeſtiſſimo laboritio, quod Miſſarum celebratio eſt, aut non mediocre compendium, ſi probe geratur, patere ipſi, aut magnum imminere offendiculum, ſi perperam adminiſtretur; proindeque admoventes manum ſedulæ hujus provinciæ diſquiſitioni, hoc Miſſarum negotium ea deprehendimus uſquequaque involutum perturbatione, quæ non niſi reſcripto opportuno Apoſtolicæ Sedis reduci poſſet ad aptam cum Ordine noſtro concinnitatem. Ut igitur incumbunt humeris noſtris tres Ordines a Patriarcha Seraphico inſtituti cenſuimus, è munere noſtro informare beneficum animum ad omnes ipſos, ac propterea una ſupplicatione Conventus Fratrum, & Monaſteria Monialium, quæ paupertatem altiſſimam profitentur, atque altera Monaſteria Monialium, Conventus Fratrum, & Sodalitia Tertii Ordinis ſæcularis, quæ bona poſſident, comprehendentes, utramque ad votum ſortiti fuimus (quæ Summi Pontificis ſumma Clementia fuit) quoad Miſſas perpetuas expediri. Porro quæ pertinent ad præfatos, qui poſſidere poſſunt, alia noſtra encyclica proper diem eiſdem, & vobis denunciaturi, nunc ea dumtaxat aſſerimus, quæ contingunt Moniales, & Fratres non poſſidentes, utque tenor Decreti per Sanctiſſimum dati in luce clariori ſit, præmittimus ipſi tenorem porrectæ à Nobis ſupplicationis, quæ talis fuit.

Beatiſsime Pater.

MIniſter Generalis totius Ordinis S. Franciſci provolutus ad pedes S. V. exponit humiliter, quod etſi ſuus Ordo, juxta declarationes quamplurimas Summorum Pontificum, & proteſtationem perpetuam ſuorum Generalium Capitulorum, neque habere poſſit, neque habere intendat Capitalia, vel minima legata ſibi, ex quorum proventibus, vel Miſſas legere, vel aliquid aliud agere teneatur; tamen cum ex eiſdem Summorum Pontificum, ac SS. Congregationum declarationibus ſine læſione ulla ſuæ altiſſimæ paupertatis, juxta doctrinam S. Bonaventuræ, in eo ſenſu etiam legata perpetua & habere poſſit, & habeat, ut Capitalibus eorumdem, vel apud Loca pia, vel apud Univerſitates, vel apud Hæredes legantium remanentibus, ipſorum proventus, per modum puræ eleemoſynæ ſibi ſubminiſtrentur, atque ipſe Ordo talium eleemoſynarum intuitu, legatorum hujuſmodi oneribus ſatiſfaciat: hinc temporum varietate, & decurſu nonnulla inconvenientia, & incommoda eidem Ordini exorta ſunt, ob quæ Orator humilem recurſum habet ad S. V. ut dignetur pro ſua benignitate, & pietate remedium aliquod indulgere. Siquidem Orator cum ſtatim ab initio gubernii ſui, in unamquamque Provinciam immediate ſibi ſubjectam deſtinaverit quatuor Commiſſarios ad eradicandum quidquid inſtituto ſuo contrarium forſitan irrepſiſſet, & præſertim ad onera perpetua Miſſarum in unoquoque Conventu ſedulo indaganda, admonetur ab ipſis, rem hac in multis Conventibus multum implexam adinveniri; quandoquidem Capitalia quamplurima Legatorum hujuſmodi, non apud eumdem Ordinem ullo pacto, ſed apud alios in proprietate manentia, & adnexum ha-

Chronol. Seraph. *

tentia certum numerum perpetuarum Miſſarum celebrandarum, vel quod ætate, qua fundata fuerunt, valor pecuniæ major erat, vel quod decurſu temporis fuerunt admodum labefactata, jamdudum non reddunt ſtipendium congruum oneribus adnexis ſibi: quo factum eſt, ut Conventus nequiverint, vel noluerint eorum oneribus in integrum ſatisfacere, ſed ad rationem dumtaxat ſtipendii congrui per modum eleemoſynæ ſibi a Legatariis ſubminiſtrati; ideoque à Legatariis ipſis ſatisfactionem onerum in integrum prætendentibus, contentiones, & agitationes quamplurimas in puncto hoc identidem patiuntur. In aliquibus etiam Conventibus certa quædam onera Miſſarum perpetuarum vigent ſine ſtipendio ullo, eo, quod olim Conventus ratione aut fundi, aut fabricæ ſeſe obſtrinxerunt ipſis, occaſione eorumdem Conventuum aut extruendorum, aut reparandorum, & in pluribus aliis reperiuntur alia perpetua Miſſarum onera pro Legatis, quorum capitalia vel deperdita, vel extincta fuerunt, vel quid fuerit actum de ipſis penitus ignoratur, & nemine pro talium onerum ſatisfactione ſtipendium ullum ſubminiſtrante, alii Superiores ea e Tabulis eraſerunt, alii ea in ipſis conſervaverunt; alii abraſa ab aliis iterum reſtituerunt, adeoque Conventus, quoad ſatisfactionem ipſorum, obnoxii ſunt multis anguſtiis, multiſque perplexitatibus, ad univerſales enim, & ſummas iſtorum temporum calamitates, vel nullo pacto ipſis ſatisfieri poteſt, aut cum magno incommodo ſatisfit. Propterea Orator, & ob ſtatum ſecularem in maximis indigentiis ubique poſitum, nec non ob Ordinum Mendicantium domus ubique admodum multiplicatas, exploratum habens Conventus Ordinis ſui ſubſiſtere ægre poſſe, niſi pro Miſſis, quæ celebrantur, in ipſis percipiant aliquam congruam eleemoſynam, & ſignanter pro illis, quas celebrant ad ſatisfaciendum Legatis prædictis cum ſua paupertate altiſſima compoſſibilibus, ſupplicat humiliter S. V. quoad ſatisfactionem hujuſmodi Legatorum in omnibus uſquequaque Monaſteriis, atque Conventibus ipſius Ordinis, Oratoris juriſdictioni ſubjectis, & nihil penitus poſſidendo paupertatem altiſſimam profitentibus, ut pro ſua clementia indulgere dignetur, ſi quid hactenus erratum, aut peccatum fuit, abſolvatque in poſterum à ſatisfactione omnium onerum perpetuorum, quibus iidem Conventus vel agnoſcunt, vel dubitant ſe ſe obſtrictos eſſe, & pro quibus de præſenti eiſdem Conventibus nullum ſtipendium eſt, adhibita compenſatione aliqua, quæ S. V. ſit beneviſa, utque ſuo decreto praſcribere, & declarare dignetur, tot tantum Miſſas, ſive privatas, ſive ſolemnes, ab eiſdem Conventibus celebrari debere in ſatisfactionem Legatorum perpetuorum, quot reſpective correſpondebunt ſtipendiis congruis à poſſidentibus capitalia eorumdem, per modum puræ eleemoſynæ offerendis, illa (inquam) pinguiori congruitate (ſi placuerit S. V.) quæ ubique gentium pro Legatis perpetuis inducta eſt. Quam Deus &c.

Seriem autem iſtarum precum Summus Pontifex benigniſſimo inſtinctu clementiæ Suæ adeo exaudivit, ut ſimul qua in Ordinem noſtrum affectus eſt egregia charitate, de altiſſima paupertate noſtra ſolicitus, Decretum ejuſmodi dari juſſerit, quo digerere quidem conceſſit Nobis negotium Miſſarum perpetuarum, ſed una puritatem inſtituti Noſtri pauperrimi diſtricte Nobis voluit commendatam. Præfatum enim Decretum conceptis verbis diſponit in hunc modum.

Die 25. Julii 1724. Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus PP. XIII. mature conſideratis cauſis ſupra recenſitis, ab hactenus omiſſa Miſſarum perpetuarum celebratione, quoad præteritum miſericorditer abſolvit, mandavitque, ut à Patre Generali, de conſilio Diffinitorii Generalis apud ſe exiſtentis, unus Conventus in unaquaque Provincia eligatur, cum facultate mutandi, & alterum toties quoties ſibi videbitur, adhibito prædicto conſilio, in unaquaque Provincia ſubſtituendi, in quorum reſpective Conventuum deſignandorum Eccleſiis, quolibet anno in perpetuum, initio ducto ab anno 1725. uno die infra octavam commemorationis omnium Fidelium Defunctorum unum Anniverſarium celebretur, & applicetur pro animabus illorum, pro quibus præfatæ Miſſæ perpetuæ erant celebrandæ, & applicandæ, & hactenus non fuerunt celebratæ, & applicatæ, ac hujuſmodi oneris memoria in tabella deſcribatur, eademque tabella in Sacrario cujuſcumque Conventus, ut ſupra deſignandi, detineatur. Quo vero ad futurum, Sanctitas Sua eidem Patri Generali demandavit, ut de conſilio pariter ſupradicti Diffinitorii Generalis apud ſe exiſtentis, ex ſingulis Provinciis ſibi ſubjectis, binos, aut etiam plures eligat Religioſos pietate, zelo, doctrina, & probitate præditos, qui in quolibet Conventu ſuæ Provinciæ qualitatem onerum Miſſarum tam lectarum, quam ſolemnium, nec non quantitatem emolumentorum, quæ per modum puræ eleemoſynæ Fratres recipiunt, nec alio modo recipere poſſunt pro Miſſarum celebrationa, ſedulo examinent, ac diſtinctam, & fidelem deſcriptionem omnium, & ſingulorum, quæ inveniuntur, deferant, & tranſmittant ad eundem Patrem Generalem, qui, accedente conſilio ſupradicti Diffinitorii, omnia, & ſingula onera tam Miſſarum lectarum, quam ſolemnium, juxta proportionem emolumentorum, quæ pro unoquoque onere recipiuntur, ad rationem eleemoſynæ manualis, detractis prius expenſis pro ſacris utenſilibus, juxta morem cujuſcumque Civitatis, Diœceſis, vel Provinciæ, pro eorum omnium conſcientia (cujus rationem ſupremo Judici Chriſto Domino ſe diſtricte reddituros meminiſſe debebunt) ita moderari valeat, atque reducere, ut tot Miſſæ inpoſterum celebrari debeant, quot celebrari poterunt, ad rationem eleemoſynæ manualis, uti ſupra, ſive onera fuerint impoſita à teſtatoribus in ſumma minori eleemoſyna manuali, & utenſilibus; ſive fuerint impoſita in ſumma majori, quæ tractu temporis minor facta fuerit. Si quæ vero onera perpetua quarumcumque Miſſarum hucuſque, & quomodocumque contracta, in quibuſvis Conventibus inveniantur, pro quibus nulla recipitur eleemoſyna, Sanctiſſimus Dominus Noſter facultatem impertitus eſt eidem Patri Generali, ut accedente memorati Diffinitorii conſilio, ad eorumdem onerum deletionem procedat; Impoſita tamen unicuique Conventui, qui aliquo ex prædictis oneribus eſſet obſtrictus, recitatione nonnullarum precum vocalium quolibet anno in perpetuum explenda pro animabus eorum, pro quibus Miſſæ celebrari debuiſſent, facta itidem adnotatione hujuſmodi obligationis in tabella retinenda in Choro cujuſque Conventus. Hæc autem omnia P. Generalis peragere poſſit intra terminum trium annorum a data præſentium, quoad Conventus intra Italiam, & Inſulas adjacentes; & intra ſex annos ab eadem data præſentium, quoad cæteros Conventus extra Italiam, & Inſulas adjacentes conſtitutos. Cæterum Sanctitas Sua ſtricte demandavit P. Generali ſupradicto, aliiſque Superioribus Ordinis, ad quos pertinet, obſervantiam omnium, & ſingularum conſtitutionum Apoſtolicarum, & ſignanter Decretorum Congregationis particularis habitæ anno 1628. quibus Fratribus ad tramites ſuæ profeſſionis prohibetur

quæ-

Digitized by Google

quælibet obligatio pro oneribus perpetnis, ac præcipitur, ut procedant ad renuntiationem cujuſcumque capitalia fructiferi, quod apud ſe retinerent: & ſi in re tanti momenti deſides fuerint, ſeu negligentea, ſciant ſe tam pœnis arbitrio Sanctitatia Suæ, & aliorum pro tempora Romanorum Pontificum, eſſe ſubjectos, quam pretermiſſi muneris in noviſſimo die rationem eſſe ſupremo Judici Chriſto Domino reddituros.

Ut ergo rem tanti momenti executioni opportunæ curemua pro viribua demandari, audito ad Decreti præſcriptum Diffinitorio Generali apud nos exiſtente, primum de iis noa admonebimus, quæ ante omnia oportet adimpleatis: tum à nobis norma præſcribenda eſt, vel pluribus, vel binia illia, qui examinandis Miſſarum perpetuarum oneribus deſtinabuntur: ac demum omnibus mandata ferenda, & pœnæ determinandæ, ut ſi qui contra paupertatem noſtram abuſus, aut perſeverant antiqui, aut recentes invecti ſunt, penitus extirpentur. Proinde vobis injungimus, ut ſtatim ac præſentes pervenerint ad manua veſtraa, verſionem eiſdem Sermone Patrio ſubnectatia, eaſque cum adjecta verſione in veſtris Conventibus publicetis, ut non modo Clerici, ſed etiam Laici ſenſum ipſarum percipientes, utrique ad earumdem præſcriptum notitias, quaa habent, conferre poſſint, non tantum autem Conventibus, & Monaſteriia paupertatem altiſſimam profitentibus, quæ immediate ſubjecta ſunt veſtræ juriſdictioni verum, & aliis ejuſdem arctiſſimæ profeſſionia immediate nobis ſubjectis, & ad Provinciarum veſtrarum corpus, vel terminos pertinentibus, injungite nomine noſtro, ut omnia continuo in promptu habeant, quæ Statum concernunt incumbentium ipſis Miſſarum perpetuarum, ne deputati veſtri ad omnia ipſa poſtmodum acceſſuri, ab ovo cuncta inquirere teneantur. Quoniam vero vos ipſi diſtenti aliis curis gubernii veſtri non facile adornare poteſtis hanc ſpartham totum hominem exigentem, præcipimus ad tenorem Decreti, ut deputetis duos, vel plures Fratres idoneos ad eam expediendam, qui pariter incedentes conſilio mutuo ſe ſe juvent, pariter omnia penſitantea, qui præditi ſint zelo, ut bene intendant, uſu, ut rite impleant, auctoritate, ut firmius agant, qui Amanuenſem habeant ad conſcribendum, & ſigillum parvum Provinciæ ad authentice operandum, qui a vobia deputentur nomine noſtro per patentalem veſtram, per ipſos, cum ad Conventus pervenerint, una cum iſta encyclica publicandam, in qua mandetis Conventuum Subditia, & Superioribus, ut deputatis hujuſmodi pareant, & opem ferant, ubi ad executionem præſentium per eoſdem fuerint requiſiti, deputatiſque ipſia ſub pœna privationia vocis activæ, & paſſivæ mandetia auctoritate noſtra, non modo ut fideliter, ac diligenter quæ per haa ipſia injungimus proſequantur; verum etiam, ut reluctantea juvamen ferre, juris, & facti remediis ad id compellant, removeantque a Conventibus ipſis, ſi opua ſit, tam Subditos, quam Superiores directe, vel indirecte, vel impedimentum, vel moram forſitan aia injicientes. Porro hi deputati perquirant.

Primo: Quotus ſit numerua Miſſarum perpetuarum, accepto per Conventus ſtipendio, nequaquam celebratarum, ut Provinciia, quæ minus defecerint quo ad hoc, etiam compenſatio minor, quam per Decretum impoſita rogari poſſit.

Secundo: Inveſtigent in Conventibua ſingulis Legata omnia Miſſarum perpetuarum, diſtinguendo inter illa, quæ implementum numquam a Fratribus habuerunt, quia nullum unquam pro ipſis ſtipendium Conventibus collatum fuit, inter illa, quibus ſatisfecerunt Conventua tantum ad tempus aliquod, quia tantum ad tempus aliquod eleemoſynæ ipſis fuerunt ſubminiſtratæ; & inter illa, pro quibua etiam nunc & ſtipendis per Legatarioa ſolvuntur, & Miſſæ a Conventibua celebrantur; atque adnotando quota eleemoſyna, ſive conſiſtens in numerata pecunia, ſive in aliis rabua, & quot Miſſæ inhæreant ſingulia legatis iſtis ex placito teſtatorum, nec non harum Miſſarum quot lectæ, ſeu privatæ ſint, quot cum cantu, ſeu ſolemiter, & quot demum una cum defunctorum officio, vel aliia precibua celebrandæ.

Tertio: Referant quanta ſit in unoquoque loco ad receptum uſum Provinciæ, Diœceſia, vel Civitatis eleemoſyna manualis, quæ conferri ſolet tam pro Miſſa cum cantu, quam pro Miſſis ſine cantu, & pro illis, quæ celebrantur adjecto etiam defunctorum officio, vel aliia precibus ad libitum benefactorum.

Quarto: Quatenua in Provinciis, vel Diœceſibus, vel Civitatibus, vel Decreto, vel uſu taxatum ſit emolumentum aliquod pro utenſilibus, ſcilicet pro vino, cera, hoſtia, albia, toralibus, caſulia, aliiſque, quæ in ſacro, vel cum cantu, vel ſine cantu faciendo inſumi ſolent, deputati ſolerter adnotent etiam hoc: & quatenua pro expenſis hujuſmodi alicubi nihil inveniant determinatum, ipſimet pro ſua conſcientia, & prudentia librent quantum impendi in conſumptione iſta tam pro una Miſſa privata, quam pro una Miſſa ſolemni, ad uſum patriæ interveniat, & hoc ſuum judicium una cum aliis notitiis ad Nos tranſmittant.

Quinto: Perquirant an Conventua obſtricti ſint celebrationi aliquarum Miſſarum perpetuarum, pro quibus de præſenti ſtipendium ipſia a nemine ſubminiſtratur; quot Miſſæ incumbant ſingulia oneribua iſtia, & quo titulo a Conventibus eadem onera contracta fuerint, an ſcilicet ob extinctionem, quam fecerint, capitalium pro Miſſis aſſignatorum, an ratione fundi, aut ad hortos, aut ad ædificia collata ſibi, an occaſione Conventuum aut extruendorum, aut ornandorum, aut reparandorum, an ob aliquam pecuniæ ſummam ſibi una vice ſubminiſtratam, ob Eccleſiaa, Bibliothecaa, Aromatarias, Organa, Picturaa, ob alia demum ſive mobilia, ſive ſtabilia, ob quæ Miſſis perpetuis obnoxii ſunt ſine ulla eleemoſyna celebrandis.

Sexto: Attente obſervent circa perpetua legata illa, quæ legatarii, ex teſtatorum diſpoſitione, impleri faciunt apud Eccleſias noſtraa, an unquam ipſis per Fratrea inſinuatæ fuerint illæ proteſtationes, ad quas in conſcientia per D. Bonaventuram obſtricti ſumus, & quatenus de aliquo legato non conſtet proteſtationes prædictaa fuiſſe factas, deputati à Conventibua non recedant, donec aut per Superiores Locales, aut nomine noſtro, ſi expedierit, per ipſos fiant, & quidem conceptis verbia, prout in conſtitutionibus Ordinia inſeruntur, atque ad futuram memoriam apponant in Regeſtis Conventuum, quo die, & quo anno fuere factæ.

Septimo: Examinent diligentiſſime, an Conventua, aut proprio, aut alieno nomine poſſideant fundos, cenſus, prata, oliveta, piſtrina, vineas, caſtaneta, officinaa, greges, Sylvas, fornaces, alia demum quæcumque fructifera capitalia, ſive per Fratrea ipſos, ſive per alioa adminiſtrata, ſive adnexum habentia onus aliquod, ſive non, agantque, ut ad methodum præſcriptum a S. C. particulari habita die 14. Junii 1628. cujus decretum extat apud Orbem Seraphicum tom. 4. pag. 12. col. 2. per Sindicoa Apoſtolicos expolient ſe talibus proprietatibus realiter, & cum effectu, ita quod ne-

Digitized by Google

que quoad dominium, nec quoad adminiſtrationem earum umquam amplius directè, vel indirectè exerceant actionem ullam, admoneantque illos, ad quos & adminiſtratio, & dominium capitalium hujuſmodi transferetur, de obligatione, in qua remanent implendi onera, quæ Capitalibus ipſis adnexa ſunt.

Octavo: Eodem pacto omnino agant, ut dimittantur fundi, etiam non fructiferi, quos non intra ſepta Conventuum vel facta, vel facienda inveniant conſtitutos, niſi fortè a benefactoribus collati fuerint ad Conventum aliquem extruendum, vel remanſerint ex Conventibus dirutis, & rurſus ædificandis, & de fundis ipſis intra prædicta ſepta Conventuum comprehenſis nomine Noſtro decretum faciant, quo, ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad illas, ipſo facto, abſque alia declaratione incurrenda, & per quemcumque Subditum Nobis indiſpenſabili, præcipiant Superiori Locali, ne aut per Sindicum Apoſtolicum, aut per Fratres, aut per alios faciat eos vel locari, vel ſeri, vel fructum aliquem ex eiſdem perceptum, vel diſtrahi, vel commutari; imo ne fructus ipſos per modum proventus ex eis colligat, ſed tantum in quotidianum uſum ſuorum religioſorum.

Nono: Hoſpitia quæcumque, ſeu domus non permanenter à Fratribus inhabitatæ, ſed tantum ad tempus aliquod, occaſione aut itinerum, aut quæſtuationum, agant iidem deputati, ut a Conventibus, quibus addictæ ſunt, dimittantur, ſervando eumdem modum ſupra numero ſeptimo inſinuatum, & ad ſummum aut ſuggeri poterit iis, in quorum dominium, & uſum per Sindicos transferentur, ipſos teneri Hoſpitio Fratres recipere, ſi a teſtatoribus ad iſtum effectum legatæ inveniuntur, quamvis Fratres non ex juſtitia beneficium illud exigituri ſint, ſed ex charitate tantummodo rogaturi, aut ſupplicari eiſdem poterit, ut citra omnem obligationem Hoſpitium priſtinum concedere ipſis velint, ſi teſtatores non in Hoſpitii titulum hujuſmodi domus Fratribus legaverunt; eo ſemper ſalvo, quod dimittantur, ſive Hoſpitium concedatur in ipſis, ſive non concedatur, potius enim puritas ſtatus noſtri, quam hoſpitalitatis ſecuritas curanda eſt.

Decimo. In ſingulis Conventibus iidem deputati nomine Noſtro decretum faciant, quod ſucceſſive ad manus tranſeat Superiorum Localium cum aliis monumentis Conventuum, & per ipſum, ſub pœna privationis perpetuæ utriuſque vocis, aliiſque in proprietarios latis per noſtras conſtitutiones, mandent Superiori Locali pro tempore, ne Conventum obliget vel uni Miſſæ perpetuæ ſine ſtipendio celebrandæ, ne in illicita Nobis inſtrumenta conſentiat, quamvis in utilitatem Conventus ceſſura eſſent, ne ullo pacto legata vetera extingui, vel curet, vel patiatur, ac demum ne obligationem civilem contrahat ad aliud quodcumque Miſſarum legatum novum; ſed ubi reſcierit benefactorem aliquem legaſſe perpetuas Miſſas in Conventus Eccleſia celebrandas, ſtatim de tali legato admoneat P. Miniſtrum Provincialem, cujus erit, aut injungere, ut penitus reiiciatur, ſi ob exceſſum dignoverit illud mendicitati Conventus periculoſum, vel collato Sacerdotum, & onerum numero Conventui jam incumbentium, adverterit ſatisfieri non ſatis commode per ipſum poſſe præfatæ novæ obligationi, aut præcipere, ſi neutrum præfatum periculum ſubeſſe videat, ut hæredibus teſtatoris Superior Localis proteſtationem faciat ſupra numero ſexto inſinuatam.

Undecimo: Poſtquam demum omnia prædicta deputati mandaverint executioni, & documenta omnia diligenter collegerint, quæ ipſis hactenus ordinavimus, ad quæ colligenda, & exequenda aſſignamus terminum menſium ſex à die publicationis præſentium, in ſua reſpective Provincia computandorum, tum ſe conferent cum eiſdem ad præſentiam Superioris, ſeu Provincialis, ſeu Cuſtodialis, qui cum deputatis ipſis, ſuoque Diffinitorio, cuncta probè examinabit, confectoque ipſorum documentorum fideli, & integro exemplari, apud Provinciam retinendo, originale ipſum authenticum, intelligibile, bene digeſtum, & ſubſcriptione, ac teſtimonio deputatorum cum juramento ſignatum, & approbatum, necnon Chirographis totius Diffinitorii, & ſigillo magno Provinciæ communitum, curabit, expenſis Provinciæ, quantocius perferri ad manus noſtras, ut beneficium decretorum noſtrorum celeritate, qua cupimus, impendamus, ſimulque per encyclicam ſuam in unoquoque Conventu legendam, & publicandam, ſtatim toti Provinciæ manifeſtabit ſeriem omnium proprietatum, quarum abdicatio à publicatione præſentium, aut à Superioribus Localibus per Sindicos Apoſtolicos, aut a deputatis ipſis, agentibus iiſdem Sindicis, confecta fuit: mandamus enim deputatis prædictis, ut elenchum forment iſtarum omnium abdicationum, quæ à publicatione præſentium, aut per Superiores Locales, aut per ipſos fuerint adimpletæ, atque tradant elenchum iſtum P. Superiori Provinciæ, aut Cuſtodi, una cum aliis documentis, quæ ſupra præſcripta ſunt.

Ut autem deputatis implentibus quæ creduntur à Nobis eorum ſolicitudini, etiam alii adjutrices manus admoveant altiſſimæ paupertati noſtræ in ſuo apice conſervandæ, rogamus vos, & cætero Præfectos veſtros, ut viam reliquis præcatis, atque adeo, ſi qua proprietas inſtituto non conſona, quod omnes profeſſi ſumus, non à Conventibus, ſed à Provinciis ipſis, vel communi Ordinis nomine poſſeſſa ſit, per Sindicos Apoſtolicos illis vel Provinciam, vel Ordinem confeſtim exonerate, & quamvis mandato iſto cenſeamus Nos ſcrupuloſius agere, quam opus ſit, inde tamen conjicite, quo affectus ſit odio Spiritus Ordinis in nævos paupertatis, ſi ſtudio ſuo etiam in fictos ejus hoſtes invehitur, ut veros tollat. Prohibemus etiam omnibus, & ſingulis noſtræ juriſdictioni ſubjectis, qui paupertati huic altiſſimæ obſtricti ſunt, ne quemquam ſive immediate, ſive mediate inducant ad legandam, etiam in terminis inſtituto noſtro non repugnantibus, quamcumque eleemoſynam, ſive temporaneam, ſive perpetuam, vel ſubjectam oneribus, vel ſolutam ab ipſis, aut Ordini, aut Conventui, Hoſpitio, Eccleſiæ, Sacrario, Cappellæ, Cœmeterio, Valetudinario, aut alicui Fratri particulari, aut etiam Sindico Apoſtolico, tamquam tali, magiſque ipſi, tamquam nomine S. Sedis poſſeſſuro pro Nobis legatum illud, atque miniſtraturo, mandamuſque per Sanctam obedientiam Superioribus, ad quos pro tempore pertinebit, ut contra procurantes legata hujuſmodi exequantur pœnas generalium noſtrorum conſtitutionum; extendimuſque virtute præſentium ad totum Ordinem adverſus ipſos excommunicationem latæ ſententiæ per Ciſmontana ſtatuta inflictam, à qua nonniſi per Provincialem Miniſtrum, præterquam in mortis articulo, abſolvi poſſint. Atque, ut tandem aliquando expoliatio quarumcumque proprietatum per Generalia Capitula, noſtroſque Prædeceſſores toties inculcata, & ſtricte præcepta in decreto præmiſſo per Sanctitatem Suam ſortiatur, auſpice Deo, indubiam, & plenam executionem, infligimus Superioribus Conventuum privationem Superioritatis, quam obtinent, ipſo facto, vociſque activæ, ac paſſivæ in perpetuum, ipſo facto pariter incurrendam, ſi poſt publi-

Digitized by Google

publicationem harum litterarum in Conventibus, quos adminiſtrant, & poſt exhibitam in eiſdem ad effectum iſtum operam deputarorum, comperiantur adhuc proprietatem aliquam, quocumque obtentu, retinuiſſe, & non eam in alios quoad jus, & adminiſtrationem ipſius, mediis Sindicis Apoſtolicis, in totum, & in perpetuum tranſtuliſſe, eamdemque pœnam privationis officii, nec non vocis activæ, & paſſivæ infligimus incurrendam, & in perpetuum, & ipſo facto, Superioribus Provinciarum, aut Cuſtodiarum, qui admoniti, expoliationem prædictam per Superiores Conventuum nequaquam fuiſſe factam, non ipſi procedent ſtatim ad faciendam illam, & Superiores deſides præfatis pœnis ſubjiciendos: præcipimus enim per Sanctam obedientiam aliis majoribus Superioribus, tam ordinariis, quam delegatis, noſtræ juriſdictioni ſubjectis, ut cum primum quocumque modo reſcicrint omiſſionem prædictam Superiorum Provinciarum, aut Cuſtodiarum, procedant ſtatim ad eos, una cum Superioribus Conventuum, præmiſſis pœnis afficiendos, adeo quod, conſtantibus memoratis reſpective defectibus Superiorum Localium, Provincialium, aut Cuſtodialium, agant, ut, abſque ulteriori alia declaratione, pœnas hic juſſas luant, imo & abſque juris, aut facti miniſterio aliquo, ſi aut expediens, aut neceſſe ſit. Quoniam autem ad proprietates hujuſmodi, ſi quæ adſunt, penitus eliminandas, noſtro modo tenemur omnes, quamvis non omnes tenemur eodem modo, injungimus omnibus quomodolibet earum conſciis, ſive publicæ illæ, ſive occultæ ſint, ut poſt harum publicationem primum Superiori Locali per ſcriptum, adhibitis teſtibus, denuntient ipſas, tum ut eodem pacto denuncient PP. deputatis poſtea ſuperventuria proprietates, quas noverint univerſas, tum ſive pertineant illæ mediate, vel immediate, directe, vel indirecte ad Conventum, in quo degunt acto; ſive ad alium, in quo degerunt, & quatenus, dum proprietarum abdicationes jam factæ, ut juſſimus, publicabuntur, earum non audiant mentionem fieri, quas ipſi denuntiarunt, tum in forma pro viribus authentica P. Superiori Provinciæ, vel Cuſtodiæ iterum denuncient ipſas, qui confeſtim adimpleat, quod ſupra pro caſibus iſtis præceptum fuit, ſimulque denunciantem ipſum certiorem faciat de tali jam præſtito adimplemento, alias, ſi denuncians congruo elapſo tempore, aut non ſe admonitum, aut falſo admonitum videat ſuper hoc; eo ipſo Superiori Generali ſuo immediato & proprietarem denunciet, & negligentiam, quam in ſuperiori, ſive Provinciæ, ſive Cuſtodiæ expertus eſt, ut formiter puniatur, atque omnia hæc ſucceſſive præſtari volumus per Fratres omnes, qui vel aliqualem notitiam habent proprietatum, ut præfertur, dimittendarum, ſub pœna denunciationes iſtas non exequentibus excommunicationis ipſo facto incurrendæ, à qua, præterquam in mortis articulo, à nemine abſolvi poſſint, niſi prius omnes, & ſingulas denunciationes præfatas, quoad ſubſtantiam, & modum, fuerint executi.

Fortaſis hæc omnia vobis videri poterunt aliquanto imperata rigidius, quam opus eſſet; nos autem contra, hæc eadem timentes adhuc aliquem fucum ab inimico illo, qui huic noſtro Domini agro, ſuperſeminatis olim zizaniis iſtis, obtinet forte adhuc, ut alicubi vigeant, ſtulto incuſſo metu, ipſius tritici, ſi convellantur, cum eis eradicandi; ut Ordo proprietatibus iſtis, ſi quæ adhuc reliquæ ſunt, ſtrenue ſubtrahatur, præmonemus ulterius vos, atque adeo Provincias, atque Cuſtodias veſtras, quod decreta, poſt acceptas opportunas notitias, per nos tandem expedienda, quorum altero Miſſarum ſtipendia ad quantitatem congruam reducemus, atque altero ab oneribus, quæ ante datam præmiſſi Decreti contracta erant, & pro quibus Conventus nullum ſtipendium obtinent, abſolvemus; dubio procul iis terminis, iiſque clauſulis a nobis concipientur, quibus irrita, & nulla erunt in omnibus Provinciis, atque Cuſtodiis illis, quæ ante receptionem ipſorum non ſe proprietatibus omnibus penitus expoliaverint; atque deſignantes Conventum præcipuum, tam Provinciarum, quam Cuſtodiarum, pro Anniverſario, ſeu Miſſa ſolemni in compenſationem Miſſarum perpetuarum, uſque ad diem 15. Julii præſentis anni ab earum Conventibus omiſſarum, & uſque ad eumdem diem per Sanctiſſimum præinſerto ſuo Decreto condonatarum, mandanteſque, ut hujus Anniverſarii obligatio in tabella adnotetur, & in Sacrario præfati Conventus palam retineatur, commendamus vobis cum ſalutaris obedientiæ merito, ut SS. D. N. Benedicti PP. XIII. in Ordinem noſtrum impenſiſſime affecti, & diutinam ſoſpitatem, & felicitatem omnimodam a Domino exoretis. Datum Romæ in hoc noſtro Aracœlitano Conventu, die 28. Octobris 1724.

F. Laurentius à S. Laurentio Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De Mandato Suæ P. Rñæ
Fr. Emmanuel Fernandez *de el Rio*,
Secretarius Generalis Ordinis.

Conſtitutio pro reſtituenda, & conſervanda in Ordine Minorum antiqua Regulari Diſciplina.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

UNiverſalis Eccleſiæ regimini, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, inſcrutabili Divinæ Providentiæ arcano, præſidentes, inter multiplices, ac ſane graviſſimas Paſtoralis Officii noſtri ſolicitudines, quibus jugiter premimur, memores ſub ſuavi Religionis Fratrum Prædicatorum jugo a teneris uſque annis Noſmetipſos Deo devoviſſe, illam peculiari quadam ratione curam ſuſcipimus, per quam priſca Regularis diſciplinæ obſervantia in Religioſis Ordinibus conſervetur, atque inſtauretur, & ne ii, qui per emiſſorum in illis votorum ſemitam ad apicem perfectionis contendunt, a recto Inſtitutorum ſuorum tramite deflectant, quæcumque felici eorum regimini, ac providæ Animarum ſuarum directioni impedimento eſſe poſſunt, removere ſtudemus, ſicut, omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, in Domino ſalubriter expedire conſpicimus.

Cum itaque, ſicut accepimus, ac Nos ipſi, dum in minoribus conſtituti, commiſſo Nobis a fel. rec. Clemente XI. & Innocentio XIII. Rom. Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, in quibuſdam Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci tum de Obſervantia, tum Reformatorum nuncupatorum Provinciis, Viſitatoris Apoſtolici munere fungebamur, experientia didicimus, in Ordine præfato, qui ſuaves, ac uberrimos in Eccleſia Dei fructus omni tempore protulit, & in dies, eo benedicente, a quo bona cuncta procedunt, proferre non deſiſtit, nonnulli

irrepſe-

Digitized by Google

irrepſerint abuſus, contra primitivæ illius diſciplinæ formam, ac diſpoſitionem quarumdam Apoſtolicarum Conſtitutionum, præſertim record. mem. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris pariter Noſtri, die xxxiii. Junii 1633. xxvi. Junii 1639., ac prima etiam Junii 1640. reſpective editarum, quarum priore incipiente: *Inter cæteras*, omnia privilegia perſonalia in eodem Ordine perpetuo abrogata fuerant, neque de cœtero a quoquam concedi poſſe cautum erat; Altera vero, cujus initium eſt: *Admonemur*, adverſus illius Superiores, favores extra Ordinem ipſum in conceſſione gratiarum, graduum, officiorum, & dignitatum, ac remiſſione pœnarum attendentes, nec non Fratres ejuſmodi favores conquirentes emanaverat; & tertia demum, quæ incipit - *Militantis Eccleſiæ*, inter alia, Patribus ejuſdem Ordinis jus, arbitrium, ac conſuetudinem ſuperintendendi Provinciis, Conventibus, Fratrum collocationibus, aliiſque diſpoſitionibus, quæ ſibi ex officiis, quibus functi fuerant, remanſiſſe, ſeu competere prætendebant, adempta, & abolita fuerant: ob minus accuratam autem harum Conſtitutionum obſervantiam multa, & gravia in dicto Ordine, adverſus Regularis Obſervantiæ nitorem, incommoda oriri dignoſcantur, nec non magnum relaxationi oſtium pandatur, atque ſpiritui Paupertatis, & Humilitatis, quo Seraphicus ille Ordo potiſſimum innititur, plurimum detrahatur, non ſine modica etiam religioſæ illius Fratrum pacis, & tranquillitatis perturbatione.

Hinc eſt, quod Nos, qui Regularem diſciplinam ubique vigere, omnemque illius relaxationis viam præcludi ſummopere exoptamus, hujuſmodi malis, & incommodis de opportuno remedio, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, antiquis, ac laudabilibus dicti Ordinis ſtatutis per Sedem Apoſtolicam confirmatis inhærendo, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac Noſtra perpetuo valitura ſanctione confirmantes, & expreſſe innovantes quæ ab eodem Urbano Prædeceſſore in ternis ejus Conſtitutionibus ſupradictis, & a piæ mem. Clemente PP. X. Prædeceſſore etiam Noſtro, per quaſdam ſuas in pari forma Brevis die vii. Octobris 1672. ſuper nova eorumdem privilegiorum perſonalium abrogatione expeditas litteras diſpoſita, & ordinata fuere; omnia, & quæcumque indulta, ſeu privilegia perſonalia tam Ex-Miniſtrorum, Ex-Commiſſariorum, ſeu Vice-Commiſſariorum, Ex-Procuratorum, & Ex-Definitorum generalium, quam Ex-Miniſtrorum, Ex Cuſtodum, Ex-Diffinitorum provincialium, prout etiam Ex-Generalium Prædicatorum, atque Lectorum Theologiæ ſupra numerum, necnon apud Parentes, vel Conſanguineos, aut alibi extra Clauſtra, habitu retento, degendi, aut in uno Conventu ita determinate commorandi, ut ſublata ſit Superioribus facultas ad alios Conventus transferendi, & quævis alia hic non expreſſa, quibuslibet Fratribus de Obſervantia, Reformatis, Diſcalceatis, Recollectis, Tertiariis, vel quocumque alio nomine nuncupatis, ſub regimine, ac directione Miniſtri Generalis dicti Ordinis viventibus, cujuſcumque dignitatis, qualitatis, & conditionis exiſtant (Chariſſimorum in Chriſto Filiorum Noſtrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Theologis, Concionatoribus, & Confeſſariis actualibus dumtaxat exceptis) quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, & ad cujuſcumque inſtantiam, & ſupplicationem, tam à Nobis, & Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, & à quibuſvis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationibus, quam etiam ab ipſius Sedis Apoſtolicæ Nunciis, aut de Latere Legatis, ac quibuslibet Ordinis hujuſmodi Superioribus, hactenus quoquomodo contra, & præter Regularia Ordinis prædicti ſtatuta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa, perpetuo revocamus, annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum revocata, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nemini que ullatenus ſuffragari, neque deinceps à quoquam concedi poſſe decernimus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub excommunicationis, privationiſque ſuorum Officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurrendis, dilectis Filiis Miniſtro, & Commiſſario Generalibus, ac Miniſtris Provincialibus, Cuſtodibus, aliiſque ejuſdem Ordinis Superioribus, ut quamprimum præſentes noſtræ Literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Patres, & Fratres Ordinis hujuſmodi ſimilia Indulta, ſeu Privilegia habentes, etiamſi a Nobis, vel a Prædeceſſoribus prædictis de non completo, vel complendo integro tempore officiorum, ex quibus illa deſumere prætendunt, diſpenſationem quoquomodo obtinuiſſent, illis eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quemquam eis inpoſterum uti ſinant, vel permittant.

Fratres vero, quibus per dicti Ordinis Conſtitutiones, Conventus, in quibus degant, pro ſuo arbitrio deligere conceſſum eſt, cum ad præſcriptum Regulæ, quam ſolemniter voverunt, *nec domum, nec locum, nec aliquam rem in hoc Mundo ſibi poſſint appropriare*, ex nunc, & de cœtero perpetuis futuris, temporibus, omni uſu in contrarium penitus ſublato, a Superioribus Generalibus, vel Provincialibus, de Conventibus eis magis acceptis, ea, qua decet humilitate, ſibi provideri poſtulent. Superiores autem pro ſingulorum meritis, & qualitate eos in Conventibus poſtulatis collocari procurent, ſicut in Domino expedire viderint; exceptis tamen Almæ Urbis noſtræ Conventibus, in quibus utpote numeroſa Familia gravatis, nec ipſos etiam Ordinis Diſcretos, qui non fuerint Patres Romanæ Provinciæ, ſive de Obſervantia, ſive Reformatorum, vel dictæ Sedis ſervitio addicti, volumus de Familia commorari poſſe; ſed expletis eorum officiis, ad proprias Provincias, vel ad Conventus ſibi a dictis Superioribus aſſignandos proficiſci omnino teneantur, in quibus Guardianis ſuis, juxta Divi Franciſci Inſtitutoris mentem, ita illi, eorumque ſocii ſubeſſe debeant, ut extra Clauſtra, abſque expreſſa eorumdem Guardianorum qualibet vice obtinenda licentia, exire non poſſint.

Inſuper, ne ad gradus, officia, & dignitates per emendicata ſuffragia ambitioſus pateat acceſſus, & aditus præbeatur vagis, & otioſis Fratribus per alienas Provincias errandi, vel etiam propriæ Provinciæ Conventus circumeundi, ob extortas a ſuis Superioribus facultates, per conquiſitos extra Ordinem favores, ſimiliter in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub pœna privationis Officiorum noſtro, ac Romanorum Pontificum Succeſſorum Noſtrorum arbitrio, Superioribus Generalibus ejuſdem Ordinis, Provincialibus vero, & reliquis dicti Ordinis Prælatis nunc, & pro tempore exiſtentibus arbitrio ipſorum Superiorum Generalium præcipimus, & mandamus, ne ad inſtantiam, & requiſitionem quarumcumque Perſonarum, tam Eccleſiaſticarum, quam Laicarum extra dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuivis præfati Ordinis Religioſo ullam gratiam impertiri, vel pœnas aliquas remittere, ſeu

gra-

Digitized by Google

gradus, honores, dignitates Officia, & adminiſtrationes ejuſdem Ordinis concedere audeant; quinimò Fratres, qui contra præſentium tenorem, mediis, & viis hujuſmodi, per conquiſitos favores, & ſuffragia extra Ordinem, aliquid ſibi procuraverint, ad talia, & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequenda, perpetuò inhabiles, & incapaces declaramus; Eos verò qui Perſonarum extra Ordinem favorem, vel auctoritatem interpellaverint, ad extorquendas a ſuis Superioribus facultates vagandi, vel de uno in alium Conventum tranſeundi, pœna Carceris formalis Superiorum ſuorum Generalium, vel Provincialium pariter arbitrio puniendos eſſe ſtatuimus; ipſiſque Religioſis, & Fratribus dicti Ordinis quibuſcumque, ſub eiſdem reſpective pœnis, præcipimus, & expreſſe interdicimus, ut non ſolum in præmiſſis omnibus favores ejuſmodi minime procurare, ſed nec etiam ſponte oblatos, aut ab eis minime procuratos recipere, & ſimiliter nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere præſumant,

Præterea omne, & quodcumque prætenſum jus, ſeu aſſertam conſuetudinem, quæ potius abuſus dici debent, Diffinitores, vel Guardianos in ipſius Ordinis Capitulis Provincialibus, vel Congregationibus Intermediis nominandi, præſentandi, ſeu proponendi, Provinciis, Conventibus, ac Fratrum collocationibus ſuperintendendi, quovis titulo convenientiæ, vel directionis, ſeu alio qualitercumque nuncupato, inducta, obtenta, & intruſa, in perpetuum ſimiliter caſſamus, & abolemus, ac caſſata, & abolita eſſe, & cenſeri debere, cuicumque in poſterum tales nominationes, præſentationes, & propoſitiones, aliaque præmiſſa faciendi, facultate penitus interdicta, ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, nec non inhabilitatis ad officia obtenta, & alia in futurum obtinenda, ipſo facto incurrendis pœnis, decernimus, & ordinamus. Declarantes propterea eos, qui Superiores, vel Diffinitores Generales, Officiales Romanæ Curiæ, Provinciarum Miniſtri, vel qui inter ipſos, juxta dicti Ordinis ſtatuta, connumerantur, quique Cuſtodes etiam, aut Diffinitores Provinciarum fuerint, ex Officiis, quibus functi ſunt, nullum habere, vel prætendere poſſe, jus, arbitrium, ſuperintendentiam, intelligentiam, vel, quocumque alio nomine nuncupetur, præeminentiam in Provinciis, Conventibus, Fratrum collocationibus, aliiſque diſpoſitionibus, ſed liberum omnino ſit Provincialibus, & Diffinitoribus (nullo ad prædictos Patres habito reſpectu) de Conventibus diſponere, Guardianos inſtituere, Fratres collocare, aliaque exequi, prout communi Provinciarum bono magis convenire cenſuerint. Ipſis etiam Provinciarum Miniſtris, Cuſtodibus, ac Diffinitoribus nunc, & pro tempore exiſtentibus, ſub eadem pœna privationis Officiorum, quæ obtinent, eo ipſo quoque incurrenda, diſtricte inhibemus, ne titulo convenientiæ, vel directionis, ſeu alio quocumque nomine, Conventus invicem paciſci, in eiſque Guardianos nominare, proponere, & præſentare audeant, cum intentionis noſtræ ſit omnes, & quaſcumque ejuſmodi Conventuum diſtributiones, Guardianorum nominationes, & præſentationes penitus tollere, & abrogare.

Præcipientes omnibus, & ſingulis Fratribus dicti Ordinis ſuffragium, & vocem activam habentibus in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus, ut, priuſquam ad electiones deveniant, has præſentes literas legi faciant, omneſque, & ſinguli obſervare jurent, quod ſcilicet, depoſitis privatis ſtudiis, & affectionibus, nullaque dictorum Patrum habita ratione, eos tantum in Provinciales, Cuſtodes, Diffinitores, & Guardianos libere eligere, & approbare valeant, qui juxta Apoſtolicas, & dicti Ordinis Conſtitutiones eligi debent, quoſque, prævia meritorum qualificatione, digniores, ac ipſis Provinciis, & Conventibus regendis utiliores, & ad id magis idoneos dijudicaverint.

In deputatione autem Familiarum, ſeu deſtinatione Conventuum in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus hujuſmodi facienda, ut, juxta Conventuum exigentiam, & Perſonarum merita religioſi opportunè collocentur, præcipimus, & mandamus, ſub vocis activæ privatione, aliiſque arbitrio Superiorum Generalium infligendis pœnis; ut in iiſdem Capitulis, & Congregationibus Familiæ Fratrum ab integro Diffinitorio deputentur, & Conventus deſtinentur: Fratres verò, ſub pœna etiam carceris formalis, arbitrio Miniſtri Provincialis, ad Conventus ſibi aſſignatos ſe conferre, ibique commorari teneantur, niſi legitima excuſentur cauſa ab ipſo Diffinitorio approbanda, & Guardiani aliquem ſine cauſa reſpuentes, privationis ſui officii pœnam incurrant, at ſi cauſa ſubſit illum rejiciendi, eam Superioribus Provincialibus deferre debeant, quæ ſi legitima, & rationabilis eorum judicio probabitur, tunc Religioſum ſic rejectum ad alium Conventum mittere valeant.

Quia tamen in Provinciarum regimine, nec abuſus tolli, ſed potius argui, nec omnimodam libertatem in electionibus, & deputationibus familiarum hujuſmodi, prout par eſſet, pluribus ab hinc annis obtineri poſſe, non uno experimento, compertum habemus, eo quod Superiores officio functi, ac ferme ſemper iidem Provinciarum Patres Diffinitoria ingrediantur, ibique locum, & votum habeant, perniciosis hujuſmodi malis occurrere cupientes, utque Provinciarum gubernia, juxta ipſius Ordinis Conſtitutiones, ſingulis trienniis ex integro immutentur, & nullatenus perpetua reddantur, providere volentes, cum aliquando contingat ſuffragia perpetua Patrum, quos habituales vocant, votis Diffinitorum actualium æqualia eſſe, imo illa excedere, in grave ipſarum Provinciarum præjudicium, quandoquidem ipſis dumtaxat diffinitoribus jus ſit in Capitulis hujuſmodi, pro earumdem Provinciarum majori bono, & felici gubernio, Religioſos ad officia eligere, ac proinde in hac parte literis Sanctæ memoriæ Pii V. Clementis VIII. & Gregorii XV. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum itidem noſtrorum hac ſuper re emanatis inſiſtentes, omnia, & quæcumque perpetua ſuffragia tam de jure, quam de conſuetudine, quoquomodo in Capitulis, Congregationibus, vel Diffinitoriis particularibus Provinciarum, & Cuſtodiarum, tam de Obſervantia, quam Reformatorum, Diſcalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel alio nomine nuncupatorum, quibuſvis Fratribus hactenus quomodolibet competentia, motu, ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine paribus, harum ſerie etiam perpetuo revocamus, annullamus, & abrogamus, nulliuſque roboris, & momenti deinceps fore, & eſſe declaramus. Volentes proinde in Capitulis Provincialibus, hujuſmodi Guardianos, Diffinitores, Cuſtodes, & Provinciales Miniſtros, ac Præſidentes Capitulares vocem activam pro novo Diffinitorio eligendo, ipſoſque Miniſtros Provinciales ſuo tunc officio functos votum etiam conſultivum, & deciſivum in omnibus actibus Capitularibus, una cum novo Diffinitorio, & Præſidente in futurum dumtaxat habere, in reliquis vero Diffinitoriis particularibus, & Congregationibus intermediis ſolos Provinciales Miniſtros, Cuſtodes, & Diffinitores hujuſmodi voce conſultiva, & deciſiva uti, & frui debere.

Cum-

Digitized by Google

Cumque eadem prorſus ſit ratio de Capitulis, & Congregationibus Generalibus, & ne etiam ob hanc ſuffragiorum perpetuitatem aliqui ex dictis Religioſis ſanctæ, & Seraphicæ humilitatis obliti, ſpiritu ſuperbiæ inficiuntur, vel diuturnitate gubernandi allecti ſubeſſe dediſcant, & alii eorum exemplo ſimili cupiditate accendantur, priuſquam hujuſmodi ſcandala in Ordinis, & animarum detrimentum invehantur, idipſum, quod de Capitulis, & Congregationibus Provincialibus diſpoſuimus, ut præfertur, ad Congregationes etiam, & Capitula Generalis dicti Ordinis extendimus. Inhibentes propterea omnibus, & ſingulis prædicti Ordinis Patribus, ne in Capitulis, & Congregationibus Generalibus præfatis quiſquam eorum in poſterum, cujuſcumque habitualitatis, etiam Generalatus prætextu, ſuffragium ferre poſſit pro Superioribus Generalibus, vel Diffinitoriis noviter eligendis, ſed illi tantum inibi votum habeant, qui, juxta Ordinis Conſtitutiones, de Corpore Diffinitorii Generales fuerint; ita tamen, ut ipſi Superiores Generales Officio functi, in illis Capitulis, & Congregationibus, in quibus eorum munus expleri, ſeu ceſſare contigerit, votum conſultivum, & deciſivum in omnibus actibus Capitularibus obtineant, quibus abſolutis ſoli Miniſter, & Commiſſarius Generales noviter electi, cum eorum Officialibus Curiæ, & Diffinitoribus, univerſum Ordinem, vel Familiam reſpective, excluſis quibuſcumque Ordinis Diſcretis, valeant, & debeant moderari; ita quod Superiores Generales hujuſmodi in arduis Ordinis, vel Familiæ negotiis, aliquos ex Diſcretis, & Patribus præfatis, quos maluerint, conſulere, & etiam ad ordinarios Congreſſus, ſi id commode fieri poterit, vocare debeant, prout Religionis bono conducere exiſtimaverint.

Porrò, quod attinet ad ſubrogationem Patrum in Capitulis, & Congregationibus, ſive particularibus Diffinitoriis, aut Congreſſibus tam Generalibus, quam Provincialibus, ea omnia ſervari debere mandamus, quæ alias per ſtatuta dicti Ordinis præſcripta reperiuntur; ita ut ſecundum uniuſcujuſque gradum, & dignitatem primo Ordinis, & Familiæ Diſcreti, deinde Ex-Officiales Romanæ Curiæ, ac Ex-Diffinitores Generales, poſtea Ex-Miniſtri, & Provinciæ Patres reſpective, juxta eorumdem ſtatutorum diſpoſitionem, ſubſtituantur, & ſubrogentur: Volentes tamen, quod Provinciarum Miniſtri Officio functi, & qui inter eos ad præſcriptum Conſtitutionum Ordinis præfati connumerari ſolent, ſive ſint Ex Guardiani Hieruſalem, Ex-Secretarii, aut Ex-Commiſſarii Generales in partibus Indiarum, vel Lectores jubilati de numero, ac alii hujuſmodi inter ſe, ita æqualem omnino ordinem de cætero perpetuis futuris temporibus ſervent, quo ad ſubſtitutiones hujuſmodi, ut illi primo loco ſubrogentur, qui prius inter Provinciarum Patres, ſeu Ex-Miniſtros, locum fuerunt adepti, quamvis exinde ipſos Provinciarum Miniſtros, qui revera officio functi ſunt, poſt alios non antea Miniſtros contingat ſuffragari, cum mentis, & intentionis noſtræ ſit, ut hoc ſubſtituendi jus non in aliquot tantum, ſed in omnibus Patribus, quibus illud competit, ſuum ſortiatur effectum.

Quoniam vero in ſupradictis Urbani Prædeceſſoris Conſtitutionibus, non minus contra Fratres favores extra Ordinem præfatum attendentes, vel conquirentes, quam ſuper abolitione prætenſi juris, conſuetudinis, vel arbitrii Patrum ejuſdem Ordinis, qui officii functi fuerant, editis, pœna excommunicationis adverſus transgreſſores ipſo facto incurrenda infligitur, ne ex hoc Religioſorum dicti Ordinis conſcientiæ ſcrupoli ingerantur, ac laquei ſtruantur, in gravem animarum ſuarum perniciem; eiſdem conſtitutionibus, firma remanente in reliquis earum diſpoſitione, in hac parte tantum derogantes, pœnam excommunicationis hujuſmodi in illam privationis officiorum, ut præfertur, quæ tamen non niſi a Nobis, & Romanis Pontificibus ſucceſſoribus Noſtris relaxari valeat, commutamus.

Decernentes eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Superiores, & Fratres Ordinis præfati, aliique quilibet cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, redargui, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, neque eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta hujuſmodi, ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam a Nobis, ac ſucceſſoribus præfatis pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendi, niſi de ipſis litteris, earumque diſpoſitione fiat mentio ſpecialis, ſed ab illis ſemper excepta, & perpetuo valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri; ſicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, alioſque quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, & fel. rec. Gregorii XIII., ac ejuſdem Urbani VIII. & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, per quas ſuffragia perpetua in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus, & Generalibus Patribus Ordinis, & Provinciarum conceſſa fuerant, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, nec non dicti Ordinis, ejuſque Congregationum, & Reformationum, Provinciarum, & Conventuum quorumcumque aliiſ-

Digitized by Google

aliiſque quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegia quoque, indultia, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, ejuſque Superioribus, Fratribus, & Perſonis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, ac quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, ſeu deſuetudinem adeant, ut Superiores Generales, vel eorum Commiſſarii in Provinciarum viſitatione, ſub iiſdem privationis officio, vociſque activæ, & paſſivæ, ipſo facto incurrendis pœnis, quæ nonniſi a Nobis, vel a Romanis Pontificibus Succeſſoribus Noſtris ſimiliter relaxari valeant, de contentorum in hac noſtra ſanctione obſervantia diligenter inquirant, ac tranſgreſſores in vocis activæ, & paſſivæ privationis pœnam incidiſſe, & ad officia Ordinis inhabiles eo ipſo declarent; utque earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri Generalis, aut Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii ejuſdem Miniſtri, aut Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel alterius Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Novembris 1724. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

E P I S T O L A

Reverendiſſimi P. Generalis circa reductionem onerum Miſſarum faciendam ex reſcripto Sanctiſſimi in Conventibus Fratrum Tertii Ordinis, & Monialium.

Frater Laurentius à S. Laurentio, Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, Sanctæ Romanæ, & univerſalis inquiſitionis Qualificator, Examinator Romani Cleri, Sacri Montis Syon Ex-Guardianus, & totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Dilectis nobis plurimum in Chriſto RR. PP. Miniſtris, & Cuſtodibus Provinciarum omnium, & Cuſtodiarum, ſub noſtra juriſdictione conſtitutorum, veram in utroque homine, ac plenam felicitatem.

ALiis noſtris litteris pridem vobis ſignificavimus, in promptu ex tunc fuiſſe apud nos Decretum Apoſtolicæ Sedis, quo nobis committebatur reductio Miſſarum perpetuarum, incumbentium domibus omnibus, Deo ſub noſtro regimine militantibus, & ex ſuo quoque inſtituto, bona, ut cœteri Ordines, poſſidentibus; ſiquidem pro noſtra in illas paterna ſollicitudine, duximus à Regnante Summo Pontifice beneficium iſtud etiam pro ipſis petendum eſſe; id quod obtinuimus, porrecta ſupplicatione, & impetrato reſcripto, quod liberantes præſentibus fidem noſtram conceptis verbis ſubnectimus. Complexi ergo uno, & eodem libello Conventus nobis ſubditos Tertii Ordinis Regularis, omnia Monaſteria Monialium omnium Ordini Noſtro pariter ſubjectarum, & Sodalitia quoque Tertii Ordinis Sæcularis credita noſtræ ſedulitati, inhærentes aliis ſimilibus ab aliis Ordinibus præconceptis, dedimus preces iſtas.

Beatiſsime Pater.

MIniſter Generalis totius Ordinis S. P. Franciſci provolutus ad pedes S. V. exponit humiliter, ultra Fratres, & Moniales nihil affatim poſſidentes, alias autem Moniales, alioſque Fratres, qui poſſident, ſub ſuo regimine inveniri, & Moniales quidem nec uno inſtituto ſunt, nec uno nomine appellantur; Fratres vero ſunt omnes Tertii Ordinis de pœnitentia à Patriarcha Seraphico inſtituti, quorum alii Regulares ſunt, & in Provincias, ut cœteri Ordines, diſtributi; alii autem ſunt Sæculares, atque hi ſodalitiis dumtaxat conſtant, quæ ſunt invicem inconnexa, nec unum ab alio dependens eſt. Hæc igitur omnia ſive Sodalitia, ſive Conventus, ſive Monaſteria, ad prædictos Moniales, & Fratres, qui poſſident, pertinentia, ob peſtilentias, bella, contributiones, aliaſque nimis notas, & magnas noſtrorum temporum calamitates, afflicta ubique gemunt, dura paupertate, præſertim ob largitiones fidelium quam maxime imminutas, & ob fundos, ac capitalia Miſſarum perpetuarum ex præmiſſis, aliiſque

cauſa, aut in totum deperdita, vel magna ex parte aut conſumpta, aut labefactata. Propterea idem Miniſter Generalis eadem humilitate ſupplicat pro dictarum Miſſarum perpetuarum, quæ uſque ad præſentem diem celebrari debuiſſent, & non fuerunt celebratæ, benigna condonatione quoad præteritum, & pro earumdem Miſſarum, quoad futurum, reductione, atque moderatione.

Huic autem noſtræ ſupplicationi Sanctitas Sua clementiſſime annuens, per Sacram Congregationem Eminentiſſimorum DD. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, quod ad literam hic ſubjicimus, indulgere Decretum dignata eſt.

Die 15. Julii 1714. Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus PP. XIII. maturè conſideratis cauſis ſupra recenſitis, nec non exemplis ſuorum Prædeceſſorum Alexandri VII. Clementis X. & præſertim Innocentii XIII. Romanorum Pontificum, ab hactenus omiſſis Miſſarum perpetuarum celebrationes miſericorditer abſolvit, mandavitque, ut à Patre Generali, de conſilio Diffinitorii Generalis apud ſe exiſtentis, quoad Fratres Tertii Ordinis de pœnitentia Regularis, unus Conventus in unaquaque Provincia eligatur, cum facultate mutandi, & alterum toties quoties ſibi videbitur, adhibito prædicto Conſilio, in unaquaque Provincia ſubſtituendi, in quorum reſpective Conventuum deſignandorum Eccleſiis, quolibet anno in perpetuum, initio ducto ab anno 1725. uno die infra octavam Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, unum Anniverſarium in tabella deſcribendum celebretur, & applicetur pro animabus illorum, pro quibus præfatæ Miſſæ perpetuæ erant celebrandæ, & applicandæ, & hactenus non fuerunt celebratæ, & applicatæ: quo vero ad Monaſteria, & Sodalitia Tertii Ordinis Sæcularis, in unoquoque Monaſterio, & Sodalitio, in quibus omiſſa fuerit, quoad præteritum, Miſſarum celebratio, ab eodem Patre Generali de Conſilio, ut ſupra, Diffinitorii Generalis apud ſe exiſtentis, injungatur celebrationis obligatio, & applicationis vel unius Miſſæ perpetuæ, in tabella onerum itidem deſcribendæ, vel alicujus numeri Miſſarum pro una vice tantum celebrandarum, & applicandarum pro animabus eorum, pro quibus Miſſæ celebrari, & applicari debuiſſent. Quoad onera vero perpetuarum Miſſarum uſque in præſentem diem acceptata, & impoſterum adimplenda, Sanctitas Sua eidem Patri Generali demandavit, ut adhibito Conſilio ſupradicti Diffinitorii Generalis, ex ſingulis Provinciis ſibi ſubjectis, binos, aut etiam plures eligat Religioſos, pietate, zelo, doctrina, & probitate præditos, qui teſtamentis, inſtrumentis, libris, tabellis, cæteriſque documentis, quibus onera Miſſarum unicuique Conventui, Monaſterio, & Sodalitio, ſuæ Provinciæ reſpective, incumbentia deſcripta continentur, perſpectis, & ſedulo examinatis, & redditibus unicuique oneri diſtributis, nec non eorum diminutionibus diligenter perquiſitis, atque perpenſis, & præſertim, an diminutiones ipſæ ſint perpetuæ, vel temporaneæ, diſtinctam, atque fidelem deſcriptionem ad eumdem P. Generalem tranſmittant, qui una cum ſupradicto Diffinitorio Generali, pro eorum omnium conſcientia (cujus rationem ſupremo Judici Chriſto Domino ſe diſtricte reddituros meminiſſe debebunt) unamquamque perpetuam Miſſam moderari valeat, & reducere ad rationem eleemoſynæ ſcutorum ſexaginta monetæ Romanæ pro qualibet Miſſa quotidiana, intra terminum trium annorum, a data præſentium intra Italiam, & Inſulas adjacentes, & intra ſex annos ab eadem data præſentium quoad cæteros Conventus, Monaſteria, & Sodalitia extra Italiam, & Inſulas adjacentes conſtituta, factaque, poſt reductionem, diſtincta onerum deſcriptione in tabella Miſſarum uniuſcujuſque Conventus, Monaſterii, & Sodalitii. Cæterum quoad novorum onerum, ſeu eleemoſynarum, aut oblationum pro Miſſis perpetuis celebrandis acceptationem, in futurum Sanctiſſimus Dominus Noſter, inhærendo Decretis de celebratione Miſſarum juſſu fel. rec. Urbani Papæ VIII. & fel. rec. Innocentii PP. XII. per Sacram Congregationem Concilii editis, prohibuit omnibus, & ſingulis Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, ne inpoſterum onera perpetua Miſſarum celebrandarum ſuſcipiant, ſine Generalis pro tempore, vel Provincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratis concedenda, renovata pœna privationis contravenientibus omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, & perpetuæ inhabilitationis ad alia de cætero obtinenda, & privationis pariter ipſo jure, & abſque alia declaratione, vocis activæ, & paſſivæ, & quoad ipſos Generales, ſeu Provinciales de licentia requiſitos pro dictis oneribus perpetuis acceptandis, Sanctitas Sua in eorum memoriam revocavit, ipſos in ſingulis caſibus teneri diligenter inquirere de ſingulis Miſſarum celebrandarum obligationibus cuique Conventui, Monaſterio, ſeu Eccleſiæ incumbentibus, nec non a. te aſſenſum, ſeu licentiam præbere debere, quam ipſis legitime conſtiterit, tam novo oneri ſuſcipiendo, quam antiquis jam ſuſceptis à quolibet Monaſterio, ſeu Eccleſia ſatisfieri poſſe, præcipuamque demum ab ipſis Generalibus, & Provincialibus habendam eſſe rationem, ut redditus, & bona, quæ Conventibus, Monaſteriis, & Eccleſiis aſſignantur pro Miſſis perpetuis, omnino reſpondeant, non eleemoſynæ manuali, ſed eleemoſynæ perpetuæ, taxandæ juxta morem cujuſque Civitatis, Diœceſis, vel Provinciæ, & ſi in re tanti momenti deſides fuerint, ſeu negligentes, ſciant ſe tam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ, & aliorum pro tempore Romanorum Pontificum eſſe ſubjectos, quam prætermiſſi muneris in noviſſimo die rationem eſſe ſupremo Judici Chriſto Domino reddituros.

Audito igitur Diffinitorio Generali apud nos exiſtente, ut nunc ad inchoandam reductionem prædictam, & ad eamdem poſtmodum abſolvendam operam impendamus,

Primo injungimus, ut acceptis litteris iſtis noſtris intimetis præfatis Conventibus, Monaſteriis, & Sodalitiis immediate ſubjectis juriſdictioni veſtræ, aut etiam ſi quæ intra terminos Provinciarum veſtrarum non immediate veſtræ, ſed noſtræ ſubjecta ſunt, ut ſedulitate, qua convenit, omnia in promptu habeant, quæ ſpectant quomodocumque ad onera ſua Miſſarum perpetuarum; ne forte ad præmiſſi decreti executionem, ſubſtantiali aliquo omiſſo, incurratur in reductione facienda periculum aliquod nullitatis.

Secundo cohortamur vos ipſos, ut deputationem authenticam faciatis duorum vel plurium religioſorum, prout multiplicitas aut Monaſteriorum, aut Conventuum, aut ſodalitiorum, vel exigere videbitur plures, vel duos tantum, qui tamen omnes prærogativis per Decretum expreſſis instructi ſint, & bini teſtamenta, libros, tabellas, ac cætera documenta examinantes, onerum Miſſarum perpetuarum informationem authenticam inſtruant, ſpatio menſium ſex a deputatione ipſorum ad obeundum munus hujuſmodi computandorum.

Tertio. Præcipimus, ut hi Deputati in locis ſingulis, ad quæ acceſſerint, ſignent quota ſit eleemoſyna manualis ad rationem monetæ ſuæ, quæ vel ex

ſua-

functionibus Synodalibus, vel ex patriæ conſuetudine communiter ſolvitur, tam pro miſſis, quæ legi tantum, quam pro aliis, quas etiam cantari in uſu eſt, itemque pro illis, quibus addi ſolet defunctorum officium, aut aliæ preces cum cantu, vel ſine ipſo.

Quarto. Imponimus, ut integrum nobis deſcribant numerum Miſſarum perpetuarum, quæ, cum celebrari deberent, non fuerunt hactenus celebratæ: numerum (inquam) in communi dictum, quoad Conventus unam Provinciam componentes, cum iſtis omnibus una compenſatio in communi præſcripta ſit; in particulari autem, quoad ſingula Monaſteria, & ſingula Sodalitia, his enim utpote in unum corpus nequaquam coaleſcentibus, peculiaris compenſatio ſua cuique taxanda eſt.

Quinto. Quoad legata ſtipendium congruum perpetuis Miſſis non afferentis, ordinamus, inquiri quale, ac quantum fuerit capitale, quod pro ipſis in fundatione ſua fuit primitus aſſignatum, & hoc quidem, an in bonis ſtabilibus, num vero in numerata pecunia collatum fuit, atque pecunia hæc, an, ubi, quando, & quomodo fuerit applicata.

Sexto. Jubemus, indagari diſtincte ſub quibus conditionibus, clauſulis, atque additamentis quodlibet hujuſmodi perpetuum Miſſarum onus, erectum a ſeſtatoribus fuerit, & a prædictis aut ſodalitiis, aut Monaſteriis, aut Conventibus acceptatum.

Septimo. Præſcribimus explorari, an præfatorum alicui perpetuum aliquod incumbat Miſſarum onus, quin de præſenti, diſcuſſis eorum capitalibus omnibus reſpective, comperiatur ullum ex ipſis hujuſmodi oneri correſpondere.

Octavo. Volumus rationem peculiarem Inſtitui de capitalibus illis Miſſarum perpetuarum, quæ licet paſſa non fuerint uſque adhuc ullam diminutionem; non habuerunt tamen in fundatione ſua proventum congruum Miſſæ perpetuæ ad tenorem præmiſſi decreti correſpondentem.

Nono. Demandamus perquiri quanta, in quolibet capitali Miſſarum perpetuarum, an ſcilicet dumtaxat in aliqua parte ejus, an vero in toto ipſo, atque inſuper quibus de cauſa, an nimirum ex culpa, deſidiaque Sodalitiorum, Conventuum, Monaſteriorum, vel tantum ab exteriis, & fortuitis caſibus contigerit diminutio.

Decimo. Intimamus adverti, an hæc proventuum diminutio, quibus præfata perpetua Miſſarum onera conſtant, ſit dumtaxat ad tempus aliquod, an vero in perpetuum duratura.

Undecimo. Injungimus expendi diligentiſſime, quoad diminutos proventus iſtos, qui non ſemper iidem, ſed inconſtantes ſunt, quam demum ad ſummam decennio integro pertingere conſueverint; cum enim tenuiores uno anno, & alio ſoleant pinguiores eſſe, ſaltem a continuente decennio eorum menſura petenda eſt, ut æqua pro eiſdem reductio taxari poſſit.

Duodecimo. Tandem indicimus ſignificari nobis quot unicuique perpetuo Miſſarum oneri, etiam Miſſæ cum cantu inhærenti, ſtipendio congruo deſtitutæ, ſicut & quodlibet aliud Deputatis prædictis animadverſione dignum occurrerit, ad negotium tanti momenti tute, ac feliciter demum expediendum. Quæ proinde omnia, & ſingula dilucide, ac breviter adnotata, & ſubſcriptionibus eorumdem Deputatorum, ac veſtris, & ſigillo aut præfatarum domorum reſpective, aut Provinciæ communita, mandantes illorum expenſis, quorum hoc intereſt, ad nos tranſmitti. Deſignamus una Conventum præcipuum Provinciarum Tertii Ordinis regularis pro anniverſario, ſeu Miſſa ſolemni, quolibet anno in perpetuum celebranda, in compenſationem Miſſarum perpetuarum uſque ad datam præinſerti decreti non ab eis celebratarum: præcipimus quoad ſuſceptionem novorum onerum Miſſarum celebrandarum, ſervari adamuſſim quidquid eodem decreto mandatum eſt, & complectimur omnes vos, commendantes tenuitatem noſtram orationibus veſtris, paternæ viſcetibus charitatis. Datum Romæ ex noſtro Aracœlitano Conventu die 21. menſis Novembris anno 1724.

Fr. Laurentius a S. Laurentio
Miniſter Generalis.

De mandato Sue P. Rmæ

Fr. Emmanuel Fernandez *del Rio*
Secretarius Generalis Ordinis.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcop. & Regular. quo ſtatuitur, ut Viſitator Provinciæ Aſſumptionis Tucumanenſis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum de Obſervantia, quando Commiſſarius Indiarum ad eamdem non vult accedere, ex eadem Provincia eligatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti Filii Franciſci Idalgo Prominiſtri, ac Procuratoris Provinciæ Aſſumptionis Tucumanenſis in Indiis Occidentalibus, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod, facto recurſu anno 1708. nomine dictæ Provinciæ ad eamdem Congregationem, præter alia quamplurima, ſupplicatum fuerat, quod Commiſſarius Viſitator dictæ Provinciæ a Superioribus, ad quos ſpectat, ex Religioſis benemeritis ejuſdem Provinciæ eligeretur, & ad hunc effectum Provincialis, ac Definitores pro tempore exiſtentes ad ipſos Superiores notulam omnium Religioſorum tali munere dignorum tranſmittere tenerentur, ut illi, quem mallent, pro ſui juſtitia, & æquitate eligere poſſent: cujus ſupplicationis ratio fundamentalis fuit, maxima paupertas, & diſtantia quoad longitudinem, & latitudinem ipſius Provinciæ, in qua tam Domorum, quam Eccleſiarum ædificia nullum altum habent; imo ſolum ex luto acervato conſtructa exiſtunt, adeoque intollerabiles ſumptus acceſſus, & receſſus extranei Commiſſarii Viſitatoris ſufferre minime valebant, eaque de cauſa ab Ex-Miniſtro Generali Biezma, mediis ſuis literis Patentalibus die 17. Februarii 1702. Martii expeditis, hoc idem obſervari mandatum fuerat, cum Decreto, quod præfatæ literæ patentales uſque ad Capitulum Generale obſervarentur; dicta verò Congregatio ſuper dictis precibus, auditis prius relatione, & voto tunc exiſtentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis, reſcripſerat, quod exquireretur votum Capituli Generalis, quod ſuper hoc puncto Commiſſarii Viſitatoris favorabile fuit, ideoq. eidem Congregationi ſupplicato, ut attento favorabili voto memorati Capituli Generalis, tam Commiſſarius Generalis Indiarum quam

quam Peruanna, quando per ſe ipſos eamdem Provinciam Tucumanenſem viſitare nolebant, vel nequibant, unum ex Religioſis idoneis ejuſdem Provinciæ deputare, & nominare, & ad hunc effectum Provincialis, & Definitorium pro tempore notulam omnium Religioſorum ad id munus viſitandi dignorum ad eoſdem Superiores mittere tenerentur, & reſpective deberent, ſicq. in futurum inviolabiliter obſervari mandarent; emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, viſa relatione Eminentiſſimi Corſini prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, ac enunciato voto Capituli Generalis, referente Eminentiſſimo noſtro Spinula, cenſuit, & decrevit idem Decretum Capituli Generalis eſſe approbandum, & confirmandum, ut ſupra, videlicet — Quod ſtante ſumma egeſtate præfatæ Provinciæ Tucumanen. quæ intollerabiles ſumptus adducendi extraneum Commiſſarium Viſitatorem ſufferre non poteſt, quando Indiarum Commiſſarius per ſeipſum non vult accedere ad eamdem Provinciam ad Capitulum celebrandum, tunc ex eadem Provincia Commiſſarium Viſitatorem debeat aſſignare, & ad hunc effectum ſuo tempore Provinciales, & Definitorium notulam Religioſorum tali munere dignorum ipſimet Indiarum Commiſſario tranſmittere teneantur. Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Ordinis, ac aliis quibuſcumque in contrarium facientibus non obſtantibus. Romæ 22. Septembris 1724.

F. Cardinalis Paulutius.

V. Archiepiſcopus Damaſcenus.

Loco ✠ Sigilli.

§. 2. Cum autem, ſicut dilectus dictus Franciſcus Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Franciſcum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenore præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xx. Decembris 1724. Pontificatus noſtri anno primo.

Cum Illuſtriſſimus, ac Reverendiſſimus Dominus Liber Baro *de Broſſe*, qui clariſſimum Sancti Benedicti Ordinem ingreſſus perinſignem Holskirchenſem Capituli Fuldenſis Præpoſituram obtinuerat, & jamdiu adminiſtraverat, dignitatibus omnibus vale dicens, maluerit pauperculis Provinciæ Thuringiæ Franciſcanis Fratribus adſcribi, petiit ſibi relaxari ſex menſes Noviciatus: quod obtinuit ſequentibus Apoſtolicis Literis.

BENEDICTVS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Religionis Zelus, vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilis probitatis, & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut Te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequamur. Exponi ſiquidem Nobis nuper feciſti, quod tu, qui aſſeris in Sac. Presbyteratus Ordine, ac in quadrageſimo tuæ ætatis anno conſtitutus exiſtis, & habitum per Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum geſtari ſolitum ſuſcepiſti, profeſſionem per eoſdem emitti conſuetam quantocitius emittere poſſe plurimum deſideras. Nos igitur te, præmiſſorum meritorum tuorum intuitu, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus tuo nomine Nobis ſuper hoc hujuſmodi porrectis inclinati, Tibi, ut, de Superiorum tuorum conſenſu, peractis ſex menſibus Novitiatus dumtaxat, Profeſſionem præfatam expreſſe, ac valide, ſervatis aliàs ſervandis, emittere libere, & licite poſſis, & valeas, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus; ea tamen lege, ut in actu profeſſionis ſupradictæ conceſſo Tibi per eaſdem præſente Indulto uti velle expreſſe declares. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Januarii 1725. Pontificatus noſtri anno primo.

F. Card. Oliverius.

Inter-

Digitized by Google

Interdicitur Regularibus omnibus ad quaſcumque dignitates Eccleſiaſticas promotis, ut ſecum extra Cœnobia ulla bona adſportare audeant.

BENEDICTUS PAPA XIII.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

POſtulat humilitati Noſtræ Divina diſpenſatione commiſſum Sacroſancti Apoſtolatus officium, ut quæcumque reſpiciunt bonum, tranquillitatem, & commodum Ordinum Regularium, unde plurimum omni tempore, non modo ſplendoris, ac ornamenti, verum etiam utilitatis, atque præſidii Catholicæ Eccleſiæ acceſſiſſe, ac in dies magis accedere ſatis omnibus notum eſt, & quorum in cœtu, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipſos olim fuiſſe, pluriumque annorum ſpetio verſatos eſſe, in Domino gloriamur, propenſis ſtudiis, paternaque charitate, & ſolicitudine promovere non omittamus; ac ea præſertim, quæ ad tollendos abuſus, arcendam proprietatis labem, & inviolatum cuſtodiendum in eiſdem Ordinibus paupertatis votum, a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris provido, juſtoque conſilio ſancita fuiſſe noſcuntur, ut ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ munimine roboremus, & alias deſuper conceſſæ Nobis cœlitus auctoritatis partes interponamus, prout rerum, ac temporum conditio exigit, & Nos, omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad majorem Omnipotentis Dei gloriam, proſperum prædictorum Ordinum Regularium ſtatum, ac animarum prætioſiſſimo Chriſti Sanguine redemptarum ſalutem, expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Dudum ſiquidem felic. record. Alexander Papa IV. Prædeceſſor noſter, cum expoſitum illi fuiſſet aliquando contingere, ut Fratres Ordinis Minorum *Conventualium* Sancti Franciſci ad Epiſcopalem, & alias ſuperiores, ſeu inferiores Dignitates promoti, ſecum adſportare, propriiſque uſibus applicare præſumerent libros, & alia, quæ tempore ſuæ promotionis haberent, tametſi non ad eos, quibus nihil proprium habere licet, ſed ad Ordinem pertinerant; ad ejuſdem abuſum ſubmovendum, & conſulendum præfati Ordinis indemnitati, quaſdam ſuae deſuper promulgavit Literas Apoſtolicas tenoris ſequentis, videlicet.

ALEXANDER EPISCOPUS
Servus Servorum Dei

Generali, & Provincialibus Miniſtris Ordinis Fratrum Minorum. (a)

EX parte Veſtra Nobis fuit intimatum, quod cum contingat interdum ad Epiſcopalem, & alias ſuperiores, ſeu inferiores Dignitates, aliquos de Fratribus veſtri Ordinis promoveri, ipſi libros, & alia, quæ tempore ſuæ promotionis habent, licet non ad eos, cum proprium eis habere non liceat, ſed ad Ordinem pertineant memoratum, propriis uſibus applicare præſumunt, in ſuarum perniciem Animarum: Quare ſuppliciter poſtulaſtis a Nobis, ut providere ſuper hoc ſalubriter curaremus. Nos igitur eorumdem Fratrum ſaluti, & indemnitati veſtri Ordinis paterna volentes ſolicitudine providere, ut libros, & alia, quæ ipſos promotionis ſuæ tempore habuiſſe, ſeu habere conſtiterit, Tibi, Fili Generalis Miniſter, vel tuis Provincialibus Miniſtris, ſubmota qualibet dilatione, reſignent, ipſis Fratribus jam promotis in virtute obedientiæ, illis autem, quos promoveri contigerit, ne reſignare differant, auctoritate præſentium duximus injungendum, niſi forſan Vos ipſorum uſus eis ad tempus conceſſeritis de gratia ſpeciali. Datum Laterani Anno Incarnationis Dominicæ 1255. nonis Decembris, Pontificatus noſtri anno primo.

§. 2. Deinde, cum memoratus abuſus in Ordinem quoque Fratrum Prædicatorum irrepſiſſet, recol. memor. Clemens Papa IV. Prædeceſſor itidem noſter, pro ſuo Paſtorali zelo, eum extirpandum curavit per ſuas conſimiles literas Apoſtolicas, quarum tenor hic ſubjicietur.

CLEMENS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei

Dilectis Filiis Magiſtro, & Univerſis Prioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PRovidentia laudabilis, & ſalubris in cunctis veſtris haberi debet operibus, ut exinde claritatem nominis in conſpectu Dei, & hominum habeatis. Cum itaque (ſicut aſſeritis) contingat interdum, quod illi ex vobis, qui de Ordine veſtro ad Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus, & alias Prælaturas Eccleſiaſticas aſſumuntur, non conſiderantes, quod, ex profeſſione in ipſo emiſſa Ordine, nihil habent proprium, quod ſibi ſpecialiter valeant retinere, libros, & alia, quæ apud eos hujuſmodi tempore promotionis habent, uſibus propriis applicare, ſecumque portare præſumant, in propriæ ſalutis diſpendium, & dicti Ordinis non modicum detrimentum: Nos præſumptioni hujuſmodi volentes ſalubriter refragari, univerſis Fratribus dicti Ordinis ad hujuſmodi Archiepiſcopatus, Epiſcopatus, & Prælaturas de cætero aſſumendis, auctoritate præſentium diſtrictius inhibemus, ne conſecrationis munus quoquo modo recipiant, antequam libros, & bona contingentia Ordinem memoratum, quæ apud eos tempore ſuæ promotionis haberi contigerit, Prioribus, & Conventibus, de quibus aſſumpti fuerunt, cum integritate reſignent, niſi forſan iidem Priores, de conſenſu ipſorum Conventuum, uſum illorum ad certum tempus eis duxerint concedendum: alioquin eo ipſo ab executione Pontificalis Miniſterii noverint ſe ſuſpenſos. Inter hujuſmodi autem libros non intelligimus comprehendi quaternulos, & alias cartulas, vel membranas, in quibus dicti Fratres ſibi certa notabilia cum aliquibus privatis ſermonibus collegerunt. Nulli ergo &c. Datum Viterbii Anno Incarnationis Dominicæ 1268.

§. 3. Quamvis autem præinſertarum Apoſtolicarum Literarum tenorem a memoratis Regularibus, pro quibus emanarunt, religioſa hactenus obſervatum fuiſſe, & adhuc obſervari minime vereamur: Nihilominus nonnullis juſtis, & gravibus adductis rationibus, ad obſtruendum fraudibus, quæ forſan in poſterum committi poſſent, quemcumque aditum, eaſdem Alexandri, & Clementis Prædeceſſorum literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis confirmandas, & innovandas eſſe duximus; prout motu proprio, ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,

[a] *Hæc Conſtitutio dirigitur ad Generalem, & Provinciales* Ordinis Minorum *duntaxat, ut legenti ſit manifeſtum, & non cum addito* Conventualium. *quemadmodum ſupra, & infra perperam enunciatur; cum* Minores Conventuales *quos hoc nomine nunc intelligimus, ſub Alexandro IV. nullibi eſſent.*

Digitized by Google

dine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione illas, & in eis contenta quæcumque (iis tantum exceptis, quæ eidem noſtræ Conſtitutioni adverſantur, ut ſupra) ampliſſime confirmamus, approbamus, ac innovamus, & quatenus opus ſit, adverſus quemcumque non uſum, ſeu contrarium uſum, qui quoquo modo prætendi poſſet, reſtituimus, priſtinum in ſtatum reponimus, ac plenarie integramus.

§. 4. Præterea, etſi ſatis conſtet ſaluberrimam prædictam literarum diſpoſitionem non ad eos dumtaxat, de quibus loquitur, ſed ad univerſos etiam alios Regulares Ordines pertinere, cum ratio voti ſolemnis paupertatis, cui illa unice innititur, vigeat, locumque habeat generatim, abſque ulla prorſus differentia, in omnibus Ordinibus, quorum Profeſſores eodem paupertatis voto æqualiter obſtringuntur; adeoque, ſicut iidem Profeſſores indiſcriminatim nihil proprium poſſident, nec poſſidere poſſunt, & quidquid acquirunt, Monaſterio, & Ordini acquirunt, ita ſane, abſque ullo diſcrimine, quando ad Prælaturas Eccleſiaſticas aſſumuntur, bona, quæ ante earum aſſecutionem habebant, ſecum aſportare, proprioſque in uſus convertere nequaquam poſſunt, ſed Monaſterio, & Ordini, cui acquiſita ſunt, ex integro relinquere, ac reſignare tenentur: Nihilominus ad quamcumque ambiguitatem ſubmovendam, ac penitus è medio tollendam, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, memoratas Alexandri, & Clementis Prædeceſſorum literas tenore præſentium expreſſe extendimus, ac ampliamus ad omnes etiam, & ſingulos alios Catholicæ Eccleſiæ Ordines, Congregationes, ac Inſtituta Regularia, Monaſtica, & alia quocumque nomine, & titulo nuncupata, nullo prorſus excepto, a quibus, & ab eorum Profeſſoribus deinceps illas in omnibus, & ſingulis, quæ præſenti Conſtitutioni non adverſantur, exactiſſime obſervari volumus, præcipimus, & mandamus, perinde ac ſi ipſæmet literæ a præfatis Prædeceſſoribus noſtris pro ſingulis aliis Ordinibus, Congregationibus, ac Inſtitutis prædictis, eorumque Profeſſoribus quibuſcumque editæ, & promulgatæ fuiſſent, & non alias, nec alio modo.

§. 5. Cupientes inſuper, ut omnis anſa, & occaſio quibuſcumque alienis, extraneis, aut ſubdolis prædictarum literarum interpretationibus præcidatur, Ordinumque Regularium quorumcumque præfatorum indemnitati plenius etiam, atque uberius conſultum ſit: motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, omnibus, & ſingulis Regularibus perſonis cujuſcumque Ordinis, Congregationis, ac Inſtituti, ut præfertur, quæ a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore exiſtente ad Patriarchatus, Archiepiſcopatus, Epiſcopatus, vel quaſcumque alias Prælaturas, & dignitates Eccleſiaſticas in poſterum aſſumentur, tenore præſentium ſtrictiſſime interdicimus, ac inhibemus, ne ſecum adſportare, propriiſque uſibus applicare audeant libros, pecunias, credita, depoſita, & bona mobilia, ſeu immobilia cujuſcumque generis, & ſpeciei, quæ eos tempore ſuæ promotionis penes ſe, vel alios habere contigerit, *exceptis dumtaxat ſcriptis, propriis indumentis, & Breviario*; ſed ea omnia, ſtatim ac ſuæ promotioni conſenſerint, & antequam Conſecrationis munus ſuſcipiant, Superiori Locali, & Capitulo Cœnobii, Conventus, aut Domus, ubi degunt, integra, & intacta, abſque ulla prorſus diminutione, cum eorum notula, ſeu Inventario bona fide confecto, reſignare teneantur, ut illi poſtmodum Cœnobio, Conventui, vel Domui applicari poſſint, ac debeant, cui juxta Conſtitutiones, & conſuetudines cujuſque Ordinis, Congregationis, ac Inſtituti applicanda eſſe contigerit. Quod ſi ſecus fecerint, & huic noſtræ ordinationi non obtemperare præſumpſerint, contrafacientes, ultra pœnam ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalis Miniſterii in præfatis Clementis IV. literis conſtitutam, ſuſpenſionis inſuper a Divinis pœnam ipſo facto incurrant, cujus relaxationem Nobis tantum, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti (ſublatis cæteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apoſtolicæ officio, & majori Pœnitentiario, eam, etiam ad tempus, relaxandi facultate) ſpecialiter, & expreſſe reſervamus, ac reſervatam eſſe volumus, & mandamus.

§. 6. Poſtremum, cum æquum, & ſalutare, imo etiam neceſſarium arbitremur, ut occurratur, ac opportunum adhibeatur remedium præjudiciis, & detrimentis, quæ hactenus illata fuiſſe novimus, ac etiam de cœtero inferri poſſe animadvertimus, Ordinibus Regularibus, Cœnobiis, Conventibus, ac Domibus prædictis, ex facultate, quæ ab Alexandro Prædeceſſore Miniſtro Generali, & Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum *Conventualium* S. Franciſci, & a Clemente itidem Prædeceſſore Magiſtro Generali, ac Prioribus Ordinum Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, tributa fuit concedendi promotis ad Epiſcopalem, & alias Eccleſiaſticas dignitates, uſum ad tempus librorum, aliorumque bonorum, quæ tempore ſuæ promotionis habebant; motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, tenore præſentium, nedum præfatis, ſed etiam omnibus, & ſingulis aliis Superioribus quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, ac Inſtitutorum Regularium prædictorum, ad quæ præinſertas Alexandri, & Clementis Prædeceſſorum literas, ut ſupra, extendimus, & ampliamus, etiamſi Abbates, Magiſtri, Miniſtri, & Præpoſiti, Provinciales, aut Generales fuerint, vel quacumque alia denominatione, ac titulo, Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis ante dictis præfuerint, nec non eorumdem Cœnobiorum, Conventuum, Domorumque Superioribus localibus, & Capitulis quibuſcumque, prædictam facultatem concedendi ad tempus uſum librorum, aliorumque mobilium præfatorum prorſus adimimus, auferimus, & abrogamus, ac pro adempta, ſublata, & prorſus abrogata ab omnibus inpoſterum haberi volumus, ſtatuimus, & declaramus, ita ut perpetuis futuris temporibus ejuſmodi facultate uti amplius non poſſint, nec debeant, perinde ac ſi ipſa a præfatis Prædeceſſoribus noſtris nunquam tributa, & conceſſa fuiſſet, & non alias, aliter, nec alio modo; ſub pœna, ſi ſecus fecerint, ſuſpenſionis a Divinis eo ipſo incurrenda, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, privativè quoad omnes alios, reſervamus, & reſervatam eſſe ſtatuimus, præcipimus, ac mandamus.

§. 7. Decernentes præſentes literas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quavis præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel igno-

ran-

Digitized by Google

raeter contigerit attentari. Non obſtantibus præinſertis Alexandri IV. & Clementis itidem IV. Prædeceſſorum iiteris, & de jure quæſito non tollendo, ac certis Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regolis, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roborariis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, illorumque Suprerioribus, & Profeſſoribus quibuſcumque, ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & inſolitis Clauſulis, & Decretis, etiam irritantibus, etiam motu ſimili, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum concеſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſione digna, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ac ſervatis reſpective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 8. Ut autem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum exempla, ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas, & affixas, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent; utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ confirmationis, approbationis, innovationis, reintegrationis, decreti, declarationis, ſtatutorum, voluntatum, mandatorum, Conſtitutionis, aſſignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1725. nonis Martii Pontificatus Noſtri anno Primo.

F. M. Card. Prodatarius.

Decernitur, ut in Italia, eique adjacentibus Inſulis Parochis Defunctorum, qui in Eccleſiis quorumcumque Regularium de cætero tumulabuntur, quarta Funeralis perſolvatur, cum aliis ordinationibus, & derogationibus opportunis.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex æqui, bonique ſupremus Aſſertor, auctoritatem a Chriſto per Beatum Petrum Apoſtolorum culmen ſibi traditam intelligens, ut ex Agro Dominico pro temporum neceſſitate noxia evellat, & deſtruat, utiliaque plantet, ac ædificet, ea interdum, quæ a Prædeceſſoribus ſuis ob rationabiles, & juſtas cauſas olim ſancita fuerunt, ubi in grave aliorum præjudicium, & detrimentum redundare cognoſcit, atque diſſidiis, & contentionibus fomentum præbere animadvertit, maxime inter Dei, & Eccleſiæ Miniſtros, quorum eſt Evangelizzare pacem, & quibus a Domino non aliud frequentius, neque enixius commendatur, quam ut pacem, ac unitatem diligant, moderari, & immutare, aliaſque Paſtoralis Officii ſui partes deſuper interponere ſolet, prout rerum, locorum, temporumque circumſtantiis maturè penſatis, diſcordiarum extinctioni, Eccleſiaſticorum Miniſtrorum quieti, fidelium animarum ſaluti, divinoque cultui conſpicit ſalubriter expedire.

Sane quamplures Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri multiplicia, ac plane inſignia conſiderantes merita Ordinum Regularium, qui militantem in terris Eccleſiam fortiſſimis omni tempore auxerunt præſidiis, Viris nempe vitæ ſanctitate, doctrinæ laude, ac Orthodoxæ Religionis Zelo præſtantibus, eidemque in Cœlis triumphanti eximii fulgoris lumina addiderunt, ipſos Ordines, eorumque Profeſſores plurimis ſatis amplis indultis, & privilegiis benigne decorarunt; ac inter alia, iis illud conceſſerunt, ut canonicam portionem, ſeu quartam funeralium emolumentorum partem pro perſonis, quæ in eorum Eccleſiis ſepulturam ſibi eligerent, Parochis perſolvere minime tenerentur, ac ad majorem ejuſmodi Privilegii firmitatem, ſanctioni etiam a fel. record. Clemente V. Prædeceſſore noſtro editæ in Concilio Viennenſi, & relatæ in Clementina *Dudum de Sepulturis*, nec non Concilii Tridentini Decreto relato in *cap.* 13. *ſeſſ.* 25. *de Reformat.* prædictam quartam funeralem Parocho aperte reſervantibus, non ſemel ampliſſime derogarunt; unde non acerbæ modo Parochorum querelæ, ſed innumeræ etiam contentiones, atque lites inter eos, & Regulares ſuper ſolutione ejuſdem Quartæ diverſis temporibus excitatæ fuerunt, quæ coram Ordinariis locorum, & deinde in variis quoque almæ Urbis noſtræ Tribunalibus, præſertim verò in Auditorio Palatii Noſtri Apoſtolici, & in Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium præfati Concilii Tridentini Interpretum, magno partium ſtudio, nec minori ſumptuum incommodo, diſcuſſæ, ſicut accepimus, aliquando ad favorem Parochorum, aliquando autem ad fa-

vorem

Digitized by Google

vorem Regularium, pro diverſis Cauſarum circumſtantiis, atque vario judicantium ſenſu, deciſæ, ac definitæ fuerunt. Hæc porrò judicatorum, ſententiarumque diverſitas, cum nullam certam, ac determinatam conſtituerit regulam, in evenientibus caſibus obſervandam, magnum plane fomentum, & anſam relinquit, imo & latam ſternit viam ulterioribus inter prædictos Regulares, & Parochos litibus, & controverſiis, ex quibus ipſi, qui in Domo Dei ambulare debent cum conſenſu, novis de cœtero perturbari diſſidiis, noviſque prægravari diſpendiis poſſunt, cum divini cultus detrimento, & ſcandalo plurimorum.

Quocirca Nos maxime expedire cenſentes, ut ejuſmodi controverſiæ, & lites ab Eccleſia Dei penitus arceantur, ac inſuper, licet univerſos Ordines Regulares, in quibus, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipſi plurium annorum ſpatio verſati ſumus, ſpeciali paternæ charitatis affectu proſequamur, eoſque uti de Eccleſia, Catholica Fide, & Sede Apoſtolica optimè meritos præcipuo ſemper in honore, ac pretio habuerimus, & habeamus; nihilominus, conſiderantes exemptionem a ſolutione quartæ Funeralis præfatis Ordinibus a dicta Apoſtolica Sede conceſſam, modo vergere in maximum Parochorum præjudicium, tum propter multiplicationem Conventuum, & Monaſteriorum Regularium, tum etiam propter auctam devotionem, & conſuetudinem Fidelium Sepulturam eligendi in Eccleſiis prædictorum Regularium, ac proinde, non modo conſentaneum, ſed etiam neceſſarium arbitrantes, ut eorumdem Parochorum, quibus cœteroquin Sacri Canones, & priſca Eccleſiæ diſciplina aperte ſuffragantur, indemnitati opportune conſulatur, & antedicta Apoſtolica privilegia ad æquitatis limites reducantur: hinc igitur eſt, quod Nos omnia, & ſingula memorata privilegia exemptiva a ſolutione Quartæ Funeralis quibuſvis Ordinibus, Congregationibus, ac Inſtitutis Regularibus ab Apoſtolica Sede, ut præfertur, quandocumque conceſſa, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, ac de eorum tenore, & ſubſtantia ſatis ſuperque inſtructi, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & aliquot etiam Romanæ Curiæ Prælatorum, a Nobis ad id ſpecialiter deputatorum conſilio, ſuadentibus etiam Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, in præſenti Sacro Concilio congregatis, ac inſuper motu proprio, ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, præmiſſa omnia privilegia quoad Quartam Funeralem, tantum pro locis infra exprimendis, moderamur, reformamus, ad viam juris reducimus, & quatenus opus ſit, etiam revocamus, ac abrogamus, neque cuiquam deinceps ſuffragari poſſe, vel debere decernimus.

Præterea motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus ſancimus, ſtatuimus, & mandamus, ut in Italia, eique adjacentibus Inſulis, a die publicationis præſentis Conſtitutionis, in futurum Parochis Defunctorum, qui in Eccleſiis quorumcumque Regularium prædictorum tumulabuntur, perſolvatur, & cum effectu tradatur Quarta Pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti Cadaver in itinere ad Eccleſiam tumulantem aſſociabitur, nec non omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Eccleſia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die funeris accendentur.

A prædicta tamen Quarta funerali exceptæ intelligantur, & ſint Candelæ, quas Sacerdotes, etiam Regulares, vel piarum Sodalitatum Confratres funus aſſociantes, manualiter per viam accenſas deferent. Quod ſi funus non fieret in die tumulationis, ſed ad diverſam diem, vel ad aliud longius tempus differretur, Parocho nihilominus aſſignatur Quarta pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ ipſamet peracti funeris die in Eccleſia, ubi Defunctus humatus fuit, circa Cœnotaphium, ſeu tumulum honorarium, atque etiam in Altaribus ejuſdem Eccleſiæ accenſa fuerint. Hæc porro omnia locum habeant, & exacte in poſterum obſerventur, quotieſcumque Defunctus extra ſuam Parochialem Eccleſiam tumuletur, vel exponatur, ſive quia in Eccleſia tumulante, vel exponente Beneficium obtinuerit, ſive quia ibidem ſepulchrum habuerit gentilitium, ſive tandem quia in ea ſepulturam elegerit. Cœterum ſub prædicta Quarta Funerali comprehendi non intendimus, imo expreſſe ab ea excipimus, legata Miſſarum, & Anniverſariorum, hiſque ſimilia pia relicta ad favorem Eccleſiæ tumulantis, vel exponentis a Defuncto diſpoſita; circa quæ, ac omnia, & ſingula alia, de quibus in præſenti Conſtitutione mentio facta non fuit, Privilegia prædictis Regularibus Ordinibus ab Apoſtolica Sede conceſſa, ſalva prorſus, illæſa, ac inviolata perpetuo permanere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inconcuſſe, ac irrefragabiliter obſervari debere volumus, decernimus, & mandamus. Ubi verò conſuetudines legitime probatæ, conventiones, concordiæ, vel ſtatuta vigerent, quæ præfatis Parochis magis faverent, illiſque pinguiorem prædicta quarta emolumentorum funeralium portionem aſſignarent, ea in iis, in quibus vigene, locis, inconcuſſe ab omnibus obſervari motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine paribus, ſancimus, præcipimus, & jubemus.

Decernentes pariter præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædictorum Ordinum Regularium Superiores, vel quicumque alii in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, ſeu cauſæ, propter quas præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, ſeu alias juſtificatæ non fuerint, vel etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut alio quovis prætextu, & ex quocumque capite, colore, & cauſa etiam neceſſario exprimenda, de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari in toto, vel in parte reſcindi, retractari, invalidari, in jus, vel controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, aut quodcumque aliud juris, vel facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu eo impetrato quemquam uti, ſeu juvare in judicio, vel extra nullatenus poſſe; ſed eas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, ac obtinere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari debere; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum dicti Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus, quatenus opus ſit, Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tol-

Digitized by Google

tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, nec quorumvis Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros eiſdem Ordinibus, ut præfertur, illorumque Superioribus, & Profeſſoribus quibuſcumque, ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & Decretis irritantibus, etiam motu ſimili, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſione digna præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ac ſervatis reſpectivè habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Ut autem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum exempla, ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas, & affixas, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent: utque ipſarum præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtrarum voluntatis, declarationis, reformationis, moderationis, conceſſionis, aſſignationis, præcepti, ſanctionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Kalendas Maii Pontificatus Noſtri Anno Primo.

P. M. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Oliverius.

Viſa de Curia I. C. Archiepiſcopus Amaſenus.

Loco ✠ Plumbi.

L. Martinettus.

Chronol. Seraph.

Confirmatur quædam Gregorii XV. Conſtitutio de non recipiendis Fratribus Congregationis Galliæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci Provinciæ Sancti Joannis, cum ejus ampla extenſione.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Provinciæ Sancti Joannis Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia nuncupat. Congregationis Galliæ, quod dudum felic. record. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis expeditas Literas, ne quis præfatorum, aut Superiorum, ſeu Fratrum aliorum Ordinum mendicantium quemquam dicti Tertii Ordinis profeſſum ſub quovis prætextu, & colore, abſque ejuſdem Congregationis Miniſtrorum Provincialium licentia in ſcriptis, recipere auderet, ſub pœna Excommunicationis, aliiſque cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis arbitrio ſuo infligendis, interdixit, & prohibuit; & nihilominus cum anno 1656. die 11. Decembris tunc exiſtens Vicarius Generalis totius Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci Spiritus a Sancto Antonio Presbytero expreſſe profeſſo dictæ Provinciæ tranſitum ad Ordinem Fratrum Minorum de Obſervantia Provinciæ Pariſienſis permiſiſſet: Congregatio tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, eumdem tranſitum nullum, & invalidum, tanquam prædictis Gregorii Prædeceſſoris literis contrarium per ſuum Decretum die 3. Auguſti 1657. emanatum declaravit: noviſſime vero Fratres Minores de Obſervantia ſupradictæ Provinciæ Pariſienſis, ſub prætextu cujuſdam Decreti ſubreptitii Miniſtri Generalis Ordinis hujuſmodi, Joſephum Seigneur Laicum, ſeu Converſum expreſſe profeſſum memoratæ Provinciæ Sancti Joannis receperunt, ſed idem Miniſter Generalis attendens, & reflectens ad eaſdem Gregorii Prædeceſſoris literas, & ad Cap. 2. num. 4. Conſtitutionum, Decretum ſupradictum revocavit, nullumque, irritum, & invalidum die 16. Maii anni proxime præteriti per ſuas literas Miniſtro Provinciali dictæ Provinciæ Sancti Joannis directas declaravit.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, his tamen non obſtantibus certi quidem Fratres diſcoli hujus Religionis auſteræ, quæ ſemper in viridi obſervantia viget, jugum ægre ferentes, literas ipſius Gregorii Prædeceſſoris nullum nunc habere locum, ex eo, quod a Nobis confirmatæ non fuerint, temerarie aſſeverare non dubitent; ita ut nonnulli ejuſdem Provinciæ Religioſi cum Decretis ſubreptitie, aut obreptitie ab hac Sancta Sede obtentis, ad alias Religiones tam mendicantes, quam non mendicantes a parvo tempore tranſiverint, ſuoque peſſimo exemplo maximum aliis diſcolis ſimilis tranſlationis Literas Apoſtolicas obtinendi pruritum, aviditatemque cauſaverint; ac proinde dictus Procurator, hæc omnia cum maximo ſuo dolore perpendens, ſupradictas Gregorii Prædeceſſoris Literas Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri, &, ut infra, indulgeri plurimum deſideret, Nos ſpecialem ipſi Procuratori gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris,

Digitized by Google

& pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas Gregorii Prædeceſſoris Literas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, illas extendimus, prohibendo, ne Fratres memoratæ Provinciæ Sancti Joannis inpoſterum ad quaſcumque alias Religiones, ſive mendicantes, ſive non mendicantes, abſque licentia in ſcriptis pro tempore exiſtentis Miniſtri Provincialis, vel inconſulto illius Provinciæ Procuratore, tranſire poſſint.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Gregorii Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Maii 1725. Ponticatus Noſtri Anno Primo.

M A N D A T U M

S A N C T I S S I M I

Sacræ Congreg. Regularis Diſciplinæ directum per organum Eminentiſſimi à Secretis ſtatus, ſuper numero, & receptione Novitiorum in Provinciis Obſervantibus Italiæ, & Inſularum adjacentium.

Dalla Segretaria di Stato 6. Maggio 1725.

Essendo pervenuto a notizia della Santità di Noſtro Signore, che nell' anno 1696. dalla Congregazione della Diſciplina Regolare, dopo preſe le dovute informazioni, foſſe prefiſſo il numero delle Veſtizioni de Frati nelle Provincie d'Italia, ed Iſole adjacenti dell' Ordine de Minori Oſſervanti di S. Franceſco, concedendoſegli dalla medeſima la facoltà di veſtire otto Chierici, e quattro Laici due volte l' anno nelle Provincie di S. Franceſco, Roma, Marca, Toſcana, Genova, Milano, Terra di Lavoro, S. Niccolò, S. Angelo, Bologna, S. Antonio, Sette Martiri, e Baſilicata, e per le Provincie di Valmazzara, Valdinoto, e Sicilia, dieci Chierici, e quattro Laici due volte l' anno; e ſei Chierici, e due Laici, anco due volte, nelle Provincie di Principato, Calabria, S. Bernardino, S. Tommaſo, S. Diego, Breſcia, e Corſica; qual numero foſſe poi ridotto nell' anno 1706. alla conceſſione di ſei Chierici, e tre Laici per le prime mentovate gran Provincie, ed a ſette Chierici, e tre Laici per l' altre riferite di Valmazzara, Valdinoto, e Sicilia; ed a quattro Chierici, e due Laici per quelle mentovate di Principato, Calabria, S. Bernardino, S. Tommaſo, S. Diego, Breſcia, e Corſica: E perciò conſiderandoſi dalla Santità Sua il biſogno, che tengono le Provincie medeſime di nuovi Religioſi per fornirne i molti Conventi, che tengono, acciò poſſa maggiormente conſervarſi in quelli la diſciplina Regolare, e celebrarſi più decentemente i Divini Uffizj, con impiegarſi ai Miniſterj ordinarj nel ſervizio di Dio, e de Popoli, dalla pietà de quali ricevendo la Religione il proprio ſoſtentamento, conviene anco, che ſi eſercitino i ſuoi Religioſi nel ſollievo delle loro anime; è venuta Sua Beatitudine in deliberazione, che per l' avvenire ſi conceda dalla medeſima Congregazione della Diſciplina Regolare la facoltà di veſtire due volte l'anno, ſecondo il numero preſeritto, ed oſſervato dell' anno 1656. cioè di otto Chierici, e quattro Laici per le Provincie di S. Franceſco, Roma, Marca, Toſcana, Genova, Milano, Terra di Lavoro, San Niccolò, S. Angelo, Bologna, S. Antonio, Sette Martiri, & Baſilicata, di ſei Chierici, e due Laici nelle Provincie di Principato, Calabria, S. Bernardino, S. Tommaſo, S. Diego, Breſcia, e Corſica, e di dieci Chierici, e di quattro Laici per le Provincie di Valmazzara, Valdinoto, e Sicilia.

In oltre conſideratoſi dalla Santità Sua, che ſiccome è molto eſpediente, e profittevole quello, che ſi prattica dalla detta Congregazione, cioè che riconoſcendoſi ne luoghi deſtinati al Noviziato, che non vi ſia l' Oſſervanza Regolare, quale deve eſſere ſpeciale ne Conventi, ove ſi ricavono i Giovani, ſi ſoſpendano le facoltà di veſtire, e lo ſteſſo ſi prattichi quando nella Provincia ſi riconoſceſſe una rilaſſazione in tutti, o nella maggior parte de Religioſi, non eſſendo convenevole, che in detti caſi ſi eſponga la Gioventù, che nuovamente ſi riceveſſe, alla mala educazione di eſſa; così riflette ancora Sua Beatitudine, che in queſt' ultimo caſo, e maggiormente ſe vi foſſe l' inoſſervanza in alcuni ſoli Conventi, per difetto del buon governo del Provinciale, o Superiori ſubalterni, che traſcurano il caſtigo de delinquenti, in detti caſi ſogliono anco eſſere quelli tali così perverſi, che poco curandoſi del pregiudizio, che riſulta alla loro Provincia di non ricever ſogetti, continuano a non portar rimedio alle ſuppoſte inoſſervanze, riſultando ai medeſimi dalla ſoſpenſione di veſtire piuttoſto utile, per renderſi più dominati tali pochi Religioſi, che già vi ſono, e nel continuare l' inoſſervanze, e il mal governo di eſſe Provincie; pone per tanto la Santità Sua in conſiderazione al zelo di detta Congregazione della Diſciplina eſſer convenevole, e giovevole, che in detti due ultimi caſi procuri, che il Miniſtro Generale uſi li rimedj opportuni di caſtigare detti delinquenti, acciò ſi tolga la cagione dell' inoſſervanza nelle Provincie, con ſoſpendere li Superiori, ſurrogare gl' altri colle facoltà, che gli danno le Coſtituzioni, ed anco provederſi in ciò dalla detta Congregazione con gl' opportuni rimedj, affinche detti Superiori Provinciali tolgano le cagioni di tali inoſſervanze prima, che ſi venga alla ſoſpenſione del veſtire, acciò rieſca più ſenſibile a delinquenti la pena, ed il rimedio al male di eſſe Provincia più proficuo di ciò, che ſarebbe la proibizione del veſtire a detti cattivi Superiori poco ſenſibile, e colla quale non ſi rimedierebbe così facilmente, e prontamente alla radice di togliere l' inoſſervanze introdotte, o tollerate da tali Superiori.

Di

Digitized by Google

Di tutto ciò ſi dà avviſo al Signore Cardinale Imperiali Prefetto, perche poſſa eſeguirſi la mente della Santità Sua, quale deſiderando, che il preſente Biglietto ſia regiſtrato nella Segreteria della Sagra Congregazione, ſi compiacerà l' Eminenza ſua darne gl' ordini opportuni.

Confirmatur Decretum Miniſtri Generalis Minorum de Obſervantia approbans bipertitam quamdam alternativam officiorum Provinciæ Sancti Saturnini Martyris dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti Filii Antonii Mula Procuratoris Provinciæ Sancti Saturnini Martyris Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia ab illius Definitorio ſpecialiter deputati Nobis expoſito, quod alias, nempe die 19. Februarii 1707. ad pacem in præfata Provincia perpetuo ſervandam, ac ſeditiones exterminandas, quæ in diſtribuendis Officiis, & muneribus ipſius Provinciæ oriri poterant, omnium voto, & conſenſu ſtabilita fuerat Alternativa inter Fratres Montanos ex una, & Campeſinos ex altera partibus, ſcilicet, quod quando Miniſter Provincialis cum duobus Definitoribus erit ex una parte, Cuſtos cum aliis duobus Definitoribus fiat ex alia, & ſic viceverſa, eligendo in primo Capitulo celebrando poſt hujuſmodi concordiæ confirmationem Miniſtrum Provincialem ex parte Montanorum: Item ex undecim Guardianis eligendis in præfata Provincia quinque quidem ex partem ejuſdem Miniſtri Provincialis; reliqui vero ſex ex parte Cuſtodis, ac inſuper convenerant, quod Confeſſarius Monialium Monaſterii Sanctæ Luciæ aſſumendus ſit ex parte, ex qua aſſumptus fuerit idem Provincialis, & quod Lectores tum Philoſophiæ, tum Sacræ Theologiæ, & Verbi Dei Prædicatores, qui Conventuales dicuntur, æqualiter utrique parti diſtribuantur, & in caſu vacationis ex quacumque cauſa provenientis, ſubrogatio fiat juxta formam Conſtitutionum generalium dicti Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatarum, ubi vacatio acciderit. In admittendis autem ad habitum nova alternativa ſervanda erit, ſed probata idoneitate, ſervatiſque juxta Statuta generalia Ordinis prædicti ſervandis, indifferenter admittantur, dummodo in Regno Sardiniæ ſint nati; & hæc omnia a præfata Provincia concordata a Definitorio Generali die 22. Maii 1723. ſpeciali Decreto, ſub nullitatis pœna confirmata fuerant; ideoque pro parte dicti Antonii etiam totius Provinciæ hujuſmodi nomine Nobis ſupplicato, ut Concordiam, & Alternativam prædictam approbare, & ſub eadem pœna obſervari mandaremus.

§. 1. Nos ſupplicem libellum ſuper præmiſſis Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam remiſimus, quæ quidem Congregatio per ſuum Decretum die 20. Aprilis proxime præteriti editum, attenta relatione dilecti Filii moderni Commiſſarii Generalis Curiæ ejuſdem Ordinis, benigne commiſit dilecto pariter filio illius Miniſtro Generali, ut veris exiſtentibus narratis, & quatenus ita in Domino expedire cenſuiſſet, ſupraſcriptas Concordiam, & Alternativam pro ſuo arbitrio, & conſcientia approbaret, atque confirmaret, & in poſterum ab omnibus, ſub pœna nullitatis, ſervari mandaret. Unde dictus Miniſter Generalis in vim facultatis ſibi ſic attributæ edidit Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

§. 2. *Cum ſicut accepimus, ex retroſcripto Decreto Sacræ Congregationis negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, Provincia noſtra Sancti Saturnini Martyris in Regno Sardiniæ ad eamdem Sacram Congregationem ſupplici libello recurrerit pro confirmatione cujuſdam Concordiæ, & Alternativæ communi voto, & conſenſu deciſæ, & ſtabilitæ die 19. Februarii anni 1706. atenus approbatæ a Definitorio Generali in Capitulo ultimo Romæ celebrato, Decreto ſpeciali emanato die 22. Maii 1723. atque eadem Congregatio, audito Patre Commiſſario Generali Curiæ pro Familia Ultramontana, attentaque ejuſdem relatione, arbitrio, & conſcientiæ noſtræ, prout in Domino expedire cenſuerimus commiſerit prænarratam Concordiam, ſeu Alternativam approbare, & confirmare, atque ad ejus firmiorem obſervationem omne robur opportunum adjicere. Nos propterea hujuſmodi facultate, & commiſſione, quam reverenter accepimus, utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum, ac bonum commune præfatæ noſtræ Provinciæ præ oculis habentes, dicimus, cenſemus, ac declaramus præfatam Concordiam, ſeu Alternativam opportunam, quia & neceſſariam fore ad eliminandas diſcordias, quæ ex diſtributione officiorum, tàm majorum, quàm inferiorum in Capitulis tàm Provincialibus, quàm intermediis oriri contingant, pacemque communem perpetuo firmandam; eamque propterea approbamus, & confirmamus, utque futuris temporibus perpetuo, ſub pœna nullitatis cujuſcumque attentati contra ipſam; ſic nimirum, ut bipartita Provincia inter Montanos, & Campeſtres alternatim imposterum inviolabiliter ſervetur in Provincialatu, Cuſtodiatu, & Deffinitoriatibus, & Guardianatibus: adeo ut una vice ex parte Montanorum eligatur Miniſter Provincialis, & duo Definitores, & ex parte Campeſinorum creetur Cuſtos, & duo alii Definitores; deinde ex undecim Conventibus, quibus conſtat præfata Provincia, quinque adſcribantur parti, ex qua aſſumendus eſt Provincialis, & reliqui ſex parti, ex qua eligendus eſt Cuſtos. Item Confeſſarius ſanctimonialium Sanctæ Luciæ deputabitur ex parte Provincialis, ac eodem Lectores, tam Philoſophiæ, quam Theologiæ, ſicuti Prædicatores Conventuales, inſtituantur ad æqualitatem utriuſque partis, & in caſu vacantiæ unius, vel alterius, ſubſtitutio fieri debebit ex illa parte, in qua vacantia contigerit. In reliquis autem Officiis, & Miniſteriis, ſicut in receptione Novitiorum ad habitum, nulla Alternativa ſervabitur, ſed omnia, juxta Statuta Generalia Ordinis, atque praxim hucuſque ſervatam, diſtribuentur. Præcipimuſque per ſanctam obedientiam, ſub pœna privationis Officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa omnibus, & ſingulis tam Patribus, quam Fratribus præfatæ noſtræ Provinciæ, ut hanc Concordiam, ſeu Alternativam a Nobis auctoritate Apoſtolica approbatam, declaratam, & confirmatam, admittere, exequi, & ſervari teneantur. Datum Romæ die 5. Maii anni 1725.*

F. Laurentius a Sancto Laurentio
Miniſter Generalis.

De mandato S. P. Rmæ.

F. Emanuel Fernandez del *Rio*
Secretarius Generalis Ordinis.

Loco ✠ Sigilli.

§. 3. Cum autem, ſicut dictus Antonius Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſum Antonium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§. 4. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 9. Junii 1725. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Confirmantur quædam Literæ Patentes Miniſtri Generalis Ordinis Minorum de Obſervantia circa Alternativam officiorum Provinciæ Siciliæ ejuſdem Ordinis, cum deputatione Provincialis, & unius Definitoris.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Paſtoralis officii Nobis divinitus commiſſi ſolicitudo Nos admonet, ut paternam Religioſorum virorum, qui ſpretis Mundi illecebris Altiſſimi obſequiis ſeſe ſub ſuavi arctioris vitæ jugo devoverunt, curam gerentes, ea, quæ tollendis animorum diſſidiis, ſtabiliendaque inter eos fraterna concordia provide conſtituta eſſe noſcuntur, quo firma ſemper, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis Noſtri præſidio roboremus.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Laurentius a Sancto Laurentio Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod ipſe, in vim facultatis ſibi a Nobis attributæ, in Provincia Siciliæ dicti Ordinis Ternativam, ſive officiorum diſtributionem, in tres partes, inter Fratres nempe Meſſanen. Catanien. & Pacten. reſpective Conventuum ejuſdem Provinciæ per viginti ſeptem annos ſervandam, quæ pro prima vice a Fratribus Meſſanenſibus inchoare debeat, decrevit per quaſdam ſuas Patentes literas tenoris, qui ſequitur, videlicet.

FR. LAURENTIUS A SANCTO LAURENTIO

Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, Supremæ, & Univerſalis Inquiſitionis Qualificator, Examinator Cleri Romani, Sacri Montis Sion Ex-Guardianus, & totius Ordinis Sancti Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, Noſtræ Obſervantis Provinciæ Siciliæ Salutem.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Dominus Benedictus Papa XIII. pacifico, tranquilloque Provinciarum omnium Curæ Noſtræ concreditarum regimini, unde fraterna concordia, & ſuavior, ſolidiorque in ſingulis Conventibus Regularis Diſciplinæ promotio pendere dignoſcitur, per opportuna in dies remedia, maxime vero per Leges Juſtitiæ diſtributivæ, pro ſpeciali ſua erga Seraphicum Ordinem vigilantiæ Paſtoralis affectu, proinde conſulturus, cum ſedulo animadvertiſſet per antiquam iſtam, & olim florentiſſimam Obſervantem Provinciam Siciliæ, viginti ſeptem Conventibus in præſentiarum inſtructam eſſe, quorum plerique, ob exiguum Religioſorum in tota eadem Provincia numerum, magnamque Cellarum, & neceſſariarum aliarum rerum anguſtiam, vix poſſunt qualitercumque manuteneri, ideoque præſentanea Juſtitiæ diſtributivæ remedia, ad eorumdem Inſtaurationem connaturalius, certiuſque promovendam potiſſimum indigere: Propterea Nobis, ut opportunam, juxta modum infra explicandum, ferremus opem, ſub die vigeſima ſecunda menſis Martii nuper elapſi, neceſſariam omnem, atque idoneam contulit facultatem, cujus proinde vigore, matura deliberatione præhabita, ad infraſcriptum Decretum deſuper edendum devenimus.

§. 2. *Ac primo Provinciam ipſam totam, ſalva ejus unitate, in tres diſtrictus numero Conventuum ſibi ferme cohærentium pares commiſſa Nobis antedicta Pontificia facultate diſtinguimus, videlicet in Meſſanenſem, Catanienſem, & Pactenſem, ſic imposterum charitatis, atque ordinis ſervandi gratia nuncupandos. Ad quorum primum novem hoſce Conventus decernimus pertinere, nimirum I. Sanctæ Mariæ Jeſu Superioris, ut vocant, & II. Sanctæ Mariæ Inferioris, utrumque in Meſſana Civitate; atenon III. Sanctæ Catharinæ Fortalitii, IV. Sanctiſſimæ Trinitatis Venetici. V. Sanctæ Mariæ Jeſu Sanctæ Luciæ. VI. Sanctæ Mariæ Jeſu Caſtri Regalis, & VII. Sancti Antonii Bavelionæ, quibus aggregamus, ſervandæ æqualitatis intuitu, VIII. Sancti Nicolai Cephaladii, & IX. Sancti Franciſci Caſtri Lucii. Ad ſecundum vero, ſeu Catanienſem diſtrictum, novem hos alios; I. Sanctæ Agathæ veteris in Urbe Cataniæ, II. Sancti Blaſii Terræ Aci, III. Sancti Antonii Abbatis Paternionis, IV. Sanctæ Mariæ Jeſu Randatii, & VII. Sanctæ Mariæ Jeſu Tauromenii, quibus aggregatos pariter volumus. VIII. Sanctæ Mariæ Jeſu Lanpatii, & IX. Sancti*

An-

Digitized by Google

Antonii Martyris Caſtri Boni. Similiter ad tertium in ordine Diſtrictum, ſeu Paticenſem, vulgo dictum della Coſta, ſequentes novem alios pertinere decernimus. I. Sancti Antonii Civitatis Pactæ. II. S. Antonii Montis Albani, III. Sanctæ Mariæ Jeſu Terræ Sancti Petri, IV. Sanctiſſimæ Annunciatæ Raccudiæ. V. Sancti Franciſci Sancti Angeli, VI. Sancti Franciſci Pilaini. VII. Sanctæ Mariæ Jeſu Ficarræ. VIII. Sanctæ Mariæ Jeſu Naſi, & IX. Sanctiſſimæ Annunciatæ Calatenſis, atque ita diſtinctos, & coordinatos tres hujuſmodi Diſtrictus pro tempore futuro declarandos haberi volumus, & jubemus.

§. 3. Eadem deinde auctoritate ſancimus, ut in Provinciali Capitulo proxime celebrando, Miniſter, & unus Definitor ex Primo, ſeu Meſſanenſi Diſtrictu; Cuſtos vero, & unus item Definitor ex Secundo, ſeu Catanienſi; duo autem reliqui Definitores ex Tertio, ſeu Pactenſi diſtrictu ſint aſſumendi per totum Capitulare Triennium, ex more, ac regulariter duraturi. In Capitulo vero ſubſequenti Miniſter quidem, unuſque Definitor ex ſecundo diſtrictu Catanienſi, Cuſtos, & Definitor alius ex tertio diſtrictu Pactenſi, duoque Definitores reliqui ex primo Meſſanenſi. Pariterque in alio ſubſequuturo Capitulo, Miniſter, & unus Definitor ex Pactenſi diſtrictu; Cuſtos, & unus Definitor ex Meſſanenſi; reliqui vero bini Definitores ex Catanienſi Diſtrictu aſſumi omnino debeant, & eo Turno per tres Capitulares electiones, ut præfertur, abſoluto, rurſus a capite incipiendum ſit, ut eodem ordine, eodemque methodo Capitulares Electiones peragantur, donec Turnus hujuſmodi per tres vices inchoetur, & abſolvatur. Porro, ſi intra tempus ad id neceſſarium, quod viginti ſeptem annorum curſu compleri dignoſcitur, fortaſſe contigerit Commiſſarium, Vicarium, ſeu quovis alio titulo Provincialem Superiorem quacumque de cauſa deſignandum, eligendum, ſive inſtituendum eſſe, non ex alio diſtrictu aſſumi alloterius poſſit, quam ex eodem, unde Miniſter ejus Triennii, juxta Turnum prænemoratum, aſſumptus fuit, ſive aſſumi debuit. Quod etiam de Cuſtode, ſi quando juxta Ordinis Conſtitutiones recligendus in Capitulo ipſo, vel extra Capitulum fuerit, obſervari decernimus, & declaramus. Itaque omnia ſub electionum aliter factarum nullitate, abſque declaratione alia, ſeu facti ipſius notorietate inſpecta, ſancita, ac decreta eſſe intelligantur. Salva cæteroquin in caſu vacantiæ unius, vel plurium Definitorum, eo ſubrogationis jure, & ordine, quem idem Sanctiſſimus Dominus Noſter Summus Pontifex in Conſtitutione, cujus initium Univerſalis Eccleſiæ Regimini, *non ita pridem edito, & promulgata ſervari impoſterum præcepit: ſic videlicet, ut in locum Defuncti, ſeu quomodolibet vacantis Definitoris, ille omnino ſubrogetur, cui ſubrogatio ex prædictæ Conſtitutionis diſpoſitione deferenda fuerit, cujuſcumque Diſtrictus extiterit.*

§. 4. Declaramus autem antevertendæ litis, & perplexitatis gratia, ad eum Diſtrictum prædictæ Provinciæ ſingulos Religioſos tam præſentes, quam futuros pertinere, in quo natus quiſque fuerit reſpective. In caſu autem dubio, utrum locus nativitatis Religioſi alicujus ad Conventus primi, ſecundi, vel tertii Diſtrictus pertinere cenſendus ſit, necnon in caſu certo, quod Religioſus extra Provinciæ confinia natus, ad nullum eorum nativitatis ſuæ jure pertineat; liberum ſit eidem, ad quem Diſtrictum aggregari voluerit, Patribus Definitoris, poſt præſentis Decreti publicationem, primo congregandis exponere, & declarare; nec amplius ei liceat ſemel factam Diſtrictus electionem quacumque de cauſa reſcindere; ſublata etiam Patribus Definitorii reſciſſionis, ſeu variationis hujuſmodi facultate: ſalva tamen tam ſuper hoc re, quam ſuper dubiis aliis, quæ circa reliqua præſenti Decreto ſancita fortaſſis emerſerint, declarandis, noſtra, & pro tempore exiſtentium Superiorum Generalium auctoritate.

§. 5. Præcipimus ergo Apoſtolica eadem auctoritate ſuffulti vobis omnibus, & ſingulis Miniſtro, Cuſtodi, Definitoribus, cæteriſque Patribus, & Fratribus Obſervantis iſtius Provinciæ noſtræ Siciliæ nunc, & pro antedicto viginti ſeptem annorum tempore exiſtentibus, & extituris, in virtute Spiritus Sancti, & ſub electionum aliter factarum, ſeu faciendarum nullitate ipſo facto, ut præmiſimus, incurrenda, necnon ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, perpetuæque inhabilitatis ad officia, & Prælaturas Ordinis, pariter ipſo facto, aliiſque noſtro, & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio pro modo culpæ infligendis pœnis, ut præſens Decretum, quoad omnes ejus partes, ejuſdemque ſeriem, continentiam, & tenorem, tamquam filii obedientiæ, omnino, exacteque ſervetis, ac ſervari, & exequi reſpective ſatagatis. Mandantes propterea, non ubi hoc vobis Definitorii Patribus, ſeu Miniſtro, vel Cuſtodi præſentatum fuerit, ut convocato Definitorio primum, deinde per totam Provinciam tranſmiſſis ejus exemplaribus publicetur, atque in ſingulis poſtea Capitulis, & Congregationibus, antequam ſuffragia ex more ferantur, Vocalibus, ſive Electoribus intimetur, repoſito in Protocollo Provinciæ hoc ipſo autographo noſtro, nobiſque deſuper remiſſis per authenticum documentum præſentis totius Definitorii ſubſcriptione, ac ſigillo firmatum, de illius publicatione, exactæque obſervantiæ ſponſione: Et ita decernimus, præcipimus, & mandamus, hoc, & omni alio meliori modo. Datum Romæ 26. Aprilis 1725.

F. Laurentius a Sancto Laurentio
Miniſter Generalis.

De mandato Rmi noſtri in Chriſto Patris.

F. Antonius a Mazaria Secret. Gener. Ordinis.

Loco ✠ Sigilli.

§. 6. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ut literæ præinſertæ firmius ſubſiſtant, & in partibus executioni demandentur, & ſervenſus exactius, idem Laurentius Miniſter Generalis alias Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Laurentii Miniſtri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas patentes literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§. 7. Præterea, ad hoc ut dicta Ternativa, ſive diſtributio officiorum, ſuum ſortiatur effectum, eidem Provinciæ Siciliæ de idoneis Miniſtro Provinciali, & Definitore, ex commiſſo nobis divinitus diſpenſationis munere, providere cupientes, ac de Dilectorum Filiorum Joannis a Meſſana Lectoris Jubilati, & actualis Definitoris, ac Leonardi pariter a Meſſana fide, prudentia, doctrina, pietate, & religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine

qua-

Digitized by Google

quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet inaodatæ exiſtnat, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, prædictum Joannem in Miniſtrum Provincialem, ac Leonardum in Definitorem Provinciæ Siciliæ hujuſmodi cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus auctoritate, privilegiis, gratiis, & Indultis, ac honoribus, & uneribus ſolitis, & conſuetis, dicta auctoritate conſtituimua, & deputamus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſq. arbitrio noſtro imponendis pœnit, omnibus, & ſingulis prædictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & perſonis, cæteriſque, ad quoa ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut prædictos Joannem, & Leonardum ad Officia eis reſpective per eaſdem præſentes demandata, illorumque liberum exercitium, recipiant, & admittant, illoſque recognoſcant, eiſque in omnibus, quæ ad officia prædicta pertinent, pareant, & obediant, faveantque, & aſſiſtant reſpective.

§. 8. Ac dacernentes ipſas præſentes literas firmas, validaa, & efficaces axiſtere, & fore, ſuoſque plenarioa, & integros effectus ſortiri, & obtinere, dictiſque Joanni, & Leonardo, ac illia, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judicea ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper hia a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenut opua ſit, Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate aliis roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentea, illis aliaa in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vica dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 10. Volumus autem earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberatur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Junii 1725. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

L I T E R Æ

Reverendiſſimi P. Miniſtri Generalis convocatoriæ ad Congregationem Generalem Matriti celebrandam.

FR. LAURENTIUS A S. LAURENTIO,

Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, ſupremæ, & univerſalis inquiſitionis Qualificator, Examinator Romani Cleri, Sacri Montis Sion Ex-Guardianus, & totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Univerſis, & ſingulis dilectis nobis in Chriſto Ultramontanæ noſtræ Familiæ Patribus, & Fratribus, & Superioribus, & Subditis ſalutem, & Seraphicam benedictionem.

CONgregationem Generalem intermediam iſtius noſtræ Ultramontanæ Familiæ, poſt triennii ab ultimo Capitulo Generali decurſum, in proximo imminentem, ac in vigilia Pentecoſtes anni 1726. dia octava Junii in Hiſpania, & in Regali Conventu noſtro S. Franciſci Matritenſi, ad tenorem Apoſtolicarum, & generalium noſtri Ordinis Conſtitutionum, aſpirante Patre luminum, ſub noſtra aſſiſtentia, & præſidentia, vel etiam delegati noſtri, quando legitimo impedimento detenti ſumus, celebrandam, vobis omnibus per præſentes, notam facimus, & prout paſtoralis noſtri officii cura exigit, indicimus, & publicamus, atque ad ejus legitimam, & canonicam celebrationem, electionemque Commiſſarii Generalis, juxta percelebrem Unionis Bullam, harum ſerie, & ad præſcriptum Statuti Generalis Romani de anno 1676. convocamus Patrea omnes, quibus jus eſt in ipſa Generali Congregatione Suffragium ferre, videlicet Reverendiſſimum Patrem Commiſſarium Generalem Familiæ, una ſimul Indiarum Commiſſarium, RR. Adm. PP. Commiſſarium Generalem Romanæ Curiæ, Generalem Procuratorem Diſcalceatorum, Diffinitorea Generalea Ordinis, & Nationum Hiſpanicæ, Gallicæ, & Germano-Belgicæ, tam Primi, quam Tertii Ordinis, Obſervantes, Excalceatos, atque etiam Recollectos: præcipientes omnibus, & ſingulis, per Sanctam Obedientiam, & ſub pœnis in noſtris Conſtitutionibus Generalibus contentis, quatenus opportuno tempore ad diem præfixam, vigiliam nempe Aſcenſionis Domini 29. Maii ejuſdem ſequentis anni, in præfato noſtro Conventu perſonaliter compareant, niſi verà, & reali cauſa, teſtimoniis fide dignis roborata, & a Diffinitorii Patribus approbanda, hujuſmodi acceſſum excuſet, impediatque.

Vocalibus præterea hujuſmodi ſtricte mandamus, ſub pœnis arbitrio noſtro infligendis, ut nonniſi unicum dumtaxat ſocium eorum quiſque ſecum ducat, & ſi expenſæ aliquæ in itinere ex neceſſitate faciendæ ſint, Tertiarium etiam deferre poſſint, qui Sindici Apoſtolici vices gerat, & ejus nomine expenſas prædictas inevitabiles faciat; ſupradictoſque omnes in Domino monemus, & pro muneris noſtri debito hortamur, ut euntes, & redeuntes, cum exemplari modeſtia, religioſa compoſitione, & gravitate ſe gerant, ſicuti decet Seraphici P. N. filios, ſanctæ humilitatis, altiſſimæque paupertatis profeſſores; præcipientes inſuper, ſub pœna apoſtaſiæ ipſo facto in-

Digitized by Google

incurrenda, aliiſque arbitrariis, ne præter Patres ſupradictos cum ſuis ſociis, & eos, quibus à nobis, aut delegato noſtro conceſſa fuerit licentia ſpecialis, nullus, ſub quovis prætextu, aut quæſito colore, ad præfatam Generalem Congregationem accedere, aut ad hunc effectum è propria Provincia exire audeat, vel præſumat: Miniſtris autem Provincialibus, & Cuſtodibus injungimus, ut ſi quid dignum, aut commendabile, vel etiam neceſſario providendum, aut reſolvendum cognoverint in propriis reſpective Provinciis, aut Cuſtodiis, illud Diffinitoribus ſuæ Nationis commendent, vel ad Generalem Congregationem tranſmittant.

Denique, ut à Deo O. M. bonorum omnium largitore actionum noſtrarum directionem, & felicem agendorum ſucceſſum impetrare valeamus, his noſtris encyclicis litteris acceptis, ac in ſingulis Provinciis præfatæ Ultramontanæ Familiæ, earumque Communitatibus ſolemniter promulgatis, preces ad Deum fervide, & inceſſanter fundantur, & a Paſchate Reſurrectionis Domini ſupradicti anni, uſque ad diem electionis faciendæ, qualibet quinta feria ſolemni feſto non impedita, in ſingulis Conventibus decantetur Miſſa de Spiritu Sancto, ac de eodem in Miſſis privatis a Sacerdotibus Collecta recitetur, in Choro poſt Matutinum, Veſperas, & Miſſam Conventualem, ſeu Majorem, dicatur Hymnus *Veni Creator Spiritus*, cum Antiphona, & Orationibus de Spiritu Sancto, de Immaculata Conceptione B. V. M. & Seraphico P. N. Franciſco ab Aſcenſionis autem Domini die uſque ad prædictum Pentecoſtes feſtum excluſive, per Eccleſias, & clauſtra ſolemnes fiant Proceſſiones, in quibus Litaniæ Sanctorum cum precibus, & orationibus decantentur, in ipſaque vigilia Pentecoſtes Religioſi omnes peccata ſua devote confiteantur, quos Patres Confeſſarii auctoritate noſtra ipſis per præſentes conceſſa, ab omnibus caſibus, & cenſuris nobis reſervatis, abſolvere valeant; Sacerdotes celebrent, & alii Sacroſanctam Synaxim devote ſumant; ſummo mane Sacrum etiam de Spiritu Sancto ſolemniter decantetur, fiatque proceſſio, ut ſupra, in quibus omnibus Religioſi ſinguli ad Deum pias preces effundere curent pro incolumitate SS. D. N. Benedicti PP. XIII. S. R. E. exaltatione, hæreſum extirpatione, & Chriſtianorum Principum pace; memoreſque ſint Eminentiſſimi D. D. Cardinalis Corſini totius Ordinis Protectoris vigilantiſſimi, & illorum inſuper, quibus nos, & noſtra Religio patrocinii, munificentiæ, & beneficii jure adſtringuntur. Summam item, atque infinitam bonitatem enixe, & devote exorate, ut quæ agenda ſunt, ad ſui laudem, & honorem, ad noſtri Ordinis incrementum, animarum ſalutem, totiuſque Eccleſiæ ſuæ Sanctæ utilitatem, & profectum cedant, & ea præveniendo aſpiret, & adjuvando proſequatur. Valete Fratres chariſſimi, Deumque pro nobis ferventiſſime exorate. Datum Romæ ex Aracœli, die 24. Novembris 1725.

F. Laurentius a S. Laurentio Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De Mandato S. P. Rmæ.

Fr. Emmanuel Fernandez *del Rio*
Secretarius Generalis Ordinis.

Confirmantur nonnulla Ordinis Privilegia, & eximuntur Fratres ab onere vectigalium, & epiſtolarum ſolutione, præſertim in Pontificia Ditione.

BENEDICTUS PAPA XIII.

SOlicitudo Eccleſiæ univerſalis per bonorum omnium largitorem Nobis injuncta, exigit, ut Religioſos Dei famulos, eique placentes Ordines Regulares, præſertim Mendicantium, qui relictis Mundi illecebris, & arctam viam, quæ ducit ad vitam, ingreſſi, ſequuti ſunt Dominum Redemptorem, gratiis Apoſtolicis fovere, & modis omnibus propugnare ſtudeamus. Ea propter Anteceſſor noſter Beatus Pius Papa V. erga eoſdem Ordines Mendicantes Pontificiam benevolentiam oſtenſurus, eis literas tenoris ſequentis indulſit.

PIUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

DUm ad uberes, quos Sacri Mendicantium Ordines in agro Dominico quotidie faciunt, fructus attente reſpicimus, & attentæ conſiderationis indagine perſcrutamur ipſorum Religioſorum ſinceritatem, & voluntariæ paupertatis habitum, in quibus ſub humilitatis Spiritu devotum Altiſſimo præſtant famulatum, dignum, quin potius debitum reputamus, ut illis ea libenter concedamus, per quæ, ſemotis quibuslibet gravaminibus, promptiores ejuſdem Altiſſimi inhæreant ſervitiis. Hinc eſt, quod nos volentes eoſdem Mendicantium Ordines, & dilectos Filios eorum Fratres, & Monachos, cæteraſque perſonas, ac etiam Moniales quaslibet ejuſdem Ordinis, ſub illorum cura degentes, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus omnes, & ſinguli Mendicantium Ordinum hujuſmodi Fratres, Monachi, & dilectæ Filiæ in Chriſto Moniales, ſeu Sorores, & aliæ utriuſque ſexus perſonæ regulares ubilibet per totum Chriſtianum Orbem diffuſæ, & conſtitutæ, illorumque Monaſteria, Cœnobia, Domus, Conventus, Eccleſiæ, Cappellæ, Oratoria, & alia loca, etiam unita, ac membra, & dependentia, nec non Terræ cultæ, & incultæ, poſſeſſiones, prædia, agri, & alia omnia, & ſingula mobilia, & immobilia, ac ſe moventia, & ubilibet, ac in quibuſlibet rebus conſiſtentia bona, nec non eorum in dictis bonis laborantes, Coloni, Arrendatarii, Locatarii, & Affictuarii, negociorumque ſuorum geſtatores univerſi quomodolibet nuncupati, nunc, & pro tempore exiſtentes, in perpetuum ab omnibus, & ſingulis exactionibus tam urbanis, quam ruſticis, nec non datiis, gabellis, pedagiis, vectigalibus, collectis, impoſitionibus, & oneribus ordinariis, & extraordinariis, ac tam realibus, quam perſonalibus, meris, & mixtis, etiam ſubſidio triennali, & augmento, ac facultatibus, equorum taxis, militumque hoſpitiis, ac aliis quibuſcumque nominibus nuncupatis, quavis auctoritate quomodolibet impoſitis, & imponendis, & quæ Laicis, ac aliis quibuſvis quomodolibet imponi conſueverunt, in futurum imponentur, ac ratione quarumcumque mercium, & rerum cujuſcumque generis, vel qualitatis exiſtentium,

tam

tam per Mare, & aquam dulcem, quam per Terram undecumque, & quomodocumque pro tempore dclatarum; nec non animalium quorumcumque, mortuorum, & vivorum, & quæ alias quomodolibet, & ex quavis cauſa, ac ſuper quibuſcumque rebus tam in Alma Urbe noſtra, quam extra eam ubilibet locorum exiguntur, & in futurum exigentur, necnon a contributionibus, & ſolutionibus in illis faciendis, ac tam pro victu, & veſtitu, quam quocumque alio uſu ſuo tantum, ac tam emendo, quam vendendo, & alias quomodolibet negociando; necnon etiam a ſolutione quadrantis pro ſingulis libris carnium de Animalibus, quæ nunc, & pro tempore ex armentis occidi contigerit, nec non etiam quæ in ſuis ædibus, prædiis, & poſſeſſionibus privatis detinent, & nutriunt, ac a contributione ſumptuum, & expenſarum, quæ aliquando pro Pontibus, viis, aquæductibus, muris, mœnibus, aliiſque machinis ſtruendis, & reparandis, ſeu reficiendis; ac Civitatum, Terrarum, & locorum quorumcumque fortificationibus; necnon etiam alias in omnibus, & per omnia, ac tam in dicta Urbe, quam extra eam ubilibet penitus, & omnino liberi, immunes, & exempti, ac liberæ, & exemptæ, liberaque, immunia, & exempta ſint, & eſſe cenſeantur, ac pro talibus teneantur, & reputentur: quodque terræ, agri, poſſeſſiones, & loca arativa, ut præfertur, in illis, quæ aliquando pro paſculis Animalium ad certum tempus reſervantur, nullatenus unquam comprehendantur, nec comprehendi cenſeantur: ac etiam Monaſteria, Cœnobia, aliaque omnia regularia loca prædicta, pro quorumcumque militum tam equitum, quam peditum Hoſpitiis, quemadmodum magno cum noſtro dolore hucuſque in pleriſque locis factum comperimus, nequaquam aſſignentur, nec aſſignari debeant.

Et inſuper, quod fructus, redditus, proventus, introitus, & alia quæcumque bona Monaſteriorum, Cœnobiorum, & aliorum locorum Regularium prædictorum ab aliis, quam a Sindicis, & Procuratoribus Religioſis, Fratribus, Monachis, & Monialibus, aliiſque perſonis præfatis exigi, illaque dumtaxat in beneficium loci, & ſubſtentationem ipſorum Religioſorum, Fratrum, & Monialium expendi, nec per alios quoſcumque, quovis nomine cenſeantur, nec in alium, quam præmiſſum uſum converti, ſeu expendi poſſint, neque debeant, niſi de conſenſu Superiorum illius loci, cui data, vel conſignata, aut donata fuerint, ſeu ad quem alias ſpectabunt: nec etiam ſoli Tutores, aut Curatores, ſeu Protectores, & alio nomine Sanctoſii, aut alias nuncupati, de eiſdem bonis ullo modo diſponere poſſint: quodque idipſum etiam de eleemoſynis, oblationibus, & quibuſcumque aliis donativis intelligi, & obſervari debeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, ordinamus, volumus, & declaramus: nec non Fratres, Monachos, Moniales, ac alias Regulares perſonas, eorumque Monaſteria, Cœnobia, Conventus, Eccleſias, Cappellas, Oratoria, & alia loca, ac terras, poſſeſſiones, prædia, agros, & bona, nec non laboratores, Colonos, Arrendatarios, Locatarios, Affictuarios, ac Geſtores, prædicta, ut præfertur, immunia, & exempta eiſdem auctoritate, & tenore facimus, ac fore, & eſſe decernimus.

Mandantes præterea dilectis Filiis modernis, & pro tempore exiſtentibus Cameræ Apoſtolicæ Camerario, Præſidentibus, & Clericis, ac Commiſſariis, Agentibus, & Officialibus quibuſcumque, ut omnibus, & ſingulis tam virorum, quam Mulierum Monaſteriis Mendicantium Ordinum hujuſmodi, exiſtentibus ſub Ditione noſtra temporali, mediate, vel immediate conſiſtentis, tantum ſal, quantum pro eorum uſu ſufficerit, ſingulis annis, omni dilatione ceſſante, & contradictione remota, contribuere, & aſſignare, ac contribui, & aſſignari facere debeant realiter, & cum effectu, diſtrictius etiam in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, ac excommunicationis majoris latæ ſententiæ, ac duorum millium Ducatorum auri de Camera pro una Baſilicæ Sancti Petri de Urbe, & pro altera medietatibus, ſingulis Monaſteriis, & locis præfatis, quæ moleſtari, ſeu perturbari contigerit, irremiſſibiliter applicandorum, pœnis, eo ipſo, ſi, & quoties contrafactum fuerit, incurrendis: inhibentes tam illis, quam dilectis Filiis Legatis, Vice-Legatis, Gubernatoribus, Poteſtatibus, Datiorum, Gabellarum, onerum, & aliorum præmiſſorum Exactoribus, Conductoribus, & Appaltatoribus; nec non quibuſvis Univerſitatibus, & Communitatibus, illarumque Officialibus, & perſonis, aliiſque quibuſcumque, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, quatenus præmiſſa omnia, & ſingula inviolabiliter, & perpetuo obſervent, ac ab omnibus obſervari faciant, neque Fratres Monachos, Moniales, & alias Religioſas perſonas, alioſque ſupradictos ſuper præmiſſis quomodolibet moleſtent, & perturbent, neque permittant per quoſcumque quomodolibet moleſtari, ſeu perturbari. Ergo, ſi quis contradicere, aut quovis modo contravenire præſumpſerit, per mandatum executivum contra ipſum cujuſcumque dignitatis, ſtatus, ordinis, vel præeminentiæ fuerit, ipſo facto procedi, & ſic per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere: & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus.

Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, vel eorum Vicariis in ſpiritualibus, generalibus; necnon dilectis Filiis curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditori, ac Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis quarumcumque Eccleſiarum Prælatis, & perſonis ubilibet, & in quibuſcumque Regionibus, terris, & locis exiſtentibus, ac aliis, ad quos quomodolibet ſpectat, & ſpectabit, per præſentes motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, & eorum quilibet per ſe, vel per alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum, Monachorum, Monialium, aliarumque Religioſarum perſonarum prædictarum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos, & eorum ſingulos Statuto, ordinatione, voluntate, declaratione, conſtitutione, deputatione, mandato, inhibitione, decreto, aliiſque præmiſſis pacifice frui, & gaudere: non permittentes deſuper per Camerarium, Præſidentes, Clericos, & Commiſſarios Cameræ hujuſmodi, necnon Legatos, Vice-Legatos, Gubernatores, Collectores, Gabellarios, & Exactores prædictos, aut quoſcumque, ad aliquam ſolutionem, contributionem, vel præſtationem præmiſſorum occaſione quomodolibet faciendam, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præſentium tenorem quomodolibet moleſtari, perturbari, aut inquietari: Contradictores quoslibet, & Rebelles per prædictas, aliaſque opportunas cenſuras, & pœnas, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas hujuſmodi in-

incurriſſe declarando, interdictum Eccleſiaſticum apponendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium non extrahatur, ac omnibus illis, quæ in contrarium per quoſcumque Officiales, & quoſvis alios, ac præſertim per Officiales Civitatis noſtræ Bononienſis, & quoſvis alios adducta ſunt hactenus, & deducentur impoſterum, ac adduci, & allegari poſſent: necnon quibuſcunque litibus, & cauſis, tam in Romana Curia, quam extra eam ubilibet, ac coram quibuſcumque Judicibus, etiam Palatii noſtri cauſarum Auditoribus, ac S. R. E. Cardinalibus ſuper præmiſſis inter quoſcumque quomodolibet pendentibus, ac etiam inſtructis, & ad ſententiam deductis, vel etiam a ſententia terminatis, niſi in favorem Eccleſiæ fuerint: Et præſertim quadam lite inter hujuſmodi Regulares, ac Cives, & Communitatem dictæ Civitatis Bononiæ in Romana Curia pendente, quas, & quam, ac omnes proceſſus, & Scripturas productas, & producendas, ac regiſtra, & ſententias ubivis comparentes, & latas, ac ferendas ad Nos advocamus, & penitus extinguimus, caſſamus, annullamus, & delemus, perpetuumque deſuper ſilentium imponimus, necnon quibuſvis Apoſtolicis, ac in provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, etiam contra exemptos quomodolibet editis, & edendis, ac etiam decreto, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, illis, & eorum ſingulis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, ac inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, & in ſpecie, etiam motu ſimili, ex certa ſcientia, etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium conceſſis, & approbatis, ac innovatis; quibus omnibus illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 29. Julii 1566. Pontificatus noſtri Anno primo.

CUm autem, ſicut accepimus, Fratres Minores Regularis Obſervantiæ Sancti Franciſci nuncupati, licet contextum Regulæ ſub uno, & eodem Miniſtro Generali totius Ordinis ad literam profitentes, non ſolum inter quatuor præcipuos Mendicantium Ordines connumerentur, verum etiam ob perfectiſſimam, quam profitentur, paupertatem, & in particulari, ac in communi, ſumma, & peculiari ratione præ aliis habendi ſint; proptereaque omnibus, & ſingulis libertatibus, exemptionibus, & facultatibus, privilegiis, & Indultis, in vim præinſertarum literarum omnibus Mendicantium Ordinibus conceſſis, omnimode, ac plene, frui, potiri, & gaudere debeant: nihilominus ſuper vectigalium, gabellarum, datiorum, & pedagiorum, aliorumque onerum, & impoſitionum ſolutione ab illorum, & illarum exactoribus perperam, & non ſine eorumdem Fratrum Minorum, & ab eis ſtricte profeſſi paupertatis detrimento, olim, & nunc etiam eos in judicium trahi, vexari, perturbari, ac aſſidue moleſtari contingat; Nos, ad evellendam omnem quæſtionis materiam, & attendentes, quod Fratres Minores prædicti, propterea quod ipſi, ut præfertur, actu mendicent, & verendam profiteantur paupertatem illam, quæ terrenis ubique deſtituta bonis ſe divitem exhibet Altiſſimo; merito eos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, nec non ipſos, & eorum ſingulas perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; nec non quarumcumque litium, & cauſarum ſtatus, & merita, nomina, & cognomina Judicum, coram quibus illæ pendent, ac collitigantium, aliorumque, nec non quorumcumque aliorum privilegiorum, & Indultorum, facultatum, exemptionum, & immunitatum eis quomodolibet conceſſorum, præſentibus pro expreſſis habentes, cauſaſque hujuſmodi ad Nos harum ſerie advocantes, illaſque penitus, & omnino extinguentes, ac collitigantibus hujuſmodi perpetuum ſuper præmiſſis ſilentium imponentes, motu proprio, non ad eorumdem Fratrum Minorum de Obſervantia ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque liberalitate noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, gratias, libertates, & indulta, in eiſdem præinſertis literis contenta, ac omnibus, & ſingulis Ordinibus Mendicantibus in communi, ut præmittitur, conceſſa eiſdem Fratribus Minoribus, ſive Regularis, ſive ſtrictioris Obſervantiæ nuncupatis, ita quod ipſi impoſterum de omnibus, & ſingulis, quæ abſolute eorum victum, & veſtitum, ac Religioſum uſum, & commercium concernunt, quidquam datiorum, & gabellarum, & vectigalium, quibuſcumque, & quomodocumque per illos ſolvi debere prætendentibus, ſolvere minime debeant, ſpeciatim, & expreſſe Apoſtolica auctoritate perpetuo concedimus.

Ac inſuper eoſdem Fratres Minores ubique terrarum, & præſertim in Ditione noſtra temporali ab omnibus datiis, vectigalibus, præcipue ſuper frumenti commolitione, vino, oleo, carne, animalibus etiam vivis, tam emptis, quam aliis, quæ eiſdem Fratribus Minoribus pro eleemoſyna offeruntur, & quocumque alio commeſtibili: lanis ad eorum veſtimenta neceſſariis, portu etiam, tam maris, quam fluminum: gabellis in exitu, & ingreſſu terrarum, locorum, & Civitatum, aut tranſitu pontium, & viarum, ſeu etiam in Dogana quomodocumque nunc impoſitis, & impoſterum pro tempore quomodolibet imponendis, etiam plene, & expreſſe dicta Apoſtolica auctoritate ſimiliter in perpetuum eximimus, & liberamus, eoſque a præmiſſis omnibus, & ſingulis aliis datiis, gabellis, & oneribus, etiam ſi cœteri Mendicantes ad ea teneri dignoſcantur, nec ab eis cenſeantur eſſe exempti, perpetuo immunes, & exemptos eſſe volumus, & declaramus.

Ac præterea ulteriori eorumdem Fratrum Minorum de Obſervantia indemnitati conſulere volentes, motu ſimili eos, & eorum quemlibet, a ſolutione portus omnium, & ſingularum ſimplicium Epiſtolarum in ſemifolio ſcriptarum, eorumque involucrorum a Tabellariis deferri ſolitorum, quæ per Ordinis Superiores eorum ſubditis, & per eoſdem ſubditos ipſis Superioribus cum eorum publici ſigilli

munimine; non autem quæ ſine munimine hujuſmodi alicui ex eis particulariter diriguntur, pro quibus ſcilicet duplicibus ſine munimine hujuſmodi ſic directis aliquod manus, aut debitum ſibi emolumentum ab eorumdem Fratrum Minorum de Obſervantia Conventibus, ſeu Domibus prætendere, ſeu ea libere, ſi Tabellarii ipſi velint, relaxare poſſint, eadem Apoſtolica auctoritate eximimus, & liberamus.

Decernentes quoque præinſertas literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari vel impugnari ullatenus poſſe; minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, reſtitutionibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, tam per nos, quam etiam per Succeſſores noſtros quomodolibet, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque decretis pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenorum exiſtant, includi; ſed, illis non obſtantibus, in ſuis robore, & efficacia perſiſtere: & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, etiam ſub data per ipſos Fratres Minores de Obſervantia prædicti Ordinis eligenda, de novo conceſſas eſſe: & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis noſtræ eſſe: & ad hoc, ut perpetua firmitate ſubſiſtant, vim validi, & efficacis contractus inter dictam Sedem, & prædictorum Ordinum Mendicantium Fratres hujuſmodi habere: ſicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca dilectis filiis noſtris S. R. E. Cardinalibus in Bononienſi, Ravennati, Ferrarienſi, & Urbinatenſi Civitatibus noſtris nunc, & pro tempore exiſtentibus de latere Legatis, ac dilecto filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Minorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant, auctoritate noſtra ipſos Fratres Ordinis Minorum hujuſmodi voluntate, ſtatuto, declaratione, & aliis præmiſſis omnibus, & ſingulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari; contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo: & nihilominus legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Non obſtantibus præmiſſis, ac felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis: dummodo ultra tres dietas quis vigore præſentium ad judicium non extrahatur, & aliis, nec non in provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibus quoque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, & quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros prædictos, ac nos, & Sedem prædictam, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, etiam conſiſtorialiter, & de Fratrum noſtrorum conſilio, nec non Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque tenoribus ſpecialibus, ſpecifica, & expreſſa mentio, ſeu aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujuſmodi mentionem.

Volumus præterea, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Generalibus dicti Ordinis, aut Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii Miniſtri, aut Commiſſarii Generalis, vel Procuratoris Ordinis præfati, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, innovationis, approbationis, abſolutionis, exemptionis, liberationis, voluntatis, declarationis, decreti, ac derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto Iv. Idus Decembris, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

P. Cardinalis Pro-Datarius.
F. Cardinalis Oliverius.

Viſa.

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

Confirmantur nonnulla Tertiariorum Privilegia, qui etiam Miniſtri Generalis omnimodæ juriſdictioni ſubjiciuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Paterna Sedis Apoſtolicæ providentia erga pios homines, ſub habitu humilitatis, & pœnitentiæ Deo famulantes, ſæpe Romanos Pontifices anteceſſores noſtros impulit, pro eorum ſolatio, & commodo, pridem conceſſa approbare, & renovare, & jam approbata, rurſus Apoſtolica auctoritate munire, ut eo firmiora perſiſterent, quo ſæpius eſſent

ſent ejuſdem Sedis auctoritate ſuffulta. Hine, ut Ordinis Tertiariorum Beati Franciſci de Pœnitentia nuncupati, qui in tres ſtatus diviſus, ſæcularium ſcilicet, collegialiter viventium, & Regularium, magnos pietatis, & doctrinæ fructus in Eccleſia Dei ſemper protulit, & quotidie proferre ſatagit, quieti, regimini, atque incremento probe conſuleretur, ab iiſdem Romanis Pontificibus Anteceſſoribus Noſtris complures literæ diverſis temporibus jamdudum vulgatæ fuerunt, in quibus variæ gratiæ, conceſſiones, libertates, prærogativæ, favores, immunitates, exemptiones, indulgentiæ, declarationes, facultates, privilegia, & indulta eiſdem immediate, & directe, vel etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, & præſertim Fratrum Minorum conceſſa, ampliata, extenſa, & confirmata fuere, prout in Apoſtolicis literis plenius, & uberius continetur.

Cum autem, ſicut accepimus, per hujuſmodi conceſſiones, ampliationes, declarationes, extenſiones, communicationes, & confirmationes, adhuc omnimodæ ejuſdem Ordinis, & illius profeſſorum tranquillitati plene, ut decet, non conſulatur; aſſerentibus nonnullis, gratias, & indulta hujuſmodi non eſſe in uſu, vel revocata, aut reſtricta fuiſſe, nec ex ea parte ſubſiſtere, quæ directionem, curam, & regimen eorumdem Tertiariorum concernit; ſive Tertiarios tantum Regulares, ſeu ſub clauſura, vel collegialiter dumtaxat viventes reſpicere, non autem alios in ſæculo commorantes: cum tamen idem Ordo pro utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in ipſo ſæculo, & in conjugio, propriiſque domibus manentibus, a Beato Franciſco inſtitutus, non niſi quartodecimo labente ſæculo, in Italia præſertim, ad ſtatum Religionis fuerit evectus, & propterea Tertiarios hujuſmodi ab Ordinariis locorum alicubi controverſiis, & litibus in dies moleſtari, ac perturbari contingat, non ſine ejuſdem inſtituti, & Fratrum ipſorum detrimento, & quietis jactura.

Ideo Nos, attenta conſideratione penſantes, quantum utilitatis Catholicæ Religioni, morumque inſtaurationi per humilitatis, ſuique abjectionis exempla Ordinis prædicti Profeſſores hactenus attulerint, & imposterum, juvante Domino, afferre valeant; ac proinde volentes, ut decet, eorum conſervationi, incremento, & tranquillitati uberius providere, motu proprio, non ad ipſorum Fratrum, aut Sororum, nec alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, & ex certa noſtra ſcientia, ratione eorum, quam profitentur, altiſſimæ paupertatis, omnes, & ſingulas lites, ac controverſias tum in prima, cum etiam in ſecunda, & ultima inſtantia actu pendentes, ac coram quibuſcumque Judicibus, & Tribunalibus, quantumvis exemptis, & privilegiatis, etiam prævia commiſſione manu noſtra ſignata, vel coram Palatii Apoſtolici cauſarum Auditoribus, aut Sacris Congregationibus, nec non Noſtris, & Sanctæ Sedis de Latere Legatis actas, ipſaſque, earumque ſtatus, nomina, & cognomina Judicum, & Conlitigantium, aliorumque neceſſario exprimendorum qualitates, & circumſtantias præſentibus literis noſtris pro ſufficienter expreſſis habentes, & ad Nos advocantes, harum ſerie extinguimus, caſſamus, & abolemus, perpetuumque ſilentium de cætero eis imponi volumus, & mandamus.

Quaſcumque inſuper litteras, & gratias, tam ſpirituales, quam temporales, conceſſiones, indulgentias, exemptiones, indulta, privilegia, communicationes, extenſiones, libertates, prærogativas, favores, peccatorum remiſſiones, & ſimilia, tam in genere, quam in ſpecie Fratribus, & Sororibus prædictis de Pœnitentia, eorumque Monaſteriis, Domibus, Conſervatoriis, aut aliis quovis nomine nuncupatis habitationibus, Eccleſiis etiam, Oratoriis, & Cappellis vel immediate, & directe, aut etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, & præſertim Fratrum Minorum, a Romanis Pontificibus Anteceſſoribus noſtris quomodolibet conceſſa, quorum tenorem, ac ſi de verbo ad verbum his noſtris literis insereretur, haberi volumus pro expreſſo, harum ſerie approbamus, & confirmamus, ac, pro potiori cautela, Apoſtolica auctoritate ſingula de novo concedimus, & largimur.

Ut vero detractorum calumniis adverſus hunc Ordinem, quantum Nobis ex alto conceditur, occurramus, Anteceſſorum Noſtrorum veſtigiis inhærentes, qui hunc vivendi modum, & formam approbarunt, vel confirmarunt, aut etiam ſummis laudibus extulerunt, Nos eundem Sanctum, meritorium, & Chriſtianæ perfectioni conformem, necnon verum, & proprium Ordinem, unum in toto Orbe ex Sæcularibus, aliiſque collegialiter viventibus, & Regularibus promiſcue compoſitum, & a quacumque Confraternitate ex comprehenſis in Bulla recolendæ memoriæ Clementis PP. VIII. omnimode diſtinctum, utpote qui ſub propria Regula ab hac Romana Sede approbata, cum Novitiatu, Profeſſione, & habitu, ſub certis modo, & forma, prout cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujuſmodi conſueverunt, diſpoſitus reperitur, fuiſſe ſemper, & eſſe decernimus, & declaramus; atque motu ſimili Regulam prædictam a felicis recordationis Anteceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus Nicolao IV. pro Tertiariis utriuſque ſexus, & cujuſcumque ſtatus, ſive Eccleſiaſtici, ſive Laicalis quomodocumque in ſæculo, ſub proprio tecto, ac in conjugio ipſo degentibus, xvi. Kalendas Septembris 1289. approbatam a Clemente V. iii. Kalendas Septembris 1308. atque a Gregorio XI. viii. Idus Februarii 1372. aliiſque in forma ſpecifica confirmatam, necnon per Leonem X. pro perſonis tria ſubſtantialia vota emittentibus, accomodatam, & appropriatam per quaſdam ſuas literas incipientes: *Inter cætera &c.* ſub dat. Romæ ix. Januarii 1521. Nos denuo approbamus, & confirmamus, atque Apoſtolica auctoritate perpetuum firmitatis robur illis adjicimus.

Sed quia accidit olim, & non ſine animi noſtri dolore in dies etiam didicimus evenire, ut Fratres dicti Ordinis, ſæculares præſertim, Miniſtri Generalis totius Ordinis Minorum, & Provincialium reſpectivè, quorum curæ, & juriſdictioni hæc Sancta Sedes eos ſubeſſe voluit, obedientiam, & regimen detrectantes, & non parere, ut debent, ſed imperare, quod non poſſunt, ſæpius affectantes, omnia ſuſque deque vertant, Regulamque prædictam, ac Statuta, atque adeo Noſtrorum etiam Anteceſſorum Conſtitutiones, quamvis contraria intendentes, atque præcipientes, inflectant in ſenſus ſuos, & multoties Ordinariis locorum, aut ſponte ſua, aut ad eorum Fratrum Tertiariorum inſtantiam, mittentibus, & quo prohibiti ſunt, extendentibus manum in non ſuam hanc meſſem, pro bona fruge, quæ, ut deſideranda eſt, etiam expectanda eſſet, zizania tantummodo producantur: Nos memoria recolentes primum hunc Tertii Ordinis ſtatum, ſæcularium nempe ſub proprio tecto degentium, dum Inſtitutis ſuis obedienter inſiſteret, non tantum pravos populorum mores in melius reformaſſe, ſed etiam ſanctitatis egregiæ fructus uberrimos protuliſſe, cupienteſque ipſum ad priſtinæ obſervantiæ, quem tenuit, apicem revocare, motu ſimili, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & quaſcumque literas Apoſto-

licas, per quæ aliqua Superioritas, preeminentia, & auctoritas in ejuſdem Inſtituti Fratres, & Sorores primerio Miniſtro Generali prædicto totius Ordinis Minorum, aliiſque ſecundariis Superioribus conceditur, & tribuitur, præſentium tenore non ſolum approbamus, & confirmamus, verum & conceſſa renovamus, ac robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus, & mandamus; ſpecistim vero quæ in literis Innocentii PP. IV. incipientibus: *Unigenitus Dei Filius &c.* ſub datum apud Urbem veterem vi. Idus Auguſti 1290. in aliis Martini V. incipientibus: *Licet inter cætera &c.* ſub datum Romæ ix. Decembris 1427. in aliis Sixti IV. incipientibus: *Romani Pontificis Providentia &c.* ſub datum Romæ xviii. Kalendae Januarii 1478. in aliis Alexandri PP. VI. incipientibus: *Exponi Nobis &c.* ſub datum Romæ xvi. Maii 1500. in aliis Julii II. incipientibus: *Exponi Nobis feciſtis &c.* ſub datum Romæ xv. Octobris 1507. in aliis Leonis X. incipientibus: *Superioribus diebus &c.* ſub datum Romæ xiv. Maii 1517. in aliis denique Beati Pii PP. V. incipientibus: *Ea eſt officii noſtri &c.* ſub datum Romæ v. Nonee Julii 1568. continentur, auctoritate, & tenore præmiſſis de novo confirmamus, & renovamus.

Extendimus deinde ad univerſum Tertii Ordinis gregem quæcumque Apoſtolica indulta, aut privilegia, regimen, & directionem hujuſmodi reſpicientia, pro una, vel altera Congregatione in particulari alias vulgata, & ſpeciatim quæ pro Tertiariis Ferrariæ in quibuſdam Joannis, in ſua obedientia nuncupati XXIII. incipientibus: *Cum privilegiis, & literis Apoſtolicis ambigitur &c.* ſub datum Bononiæ xvi. Kalendas Julii 1414. & aliis Pii II. pro Tertiariis regnorum Caſtellæ incipientibus: *Pia Dei, & Eccleſiæ deſideria &c.* ſub datum apud Abbatiam S. Salvatoris Cluſii iii. Idus Julii 1462. aliis etiam Pauli III. pro Tertiariis univerſæ Hiſpaniæ incipientibus: *Exponi Nobis &c.* ſub datum Romæ xvi. Septembris 1537. aliiſque Pauli III. ſimiliter pro Hiſpania incipientibus: *Ad fructus uberes &c.* ſub datum Romæ v. Nonas Julii 1547. ac aliis Alexandri VII. pro Hiſpania, incipientibus *Exponi Nobis &c.* ſub datum Romæ xxviii. Julii 1657. ſicuti & aliis Innocentii XIII. pro Braſiliis incipientibus: *Ordines, & Congregationes &c.* ſub datum Romæ xxiii. Januarii 1724. edita, & publicata fuere, omnia, & ſimilia directionem, & regimen Ordini Fretrum Minorum attribuentia, Apoſtolica auctoritate confirmantes, ad gregem ipſum univerſum extendimus, & ampliamus.

Mandamus propterea univerſis, & ſingulis hujuſmodi inſtituti profeſſoribus per univerſum Mundum exiſtentibus, præſentibus, & futuris, cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtant, ac tam in ſæculo ſub proprio tecto, vel in conjugio ipſo, quam collegialiter congregatis, aut etiam ſub clauſura ſub tribus votis eſſentialibus degentibus, ut ſicuti cum primo, & ſecundo Ordine, Minorum ſcilicet, & Clariſſarum, unum, & eumdem Inſtitutorem, Auctorem, & Patriarcham habent, ita unum, & eumdem ipſiuſmet Fundatoris legitimum ſucceſſorem, veluti Patrem, & Caput totius Seraphici gregis, atque trium Ordinum Beati Franciſci primarium Generalem honorent, obſervent, & recognoſcant, ejuſque ſecundarios Delegatos, ſive Provinciales, ſive Guardianos, aut etiam Commiſſarios Viſitatores, tanquam ſuos legitimos, & veros Superiores venerentur, ita ut ipſorum judicio in dubiis, aut controverſiis circa Regulam, & Statuta ſe conforment, atque in iis omnibus, quæ concernunt Ordinem ipſum, nec Regulæ ſunt contraria, illis pareant, & obediant, quod ſi ſecus fuerint, ab eiſdem caſſari, atque habitu ſpoliari poſſint; imo nullis proinde Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere decernimus, & jubemus. Non intendimus tamen per hoc Tertiariis Regularibus Italiæ præjudicium aliquod inferre, aut in aliquo derogare Conſtitutioni felicis mem. Sixti PP. V. Anteceſſoris noſtri Incipienti: *Romani Pontificis providentia &c.* ſub datum Romæ XXIX. Martii 1586. ſed eam in ſuo robore permanere decernimus; imo pro potiori cautela ipſam de novo confirmamus; idem omnino ſtatuentes circa Moniales tria vota eſſentialia emittentes, aut etiam Tertiarias alias in Conſervatoriis communiter tantum viventes, ut ſcilicet pleno jure viſitationi, correctioni, & directioni Fratrum Minorum ſubjaceant, niſi aliter ab hac ſede reperiatur ſpecialiter ordinatum.

Injungimus autem eidem Generali Miniſtro totius Ordinis, ut Beati Franciſci Patris ſui veſtigiis inhærendo, ubilibet intra Provincias per univerſum Orbem eidem commiſſas, hujuſmodi Tertii Ordinis Congregationes Sæculares, tam Fratrum, quam Sororum per patentes literas ſuas, vel ſui Commiſſarii Generalis erigere, ipſaſque ſic erectas, juxta Conſtitutiones, ſeu ſtatuta a felicis recordationis Paulo PP. III. Anteceſſore noſtro approbata, vel ſecundum alia in *Speculo Seraphico* contenta, atque Directorio trium Ordinum inſerta, nec non per recolendæ memoriæ Innocentios PP. XI. XII. XIII. confirmata, quæ etiam præſentium tenore renovamus, & approbamus, confovere, & moderari curet, ſtudeatque; niſi tamen eidem Generali Miniſtro, & Capituli Generalis Patribus aliud in Domino videbitur expedire: quibus propterea plenum jus, ac liberam auctoritatem ea innovandi, immutandi, augendi, aut minuendi, ac alia de cætero ſtatuendi, quæ bonum dicti Gregis regimen concernere poſſunt; dummodo tamen Regulæ præfatæ, ſacriſque Canonibus non adverſentur, ad tenorem literarum Clementis PP. VII. incipientium: *Dum uberes fructus &c.* ſub datum xv. Martii 1526. perpetuis futuris temporibus facultatem facimus, atque largimur.

Inſuper dicti Ordinis profectum, & incrementum præ oculis habentes, ac prædictis Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutionibus inhærentes, eidem Generali Miniſtro, privativè quo ad alios quoſcumque, concedimus, ut per ſecundarios Superiores ad id opportuna, & neceſſaria facultate ſuffultos, utriuſque ſexus Chriſtifideles juxta morem dicti Ordinis recipere, Commiſſarium etiam Viſitatorem, ſeu Confeſſarium, moribus, vitæ ſanctimonia, & ætate idoneum, qui ipſis Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtret, ac de præceptis Regulæ inſtruat, Congregationes, ſeu Congreſſus convocet, & ipſis, ac aliis quibuſcumque actibus, & functionibus præſideat; duplex etiam in paritate ſuffragium ferat, aſſignare poſſit, ac valeat; nec non eaſdem Congregationes, & earum Domos, Conſervatoria, Hoſpitalia, Cappellas, & Oratoria opportunis temporibus, vel per ſe ipſum, vel per Miniſtros Provinciales, aut etiam Commiſſarios Viſitatores, excluſis locorum Ordinariis, & aliis quibuſcumque perſonis cujuſvis ſtatus, gradus, vel conditionis exiſtant, & quacumque auctoritate fungantur, viſitare, ac inſtruere, & paternè corrigere, ac reformare tàm in capite, quàm in membris, ad caſſationem uſque Mantelli, & habitus, quæ correctionis, aut reformationis Officio cognoverit indigere, aliaque ad bonum dicti Ordinis juxta ejus Conſtitutiones ordinare, & exequi, ſicuti in Domi-

Domino expedire animadverterit, & ſpeciatim, ut quoties ſibi placuerit, per Viſitatores ſuos libros, & rationes redditυum, ac bonorum ipſarum Congregationum examinare, & recognoſcere poſſit, quia in eorum adminiſtratione, aut eleemoſynarum perceptione, vel diſtributione ſe ingerant, ſed tantum an videlicet Deputati, & Officiales piis operibus, ac Legatis, oneribuſque præfatæ Congregationi injunctis, atque impoſitis, debitis modo, & forma, & opportuno tempore ſatisfaciant, concedimus, & indulgemus; & pro potiori cautela, piæ memoriæ Innocentii PP. XI. diſpoſitionem per ſuas litteras in forma Brevis, incipientes: *Exponi Nobis &c.* ſub datum Romæ x. Februarii 1688. circa rationem redditum per omnia Monaſteria Monialium, eorumque Exactores Superioribus Ordinis Minorum reddendam, expreſſè confirmamus, & ad univerſas Tertii Ordinis Congregationes, ſive Fratrum Secularium ſub proprio tecto, ſive etiam Sororum Collegialiter viventium, extendimus, & renovamus.

Volumus proinde, ut Tertiarii ipſi, ſub proprio tecto viventes, in omnibus ſe præbeant hujus ſæculi contemptores, atque eorum exemplo cœteri alliciantur, & ad humilitatem incitentur, ut ſub propria Cruce, vel etiam ſub Cruce Fratrum Minorum, ad publicas Proceſſiones, & aſſociandа cadavera, aliaſque Eccleſiaſticas functiones ſe conferre, & ſub proprio habitu per Ordinis Conſtitutiones deſignato, incedere valeant, ac poſſint, tenore præſentium concedimus, & largimur; præcipientes pariter ad evitanda jurgia, & contentiones omnibus, & ſingulis, etiam inter Subditos prædicti Generalis Miniſtri non comprehenſis, & facultate pro fundandis Tertii Ordinibus Secularibus prædictis per Sedem Apoſtolicam conceſſa gaudentibus, ne quocumque prætexto audeant uti hujuſmodi privilegio ubicumque Tertium Ordinem repererint jam fundatum, eoque minus jam fundatas Tertii Ordinis Congregationes ad ſe recipere, ſi a Conventu recedere, apud quem, & ſub cujus directione, ac gubernio erecti prius inveniuntur, recedere voluerunt. Propterea declaramus omnia irrita, & mera attentata quæcumque ab aliis, præter voluntatem antedictorum Superiorum Ordinis Minorum circa Tertios Ordines ipſos, aut innovari, aut mandari contigerit, contra hanc noſtram Conſtitutionem, Tertioſque Ordines memoratos in poſterum erigendos ubi jam alii erecti, & fundati ſunt, aut a Conventu, apud quem exiſtunt, transferendos ad alium, præſertim eidem Generali Miniſtro nequaquam ſubjectum, inter Tertios Ordines approbatos ab Apoſtolica Sede habendos non eſſe, minuſque gaudere Indulgentiis, & Privilegiis Tertio huic Ordini per eamdem Sedem Apoſtolicam impertitis.

Ut autem Chriſtifideles ſacrum hoc Inſtitutum ferventius quærant, & inventum non dimittant, libentiuſque vacent exercitiis pietatis, & humilitatis à Beato Franciſco in Regula ſua præſcriptis, omnes, & ſingulas conceſſiones, & gratias tam ſpirituales, quam temporales, Indulgentias præſertim, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros uni, vel alteri Congregationi Tertii Ordinis hujuſmodi, ſive Secularium, ſive collegialiter viventium, ſive etiam Religioſorum, eorumque Perſonis, atque Monaſteriis, Domibus, Conſervatoriis, Eccleſiis, Hoſpitalibus, Cappellis, & Locis quibuſcumque, tam directe, & ſpecifice, quam etiam per communicationem cum aliis Ordinibus Minorum, ſcilicet Sanctæ Claræ, Prædicatorum, Auguſtinianorum, Carmelitarum, aliorumque Mendicantium, nec non cum Archiconfraternitatibus Chordigerorum, & Confalonis de Urbe, ſub quacumque forma, & expreſſione verborum conceſſas approbamus, & confirmamus, atque de novo concedimus, & largimur; ſingulatim vero illas, quæ leguntur in literis felicis memoriæ Antecеſſorum noſtrorum Clementis PP. V. incipientibus; *Cum illuminatum ſit &c.* ſub datum viii. Maii 1305. & aliis Sixti PP. IV. incipientibus: *Sacri Prædicatorum, & Minorum Fratrum Ordines* ſub datum Kalendis Auguſti 1479. in aliis Leonis X. incipientibus: *Dudum per Nos accepto &c.* ſub datum x. Decembris 1519. atque etiam aliis Clementis VII. incipientibus: *Ad uberes &c.* ſub datum 1526. ſicuti & aliis Pauli PP. III. incipientibus pariter: *Ad uberes fructus &c.* ſub datum VIII. Novembris 1584. aliis etiam Clementis PP. VIII. incipientibus: *Ratio Paſtoralis Officii &c.* ſub datum xx. Decembris 1597. atque aliis Pauli PP. V. incipientibus: *Cum certas &c.* ſub datum xi. Martii 1607. Eas præterea, quæ aliis quamplurimis continentur, ut Innocentii PP. XI. incipientibus: *Univerſi &c.* ſub datum xxx. Septembris 1681. *Et Eccleſiæ Catholicæ &c.* xxviii. Junii 1686. atque etiam *Exponi Nobis &c.* v. Septembris, & *Alias emanavit &c.* x. Octobris ejuſdem anni, nec non: *Exponi Nobis &c.* xv. Maii 1688. ſicuti & aliis Innocentii PP. XII. incipientibus *Ad ea &c.* ſub datum xxiv. Decembris 1692. *Et debitum &c.* ſub datum xix. Maii 1694. necnon: *Sua Nobis &c.* xvii. Kalendas Januarii 1675. & *Cum ſicut Dilectus &c.* xxi. Novembris 1696. atque *Exponi Nobis &c.* iii. Decembris 1697. ſicuti: *Ex debito Paſtoralis &c.* quæque aliis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum literis in favorem dicti Ordinis expeditis continentur, auctoritate, & tenore præmiſſis renovamus, & confirmamus.

Decernentes has noſtras literas Apoſtolicas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque totos plenarios, & integros effectus obtinere, & ſortiri debere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & in futurum ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervandas, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, & qualibet cauſa, quantumvis pia, legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Tertii Ordinis prædicti, & quicumque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione, jus, vel rem habentes, aut habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & cauſæ, propter quas eædem præſentes literæ prodierint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente defectu; ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint; aut ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore juris clauſa, occaſione, aliave cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nuſquam appareret, ſeu alias probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis

Digitized by Google

gionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo impetrato, ſeu vulgato, uti, vel ſe juvare in judicio, vel extra, poſſe; neque ipſas præſentes literas Apoſtolicas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam prædictam, etiam in craſtinum aſſumptionis eorumdem Succeſſorum ad ſummi Apoſtolatus apicem, vel alias motu proprio, & ex certa ſcientia, ac conſiſtorialiter, & ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiamſi de eiſdem præſentibus Literis Apoſtolicis, earumque toto tenore, ac data ſpecialis mentio fiat, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis, comprehenſas, ſed ſemper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illæ prodierint, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data conceſſas eſſe, & fore, ſicque, & non alias in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quomodolibet quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quovis judicio, & quavis inſtantia, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca dilecto Filio actuali Miniſtro totius Ordinis Minorum, ejuſque Succeſſoribus pro tempore exiſtentibus per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe, vel per ſe, vel per ſuum Commiſſarium Generalem, ſive per Judices Conſervatores ipſius Ordinis, aut etiam per alios quoſcumque ſibi beneviſos, & ab ipſo delegatos, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra, tamquam Commiſſarius Apoſtolicus ad hunc effectum ſpeciatim delegatus, eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; omneſque, & ſingulos, quos ipſæ præſentes literæ concernunt, præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittens illos ſuper his a locorum Ordinariis, aut ab alio quocumque quavis auctoritate fungente, quomodolibet, & indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari; nullum, & ſubſiſtens declarans quid quid ſit, aut fuerit in contrarium factum: diviſiones, obſtacula, & perturbationes inter præfatum Tertium Ordinem, præſertim ſæcularium, & contra ipſos Tertiarios prædicto Ordini Minorum, ut præmiſimus, ſubjectos, inſimulque rebelliones, ac ſublevationes adverſus Superiores, & Religioſos primi Ordinis, eorumque in prædictum Tertium Ordinem Superioritatem, correctionem, juriſdictionem, & privilegia, ſub quocumque prætextu, ratione, vel cauſa exortas, latas, & deductas, non permittens: contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus, aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii PP. VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres Dietas aliquis vigore præſentium ad judicium non trahatur; aliiſque quibuſdam forſan in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis; ac, quatenus opus ſit, dicti Tertii Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac etiam Conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium eorumdem præmiſſorum conceſſis, approbatis, innovatis, & confirmatis; etiamſi in eis caveatur expreſſe, quod illis per quaſcumque literas Apoſtolicas, etiam motu proprio, ac conſiſtorialiter, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, pro tempore conceſſas, quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes, derogari non poſſit, neque cenſeatur eis derogatum, niſi hujuſmodi derogationes conſiſtorialiter factæ, & per diverſas literas intimatæ fuerint: quibus omnibus, & ſingulis etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & cauſas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſertis, expreſſis, ac ſpecificatis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum, hac vice dumtaxat, latiſſime, & pleniſſime, ac ſufficienter, nec non ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus præterea, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, vel Commiſſarii Generalis dicti Ordinis, ſive Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo officii ejuſdem Miniſtri, vel Commiſſarii, aut Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, innovationis, approbationis conceſſionis, extenſionis, ordinationis, largitionis, decreti, voluntatis, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum

rum

rum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto, 4. Idus Decembris, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Loco ✠ Plumbi.

P. Cardinalis Pro-Datarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Viſa de Curia I. Archiepiſcopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

DECRETUM

Quo Lectoribus Jubilatis de numero Ultramontanæ Familiæ locus immediatus poſt actuales Diffinitores conceditur, cum ſubrogatione inter Ex-Diffinitores.

SAcra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad quam Sanctiſſimus Dominus Noſter ſupplicem .... libellum remiſit, viſis relationibus Eminentiſſimi Corſini Protectoris, & P. Miniſtri Generalis Ordinis, referente Eminentiſſimo Petra, cenſuit, Lectoribus Jubilatis de numero Ultramontanæ Familiæ locum immediatum poſt Diffinitores actuales, ſubrogationemque inter Ex-Diffinitores eſſe concedendam, prout præſentis Decreti vigore benigne concedit; enunciata Conſtitutione Sanctitatis ſuæ feliciter regnantis, & aliis quibuſcumque in contrarium facientibus non obſtantibus.

Romæ 7. Decembris 1725.

F. Card. Paulutius.

Loco ✠ Sigilli.

P. A. Archiep. Lariſſæ Secret.

Altaria Privilegiata olim conceſſa confirmantur, & alia de novo inſtituuntur.

DECRETUM.

Feria 6. die 14. Decembris 1725.

SAnctiſſimus Dominus Noſter, ad humillimas preces Miniſtri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, confirmavit omnia Altaria Privilegiata perpetua, quæ reperiuntur conceſſa in nonnullis Eccleſiis trium Ordinum eidem Miniſtro Generali ſubjectorum.

Quia vero in aliquibus aliis Eccleſiis eorumdem Ordinum Altare Privilegiatum pro una, vel pluribus Feriis, cum aliquo determinato numero Miſſarum ad Septennium, ſeu ad aliud longius tempus nondum forſan elapſum, reperitur conceſſum, Sanctitas ſua, prævia illorum revocatione, eadem Altaria Privilegiata denuo conceſſit in perpetuum pro Feriis, & cum numero Miſſarum, ut infra

In Eccleſiis itaque trium Ordinum præfatorum, in quibus uſque adhuc nullum Altare Privilegio decoratum exiſtit, Sanctitas ſua conceſſit unicum tantum Altare Privilegiatum perpetuum juxta modum, videlicet:

In Eccleſiis Fratrum Minorum, in quibus quatuor Miſſæ quotidie celebrantur, conceſſit Altare Privilegiatum pro Animabus quorumcumque Chriſtifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, pro una feria cujuslibet Hebdomadæ: In quibus decem Miſſæ, pro duabus Feriis: In quibus quindecim, pro tribus: In quibus viginti, pro quatuor: In quibus vigintiquinque, pro quinque Feriis: Et in quibus trigintaquinque, conceſſit Altare Privilegiatum quotidianum.

In Eccleſiis vero ſitis in partibus Infidelium, vel Hæreticorum, conceſſit Altare Privilegiatum ſimiliter in perpetuum pro una Feria in Hebdomada, abſque expreſſione numeri Miſſarum.

Et in aliis Eccleſiis in Regno utriuſque Poloniæ exiſtentibus pariter conceſſit Altare Privilegiatum perpetuum pro una feria, cum numero trium Miſſarum: pro duabus Feriis, cum numero ſex Miſſarum quotidianarum.

In Eccleſiis autem Monialium pariter conceſſit Altare Privilegiatum perpetuum pro una Feria cujuslibet Hebdomadæ, abſque expreſſione numeri Miſſarum; ſed pro Monialibus tantum, earumque Conſanguineis, Affinibus, & Benefactoribus.

Cum hac tamen declaratione, quod in ſingulis ſupra relatis Fratrum Eccleſiis, quibus modo Altare Privilegiatum conceditur, indultum ſit reſtrictum ad Sacerdotes dumtaxat Ordinum ſupra expreſſorum inibi celebrantes: & quod Altaria, & Feriæ, pro quibus conceditur Privilegium, ſemel tantum ab Ordinariis locorum deſignari debeant.

Tandem Sanctitas ſua voluit, quod hujuſmodi conceſſionibus fruantur, non ſolum Eccleſiæ, quas in præſenti jam habent; verum etiam aliæ omnes, quas in poſterum præfatus Ordo Minorum, ipſiuſque Generales Miniſtri acquirent.

L. Card. Picus Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Raphael Coſmus de Hieronymis Secret.

Digitized by Google

Abſolutio a pœnis contentis in Conſtitutione de Largitione munerum.

FR. LAURENTIUS A S. LAURENTIO

Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, Supremæ & Univerſalis Inquiſitionis Qualificator, Examinator Romani Cleri, Sacri Montis Sion Ex-Guardianus, & totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Univerſis, & ſingulis Superioribus, & Subditis noſtræ curæ ſubjectis, tam Obſervantibus, quam Reformatis, Recollectis, Excalceatis, Tertii Ordinis, vel alio quocumque nomine nuncupatis, textum Regulæ Seraphicæ ſub uno capite profitentibus, ſicuti etiam Secundi, & Tertii Ordinis Monialibus, Salutem, & Seraphicam Benedictionem.

QUoniam ſaluti priſtinæ, Immaculata Virgine intercedente, per miſericordiam Domini, jam fuimus reſtituti, hoc etiam titulo ſummæ ipſius clementiæ obſtricti ſumus, quod ſcilicet nos conſervaverit ad gratiam habendam vobis, conceſſeritque quod inditum gratitudini primum officium eſt, teſtari nempe ſe ipſam poſſe per aliquod publicum documentum. Quas etenim pro noſtra incolumitate fuderitis ad Deum preces, non modo nunciis undequaque didiſcimus ad nos tranſmiſſis, ſed ferme ſentimus beneficio ipſo præproperæ ſanitatis; quod enim potiſſimum eo tempore remiſerit morbi vis, quo pertinax iteratis inſultibus, ut plurimum, urgere ſolet, quodque illis ipſis diebus in integrum fere convaluerimus, quibus in deterius non ſibi maximum ſtare eſt, omnino acceptum orationibus veſtris dignoſcimus ferendum eſſe, quibus inutilem, immeritumque in miniſterio collato à vobis ipſis, adhuc ſuperſtitem deſideratis. Currentibus igitur nobis in ſervitio veſtro, quantum ferre noſtrarum virium tarditas nata erat, per hujus voluntatis exenſionem egregium ſtimulum addidiſtis; agamuſque propterea, ut quod nobis ſupereſt vitæ, intenta ſolicitudine in emolumentum veſtrum, & commodum exigamus: his proinde literis ipſis fidem hujuſmodi liberantes, certiores vos facimus, quod Sanctiſſimus Dominus Noſter, & D. Benedictus PP. XIII. dudum oraculo ſuo ſupplicibus nobis facto, & noviſſimis iſtis diebus ad preces noſtras (qua ſua eſt clementia) confirmato, omnibus, & ſingulis juriſdictioni noſtræ ſubjectis, non tantum remiſit pœnas, in quas per inobſervantiam Bullæ *de largitione munerum* forſitan inciderunt, verum etiam eodem & Sæculares ipſos a reſtitutione per talem Bullam injuncta, uſque ad publicationem præſentium (quam in omni Conventu fieri volumus) abſolvere dignatus eſt. Exoneratis ergo conſcientiis, ſi quæ iſto levamine indigebant, rogamus etiam, atque etiam vos omnes, ut a largitore munerum ſupernorum exoretis nobis & ſapere, & poſſe, & velle, quæ ad gloriam ſuam, & utilitatem Ordinis noſtri a nobis præſtanda ſunt, & deſinentes in eaſdem gratias illas ad dilectionem veſtram, a quibus hæ noſtræ literæ (quod earum erat propoſitum) inceperunt, toto animo impendimus vobis omnibus paternam, & Seraphicam benedictionem. Datum Romæ ex Aracœli, die 27. Menſis Decembris anni 1725.

F. Laurentius a S. Laurentio
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De Mandato S. P. Rmæ.
Fr. Emmanuel Fernandez *del Rio*
Secretarius Generalis Ordinis.

H*Oc anno habitum fuit Romæ Concilium Lateranenſe, in quo nonnulla ſtatum Regularium concernentia innovata, ac confirmata ſunt, quæ inutile ſane non erit hoc in loco exſcribere. Itaque de Privilegiis Regularium excipiendi Sacros Ordines extra Tempora, ſequens emanavit Decretum.* Tit. V. Cap. II.

„ Quo verò ad Regulares privilegia a Summis „ Pontificibus habentes, ſive expreſſe, ſive per viam „ communicationis conceſſa, Sacros videlicet Ordines „ extra tempora ſuſcipiendi; cum privilegia ipſa in ſuo „ robore perſiſtant, nec iis derogatum fuiſſe conſtet, „ decernimus proinde Regulares eoſdem, abſque novo indulto Apoſtolico, tuto poſſe extra tempora „ ordinari.

Tit. XIII. Cap. I. commendatur omnibus Locorum Ordinariis Inſtructio Sacræ Congregationis Concilii pro Epiſcopis, Archiepiſcopis, Primatibus, & Patriachis, ſuper modo conficiendi Relationes Statuum ſuarum Eccleſiarum, quas occaſione Viſitationis Sacrorum Liminum eidem Sacræ Congregationi exhibere tenentur: *In qua §. V. n. VIII. habetur*: „ An „ adhibitis Superioribus Regularibus, ſingulis annis „ exegerit rationem adminiſtrationis ab his, qui admi„ niſtrarunt bona pertinentia ad hæc Monialium Mo„ naſteris Regularibus ſubjecta: & an fideliter eo„ rum redditus adminiſtrentur, & alia fuerint adim„ pleta, quæ præſcribuntur in Bulla Gregorii XV. quæ „ incipit *Inſcrutabili. Et tamen experimur quotidie Ordinarios numquam ad id Superiores Regulares adhibere. Idem in terminis præcipit Sanctiſſimus Pontifex BENEDICTUS XIV. feliciter regnans in ſimili Inſtructione, quæ refertur Tom. 2. ejus Bullar. in Appendic. §. IV. n. VIII.*

Confirmatur Decretum Sacræ Congregationis particularis in favorem Provinciæ Sancti Andreæ in Belgio contra Provinciam Flandriæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INſcrutabili Divinæ Providentiæ arcano in Supremo Apoſtolatus ſolio, meritis licet imparibus, conſtituti, illiuſque Vicesgerentes in Terris, qui pacis auctor exiſtit, & glorioſus regnat in Cœlis, ex incumbentis Nobis Paſtoralis officii debito, ad ea libenter intendimus, quæ Religioſorum Ordinum proſperum ſtatum, & indemnitatem reſpiciunt, ut perſonæ ipſæ, ſub ſuavi Religionis jugo, Altiſſimo exhibentes famulatum, remotis litium anfractibus, & diſſidiis, quæ inimicus homo ſuggerit, ac diſpendiis, vel turbationes illis afferre poſſunt, per noſtri partes Miniſterii votivis gratulentur eventibus, proptereaque iis, quæ ad pacem inter eas ſervandam, etiam aliquo mediante Decreto facta fuiſſe comperimus, cum id potiſſimum a Nobis petitur, Apoſtolic mu-

Digitized by Google

munimini's perpetuam adjicimua ſirmitatem, prout Perſonarum hujuſmodi, locorum, & tempbrum qualitatibus matuta conſideratione penſatis, in Domino conſpicimua ſalubriter expedire. Sane dilecti Filii moderni Provincialis, & FF. Conventuum Ordiuis Sancti Franciſci Recollectorum nuncupatorum Provinciæ Sancti Andreæ in Belgio nullius Provinciæ Cameracen. ſeu Tornacen. Diœceſis ad ſedandas lites, & diſcordias Provinciæ primo dictæ, quæ a pluribns annia exortæ vigebant, aut in dies exoriebantur inter dilectos, & Religioſos Filios ejuſdem primodictæ Provinciæ ax una, aliosque Conventus, & Fratrea ejuſdem Ordinia Provinciæ Flandriæ ex altera partibus, partialitates, & factiones componentes, ſuper prætenſa incorporatione facienda ultimo dictæ Provinciæ trium Conventnum ejuſdem Ordinis, videlicet Monteuſis, Bincbieuſia, & Tornacenſis cum duabua Reſidentiis, ad præſens primodictæ Provinciæ ſubjectorum, ad Sedem Apoſtolicam recurſum habuerunt, ac noa pro componendis hujuſmodi litibua, & controverſiis, & ac eorum jura indeſiuits, impendentia, & indeciſa remanerent, imo, ut illa potius experirentur iidem primo, & ultimo dictæ Provinciæ Religioſi; particularem Congregationem nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium deputavimus, ac ſub die 2. menſis Maii proxime præteriti coram eadem Congregatione eorum juribus ab utraque parte deductis, ab illa emanavit Decretum, videlicet.

„ Congregatio particularis a Sanctiſſimo Domino
„ Noſtro deputata Eminentiſſimorum, & Reverendiſſi-
„ morum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Pau-
„ lutii, Corſini, & Sanctæ Agnetis, habita die 2. Maii
„ 1725. perpenſis juribus, documentis, & rationibus ab
„ utraque parte informante deductis cenſuit, & decrevit
„ Nihil innovandum, & cum Sanctiſſimo -- Die vero
„ 9. prædicti menſis Maii, facta per infraſcriptum Se-
„ cretarium de his relatione, Sanctitas Sua prædictæ
„ Congregationis ſententiam benigne approbavit.
„ Romæ &c.

Loco ✠ Sigilli.

F. Cardinalis Paulutius.

F. A. Secretarius.

Cum autem, ſicut exhibita nuper Nobis pro parte Provincialis, & Fratrum primod. petitio continebat, ea, quæ a Sede Apoſtolica prædicta approbantur, & confirmantur, longe firmius ſubſiſtant, & ab eis ad quos ſpectat, melius, & exactius obſerventur, propterea que Provincialis, & Fratres primodicti ad diſcordias, partialitates, & factiones hujuſmodi tollendas, ac pacem, & unionem inter Perſonas Eccleſiaſticas, præſertim Religioſas, magis conſervandam, plurimum cupiant ſententiam, ſeu Decretum hujuſmodi, pro ejus firmiori ſubſtantia per Nos approbari, & confirmari; quare pro parte Provincialis, & Fratrum primod. Nobis ſuit humiliter ſupplicatum, quatenus eis in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui, quantum in Domino poſſumus, litibus obviare, ac Perſonarum quarumlibet, præſertim Regularium, tranquillitatem, concordiamque paternis, & ſinceris deſideramus affectibus, Provincialem, & Fratres primodictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis &c. ſententiam, ſeu Decretum hujuſmodi, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illique irrevocabilis, & irrefragabilis

Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque &c. tàm juris &c. ſubſtantiales defectus &c. ſupplemus &c. eaſdem præſentes ſemper &c. & inviolabiliter perpetuò obſervari &c. Sicq. per quoſcumque Judices &c. & ſi ſecus &c. irritum &c. Non obſtantibus &c. Nulli ergo hominum &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum 1726. Nonas Januarii.

Non deſtitit tamen Provincia Flandriæ, quin omnem, ut ajunt, moveret lapidem, pro obtinendo quod tandem ſequentibus Pontificis conſecuta eſt literis.

Nonnulli Conventus Provinciæ Flandriæ uniuntur, & alternativa inter Flandros, & Leodienſes decernitur.

BENEDICTVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAſtoralis Officii Nobis divinitus commiſſi ſollicitudo Nos admonet, ut Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Chriſti jugo mancipatorum quieti, ac indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere jugiter ſtudeamus. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Guillelmus Jodogne modernus Miniſter Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Recollectorum nuncupatorum, quod, cum inter noviſſimos bellorum in Belgicis ditionibus ſævientium tumultus ultra viginti ſeptem Monaſteria Monialium, plures Fratrum Ordinis præfati Conventus, Audomarenſis ſcilicet, & Biezenſis, Retinenſis, Aveſnenſis, Givetenſis, & Barbanſonienſis, a dicta Provincia diſmembrati, & avulſi, Fratreſque priores Sancti Antonii in Artheſia, ac Fratres reliqui Conventus ejuſmodi, cum Reſidentia Inſulenſi, Sancti Andreæ reſpectivè Provinciis ejuſdem Ordinis uniti, & incorporati fuerint, unde prædicta Provincia Flandriæ grave detrimentum, ac diminutionem accepit; Fratres verò dictæ Provinciæ Sancti Andreæ Conventus Montenſem, Binchienſem, & Tornacenſem, cum Reſidentia *de Pont à Canaſſe* nuncupata, ſub ditione Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri CAROLI Hiſpaniarum Catholici, & Romanorum Regis Imperatoria electi conſiſtentes, poſſideant, qui nullum Miniſtrum Provincialem de præſenti agnoſcunt, ac Corpus ab eadem Provincia Sancti Andreæ ſegregatum, & diviſum conſtituunt; ipſe Guillemus tum in compenſationem memoratorum Monaſteriorum, & Conventuum a ſua Provincia Flandriæ diſmembratorum, ut præfertur, tùm pro ſalubri horum trium Conventuum cum ejuſmodi Reſidentiæ regimine, ac gubernio, illos eidem Provinciæ Flandriæ uniri, & incorporari; & quia in ipſa Provincia Flandriæ inter Fratres Natione Leodienſes, qui novem tantum Conventus in ea obtinent, ac Flandros, ſeu aliunde oriundos, quibus dicta Provincia conſtat, octodecim Conventus, quatenus tres præfati illi uniantur, habituros, occaſione diſtributionis Officiorum multiplices turbæ, ac diſcordiæ enaſci conſueverunt, aliqua pro perpetua dictæ Provinciæ quiete æquam inter Fratres Leodienſes, & Flandros prædictos alternativam in Officiis præfatis præſcribi, atque ſtabiliri plurimum deſideret: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Guilielmum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes,

Digitized by Google

& a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jore, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac præmiſſis, aliiſque juſtis ex cauſis Nobis notis adducti, præfatos tres Conventus Montenſem, Binshienſem, & Tornacenſem cum dicta Reſidentia *de Pott a Casaſſe* a memorata Provincia Sancti Andreæ auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo ſeparamus, & diſmembramus, illoſque ſic ſeparatos, & diſmembratos prædictæ Provinciæ Flandriæ itidem perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus. Ad hæc, quod bis conſecutivè Miniſter, ac tres Diffinitores ipſius Provinciæ Flandriæ, & Fratribus Flandris, ſeu aliunde oriundis, ac tunc Cuſtos cum uno Diffinitore ex Leodienſibus eligantur; altera autem, ſeu tertia vice, Miniſter cum uno Definitore ſit ex Leodienſibus: Cuſtos vero cum tribus Definitoribus ex Flandris, vel aliunde oriundis; ſicque deinceps reliqua etiam officia dictæ Provinciæ æqualiter, juxta numerum Conventuum utriuſque Nationis, diſtribuantur, eadem auctoritate harum ſerie ſtatuimus, atque præcipimus, & mandamus. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula, de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non præfatorum Ordinis, Provinciarum, & Conventuum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die xii. Octobris 1726. Pontificatus Noſtri anno tertio.

Pro D. Cardinale Oliverio.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

L I T E R Æ

Miniſtri Generalis ad Provinciam Flandriæ ob præmiſſum Breve.

FR. LAURENTIUS A S. LAURENTIO

Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, ſupremæ, & univerſalis Inquiſitionis Qualificator, Examinator Cleri Romani, Sacri Montis Sion Ex-Guardianus, & totius Ordinis Sancti Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Dilecto Nobis in Chriſto R. P. Miniſtro Provinciali, ac Vener. Definitorio Provinciæ noſtræ Flandriæ ſalutem in Domino ſempiternam.

QUantumvis ſingulas Seraphicæ, Altiſſimo ita diſponente, Nobis concreditæ Religionis Provincias, particulareſque earumdem Fratres tanquam Filios noſtros in Domino dilectiſſimos æquali proſequamur affectu, itaut noſtra nil penitus interſit a quibus, aut cujus Nationis Subditis, ſive Fratribus illorum reſpective Conventus inhabitentur, dummodo (quod unicum eſt cordis noſtri deſiderium) ſinguli Ordinem noſtrum Fratrum Minorum profeſſi, juxta Seraphici Inſtituti Noſtr normam, ſub unitatis, charitatis, & obſervantiæ regularis ſuavi jugo famulentur Altiſſimo: cum tamen Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIII. feliciter regnanti placuerit Conventus Noſtros Montenſem, Binchienſem, & Tornacenſem, cum reſidentia *de Pott a Casaſſe*, alias ad Provinciam noſtram Sancti Andreæ ſpectantes, ab ea diſmembrare, ac Provinciæ noſtræ Flandriæ, ex motivis Suæ Sanctitati notis, in perpetuum unire, & incorporare, prout in Brevi ſuper hac, aliiſque materiis 12. Octobris hujus anni 1726. emanato apparet; ne ex hujuſmodi mutationis, & incorporationis modo Fratres, ac Filii noſtri præfatos Conventus inhabitantes patiantur, aut cujuſvis diſcriminis periculo exponantur, ſingulis tam Superioribus, Officialibus, &, ſi qui reperiantur, Monialium Confeſſariis, quam Subditis, Sacerdotibus, Clericis, ac Laicis, juxta facultatem a Sua Sanctitate per Secretarium Status, ſub 21. Octobris ejuſdem anni Nobis expreſſe intimatam, ac impartitam, plenam concedimus libertatem, ut ſi voluerint, ipſo facto una cum dictis Conventibus, ac Reſidentia eidem Provinciæ Flandriæ incorporentur, ſub obedientia R. P. Miniſtri pro tempore exiſtentis, uti & nunc pro tunc, & ſemper unitos, & incorporatos a die ſuſcepti habitus declaramus, ſupplendo interim conſenſum Provinciæ Sancti Andreæ, juxta mentem ejuſdem Sanctiſſimi, atque confirmando interim Superiores Locales, Monialium Confeſſarios, cæteroſque Minores Officiales ita incorporatos in eorum reſpective Officiis, uſque ad proximum ejuſdem Provinciæ noſtræ Flandriæ Capitulum, aut Congregationem, ubi, juxta præcitatum Sanctiſſimi D. Noſtri Breve, aliaſque Seraphico Ordini noſtro præſcriptas leges, procedendum erit. Vobis itaque Miniſtro, Cuſtodi, Definitoribus, ac univerſis ejuſdem Provinciæ Flandriæ Fratribus præcipimus, ac mandamus, ut præfatos Fratres vobis unitos, ac Provinciæ illi incorporatos, juxta

men-

Digitized by Google

mentem Sanctiſſimi in futurum reſpiciatis, ac teneatis tanquam in eadem Provincia veſtra educatos, ac comprofeſſos, ſine ullo Perſonarum diſcrimine, non obſtantibus quibuſcumque ſtatutis, etiam municipalibus contrariis, in quibus non ſolum Officii noſtri auctoritate, verum etiam Suæ Sanctitatis expreſſa, ad hunc effectum Nobis conceſſa facultate, diſpenſamus, ut pax, & charitas inter vos foveatur, atque ad æternæ vitæ meritum jugiter cuſtodiatur. Utque de præſentibus literis, ac ordinatione Sanctiſſimi omnibus, ac ſingulis conſtet, mandamus, ut præſentes noſtræ in publica Communitate tam Conventuum præfatorum Incorporandorum, quam reliquorum totius Provinciæ publice promulgentur, ac per veram charitatis operationem integrum ſuum effectum conſequantur, quem in finem vobis omnibus Paternam noſtram benedictionem toto Cordis affectu impertimur.

Datum Romæ ex Aracœli, die 23. Novembris 1726.

Loco ✠ Sigilli.

F. Laurentius a Sancto Laurentio
Miniſter Generalis.

Ut autem hæc firmius ſervarentur alias eorumdem confirmativas obtinuit Provincia Flandriæ incipientes *Alias pro parte* datas ſub die 30. Auguſti 1727. quas infra referemus. Quibus Apoſtolicis Sanctionibus coacta Provincia Sancti Andreæ dictorum omnium cedere poſſeſſionem, proteſtata ſolemniter eſt in contrarium, & habito novo recurſu ad Pontificem, hic alteram deputavit Congregationem particularem, a qua prodiit Decretum 13. Septembris 1729. quo enunciatur prædicta duo Brevia non eſſe ſuſtinenda, ut infra videbimus.

Confirmatur erectio Seminarii Miſſionariorum in Provincia S. Gabrielis PP. Diſcalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Sancti Gabrielis, Ordinis S. Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum in Hiſpania, Congregationi Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod ipſa Provincia animabus ſanguine Agni redemptis proficere cupiens, ſibi unum ex ſuis Conventibus, per Fratres Diffinitorii Provincialis deſignandum, in Collegium, ſeu Seminarium Miſſionariorum erigendi facultatem concederet, qui quidem Miſſionarii Apoſtolicis Miſſionibus unice dediti ſint, cujuſque Guardianus, & alii Fratres, ac pariter ipſum Seminarium, ſtrictiſſimis ipſius Provinciæ Conſtitutionibus gubernentur, ac Miniſtro, & Diffinitorio Provinciali immediate Subditi ſint, cui etiam electio Guardiani pro tempore dicti Seminarii, nec non Novitiorum receptio competat, ſicut in aliis totius Provinciæ Conventibus obſervatur; non autem immediate Prælato Generali ſubjiciantur, quemadmodum in quibuſdam fel. rec. Innocentii PP. XI. Prædeceſſoris noſtri, deſuper in ſimili forma Brevis expeditis litteris pro Collegiis Miſſionariorum ſitis in Provinciis ad Familiam Hiſpanicam ſpectantibus, diſponitur: prohibendo ſimul expreſſe, quod, dummodo in dicta Provincia Sancti Gabrielis prædictum Seminarium erectum ſit, nullus ex ejuſdem Provinciæ Alumnis tranſire poſſit, titulo Miſſionum, ad alia Miſſionariorum Collegia extra ipſam Provinciam exiſtentia, concedendo his novis Miſſionariis omnia, & ſingula privilegia, ac prærogativas in dictis litteris Innocentii Prædeceſſoris contenta, quibuſque gaudent alia Miſſionariorum, etiam regularis Obſervantiæ, Seminaria, remanente tamen intacta, & illæſa eadem Superioris Generalis auctoritate, & Superioritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus prædicti Ordinis exercet, excepta tamen immediata ſubjectione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum, quæ, ut ſupra dictum eſt, ſpectare debeat ad Miniſtrum, & Diffinitorium Provinciale pro tempore, quemadmodum die xx. Auguſti MCCXXIII. ab eadem Congregatione Cardinalium Provinciæ Sancti Pauli ejuſdem Ordinis Diſcalceatorum indultum, & ſubinde per quaſdam noſtras literas deſuper pariter in ſimili forma Brevis die xx. Junii MCCXXIV. expeditas, confirmatum fuerat, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, viſis relationibus Eminentiſſimi Corſini Protectoris, & P. Procuratoris Generalis Ordinis Diſcalceatorum, & Recollectorum, referente Eminentiſſimo Bellu a, benigne indulſit, ut Pater Provincialis prædictæ Provinciæ, veris exiſtentibus narratis, ad fundationem prædicti Collegii, ſeu Seminarii Miſſionariorum in uno ex Conventibus ejuſdem Provinciæ, ſibi, & Diffinitorio Provinciali bene viſo, juxta formam, privilegia, & onera contenta in præcitatis brevibus ſan. mem. Innocentii XI. pro ſuo arbitrio, & conſcientia, ſervatis ſervandis, deveniat; immediata tamen juriſdictione, electione Guardiani, ac receptione novitiorum exceptis, quæ reſervata intelligantur eidem Provinciali modo ſupra deſcripto, & cum expreſſa etiam conditione, ut Religioſi iſtiuſmodi Provinciæ de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ tranſire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religioſos aliarum Provinciarum Ordinis acceptare, minime poſſint, & valeant, firmis cœteroquin, integris, & illæſis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritate, & Superioritate, debitis, & competentibus P. Miniſtro Generali Ordinis: Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Ordinis, cœteriſque contrariis quibuſcumq. non obſtantibus. Romæ 7. Decembris 1725.

F. Cardinalis Paulutius.

Loco ✠ Sigilli.

P. A. Archiepiſcopus Lariſſæ Secretarius.

Cum autem, ſicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector, Provinciæ Sancti Didaci in Bætica Pater, ac Diſcalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis S. Franciſci in Romana Curia Procurator Generalis, Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, ac pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione,

vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus nobis ejus nomine ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, illique inviolabiliter Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, primo dictæ Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſtitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Januarii 1726. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Interdicitur Regularibus tranſitus ad alias Religiones, & uni Pontifici reſervatur jus ad illum concedendum.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad futuram rei memoriam.

Licet Sacra Tridentina Synodus, ut integritati diſciplinæ Regularium proſpiceret, provido conſilio ſtatuerit, neminem cujuſcumque Ordinis Prælatum, vel Superiorem, vigore cujuſvis facultatis, aliquem ad habitum, & Profeſſionem admittere poſſe, niſi, ut in Ordine ipſo, ad quem transfertur, ſub ſui Superioris obedientia in Clauſtro perpetuo maneat: & licet Pius Papa V. Prædeceſſor noſter Conſtitutionem ediderit, qua omnia privilegia abrogavit, quibuſcumque Ordinibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus, & locis Piis olim conceſſa, excipiendi, & retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, alioſque, quamvis in Ordine mitiori profeſſos, prohibendo, ne illi in poſterum ad habitum, & profeſſionem regularem admitterentur, etiamſi perpetuo manere, & vivere deberent in Clauſtro; nihilominus viri pietate, & prudentia conſpicui Nobis expoſuerunt, ſe longa experientia didiciſſe, Noſque ipſi, qui, Deo favente, hac ipſa die regulare inſtitutum Ordinis Prædicatorum in adoleſcentia profeſſi fuimus, & adhuc profitemur, ſæpe longo uſu cognovimus, prædictas ſanctiones, & cautelas pro recta Ordinum Regularium diſciplina, adverſus calliditatem, & malitiam hominum tuenda, parum ſufficere. Siquidem compluries contigit, & in dies contingere videmus, quoſpiam Ordinis regularis, & Clauſtralis inſtitutum profeſſos, deinde, poſtquam illud apoſtaſia deſeruerunt, vel etiam aliquando ſine apoſtaſia, peculiares ob cauſas, ejuſmodi tranſitus facultatem poſtulare, & impetrare conſueviſſe a propriis Superioribus, ſe privilegium ſubditis ſuis Regularibus eumdem tranſitum ad alias religiones concedendi habere jactantibus; vel ejuſmodi facultatem ſibi dari procurare à S. R. E. Cardinalibus Legatis, vel ab ejuſdem Eccleſiæ Cardinali majori Pœnitentiario, & non raro a noſtræ Civitatis Avenionenſis Vice-Legato, vel ab alterutra ex Congregationibus Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negociis Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, & Sacri Concilii Tridentini Interpretum. Quæ facultas tranſeundi ad profitendam regulam alterius Religionis, in qua nulla vigeat Clauſtralis, & Regularis Obſervantia; vel in aliam Religionem hoſpitalariam ſimul, & militarem, ubi etiam vigeat Clauſtralis, & Regularis Obſervantia, compluribus decretis earumdem Congregationum, & optimo ſtatui Ordinum Regularium maxime opponitur.

Quare præcipua ſolicitudo noſtra erga omnes Regularium Familias, quas, veluti acies Caſtrorum, ad excubias militantis Eccleſiæ ordinatas, magno, & vere paterno amore complectimur, Nos monet, ut præſenti Conſtitutione, in ſuo pleno robore, & vigore perpetuis temporibus duratura, integriori eorumdem Regularium diſciplinæ providentes, prædictam corruptelam evellere ſtudeamus. Itaque omnibus, & ſingulis Regularibus, in quocumque Regulari, & Clauſtrali Ordine profeſſis, tranſitum ad quemcumque alium Ordinem, in quo Clauſtralis, & Regularis Obſervantia non vigeat, poſt maturam hac de re habitam deliberationem, motu proprio, & ex certa ſcientia, omnino prohibemus. Tranſitum etiam ad quemcumque Ordinem hoſpitalarium, vel militarem, vel hoſpitalarium ſimul, & militarem, etiamſi in hujuſmodi Ordinibus Clauſtralis, & Regularis Obſervantia vigeret, ac etiamſi ageretur de Apoſtata a primævo ſuo Ordine ad ejuſmodi alium tranſire volente, pari modo prohibemus. Inſuper quibuſcumque Superioribus Regularium, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Legatis, ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinali majori Pœnitentiario, Nunciis Apoſtolicæ Sedis, Vice-Legato Avenionenſi, utrique Congregationi Cardinalium, negociis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, Sacrique Concilii Tridentini Interpretum per præſentes tollimus, revocamus, & abrogamus quæcumque privilegia, auctoritates, facultates, & conſuetudines ejuſmodi tranſitum concedendi cuicumque Regulari Clauſtrali, Apoſtatæ, vel non Apoſtatæ, quacumque de cauſa, quamvis etiam conſenſus accedat tam Superioris, in cujus Ordine antea profeſſus fuerit, quam alterius Superioris, in cujus Ordine novam profeſſionem emittere voluerit. Nobis autem, noſtriſque Succeſſoribus Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſimiles conceſſiones penitus reſervamus, ita ut inpoſterum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Legati, ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinalis major Pœnitentiarius, Nuncii Apoſtolicæ Sedis, Vice-Legatus Avenionenſis, prædictæque Congregationes in examine libellorum ſupplicum hujuſmodi tranſitus poſtulantium, hac de re nihil omnino decernere

nere

Digitized by Google

nere poſſint; niſi noſtro, vel Romani Pontificis pro tempore exituri ſpeciali reſcripto, ejuſmodi libelli ſupplices ad illos remiſſi fuerint: quo reſcripto etiam obtento, nihilominus tranſitus facultatem, etiam ſi cauſæ ejus concedendi ſummæ viderentur, nullo modo concedere valeant, niſi poſtquam Nobis, & pro tempore exituro Romano Pontifici, totius rei diſtincta, & accurata relatio facta fuerit, & poſtquam a Nobis ipſis, vel a Romano Pontifice pro tempore exituro earumdem cauſarum pondus approbatum, & tranſitus facultas conceſſa fuerint.

Eiſdem vero præſentibus literis noſtris quoſcumque tranſitus, non obſervato ad unguem harum tenore, in poſterum faciendos, nullos, & invalidos fore, & eſſe declaramus: Ordinariis locorum concedentes, vel ad illos extendentes eamdem facultatem procedendi in eos, qui deinceps, præſenti Conſtitutione non obſervata, ad alium Ordinem tranſire auſi fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis conceſſit in Regulares extra Monaſteria vagantes, & crimina committentes.

Decernimus quoque præſentes de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quovis alio defectu notati, ſeu impugnari, aut quacumque ratione, tamquam fortaſſe contra alias Apoſtolicas, Canonicaſque Sanctiones jampridem uſu receptas, facientes, aut quovis alio quæſito colore in jus, & controverſiam vocari, aut invalidari, ac ad terminos juris reduci non poſſe, ſed ſemper validas, efficaces, ac perpetuo duraturas: ſicque in præmiſſis univerſis, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ac cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; nec non irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca mandamus univerſis Locorum Ordinariis, ut, quando, ubi, & quoties opus fuerit, eaſdem præſentes ſolemniter publicantes, eis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtant: Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis quibuſcumque, nec non Ordinibus ejuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis, privilegiis quoque, indultis, Literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Fratribus quomodolibet, etiam pluries conceſſis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe motu ſimili derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſanctionis, prohibitionis, decreti, mandati, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, Idibus Februariis, Pontificatus noſtri anno ſecundo.

P. Cardinalis Prodatarius.
F. Cardinalis Oliverius.

Viſa

De Curia J. Archiep. Ancyranus.

Lucas Martinettus.

Statuitur præcedentia PP. Obſervantium ſupra cunctos PP. Reformatos Miniſtro Generali ſubjectos.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

PAſtoralis Officii Nobis divinitus injuncti ſollicitudo Nos admonet, ut omni cura, ac ſtudio ad ea jugiter intendamus, quæ pro Chriſtifidelium ſub ſuavi arctioris Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre jugiter ſatagentium, quieti, & tranquillitati conſulitur, & quæ Religioſam eorum propoſitum turbare poſſunt, removentur, ut nulla re præpediti, ac ſublatis animorum diſſidiis, & æmulationibus, juxta Regularia ſuorum Ordinum inſtituta, in pacis amœnitate gratum Altiſſimo impendant famulatum, felicioribuſque in dies in via Domini proficiant incrementis. Cum itaque, ſicut accepimus, tametſi Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, Excalceati, Recollecti, ac Reformati reſpective nuncupati, unicum corpus Religionis, ac Ordinem inſimul conſtituant, atque ſub uno, eodemque capite, & Miniſtro Generali, etſi ſub diverſis Conſtitutionibus in Eccleſia Dei militent, antiquus tamen uſus, ac generalis prope conſuetudo invaluit, ut ipſi Fratres de Obſervantia ubique, nedum in Galliarum, Hiſpaniarum, Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac univerſa Germania, verum & in hac Alma Urbe noſtra, ac reliqua paſſim Italia, ubi fel. rec. Gregorii XIII. Prædeceſſoris noſtri Conſtitutio ſuper præcedentia edita maxime viget, eoſdem Fratres Excalceatos, Recollectos, & Reformatos in Proceſſionibus, aliiſque tum publicis actibus, & functionibus quibuſcumque, nulla habita ratione majoris, vel minoris antiquitatis ſuorum Conventuum, præcedant, ſolumque aliquot ab hinc annis pro parte dictorum Fratrum Reformatorum nonnullæ quæſtiones ſuper ejuſmodi præcedentia memoratis Fratribus de Obſervantia in quibuſdam Italiæ Provinciis motæ fuerunt, ſub obtentu, quod quidam eorum Conventus tempore, & fundatione illis Fratrum de Obſervantia forent priores, licet in reliquis ejuſdem Italiæ Provinciis Fratres de Obſervantia prædicti præcedentiam præfatam pacifice obtineant, etiamſi eorum Conventus poſt alios Fratrum Reformatorum inibi erecti reperiantur. Nos conſiderantes ejuſmodi controverſias inter

Fra-

Fratres dicti Ordinis, qui vota ſua in ſpiritu humilitatis, & paupertatis Domino exhibere profitentur, minime decere, ac turbas in eundem Ordinem non ſine ſcandalo, ac mutuæ inter eos charitatis detrimento invehere poſſe, adeoque illas omni ratione recidere, unamque, ac certam hac in re formam ab omnibus Fratribus Reformatis prædictis ſervandam præſcribere volentes, nec non Gregorii Prædeceſſoris literarum prædictarum tenorem, & alias quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exacte ſpecificatis habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quaſcumque cauſas, lites, ſeu controverſias, inter Fratres de Obſervantia, & Reformatos prædictos ſuper præcedentia præfata ubilibet, & coram quibuſvis Judicibus quomodolibet motas, ac pendentes, ad Nos harum ſerie avocamus, illaſque penitus, & omnino extinguimus, ac ſupprimimus, & perpetuum deſuper ſilentium imponimus. Utque deinceps uſus, ac mos, qui in Urbe præfata, ac alibi inter Fratres de Obſervantia, & Reformatos ſervatur, ac retinetur in universa Italia, obſervari, & retineri debeat, quod ſcilicet dicti Fratres de Obſervantia ubique in Proceſſionibus, aliiſque actibus, tam publicis, quam privatis, digniorem, & honorabiliorem locum obtineant, ac ipſos Fratres Reformatos præcedant, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus; directe in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub excomunicationis majoris latæ ſententiæ eo ipſo per contrafacientes incurrenda pœna omnibus, & ſingulis Fratribus Reformatis Ordinis prædicti nunc, & pro tempore exiſtantibus inhibentes, ne deinceps ſuper præmiſſis, eorumve occaſione Fratres de Obſervantia hujuſmodi moleſtare, inquietare, perturbare, aut quoquomodo impedire audeant, vel præſumant. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet, quacumque auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & dilectis filiis Locorum Ordinariis per præſentes motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel eorum quilibet per ſe, vel alium, ſeu alios ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum de Obſervantia fuerint requiſiti, eis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant, auctoritate Noſtra præmiſſa, juxta præſentium continentiam, & diſpoſitionem, obſervari; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis. Non obſtantibus dictis Gregorii Prædeceſſoris Literis, ac Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, ac Fratrum Reformatorum prædictorum, illorumque Conventuum, Domorum, & Locorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam per modum ſtatuti perpetui, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro eorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque; aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, & ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die decimaquarta Februarii milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi ſexti, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

Locus ✠ Annuli Piſcatoris.

Ut Commiſſarius Generalis Ultramontanæ Familiæ eamdem haberet facultatem reducendi onera Miſſarum in omnibus Conventibus ſibi ſubjectis, quam antea P. Generalis obtinuerat, hic ſupplicem libellum Pontifici porrexit tenoris ſequentis.

IL Miniſtro Generale di tutto l' Ordine di S. Franceſco proſtrato umiliſſimamente a piedi della S. V. eſpone, come avendogli conceduto la medeſima S. V. ſotto li 15. Luglio del 1724. il poter ridurre tutti i Legati di Meſſe perpetue, che hanno i Monaſterj, e Conventi ſoggetti a lui, trova con la ſperienza eſſergli difficiliſſimo per la vaſtità della Religione, per la differenza dei Regni, e per la diverſità grande della moneta, delli uſi, e della lingua, il far godere sì grande beneficio a Monaſterj, e Conventi della Famiglia Oltramontana; e però avendo la ſteſſa Famiglia il ſuo Commiſſario Generale, che comanda, ſupplica umilmente, che ſi degni concedere al Commiſſario Generale ſuddetto il poter far egli ſteſſo le riduzioni per i Monaſterj, e Conventi della Famiglia ſpettante ad eſſo lui, oſſervando appunto il tenore de Decreti ſpediti dalla S. V. a queſto effetto, e ſervendoſi del Concilio,

o de

Digitized by Google

e de Diffinitori Generali, chi potranno venire, o d' altri ſei Padri, che ne abbiano le abilità; e della grazia &c.

Quem cum Sanctiſſimus ad Sacram Congregationem Concilii remiſiſſet cum omnibus neceſſariis, & opportunis facultatibus, prodiit reſcriptum, quod ſequitur.

Die 30. Martii 1726.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, ad quam Sanctiſſimus D. N. ſupplicem hunc libellum remiſit, facultatem deveniendi ad reductionem Miſſarum pro Monaſteriis, & Conventibus Familiæ Ultramontanæ, modo ſuperius expreſſo, ſupradicto Commiſſario Generali benigne impertita eſt; ſervatis tamen in reliquis forma, & tenore enunciatorum Decretorum.

Curtius Cardinalis Origo Præfectus.

Locus ✠ Sigilli.

Proſper de Lambertinis Archiepiſcopus Theodoſiæ, Sacræ Congr. Concilii Secretarius.

B R E V E

Quo Rmus P. Joannes de Soto Commiſſarius Generalis Ultramontanæ Familiæ in eodem Commiſſarii Generalis officio uſque ad Generale Capitulum confirmatur.

Dilecto Filio Joanni de Soto Ord. Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum profeſſori

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Religionis Zelus, vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Laurentius à S. Laurentio Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum ipſe per ſuas litteras Congregationem Generalem in Familia Ultramontana dicti Ordinis, pro electione alterius Commiſſarii, juxta literas Apoſtolicas, & Ordinis præfati Conſtitutiones auctoritate Apoſtolica confirmatas, indixerit, de præſenti verò ob non nullas peculiares, & graves rationes eadem Congregatio ad effectum perduci nequeat, tempuſque deſtinationis ejuſdem Commiſſarii imminere; dictus Laurentius Miniſter Generalis, Te, qui, ut aſſerit, Frater expreſsè profeſſus Ordinis præfati exiſtis, idem officium Tibi ad triennium demandatum ex animi ſententia illarum Provinciarum cum Zelo, & prudentia geſſiſti, in officio hujuſmodi à Nobis confirmati ſummoperè deſiderat; Nobis propterea ſupplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremor. Nos igitur ipſius Laurentii Miniſtri Generalis votis in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, teque ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & veſtrum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Te in præfati Commiſſarii officio ad aliud triennium, & uſque ad proximè venturum Capitulum Generale Ordinis hujuſmodi cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, Tibique idem Commiſſarii officium ad triennium hujuſmodi prorogamus, ac extendimus, & ampliamus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis, omnibus, & ſingulis Ordinis præfati Superioribus, Fratribus, & perſonis, cœteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut Te in Commiſſarii hujuſmodi officio, illiuſque libero exercitio juxtà, tenorem præſentium, continuare ſinant, & faciant, Tibique in omnibus idem officium concernentibus pareant, & obediant, faveantque, & aſſiſtant reſpectivè. Ac decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcomque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Aprilis 1726. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Cum

Cum A. R. P. Benedictus a Caſtro Arquato in Provincialem Provinciæ Bononienſis fuiſſet aſſumptus, abdicavit ſe officio Procuratoris Generalis Reformator. ejuſque loco ſuffectus eſt A. R. P. Felix Romanus Apoſtolicis, quæ ſequuntur literis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecto Filio Felici a Roma Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum profeſſori.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Religionis Zelus &c. Cum itaque Nos hodie, ſeu nuper, dilectum Filium Benedictum de Caſtro Arquato Procuratorem Generalem Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, in Miniſtrum Provincialem Provinciæ Bononien. ejuſdem Ordinis per quaſdam noſtras literas deſuper in ſimili forma Brevis expeditas, ſeu certis modo, & forma tunc expreſſis deputaverimus, per deputationem vero hujuſmodi officium Procuratoris Generalis Ordinis hujuſmodi vacaverit, & vacet de præſenti; hinc eſt, quod Nos, ex commiſſæ Nobis cœlitus diſpenſationis munere, dicto Ordini de idoneo Procuratori Generali, qui illum ſtudioſe exerceat, providere cupientes. ac Te, qui Frater expreſſe profeſſus Ordinis prædicti exiſtis, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis cenſuris &c. ac de tua fide, prudentia, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis Zelo plurimum in Domino confiſi, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te præfati Ordinis Procuratorem Generalem uſque ad proxime futurum Capitulum Generale dicti Ordinis, cum omnibus, & ſingulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & Indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, tenore præſentium conſtituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & perſonis, cœteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut Te ad demandatum tibi per præſentes Procuratoris Generalis officium, ejuſque liberum exercitium, juxta earumdem tenorem præſentium, recipiant, & admittant, Teque recognoſcant, ac Tibi reſpective faveant, & aſſiſtant, pareantque, & obediant. Ac decernentes eaſdem &c. ſicque in præmiſſis &c. Non obſtantibus &c. Quibus omnibus &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Maii 1726. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

F. Card. Oliverius.

Libellus ſupplex nomine Tertiariorum Provinciæ Luſitaniæ, & Algarbiorum Pontifici porrectus pro declaratione Conſtitutionis Paterna S. Sedis.

Beatiſsime Pater.

Provincialis, Cuſtos, Diffinitores, ac Religioſi omnes Superiores, & Subditi Tertii Ordinis Pœnitentiæ Sancti P. Franciſci Provinciæ Portugalliæ, & Algarbiorum, ad pedes S. V. humiliter provoluti ſupplices exponunt, quod ex Conſtitutione Apoſtolica, quæ incipit: *Paterna S. Sedis &c.* nuper edita à S. V. occaſio quæſita eſt à nonnullis contentionis ſtudio animatis Regularem Statum, & Ordinem præfatæ Provinciæ penitus convellendi, præcipuis, propriiſque juribus, quibus nedum plurium ſæculorum uſu, ſed etiam optimis titulis, ex Apoſtolicæ Sedis conceſſione, legitime potitur, eam expoliando, ac multis alia moliendo, quæ in interitum ejuſdem propemodum cedunt. Cum enim in dicta Conſtitutione præſcriptum ſit, ut Regulares omnes, qui ſub tribus votis eſſentialibus Regulam Tertii Ordinis profitentur, parere debeant, & ſubeſſe Miniſtro Generali totius Ordinis Minorum, nulluſque ex dictis Regularibus, qui præfato Miniſtro Generali obedientiam non præbeat, ad habitum Tertii Ordinis Sæculares homines admittere valeat, hanc Sanctam, & laudabilem Sanctitatis Veſtræ juſſionem in eum extraneum ſenſum detorquent, ut velint, & clamitent, Religioſos dictæ Provinciæ non ſolum ſubjici debere Miniſtro Generali totius Ordinis Minorum, ſed etiam Superioribus Provincialibus, & Localibus Fratrum Minorum de Obſervantia, atque iiſdem Fratribus Tertii Ordinis ademptum ſit jus dandi habitum Pœnitentiæ Tertiariis Sæcularibus. Quæ omnia aliena eſſe tum a mente S. V. tum ab ipſius Bullæ diſpoſitione, facile ſe demonſtrare poſſe Oratores confidunt. Etenim Religioſi præfatæ Provinciæ, licet Regulam, & conſtitutiones omnino diverſas profiteantur; quantum ad formam regiminis attamen, ea utuntur per Conſtitutiones Apoſtolicas, qua utitur quæcumque alia Provincia primi Ordinis, tam Obſervantium, quam Reformatorum, Diſcalceatorum, atque aliorum hujuſmodi, quæ ſubeſt regimini, & obedientiæ Miniſtri Generalis totius Ordinis Minorum; nam ſingulis trienniis ſuum eligit Provincialem, Cuſtodem, & Diffinitores, prævia Viſitatione Provinciæ à Viſitatore ejuſdem inſtituti, ac Præſidente Capituli deputato a Superiori Generali totius Ordinis, ac inſuper Provincialis, & Cuſtos jus habent ſuffragii in comitiis Generalibus Ordinis, ſicut Provinciales, & Cuſtodes Provinciarum primi Ordinis tam Obſervantium, quam Reformatorum &c. Quibus ſtantibus, ſi per Conſtitutionem S. V. Religioſi prædictæ Provinciæ ſubjicerentur Superioribus Provincialibus, & localibus primi Ordinis Obſervantium, maxima, & plurima inconvenientia, & incommoda inde orirentur, in totalem ejuſdem Provinciæ ruinam: aut enim nullum proprium, ſeu proprii inſtituti ſupremum Provinciæ Superiorem, & moderatorem haberent, aut plures ex æquo diverſorum inſtitutorum Superiores agnoſcere cogerentur, aut tandem, contra omnis juris Regulam, Provincialis in Provincialem, Diffinitores in Diffinito-

Digitized by Google

nitores, id eſt pares in pares jus, & imperium haberent, & quacumque demum ratione, præfata Provincia Tertii Ordinis iniquioris, & deterioris conditionis eſſet, quam quæcumque alia Provincia primi Ordinis, ſive Obſervantium, ſive Reformatorum, ſive Diſcalceatorum, ſive Recollectorum, quæ præter obedientiam, quam præſtare tenetur Miniſtro Generali totius Ordinis, nullum alium Superiorem Provincialem, & localem agnoſcere cogitur, præter eos, quos ipſa ex proprio inſtituto in ſuis Capitulis, & Congregationibus eligit. Neque enim Provinciales Obſervantium jus habet in Provincialem Reformatorum, aut Diſcalceatorum, & ſimilium. His accedit, quod cum præfata Provincia Tertii Ordinis conſtituta ſit intra fines duarum Provinciarum primi Ordinis Obſervantium, ſequeretur, quod ultra proprium Provincialem, duos alios ex Ordine Obſervantium, tamquam ſuos Superiores, admittere adigeretur; ex qua re proclivem eſſe ejuſdem Provinciæ deſolationem ex diſſidiis, & contemptibus priorum Superiorum, quibus late aperiretur via, nemo non videt, præcipue cum rationabiliter ſuſpicari poſſit Provinciales Obſervantiæ nequaquam obviam ituros.

Sed illi, qui has lites excitant, & dictæ Provinciæ tranquillitatem, & rectum ordinem pervertere meditantur, forte decepti ſunt ex verbis dictæ Conſtitutionis §. 8. quibus injungitur omnibus, qui Regulam Tertii Ordinis ſub tribus eſſentialibus votis profitentur, *ut primarium Generalem honorent, & obſervent, & recognoſcant, ejuſque ſecundarios Delegatos, ſive Provinciales, ſive Guardianos, aut etiam Commiſſarios Viſitatores, tamquam ſuos legitimos Superiores venerentur &c.* arbitrantes, quod per hæc verba Religioſi dictæ Provinciæ ſubdantur Provincialibus, Guardianis, & Commiſſariis Viſitatoribus primi Ordinis Obſervantium, quæ tamen abſurda, & prava intelligentia eſt. Cum enim dicti Religioſi præfatæ Provinciæ, tam Superiores, quam Subditi, pareant, & obediant Miniſtro Generali totius Ordinis, non tamquam ſupremo moderatori Ordinis Minorum Obſervantium, vel Reformatorum, ſed tamquam primario Superiori Tertii Ordinis, profecto eos tantum Provinciales, Guardianos, & Commiſſarios Viſitatores, tamquam ſecundarios ejuſdem Miniſtri Generalis Delegatos obſervare, & recognoſcere debent, qui ſunt ex eodem inſtituto Tertii Ordinis, juxta formam Apoſtolicarum Conſtitutionum; quippe, ſicuti Miniſter Generalis totius Ordinis jus habet in dictam Provinciam Tertii Ordinis, non tamquam primarius Superior primi Ordinis Obſervantium, ſed tamquam primarius Superior ejuſdem Tertii Ordinis, ita Subditi Regulares ex eodem Tertio Ordine parere debent Provincialibus, Guardianis, & Commiſſariis Viſitatoribus tamquam Delegatis Miniſtri Generalis, qui ſunt ex eodem Inſtituto: nam quemadmodum diſtinctæ ſunt Regulæ, & Conſtitutiones utriuſque Ordinis, ita ſunt diſtinctæ rationes in Superiore Generali utriuſque Ordinis regendi, & moderandi; alioquin maxima confuſio eſſet utriuſque Inſtituti, ſi unus per Superiores alterius regeretur, & gubernaretur: neque ex hoc derogatur unitati membrorum ſub uno capite, imo magis illis proſpicitur, ſi inter ea congrua ſervatur Miniſteriorum diſtinctio, & Superior Generalis unicuique jus ſuum ſervat, & juxta formam proprii inſtituti regit, ac dirigit.

Sed multo irrationabilius prætenditur per dictam Conſtitutionem S. V. adeptum eſſe præfatæ Provinciæ Tertii Ordinis jus admittendi Sæculares homines ad habitum Pœnitentiæ Tertii Ordinis, quo jure longiſſimi temporis uſu confirmato, non ſolum potitur vigore plurium Apoſtolicarum Conſtitutionum, ſed etiam re judicata in ipſo Sacræ Auditorio Rotæ. Quippe in laudata Conſtitutione hoc jus, ſeu privilegium iis tantum tollitur, qui Miniſtro Generali totius Ordinis Minorum non ſubduntur. Quare cum Regulares præfatæ Provinciæ obedientiam præbeant prædicto Miniſtro Generali, ejuſque regimini ſubjiciantur, profecto in dicta Conſtitutione non intelliguntur comprehendi: alias pejoris conditionis fierent, quam Regulares Tertii Ordinis in Italia, qui Miniſtro Generali totius Ordinis Minorum non ſubjiciuntur, cum iſti in hac Bulla excipiantur, iiſque omnia jura, & privilegia, quibus gaudebant, ſerventur, & confirmantur.

Hæc quamvis per ſe clara ſint, attamen ad vitanda jurgia, ac contentiones, ſervandamque Provinciæ quietem, ac tranquillitatem, Oratores enixiſſimis precibus obſecrant à S. V. confirmari, ac declarari, Regulares præfatæ Provinciæ Tertii Ordinis Portugalliæ, & Algarbiorum, eorumque dominiis, in dicta Conſtitutione non eſſe comprehenſos, iiſque omnia Jura, ac privilegia, quæ per Apoſtolicas Conſtitutiones gaudebant ante Bullæ emanationem, ſervata eſſe illæſa, etiam poſtquam dicta Bulla emanavit; ſin minus vero S. V. expediens videbitur huic ſupplici libello benignas aures præbere, Oratores ſupplicant, ut ſaltem dignetur eis poteſtatem facere rationes ſuas, ac jura deducendi, ac producendi coram Judice, & Judicibus à S. V. deputatis, ut poſt hujus rei examen dictæ Provinciæ bono, utilitati, ac regulari diſciplinæ conſulatur, & pliſſima intentio S. V. erga profectum, & augmentum Ordinum S. Franciſci plenius, & uberius exequatur.

DECRETUM.

Reverendiſſimi P. Miniſtri Generalis ex commiſſione Sanctiſſimi D. N. PP. ſuper poſtulatis in ſuperiori ſupplici libello.

CUM retroſcriptus ſupplex libellus Sanctiſſimo D. N. Benedicto PP. XIII. fuerit porrectus, Sanctitas Sua ad nos remitti benignè mandavit cum omni opportuna facultate, ut expoſitis providere, remediumque adhibere curemus, Nos igitur Fr. Laurentius a S. Laurentio Miniſter Generalis totius Ordinis S. P. N. Franciſci, qui juſtitiam, pacemque pariter in omnibus, & ſingulis Provinciis Nobis concreditis præ cunctis peroptamus, conſiderantes prætenſiones pro parte nonnullorum Patrum primi Ordinis de Obſervantia in Regno Portugalliæ (uti fertur) contra Provinciam Tertii Ordinis de pœnitentia in eodem Regno Portugalliæ, & Algarbiorum, ex ſiniſtra intelligentia, pravaque interpretatione Conſtitutionis incipientis: *Paterna Sanctæ Sedis &c.* ab eodem Sanctiſſimo idibus Decembris anni ultimo effluxi emanatæ exortas, hujuſmodi prætenſionibus, & turbationibus pacis inde provenientibus occurrere cupientes, facultate Apoſtolica præfata Nobis ad id ſpecialiter commiſſa utentes, his noſtris litteris decernimus, ac declaramus, in primis Superiores Regulares, omneſque, & ſingulos Fratres prædictæ noſtræ Provinciæ tertii Ordinis de pœnitentia, ſicut & cujuſvis alterius ejuſdem inſtituti, uti ab initio, vigore plurium Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac Sanctæ Sedis conceſſionum quoad gubernium, directionem, viſitationem, ſubje-

Digitized by Google

ctionem, & obedientiam omnino independentes extitiſſe a Superioribus tum Provincialibus, tum Localibus primi Ordinis de Obſervantia; ita etiam, non obſtante ſupradicta conſtitutione, *Paterna Sanctæ Sedis*, hujuſmodi præmemorata independentia in omnibus, & per omnia pacifice, ac gaudere debere, ſoliſque Superioribus Generalibus prædictas Provincias tertii Ordinis immediate ſubjici teneri. Decernimus inſuper, & declaramus ſæpe dictam Provinciam tertii Ordinis vigore pariter plurium Sanctæ Sedis conſtitutionum, ac conceſſionum, jus ſemper habuiſſe, quin & habere etiam poſt emanatam dictam Conſtitutionem, erigendi, ſeu fundandi in ſuis Conventibus cœtus, ſeu Congregationes Tertii Ordinis ex Sæcularibus, eoſque admittendi ad habitum, & profeſſionem, ac tandem eos viſitandi, corrigendi, & gubernandi, ex delegatione ſpeciali Miniſtrorum Generalium, cum omnimoda etiam independentia, quantum ad hæc omnia, a Superioribus Provincialibus, & Localibus Regularis Obſervantiæ, non aliter ac Superiores Provinciales primi Ordinis in ſuis Conventibus cœtus Tertii Ordinis ex Sæcularibus erigere valent, eos admittere ad habitum, & profeſſionem, viſitare, & corrigere, ac gubernare, tamquam Delegati noſtri poſſunt, & valent, atque ita piiſſimæ menti Sanctiſſimi Domini Noſtri adhærentes, decernendum duximus, ac deinceps obſervandum cunctis, ad quos attinet, intimamus, præcipimus, ac jubemus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub pœnis contra pacis, & juſtitiæ perturbatores, ac rebelles per Statuta noſtri Ordinis impoſitis, aliiſque noſtro arbitrio infligendis, ſervatis aliis ſervandis, ea, qua par eſt, obedientia omnibus, & ſingulis clauſulis prædictæ Conſtitutionis *Paterna &c.* & præcipue §. XI. de non erigendis in poſterum cœtibus, ſeu Congregationibus Tertii Ordinis Sæcularium in locis, in quibus Tertius Ordo fundatus exiſtit, aut à Conventu, apud quem exiſtit, ad alium non transferendus.

Datum Romæ ex Aracœli die 27. Julii 1726.

Fr. Laurentius à S. Laurentio
Miuiſter Generalis.

CUm Archiepiſcopus Panormitanus, & Epiſcopus Syracuſanus ſubſidii quinquennalis exactionem a Patribus Obſervantibus ſuarum reſpective Diœceſum omnino contra jura contenderent, habito recurſu ad Pontificem, S. S. ad utrumque ſcribi juſſit per Secretariam Status Epiſtolam ſequentem.

Intus.

Illmo, e Rmo Signor mio Oſſermo

HA ſentito con qualche maraviglia Noſtro Signore, che V.S. Illuſtriſſima avendo giuſtamente eſentati i Padri Riformati, e Capuccini dalla contribuzione del corrente ſuſſidio quinquennale, non abbia ciò pratticato verſo i Padri Oſſervanti, mentre profeſſando queſti al pari de primi una rigoroſa povertà, meritano anco da lei un eguale conſiderazione. Mi ha comandato pertanto di ſignificare, come fo, a V. S. Illuſtriſſima, eſſer mente ſua, ch'ella nella forma medeſima eſenti anco i detti Padri Oſſervanti di coteſta Provincia; onde io non dubitando, ch'ella sarà per adempirla con la puntualità propria di lei, le raſſegno il mio vivo deſiderio di ſervirla, e a V. S. Illuſtriſſima bacio divotamente le mani.

Roma 5. Ottobre 1726.

Divmo Oblmo Servitore
Nicolò Maria Arciv. di Na;;anao.

Die 9. Decembris 1726.

Fauſtiſſimus Univerſo Ordini hic dies fuit, in quo Reverendiſſimus Pater Noſter Miniſter Generalis, ſumma omnium ordinum lætitia, ad Sacram Purpuram fuit promotus a fel. record. Benedicto Papa XIII. in Conſiſtorio ſecreto, ubi ſequentem ad Purpuratos Patres concionem habuit.

APpropinquantibus communis lætitiæ diebus, quibus Nos, divini luminis instructi conſilio, octo Beatorum Nomina ſolemniter, ad Dei Omnipotentis gloriam, Catholicæque Eccleſiæ exaltationem, Sanctorum Cathologo adſcribere conſtituimus, hodiernum diem, quo ſimul deficientem Venerabilis Fraternitatum Veſtrarum Collegii numerum complemus, eligimus.

Prætermittimus interim non parva Nos ſollicitudine angi, quatenus per humile ſupremæ Apoſtolicæ auctoritatis exercitium, celeberrima ſuper Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium electione felicis recordationis Sixti V. Prædeceſſoris Noſtri Conſtitutio (la quinquageſima) ſuæ pro debito executioni mandetur.

Hæc namque [v]erba præcipua in ea leguntur, quæ hic duximus in [F]raternitatum veſtrarum memoriam revocanda, videlicet: „ Inter hos ſeptuagiuta Cardinales, præſertim egregios utriuſque juris, aut „ Decretorum Doctores, non deſint aliquos inſignes viri in Sacra Theologia Magiſtri, præſertim „ ex Regularibus, & Mendicantium Ordinibus aſſumendi, ſaltem quatuor, non tamen pauciores „ exemplo Prædeceſſorum procul dubio ductus Sapientiſſimus Pontifex, quem præ cœteris & Benedicti XI. & Pauli IV. laudabilem praxim latuiſſe non credimus.

Paulus enim viros ſelectiſſimos duos Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, in divina facultate Doctores, poſt quos alii ad hæc uſque tempora creati, minime connumerantur; prægrandis hic licet ſit Ordo, magiſque inter Minoritas reliquos protendatur. Aſſumpſit & Benedictus Noſtri Prædicatorum Ordinis tres Sacræ Theologiæ Magiſtros, ac in veſtrum ipſum Collegium, brevem intra octo menſium decurſum, cooptavit. Exempla proinde haud diſſimilia ultimis nec defuere temporibus.

Poſt noſtram, heu quam immeritam, ac jugiter dolendam ad Cardinalatum erectionem, tres adhuc alii noſtri Ordinis Cardinales nobiſcum digniſſime, noſtra ſane cum confuſione, fuere, unoque per mortem avulſo, alter non defuit vere aureus, ita ut ævo noſtro, dum Cardinalatus functi ſumus honore, Cardinales quatuor ex noſtro Eccleſiæ quidem non inutili Prædicatorum Ordine, nobis tantummodo infructuoſis, extitiſſe comprobetur.

Ad majorem ergo Dei gloriam, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ utilitatem, veſtrique Collegii decus, novem omnes Cardinales, qui ad præſens ſeptuagenario veſtro numero implendo deſunt, creare intendimus, ex quorum tamen numero duos dumtaxat nunc evulgamus, videlicet:

Nico-

Digitized by Google

Nicolaum Mariam Lercarium Archiepiſcopum Nazianzenum, noſtrum primum Miniſtrum, & a ſecretis ſtatus.

Patrem Laurentium Cozza Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Sacræ Theologiæ Profeſſorem, Terræ Sanctæ jam Cuſtodem, & in præſentiarum ejuſdem Ordinis Generalem Miniſtrum, cujus nedum conſumata virtus, & Religionis zelus perſpecta ſunt vobis, ſed & ipſummet commendarunt novem volumina ab eo in lucem edita, doctrina ſana, & omnigena eruditione conferta, & duorum pro eo poſtulane excelſa Sacræ ipſius Familiæ Beatorum merita, videlicet Beati Jacobi, & Beati Solani, quos inter Cœlites in proxima Canonizatione, Deo adjuvante, referemus. Reliquos vero ſeptem (inter iſtos, ne memoratæ Bullæ occaſione Regularium tantum nos meminiſſe videamur, Prælatos aliquos doctrina, & laboribus de Romana Curia benemeritos, recenſuimus; non ad carnem nos, & ſanguinem reſpicientes, quæ penitus ad profeſſæ Dominicanæ Religionis ingreſſum fuimus, Dei miſericordia, obliti; juxta Davidis effatum Pſalm. 44. *Obliviſcere Domum Patris tui: Fece abominatio Parentum* ... Commentatur celeberrimus Hugo de S. Charo, primus inter quinque, & quinquaginta Cardinales Ordinis Prædicatorum) Reliquos, inquimus, ſeptem, non libenter, ſed plane inviti, in pectore reſervamus, arbitrio noſtro ſucceſſive publicandos, cum vires Nobis, & media ſuppetent illis pro debita ſtatus ratione providendi.

Durum enim Nobis ſemper accideret, promovendorum conqueſtibus non carere; quorum honorificentiæ conſultum voluimus: (quod jam promoti bene, ac ſapienter conſiderent, & Epiſcopari velint optaremus:) ſi eorum honeſtæ ſimul, ac religioſæ ſuſtentationi pro poſſe non provideamus: quamvis alias (quod & Nos experti ſumus in primo triennio noſtri Cardinalatus, antequam Epiſcoparemur) in deſuetudinem abiiſſe Statutum videlicet in electione Pii II. & in Innocentii VIII. electione innovatum, ut ſcilicet Cardinalibus ſua proviſione carentibus, Florenorum 4000. quotannis aſſignarentur, ad praxim nos, etiam cum uſura, revocare ſtuduerimus, dum floreni ipſi quatuor mille, prout realiter tunc valebant, ſolam quatuor mille ſcutorum ſummam æquiparabant; de præſenti vero, etſi tantummodo ſint ideales, nihilominus ad libram poſiti, cum noſtris temporis moneta, ſcuta inveniuntur tercentum ſupra quinque mille.

Hæc ſunt Venerabiles Fratres, quæ vobis circa hodiernam Cardinalium creationem, ac eorum reſpective publicationem, & in pectore reſervationem, ſignificanda habuimus, ſuper quibus nil nos profecto intendimus, niſi Dei gloriam, & Eccleſiæ, ac Sancti Veſtri Cœtus honorem. Quid vobis videtur?

Auctoritate Omnipotentis Dei Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra creamus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteros Cardinales.

Nicolaum Mariam Lercarium Archiepiſcopum Nazianzenum, & Patrem Laurentium Cozza Generalem Miniſtrum Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia, quem recentis noſtræ Conſtitutionis ſuper habitu, & Tonſura Prælatorum Regularium memorem eſſe volumus, ipſique illius obſervantiam expreſſe injungimus: cum diſpenſationibus, derogationibus, & clauſulis neceſſariis, & opportunis. Alios ſeptem in pectore reſervamus, arbitrio noſtro quandocumque declarandos. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

B R E V E

Quo Eminentiſſimus Cozza, licet ad Sacram Purpuram evectus, in Ordine adminiſtrando confirmatur.

Dilecto Filio Noſtro Laurentio S. R. E. Presbytero Cardinali Cozza nuncupato.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm nos hodie Te, qui Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Miniſter Generalis exiſtebas, ob ſingularia inſignium virtutum dona, quibus illarum largitor Altiſſimus perſonam tuam multipliciter inſignivit, in S. R. E. Cardinalem cooptaverimus, Teque aliorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium numero, & conſortio aggregaverimus, ac pro peculiari, quo Ordinem præfatum proſequimur paternæ charitatis affectu, providere cupientes, ne idem Ordo, donec novus Miniſter Generalis hujuſmodi eligatur, Rectore, & Adminiſtratore careat; motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, circumſpectioni tuæ, ut Miniſtri Generalis Ordinis prædicti munus cum omnibus, & ſingulis Privilegiis, auctoritate, juriſdictione, facultatibus, gratiis, & indultis, quibus illud, ante tuam promotionem ad ſublimem Cardinalatus honorem, obibas, & exercebas, ſeu obire, & exercere poteras, ut prius in adminiſtrationem tuam ad noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum retinere, illudque exercere, & obire libere, & licite poſſis, & valeas, tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ac tecum deſuper opportune diſpenſamus. Decernentes munus Miniſtri Generalis hujuſmodi, ob tuam ad Cardinalatus dignitatem promotionem factam, ut præfertur, durante Noſtro, & dictæ Sedis beneplacito præfato, non ceſſare: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Cardinales præfatos, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non ſupradicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſca-

Piſcatoris , die 9. Decembris 1726. Pontificatus Noſtri Anno Tertio .

Pro D. Cardinale Olivario.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus .

A C T A

CONGREGATIONIS GENERALIS

Habitæ in Cœnobio Aracælitano de Urbe Die 21. *Decembris anni* 1726.

ETſi Eminentiſſimus , ac Reverendiſſimus Cardinalis Cozza literis Apoſtolicis mox antea relatis ampliſſima polleret facultate Ordinem adminiſtrandi, etiam ad Sacram Purpuram evectus ; nihilominus animadvertens quantum ſibi oneri eceeſſiſſet Cardinalitia dignitate nuper recepta , ſarcinam proinde deponere ſtatuens , ſupplicem libellum ſequentem Sanctiſſimo obtulit .

Beatiſsimo Padre .

FRa Lorenzo Cardinal Cozza Miniſtro Generale dell' Ordine de Frati Minori , Oratore , e Creatura obbligatiſſima della Santità voſtra, dopo li più riſpettoſi , & umili ringraziamenti , che ſi da l' onore di rinovar vieppiù a voſtra Beatitudine per averlo condecorato della Sagra Porpora , a commeſſogli benignemente il governo dell' Ordine , conoſcendo già per Iſperienza eſſergli impoſſibile ſoddiſfare all' obbligo di Cardinale , maſſimemente in queſti principj , e proſeguire , ancorche per pochi Meſi, l' Impiego del Generalato , che richiede da per ſe ſolo un ſoggetto libero da ogni altra occupazione , per beneficio anche della Religione ſteſſe : ſupplica con tutto lo ſpirito la Santità voſtra, non ſolo a degnarſi ſgrevarlo d' un tanto peſo , ed incommodo , con permettere ſecondo le leggi dell' Ordine ſi poſſa venire alla *elezzione di un Vicario Generale* , che continui il reſtante del di lui Seſſennio fino al Capitolo , ma atteſa eziandio la lontananza di qualcheno de' Vocali , che dovendoſi citare , ed aſpettare , porterebbe eſſai in lungo la Congregazione Generale , compiacerſi ancora , che la medeſima poſſa celebrarſi *ſebbene non ſianſi citati* , quando per altro ci concorra la maggior parte del Definitorio Generale , e che di queſta , oltre li ſei Vocali præſenti in Curia , che ſono li primi di tutte le Nazioni , e Provincie, e li più principali Officiali dell' Ordine , *poſſano anche ſuffragare gli aſſenti per via di compromeſſo*, o delli loro ſemplici aſſenſi , atteſa la ſtagione d' Inverno , e li pericoloſi , e lunghi viaggi , e quantunque in alcuni de medeſimi congreſſi vi ſi legge incautamente eſpreſſo , e nominato qualcuno delli ſoggetti eligibili ; e finalmente , non eſſendo per anche errivato da Spagne il Commiſſorio di Curia novo , *poſſa ſuffragar ſimilmente nel di lui luogo il Pro-Commiſſario*, che eſercita queſta carica con Patente dell' Oratore : non oſtante qualſivoglia ſtatuto , conſuetudine , Concilio , e Conſtituzione Apoſtolica , o dell' Ordine , che diſponge il contrario , o in tutto , o in parte a quanto di ſopra : e della Grazia &c.

Reſcriptum .

Ex audientia Sanctiſſimi die 11. *Decembris* 1726. *Sanctiſſimus annuit* .

N. M. Cardin. Lercari .

Eadem die alterum quoque ſupplicem libellum eidem S. S. porrexit , quo diſpenſationem precetns eſt ab interpolatione annorum 16. præſcripta in Conſtitutione ſan. memor. Gregorii XIII. atque tenoris ſequentis .

Beatiſsimo Padre .

IL Cardinal Cozza Miniſtro Generale de Frati Minori unitamente col Definitorio Generale, Oratori Umiliſſimi di Voſtra Santità , deſiderando provedere la Religione di Vicario Generale nel più atto , & idoneo , che troviſi per tale impiego , ſecondo il permeſſo di Voſtra Beatitudina , benchè per altro non vi ſi legga eſpreſſemente nella Coſtituzione di Papa Gregorio XIII. di felice memoria , che per l' officio di Vicario Generale ſi *debba vacare per* 16. *anni* , come negl' altri officii dell' Ordine ; nondimeno per loro maggior cautela ſupplicano la Santità Voſtra conceder loro piena libertà di poter ſuffragere , ed eleggere il migliore , ancorche troviſi , o ſie ſtato in altro Impiego , e non abbia terminate la vacanza , come ſi è pratticato in ſimili caſi dalli Predeceſſori di Voſtra Beatitudine , ſpecielmente dalla Santa Memoria di Papa Innocenzo XIII. nell' ultimo Capitolo Generale : che della Grazia &c.

Reſcriptum .

Ex audientia Sanctiſſimi die 11. *Decembris* 1726. *Sanctiſſimus annuit* .

N. M. Card. Lercari .

Ad majorem porro electionis libertetem confirmandam , idem Eminentiſſimus Cozza munus Præſidentie Congregetionis prædictæ , quod ſibi quodam modo deberi videbatur , Eminentiſſimo Cardinali Laurentio Corſini Ordinis Protectori renuntiare voluit : quod egit ſequenti Epiſtola .

Araceli 20. *Decembre* 1726.

IL Cardinal Cozza Miniſtro Generale de Frati Minori bacia umilmente le mani all' Eminentiſſimo , e Reverendiſſimo Signor Cardinel Corſini Protettore dell' Ordine , e ſuppoſta la permiſſione , che la Santità di Noſtro Signore ſi è compiaciuta dargli di celebrare la Congregazion Generale , e provedere la Religione di nuovo Superiore , ſebbene ſpera che l' Eminenza Sua , come Compromiſſario , e ſia Procuratore degli Vocali aſſenti , ſarà per aſſiſtervi ; la ſupplica nondimeno a degnarſi aſſumere in ſe la Preſidenza della medeſima Congregazione ben dovuta per ogni degno riſpetto a Sue Eminenza , e come Preſidente di eſſa deſtinare il giorno , ed ora, che gli ſembrerranno più a propoſito per dover celebrarla , con farlo notificare ai Vocali preſenti in Curia per loro regola , e gli bacia di nuovo le mani .

Petitis benigne annuit Eminentiſſimus Corſini , qui

Digitized by Google

qui ſequenti die ad Cœnobium Aracœlitanum ſe contulit, convocatiſque Patribus omnibus, qui eidem electioni, juxta Reſcriptum Sanctiſſimi, & Ordinis jura, intereſſe debebant, edidit ſequens

DECRETUM

De electione Vicarii Generalis celebranda die 21. *Decembris anni* 1626.

CUm jam Patres electores hujus Congregationis Generalis Familiæ Ciſmontanæ proxime celebrandæ pro electiona Reverendiſſimi Vicarii Generalis, ex permiſſiona Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti Papæ XIII. ut conſtat ex ſupplici libello, & reſcripto huic inſerto, citati, & convocati ad locum iſtum Capitularem Conventus Noſtri Sanctæ Mariæ de Aracœli ipſis a Nobis præſcriptum, acceſſerint, aliaque peracta ſint, quæ ante electiones hujuſmodi fieri conſueverunt; Ideo publico totius Religionis bono providere volentes, Nos Laurentius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Corſinus Epiſcopus Tuſculanus, apud Sanctam Sedem Protector, & præfatæ Congregationis Generalis Præſes, una cum Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Fratre Laurentio tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Presbytero Cardinali Cozza, & ejuſdem totius Ordinis Generali Miniſtro, aliiſque præſentibus, quibus vigore Conſtitutionum Ordinis ſuffragium in ipſa ferre competit, tenore præſentium, & unanimi conſenſu decernimus, ut hac dia 21. Decembris anni currentis 1726. eadem Congregatio rite, & canonice celebretur, & totius Ordinis Vicarii Generalis electio, abſque ulteriori temporis prorogationa, peragatur, alias &c. Datum dia 21. Decembris 1726.

Ita eſt Frater Emanuel Fernandez *del Rio* Pro-Commiſſarius Generalis Curiæ.

Ita eſt Frater Bartholomæus de Vulſinio Definitor Generalis.

Ita eſt Frater Joannes Diaz a Conceptiona Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum.

Ita eſt Ego Felix a Roma Procurator Generalis Reformatorum.

Ita eſt Matthæus a Pareta Procurator Generalis Ordinis.

Ita aſt Ego Frater Laurentius Cardinalis Cozza Miniſter Generalis.

Laurentius Epiſcopus Tuſculanus, Ordinis Protector, & Præſes confirmo.

Quibus ita compoſitis, devenerunt Patres ad memoratam electionem Vicarii Generalis, quæ ceſſit in Adm. R. P. F. Matthæum a Pareta Lectorem Jubilatum, Provinciæ Terræ Laboris Ex-Miniſtrum, Ex-Commiſſarium Curiæ Romanæ, & actu Procuratorem Generalem Ordinis, fuitque publicata ſequenti formula.

In Dei Nomine Amen.

HÆc eſt electio Reverendiſſimi Patris Vicarii Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti P. Noſtri Francisci in hoc Conventu Sanctæ Mariæ de Aracœli, & in Cella ſolita reſidentiæ Superiorum Generalium die vigeſima prima menſis Decembris anni 1726. & Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri Domini Benedicti Divina Providentia Papæ XIII. anno tertio, ſub Præſidentia Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Domini Laurentii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Corſini Epiſcopi Tuſculani, ac totius Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, ſupplicante Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Fratre Laurentio tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Presbytero Cardinali Cozza, & Miniſtro Generali Ordinis, in ſe benigna ſuſcepta, rite, & canonice celebrata per eumdem Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum, & per alios Adm. RR. PP. Fratrem Matthæum nempe a Pareta Procuratorem Generalem ejuſdem Ordinis, Fratrem Felicem a Roma Generalem Procuratorem Reformatorum, Fratrem Joannem Diaz Procuratorem Generalem Diſcalceatorum, & Recollectorum, Fratrem Emanuelem Fernandez *del Rio* Pro-Commiſſarium Generalem Curiæ Obſervantium in Romana Curia, cum facultate ſuffragandi ex diſpenſatione Apoſtolica, & Fratrem Bartholomæum a Vulſinio Definitorem Generalem Obſervantium, capitulariter, ac legitime in Generali Congregationa adunatos, ſuffragantibus inſuper, quamvis abſentibus, mediis eorum aſſenſibus, ad manus ejuſdem Eminentiſſimi Domini Protectoris, & Præſidentis tranſmiſſis, Adm. RR. PP. F. Joanne Franciſco a Sorexina, Fr. Gabrielle Maria a Veneriis, F. Alberico Balbiano a Liburno, F. Hilario Maria de Ragnſio Definitoribus Generalibus Obſervantium, nec non F. Joanne Benedicto a Sarzana Generali Definitore Reformatorum, diſpenſatione Apoſtolica ſuffragandi a Sanctiſſimo Domino Noſtro ſpecialiter obtenta, per viam compromiſſi, aut etiam ſimplicis aſſenſus; aliis vero, quibus in præfata electione ſuffragium ferre jus erat, ex Apoſtolico Indulto non vocatis, atque citatis: In qua quidem electione Rev. Adm. P. Bartholomæus a Vulſinio habuit votum unum, & Rev. Adm. Pater Matthæus a Pareta habuit vota decem.

Et ego F. Joſephus Maria Secretarius Generalis Ordinis, & unus ex Diſquiſitoribus, & Compromiſſariis in me, & in ſocium meum limitati, nomine omnium, qui in dictam electionem convenerunt, præfatum Reverendiſſimum Patrem Matthæum a Pareta, in quem major pars conſenſit, Vicarium Generalem totius Ordinis Fratrum Minorum canonice electum enuncio in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Ita aſt Ego Frater Franciſcus Antonius Maria Spinelli Diſquiſitor.

Ita eſt Ego Frater Joſephus Maria ab Ebora Diſquiſitor, & Secretarius Generalis.

Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſini, Ordinis Protector, & Præſes confirmo.

Digitized by Google

B R E V E,

Quo Reverendiſſimus P. Matthæus à Pareta in Generalem Ordinis Vicarium electus confirmatur.

Dilecto Filio Matthæo à Pareta Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Profeſſori.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm, ſicut dilecti Filii Fratres Definitorii Generalis Ordinis Minorum Sancti Franciſci tam de Obſervantia, quam Reformatorum reſpective nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, Te, qui Frater expreſsè profeſſus dicti Ordinis exiſtis, ac illius Procuratoris Generalis munere fungebaris, in Vicarium Generalem ejuſdem Ordinis, uſque ad ipſius proximè futurum Capitulum Generale incluſive, juxta ſtatuta Ordinis præfati per Sedem Apoſtolicam confirmata, canonice elegerint, electionemque hujuſmodi, pro majori illius validitate, & ſubſiſtentia, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri ſummopere deſiderent: Nos ſperantes electionem ſic de perſona tua factam, ob tuum religionis zelum, fidem, prudentiam, integritatem, & doctrinam, eidem Ordini plurimum profuturam, teque, ac Exponentes præfatos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & veſtrum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus veſtro nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Electionem de perſona tua in Vicarium Generalem dicti Ordinis, ut præfertur, factam, Apoſtolicam auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Januarii 1727. Pontificatus Noſtri Anno tertio.

Pro D. Cardinale Oliverio.

C. Archiep. Emiſſenus.

B R E V E

Quo idem Rmus Pater Matthæus à Pareta Miniſtri Generalis titulo inſignitur.

Dilecto Filio Matthæo à Pareta Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Profeſſori.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REligionis Zelus, vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequamur. Cum itaque, ſicut dilecti Filii Fratres Diffinitorii Generalis Ordinis Minorum Sancti Franciſci tam de Obſervantia, quam Reformatorum reſpective nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, Te, qui Frater expreſsè profeſſus dicti Ordinis exiſtis, ob egregia tua merita in Vicarium Generalem ejuſdem Ordinis, uſque ad illius proxime futurum Capitulum Generale incluſive, juxta ſtatuta Ordinis hujuſmodi per Sedem Apoſtolicam confirmata, canonice elegerint; Tu vero ratione Vicariatus Generalis hujuſmodi eadem auctoritate, qua Miniſter Generalis Ordinis præfati pro tempore exiſtens utitur, pari modo utaris, cupiantque propterea iidem Exponentes, ut titulo, & denominatione Miniſtri Generalis hujuſmodi decoreris, quemadmodum alias in caſibus ſimilibus a Sede præfata indultum fuit. Hinc eſt, quod Nos eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, Teque præmiſſorum meritorum tuorum intuitu ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, tuique, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorumdem Exponentium nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut etiam titulo, & denominatione Miniſtri Generalis Ordinis prædicti, uſque ad proxime futurum Capitulum Generale hujuſmodi, uti, frui, & gaudere, teque Miniſtrum Generalem in quibuſvis literis, decretis, aliiſque ſcripturis inſcribere libere, & licite poſſis, & valeas, necnon interea Miniſter Generalis ejuſdem Ordinis in quibuſvis actibus, & functionibus tàm publicis, quàm privatis haberi, & reputari debeas in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi in Miniſtrum Generalem Ordinis hujuſmodi electus reperireris, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debe-

debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Januarii 1727. Pontificatus noſtri Anno tertio.

Pro D. Cardinale Oliverio.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

B R E V E

Quo A. R. P. Joſephus Maria ab Ebora inſtituitur Procurator Generalis Ordinis.

Dilecto Filio Joſepho Mariæ ab Ebora Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Profeſſori.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Religionis Zelus, vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque, ſicut accepimus, dilecti Filii Fratres Diffinitorii Generalis Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia, ac Reformatorum nuncupatorum, dilectum Filium Matthæum a Pareta Fratrem expreſſe profeſſum, & Procuratorem Generalem ipſius Ordinis, in illius Vicarium Generalem, uſque ad proximum futurum Capitulum Generale ejuſdem Ordinis, nuper elegerint, Noſque electionem hujuſmodi per alias noſtras in ſimili forma Brevis deſuper expeditas literas auctoritate Apoſtolica approbaverimus, & confirmaverimus, indeque Officium Procuratoris Generalis, quo dictus Matthæus fungebatur, vacare reperiatur: Nos ex commiſſæ Nobis divinitus diſpenſationis munere Ordini prædicto de alio Procuratore Generali idoneo providere cupientes, teque, qui (ut pariter accepimus) Frater expreſſe profeſſus, necnon Sacræ Theologiæ Lector, & Secretarius Generalis Ordinis præfati exiſtis, ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac de tua fide, prudentia dexteritate, doctrina, ſolertia, integritate, charitate, & Religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te memorati Ordinis Procuratorem Generalem, uſque ad proximum Generale Capitulum hujuſmodi, cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, tenore præſentium conſtituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrio noſtro imponendis pœnis, omnibus, & ſingulis prædicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & Perſonis, cœteriſque, ad quos ſpectat, aut ſpectabit in futurum, ut Te ad demandatum Tibi per præſentes Procuratoris Generalis Officium, illiuſque liberum exercitium, juxta earumdem tenorem præſentium, recipiant, & admittant, teque recognoſcant, & tibi in omnibus, quæ ad idem Officium pertinent, faveant, & aſſiſtant, pareantque, & obediant reſpective. Ac decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 9. Januarii 1727. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Pro D. Cardinale Oliverio.

C. Archiep. Emiſſenus.

Libellus ſupplex ad Sanctiſſimum nomine Commiſſarii Generalis Familiæ Ultramontanæ pro confirmatione nonnullorum Statutorum circa ſtudium Theologiæ Moralis, una cum Decreto Rmi P. Generalis, ad quem S. S. preces remiſit cum neceſſariis, & opportunis facultatibus.

Beatiſsime Pater.

Quoniam Studium Theologiæ Moralis, & Sacrorum Canonum maxime utile, & neceſſarium pro dirigendis Conſcientiis, moribuſque inſtituendis, Religio Seraphica ſemper judicaverit; P. Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ S. V. humillimus Orator, ad tenorem Statuti Generalis pro eadem Familiis Anno 1637. emanati, præſcribentis, ut in unaquaque Provincia ejuſdem Familiæ, duo, vel ſaltem unum ſtudium

huju-

hujuſmodi erigeretur; ejus maximam utilitatem, ac neceſſitatem perpendens, ſupradictum Statutum omnibus, & ſingulis Provinciis ſibi commiſſis obſervandum intimavit, ad praximque reducendum ſora ordinavit forma, ac tenore ſequenti.

I. Ut deinceps duo in qualibet Provincia Conventus deſignentur, in quibus Juvenes, qui poſt abſolutum Triennium in Studio Sacræ Theologiæ, in ea examinati habiles, & idonei inveniantur, per duos Annos continuos Theologiæ Moralis, & Sacrorum Canonum Studio vacare teneantur; nec aliter Prædicatores, aut Confeſſarii Secularium inſtituantur. Item ordinavit, ut Lectores his ſtudiis deputandi, & præficiendi, ſint ex ſtabilioribus, nec eligantur, niſi qui jam per aliquot Annos Theologiam Scholaſticam publice docuerint, vel ad minus Curſum integrum Philoſoficum; ita tamen, quod non niſi unus Lector pro quolibet ſtudio inſtituatur, aut deputetur, qui tamen in Lectionibus, & materiis Moralibus tradendis, confuſionem, & prolixitatem vitare curabit, ut intra terminum præfatum ſtudentes plenam Theologiæ Moralis notitiam acquirere valeant. Tandem ordinavit, quod hujuſmodi Lectores ſingulis Annis, per ſeptem Menſes ad minus, Lectionem quotidianam habere, Conferentiis Moralibus præſidere, Concluſiones menſales, atque infra Annum generales, ſeu publicas, ſicut cœteri Lectores Theologiæ, propugnare teneantur.

Sed ne ob defectum præmii tot his laboribus correſpondentis, deficiant qui tale munus obire propterea renuant, ſed potius aliunde alliciantur, ad tenorem Statuti Generalis alias emanati pro Lectoribus Theologiæ Moralis in Conventu Sancti Franciſci Matritenſi, ordinavit, ut tempus illud, quo præfati Lectores Theologiæ Moralis, modo, ac rigore ſupradicto laborioſo inſumpſerint, ad Jubilationem non eis officere, ſed potius computari debeat, haud aliter, ac ſi Theologiam Scholaſticam edocerent.

Supplicat itaque humiliter S. V. præfatus Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ, quatenus hanc diſpoſitionem tamquam utilem, & neceſſariam approbare, & confirmare, omneque robur ejuſdem obſervantiæ adjicere dignetur &c. Et pro gratia &c. Quam Deus &c.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus XIII. reſcripſit: *Arbitrio Generalis Ordinis cum facultatibus opportunis &c.*

DECRETUM.

Reverendiſſimi P. Miniſtri Generalis.

Frater Matthæus à Pareta Lector Jubilatus, Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Conſultor, Supremæ, & Univerſalis Inquiſitionis Qualificator, & totius Ordinis Minorum S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Dilectis Nobis in Chriſto RR. PP. Miniſtris Provinciarum tam Obſervantium, quam Excalceatorum Familiæ Noſtræ Ultramontanæ Nationis Hiſpaniæ ſalutem in Domino ſempiternam.

ETſi alias jampridem præſcriptum fuerit in Statuto Generali Toletano 1673. ut in qualibet Provincia, quæ commode valeret, duo, vel ſaltem unum Studium Theologiæ Moralis erigeretur, cui præeſſent duo Lectores, qui ſolummodo materias Morales, & Caſus Conſcientiæ tractarent, omniaque exercitia, ſervata Studii proportione, Litteraria præſtare tenerentur, a Lectoribus Scholaſticis præſtari ſolita, ſupplici nuper porrecta petione ad Sanctiſſimum Dominum Noſtrum Benedictum Papam XIII. pro parte Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis Familiæ Noſtræ Ultramontanæ, pro innovando hujuſmodi Statuto, ac fovendo Studio Theologiæ Moralis, & Canonicæ, utpote permaxime utili, & neceſſario ad mores inſtruendos, Conſcientiaſque dirigendas; Sanctitas Sua Libellum ad id porrectum ad Nos remittere benignè dignata eſt, cum omni opportuna Apoſtolica facultate, ut pro arbitrio Noſtro, quod opportunius judicaremus, executioni mandandum decerneremus.

Mature itaque perpenſa præfata ſupplici inſtantia, nec non conditionibus in ea expoſitis, auctoritate Apoſtolica Nobis in hac parte commiſſa, & conceſſa utentes, præſatumque ſtatutum Toletanum innovantes, decernendum in primis duximus, ſicut harum vigore decernimus, ac præcipimus, quod deinceps duo Conventus in qualibet tam Obſervantium, quam Excalceatorum Provincia Nationis Hiſpaniæ a Diffinitorio quamprimum congregando, quos commodiores judicaverint, deſignentur, deſignarique debeant, in quibus Juvenes, qui poſt abſolutum triennium in Studio Theologiæ Scholaſticæ in ea examinati, habiles, & idonei inveniantur, per duos Annos continuos Theologiæ Moralis, & Sacrorum Canonum ſtudio vacare teneantur, nec aliter Prædicatores, & Confeſſarii Secularium inſtitui poterunt.

Item decernimus, & mandamus, ut Lectores his ſtudiis deputandi, & præficiendi, ſint ex habilioribus, nec eligantur, niſi qui jam per aliquot annos Theologiam Scholaſticam publice docuerint; vel ad minus curſum integrum Philoſophiæ abſolverint: ita tamen, quod nonniſi unus Lector pro quolibet ſtudio inſtituatur, qui in materiis Moralibus, & Sacris Canonibus tradendis, & explicandis confuſionem, & prolixitatem vitare, & faniores opiniones ſequi curabit, ut intra terminum præſatum plenam Theologiæ Moralis notitiam ſtudentes acquirere valeant.

Decernimus præterea, ac præcipimus, ut hujuſmodi Lectores ſingulis Annis per ſeptem menſes continuos Lectionem quotidianam habere, conferentiis Moralibus præſidere, Concluſiones Menſales, atque intra annum, generales, ſeu publicas, non ſecus, ac Sacræ Theologiæ Lectores, propugnare teneantur. Sed, ne ob defectum præmii tot laboribus præſatis correſpondentis, deficiant qui tale munus, & onus obire velint, ſed potius aliunde alliciantur, memoratæ Apoſtolicæ auctoritati inhærentes, eaque utentes, decernimus tandem, ac mandamus, ut tempus illud, quod Lectores Theologiæ Moralis ſupra poſitis conditionibus inſumpſerint, ad gradum Jubilationis obtinendum computari debeat, haud ſecus ac ſi Theologiam Scholaſticam edocerent, non obſtantibus quibuſcumque Conſtitutionibus Generalibus Ordinis pro præfata Familia Noſtra Ultramontana emanatis. Relinquentes arbitrio Provincialium conſervationem, vel diminutionem Conventuum pro ſtudiis Sacræ Theologiæ Scholaſticæ, ejuſdemque Lectorum numerum, dummodo pro ſtudio Theologiæ Moralis duo, ut præfertur, Conventus deſignentur.

Datum Romæ ex Aracœli, die 6. Februarii 1727.

Fr. Matthæus a Pareta Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De Mandato P. S. Rmæ.

Frater Emmanuel Fernandez *del Rio*

Secretarius Generalis Ordinis.

Cog-

Digitized by Google

Confirmantur Privilegia, & Indulgentiæ conceſſæ FF. Minoribus Loca Terræ Sanctæ incolentibus.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

LOca Sancta Palæſtinæ in quibus Chriſtus Dominus Redemptionis humanæ myſteria ortu, vita, & morte ſua conſumavit, ab ipſis naſcentis Eccleſiæ primordiis in tanta ſemper veneratione, & honore ab univerſis Chriſtianis habita fuerunt, ut per omnes ætates ad ea Religionis cauſa inviſenda undique Fidelium turba confluxerit, propterеaque Anteceſſores Noſtri Romani Pontifices plurimas Indulgentias, & Privilegia, tam in eos, qui ſacram illuc peregrinationem ſuſciperent, quam in iiſdem Sanctis Locis commorantes, divino cultui, & proximorum, ac peregrinorum ſaluti, nullis incommodis, & vitæ periculis territi famularentur, larga manu contulerint, & alii poſtmodum Succeſſores eadem collata probaverint, noviſque gratiis ſpiritualibus, & largitionibus auxerint. Hinc maxime decet, ut nos quoque ad Indulgentias, & Privilegia hujuſmodi, Apoſtolicæ auctoritatis noſtræ munimine ſalva, & illæſa ſervanda prompto animo accurramus.

Siquidem nobis dilectus Filius Frater Joſephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, nuper exponi curavit, ſe ad Terræ Sanctæ ſubſidium, ac ſuorum dicti Ordinis Fratrum vineæ Domini excolendæ inibi a multis ſæculis operam dantium, peregrinoſque ex omnibus Chriſtianis Provinciis ad eadem Loca Sancta pie veneranda accurrentes religioſa charitate foventium, & Catholicis illarum partium opportuna ſolatia præbentium, optare & omnia, & ſingula Privilegia, gratias, Indulgentias, criminum remiſſiones, & relaxationes, hactenus ejuſdem Terræ Sanctæ Locis, ſuis Fratribus, aliiſque Perſonis, auctoritate Apoſtolica conceſſa, & confirmata, per nos eadem auctoritate approbarentur, & ſpeciali forma rurſus confirmarentur. Nos igitur, qui ejuſdem Terræ Sanctæ, ubi ſteterunt pedes Domini, frequentiam, & venerationem, quantum poſſumus, promovere ſtudemus, hujuſmodi piis votis libenter annuentes, ipſumque Joſephum ſpiritualibus favoribus, & gratiis cumulare omnino cupientes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus nobis ejus nomine humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula Privilegia, conceſſiones, facultates, exemptiones, jura, indulta, Indulgentias, peccatorum remiſſiones, cœteraſque gratias ſpirituales, & temporales, eiſdem Locis Sanctis, eadamque viſitantibus, atque illorum Cuſtodi, & Guardiano Cœnobii Hieroſolymitani, & Fratribus dicti Ordinis ibidem commorantibus, nec non eorumdem Fratrum interpretibus, qui Hieroſolymis, Bethelem, Nazareth, inque aliis quibuſcumque Terræ Sanctæ, & Palæſtinæ Locis exiſtunt, & vivunt, per infraſcriptos Anteceſſores Noſtros Romanos Pontifices, Sedemque Apoſtolicam in genere, & in ſpecie, aut alias quomodocumque conceſſas, tenore præſentium iterum confirmamus, atque forma ampliſſima approbamus, & innovamus, prout ab iiſdem Romanis Pontificibus Anteceſſoribus Noſtris in ſuis Apoſtolicis Literis olim indultæ, & conceſſæ fuerunt. Hæ vero ſunt, videlicet:

Chronol. Seraph.

1. Gregorii XI. literæ incipientes: *Si Ordinis Fratrum Minorum*, datæ Peruſii Kalendas Februarias Anno 1230.

2. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Pro zelo fidei*, datæ Laterani iii. Kalendas Februarias Anno 1238.

3. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Cum Miſſis*, datæ Laterani xvi. Kal. Junias 1238.

4. Innocentii IV. incipientes: *Cum hora undecima*, datæ Lugduni xii. Kal. Apriles Anno 1245.

5. Alexandri IV. incipientes: *Ex relatu fide*, datæ Laterani iv. Kal. Apriles Anno 1257.

6. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Cum hora jam undecima*, datæ Viterbii xiii. Kal. Majas Anno 1258.

7. Clementis V. incipientes: *Cum hora undecima*, datæ Pictavii x. Kal. Auguſtas Anno 1306.

8. Joannis XXII. etiam, incipientes: *Cum hora undecima*, datæ Peyræ vi. Idus Auguſtas Anno 1325.

9. Clementis VI. incipientes: *Gratias egimus*, datæ Avenione xi. Kal. Decembres 1341.

10. Innocenti VI. incipientes: *Piis fidelium ſtudiis*, datæ apud Villam novam Diœceſis Avenionenſis nonis Septembribus 1356.

11. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Ad ea, quæ in laudem*: datæ Avenione 5. Idus Novembres 1360.

12. Urbani V. incipientes: *Ratione congruit*, datæ Avenione vi. Idus Novembris 1362.

13. Gregorii XI. incipientes: *Sicut de damnabili*, datæ Avenione vii. Kal. Decembris 1375.

14. Aliæ ejuſdem, incipientes: *De religioſa diſcretione*, datæ Avenione eodem die, menſe, & Anno.

15. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Inter cunctos Ordines*, datæ Avenione eodem die, menſe, & Anno.

16. Urbani VI. incipientes: *Ad ea, quæ plurium Locorum*, datæ Neapoli iii. Idus Junias 1384.

17. Joannis, in ſua Obedientia XXIII. incipientes: *Cum a Nobis*, datæ Bononiæ iv. Kalendas Julias 1410.

18. Martini V. incipientes: *Ad aſſiduum Chriſti ſervitium*, datæ Florentiæ vii. Kalendas Julias 1410.

19. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Sinceræ devotionis affectus*, datæ Florentiæ vii. Idus Julias 1420.

20. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Cum a Nobis, quod juſtum eſt*, datæ eodem loco, die, menſe, & anno.

21. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Provenit ex veſtræ devotionis*; datæ eodem loco, die, menſe, & Anno.

22. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Votis veſtris*, datæ Florentiæ iv. Idus Julias 1420.

23. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Exigit veſtræ devotionis*, datæ ibidem, eodem die, menſe, & Anno.

24. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Votis veſtris*, datæ Florentiæ xiv. Kal. Septembres 1410.

25. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Votis veſtris*, datæ Florentiæ vii. Kalendas Septembris 1420.

26. Aliæ ejuſdem, incipientes: *His, quæ per Eccleſiaſticarum*, datæ Romæ xvi. Kalendas Martias 1421.

27. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Salutare ſtudium*,

datæ Romæ eodem die, menſe, & Anno.

28. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Studium, & ſincerus*, datæ eodem loco, die, menſe, & Anno.

29. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Sinceritas veſtræ devotionis*, datæ Romæ iv. Idus Martias 1421.

30. Eugenii IV. incipientes: *Dum onus*, datæ Bononiæ v. Idus Julias 1437.

31. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Bonus Paſtor*, datæ Bononiæ iv. Idus Julias 1437.

32. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Exultantes in Domino*, datæ eodem die, menſe, & anno.

33. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Per hæc proxima tempora*, datæ Florentiæ xvii. Kalendas Januarias 1441.

34. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Sacræ religionis*, datæ Romæ Kalendas Februarii 1444.

35. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Dum præclara merita*, datæ Romæ v. Idus Februar. 1446.

36. Nicolai V. incipientes: *Sinceræ devotionis*, datæ Romæ vi. Kalendas Auguſtas 1448.

37. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Apoſtolicæ Sedis*, datæ Romæ xi. Kalendas Auguſtas 1451.

38. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Quum à vobis petitur*, datæ Romæ pridie Kal. Aprilis 1452.

39. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Romanus Pontifex*, datæ Romæ xiv Kalendas Majas 1452.

40. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Solers Romani Pontificis*, datæ Romæ xvi. Kalendas Martias 1453.

41. Calixti III. incipientes: *Apoſtolicæ Sedis*, datæ Romæ iv. Idus Januarias 1455.

42. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Quum te nuper*, datæ Romæ xiv. Kalendas Januarias 1455.

43. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Etſi ex debito*, datæ Romæ iv. Idus Januarias 1455.

44. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Quum itaque*, datæ eodem loco, die, menſe, & anno.

45. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Illius, cujus in pace*, datæ Romæ iv. Nonas Februarias 1455.

46. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Licet pro noſtra*, datæ Romæ v. Idus Majas 1455.

47. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Devotionis veſtræ ardor*, datæ Romæ pridie Nonas Februarias 1457.

48. Sixti IV. incipientes: *Suſcepti cura*, datæ Romæ pridie Idus Februarias 1473.

49. Alexandri VI. incipientes: *Quum ſicut accepimus*, datæ Romæ Idibus Auguſtis 1496.

50. Pii IV. incipientes: *Divina diſponente clementia*, datæ Romæ xvi. Kalendas Auguſtas 1561.

51. Sixti V. incipientes: *Piis fidelium votis*, datæ Romæ die ix. Aprilis 1588.

52. Urbani VIII. incipientes: *Ut dilecti filii*, datæ Romæ die xxi. Aprilis 1632.

53. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Alias a felicis recordationis*, datæ Romæ die viii. Junii 1644.

54. Innocentii X. incipientes: *Salvatoris, & Domini*, datæ Romæ xix. Septembris 1645.

55. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Quum ſicut dilecti*, datæ Romæ die xxiii. Septembris 1645.

56. Alexandri VII. incipientes: *Piis Chriſtifidelium*, datæ Romæ die iii. Auguſti 1655.

57. Clementis X. incipientes: *Quum ſicut dilectus*, datæ Romæ die vii. Julii 1670.

58. Innocentii XI. incipientes: *Ad augendam*, datæ Romæ die xxx. Septembris 1681.

59. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Piis Chriſtifidelium votis*, datæ Romæ die xxii. Junii 1684.

60. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Exponi nobis*, datæ Romæ die xxx. Aprilis 1692.

61. Alexandri VIII. incipientes: *Ex injuncto nobis*, datæ Romæ die x. Novembris 1690.

62. Innocentii XII. incipientes: *Alias à felicis recordationis*, datæ Romæ die v. Decembris 1696.

63. Innocentii XIII. incipientes: *Piis Chriſtifidelium votis*, datæ Romæ die vi. Junii 1721.

64. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Quum ad infraſcriptam*, datæ Romæ die xiii. Septembris 1721.

Hucuſque Anteceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum ad Fratres Minores de Obſervantia nuncupatos, in locis Sanctis Chriſto Domino militantes, editæ Literæ Apoſtolicæ, quas omnes, & quaſlibet alias in ejuſdem Ordinis Annalibus, & monumentis laudatas, ad eos per quoſcumque Romanos Pontifices quomodolibet ſcriptas, præſertim quoad Indulgentias, dummodo de earumdem exiſtentia valide, & legitime conſtet, inque eiſdem tam enunciatis, quam aliis quibuſvis contenta quæcumque, etiamſi talia forent, quæ ſpecialem, & ſpecificam mentionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini decretis non adverſentur, cum integris ſuis tenoribus, & datis plene, & ſufficienter expreſſas, ac ſi de verbo ad verbum præſentibus inſertæ eſſent habentes, Apoſtolica auctoritate præſentium tenore perpetuo approbamus, & confirmamus, ac in plenam obſervantiam, & priſtinum, ac validiſſimum ſuum ſtatum reſtituentes, & revocantes, innovamus, &, quatenus opus ſit, omnia, & ſingula prædicta denuo concedimus, & indulgemus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos tàm juris, quam facti, & quarumcumque ſolemnitatum, de jure, uſu, vel conſuetudine, aut alias quomodolibet requiſitarum, ac in præmiſſis fortaſſe omiſſarum; nec non quoſcumque alios quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui forſan in iiſdem omnibus, & ſingulis quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Inſuper omnibus, & ſingulis cujuſcumque Eccleſiaſticæ dignitatis, ſtatus, & conditionis, quantumvis privilegiatis perſonis, expreſſe inhibemus, quominus contra vim, & ſenſum privilegiorum, conceſſionum, facultatum, jurium, & indultorum, ut præfertur, per Nos approbatorum, & confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca, ſive perſonas prædicto Guardiano Hieroſolymitano ſubjectas, ejuſque curæ mandatas, reſpicientium, ullum juriſdictionis, aut Superioritatis actum, ſub quocumque prætextu in locis, & perſonis prædictis, abſque noſtra expreſſa facultate, ſub pœnarum in iiſdem Literis Apoſtolicis pro locis Sanctis, & Guardiano prædicto conceſſis, approbatis, & innovatis contentarum, incurſu, exercere præſumant.

Præſentes quoque Literas Noſtras, inque eis comprehenſa quæcumque, ex quavis legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut quovis alio, quantumvis ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, reſtringi, limitari, ad viam, & terminos juris reduci, vel adverſus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari poſſe, decernimus; ſed illas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia ſortiri, & obtinere, nec non ab omnibus, & ſingulis, ad quos nunc ſpectat, & pertinet, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, & pertinebit, cujuſcumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis exiſterint, perpetuo, inviolabiliter obſervari debere; nec ſub ullis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi; ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, & vulgabuntur,

toties

Digitized by Google

toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas cenſeri; ac denuo etiam ſub quacumque poiteriori data, per Guardianum, & Fratres prædictos, quomodocumque eligenda, conceſſas, validas, & efficacea exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia ſortiri, & obtinere, eiſque perpetuo ſuffragari; ſicque, & non alias per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatoe, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debrre volumus, & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Quocirca dilectis Filiis Noſtris dicti Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia, vel etiam prædictæ Terræ Sanctæ Cardinalibus Protectoribus, nunc, & pro tempore exiſtentibus, ſeu illorum arbitrio, & defectu, aliis ex parte S. R. E. Cardinalibus munus Protectoria hujuſmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipſi Cardinales Protectores, ſeu munus hujuſmodi gerentes, vel unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, inque eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties ex parte prædictorum Guardiani, & Fratrum, ſeu Procuratoris Generalis pro tempore exiſtentium, ſive alterius eorum, vel aliorum intereſſe in præmiſſis habentium, fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, ipſas præſentes literas, inque eis contenta hujuſmodi, ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, faciant auctoritate noſtra inviolabiliter obſervari, ipſoſque Guardianum, & Fratres, & alios, quos eædem literæ concernunt, vel concernent in futurum, præſentium Literarum, & in eis contentorum, commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, ſeu eorum quempiam ſuper his quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, inquietari, vel impediri; contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis Proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi fieri poterit, atque opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri Apoſtolicis Literis, quibus cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, ubi deputatus fuerit, contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere audeat, ſeu præſumat, inque Concilio Generali edita Conſtitutione de duabus dietis, aliiſque quibuslibet in contrarium præmiſſorum facientibus, quomodolibet editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus ordinationibus Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis per Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac Nos ipſos, & Sedem prædictam, cum quibuſvis irritativis, annullativis, caſſativis, revocativis, modificativis, præſervativis, exceptivis, reſtitutivis, declarativis, mentis atteſtativis, ac derogatoriarum derogativis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu pari, ac etiam conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quæcumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujuſmodi mentionem.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, vel Commiſſarii Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum de Obſervantia, ſeu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo officii ejuſdem Miniſtri, vel Commiſſarii, aut Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novæ conceſſionis, roboris adjectionis, defectuum ſuppletionis, Inhibitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimoſeptimo, v. nonas Martias, Pontificatus Noſtri anno tertio.

P. Card. Pro-Datarius.

Pro D. Cardinale Oliverio.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

Viſa
De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Pium Viæ Crucis exercitium commendatur, eique Indulgentiæ conceſſæ confirmantur.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

INter plurima, & maxima ſigna immenſæ erga Nos Dei bonitatis ubique occurrentia, ſummam & admirabilem ejus in humanum genus charitatem declarat æterni ejuſdem Filii Jeſu Chriſti Paſ-

ſionis inexplicabile Sacramentum, quo erepti ſumus ex faucibus tenebrarum. Hinc Romani Pontifices Anteceſſores Noſtri eamdem Paſſionem memoria recolentibus Apoſtolicas Indulgentias, & gratias donare conſueverunt, quas ad pias Chriſti fideles in Dominicæ Paſſionis contemplatione ſe ſe exercentes, a nobis extendi, & confirmari, ut Chriſtiana religio in hominum cordibus augeatur, plurimum in Domino expedire putamus.

Ea propter dilectus Filius Frater Joſephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum beati Franciſci, qui de Obſervantia nuncupantur, petitionem nuper exhibendam nobis curavit, qua continebatur, Fratres ejuſdem Ordinis pium exercitium Viæ Crucis appellatum, quo tota Dominicæ Paſſionis ſeries pictis tabulis, ubi commode fieri poſſet, expreſſa, inque plures ſtationes diſtributa, eo modo, quo Peregrini Civitatis Sanctæ Hieruſalem loca ipſa, ubi Chriſtus paſſus eſt, recolentes, & frequentantes, inviſunt, contemplanda proponeretur, in varias Chriſtianorum Provincias magno animarum fructu intuliſſe, ac piæ recordationis Anteceſſorem Noſtrum Innocentium Papam XII. hujuſmodi exercitium largitione celeſtium munerum promoviſſe per Literas Apoſtolicas in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris, incipientes: *Ad ea, per quæ*, Romæ datas apud Sanctam Mariam Majorem, die xxiv. Decembris Anno 1692. Pontificatus ſecundo, ubi inter alia omnibus, & ſingulis Fratribus, & Monialibus, atque aliis utriuſque ſexus perſonis Ordinum, & Congregationum obedientiæ, ſeu directioni Miniſtri Generalis Fratrum Minorum de Obſervantia ſubjectis Chriſtifidelibus, Confratribus, & Conſororibus quarumcumque Confraternitatum, & Societatum, ſive ſub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, ſive ſub alia qualibet invocatione, in eorumdem Fratrum, & Monialium Eccleſiis canonice erectarum, ſive erigendarum, Orationi mentali, quæ dicitur Viæ Crucis exercitium, quo, ratione ſuæ Regulæ, & conſtitutionum quotidie tenentur, operam dantibus, pro qualibet vice dierum centum: per duos quadrantes vero continuatos, vel ſaltem per quadrantem horæ ſingulis diebus, perque totum menſem orationi, & exercitio hujuſmodi vacantibus, dummodo vere pœnitentes, & peccata ſua confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſiſſent, proque Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces fudiſſent, ſemel quolibet menſe plenariam peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem, quam per modum ſuffragii animabus Chriſtifidelium Deo in charitate conjunctis, ex hac vita migrantibus, applicare poſſent, Apoſtolica Auctoritate perpetuis futuris temporibus miſericorditer conceſſit.

Poſtmodum dictus Innocentius Anteceſſor per alias Apoſtolicas Literas, incipientes: *Sua Nobis*, ſub plumbo Romæ datas apud Sanctam Mariam Majorem vii. Kalendas Januarias Anno Dominicæ Incarnationis 1695. Pontificatus quinto, inter alia Decretum Venerabilium Fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, die xii. Novembris anni 1695. per ſe die xv. ejuſdem menſis approbatum, declaraverat, pia loca Viæ Crucis, ſeu Calvarii, ad recolendam, & meditandam Chriſti paſſionem a prædictis Fratribus, & Monialibus, aliiſve perſonis, ad inſtar ſtationum Calvarii Montis, erecta, atque inſtituta, in Privilegiorum, atque Indulgentiarum plenariarum nondum revocatarum, generali, mutua, & reciproca communicatione per Apoſtolicam Sedem conceſſa, & Literis piæ memoriæ Anteceſſoris Noſtri Innocentii Papæ XI. in forma Brevis ſub die v. Septembris anni Incarnationis Dominicæ 1686 comprehendi; ideoque frui, & gaudere Indulgentiis in iiſdem Literis Innocentii Papæ XI. expreſſis: quæ omnia ſub ſententiis, cenſuris, & pœnis in contradictores infligendis, executioni tradi, & publicari mandavit, ut in utriſque Literis ejuſdem Innocentii Papæ XII. plenius continetur.

Quum autem, ſicut eadem petitio Fratris Joſephi ab Ebora ſubjungebat, prædictum exercitium Viæ Crucis in omnibus fere Eccleſiis Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia, diebus feſtis tam pio operi adſignatis, religioſe peragatur, quamplurimis Chriſtifidelibus Miniſtro Generali nequaquam ſubjectis, extra Ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem Fratres, ut tam Sanctum exercitium pro animarum ſalute ulterius propagetur, Indulgentias, & Privilegia, etiam per viam communicationis, ut præfertur, conceſſa, & utriuſque Innocentii Anteceſſorum Noſtrorum Literas ſuperius memoratas, atque alias, ſi quæ ſunt, idem exercitium reſpicientes, Decretumque a Venerabilibus Fratribus S. R. E. Cardinalibus olim confectum, ac poſtmodum Apoſtolica Auctoritate confirmatum, prævia ejus declaratione ad tollendas omnes ambiguitates ſuper ejus interpretatione forſan exortas, per nos, & Sedem Apoſtolicam approbari, & confirmari cupiant, eaſdemque Indulgentias, & Privilegia, ad quoſcumque Chriſtifideles, etiam dicto Miniſtro Generali nullo modo ſubjectos, extendi, & ampliari enixe depoſcant.

Hinc, ad dicti Fratris Joſephi Mariæ preces, præmiſſis omnibus opportune providere cupientes, Nos, qui omnem operam libenter impendimus, ut omnes Dominicæ Paſſionis memoriam ſæpe animo repetant, & ſalutarem illius fructum percipiant, eumdem Joſephum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ipſumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Indulgentias etiam pro animabus in Chriſti charitate defunctorum applicabiles, & Privilegia etiam per viam communicationis conceſſa in Literis utriuſque Papæ Innocentii, inque decreto Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium expreſſa, & declarata, ac quibuſcumque aliis Literis Apoſtolicis idem exercitium Viæ Crucis reſpicientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem, alienamque interpretationem inde quomodocumque ortam, aut fortaſſe orituram, ut Fideles per exercitationem bonorum operum Sacroſanctos Eccleſiæ Theſauros, abſque ulla animi hæſitatione adipiſcantur, declaramus, Fratres, Moniales ac perſonas ſuperius memoratas exercitium Viæ Crucis hujuſmodi peragentes, de Privilegiis, & Indulgentiis etiam Plenariis ſub generali, mutua, & reciproca communicatione per Sedem Apoſtolicam conceſſis, vere communicare, & participes fieri, proptereaque frui, & gaudere Indulgentiis, ac Privilegiis, quæ Romani Pontifices locis Sanctis, ac illorum ſtationibus intra, & extra Hieruſalem largiti fuerunt, perinde ac ſi exercitium prædictum ibidem peragerent, atque ita ab omnibus afferi, & cenſeri debere volumus; ideoque ea omnia hactenus recenſita, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo confirmamus, approbamus, & innovamus, ac perpetuæ, ac inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur iiſdem adjicimus, omneſque, & ſingulos, tam juris, quam facti defectus, ſi qui in eis quomodolibet intervenerint, ſupplemus. In-

Inſuper, ne a participatione bonorum ſpiritualium, quæ ab exercitio Viæ Crucis provenire ſperamus, ullus arceatur, de Omnipotentia Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, Indulgentias etiam animabus in Chriſti charitate defunctorum applicabiles, & Privilegia ſuperius expreſſa, etiam per viam communicationis Indulgentiarum, quæ locis Sanctis intra, & extra Hieruſalem conceſſæ fuerunt, aut alias quomodolibet, Fratribus, Monialibus, ac perſonis jam dictis, quæ per nos approbantur, & confirmantur, ad quoſcumque Chriſtifideles utriuſque ſexus Miniſtro Generali nullo modo ſubjectos, qui exercitium Viæ Crucis, & alia Chriſtianæ pietatis opera eiſdem modo, & forma, qua a Fratribus, & perſonis prædictis peraguntur, pie, ac devote pauca Fratres dicti Ordinis, privative quoad alios quoſcumque, peragent, & implebunt, perpetuo extendimus, & ampliamus.

Decernentes præſentes Literas Noſtras, inque ais contenta quæcumque, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, aut contra illas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, & ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per Nos, vel Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices, aut Sedem Apoſtolicam pro tempore factis, comprehendi non poſſe, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo ſemper conceſſas, ac perpetuo validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, & obtinere debere; ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque ſedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus: non obſtantibus, quatenus opus ſit, piæ memoriæ Pauli Papæ V. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri nonnullarum Indulgentiarum revocatione, ſive moderatione, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus, ac noſtræ, ac Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Indulgentiis non concedendis *Ad Inſtar*, dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, confirmationis, approbationis, innovationis, roboris adjectionis, defectuum ſupplationis, extenſionis, ampliationis, & decreti infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Dominicæ Incarnationis Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſeptimo, v. nonas Martias, Pontificatus noſtri Anno tertio.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Viſa de Curia J. Archiep. Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

L. Martinettus,

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Conceditur omnibus Provinciis Diſcalceatorum facultas erigendi Seminaria Miſſionariorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciarum Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum tam Orientalium, quam Occidentalium Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod ipſi, ut animarum pretioſo Sanguine Domini Noſtri Jeſu Chriſti redemptarum ſaluti proficere poſſent, in unaquaque ex dictis Provinciis unum ex earum Conventibus per Fratres Definitorii Provincialis cujuslibet reſpective Provinciæ hujuſmodi deſignandum, in Collegium, ſeu Seminarium Miſſionariorum, qui Apoſtolicis Miſſionibus unice eſſent dediti, erigendi facultatem ſibi concedi plurimum deſiderabant, cujus quidem Collegii, ſeu Seminarii Guardianus, & alii Fratres, pariterque ipſum Collegium, ſeu Seminarium, ſtrictiſſimis earumdem Provinciarum Conſtitutionibus gubernarentur, & Miniſtris, & Diffinitoribus Provincialibus pro tempore exiſtentibus ſubjici deberent, quibus etiam electiones Guardianorum hujuſmodi Collegiorum, ſeu Seminariorum, necnon Novitiorum receptio competeret, ſicuti in aliis Conventibus obſervabatur, non autem Prælato Generali ſubjicerentur, quemadmodum in quibuſdam rec. mem. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Miſſionariorum ad Familiam Hiſpanicam ſpectantibus diſponebatur, prohibendo ſimul expreſſe, quod dummodo in dictis Provinciis prædicta Collegia, ſeu Seminaria jam erecta exiſterent, nullus Frater unius ex memoratis Provinciis de illis, titulo Miſſionis ad aliam Provinciam tranſire poſſit; Concedendo pariter his novis Miſſionariis omnia, & ſingula privilegia, ac prærogativas in dictis Innocentii Prædeceſſoris literis contenta, quibuſque alia Miſſionariorum etiam Regularis Obſervantiæ Seminaria fruebantur; remanente tamen intacta, & illæſa eadem Prælati Generalis auctoritate, & ſuperioritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediata ſubjectione, electione Guardianorum, ac Novitiorum receptione, quæ, ut ſupra dictum eſt, ad Miniſtros, & Definitoria Provincialia ſpectare deberent, quemadmodum ab eadem Congregatione Cardinalium diebus 20. Auguſti 1723. & vii. Decembris 1725. Provinciis Sanctorum Pauli, & Gabrielis Ordinis prædicti indultum, ac ſubinde per quaſdam noſtras deſuper in pari forma Brevis editas literas confirmatum fuerat. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reve-
„ rendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &
„ conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium
„ præpoſita, attentis narratis, referente Eminentiſ-
„ ſimo Belluga, benigne indulſit, ut Patres Provin-
„ ciales prædictarum Provinciarum, veris exiſtentibus
„ narratis, ad fundationem prædictorum Collegio-
„ rum, ſeu Seminariorum Miſſionariorum in uno
„ ex Conventibus earumdem Provincialibus bene-
„ viſo, juxta formam, prærogativas, privilegia, &
„ one-

Digitized by Google

„ onera contenta in præcitatis Brevibus Sanctæ me-
„ moriæ Innocentii XI. pro eorum arbitrio, & con-
„ ſcientia, ſervatis ſervandis, deveniant; immedia-
„ ta tamen juriſdictione, & electione Guardiani,
„ & receptione Novitiorum exceptis, quæ reſervata
„ intelligantur eiſdem Provincialibus modo ſupra
„ deſcripto, & cum expreſſa etiam conditione, ut
„ Religioſi prædictarum Provinciarum de uno ad
„ aliud Seminarium alterius Provinciæ tranſire, &
„ Guardiani horum Seminariorum erigendorum Re-
„ ligioſos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare
„ minime poſſint, & valeant; firmis cœteroquin,
„ integris, & illæſis remanentibus omnibus aliis
„ prærogativis, auctoritatibus, ac ſuperioritatibus
„ debitis, & competentibus P. Prælato Generali Or-
„ dinis: Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Ordinis
„ prædicti, cœteriſque contrariis quibuſcumque non
„ obſtantibus &c. Romæ xxiv. Januarii 1727.

Cardinalis Franciſcus Barberinus.

Loco ✠ Sigilli.

P. A. Archiepiſcopus Lariſſæ
Secretarius.

Cum autem, ſicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector, ac Fratrum Diſcalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis in Romana Curia Procurator Generalis, Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem ipſi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Aprilis 1727. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Confirmantur literæ Patentes Miniſtri Generalis Ordinis Minorum ſuper inſtitutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, quod cum dilectus filius Matthæus a Pareta Miniſter Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia etiam nuncupatorum, animadvertiſſet officia, & dignitates in Provincia Mariana nuncupata prædicti Ordinis, non ſine maxima partialitate diſtribui, itaut illius Fratres, Natione Germani præſertim, notabile inde detrimentum acciperent, ipſe Matthæus Miniſter Generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam Alternativam tripartitam inter Fratres totidem Nationum, Hungaricæ ſcilicet, Germanicæ, Slavonicæ, quibus dicta Provincia conſtituitur, ſtatuit, aliaque ad ſervandam inter eos æqualitatem præſcripſit, prout uberius continetur in ipſius Matthæi Miniſtri Generalis literis Patentibus desuper emanatis tenoris, qui ſequitur, videlicet.

§. 2. Fr. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus, Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Conſultor, Supremæ, & Univerſalis Inquiſitionis Qualificator, & totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

CUM, ſicut accepimus a nonnullis probis, fideque dignis Religioſis ſpecialiter requiſitis, noſtra Reformata Provincia Mariana in Hungaria plurimos Conventus locatos habeat, ubi vel integer Populus, aut pars illius linguam dumtaxat Germanicam callet, ubique tam Eccleſiaſtici, quam Sæculares Benefactores, cum quibus, Religioſi præſertim Superiores, jugiter agere debent; propterea opportunum, ac neceſſarium ſemper putavimus, quod ibidem de Familia ii Religioſi collocentur, qui Germanico idiomate rite concionari valeant, quodque, quantum diſtributiva Juſtitia patitur, Superiores Locales præficiantur, qui eamdem Germanicam linguam perfecte teneant ... Quia pariter abunde Nobis probatum eſt, Germanos Patres in prælaudata noſtra Provincia, etſi præ cœteris in vinea Domini laborantes, Prædicationibus imprimis, ac in directionibus Populorum inter Hæreticos, & Schiſmaticos degentium, ad Provinciæ tamen Præfecturas, dignitates, & officia quam raro vix promoveri, nec ad habitum, & Profeſſionem tot Germanos admitti, quot pro relatis laboribus forent neceſſarii, quinimo ex ipſis Catalogis a Provincialibus pro tempore tranſmiſſis ſatis ſuperque conſtat, eaſdem Præfecturas, dignitates, & officia, non ſine maxima partialitate, retineri ut plurimum ab uno, vel altero ex quatuor Nationibus, ex quibus Provincia præfata conſtat, cum notabili præjudicio Juſtitiæ diſtributivæ, & aliorum Religioſorum. Ex quibus profecto, non ſine publico detrimento, Religioſa pax, & quies nimium obturbari dignoſcitur.

§. 3.

§. 3. Ideirco ad Fraternam charitatem, juſtitiamque diſtributivam fovendam, & inter tantos Hæreticos animarum ſalutem magis procurandam, ad tres partes eamdem Provinciam, in geni linguis, & Nationibus diviſam conſiderantes, videlicet in Hungaricam, modo habentem circiter 146. Fratres, Germanicam, Religioſos itidem 141. continentem, & Slavonicam, ſub qua Croatæ comprehenduntur, numeri 181. conſtituentem, Alternativam quoque in tribus his partibus in Domino ſtatuere cenſemus, prout præſenti noſtro Decreto futuris perpetuis temporibus ſtatutam decernimus, & declaramus; itaut una electione fiat Germanus Provincialis; Hungarus, Cuſtos; Definitores duo ex Slavonica parte; unus ex Hungarica, & unus ex Germanica, ut Secretarius ad libitum Provincialis de Natione Slavonica aſſumatur, & Amanuenſis ſcriptor de Hungarica. Altera electione fiat Hungarus Provincialis, Slavus Cuſtos, Definitores duo Germani, unus Hungarus, & unus de Slavis; Secretarius Germanus, Amanuenſis Slavus. Tertia electione fiat de Slavonica parte Provincialis, Cuſtus Germanus, Definitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, Secretarius Hungarus, Amanuenſis Germanus: ſicque ſingulis in electionibus futuris hac methodo Alternativa continuari jubemus, & præcipimus. Quoad Guardianos Tertialitas de qualibet parte dictarum Nationum inſtituatur, ita tamen diſtributa, ut, quantum fieri poteſt, in locis ubi ſola una natio Populo in Prædicationibus inſervit, ejuſdem Nationis Superior ponatur cum Vicario.

§. 4. In locis vero, ubi duobus, vel tribus Nationibus ſervitur, Alternativa conſervetur, ut ſemel Superior Localis de una Natione, alia vice de alia fiat, Vicario ſemper exiſtente de altera Natione, quam ſit Guardianus, & Diſcretus de tertia Natione, ubi tribus Nationibus inſimul ſervitur concionibus. Novitiatum quælibet Natio in ſuo loco habeat ſub ſuo primario, & ſecundario Magiſtro; ita & profeſſorium ſub duobus Magiſtris. Quoad Lectores omnis poſſibilis æqualitas, vel Alternative trium partium ſervanda erit, ſine excluſione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatis, & Slavis una componitur pars, ideo in prædicta unitate ſemper utriſque habenda erit ratio, adeo ut in officiorum, & dignitatum diſtributione nunquam Croatæ rationabiliter conqueri poſſint. Volumus autem, etiam ad majorem omnium præfatorum firmitatem, ut antequam hæ noſtræ definitiones executioni demandentur, confirmatio Sanctæ Sedis per Patrem Procuratorem Generalem Reformatorum obtineatur, & ſollicitetur. Datum Romæ ex noſtro Conventu Araceœlitano 18. Martii 1727.

Fr. Matthæus a Pareta Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato S. R̃mæ P.

Franciſcus Antonius Maria Spinelli
Secretarius Generalis.

§. 5. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Procurator Generalis præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas memorati Matthæi Miniſtri Generalis Patentes literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§. 6. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, præfatorum Ordinis, Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris, die iv. Aprilis 1727. Pontificatus noſtri anno tertio.

Conſtitutio, qua confirmantur omnia Privilegia, exemptiones, & immunitates Ordini Minorum olim conceſſa.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

SUmme decet, ut quæ Romani Pontifices Anteceſſores Noſtri Ordinibus Regularibus magna pietatis, & doctrinæ laude in Eccleſia fulgentibus Privilegia conceſſerant, ea iterum per Nos confirmentur, qui Regularem profeſſionem emiſſimus, quique ex injuncto divinitus parvitati Noſtræ Apoſtolatus Officio tenemur eoſdem Ordines Sanctæ Matri Eccleſiæ die, noctuque famulantes, gratiis, & largitionibus Apoſtolicis in tam laudabili propoſito confovere.

Sane ex parte dilecti Filii Fratris Joſephi Mariæ ab Ebora Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis expoſitum eſt, hanc Sanctam Sedem Apoſtolicam eidem Ordini in Religioſa vivendi Regula, & Evangelica Paupertate, per veſtigia Beati

Fran-

Digitized by Google

Franciſci Auctoris ſui fideliter incedenti, plurimis Privilegiis ſe munificam, & liberalem oſtendiſſe. Quidam enim ex Romanis Pontificibus Anteceſſoribus Noſtris Seraphicam eorumdem Fratrum Minorum Regulam ſæpe numero, etiam in ſecundo Generali Concilio Lugdunenſi, approbaverunt; Alii verò quamplurimas exemptiones, immunitates, libertates, facultates, favores, Indulgentias, etiam plenarias, atque animabus in Chriſti charitate defunctorum applicabiles, peccatorum remiſſiones, abſolutiones, privilegia, prærogativas, atque Indulta ſpiritualia, & temporalia, aliaſque inſignes gratias eidem Ordini, & præcipue Fratribus Minoribus, qui a Regulari Obſervantia nuncupantur, & Beatæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia appellato Ordinibus conceſſerunt, atque Apoſtolica auctoritate impertiti fuerunt: Alii demum, ad quaſcumque contentiones extinguendas, pacem retinendam, unitatem, diſciplinamque religioſam ſervandam, & Prælatorum, Miniſtrorumque Regularium electionem rite, & pacifice peragendam, ejuſdemque Ordinis Sanctum, & felix regimen adminiſtrandum, præſertim eorumdem Fratrum de Obſervantia, Beatæ Claræ, & Tertii Ordinum præfatorum, multas ſanctiones, Ordinationes, Conſtitutiones, declarationes, & Decreta ediderunt, ac promulgarunt, de quibus omnibus exiſtunt Literæ Apoſtolicæ tenoris ſequentis, videlicet.

1. Honorii III. incipientes: *Quia Populares*, Pontificatus ſui anno IX.

2. Aliæ Gregorii IX. incipientes: *Cum illorum*, Pontificatus ſui anno III.

3. Aliæ ejuſdem Gregorii, incipientes: *Devotionis veſtræ*, Pontificatus ſui anno VI.

4. Aliæ ejuſdem Gregorii, incipientes: *Ad Audientiam*, ix. Kalendas Martii Pontificatus ſui anno XIV.

5. Aliæ ejuſdem Gregorii incipientes: *Quia confuſio*, Idibus Decembris Pontificatus ſui anno eodem.

6. Aliæ Alexandri IV. incipientes: *Ut in veſtris*, v. Kalendas Julii Pontificatus ſui anno I.

7. Aliæ ejuſdem Alexandri, incipientes: *Convenit ut ſacer* xvii. Kalendas Novembris Pontificatus ſui anno eodem.

8. Aliæ ejuſdem Alexandri, incipientes *Mente ſollicita* viii. Kalendas Auguſti Pontificatus ſui anno V.

9. Aliæ Martini IV. incipientes: *Exultantes*, iv. Idus Februarii Pontificatus ſui anno II.

10. Aliæ Nicolai IV. incipientes: *Quia nonnulli*, xi. Kalendas Maii Pontificatus ſui anno I.

11. Aliæ Bonifacii VIII. incipientes: *Inter cæteros*, iii. Idus Novembris Pontificatus ſui anno I.

12. Aliæ Eugenii IV. incipientes: *Ad ſtatum ſingulorum*, iv. Idus Maii Pontificatus ſui anno I.

13. Aliæ ejuſdem Eugenii, incipientes: *Licet Romani Pontifices*, Idibus Auguſti Pontificatus ſui anno IX.

14. Aliæ Nicolai V. incipientes: *Quia nonnulli*, xi. Kalendas Maii Pontificatus ſui anno I.

15. Aliæ ejuſdem, incipientes: *Et ſi cunctorum*, xvii. Kalendas Februarii Pontificatus ſui anno IV.

16. Aliæ Sixti IV. incipientes: *Cum ſemper*, iv. Maii Pontificatus ſui anno I.

17. Aliæ ejuſdem Sixti, incipientes: *Sacroſancta Romana* xii. Kalendas Decembris Pontificatus ſui anno III.

18. Aliæ ejuſdem Sixti, incipientes: *Dum ſingulos Regulares Ordines*, Kalendis Maii Pontificatus ſui anno IV.

19. Aliæ ejuſdem Sixti, incipientes: *Ut veſtris in hac parte*, iii. Idus Junii Pontificatus ſui anno eodem.

20. Aliæ ejuſdem Sixti: *Quæ & Mare magnum nuncupantur*, pridie Kalendas Septembris Pontificatus ſui anno eodem.

21. Aliæ ejuſdem Sixti, incipientes: *Scripſimus*, xxiv. Octobris Pontificatus ſui anno VIII.

22. Aliæ ejuſdem Sixti, *Quæ & Bulla aurea nuncupantur*, vii. Kalendas Auguſti Pontificatus ſui anno eodem.

23. Aliæ Innocentii VIII. incipientes: *Admonet Nos*, xiv. Kalendas Februarii Pontificatus ſui anno IV.

24. Aliæ Alexandri VI. incipientes: *Sacræ Religionis*, v. Februarii Pontificatus ſui anno VIII.

25. Aliæ Julii II. incipientes: *Hodie a nobis*, xv. Kalendas Junii Pontificatus ſui anno I.

26. Aliæ ejuſdem Julii, incipientes: *Alias ad ſupplicationem*, I. Junii Pontificatus ſui anno VI.

27. Aliæ ejuſdem Julii, incipientes: *Chariſſimi in Chriſto*, I. Julii Pontificatus ſui anno VIII.

28. Aliæ Leonis X. incipientes: *Notum facimus*, vii. Januarii Pontificatus ſui anno I.

29. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Religionis*, iii. Februarii Pontificatus ſui anno eodem.

30. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Affectu benevolentiæ*, xvi. Februarii Pontificatus ſui anno eodem.

31. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Dudum ſiquidem*, x. Junii Pontificatus ſui anno II.

32. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Cum ſicut Nobis*, xxix. Martii Pontificatus ſui anno III.

33. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Superioribus diebus*, xiv. Maii Pontificatus ſui anno V.

34. Aliæ ejuſdem Leonis: *Quæ Bulla Unionis nuncupantur*, iv. Kalendas Junii Pontificatus ſui anno eodem.

35. Aliæ ejuſdem Leonis: *Quæ & Bulla concordiæ nuncupantur*, pridie Idus Junii Pontificatus ſui anno eodem.

36. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Exponi Nobis*, xxix. Julii Pontificatus ſui anno eodem.

37. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Licet alias*, vi. Decembris Pontificatus ſui anno eodem.

38. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Celebrato nuper*, xi. Aprilis Pontificatus ſui anno VI.

39. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Poſtquam*, viii. Auguſti Pontificatus ſui anno eodem.

40. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Dudum per Nos accepto*, x. Decembris Pontificatus ſui anno VII.

41. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Affectum benevolentiæ*, xi. Decembris Pontificatus ſui anno VIII.

42. Aliæ ejuſdem Leonis, incipientes: *Etſi pro injunctæ*, x. Januarii Pontificatus ſui anno IX.

43. Aliæ Adriani VI. incipientes: *Exponi Nobis*, xxxi. Julii Pontificatus ſui anno I.

44. Aliæ Clementis VII. incipientes: *Dum fructus uberes*, xxx. Maii Pontificatus ſui anno II.

45. Aliæ ejuſdem Clementis, incipientes: *Dum conſideramus*, xvi. Aprilis Pontificatus ſui anno III.

46. Aliæ ejuſdem Clementis, incipientes: *Cum ſicut nobis*, xxviii. Januarii Pontificatus ſui anno VII.

47. Aliæ ejuſdem Clementis, incipientes: *Vacantibus ſub Religionis*, xix. Septembris Pontificatus ſui anno VII.

48. Aliæ ejuſdem Clementis, incipientes: *Accepimus quod*, xx. Martii Pontificatus ſui anno VIII.

49. Aliæ Pauli III. incipientes: *Altitudo divini*, Kalendis Junii Pontificatus ſui anno III.

50. Aliæ

50. Aliæ ejuſdem Pauli, incipientes: *Dudum ſiquidem*, xiv. Januarii Pontificatus ſui anno V.

51. Aliæ ejuſdem Pauli, incipientes, *Dudum felicis*, xvii. Aprilis Pontificatus ſui anno VI.

52. Aliæ ejuſdem Pauli ſimiliter, incipientes: *Dudum felicis*, xxxi. Martii Pontificatus ſui anno X.

53. Aliæ ejuſdem Pauli, incipientes: *Solet Romanus Pontifex*, xix. Auguſti Pontificatus ſui anno XII.

54. Aliæ ejuſdem Pauli, incipientes: *Cum ſicut accepimus* xvii. Maii Pontificatus ſui anno XIII.

55. Aliæ Julii III. incipientes: *Paſtoralis Officii*, pridie Nonas Octobris Pontificatus ſui anno IV.

56. Aliæ Pauli IV. incipientes: *Ex clementi Sedis*, 8. Julii Pontificatus ſui anno I.

57. Aliæ Pii IV. incipientes ſimiliter: *Ex clementi Sedis*, xxvii. Aprilis Pontificatus ſui anno II.

58. Aliæ Beati Pii V. incipientes: *Dum ad uberes*, xxix. Julii Pontificatus ſui anno I.

59. Aliæ ejuſdem B. Pii, incipientes: *Et ſi Mendicantium*, xvii. Kalendas Julii Pontificatus ſui anno II.

60. Aliæ ejuſdem B. Pii, incipientes: *Ex ſupernæ*, xvii. Kalendas Septembris Pontificatus ſui anno eodem.

61. Aliæ ejuſdem B. Pii, incipientes: *Ea eſt officii noſtri ratio*, v. Nonas Julii Pontificatus ſui anno III.

62. Aliæ ejuſdem B. Pii, incipientes: *Romani Pontifices*, xix. Julii Pontificatus ſui anno VI.

63. Aliæ Gregorii XIII. incipientes: *Conſuevit Romanus Pontifex*, viii. Septembris Pontificatus ſui anno II.

64. Aliæ ejuſdem Gregorii, incipientes: *Quoniam Noſtræ*, viii. Aprilis Pontificatus ſui anno III.

65. Aliæ ejuſdem Gregorii, incipientes: *Paſtoralis Officii*, xxii. Martii Pontificatus ſui anno IX.

66. Aliæ ejuſdem Gregorii, incipientes: *Significaſti Nobis*, xxxi. Decembris Pontificatus ſui anno XIII.

67. Aliæ Sixti V. incipientes: *Et ſi Mendicantium*, xxviii. Januarii Pontificatus ſui anno I.

68. Aliæ ejuſdem Sixti, incipientes: *Romani Pontificis Providentia*, xxiv. Martii Pontificatus ſui anno eodem.

69. Aliæ ejuſdem Sixti, incipientes: *Deſolatæ Gregis*, viii. Novembris Pontificatus ſui anno II.

70. Aliæ Clementis VIII. incipientes: *Cum ſicut*, x. Maii Pontificatus ſui anno IX.

71. Aliæ ejuſdem Clementis, incipientes: *Viſo memoriali*, xxv. Januarii Pontificatus ſui anno XI.

72. Aliæ ejuſdem Clementis, incipientes: *Licet Sacro*, xii. Januarii Pontificatus ſui anno xiii.

73. Aliæ ejuſdem Clementis, incipientes: *Expoſitum Nobis*, xxviii. Januarii Pontificatus ſui anno eodem.

74. Aliæ ejuſdem Clementis, incipientes: *Quæcumque a Sede*, vii. Decembris Pontificatus ſui anno eodem.

75. Aliæ Pauli V. incipientes: *Expoſitum Nobis*, xxv. Junii Pontificatus ſui anno IV.

76. Aliæ ejuſdem Pauli, incipientes: *Cum inter Fratres*, xx. Novembris Pontificatus ſui anno XI.

77. Aliæ ejuſdem Pauli, incipientes: *Pro parte*, iii. Junii Pontificatus ſui anno XIII.

78. Aliæ ejuſdem Pauli, incipientes: *Congregatio Sacrarum*, xxiii. Martii Pontificatus ſui anno XV.

79. Aliæ Gregorii XV. incipientes: *Cum alias*, xvii. Auguſti Pontificatus ſui anno I.

80. Aliæ Urbani VIII. incipientes: *Romanus Pontifex*, xxv. Martii Pontificatus ſui anno I.

81. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Alias a felicis Recordationis*, vii. Februarii Pontificatus ſui anno II.

82. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Cum ſicut Dilectus*, xxx. Junii Pontificatus ſui anno eodem.

83. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes ſimiliter: *Cum ſicut*, eiſdem die, & anno.

84. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Exponi Nobis*, viii. Auguſti Pontificatus ſui anno III.

85. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Expoſitum Nobis*, xix. Februarii Pontificatus ſui anno V.

86. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Ex incumbentis*, xix. Januarii Pontificatus ſui anno VII.

87. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Cum Procurator*, xxii. Martii Pontificatus ſui anno IX.

88. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Exponi Nobis*, xii. Julii Pontificatus ſui anno eodem.

89. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Cum ſicut*, ii. Martii Pontificatus ſui anno XV.

90. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Exponi Nobis*, xxviii. Julii Pontificatus ſui anno eodem.

91. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Alias poſtquam*, ix. Decembris Pontificatus ſui anno XVII.

92. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Sacra Congregatio*, xxix. Januarii Pontificatus ſui anno XVIII.

93. Aliæ ejuſdem Urbani ſimiliter, incipientes: *Sacra Congregatio*, x. Septembris Pontificatus ſui anno eodem.

94. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Juſtis, ac Honeſtis*, iii. Maii Pontificatus ſui anno XX.

95. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Sacra Congregatio*, eiſdem die, & anno.

96. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Alias a Nobis*, x. Junii Pontificatus ſui anno eodem.

97. Aliæ ejuſdem Urbani, incipientes: *Cum ſicut*, xvii. Novembris Pontificatus ſui anno eodem.

98. Aliæ Innocentii X. incipientes: *Alias pro exequutione*, xxvii. Martii Pontificatus ſui anno III.

99. Aliæ ejuſdem Innocentii, incipientes: *Sacra Congregatio*, xv. Decembris Pontificatus ſui anno eodem.

100. Aliæ Alexandri VII. incipientes: *Cum ſicut*, xi. Junii Pontificatus ſui anno V.

101. Aliæ ejuſdem Alexandri, incipientes: *Alias pro parte*, xxii. Junii Pontificatus ſui anno IX.

102. Aliæ Clementis X. incipientes: *Exponi Nobis*, xxiii. Septembris Pontificatus ſui anno VI.

103. Aliæ Innocentii XI. incipientes: *Nuper a Congregatione*, xxvi. Novembris Pontificatus ſui anno III.

104. Aliæ ejuſdem Innocentii, incipientes: *Exponi Nobis*, xxvii. Novembris Pontificatus ſui anno IV.

105. Aliæ ejuſdem Innocentii, incipientes; *Alias ad ſupplicationem*, xvi. Septembris Pontificatus ſui anno IX.

106. Aliæ ejuſdem Innocentii, incipientes: *Alias pro parte*, xvi. Junii Pontificatus ſui anno X.

107. Aliæ ejuſdem Innocentii, incipientes: *Exponi Nobis*, xvi. Octobris Pontificatus ſui anno eodem.

108. Aliæ ejuſdem Innocentii, incipientes ſimiliter: *Exponi Nobis*, x. Februarii Pontificatus ſui anno XII.

109. Aliæ ejuſdem Innocentii, ſimiliter incipientes: *Exponi Nobis*, x. Aprilis Pontificatus ſui anno eodem.

110. Aliæ Innocentii XII. felicis recordationis Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, incipientes: *Chriſtifidelium*, xvi. Kalendas Martii Pontificatus ſui anno III.

111. Aliæ ejuſdem Innocentii, incipientes: *Nuper pro parte* vii. Aprilis Pontificatus ſui anno eodem.

112. Aliæ ejuſdem Innocentii, incipientes, *Debi-*

Digitized by Google

tam xix. Maii Pontificatus ſui anno eodem.

113. Aliæ ejuſdem Innocentii, incipientes: *Alias a felicis memoriæ* v. Decembris Pontificatus ſui anno VI. reſpective expeditæ.

Quum autem, ſicut eadem petitio continebat, iidem Fratres Minores de Obſervantia Apoſtolicas largitiones, tam enis literas fel. mem. Leonis X. Anteceſſoris Noſtri incipientes: *Ite & Vos*, Univerſo Ordini Beati Franciſci, quam poſt Leonem ad hæc uſque tempora iiſdem Fratribus de Obſervantia, Beatæ Claræ, & Tertio de Pœnitent ia Ordinibus, collata Privilegia illæſa, & ſarta tecta teneri opteat, memoria repetentea per Sedem Apoſtolicam ſemel conceſſa, licet ſæpe numero approbata, & confirmata, ſi denuo Apoſtolicæ auctoritatis præſidio fulciantur, in ſuo robore magis perſiſtere, & maximum pondus apud omnes Chriſtifideles obtinere, propterea iidem Fratres Minores de Obſervantia prædictas literas Apoſtolicas noſtra auctoritate approbari, confirmari, & innovari cupientes, per eumdem Joſephum Mariam Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut dicti Ordinis Minorum ſtabilitati, & decori, juxta eorum vota, conſulere, deque Apoſtolica benignitate providere, ut in aliis jam fecimus, dignaremur.

114. Dudum enim per quaſdam Literas Noſtras IV. Idus Decembris 1725. incipientes: *Solicitudo Eccleſiæ*, inter alia ſuperius indicatam Conſtitutionem Pii Papæ V. cujus initium: *Cum ad uberes*, qua Ordines Regulares Mendicantium utriuſque ſexus, reſque eorum a quibuſcumque exactionibus, & vectigalibus eximuntur, de verbo ad verbum inſertam confirmavimus, & Ordinem Fratrum Minorum Regularis, & ſtrictioris Obſervantiæ inter quatuor Mendicantium Ordines comprehenſum, iderque Privilegiis in eadem Conſtitutione expreſſis gaudere declarantes, illum ab omnium vectigalium onere, & literarum ſolutione, præſertim in Dominiis S. R. E. perpetuo eximimus, aliiſque gratiis Apoſtolicis cumulavimus.

115. Per alias etiam Literas Noſtras Romæ datas apud Sanctum Petrum anno 1725. xv. Idus Decembris Pontificatus Noſtri anno II. incipientes *Paterna Sedis Apoſtolicæ*, alias Literas, & Privilegia a Romanis Pontificibus Anteceſſoribus Noſtris in Tertiarios quoſcumque, eorumque Ordinem quomodolibet collata, ipſoſque Tertiarios habitum Pœnitentiæ a Fratribus Minoribus de Obſervantia ſumentes, & ab eis dependentes, omnimodæ juriſdictioni, & regimini Superiorum Generalium denuo ſubjecimus, & commendavimus.

116. Ad hæc per alias literas Noſtras ſub Annulo Piſcatoris Romæ pariter datas apud Sanctum Petrum die xiv. Februarii 1726. Pontificatus Noſtri anno II. incipientes: *Paſtoralis officii* ſtatuimus, & ordinavimus, ut Fratres Minores de Obſervantia ubique terrarum tam in Proceſſionibus, quam in publicis, & privatis actibus, & functionibus ſuper omnes Fratres Reformatos Miniſtro Generali totius Ordinis Minorum ſubjectos præcedentia gauderent.

117. Mox per alias Romæ datas apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1727. Kalendis Martii Pontificatus Noſtri anno III. incipientes: *Ex quo Sedes Apoſtolica*, conceſſimus, & indulſimus, ut in Eccleſia Beatæ Mariæ de Araceli de Urbe Conventus eorumdem Fratrum Minorum Obſervantium Archiconfraternitas Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ inſtitueretur, cui aliæ quæcumque Confraternitates aggregari poſſent, cum nonnullis Indulgentiis in iiſdem literis latius adductis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus. (a)

118. Præterea Eccleſiis Miniſtro Generali ejuſdem Ordinis Fratrum Minorum ſubjectis Indulgentias Altaris Privilegiati, ſub nonnullis modis, & formis conceſſimus, ut in Decreto ea de re die xiv. Decembris anni 1725. vulgato plenius continetur.

119. Hodie vero per literas incipientes: *Loca Sancta*, Indulgentias, & privilegia quæcumque ad Loca Sancta Palæſtinæ accedentibus, & Guardiano, & Fratribus Minoribus de Obſervantia ibidem morantibus, & exercitium Viæ Crucis in Eccleſiis eorumdem Fratrum peragentibus antea conceſſa, Noſtris quoque literis incipientibus: *Inter plurima*, approbavimus, confirmavimus, extendimus, & ampliavimus, ut in iiſdem Noſtris literis hodie confectis latius exprimitur.

120. Quare eidem Joſepho Mariæ ſpecialem gratiam facere volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, approbationes jam dictas, explicationes, declarationes, exemptiones, immunitates, libertates, facultates, favores, Indulgentias, etiam plenarias, & animabus in Chriſti charitate defunctorum applicabiles, peccatorum remiſſiones, abſolutiones, privilegia, & indulta ſpiritualia, & temporalia, etiam quoad ſuſceptionem Sacrorum Ordinum extra tempora a jure ſtatuta abſque exhibitione literarum Apoſtolicarum in forma Brevis, ſed vigore privilegiorum per Apoſtolicam Sedem, vel expreſſe, vel per viam communicationis Regularibus conceſſorum, ut nuper a Nobis ipſis in Concilio Lateranenſi, & per Congregationem particularem Decretum eſt.

121. Aliaſque gratias per modum etiam communicationis, & extenſionis cum aliis Ordinibus Mendicantium, & non Mendicantium, præſertim Sancti Benedicti, ac quem Nos profeſſi ſumus, Ordinis Prædicatorum, necnon Societatis Jeſu; Item Sanctiones, Ordinationes, Decreta, Moderationes, Conſtitutiones tam in Univerſi Ordinis Beati Franciſci ſub Fratrum Minorum tantum, aut ſub alia quacumque denominatione, quæ hic pro expreſſa habeatur, quam in eorumdem Fratrum Minorum Obſervantium, Beatæ Claræ, & Tertii de Pœnitentia Ordinum, quorum privilegiorum confirmatio per Nos facta ſalva, & illæſa perſiſtat, etiam quoad Superiores, Fratres, Moniales, Sorores eorumdem trium Ordinum, perſonaſque quaſcumque, & Procuratores, & Sindicos quorumvis Conventuum, ipſoſque Conventus, Monaſteria, Domus Regulares, Eccleſias, & alia loca, etiam quoad ritum celebrationis Miſſarum, recitationis horarum Canonicarum, & aliarum precum, ac feſta Sanctorum Ordinis Minorum.

Confirmamus etiam ſuperius memoratas literas Apoſtolicas in iis, quæ præſentem ſtatum pacificum aliorum Ordinum Beati Franciſci nulla in re perturbant, & præcipue literas Apoſtolicas prædictorum Anteceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum, & alias quaſcumque Apoſtolicas literas quomodocumque editas, atque vulgatas, dummodo earum exiſtentia legitime, & valide comprobetur, etiamſi eædem literæ ſæpius conceſſæ fuiſſent, quas omnes, & ſingulas, inque iis contenta quæcumque,

atque

(a) *Hujuſmodi Apoſtolicas literas ſuper Archiconfraternitate Conceptionis B. M. V. non retulimus, quia ob varias rationes hactenus executioni nequaquam demandatæ fuerunt. Videri tamen poſſunt in Regeſto P. Joſephi Mariæ ab Ebora typis Romæ impreſſo pag. 195.*

Digitized by Google

atque inde legitime deducta pariter confirmamus, una cum reſcriptis per Venerabiles Fratres Noſtros S. R. E. Cardinales inde confectis in favorem dictorum Fratrum; volentes, ut hic pro ſufficienter expreſſis, atque inſertis tenores eorumdem reſcriptorum, & literarum cum omnibus clauſulis, decretis, & derogationibus ſuis habeantur.

122. Una cum his præterea confirmamus duo alia decreta per eoſdem Venerabiles Fratres Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Immunitati Eccleſiaſticæ tuendæ præpoſitos, quorum prius editum eſt die x. Maii 1669. quo Procuratores, & Sindicos Fratrum Minorum de Obſervantia ex literis Apoſtolicis fel. mem. Anteceſſoris Noſtri Clementis Papæ VII. gaudere declarantur privilegio fori in Cauſis Civilibus, Criminalibus, & mixtis, nec poſſe compelli ad exercenda munia publica Communitatis, nec ab ullo moleſtari, niſi coram legitimo Conſervatore.

123. Alterum vero die xiv. Januarii 1698. vulgatum, quo Agentes Monaſteriorum Monialium Ordinis Beatæ Claræ exempti dicuntur à repreſaliis. Confirmamus item declarationem S. R. E. Cardinalium bono Regimini præpoſitorum die xxiv. Januarii 1599. factam, qua ſinguli Apoſtolici Sindici pro ſingulis Conventibus Fratrum Minorum Obſervantium legitime deputati a ſolutione Collectarum in oneribus Communitatum exempti eſſe ſtatuuntur.

124. Demum confirmamus, & perpetuo approbamus quæcumque alia decreta, Apoſtolicaſque declarationes per eoſdem S. R. E. Cardinales quandocumque, & quomodocumque vulgatas pro Fratribus Minoribus Obſervantibus, & Beatæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia Ordinibus, dummodo ejuſmodi literæ, & declarationes Concilii Tridentini Decretis non adverſentur: In plenam etiam obſervantiam, priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtituimus, revocamus, innovamus omnia, & ſingula præmiſſa, & quatenus opus eſt, ea omnia denuo concedimus, & indulgemus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, aut facti, quarumcumque ſolemnitatum de jure, uſu, conſuetudine, aut alias quomodolibet requiſitarum, ac in præmiſſis fortaſſe omiſſarum, nec non quoſcumque alios quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui forſan quomodolibet reperirentur, auctoritate Noſtra ſupplemus.

Volumus autem præſentes Noſtras literas, & in eis, ut dictum eſt, contenta quæcumque, ſemper validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque totos, plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus, & ſingulis, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & in futurum ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari: neque ullo unquam tempore ex quocumque capite, etiam in corpore juris expreſſo, aut ex qualibet cauſa, quantumvis pia, legitima, privilegiata, & juridica, ex eo etiam, quod quicumque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet ex qualibet cauſa, ratione, actione, vel occaſione jus, aut intereſſe habentes, vel ſe habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & cauſæ, propter quas eædem præſentes literæ prodierint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, vel intentionis Noſtræ, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, ac ſpecificam, & individuam mentionem requirente defectu, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumve aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non forent, aut ex quocumque alio colore, prætextu, ratione, aliave cauſa, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda eſſet, notari, invalidari, retractari, limitari, infringi, reſtringi, in jus, vel controverſiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci poſſint: & nemo contra eas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, aut aliud quodcumque facti, vel gratiæ remedium impetrare, ſeu quomodolibet, etiam motu proprio conceſſo, uti, vel ſe juvare in judicio, vel extra illud valeat; nec eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus per Nos etiam, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, etiam die proxima poſt eorum aſſumptionem, vel alias motu ſimili, & Conſiſtorialiter, etiam ſi de his Noſtris præſentibus ſpecialis mentio fieret, pro tempore factis, & faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe volumus, & quotieſcumque illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac denuo etiam ſub quacumque poſteriori data conceſſas eſſe, & fore decernimus.

Sicque, & non alias per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere volumus, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca dilectis Filiis Noſtro dicti Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia nuncupatorum Cardinali Protectori, nunc, & pro tempore exiſtenti, ſeu in illius abſentia, vel defectu, alteri ex parte S. R. E. Cardinalibus munus Protectoris hujuſmodi gerenti, ac Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per eaſdem præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel alter eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, faciant auctoritate Noſtra plenum eorum effectum ſortiri, illiſque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere; non permittentes quemquam contra præſentium tenorem ſuper his quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, inquietari, vel impediri, contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, & invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Non obſtantibus Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis de non tollendo jure quæſito, & Conſtitutione fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere audeant, ſeu præſumant, ac in Concilio Generali edita de duabus dietis, aliiſque quibuſvis in contrarium præmiſſorum forſan quomodolibet editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Provincialibus, & Capitularibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia nuncupatorum, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, &

Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis per Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, & Nos ipſos, & Sedem prædictam, cum quibuſvis irritativis, annullativis, caſſativis, revocativis, modificativis, præſervativis, exceptivis, reſtitutivis, declarativis, mentis atteſtativis, ac derogatoriarum derogativis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu pari, ac Conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium eorumdem præmiſſorum conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, vel Commiſſarii Generalis Ordinis eorumdem Fratrum de Obſervantia, ſeu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii ejuſdem Miniſtri, vel Commiſſarii, aut Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novæ conceſſionis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſeptimo, quinto Nonas Martii Pontificatus Noſtri Anno III.

P. Cardinalis Pro-Datarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Viſa De Curia J. Archiep. Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Tranſumptum Decreti alias conditi ſuper Titulo, & Sigillo Miniſtri Generalis totius Ordinis extractum hoc anno ex Regeſtis Sac. Rit. Congr. occaſione novarum Controverſiarum, quas ſuper eodem titulo intentare volebant P.P. Conventuales.

RELIGIONIS SANCTI FRANCISCI.

CUm Procurator Generalis Fratrum Minorum Conventualium Sancti Franciſci ſex ab hinc annis ægrè ferret Miniſtrum Generalem de Obſervantia in præteritum uſum fuiſſe, & in præſentiarum uti titulo, & Sigillo cum Inſcriptione *Miniſtri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum*, recurſum habuit ad Sanctiſſimum ſupplicans mandari reformari hujuſmodi Titulum, tamquam non legitime dicto Miniſtro Generali de Obſervantia competentem: & ſupplicationem per Sanctiſſimum ad hanc Sacram Rituum Congregationem remiſſa, eadem Sacra Congregatio diſcuſſionem hujus negocii ad referendum uſque de Anno 1685. commiſit Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinali Muto, coram quo formato dubio de conſenſu ambarum partium: *An titulus Miniſtri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, quo inſignitur Miniſter Generalis Obſervantium, ſit reformandus?* Utraque parte ſæpè ſæpiùs in facto, & jure deſuper informante, & audita, ad relationem ejuſdem Eminentiſſimi Cardinalis Muti, cauſa acerrime in plena Congregatione diſcuſſa, Sac. Rituum Congregatio reſpondit *nihil innovandum, & Miniſtrum Generalem de Obſervantia legitime uſum fuiſſe*, & uti poſſe, *Titulo, & Sigillo cum Inſcriptione Miniſtri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum*; Et ita ſervari mandavit. Die 22. Martii 1631.

RELIGIONIS S. FRANCISCI.

REligio Minorum Conventualium conqueſta eſt apud Sanctiſſimum de Decreto ab hac Sac. Rituum Congregatione emanato ad favorem Miniſtri Generalis de Obſervantia Sancti Franciſci circa uſum *Tituli, & Sigilli Miniſtri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum*, ſupplicans tanquam non audita in ſuis juribus, audiri in Signatura gratiæ, & mandari illuſtriſſimo Datario, qui concedat ad hoc ſuperſeſſoriam neceſſariam.

Ex adverſo autem Frater Alphonſus de Prato Procurator Generalis Minorum Obſervantium adiens, & ipſe cum ſupplici libello eumdem Sanctiſſimum ſupplicavit, quod ſtante jure ſuæ Religionis quæſito tam ex Bullis Pontificiis, quam etiam ex noviſſimo Decreto, parte adverſa ſuper uſu dicti Tituli, & Sigilli per quinquennium, & ultra, ſæpius audita, & replicante, nemine ex Eminentiſſimis Patribus contradicente, ad ſui favorem edito, & etiam impreſſo, Sanctitas ſua dignaretur huic negocio perpetuum ſilentium, ut par eſt, imponere: & utraque ſupplicatione per Sanctiſſimum ad hanc Sacram Congregationem remiſſa, eadem Sacra Congregatio, unanimi Eminentiſſimorum Patrum conſenſu, cenſuit *ex hactenus deductis non eſſe locum novæ Audientiæ*, & mandavit Secretarium alloqui cum Sanctiſſimo juxta mentem. Die 12. Aprilis 1631.

Feria 6. die 25. Aprilis Ego Secretarius allocutus fui cum Sanctiſſimo juxta mentem Sacræ Congregationis, & Sanctitas Sua mandavit mihi, ut alloquerer, prout feci, R. P. D. Datarium pro imponendo perpetuo ſilentio.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeſchi Archiep. Apamenus Secretarius.

BRE-

Digitized by Google

B R E V E

Moderatorium Conſtitutionis Univerſalis Eccleſiæ *pro Familia Ultramontana.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias nos per quandam noſtram Conſtitutionem, cujus initium eſt *Univerſalis Eccleſiæ regimini*, quam non minus pro paterno, quem erga inclitum Fratrum Minorum S. Franciſci Ordinem gerimus, devotionis, & charitatis affectu, quam ad antiquam Regularem Obſervantiam in eo fartam, tectamque tuendam, & reſtituendam, non ita pridem edidimus, inter alia diſpoſuimus, quod in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus reſpective eorumdem Fratrum tam de Obſervantia, quam Reformatorum, Diſcalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel quocumque alio nomine nuncupatorum, ſub directione, ac gubernio Miniſtri Generalis dicti Ordinis degentium, ſoli deinceps Patres Diffinitorii cujuslibet Provinciæ ad id electi, nimirum Miniſter Provincialis, Cuſtos, & Diffinitores, qui numero quatuor eſſe ſolent, voce conſultiva, & deciſiva uti, & frui deberent, prout in eadem noſtra Conſtitutione, cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & ad verbum inſerto habere volumus, uberius continetur.

Cum autem, ſicut Filii Fratres Provinciarum de Obſervantia, Recollectorum, ac Tertii Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci Familiæ Ultramontanæ nobis nuper exponi fecerunt, ex quadam propemodum neceſſaria hactenus apud eos ſervata, ac tum Capitulis Generalibus ejuſdem Ordinis, tum etiam Sedi Apoſtolicæ, ſicuti ex quibuſdam felicis recordationis Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri Literis conſtare dicitur, probata conſuetudine, in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis hujuſmodi, præter Miniſtrum Provincialem, Cuſtodem, & quatuor Diffinitores præfatos, duo alii Fratres quoad Provincias eorum de Obſervantia, & unus dumtaxat quoad illas Recollectorum, & Tertii Ordinis, ad ſuffragium ferendum admitti conſueverint, iſque uſus invaluerit, potiſſimum ne in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis præfatis deſint Religioſi in rebus ad eaſdem Provincias pertinentibus verſati, qui Officiales electos, ubi opus eſt, de illis edocere valeant, præſertim cum dictæ Provinciæ vaſtæ exiſtant, ac Conventuum copia abundent, & ut plurimum iidem Officiales recenter electi debitam de ipſis Provinciis, earumque ſtatu cognitionem non habeant: Nobis propterea Exponentes præfati humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui Provinciarum prædictarum bonum regimen, felicemque progreſſum, & tranquillitatem ſinceris exoptamus affectibus, hiſce juſtis, & rationabilibus ex cauſis adducti, memoratam noſtram Conſtitutionem in hac parte tantum declarare, & moderari, ipſoſque Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod in dictis Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provinciarum Fratrum de Obſervantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis Familiæ Ultramontanæ, in quibus tamen, antequam præfata noſtra Conſtitutio emanaret, enarrata conſuetudo vigebat, & non alias, ultra Miniſtrum Provincialem, Cuſtodem, & quatuor Diffinitores prædictos, ex-Miniſter Provincialis immediatus, qui pro tempore officio ſuo perfunctus fuerit, votum, ſeu ſuffragium, ſicuti antea, ferre, & habere, ac quoad Provincias ipſorum Fratrum de Obſervantia, præter eumdem ex-Miniſtrum Provincialem immediatum, ac in locum antiquioris Patris alius inſuper Religioſus quolibet triennio a ſenioribus, ſeu antiquioribus Patribus cujuslibet Provinciæ, qui inibi juxta eorum graduationem reperientur, incipiendo, ita ſcilicet, quod Patres Ordinis ex-Miniſtros Provinciales, actuales vero illos, qui habituales vocantur, præcedant; & ſi non adſint Fratres his qualitatibus prædıti, etiam Lectores Jubilati, ac demum ii, qui ad ejuſdem noſtræ Conſtitutionis præſcriptum ſubrogandi veniunt, accerſantur, & admittantur, ſimiliter vocem habere, & ferre libere, licite, & valide poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica harum ſerie concedimus, & permittimus: cum hoc tamen, quod ejuſmodi ex-Miniſter Provincialis, ac alius Religioſus Fratrum de Obſervantia a Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis præfatis per triennium, quo durante, illa ingredi nequeant, vacare teneantur, tametſi in illis ad quemvis gradum ſuarum Provinciarum exacto dicto triennio deligi, ſeu in locum aliorum Patrum ſubrogari valeant, cum mens, & intentio noſtra ſit providere, ne iſtorum ex-Miniſtri Provincialis, & alterius Religioſi ſuffragia ſint perpetua, ſeu ſemper in gubernio perſiſtant, ac propterea volumus, quod in ſequenti Capitulo, præter ex-Miniſtrum Provincialem immediatum præfatum, ita ſubſtituantur antiquiores, & ſeniores Patres in Provinciis Fratrum de Obſervantia, uti ſupra diſpoſitum fuit: quod ſi uno triennio Pater Ordinis vocem habuerit, ſequenti triennio, niſi alius Pater Ordinis ſive actualis, ſive habitualis adfuerit, Pater Provinciæ ſuccedere debeat, ſervato ſemper ordine in ſubrogationibus hujuſmodi per nos in memorata noſtra Conſtitutione præſcripto. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus ſunt contraria, noſtra præfata, & quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non omnibus, & ſingulis illis, quæ in eadem noſtra Conſtitutione conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xiv. Junii 1727. Pontificatus Noſtri Anno IV.

F. Cardinalis Oliverius.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

Digitized by Google

Confirmatur Decretum Miniſtri Generalis Ordinis ſuper exercitio Cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ordinis in Regno Galliarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Miniſtrorum Provincialium, aliorumque Superiorum Provinciæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia nuncupatorum in Regno Galliarum conſiſtentium, Nobis expoſitum fuit, quod dilectus filius Matthæus a Pareta Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupati, menti, & intentioni Noſtræ ei vivæ vocis oraculo expreſſæ inhærens, die 20. Martii proxime præteriti Miniſtris Provincialibus dictarum Provinciarum præcepit, ut in eiſdem Provinciis exercitium, ac peritiam Cantus firmi Eccleſiaſtici, quem *Gregorianum* vulgo appellant, a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, ad uſum S. R. E. ordinati, promovere curarent, ac tenerentur, prout uberius continetur in Ipſius Matthæi Miniſtri Generalis Decreto deſuper edito, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

§. 1. Quoniam literis noſtris nuper expeditis pro tota hac noſtra Familia Ciſmontana de mente, & oraculo Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti Papæ XIII. executioni mandandum intimavimus, quod in omnibus, & ſingulis Conventibus cujuſcumque Inſtituti tam Obſervantium, quam Reformatorum, & Excalceatorum ſub cura noſtra, officium diurnum celebretur, celebrarique debeat cantu firmo Eccleſiaſtico, *Gregoriano* vulgo dicto, diebus maxime ſolemnibus, & feſtivis, juxta antiquam, & laudabilem conſuetudinem Majorum noſtrorum, hujuſmodi piiſſimæ menti, & oraculo Sanctiſſimi inhærentes, ne dum precibus humilibus pro parte Provinciarum hujuſmodi Ordinis de Pœnitentia in Gallia Nobis expoſitis annuere, verum etiam præcipere decrevimus, ſicut harum tenore præcipimus, quatenus Miniſtri Provinciales dictarum Provinciarum promovere curent, ac teneantur, mediantibus Religioſis peritis, & expertis, in Juvenibus exercitium, & notitiam ejuſmodi Cantus firmi, ſeu *Gregoriani* a Summis Pontificibus ad uſum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ordinati, & a Majoribus noſtris in toto Ordine introducti, & practicati, juxta mentem Seraphici Patris Noſtri Sancti Franciſci, quam in Regula verbis præceptivis Clericis expreſſit, & intimavit. Datum Romæ in hoc noſtro Aracœlitano Conventu die 20. Martii 1727.

F. Matthæus a Pareta Miniſter Generalis.
Loco ✠ Sigilli.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerit, ſupplemus.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Junii 1727. Pontificatus Noſtri Anno quarto.

Cuſtodia Sancti Nicolai in Lotharingia in Provinciam erigitur.

BENEDICTVS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

SOlicitudo paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholicæ regimini, divina diſpoſitione, præſidemus, nos admonet, ut paternam religioſorum virorum altiſſimi obſequiis ſub arctioris vitæ inſtituto mancipatorum curam gerentes, felici illorum ſtatui, ac progreſſui, & Religionis incremento, quantum nobis ex alto conceditur, proſpicere jugiter ſtudeamus. Cum itaque, ſicut accepimus, alias dilectus filius nobilis vir Leopoldus Lotharingiæ, & Barri Dux, non minus pro avita ſua in Deum pietate, & ſingulari erga Ordinem Fratrum Minorum Sancti Franciſci devotione, quam excitatus ſuavis odoris fragrantia in univerſum ejus Dominium diffuſa, vitæ, ac bonæ converſationis exemplo, religioſiſque in vinea Domini laboribus dilectorum filiorum Fratrum ejuſdem Ordinis de Obſervantia Recollectorum nuncupatorum Cuſtodiæ Sancti Nicolai in Lotharingia nuncupatæ, quæ infraſcriptis ſeptem Conventibus Longuicenſi, Gondrecurienſi, Damblinienſi, Conflnentino, Aſpermontano, Sifoldienſi, Buinievilienſi, & Hoſpitio Mirecurienſi, ubi Novitiatus cum tribus Sacræ Theologiæ tum Scholaſticæ, tum Moralis, & uno Philoſophiæ curſibus inſtitutus reperitur, ac quorum Religioſi catholicæ doctrinæ ſemen longe, lateque ſpar-

ſpargere non deſiſtunt, & exactiori Regulæ, quam profitentur, obſervantiæ, non ſine ingenti populorum ædificatione ſedulo incumbunt, eamdem Cuſtodiam, cui, data occaſione, novos Conventus addere paratus erat, in Provinciam erigi exoptans, literas ad noviſſimum Capitulum Generale prædicti Ordinis in Alma Urbe noſtra celebratum pro ejuſmodi erectione obtinenda dediſſet, quibus acceptis, idem Capitulum Generale decrevit numerum, & Statum Conventuum, & Hoſpitii prædictorum, ab uno Commiſſario Generali dicti Ordinis prius examinandos, & illius Miniſtro Generali ſignificandos fore, quam ad erectionem prædictam deveniretur, quæ quidem omnia rite, ac ordine adimpleta fuerunt: verum quia, juxta ſtatuta generalia auctoritate Apoſtolica confirmata, ac decreta Capitulorum Generalium dicti Ordinis, enarratus Conventuum numerus ſatis non eſt, ut in Provinciam erigatur, niſi ſpecialis noſtra, & hujus Sanctæ Sedis in hac parte, ut alias ſæpius factum fuiſſe memoratur, accedat diſpenſatio, & facultas. Hinc eſt, quod nos pio ejuſdem Leopoldi Ducis deſiderio hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, ſimulque firmiori, & ſolidiori ejuſdem Cuſtodiæ ſtatui, proſperoque illius regimini, & progreſſui providere volentes, ac dilectorum filiorum Cuſtodis, & Diffinitorum, aliorumque Fratrum Cuſtodiæ hujuſmodi ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædictam Cuſtodiam, tametſi nonniſi ſeptem Conventibus, ac Hoſpitio de præſenti conſtantem, ſicut præmittitur, in novam Provinciam Fratrum Recollectorum dicti Ordinis, quæ Provincia Sancti Nicolai itidem nuncupari debeat, ac Capitula Provincialia Pro Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Diffinitorum, aliorumque Officialium ipſius Provinciæ electione, Congregationes, alioſque congreſſus, ad inſtar aliarum Ordinis hujuſmodi, celebrare, ac omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ tam de jure, quam uſu, & conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſit, & valeat, tenore præſentium, ſine cujuſquam præjudicio, in perpetuum erigimus, & inſtituimus. Decernentes ipſas præſentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, & ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignitatis, non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarint, adductæ, aut verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex quavis alia, etiam quantumlibet individua, juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, & quantumvis formali, ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu proprio, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas literas præſentes ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & i[...]os effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad qu[...] ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, illiuſque Capitulorum Generalium, & Cuſtodiæ hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, decretis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apoſtolicis, etiam dicto Ordini, ejuſque Superioribus, & quibuſvis aliis perſonis, & locis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibus etiam, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenore hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimeretur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Julii 1727. Pontificatus Noſtri anno quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

Loco ✠ Sigilli.

Statuitur Præcedentia Clericorum ſupra Laicos in Provinciis Diſcalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DUdum emanarunt a felicis record. Urbano PP. VIII. Prædeceſſore Noſtro literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet.

UR-

Digitized by Google

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM, ſicut dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, ex quo Fratres Laici, ſeu Converſi ejuſdem Ordinis indebite prætenderint ſemper, & prætendant, ſe in omnibus, & ſingulis functionibus tam publicis, quam privatis Fratres Clericos dicti Ordinis præcedere debere, graviſſimæ perturbationes, lites, & contentiones, aliaque incommoda orta fuerint, & in dies oriantur, non ſine maximo perſonarum ſecularium ſcandalo, & offenſione, & propterea idem Procurator Generalis per Nos in præmiſſis opportune provideri deſideret; Hinc eſt, quod Nos eorumdem Fratrum, quos Deo in humilitatis Spiritu juxta ſuam vocationem ſervire convenit, tranquillitati conſulere, & ne ob præmiſſa mutuæ inter eos charitatis ardor intepeſcat, providere pro noſtra Paſtorali cura volentes; motu proprio, ac ex certa ſcientia noſtris, ne de cœtero ulli dicti Ordinis Fratres Laici, ſeu Converſi, quovis ſub prætextu, quæſito colore, vel ingenio, & nomine antiquioris ſuæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emiſſæ profeſſionis, ſeu cujuſvis conſuetudinis, Fratres Clericos ejuſdem Ordinis in quibuſvis functionibus tam publicis, quam privatis præcedere, & ne quicumque Superiores ejuſdem Ordinis id deinceps quoquomodo permittere audeant, vel præſumant, ſub excomunicationis pœna ipſo facto per contrafacientes incurrenda, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, ordinamus, & prohibemus. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, Fratribus, & perſonis, ſub quibuſvis verbis, tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcomque. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus adhibeatur fides, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xvii. Novembris MDCXXXXII. Pontificatus Noſtri Anno vigeſimo.

M. Antonius Maraldus.

Ac ſubinde idem Urbanus Prædeceſſor literas prædictas, occaſione confirmationis ſtatutorum, quæ pro Provincia ipſorum Fratrum Reformatorum condita fuerant, per alias ſuas in pari forma Brevis die xiii. Decembris ejuſdem anni MDCXXXXII. expeditas literas, approbavit, & confirmavit, illarumque obſervantia, & executio in Capitulis Generalibus ipſius Ordinis anno MDCXLV. in Civitate Toletana, & anno MDCLXXVI. in Alma Urbe habitis diſtricte injuncta fuit. Poſtmodum vero quondam Frater Petrus Marinus Sormanus dicti Ordinis, dum viveret, Miniſter Generalis, quandam prius a ſe deſuper editam declarationem ad omnes Hiſpaniarum Provincias Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum direxit, ibique publicari, & executioni mandari præcepit, vigore præſentiom ſuarum literarum, die x. Maii MDCLXXXVI. editarum, quæ a rec. mem. Innocentio PP. XI. Prædeceſſore Noſtro confirmatæ fuerunt per ſuas itidem in ſimili forma Brevis literas tenoris ſequentis, nimirum.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Didacus de Eſcazena Sacræ Theologiæ Lector, & Sancti Officii Inquiſitionis in Hiſpania Qualificator, ſeu Conſultor, ac Provinciæ S. Didaci Fratrum Minorum Ordinis Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum in Romana Curia Procurator, quod, cum Nos alias ad ſupplicationem etiam dilectorum Filiorum Fratrum Laicorum, ſeu Converſorum Provinciarum Hiſpaniarum Fratrum dicti Ordinis de Obſervantia nuncupatorum, quoddam Decretum a Ven. Fratre Noſtro Alderano Epiſcopo Portuenſi S. R. E. Cardinali Cybo nuncupato, Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectore emanatum, quo declaratum fuit, quod juxta antiquam conſuetudinem, & inveteratum uſum dictarum Provinciarum Hiſpaniarum prædicti Fratres Laici titulo Reverentiæ, quo catenus pacifice gaviſi fuerant, in poſterum etiam frui, & gaudere debeant, eoſdemque Fratres Laicos profeſſione antiquiores præcedere debere Clericos nondum in Sacris Ordinibus conſtitutos, juxta eandem conſuetudinem, & uſum prædictarum Provinciarum, auctoritate Apoſtolica confirmaſſemus, & approbaſſemus, prout in noſtris deſupar in ſimili forma Brevis die 29. Julii 1694. expeditis literis plenius continetur; Dilecti pariter Filii Fratres Laici Provinciarum Hiſpaniarum Fratrum dicti Ordinis Diſcalceatorum nuncupatorum, in vim Decreti, & literarum noſtrarum hujuſmodi titulum Reverentiæ, & præcedentiam ſupra Fratres Clericos, in Sacris Ordinibus nondum conſtitutos ſibi pariter deberi prætendunt, quamvis inter eoſdem Fratres Diſcalceatos hujuſmodi uſus nunquam viguerit, ſed contraria conſuetudo ſemper fuerit laudabiliter obſervata. Unde Dilectus Filius Petrus Marinus Sormanus Miniſter Generalis Ordinis prædicti, ad reprimendam eorumdem Fratrum Laicorum Diſcalceatorum præſumptionem, prænarratum decretum ipſis Fratribus Laicis Diſcalceatis minime ſuffragari declaravit, nonnullis pœnis contra inobedientes ſtatutis, & alias, prout uberius con-

Digitized by Google

continetur in ipſis Petri Marini Miniſtri Generalis literis Patentibus deſuper emanatis, tenoris, qui ſequitur, videlicet — *Frater Petrus Marinus Sormanus a Mediolano, Lector Jubilatus, Sacræ Inquiſitionis Qualificator, ex-Guardianus Hieroſolymitanus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum humilis Generalis, & Servus. Dilectis nobis plurimum in Christo Fratribus ſuperioribus, ac ſubditis noſtrarum Provinciarum Minorum Diſcalceatorum in Hiſpania ſalutem in Domino ſempiternum. Supplici quidem Libello anno proxime præterito nobis porrecto expoſuit P. F. Didacus de Excantea Sacræ Theologiæ Lector, Sancti Officii Conſultor, tunc actualis Guardianus Conventus noſtri Sanctæ Mariæ a Gratia de Villa Manrique Provinciæ noſtræ Sancti Didaci in Bætica, cujus Alumnus exiſtit, qualiter Religioſi Laici Provinciæ ſcandaloſos quoſdam fecerint motus occaſione noſtri decreti per literas patentes emanati xi. Auguſti anni 1684. quo publicari fecimus, & executioni juſſimus demandari Breve quoddam Sanctiſſimi Domini Noſtri Innocentii Papæ XI. emanatum xxix. Julii ejuſdem anni, in confirmationem Decreti Eminentiſſimi Domini Cardinalis Cybo Protectoris noſtri, & quidem hoc in illo, utroque autem in præteritis noſtris patentibus literis ad verbum inſerto, quibus conceditur, ac declaratur competere Religioſis Laicis apud Hiſpaniæ Provincias, juxta antiquam conſuetudinem, & uſum prædictarum Provinciarum, titulum Reverentiæ, quo hactenus gaviſi ſunt, & etiam præcedentiæ ad juniores habitus Clericos nondum majoribus Ordinibus conſecratos, mordicus prætendentes hujuſmodi privilegium, Decretum, & Breve ſibi etiam omnimode ſuffragari, cunctiſque Diſcalceatorum Provinciarum Laicis profeſſis: contra hujuſmodi vero prætenſiones prædictus Orator allegnas primo conſuetudinem, & uſum in contrarium apud prædictas Hiſpaniæ Diſcalceatorum Provincias, deindeque abſonum fore, imo & inſanum, ſi apud Diſcalceatos Laici titulo Reverentiæ, quo reliqui Provinciales abſtinent, gaudere velint, vel præællegati privilegii alteram partem, ſcilicet præcedentiam contendant ſibi competere, cum diffiteri nequeant ad ſe minime alteram pertinere, ſcilicet titulum Reverentiæ, vel decretum derogantes, vel Inſtitutum violantes: Tandemque offerens Breve Urbani VIII. quod incipit: Cum ſicut dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, nobis nuper exponi fecit, quod ex quo Fratres Laici, ſeu Converſi ejuſdem Ordinis prætenderint &c. graviſſimæ perturbationes, lites, & contentiones, aliaque incommoda ortu fuerint &c. datum xvii. Novembris 1642. inſtantiſſime popoſcit idem Orator, ut ad ſedandos motus ejuſmodi, & prætenſionem incongruam, præcipiendo declararemus, ut de facto declaravimus per patentes literas ad id expeditas vii. Aprilis anni proxime præteriti, quod, ſicut præmemoratis Diſcalceatorum noſtrorum Laicis Fratribus palam non competit titulus Reverentiæ, ita nec anterioritas præcedentiæ ad Clericos profeſſos, etiam Sacro ullo Ordine nunquam inſignitos, atque prædictis Diſcalceatorum Laicis ullo modo ſuffragari Decretum Eminentiſſimi Domini Cardinalis Protectoris a Sanctiſſimo Domino noſtro Innocentio PP. XI. (ut prætenditur) confirmatum, & per noſtras patentes publicatum, ſed potius Breve Urbani VIII. proxime allegatum, & hucuſque minime revocatum, ſicut Reformatorum noſtrorum Laicis competit, pariter & Diſcalceatorum Laicis competere, juxta antiquam conſuetudinem, & uſum prædictarum Provinciarum Diſcalceatorum Hiſpaniæ; in quorum aliquibus cum adhuc ſerpere dignoſcantur prædictorum Religioſorum Laicorum indebita illa prætenſio, ut idem Orator nobis nuper expoſuit, tenore præſentium declarationem prædictam renovantes, & confirmantes, eam ad universas, & ſingulas Diſcalceatorum Hiſpaniæ Provincias dirigimus, ibidemque publicari, & executioni mandari, de Diffinitorum conſenſu, præcipimus, ac in virtute Sanctæ Obedientiæ, ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ ipſo facto incurrenda, reducendique ad ſtatum Novitiatus, & Caparonem per ſemeſtre induendam Tranſgreſſores quoſcumque, in quibus diſpenſare minime etiam per Superiores liceat, ut præmemorati Fratres Laici prætenſionem hujuſmodi omnino deponant, ac imitatores redditi vere Evangelici ultimum ſibi in terra vindicent locum, utpote ſtatui ſuo, ac inſtituto humilitatis congruum: ſin minus noſtram eiſdem indignationem hiſce obteſtamur, & ut timere eſt, etiam illam Seraphici Patris Noſtri Franciſci degeneres acriter ſuos maledicentis Filios, qui ſuo malo exemplo confundunt, & deſtruunt, quod per Sanctos Fratres hujus Ordinis jam olim Dominus ædificavit, & in dies ædificare non ceſſat. Datum Romæ in Conventu noſtro S. Mariæ Aracœlitanæ, die 10. menſis Maii Anno 1686.*

Frater Petrus Marinus
Miniſter Generalis.

Loco ✠ *Sigilli.*

De mandato P. S. Rñæ.

Frater Joſeph a Leone Secretarius
Generalis Ordinis.

Cum, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Didacus præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſius Didaci votis hac in re favorabiliter, quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, eumque a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum dumtaxat præſentium conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus illius nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas memorati Petri Marini Miniſtri Generalis patentes literas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerit, ſupplemus. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, pleniſſime ſuffragari, & ab eis inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingu-

Chronol. Seraph.

li, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robote permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contratiis quibuſcumque. Volumus autem, nt earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notatii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locotum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majotem ſub Aunulo Piſcatoris, die xv. Octobris 1686. Pontificatus Noſtri Anno nudecimo.

Cum autem, ſicut accepimus, occaſione Capituli Provincialis Provinciæ S. Joſephi eotumdem Fratrum Diſcalceatorum in oppido Matriti Toletanæ Diœceſis noviſſime celebrati, Fratres Laici, ſeu Converſi dictæ Provinciæ, enattato ſub obtentu antiquioris ſuæ ad habitum regularem in Ordine prædicto receptionis, ac emiſſæ profeſſionis, ab illius Deffinitorio Provinciali petierint, quatenus eis Fratres Clericos prædictos præcedere liceret; Nos ejuſmudi prætenſionibus, quæ ultra animorum diſſidia, ac religioſæ pacis perturbationem, quæ invehere ſolent, ſpiritul paupertatis, atque humilitatis, cui Ordo prædictus maxime innititur, ac illius profeſſores ptæcipue inſiſtere decet, adverſentut, omnem aditum præcludere volentes, de Venerabilium Ftatrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcopotum, & Regularium præpoſitorum, qui relationes Venetabilis Fratris noſtri Laurentii Epiſcopi Tuſculani ejuſdem S. R. E. Cardinalis Corſini nuncupati, ipſins Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectotis, necnon dilecti Filii dicti Ordinis Miniſtri Generalis, ſibi deſuper factas, viderunt, & perpenderunt, conſilio, ac motu proprio, & ex certa ſcientia, & maturs deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præinſertas Urbani VIII. ac Innocentii XI. literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, & expreſſa, nedum ad omnes Hiſpaniarum, & ſignanter illam Sancti Joſephi, ſed ad quaſcnmque totius Ordinis eorumdem Fratrum Diſcalcearorum Provincias quomodocumque nuncupatas, & Miniſtro Generali Ordinis præfati pro tempore exiſtenti ſubjectas, tenote præſentium extendimus, & ampliamus, ac omnibus, & ſingulis ejuſdem Ordinis Fratribus Laicis, ſeu Converſis, ſub Excommunicationis, ac perpetnæ privationis juris ſuffragandi in Communitatibus ipſo facto per tranſgteſſores incurtendis pœnis, ne deinceps præcedentiam ſupra Fratres jam profeſſos, & nondum in Sacris Ordinibus conſtitutos, amplius prætendere audeant, ſeu praſumane, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, harum ſerie præcipimus, & mandamus, eiſque ſuper tam incongrua, & audaci eorum prætenſione perpetuum ſilentium imponimus. Decernentes pariter eaſdem præſentes litetas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati Fratres Laici, ſeu Convetſi, ſeu alii quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſetint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, ſeu ex alia quacumque cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo nnquam tempore da ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, inſtingi, retractari, aut ad terminos juris reduci, ſeu in controvetſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, teſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impettato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiti, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & illis reſpective in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ipſius S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac dictæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & anctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, & Conſtitutionibus, ac Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, præfatarum Ordinis Provinciarum, earumque Conventuum, ac quibuſvis aliis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, Provinciis, & Conventibus, eorumque Superioribus, Fratribus, & perſonis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, nec non de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi; ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robote permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ habetetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatotis, die 6. Auguſti 1727. Pontificatus noſtri Anno quarto.

F. Cardinalis Olivetius.

Indul-

Indulgentia Plenaria perpetua pro Feſto Sancti Jacobi de Marchia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris, & Domini noſtri Jeſu Chriſti, qui glorioſos ſaluberrimorum nobis reliquit exemplorum Sectatores, quos altis decoravit honoribus, & cœleſtia beatitudinis conſortes effecit, vices, licet immeriti, gerentes in Terris, ſpiritualium munerum theſauros, quorum nobis credita eſt diſpenſatio, libenter erogamus, ſicut ad excitandam, & fovendam erga eoſdem Beatos Cœli incolas fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Cum itaque Nos alias ad honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Chriſtianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Alma Urbe noſtra tunc exiſtentium conſilio, Beatum Jacobum de Marchia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, auctoritate Nobis a Domino tradita, Sanctum eſſe decreverimus, & definiverimus, illumque Sanctorum Cathalogo ſolemni ritu adſcripſerimus: Hinc eſt, quod Nos, ad augendam fidelium Religionem, & Animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi; omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Conventuum, & Monaſteriorum, tam de Obſervantia, & Reformatorum, quàm Monialium Ordinis prædicti hactenus erectis, & impoſterum quomodocumque erigendis, & ubicumq. locorum exiſtentibus die feſto ejuſdem Sancti Jacobi de Marchia, a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus: Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Auguſti 1727. Pontificatus noſtri anno quarto.

F. Card. Oliverius.

Alias ſimiles dedit literas idem ſan. mem. Pontifex ſub iiſdem die, & anno, quibus Indulgentiam Plenariam perpetuam conceſſit quoque pro Feſto Sancti Franciſci Solani.

Confirmantur Literæ Apoſtolicæ in forma Brevis ſuper ſeparatione trium Conventuum cum Reſidentia a Provincia Sancti Andreæ, eorumque unione Provinciæ Flandriæ Ordinis Minorum de Obſervantia Recollectorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte dilecti Filii Guilielmi Jodoque Miniſtri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Recollectorum nuncupatorum Nobis expoſito, quod cum inter noviſſimos bellorum in Belgicis ditionibus ſævientium tumultus, ultra viginti ſeptem Monaſteria Monialium, plures Fratrum Ordinis præfati Conventus, Audomaren. ſcilicet, Biezen. Rentinen. Aveſtren. Guieten. & Barbaritonien. a dicta Provincia diſmembrati, & avulſi, treſque priores Sancti Antonii in Arteſia, ac tres reliqui Conventus ejuſmodi, cum reſidentia Inſulen. Sancti Andreæ reſpective Provinciis ejuſdem Ordinis uniti, & incorporati fuiſſent, unde prædicta Provincia Flandriæ grave detrimentum, ac diminutionem acceperat: Fratres vero præfatæ Provinciæ Sancti Andreæ Conventus Monten. Bichien. & Tornacen. cum reſidentia *de Pott a Canaſſe* nuncupata, ſub ditione chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi conſiſtentes, poſſiderent, qui nullum Miniſtrum Provincialem tunc agnoſcebant, ac corpus ab eadem Provincia Sancti Andreæ ſegregatum, & diviſum conſtituebant; ipſe Guilielmus, tum in compenſationem memoratorum Monaſteriorum, & Conventuum è ſua Provincia Flandriæ diſmembratorum, ut præfertur, tum pro ſalubri horum trium Conventuum, cum ejuſmodi Reſidentia, regimine, illos eidem Provinciæ Flandriæ uniri, & incorporari: & quia in ipſa Provincia Flandriæ inter Fratres natione Leodienſes, qui novem tantum Conventus in ea obtinebant, ac Flandros, ſeu aliunde oriundos, quibus dicta Provincia conſtabat, octodecim Conventus, quatenus tres præfati illi unirentur, habituros, occaſione diſtributionis officiorum multiplices turbæ, & diſcordiæ enaſci conſueverunt, aliquam, pro perpetua dictæ Provinciæ quiete, æquam inter Fratres Leodienſes, & Flandros prædictos Alternativam in Officiis præfatis præſcribi, atque ſtabiliri plurimum deſiderabat.

§. 2. Nos ſupplicationibus ipſius Guilielmi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac præmiſſis, aliiſque juſtis ex cauſis Nobis notis adducti, ſupradictos tres Conventus Monten. Bichien. & Tornacen. cum præfata reſidentia *de Pott a Canaſſe* a memorata Provincia Sancti Andreæ ſeparavimus, & diſmembravimus, illoſque ſic ſeparatos, & diſmembratos dictæ Provinciæ Flandriæ univimus, annexuimus, & incorporavimus. Ad hæc, quod bis conſecutive Miniſter, ac tres Diffinitores ejuſdem Provinciæ Flandriæ ex Fratribus Flandris, ſeu aliunde oriundis, ac tunc Cuſtos cum uno Definitore ex Leodienſibus eligerentur; altera autem, ſeu tertia vice Miniſter cum uno Definitore eſſet ex Leodienſibus, Cuſtos vero cum tribus Definitoribus ex Flandris, vel aliunde oriundis, ſicque deinceps reliqua etiam officia dictæ Provinciæ æqualiter, juxta numerum Conventuum utriuſque Nationis, diſtribuerentur, ſtatuimus, atque præcepimus, & mandavimus, &

ellas, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 12. Octobris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur. Ac ſubinde tunc exiſtens Miniſter Generalis Ordinis prædicti per ſuas patentes literas die 23. Novembris ejuſdem anni, vigore facultatis ſibi per Nos attributæ, editas, omnibus, & ſingulis Fratribus præfatorum trium Conventuum, ac Reſidentiæ Filiis, ſeu in eis degentibus poteſtatem fecit ſeſe, ſi vellent, dictæ Provinciæ Flandriæ pariter uniendi, & incorporandi, eoſque ex tunc, & perpetuo unitos, & incorporatos a die ſuſcepti per eos habitus regularis declaravit, voluitque, ut perinde, & abſque ulla differentia haberentur, ac ſi in eadem Provincia Flandriæ educati, ac profeſſi fuiſſent.

§. 3. Cum autem, ſicut ſupradictus Guilielmus Nobis denuo nuper exponi fecit, antequam enarratæ literæ noſtræ emanarent, lis inter utramque Provinciam ejuſmodi ſuper diſmembratione, & incorporatione dictorum trium Conventuum, ac tam præfatæ *de Pott a Canoſſe*, quàm alterius Reſidentiarum *de Petteghem*, etiam nuncupatæ eidem Provinciæ Flandriæ facienda, mota, Congregationi particularium trium ex Venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ut per eos componerentur, per Nos remiſſa fuiſſet, ipſique Cardinales nihil hac in re innovandum cenſuiſſent, & decreviſſent, atque inſcio Guilielmo prædicto, tunc exiſtentes Miniſter Provincialis, ac Fratres dictæ Provinciæ Sancti Andreæ eorumdem Cardinalium ſententiam, ſeu Decretum per quaſdam noſtras ſub Plumbo editas literas approbari, & confirmari obtinuiſſent, nulla vero de lite, Decreto, illiuſque confirmatione, ac expeditis literis hujuſmodi in primodictis literis noſtris in forma Brevis, mentio facta fuerit, ac proinde de illarum, indeque ſecutorum validitate dubitari poſſit; Cumque primodictæ literæ noſtræ nec memoratam Reſidentiam *de Petteghem*, nec Monaſteria Monialium, quæ a tribus Conventibus, ac reſidentia dictæ Provinciæ Flandriæ ſic unitis, & incorporatis dependent, & in Dominio ejuſdem Caroli Regis pariter conſiſtunt, comprehendant: Nobis propterea dictus Guilielmus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica digneremur.

§. 4. Nos igitur ipſum Guilielmum amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac tam dicti Miniſtri Generalis patentium, quam noſtrarum ſub Plumbo literarum prædictarum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictas noſtras in pari forma Brevis, dictique Miniſtri Generalis patentes literas, ac ſeparationem, & diſmembrationem trium Conventuum Monten. Binchien. & Tornacen. cum Reſidentia *de Pott a Canoſſe* a Provincia Sancti Andreæ, illorumque, ac eorum Fratrum unionem, & incorporationem Provinciæ Flandriæ dicti Ordinis, aliave quæcumque inde cæteroqui legitime ſecuta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & validamus, ac valere, validaque, & efficacia exiſtere, & fore decernimus in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi in eiſdem noſtris in forma Brevis literis, de illis ſub Plumbo antea emanatis, necnon præfatis lite, & Decreto Congregationis particularis Cardinalium ſpecifica, & individua mentio facta, ipſiſque literis ſub plumbo ſufficienter derogatum fuiſſet.

§. 5. Præterea reſidentiam *de Petteghem*, necnon Monaſteria Monialium a dictis tribus Conventibus, ac eadem, & altera *de Pott a Canoſſe* Reſidentiis dependentia, in Dominio tamen ipſius Caroli Regis ſita, a dicta Provincia Sancti Andreæ ſimiliter diſmembramus, ac memoratæ Provinciæ Flandriæ unimus, & incorporamus, necnon facultatem, quæ dictorum trium Conventuum, & Reſidentiæ *de Pott a Canoſſe* Fratribus ſeſe eidem Provinciæ Flandriæ uniendi, & incorporandi a memorato Miniſtro Generali in ſuis Patentibus literis præfatis, attributa fuit, ſicut præmittitur, ad eos, & ſingulos itidem Fratres iſtius Reſidentiæ *de Petteghem* eadem auctoritate harum ſerie extendimus, eiſque pariformiter tribuimus, & impertimur; firma tamen, ac in ſuo robore remanente in reliquis, & præſertim quoad Alternativam inter Fratres Flandros, ſeu aliunde oriundos, ac Leodienſes in diſtributione officiorum dictæ Provinciæ Flandriæ earumdem noſtrarum in forma Brevis literarum diſpoſitione.

§. 6. Decernentes quoque ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus opus ſit, noſtræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, Conventuum, Reſidentiarum, & Monaſteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Auguſti 1727. Pontificatus noſtri anno quarto.

Rer-

Digitized by Google

Permittitur FF. Minoribus Provinciæ Reformatæ Vallis Mazariæ Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia, ut eleemoſynas pecuniarias pro Miſſis celebrandis procurare, & recipere poſſint.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dudum per felic. record. Urbanum Papam VIII. Prædeceſſorem noſtrum accepto, quod in Provincia Reformata Vallis Mazariæ nuncupat. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupat. ſemper ſervatum fuerat, ut nullæ pro celebrandis Miſſis pecuniæ reciperentur, ſed Miſſæ gratis pro Benefactoribus, juxta intentionem Superioris applicarentur; nonnulli vero laudabilem uſum, & obſervantiam hujuſmodi immutare, & invertere nitebantur, idem Urbanus Prædeceſſor turpis quæſtus materiam ab illis, qui perfectam vitam profitebantur, in re præſertim adeo Sacra, remedio tollere pro Paſtorali ſua ſolicitudine volens, ne de cætero perpetuis futuris temporibus in Provincia prædicta ullæ omnino pecuniæ pro Miſſis celebrandis exigerentur, ac etiam ſponte oblatæ reciperentur, ſed Miſſæ gratia, ut conſueverat, celebrarentur, ſub vocis activæ, & paſſivæ, ac, quoad Superiores, etiam ſuorum Officiorum, privationis pœna eò ipſo, abſque alia declaratione Incurrenda, auctoritate Apoſtolica interdixit, & prohibuit, & alias, prout in memoratis Urbani Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 28. Maii 1641. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, ſicut dilectus filius moderaus Miniſter Provincialis dictæ Provinciæ Nobis nuper exponi fecit, propter imminutam Populorum illarum partium erga ejus Inſtitutum devotionem, numeroſque Religioſorum auctum, ad ejuſmodi eleemoſynas pecuniarias, modis tamen licitis, & a Conſtitutionibus Ordinis prædicti præſcriptis, conquirere neceſſe fuerit, ac ita a nonnullis luſtris uſque in præſens piæ Urbani Prædeceſſoris literæ in uſu amplius non ſint, neque obſerventur, ex hac vero illarum antiqua inobſervantia in Religioſorum conſcientiis aliqua perturbatio, ſeu inquietudo exorta ſit, ideoque dictus Miniſter Provincialis ad eas tranquillandas opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgere ſummopere deſideret.

§. 3. Nos ipſius Miniſtri Provincialis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum dumtaxat præſentium conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero per Fratres Provinciæ hujuſmodi eleemoſynæ, quantumvis pecuniariæ, modis tamen per Sedem Apoſtolicam, & ab ejuſdem Ordinis Conſtitutionibus approbatis, procurari, & recipi poſſint, quemadmodum a toto Fratrum Reformatorum Ordine procuratas, & reſpective receptas fuiſſe memoratur, dicta auctoritate, tenore præſentium permittimus. Non obſtantibus ſupradictis Urbani Prædeceſſoris, aliiſque præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum Inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Septembris 1729. Pontificatus noſtri Anno quarto.

L I T E R Æ

Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis convocatoriæ ad Comitia Generalia Bononiæ habenda.

Frater Matthæus a Pareta Lector Jubilatus, Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Conſultor, ſupremæ, & univerſalis Inquiſitionis Qualificator, & totius Ordinis Minorum S. Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Dilectis nobis in Chriſto univerſis, & ſingulis Patribus, & Fratribus ſuperioribus, & ſubditis curæ noſtræ, ac juriſdictioni ſubjectis, ſalutem in Domino ſempiternam.

Miniſteriatus noſtri Generalis, ad quem ob Eminentiſſimi, ac Reverendiſſimi Domini Fratris Laurentii Cozza, S. R. E. Cardinalium Collegio adſcriptionem, nuper, Deo ſic diſponente, licet immeriti, ſumus evecti, curſus regularis tempore dilabente, Capitulum Generale totius Seraphicæ noſtræ Religionis in Vigilia Pentecoſtes anni 1729. menſe Junii in Conventu noſtro Bononiæ Regularis Obſervantiæ in Inſubria, ad præſcriptum Regulæ noſtræ, & Apoſtolicarum Conſtitutionum celebrandum vobis omnibus notum facimus, indicimus, & publicamus; ad cujus legitimam, & canonicam celebrationem tenore præſentium convocamus Reverendiſſimum Patrem Commiſſarium Generalem Familiæ noſtræ Ultramontanæ, A. RR. PP. Procuratorem Generalem Ordinis, Commiſſarium Generalem Curiæ, Procuratores Generales tàm Reformatorum, quam Excalceatorum, Definitores Generales, Secretarios Generales Ordinis, Miniſtros Provinciales, & Cuſtodes omnium Provinciarum, & Cuſtodiarum utriuſque Familiæ, tam Primi, quam Tertii Ordinis Nobis ſubjectarum, cæteroſque cunctos, qui de jure, aut conſuetudine votum, vel ſuffragium In Capitulo Generali habent.

Præcipientes omnibus, & ſingulis per ſanctam obedientiam, & ſub pœnis in noſtris Conſtitutionibus generalibus contentis, quatenus ad ipſum Capitulum, legitimo ceſſante impedimento, opportuno tempore accedere teneantur, & die Sabbati poſt Feſtum Aſcenſionis Domini Noſtri ejuſdem anni 1729. quo Capitularia acta inchoabuntur, & non antea, Conventum Capitularem ingrediantur, exceptis Patribus Definitorii Generalis, quibus aliquot ante diebus ingredi liceat. Ut autem confuſioni, quæ ex Fratrum multitudine oriri poteſt, occuramus, ſtatu-

ſtatutis generalibus noſtri Ordinis inhærentes, ſub pœna privationis ſuffragii præcipimus, quod Miniſter, ſeu Pro-Miniſter, & Cuſtos uniuſcuiſque Provinciæ ſimul ad Capitulum Generale iter faciant, cum unico tantum ſocio Religioſo pro utroque; & ſi expenſæ aliquæ neceſſario faciendæ ſint, adducent ſecum Tertiarium, qui Syndici Apoſtolici vices gerat, & ipſius nomine expenſas prædictas inevitabiles faciant; ſupradictoſque omnes hortamur in Domino, ut in itinere euntes, & redeuntes, graviter, modeſte, religioſe, ac decenter incedant, non litigent, neque contendant verbis, ſed ſint mites, pacifici, manſueti, & humiles, ſicut decet Servos Dei, & Inſtitutum Evangelicum, quod profitemur, maxime poſtulat. Præter vero prædictos, & quibus literariis exercitiis, & Concionibus peragendis a Nobis fuerit conceſſa licentia ſpecialis, nemo prorſus ad hæc Comitia venire audeat, ſub pœna Apoſtaſiæ eo ipſo incurrenda, quam indicimus Vocalibus ipſis, qui curioſitatis, aut negotiorum cauſa, a via recta ad Capitularem Conventum præfatum notabiliter deflectent. Nihil interim in Provinciis, juxta Ordinis ſtatuta, innovetur, donec ad proprias Miniſtri, & Cuſtodes redierint; ſi aliter quidquam fieri contingat, id nullum effectum ſortiturum, nullateuuſque ſubſiſtere poſſe volumus.

Item, ſingulis Cuſtodibus diſtricte præcipimus, ut juxta noſtra ſtatuta, laudabilemque noſtri Ordinis conſuetudinem, omnium Conventuum in ſuis reſpective Provinciis, ac Cuſtodiis exiſtentium, nec non Fratrum, & Monialium in eiſdem degentium nomina, & numerum ſtudiorum, Miſſionum, cæterorumque exercitiorum Religionis noſtræ decori, ac profectui quodammodo conducentium, exactam rationem, ſicut & ab ultimis Comitiis Generalibus defunctorum, & defunctarum numerum, præcipue vero eorum, qui ſanctitatis fama vitam vel agunt, vel jam clauſerunt, cum horum compendioſa vitæ relatione: inſuper eorum numerum, qui in partibus Infidelium, & Hæreticorum Miſſionibus deſtinati, aut Terræ Sanctæ ſervitio mancipati reperiuntur: Operum etiam omnium jam editorum, vel ad prælum paratorum, rerumque notabilium laudabili memoria dignarum, quæ, debita facta diligentia, in unaquaque Provincia ab ultimo Capitulo Generali contigiſſe compertum erit; ac denique cæterorum omnium, quæ de jure, & conſuetudine ad Capitula Generalia deferri conſuevere, fidele teſtimonium, fidemque authenticam ſecum habere curent, ſub pœna privationis vocis in eodem Capitulo.

Denique, iis, ad quos rationes computuum juxta Conſtitutiones noſtras reddere tenentur, ſub pœna privationis officiorum injungimus, ut eleemoſynarum computus, fidelemque earumdem adminiſtrationis rationem, per eoſdem Cuſtodes reſpective transmittant. Quoad reliqua omnia, & ſingula Capituli Generalis convocationem, celebrationem, Vocaliumque ad id acceſſum concernentia in his noſtris literis non expreſſa, Statuta noſtri Ordinis Generalia omnino ſervari volumus, & mandamus. Ut autem a Deo Optimo Maximo bonorum omnium largitore felicem ejuſmodi Generalis Capituli exitum impetrare valeamus, præcipimus omnibus, & ſingulis noſtri Ordinis Superioribus, ut his noſtris literis acceptis, & (ut moris eſt) in ſingulis Provinciis, ac Cuſtodiis, earumque Conventibus, & Monaſteriis publicatis, & promulgatis, fervidas ad Deum preces pro præfati Generalis Capituli feliciori ſucceſſu fundi curent, ſpeciatim vero a Paſchate Reſurrectionis Domini ejuſdem anni, uſque ad Pentecoſten, quo tempore quinta feria cujuslibet hebdomadæ, ſolemni feſto non impedita, in ſingulis Conventibus decantetur Miſſa de Spiritu Sancto, ac de eodem a Sacerdotibus in Miſſis privatis Collecta recitetur. In Choro autem ſingulis diebus poſt Matutinum, Veſperas, & Miſſam Conventualem, dicatur Hymnus *Veni Creator Spiritus*, cum Antiphonis, & Orationibus de Spiritu Sancto, de Immaculata Conceptione, & de Sancto Patre noſtro Franciſco, cum Collecta pro facienda electione. Ab Aſcenſione vero Domini uſque ad prædictum feſtum Pentecoſten ſingulis diebus Dominicis per Eccleſias, & Clauſtra ſolemnes fiant Proceſſiones, in quibus Litaniæ Sanctorum cum precibus, & Orationibus cantentur. In Vigilia denique Pentecoſtes (apud Indos Occidentales in ſexta Feria immediate præcedenti) omnes Religioſi ſua peccata ſacramentaliter confiteantur, quos Patres Confeſſarii, de noſtra plenaria auctoritate, ab omnibus cenſuris, & peccatis abſolvere poſſint; Sacerdotes Miſſam celebrent, cæteri Sacroſancto Euchariſtiæ Sacramento ſe reficiant, quibus plenaria omnium peccatorum ſuorum Indulgentia, & remiſſio conceditur; & ſummo mane Sacrum ſolemniter de Spiritu Sancto, & Proceſſio, ut ſupra, fiant, omneſque ad Deum humiliter recurrant ipſum deprecantes, ut quæ agenda ſunt, ad ſui laudem, & honorem, noſtræ Religionis incrementum, animarum ſalutem, totiuſque Eccleſiæ militantis utilitatem, præveniendo inſpiret & adjuvando proſequatur. In omnibus autem præmiſſis orationibus pias preces fundere meminerint pro utraque incolumitate Sanctiſſimi Domini noſtri Benedicti Papæ XIII. pro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltatione, hæreſum extirpatione, Infidelium converſione, & Principum Chriſtianorum pace, & concordia; necnon Eminentiſſimi noſtri Protectoris ſoſpitate, memoreſque ſint eorum, quibus nos, noſtraque Religio jure patrocinii, munificentiæ & beneficii adſtringimur, præcipue Patronorum Religionis, qui ſuas eleemoſynas pro expenſis in Generali Capitulo faciendis liberaliter, & devote elargiri dignantur.

Hæc vobis præcipienda, & commonenda cenſuimus, pro re quidem maximi in noſtra Religione momenti, quæ idcirco fideliter, & exacte a vobis executioni mandanda, ac obſervanda fore abunde confidimus. Valete, noſtrique in orationibus veſtris memores eſtote. Datis Romæ in hoc noſtro Conventu de Aracœli, die vigeſima nona Septembris 1727.

F. Matthæus a Pareta
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Suæ Rmæ Pater.

F. Emanuel Fernandez *del Rio* Secret.
Generalis Ordinis.

Decre-

Digitized by Google

Decernitur Præcedentia Fratrum Secularium Tertii Ordinis ſupra quaſcumque Confraternitates Laicales.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

AD noſtram audientiam pervenit in multis Hiſpaniarum partibus, non ſine magno pietatis detrimento, & Populorum ſcandalo, inter Fratres Sæculares Tertii Ordinis Minorum Obſervantium de pœnitentia nuncupatos, in propriis ſuis domibus viventes, ex parte una, & Confraternitates Laicales, ex altera, complures ſubortas fuiſſe lites, & controverſias ſuper præcedentia in Proceſſionibus, aliiſque functionibus Eccleſiaſticis, & non ſine injuſtitia contra eoſdem Fratres de Pœnitentia quædam judicata pro quibuſdam ex dictis Confraternitatibus emanaſſe.

Hujuſmodi enim Tertiarii, licet Sæculares, inſtar Regularium habendi ſunt, quum illorum inſtitutum ſub titulo Tertii Ordinis a Sancto Franciſco fuerit, atque ab hac Sede Apoſtolica approbatum, pluri-miſque gratiis, & privilegiis ornatum, quæ nuper a Nobis ipſis confirmata fuerunt Conſtitutione incipiente: *Paterna Sedis Apoſtolicæ Providentia*, Romæ vulgata 4. Idus Decembris anno 1725. Pontificatus noſtri anno ſecundo; unde conſequitur, in omnibus functionibus Eccleſiaſticis eumdem Tertium Ordinem, uti talem, quibuſcumque Confraternitatibus Laicalibus præferendum, ubi ſcilicet memorati Tertiarii ſub cruce propria, vel etiam Fratrum Minorum, ad publicas ſupplicationes, ad ſocianda cadavera defunctorum, aliaſve Eccleſiaſticas functiones ſub proprio habitu per dicti Ordinis Conſtitutiones deſignato, proceſſerint.

His ergo ita ſe habentibus, præſentium tenore ſtatuimus, & declaramus, ut impoſterum hujuſmodi Tertiarii ſub propria cruce diſtincti, & ſeparati a quibuſcumque aliis Confraternitatibus Laicalibus, inſtar aliorum Ordinum, & juxta regionis morem, in qua degere noſcuntur, vel ſub cruce Fratrum Minorum procedentes, omnibus, & ſingulis Confraternitatibus Laicalibus hujuſmodi, etiam ſpeciali nota dignis, in quibuſcumque Eccleſiaſticis functionibus, omnino præcedant, non obſtantibus quibuslibet judicatis, & conſuetudine, etiam immemorabili, in contrarium adductis, vel adducendis.

Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, vel Commiſſarii Generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum, ſive Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo officii ejuſdem Miniſtri, vel Commiſſarii, aut Procuratoris Generalis ejuſdem Ordinis, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem omnino fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Conſtitutionis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo, xi. Kalendas Auguſtas, Pontificatus noſtri anno quinto.

Controverſiæ de Primatu Ordinis penitus extinguuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Miniſtro Generali Totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, necnon Generali Miniſtro Fratrum Conventualium ejuſdem Ordinis.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

QUI pacem loquitur in plebem ſuam, & ſuper Sanctos ſuos, certam illam avertendæ contentionis viam, rationemque diſcipulis deſignavit, munitis, exempliſque ſuis eoſdem adhortatus, ut qui major eſſet inter ipſos, fieret ſicut minor; ac proinde eſſe contenderent non præeminentia, & primatu, ſed miniſtrandi, ac ſubjacendi humilitate præceſſores. Hæc autem documenta Beatus Franciſcus Seraphici veſtri Ordinis conditor & ipſe mirabiliter arripuit, & expreſſit, & cuſtodiendæ pacis firmamentum eſſe voluit Alumnis ſuis, qui modeſta ipſa Fratrum Minorum appellatione Evangelicam Cœleſtis Magiſtri normam præſeferentes, ſinceræ charitatis, veræque Fraternitatis diſciplinam, & cultum per totam Chriſti Eccleſiam latiſſime propagarunt. Nos igitur, quemadmodum uberes ex religioſiſſima inſtitutione dominici agri proventus largitori Deo, reique Catholicæ gratulamur; ita omnem dare operam debemus, ne diſſidia, & lites de loco, & dignitate bonam frugem ſuffocare poſſint, fraternamque concordiam diſcindere, aut perturbare. Porro, cum tres Conſtitutiones ediderimus pro inſtitutione, ac regimine Tertiariorum ejuſdem Seraphici Ordinis in propriis Domibus viventium, primam die 10. Decembris 1725. pro Fratribus Minoribus Regularis Obſervantiæ, quæ incipit: *Paterna Sedis Apoſtolicæ providentia*, alteram die 24. Maii 1726. pro Fratribus Minoribus, qui Capuccini appellantur, quæ incipit: *Ratio Apoſtolici Miniſterii*: tertiam denique die 5. Julii ejuſdem anni pro Fratribus Minoribus Conventualibus, quæ incipit: *Singularis devotio*, non ſine ingenti animi moleſtia reſcivimus Controverſias inter antedictas laudati Ordinis Familias invaluiſſe de primatu, & antiquitate alterius præ altera, de multiplici erectione Congregationum Tertii Ordinis, deque tranſitu Tertiariorum unius Congregationis ad aliam, quæ cum religioſæ diſciplinæ detrimento, ſcandala etiam in populis ſerere poſſint, & B. P. Franciſci ſpiritum in diſcipulis ejus extinguere: Diſſenſionibus igitur, ac jurgiis aditum obſtruere, & neceſſariam regulari diſciplinæ pacem, & tranquillitatem fovere, ac reſtituere cupientes; Motu proprio, ex certa ſcientia, non ad oblatæ cujuſquam petitionis inſtantiam, in primis omnes, & ſingulas de memoratis cauſis lites, & controverſias, utcunque, & in quacumque inſtantia ſuper his ortas, agitatas, & actu pendentes coram quibuſcumque Judicibus, ac Tribunalibus, etiam ſpeciali mentione dignis, quorum nomina pro expreſſis haberi volumus, ad Nos avocantes, perpetuo ſilen-

ſilentio impoſito extinguimus, & abolemus. Præterea quaſcumque Indulgentias, Indulta, Privilegia, prærogativas, favores, exemtiones, libertates, extenſiones, & conceſſiones tam in genere, quam in ſpecie in memorata Conſtitutione, quæ incipit: *Paterna*, Tertiariis Fratrum Minorum de Obſervantia tributas, & per alias ſuperiores indicatas, ad Tertiarios Fratrum Minorum Conventualium, & Capuccinorum, eorumque Superiores extenſas, & ampliatas, tenore præſentium confirmamus, & approbamus: &, quatenus opus ſit, ipſis Fratribus Conventualibus, & Capuccinis, eorumque Tertiariis, in iis tamen, quæ præfatæ noſtræ Conſtitutioni pro Obſervantium Tertiariis aditæ non adverſantur, & non alias, de novo concedimus; mandantes potiſſimum, ut quæ in ipſa circa erectionem unius dumtaxat Congregationis Tertiariorum pro unaquaque Civitate, aut Loco, deque eorum tranſitu præſcripta, & ſancita ſunt, aliis poſterioribus noſtris non obſtantibus, inviolabiliter obſerventur. Quoniam autem a mente noſtra, & a propoſito memoratæ Conſtitutionis, quæ incipit: *Singularis devotio*, prorſus alienum erat, ut Fratribus Minoribus Regularis Obſervantiæ quidquam ſui juris, aut poſſeſſionis erga Conventuales detraheremus, aut ipſis Fratribus Conventualibus majorem antiquitatem, aut aliam quamcunque prærogativam præ Obſervantibus concederemus, motu pari, & ſcientia ſimilibus decernimus, & declaramus, verba, & enunciationes, quæ antiquitatem, & prærogativas ejuſmodi reſpiciunt, nullius roboris, atque eo prorſus modo, ac ſi appoſita non eſſent, de cætero habenda fore, & eſſe; imo, pro totius præfati Ordinis tranquillitate, & pace perpetuum ſilentium ſuper hujuſmodi controverſiis imponimus, & pro impoſito haberi volumus, & mandamus. Ne quis denique Baſilicam Beati Franciſci Civitatis Aſſiſienſis, ubi Sacrum ejus Corpus requieſcit, a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris variis privilegiis auctam, ita ſupra cœteras ejuſdem Ordinis Eccleſias verbis, aut ſcriptis extollat, & efferat, ut debitus honor, ac reverentia denegetur Baſilicæ Beatæ Mariæ de Portiuncula extra muros ejuſdem Urbis, in qua conſtat Seraphicum Patrem inſtitutum ſuum inchoaſſe præcipimus, & mandamus, ut ambæ Baſilicæ, diverſis licet rationibus, Beatæ Mariæ quidem propter Ordinis primordia, Aſſiſienſis vero propter ſacrum Corpus Sanctiſſimi Inſtitutoris, tamquam Ordinis Matrices ab omnibus Fratribus Minoribus agnoſcantur, & obſerventur, prout Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri aſſerverunt, & conceſſerunt. Quaſcumque autem juris, verborumque ſolemnitates Noſtra auctoritate ſupplentes, & quibuſvis in contrarium facientibus ampliſſime derogantes: quæ vero exprimenda eſſent pro expreſſis habentes, fore confidimus, ut Familiis veſtris per hoc providentiæ Noſtræ judicium, priſtinam, veſtroque nomine dignam concordiam partam eſſe gaudeamus. Veſtrum autem erit, ut pari vigilantia, ſtudioque curis noſtris obſequentes, indecoram, importunamque altercationum, libellorumque licentiam, in eorum auctores diſtrictè animadvertentes, ſedulo inhibeatis. Ac Vobis, Dilecti Filii, paternæ voluntatis pignus Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Julii 1728. Pontificatus Noſtri Anno quinto.

E P I S T O L A

Rmi P. Miniſtri Generalis, qua contentorum in antedictis litteris obſervantia comendatur.

Fr. Matthæus a Pareta totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Univerſis, & ſingulis Superioribus, & Subditis noſtræ curæ ſubjectis, tam Obſervantibus, quam Reformatis, Recollectis, Excalceatis, Tertii Ordinis, vel alio quocumque nomine nuncupatis, textum regulæ Seraphicæ ſub uno capite profitentibus, Salutem, & Seraphicam Benedictionem.

CUm igitur plurima, ac ſingularia argumenta, quibus Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus PP. XIII. eximium ſuum, erga Seraphicum noſtrum Ordinem, amorem declarare dignatus eſt, illud præſertim jure, ac merito præclariſſimum cenſendum ſit, quod gliſcentes controverſias, ac lites noſtrum inter, & Religioſiſſimum Ordinem PP. Conventualium ſuper Primatu alterius inſtituti ſuper alterum, occaſione cujuſdam Bullæ in favorem eorumdem PP. Conventualium a ſe nuper conceſſæ, noviſſima edita Conſtitutione, quam una cum his literis accipietis, dirimere, ac prorſus extinguere voluerit, ac pro ſua egregia in Franciſcanos Fratres voluntate, & in eorum commune decus, ſingulari ſtudio Nobis ſedulo injunxerit, ut quæ a ſe, pro firmanda pace, ac mutua inter utrumque inſtitutum ſolidanda charitate, ſalubriter conſtituta ſunt, ab univerſis Fratribus curæ noſtræ commiſſis religioſe ſervari, & fideliter cuſtodiri mandaremus, ac pro virili parte conaremur: Nos Sanctiſſimi Pontificis paternæ ſolicitudini morem gerere volentes, cupienteſque grati animi teſtimonium inſigni illius beneficentiæ præbere, harum literarum ſerie, ac tenore præcipimus omnibus, & ſingulis Provinciarum Miniſtris utrinſque noſtræ Familiæ, ut laudatas Apoſtolicas literas, ſeu earum tranſumpta, quæ his noſtris unita ad eos mittimus, in omnibus ſuis reſpective Conventibus legi, ac publicari, ac earumdem exemplaria in Provincialibus Archivis ſervari faciant. Mandantes omnibus, & ſingulis Fratribus tam Superioribus, quam ſubditis cujuſcumque gradus, ac conditionis exiſtant, in virtute S. Obedientiæ, ne ſuper memoratis controverſiis quidquam deinceps ore, vel ſcripto proferre, aut jactare audeant, vel præſumant; ſed altum de illis ſilentium tenentes, mutua charitatis, ac neceſſitudinis jura cum PP. Conventualibus ſancte, atque inviolate cuſtodire curent, atque contendant. Ut autem fraterna hæc, & religioſa inter utriuſque inſtituti Profeſſores concordia alternis etiam obſequiis concilietur, & maxime vigeat, omnes & ſingulos Fratres regimini noſtro ſubjectos ſerio monemus, ut ab omnibus jurgiis, & contentionibus abſtinentes, ea quæ pacis ſunt, cogitent, ac ſecum idem itidem reputantes, PP. Conventuales ejus S. P. N. Filios eſſe, & ſub illius Regula militare, eos tamquam Fratres diligere ſtudeant, honore præveniant, atque omnia illis veræ dilectionis ſigna verbis, ſcriptis, atque operibus exhibeant. Hoc enim pacto amico pacis fœdere, junctis invicem utrorumque animis, bene conſultum erit uniuſcujuſque nomini, ac commune Ordinis decus auge-

Digitized by Google

augebitur in Sanctæ Dei Eccleſiæ utilitatem, Populorumque ædificationem, atque exemplum. Speramus autem fore his noſtris paternis monitis unumquemque veſtrum adeo faciles aures præbiturum, ut de veſtra in PP. Conventualium inſtitutum devotione, atque obſervantia gloriari poſſimus, veluti iis in rebus, quibus reverentiam veſtram erga Sanctiſſimi Patris, ac D. N. Papæ deſiderium probaturi ſitis. Valete, Noſtrique in veſtris Orationibus memores eſtote.

Datum Romæ ex Aracœli, die 6. Auguſti 1728.

Fr. Matthæus a Pareta
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De Mandato P. S. Rῶæ

Fr. Emmanuel Fernandez *del Rio*,
Secretarius Generalis Ordinis.

HOC eodem Anno conceſſit Summus Pontifex Indulgentiam Plenariam Perpetuam pro feſto Sanctæ Margaritæ de Cortona iiſdem literis, quibus eamdem largitus eſt pro feſto Sancti Jacobi de Marchia, datis ſub die 26. Julii 1728.

Confirmatur Decretum Sacræ Congregationis de erigendis Cœnobiis nonnullis in Collegia Miſſionariorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti Filii Joannis Bermejo Commiſſarii Generalis Curiæ pro Ultramontana Familia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitæ expoſito, quod non ſemel ad ſupplices preces Officialium ejuſdem Curiæ pro Provinciis tam Obſervantibus, quam Excalceatis dictæ Familiæ, ipſa Congregatio Cardinalium, de Superiorum Generalium utriuſque Familiæ ejuſdem Ordinis conſenſu, facultatem deſtinandi nonnullos Conventus erectos in Collegia, ſeu Seminaria Miſſionariorum, ad excolendam Domini vineam, Divinum Verbum diſſeminandum, vitia extirpanda, peccatoreſque in viam ſalutis reducendos, conceſſerat; ea tamen lege, ut præfati Conventus Miniſtris Provinciarum immediate ſubjecti remanerent, non obſtante diſpoſitione quarumdam literarum Apoſtolicarum felic. record. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris noſtri, per quas dicta Collegia, ſeu Seminaria erigenda, immediate regimini, & diſpoſitioni Superiorum Generalium ipſius Ordinis ſubjecta fuerant. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod iidem Superiores Generales experti fuerant ſe non facile dicta Seminaria per ſe ipſos dirigere, & gubernare poſſe; exindeque plura gravia quidem inconvenientia exoriri in hujuſmodi ſalutaris Inſtituti detrimentum, ac decrementum, obedientiamque debitam, & promiſſam, non ea, qua par erat, perfectione obſervari: Ideoque iidem Superiores Generales libenter aſſentiebant, ut præfata Collegia, ſeu Seminaria, non tantum in poſterum erigenda, ſed etiam jam erecta, in omnibus, & per omnia juriſdictioni ordinariæ Miniſtrorum Provinciarum reſpective ſubjicerentur.

Chronol. Seraph. *

Ideoque pro parte dicti Joannis Commiſſarii Generalis eidem Congregationi ſupplicato, ut Conventus, tam erigendi, quam erecti in Seminaria Miſſionariorum in præfatis Provinciis Obſervantibus Familiæ Ultramontanæ Miniſtris earum, quoad Viſitationem, regimen, & directionem immediate ſubjiciantur, ad præſcriptum ſtatutorum Generalium memorati Ordinis, ſicut reliqui Conventus ſuæ juriſdictionis ſubjecti ſunt: ſalvis cæteris quibuſcumque ordinationibus, tam Apoſtolicis, quam præfati Ordinis ab hac Sancta Sede confirmatis, & pro hujuſmodi inſtituto Miſſionum editis, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

DECRETUM

Sacræ Congregationis Generalis

DE PROPAGANDA FIDE,

Habitæ die 6. Julii 1728.

RElatis per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum D. D. Cardinalem Nicolaum Spinola Ponentem ſupraſcriptis precibus Patris Commiſſarii Generalis Curiæ pro Familia Ultramontana Ordinis Sancti Franciſci: Sacra Congregatio, re mature perpenſa, cenſuit conſulendum Sanctiſſimo pro gratia, juxta votum Patris Commiſſarii Generalis dictæ Familiæ Ultramontanæ, ut nimirum, exceptis Seminariis tam erectis, quam erigendis in Regno Mexicano, & Peruano, aliiſque erectis in Provinciis Indiarum pro Converſione Infidelium, & pariter exceptis duobus in Regno Luſitaniæ erectis, cætera, quæ ſunt erecta in Provinciis Hiſpaniæ ſub Dominio Regis Catholici, reducantur ſub obedientia, & regimine Miniſtrorum Provincialium, ſub iiſdem Regulis, ordinationibus, & conditionibus præſcriptis in noviſſimo præfatæ Sacræ Congregationis Decreto, edito ſub die 24. Januarii 1727. pro Seminariis erigendis in Provinciis Recollectorum, & Excalceatorum Ultramontanæ Familiæ, & a Sanctitate ſua confirmato, ſub die 3. Aprilis ejuſdem Anni. Quam Sacræ Congregationis ſententiam per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum D. D. Cardinalem Lercari Secretarium Status Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti Papæ XIII. Sanctitati Suæ relatam in ſolita audientia habita die 31. præfati menſis Julii, Sanctitas ſua benigne approbavit, & annuit.

Datum Romæ die 7. Auguſti 1728.

V. Cardinalis Petra Præfectus.

B. *Ruſpulus Secretarius.*

Cum autem, ſicut dilectus Joannes Commiſſarius Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem ipſi Joanni Commiſſario Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innoda-

O tus

tus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Septembris 1728. Pontificatus Noſtri Anno quinto.

F. Cardinalis Oliverius.

Prætenſiones Laicorum Tertii Ordinis Provinciæ Lugdunenſis penitus abolentur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias a recol. mem. Innocentio Papa XI. Prædeceſſore Noſtro, ad ſupplicationem tunc exiſtentium Provincialis, aliorumque Superiorum, & Fratrum Provinciæ Sancti Ludovici, ſeu Lugdunenſis, Congregationis Gallicanæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci, emanarunt literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

DUdum fel. rec. Clemens PP. X. Prædeceſſor Noſter ſupplicationibus tunc exiſtentium Superiorum Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, circa Fratres Oblatos, ſeu Servientes, ac Fratres Laicos dictæ Congregationis, nonnulla conceſſit, & ſtatuit, prout continentur in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjuncti Nobis cœlitus Paſtoralis Officii ſolicitudo Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium, qui è fluctibus ſæculi in portum vitæ Religioſæ confugerunt, curam gerentes, enatas inter eos controverſias, quæ amabilis concordiæ, Fraternæque charitatis ſerenitatem obnubilare poſſent, opportunæ proviſionis remedio recidere, ac illorum ſtatui, & quieti (quantum Nobis ex alto conceditur) conſulere ſtudeamus.

Dudum ſiquidem felicis recordationis Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor Noſter, ad ſedandas inquietudines, atque animi perturbationes, quas major pars tunc exiſtentium Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium Tertii Ordinis Sancti Franciſci Congregationis Gallicanæ in ſuo hujuſmodi ſtatu patiebatur, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 26. Auguſti 1641. emanatas literas cum eiſdem Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus, ſuper quarto voto per eos emitti ſolito, de non procurando alio, quam ſuo Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium hujuſmodi ſtatu, ad effectum infraſcriptum, auctoritate Apoſtolica diſpenſavit, quartumque votum hujuſmodi relaxavit, necnon eiſdem Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus, tunc in dicto Ordine exiſtentibus, quod ipſi, poſtquam per ſeptem annos continuos ab eorum profeſſione numerandos, ac per alterius anni ſpatium in aliquo recollectionis loco a Miniſtris Provincialibus, & Definitoribus deſignato, in dicto Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium ſtatu permanſiſſent, ab ipſis Miniſtris Provincialibus, & Definitoribus hujuſmodi in Capitulo, aut Definitorio Provinciali ad Caputium, & ſtatum Laicalem admitti, & inter ipſos Fratres Laicos ejuſmodi Ordinis, juxta eorum antiquitatem, necnon etiam inter Clericos, qui nondum quatuor annos a ſua profeſſione expleverant, juxta Conſtitutiones præfatæ Congregationis Gallicanæ, ſedere poſſent, conceſſit, & indulſit; ea tamen lege, ne ejuſmodi Fratres Oblati, ſeu Servientes ad Caputium, & ſtatum Laicorum aſſumpti nec Laici, qui nondum ſuffragiorum jure potiti fuerant, nec denique alii, qui deinceps ad ſtatum Laicalem in dicto Ordine admitterentur, ullo ſuffragiorum jure gaudere valerent, niſi in receptione Novitiorum ad profeſſionem ejuſdem cum eis ſtatus, & conditionis.

Voluit inſuper dictus Urbanus Prædeceſſor, & pariter indulſit, ut ſi quis ex dictis Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus hujuſmodi, poſt ſupradictos ſeptem a ſua profeſſione annos, ſuum hujuſmodi ſtatum immutare nollet, de Superiorum ſuorum conſenſu in eo permanere, nec non eiſdem Privilegiis, quibus alii gaviſuri eſſent, qui accepto Caputio ſtatum ſuum mutaviſſent, gaudere libere, & licite poſſet, & alias, prout in prædictis Urbani Prædeceſſoris literis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertos haberi volumus, uberius continetur.

Cum autem, ſicut dilecti Filii Superiores dictæ Congregationis Gallicanæ nobis nuper exponi fecerunt, ſuper præmiſſis, ſeu eorum occaſione, ſubinde in eadem Congregatione variæ exortæ fuerint controverſiæ, ſuper quibus aliæ ab eodem Urbano Prædeceſſore, die xxv. Maii MDCXLIV. ac a rec. mem. Innocentio X. die 6. Aprilis MDCXLVIII. & Alexandro VII. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus pariter Noſtris, die x. Decembris MDCLIX. ac die 13. Septembris MDCLX. & die 2. Aprilis MDCLXI. reſpective, expeditæ fuerunt pariter in forma Brevis li-

Digitized by Google

ſiteræ, & tandem die quarta Maii MDCLXIII. Decretum à Congregatione tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis,& Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita emanavit; nec tamen exinde memoratæ Congregationis Gallicanæ tranquillitati ſufficienter proviſum reperiatur, ſed prænarratæ perturbationes, & inquietudines denuo reviviſcentes, novum in præſens paternæ charitatis, & providentiæ noſtræ præſidium expoſcant: Nobis propterea Superiores præfati humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur eorumdem Superiorum votis hac in re (quantum cum Domino poſſumus) favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ac aliarum literarum, & Decreti prædictorum tenores præſentibus ſimiliter pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium ſuper hoc negotio à Nobis ſpecialiter deputatorum, qui dilectum etiam Filium Procuratorem Generalem, ſeu Commiſſarium Curiæ Familiæ Ultramontanæ Ordinis Sancti Franciſci audiverunt, & rem maturè examinarunt, conſilio, diſpenſationem, relaxationem, & Indulta, quæ memoratus Urbanus Prædeceſſor per ſuas literas primo dictas prædictis Fratribus Oblatis tunc temporis exiſtentibus, ſicut ſupraſcriptum eſt, conceſſit, dilectis Filiis hodiernis, & per ſubſequentia perpetua tempora futuris Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus dictæ Congregationis Gallicanæ, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium pariformiter concedimus, ſtatuentes, ut non ſolum Fratres Oblati, ſeu Servientes Congregationis hujuſmodi, nec non quicumque alii, qui ad ſtatum Laicalem in eadem Congregatione immediate, ſeu in ingreſſu Religionis aſſumentur, nullo unquam tempore ſuffragiorum jure gaudere valeant, niſi in receptione Novitiorum ad profeſſionem ejuſdem eum eis ſtatus, & conditionis, ac ſuper controverſiis præfatis perpetuum partibus ſilentium eadem auctoritate harum ſerie imponimus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios,& integros effectus ſortiri,& obtinere,ac illis, ad quos ſpectat,& pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præfatis aliis Urbani, ac Innocentii, & Alexandri Prædeceſſorum literis, & Decreto memoratæ Congregationis Cardinalium, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non prædictorum Ordinis, & Congregationis Gallicanæ, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vii. Maii MDCLXXII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Cum autem, ſicut dilecti Filii Nicolaus Lugdunenſis Provincialis, aliique Superiores, & Fratres Provinciæ Sancti Ludovici, ſeu Lugdunenſis, præfatæ Congregationis Gallicanæ, nobis nuper exponi fecerunt, præinſertarum literarum executio in eadem Provincia hactenus ſuſpenſa fuerit, quia perpauci in ea reperiebantur Fratres Oblati, ſeu Servientes, qui haberent conditiones requiſitas ad hoc, ut ad ſtatum Fratrum Laicorum admitterentur; qui vero eas habebant, ſuo ſtatu contenti, in eoque permanere velle videbantur: verum modo Fratres Oblati, ſeu Servientes Provinciæ hujuſmodi, ſint inquieti, & ad ſtatum Fratrum Laicorum prædictorum admitti plurimum deſiderent; Nobis propterea dicti Exponentes, de eorumdem Fratrum Oblatorum, ſeu inſervientium quiete ſoliciti, humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui Dilectum Filium Miniſtrum Generalem Ordinis prædicti audiverunt, conſilio, præinſertas Clementis Prædeceſſoris literas, tametſi earum executio ſuſpenſa fuerit, ut præfertur, nihilominus deinceps in ſupradicta Provincia Sancti Ludovici, ſeu Lugdunenſi, executioni mandari, ac perpetuis futuris temporibus in omnibus, & per omnia ſervari poſſe, & debere, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas,& efficaces exiſtere,& fore,ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Clementis Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xx. Maii MDCLXXXIV. Pontificatus Noſtri Anno octavo.
Vide etiam Par. I. pag. 237. B. & pag. 252. A.

Et poſtmodum pro parte tunc in humanis agentis Timothei a Sancto Leodegario Procuratoris dictæ Provinciæ Sancti Ludovici, ſeu Lugdunenſis, piæ mem. Innocentio PP. XII. Prædeceſſori etiam Noſtro ex-

Poſito, quod Fratres Provinciæ hujuſmodi, qui ad ſtatum Fratrum Laicorum, juxta formam prædictarum Literarum admiſſi fuerant, intollerabilis ſuperbiæ cauſa, contra propriam, liberamque acceptationem in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ factam, in earumdem literarum obedientia contineri nollent, quinimo concitata inter eos, non ita pridem, rebellione, collectiſque, ac ſubreptis undique nomine Communitatis plurimis eleemoſynis, dum ex eis, ſub prætextu defenſionis jurium antiquorum Laicorum, deputati ad hanc Almam Urbem veniſſent, tametſi ſubinde, comperta propriæ cauſæ injuſtitia, ſe tamen maturiori attentione prætenſa ſua jura ponderare velle aſſerentes, in ſuam Provinciam rediiſſent: Exinde vero eidem Provinciæ damna incredibilia tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus reſultaſſent, ac ſcandala perniciosiſſima etiam inter ſæculares, in religioſæ pacis, ac tranquillitatis perniciem, exorta fuiſſent, memoratus Innocentius XII. Prædeceſſor ſupplicationibus ejuſdem Timothei Procuratoris nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, præinſertas Innocentii XI. Prædeceſſoris literas auctoritate Apoſtolica approbavit, & confirmavit, ac præterea pro inviolabili illarum obſervantia, & firmiori ſupradictæ Provinciæ quiete, ſtricte mandavit, ut omnes, & ſinguli Fratres vigore literarum hujuſmodi ad ſtatum Laicorum hactenus admiſſi, vel impoſterum admittendi, quoties ſeditioſe, & temerarie alia Privilegia prætendere, aut ſibi quovis prætextu, & quæſito colore arrogare præſumerent, abſque ulla formalitate, ac ipſo facto, privilegiis, & gratiis in præfatis literis contentis privati intelligerentur, & ad humilem Oblatorum ſtatum cum Pileo mitterentur, uſque ad eorum reſipiſcentiam, ſive juxta Superiorum prudentiam, & alias, prout in ejuſdem Innocentii XII. Prædeceſſorum deſuper in ſimili forma Brevis, die xxvi. Maii MDCXCIII. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Cum autem, ſicut Dilectus Filius Nicolaus Vivarienſis Procurator præfatæ Provinciæ Sancti Ludovici, ſeu Lugdunenſis, nobis nuper exponi fecit, ipſe præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & pro religioſa dictæ Provinciæ, illiuſque Fratrum tranquillitate cuſtodienda, ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ præſidio communiri ſummopere deſideret, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut deſuper opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dicti Nicolai Procuratoris votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, tam præinſertas Innocentii XI. quam Innocentii XII. Prædeceſſorum præfatorum literas, omniaque, & ſingula in eis reſpective contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, vel pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non omnibus, & ſingulis illis, quæ in præfatis Innocentii XI. ac Innocentii XII. Prædeceſſorum literis conceſſa ſunt non obſtare, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Octobris MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri Anno quinto.

F. Cardinalis Oliverius.
Loco ✠ Sigilli.

Indulgentia Plenaria perpetua pro Feſto BB. Martyrum Gorgomienſium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis tam Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, ac Reformatorum, & Recollectorum nuncupatorum, quam Monialium dicti Ordinis ubicumque exiſtentium die nona menſis Julii, a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 6. Decembris 1728. Pontificatus noſtri anno quinto.

Pro D. Cardinale Oliverio

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

Indulgentia plenaria in Eccleſiis Ordinis occaſione Capituli Generalis Mediolani.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm, ſicut accepimus, Capitulum Generale Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, in Eccleſia, ſeu Conventu Sancti Angeli Civitatis Mediolanenſis Fratrum Ordinis hujuſmodi, in vigilia Pentecoſtes, benedicente Do-

Digitized by Google

Domino, celebrandum ſit; Nos, ut opus aam pium, majori cum fructu fiat, ed ad augendam Fidelium religionem, & Animarum ſalutem, cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui prædictam Eccleſiam Sancti Angeli, vel aliquam ex Eccleſiis Conventuum Fratrum Minorum Miniſtro Generali dicti Ordinis immediate ſubjectorum, ubique exiſtentium, Vigilia prædicta, & ſingulis actualis illius celebrationis diebus, devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſemel dumtaxat omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus poſt celebrationem dicti Capituli Generalis minime valituris. Volumus autem, ut ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum, detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint: Quodque præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die vii. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri Anno quinto.

Pro D. Cardinale Olivério.

C. Archiep. Emiſſenus.

Præcipitur, ut ſerventur Conſtitutiones Generales Ordinis Minorum de Obſervantia Reformatorum; & Breve Urbani VIII. ſuper præcedentia eorumdem in Provincia Romana.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, ſicut accepimus, alias, poſtquam juſſu fel. record. Urbani VIII. Prædeceſſoris noſtri quædam pro ſalubri regimine, & gubernio dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Ciſmontanæ, generales Conſtitutiones in ipſo primordio Inſtitutionis Provinciarum in eodem Ordine editæ, & promulgatæ fuerant, per quas inter alia modus, ſeu ordo præcedendi inter ipſos Fratres ſub gravibus pœnis præſcriptus, & ab ipſo Urbano Prædeceſſore per ſuas in ſimili forma Brevis die 22. Decembris 1642. expeditas literas, quarum initium eſt: *Alias &c.* approbatus fuit, quem Fratres Provinciæ Romanæ dicti Ordinis exacte ſervarunt, donec inſtantibus Miniſtro Provinciali, Definitorio, Miniſtris Ex-Provincialibus, & aliis Fratribus graduatis ejuſdem Provinciæ Romanæ, recol. memor. Alexander Papa VII. etiam Prædeceſſor noſter, per ſuas in pari forma Brevis die 23. Decembris 1665. emanatas literas incipien. *Paſtoralis &c.* formam ejuſmodi præcedendi moderando, ſtatuit, quod in eadem Provincia Romana nulli Fratrum jus præcedendi, ſive honoratioris loci competeret, niſi Miniſtro, Commiſſario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Miniſtro, Commiſſario, & Vicario Provincialibus, Cuſtodi, Commiſſario Viſitatori, Guardianis, Præſidenti, ſeu Commiſſario, & Vicariis localibus, qui tamen, expletis eorum Officiis, ad locum, & præcedentiam Ordinis redirent, tam illi, qui ad habitum per dictos Fratres geſtari ſolitum ſuſceperant, ac de cætero ſuſciperent, quam ii, qui ſe a Fratribus de Obſervantia ad Fratres Reformatos Provinciæ præfatæ canonice tranſtulerant, & transferrent, exceptis tamen eis, qui Miniſtri Generalis, ſeu Commiſſarii Generalis ejuſdem Ciſmontanæ Familiæ officio functi erant, & functuri eſſent, qui poſt Superiores actuales immediate locum haberent, & alias, prout in ipſis Alexandri Prædeceſſoris literis uberius continetur.

§. 2. Definitores dictæ Provinciæ, ubi primum hæ Alexandri Prædeceſſoris literæ prodierunt, ſe in earum diſpoſitione minime comprehendi prætenderent, idque die 3. Martii 1666. a Congregatione tunc exiſtantium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper negotiis Viſitationis Apoſtolicæ Eccleſiarum, & Locorum piorum hujus Almæ Urbis auctoritate Apoſtolica Deputatorum, tametſi non ſine altercatione decerni obtinuerint, prout etiam Secretarii Generales actuales, Ex-Procuratores, & Ex-Definitores Generales, quamtumvis proculdubio in memoratis Alexandri Prædeceſſoris literis comprehenſi, præcedentia, juxta ſupradictas generales Ordinis Conſtitutiones, & Urbani Prædeceſſoris literas, non tamen abſque querimoniis gavlſi fuerint, & ad ſedanda diſſidia ſubinde enata, eamdem præcedentiam ſub nomine, ac titulo loci commoditatis, nunc Secretariis Curiæ, Provinciæ, Viſitatorum, nunc Scriptoribus, Lectoribus, Ex-Provincialibus, aliiſque Fratribus graduatis dictæ Provinciæ, cum non mediocri illius perturbatione, concedere opus fuerit.

§. 3. Quamobrem, ut his malis aliquod remedium adhiberetur, anno 1705. inſtitum fuit pro moderatione præfatarum Alexandri Prædeceſſoris literarum; ſed cum Congregatio tunc ſimiliter exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, demandaſſet exquiri deſuper votum proximi Capituli Generalis dicti Ordinis, & animadverſum fuiſſet, quod, præter dilationem celebrationis ejuſdem Capituli Generalis, in eo via tractari, ac diſcuti ſoleant res ad univerſum Ordinem præfatum ſpectantes, non autem privatæ unius Provinciæ contentiones; demum ad deputationem Congregationis particularis nonnullorum eorumdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum pro negotio hujuſmodi examinando deventum fuit. Verum, quia nonnulli Fratres miſſionarii dictæ Provinciæ per Decretum Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſitorum, in poſſeſſione, ſeu quaſi poſſeſſione præcedentiæ, qua fruebantur, manuteneri obtinuerant, pro parte ſeſe huic rei opponentium habito adverſus ejuſmodi Decretum ad felic. record. Clementem Papam XI. Prædeceſſorem pariter noſtrum recurſu, ipſe Clemens Prædeceſſor per tunc quoque exiſtentem Auditorem ſuum mandavit nihil omnino innovandum eſſe, neque dictum Decretum executioni demandandum fore, donec, & quouſque controverſia per præfatam Congregationem particularem Cardinalium, & Prælatorum ab eo deputatam, reſolveretur, ac interim ſervari debere in omnibus, & per omnia ſupradictas Alexandri Prædeceſſoris literas. Cum autem, ſicut Nobis quoque innotuit, cura, & ſtudio graviorum dictæ Provinciæ Religioſorum, qui concitatos illius Fratrum animos pacare, & ne ejuſmodi lis, & quæſtio

in

in publicum efferretur, impedire annixi ſunt; Congregatio particularis Cardinalium, & Prælatorum ad illam cognoſcendam, & decidendam deputata, prout præmittitur, hactenus minime habita fuerit.

§. 4. Hinc eſt, quod Nos attendentes nihil magis ſpiritui humilitatis, quem Fratres Ordinis præfati in primis profitentur, adverſari, quam ſimiles ſuper præcedentia inter eos agitari contentiones, & æmulationes, quæ religioſæ, & fraternæ quoque invicem charitatis ſerenitatem obnubilare conſueverunt, ſimulque conſiderantes rationi, ac recto ordini conſentaneum eſſe, ut Fratres dictæ Provinciæ Romanæ unam, eamdemque præcedendi formam per enarratas generales totius Ordinis Conſtitutiones, ac Urbani Prædeceſſoris literas præſcriptam, quam tenent fere omnes reliquæ ipſius Familiæ Ciſmontanæ Provinciæ, obſervent, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine litem, & Cauſam ſuper eadem præcedentia in memorata Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum, ſeu alibi ubicumque pendentem (illius ſtatum, ac merita, & alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis habentes) in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, ab eadem Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum, ac quibuſcumque aliis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos harum ſerie avocamus, illamque perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, ac perpetuum deſuper ſilentium imponimus.

§. 5. Præterea generales Conſtitutiones quoad præcedentiam pro Fratribus ejuſdem Ordinis editas, ut præfertur, emanataſque deſuper ſupradictas Urbani Prædeceſſoris literas, quarum initium eſt: *Alias &c.* in præfata Provincia Romana ab omnibus, & ſingulis illius Fratribus deinceps exacte, & inconcuſſe ſervari, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, tenore præſentium præcipimus, & mandamus.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo unquam poſſe: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus ſupradictis Alexandri Prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Decembris 1718. Pontificatus Noſtri anno quinto.

Reſolutio dubii, quod Pater Joſephus a Poculo, olim Solicitator, ſeu Agens in Urbe pro Provinciis Germano-Belgicis, Miniſtro Generali propoſuit.

Reverendiſſime Pater.

AD pedes ſuæ Reverendiſſimæ Paternitatis provolutus ſeraphicam benedictionem expoſtulat F. Joſephus a Poculo, Provinciæ Sancti Joſephi in Flandria actualis Definitor, & ab anno 1709. incluſive pro Natione Germano-Belgica in Conventu Aracœlitano coram Sua Reverendiſſima Paternitate perfunctus Agens Germano-Belgicus, humiliter exponens, quod in Congregatione Nationali, juxta ſtatuta Generalia Segoviæ recognita Cap. 7. §. 20. n. 10. ad pacem communem, Religionis incrementum, Provinciarum conſervationem, ac utilitatem, Patres Nationis ordinaverint, uti ſequitur: *Qui laudabiliter integro ſexennio functus fuerit officio ſolicitatoris, approbante ipſius operam Congregatione Nationali, erit perpetuus Vocalis in ſua Provincia, & habebit præcedentiam poſt eos, qui eam alio jure perpetuam habent.* Iſtam laboris mercedem approbavit Miniſter Generalis die 26. Novembris. Illam agnoverunt, & Prædeceſſori noſtro adjudicaverunt omnes Patres Nationis ſub Capitulo Generali 1700. Romæ congregati eamdem remunerationem, attentis juribus, & partibus auditis, contra quoſdam opponentes Oratori adjudicavit Sacra Congregatio ſub die 23. Auguſti 1709. Ab Urbe in Flandriam reverſus Orator a toto Capitulo Provinciali 1710. cum voto Diſcretorii ad iſtius laboris laudabiliter impenſi præmium admiſſus eſt; donec prodeunte nuper Conſtitutione Benedictina de 16. Novembris 1714. Provincialis ejuſdem noſtræ Provinciæ, parte inaudita, Oratorem ab iſta remuneratione depoſuit.

Cum vero in dicta Conſtitutione nulla merces laboris revocetur, vel annihiletur, nec agatur in eadem de voto in Diſcretorio tantum, & Orator nullam habeat Superioritatem, ſed ſimplicem præcedentiam, pro reſtitutione mercedis ſuæ humiliter ſupplicat: nec aliter, quam ut Agentia perſeverare valeat, quæ ad extraneos facile poſſet devolvi, pro qua cum mei detrimento laboravi, & in ea collocentur viri capaces, benemeriti, cum nullus ad id munus aſſumatur, quin in Provincia ſua fuerit ad minus Sacræ Theologiæ Lector, Definitor, aut Guardianus. Quam Deus &c.

DECRETUM.

ETſi alias vigore Conſtitutionis Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti XIII. incipientis: *Univerſalis Eccleſiæ*, omnis vocalitas habitualis, & perpetua

tua in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus, tam per Conſtitutiones Apoſtolicas, quam Ordinis, nonnullis Patribus dudum conceſſa, penitus revocata, ac annullata fuerit; aliæ tamen prærogativæ, quæ tanquam præmia laborum eiſdem conceſſæ ſunt, nullatenus per præfatam Conſtitutionem irritantur, aut caſſantur, ſed in priſtino ſuo robore perſeverant. Itaque conformiter ad hæc decernimus, ac declaramus retroſcriptum Oratorem Patrem Joſephum a Poculo penitus deſtitutum eſſe vocalitate perpetua, quam prætendit, gaudere tamen ea præcedentia, qua juxta ordinationem Congregationis Generalis Nationis Germano-Belgicæ anno 1639. Bruxellis celebratæ frui ſolent illi Patres, qui Romæ per ſexennium integrum functi fuerint officio Sollicitatoris, ſeu Agentis pro dicta Natione; quam ordinationem obſervari mandavit Reverendiſſimus Pater Petrus Marinus Sormanus Prædeceſſor noſter die 20. Martii 1688. ubi etiam hactenus obſervata fuit in præfata Natione. Nos igitur cupientes dictum Patrem Joſephum manutenere in pacifica poſſeſſione tam præfatæ præcedentiæ, quam aliorum jurium illi competentium, ratione officii Sollicitatoris Nationalis in hac Curia perfuncti (dummodo prælaudatæ Conſtitutioni non contrarientur) præcipimus, ac mandamus in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, ut nullus ſub quocumque prætextu ipſum in hoc moleſtare, aut perturbare præſumat.

Datum Romæ ex hoc noſtro Aracœlitano Conventu, die 25. Januarii 1729.

F. Matthæus a Pareta
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

Diſpenſantur Officiales Generales a vacantia Officiorum, ut concurrere poſſint ad alios Ordinis gradus in proxime celebrandis Comitiis.

BENEDICTVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm, ſicut dilectus Filius modernus Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, Capitulum Generale ejuſdem Ordinis in vigilia Pentecoſtes currentis Anni celebrandum ſit, fieri vero poſſit, ut Vocales dicti Capituli aliquem ex iis Fratribus tam de Obſervantia, quam Reformatis pariter nuncupatis utriuſque Familiæ Ciſmontanæ, & Ultramontanæ, ad Generalatum, & alia dicti Ordinis Officia, tametſi a muneribus per tempus ab Apoſtolicis, & Ordinis præfati Conſtitutionibus definitum minime vacaverint, promovere exiſtiment: Idem Miniſter Generalis cum memoratis Fratribus ad effectum præmiſſum diſpenſari ſummopere deſiderat, Nobiſque propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur: Nos igitur ipſius Miniſtri Generalis Votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eumque, ac Fratres ſupradictos ſpecialis favoris gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis etiam occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, memoratis Fratribus, qui munera prædicta exercuerunt, ut in proxime futuro Capitulo Generali Ordinis hujuſmodi, licet a præfatis muneribus per tempus ab eiſdem Conſtitutionibus præſcriptum, ut præfertur, non vacaverint, nihilominus, dummodo nullum aliud Canonicum obſtet impedimentum, & ad id idonei reperiantur, ad Miniſtri Generalis, & alia Officia ejuſdem Ordinis, ſervatis alias ſervandis, eligi, & ſic electi, Miniſtri Generalis, & Officia hujuſmodi ſuſcipere, gerere, & exercere libere, licite, & valide poſſint in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi a dictis muneribus tempore per præfatas Conſtitutiones præſcripto vacaviſſe reperirentur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ac cum eis deſuper opportune diſpenſamus. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xxi. Februarii 1729. Pontificatus Noſtri Anno quinto.

F. Cardinalis Oliverius.

Prohibentur fundationes Conventuum intra quinque, vel quatuor Leucas a Conventibus Ordinis jam erectis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolici Officii, quo, authore Domino, fungimur, ſolicitudo Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium, qui è fluctibus ſæculi in Religioſæ Vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis, & paupertatis Spiritu Altiſſimi obſequiis ſeſe ſub ſuavi arctioris Regulæ jugo manciparunt, curam gerentes, felici illorum ſtatui, & tranquillitati, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere ſatagamus, ſicut rerum, locorum, temporum, & perſonarum qualitatibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis in Domino expedire arbitramur. Dudum ſiquidem fel. rec. Clemens PP. VIII. Prædeceſſor Noſter provide conſiderans in Provincia Carthaginen.

Ordi-

Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, eam Conventuum prædicti Ordinis multitudinem jam exiſtere, ut ſi alii ibidem denuo erigerentur, illorum Religioſi Chriſtifidelibus oneri admodum fore, & a puritate Regulæ, quam profitebantur, diſcedere cogerentur, quo ſibi Eleemoſynas ad vitæ ſuſtentationem pararent, his, aliiſque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevia die 11. Julii 1608. expeditas literas, perpetuo ſtatuit, & ordinavit, ut deinceps intra quinque, vel quatuor Leucas a Conventibus Provinciæ, & Ordinis prædictorum jam ædificatis, nullus Fratrum ejuſdem Ordinis Recollectorum, & Diſcalceatorum etiam nuncupatorum Conventus extrui poſſet: & ſubinde ad tollenda gravia diſſidia, quæ inter Fratres Ordinum Mendicantium in diverſis partibus Hiſpaniarum, ſuper fundatione novorum Conventuum, non ſine maximo Regularis Diſciplinæ detrimento, ac Populorum ſcandalo, in dies oriebantur, fel. mem. Alexander VII. pluresque alii Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri memoratas Clementis Prædeceſſoris literas, praviis Decretis dictæ Congregationis Cardinalium etiam in contradictorio Judicio emanatis, nedum ad alias Ordinis præfati in Regnis Hiſpaniarum Provincias, ſed etiam ad omnes Fratres Ordinum Mendicantium hujuſmodi, per diverſas locorum in pari forma Brevis literas, extenderunt, & ampliarunt, & alias, prout in præfatis Clementis, & Alexandri, aliorumque Prædeceſſorum literis, quarum præſentibus tenores pro expreſſis haberi volumus, uberius continetur.

§. 3. Cum autem, ſicut accepimus, progreſſu temporis varia hac in re ab eadem Congregatione Cardinalium prodierint Decreta, quibus præfatas Alexandri, aliorumque Prædeceſſorum literas enarratam Clementis Prædeceſſoris diſpoſitionem, quæ ad Fratres Recollectos, & Diſcalceatos hujuſmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut præfertur, extendentes, & ampliantes, tum ſervandas fore, tum e contrario aliquot ex iiſdem Ordinibus Mendicantibus minime obſtare reſolutum fuit: licetque plures ſaluberrimæ Conſtitutiones certos modum, & formam in fundatione, & erectione novorum Conventuum Regularium omnino obſervandas præſcribentes a Sede Apoſtolica, & præſertim ab ipſo Clemente VIII. ac piæ mem. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus itidem noſtris generaliter promulgatæ fuerint; quia tamen nonnulli ex Ordinibus Regularibus ab eadem Sede novos ubique locorum Conventus, de ſola Ordinarii licentia, fundandi ſpecialem facultatem ſibi concedi obtinuerunt, tot in dictis Regnis Hiſpaniarum erecti fuerint, atque in dies erigantur novi Conventus, ut Fratres antiquiorum Conventuum prope neceſſaria careant ſuſtentatione, ac pleraſque lites, ad impediendam novorum Conventuum hujuſmodi inſtitutionem, coram locorum Ordinariis, ac dilecto Filio noſtro, & dictæ Sedis in eiſdem Regnis Hiſpaniarum Nuncio, & forſan alibi ſuſtinere cogantur; & hæc in primis incommoda ſentiant Fratres ſupradicti Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia, utpote qui arctam paupertatem profitentes, ob temporum calamitatem, & multiplicitatem novorum Conventuum hujuſmodi paſſim excreſcentem, neceſſariam alimoniam vix conſequi, minuſque prædictarum litium expenſas ſubire valent.

§. 4. Hinc eſt, quod Nos ejuſdem Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia indemnitati, & quieti, ſimulque antiquiorum Conventuum conſervationi in dictis Hiſpaniarum Regnis, quantum in Domino poſſumus, ſalubriter providere cupientes, ac lites, & cauſas inter eoſdem Fratres Minores, & alios Ordinum Mendicantium præfatorum, ſuper erectiones novorum Conventuum hujuſmodi coram Ordinariis locorum, & Nuncio præfatis, aliiſque Judicibus, & Tribunalibus quibuſcumque, occaſione diverſitatis Decretorum a dicta Congregatione Cardinalium emanatorum, ſeu facultatum novos Conventus prædictos erigendi conceſſarum, ut præfertur, vel alias quomodolibet enatas, & pendentes (quarum omnium, & ſingularum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium quorumvis, etiam ſpeciali mentione dignorum, ac alia etiam de neceſſitate exprimenda, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis haberi volumus) a locorum Ordinariis, & Nuncio, aliiſque Judicibus, & Tribunalibus hujuſmodi, harum ſerie ad Nos avocantes, illaſque penitus, & omnino extinguentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne ullus in poſterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam ejuſmodi Fratrum Minorum de Obſervantia, in Regnis Hiſpaniarum Conventus, ſive Domus, aut locus Regularis, vigore quorumcumque Privilegiorum, & facultatum a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, ſeu etiam a Nobis hactenus conceſſorum, ſeu confirmatorum (ſalva tamen, & firma remanente quoad Ordinem Fratrum Prædicatorum literarum noſtrarum ſub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVII. ſeptimo Kalendas Junii Pontificatus Noſtri Anno tertio expeditarum, quibus per præſentes nullatenus derogare intendimus, forma, ac diſpoſitione) aut in vim Decretorum a memorata Congregatione Cardinalium editorum, ſeu alio quovis prætextu, vel cauſa, intra quinque, vel ſaltem quatuor leucas a Conventibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia, ſeu Recollectorum, Diſcalceatorum, Reformatorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum, jam erectis, niſi de ſpeciali, & expreſſa hujus S. Sedis licentia, de novo erigi, fundari, ſeu alias quomodolibet inſtitui, vel inceptus, ſeu incepta perfici, & abſolvi poſſit, & valeat, tenore præſentium ſtatuimus, & prohibemus.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis veridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud, uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper fir-

mas

Digitized by Google

mas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoſlibet quacunque poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo; ac fel. mem. Bonifacii VIII. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quorumcumque Ordinum Mendicantium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam Mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, ac literis Apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, & in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac exactiſſimè, & accuratiſſimè expreſſis, inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe, ac pleniſſime, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri anno quinto.

Loco ✠ Sigilli.

F. Cardinalis Oliverius.

Supplex libellus cum reſcripto conceſſionis Indulgentiarum pro Vocalibus, & Officialibus Capituli Generalis Mediolanenſis Anni 1729.

Beatiſsimo Padre.

FRA Giuſeppe Maria d' Evora Procurator Generale dell' Ordine de' Frati Minori, umilmente proſtrato a piedi della Santità Voſtra, La ſupplica a degnarſi concedere nel proſſimo Capitolo Generale a tutti li Vocali, che interverranno dalle Provincie fuori d' Italia *mille Indulgenze* da poter eglino diſtribuire nel loro ritorno, *cinquecento* alli Vocali d' Italia, *due mila* a tutti li Superiori, Officiali Generali, e Diffinitori Generali, che come tali ſuffragheranno, e *cento* altre alli Religioſi ed Officiali, che ſi troveranno al Capitolo ſuddetto; e tutte *in articulo mortis* da poter applicare a corone, medaglie &c. che &c.

RESCRIPTUM

Ex audientia Sanctiſſimi die 24. Martii 1729. SANCTISSIMUS ANNUIT.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Card. Lercari.

LITERÆ APOSTOLICÆ.

Ad Capitulum Generale Mediolanenſe pro eligibilitate Reverendiſſimi P. Joſephi Mariæ ab Ebora in Miniſtrum Generalem.

Dilectis Filiis Miniſtro Generali, cæteriſque Vocalibus totius Ordinis Fratrum Minorum in proximo Capitulo Mediolanenſi congregandis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

REgularis diſciplinæ rationes, & ſaluberrima ampliſſimi Ordinis inſtituta, quæ ad Comitia generalia Vos evocarunt, charitatem noſtram vehementius excitant, ut, quæ providentiæ, & ſolicitudinis officia ad religioſiſſimæ Familiæ utilitatem conducere poſſe cenſemus, libenti animo conferamus. Porro, cum Dilectus Filius Joſephus Maria ab Ebora in Sacra Theologia Lector Jubilatus, & Ordinis iſtius apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Procurator Generalis, non minus doctrinam, morumque integritatem, quam zelum, prudentiamque in rebus gerendis egregie Nobis probaverit, virtutis ejus operam in Seraphicæ Veſtræ Familiæ commodum ceſſuram non immerito fore reputamus. Proinde ſi veſtro judicio, cujus libertatem integram, inviolatamque eſſe volumus, & curamus, ad quæcumque ejuſdem Ordinis munera, & gradus promovendus videretur, pati non debemus, ut noſtræ auctoritatis opem deſideretis. Labores igitur ab eodem Dilecto Filio tam Familiæ Veſtræ in graviſſi-

Digitized by Google

mis muneribus obeundis, quam huic Apoſtolicæ Sedi in arduis negotiis ſibi commiſſis, pluribuſque Congregationibus aſſidue impenſos, benevolentiæ, noſtræ teſtimonio remunerare, rebuſque ſimul veſtris amplius proſpicere cupientes, eundem Dilectum Filium Joſephum Mariam ab omnibus impedimentis abſolvimus, quæ ſtudiis, votiſque Veſtris obſtare poſſent; diſpenſantes in quibuſvis Statutis, & Conſtitutionibus, etiam Apoſtolicis, & præſertim Prædeceſſorum noſtrorum Leonis X. quæ incipit: *Ite & Vos*: & Gregorii XIII. quæ incipit: *Conſuevit Romanus Pontifex*: ita ut eligi poſſit ad quæcumque munera, etiam Miniſtri Generalis totius Ordinis, nullo licet expectato temporis intervallo, quod ex ſecundo dicta Conſtitutione poſt procurationem generalem intercedere deberet; nec illi quidquam ex antedictis Statutis, & Conſtitutionibus obſiſtat, ſi veſtris ſuffragiis, quæ, ut prædiximus, omnino libera eſſe volumus, ad quemcumque gradum, & officium eligeretur. Tametſi enim ex memorata Leonis Papæ X. Conſtitutione Miniſter Generalis ex Familia Ultramontana in Capitulo iſto eligendus eſt, eundem tamen Dilectum Filium Joſephum Mariam, habitu quidem Ordinis in Familia Ciſmontana indutum, ſed ultra montes natum educatumque, Patrem almæ Obſervantiæ Provinciæ Algarbiorum conſtituentes, volumus, & declaramus per memoratam Conſtitutionem, in qua tenore præſentium, ſi opus fuerit, ad prædictum tantummodo effectum diſpenſamus, minime excluſum eſſe, quominus Miniſter etiam Generalis totius Ordinis a Vobis eligi poſſit. Quod tamen benignitatis noſtræ documentum, non ad ipſius ſupplicationem, ſed motu proprio, ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris editum, nolumus trahi poſſe in exemplum; ne quod peculiares rationes ab æquitate noſtra poſtularunt, generali præſcriptione definiſſe videamur. Ac Vobis, Dilecti filii, ſpiritum conſilii, & pietatis a Patre luminum precantes, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Martii 1729.

C. Archiep. Emiſſenus.

EPISTOLA

Eminentiſſimi à Secretis Status ad Reverendiſſimum P. Miniſtrum Generalem in Capitulo Generali Mediolanenſi Præſidem, qua Summus Pontifex Benedictus XIII. quædam puncta univerſi Ordinis utilitatem reſpicientia in iiſdem Comitiis tractari jubet.

Intus.

REVERENDISSIMO PADRE.

NOſtro Signore tutto intento colla ſua Apoſtolica ſollecitudine a procurare il maggior bene, e vantaggio dell'Ordine Franceſcano, ha fatto rifleſſione a varie materie, che ſtima eſpedienti a tal' effetto vengano nel proſſimo Capitolo Generale eſaminate, e ſtabilite. E primieramente vuole, che ſi conſulti il Capitolo medeſimo ſopra il premio, che dovrà aſſegnarſi ai Lettori di Controverſie, e Lingua Araba in queſto Collegio di S. Bartolomeo, e ſi determini la moderazione, che ſarà giudicata più propria, della Bolla della ſan: mem: di Clemente XI. concernente queſto particolare.

Vuole inoltre, che in tutte le Provincie della Religione o Scalze, o Recollette ſi mantenga in uſo, e ſi oſſervi il Canto Gregoriano, come già Sua Beatitudine aveva ordinato, e ciò ſotto gravi pene, le quali ſaranno dal Capitolo ſtabilite.

Parimente ſotto le pene, che al Capitolo ſembreranno più proprie, dovrà ingiungerſi a ciaſcuno l'inviolabile oſſervanza della Bolla, che concede la precedenza ai Minori Oſſervanti ſopra li Riformati emanata per ordine della Santità Sua.

Ordina anche la medeſima Santità Sua, che ſi ſtabiliſcano nel Convento di Ara-Cæli le ſtanze proporzionate a ciaſcun'Officio, per maggior utilità dell'Ordine, e giuſta il foglio conſegnato al P. Procurator Generale.

Comanda in oltre, che onninamente ſi ſtabiliſca l'aſſiſtenza preſſo il Generale, e Commiſſario Generale da preſtarſi da' Definitori Generali per le conſulte de' Negozj dell' Ordine, la quale ſi riconoſce pur troppo neceſſaria, con determinarſi, dove debbano aſſiſtere, e ſecondo che in altri Capitoli Generali ſi è ordinato.

In oltre, à tenore del foglio di Riforma degli ſtudj conſegnato al Procurator Generale, dovrà conſiderarſi dal Capitolo Generale il modo, che ſarà più convenevole, e vantaggioſo per il decoro, e profitto della Religione, con ſtabilire anche nelle Provincie gli ſtudj di Grammatica, e Rettorica nel ſecond' anno del Noviziato, che chiamano Profeſſorio.

Ad oggetto poi, che l' accennato Capitolo Generale poſſa celebrarſi con ſodisfazione piena di tutte le Nazioni, e con la dovuta giuſtizia diſtributiva, e pace deſiderata, S. B. intende, e vuole, che nelle proviſte delle Cariche ſi abbia conſiderazione à tutte le dette Nazioni reſpettivamente, e non già ad una ſola, come per abuſo è ſeguito nel tempo paſſato. Altrimenti la S. Sede ſarà obbligata a prendere quei giuſti rimedj, che ſtimeranno da S. S. più proprj per riparare i diſordini.

Si dovrà di più dal Capitolo medeſimo provedere, e nominare idonei ſoggetti per la riforma del Breviario dell' Ordine, e ſtabilimento de' Sagri Riti, e Cerimonie da oſſervarſi egualmente in tutte le Provincie, ſecondo che dai Cerimoniali, e Leggi dell' Ordine medeſimo è ſtato più volte riſoluto.

Per ultimo comanda S. B. che s' incarichi di nuovo a tutt' i Religioſi, che tanto nelle ſtampe, quanto nelli ſcritti, diſcorſi, e in qualſivoglia altra occaſione, i Santi, Beati, ed anche Dottori dell' Ordine, paſſati a miglior vita prima del Concilio di Coſtanza non vengano denominati ſe non col titolo de' Minori; mentre fino a quel tempo l' Ordine rimaſe indiviſo: quelli poi, che ſaranno morti nella Regolare Oſſervanza, o nella Riforma, e frà Scalzi, Recolletti, ed anche fra Conventuali, e Capuccini, dovranno chiamarſi di quello Iſtituto, in cui ſono viſſuti, e da cui ſono paſſati all' altra vita; poiche in tal forma verrà a conſervarſi la carità, e concordia tra tutt' i Figli dello ſteſſo Serafico Padre. Si contenti pertanto V. P. Reverendiſſima d' inſiſtere per l' eſatta oſſervanza di quanto N. S. in virtù della preſente ſi è ſervito di comandare, e le auguro dal Cielo vere felicità.

Roma 27. Marzo 1729.

Di V. P. Reverendiſſima.

Affezionatiſſimo

N. M. Card. Lercari.

Foris.

Al Reverendiſſimo Padre Il Padre Generale di S. Franceſco Preſidente al Capitolo Generale in

MILANO.

Quo

Digitized by Google

Quo Eremitæ quicumque habitum, vel caputium Ordinis deferre prohibentur, confirmatis ſimilibus Literis Urbani PP. VIII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias emanarunt a felic. recor. Urbano PP. VIII. Prædeceſſore noſtro Litteræ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, ſicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Regularis Obſervantiæ Sancti Franciſci Nobis nuper exponi fecit, quamplures abutentes Habitu Fratrum Tertiariorum Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci, vel ſimplicem Tunicam oblongam cum Mantello, vel ſine eo, abſque Superiorum prædictæ Religionis licentia deferant, vel etiam eis Caputium, aut Tunicæ adjunctum, aut ipſi Mantello conſutum ſuperaddant, eorumque nonnulli extra Clauſtra degentes tum ſcandaloſe, & inopportune, ſub ſpecie peregrinationis, aut alterius emendicati prætextus, divagentur, tum etiam aliquas Eccleſias, ſeu Cappellas, adſcito ſibi Eremitarum nomine, incolant, exindeque maxima apud Sæculares ſcandali materia, & pravæ opinionis erga prædictam Religionem ingeratur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut tot incommodis, & ſcandalis opportunum aliquod remedium adhibere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnibus, & ſingulis Locorum Ordinariis, ac noſtris, & Sedis Apoſtolicæ Nunciis ubivis Terrarum conſtitutis, & degentibus, tenore præſentium diſtricte præcipiendo mandamus, ne de cœtero quemquam prædictam Tunicam oblongam, cum, vel ſine Mantello, abſque Superiorum prædictæ Religionis Minorum de Obſervantia, & cujuſvis Inſtituti, ſeu Congregationis Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci licentia in ſcriptis obtenta, quoquomodo deferre permittant, atque ſi aliquem præmiſſorum tranſgreſſorem repererint, illum carceri mancipandum, tali Habitu exuendum, & arbitrariis pœnis mulctandum irremiſſibiliter curent; & præterea nemini licitum faciant, etiamſi prædictæ Religionis Minorum de Obſervantia, & cujuſvis Inſtituti, ſeu Congregationis univerſi Ordinis hujuſmodi Superiorum ſcripta, ſeu quovis alio prætextu roborata licentia deſuper acceſſerit, ut Habitum hujuſmodi cum prædicto Capucio, vel Tunica, ſeu Mantello, ut præfertur, conſuto deferant, ſublata ejuſdem Ordinis Superioribus, ipſiſque Locorum Ordinariis, ac Nunciis Apoſtolicis, & eorum cuilibet quavis auctoritate licentias hujuſmodi cuiquam concedendi, ac demum earumdem tenore præſentium volumus, & ordinamus, ut ſi quiſpiam tale deferens Capucium, vel cum licentia, vel ſine ea inventus fuerit, carceris detentione, Habitus privatione, & aliis arbitrariis pœnis ab eiſdem Ordinariis, & Nunciis omninò puniantur.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Ut autem præſentes noſtræ Literæ ad omnium, quos illæ concernunt, notitiam facilius deveniant, volumus, quod illarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die v. Octobris 1638. Pontificatus Noſtri Anno decimoſexto.

M. A. Maraldus.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

Cum autem, ſicut dilectus filius modernus Procurator Generalis ejuſdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli, præſertim Eremitæ, contra præfatarum Urbani Prædeceſſoris Literarum tenorem, ac diſpoſitionem, ipſorum Fratrum Habitum cum Caputio, non ſine eorumdem Ordinis, ac Fratrum dedecore, & perturbatione deferre præſumant, indeque plurima ſcandala antehac orta fuerint, ac in dies oriantur, Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur ejuſdem Procuratoris Generalis Votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum; qui dilectum filium Miniſtrum Generalem Ordinis prædicti deſuper audiverunt, ac narrata attenderunt, conſilio, præinſertas Urbani Prædeceſſoris Literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea memoratis Eremitis, ſub pœnis in eiſdem Urbani Prædeceſſoris Literis expreſſis, præcipimus, ut pro majori, faciliorique eorum a Fratribus dicti Ordinis diſcrimine, de cœtero, ultra Barbam, geſtent etiam Tunicam breviorem, ſolitumque Scapulare longius Pallio, ſeu Mantello ad differentiam Tertiariorum Commenſalium. Decernentes ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tem-

Pore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Urbani Prædeceſſoris Literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus quoque, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris, die XVI. Maii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri anno quinto.

F. Cardinalis Oliverius.

CAPITULUM GENERALE
OCTUAGESIMUM PRIMUM.

In Dei Nomine Amen.

Hæc eſt Tabula celeberrimi Capituli Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum celebrati in Conventu S. Angeli Mediolani in Vigilia Pentecoſtes anno 1729. die 4. Junii.

Elapſo ſexennio ab noviſſimo Capitulo Generali, cum Reverendiſſimo Patre Fr. Laurentio a S. Laurentio totius Ordinis Miniſtro Generali infra quartum gubernii ſui annum ad apicem Cardinalatus evecto, ex ſpeciali diſpoſitione SS. D. N. Benedicti Papæ XIII. per ſuffragia Patrum, & Diſcretorum Ordinis Romæ commorantium in Vicarium Generalem aſſumptus fuiſſet, & ſucceſſive ex Pontificio reſcripto, Miniſtri Generalis titulo inſignitus Reverendiſſimus P. Fr. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus, Provinciæ Obſervantium Terræ laboris Ex-Miniſter, & in Romana Curia Procurator Generalis actualis, ſuffecto in idem Procuratoris Generalis Officium A. R. P. Fr. Joſepho Maria ab Ebora Secretario Generali Ordinis: in hoc demum Generali Capitulo (quod quidem juxta ſanctionem Capituli Romani 1723. Bononiæ celebrandum erat, rationabilibus tamen de Cauſis, cum placito Sedis Apoſtolicæ, in hac perampla Civitate coactum eſt) Præſidente eodem Reverendiſſimo P. Matthæo de Pareta Generali Miniſtro, ex ſpeciali dignatione Sanctiſſimi, qui, quantum etiam ad Præſidentiam hanc, pro ſua in puſillum gregem Noſtrum vere mirifica benignitate, omiſſa alia deputatione, Conſtitutionibus Ordinis locum fecit, conſpirantibus omnium ſuffragiis in Miniſtrum Generalem totius Ordinis S. P. N. Franciſci rite, & canonice electus eſt Reverendiſſimus P. Fr. Joannes de Soto, Provinciæ Regularis Obſervantiæ Immaculatæ Conceptionis Lector Jubilatus, Ex-Secretarius Generalis Ordinis, ejuſdemque Ex-Procurator Generalis, & Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Commiſſarius Generalis actualis.

Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ.

Reverendiſſimus P. Fr. Franciſcus a S. Severino Lector Emeritus, Ex-Procurator Generalis Reformatorum, & Miniſter actualis Provinciæ Principatus.

Pater utriuſque Familiæ.

Reverendiſſimus P. Fr. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus, & Ordinis Ex-Miniſter Generalis immediatus.

Procurator Generalis Ordinis.

A. R. P. Fr. Bernardus Monterde', actualis Miniſter Provinciæ Aragoniæ Obſervantium.

Commiſſarius Generalis in Romana Curia.

Reverendiſſimus P. Fr. Joſeph Maria ab Ebora Provinciæ Romanæ Obſervantium Lector Jubilatus, Ex-Procurator Generalis immediatus, Congregationis Conſiſtorialis, & ſupremæ, atque Generalis Inquiſitionis Conſultor.

Procurator Generalis Reformatorum.

A. R. P. Fr. Fulvius a Bononia, Provinciæ Bononienſis Reformatorum Lector Emeritus.

Procurator Generalis Excalceatorum, & Recollectorum.

A. R. P. Fr. Gildaldus Duflos, Provinciæ Sancti Andreæ in Belgio Cuſtos.

Diffinitores Generales Ultramontani.

A. R. P. Fr. Joannes Laſſo, Lector Jubilatus, Provinciæ Beticæ Obſervantium Ex-Miniſter, & Cuſtos.

A. R. P. Fr. Petrus Polo, Lector Jubilatus, Provinciæ Valentinæ Obſervantium Ex-Miniſter, & Cuſtos.

A. R. P. Fr. Vincentius Zendra, Lector Theologus, & Miniſter Provinciæ Excalceatorum S. Jo: Baptiſtæ.

A. R. P. Fr. Godifredus Stuve, Miniſter Provinciæ Recollectorum S. Crucis in Saxonia.

A. R. P. Fr. Andreas Auguſtinus Bondet, Doctor Sorbonicus, & Magni Conventus Pariſienſis Guardianus.

A. R. P. Fr. Albertus Counac, Miniſter Provinciæ Aquitaniæ inferioris.

A. R. P. Fr. Chryſogonus Caſtien, tertio Miniſter Provinciæ Recollectorum Immaculatæ Conceptionis in Gallia.

A. R. P.

A. R. P. Fr. Romualdus Vanden Male, Lector Jubilatus, & Miniſter Provinciæ Recollectorum Germaniæ inferioris.

A. R. P. Fr. Fernandus a Sancto Antonio, Lector Theologus, & Miniſter Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Diſcalceatorum in Braſilia.

A. R. P. Fr. Andreas Cavallo, Miniſter Provinciæ Tertii Ordinis in Bætica.

Diffinitores Generales Ciſmontani.

A. R. P. Fr. Matthæus de Atina, Lector Jubilatus, & Provinciæ Terræ Laboris Obſervantium Ex-Miniſter.

A. R. P. Fr. Joannes Maria de Auguſta, Lector Jubilatus, & Provinciæ Obſervantium Vallis Neti Ex-Miniſter, & Cuſtos.

A. R. P. Fr. Joannes Jacobus de Vallico, Provinciæ Romanæ Obſervantium Lector Jubilatus, Ex-Secretarius Generalis Ordinis.

A. R. P. Fr. Camillus de Breno, Lector Theologus, & Miniſter Provinciæ Brixiæ Obſervantium.

A. R. P. Fr. Cherubinus de Capriata, Lector Jubilatus, & Provinciæ Obſervantium Genuæ Miniſter.

A. R. P. Fr. Joannes Capiſtranus Jovenski, Lector Jubilatus, & Provinciæ Obſervantium Poloniæ Majoris Ex-Miniſter, & Cuſtos.

A. R. P. Fr. Franciſcus Maria Spinelli, Provinciæ Reformatorum S. Angeli Ex-Miniſter, & Ex-Secretarius Generalis.

A. R. P. Fr. Carolus Maria de Novocomo, Lector Emeritus, Ex-Miniſter, & Cuſtos Provinciæ Mediolani Reformatorum.

A. R. P. Fr. Gentilis a Nicæa, Lector Emeritus, Ex-Miniſter, & Cuſtos Provinciæ S. Thomæ Reformatorum.

A. R. P. Fr. Creſcientius Kriſper, Lector Emeritus, & Provinciæ Reformatorum Auſtriæ Miniſter.

Guardianus Hieroſolymitanus.

A. R. P. Fr. Aloyſius a S. Angelo, Lector Jubilatus, & Provinciæ Principatus Obſervantium Ex-Miniſter.

Cum autem hic rationabiles ob Cauſas iter demum in Palæſtinam aggredi noluerit, Reverendiſſimus P. Miniſter Generalis alium loco illius inſtituit, fuitque

A. R. P. Andreas de Montorio, Provinciæ Principatus Lector Jubilatus.

Neque omittendum eſt, quod cum paulo poſt peracta Comitia è vivis fuerit ſublatus A. R. P. Franciſcus Maria Spinelli: cumque ob ejus ſubrogationem quæſtiones oriri præviderentur, Sanctitas Sua, ne iis locum præcluderet, ſubrogandum cenſuit in Diffinitorem Generalem, prout per ſuum Breve ſubrogatum declaravit, Adm. R. P. Fr. Bernardinum a Miccio, Lectorem Emeritum, & Ex-Miniſtrum Provinciæ Baſilicatæ Reformatorum.

L I T E R Æ

Revererendiſſimi P. Miniſtri Generalis, quibus univerſo Ordini ſuam enunciat Electionem, ſimulque paterna monita, & gravia conſilia pro Franciſcana tuenda diſciplina ſignificat.

FR. JOANNES DE SOTO,

Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis pro Regali Immaculatæ Conceptionis Congreſſu Theologus, ac Totius Ordinis Fratrum Minorum Miniſter Generalis, & Servus &c.

Omnibus Fratribus, & Monialibus, Prælatis, ac Subditis Noſtræ curæ, & juriſdictioni ubique gentium commiſſis, & ſubjectis, utramque ſalutem in eo, qui eſt vera ſalus, & plenam in Spiritu Sancto conſolationem.

MOnituri vos, dilectiſſimi Fratres, de electione Noſtra in Miniſtrum Generalem totius Ordinis Fratrum Minorum communi, ac unanimi conſenſu Vocalium ex toto Terrarum Orbe confluentium facta in Capitulo Generali Mediolani celebrato in Vigilia Pentecoſtes præſentis anni, juxta Seraphicæ Regulæ Noſtræ præſcriptum, illud in primis a Vobis efflagitandum duximus, ut qui nos inter tot præclariſſimos Viros de Religione optime meritos, eximiis & virtutum, & ſapientiæ ornamentis affatim cumulatos, ad tantum munus, & onus extuliſtis, vires pariter auxilii Veſtri ad ipſum comportandum admoveatis quam diligantiſſime. Idque eo operoſius a Vobis impenſum iri certe confidimus, quo ſtudioſius ſincere penſitamus, non tam favorem arbitrii, quam confidentiam judicii Veſtri, quo tenuitatem Noſtram tanto oneri, ac honori idoneam potiſſimum judicaſtis.

Ut autem apertius os Noſtrum pateat ad vos, & cor Noſtrum dilatetur, Sanctiſſimi Anteceſſoris Noſtri D. Bonaventuræ verba in Sua Paſtorali Epiſtola Vobis ſubjicere verius cogimur, iiſdem compellamus ingenui animi omnimoda ſinceritate: *Sarcinæ gravi, & quaſi importabili humeros ſuppoſuimus imbecilles, ſperantes de adjutorio virtutis Omnipotentis, & confidentes de adminiculo Veſtræ ſolicitudinis in idipſum. Nam etſi ſit impoſſibile quantumcumque forti, induſtrio, & experti totam tanti oneris ſarcinam ſuis humeris bajulare; ſi tamen diviſa in partes, & humeris impoſita diverſorum, viriliter a quolibet portetur, non eſt quantumcumque debili Capiti horrore quodam rei inſolitæ deſperandum.* Certe quidem multa fiducia Nobis eſt in vobis, nec aliam, quam de ſuis ſubditis quondam jure merito præſumebat idem Sanctiſſimus Præſul, modo Nos de Vobis fidenti animo concipimus, & ob eaſdem *& zeli vivacitatem, & ſolicitudinem, & induſtriam* multis jam dudum nobis comprobatas argumentis, quod nimirum *prompti ſitis ad extirpanda mala, promovenda bona, fovenda debilia, & fortia conſervanda.*

Modo autem noſtra clavum regiminis Seraphice, & ampliſſimæ tantæ Fraternitatis tenentibus potiſſimum intereſt, & veſtrum auxilium enixius, impenſiuſque implorare, & ſolicitudinem veſtram vehementer commonere, ut ſuper oves curæ veſtræ concreditas ſedulo invigiletis, excubiaſque pervigiles agatis, injuncti Officii Miniſterium implentes in omnibus

nibus aſſidue laborando cum obſecrationibus, tum increpationibus, in omni patientia, & doctrina, tum in primis operum exemplis, & factis, deſides, & pigreſcentes primum excitando, & paterne admonendo; a bono vero opere torpentes, cum opus fuerit, arguendo cum Imperio, ut reſecatis ſentibus, culta undique reviviſcat Religionis hæreditas, ſpeties illa plagiferi Jacob P. N. Franciſci, quam ſingulariter dilexit Deus, ac fœtu novæ Sanctitatis Prolis quotidie mirifice multiplicat, & apprime exornat. Ea propter cavendum vobis præſertim eſt, ne ob ſegnem diligentiam, & curam, aut ob minus ſedulam vigilantiam veſtram in Pomorum cuſtodiam poſitam, velut olim Hieruſalem, ſe derelictam ingemiſcat, aut minus cultam, & ſylveſcentem deploret. Idcirco veſtrum eſt, ut pervicaces, & obſtinati omnino compeſcantur, & ſylveſcentes herbæ penitus eradicentur a florentiſſimo Religionis Viridario, ne immixta malorum obſcuritas fulgentiſſimam Ordinis claritatem obtenebret, aut inficere valeat. Nec minus veſtri muneris eſt totis viribus fovere, & juvare eos, qui promiſſa in Regula examuſſim ſervantes Dei opus in Religione faciunt, quin etiam eo unanimitatis ſtudio ſuper eos ad eximium laborem inſtare debetis, quo olim *Filii Juda quaſi vir unus inſtabant ſuper eos, qui faciebant opus in Templum Dei*: ut magiſterio veſtro copioſiores ad Dominum aſcenſiones in cordibus ſuis diſponant, & ad faſtigium perfectionis aſcendant, præſtito juvamine, & adjutorio veſtro.

Sane quaſi vir unus in commune Religionis bonum perficiendum tunc inſtare merito judicabimur, cum in primis charitatis vinculis perfecte uniti, fraternam charitatis non fictæ pacem ſtudioſe inquiremus, firmiter inſequemur, & ſi forte fugiat, velociter perſequemur, juxta Davidicum monitum; cum ſine illa, nec Religio firma ſubſiſtet, nec ullum diu perſtabit ſpirituale ædificium. Unde commonere vos, & obſecrare cum Apoſtolo Paulo compellimur, *ut nulla ſint in vobis ſchiſmata, ſed ſitis perfecti in eadem ſententia, & ſupportantes invicem, in charitate ſolliciti ſitis ſervare unionem in vinculo pacis*:

Etenim vero cum pax Chriſtiana belligeratrix eſſe debeat, ut veram pacem in Religione ſervetis, fictam diaboli pacem è medio tollere ſtudete, perpetuum bellum fortiter gerentes, & gladio ſtrenue pugnantes contra Leviathan illud, cujus *corpus quaſi ſcuta fuſilia, & compactum ſquammis ſe prementibus*, graphice deſignat ex D. Bernardo cohærentium nexum, & unitatem *aliquorum Fratrum tepide, & remiſſe converſantium, quibus ſi quid honeſtatis, aut inſigne cujuſdam conſuetudinis perſuadere velis, promptiores ſunt maiori diſpendio, ac difficultate graviori reſiſtere, quam facili compendio aſſequi quod rectum eſſe conſtiterit*.

Profecto Nobis, qui Apoſtolicam vivendi formam ex Regula profitemur exactius ſervandam, potiſſimum incumbit, ut per bona opera proximis Noſtris lucis exempla monſtremus, *providentes bona*, ut monet Apoſt. *non ſolum coram Deo, ſed etiam coram hominibus*. Id quod eo vigilantius, & operioſius obſervabimus, quo reverentius, & formidoloſius memoris recolimus fœdus illud initum, & commercium celebratum inter Fratres noſtros, & mundum, teſtante, ac indubiam fidem faciente SS. P. N. Seraphico, ut nimirum, *quando ipſi retraxerint bonum exemplum, fide mentita, retrahet mundus manus juſta cenſura*. Certe ſane metuenda nimis eſt maledictio, quam Seraphicus Patriarcha Noſter imprecatus fœdifragis, & iis, qui ſuo malo exemplo confundunt, ac deſtruunt, quod per Sanctos Fratres hujus Ordinis Deus ædificavit, & ædificare non ceſſat.

Cum ſcientia pariter ad Religionis decorem eximium, & vocationis noſtræ munus adimplendum neceſſaria, nedum utilis, proculdubio cenſenda ſit, omni prorſus diligentia curandum eſt, ne ullo modo langueant, quinimo venuſtiſſime floreant, & accuratiſſime excolantur earum literarum ſtudia, quæ & viros religioſos apprime decent, & ad populorum inſtructionem, fideliumque ſpiritualem directionem, nec non Eccleſiæ Catholicæ defenſionem, ac hæreſum confutationem, neceſſaria ſunt. Hæc enim, dum Sanctæ orationis, & devotionis Spiritum Fratres non extinguant, nedum non a Seraphicæ Regulæ noſtræ amuſſi deſciſcere noſcuntur, quin potius vocationi noſtræ cœlitus inſpiratæ prorſus conſentanea jure cenſentur, & neceſſaria. Quapropter ea omnia, quæ in Conſtitutionibus Ordinis provide circa literarum ſtudia conſervanda, & promovenda ordinata ſunt, ſerio præcipimus ad unguem ſervari, de eorumque diligenti obſervatione ſummo ſtudio curabimus, deſides, & ineptos a Lectura repellentes; digniores, & aptiores ad Magiſterii lauream promoventes, & honores.

Nec minus ſedulam curam adhibebimus, ut Ordinis munia, dignitates, & honores ii dumtaxat aſſequantur, qui ſuffragantibus meritis cœteris anteſtare, ac vere digniores legitime probati ſint, & aptiores, omnes vires maxima exerendo, ut via ambitioſis omnino præcludatur, imo & prorſus exturbentur illi, qui inſtar peſſimi Acham pallium Hyerico furantis, per Sæcularium protectionem, & conquiſitos favores, contra Sacras leges, ſubripere conantur Ordinis Officia, & Dignitates, Religionem Sanctam ſcandalo perturbantes, ac rem magnam facientes in Iſrael, & Dei populum anathemate contaminantes.

Ad hæc, cum Superiores in primis monere debeamus his noſtris paternis litteris, ſane ſalubriora conſilia illis dare minime valemus, quam ea, quæ Sacroſanctum Concilium Tridentinum Eccleſiæ Prælatis ſapientiſſime præſtitit Cap. primo de Reformatione, eos, nimirum, primum admonendo, ut *ſe Paſtores, non percuſſores eſſe meminerint, atque ita præeſſe ſibi ſubditis oportere, ut tamquam filios, & Fratres diligant, elaborentque, ut hortando, & monendo ab illicitis deterreant, ne, ubi deliquerint, debitis eos pœnis coercere cogantur; Quos tamen, ſi quis per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa Apoſtoli ab eis ſervanda eſt præceptio, ut illos arguant, obſecrent, increpent in omni bonitate, & ſapientia, cum ſæpe plus erga corrigendos agat benevolentia, quam ſeveritas, plus exhortatio, quam comminatio, plus Charitas, quam poteſtas*.

Subditis vero noſtris ea verba D. Pauli paterno affectu ſubmittimus: *Obedite Præpoſitis veſtris, & ſubjacete eis. Ipſi vero pervigilant, quaſi rationem reddituri pro animabus veſtris, ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes*. Igitur diligentiſſime advertite Fratres chariſſimi, quod vobis ipſis detrimentum infertis non modicum, ac ſuper vos ipſos onus grave imponitis, dolore in caput veſtrum converſo, dum non ſponte, ſed quaſi coacti ſubjecti eſtis, laborantes ut ſervi mercede conducti, non tamquam filii libere, prompte, & ſpontanee. Sane Prælati jure gemunt ab onere regiminis, dum ſuos labores irritos, & fruſtraneos eſſe vident, vel ob duritiam ſubditorum, vel ob neglectam legum obſervantiam, & debitam reverentiam. Fugite itaque quam longiſſime illorum veſtigia, qui, ut quondam ajebat Bonaventura, *Monſtruoſum quemdam ſtatum eligentes inter vi-*

tem

Digitized by Google

tam activam, & contemplativam, non tam carnaliter, quam crudeliter ſanguinem comedunt animarum. Ergo noſcite militiam, cui nomen dediſtis, fortiter dimicate, & contendite per anguſtam portam intrare, licet enim arcta ſit via, & alta, quæ ducit ad vitam, ſi tamen duci vos libenter ſinatis per ſemitas æquitatis, cum ingreſſi fueritis, non arctabuntur greſſus veſtri, & currentes non habebitis offendiculum, ut dicitur quarto Proverbiorum. *De cætero Fratres quæcumque ſunt vera, quæcumque pudica, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi qua laus diſciplinæ, hæc cogitate*, ut faciatis, & ſequamini.

Cum etiam Paſtoralis muneris ſolicitudo ad revocandas Oves, quæ perierint, intendere maxime debeat, & ex inventis ovibus gaudium boni Paſtoris accreſcat plurimum, omnes Apoſtatas noſtræ Religionis, qui tamquam deperditæ oves vagi, & profugi per devia errant, paternis miſericordiæ viſceribus amplecti deſideramus, & ad Caulam gregum revocare, condonantes eis omnes pœnas ratione Apoſtaſiæ ex præſcripto legum infligendas, dummodo intra ſpatium quatuor menſium ab harum literarum publicatione ſe præſentent ſuis Provinciis: quibus elapſis, nulli præſens ſuffragabitur gratia, ſicut nec illis, qui in confidentiam harum litterarum, poſt eas intimatas, deliquerint; quinimo tam contra ipſos, quam contra alios quoſcumque ſui ſtatus deſertores omni juris rigore procedemus.

Denique ut gratitudinis noſtræ debita pro viribus perſolvamus, cum Religio noſtra eo magis adſtricta ſit beneficiis Principum, quo in terris egens pauperior ab ipſis cumulatius muneribus oneratur, & gratiis, omnes curæ noſtræ ſubjectos exhortamur vehementer in Domino, & præcipimus, ut omnes, continuis apud Deum effuſis precibus maxime commendatos habeant. In primis autem Deum exorare debemus pro incolumitate, ac diutina conſervatione Univerſalis Eccleſiæ Paſtoris, Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti XIII. cui potiſſimum Religio noſtra ſe devinctam quam arctiſſime agnoſcit, ob ejus ſingularem, paternamque erga ipſam dilectionem, cum gratiarum, & beneficiorum ingenti effuſione conjunctam; deinde ſine intermiſſione orare pro Fidei exaltatione, pro victoria contra Infideles, pro pace Chriſtianorum Principum, ac pro eorum ſalute, felicitate, proſperoque gubernio. Poſtremo pro majori ſpirituali incremento Religionis noſtræ humillimas Deo effundite preces, & juxta in ſtatutis generalibus Ordinis ſuffragia exacte implete, ac memores noſtri ſitis in Orationibus, & Sacrificiis. Interea nos in nomine SS. Parentis N. Franciſci vobis omnibus Seraphicam impartimur benedictionem in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Dat. Mediolani in hoc Conventu Sancti Angeli, die 25. Menſis Junii anni 1729.

Fr. Joannes de Soto Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Reverendiſſ. in Chriſto Patris

F. Hilarius Maria Banduri Secretarius Generalis Ordinis.

His addendæ eſſent *Conſtitutiones*, ſeu *Statuta* edita in hoc Capitulo, quæ pariter ſequenti anno Romæ typis prodiere: ſed quoniam iſta non ſecus ac illa Comitiorum anni 1723. de quibus ſupra, in Conventu Valliſoletano fuerunt abrogata, ac penitus abolita; ideo mihi conſulto impoſitum ne iterum illa typis committerem. Sequitur itaque

Defunctorum Numerus.

AB ultimo Generali Capitulo uſque ad præſens obierunt in Domino ex Familia Ultramontana Fratres   Moniales   ex Familia Cismontana Fratres 4030. Moniales 730. neque ſilentio prætereunda mors Eminentiſſimi Principis Laurentii Cozzæ Ordinis ex-Miniſtri, qui die 18. Januarii hujus anni 1729. in Conventu S. Bartholomæi de Urbe mortalitatem explevit.

Sequuntur Suffragia.

PRo Sanctiſſimo Domino N. Benedicto Papa XIII. ejuſque ad multos annos incolumi ſoſpitate, ſinguli Sacerdotes tres Miſſas legant.

Pro omnibus Principibus Chriſtianis Ordinem Noſtrum in Ditionibus ſuis tuentibus, & promoventibus, ſinguli Sacerdotes legant ſimiliter Miſſas tres.

Pro Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino D. Laurentio Cardinali Corſino apud Sanctam Sedem Ordinis Protectore, unuſquiſque Sacerdos recitet unam Miſſam.

Pro Excellentiſſima Duciſſa de Naxera, cujus beneficentia expenſæ pro Generali Capitulo fuerunt factæ, Sacerdotes omnes celebrent unam Miſſam.

Pro felici ſtatu noſtræ Seraphicæ Religionis, & Apoſtolici Ordinis *Prædicatorum*, duæ Miſſæ a Sacerdotibus omnibus recitentur.

Pro pace inter Principes Chriſtianos, extirpatione Hæreſum, Fidei propagatione, victoria contra Infideles, & Eccleſiaſtici Ordinis proſperitate, duæ Miſſæ legantur a quolibet Sacerdote.

Ita eſt.

Fr. Joannes de Soto Miniſter Generalis, & Præſes
Fr. Franciſcus a S. Severino Commiſſarius Generalis
Fr. Matthæus a Pareta ex-Miniſter Generalis immediatus.
Fr. Bernardus Monterde Procurator Generalis Ordinis.
Fr. Joſeph Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis Curiæ.
Fr. Fulvius a Bononia Procurator Generalis Reformatorum.
Fr. Gildaldus Duflos Procurator Generalis Excalceatorum, & Recollectorum.
Fr. Joannes Laſſo Diffinitor Generalis.
Fr. Petrus Polo Diffinitor Generalis.
Fr. Vincentius Zendra Diffinitor Generalis.
Fr. Godefridus Struve Diffinitor Generalis.
Fr. Andreas Auguſtinus Bondet Diffinitor Generalis.
Fr. Albertus Connac Diffinitor Generalis.
Fr. Chryſogonus Caſtien Diffinitor Generalis.
Fr. Romualdus Vanden Male Diffinitor Generalis.
Fr. Fernandus a S. Antonio Diffinitor Generalis.
Fr. Andreas Cavallo Diffinitor Generalis.
Fr. Matthæus de Atina Diffinitor Generalis.
Fr. Joannes Maria de Auguſta Diffinitor Generalis.
Fr. Camillus de Breno Diffinitor Generalis.
Fr. Cherubinus de Capriata Diffinitor Generalis.
Fr. Joannes Capiſtranus Jovenski Diffinitor Generalis.
Fr. Franciſcus Maria Spinelli Diffinitor Generalis.
Fr. Carolus Maria de Novocomo Diffinitor Generalis.

Fr.

Fr. Gentilis a Nicœa Diffinitor Generalis.
Fr. Creſcentius Kriſper Diffinitor Generalis.
Fr. Joannes Jacobus de Vallico Diffinitor Generalis, & Secretarius.

Die 13. Septembris anni 1729. Habita fuit Congregatio particularis trium Eminentiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium a Sanctiſſimo deputata circa reintegrationem Conventuum Provinciæ Flandriæ contra Provinciam Sancti Andreæ, prodiitque Decretum, quo duo Pontificia Brevia in hujus Provinciæ favorem edita non eſſe ſuſtinenda declaratur, quodque ſequentibus apoſtolicis literis fuit deinde confirmatum.

BENEDICTVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX incumbenti Nobis paſtoralis officii debito ad ea libenter intendimus, per quæ Eccleſiaſticarum perſonarum quarumlibet, præſertim [illegible] aliqua Religionis obſervantia Altiſſimo famulatum præſtantium, indemnitati, & tranquillo, proſperoque ſtatui tempeſtive conſulitur, ut inde Perſonæ iſtæ ea, qua par eſt, reverentia pia opera exercere ſtudeant, & in tota mentis attentione integrum, debitumque eidem Altiſſimo exhibeant famulatum; proptereaque, quando nos hujuſmodi Religioſas Perſonas diutinæ litis incommodo, potiſſimum ſuper juriſdictione Conventuum, ſeu Monaſteriorum proprii Ordinis, affici comperimus, auditis prius, ac recte perpenſis per aliquam a nobis deputatam Congregationem, rationibus hinc inde adductis, lites hujuſmodi omnino extinguimus, & abolemus, ac reſolutionem ſuper meritis cauſæ per eamdem Congregationem captam approbamus, & Apoſtolico munimine roboramus; & ſi fortaſſe adverſus talem approbationem alias gratias reportatas eſſe contigerit, illas, accedente præcipue voto alterius a nobis deputatæ Congregationis, irritas decernimus, & inanes, ac tantummodo Congregationum hujuſmodi reſolutiones, ſeu Decreta approbamus, & confirmamus, ut ita omnis ansa emulandi auferatur, ac perpetuis futuris temporibus pax, & tranquillitas inter hujuſmodi Religioſas perſonas adeo conſentanea refulgeat, divinus cultus magis in dies elucescat, & ſub quieta, & tranquilla diſciplina debitæ Datori luminum gratiæ quotidie perſolvantur, nec non ad uberiorem æterni numinis gloriam pietas latius multiplicetur, ipſæque perſonæ, divini favoris ſuffragante auxilio, votivæ proſperitatis gratulentur eventibus, & felicis in ſpiritualibus ſuſcipiant incrementa. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum modernorum Provincialis, ac Fratrum Conventuum Ordinis Fratrum Sancti Franciſci Recollectorum nuncupatorum Provinciæ Sancti Andreæ in Belgio *nullius* Provinciæ Cameracen. ſeu Tornacen. Diœceſ. petitio continebat, quod alias, videlicet de anno Domini 1725. pendente controverſia inter ipſos Provincialem, & Fratres ex una, & Fratres, alioſque Conventus ejuſdem Ordinis Provinciæ Flandriæ ex altera partibus, ſuper pretenſa incorporatione facienda ultimo dictæ Provinciæ trium Conventuum ejuſdem Ordinis, videlicet, Monten. Binchien., & Tornacen. cum duabus Reſidentiis tunc temporis primodictæ Provinciæ ſubjectorum, Provincialis, & Fratres primodicti, ad ſedandas lites, & diſcordias hujuſmodi, quæ a pluribus annis exortæ vigebant, & in dies exoriebantur, ad Nos, & Sedem Apoſtolicam pro opportuno remedio recurrere cogitaverunt, noſque, pro controverſiæ hujuſmodi compoſitione, Congregationem particularem nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium deputare juſtum cenſuimus, ac ſub die ſecunda menſis Maii ejuſdem anni, juribus ab utraque parte deductis, & in dicta Congregatione mature perpenſis, ab eadem Congregatione emanavit Decretum *nihil eſſe innovandum, ac cum Sanctiſſimo &c.* Et Nos ſub die nona ejuſdem menſis decretum hujuſmodi approbavimus, ac inſuper pro majori, & perpetua ejuſdem Decreti approbatione literæ Apoſtolicæ deſuper expeditæ fuerunt tenoris, qui ſequitur, videlicet: *Benedictus Epiſcopus &c. Inſcrutabili Divinæ Providentiæ &c. ut ſupra pag. 64. B.*

Deinde, rebus ſic ſtantibus, præfati Fratres ultimo dictæ Provinciæ ſubreptitie & obreptitie, nulla præmiſſa citatione, nec partibus auditis, a Nobis pro diſmembratione, & ſeparatione præfatorum Conventuum a primodicta Provincia, illorumque unione, & incorporatione ultimo dictæ Provinciæ, binas literas Apoſtolicas in forma Brevis ſub Annulo Piſcatori deſuper expeditas reportarunt, quarum tenor eſt, qui ſequitur, videlicet: *Benedictus &c. Paſtoralis officii nobis divinitus commiſſi &c. ut ſupra pag. 69. B.* Similiter *Benedictus Papa XIII. Ad futuram rei memoriam. Alias pro parte dilecti Filii Guillielmi Jodogne &c. ut ſupra pag. 99. B.*

Quarum quidem tam ſecundo, & tertio dictarum literarum Apoſtolicarum vigore præfati ultimodictæ Provinciæ Fratres, non tantum dictorum Conventuum Monten. Binchien. & Tornacen. ſed etiam aliorum Monaſteriorum Monialium ejuſdem Ordinis forſan prætexto, quod a dictis tribus Conventibus dependerent, poſſeſſionem nulliter apprehenderunt, ac omnia, & ſingula in eiſdem Conventibus adinventa bona, etiam nulliter, & indebite, ſibi appropriare auſerunt: quapropter Provincialis, & Fratres primodicti pro congruo, & opportuno remedio ad nos denuo recurſum habuerunt, humiliter ſupplicantes, quatenus ſecundo, & tertio dictas literas Apoſtolicas præfatas tanquam ſubreptitias, & obreptitias annullare, ac irritas, & inanes declarare, nec non Provincialem, & Fratres primodictos in omnibus, & ſingulis eorum juribus ſibi quomodolibet competentibus in integrum reſtituere de benignitate Apoſtolica dignaremur; Noſque hujuſmodi ſupplicationibus pro parte dicti Provincialis, & Fratrum primodictorum humiliter porrectis benigne inclinati, ut tandem diſcordiæ ejuſmodi componerentur, de novo particularem Congregationem etiam nonnullorum venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium præmiſſis deputavimus, ac ſub die decima tertia Menſis Septembris proxime præteriti, coram eadem Sacra Congregatione, de novo juribus ab utraque parte deductis mature perpenſis, ab ipſa Congregatione aliud emanavit decretum, videlicet. Congregatio particularis a Sanctiſſimo deputata Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Corſini, Zondadari, & Lercari, nec non Domini Secretarii Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium in cauſa *Nullius*, ſeu Provinciæ Flandriæ Minorum Recollectorum Ordinis Sancti Franciſci contra Venerabilem Provinciam Sancti Andreæ ejuſdem Ordinis, ſub die Martis decimatertia Septembris 1729. benigne reſcripſit, *Brevia Sanctiſſimi Domini Noſtri dierum* 22. *Octobris* 1726. *& trigeſimæ Auguſti* 1727. *non ſuſtineri.*

Die vero Sabbathi decimaſeptima Septembris 1729. facta relatione Sanctiſſimo per ipſum Dominum Secreta-

creta-

Digitized by Google

cretarium, Sanctitas Sua ſupradictam reſolutionem benigne approbavit. Romæ vigeſima ſecunda Septembris 1709.

A. Archiepiſcopus Petrenſis.

Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, a dicto Provinciali, & Fratribus primodictis hæſitetur ipſos, Decreto hujuſmodi non obſtante, a dictis Fratribus ultimodictæ Provinciæ etiam in poſterum moleſtari poſſe, cumque ea, quæ a Sede Apoſtolica approbantur, & confirmantur, exactius ab omnibus obſervari ſoleant, proptereaque ad ambiguitatem hujuſmodi tollendam, & ne amplius quæſtionis materia ſupradicta prætenſione inſurgat, ac ut deinceps perpetuis futuris temporibus pax, & concordia, inter perſonas ſub hujuſmodi Religionis jugo Altiſſimo famulantes, ſemper vigeat, & refulgeat, plurimum cupiant Provincialis, & Fratres primodicti tam literas Apoſtolicas primodictas ſub plumbo, ut præfertur, expeditas, ſuper confirmatione primodicti Decreti, quam hujuſmodi reſolutionem, ſeu ſecundo datum Decretum, pro illorum firmiori ſubſiſtentia, per Nos, & Sedem Apoſtolicam præfatam, ut infra, approbari, & confirmari: quare pro parte Provincialis, & Fratrum primodictorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus eis in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui quantum in Domino poſſumus, diſſenſiones, & detrimenta obviare, ac litium diſſidia tollere, & pacem, ac concordiam perſonis Religioſis maxime conſentaneam, paternis, & ſinceris confovere procuramus affectibus, ipſoſque Provincialem, & Fratres primodictos amplioris gratiæ favore proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, primodictas literas ſuper primodicto Decreto ſub plumbo, ut præfertur, expeditas, & in eis contenta quæcumque, ac hujuſmodi Reſolutionem, ſeu Decretum ſecundo dictum, Apoſtolica auctoritate præfata tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illoſque, & eorum cuilibet perpetuæ, irrevocabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, efficaciam, ac robur adjicere, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, & ſolemnitatum quarumcumque in ſimilibus de jure, uſu, conſuetudine, aut alias quomodolibet requiſitarum, & obſervandarum, & tandem de neceſſitate exprimendarum, & tamen ommiſſarum, defectus, ſi qui deſuper in præmiſſis quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi poſſet, in eiſdem ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omnino abolemus, ac eaſdem præſentes ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet cauſa quantumvis legitima, & juridica, pia, privilegiata, & ſpeciali nota digna de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut jus, vel intereſſe habentium conſenſus, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente, defectu, etiam ex eo, quod, in præmiſſis, eorumve aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, totaliſque læſionis, aut quocumque alio robore, prætextu, ratione, vel cauſa notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos, & viam juris reduci, vel adverſus illos reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari poſſe, ac eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & quoſvis ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem eamdem, & motu proprio, & ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter, minime comprehendi poſſe, ſed ſemper, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eiſdem Provinciali, & Fratribus primodictis, & aliis, ad quos quomodolibet ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque ſedis Apoſtolicæ Nuncios, & alios quoſcumque quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegiis fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Quo circa Venerabilibus Fratribus noſtris Cameracen. & Corinthien. noſtro, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ Nuncio Bruxellis commoranti, Archiepiſcopo, & Epiſcopo Tornacenſi, nunc, & pro tempore exiſtentibus per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel per alium, ſeu alios, eaſdemque præſentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quandocumque opus fuerit, & quoties pro parte Provincialis, & Fratrum dictæ Provinciæ Sancti Andreæ, nunc, & pro tempore exiſtentium, requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, & in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, illiſque pacifice frui, & gaudere: non permittentes quempiam ex Provincialibus, & Fratribus dictæ Provinciæ Sancti Andreæ, nunc, & pro tempore exiſtentibus præfatis deſuper quomodolibet indebite moleſtari, contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, ſervata tamen forma Concilii Tridentini, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio Brachii Sæcularis: non obſtantibus noſtris literis in forma Brevis expeditis præfatis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, in qua cavetur expreſſe, ne quis extra ſuam Civitatem, vel diœceſim, niſi in certis tunc expreſſis caſibus, & in illis, ultra unam dietam a fine ſuæ Diœceſis, ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtoli-

Chronol. Seraph. * Q co

ea præfata deputati, extra Civitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, vel alii, aut aliis ſuas vices committere, audeant, vel præſumant, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas aliquis vigore earumdem præſentium ad judicium non trahatur, ac, quatenus opus ſit, Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac aliis quibuſcumque, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Univerſalibuſque Conciliis editis, vel edendis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, Provinciarum, Conventuum, Reſidentiarum, & Monaſteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Superioribus, & perſonis, in genere, vel in ſpecie, ac etiam in contrarium præmiſſorum ſub quibuſcumque tenoribus, ac formis, & cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis literis, ac irritantibus, & aliis Decretis quomodolibet etiam conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut etiam aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe, nec non opportune, & valide harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, perpetuæ approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, abolitionis, ſanationis Decreti, commiſſionis mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1729. octavo Idus Octobris Pontificatus noſtri anno ſexto.

Confirmatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis Minorum, quod Vocales Indiarum Occidentalium dicti Ordinis, qui Diſcalceati nuncupantur, frui debeant præmio, & præeminentiis ſtatutis per Conſtitutiones, etſi aliquæ eis deſint qualitates.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Emanuel de Vicuna Definitor, & pro-Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Didaci in Regno Mexican. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum, tam ſuo, quam aliorum Vocalium, qui ex Indiis Occidentalibus ad Capitulum Generale dicti Ordinis in Civitate Mediolanen. noviſſime celebratum convenerunt, nomine, quod cum Fratribus Ordinis eorumdem Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia etiam nuncupatorum ex Indiis hujuſmodi ad Capitula Generalia, quæ in Europa peraguntur, accedentibus, per Conſtitutiones ipſius Ordinis, privilegia, & exemptiones, quibus de jure, & conſuetudine Patres Provinciæ in eodem Ordine gaudent, tametſi aliquæ qualitates ad hoc a dictis Conſtitutionibus requiſitæ eis cæteroquin deeſſent, ob longi itineris labores, ac diſcrimina, quæ ſubire debent, concella reperiantur; Ipſeque Emmanuel una cum, cæteris Vocalibus prædictis, conſiderans ſe quoque, & Fratres Diſcalceatos eiſdem incommodis, ac difficultatibus, quibus illi de Obſervantia ſubjacent, in acceſſu ad Capitula Generalia hujuſmodi obnoxios eſſe, ne diverſo ab eis jure, ubi par ratio militat, cenſerentur, deterioriſque ac illi forent conditionis, preces noviſſimo Capitulo Generali præfato porrexiſſet, ad hoc, ut præmium Fratribus de Obſervantia ex Indiis ad Capitula Generalia venientibus per dictas Conſtitutiones ſtatutum tunc, ac deinceps ad ipſos Fratres Diſcalceatos extenderetur, iiſque rationi conſonis repertis, emanavit a dicto Capitulo Generali Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

§. 2. Convocato Definitorio Generali die 21. Junii, pendentibus adhuc actis Capitularibus, & propoſitis in eo laboribus, & periculis, quibus Patres Vocales Indiarum in tam longo, & arduo itinere ſubjecti fuerunt, idem Definitorium ſtatuit, & decrevit, ut omnes præfati Patres Vocales, etſi nonnullæ deficiant qualitates pro conſequendo præmio ſtatuto a Conſtitutionibus Ordinis, venientes ad Capitulum Generale præſertim Ciſmontanum, tali præmio, ac præeminentiis frui deberent.

Datum Mediolani die 12. Auguſti 1729.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Emmanuel præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, ac ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communiri, & alios opportune deſuper a Nobis provideri ſummopere deſideret; Nos eumdem Emmanuelem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus, ac cæterorum Vocalium ſupradictorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus, nec non privilegia, & gratias, quibus prædicti Fratres de Obſervantia ad Capitula Generalia exinde venientes, juxta dicti Ordinis Conſtitutiones, fruuntur, ſeu frui poſſunt, ad eoſdem Fratres Diſcalceatos, qui deinceps futuris temporibus ex Indiis, & ad Capitula Generalia hujuſmodi accederent, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinatio-

nationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, illiuſque Provinciarum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indulsis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Septembris 1729. Pontificatus noſtri anno ſexto.

Supplex libellus cum reſcripto pro moderatione Bullarum circa expulſionem Incorrigibilium.

Intus.

Beatiſsimo Padre.

NEl proſſimo paſſato Capitolo Generale dell' Ordine de Frati Minori celebrato in Milano trà gli altri ſtatuti fatti, e ſtabiliti di commune conſenſo di tutta la Religione, e di gia ſtampati coll'approvazione della Santità Voſtra, ſi legge al numero 4. *Supplicetur Sanctiſſimus ab Officialibus Curiæ &c. pro moderatione Bullæ Expulſionis Incorrigibilium ad normam ſtatutorum antiquorum*. Supplica per tanto Voſtra Beatitudine a nome di tutto l' Ordine Fra Giuſeppe Maria d' Evora Commiſſario Generale di Curia del medeſimo, acciò derogando alle Coſtituzioni della Santa memoria de' Papi Urbano VIII. ed Innocenzo XII. circa queſta materia, come quelle, che, ſecondo l' eſperienza ha dimoſtrato, non poſſono mai ridurſi in prattica; ſi compiaccia permettere il ſervarſi l' ordine degli ſtatuti antichi, a tenore del foglio ingiunto, e qui ſotto traſeritto, in un Congreſſo Generale dopo matura rifleſſione, ed eſame conchiuſo, ordinando, che baſti alli medeſimi ſtatuti aggiugnerſi con reſcritto della Santità Voſtra, ſenz' altra ulteriore ſpedizione di Decreto, Bolla, ò Breve. Che della Grazia &c.

In expulſione Incorrigibilium univerſo Ordini noſtro maxime ſalubri, & neceſſaria, nedum ad Religioſam pacem confovendam, atque candorem Ordinis conſervandum; ejectis perturbatoribus, & ſcandaloſis Fratribus ſuo malo exemplo, & converſatione alios pervertentibus, & propterea a Seraphico Patre Noſtro Franciſco in ſuo teſtamento maledictis, verum etiam ad ipſam Regularem Diſciplinam, ubi viget, augendam, & ubi deficit, inſtaurandam, ob timorem exinde inquietis, & diſcolis incutiendum: ſervato jure communi, Reus poſt tria delicta gravia ejuſdem (*a*), vel diverſæ ſpeciei (*b*) intra, vel extra Clauſtra commiſſa, ſi aliquando de iis (*c*) monitus, & punitus juridice, vel paternaliter (*d*) fuerit, & conſtet per juridica acta, vel (*e*) per Provinciæ Regeſta, in Carceribus per aliquod (*f*) tempus detineatur, & examinatis actis alias factis, ſeu (*g*) ſententiis contra Reum ipſum alias latis, vel (*b*) novis actis denuo confectis; ſi juridice tria gravia delicta, ut ſupra dictum eſt, probata ſint, a ſuo Miniſtro Provinciali cum Provinciæ Definitorio incorrigibilis declarari poſſit, non tamen expelli, niſi prius a Superiore Generali, cui acta hujuſmodi mittenda ſunt, de conſilio ſex graviorum Patrum, & cum voto D. Conſultoris Sæcularis, ejectionis ſententia approbata, & confirmata ſit. Si Sanctiſſimo Domino Noſtro placuerit.

Foris

ALLA SANTITA' DI NOSTRO SIGNORE

PAPA BENEDETTO XIII.

Per

Fra Giuſeppe Maria d' Evora Commiſſario Generale di Curia.

RESCRIPTUM.

EX Audientia Sanctiſſimi 6. Decembris 1729. Sanctiſſimus annuit, dummodo non adverſetur Conſtitutioni *Univerſali* &c.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Card. Lercari.

(a) *Cum aliqui requirant identitatem ſpecificam delictorum.*
(b) *Videtur aliquibus non niſi delicta extra Clauſtra commiſſa expulſione puniri poſſe, perinde ac ea, quæ in Clauſtris patrantur, corruptelam, ac perniciem Ordini nullam afferant.*
(c) *Ne excludantur privatæ monitiones, quæque ad juris apices probari nequeant.*
(d) *Quandoque a Sacra Pænitentiaria abſoluti, ſive ab ejuſdem Sacræ Pænitentiariæ, ſive ab Ordinis Foro moneri delinquentes, ac puniri paternaliter ſolent.*
(e) *Ne excludantur Apoſtaſiæ, quæ, tum ob indultam a Sacra Pænitentiaria abſolutionem, vel aliam ob cauſam formali proceſſu judicatæ non fuerint, in aliquem relatæ ſint Provinciæ librum, qui utique in foro ea ſaltem fide gaudere debet, quæ negotiatorum codicibus adhiberetur &c.*
(f) *Cum Urbani VIII. Conſtitutio annuam, Innocentii XII. ſemeſtrem Carcerationem requirat: ex Decreto autem Sacræ Congregationis memoratum tempus vel continuari debeat, vel interruptum redintegrari.*
(g) *Juxta enim Ordinis Conſtitutiones elapſo ſemeſtri ab executione ſententiæ, ſolo retenta pænali judicia, cœtera reliqua comburi debent.*
(h) *Ut Carcerationis tempore delicta juridice probari poſſint.*

E P I S T O L A

Patris Commiſſarii Generalis Curiæ ad Miniſtros Provinciales circa ſingularem Indulgentiam, quam pro omnibus utriuſque ſexus Miniſtro Generali Subditis a Pontifice obtinuerat.

R. Admodum Pater.

CUm alias fel. record. Paulus Paps Tertius indulſerit, ut qui Fratres Laici hujus Ara-Cœlitani Conventus ſemel in die pro anima cujuſcumque Chriſtifidelis in Purgatorio detenta recitarent unam Coronam Beatæ Mariæ Virginis ad Cappellam, ſeu Altare privilegiatum S. Helenæ in hoc templo Aracœlitano exiſtens, adinſtar Sacerdotum in eodem Altari celebrantium pro eadem anima Indulgentiam per modum ſuffragii, & a Purgatorii pœnis liberationem obtinerent: noviſſime ſupplicatum fuit Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIII. & ab ipſo impetratum, ut eodem privilegio frui poſſint ii pariter Sacerdotes, qui ad Altare Sanctiſſimi Sacramenti tertiam partem Roſarii cum quinque Pater, & Ave, ac totidem Gloria Patri recitabunt. Cœterum cum ejuſmodi conceſſio ad ſolos Fratres hujus Almi Conventus arctari videretur, eumque de Theſauro hujus Indulgentiæ, ſeu Privilegii Fratres omnes ubique Terrarum participare vehementiſſime cuperent, ſupplicem libellum porrexi Sanctitati Suæ, quatenus ſuper hac re mentem ſuam declarare, dictumque privilegium extendere dignaretur *ad omnes omnino perſonas utriuſque ſexus trium Ordinum Sancti Patris Noſtri Franciſci in Clauſtris degentes, & Reverendiſſimo Patri Miniſtro Generali totius Ordinis immediate ſubjectas*, quæ tertiam partem Roſarii, ut præfertur, ac præterea quinque *Pater*, & *Ave*, cum totidem *Gloria Patri* juxta mentem Sanctitatis Suæ, ante aram, in qua Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum aſſervatur, vel (ſi fuerint rationabiliter impeditæ) quocumque in loco ante aliquam Crucifixi, vel Deiparæ imaginem recitarent; cui quidem ſupplicationi Sanctiſſimus Pater, pro ſua erga Ordinem Seraphicum, ejuſque Alumnos clementiſſima voluntate, per reſcriptum Eminentiſſimi Domini Nicolai Mariæ Cardinalis Lercari a ſecretis ſtatus Sanctitatis Suæ, ſub die nona Decembris hujus Anni milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi noni, etiam annuere dignatus eſt. Hanc proinde conceſſionem redigi curabo in ſeriem Indulgentiarum Ordinis, de quibus a Sancta Sede ſpecialis Bulla in proximo emanabit: veruntamen committere non potui, quin eam actutum indicarem Paternitati Tuæ Adm. Reverendæ, ut Religioſiſſima pietas, quæ in Provincia tibi ſubdita maxime floret, ſingularem hunc dignationis Apoſtolicæ fructum ſtatim percipiat, & animabus in Purgatorio lugentibus tam inſigne ſuffragium nullatenus retardetur; eamdemque ſolicitudinem meam Paternitati Tuæ Adm. Rev. animi ad officia paratiſſimi teſtem exhibeo.

Romæ ex Ara-Cœli 21. Decembris 1729.

Paternitatis Tuæ Adm. Rev.

Promptiſſimus ex animo Servus
Fr. Joſeph Maria ab Ebora
Commiſſarius Generalis Curiæ.

Diſſimulandum tamen non eſt, non modo nunc ... m prodiiſſe Bullam Indulgentiarum, cujus ſupra fit mentio; ſed nec quidem inveniri potuiſſe autographum relati ſupplicis Libelli, aut Reſcripti Sanctitatis Suæ.

DIU per hæc tempora agitata fuit Romæ ex parte Provinciarum Germano-Belgicarum Cauſſa, in qua illæ ad primæva jura, ſi quæ unquam ea firma, ac ſtabilia fuerunt, contendebant redire circa electionem Commiſſarii Generalis totius Nationis. Quamobrem exhibitis ad id Supplicibus Libellis Miniſtro Generali non minus, quam Pontifici, audito etiam hac de re Nuncio Apoſtolico Colonienſi, viſis, ac perpenſis rationibus, quas per Juriſperitos Urbis tota Natio expoſuit, elapſis tribus integris annis, demum emanavit Decretum tenoris ſequentis.

Ex audientia Sanctiſſimi die 27. Martii 1729.

Sanctiſſimus mandavit inſtantiam omnino proponi in proxima Capitulo Generali cum facultatibus neceſſariis, & opportunis, quibuſcumque in contrarium non obſtantibus.

N. M. Card. Lercari.

Itaque propoſita iterum inſtantia Capitulo Generali Mediolanenſi, poſt varias hinc inde factas oppoſitiones, Definitorium Generale reſcripſit: *Miniſter Generalis in deputatione Commiſſarii Generalis Nationis Germano-Belgicæ, conſulat PP. Deffinitores Generales ejuſdem Nationis pro ſubjecto deputando.*

Hoc Decretum non ſtatim Nationi innotuit, ſed dumtaxat poſt aliquot a celebratione Capituli menſes, quæ proinde Natio de eo minus contenta iterum ſupplicandum Sanctiſſimo ſtatuit, quemadmodum per Nationis Agentem ſupplicavit, habuitque ſequens Reſcriptum: *Cardinalis Lercari de eo nobis loquatur, auditis PP. Commiſſario Generali, & Commiſſario Curiæ.* Hi autem fuerunt in voto, quatuor a Vocalibus Nationis præſentandos eſſe Miniſtro Generali, qui unum ex illis, alternatim tamen inter Germanos, & Belgas, teneatur in Commiſſarium Generalem Nationis eligere, additis nonnullis aliis, de quibus infra, fueruntque expeditæ literæ Apoſtolicæ tenoris ſequentis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

FLagitantium preces, quæ ab honeſtatis tramite minime deviare noſcuntur, libenti animo audimus, illaſque favore proſequimur opportuno, ſi locorum, & temporum circumſtantiis diligenter inſpectis, in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Sane pro parte dilectorum Filiorum Commiſſarii Generalis, Miniſtrorum Provincialium, & Cuſtodum Fratrum Ordinis Sancti Franciſci Regularis Obſervantiæ, qui vulgo Recollecti nuncupantur, Nationis Germano-Belgicæ nuper exhibita petitio continebat, quod licet Univerſi Ordinis ſtatuta apud omnes Nationes, & Provincias recepta fuerint, nihilominus, quia in variis Regionibus, diverſiſque ditionibus, diverſi mores, & vivendi rationes ut plurimum vigent, & raro evenit, ut ea, quæ communiter obſervanda præcipiuntur, ab omnibus, & in quibuſcumque Orbis Terrarum locis perpetuo in omnibus, & ad literam expleri poſſint, quinimo ſi leges ipſæ aliquando, licet duriores, alicubi pro varietate morum probantur, facile aliquid de ſua ſeveritate remittunt.

Et

Digitized by Google

Et quoniam dicti Fratres Nationis Germano-Belgicæ paſſim in tota Germania, Flandria, Hollandia, Anglia, Scotia, & Hibernia exiſtunt, eorumque Conventus, & Hoſpitia ſunt in hæreticorum Regionibus, ipſique Fratres magno numero Sacris Miſſionibus operam dantes, ut frequenter diris eorumdem hæreticorum infeſtationibus jamdudum obnoxii, ſeſe in omnibus, & ad unguem ſtatutis Generalium Capitulorum Ordinis conformare a longo tempore impediantur: propterea Ordo prædictus pluries, & præcipue in Capitulo Generali Segobiæ anno 1621. habito, congregatus, animadvertens ſtatuta Generalia favore dictæ Nationis Germano-Belgicæ aliqua ex parte leniri, ac moribus, & conſuetudinibus particularibus Nationis hujuſmodi commodiora reddi expediebat, eadem Statuta pro Gallicis, & Germanicis Provinciis approbavit, & innovavit.

Conceſſit tamen Germanicis Provinciis, ut ad nutum Commiſſarii Generalis in eis pro tempore exiſtentis, congregarentur eorum Patres, & Diſcreti nuncupati, loco, & tempore ab ipſo Commiſſario præſcribendis; ac viſis, & cognitis ſtatutis tam Generalibus, quam Provincialibus pro ipſarum Provinciarum regimine conditis, poſſent ea reformare, & in novam formam debito ordine reducere, ſecluſis ſuperfluis, & neceſſariis pro temporis qualitate adjectis, quæ omnia Miniſtro Generali Ordinis præſentari deberent, ut ejus probatione roborata inviolabiliter ſervarentur.

Deinde in declarationis, ac facultatis prædictarum vim Fratres Nationis Germano-Belgicæ in Conventu Bruxellis exiſtente anno 1623. congregati, Præſidente Andrea a Soto tunc Commiſſario Generali ejuſdem Nationis, Generalibus, ſeu Nationalibus ſtatutis inſpectis, & recognitis, quæ in eis faciliori, & feliciori Regimini illarum Provinciarum convenire non putabantur, mutarunt, & in formam commodiorem, moribuſque prædictæ Nationis aptiorem redegerunt, eademque ſuo ordine locata, ac in Codicem digeſta, ad Benignum a Genua tunc totius Ordinis Miniſtrum Generalem probanda, & confirmanda tranſmiſerunt, dictuſque Benignus, viſis, & examinatis prædictis modificationibus ſtatutorum Generalium, & ad id gravibus, peritis, ac Religioſis Viris adhibitis, eaſdem cum omnibus additamentis, mutationibus, diminutionibus, explicationibuſque die 22. Septembris anni Domini 1623. confirmavit, & approbavit, eiſque, virtute prædicti Capituli Generalis Segobiæ habiti, perpetuæ ſtabilitatis robur adjecit, decernens, ut in poſterum Fratres Provinc. Belgic. cum annexis per contenta in his, & addita in Generalibus ſtatutis regerentur, & gubernarentur eiſdem validitate, ac robore, ac ſi in Capitulo Generali ſingula ordinata, ac decreta fuiſſent.

Subinde Capitulum Generale Romæ anno 1625. habitum, permiſit Provinciis Belgicis, & annexis, in eis tantum, quæ Sacris Canonibus Concilii Tridentini Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſabantur, juxta ſtatuta Barcinonenſia dudum Segobiæ recognita, & auctoritate Miniſtri Generalis eiſdem accommodata, deinceps vivere, ſua ſtatuta ſervare Provincialia, Reformationis modos a Viſitatoribus Apoſtolis introductos retinere, itaut neque jam conditæ, neque in poſterum condendæ Conſtitutiones aliæ Provinciarum prædictarum Patres, ac Fratres ullo modo obligarent, niſi in parte illa, qua dictis ſtatutis conformes, vel primo in Capitulo Provinciali, ſeu Congregatione lectæ, & approbatæ fuiſſent.

Demum aliud Capitulum Generale anno 1633. habitum, ſtatuta, quæ in diverſis Congregationibus, & denique tunc in eodem Capitulo a Patribus Miniſtris, & Cuſtodibus Provinciarum Germaniæ, Belgii, & annexarum, communi omnium aſſenſu fuerunt ex ſtatutis Generalibus Barcinonenſibus Segobiæ reviſis, juxta Privilegium a diverſis Capitulis Generalibus conceſſum, deſumpta, & Provinciis accommodata, denuo confirmavit, & approbavit. Verum quia in aliis Capitulis Generalibus poſtmodum habitis plura generaliter obſervanda innovata fuerunt, quæ licet in commune bonum totius Ordinis acta noſcantur, tamen in dicta Natione multo graviori difficultate, quam alibi, & non ſine præcipuarum Conſtitutionum Nationalium, ut præfertur, probatarum perturbatione, quod valde inibi moleſtum eſſet, obſervari nequeunt.

Et inſuper tametſi in eiſdem ſtatutis ſæpedictæ Nationis, ut præfertur, approbatis aliàs permiſſum fuerit Commiſſarium Generalem ejuſdem Nationis Germano-Belgicæ ab illius Patribus Vocalibus, ſimul in Capitulis Generalibus eligi, electumque a Miniſtro Generali inſtitui debere, ac facta inſtitutione, uti vere Præſulem ordinarium, plenitudine poteſtatis in utroq. foro, ab eodem Miniſtro Generali collata, officium ſuum exercere poſſe: nihilominus cauſa bellorum, aliorumque impedimentorum, Vocalibus ſæpedictæ Nationis, pro electione hujuſmodi ſeſe congregare non valentibus, Miniſtri Generales pro eorum arbitrio pluries illum elegerunt, electionemque ejuſmodi, inconſulta Natione eadem, ſenſim ſibi adſciverunt, ex quo factum eſt, ut Commiſſarius a dictis Vocalibus minime electus, dictæ Nationi haud gratus extiterit, & Fratres, ac Conventus per illum plurima incommoda paſſi fuerint.

Quare dicti Commiſſarius Generalis Nationalis, & Provinciales Miniſtri, ac Cuſtodes Fratrum ſupradictæ Nationis ſalutare ſibi remedium adhiberi cupientes, Nobis per dilectum etiam Filium Joannem Thony Fratrum Ordinis, & Nationis prædictorum in Romana Curia procuratorem, & pro eadem Natione Agentem Generalem, humiliter ſupplicarunt, quatenus eis in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Commiſſarium Generalem, Miniſtros Provinciales, Cuſtodes, ac Joannem prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eoſque, & eorum quemlibet, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris, ſententiis, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes. Statuta omnia prædicta, ac ſi de verbo ad verbum inſerta, & cauſæ, propter quas illa condita fuerunt, enunciatæ forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, & informatione ſuper præmiſſis omnibus a dilectis quoque Filiis Franciſco a Sancto Severino Commiſſario Generali Ordinis, & Joſepho Maria ab Ebora Commiſſario Generali Curiæ requæſita, quibus Procurator Generalis Ordinis ejuſdem, & alii Patres Definitorii Generalis unanimiter conſenſerunt, decretum in prædicto Capitulo Segobiæ, ut præfertur, habito, promulgatum, & declarationem, & facultatem in eo contentas, ac ſtatuta peculiaria pro Natione Germano-Belgica in Congregatione Nationali Bruxellis habita, inde, ut præfertur, reviſa, etiam quoad Commiſſarii Generalis electionem dictæ Nationis, quæ tamen, juxta normam inferius deſcribendam, deinceps fieri debeat, & quaſcumque reformationes, moderationes, innovationes reſpectu ſtatutorum Generalium totius Or-

dinis

Digitized by Google

dinis favore Fratrum ſæpedictæ Nationis factas, & alia inibi contenta quæcumque, necnon eorumdem Statutorum Nationalium confirmationes, & approbationes, primum a Miniſtro Generali Ordinis, & deinde a Capitulis Generalibus Toleti, & Romæ, ut præfertur, coactis factas Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, dummodo tamen Sacris Canonibus, & Concilii prædicti Decretis non adverſentur, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, ac inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſpeciales tam juris, quam facti, & ſolemnitatum de jure, uſu, ſtilo, conſuetudine, aut alias quommodocumque requiſitarum, & quoſvis alios quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, in iiſdem ſupplemus.

Item ſtatuta Nationalia, ut præfertur, Bruxellis reviſa, & per Benignum a Genua tunc temporis Miniſtrum Generalem, auctoritate ſibi facta a Capitulo Generali, approbata, & omnia in eis comprehenſa, perpetuo a nunc, & pro tempore exiſtentibus Fratribus omnium, quæ modo Nationem Germano-Belgicam conſtituunt, & aliarum Provinciarum, quæ deinceps eidem Nationi canonice aggregari contigerit, firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere, & ab eis nullo unquam tempore quavis auctoritate, vel quacumque deſuper pro tempore quomodolibet ſuperveniente cauſa, reſiliri, vel recedi poſſe; cum hoc tamen, quod in Caſibus, qui in dictis Nationalibus ſtatutis expreſſe non reperiuntur, præceptis generalium ſtatutorum Ordinis ſe conformare debeant, nec hujuſmodi ſtatutis Nationalibus quævis alia ſtatuta municipalia contraria Provincia ulla condere poſſit, auctoritate prædicta ſimiliter perpetuo præcipimus, & mandamus.

Inſuper, ut Provinciæ ſupradictæ Nationis a Præſule beneviſo directæ perpetua tranquillitate fruantur, Commiſſario Generali, Miniſtris Provincialibus, Cuſtodibus, & aliis Vocalibus dictæ Nationis Germano-Belgicæ pro tempore exiſtentibus, ut ipſi in ſuis Congregationibus Nationalibus, vel Capitulis Generalibus Ordinis congregati, ex nunc, & in perpetuum quatuor ex ſuis Vocalibus, nempe duos ex Germaniæ, & reliquos duos ex Belgicis Provinciis pro munere ſui Commiſſarii Generalis ſeligere, & nominare, illoſque pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali Ordinis, qui ex eis unum, & nonniſi ſervata alternativa inter Germanos, & Belgas, facultatibus conſuetis, & Commiſſariis Generalibus Nationalibus juxta ſtatuta Nationalia concedendis, illi collatis, in Commiſſarii Generalis Nationis Germano-Belgicæ inſtituere omnino debeat, præſentare, dictumque Commiſſarium Generalem ſupradictæ Nationis, ut præfertur, inſtitutum, ſui officii expleto triennio, ad aliud triennium dumtaxat, ſi eidem pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali confirmare ita viſum fuerit, libere, & licite poſſint, & valeant, ſicuti, & ipſe Miniſter Generalis alium Commiſſarium ex integro, & abſq. ulla præſentatione inſtituere, ſi forte ob bella, vel alia impedimenta, Vocales prædictæ Nationis congregari nequiverint pro quatuor prædictorum Patrum præſentatione.

Utque occurrente obitu ejuſdem Commiſſarii Generalis dictæ Nationis, vel eo in Provincialem Miniſtrum ſuæ Nativæ Provinciæ electo, durante ſuo munere, non deſit qui ejus vicesgerat ſtatim antiquior Ex-Commiſſarius Generalis dictæ Nationis, & in illius defectum, antiquior Pater ex Provincia defuncti Commiſſarii, in Vice-Commiſſarium Generalem ſubſtitutus intelligatur, qui ſigilla retinere, & munia omnia Vice-Commiſſarii Generalis, donec novus Commiſſarius Generalis, ut præfertur, electus, & ut ſupra inſtitutus fuerit, exercere valeat: & tandem, ut quicumque laudabiliter per triennium munus Commiſſarii Generalis dictæ Nationis ſuſtinuerit, Pater ejuſdem Nationis reputetur, & cenſeatur, & uti talis privilegiis conceſſis plene fruatur, dicta auctoritate etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

Ulterius ejuſdem, & indiviſi Ordinis ſub unico, & eodem Capite, eademque Regula Domino famulantium unitati, etiam exteriori, quantum in Domino poſſumus, providere, & propterea quaſcumque diſſenſiones, & diſcrepationes exteriores, quæ non modicum damnum ejuſdem intrinſecæ unitati, & Fraternæ charitati afferre ſolent, prorſus amovere cupientes, omnes, & ſingulos Fratres dicti Ordinis prædictæ Germano-Belgicæ Nationis denominatione Recollectorum, & Caputio acuminato, ac Mantellorum ligamentis ligneis, ſive eburneis, aut alias ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordibus, quibus hactenus uſi ſunt, rejectis, imposterum perpetuis futuris temporibus, ſervatis tamen in reliquis dictis ſtatutis Nationalibus, in denominatione, & habitus delatione cæteris Fratribus dicti Ordinis ſeſe omnino conformare præcipimus, & non amplius Recollectos, ſed Fratres Regularis Obſervantiæ Ordinis Sancti Franciſci nuncupari, & uti tales ab Univerſo Ordine, abſque alia denominatione, cenſeri debere, itaut ſi Fratres dictæ Nationis denominationem Recollectorum, & Caputium acuminatum, ac Mantellorum ligamenta lignea, ſive eburnea rejicere, ac Fratrum Regularis Obſervantiæ nuncupationem, & habitum ab Univerſo Ordine geſtari ſolitum aſſumere detrectaverint, illi ſtatim, & ipſo facto, & abſque Judicis miniſterio, fruitione præſentium literarum privati, illæque prorſus abrogatæ cenſeri debeant, auctoritate prædicta ſimiliter perpetuo volumus, ſtatuimus, & declaramus, & pro firmiori voluntatis noſtræ robore, denominationem Recollectorum, & uſum Caputii acuminati, & ligamentorum Mantellorum ligneorum, ſive eburneorum, aut alias ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordium, hujuſmodi motu proprio, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, perpetuo ſupprimimus, & abrogamus.

Eaſdem autem has præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, vel quopiam alio quovis ſubſtantiali defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, ad viam, vel terminos juris reduci, aut adverſus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari unquam ullo modo poſſe, ſed illas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia ſortiri, & obtinere, & a nunc, & pro tempore exiſtentibus Fratribus dicti Ordinis omnium, quæ nunc Nationem Germano-Belgicam conſtituunt, & alias, quas eidem Nationi pro tempore aggregari contigerit, Provinciarum, ac aliis, ad quos nunc ſpectat, & pertinet, & pro tempore quomodocumque ſpectabit, & pertinebit, cujuſcumque dignitatis, & gradus extiterint, perpetuo, & inviolabiliter obſervari, nec ſub ullis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Commiſſarium Generalem, Miniſtros Provinciales,

les, ac Cuſtodes, cœteroſque Fratres ſæpe dictæ Nationis pro tempore exiſtentes, quandocumque eligenda, conceſſas, validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eis perpetuo ſuffragari, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fulgentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere, & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Non obſtante, quatenus opus ſit, noſtra in favorem dicti Ordinis conceſſa, quæ incipit: *Univerſalis Eccleſiæ*, aliiſque etiam in Synodalibus, Provincialibus, vel Generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dicti Ordinis, etiam in Capitulis Generalibus conditis, & juramento, vel quavis firmitate aliis roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Ordini, ac Nationi prædictæ, illorumque ſuperioribus, & perſonis, alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet, etiam pluries, conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda ad hoc ſervanda foret, eorum tenores eiſdem præſentibus pro plene expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe, hac vice dumtaxat, derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque, firmis de cœtero remanentibus, quæ per Anteceſſores noſtros circa Conventus Receſſus ſpiritualis ordinata ſunt.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literararum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici, vel Agentis ejuſdem Nationis ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate conſtitutæ Eccleſiaſticæ, aut ejuſdem Commiſſarii Nationalis munitis, eadem prorſus fides in judicio, vel extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, mandati, conceſſionis, abrogationis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1729. Kal. Februarii Pontificatus noſtri an. 6.

HÆc cum per Procuratorem Ordinis reſciviſſet Miniſter Generalis, non leviter conqueſtus eſt, quod res tanti momenti, eo inconſulto, Romæ peracta fuiſſet. Quare, priuſquam enunciatum Breve executioni demandaretur, novum per ſuas Patentes literas inſtituit Commiſſarium Generalem Nationis, A. R. P. Godifredum Stüve, ex-Provincialem, & tunc Definitorem Generalem, licet paucis ante diebus per alias Patentes literas Anteceſſorem P. Wernands in eodem officio confirmaſſet. Romam porro ad Officiales Generales Curiæ literas miſit, quibus injunxit, ut cum noviter electo Pontifice ſedulo agerent pro revocatione relatæ Conſtitutionis *Flagitantium preces* &c. quam nec omnibus PP. Nationis Germano-Belgicæ probatam eſſe acceperat.

Quod memoratis PP. diſplicere admodum videbatur, erant nonnullæ in illa appoſitæ conditiones, quibus præcipiebatur, ut deinceps, omiſſo nomine, & habitu *Recollectorum*, FF. omnes illarum Provinciarum utrumque *Obſervantium* adhiberent. Erant quoque alii, qui alternativam Germanos inter, & Belgas in Commiſſariatu Generali Nationis reſpicerent tanquam libertatis læſivam, & ad commune bonum minus conducentem; ut nihil dicam de iis, qui Ex-Commiſſario Generali prædicto votum perpetuum in Provinciis, quas adminiſtraſſet, acriter reprobabant. Nihilominus poſt varias ex utraque parte adductas rationes, emanavit Breve, quod ſequitur,

Revocatur in nonnullis, & in aliis confirmatur Conſtitutio Flagitantium preces *&c.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolici Regiminis cura Nos monet, ut præcipuam de Religioſis viris, aſſiduos labores pro æterna animarum ſalute procuranda ſuſcipientibus, ſolicitudinem habeamus, ne ipſi ab exercitio bonorum operum per animorum diſſenſiones amoveantur. Quare, ſi adhibita diligenti conſideratione, ea, quæ etiam a Deceſſoribus noſtris prodierunt, eorum tranquillitati aliqua ex parte obeſſe deprehendimus, moderari non dubitamus quæ in Domino conſpicimus convenire.

§. 1. Alias ſiquidem fel. recordat. Benedictus Papa XIII. Prædeceſſor noſter, animadvertens, quod dilecti Filii Fratres Ordinis Sancti Franciſci Regularis Obſervantiæ, Nationis Germano-Belgicæ, paſſim in tota Germania, Flandria, Hollandia, Anglia Scotia, & Hibernia exiſtentes, ac Conventus, & Hoſpitia in Hæreticorum regionibus retinentes, magno numero Sacris Miſſionibus dant operam, proptereaque eorumdem Hæreticorum infeſtationibus frequenter obnoxii, in omnibus, & ad unguem ſtatutis univerſi Ordinis prædicti in diverſis generalibus Comitiis ejuſdem Ordinis conditis, & in commune bonum ipſius Ordinis peractis, ac apud omnes Nationes, & Provincias receptis, ſeſe conformare a longo tempore impediebantur, ideoque nonnulla alia peculiaria, ac pro moribus, & conſuetudinibus dictæ Nationis commodiora ſtatuta canonice confecta, ac per Miniſtrum Generalem totius Ordinis anno Domini milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, & rurſus per unum Romæ anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, & poſtremo per alterum Toleti anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, habita Capitula Generalia dicti Ordinis, favore Fratrum Provinciarum Germaniæ, & Belgii, eiſque annexarum ſolemniter confirmata, & approbata, Apoſtolica auctoritate perpetuo, & ampliſſime confirmavit, & approbavit; illaque a tunc exiſtentibus, & deinde futuris Fratribus omnium, quæ tunc Nationem Germano-Belgicam conſtituebant, aliarumque Provinciarum, quas deinceps eidem Nationi canonice aggregari contingeret, firmiter, & inviolabiliter obſervanda, & adimplenda, etiam perpetuo præcepit, & mandavit.

§. 2. Et inſuper, ut Provinciæ ſæpedictæ Nationis a Præſule beneviſo directæ perpetua tranquillitate fruerentur, Commiſſario Generali, Miniſtris Provin-

Digitized by Google

vincialibus, Cuſtodibus, & aliis Vocalibus dictæ Nationis Germano-Belgicæ pro tempore exiſtentibus, ut ipſi in ſuis Congregationibus Nationalibus, vel Capitulis Generalibus Ordinis congregati, ex tunc in poſterum quatuor ex ſuis Vocalibus, nempe duos ex Germaniæ, & reliquos duos ex Belgii Provinciis, pro munere ſui Commiſſarii Generalis ſeligere, & nominare, illoſque pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali Ordinis, qui ex eis unum, & nonniſi ſervata alternativa inter Germanos, & Belgas, facultatibus conſuetis, & Commiſſariis Generalibus Nationalibus, juxta ſtatuta Nationalia concedendis, illi collatis, in Commiſſarium Generalem Nationis Germano-Belgicæ inſtituere omnino deberet, præſentare: dictumque Commiſſarium Generalem ſæpedictæ Nationis, ut præfertur, inſtitutum, ſui officii expleto triennio, ad aliud triennium dumtaxat, ſi eidem Miniſtro Generali confirmare ita viſum fuiſſet, libere, & licite poſſent, & valerent: ſicut & ipſe Miniſter Generalis alium Commiſſarium ex integro, & abſque ulla præſentatione, inſtituere, ſi forte ob bella, vel alia impedimenta Vocales præfatæ Nationis congregari nequirent pro quatuor prædictorum Patrum, ut ipſi ajunt, præſentatione: atque occurrente obitu ejuſdem Commiſſarii Generalis dictæ Nationis, vel eo in Provincialem Miniſtrum ſuæ nativæ Provinciæ electo, durante ipſius munere, ſtatim antiquior Pater ex Provincia defuncti Commiſſarii in Vice-Commiſſarium Generalem, qui ſigilla retinere, & munia omnia Vice-Commiſſarii Generalis, donec novus Commiſſarius Generalis, ut præfertur, electus, & ut ſupra inſtitueretur, exercere valeret: & tandem, ut quicumque laudabiliter per triennium munus Commiſſarii Generalis dictæ Nationis ſuſtinuiſſet, Pater, ut vocant, ejuſdem Nationis reputaretur, & cenſeretur, & uti talis Privilegiis conceſſis plene frueretur, dicta auctoritate etiam perpetuo conceſſit, & indulſit. Demum nulla, & ejuſdem Ordinis Indiviſi, ſub unico, & eodem capite, eademque Regula, Domino famulantium unitati etiam exteriori, quantum in Domino poterat, providere, & propterea quaſcumque diſſenſiones, & diſcrepationes exteriores, quæ ipſe Benedictus Prædeceſſor non modicum damnum ejuſdem interiori unitati, & fraternæ charitati afferre ſolere putabat, prorſus amovere cupiens, omnes, & ſingulos Fratres dicti Ordinis præfatæ Germano-Belgicæ Nationis, denominatione Recollectorum, & Caputio acuminato, ac Mantellorum ligamentis ligneis, ſive eburneis, aut alias ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordibus, quibus antea utebantur, rejectis, ex tunc impoſterum perpetuis futuris temporibus, ſervatis tamen in reliquis dictis ſtatutis Nationalibus, in denominatione, & habitus delatione cœteris Fratribus dicti Ordinis ſeſe omnino conformare præcepit, & non amplius Recollectos, ſed Fratres Ordinis Sancti Franciſci Regularis Obſervantiæ nuncupari, & uti tales ab Univerſo Ordine, abſque alia denominatione, cenſeri debere: Itaut, ſi Fratres dictæ Nationis denominationem Recollectorum, & Caputium acuminatum, ac Mantellorum ligamenta lignea, ſive eburnea rejicere, ac Fratrum Regularis Obſervantiæ nuncupationem, & habitum ab univerſo Ordine geſtari ſolitum, aſſumere detrectarent, illi ſtatim, & ipſo facto, & abſque Judicis Miniſterio, fruitione literarum per Benedictum Prædeceſſorem tunc editarum privati, illæque prorſus abrogatæ cenſeri deberent, auctoritate præfata ſimiliter perpetuo voluit, ſtatuit, & declaravit: & pro firmiori ſuæ voluntatis robore, denominationem Recollectorum, & uſum Caputii acuminati, & ligamentorum Mantellorum lignectrum, ſive eburneorum, aut alias ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordium, hujuſmodi motu proprio, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine perpetuo ſuppreſſit, & abrogavit: ac alias, prout in eiſdem literis Benedicti Prædeceſſoris incipientibus = *Flagitantium Preces &c.* = ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo nono, Kalendis Februarii, Pontificatus ſui anno ſexto expeditis, plenius, & uberius continetur.

§. 3. Cum autem, ſicut accepimus, literæ Benedicti Prædeceſſoris ea in parte, qua, ut præfertur, dictis Fratribus præfatæ Nationis Germano-Belgicæ, & ei annexarum Provinciarum, denominationem Recollectorum, & uſum Caputii acuminati, & ligamentorum ligneorum, ſive eburneorum præfatorum, rejicere, & Fratrum Regularis Obſervantiæ nuncupationem, & habitum ab Univerſo Ordine geſtari ſolitum, ſumere præcipiebatur, utilitatem illam, quam memoratus Benedictus futuram ſibi propoſuerat, non attulerint; ſed potius e converſo non modicam perturbationem in præfatis Provinciis, & præcipue in partibus Hollandiæ, aliiſque plerumque Hæreticorum regionibus, ubi mos denominationis, & uſus habitus hujuſmodi inolevit, induxerint, & in poſterum inducere poſſint; propterea Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, dicti Ordinis Protectoris munus per plures annos ſuſtinuimus, & ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Regimen, Deo favente, evecti, illud minime dimittendum putavimus, ejuſdem Ordinis, quem peculiari dilectione proſequimur, curam præcipuam habere, & interiorem ab Univerſo Ordine animorum unionem, quæ etiam neglectis aliquibus exterioribus ſignis foveri poteſt, nec non eorumdem Fratrum dictæ Nationis, ita ut ipſi, ut antea, conſuetis Exercitiis, & Miſſionibus in Hæreticorum regionibus incumbere valeant, tranquillitatem ſervare, ac alias in præmiſſis opportune providere cupientes: nec non Commiſſarium Generalem, Miniſtros Provinciales, & Cuſtodes dictæ Nationis ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eoſque, & eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium conſequendum tantum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, dictarumque literarum Benedicti Prædeceſſoris noſtri tenores, etiam veriores, pro plene, & ſufficienter inſertis, & expreſſis habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, literas ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris in ea parte tantum, qua dictis Fratribus ejuſdem Germano-Belgicæ Nationis, illique annexarum Provinciarum, denominationem Recollectorum, & Caputium acuminatum, & mantellorum ligamenta lignea, ſive eburnea, aut alias ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordia, rejicere, atque in denominatione, & habitus delatione cœteris Fratribus dicti Ordinis ſeſe omnino conformare, & non amplius Recollectos nuncupari præcipitur, eiſdemque Fratribus denominationem, & ligamenta hujuſmodi detrectantibus, literarum hujuſmodi, & ſtatim, & ipſo facto, & abſque Judicis miniſterio, fruitionis privatio, illarumque abrogatio, ut præfertur, ſtatuitur: & denominatio, & Caputium acuminatum, ac ligamenta præfata, ut præfertur, ſupprimuntur, Apoſtolica auctoritate præfata perpetuo revocamus, reſcindimus, & abrogamus. Eoſdem Fratres Nationis Germano-Belgicæ, & ei annexarum Provin-

vin-

Digitized by Google

vinciarum adverſus denominationis, ac habitus delationis hujuſmodi ſuppreſſionem, pee dictum Benedictum Prædeceſſorem motu ejus proprio, ut præfertur, factam: ac peivationem, & fruitionem earumdem literarum in eventum, in quem Fratres ejuſdem Nationis denominationem, Recollectorum, & Caputii acuminati, ac ligamentorum hujuſmodi uſum rejicere detrectaviſſent, per dictum Benedictum Prædeceſſorem, ut præfertur, inflictam, & incurſam, in priſtinum, & in eum, in quo ante præmiſſa erant, ſtatum: itaut, velut ſi denominationis, ac delationis habitus hujuſmodi abrugacio minime facta, ac privationis fruitionis præfatæ incurſus unquam inflictus fuiſſent, Recollectorum denominatione, atque Caputio acuminato, ac ligamentis ligneis, ſive eburneis, ut prius, abſque incurſu cujuſvis pœnæ, uti libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate præfata motu ſimili reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

§. 4. Ac ad tollendam quamcumque ambiguitatem, & contentionem, quæ ſuper electione Commiſſarii Generalis tempore procedente exoriri poſſent; Nos, quotieſcumque inpoſterum Miniſter Generalis dicti Ordinis, facultate ſibi, ut præfertur, reſervata utens, aliquem Commiſſarium Generalem dictæ Nationis, ſui muneris expleto triennio, ſad allud triennium confirmaverit, per confirmationem hujuſmodi alternativa inter Germanos, & Belgas in vim dictarum literarum ſervanda, nullatenus conſumpta, & ſublata cenſeatur; ſed illa firma, & illæſa ſubſiſtat, ita quod ſive Germanus, ſive Belga in Commiſſarii munere præfato inſtituatur, ad quem Inſtitutio ante confirmationem ſpectaviſſet, videlicet, ſi Commiſſarius Generalis ex Germania confirmari contigerit, poſt conſumptam confirmationem hujuſmodi, unus ex duobus nominatis Belgis in munere Commiſſarii Generalis inſtitui, & ita è converſo, favore Germanorum peragi omnino debeat; Quodque inſuper Commiſſarii Generales pro tempore, qui munere Commiſſariatus hujuſmodi pee triennium laudabiliter, ut præfertue, functi fuerint, deinceps Patres Nationis præfatæ, ac unius cujuſque Provinciæ habeantur, & apud Nationem eamdem, & quamlibet etiam reſpective Provinciam, habita ratione ad gradum, & antianitatem cujuſlibet, etiam in Nationis præfatæ, & cujuſlibet Provinciæ Comitiis, ſeu Congregationibus, vel Definitoriis reſpective Nationalibus, Privilegio Paternitatis omnino gaudeant, Apoſtolica auctoritate præfata ſimiliter perpetuo decernimus, & declaramus.

§. 5. Demum literas præfatas ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris in omnibus, & ſingulis, in quibus præſentibus minime adverſantur, earumque tenores, & in eis contenta quæcumque, auctoritate præfata etiam perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, & ſolemnitatum, de jure, uſu, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodolibet requiſitarum, & quoſvis alias quantumvis ſubſtanciales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, in eiſdem ſupplemus.

§. 6. Ac literas ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris, in eis tamen, quæ præſentibus minime adverſantur, ac in eis literis contenta quæcumque, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia ſortiri, & obtinere: & a Commiſſario Generali, Miniſtris Provincialibus, Cuſtodibus, cæteriſque Fratribus ſæpedictæ Nationis Germano-Belgicæ, aliiſque quibuſcumque, etiam Miniſtro, & Curiæ Commiſſario Generalibus, nunc & pro tempore exiſtentibus, aliiſque Officialibus dicti Ordinis, & quibuſcumque, ad quos nunc quomodolibet pertinet, & impoſterum pertinebit, firmiter, & inviolabiliter obſervari debere, & nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel cauſa quantumvis legitima, & juridica, etiam ex ſeo, quod Commiſſarius Generalis, Miniſtri Provinciales, & Cuſtodes dictæ Nationis, nec non Miniſter, & Curiæ Commiſſarius Generales, & Officiales dicti Ordinis, ac quicumque alii in præmiſſis intereſſe habentes, atque illi etiam, qui ex literis prædictis jus ſibi forſan acquiſitum eſſe putarent, his noſtris non conſenſerint, neque ad hoc citati, vocati, & auditi unquam fuerint, & cauſæ, proptee quas eædem præſentes prodieriut, adductæ, comprobatæ, & verificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, ſive intentionis noſtræ, aut quocumque alio quantumvis ſubſtantiali, ac ſpecificam, & individuam expreſſionem requirente defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controverſiam vocari, ad viam, & terminos juris reduci, vel adverſus eas reſtitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari: ſive etiam motu ſimili conceſſo, vel impetrato uti, vel juvari unquam poſſe; neque eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contratriis diſpoſitionibus, etiam pee Nos, aut ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices, motu etiam pari, & cum quibuſvis Clauſulis, & Decretis faciendis comprehendi; ſed ab illis ſemper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Commiſſarium Generalem, Miniſtros Provinciales, & Cuſtodes, cæteroſque Fratres ſæpedictæ Nationis pro tempore exiſtentes, quandocumque eligenda, conceſſas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, ſeu delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ dicti Ordinis Protectorem, alioſque Cardinales reſpective pro tempore exiſtentes, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, Sediſque Apoſtolicæ præfatæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, judicari, ac definiri debere; & quidquid ſecus ſupee his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignorater contigeric attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 7. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac dicti Benedicti Prædeceſſoris in favorem ejuſdem Ordinis conceſſa, quæ incipit: *Univerſalis Eccleſiæ*: aliiſque etiam in Synodalibus, Provincialibus, Univerſalibus, & Generalibus Conciliis editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis, etiam in Capitulis Generalibus conditis, etiam juramento, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, & Nationi præfatæ, illorumque Superioribus, & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet, etiam pluries conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, ſpecialis, & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda,

ad hoc ſervanda foret, eorum tenores eiſdem præſentibus pro plene expreſſis habentes, illis aliter in ſuo robore permanſuris, latiſſime, ac pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe, hac vice dumtaxat derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici, vel Agentis ejuſdem Nationis ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, aut ejuſdem Commiſſarii Nationalis, munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, revocationis, reſciſſionis, abrogationis, reſtitutionis, repoſitionis, reintegrationis, declarationis, confirmationis, approbationis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo primo, octavo Kalendas Octobris Pontificatus noſtri anno ſecundo.

A. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Oliverius.

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.
Lucas Martinettus.

NEc propterea Controverſiæ fuerunt compoſitæ: nam Breve mox relatum, nec ſatis promulgatum, nec acceptatum, ac multo minus executioni fuit demandatum. Itaque PP. Germano-Belgici iterum Sanctiſſimo ſupplicarunt pro illius exequutione, qui Cauſſam commiſit Sacr. Congregat. a qua, poſt diuturnum examen, prodiit ſequens Decretum.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reve-
„ rendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardina-
„ lium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum,
„ & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo
„ Domino Cardinale Gotti Ponente, re mature di-
„ ſcuſſa, cenſuit reſcribendum prout, reſcripſit - Scri-
„ batur Nunciis Apoſtolicis Coloniæ, & Bruxella-
„ rum, ut in executionem Bullæ Sanctiſſimi Domi-
„ ni noſtri, & Reſcripti hujus Sacræ Congregatio-
„ nis emanati 10. Julii 1733. infra terminum trium
„ menſium, convocare faciant a moderno Patre Com-
„ miſſario Generali Coloniæ, vel Bruxellis, aut ubi
„ magis opportunum videbitur, Capitulum Nationa-
„ le, in quo nominentur Patres idonei ad officium
„ Commiſſariatus ad formam dictæ Bullæ. Romæ
„ 19. Februarii 1734.

I. Archiepiſcopus Corinthien.
Secretarius.

Cum autem adhuc alia oppoſita fuiſſent contra ejuſmodi exequutionem, Sacra Congregatio 18. Martii 1734. repoſuit: *In deciſis, & amplius*. Vigore igitur Conſtitutionis *Apoſtolici Regiminis*, & ſupra memoratorum Sacr. Congregat. Decretorum, habita fuit Congregatio Generalis totius Nationis Germano-Belgicæ, die 24. Maii 1734. cujus Acta infra ſuo loco dabimus. Interim hæc omnia, licet præter temporum rationem, ſimul adduximus, ut totius Controverſiæ ſtatus ſub uno veluti conſpectu haberetur.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium ſuper augmento Vocalium Provinciæ Sancti Didaci Mexican. Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum Filiorum Joſephi de Meſa, & Emmanuelis de Vienna Fratrum expreſſe profeſſorum, ac Procuratorum Provinciæ Sancti Didaci Mexican. Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum expoſito, quod alias conſiderata exiguitate numeri Guardianorum dictæ Provinciæ, ac propter paucitatem illius Vocalium, ac diviſionem, & alternativam in ea vigentem officiorum, inter duas Nationes Hiſpanicam, & Indicam, quibus eadem Provincia conſtat, libertas in electionibus coarctata foret, vigore facultatis condendi propria, & particularia ſtatuta Fratribus præfatæ Provinciæ a Sede Apoſtolica attributæ, per quamdam Conſtitutionem ejuſdem Provinciæ *cap. 9. §. 11. num. 11.* ordinatum fuerat, quod in Capitulis Provincialibus præter, & ultra Vocales Definitorii, & Guardianos, votum, ſive ſuffragium haberent qui fuerat Cuſtos in ultimo Capitulo Generali dicti Ordinis, ac præſidentes Conventuum Sancti Didaci Mexican. Sanctæ Barbaræ *de la Puebla*, Sanctæ Mariæ de Ochalopoſco, Secretarius ipſius Provinciæ, ſi Guardianatu perfunctus fuiſſet, Concionatores Conventuales præfatorum Mexicanæ, & *de la Puebla* e aliorumque dictæ Provinciæ Conventuum Sancti Franciſci de Oaxaca, ejuſdem Sancti Franciſci de Pachuca, & Sancti Antonii Oppidi Civitatis nuncupat. de Queretaro, ac demum Lector, qui Lecturam quindecim annorum in Capitulo Provinciali pro tempore celebrando explevixet, pro illa vice tantum, & alias, prout in dicta Conſtitutione uberius dicebatur contineri: & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod Fratres Provinciæ præfatæ tam enarratam Conſtitutionem, quam facultatem, quam habebant, quæque in viridi obſervantia erat, concedendi, ac tribuendi votum, ſeu ſuffragium hujuſmodi quibuſdam ipſius Provinciæ Officiis, ubi id neceſſitas, aut utilitas dictæ Provinciæ exigeret, illudque revocandi quoties, aucto Guardianorum prædictorum numero, ceſſaret ratio talis conceſſionis, voti, ſeu ſuffragii, per Sedem Apoſtolicam confirmari cuperent; quandoquidem cauſa finalis augmenti Vocalium non alia foret, quam libertas electionis, quæ deeſſet, ſi electio ad paucos Vocales reſtringeretur, cum juxta alias dictæ Provinciæ Conſtitutiones, Definitores Provinciales eligendi ſint ex gremio ipſius Capituli Provincialis, eo quod electio fieri debeat alternative inter duas memoratas Nationes, inter quas officia, ac vota, ſervata debita proportione, diviſa reperiuntur, itaut quo amplior eſſet numerus Capitularium, ex quorum gremio, ſeu corpore electiones faciendæ veniebant, eo major foret libertas electionum, eoque facilius apti, & idonei Officiales deligi, & aſſumi valerent: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur.

§. 1. „ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reveren-

Digitized by Google

„ verendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cadina-
„ lium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, &
„ Regularium præpoſita, ad quam Sanctiſſimus Do-
„ minus Noſter inſtantiam remiſit, audita relatione
„ Patris Procuratoris Generalis, & attento ſuffragio
„ Eminentiſſimi Corſini ejuſdem Ordinis Oratoris apud
„ Sanctam Sedem Protectoris, referente Eminentiſſimo
„ Belluga Ponente, cenſuit reſcribendum, prout præ-
„ ſentis Decreti vigore reſcribit, & decernit, ut im-
„ poſterum in Capitulis Provincialibus Provinciæ Ora-
„ tricis, juxta Conſtitutiones Provinciæ, ultra Defini-
„ torium, & Guardianos, habeant jus interveniendi, ac
„ ſuffragium ferendi Cuſtos, qui fuit in immediato
„ Capitulo Generali, Præſidentes Conventuum Sancti
„ Didaci Mexici, Sanctæ Barbaræ *de la Puebla*, San-
„ ctæ Mariæ de Ochalopoſco, Secretarius Provinciæ,
„ qui aliquam Guardianiam exercuit, nec non Con-
„ cionator Conventualis Mexici, *de la Puebla*, Sancti
„ Franciſci de Oaxaca, Sancti Franciſci de Pachuca,
„ Sancti Antonii Gueretari, nec non Lector, qui in
„ eo Capitulo complevit quindecim annos Lecturæ,
„ ſed pro ea vice tantum: Ita tamen, ut Provincia
„ hunc numerum Vocalium, ſub prætextu cujuslibet fa-
„ cultatis, augere non poſſit, & quoties novi Conven-
„ tus in ea Provincia fundentur, juxta numerum, quo
„ fundentur, ſupra relatis novis Vocalibus demantur
„ ſuffragia, incipiendo a Præſidentibus Conventuum,
„ & deinde a Prædicatoribus, ſervato inter ipſos or-
„ dine inferioritatis. Romæ 30. Septembris 1729.

F. Cardinalis Lercari.

Loco ✠ Sigilli.

A. Archiepiſcopus Pehen. Secretarius.

§. 3. Cum autem, ſicut prædicti Joſephus, & Emmanuel Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ robore communiri ſummopere deſiderent: Nos ipſos Joſephum, & Emmanuelem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Januarii 1730. Pontificatus Noſtri anno ſexto.

Confirmantur Decreta duo Capituli Generalis Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia ſuper moderatione Brevis Clementis XI. circa præmium conferendum Lectoribus Linguæ Arabicæ, & Controverſiarum Familiæ Ciſmontanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joſephus Maria ab Ebora expreſſe Profeſſus, ac Commiſſarius Curiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis noviſſime celebrato duo decreta ſuper moderatione præmii conferendi Lectoribus Linguæ Arabicæ, & Controverſiarum Familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis edita, ac ſubinde per Nos approbata fuerunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

§. 2. In nupero Capitulo Generali Mediolani celebrato die 4. Junii 1729. inter alia, quæ ibi pro Ciſmontana Familia ſtatuta ſunt, & deinde Romæ a Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto Papa XIII. confirmata, inveniuntur duo Decreta ſub num. 31. & 32. tenoris ſequentis.

Propoſita ex facultate Sanctiſſimi Domini Noſtri moderatione Brevis Clementis XI. ſuper præmio conferendo Lectoribus Linguæ Arabicæ, Definitorium Generale cenſuit, ſi Sanctitati Suæ placuerit, quod ſi hujuſmodi Lectores jam acquiſierint graduationem inter ex-Definitores, connumerentur, completo octavo anno, inter ex-Cuſtodes. Si autem alia graduatione non gaudeant, ſolum inter ex-Definitores locum habeant.

Quantum ad Lectores Controverſiarum Definitorium Generale cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, quod ſi non fuerint Lectores Jubilati, legant per duodennium, eoque completo, gaudeant privilegio Lectorum Jubilatorum, ſi vero fuerint Jubilati, legant per ſexennium, & poſtea connumerentur inter Patres Provinciæ, ſeu inter Lectores Jubilatos de numero, quo ad præcedentiam dumtaxat, ſine jure ſubrogandi.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Joſephus Maria, quo præmiſſa firmius ſubſiſtant, & exactius ſerventur, opportune a Nobis provideri plurimum deſideret: Nos eumdem Joſephum Mariam ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, &

abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta jam per Nos approbata, ut præfertur, auctoritate noſtra Apoſtolica tenore præſentium denuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, dicta auctoritate ſupplemus.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Januarii 1730. Pontificatus Noſtri anno ſexto.

Confirmantur quædam Literæ, ſive Conſtitutiones Apoſtolicæ pro ſtatu, & bono regimine Provinciæ Mexicanæ Sancti Didaci Regularis Obſervantiæ Diſcalceatorum Sancti Franciſci in Indiis Occidentalibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DEbitum Paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholicæ adſtringimur, Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, ea, quæ pro felici, proſperoque eorum ſtatu, & regimine a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris providere conſtituta eſſe noſcuntur, ut firma, & illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter, cum id a Nobis petitur, roboremus.

§. 1. Cum itaque, ſicut dilecti Filii Joſephus de Meſa, & Emmanuel de Vicuña Fratres expreſſe profeſſi, ac Procuratores Provinciæ Sancti Didaci Mexican. in Indiis, ſive novæ Hiſpaniæ, Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Excalceatorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, plures literæ, ſive Conſtitutiones Apoſtolicæ diverſis temporibus pro ſalubri præfatorum Ordinis, & Provinciæ directione emanaverint, nempe binæ felicis recordationis Pauli V. die 29. Aprilis 1618. quarum initium eſt: *Alias a fel. record.* &c. & *Dudum a fel. recor.* &c. ſuper erectione dictæ Provinciæ, ac reſpectivis privilegiis, & ſtatutis Fratrum dicti Ordinis: altera Urbani VIII. die 22. Septembris 1642. incipien. *Alias pro felici* &c. quibus ejuſmodi privilegia confirmantur, & ſtatuta declarantur, nec non aliæ Clementis X. die 29. Junii 1674. quæ incipiunt: *Nuper in Congregatione* &c. ac reliquæ Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum die 24. Novembris 1702. quarum pariter initium eſt: *Alias a fel. recordat.* circa quaſdam ſuper præcedentiis, aliiſque controverſiis editæ: Fratres ejuſdem Provinciæ magnam difficultatem agnoſcentes recurrendi ad hanc Sanctam Sedem, ubi aliqua in dicta Provincia quæſtio, aut controverſia incidit, aliave occurrit neceſſitas, propter nimiam Regni Mexican. a Curia Romana diſtantiam, ſimulque exactiorem ejuſdem literarum, ſive Conſtitutionum Apoſtolicarum obſervantiam enixe exoptantes, ad hoc etiam, ut in poſterum tollatur quælibet occaſio litium, ac perturbationis in dicta Provincia, quæ Regularem diſciplinam evertere, mutuamque charitatem inter illius Fratres diminuere, ac fervorem ſpiritus reſtinguere ſæpe ſolent, literas, ſeu Conſtitutiones præfatas Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri, ſummopere deſiderent: Nobis propterea prædicti Joſephus, & Emmanuel humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipſos Joſephum, & Emmanuelem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, illorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui dilectum Filium Procuratorem Generalem dicti Ordinis, nec non Venerabilis Fratris noſtri Laurentii Epiſcopi Tuſculani, ipſius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Corſini nuncupati, ejuſdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, ſuffragium deſuper audierunt, & ad relationem dilecti Filii noſtri Ludovici pariter Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati eiſdem Cardinalibus factam, rem univerſam mature diſcuſſerunt, conſilio, memoratas literas, ſeu Conſtitutiones Pauli V. Urbani VIII. Clementis X. Clementis XI. Prædeceſſorum noſtrorum, ſicut præmittitur, emanatas, omniaque, & ſingula in eis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere;

ac

ae irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non præfatorum Ordinis, & Provinciæ, illiusque Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & perſonis quibuslibet in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Januarii 1730. Pontificatus Noſtri anno ſexto.

CONGREGATIO
GENERALIS
Habita Romæ in Cœnobio S. Mariæ de Aracœli die 6. Maii Anni 1730.

ERit fortaſſe qui hoc in loco ſe lecturum ſperet Acta Congregationis, quæ ob mortem Reverendiſſimi Patris Franciſci a Sancto Severino Commiſſarii Generalis hujus Familiæ habita fuit Romæ in Cœnobio Aracœlitano die 6. Maii 1730. Verum is ſe omni ſpe excidiſſe deprehendet, cum nihil minus offendet, quam ejuſmodi Acta, quæ equidem jam pridem ſedulo, ac diligenter exquiſivi; ſed nunquam datum fuit illa reperire, aut obtinere. Neminem latet hæc Comitia peracta fuiſſe dum Commiſſarii Generalis in Curia Romana munus obiret Reverendiſſimus Pater Joſephus Maria ab Ebora, nunc vigilantiſſimus Portugallenſis Epiſcopus, qui cum ſimul graviſſimis pertractandis negotiis ſereniſſimi Luſitaniæ Regis apud S. S. eſſet prepoſitus, plurimis, iiſque difficillimis proinde curis diſtentus, vix, ac ne vix quidem, tempus illi ſupererat ad domeſtica expedienda negotia. Quamobrem ad aliud tempus, quo otio vacaret, diſtulit confectionem Regeſti ſuæ adminiſtrationis, quod pro more fieri ſolet, ſervatis interim apud ſe legitimis documentis, quæ in illo ſuis in locis exſcribenda fuiſſent. Verum tempus iſtud nunquam advenit: nam gravioribus ſemper in dies prepeditus negotiis, donec inſulis Portugallenſibus, ut dixi, exornatus, illuc antedicta omnia documenta ſecum tulit, ſperans fortaſſe ſe ibi otium illud inventurum, quod fruſtra Romæ ſperaverat. Hæc dum ſcribo expectatur adhuc Regeſtum illud adeo expetitum. Faxit Deus, ut tandem ad nos perveniat, aut ſaltem ne pereant tot monumenta, quæ ad Ordinis hiſtoriam, & utilitatem ſpectant. Nihil igitur nobis reliquum eſt, quam de hac Congregatione ſcribere quæ memoria tunc eveniſſe recordamur.

Initio hujus anni gravedinis, ſeu pituitæ morbus plurimos, in Urbe præſertim, affecit, quo ſenes potiſſimum haud pauci periere. Ex horum numero fuit fel. record. Pontifex Benedictus XIII. Ordinis noſtri vere Pater amantiſſimus, & munificentiſſimus Patronus, qui e mortalium numero fuit ereptus, ut immortali vita frueretur, quam caſtiſſimis moribus, & innumeris pro Eccleſia exantlatis laboribus ſibi comparaverat, die 21. Februarii 1730. Paucis vero ante diebus eodem morbo ſpiritum ejus obſtruente deceſſit Reverendiſſimus Pater Frater Franciſcus a Sancto Severino Provinciæ Principatus Lector Emeritus, ſemel atque iterum Miniſter, olim Procurator Generalis Reformatorum, & tunc Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ, quam octo circiter menſibus ſapientiſſime adminiſtraverat. Indicta itaque fuit Congregatio Generalis juxta Ordinis Conſtitutiones a Reverendiſſimo Patre Fratre Matthæo a Pareta Ex-Miniſtro Generali, & primo totius Ordinis Diſcreto, quæ habita fuit die 6. Maii ejuſdem anni in Cœnobio Sanctæ Mariæ de Aracœli, & omnium ſuffragiis, ac cunctis plaudentibus, Petri ſede adhuc vacante, electus fuit Vice-Commiſſarius Generalis Reverendiſſimus Pater Frater Creſcentius Kriſper, Provinciæ Auſtriæ Lector Emeritus, Ex-Miniſter, & Definitor Generalis; vir doctrina, & morum ſuavitate clariſſimus.

Nec diu ſtetit Eccleſia viduata Paſtore; nam die undecima Julii ejuſdem anni ad ſupremam Chriſtiani Orbis dignitatem evectus fuit Laurentius Corſinus Clementis XII. nomine, noſtri ordinis Protector ſtudioſiſſimus, qui, ut luculentiora paterni amoris ſui erga ſeraphicum gregem argumenta daret, noluit Protectoris munus dimittere, nonnullorum Prædeceſſorum ſuorum exempla imitatus; dimiſit, tamen alia, quæ habebat, & præcipue eximii Prædicatorum Ordinis, & Ord. Servorum Beatæ Mariæ Virginis.

Conſtitutio Benedictina Univerſalis Eccleſiæ &c. *moderatur, & ad terminos juris communis, ſeu ſtatutorum Generalium Ordinis redigitur.*

CLEMENS PAPA XII.
Ad futuram rei memoriam.

CIrcumſpecta Romani Pontificis providentia Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi in portum vitæ Religioſæ confugerunt, quieti, & proſperæ directioni jugiter invigilans, ea, quæ certis rationabilibus ex cauſis a Prædeceſſoribus ſuis conſtituta fuerunt, ſi quid inde exoriri deprehendit incommodi, interdum moderatur, ac immutat, ſicut æquitatis, & juſtitiæ rationi conſentaneum eſſe in Domino arbitratur.

§. 1. Alias ſiquidem a piæ memoriæ Benedicto PP. XIII. Prædeceſſore Noſtro emanarunt pro Univerſo Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum literæ in ſimili forma Brevis, tenoris, qui ſequitur, videlicet: *Benedictus PP. XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Univerſalis Eccleſiæ regimini &c. ut ſupra pag. 37. B.*

§. 2. Cum autem ex ipſo literarum præinſertarum tenore ſatis ſuperque conſtet, eumdem Benedictum Prædeceſſorem nihil aliud per literas hujuſmodi, ac in eis diſpoſita, intendiſſe, quam exactæ Regularis diſciplinæ in Ordine prædicto obſervantiæ, feliciquc illius gubernio proſpicere; verum, ſicut experientia poſtmodum docuit, non modo exinde, & præſertim in ea parte, in qua dictæ literæ ſtatutis, ſeu Conſtitutionibus generalibus pro utraque Familia, Ciſmontana ſcilicet, & Ultramontana ejuſdem Ordinis, editis adverſantur, vel minime conſonant, optatus ille, & laudabilis finis, quem idem Benedictus Prædeceſſor ſibi propoſuerat, nuſquam conſecutus fuerit; ſed majora quam antea prædicto Ordini obvenerint incommoda, atque perturbationes, quod non

ſolum

ſoſum Nobis, qui dum Cardinalatus honore, dictique Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris munere fungebamur, non ſemel re ipſa perſpectum, exploratumque fuit, & ipſimet quoque Benedicto Prædeceſſori cauſam, & occaſionem præbuit, literas ſic a ſe conditas quandoque ex parte moderandi, nec non eis derogandi, nonnulliſque Fratribus Ordinis prædicti vota perpetua, contra expreſſam earum diſpoſitionem, concedendi.

§. 3. Quamobrem in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis anno noviſſime elapſo 1729. in Civitate Mediolanen. celebrato, poſt actas memorato Benedicto Prædeceſſori humiles gratias, quod, inter cætera ſingularis ſuæ in dictum Ordinem beneficentiæ monumenta, regularem in eo diſciplinam per literas ſuas præinſertas egregie juviſſet, prodiit Decretum, quo pro parte præfati Capituli Generalis eidem Benedicto Prædeceſſori ſupplicabatur, quatenus enarratas literas juxta dicti Ordinis Conſtitutiones ab illius Fratribus ſervari vellet; quæ tamen inſtantia, ob ſecutum paulo poſt ipſius Benedicti Prædeceſſoris obitum, coram illo deferri, ac promoveri nequivit.

§. 4. Hinc eſt, quod Nos Ordinis, & Fratrum prædictorum, quos peculiari paternæ charitatis ſemper complexi fuimus, ac etiam nunc complectimur affectu, ſalubri regimini, ac Religioſæ tranquillitati, quantum cum Domino poſſumus, providere cupientes, dictique nuperi Capituli Generalis votis benigne in præmiſſis annuere volentes, motu, ſcientia, deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus, præinſertas Benedicti Prædeceſſoris literas, ac in eis ſancita, ordinata, & diſpoſita quæcumque, ad formam ſtatutorum, ſeu Conſtitutionum Generalium ejuſdem Ordinis quoad utramque illius familiam prædictam, ſervari, harum ſerie præcipimus, & mandamus, ac reſpective moderamur, & reducimus.

§. 5. Decernentes pariter ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, præinſertis Benedicti Prædeceſſoris literis, nec non omnibus, & ſingulis, quæ in eis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6. Volumus quoque, ut harum literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, ſeu Commiſſarii Generalis dicti Ordinis, aut Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo officii ejuſdem Miniſtri, ſeu Commiſſarii, aut Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel alterius Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Octobris 1730. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Declaratur, quod Collegium de Ozzier Fratrum Miſſionariorum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia in Regno Sardiniæ remaneat ſub juriſdictione Superioris Generalis totius Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardinus a Sanna Presbyter expreſſe Profeſſus Conventus Caſtri *de Ozzier* in Provincia Sardiniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, ac ejuſdem Conventus in Curia Romana Procurator, quod erecto ante quadraginta annos dicto Conventu in Collegium, ſive Seminarium Miſſionum ſub immediata ſubjectione, diſpoſitione, & regimine tunc, & pro tempore exiſtentis Miniſtri Generalis Ordinis præfati, cum facultate eligendi Guardianum, & recipiendi Novitios, ac cum Regulis, Conſtitutionibus, & Ordinationibus ad præſcriptum quarumdam literarum fel. record. Innocentii PP. XI. Prædeceſſoris noſtri incipien. *Catholicæ Eccleſiæ* &c.

§. 1. Noviſſime, nempe die 6. Septembris 1728. prodiit a Congregatione tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum Decretum, ſubinde a Ven. mem. Benedicto Papa XIII. Prædeceſſore etiam noſtro per ſuas in ſimili forma Brevis literas confirmatum, per quod, exceptis Collegiis, ſeu Seminariis Fratrum Miſſionariorum hujuſmodi tam erectis, quam erigendis in Regnis Mexicano, & Peruano, aliiſque Indiarum Provinciis pro converſione Infidelium, ac demptis duobus in Regno Luſitaniæ exiſtentibus, cætera, quæ in Provinciis Hiſpaniarum ſub dominio Regis Catholici erecta ſunt, reducuntur ſub obedientia, & regimine Miniſtrorum Provinciarum, cum iiſdem conditionibus præſcriptis in alio Decreto Congregationis tunc quoque exiſtentium ipſius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum die 24. Januarii 1727. emanato, & per memoratum Benedictum Prædeceſſorem etiam approbato, & alias, prout in Decreto primo dictæ Congregationis Cardinalium, ac Benedicti Prædeceſſoris literis prædictis, quorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, licet dictum Collegium Caſtri *de Ozzier* Provinciæ Sardiniæ in huſmodi Decreto, ac literis comprehenſum non videatur, quod ultra quod in Provinciis Hiſpaniarum ſub Dominio Regis Catholici ſitum non reperitur, rationum momenta, quæ cauſam præbuerunt enarratæ reductioni, locum ſibi non vindicant in Collegio prædicto, utpote in ejus regimine, & gubernio Superiores Ordinis prædicti nullam experti ſunt difficultatem, neque ulla inconvenientia enata fuerunt, in detrimentum ſalutaris Inſtituti, quod illius Fratres profitentur, aut debitæ, & promiſſæ obedientiæ aliquid vel minimum detractum, aut imminutum extitit; quinimo cum ingenti Regularis Obſervantiæ incremento Collegium, ac Fratres præfati uberrimos fructus in Sacris Miſſionibus quotannis obeundis, vitia extirpando, mores reformando, Catechiſmum, & Catholicæ Fidei rudimen-

dimenta edocendo, peccatores ad pœnitentiam, diſſidentes ad pacem, & concordiam revocando, pietatem in Deum augendo, non ſine magna Chriſtifidelium univerſi Regni Sardiniæ ædificatione, in vineæ Dominicæ cultura protulerunt, prout plures Venerabiles Fratres Epiſcopi, ac dilecti filii locorum Ordinarii ejuſdem Regni conteſtantur.

§. 4. Nihilominus dictus Bernardinus, ad omnem dubitationis, ac quæſtionis occaſionem, quæ suboriri poſſet, ſubmovendam, Collegium præfatum in primo dictæ Congregationis Decreto, ac Benedicti Prædeceſſoris literis ejuſmodi nequaquam comprehendi, ſed ſub diſpoſitione priorum literarum Innocentii Prædeceſſoris remanere in omnibus, & per omnia, non minus ac Regni Luſitaniæ, & alia Indiarum Occidentalium Collegia, ſicut præmittitur, excepta, per nos declarari, & ad majorem cautelam, ac, quatenus opus ſit, illud in priſtinum, ac eum, in quo, antequam hujuſmodi Decretum, ac literæ Benedicti Prædeceſſoris emanarent, erat, ſtatum reſtitui, & reintegrari ſummopere deſideret; quum æqui, bonique ratio poſtulet, ea, quæ ab initio provide conſtituta fuerunt, ubi nihil poſtmodum contigerit, quod contrarium prodeat, minime immutari; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 5. Nos igitur ipſius Bernardini votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium prædictis negotiis Propagandæ Fidei prepoſitorum, qui relationem dilecti filii noſtri Nicolai ipſius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Spinulæ nuncupati ſibi deſuper factam audiverunt, remque mature perpenderunt, conſilio, præfatum Collegium, ſive Seminarium Caſtri *de Ozzier* ſub juriſdictione, obedientia, & regimine Superioris Generalis Ordinis prædicti, juxta formam literarum ipſius Innocentii Prædeceſſoris, continuandum eſſe, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & declaramus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate primodictæ Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obſtantibus premiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, Provinciæ, & Conventus hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Octobris 1730. Pontificatus Noſtri anno primo.

F. Card. Oliverius.

Sequuntur Decreta nonnulla Sacrarum Congregationum, & præſertim Sac. Congregat. Concilii circa materias ad perfectum Ordinis regimen pertinentes.

FIRMANA LEGATORUM.

Podamia Mariangeli reliquit Patribus Obſervantibus Oppidi Murri Vallium domum ſuam cum perpetuo onere trium Officiorum ſingulis annis pro ejus anima. Domus divendita fuit a Sindico Conventus, & pretium erogatum pro Fratribus induendis, aliiſque tunc urgentibus eorum neceſſitatibus.

Franciſcus Bullius reliquit iiſdem Fratribus quatuor Florenos annuos ſolvendos ab Hærede pro quatuor Officiis ſingulis annis pro ejus anima recitandis. Hæres ſolvit pro unica vice pretium in vino valoris 25. Scutorum, Fratreſque obſtrinxerunt ſe, eorumque ſucceſſores in perpetuum, pro memorati oneris adimplemento.

Bradamantes Tancredi reliquit iiſdem 90. ſcuta cum onere duorum officiorum, ut ſupra, demandata Sindico adminiſtratione ſortis, & fructuum: pretium poſtea ſortis erogatum fuit in emptionem cujuſdam agelli, quod in Clauſuram reductum eſt.

Ludovica Moretti legavit Sindico ejuſdem Conventus 50. ſcuta in Cenſu inveſtita, ut cum fructibus laqueare Eccleſiæ repararetur, addito onere celebrandi tot Miſſas ad ratam fructuum, ad rationem unius Julii pro qualibet.

Quæ cum aperte cum Minoritica Paupertate pugnent, propoſita fuerunt Sac. Congreg. Conc. infraſcripta Dubia.

I. *An Religioſi Sancti Franciſci Min. Obſerv. Murri Vallium ſint abſolvendi ab onere Miſſarum pro Legatis relictis a qq. Podamia Mariangeli, & Franciſco Bullio?*

II. *An liceat dictis Religioſis retinere petium Terræ emptum cum pecuniis legatis a q. Bradamante Tancredi, & ad quæ onera ipſi teneantur?*

III. *An eiſdem liceat retinere Legatum relictum a quondam Ludovica Moretti?*

Sacra Congregatio ſub die 31. Maii 1721. Reſpondit.

Ad primum affirmative, & certiorentur Miniſtri Fabricæ, & ad D. Secretarium, qui inſinuet Patribus, ut faciant commemorationem aliquando in anno

pro

pro Animabus Defunctorum Benefactorum.

Ad ſecundum affirmative, injuncto onere duarum Miſſarum cantatarum quolibet anno, facto tamen verbo cum Sanctiſſimo.

Ad tertium, iterum proponatur.

Propoſito iterum hoc tertio dubio ſub die 1. Octobris ejuſdem anni, audito prius Procuratore Generali Ordinis, Sac. Congregatio Reſpondit. *Negative, & Sindicum teneri Cenſum dimittere, ſed Patres poſſe recipere fructus ab Hæredibus per modum eleemoſynæ.*

LUCANA FUNERUM.

Die 14. Martii 1722. propoſita fuerunt S. C. C. ſequentia Dubia:

I. *AN Cadavera Defunctorum ſepelienda in Eccleſia Patrum Minorum Obſervantiæ Terræ Petræ Sanctæ, antequam ad earum Eccleſiam deferantur, debeant prius aſportari ad Parochialem, & eorum ibi debeat fieri expoſitio uſque ad horam ſepulturæ?, & quatenus negative*

II. *An Parochus teneatur reſtituere ceram., & alia emolumenta percepta occaſione Aſſociationis, & expoſitionis in ſua Eccleſia Cadaverum Angelæ, & Annæ in caſu &c?*

Sacra Congregatio Reſpondit. *Ad primum negative; Ad ſecundum Affirmative.*

Hic notandum venit, quod Parochus, qui erat ſimul Vicarius Foraneus Epiſcopi Lucenſis, & cujus informationem Epiſcopus tranſmiſit ad Sacram Congregationem, pro parte ſua adducebat *conſuetudinem immemorabilem*: & tamen &c.

ULIXBONEN. OCCIDENTALIS.

Die 17. Septembris 1722. eidem S. C. fuerunt propoſita Dubia, quæ ſequuntur.

I. *AN liceat Confeſſoriis Regularibus Monialium iiſdem ſubjectarum habitare in Manſionibus ſitis in atriis Monaſteriorum muro circumvallatis, & quæ ſunt contigua Monaſteriis, & habeat portam, quæ clauditur, in caſu &c.?*

II. *An famuli, & famulæ Monialium ſæculares in iiſdem manſionibus degentes, teneantur recipere Sacramentum Eucbariſtiæ tempore Paſchali a Parochis, in quorum Parochiis Monaſterium, & manſiones ſitæ ſunt, in Caſu &c.?*

III. *An ad dictos Parochos ſpectet Sacramenta dictis Famulis, & Famulabus miniſtrare in caſu ultimæ infirmitatis, in caſu &c?* Et reſponſum fuit. *Ad primum negative. Ad ſecundum affirmative. Ad tertium affirmative, & amplius in omnibus.*

Notandum quoad primum, id intelligi debere, quando alterutrum Monaſteriorum, ſcilicet, Monialium, aut Regularium non ſit extra Civitatem, aut a ſe invicem non admodum diſtent, & domus Confeſſarii non ſit a Monaſterio penitus disjuncta, non modo per parietes, ſed etiam per tecta. In quibus certe caſibus non adverſatur Bulla Alexandri VII. 153. in qua fundatur hæc reſolutio.

Notandum porro, quoad reliqua, ita reſolutum fuiſſe, non obſtante ſpeciali privilegio Nicolai V. Confeſſariis Monialium Ordini ſubjectarum conceſſo; quia de ejuſmodi Famulis non verificatur, quod commorentur intra ſepta Monaſteria, quæ ſunt ſepta Clauſuræ: quemadmodum præſcribit Concilium Tridentinum *Seſſ. 24. de Reform. cap. 11.*

LUNEN. SARZANEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM.

Epiſcopus Sarzanenſis occaſione viſitationis Sacrorum Liminum, in relatione ſtatus ſuæ Eccleſiæ, hæc inter alia, Sacr. Congreg. Concil. expoſuit.

„ MAſſæ adeſt domus, quam vocant *il Conſervatorio delle Beghine*. De hoc, ut bene novi ex plurium relatione, nulla habetur fundatio facta cum auctoritate, vel Pontificia, vel ordinaria. Quædam mulieres a centum annis, & ultra vitam cælibem, & honeſtam ducere cupientes cœperunt vivere ſimul in quadam domo, quam licet ter, aut quater permutaverint, ſemper tamen honeſte, & exemplariter vixerunt cum habitu Tertii Ordinis Sancti Franciſci. Non obſervant clauſuram, & ſæpe videntur in Eccleſiis, & in viis. Emittunt vota ſimplicia tantum, & annis præteritis 1718. 1719. duæ ex his, habita licentia a Sacra Pœnitentiaria, quibuſdam viris de loco Carrariæ nupſerunt. De his, quia quaſdam libertates in principio mei Epiſcopatus intellexi earum ſtatui improprias, & quod faciliter introducebant tum Regulares Fratres de Obſervantia, tum ſæculares, conſulens earum indemnitati, & bono nomini, dedi ipſis in Confeſſarium Sacerdotem ſexagenarium, bonis moribus, & ſcientia præditum, qui earum ſaluti ſpirituali proſpiceret, præeſſet, eaſque in viam perfectionis dirigeret. Verum P. Provincialis Minorum Obſervantium, cum adveniſſet Maſſam viſitaturus ſuos Fratres menſe Octobris proxime præterito, nullo mecum facto verbo, ipſis mulieribus dedit in Confeſſarium Patrem Julium Ajolam ſui Ordinis, eaſque ſuæ juriſdictioni ſubjecit, prætendens ad ipſum in totum ſpectare dare habitum Puellis, ſi quæ inſtant in Conſervatorium admitti. Unde quid mihi agendum ſit in hoc caſu ab EE. VV. expoſco.

Hinc propoſito dubio: *Quomodo ſit reſpondendum Relationi ad Limina Epiſcopi Lunen. Sarzanen. circa Conſervatorium Maſſæ?* Sac. Congregat. die 30. Januarii 1723. quæſitis, & expectata, ſed nondum recepta, informatione Procuratoris Generalis, reſpondit. *Conſervatorium eſſe ſubjectum omnimodæ juriſdictioni Epiſcopi, citra tamen approbationem Sacræ Congregationis quoad dictum Conſervatorium.*

Exinde, & ex alia conſimili S. C. Deciſione *in Laudenſi 27. Maii* 1666. quam Cardinal. Petra Tom. IV. *Comment. ad Conſt. Martini V. num.* 10. ſub his terminis exponit. *In hac Cauſa agebatur de Congregatione 12. Mulierum Tertiariarum in Oppido Cottanei, emittentium quædam vota caſtitatis, paupertatis, & obedientiæ, ſed non ſolemnia, & ſine clauſura, ideoque propoſito dubio: An mulieres hujuſmodi ſubſint viſitationi, & correctioni Epiſcopi? Sacra Congregatio cenſuit, audito Procuratore Generali FF. Reformatorum Sancti Franciſci, affirmative, & Sacra Congregatio Epiſcoporum Decreta Epiſcopi confirmavit, juſſo circa dictas mulieres in Lauden 27. Junii 1704. & Sacra Congregatio Concilii, in eadem 15. Junii 1709. mandavit,*

davit, ut Epiſcopus procederet ad viſitationem, & correctionem earum.

Ex his duabus, inquam, Deciſionibus colligunt nonnulli probatam, ac firmatam eſſe opinionem illorum, qui ex Conſtitutione Sancti Pii V. circa Clauſuram Monialium, deducunt omnia Conſervatoria, ſeu Collegia Tertiariarum quarumcumque, ſine clauſura viventium, ſubeſſe juriſdictioni, & viſitationi Ordinariorum: non obſtante celebri Conſtitutione Leonis X. *Dum intra mentis arcana &c.* lecta in Concilio Generali Lateranenſi, *& Sacro approbante Concilio*, quę refertur in fine ſeſſionis XI. ejuſdem. Sed eos quammaxime hallucinari puto, niſi mea me fallit opinio.

Interea ſciendum, quod licet Tertiariæ Oppidi Cottonei manſerint ſub Ordinarii juriſdictione ſedem Laudenſem tenentibus Illuſtriſſimis, ac Reverendiſſimis Menato, & Vicecomite ejus ſucceſſore; tamen Eccleſiam illam adminiſtrante Illuſtriſſimo, ac Reverendiſſimo Domino Mediobarba, rediere ad Ordinis juriſdictionem, ſub qua adhuc etiam manent. Idipſum contigit Tertiariis Maſſanenſibus; de quibus in Cauſſa, & pro quibus ſcriptæ fuerunt ſequentes Epiſtolæ.

I.

Eminentiſſimi Cardinalis Paulutii a ſecretis ſtatus ad Epiſcopum Sarzanenſem.

Illmo, e Rmo Signore.

AD effetto, che da per tutto reſti puntualmente eſeguita la Bolla di Noſtro Sigoore ultimamente emanata per il buon governo del Terz' Ordine di San Franceſco, la Santità Sua mi commette di trametterne, come fo, a V. S. anneſſo un' Eſemplare.

Perche poi la medeſima Santità Sua va ben perſuaſa, ch' ella non ſarà per mancare dal canto ſuo di conformarſi pienamente alle diſpoſizioni della medeſima, così attenderà di ſentire che, a tenore di quella, laſci in avvenire ſotto la libera amminiſtrazione del P. Generale di S. Franceſco, e della ſua Religione tutti li Conſervatorj delle Terziarie eſiſtenti in coteſta Dioceſi; e le prego dal Signore ogni bene.

Roma 26. Febbrajo 1726.

Affezionatiſſimo per ſervirla
F. Card. Paolucci.

I I.

Ejuſdem ad eumdem.

Illmo, e Rmo Signore.

AFfinchè non rimanga in dubio quale ſia la preciſa meote di Noſtro Signore circa l' oſſervanza dell' ultima Bolla emanata a favore de Terziarj di San Franceſco, debbo ſoggiungere a quanto ho già ſignificato a V. S. ſo tal particolare, cha colle parole: *Niſi aliter ab hac Sancta Sede reperiatur ſpecialiter ordinatum*, poſte ſul fine del §. 8. non inteſe, e non intende Sua Santità di eccettuare dall' amminiſtrazione de loro Superiori Regolari, ſe non quei Monaſterj, a Conſervatorj, li quali ſieno ſtati, o con moto proprio de' ſuoi Predeceſſori ſoggettati agli Ordinarj, o per rinunzia degli ſteſſi Superiori Regolari ceduti alla Santa Sede, e da eſſa poi con ſpecial Breve conceſſi alla cura degli Ordinarj medeſimi. Quando dunque l' unico Conſervatorio di Maſſa, che trovaſi in coteſta Dioceſi di V. S. noo ſia ſtato nelle forme accennate ſoggettato alla di lei cura, vuole onninamente Sua Beatitudine, che ſi laſci alla libera amminiſtrazione de' Frati Minori Oſſervanti, a tenore della medeſima Bolla, e le prego dal Signore ogoi bene.

Di V. S.

Roma 20. Aprile 1726.

Affezionatiſſimo per ſervirla
F. Card. Paolucci.

I I I.

Ejuſdem ad Eumdem.

Illmo, e Rmo Signore.

VIen ſuppoſto, che non oſtante ciò che io ſcriſſi a V. S. ſotto li 20. del paſſato in ordine al Conſervatorio delle Terziarie di Maſſa, venga tuttavia difficoltata la conſegna di eſſo alla libera amminiſtrazione de' loro Superiori Regolari, ſul motivo di uo Breve, che orrettiziamente, cioè ſenza farſi menzione dell' ultima Bolla emanata da N. S. ſulla direzione, e governo de Terziarj, fu procurato ſotto il dì 30. del paſſato Marzo. Mi comanda perciò la Santità Sua di ſignificare a V. S. che ſenz' attendere il Breve medeſimo, ella rimetta liberamente, e ſenza ulterior ritardo il Conſervatorio ſuddetto all' amminiſtrazione de' Superiori Regolari; onde V. S. ſi contenti di adempire in ciò con la dovuta raſſegnazione la mente Pontificia; mentre io per fine le auguro dal Cielo compite proſperità.

Di V. S.

Roma 11. Maggio 1726.

Affezionatiſſimo per ſervirla
F. Card. Paolucci.

I V.

E P I S T O L A

Illuſtriſſimi, ac Reverendiſſimi Domini Nicolai Mariæ Lercari a ſecretis ſtatus ad Illuſtriſſimum, ac Reverendiſſimum D.D. Guinigium Epiſcopum Lucenſem.

Illmo, e Rmo Sig. mio Sig. Oſſmo.

ESſendo giunto a notizia di Noſtro Signore, non ſenza ſua grande ammirazione, che il Conſervatorio delle Terziarie di San Franceſco eſiſtente in Maſſa di Carrara, non ſia ſtato per anche conſegnato, in virtù della Pontificia Bolla ſopra di ciò ultimamente emanata, alla giuriſdizione del Provinciale Oſſervante di Toſcana, contuttoche con replicate lettere di queſta Segreteria di ſtato ſia ſtato ordinato a Monſignor Veſcovo di Sarzana di così eſeguire, la Santità Sua, che onninamente vuole ſi oſſervi la ſuddetta ſua Bolla, ad effetto di

Digitized by Google

preciderà ogni altra lunghezza, che poteſſa apportare all' adempimento della ſuprema ſua mente l'aſſenza del preſato Monſignor Veſcovo di Sarzana dalla ſua Chieſa, è venuta in ſentimento di commettere a V. S. Illuſtriſſima, come a Prelato più vicino, l'eſecuzione degli ordini medeſimi; ond' io, che ho l' onore di ſervire Sua Santità nel miniſtero di ſuo Segretario di Stato, debbo di preciſo ſuo ordine incaricarla, come fo, a dare ſenza ulteriore indugio il poſſeſſo del ſopr' accennato Conſervatorio al P. Provinciale degl' Oſſervanti, ordinando così all' Abbate di Maſſa, come ad ogni altro, di non più ingerirſi nell' amminiſtrazione, e governo del medeſimo Conſervatorio. Tanto perciò dovrà ella puntualmente eſeguire in virtù dell' ampla facoltà, che le viene ſopra di ciò attribuita da Sua Santità, mentre io poi attenderò, che a ſuo tempo mi dia riſcontro del ſuo operato, acciò poſſa umiliarne la notizia a Sua Beatitudine medeſima, e le bacio divotamente le mani.

Di V. S. Illma.

Roma 22. Giugno 1716.

Dmo e Oblmo Servitore
N. M. Arciveſcovo di Nazianzo.

Præmiſſæ quatuor Epiſtolæ fideliter exſcriptæ ſunt e Regeſto Provinciæ Obſervantis Tuſciæ, quod in Archivo ejuſdem Provinciæ in Conventu omnium Sanctorum Florentiæ exiſtente aſſervatur; prout ego infraſcriptus, facta diligenti collatione, de verbo ad verbum concordare inveni. In quorum fidem &c. Datum in præfato Conventu die 7. Februarii Anno 1747.

Loco ✠ Sigilli.

F. Jo. Franciſcus a Florentia
Prov. Obſerv. Tuſciæ Secretarius.

Et ita res ad priſtinum ſtatum redierunt, ſub quo etiam adhuc perſeverant.

Neque dicant, quod in his duobus caſibus evenit, id factum fuiſſe ex aliquo ſpeciali Privilegio: contra tamen ſi illud ad tramites Juris deduceretur. Nam liceat quæſo paullulum hac in re immorari, & utriuſque oppoſitæ ſententiæ fundamenta, ſine ullo partium ſtudio, perpendere, ac ſerio conſiderare.

Unam pro nobis adducimus memoratam *Leonis* Conſtitutionem, quæ ita habet.

„ Fratres, & Sorores Tertii Ordinis, necnon Man-
„ tellati, Corrigiari, Pizocharæ, Cordellati, & alii
„ quocumque nomine nuncupati, in propriis domi-
„ bus habitantes, ſepulturam, ubi voluerint, eli-
„ gere valeant, ſed die Paſchatis tantum Euchari-
„ ſtiam, nec non extremam unctionem, cæteraque
„ Eccleſiaſtica Sacramenta (Pœnitentiæ Sacramento
„ dumtaxat excepto) a proprio Sacerdote recipere,
„ & ad onera, quæ Laicis incumbunt, perferenda
„ teneantur, ac in foro Sæculari coram Judicibus
„ Sæcularibus conveniri poſſint.

„ Et ne cenſura vileſcat Eccleſiaſtica, & mino-
„ ris auctoritatis interdicti ſententia reputetur, ii-
„ dem dicti Tertii Ordinis ad divina audienda in
„ Eccleſiis ſuorum Ordinum tempore interdicti nul-
„ latenus admittantur, ſi cauſam dederint interdi-
„ cto, vel cauſam ipſam nutriant, ſeu foveant, aut
„ dantibus auxilium, conſilium, vel favorem quo-
„ quomodo præſtiterint. Collegialiter autem viventes,
„ ſeu cum Clauſtralibus habitantes, ac mulieres vir-
„ ginalem, ſeu cælibem, aut caſtam vidualem, ex-
„ preſſo voto, & ſub dicto habitu, vitam ducentes,
„ Privilegiis, quibus Fratres Ordinis, cujus Tertiæ
„ Regulæ habitum geſtant, gaudere debeant.

Cum autem ſequenti anno dubitatum fuiſſet, quid pro *expreſſo voto* intelligeretur, idem Pontifex in alia, *Nuper in Sacro Lateranenſi Concilio &c.* declaravit, ut ſequitur: „ Cum, ſicut accepimus, a quibuſdam ni-
„ mium curioſis vertatur in dubium, an votum præ-
„ dictum de voto ſolemni Religionis intelligatur,
„ cum illud tria ſubſtantialia comprehendat, obedien-
„ tiam ſcilicet, paupertatem, & caſtitatem, & circa
„ dictas Mulieres virginalem, ſeu caſtam, & vidua-
„ lem vitam ducentes, de virginitate, & caſtitate tan-
„ tummodo mentio fiat; Nos ad tollendum omne du-
„ bium motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de
„ Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie decer-
„ nimus, & declaramus, quod in præmiſſis *de voto*
„ *ſolemni Religionis* minime intelligi debeat; itaut
„ Mulieres virginalem, aut cælibem vitam ſimpliciter
„ viventes, etiam in conſanguineorum, & affinium
„ ſuorum, aut propriis domibus, vel ſeorſum ha-
„ bitantes, privilegiis, & immunitatibus prædictis
„ in omnibus, & per omnia frui, & gaudere de-
„ beant.

Ex his manifeſte apparet Tertiarias votum ſimplex caſtitatis emittentes, ſive *in Conſanguineorum, & affinium ſuorum, ſive in propriis domibus, ſive SEORSUM HABITANTES*, hoc eſt *COLLEGIALITER VIVENTES* gaudere privilegiis, quibus fruuntur Fratres Tertii Ordinis, qui portantes habitum Tertii Ordinis in noſtris Conventibus degunt, hoc eſt exemptione a juriſdictione Ordinarii, & Parochi. Quod cumulatiſſime declararunt Patres Concilii Tridentini Interpretes ſequenti Decreto 1628.

„ Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tri-
„ dentini Interpretum conſulta reſpondit, Fratres
„ Tertiarios, Mantellatos, Corrigiatos, aliosque ſi-
„ miles, ita demum Ordinis, cujus Tertiæ Regulæ
„ habitum aſſumpſerunt, privilegiis potiri, & ab Or-
„ dinarii juriſdictione exemptos eſſe, ſi viri, Collegia-
„ liter vivant, ſeu cum Clauſtralibus habitent, &
„ Mulieres virginalem, ſeu cælibem, aut caſtam vi-
„ dualem expreſſo voto, & ſub dicto habitu, vitam
„ traduxerint, quemadmodum cavetur Conſtitutione
„ Concilii Lateranenſis ſub Leone, quæ habetur ſeſſ.
„ XI. in fine. Hoc autem voto Mulierum alia duo,
„ ſcilicet Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam
„ includi, quinimo hujuſmodi mulieres, ſi vitam
„ virginalem, aut Cælibem ſimpliciter, expreſſe-
„ que voverint, etiam in Conſanguineorum, & affi-
„ nium ſuorum, aut propriis domibus, vel *SEOR-*
„ *SUM HABITANTES*, ſupradictis Privilegiis Or-
„ dinis, cujus Tertiæ Regulæ habitum deferunt,
„ exemptioneque ab Ordinarii juriſdictione frui
„ debere, quemadmodum idem Leo poſtea declara-
„ vit Conſtitutione edita die prima Martii anni
„ 1518. Quod ſi Fratres, Sororeſque Tertii Ordi-
„ nis quid amplius prætendant vigore conſuetudi-
„ nis, poſſe jus ſuum proſequi in judicio ordinario.

Hieronymus Cardinalis Pamphilius.

Locus ✠ Sigilli.

Joannes Franciſcus Fagnanus Sac. Congreg. Conc.
Secretarius.

Hic omnibus derogatum ajunt qui Nobis diſſentiunt, per Pianam Conſtitutionem *Circa Paſtoralis Officii &c.* de qua ſupra, per illa verba: §. III. „ Mulieres quoque, quæ Tertiariæ, ſeu de
„ Pœ-

„ Pœoitentia dicuntur, cujuſcumque fueiint Ordi-
„ nia, io Congregatione viventes, & ſi ipſæ profeſ-
„ ſæ fuerint, itaut ſolemne votum emiſerint, ad
„ Clauſuram præciſe, ut præmittitur, & ipſæ te-
„ neantur. Quod ſi votum ſolemne non emiſerint,
„ Ordinarii una cum Superioribus earum hortentur,
„ & perſuadere ſtudeant, ut illud emittaot, & pro-
„ fiteantur, ac poſt emiſſionem, & profeſſionem ei-
„ dem clauſuræ ſe ſubjaceant: quod ſi recuſaverint,
„ & aliquæ ex eis iuventæ fuerint ſcandaloſe vivere,
„ ſeveriſſime puniantur.

„ Cœteris autem omnibus ſic abſque emiſſione
„ Profeſſionis, & clauſura vivere omnino volenti-
„ bus interdicimus, & perpetuo prohibemus, na in
„ futurum ullam aliam prorſus io ſuuis Ordioem,
„ Religionem, Congregationemve recipiant. Quod
„ ſi contra hujuſmodi hanc ooſtram prohibitionem,
„ & decretum aliquaa receperint, eas ad ſic viven-
„ dum omnino inhabiles reddimus, ac illarum quaſ-
„ libet profeſſiones, & receptiones irritaa facimus,
„ & annullamua.

At ſi qua ſit ex hujus poſterioris §. verbis conſe-
cutio deducenda, ea certa non eſſe videtur, quod
Tertiariæ collegialiter viventes ſine Clauſura ſubſint
juriſdictiooi Ordinarii, & Parochi; ſed potius, quod
ejuſmodi Collegia oon ſint permittenda, oec tole-
randæ earumdem Mulierum profeſſiones, & rece-
ptionea, non minus a Regularibus, quam ab Or-
dinariis, quibus præſertim committitur prompta,
ac fidelis hujus Conſtitutiooia exequutio. Neque enim
Collegia, quæ in hoc loco a Sancto Pontifice re-
probautur, ac prohibentur, legitima evadunt, &
juxta Pontificiam meotem dici poſſunt, ſi juriſdi-
ctioui ſubſint Ordinariorum: quemadmodum legi-
tima non evaderent, & juxta Sanctiſſimam Pontifi-
cia intentionem in hac Conſtitutione expreſſam, ſi
Monaſteria Monialium tria vota ſolemnia emittentium
ſine Clauſura eſſent, & a Superiorum Regularium ju-
riſdictioue ad illam Ordinariorum immediate trao-
ſirent. Quæ ergo Mulieres, aut earum Collegia
hic a Pontifice prohibentur, illa non minus Rego-
laribua iocumbit, quam Ordinariis, omnino inter-
dicere, ac abolere.

Quæ cum ita ſint, cur porro tolerantur, & ab
Ordinariis, & a Sede Apoſtolica tot Mulierum Col-
legia, quæ in Orbe Chriſtiano ſunt, & ſine Clau-
ſura, poſt Pianam Conſtitutionem, vitam in illis
degunt? Neque id intelligas de Collegiia dumtaxat
ante dictam Conſtitutionem ſundatia; nam plurima
poſt illam ſimiliter erecta ſunt, atque in diea eri-
guntur, in quibus Mulieres Collegialiter vivunt ſine
Clauſura. Nec mihi ſermo eſt de iis, quæ ex ſin-
gulari Sedis Apoſtolicæ privilegio inſtituuntur; ſed
illa potiſſimum Tertiariarum appello Collegia, quas
Pontifices dio ante Pianam ſanctionem probaverant.
Dicendum eſt ergo, non quaſcumq. Mulierum Con-
gregationes ſine Clauſura viventium reprobaſſe Di-
vum Pium.

Quod confirmat celebris ejuſdem Pii Conſtitutio
Etſi Mendicantium, quam ſequenti anno dedit, hoc
eſt 1567. ſub die 16. Maii, in qua *Mendicantibus*
confirmat „ Omnia, & ſingula Privilegia, inimu-
„ oitates... quæ Decretis Concilii Tridentini non
„ contrariantur expreſſe, eiſdem Fratribua, & Soro-
„ ribua Tertii Ordinia... ac illorum Eccleſiis, do-
„ mibua, & Perſonis; etiam vivæ vocia oraculo, io
„ genere, vel in ſpecie, tam per recol. memor. Eu-
„ genium IV. Sixtum IV. Leonem X., quam alios
„ quoſcumque Romanos Pontifices, auctoritate Apo-
„ ſtolica teoore præſentium perpetuo approbamua,
„ & confirmamus... nec non Privilegia, immuni-

„ nitates... etiam per viam communicationis....
„ de novo concedimus, illaque omnia, & ſingula
„ ad domos, & loca quæcumque dictorum Mendi-
„ cantium Ordioum, e Monialium quarumcumque,
„ ac Sororum de Tertio Ordine nuncupatarum IN
„ CONGREGATIONE VIVENTIUM dictorum Or-
„ dinum, ut præfertur, hactenua recepta, & in
„ poſterum recipienda, extendimua, & ampliamua.

Hic notandum Noa non hujua Conſtitutionis
vim, & valorem contendera; ſed in ea ſolum Pii V.
in prememorata Conſtitutione *Circa Paſtoralis officii*
ad rem noſtram expiſcari mentem, quæ luce cla-
rius apparet aliam fuiſſe ab ea, quam Pontifici San-
ctiſſimo nonnulli aſſigunt. Non me latet Conſtitu-
tionem illam *Etſi Mendicantium* fuiſſe a Gregorio XIII.
ad terminos juris communis redactam per Bullam
In tanta, de cujus publicatione, & praxi in præ-
ſenti non diſſero: ſed illud quoque perſpectum ha-
beo Urbanum VIII. io ſua *In Plenitudine &c.* da-
ta 1625. eamdem *Etſi Mendicantium*, non obſtante
Gregoriana Bulla citata, confirmaſſe.

Et ſane, ſi lex Piana Tertiariis Leonis adverſa-
retur, Patrea Tridentini Interpretes nequaquam an-
no 1608. declaraſſent ut ſupra. Iiſdem conciount
Purpurati Patres Negotiia Epiſcoporum, & Regu-
larium præpoſiti, qui 11. Decembria 1615. ita de-
creverunt „ Quum inter Fratrea Reformatos Ordi-
„ nia Minorum Obſervantiæ Divi Franciſci, nec non
„ pro tempore exiſtentem Archipresbyterom, ſeu
„ Parochum loci Fiani Nepeſinæ Diœceſis, io ſepe-
„ liendis ejuſdem Ordinis Tertiariis, diverſæ ut
„ plurimum orirentur Controverſiæ; ſupplicatum
„ fuit nomine Patris Cuſtodis eorumdem Fratrum
„ Provinciæ Romanæ ab hac Sacra Congregatione
„ Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum in-
„ fraſcriptam reſolvi petitionem. *An Tertiariarum*
„ *ſui Ordinis Cadavera in Eccleſiis pariter ſuæ Reli-*
„ *gionis ſint ſepelienda?*

„ Illuſtriſſimi ejuſdem Sacræ Congregationis Pa-
„ tres, Illuſtriſſimo de Aracœli referente, partibu-
„ ſque auditis, reſponderunt io hunc, qui ſequitur,
„ modum.

„ *Tertiarias hujuſmodi, ſi qualitatibus in Bulla ſi-*
„ *lic. record. Leonis Papæ X. præſcriptis ſint præ-*
„ *ditæ, videlicet ſi viri, Collegialiter, aut Clauſtra-*
„ *liter vivant; mulieres vero virginalem, aut cælibem,*
„ *aut caſtam viduatem ſub expreſſo voto, & Tertia-*
„ *riorum habitu vitam ducant, poſſe, & debere, etiam*
„ *invito, ac minime requiſito Parocho, in ſupradictis*
„ *Fratrum Eccleſiis ſepeliri: ſecus vero ſi ſupra-*
„ *dictis qualitatibus careant.* Romæ 11. Decembris
„ 1615.

Antonius Maria Cardinalis Gallus.

V. Teatin. Secretarius.

Locus ✠ Sigilli.

Verum opponunt aliud ejuſdem Congregationis ſe-
quentis anni Decretum, quod ad literam eſt hujuſ-
modi: „ Sacra Congregatio Cardinalium negotiis
„ Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, ad tol-
„ lendas omnes contentionea inter Epiſcopos, & Su-
„ periorea Regularium ſuper immunitate, & exem-
„ ptione Tertiariarum, quæ in privatis Domibua
„ degunt, vulgo *Bizzoche*, ſeu alio quovis modo,
„ & nomine nuncupatarum, in primis, & ante om-
„ nia in memoriam revocat ea, quæ Sacra Congre-

Digitized by Google

„ gatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum
„ ta eamdem ſententiam reſpondit, videlicet:
I. „ Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tri-
„ dentini Interpretum ſæpius reſpondit, minime
„ poſſe Sacerdotes Regulares Mulierum Tertii Ordi-
„ nis, quas de Pœnitentia, vel *Bizochas* vocant,
„ Confeſſiones Sacramentales audire; niſi fuerint ab
„ Ordinario approbati ad Confeſſiones perſonarum
„ Sæcularium audiendas.
II. „ Quemadmodum nec poſſe illis Sacroſanctum
„ Euchariſtiæ Sacramentum adminiſtrare in die Paſ-
„ chatis Reſurrectionis Sanctiſſimi Domini Noſtri
„ Jeſu Chriſti.
III. „ Verum quoad Sepulturam, atque alia
„ Privilegia Fratres Tertiarios, Mantellatos, Cor-
„ rigiatos, alioſque ſimiles, ita demum Ordinis, cu-
„ jus Tertiæ Regulæ habitum aſſumpſerunt, Privile-
„ giis potiri, & ab Ordinarii juriſdictione exemptos
„ eſſe, ſi viri, Collegialiter vivant, ſeu cum Clau-
„ ſtralibus habitent; & Mulieres Virginalem, ſeu cæ-
„ libem, aut caſtam vidualem, expreſſo voto, &
„ ſub dicto habitu, vitam traduxerint; quemadmo-
„ dum cavetur Conſtitutione Concilii Lateranenſis
„ ſub Leone X. quæ habetur ſeſſ. xi. in fine. Hoc
„ autem voto Mulierum alia duo, ſcilicet pauperta-
„ tis, & obedientiæ nequaquam incluſi, quinimo
„ hujuſmodi Mulieres, ſi vitam Virginalem, aut cæ-
„ libem ſimpliciter, expreſſeque voverint, etiam in
„ conſanguineorum, aut affinium ſuorum, aut pro-
„ priis domibus, vel *ſeorſum habitantes*, ſupradictis
„ Privilegiis Ordinis, cujus Tertiæ Regulæ habitum
„ deferunt, exemptionemque ab Ordinarii juriſdi-
„ ctione frui debere, ut idem Leo poſtea declaravit
„ Conſtitutione edita die 1. Martii 1518.
IV. An autem prædictæ qualitates in hujuſmodi
„ Tertiariis concurrant, Ordinarii loci eſſe judi-
„ cium.
V. „ Præterea, ſi contingat aliquas ex prædictis
„ Tertiariis ſine ſepulturæ electione decedere, eas
„ ſic decedentes ita demum in Eccleſiis Ordinis,
„ cujus habitum aſſumpſerunt, ſi in ipſis earum
„ communis ſepultura reperiatur, ſin minus, in Ec-
„ cleſiis Parochialibus ſepeliendas eſſe decernit.
VI. „ Superioribus autem Regularibus ſufficienti
„ facultate ad id a Sede Apoſtolica ſuffultis, Capuc-
„ cinis exceptis, licere mulieres ad hujuſmodi ha-
„ bitum recipere, atque ad ipſos veſtiendi eas offi-
„ cium pertinere; non autem ad habitum admitten-
„ das, & recipiendas eſſe, niſi probatæ vitæ, ac bo-
„ nis moribus præditas, atque in ætate ſaltem qua-
„ draginta annorum conſtitutas, quæ de proprio ha-
„ beant, unde ſufficienter vivere poſſint, & non cum
„ aliis viris, quam cum Conſanguineis, vel affinibus
„ in primo tantum gradu ſibi conjunctis cohabitent,
„ & ab Ordinario loci licentia prius impetrata, qui
„ non aliter eam concedat, niſi de prædictis, præ-
„ vio examine diligenti, ſibi conſtiterit.
VII. „ Verum in hujuſmodi habitu concedendo,
„ & reſpective deferendo, omnino a velo ſupra ca-
„ put, quod *ſuperjectum* vocant, a Pectorali, quod
„ vulgo dicitur *Sottegola*, & a *Patientia* abſtinen-
„ dum eſſe; quinimo eas, quæ ſupradicta tria, vel
„ aliquod ipſorum deferre deprehenſæ fuerint, illa
„ dimittere, etiam per Cenſuras Eccleſiaſticas, ab
„ Ordinariis locorum compellendas eſſe decernit.
VIII. „ *Supradictis vero Decretis Mulieres, Ter-*
„ *tii Ordinis, quæ Collegialiter vivunt, non compre-*
„ *hendi, quinimo eas diſpoſitioni Conſtitutionis Pii Pa-*
„ *pæ V. editæ Romæ anno 1566. iv. Kal. Julii,*
„ *quæ incipit:* Circa Paſtoralis &c. *penitus ſubjacere*
„ *expreſſe declarat, non obſtantibus quibuſcumque in*
„ *contrarium facientibus. Datum Romæ 20. Decem-*
„ *bris anni 1616.*

Antonius Cardinalis Saulius.

Loco ✠ Sigilli.

Epiſcopus Teatinus Secretarius.

Ex quibus poſtremi §. verbis *Tertiarias collegia-liter viventes* non gaudere privilegiis &c. juxta Pianam Sanctionem deducunt. Recte quidem, ſed, ut arbitror, non ad rem. Enim vero, nos quoque fatemur Mulieres nonnullas, ſive Tertiarias, ſive Oblatas, ſive quocumque alio illas voces nomine, ſubjici diſpoſitioni Pianæ, ac proinde earum Collegia interdici penitus, & aboleri: quod contendimus eſt, non omnes Mulieres collegialiter ſine clauſura viventes ſub illa Conſtitutione comprehendi, cum ex harum numero illas eximamus, quæ qualitates habent præſcriptas a Leone X. ſeu Concilio Lateranenſi, illas nimirum, *QUÆ VITAM CAELIBEM SIMPLICITER VOVENT*. Quæ igitur a Pio V. prohibentur Collegia ſunt illarum Mulierum, quæ votum ſimplex caſtitatis non emittunt, & ſi illam vovent, ſolemniter, & non ſimpliciter tantum eamdem pollicentur. Quo quidem Decreto ſapientiſſime proviſum eſt, ne ſcilicet ſine clauſura ſolemnitas voti periclitetur; aut permittantur collegialiter vivere mulieres illæ, quarum animi infirmitatem ſatis abunde oſtendit detrectatio vovendi *ſaltem ſimpliciter* caſtitatem, quæcumque demum in reliquis ſint earum profeſſiones. Hæc ſedulo perpendantur, & ſimul cum antecedentibus, & ſubſequentibus Pianam Conſtitutionem conferantur, apparebitque non aliam fuiſſe Sancti Pontificis mentem, quam verbis paullo ſubobſcuris expreſſam fuiſſe ultro concedo.

Nec aliter ſenſiſſe Purpuratos Patres in mox relato Decreto abunde evincitur ex Pace Jordano Epiſcopo Tragurienſi Tom. 2. *Elucubrationum Diverſarum* lib. vii. Tit. xiii. pag. 69. ubi, præter recenſitum Decretum ſine ulla limitatione, aliud quoque adducit ejuſdem diei, menſis, & anni, in una *Piſtorienſi*, cui hæc additur exceptio: *ſecus, ſi Caſtitatis votum expreſſe voverint, & multo minus, ſi & alia duo, juxta Decretum Lateranenſe.*

Idipſum declaravit Sacra Rota ann. 1699. 23. Januarii in Cauſſa Donationis factæ a Maria Cœleſti quondam Sorore Tertiaria collegiata noſtri Ordinis, hiſce clariſſimis verbis num. 6. „ Cum Tertiariæ
„ Sancti Spiritus Utini, ubi commorabatur Dona-
„ trix, vivant collegialiter, ſeu clauſtraliter, ſub
„ obedientia ſuorum Superiorum, in Religione ap-
„ probata, emittantque votum caſtitatis, & geſtent
„ habitum Religioſum, ac in omnibus profiteantur
„ Regulam Sancti Franciſci traditam a Nicolao IV...
„ controverti nequit, quin ſint Perſonæ Eccleſiaſti-
„ cæ, & gaudeant privilegio fori, atque a ſtatutis
„ Sæcularibus ſint exemptæ, ut expreſſe habetur in
„ Conſtit. Leonis X. §. 19. & 20..... Quando
„ juxta declarationem ejuſdem Leonis X. de anno
„ 1518. Mulieres Tertiariæ expreſſe viventes virgi-
„ nalem, ſeu cælibem, aut caſtam Vidualem vitam,
„ & geſtantes habitum, etiamſi in propriis, vel
„ Conſanguineorum domibus habitent, propria
„ poſſideant, ac de propriis libere diſponant, Pri-
„ vilegio fori gaudent, & eximuntur a juriſdictione
„ Ordinarii; uti declaravit etiam Sacra Congregatio
„ Concilii in Decreto relato apud Fagnan. *in cap.*
„ *nullus ſub n. 66. & ſeq. de for. compet. Naldus*
„ in

Digitized by Google

„ *in ſumma V. Clauſura num. 7. Compacil. de diverſ.*
„ *juris Canon. rubr. 12. cap. 13. num. 174. Cocbier.*
„ *ubi ſupra num. 26. Novar. de elect. fori quæ 66.*
„ *num. 14. 15. Clanin. Controv. lib. 1. cap. 18. per tot.*
„ *modereus Pignatel. Conſult. 119. ſub num. 2. §.*
„ *At vero hodie tom. 4.* ubi quod Doctores contrarii
„ loquuntur in terminis, in quibus tales Mulieres
„ *NULLUM VOTUM EMITTUNT*, & in hoc ſen-
„ ſu intelligendæ ſunt auctoritates in objecto alle-
„ gatæ; ita *Barboſ. de jur. Eccleſ. lib. 1. cap. 39.*
„ *§. 2. num. 41. in fine, Tamburin. de jure Abbatiſs.*
„ *diſſ. diſn. 7. qu. 3. num. 8. V. Præfata Conſtitu-*
„ *tio* „ Vid. tom. 2. Mantiſſ. Deciſ. S. Rotæ Romanæ.

Quæreti inquit Lezana Tom. 1. Part. 2. cap. 14. num. 44. *Epiſcopo Opidano Menſe Decembr. 1646. an Tertiariæ, quæ habent requiſita, & faciunt votum Caſtitatis in manu Superiorum Religioſis, inconſulto Epiſcopo, debeant gaudere omnibus Privilegiis, quibus gaudent Tertiariæ admiſſæ juxta Decreta Generalia; etſi nihil videatur reſponſum, notatum tamen in margine Memorialis hoc inveni* HABENT PRIVILEGIUM A CONCILIO GENERALI LATERANENSI SUB LEONE X. SESS. XI. IN FINE, CUI DECRETO SACRA CONGREGATIO NON DEROGAT.

Hæc ſerio cogitanti mirari certe ſubit illorum ſententiam, qui Tertiariis in propriis, aut Conſanguineorum, vel Affinium domibus degentibus, ſi vitam cælibem ſimpliciter voveant, & habitum reſpective illius Ordinis induant, cujus tertiam regulam profitentur, non denegari ajunt privilegia a Leone conceſſa; ſecus vero ſi ſermo ſit de illis, quæ collegialiter vivunt, quaſi dicat illas eſſe his perfectiores, majoriſque habendas. Nec defuit qui ut aſſertionem ſuam, velis, nolis, qualitercumque tueretur, fidenter nimis, ut dicam temere, pronunciaverit, Mulierum pudicitiam tutius in propriis domibus, quam in Collegiis ſervari: quod ſane nec qui cerebrum in calcaneo habet, aut oculos in occipitio, dixiſſet

Habes itaque candide Lector plura Tertiariorum, & Tertiariarum genera, præſertim in Ordine noſtro, quæ ut probe diſtinguas neceſſe eſt, ne illorum confuſione uni concedas, quod illi eſt denegandum; neges vero alteri, quod ſine injuria negari non poteſt. Primum eſt illorum, qui cum tria vota ſolemniter emittant, veris Regularibus adnumerantur, eorumque privilegiis omnibus fruuntur. Ex his ſunt etiam mulierum monaſteria, quas primum Fulginei inſtituit, currente ſæculo decimo quinto, in monaſterio Sanctæ Annæ, nunc Vulgo *Comitiſſarum*, Beata Angelina Comes de Corbaria, quæque ſequentibus annis mirum in modum auctæ, in variis Italiæ Urbibus Cœnobia fundarunt. Harum inſtitutum Viſitatricem Generalem admittebat, quæ, pro more, ſibi ſubjecta loca viſitabat. Nulla proinde erat eis clauſura, cujus defectu plura ſucceſſu temporis inconvenientia exorta ſunt, quibus non aliter, quam Clauſura poterat parari remedium. Obſervantes itaque, quorum juriſdictioni ſubjiciebantur, omnem moverunt lapidem, ut in conctis ejuſmodi Monaſteriis ſervaretur Clauſura. Paruerunt aliquæ, præſertim Fulginei, aliæ noluerunt. Ex his nonnullas Obſervantes rejecere, quæ demum Amadeiſtarum diſciplinæ, & directioni ſeſe manciparunt. Cum autem Religioſæ fere omnes, quæ tria vota ſolemnia emittebant, paulatim ſeſe Clauſuræ voto obſtrinxiſſent, illarum aliquæ, ne pervicaciæ accuſarentur, ceperunt quidem Tertii Ordinis Regulam profiteri, nullum tamen votum emittebant. Has potiſſimum perſtringit Pius in ſupra memorata Conſtitutione, neque illas unquam probavit deinceps Sedes Apoſtolica. Ejuſmodi Monaſteria nunc ſub clauſura degunt, & vota eſſentialia ſolemniter emittunt.

Alterum genus eſt illorum Tertiariorum, qui habitu Tertii Ordinis induuntur, & in Cœnobiis inſervientes Fratribus vitam ducunt. Hujus generis ſunt etiam Mulieres, quæ virginalem, aut cælibem vitam ſimpliciter voventes, & ſub dicto habitu vitam ducentes, in conſanguineorum, & affinium ſuorum, aut in propriis domibus, vel collegio, commorantur.

Hujuſmodi autem Tertiarii privilegiis gaudent Bullæ Nicolai V. incipientis *Etſi cunctorum*, & Tertiariæ iiſdem privilegiis Leonis, juxta Leonis conſtitutionem, de qua ſupra, fruuntur.

Tertium genus complectitur illos, qui Regulam quidem Tertii Ordinis profitentur, ſed nullum votum emittunt. Ejuſmodi Tertiarii, ſive viri, ſive mulieres, quemcumque demum habitum deferant, a ſuorum ſuperiorum juriſdictione, ſive Eccleſiaſtica, ſive Laica non eximuntur: ſi tamen teneantur recitare horas canonicas, poſſunt uti Breviario, quo Fratres Minores utuntur, ex conceſſione Pauli III. in Bulla incip. *Ad fructus uberes* &c. & ex Decreto S.R.C. die 7. Auguſti 1694. edito, & refertur in Rubricis particularibus noſtri Breviarii tit. 12. num. 142. Quod ſi collegialiter vivant immediatæ Ordinarii juriſdictioni ſubduntur: licet nonnulli oppoſitum doceant: In mulieribus autem ejuſmodi collegia ex Piana Conſtitutione omnino eſſent abroganda: Et ſi tolerantur; non tamen gaudent privilegiis Leonis, ſeu Concilii Lateranenſis.

Poſtremum eſt illorum, qui habitum Tertii Ordinis quomodocumque aſſumentes, nec vota ulla emittunt, nec Regulam ullo modo profitentur. Hi, ſive viri, ſive mulieres, nomine tantum ſunt Tertiarii, non autem re, & vulgo *Eremitæ* dicuntur, nec propterea ullo fruuntur privilegio. Oporteret autem hoc genus hominum, ſi eos excipias, qui in Eremis, aut locis ab Ordinariis deſignatis, vitam honeſte ducunt, ab orbe terrarum omnino exterminare, ut qui ſub ovina pelle mundum pererrantes, non deſint plerumque atrociſſima quoque ſcelera perpetrare.

Denique, rem omnem ad oculum oſtendit recens juxta, ac legitimum documentum ex Viſitationis Paſtoralis pro Monialibus libro, qui Bononiæ adſervatur, extractum, quod eſt ut ſequitur. „ Licet ſub
„ die 28. Maii currentis anni 1744. cum privati
„ Oratorii, tum domus Monialium vulgo: *Terzia-*
„ *rie di San Domenico* nuncupatarum facta fuerit
„ Viſitatio, in qua nonnulla fuerunt decreta, juxta
„ Ordinationes, & præſcripta a Sanctiſſimo Domi-
„ no noſtro Papa BENEDICTO XIV. Eccleſiæ Bo-
„ nonienſis regimen adhuc retinente, Romæ data
„ ſub die 15. Aprilis 1744. ac ſubinde Typis Bo-
„ noniæ mandata, quorum titulus ſequens eſt. *Re-*
„ *gole, & Ordini della Santità di Noſtro Signore*
„ *Papa BENEDETTO XIV. per le Terziarie, che*
„ *ſono in Bologna, e nella Dioceſi*; nihilo tamen mi-
„ nus, cum Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Do-
„ minus Jacobus Millo Datarius, Sanctiſſimo an-
„ nuente, Epiſtolam datam Romæ die 27. Menſis
„ Maii 1744. Illuſtriſſimo, ac Reverendiſſimo Domi-
„ no Franciſco Cotogni Curiæ Archiepiſcopalis Bo-
„ noniæ Vicario Generali, & ad hæc Delegato mi-
„ ſerit, in qua, omiſſis aliis, hæc habentur: Per
„ dare la riſpoſta &c. IN SECONDO LUOGO OR-
„ DINA, E COMANDA NOSTRO SIGNORE,
„ CHE LE TERZIARIE DI SAN DOMENICO,
„ QUALI HANNO UN ANTICO PRIVILEGIO
„ RICONOSCIUTO DA SUA SANTITA' NELL'
„ ATTO DELLA VISITA, NON DEBBANO IN-

QUIE-

Digitized by Google

„ QUIETARSI, NE' DEBBA QUANTO AD ESSE INNOVARSI ALCUNA COSA &c.; hinc fit, ut quoad hujuſmodi Moniales Tertiarias Sancti Dominici nihil innovetur; quin in eo potius ſtatu, in quo res ipſæ deprehenſæ ſunt, relinquuntur quæ omnia ex mandato ipſius Illuſtriſſimi, ac Reverendiſſimi Domini Franciſci Cotogni, hic per me exarata, tranſumpta fuere ex libro penes me infraſcriptum Viſitationis a ſecretis Cancellarium deputatum exiſtente, ſub die 7. Junii ejuſdem anni 1744. Ita eſt Ego Philippus Cæſar Cuppi a ſecretis Cancellarius Sacræ Viſitationis Paſtoralis pro Monialibus deputatus.

Loco ✠ Sigilli.

Ne putes autem vetuſtum illud Privilegium a Sanctitate Sua recognitum, fuiſſe aliquod ſingulare Indultum pro uno tali Bononienſi Collegio: Nam, præterquam quod nec vola quidem apparet ejuſmodi ſingularis Privilegii, accedit etiam, quod illud *antiquum* vocari nequaquam potuiſſet, cum relatum Collegium non ante annum 1620. fuerit fundatum. Cæterum qui tei præſentes fuerunt, teſtantur Privilegium S. S. tunc exhibitum, fuiſſe Conſtitutionem Alexandri VI. incipient. *Conſiderantes uberes fructus*; cui ſi Piana Sanctione derogatum non fuit, non video cur per eamdem dicamus Conciliari Leonis Conſtitutioni derogatum: aut ſaltem illud certe conſequitur, quod per communicationem Privilegiorum id nobis denegatum non ſit, quod Patribus Prædicatoribus adhuc favere judicavit, non quicumque de grege Doctor, ſed BENEDICTUS XIV. nimirum Canoniſtarum omnium, qui hactenus fuerunt, jubar fulgentiſſimum, ſuſque auctoritatis, dum Bononienſem Eccleſiam præſens adminiſtraret, Zelator ſtrenuus, ac vindex acerrimus. Vide Librum Italice ſcriptum, cui titulus: *De' Privilegj delle Terziarie Domenicane, che riguardano l' eſenzione dall' Ordinario, e dal Parroco*, ſuppreſſo nomine edit. ab erudito P. Joſepho Thoma Magiſtro Tavella, Reverendiſſimi Patris Magiſtri Generalis Ordinis Prædicatorum ſocio, quem honoris cauſſa appello.

Hæc ſcripſi, non quia Regularis, ut pro Regularium juribus, veluti pro aris, & focis dimicarem; quæ enim ſunt Regularium Privilegia, ea cordatus quiſque novit eſſe Sedis Apoſtolicæ jura, quæ ut ſarta tectaque ſerventur, non modo Regularibus, ſed cuicumque Catholicam Romanam Fidem profitenti incumbit omnem impendere operam. Hæc itaqua ſcripſi ſolum ut veritati litarem, & quod ex animo mihi perſuaſeram, virorum doctorum judicio ſubjicerem.

NUCERINA PAGANORUM

Dubia, & Reſolutiones Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium in Cauſſa inter Epiſcopum, & Moniales exemptas Sancti Patris Dominici, quæ Moniales etiam Ordini ſubjectas aſſiciunt.

I. AN Epiſcopus in concernentibus obſervantiam Clauſuræ, toties quoties expedire judicaverit, poſſit viſitare Monaſterium Monialium Sanctæ Annæ ſubjectarum Patrum Ordinis Prædicatorum?

II. An poſſit viſitare earum Eccleſiam, Communicatorium, & Crates Confeſſionarii quoad concernentia Clauſuram?

III. An poſſit viſitare, nedum Crates, & Mœnia exteriora Monaſterii, ſed etiam Chorum interiorem, Dormitoria, Cellas, aliaque loca pro Clauſuræ Cuſtodia?

IV. An poſſit Indutus ſtola ſupra Rocchettum, & Mozzettam ſolum cum ſuis Convifitatoribus ingredi, & viſitare Clauſuram Monialium, abſque interventu Prioris, & alterius cujuſvis Religioſi?

V. An Epiſcopus volens poſſit in actu viſitationis habere ſermonem ſpiritualem Monialibus tam intra, quam extra ſepta Monaſterii?

VI. An Epiſcopo ſit per Prioriſſam tradenda notula nominum Monialium, Educandarum, & Ancillarum tempore viſitationis?

VII. An poſſit Epiſcopus, occaſione Viſitationis, ſingulas Moniales, & unamquamque ſeparatim interrogare, & examinare circa obſervantiam Clauſuræ?

VIII. An tam Regulares, quibus ſubjectæ ſunt Moniales, quam etiam ſæculares, teneantur ab Epiſcopo obtinere licentiam alloquendi Moniales?

IX. An poſſit Epiſcopus inſimul cum Superiore Regulari revidere computa, atque recognoſcere ſtatum Œconomicum Monaſterii?

X. An Cenſuræ ſuſtineantur in caſu &c.?

XI. An conſtet de Attentatis, & quomodo ſint purganda?

XII. An, & quomodo ſit providendum quoad ingreſſum Converſarum in locum ultimo loco defunctarum in caſu &c.?

„ Die 7. Julii 1724. Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium dubiis reſpondit. Ad I. uſque ad X. incluſive *Affirmative*. Ad XI. *Negative*. Ad XII. Providebitur poſt reviſionem ſtatus Œconomici.

DECRETA

Sacræ Congregationis

DE PROPAGANDA FIDE

Emanata die 1. Octobris 1720. & admiſſa, ac publicata in Capitulo Generali anno 1723.

I. LIteræ Patentes indeterminatæ, ſeu in albo, ut vulgo dicitur, pro Religioſis in Terram Sanctam mittendis, omnino prohibentur.

II. Quæcumque Patentes Literæ recognoſci debent a Patre Provinciali cum Definitoribus, quatenus ii apud ipſum inveniantur, & inſuper cum Diſcretis Conventus, in quo moram fecerit ille, cui eæ ceſſæ ſunt, quandoquidem iidem Patres Provinciales, Definitores, & Diſcreti atteſtationem facere debent, an Religioſus, pro quo Patentes Literæ ſunt expediтæ, moribus iis præditus ſit, ut ad bene inſerviendum Sanctis Locis capax, & idoneus reputetur.

III. In quibus Patentibus Literis exprimatur hæc conditio: Dummodo anteceдenter in ſervitium Terræ Sanctæ tres Religioſi ejuſdem Provinciæ non reperiantur jam deſtinati, exceptis tamen Miſſionariis ejuſdem Terræ Sanctæ.

IV. Quilibet Religioſus completo triennio in ſuis literis Patentalibus expreſſo, ad Chriſtianas Regiones, & ad propriam Provinciam, ſub pœna privatio-nia

Digitized by Google

ris perpetuæ vocis activæ, & paſſivæ redire debeat, ad nutum P. Guardiaoi Hieruſalem: moram autem ulterius io Locis Sanctis protrahere, quoad illos Religioſos, qui permanere copient, ac Terræ Sanctæ proficul invenientur, arbitrio Diſcretorii ejuſdem Terræ Sanctæ relinquitur.

V. Nulli Religioſo, Miſſionariis exceptis, & Eleemoſynarum Transvectoribus, titulo devotionis ad Terram Sanctam, poſtquam alias tempore ſibi in Literis Patentalibus præſcripto ibi moram fecerit, redire permittatur: eo vero Pater Generalis, aut Commiſſarius Generalis Familiæ tot dumtaxat Religioſos, qone ad ſervitium Terræ Sanctæ erunt opportuni, dimittat.

DIPLOMA

Christianissimi Francorum Regis

LUDOVICI XV.

Quo innovantùr, & confirmantur Diplomata ab ſuis Prædeceſſoribus edita, præſertim a Ludovico XIV. in favorem Familiæ Obſervantum Terræ Sanctæ.

LOVIS PAR LA GRACE DE DIEU ROY DE FRANCE, ET DE NAVARRE

A tous preſens, & á venir, ſalut.

LEs Gardien, & Religieux de l' Obſervance de S. François, de la Famille de Terre-Sainte, Nous ont tres-humblement fait repreſenter que le feu Roy, de glorieuſe mémoire, noſtre tres-honoré Seigneur, & Bis-ayeul, pour marquer ſa veneration pour les lieux ſaints où le myſtere de notre Redemptioa s' eſt accompli, avoit par ſes Lettres Patentes du 4. Fevrier 1649. & du mois d' Octobre de la mêms année, confirmées par autres Leteres Patentes du mois de Mais 1700. continuè la protection qui avoit etè accordée par les Rois ſes Predeceſſeurs aux Religieux de l' Obſervance de S. François, de ladite Famille de Terre-Sainte, qui y ſont etablis depuis plus de 480. années, ſous la conduits d' un Superiur appellé Gardien du Mont de Sion, reſident ordinairement en la Ville de Jeruſalem, auquel noſtres ſaints Peres les Papes Caliſte III. Clement V. Innocent IV. Jean XXII. & divers autres Pontifes, ont, á l' inſtance, & priere des Rois nos Predeceſſeurs, accordé pluſieurs graces, & privileges, qui ont eté autoriſez, & confirmez par leſd. Lettres Patentes. Mais comme la difference des tems a aporté beaucoup de changement dans un païs, ou nôtre S. Religion ne ſubſiſte que par les ſoins que nous prenons de la ſoutenir, leſdits Gardien, & Religieux nous ont tres-humblement fait ſupplier de vouloir bien confirmer tout ce qui eſt contenu dans leſdits Lettres Patentes du feu Roy nôtre Bis-ayeul; & voulant de nôtre part faire connoitre a tous nos ſujets l' attention particuliere que nous avons poue le bien, & l' avantage des Saints Lieux, auſſi bien que l' eſtime que nous faiſons de la pietè, & de la devotion du Gardien, & des Religieux de la dite Famille de Terre-Sainte, & les obliger d' autant plus á redoubler les Prieres, & les Saints Sacrifices qu'ils offrent a Dieu pour la proſperité, & les avantages de nôtre Monarchie. POUR CES CAUSES, & autres a ce nous moovans, de Nôtre grace ſpeciale, pleine puiſance, & autorité Royale: Nous, *aprés avoir vu leſdites lettres Patentes ci-attachées ſous le contreſcel de notre Chancellarie*, avons dit, declaré, & ordonné; & par ces Preſentes ſignées de Notre main diſons, declarons, & ordonnons, voulons, & nous plait, que leſdits Gardien, & Religieux de la dite Famille de Terre Sainte, ſoient, & demeurent a perpetuité, comme nous les prenons, & mettons de nouveau en Nôtre protection, & ſauve-gard particuliere; enſemble toutes les Paroiſſes, Chapelles, Couvens, Maiſons, & Hoſpices qu' ils ont, ou auront en Levant, & en Terre Sainte.

VOULONS, & entendons que le dit Superieur ou Gardien de Jeruſalem ſoit reconnu par tous ceux qui ſont ſoûmis a Notre obéiſance, pour Commiſſaire Apoſtolique du Saint Siege, dans le pais de Levant, pour y tenir lieu d' Ordinaire, & y exercer pluſieurs fonctions Epiſcopales, qui lui ont ete concedées par les d. Souverains Pontifes, & entr' autres la Juriſdiction Spirituelle ſur tous les Chretiens de l' Egliſe Latine Nos ſujets, Reguliers ou Seculiers, avec faculté non ſeulement d' abſoudre par lui les Religieux de la dite Famille de tous les cas reſervez au Saint Siege, aux exceptions mentionnées dans leſdites conceſſions; mais meme de conferer le le Sacrament de Confirmation, Baptiſer, & faire exercer par leſd. Religieux de la Famille de Terre Sainte, toutes les fonctions Curiales, & Paroiſſiales, ainſi qu' ils ont fait de puis leur etabliſſement.

Permettons à cet effet auſdits Religieux de la Famille de Terre Sainte d'exercer leſdits Fonctions daos tous les endroits de leur reſideoce, audit pais de Levant, meme dans les Chapelles Conſulaires, eo cas de quelque neceſſité qui les empêche de les faire dans les lieux où ils les exercene a preſent.

Voulons qui ils jouiſſent de tous les droits, honneurs, & prerogatives, dont ils ont joüi, & usè juſqu' à preſent, & a cet effet, entant que beſoin eſt, ou ſerait, nous avons de nouveau concedé, octroyé, validé, & approuvé, concedons, octroyons, validons, & approvons par ceſdits preſentes, la jouiſſance de ce qui eſt porté par les dites Conſtitutions, & Decrets de ooſdits *Saints peres le Papes, & notament celle d' Urbain VIII. dont copies ſont cy-attachees dans ledit contreſcel de notre Chancellarie.*

Faiſons tres-expraſſes inhibitioos, & defenſe a tous Eccleſiaſtiques, tant Reguliers, que Seculiers, & a toutes perſonnes d' entreprendre ſur la juriſdiction, & les droits des ſuſdits Gardien, & Religieux de la Famille de Terre-Sainte, ni de faire aucune fonction Curiale, & Paroiſſials, a l' exception des Paroiſſes qui ſont actuellement deſervies par des Curez, qui ne ſont pas de ladite Famille de Terre-Sainte, ſoit que leſdites fonctions ſe faſſent dans les Egliſe où les Paroiſſes ſoot etablies, ſoie qu'elles ſe faſſent dans les Chapelles Conſulaires, ou dans tous les autres lieux dudit païs de Levant ou leſdits Religieux ont, ou pourroient avoir cyapres leurs Hoſpices, Maiſone, où Couvens etablis.

Voulons, & ordonnons que tous ceux qui feront envoiès en Miſſion dans ledit païs de Levant, ſoient Eccleſiaſtiques Seculiers, ou Reguliers, ſoient tenus de s'y conduirs ſuivant les Conſtitutioos, & Decrete du S. Siege, a peine de deſobbeiſſance.

Voulons au outre que les Aumônes, & notament les trois Piaſtres, qui ſont donnez par les Capitaines

nes de Navires, pour le Mont de Sion, en conſideration des prieres, qui ſe font journellement daus les ſaints lieux, tant pour Notre proſperité, que pour l'heureux ſuccea de leurs voyages, ſuient delivrez par les memes Chanceliers qui les reçoivent, entre les mains des Procureurs deſdits lieux de Terre-Sainte, avec defenſe aux Conſuls, & tous autres de lea divertir, ni de lea faire delivrer a d'autres perſonnea; & ſi aucunes ont etè diverties ou detournéea; Noua voulons qu' ellea ſoient rendues, & reſtituées aux ſuſdits Procureurs de Terre-Sainte; a peine contre les contrevenans de deſobeiſance, & d'en repondre en leur propre, & privé nom; a l'exception toutefois de cellea d' Alep, qui feront remiſes par lea Marquilliera au Procureur de Terre-Sainte, qui les diſtribuera fur les Billets du Gardien; qu' il ne donnera cependant, qu'aprés en être convenu avec le Conſul, que nous avons ou aurons audit lieu d' Alep.

Coufirmons, & autoriſona les Religieux de la Famille de Terre-Sainte dans la poſſeſſion des Chapelles Conſulairea de Jeruſalem, du Caire, Rouſſet, Alexandrie, & Alexandrette, qu' ils deſſervent a preſent, pour en jonir tant, & ſi longuement, qu' il nous plaira, ſans que les Conſuls les puiſſent changer pour prendre d' autrea Religieux que ceux de ladite Famille de Terre-Sainte, ſana en avois reçû nos Ordrea; à la Charge neanmoins que les fonctiona Curialea, pour la Nation Françoiſe, ſe feront par eux dans les Chapelles qu' ila deſſervent a preſent, & qu' ila pourront deſſervir cyaprés; & que chacune deſditea Chapelles ſera la Paroiſſe nationale, tant qu' elle ſera poſſedeé par leſdits Religieux de la Famille de Terre-Sainte.

En cas que nous jugeona á propos dans la ſuite de prendre d' autres Religieux, ou Eccleſiaſtiqors, que leſdita Peres de la Famille de Terre-Sainte, pour deſſervir leſdites Chapellea Conſulaires; ceux qui auront eté choiſis pour cet effet, n'y pourront faire aucunes fonctious Coriales, & ila feront obligez de ſe conformer *à Lettres Patentes du 4. Fevrier* 1649. & du Mois d' *Octobres de la meme annee*, auſſi-bien qu' *á celles du mois de May* 1700. & a ce qui eſt preſcrit par ces Preſentea.

Dans les occaſiona oú il ſera ordonné de faire chanter le *Te Deum*, cette ceremonie ſera faite premierement dana la Paroiſſe du lien, où le Conſul aſſiſtera avec la Nation; pourvu toutefois que lea honneura qui ſont dus a ſon caractere, ſoient gardez, & obſervez, & enſuite dana ſa Chapelle.

Les Religieux de la Famille de Terre-Sainte qui feront chioſy pour deſſervir les Cappelles Conſulaires ou Paroiſſea Nationalea, feront François autant, qu' il ſe pourra, par rapport au nombre de ceux de la Nation qui ſont dans la Terra-Sainte, leſquels ne dependront que du Guardien de Jeruſalem, pour les fonctiona Curiales qu' il leur donnera pouvoir de faire.

Voulons, & entendons que les Capitainea de Navires, & autres Bâtimens François ou Navigana ſous nôtre Pavillon, ſoient tenua, & obligez de recevoir ſur leura Bords les Religieux qui ſe preſenteront, ſoit pour paſſer de France dana le Levant, ou pour repaſſer de Levant en France, & qu' ila ayent le tranſport frane dea aumones de la Terre-Sainte: le tout en payant dix Piaſtres pour chacun d' eux, ainſi qu' il ſe pratiquoit cydevant; ſana qu' a l' occaſion des debris, ruptures, ou domages dea Vaiſſeaux arrivez par tempêtea, Piratea, Armateurs, ou autrea malheurs imprevûa, les ſudits Capitaines puiſſent toucher aux ſuſdites aumônes, ni pretendre plus groſſe ſomme que les dix Piaſtres. Enjoignons a cet effet aux intendaus de Marine departis dans Nos Ports, & aux ſuſdits Conſuls de tenir la main a l'execution de ce qui eſt contenue dans cet article.

Voulons pareillement que lea dits Conſuls defendent les dits Religeux de la Famille de Terre-Sainte contre les inſultea qu' ils pourroient recevoir des Marchands qu' ila auroient charitablement avertis de leurs deſordres, & pour telles autres cauſes, & pretextea que ce ſoit.

Er a fin que lea dita Conſula, & les dits Religieux de Terre-Sainte puiſſent conſerver enſemble la paix, & l' union qui eſt neceſſaire tant pour l'avantage de la Religion, que pour le bien de Nôtre ſervice, noua voulons, & entendons qu' ils ayent les una pour les autres tous les egarda, & la veneration qu' ils doivent aux differens caracteres dona ils ſont revêtua, & ſi par malheur quelques-uns deſdits Religieux, qui deſſervent les Chapellea Conſulaires en manquoient, & qu' ils donaſſent quelque ſujet de mécontament, les dits Conſuls pourront demander au Gardien de Jeruſalem de les changer, en lui expliquant les motifs qui ils ont de lui faire cette demande.

Si donnons en mandement a Nos Amez, & Feaux Conſeillers, les Gens tenant notre Cour de Parlement a Paris, & a tous autres nos Officiera, & Juſticiera qu' il appartiendra, que ces preſentes ils ayent a faire lire, publier, & regiſter; & du contenu en icelles faire jouir, & uſer le dits Gardien, & Religieux de ladite Famille de Terre Sainte, pleinement, paiſiblement, & perpetuellement; ceſſant, & faiſant ceſſer tous troublea, & empechemena; non obſtant toutes Ordonnances, Uz, Coutumes, & Lettres a ce contrairea, auſquelles, & aux derogatoires y contenuës, nous avons derogé, & derogeons par ceſditea preſentes: mandona au nôtre cher, & bienaimé le S. Vicomte d' Andrezel notre Ambaſſadeur extraordinaire a la Porte-Ottomane, & a ſes Succeſſeura; enſemble a Nos bien aimez les Conſuls qui ſont ou feront cy-aprés etablis audit paia du Levant, & a tous autrea, qu'il appartiendra, d' employer efficacement chacun ſelon l' etendue de ſon pouvoir, pour proteger les dits Religieux de la Famille de Terre Sainte, & autres Religieux qui dependent d'eux, dans les lieux Saints du Calvaire, & de Bethlem, & autres lieux, qui en toutes leurs anciennes juriſdictions, droits, fonctions Curiales, & Paroiſiales, & poſſeſſion deſdits fonctions Curialea, & Paroiſiales, & poſſeſſion deſdites aumônes. Car tel eſt Nôtre plaiſir: & d' autant qu' on pourra avoir beſoin de ces Preſentes en pluſieurs, & divers lieux, nous voulons qu' aux Copies d' Icelles, duëment collationnées par un de Noa Amez, & Feaux Conſeillers, Secretairea, maiſon, Couronne de France, & de Nos Financea, foy ſoit ajoûté comme au preſent Original: & a fin que ce ſoit choſe ferme, & ſtable a toûjours, nous avona fait mettre notre ſcel à ceſdites preſentes. Donnè a Fontanableau au moia de Septembre, an de grace 1725. & de notre Regne le onzieme.

LOVIS

Par le Roy

Fleuriau.

Regiſtrées, ouy le Procureur General du Roy, pour jouir par leſdits impetrans de leur effet, & contenu & pour etre executèes ſelon leur forme, & teneur, ſervant l' Ar-

l' Arreſt de ce jour. A Paris en Parlement, le 5. Decembre 1725.

Du FRANC. pro Dea

Viſa Fleuriau. Pour confirmation des Privileges des Religieux de la Terre-Sainte.

Signè FLEURIAU.

PISAUREN. HÆREDITATIS.

LUcia Toſani in ſuo ultimo teſtamento hæredem univerſalem ſcripſit Matthæum filium, cui ſine prole decedenti ſubſtituit Franciſcum alterum filium ſuum, quo etiam ſine filiis obeunte, diſpoſuit; *che detta roba ricadi al Sindico del Convento, e Chieſa ſuddetta degli Oſſervanti di Monte Baroccio, con obligo per detto Signore Sindico, ſia obligato detta Eredità metterla in eſecuzione in beneficio, e bonificamento di detta Chieſa in ogni modo migliore.* Ambo Filii ſine liberis deceſſerunt, & Matthæus, qui poſtremus fato eſt functus, prædictam hæreditatem donavit PP. Sancti Marci Congregationis B. Petri de Piſis. Exorta proinde lite propoſitum fuit S. C. C. dubium.

An hæreditas Luciæ Toſani ſit adjudicanda Sindico Apoſtolico PP. Minorum Obſervantium Montis Baroccii, vel potius PP. Sancti Marci ejuſdem loci in caſu &c.?

Cui eadem S. C. 25. Januarii 1727. Reſpondit.

Ad primum dubii partem negative, ad ſecundum affirmative, & amplius.

Et quidem jure, ac merito, quia Fratres Minores nec per ſe, nec per Sindicum, nec pro ſe ipſis, nec pro eorum Eccleſiis adire poſſunt hæreditates: contra tamen eveniſſet, ſi in dicto Teſtamento ſcriptus fuiſſet hæres, non Fratres, nec Sindicus, ſed quicumque alius, cum onere, ut per modum eleemoſynæ daret pretium Hæreditatis partis divendite, quæ ex jure liceret.

MAZZARIEN.

Die 10. Maii 1727. propoſita fuerunt S. C. C. ſequentia Dubia.

I. „ AN Epiſcopus habens facultatem dandi benedictionem Apoſtolicam conſtitutis in „ Articulo mortis, teneatur quoad Moniales eam „ committere earum Confeſſario ordinario, vel potius ſit in ejus facultate aliquando ingredi Mo„ naſterium, ut eis det benedictionem, & quate„ nus affirmative quoad ſecundam partem.

II. „ An, & quibus ſociis comitatus Monaſte„ rium ingredi debeat?

III. „ An Epiſcopus, & Confeſſarii, ſive ordi„ narius, ſive extraordinarius ingredi poſſint Mona„ ſterium abſque ulla limitatione, quando vocantur „ ab aliqua Moniali infirma, quæ pro ſua devo„ tione vult Confeſſionem explere?

IV. „ Quænam ſint Conditiones requiſitæ, ut „ Regulares habentes facultatem dandi habitum ſuæ „ Religionis mulieribus non collegialiter viventi„ bus, dictum habitum dare poſſint, & an exa„ men dictarum facultatum pertineat ad Epiſco„ pum?

Quibus ead. Sacra Congreg. reſpondit.

Ad primum negative quoad primam partem, & ad ſecundam affirmative, & ad Dominum Secretarium cum Eminentiſſimo Secretario Brevium.

Ad ſecundum. Debere ingredi in caſu, de quo agitur, cum Confeſſario Monialium, & uno probo Sacerdote per eum eligendo.

Ad tertium. Validetur Decreta.

Ad Quartum. Examen facultatum concedendi habitum pertinere ad Sedem Apoſtolicam, examen conditionum quoad Mulieres veſtiendas, & licentiam veſtiendi pertinere ad Ordinarium, & Conditiones veſtiendarum eſſe expreſſas in Decretis generalibus alias editis, & hæc decreta eſſe omnino ſervanda.

LUCANA LEGATI PII.

JOannes Baptiſta Bini teſtamento cavit, ut ejus hæredes Capellaniam fundarent, & PP. Capuccinis ferculum per unamquamque hebdomadam præſtarent. Hac de cauſſa fuerunt eidem S. C. propoſita ſequentia dubia 31. Jul. 1728.

I. „ An Legatum unius ferculi ſingulis hebdo„ madis factum PP. Capuccinis ſit perpetuum in „ caſu &c. & quatenus affirmative

II. „ An ſuſtineatur in caſu &c. & quatenus „ affirmative

III. „ An onus præſtationis dicti Legati quali„ bet hebdomada ſit transferendum in Capellaniam „ erigendam?

Quibus S. C. reſpondit.

Ad Primum. Affirmative.

Ad Secundum. Servetur Decretum Rev. Fabricæ anni 1633.

Ad Tertium. Affirmative, juxta votum Epiſcopi, & firma remanente obligatione Bonorum Hæreditariorum in Caſu diminutionis.

ORITANA FUNERUM.

Die 12. Februarii 1729. fuerunt propoſita Dubia.

I. „ AN Intorticia, quæ deferuntur accenſa per „ viam circa Cadaver, ſpectent ad Reve„ rendiſſimum Capitulum Collegiatæ, an vero ad „ PP. Capuccinos?

II. „ An dicti Patres Capuccini teneantur ſolve„ re dicto Reverendo Capitulo, uti Parocho habitua„ li, quartam funeralem de omnibus Cereis, ad te„ norem Bullæ Sanctiſſimi Domini Noſtri, quæ in„ cipit: *Romanus Pontifex?*

Et Reſolutum fuit: *Omnia ſpectare ad PP. Capuccinos, dempta quarta, & amplius &c.*

Ubi notandum, quod Capitulum vi antiquæ conſuetudinis prætendebat omnia Intorticia, quæ per viam circa Cadavera deferebantur. Vi ejuſdem conſuetudinis celebris eſt Cauſſa *Mantuana*, in qua Parochi pro quarta medietatem omnium, quæ ratione funerum erogabantur, prætendebant, Sacra Congregatione eis ſemper conſentiente, donec ſub die 24. Maii 1727. re maturius examinata, prodiit reſolutio *Ad mentem* (approbata ſubinde vivæ vocis oraculo a Sanctiſſimo Domino Noſtro) quæ fuit.

Ut prævio receſſu a deciſis ſub die 25. Januarii præteriti, Regulares ſolvant Eccleſiis Parochialibus medietatem Cereorum, quæ deferuntur per viam, & quartam tantum partem Cereorum, quæ in eorum Eccleſiis accendantur circa Cadavera, Caſtrum doloris, & Altaria: cujus Reſolutionis fundamentum, quoad primam partem, fuit in conſuetudine per Parochos plene probata, quæ tamen non aderat quoad ſecundam.

MEDIOLANEN. QUARTÆ FUNERARIÆ.

DAta Parochis optione a Benedicto XIII. recol. memor. per conſtitutionem *Pretioſus*, ut Quartam partem eligerent ſtatutam in præcedenti *Romanus Pontifex, aut ſtandum fore Conſuetudini, Statuto, Concordiæ, ſeu Conventioni*: ita tamen, ne ſemel facta optione, eam amplius immutare nequirent: cum porro optionem ab illis factam aſſererent Regulares, illi contra negarent, & ſe ſtare velle Synodo 22. celebratæ anno 1610. in qua præſcribitur medietas, propoſita fuerunt Sac. Congregat. ſequentia Dubia.

I. „ An, & quomodo ſit facienda diviſio Intorticiorum, & Candelarum ardentium in die funeris, & Officii, præſente Cadavere, in Altaribus, Columnis, & aliis locis Eccleſiæ Regularis tumulantis?

II. „ An, & quomodo ſit facienda diviſio earumdem Candelarum, & Intorticiorum, quæ in Eccleſiis tumulantibus accenduntur occaſione Officiorum, ſeu Exequiarum faciendarum in diebus ſequentibus poſt tumulationem Cadaveris?

III. „ An, & quomodo inter Parochos, & Regulares, qui Cadaver per viam non comitantur, dividenda ſint intorticia manualiter geſta accenſa in itinere a Sacerdotibus ſæcularibus, occaſione delationis Cadaveris ad Eccleſiam Regularem tumulantem?

IV. „ An, & quomodo dividendæ ſint Candelæ, quæ manualiter geſtantur accenſæ a Regularibus intra propriam Eccleſiam tempore funeris, vel Exequiarum, & Officiorum?

V. „ An, & quomodo ſit facienda diviſio Cenotaphii, Culcitræ, & aliorum ornamentorum in eo exiſtentium?

VI. „ An, & quomodo ſint dividendæ pecuniæ in Caſu, quo illæ tradantur ab hæredibus Defuncti in locum Ceræ?

VII. „ An Regulares occaſione funerum, & Officiorum teneantur accendere omnes Candelas, quas recipiunt ab hæredibus Defuncti, in Altaribus Eccleſiæ in caſu &c.?

Sacra autem Congregatio ſub die 9. Septembris 1730. Reſpondit.

Ad Primum, Secundum, Tertium, Quintum, & Sextum, diviſionem eſſe faciendam pro medietate.

Ad quartum dilata.

Ad Septimum. Affirmative.

Cum vero iterum hæc cauſa propoſita fuiſſet eidem S. C. die 2. Junii 1731. ſub his quæſitis.

I. „ An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 9. Septembris 1730.?

II. „ An, & quomodo dividendæ ſint candelæ, quæ in manibus geſtantur accenſæ a Regularibus intra propriam Eccleſiam tempore funeris, vel Exequiarum, & Officiorum?

Sacra Congregatio ſub eadem die declaravit.

Ad Primum, in deciſis quoad primum, ſecundum, tertium, ſextum, & ſeptimum: Quantum ad quintum in deciſis, ſervata forma Conſtitutionum Synodalium. Ad Secundum, diviſionem faciendam eſſe pro medietate, & amplius.

CUm A. R. P. Thomas a Cento Lector Jubilatus, ex-Miniſter Provinciæ Obſervantis Bononiæ, Secretarius Generalis Familiæ, & olim Proviſor in Comitiis Mediolanenſibus, renunciatus fuiſſet Brevi Apoſtolico dat. die 3. Septembris 1729. Definitor Generalis ſupranumerarius, ſimili ratione declaratus quoque fuit Definitor Generalis A. R. P. Alexius Romanus, dum actu Provinciam Romanam Reformatam adminiſtraret, Pontificiis Literis, quæ ſequuntur.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecto Filio Alexio a Roma Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

REligionis Zelus, vitæ &c. Cum itaque, ſicut accepimus, fel. record. Benedictus Papa XIII. Prædeceſſor noſter per quaſdem ſuas litteras deſuper in ſimili forma Brevis, die 3. Septembris 1729. expeditas, dilectum Filium Thomam a Cento Fratrem expreſſe profeſſum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, in Definitorem Generalem ſupranumerarium pro Ciſmontana dicti Ordinis Familia, uſque ad proximum Capitulum Generale ejuſdem Ordinis, cum diverſis gratiis, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, conſtituerit, & deputaverit. Hinc eſt, quod Nos ipſe per præfatas Benedicti Prædeceſſoris literas ullum præjudicium eidem Ordini Reformatorum, cujus Tu, ut pariter accepimus, Frater expreſſe profeſſus, & Sacræ Theologiæ Lector, ac ex-Commiſſarius Viſitator, nec non Miniſter Provincialis Provinciæ Romanæ de præſenti exiſtis, illatum intelligatur, Te, de cujus fide, prudentia, integritate, doctrina, charitate, & Religionis Zelo plurimum in Domino confidimus, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis &c. motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te in Definitorem Generalem ſupranumerarium pro hac Ciſmontana memorati Ordinis Reformatorum Familia uſque ad proxime futurum Capitulum Generale ejuſdem Ordinis, cum omnibus, & ſingulis facultatibus, præcedentiis, præeminentiis, prærogativis, actionibus, auctoritate, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus, perinde ac ſi in præfato nupero Capitulo Generali in Definitorem de numero electus fuiſſes, tenore præſentium conſtituimus, ac deputamus; & ſi ante celebrationem proximi Capituli Generalis hujuſmodi aliquem ex Definitoribus generalibus de numero familiæ præfatæ per ceſſum, vel deceſſum, illum de præſenti obtinentis, ſeu alias quomodolibet ex illius perſona vacare contigerit, Te in ejus locum, quoad ipſum definitoratum Generalem ſic vacantem, ex nunc pro tunc, & e contra, ſubſtituimus, & ſubrogamus, ac eo ipſo, abſque alia declaratione, ſubrogatum fore, & eſſe declaramus, prohibentes, ne ullus, præter te, quovis colore, prætextu, vel cauſa ad Definitoratum Generalem ſic vacantem aſſumi poſſit, & valeat. Si vero nullos ante dictum proximum Capitulum Generale ex iſtiuſmodi Definitoribus vacaverit, tunc, ad ſervandam inter eamdem Ciſmontanam, & Ultramontanam Familias Ordinis præfati in Definitorio Generali paritatem, dilecto filio moderno, ſeu eo tempore exiſtenti Miniſtro, vel Vicario Generali dicti Ordinis, aliquem illius Fratrem expreſſe profeſſum habilem, & idoneum, de conſilio Diſcretorum,

in

Digitized by Google

in Definitorem Generalem pariter ſupranumerarium pro ipſa Familia Ultramontana, & actibus Capitularibus tantummodo eligendi, ac deputandi facultatem concedimus. Mandantes propterea &c. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus &c. Volumus autem, ut præſens gratia tam ſupradicto Thomæ ab eodem Benedicto Prædeceſſore, quam a Nobis Tibi reſpective conceſſa, nullo unquam tempore, trahi, & allegari poſſit in exemplum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Januarii 1731. Pontificatus noſtri anno primo.

F. Card. Oliverius.

Viæ Crucis erectæ, vel erigendæ per Fratres Minores in locis ab Ordine non dependentibus, fruantur iiſdem Indulgentiis, quibus cæteræ fruuntur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Monterde, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, tam ſuo, quam dilecti etiam Filii moderni Miniſtri Generalis dicti Ordinis nomine, quod cum antiqua vigeret, ac etiam nunc vigeat in Ordine hujuſmodi conſuetudo erigendi, & inſtituendi per illius Fratres, in vim facultatis ſibi alias a Sede Apoſtolica conceſſæ, pia loca Viæ Crucis, ſeu Calvarii, nedum in ejuſdem Ordinis, ſed etiam in aliis Eccleſiis, ac locis ab eo minime dependentibus, iſque mos in univerſis Regnis Hiſpaniarum, ac plurimis Italiæ Regionibus ſemper antehac retentus fuerit, & adhuc de preſenti ſervetur: Licetque dudum fel. record. Innocentius Papa XII. Prædeceſſor noſter, ad preces tunc in humanis agentis Franciſci Diaz, dum viveret, Commiſſarii Generalis Curiæ pro Ultramontana Familia dicti Ordinis, præfata loca pia Viæ Crucis, ſeu Calvarii ſub quibuſdam recol. memor. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris quoque noſtri literis in ſimili forma Brevis die 5. Septembris 1686. ſuper confirmatione diverſarum Indulgentiarum, & Privilegiorum ipſius Ordinis, editis, comprehendi, ac proinde frui, & gaudere poſſe Indulgentiis, & privilegiis in literis hujuſmodi conceſſis, & expreſſis, declaraſſet per ſuas itidem in forma Brevis die 5. Decembris 1696. deſuper expeditas literas, idque abſque limitatione, ac reſtrictione dictorum locorum Viæ Crucis, ſeu Calvarii ad Eccleſias, & loca Ordinis præfati factum fuiſſet: nihilominus aliqui exiſtimantes facultatem illam erigendi, & inſtituendi, ad Eccleſias, & loca Ordinis prædicti, Indulgentias vero, & privilegia ejuſmodi ad perſonas obedientiæ, ac directioni pro tempore exiſtentis Miniſtri Generalis ejuſdem Ordinis ſubjectas, reſpective limitata, & reſtricta eſſe: a piæ memor. Benedicto Papa XIII. etiam Prædeceſſore Noſtro Indulgentias, & privilegia præfata ad quoſcumque utriuſque ſexus Chriſtifideles dicto Miniſtro Generali non ſubjectos, qui tamen ejuſmodi loca pia Crucis, ſeu Calvarii penes Fratres ſupradicti Ordinis, privative quoad alios quoſlibet, viſitarent, ibique memoriam Dominicæ Paſſionis devote recolerent, aliaque injuncta opera peragerent, extendi, & ampliari obtinuerunt, prout in ipſius Benedicti Prædeceſſoris literis ſub Plumbo, anno Incarnationis milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, quinto nonas Martii, Pontificatus ſui anno tertio, emanatis uberius continetur.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Bernardus, non minus ratione ſui officii Procuratoris Generalis hujuſmodi, quam de expreſſo mandato dicti moderni Miniſtri Generalis, ad enatam, occaſione præmiſſorum, confuſionem tollendam, remque in ſtatum priſtinum reſtituendam, prædicta loca pia Viæ Crucis, ſeu Calvarii per eoſdem Fratres, etiam in Eccleſiis, & locis, quæ non ſint dicti Ordinis, erecta, & erigenda, eiſdem Indulgentiis, & privilegiis gaudere per Nos declarari ſummopere deſideret, quemadmodum ab ipſo Benedicto Prædeceſſore, poſtquam literæ ſuæ præfatæ prodierant, ad ſupplicationem dilectæ in Chriſto Filiæ noſtræ Mulieris Violantis a Bavaria Principiſſæ Etruriæ Viduæ Fratribus Receſſus Sancti Franciſci ad Montem Florentinum, & *Conventus de Ambroſiana* nuncupat. dicti Ordinis, in vim cujuſdam reſcripti die decima Novembris 1729. ejus juſſu editi, conceſſum fuiſſe memoratur. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis & opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ejuſdem Bernardi votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, nec non utriuſque Innocentii, & Benedicti Prædeceſſorum literarum præfatarum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod prædicta loca pia Viæ Crucis, ſeu Calvarii in Eccleſiis, Oratoriis, Monaſteriis, Hoſpitalibus, & aliis itidem piis locis ipſi Miniſtro Generali non ſubjectis, nec ab eo dependentibus, per Fratres dicti Ordinis nunc erecta, & in poſterum erigenda, eiſdem Indulgentiis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus fruuntur, & gaudent erecta in Eccleſiis, & locis Ordinis præfati, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium decernimus, & declaramus, ac, quatenus opus ſit, de novo concedimus, & indulgemus; ita tamen, ut quoad illa ſic deinceps erigenda, modus, & forma ſerventur, quibus ejuſmodi erectiones in Eccleſiis, & locis Ordinis prædicti hactenus fieri conſueverunt, & accedat licentia Ordinarii loci, ac conſenſus Parochi, & Superiorum Eccleſiæ, Monaſterii, Hoſpitalis, & loci pii, ubi de eis pro tempore erigendis agi contigerit. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, & aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcum-

que. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Januarii 1731. Pontificatus noſtri anno primo.

F. Card. Oliverius.

Loco ✠ Sigilli.

Carolus Franciſcus Oddus Not. Apoſtol.

DECRETUM

Sacr. Congr. Epiſcop. & Regular.

Quo declaratur confectionem Proceſſuum in Exteros ad Urbem venientes ſpectare ad Procuratorem Generalem.

» EX Audientia Sanctiſſimi habita ab infraſcri-
» pto Domino Secretario die 17. Februarii
» 1731. Sanctitas Sua, prævia circumſcriptio-
» ne Decreti Definitorii Provincialis in ea parte, in
» qua injungitur Provinciali confectio Proceſſus con-
» tra Fratrem Joannem ab Aquila, declaravit eam-
» dem cauſam contra dictum F. Joannem, & alios
» advenas, & exteros ſpectare ad Procuratorem Ge-
» neralem. Romæ 13. Februarii 1731.

Card. Præfectus Barberinus.

F. Archiepiſcopus Petracen. Secretarius.

Conceditur Indulgentia Plenaria, & ampliſſima facultas abſolvendi pro unica vice Fratres omnes, ac Moniales Miniſtro Generali ſubjectas.

CLEMENS PAPA XII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis.

Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

AD augendam fidelium Religionem, & animarum ſalutem, cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti, ac ſupplicationibus dilecti Filii Bernardi Monterda Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, tam ſuo, quam dilecti pariter Filii Joannis de Soto, Miniſtri Generalis dicti Ordinis nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui Miſſæ ſolemni in quacumque Eccleſia, *tam Fratrum*, quam Monialium eidem *Miniſtro Generali* immediate *ſubjectorum* die per Ordinarios locorum gratiam, & communionem Sanctæ Sedis habentes, reſpective ſpecificando, celebrandæ interfuerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, præſentibuſque neceſſitatibus, pias ad Deum preces effuderint, *Plenariam* omnium ſuorum peccatorum *Indulgentiam*, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus; præſentibus pro unica vice dumtaxat valituris. Ut autem iidem Fratres, & Moniales hujus pretioſiſſimi theſauri participes fieri poſſint, quibuſvis Presbyteris dicti Ordinis Regularibus ad Confeſſiones audiendas a Prælatis ordinariis locorum approbatis, ut Fratres, & Moniales ſupradictos, eorum confeſſionibus diligenter auditis, ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, nec non ab omnibus exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam per literas die Cœnæ Domini legi ſolitas, aut alias quaſcumque noſtras, & Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, pœnitentia ſalutari, aliiſque, quæ injungenda fuerint, eis injunctis, in foro conſcientiæ, & ea vice tantum abſolvere, & liberare valeant, facultatem impartimur.

Cæterum non intendimus per præſentes ſuper aliqua irregularitate quoquomodo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ, neque etiam eaſdem præſentes iis, qui a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, & interdicti, ſeu alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe, declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi prius ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim illis, quibus facultas abſolvendi in certis ibidem expreſſis caſibus, ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut ne quidem ſimiles, vel diſſimiles Indulgentiam, & facultatem ejuſmodi conceſſiones ſpectantes, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima Martii 1731. Pontificatus noſtri anno primo.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

F. Cardinalis Oliverius.

Vincentius de Caſtroverde
Notarius Apoſtolicus.

Monita pro dirigendo, ut par eſt, pio Viæ Crucis *exercitio, edita juſſu Pontificis a Sacr. Congreg. Indulgentiarum.*

AVendo la Santità di Noſtro Signore Papa Clemente XII. alle ſuppliche del Procurator Generale dell' Ordine de' Frati Minori di San Franceſco detti dall' Oſſervanza, tanto a nome ſuo, come del Miniſtro Generale dello ſteſſo Ordine, ampliata l' Indulgenza della *Via Crucis* con ſuo Breve in data delli 16. Gennajo 1731. dal quale reſtano anche tolti alcuni

Digitized by Google

cuni dubj, che erano inſorti dopo il Breve della Santità Sua, moſſo dal paterno ſuo zelo per la ſalute delle Anime, ſi è compiaciuto di ordinere al Cardinal Prefetto della Sagre Congregazione dell' Indulgenze, che nel tempo ſteſſo ſi foſſero ſtabilite quelle regole, ed avertimenti, che aveſſero potuto contribuire, acciocchè un sì Santo, e profittevole Eſercizio, in cui deve meditarſi quell' atroce Paſſione, che il noſtro Redentore ſi umiliò a ſoffrire *ob nimiam Charitatem*, *qua nos dilexit*, ſi faccia da Fedeli con quelle divozione, e raccoglimento, ch' è neceſſerio e conſeguire quell' effetto, che abbondantemente ſuol derivarne.

In eſſecuzione pertento degli Ordini, e della pia mente di ſue Santità ſi danno, così a quelli, che erigeranno le Vie Crucis, come alle perſone, che vorranno approfittarſi di una tal divozione, li Avvertimenti, che ſieguono.

I. Ch' eſſendo ſtata conceduta la facoltà di erigere le Vie Crucis alli Religioſi ſoggetti al Miniſtro Generale de' Frati Minori, sì Oſſervanti, che Riformati *privative quoad alios quoſcumque*, non è lecito ad eltri di erigerle, ed erigendoſi non godono le Indulgenze.

II. Che non poſſano eſſere erette, ſe non da Superiori locali dell' Ordine ſuddetto, o di loro commiſſiona, da un altro Religioſo dello ſteſs' Ordine; il quale però ſia o Predicatore, o almeno Confeſſore approvato.

III. Che debbano erigerſi nella forme conſueta, e ſin'ora pratticata nell' Ordine ſuddetto, cioè che ſiano quatordici Stazioni, e che le Croci, o Cappellette rappreſentino li Miſterj della Paſſione. In quei luoghi poi, ne quali ſi voleſſe erigere fuori della Chieſa, come ſi uſa in molti Conventi del dett' Ordine, ſi procuri ſempre di terminare, o di cominciare delle Chieſa, o luogo Sagro, con avvertire onninamente, che le Cappellette ſiano chiuſe con Cancelli de non potervi entrare nè perſone, nè enimali, e che tanto eſſe, quanto le Croci ſiano collocate in luoghi non ſoggetti ad irriverenze, ed in caſo, che in progreſſo di tempo i luoghi, ne quali foſſero ſtate erette, diveniſſero indecenti, debbano li Superiori ſoſpenderle, ſopra di che s' incaricano ſtrettamente le loro Coſcienze.

IV. Che nella ſteſſa Chieſe, o luogo pio, quando ſia capace, ſarà bene erigere per meggior commodo del Popolo due Vie Crucis, une delle quali ſerve per li Uomini, e l' eltre per le Donne, e quendo una ſi pianti fuora di Chieſa, ſe ne eriga ſempre un' altre nella Chieſa, qual' ora queſte ſia di tal capacità, che baſti per non far confuſione, acciò in tempo di pioggie, o d' altro impedimento ſi poſſa non oſtante pratticar così Santo Eſercizio.

V. Che queſta prattica ſia uniforme in tutti li luoghi, ſenza alterare punto quelle, che s' è oſſervata ſin' ora ne' Conventi dell' Ordine, cioè, o proceſſionalmente de tutto il Popolo ſotto le direzione d'uno, o più Sacerdoti, ovvero privatamente da ogn' uno. Quando ſi faccia la *Via Crucis* nel primo modo, ſi diſponge la Proceſſione in maniere, che gli Uomini vadano ſeparati dalle Donne, cioè quelli prime, e queſte dopo, con uno, o più Sacerdoti intermedj, e ad ogni Stazione un Cherico, o Sacerdote legga ad alta voce la conſiderazione corriſpondente ad ogni miſtero, e ſtazione, e dopo reciteto un *Pater*, & *Ave*, e fatto un' atto di Contrizione, ſi tiri innanzi cantandoſi trà une Stazione, e l' altra il *Stabat Mater* o altra Orazione, avvertendo tutti di contenerſi con ſomma modeſtia, ſilenzio, e raccoglimento, mentre l' eſperienza dimoſtra, che queſto Santo eſercizio pratticato con pietà, e divozione, introduce a poco e poco ne Fedeli d' ogni condizione l' uſo del meditere, e le riforma de' Coſtumi.

VI. Che pretticandoſi privatamente non è neceſſario recitare ſei Pater, & Ave ad ogni ſtazione, come alcuni ſuppongono, ma baſta meditare benche brevemente la Paſſione del Signore, ch' è l' opera ingionta per far acquiſto delle Sante Indulgenze, e conforme all' uſo introdotto, recitare un Pater, & Ave ad ogni Croce, e far un' atto di Contrizione.

VII. Che eſſendo la Via Crucis nella Chieſa, per quel tempo delli Uffizj Divini, e della Sante Meſſa, e quando in Chieſa vi ſia tal concorſo di Popolo, che poſſa cagionere tumulto, e diſturbò, ſi aſtengano di pratticarle; tanto meggiormente, che non eſſendovi impedimento, ſi debbono viſitare ad una ad una tutte le Stazioni.

VIII. Che dovendoſi erigere la Via Crucis in qualche Monaſtero di Monache, o Conſervatorio, non è neceſſario entrere nella Clauſura, me baſte, che un Religioſo del medeſimo Ordine d'età matura, e qualificato, come ſi è detto nel terzo avvertimento, con licenza dell' Ordinario, benedice le Croci alle Crate, e faccie une breve inſtruzione alle Monache, ed altre, che ſi trovaſſero in tal Monaſtero, o Conſervatorio, circa il modo, con il quale è neceſſario di viſitare le Croci per partecipere delle Indulgenze, e riportarne profitto per l' enime.

IX. Che non ſi pubblichi de Pulpiti, nè in altra forma, e molto meno ſi ſcriva nelle Cappellette, o Stazioni un numero certo, e determinato dell' Indulgenze, che acquiſtano; poiche ſi è riconoſciuto in più occaſioni, che o per inavvertenza, ed equivoco, o per traſporto di devozione, ſi altere, o ſi confonde le verità delle Indulgenze; E perciò baſti il dire, che chiunque s' impiegherà a meditare la Paſſione del Signore in queſto Santo Eſercizio, acquiſterà per conceſſione de' Sommi Pontefici le ſteſſe indulgenze, che acquiſterebbe, ſe viſitaſſe perſonalmente le Stazioni della *Via Crucis* di Geruſalemme. Dato li 13. Aprile 1738.

L. Card. Pico Prefetto.

Gio: Arciveſcovo di Tiro Segret.

EPISTOLA

ENCYCLICA

Patris Commiſſarii Generalis circa mox relata monita, aliaque ſpectantia ad pium Viæ Crucis exercitium.

Fra Creſcenzio Kriſper dell' Ordine de Frati Minori delle più ſtrette Oſſervanza Lettor Emerito, Scrittor dell' Ordine, e in queſta Ciſmontana Famiglia Commiſſario Generale, e Servo.

Alli Molto Diletti in Criſto Padri, e Frati, Superiori, e Sudditi della Famiglia medeſima ſalute, e pace nel Signore.

IL Paterno Zelo, e ſollecita vigilanza, con cui Noſtro Signore Clemente XII. porge al Mondo Cattolico prove ben chiare dell' animo ſuo continuamente applicato a ſpirituali vantaggi del Popolo Criſtiano, avendolo portato ultimamente alla riſoluzio-

luziona di facilitare a fedeli la ſtrada d' eſercitarſi nella contemplazione de dolori, e morte del Noſtro Redentore, con permettere, che poſſa erigerſi anche nelle Chieſe fuori del noſtr' Ordine la *Via Crucis* con quello ſteſſo Teſoro d' Indulgenze, ch' era alle ſole erette nelle noſtre Chieſe ampiamente conceſſo, ed eſſendone a Noi per ſomma benignità della Santità Sua tecata la notizia, ſtimiamo incombenza del noſtr' officio il traſmetterla alle PP. VV. accompagnata dall' avviſo d' aleune circoſtanze, che debbono inviolabilmente oſſervarſi, appartenenti al modo, con cui nelle Chieſe, o luoghi fuori dell'Ordine, potrà la ſuddetta *Via Crucis* fondarſi.

Poſta dunque ſu tal particolare la volontà della Santità Sua, dichiarata con Breve Apoſtolico ſotto il dì 30. Gennajo dell' anno corrante, e ſucceſſivamante eſſendoſi degnata d' aſcoltare le ſuppliche del Padre Reverendiſſimo Giuſeppe Maria d' Evora Commiſſario Generale di Curia per la chiarezza d' alcuni dubj inſorti ſu queſta materia, ne riſultò quella particolare eſpreſſione del ſuo benigniſſimo ſentimento, che vedeſi ordinata per varj punti nel foglio ſtampato ſotto il titolo: *Avertimenti neceſſari per regolare il divoto Eſercizio della VIA CRUCIS*, che anneſſo a queſta noſtra Circolare ſi traſmetta. Ciò non oſtante venuti poi fuori altri dubj di non picciola rilevanza, e vedendoſi, che laſciati ſenza il convenevole ſcioglimento, potevano turbare la divoziona de' Popoli, ſtimò bene il ſuddetto Padre Reverendiſſimo Commiſſario di Curia umiliare a piedi della Santità Sua nuove ſuppliche premuroſe, affinche ſi degnaſſe venire ad una preciſa, ed individuale dicbiarazione della ſua mente intorno al modo, o circoſtanze, che poſſono occorrere nella ſuddetta erezione della *Via Crucis*. Delle quali umiliſſime preghiere avendo la Santità Sua aſcoltato con egual bontà il contenuto, ad oggetto di mantenera lontani anche i ſoſpetti di confuſione, e diſturbi, che da queſte nuove fondazioni naſcer poteſſero, per mezzo di un ſuo Reſcritto ſotto il dì 3. Maggio 1731. venne ad una particolariſſima eſpreſſioua della ſua volontà, ſecondo il tenore de' punti, che ſieguono.

Primo. Che i Superiori Generali facciano pubblicare a tutte le Provincie, e Conventi con loro Lettera Circolare la Iſtruzione con li avvertimenti ſuddetti del Signor Cardinale Prefetto delle Indulgenze, perche ſia a tutti nota la mente della Santità Sua.

Secondo. Che invigilino, ed avvertano li Superiori Locali a non eſſer tanto facili nell' erigere in ogni luogo queſta divozione, ma cautamente, e prudentemente, affinche la moltiplicità non ne rechi confuſione, e diſprezzo.

Terzo. Che dove ſono Conventi dell' Ordine, eſſendo picciole le Città, e Luoghi, non poſſano erigerſi altre fuori de' medeſimi Conventi, e nelle Città grandi ſi regolino ſecondo una diſcreta diſtanza, e ſecondo il biſogno: e in caſo di controverſia ſpetti al Superior Generale il determinarla.

Quarto. Ne' luoghi, dove non ſono noſtri Conventi, il Convento più vicino, ed il ſuo Superiore locale abbia la facoltà ſolamente per l' erezione, e quando vi ſiano due egualmente vicini, il più antico, e ſe di antichità ambi eguali, l' oſſervante preceda il Riformato, e così reſpettivamente con li Scalzi, per togliere in queſta guiſa ogni diſſenſione tra Fratelli del medeſimo Iſtituto.

Quinto. Che in tutti li dubj, li quali per ſimile materia poſſono naſcere, ſi ricorra a Superiori Generali per la deciſione, e determinazione, ſotto la pena ad arbitrio de medeſimi.

Eſſendo poi la volontà di Noſtro Signore, cha li Superiori locali non ſiano ſi facili ad erigere in ogni luogo queſta divoziona, e cha in tutti li dubj ſi ricorra a Superiori Generali, come appare dal ſecondo, ed ultimo punto de' ſopraddetti, reſtando per altro fermo il Terzo, cioè, ch' eſſendo picciole le Città, e Luoghi non poſſano erigerne altre fuori de' noſtri Conventi, ſtimiamo eſſere aſſai a propoſito il preſcrivere una Regola più eſatta, e ſtimiamo eſſere aſſai d' utile prevenire quelle dubiezze, e diſordini, che potrebbono accadere in ordine alle Città grandi, e principali. Ritrovandoſi adunque per ordinario in queſte principali Città più Convanti dell' Ordine, ſieno Oſſervanti, o Riformati, o Scalzi, ſarà bene, che per evitare la confuſione, e diſprezzo, potendo baſtare le ſole erette nelle noſtre Chieſe, non ſe ne permettano altre fuori di queſte.

Quando però accader doveſſe nelle ſuddette Città, per calde iſtanze de Fedeli, qualche nuova erezzione della *Via Crucis* fuori de' noſtri Conventi, vogliamo, non v' ha dubio, che ſi regoli l' affare ſecondo la già detta diſcreta diſtanza; ma determiniamo nel tempo ſteſſo, che il Corſo, e termine della medeſima ſia bene ponderato da Superiori Locali, che dovranno avviſarne il Superior Generale, ed aſcoltare da queſto la riſoluzione, ſe la diſtanza da' noſtri Conventi ſia tale da poterſi prudentemente concedere la richieſta fondazione.

Aſſiſtendo poi una ſpecial ragione per l' Interiore de' Monaſterj di Monacbe, ſieno o in Città, o in altri luoghi, dovrà ſervarſi tal regola, che ſe i Monaſterj ſon ſoggetti all' Ordine, dovranno farne la richieſta a Superiori reſpettivamente, ed aſpettar da queſti la ſuddetta fondazione, giuſta il metodo preſcritto nelli avvertimenti dell' Eminentiſſimo Cardinal Prefetto. Se poi foſſero eſenti dalla noſtra Giuriſdizione, ad oggetto di troncare quelle conteſe, che potrebbono naſcere trà Conventi vicini, dovranno recarne a Noi l' avviſo, per deputare un Religioſo, che ſtimeremo più a propoſito per eſemplarità di coſtume; ſiccome abbiamo di già cominciato a pratticare con ſodisfazione di que' Monaſterj, che ne han fatta la richieſta.

Ed affinchè ſpecialmente i Padri Superiori Locali non poſſano allegare ſcuſa, o ignoranza ne caſi, che potrebbono accadere, vogliamo, che in ogni Convento ſi tenga copia, non ſolo de' ſuddetti avvertimenti, ed inſtruzioni dell' Eminentiſſimo Signor Cardinale Prefetto ſteſe nel foglio anneſſo, ma ancora di queſta noſtra Circolare, e particolarmente de punti nella medeſima eſpreſſi, che portano una dichiarazione più ſpeciale della mente, e volontà di Noſtro Signore, per la felicità, e ſalute del quale, in corriſpondenza delle particolari obbligazioni, che gli profeſſa il noſtr' Ordine, dovrà ciaſcuna delle PP. e RR. VV. impiegare calde preghiere all' Altiſſimo; ſiccome per il noſtro Reverendiſſimo Miniſtro Generale, e per Noi finalmente, cha ſalutandole di Cuore diamo a tutti la noſtra ſerafica Benedizione.

Data in Roma in queſto Noſtro Convento di Santa Maria d' Araceli il dì 26. Maggio 1731.

Loco ✠ Sigilli.

Affezionatiſſimo Servo nel Signore
Fra Creſcenzio Kriſper
Commiſſario Generale.

D' ordine di S. P. Rũa
F. Gaetano Seg. Generale.

Con-

Confirmatur Decretum Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, Procuratori Provinciæ Sancti Saturnini Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia concedens Inſtitutionem Collegii Miſſionariorum ejuſdem Ordinis in Conventu S. Luciæ Oppidi Sancti Gavini Uſſellen. Diœceſis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti Filii Bonaventuræ a Mirabili, Miniſtri Provincialis Provinciæ Sancti Saturnini in Sardinia Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Nobis expoſito, quod ipſe ex unanimi totius Definitorii ejuſdem Provinciæ conſenſu, Conventum Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Uſſellen. Diœceſis ſignandum decreverat, ut, juxta indulta Apoſtolica, & normam a fel. record. Innocentio Papa XI. Prædeceſſore Noſtro præſcriptam, Collegium Miſſionariorum Fratrum dictæ Provinciæ inibi inſtitueretur, magnum inde ſperans animarum fructum, & emolumentum; ideoque tam ſuo, quam commiſſæ ſibi Provinciæ nomine Nobis ſupplicato, ut Collegii hujuſmodi inſtitutionem permittere, ac deſuper beneplacitum Noſtrum concedere de benignitate Apoſtolica dignaremur; Nos ſupplicem libellum Nobis ſuper præmiſſis porrectum, infraſcriptæ Congregationi Cardinalium remiſimus; Ipſa vero Congregatio Decretum edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reve-
„ rendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardina-
„ lium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum,
„ & Regularium præpoſita, ad quam Sanctiſſimus
„ Dominus Noſter ſupplices preces benigne remiſit,
„ attenta relatione Procuratoris Generalis, ac re un-
„ dique mature diſcuſſa, referente Eminentiſſimo
„ Cardinali Bellnga Ponente, benigne decrevit pro
„ gratia; ſervatis tamen diſpoſitis in Brevibus Ven.
„ Innoc. XI. ſuper fundatione Collegiorum Miſſio-
„ uum, & ſan. mem. Benedicti XIII. incipien. *Nu-*
„ *per pro parte &c.* die 6. Septembris 1728. &
„ Decreto ipſius Sacræ Congregationis diei 24. Ja-
„ nuarii 1727. Romæ die 6. Aprilis 1731.

I. A. Card. Davia.

Loco ✠ Sigilli.

A. Archiepiſcopus Petren.
Secretarius.

§. 1. Cum autem, ſicut dictus Bonaventura Miniſter Provincialis Nobis denuo exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, pro firmiori illius ſubſiſtentia, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret, Nos ipſum Bonaventuram Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Maii 1731. Pontificatus Noſtri anno primo.

Ex-Vicariis Provincialibus, qui per biennium inter PP. Diſcalceatos Provinciam adminiſtrarunt, conceduntur ex-Provincialium Privilegio.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Gildardus Duflos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci *Excalceatorum, & Recollectorum*, quod in Provinciis *Excalceatorum* dicti Ordinis ad Hiſpaniam, Luſitaniam, & Indicas Nationes pertinentibus, ii, qui Vicarii Provincialis munere functi ſunt, titulo, & præeminentiis Patrum Provinciæ minime gaudent, ideoque felicis recordationis Urbanus Papa VIII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas deſuper in ſimili forma Brevis die 3. Decembris 1633. expeditas literas, quarum initium *Religioſos Viros* &c. nullum in præfatis Provinciis præeminentiis hujuſmodi, niſi qui Miniſter Provincialis fuerit, frui, & gaudere declaravit, & antea dictus Urbanus Prædeceſſor per alias pariter ſuas literas in ſimili forma Brevis die 13. Auguſti 1625. emanatas, quæ incipiunt: *Creditum humilitati &c.* facultatem liberam Superioribus Generalibus conceſſit, ut in caſu vacationis Miniſteriatus Provincialis in primo anno ſui officii, vel iterum convocarent Capitulum pro electione novi Miniſtri, qui triennium abſolverent; vel per deputatos Vocales Vicarium Provincialem eligi curarent, qui pariter per reſiduum triennii cum omnibus facultatibus, & & oneribus Miniſtri Provincialis, ſolo nomine deficiente, gubernarent, & hæ ſecundo dictæ Urbani Prædeceſſoris literæ, ad evitandas expenſas neceſſario faciendas, ſi intra annum duo Capitula Provincialia celebrarentur, jam regulariter ſervantur, &

alias

alias, prout in hiuis ejuſdem Urbani Prædeceſſoris literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Quare præfati Vicarii Provinciales revera onus Miniſteriatus portant, non ſecus, ac ſi eſſent Miniſtri, aliquando per biennium, quinimo & fere per triennium, ut recens in Provincia *Sancti Gabrielis, & in illa Sancti Joſephi* ejuſdem Ordinis accidiſſe memoratur; decedente in prima Miniſtro Provinciali infra menſem; & in ſecunda Provincia infra ſemeſtre ab electione reſpective, quin præmium, ob ſolum nominis defectum, reportent.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Gildardus conſiderans congruum eſſe, ut qui pares ſunt onere, pares ſint & honore, nomine etiam dictarum Provinciarum, præfatas Urbani Prædeceſſoris literas, ut, eis non obſtantibus, illi tantum Vicarii Provinciales, qui ultra bienniom Provinciam gubernarunt, vel impoſterum gubernaverint, titulo, & præeminentiis Patrum Provinciæ, poſt eos vero, qui Miniſtri Provinciales ante, vel poſt eorum Vicariatum fecerint, gaudere debeant, per Nos moderari, & concedi ſummopere deſiderent; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ,ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur dicti Gildardi votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, de benignitate apoſtolica annuere volentes, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui, referente dilecto Filio Noſtro *Ludovico*, ejuſdem S. R. Eccleſiæ *Cardinali Bellugo* nuncupato, rem undique mature diſcuſſerunt, conſilio, ut Patres, qui ſaltem per biennium Provinciam, uti Vicarii Provinciales, gubernarunt, completo officio, *vocentur, & Patres Provinciæ* ſint, cum prærogativis, quibus iſti gaudent, authoritate Apoſtolica, tenore præſentium decernimus, & ſtatuimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis authoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decernentes pariter præſentes Literas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præfatis Urbani Prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Menſis Maii 1731. Pontificatus Noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Abrogatio Decreti, quo PP. Diſcalceatis præcipiebatur Cantus Gregorianus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Duſſlos Procurator Generalis Ord. Fratrum Minorum Sancti Franciſci *Excalceatorum & Recollectorum* nuncupatorum Ultramontanæ Familiæ, quod alias, nempe anno 1727. poſtquam tunc exiſtens Miniſter Generalis dicti Ordinis per ſuas Encyclicas ad univerſum Ordinem directas, de conſilio felicis record. Benedicti Papæ XIII. Prædeceſſoris noſtri, ordinaverat, ut Fratres in omnibus Conventibus, & Provinciis totius Ordinis, etiam *Fratrum Diſcalceatorum*, cantu Gregoriano in Divino Officio, & Miſſa Conventuali uterentur; ſubinde Benedictus Prædeceſſor ſuo reſcripto per Secretarium Status tunc expedito, Capitulo Generali ejuſdem Ordinis in Civitate Mediolanenſi, ſub gravibus pœnis intimaret, & præciperet, in cujus quidem debitam obedientiam Capitulum Generale præfatum die 4. Junii 1729. celebratum, præfati Apoſtolici mandati mentione, idipſum, ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ pœna, a Guardianis contrafacientibus incurrenda, præcepit.

Verum *Provinciæ Hiſpaniarum, & Indiarum dicti Ordinis a Sancto Petro de Alcantara inſtitutæ*, & ab eo cum cœteris rigidiſſimis Statutis modum canendi humilem, & ſimplicem a muſicis notis omnino alienum acceperunt, qui modus canendi humiliter, & devote in Statutis earumdem Provinciarum Apoſtolica authoritate factis, & confirmatis præcipitur, & tùm in honorem præfati S. Petri, tùm quia eorumdem Diſcalceatorum Strictiori Inſtituto eſt conformis, magnamque ſemper devotionem in Populo excitavit, & per duo, ac amplius integra ſæcola in dictis Provinciis ſervatus fuit.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Religioſi in novo cantu Gregoriano hujuſmodi non levia incommoda & difficultates, experiantur, ob defectum peritorum, qui aliis præcepta Muſicæ tradant, ejuſque Libri pro ſervitio Chori, & aliorum ad id neceſſariorum, nonniſi magnis expenſis comparari poſſint, ac etiam quia grave nimis ſit filiis inſtitutum tam mirabilis Sancti, tanto tempore obſervatum immutare: Nobis propterea dictus Gildardus, tam ſuo, *quàm plurium* ex dictis Provinciis nomine, humiliter ſupplicari fecit, ut de opportuno remedio in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur ipſum Gildardum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, mandatum à memo-

Digitized by Google

memorato Benedicto prædeceſſore Capitulo Generali ſuper cantu Gregoriano in Officio Divino, & Miſſa Conventuali, factum, & ab eodem Capitulo ſub gravibus pœnis Guardianis Conventuum Provinciarum hujuſmodi ordinatum, & intimatum, ut præfertur, *pro iis tantùm Provinciis, in quibus totius Diffinitorii Provincialis conſenſus acceſſerit, & in quibus præteritis temporibus fuerit uſus cantu ſimplici, & non Gregoriano canendi*, ita tamen, ut in unaquaque Provincia uniformis ſit cantus in tota Provincia, authoritate Apoſtolica tenore præſentium moderamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, & quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Julii 1731. Pontificatus Noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quo ſtatuitur ut in Domibus Religioſis Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum ſervetur Clauſura.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti Filii Joſephi a Santa-ella Congregationis Miſſionis, & Procuratoris Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, nomine dilecti etiam Filii moderni Miniſtri Provincialis dictæ Provinciæ, expoſito, quod eadem Provincia, licet pluſquam ſexaginta religioſis Domibus conſtet, Sacraſque Miſſiones in Sinarum Regnis ſedulo conſervet, trecentorum tamen Fratrum Presbyterorum numerum non excedebat, nec omnino excedere valebat; cum illius conſervatio unice penderet a Fratribus dicti Ordinis, qui zelo Dei, & lucri animarum ducti ex Hiſpania, de Superiorum ſuorum licentia, ac Catholicorum Regum ſumptibus, in partes illas remotiſſimas trajiciunt; indeque fiebat, quod tametſi Domus religioſæ prædictæ haberent amplas Eccleſias, & curam animarum, nec non converſionis Infidelium, qui in iis regionibus, præſertim montanis, & locis ſylveſtribus, adhuc ſuperſunt, & capaces forent ſuſtentandi integram Fratrum Familiam; nihilominus, ob deficientiam Religioſorum, nonniſi quatuor, aut quinque, imo quandoque tres, duo, aut etiam unus dumtaxat dictorum Fratrum, quoties nimirum Miſſionarii Hiſpani adventum ſuum diutius remorantur, vel in mari pereunt, ut non ſemel accidit, in unaquaque ex Domibus Religioſis hujuſmodi reſidebant, exceptis dumtaxat Domibus Manillenſi, ubi integra, & de Dilao, ubi media Familia haberi ſolet; Fratres vero Provinciæ prædictæ jam inde ab illius inſtitutione, ac primordio ſemper voluerant, ac procuraverant, ut in omnibus prædictis Domibus Regularis obſervantia, & alia vitam regularem concernentia, quantum pro numero Fratrum in illis degentium, aliiſque rerum circumſtantiis fieri poſſit, cuſtodirentur, & retinerentur, non ſecus, ac ſi eſſent Conventus formales. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod cum aliquibus in dubium revocaretur, an prædicta regularis clauſura in iiſdem Domibus obſervanda foret, ipſæque Domus privilegiis Conventuum gaudere deberent, idem Joſephus, pro majori bono dictæ Provinciæ, ac meliori inibi religioſæ diſciplinæ conſervatione, ſingulas Domos prædictas, quamvis nonniſi ſupra expreſſus Fratrum in eis numerus habeatur, privilegiis Conventuum Ordinis prædicti gaudere, & Clauſuræ regulari hujuſmodi, cæteriſque oneribus, quæ ſuſferre poſſunt, ſubjacere, concedi, ac decerni ſummopere deſiderabat, emanavit a memorata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reve-
„ rendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardina-
„ lium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum,
„ & Regularium præpoſita, ad quam Sanctiſſimus
„ Dominus Noſter Papa ſupplices preces remiſit, at-
„ tenta relatione Procuratoris Generalis, referente
„ Eminentiſſimo Domino Cardinali Belluga Ponen-
„ te, ſtatuit, & Decrevit, in Domibus Religioſis Fra-
„ trum Minorum Diſcalceatorum Sancti Petri de Al-
„ cantara Provinciæ Philippinarum Sancti Gregorii;
„ ſervandam eſſe Clauſuram, utque gaudeant Privi-
„ legiis Conventuum; ſine præjudicio tamen jurium
„ Epiſcoporum, Parochorum, & aliorum Regu-
„ larium, atque Conſtitutionum Apoſtolicarum, &
„ particularium Diſcalceatorum: & quoad acceſſum
„ Religioſorum præfatarum Domorum ad Capitula
„ Provincialia nihil innovetur, ſed ſolitus, & anti-
„ quus illius Provinciæ modus ſervetur, ſub pœ-
„ na nullitatis actorum, ac demum in primodictis
„ Inſulis Philippinis erigere non poſſint Patres Ex-
„ calceati novas Provincias, niſi cum conſenſu Ca-
„ pituli Generalis.

Romæ 20. Julii 1731.

Card. Barberinus.

A. Archiepiſcopus Petren.

§. 1. Cum autem, ſicut dictus Joſephus Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos eumdem Joſephum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a qui-

buſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate ſupradictæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Auguſti 1731. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

F. Card. Oliverius.

SUb die 22. Septembris anni 1731. fel. record. Clemens Papa XII. literis conſuetis *Salvatoris, & Domini Noſtri*, confirmavit quæ Urbanus VIII. decreverat pro neceſſitatibus Terræ Sanctæ.

L I T E R Æ

Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis convocatoriæ ad Congregationem Generalem Romæ habendam anno 1732.

FRATER JOANNES DE SOTO

Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis in Regali congreſſu pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Sancti Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Univerſis, & ſingulis dilectis Nobis in Chriſto Ultramontanæ noſtræ Familiæ Patribus, & Fratribus, Superioribus, & Subditis ſalutem, & ſeraphicam benedictionem.

COngregationem generalem intermediam noſtræ Ultramontanæ Familiæ, poſt triennium ab ultimo Capitulo generali decurſum, in proximo imminentem, ac in vigilia Pentecoſtes anni 1732. die 31. menſis Maii Romæ, & in Conventu noſtro Sanctæ Mariæ de Araceli, ad tenorem Apoſtolicarum, & Generalium noſtri Ordinis Conſtitutionum, aſpirante Patre Luminum, ſub noſtra aſſiſtentia, & præſidentia, vel etiam Delegati noſtri, quando legitimo impedimento detenti ſimus, celebrandam, vobis omnibus per præſentes noſtras facimus, & prout paſtoralis noſtri officii cura exigit, indicimus, & publicamus; atque ad ejus legitimam, & canonicam celebrationem, electionem præſertim Commiſſarii Generalis, juxta percelebrem *Unionis Bullam*, harum ſerie, & ad præſcriptum Statuti Generalis Romani de anno 1678. convocamus Patres noſtros, quibus jus eſt in ipſa generali Congregatione ſuffragium ferre, videlicet Reverendiſſimum Patrem Commiſſarium Generalem Familiæ, Rmum Patrem Commiſſarium Generalem Romanæ Curiæ, Reverendiſſimos PP. ex Vice-Commiſſarios Generales, Admodum RR. PP. Procuratorem Generalem Reformatorum, Definitores Generales Ordinis Nationis Italiæ, Germaniæ, & aliarum integrantium noſtram Ultramontanam Familiam, tam Obſervantes, quam Reformatos. Præcipientes omnibus, & ſingulis per Sanctam obedientiam, & ſub pœnis in Conſtitutionibus Generalibus contentis, quatenus opportuno tempore ad diem præfixam, vigiliam nempe Aſcenſionis Domini, vigeſima prima Maii ejuſdem ſequentis anni in præfato noſtro Conventu perſonaliter compareant, niſi vera, & realis cauſa teſtimoniis fide dignis roborata, & a Definitorii Patribus approbata hujuſmodi, ſtricte mandemus ſub pœnis arbitrio noſtro infligendis, ut nonniſi dumtaxat unicum ſocium eorum quiſque ſecum ducat, & ſi expenſa aliqua in itinere ex neceſſitate facienda ſit, Tertiarium etiam deferre poſſint, qui Sindici Apoſtolici vices gerat, & ipſius nomine expenſas prædictas inevitabiles faciat; ſupradictoſque omnes in Domino monemus, & pro munere noſtri debiti hortamur, ut euntes, & redeuntes cum exemplari modeſtia, religioſa compoſitione, & gravitate ſe gerant, ſicut decet Seraphici P. N. filios, Sanctæ humilitatis, altiſſimæque paupertatis Profeſſores: Præcipientes inſuper, ſub pœna Apoſtaſiæ ipſo facto incurrenda, aliiſque arbitrariis, ne, præter Patres ſupradictos cum ſuis Sociis, & eos, quibus a Nobis, aut Delegato noſtro conceſſa fue-

fuerit licentia ſpecialis, nullus ſub quovis prætextu, aut quæſito colore ad præfatam generalem Congregationem accedere, aut ad hunc effectum è propria Provincia exire audeat, vel præſumat; Miniſtris autem, & Cuſtodibus injungimus, ut ſi quid dignum, aut commendabile, vel etiam neceſſario providendum, aut reſolvendum cognoverint in propriis reſpective Provinciis, aut Cuſtodiis, illud Definitoribus ſuæ Nationis commendent, vel ad generalem Congregationem tranſmittant. Denique, ut a Deo Optimo Maximo bonorum omnium largitore actionum noſtrarum directionem, & felicem agendorum ſucceſſum impetrare valeamus, iis noſtris encyclicis literis acceptis, & in ſingulis Provinciis præfatæ Ultramontanæ Familiæ, earumque Communitatibus ſolemniter promulgatis, preces ad Deum fervide, & inceſſanter fundantur, & a Paſchate Reſurrectionis Domini ſupradicti anni, uſque ad diem electionis faciendæ, qualibet quinta feria ſolemni feſto non impedita, in ſingulis Conventibus decantetur Miſſa de Spiritu Sancto, ac de eodem in Miſſis privatis a Sacerdotibus Collecta recitetur, in Choro poſt Matutinum, Veſperas, & Miſſam Conventualem, ſeu majorem, dicatur hymnus *Veni Creator Spiritus* cum Antiphonis, & Orationibus de Spiritu Sancto, de Immaculata Conceptione Beatæ Mariæ Virginis, & de Seraphico P. N. Franciſco. Ab Aſcenſione autem Domini, uſque ad prædictum Pentecoſtes feſtum excluſive, per Eccleſias, & Clauſtra ſolemnes fiant Proceſſiones, in quibus Litaniæ Sanctorum cum precibus, & Orationibus decantentur: in ipſaque Vigilia Pentecoſtes Religioſi omnes peccata ſua devote confiteantur, quos Patres Confeſſarii auctoritate noſtra ipſis per præſentes conceſſa, ab omnibus Caſibus, & Cenſuris Nobis reſervatis abſolvere valeant, Sacerdotes celebrent, & alii ſacroſanctam Synaxim devote ſumant; Summo mane Sacrum etiam de Spiritu Sancto ſolemniter decantetur, fiatque Proceſſio, ut ſupra; in quibus omnibus Religioſi ſinguli ad Deum pias preces effundere curent pro incolumitate Sanctiſſimi Domini Noſtri Domini Clementis PP. XII. S. R. E. exaltatione, hæreſum extirpatione, & Chriſtianorum Principum pace, & illorum inſuper, quibus Nos, & Noſtra Religio patrocinii, munificentiæ, & beneficii jure adſtringimur; ſummam item, atque infinitam bonitatem enixe, & devote exorantes, ut quæ agenda ſunt, ad ſui laudem, & honorem, ad Noſtri Ordinis incrementum, animarum ſalutem, totiuſque ſuæ Eccleſiæ Sanctæ utilitatem, & profectum cedant, & ea præveniendo aſpiret, & adjuvando proſequatur. Valete Fratres chariſſimi, Deumque pro Nobis ferventiſſime exorate.

Datum Matriti die 23. Octobris 1738.

F. Joannes de Soto
Miniſter Generalis.

De mandato P. S. Rmæ.

F. Joannes Franciſcus de Sorexina
Secret. Generalis Ordinis.

Indulgentia Plenaria Perpetua in Feſto Sacrorum Stigmatum S. P. N. Franciſci.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CŒleſtium munerum Theſauros*, quorum diſpenſationem fidei noſtræ credidit Divina dignatio, libenter erogamus, cum ad fovendam, incitandamque fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Supplicationibus itaque dilecti Filii Joſephi Mariæ ab Ebora Commiſſarii Generalis Curiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, ac etiam totius Ordinis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis favorabiliter aſſenſum præbere cupientes, omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Domorum, tam Fratrum, quam Monialium ubique exiſtentium, dilecto pariter filio Miniſtro Generali ejuſdem Ordinis immediate ſubjectorum, die feſto Commemorationis impreſſionis Sacrorum Stigmatum, quibus dictus Sanctus Franciſcus in Monte Alverniæ Redemptionis noſtræ ſignis mira Dei gratia decoratus fuit, a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, ibique pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, mano alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Auguſti 1731. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

F. Card. Olivarius.

A. R. P. Philippus Ripert loco Patris Chryſogoni de Chaſtain demortui Diffinitor Generalis pro Recollectis Galliæ conſtituitur.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REligionis Zelus &c. Cum itaque, ſicut dilectus filius Gildardus Duffios Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sanctè Franciſci Diſcalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, officium Definitoris Generalis pro Recollectis Franciæ, quod quondam Chryſogonus de Chaſtain Frater expreſſe profeſſus dicti Ordinis, dum viveret, obtinebat, per obitum ejuſdem Chryſogoni vacaverit, & vacet de præſenti; verum inter Recollectos Galliæ nullus de

V 2 præ-

* Chronol. Seraph. *

præſenti reperiatur, qui eidem Chryſogono de jure ſubrogari debeat, cum juxta Statuta Ordinis caveatur expreſſe, ut tantum, illi qui aut Procuratores generalis, aut Commiſſarii Curiæ, ſeu Definitores Generalis fuerint, ſubrogari queant: ipſe Gildardus Procurator Generalis Te, qui, ut ipſe aſſerit, Frater expreſſe profeſſus Ordinis hujuſmodi, ac Definitor, & Ex-Provincialis Provinciæ Sancti Bernardini in Gallia exiſtis, nec non in noviſſimo Capitulo Generali dicti Ordinis Mediolani celebrato, Commiſſarii Provincialis, ſive Pro-Miniſtri officio functus fuiſti, in Definitorem Generalem, in locum præfati Chryſogoni defuncti, conſtitui plurimum deſideret: Nos te, ac præfatum Gildardum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & veſtrum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; ſupplicationibus ipſius Gildardi Procuratoris Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de tua Fide, prudentia, Doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis Zelo plurimum in Domino confiſi, Te in Definitorem Generalem pro Recollectis Franciæ, in locum memorati Chryſogoni defuncti, pro reſiduo temporis, ad quod idem Chryſogonus in officio Definitoris Generalis hujuſmodi durare debebat, cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, Privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium conſtituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ omnibus, & ſingulis præfati Ordinis Superioribus, Fratribus, & perſonis, cœteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut Te ad demandatum tibi per præſentes Definitoris Generalis hujuſmodi officium, illiuſque exercitium, juxta earumdem tenorem præſentium, recipiant, & admittant, teque recognoſcant, & tibi in omnibus idem officium concernentibus faveant, & aſſiſtant, ac decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Septembris 1731. Pontificatus Noſtri anno tertio.

F. Card. Oliverius.

VALENTINA FUNERUM

7. *Decembris* 1731.

CHriſti nomine invocato pro Tribunali ſedentes, & ſolum Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram definitivam ſententiam, quam de juris peritorum conſilio in his ſcriptis ferimus, in cauſa, & cauſis, quæ primo, & in prima, ſeu alia veriori, coram nobis verſæ fuerunt, & vertuntur inſtantis inter V. Conventum, & RR. PP. Sancti Franciſci Strictioris Obſervantiæ Diſcalceatorum Villæ Liriæ, Regni Valentiæ ex una, & RR. Parochum, & Beneficiatos Eccleſiæ Parochialis dictæ Villæ Liriæ partibus ex altera, de, & ſuper obſervatione, & executione infraſcriptorum Decretorum S. Congregation., & Conſtitutionum Apoſtolicarum, videlicet, S. *Rituum Congregationis*. *An liceat Curatis, ſalvis eorum juribus Parochialibus, impedire contra voluntatem hæredum defunctorum, ne Regulares non Curati ad funus Corpora ad quaſvis Eccleſias deferenda, una cum Parochis, & Clericis proceſſionaliter aſſociant?* Et reſpondit: *Regulares in caſu propoſito non poſſe impediri*: Secundo. *An prædicti Curati poſſint cogere hæredes, ſeu executores teſtamentarios ut ſolvant pro Defunctis, qui tumulantur in Eccleſiis Regularium, in quibus Cadavera ſepeliuntur?* Et reſpondit: *Non poſſe cogere*: die 13. Aprilis 1633. confirmat. *a Sanctæ mem. Urbano VIII.* In ejus Conſtitutione incipiente; *Nuper* dat. 25. Junii 1603. inter impreſſ. in Bull. Rom. 188. & penes Romanguer *Ad Conſtitutionem earumdem lib. 3. tit. 9. & p. 3. num.* 24. Item Conſtitutione Sanctæ memoriæ Urbani VIII. impreſſ. *In Bull. Rom. in ordin.* 244. *incipiente: Cum ſicut &c.* 11.*Martii* 1638. ac penes Romanguer *loc.cit. num.* 26. In qua de conſilio Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium demandatur Ordinariis locorum, ut provideant omnino, ne diutius hujuſmodi abuſus tolerentur, & decernant, ne Parochi plus percipere poſſint in ſepulturis, quæ fiunt in Eccleſiis Regularium, quam in propriis, ſeu aliorum Clericorum, non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Item Sacra Congregatio Rituum juxta alias reſoluta reſpondit: *Officium ſuper Cadaveribus in Eccleſiis Regularium ſpectare, & pertinere ad ipſos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ita in poſterum ſervari mandavit, non obſtante contraria conſuetudine*: die 27. Novembris 1688. Ejus Sacræ Congregationis ibi, Juxta reſoluta reſpondit: *Electionem, & numerum Religioſorum pro aſſociandis Cadaveribus ad libitum hæredum defunctorum ſpectare, & pertinere, & ita ubique ſervari debere declaravit*. Et Die 4. Januarii 1640. confirmatur per Sanctæ memoriæ Alexandrum VII. In Conſtitutione impreſſ. in Bull. Rom. La. 95. & penes Romanguer loc. citato num 21. incipient. *Alias*: ſub die 30. Aprilis 1660. Item Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium *cenſuit Oratoribus dandam eſſe infraſcriptam declarationem, alias editam, nempe: Parochis in aſſociatione, ſive occaſione aſſociationis Cadaverum, non licere ingredi Eccleſias Regularium, ſed teneri dimittere eadem Cadavera ad Januam Eccleſiarum, ibique ſolum poſſe benedicere, & dare ultimum vale. Officia vero, & alia munera, quæ hujuſmodi miniſteriis adhiberi ſolent, ab ipſis Regularibus peragi debere, non autem a Parochis, atque ita in præmiſſis omnino dein-*

Digitized by Google

no deinceps fieri , & exequi præſentium vigore mandat, & præcipit, contrariis quibuſcumque non obſtantibus: die 27. Novembris 1651. Confirmatur a Sanctæ mem. Clemente X. in ejus Conſtitutione 57. Bull. Rom., incipiente: *Nuper*; ſub die 18. Januarii 1622. ejus S. Cong. Ad tollendas indebitas exactiones , quæ, ut proponitur, in tumulandis defunctorum corporibus fieri ſolent , Cenſuit injungendum, prout præſentis decreti tenore injunxit, Archiepiſcopo Brunduſino , cœteriſque locorum Ordinariis , ne permittant , ut Parochi , aliique de Clero Sæculari, majorem poſt hac eleemoſinam ſibi attribui faciant ab hæredibus defunctorum , qui in Eccleſiis Regularium prædictorum ſepulturam ſibi elegerint, quam percipere poſſunt, ſi in Parochiali , ſeu alia ipſius Cleri Secularis Eccleſia ſepeliri voluiſſent , contrariis quibuſcumque non obſtantibus; Die 7. Novembris 1640. Ex cujus Sacr. Congregat. attentis narratis , juxta alias reſoluta , cenſuit , functiones funebres ſuper Cadavera defunctorum , quæ in Eccleſiis Regularium contingit ſepeliri , poſt quam ad ſuas Eccleſias pervenerint, ad ipſos Regulares , non ad Parochos , pertinere , & prolude ita in eorum Eccleſiis circa præmiſſa ſervandum eſſe , prout ſervari mandat , & præcipit, non obſtantibus quibuſcumque , die 31. Auguſti 1657. Confirmat. v. g. ſan. mem. Clement. X. in ejus Conſtitutione 58. Bull. Rom. incipient. *Alias, ſub die* 18. Januarii 1672. & penes Romanguer *loco citato num.* 28. *& reſpective ſuper reſtitutione Cadaveris q. Victoriæ Mas, una cum omnibus emolumentis , & funerali pompa in ſequelam etiam reſolutionum* S. Cong. relat. In dicta Conſtitutione ſ. m. Alexandri VII. incipient. *Alias* . Nec non ſuper exemptione à ſolutione quartæ funeralis toti Ordini Sancti Franciſci conceſſa a diverſis Summis Pontificibus , & ſignanter ex Conſtitutione Alexandri IV. de anno 1260. *quæ eſt in* 129. *apud Vadding. tom.* 2. *quarta Clement. IV. de anno* 1265. *in Bull. Cherubin. confirmat. per alias Eugenii IV. ann.* 1439. *impreſſ penes. Vadding., ubi ſuper tom.* 5. *in Ordine in* 166. 7. *Gregor. XI. de ann.* 1374. *apud Cherubin.* 9. *Joan. XII. de ann.* 1410. *apud Vadding. tom.* 5. 8. *Leonis X. anno* 1514. *apud Rodrig.* In collect. privileg. 6. *Sixti IV. penes Cherubin. ann.* 1474. 8. *Pauli IV.* 1555. 51. *Clement. VIII. anno* 1597. 4. *Pauli V. ann.* 1609. *Urbani VIII. anno* 1624. *in Bull. Cherubin. rebuſque aliis &c.* „ Prævia, „ quatenus opus ſit, reintegratione noſtri monitorii , dicimus , pronunciamus , decernimus , declaramus , & definitive ſententiamus , ſupra recenſita decreta dictarum Sacrarum Congregationum , „ una cum dictis Conſtitutionibus confirmatoriis dictorum Decretorum , omneſque recenſitas Conſtitutiones concernentes exemptionem Ordinis Sancti Franciſci a ſolutione quartæ funeralis , obſervanda , & exequenda fore , & eſſe , prout obſervari , & exequi volumus , & mandamus , „ nullumque jus , nullamque actionem dictis Parocho , & Beneficiatis competiiſſe , competere , „ tam circa jus ingrediendi in dictam Eccleſiam dicti Conventus , & inexplendi functiones funebres, contra formam ſupradictam Decretorum , ac Conſtitutionum Apoſtolicarum , quam etiam circa exactionem quartæ funeralis , quæcumque deſuper neceſſaria , & opportuna decernenda , & relaxanda „ fore , & eſſe, prout decernimus , & relaxamus , „ & pro decretis, & relaxatis haberi volumus, & mandamus , dictoſque RR. Patres ab indebite petitis abſolvendos , & liberandos fore , & eſſe , prout abſolvimus , & liberamus , & pro abſolutis , & liberatis haberi volumus , & mandamus .

„ Item pari noſtra ſententia , dicimus , pronunciamus , & definitive ſententiamus fore , & eſſe „ per dict. RR. Parochum , & Beneficiatos reſtituendum Eccleſiæ , & Conventui Cadaver prædictæ „ Victoriæ Mas , una cum funerali pompa , ac omnibus , & ſingulis emolumentis , in eaque fore , „ & eſſe tumulandum, ad formam illius teſtamenti, „ & interim de reſtituendo , ſeu aliud quodcumque „ deſuper neceſſarium , & opportunum decernendum , & relaxandum fore , & eſſe, prout decernimus, & relaxamus , & pro decreto , & relaxato haberi volumus , & mandamus , perpetuumque ſilentium ſuper omnibus præmiſſis dictis RR. „ Parocho, & Beneficiatis imponendum fore , & eſſe, „ prout imponimus , & pro impoſito haberi volumus, & mandamus, victoſque pro victoribus in „ expenſis condemnamus , quarum taxationem nobis , vel cui de jure, impoſterum reſervamus , & „ ita dicimus , pronunciamus , decernimus , declaramus , & definitive ſententiamus , non ſolum „ &c. ſed , & omni &c.

Revocantur diverſæ facultates a Romanis Pontificibus per eorum vivæ vocis oraculum, vel reſcripta, conceſſæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex gregis Dominici curæ, ſibi divinus commiſſæ, more ſeduli Paſtoris, jugiter advigilans, nonnulla , quæ a Prædeceſſoribus ſuis conceſſa noſcuntur, juſtis interdum ſuadentibus cauſis , quibus præſertim Eccleſiaſticæ diſciplinæ conſervationi, animarum Chriſtifidelium ſaluti , ac recto rerum ordini conſulitur, pro Apoſtolici muneris ſui ſolicitudine moderatur, revocat , & immutat , ſicuti, omnibus debitæ conſiderationis trutina perpenſis , conſpicit in Domino ſalubriter expedire .

§. 1. Itaque de nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio , ac etiam motu proprio , & ex certa ſcientia , & matura deliberatione noſtris , deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia , & ſingula infraſcripta indulta, facultates, & gratias, quæ tam ad ſupplicationem partium , quam motu , ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus , a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, vivæ eorum vocis oraculo , vel per reſcripta propria illorum , aut de eorum mandato cujuſvis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinalis, alteriuſve ipſorum Prædeceſſorum, vel Sedis Apoſtolicæ Officialis , & Miniſtri , manu ſignata , quibuſcumque utriuſque ſexus perſonis Sæcularibus , & Regularibus cujuslibet ſtatus, gradus, conditionis , præeminentiæ , ac dignitatis , ſive Eccleſiaſticæ , ſive temporalis exiſtentibus, etiamſi de iis ſpecialis, ac individua mentio , & expreſſio neceſſario facienda foret; Communitatibus quoque , Univerſitatibus , Capitulis , Collegiis , Confraternitatibus, Conventibus , & Monaſteriis cujuſvis Ordinis, Congregationis, Militiæ , etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani , ac Inſtituti , & Societatis , etiam Jeſu , tam Mendicantium , quam non Mendicantium , exemptorum , & non exemptorum , ac quovis tandem privilegio ſuffultorum , nullis prorſus exceptis, quandocumque , & qualitercumque conceſſa fuerunt , tenore præſentium revocamus , caſſamus , tollimus, abroga-

Digitized by Google

abrogamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac revocata, caſſata, ſablata, abrogata, irrita, & annullata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, ac perpetuo fore, neque de cœtaro cuiqaam ſuffragari poſſe, vel debere, decernimus, & declaramus.

§. 2. Indulta autem, Facultates, & Gratiæ hujuſmodi ſuat, quæ ſequuutur, videlicet:

I. Excipiendi Confeſſiones ſive Sæcularium, ſive Regalariam, etiam Monialium, aut aliarum quarumvis perſonarum, in Conventibus, Monaſteriis, ſeu Conſetvatoriis degentium, abſque expreſſa Ordinariorum, ac Superiorum illorum, ad quos pertinet, facultate; nec non eligendi ſibi Confeſſarium ab iis reſpective non approbatum.

II. Abſolvendi quoſcumque ſive Sæculares, ſive Regulares utriaſque ſexus a peccatis, pœnis, & cenſuris, in literis die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari conſuetis, vel alias Sedi Apoſtolicæ, locorumve Ordinariis, aut Superioribus Regularibus quoquo modo reſervatis: prout quoque eligendi Confeſſarium etiam ax legitime ad audiendas Confeſſiones approbatis, qui a peccatis, pœnis, ac cenſuris ſic reſervatis abſolvat.

III. Eximendi, ſeu abſolvendi quemlibet ab obligationa denunciandi in caſibus, quibus denunciatio, juxta præſcriptum Conſtitutionum Apoſtolicarum, ſeu alias, fieri debet.

IV. Utendi quibuſcumque facultatibus, etiam generalitar conceſſis, quoad alitercumqua dictæ Sedi, vel etiam ipſi Romano Pontifici reſervata: ſive per eoa majori, vel minori Pœnitentiariis attributis, durante jubilœo, vel Miſſionum, Exercitiorum Spiritualium, Quadrageſimæ, Adventus, aut alio quovis anni tempore; ſicuti etiam utendi facultatibus, quæ ab officio Pœnitentiariæ Apoſtolicæ aliquando impertiri ſolent.

V. Relaxandi juramenta quælibet, etiamſi de nullo cujuſquam agatur damno, ſeu præjudicio.

VI. Diſpenſandi, ſive commutandi vota quæcumque, licet ſimplicia dumtaxat, ac juramento minime confirmata.

VII. Diſpenſandi cum quibuſvis perſonis Sæcularibus pariter, vel Regularibus ſuper qualibet irregularitate, & inhabilitata quomodocumque, ex delicto, vel defectu, etiam prorſus occultis, proveniente, tam pro exercendis ſuſceptis, quam ſuſcipiendis quibuſvis Ordinibus, ac retinendis, & aſſequendis quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis.

VIII. Diſpenſandi ſuper quocumque impedimento, quantumvis occulto, Matrimonium dirimante, ſive agatur de Matrimonio contrahendo, ſive de convalidando jam contracto.

IX. Convalidandi titulos Beneficiorum Eccleſiaſticorum ſimoniace, vel ex alio quovis capite invalide obtentorum: ac condonandi fructus qualitercumque indebite perceptos: aut componendi ſuper iiſdem fructibus.

X. Celebrandi Miſſam, itineris, aliave occaſione, in quocumque loco ſuper Altari portatili, ſive extra tempus ab Eccleſia definitum: vel non ſervandi omnis, & ſingula ab ipſa Eccleſia præcepta, & ordinata circa celebrationem Miſſæ, & adminiſtrationem Sanctiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti.

XI. Officium Divinum abſque legitima cauſa non recitandi, illudve commutandi in alias preces, vel opera pia, ſive recitandi unum officium pro alio, aut extra tempus ab Eccleſia ſtatutum: vel ſuper præmiſſis cum aliis diſpenſandi.

XII. Indulta quæcumque a Regularibus utriuſque itidem ſexus obtenta, votum paupertatis quomodolibet lædentia, aut Regulari Obſervantiæ, Apoſtolicis Conſtitutionibus, propriique Ordinis, ſeu Inſtituti Statutis contraria, vel adverſantia.

XIII. Facultas Regularibus alloquendi Moniales, etiam Conſanguineas, aliaſqua perſonas intra Clauſuram degentes, abſque peculiari Superiorum, ad quos quomodocumque ſpectat, licentia.

XIV. Indulta, Facultates, & Gratias mox relata, eorumve aliqua in toto, vel in parte, indefinite, vel ad tempus, & in caſu particulari, ſeu alio quovis modo aliis communicandi.

§. 3. Quæ quidem omnia, & ſingula, etiamſi ſub quibuslibet aliis, quantumvis amplis verborum formis, & tenoribus conceſſa, & impetrata fuerint, quoad utrumqua forum, ac generaliter, ſiva res ſit de caſa occulto, ſive de publico, revocata, & abrogata aſſa, ac intelligi, & cenſeri debere ſtatuimus.

§. 4. Diſtricta propterea prohibemus, ne quiſquam deinceps indultis, facultatibus, & gratiis ſic per Nos ravocatis, & abrogatis, ullatenus uti audeat ſeu præſumat, ſub pœna excommunicationis, ac privationis Officiorum, Dignitatum, & quorumvis Beneficiorum obtentorum, vocis activæ & paſſivæ, nec non inhabilitatis ad audiendas Confeſſiones, & ad officia, Dignitates, & Beneficia hujuſmodi in futurum obtinenda, ipſo facto, abſque ulla alia declarationa per tranſgreſſorea reſpectiva incurranda, a qua nonniſi a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam quoad axcommunicationem præfatam in mortis articulo conſtituti, abſolutionis, diſpenſationis, ſeu rehabilitationis beneficium valeant obtinere.

§. 5. Noverint inſuper Pœnitentes, & alii Fideles, abſolutiones, diſpenſationes, relaxationes, commutationes, convalidationes, compoſitiones, & alia ejuſmodi, ſi quæ in poſterum contra hanc noſtram prohibitionem obtinuerint, nulla fora, nulliuſque roboris, ac momenti.

§. 6. Cœterum per præſentes non intendimus revocare ſupradicta indulta, facultates, gratias, quæ per quaſvis literas Apoſtolicas, atiam in ſimili forma Brevis expeditas, vel reſcripta a S. R. E. præfatæ Cardinalium, aut Romanæ Curiæ Prælatorum, aliiſve Almæ Urbis Congregationibus edita, & ab eiſdem Prædeceſſoribus approbata; necnon per dictum officium Pœnitantiariæ Apoſtolicæ quandocumque conceſſa fuerint, ſeu amanaverint: quæ ſalva, ac firma remanere volumus.

§. 7. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in controverſiam vocari, aut adverſus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium intentari, vel impetrari nullatenus poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces axiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros affectus ſortiri, & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & aucto-

rita-

Digitized by Google

ritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, quarumlibet Eccleſiarum, Ordinum, Congregationum, Militiarum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, Inſtitutorum, Societatum, etiam Jeſu, Communitatum, Univerſitatum, Capitulorum, Collegiorum, Confraternitatum, Conventuum, & Monaſteriorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac Conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovatis.

§. 9. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe, ac pleniſſime, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 10. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, ſeu earum exempla, ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & Acie Campi Floræ de Urbe præfata, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent. Utque ipſarum literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Februarii 1732. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

F. Card. Oliverius.

Plura Privilegia a Benedicto XIII. Mendicantibus conceſſa revocantur, & ad terminos juris communis reducuntur.

C L E M E N S

E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, quem Cœleſtis Pater Familias vineæ ſuæ cuſtodiendæ præpoſuit, die, noctuque Operarios impigre in ea laborantes circumſpicit, congruam, imo amplam mercedem eis largiturus, ut vinea probis Agricolis, hoc pacto, ad eam alacrius excolendam, incumbentibus uberiori proventu fructificare poſſit.

Sane felicis recordationis Prædeceſſor noſter Benedictus Papa XIII. ſtrenuas Ordinum Regularium, & Mendicantium Cohortes hanc Domini vineam, atque agrum Eccleſiæ indeſinenter colere conſpicatus, ac paterno erga eos animo affectus, *quo etiam nos ipſi utique afficimur*, plura eis privilegia conceſſit; ratus ea pari voluntate univerſim excipienda: quod tamen ſecus eveniſſe non ad Supremi Sacerdotii apicem, diſponente Domino, evecti ægre intelleximus; inde nimirum, præter omnem expectationem noſtram, variis litibus, & controverſiis exortis, ac niſi opportune occurratur, fortaſſe impoſterum exorituris. Quare nonnullis ex hujuſmodi literis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis mature perpenſis, ad ſedandos rumores propterea excitatos, mutuamque, & vere Chriſtianam inter Epiſcopos, & Regulares Familias, ac etiam Seculares Ordines, & ſodalitates, publicaſque Univerſitates, benevolentiam, & pacem ubique in Eccleſia ſervandam, de conſilio nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus in hanc ſententiam devenimus, ut ſubſequentibus literis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, eodem Pontifice Benedicto ſedente, vulgatis, aliquam moderationem auctoritate noſtra adhibendam eſſe decerneremus. Literæ vero ipſæ, & Conſtitutiones Ordinibus Regularibus pridem conceſſæ, hæ ſunt.

„ Editæ quarto Idus Decembris Anno Domini
„ 1725. quæ incipiunt: *Paterna*. Aliæ nono Kalen-
„ das Junias 1726. quæ incipiunt: *Ratio Apoſtoli-*
„ *ci Miniſterii*. Aliæ, tertio nonas Julias ejuſdem an-
„ ni, quæ incipiunt: *Singularis devotio*. Aliæ octa-
„ va Auguſti ejuſdem anni, quæ incipiunt: *Exponi*
„ *nobis nuper fecerunt*. Aliæ Kalendis Septembris
„ ejuſdem anni, quæ incipiunt: *Vitæ, & morum*
„ *integritas*. Aliæ, Kalendis Januarii anni 1727.
„ quæ incipiunt: *Liberter*. Aliæ quinto nonas Mar-
„ tias ejuſdem anni, quæ incipiunt: *Loca Sancta*.
„ Aliæ Kalendis Aprilis ejuſdem anni, quæ inci-
„ piunt: *Ex quo Sedes*. Aliæ, quinto nonas Aprilis
„ ejuſdem anni, quæ incipiunt: *Summe decet*. Aliæ,
„ ſeptimo Kalendas Junias ejuſdem anni, quæ incipiunt:
„ *Pretioſus*; una cum declarationibus ſub die 28.
„ Septembris anni 1728. ab eodem Pontifice factis
„ ſuper quibuſdam dubiis, circa intelligentiam re-
„ rum in ipſa Conſtitutione contentarum, exor-
„ tis. Aliæ, vigeſima prima Martii anni 1729. quæ
„ incipiunt: *Exponi nobis fecit*. Aliæ demum ſe-
„ ptimo Kalendas Aprilis ejuſdem anni 1729. quæ
„ incipiunt: *In Sede*.

Quam-

Quamvis autem hae omnia, & ſingula ex ejuſdem recolendæ memoriæ Benedicti, pia, & laudabili erga Regularium Familias voluntate, profecta fuerint, quos ipſe ob eorum Zelum de ſalute animarum, Religionis fervorem, doctrinam, & regularis diſciplinæ obſervantiam, magna, ac vere paterna dilectione proſequebatur (Noſque ipſi æque proſequimur) conceſſa, extenſa, decreta, confirmata, & declarata fuerint; Nos tamen, qui poſt varias altercationes, & difficultates de iiſdem literis, & Conſtitutionibus excitatas, optatam Sanctæ Dei Eccleſiæ tranquillitatem præ oculis habemus, volentes, ut univerſis Dominici Gregis Paſtoribus, ac præſertim Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis in partem ſolicitudinis noſtræ vocatis liberum jurium ſuorum, quæ ſummi Dei gloriam, & animarum ſalutem reſpiciunt, in illorum Diœceſibus exercitium ſervetur; quæque illud quomodocumque impedire, & lædere fortaſſe poſſunt, pro virili noſtra penitus amovere cupientes, quemadmodum alias Romani Pontifices Anteceſſores noſtri ſæpius egerunt: Nos quoque ad præſervandum iiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac quibuſcumque aliis ordinibus, ac cœtibus Eccleſiaſticis, & Sæcularibus ſuorum jurium exercitium, & poſſeſſionem, amovendamque quarumcumque diſſenſionum, & litium occaſionem, ex conceſſa nobis divinitus Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eorumdem Anteceſſorum noſtrorum Pontificum Romanorum veſtigiis inhærendo, ſtatuimus, & decernimus, de omnibus, & ſingulis prædictis literis, & Conſtitutionibus, quæ ab eodem Anteceſſore noſtro Benedicto prodierunt; nec non de omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, Indultis, exemptionibus, facultatibus, & declarationibus in iiſdem contentis, eam deinceps deciſionem, ac judicium, etiam in foro conſcientiæ habendum, quod ſive ex jure communi, ſive ex Concilio Tridentino, ſive ex Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, ſive alias legitime habeatur, antequam eædem literæ, & declarationes ab eodem Benedicto conceſſæ fuiſſent; perinde ſcilicet, ac ſi illæ non emanaſſent: ad quam diſpoſitionem, ejuſque priſtinum ſtatum, ac terminum omnia ſuperius enunciata omnino reducimus, & reducta eſſe volumus, ita ut impoſterum ſupradicti Ordines Regulares earumdem literarum, & Conſtitutionum uſu, commodo, & effectu penitus carere debere intelligantur.

Hinc ad præmiſſorum effectum, pro nullis, & infectis haberi volumus omnia decreta irritantia, prohibitiones, declarationes, mandata, & quæcumque in literis, & Conſtitutionibus prædictis quomodolibet appoſita, atque alia earumdem occaſione facta, huic reductioni, decreto, & voluntati noſtræ quomodocumque adverſantia, quibuſcumque ea eſſent concepta formulis, ac præſervationibus, declarationibus, modificationibus, reſtrictionibus, explicationibus, derogatoriarum derogatoriis, aliiſque validiſſimis, efficaciſſimis, & inviolabilibus clauſulis, præſertim, quod ſemper in data cuicumque Conſtitutioni illarum revocatoriæ impoſterum edendæ, poſteriores cenſeantur: etiam motu proprio, & poteſtatis pari plenitudine, ac ex certa ſcientia, etiam conſiſtorialiter, etiam pro conſervatione ſtatus Regularis; etiam in vim contractus, & ſtipulationis inter Sedem Apoſtolicam, & Ordines prædictos initæ, quam ad hujuſmodi effectum reſcindimus, & ex nunc rexciſſam, nulliuſque roboris, & momenti eſſe volumus, & decernimus: ideoque omnes diſſenſiones, Altercationes, & Lites coram quibuſcumque Judicibus ordinariis, extraordinariis, & commiſſariis, etiam Cauſarum Palatii noſtri Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, necnon quacumque eorumdem Cardinalium Congregatione, prædictarum literarum, & Conſtitutionum occaſione etiam motas, necdum deciſas, aut finitas, vel etiam quæ jam deciſæ eſſent, ſi modo tractum habeant ſucceſſivum, eaſque rurſus impoſterum excitari contingat, *juxta Juris Communis Concilii Tridentini Decretorum, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, ac præſentem hanc noſtram diſpoſitionem, nec aliter decidendas eſſe præcipimus*. Futura vero dubia, & difficultates ubicumque, & quandocumque oriantur, ad Nos, & Sedem Apoſtolicam, ad quam Pontificiarum Conſtitutionum, atque Eccleſiaſticarum Sanctionum interpretatio pertinet, referenda eſſe decernimus.

Itaque omnia, & ſingula hactenus memorata, necnon præſentes, etiam ex eo, quod cauſæ, ob quas emanaverint, comprobatæ, expreſſæ, & verificatæ, aut in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque iiſdem conſenſerint, vel alias ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel cauſa, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, ſive alio quovis defectu notari, & impugnari, argui, infringi, retractari, in jus, vel controverſiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu concedi, nullatenus poſſe; ſed eas, ac omnia, & ſingula in eis contenta, ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari omnino ſtatuimus: ſicque, & non alias, per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii noſtri Auditores, ac prædictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, quavis auctoritate, & facultate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri, & interpretari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & decretum eſſe volumus. Non obſtantibus præmiſſis, necnon noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, necnon omnibus, & ſingulis prædicti Benedicti Prædeceſſoris deciſionibus, ac declarationibus ſuper dubiis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnium, & ſingulorum Ordinum prædictorum, ac eorum cuilibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam mare magnum, vel alias quomodocumque nuncupatis, literiſque Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, aliiſque decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis; quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum omnium, & ſingulorum tenores iiſdem præſentibus pro plene,

& ſuſ-

& ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque quomodolibet contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut eædem præſentes in Valvis Baſilicarum S. Joannis in Laterano, & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, affixæ quoſcumque illæ reſpicient, arctent, & afficiant perindè, ac ſi unicuique coram, & perſonaliter intimatæ fuiſſent, utque earumdem tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ etiam præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtri ſtatuti, decreti, voluntatis, moderationis, & reductionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſecundo, tertio Kalendas Aprilis, Pontificatus noſtri anno ſecundo.

A. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

Cum tempus accederet celebrandi Romæ Congregationem Generalem, & Reverendiſſimus P. N. Miniſter gravibus diſtentus curis eidem præſens adeſſe non poſſet, ut habebat in votis, Præſidem illius conſtituit Adm. R. P. Bernardum Monterde Procuratorem Generalem Ordinis per ſequentes literas, quæ lectæ fuerunt in plena Communitate Fratrum de Aracœli.

FR. JOANNES DE SOTO

Sacræ Theologiæ Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis in Senatu pro Immaculata Conceptione Theologus, & totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Dilecto plurimum a Nobis in Chriſto Admodum R. P. F. Bernardo Monterde Provinciæ noſtræ Aragoniæ Lectori Jubilato, & ex-Miniſtro, & Ordinis Noſtri apud Romanam Curiam Procuratori Generali ſalutem in Domino ſempiternam.

Imminente jam tempore, quo ex generalibus noſtris, & Apoſtolicæ Sedis Conſtitutionibus, Reverendiſſimo Patre Fratre Creſcentio Kriſper, Commiſſario Generali noſtræ Familiæ Ultramontanæ explente officium ſuum, prudentiſſimo, fideliſſimo, & ſinceriſſimo Zelo adminiſtratum, Congregatio Generalis dudum a Nobis jam intimata, ad eligendum ſucceſſorem ipſius demum habenda eſt, ad momentoſum iſtud negotium totam intendimus mentem noſtram, aſſiduiſque precibus ad Auctorem omnis dati optimi, omniſque doni perfecti, ut proſperè illud, atque utiliter in Domino cedat ſollicitamus. Optavimus quidem ad eamdem Congregationem adducere præſentiam noſtram, & Præſidentiam in ipſa exercere Nobis a Jure datam, ut nimirum, quem profectum publicum, ſplendoremque Ordinis in votis habemus, Deo adjuvante conatus noſtros, opera etiam promoveremus. Sed cum immediati gubernii noſtri graviſſimæ Nos curæ urgeant, quæ cautam noſtram abſentiam pati nequaquam poſſunt, muneriſque Nobis crediti ſollicitudo eo potius flectenda ſit, quo preſſius major neceſſitas expoſtulat ipſam ut ſibi debitam; temperandum eſt deſiderio accedendi ad Congregationem Generalem prædictam, & alteri Præſidentia ipſius facienda vices noſtras optime impleturo. Cum igitur Tu ea maturitate, prudentia, & doctrina, rerumque probe agendarum dexteritate ſis, de qua pro hujus rei gravitate, ac dignitate ſatis confidere valeamus, vigore præſentium auctoritatem noſtram in Te transferimus, ad effectum celebrandi Generalem prædictam Congregationem, & in ea noſtro loco, & nomine præſidendi, atque ad id tibi communicamus votum conſultivum, electivum, & deciſivum, ut ſcilicet omnia, & ſingula, quæ ad eamdem, & in eadem agenda ſunt, & Zelo, & Jure, quo convenit, coordines, & exequaris. Proinde in noſtro Romano Conventu Sanctæ Mariæ de Aracœli, quem tali Congregationi præfiximus, & Electoribus intimavimus, ipſis primum conſultis, & auditis, uti de jure præſtandum eſt, in proxima Vigilia Pentecoſtes devenies conſueta methodo ad ejus celebrationem, aſſumptiſque tecum de Primorum conſilio duobus Diſquiſitoribus, cum quibus aperias, & examines ſchedulas, quibus electio ſecreta facienda eſt, quæque a ſingulis Electoribus ſupradictis juramentum præſtantibus coram Imagine Sanctiſſimi Crucifixi de meliori eligendo in urnam de more ſunt inferendæ, ubi rite, ac canonice, Deo adjuvante, electio ſecuta fuerit, auctoritatem Tibi quoque concedimus Commiſſarium Generalem recens electum in ſuo munere confirmandi, & in poſſeſſionem omnium jurium ſpectantium ad ſuum novum officium immittendi. Quoad alia vero, quæ in ejuſmodi Congregationibus tractari poſſunt, etſi rebus urgentibus aptum remedium apponi debeat, inſiſtas tamen, ut ſtatuta potius vetera inſtaurentur, quam ut non duratura, niſi ad triennium, denuo proponantur: atque ubi auſpice Deo ille in Superiorem electus fuerit, uti de tuo, & Electorum perſpecto Zelo Nobis omnino ſperandum eſt, qui verbo, & opere aſſertor futurus ſit Generalium noſtrarum Conſtitutionum, in hoc uno ita ſe reputent tanquam ſi leges fortiſſimas condidiſſent. Macte igitur animis, & implorata perpetim divina ope, omnem tuam exere ſedulitatem: ſicuti enim Tibi fidimus ductum rei Ordini noſtro, ſi feliciter eſſecit, multum commodi allaturam, ita præcipimus, ut eam rite proſequi, & dirigere valeas, omnibus, & ſingulis Superioribus, & Subditis noſtræ Juriſdictioni ſubjectis, in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrenda, ut te in Præſidentem præfatæ Generalis Congregationis, a Nobis per iſtas literas nominatum, inſtitutum, & declaratum, ſubordinatione, qua convenit, ſuſcipiant, & recognoſcant, atque Tibi in omnibus ad Præſidentiam hujuſmodi quomodolibet pertinentibus obediant, & obſequantur.

Datum Matriti apud Sanctum Franciſcum, die 26. Januarii anni 1732.

F. Joannes de Soto
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato P. S. Reviſſæ.
F. Joannes Franciſcus a Sorexina
Secret. Generalis Ordinis.

ACTA

CELEBERRIMÆ CONGREGATIONIS GENERALIS ROMANÆ

Habitæ in Aula Conſiſtoriali Secreta Palatii Quirinalis.

PRÆSIDENTE SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

CLEMENTE XII.

PONTIFICE MAXIMO,

ET ORDINIS PROTECTORE,

Non in Vigilia Pentecoſtes,

Sed ex diſpoſitione Apoſtolica die immediate præcedenti, ſcilicet

30. Maii 1732.

PRodierat, ut diximus, Breve Pontificium, quo A. R. P. Thomas a Cento Definitor Generalis ſupranumerarius fuerat inſtitutus; cum hac tamen clauſula, ut adveniente caſu vacantiæ per mortem, aut renunciationem alicujus Definitoris Generalis de numero, ipſe ſtatim cederet in locum ipſius. Contigit autem, ut moreretur A. R. P. Joannes Maria ab Auguſta Siculus, cujus proinde locus occupandus videbatur a memorato Patre Thoma a Cento. Verum non ita factum eſt, nec fieri poterat. Siquidem Patres utriuſque Siciliæ oppoſuerunt Conſtitutiones Ordinis, quibus eorum Nationi, ex qua dictus P. Thomas non erat, tres præſcribuntur Definitores Generales. Itaque loco demortui ſubrogatus fuit A. R. P. Cajetanus a Laurino, Lector Jubilatus Provinciæ Principatus, & tunc P. Commiſſario Generali Familiæ a Secretis. Sed neque propterea ſatis fuerat proviſum: PP. namque Obſervantes ſeptem habuiſſent Definitores Generales, & PP. Reformati quatuor, juxta Ordinis ſtatuta. Neceſſe igitur fuit alter quoque ex Reformatis ad idem munus aſſumi, fuitque A. R. P. Felix Romanus ex-Procurator Generalis.

Cum porro videretur electio Commiſſarii Generalis Familiæ probabiliter ceſſura in Reverendiſſimum Patrem Joſephum Mariam Eborenſem, qui tunc erat Commiſſarius Generalis Romanæ Curiæ, cumque aliunde videretur etiam ſublata P. Generali facultate eligendi illius loco quemcumque voluiſſet, juxta Apoſtolicum Benedicti XIII. Reſcriptum, quo derogabatur Conſtitutioni Innocentii XII. qua in caſu vacantiæ Officialium Generalium Curiæ ſtatuitur recurrendum eſſe ad Summum Pontificem, ex quo ipſe Clemens XII. Conſtitut. incipient. *Romanus Pontifex Gregis Dominici &c.* dat. 12. Februarii 1732. revocaverat, ac caſſaverat, *Indulta quæcumque a Regularibus utriuſque Sexus obtenta, votum paupertatis quomodolibet lædentia, aut Regulari Obſervantiæ, Apoſtolicis Conſtitutionibus, propriiſque Ordinis, ſeu Inſtituti ſtatutis contraria, vel adverſantia &c.* & a rec. mem. Benedicto XIII. conceſſa; Supplex proinde libellus S. S. fuit oblatus, quo expoſtulabatur, ut in Caſu prædictæ vacantiæ dignaretur relinquere P. Generali facultatem eligendi, juxta memoratum Benedictinum Reſcriptum. Verum petitis non annuit Pontifex, qui ita juſſit reſcribi: *Ex audientia Sanctiſſimi, Sanctiſſimus mandavit pro nunc ſervari Brevia ſan. mem. Innocentii XII.*

Marcellus Archiepiſcopus Nazianzenus Auditor.

Quibus Pontificis auctoritate ita compoſitis, habita fuit.

Seſſio Prima die 25. Maii.

REverendiſſimus Pater Creſcentius Kriſper Commiſſarius Generalis, aſſumptis Patribus Definitorii Generalis, cellam A. R. P. Bernardi Monterde adivit, & repetita literarum Patentalium lectura, quibus Præſes Congregationis Generalis a Reverendiſſimo Patre noſtro Joanne de Soto Miniſtro Generali inſtituebatur, omnes Definitorii Patres eumdem in tali caractere inſtitutum debitis obſequiis, & gratulationis argumentis agnoverunt.

Eadem die.

In Secretarium Definitorii Generalis aſſumptus fuit Adm. Rev. Pater Cajetanus a Laurino Provinciæ Principatus Alumnus, Ciſmontanæ Familiæ Secretarius Generalis, & Definitor Generalis ſubrogatus pro Natione utriuſque Siciliæ, ob mortem Adm. R. P. Joannis Mariæ ab Auguſta, idque ſpeciali Summi Pontificis deliberatione.

Die 26. Maii.

In ſolita Camera Reſidentiæ congregatis Patribus, ut Sindicatum Reverendiſſimi Patris Creſcentii Kriſper, eo tamen a Congreſſu abſente, exciperent, cum nulli adverſus ejuſdem gubernium producti fuerint conqueſtus, quinimo voce, ſcriptoque, dexteritatis, Prudentiæ, & Fraternæ charitatis Titulis fuerit commendatum, eodem Reverendiſſimo per Secretarium accerſito, almique congreſſus cellam ingreſſo, poſt quamplurima plauſus, & gratulationis officia, ut in ejus laudem hujuſmodi Sindicatus Teſtimonium relaxaretur, Secretario Definitorii generalis Adm. R. P. Præſes impoſuit.

Eadem die.

Auditores Cauſarum pro Obſervantibus deputati ſunt, Adm. RR. PP. Clemens, & Pacificus de Roma. Pro Reformatis vero Adm. RR. PP. Deodatus a Mompeo, & Franciſcus Maria ab Albano.

Libri exhibentes Terræ Sanctæ computus per Adm RR. PP. Jacobum de Luca, & Antoninum Mariam de Mediolano examinentur.

Die 27. Maii.

Patri Hyacintho de Morano, eo, quod alii ſuæ Provinciæ Obſervantis Calabriæ, ut in ſupplici libello aſſe-

aſſeverat, in Capitulis Generalibus Romano, & Mediolanenſi inter Patres aggregationem obtinuerunt, & ipſi horum exemplo aggregari poſtulanti, Congregatio Generalis reſpondet, Patrum aggregationem limites ſuæ facultatis, quinimò, & ejuſdem Capituli Generalis excedere; quapropter relata exempla in facto nequaquam ſubſiſtere exiſtimans, Reverendiſſimo Superiori Generali committit, ut a Patre Provinciali Calabriæ authenticas copias Aggregationis duorum Patrum, quos Orator in exemplum vocavit, exquirat, & juxta Ordinis Conſtitutiones provideat.

Adm. R. P. Carolo de Como Definitore Generali Reformatorum adhuc minime comparente, ne Congreſſus generalis unius deſtituatur conſilio, & voto, cum ob temporis anguſtiam alios, quibus de jure, vocare impoſſibile ſit, juxta Ordinis Conſtitutiones, Adm. R. P. Gaudentius de Genua pro parte Reformatorum Secretarius Generalis ejuſdem loco interim ſufficitur:

Eadem die.

Provincia Genuæ Obſervantium pro Alternativa in tres Cuſtodias inſtante, Congregatio Generalis poſtulatis annuens, Officiali Curiæ, ut ſupplicetur Sanctiſſimo, committit, dummodo prima electio Miniſtri Provincialis poſt obtentam alternativam, a Cuſtodia incipiat, quæ nec in immediato, nec in antecedenti Provinciali Capitulo, Provincialem obtinuit.

Ad effectum perducta diviſione Lithuaniæ a Polonia Minori in ultimo Generali Capitulo demandata, orto dubio, an Conventus Tykocinienſis ad Lithuanos, vel Polonos pertineat, Reverendiſſimo Superiori Generali relinquitur illi Provinciæ Conventum in controverſiam adductum incorporare, in cujus diſtrictu, vel Territorio exiſtere conſtiterit.

Inſtantia Provinciæ Boſnæ diviſionem quo ad aliquot Conventus Dalmatiæ expoſtulantis futuro Capitulo Generali remittitur.

Congregatio Generalis, quantum in ſe eſt, conſenſum exhibet Provinciæ Ruſſiæ, ut aliquas Reſidentias in Conventus erigere poſſit, ſervata in reliquis conditionum ſerie per Conſtitutiones Ordinis, & Apoſtolica præſcripta.

Cum nonnulli Commiſſarii Terræ Sanctæ, præſertim Neapolis, & Siciliæ, facultatem in ſcriptis petere, & nomina mittendorum occaſione Miſſionis, vulgo *Condotta*, Superioribus Generalibus aperire, etſi moniti, negligant, Reverendiſſimo Superiori Generali ſtrenue commendatur, ut perſpecta injuria ejus auctoritati in hac parte irrogata, iterum moneantur, & ſi monita ſpreverint, juris remediis cogantur.

Die 28. Maii.

Lectis Epiſtola Adm. Rev. Patris Caroli de Novocomo Definitoris Generalis, atque atteſtationibus Definitorii Provinciæ Reformatæ Mediolanenſis Reverendiſſimo Patri Creſcentio Kriſper tranſmiſſis, ejuſdem inhabilitatem ad iter proſequendum pro acceſſu ad Urbem, ob Podagram, qua laborat, aperientibus, ob temporis anguſtiam, qua alium digniorem, juxta Ordinis Conſtitutiones, vocare non permittitur, in ejus locum Adm. Rev. Pater Gaudentius de Genua Secretarius generalis Reformatorum, in eadem forma ſubſtitutus, qua antea declaratus fuerat, confirmatur.

Cum Commiſſarii Terræ Sanctæ eleemoſynarum computum tranſmittere neglexerint, nec ſtatutis generalibus id præcipientibus, in hac parte paruerint, omnino Reverendiſſimus Commiſſarius Generalis ſtrictiſſimam hujuſce rei rationem exquirat, corrigat, puniat, cogatque ad computus hujuſmodi continuo tranſmittendos, ordine quidem, & methodo in Conſtitutionibus præfixo, minime tamen retardata Computuum exhibitione Patris Commiſſarii Terræ Sanctæ Romæ exiſtentis, cui talis obligatio una ex his diebus, nomine Congregationis Generalis, intimetur.

Statutum, quo præcipitur, ut Commiſſarii Terræ Sanctæ non deputent proprio arbitratu Fratres ad quæſtuandum, ſed ſi quos adinvenerint, moribus, vitaque probatos, in hujuſmodi adhibeant ſervitium, approbantibus tamen Provinciarum Miniſtris, & Definitorio earumdem, prorſus executioni mandetur.

Uniformiter præſcripto in Capitulo Generali Romano de anno 1723. Pater Guardianus Hieroſolymitanus omnino ſe abſtineat a vocandis Fratribus in Terram Sanctam ſuis literis obedientialibus, aut facultativis, ſub pœna Apoſtaſiæ cum hujuſmodi literis diſcedentibus.

Familiæ Conventus Sancti Secundi Provintiæ Obſervantis Bononiæ ab onere recitandi viginti octo Defunctorum Officia annuatim exonerari expoſcenti, auditis Patribus pro negotiis Obſervantium a Congregatione generali deputatis, reſpondetur memoratam ſuffragiorum recitationem ſuſtinendam eſſe, ne Benefactorum Animabus præjudicium inferatur, & etiam, quia Congregatio generalis hanc ſibi non poteſt attribuere facultatem.

Conſtito aliquot Jubilatos Provinciæ Obſervantis Marchiæ nolle præcedentiam cedere Patri Joanni Antonio de Muro Vallium, olim in Provincia Albaniæ Miniſtro Provinciali, quamquam in Capitulo Generali Mediolanenſi in favorem ejuſdem adjudicatum fuerit, Congregatio generalis commendat Reverendiſſimo Commiſſario Generali, ut acriter reprehendantur, & ad obtemperandum juſſibus præfati Generalis Capituli cogantur.

Excitatis clamoribus de nimium laxata vivendi licentia Fratrum apud Conventus Minoricæ degentium, occaſione deputationis novi Commiſſarii Provincialis pro iiſdem Conventibus, Congregatio Generalis enixè commendat Reverendiſſimo Superiori Generali, ut de Superiore provideat zelo, charitate, prudentia prædito, accepta prius a Diſcretis, vel Fratribus eorumdem Conventuum fideli notula quoad ſubjectorum merita, & aptitudinem pro ſuſtinendo præfatum Commiſſarii Provincialis onus ad Regulæ noſtræ tramitem.

Cum puſilla Provincia Albaniæ, ex relatione Patris Miniſtri Provincialis, pro Novitiorum inſtructione aliquo indigeat harum Provinciarum Sacerdote ſufficienti doctrina, moribus, & prudentia probato, Reverendiſſimus Superior Generalis, pro ſui providentia, ſtudeat, aut viros aliquot probos ex his Provinciis illuc mittere, aut alio, ut in Domino videbitur, medio huic indigentiæ paterne occurrere.

Sequuntur ſubſcriptiones Definitorum Generalium, & Patrum Ordinis.

F. Cajetanus a Laurino.
Definitorii Generalis Secretarius.

Die 30. Maii .

Stetnte hec die ſpro Congrrgatione Generali coram Senctiſſimo celebranda , omnee Fratrea mane ex aliis quoque Urbis Cœnobiie , ſcilicet Sancti Bartholomæi ad Inſulam , Sancti Francifci ad Ripem , Sancti Petri in Monte Aureo , Sancti Bonaventuræ , & Sancti Iſidori , in templum Aracœlitanum præmoniti convenerunt , ibique recto ordine diſpoſiti proceſſionaliter ad Pelatium Quirinale , canentes Litanias Sanctorum , ſe contulerunt , & perſolutis conſuetis orationibus in Sacello Pontificio , in eodem cuncti remanſerunt , vocatis interim Electoribus ad Aulem conſiſtorialem . In hujus fronte erat Thronus Pontificius , in medio Aulæ Menſa pro Diſquiſitoribus , & ex utroque latere ſcamna paululum elate aulæis Belgicis cooperta , una cum certa , atramentariis , thecisque arenariis ad Electorum commodum . Venit itaque Pontifex , qui omnibus benedictionem impertitus , ſolium conſcendit ; ac juſſis egredi cœteris nullam in re peregende partem habentibus , remanſerunt Cardinales Diſquiſitoree , Præfectus Palatio Apoſtolico , Auditor Sanctiſſimi , & Magiſter Cœremoniarum . Cardinales Diſquiſitores a Sanctitate Sua delecti , fuerunt Eminentiſſimi , & Reverendiſſimi Domini F. Joannes Antonius Guadagni , Pontificis ex Sorore Nepos , Antonius Xaverius Gentilis , Fabius Oliverius , & Bartholomæus Ruſpoli .

Actie de more ante electionem agendis , tria Auditor Sanctiſſimi publicavit Decreta , quorum primo ſignificevit auctoritete Apoſtolica anticipari per diem Congregetionem Generalem ; altero , mentem Pontificie eſſe ſibi reſervare electionem , caſu , quo in primo Scrutinio illa non concluderetur ; poſtremo denique Pontificem pleniſſimem relinquere Electoribus libertatem eligendi quemcumque voluiſſent . Quibus peractis deventum eſt ad electionem , & omnium ſuffregiis electus eſt in Commiſſarium Generalem Familiæ Ciſmontanæ Reverendiſſimus Pater Joſephus Maria ab Ebora , Almæ Obſervantis Provinciæ Romanæ Filius , Lector Jubilatus , Diſcretus Perpetuus Ordinis , Ex-Procurator Generalie ejuſdem , Votans Conſiſtorielis , Sanctæ , & Univerſalis Inquiſitionis Conſultor , Epiſcoporum Exeminetor , negotiie apud Sanctam Sedem pro Rege Luſitaniæ tractandie præpoſitue , & actu in Romana Curia Commiſſerius Generalis .

Vacante per hanc electionem officio Commiſſarii Generalis Curiæ Pontifex ſtatim huic muneri ſuffecit Adm. R. P. Cajetanum a Laurino literis , quas jam paratea habebat , quaſque propria Manu ipſi tradidit , & ſunt tenoris ſequentis .

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili Salutem , & Apoſtolicam Benedictionem .

RELigionis Zelus &c. Volentes igitur Tibi , qui (ut accepimue) Lector Jubiletus exiſtis , & officium Secretarii Generalie Familiæ Ciſmontanæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum ſedulo , & fideliter de præſenti exercea , gratiam facere ſpecialem , ac de ſpectata tua fide , prudentia , dexteritate , integritate , vigilantia , & Religionis zelo plurimum in Domino confiſi , Teque a quibuſvis excommunicationie , ſuſpenſionis , & interdicti , aliiſque Eccleſiaſticie ſententiis , cenſuris , & pœnis a jure , vel ab homine quavis occeſione , vel cauſa latie , ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis , ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum , harum ſerie abſolventee , & abſolutum fore cenſentes , motu proprio , ac ex certa ſcientia , & matura deliberetione noſtris , deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitune , Te Commiſſarium Generalem in Romana Curia Ordinie præferi , in locum dilecti Filii Joſephi Mariæ ab Ebora hodie in Commiſſerium Generalem Familiæ Ciſmontanæ Ordinie hujuſmodi electi , ad tempus ſolitum a Conſtitutionibus dicti Ordinis præſcriptum , cum omnibue , & ſingulis præeminentiis , prærogativis , facultetibus , auctoritete , privilegiie , gretiis , & indultis , ac honoribus & oneribus ſolitis , & conſuetis , auctoritete Apoſtolica tenore præſentium conſtituimus , & deputamue . Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ , ac ſub indignetionis noſtræ , aliiſque arbitrii noſtri pœnie omnibus , & ſingulis Ordinis præfati Superioribus , Fretribue , & Perſonis , cœteriſque , ed quos pro tempore ſpectabit , ut Te ad demandetam Tibi per præſentee Commiſſariatue Generalie in Romana Curia hujuſmodi officium , illinſque liberum exercitium , juxte earumdem tenorem præſentium recipiant , & admittant , Teque recognoſcant , & Tibi in omnibus idem officium concernentibus pereant , & obediant , faveantque , & aſſiſtent reſpective . Ac decernentes ipſae præſentes literas firmas , validas , & efficaces exiſtere , & fore , ſuoſque plenerioe , & integros effectus ſortiri , & obtinere , ac Tibi in omnibue , & per omnia pleniſſime ſuffragari ; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judicee ordinarios , & delegatos , etiam Cauſarum Paletii Apoſtolici Auditores , judicari , & definiri debere ; ac irritum , & inane , ſi ſecus ſuper his a quoquem quavis auctoritate ſcienter , vel ignoranter contigerit attentari .

Non obſtantibus Conſtitutionibus , & Ordinationibus Apoſtolicis , nec non dicti Ordinis , etiam juramento , confirmatione Apoſtolica , vel quevis firmitate alia roboretis ſtatutis , & conſuetudinibus , privilegiie quoque , Indultis , & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſie , confirmatis , & innovatis . Quibus omnibus , & ſingulis illorum tenores præſentibue pro plene , & ſufficienter expreſſis , ac de verbo ad verbum inſertis habentes , illis alias in ſuo robore permanſuris , ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxet ſpecialiter , & expreſſe derogamus , cœteriſque contrariis quibuſcumque .

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris , die 30. Maii 1732. Pontificatus Noſtri anno ſecundo .

Fabius Cardinalis Oliverius .

HAC de cauſſe ceſſavit Definitor Generalis ſupranumerarius ex parte Obſervantium , ceſſavitque ob eamdem rationem etiam apud PP. Reformatos : ob defectum tamen P. Caroli de Novocomo ſubſtitutus ſubinde fuit P. Felix Romanus , caſſata ſubſtitutione Patris Gaudentii de Genua .

ACTA

Digitized by Google

ACTA SUBSEQUENTIA

Electionem Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis.

Die 2. Junii.

ADm. Rev. Patre Cajetano a Laurino ad Commiſſariatum Generalem Romanæ Curiæ promoto, in hac Seſſione Adm. Rev. Pater Thomas a Cento in Secretarium Congregationis Generalis aſſumptus fuit, ab officio Secretarii eodem Adm. Rev. P. Cajetano a Laurino ceſſante.

Dubio propoſito per ſupplicem libellum a R. P. Emmanuele Fernandez *del Rio*, olim Ordinis Secretario Generali; An videlicet Secretario Generali actuali relate ad Ex-Secretarios Generales præcedentia debeatur? Congregatio Generalis unanimi ſuffragio reſpondet, quod cum in Ciſmontana Familia nulla extet circa hoc expreſſa Conſtitutionum deciſio, quamquam deciſum reperiatur Secretarios Generales præcedentiam Ex-Miniſtris Provincialibus cedere debere, ex earumdam Conſtitutionum regula, ad Ultramontana Statuta recurrendum eſt. Cumque hæc Secretariis Generalibus actu tale munus exercentibus præcedentiam, relate ad Ex-Secretarios generales tribuant, ita in Ciſmontana Familia ſervandum eſſe eadem Congregatio Generalis eadem regula declaravit.

Poſtulans Reverendiſſimus Pater Commiſſarius Generalis, ut ad praxim ducatur Statutum Conſultationis Generalis in Camera Reſidentiæ quolibet Menſe, & pluries, ſi opus fuerit, faciendæ, Congregatio Generalis ejuſdem zelum commendavit, approbavitque, & pro eadem Conſultatione generali deputati ſunt Reverendiſſimi Patres, & A. RR. Officiales Curiæ, ac Definitores Generales ex hac Familia Romæ exiſtentes.

Statutum, quo præcipitur ne Lectores Artium, aut Theologiæ ad exercitium docendi promoveantur, niſi *indiſpenſabiliter* prævia oppoſitio, ſive concurſus præcedat, ut omnino executioni tradatur, declarat Congregatio Generalis particulam illam *indiſpenſabiliter*, tanquam clauſulam actum irritantem ſe habere.

Cum in Capitulo Generali Toletano de anno 1633. ſtatutum fuerit Magiſtris Novitiorum, qui per continuum duodennium ejuſmodi officio funguntur, locum inter Provinciæ Patres deberi, declarat Congregatio Generalis, particulas illas *inter Provinciæ Patres*, de primo loco inter Ex-Definitores Provinciæ intelligendas eſſe.

Monentur Officiales Curiæ, ne favorabilia vota exhibeant pro Guardianis in Guardianatus munere ultra triennium proſequi intendentibus, non obſtante, quod hæ ſupplicationes nomine Sindici, Communitatis, aut alterius, Sacræ Congregationi porrigantur, niſi prius expeditis teſtimonialibus a Miniſtris Provincialibus, & ſaltem a majori parte Definitorii, utilitatem, & neceſſitatem hujuſmodi continuationis referentibus.

Eademque prorſus cautela incedendum eſt circa Fratres, qui prætextu aſſiſtentiam præbendi Pauperibus, vel Infirmis Conſanguineis, petunt a Sacra Congregatione deputari in Conventibus eiſdem Conſanguineis vicinioribus, aut alibi. Quod ſi vera, & probata neceſſitas id aliquo caſu expoſtularet, nullimode in Secularium Domo pernoctare permittatur, juxta præſcripta a Conſtitutionibus Ordinis, & Apoſtolicis, præſertim Sanctæ memoriæ Benedicti XIII. incipient. *Univerſalis Eccleſiæ*.

Inhærendo Conſtitutionibus Ordinis, & ad tollendam nimiam Fratrum evagationem, etiam ſub devotionis prætextu, Congregatio Generalis Reverendiſſimo Patri id ſerio commendat, ut parce, & nonniſi probata, ac legitima Cauſa, facultatem Fratribus faciat ab una ad aliam Provinciam transeundi; quemadmodum ab eodem petit, ne Provincialibus Miniſtris mittere ad contiguas Provincias permittat, niſi probata cauſſa utilitatem, aut Provinciæ indigentiam concernente, ut alias in Conſtitutionibus Ordinis cautum eſt.

Mandatum Sanctiſſimi Domini noſtri ultimo Reverendiſſimo Patri Creſcentio Kriſper expreſſum, & circularibus Epiſtolis ejuſdem Reverendiſſimi Provinciis Ciſmontanæ ſub certis pœnis intimatum, de erigendis, videlicet, Communitatibus Laneis, Lineis &c. pro Fratrum indigentiis in Provinciis, in quibus erectæ non ſunt, & augendis ubi neceſſitas expoſtulat, omnifariam executioni tradatur, ſub pœnis in eiſdem literis de mente Sanctiſſimi taxatis.

Libri eleemoſinas Terræ Sanctæ referentes tempore adminiſtrationis Rev. Patris Emmanuelis Fernandez *del Rio*, cum ob temporis anguſtiam, per Congregationem generalem, qua par eſt diligentia, examinari nequaquam poſſint, relinquuntur examinandi per Patres deputatos una cum cœteris aliorum Commiſſariorum Terræ Sanctæ hujus Familiæ, quod quidem examen Conſultationi Generali exhibeatur, cui Congregatio Generalis ſeſe remittit.

Cum Admodum Rev. Pater Joannes Jacobus de Vallico aliis negotiis impeditus Compilationem ſtatutorum proſequi non poſſit, ejus loco ad tale munus peragendum Reverendus Pater Novatus de Parma Lector Jubilatus ſufficitur, niſi aliter viſum fuerit Reverendiſſimo Patri Miniſtro Generali.

Diſſolvitur Generalis Congreſſus hac die 3. Junii 1732.

ITa eſt Frater Felix a Roma, Definitor Generalis ſubſtitutus.

Ita eſt Frater Alexius a Roma, Definitor Generalis.

Ita eſt Frater Americus Meldſchaker, Definitor Generalis.

Ita eſt Frater Camillus de Breno, Definitor Generalis.

Ita eſt Frater Joannes Capiſtranus Jovenski, Definitor Generalis.

Ita eſt Frater Matthæus ab Atina, Definitor Generalis.

Ita eſt Frater Cherubinus a Capriata, Definitor Generalis.

Ita eſt Frater Joannes Jacobus de Vallico, Definitor Generalis.

Ita eſt Frater Bernardus de Piſtizio, Definitor Generalis.

Ita eſt Frater Fulvius de Bononia; Procurator Generalis Reformatorum.

Ita eſt Frater Gajetanus a Laurino, Commiſſarius Generalis Curiæ.

Ita eſt Frater Joannes a Petrafitta, ex Vice-Commiſſarius Generalis.

Ita eſt Frater Coſmas a Monteminiano, ex Vice-Commiſſarius Generalis.

Ita

Ita eſt Frater Creſcantius Kriſper, Commiſſarius Generalis immediatus.

Ita eſt Frater Joſeph Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis Ordinis.

Ego Frater Bernardus Monterde Procurator Generalis Ordinis, Et Præſes Congregationis confirmo.

Frater Thomas a Cento, Definitor Generalis, & Secretarius.

Declaratur, quod Provinciæ Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe Tertii Ordinis Sancti Franciſci comprehendantur in Brevi Sanctiſſimi Domini Noſtri circa VIAS CRUCIS &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias Nos ſupplicationibus dilecti Filii Bernardi Monterde, Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, decrevimus, ac indulſimus, ut loca pia, Via Crucis, ſeu Calvarii nuncupata, ad inſtar Stationum Montis Calvarii, in Eccleſiis, ac Locis Piis Miniſtro Generali pro tempore exiſtenti dicti Ordinis non ſubjectis; nec ab eo dependen. per Fratres Ordinis præfati tunc erecta, & impoſterum erigenda, eiſdem indulgentiis, ac privilegiis fruerentur, & gauderent, quibus fruebantur, & gaudebant erecta in Eccleſiis, & locis Ordinis prædicti: ita tamen, ut quoad deinceps erigenda modus, & forma ſervarentur, quibus ejuſmodi erectiones in Eccleſiis, & locis dicti Ordinis eatenus fieri conſueverant; & accederet licentia Ordinarii loci, ac conſenſus Parochi, & Superioris Eccleſiæ, & Loci Pii, ubi de eis erigendis agi contingeret, & alias, prout uberius continetur in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis Literis, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

§. 1. Clemens Papa XII. *Ad futuram rei memoriam*. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Monterde &c. *reliqua vide ſupra pag.* 147. *A.*

§. 6. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Provinciarum Galliæ Fratrum Tertii Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci, ac Guardiani Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum nuncupat. de Urbe ipſius Tertii Ordinis, Nobis nuper expoſitum fuit, tametſi Fratres Tertii Ordinis hujuſmodi, utpote ſupradicto Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, ejuſque juriſdictioni ſubjecti, pro certo habeant, ſe in literis noſtris præinſertis comprehenſos eſſe, quia tamen expreſſa, ac individua eorum in dictis literis mentio facta non fuit, verentur, ne hoc prætextu aliqua forſan ſibi deſuper moveatur difficultas, aut impediantur, quominus earumdem literarum commodo, & effectu pacifice potiri valeant: Nobis propterea Exponentes præfati humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes; & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati Fratres Tertii Ordinis Provinciarum Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe, in præinſertis literis noſtris ad omnes effectus inibi expreſſos comprehendi, eaſdemque literas Fratribus prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari debere, perinde, ac ſi de ipſis Fratribus individua mentio in eis facta fuiſſet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus quoque, & declaramus.

§. 7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Junii 1732. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

F. Card. Olivierius.

Confirmatur Decretum Definitorii, & Vocalium Capituli Provincialis Provinciæ Sanctæ Mariæ Ungariæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, ſuper acceptatione alternativæ tripartitæ in eadem Provincia, & diſtributione officiorum inter Fratres Nationis Ungaricæ, Germanicæ, Slovenicæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Fulvius a Bononia, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, quod cum alias Venerabilis Frater Matthæus Archiepiſcopus Panormitanus, qui tunc temporis Miniſtri Generalis dicti Ordinis munere fungebatur, per quaſdam ſuas Patentes literas die 21. Martii 1727. emanatas, in Provincia Ungariæ eorumdem Fratrum Reformatorum tripartitam alternativam in omnibus electionibus, officiorum diſtributionibus inter Fratres totidem Nationum, nempe, Hungaricæ, Germanicæ, & Slavonicæ, Noviciorum veſtitionibus, Conventuum partitionibus, aliiſque diſpoſitionibus, quæ diſtributivam juſtitiam inter Nationes hujuſmodi inducere, & fovere valeant, perpetuis futuris temporibus adamuſſim ſervandam eſſe ſanxiſſet; idque etiam a felic. record. Benedicto Papa XIII. Prædeceſſore noſtro per quaſdam ſuas literas die 4. Aprilis ejuſdem anni expeditas confirmaſſet: verum nonnullis Fratribus contradicentibus, aliiſque annuentibus, literæ prædictæ executioni demandatæ fuerint, ideo ut diſſenſione animorum penitus evulſa, ad concordiam omnes partes reducerentur, de ſpeciali mandato Superioris Generalis ejuſdem, & ad inſtantiam partium coram Commiſſario Viſitatore Generali, tum omnes Religioſi emeriti Provinciæ, qui præſertim Prælaturarum officium geſſerant, tum actualis Miniſter Provincialis, nec non Cuſtos, atque Definitores una cum Ex-Definitore Generali inſimul congregati, matura præmiſſa conſultatione, prædictis Benedicti Prædeceſſoris literis earumdem literarum Patentium confirmatoriis unanimiter die 7. Martii 1730. aſſenſum præſtiterunt, ſponte, ac libere id ipſum acceptarunt, futuris quoque temporibus inviolabiliter obſervare ſpoponderunt, perpetuumque ſilentium demandarunt, & alias, prout uberius continetur in Decreto acceptationis hujuſmodi deſuper facto, tenoris, qui ſequitur, videlicet;

FR.

FR. SIGISMUNDUS SKERPIN

Ordinis Minorum ſtrictioris Obſervantiæ Sancti Patris Noſtri Franciſci Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, & Cuſtos actualis, ac Almæ itidem Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Commiſſarius Viſitator Generalis.

Omnibus, & ſingulis hujus Almæ Provinciæ dilectiſſimis Patribus, & Fratribus Salutem, & Sanctam Pacem.

§. 1. Quemadmodum Seraphici Spiritus amorem Dei, ita, & Corporis noſtri membra dilectionem proximi ſignificant, edocentque: *Sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent, ita multi unum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius membra.* Quapropter ſicut membrum unum ab altero ſeparari quam maxime reformidat, pari modo & nos omnem diviſionem, omnem diſſenſionem, omnem charitatis læſionem vehementiſſime timeamus neceſſe eſt, ſolliciti ſemper ſervare unitatem ſpiritus, & fraternæ charitatis. Caput noſtrum Chriſtus eſt, & Nos membra ejus, Chriſtum non diligit qui ejus membra negligit. *Tanta in humani corporis membris ineſt copula, tantus amor, tamque inſeparabilis, & inſuperabilis dilectionis unitas, ut unum ſine alio non valeat gaudere.* Lætitia illis communis eſt, pœna æqualis, ita quod uni tribuitur cætera ſe recepiſſe gratulentur, ait Laurentius Juſtinianus de Ligno vitæ. Ita etiam Chriſto fit, quod corpori Chriſti irrogatur, dicente illo: *Amen dico vobis, quandiu feciſtis uni ex* Fratribus *meis minimis, mihi feciſtis*; & ad Saulum: *Saule, Saule quid me perſequeris?* Bene hic advertit Auguſtinus, quod Saulus non Chriſtum, ſed membra, hoc eſt fideles ejus ſit perſecutus: *Noluit tamen dicere Sanctos meos, Servos meos, poſtremo honorabilius, Fratres meos, ſed me, hoc eſt membra mea, quibus ego ſum caput.* Dignum eſt, ut Nos membra ſequamur, quo caput noſtrum præierit, præivit Chriſtus, & præcepit; *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, ſicut dilexi vos.* Dilexit Nos Chriſtus dulciter, abſque amaritudine, ſed ex benevola affectione, bonum Nobis volens, fovens, favens, & faciens: Dilexit Nos efficaciter abſque fictione, ſed opere, & veritate, omnibus benefaciendo, docendo univerſos; ſic ergo & Nos diligamus invicem, Fratres enim ſumus: *Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare Fratres in unum.* Nihil æque oblectat animum, quam hæc fraterna charitas, nullum habet laborem, ingentem vero voluptatem. Ablata unione, corpus corruat neceſſe eſt, & extincta charitate diſſolvitur omnis Religio. Contra vero, quemadmodum corpus noſtrum per unionem partium ſuarum bene diſpoſitarum, ſibique invicem ſuccurrentium, ſubſiſtit; ſic ſimiliter Congregatio Religioſa firmatur, & formatur in ſuo eſſe corporis moralis, ſi ſingula membra ſtrictam unionem habeant, ſibique invicem per vinculum mutuæ charitatis firmiter cohaereant.

O ter quaterve beatam Religionem, cujus membra fraternæ dilectionis Spiritu compaginantur. Eugenius PP. IV. in literis datis ad Fratrem Albertum de Sarthiano, tunc Vicarium Generalem, Seraphico Noſtro Ordini ſequens præclarum dedit elogium:

„ Ordo tuus, inquit, in Seraphicæ Charitatis ardore
„ in principio fundatus, tamquam fœcundus plantatio-
„ num hortulus uberrimos hucuſque protulit fructus;
„ Dum enim plantati ex prima Beati Franciſci vite
„ palmites in Religione, honeſtate, Sanctimonia, in
„ primis ipſa charitate exculti fuerunt, in tantum eſt
„ ea plantatio propagata, ut per Univerſum Orbem
„ diffuſa maximis Sacrarum literarum veritatibus, hu-
„ militatis, & patientiæ divitiis abundans, populos
„ repleat, ſaginetque divini eloquii pabulo, &, pul-
„ ſis ignorantiæ tenebris, Sanctæ converſationis amo-
„ re, deſiderioque inebriet. Et Orbis Terrarum, in
„ cujus ſingulas pene particulas penetraſtis, illa ipſa,
„ quam in vobis viderit, ſenſerit, adoraverit, ardeat
„ charitate, ſaciatque exemplum a veſtra vita ſump-
„ tum, & quod vobis maximum, & intentione pri-
„ marium eſſe debet, animas veſtras vel ea ratione
„ ſalvas faciatis, qui proximas inde curabitis lucri fa-
„ cere „. Hæc Pontifex.

§. 2. In cujus argumentatione hoc mihi notare fas eſt, quod, ſicut ſperavit exemplum fraternæ charitatis profuturum aliis ad ædificationem, & vobis ad ſalutem, ita exemplum diſcordiæ futurum ſit mundo in ſcandalum, & vobis ipſis in damnationem ſempiternam; Inde profecto lacrimæ, Inde dolor ſenſibilis ſauciavit animam, dum ingreſſus hanc almam Provinciam audivi, & experimento proprio didici, miras fore, & augeri in dies animorum ſciſſiones, diſcordias, & contentiones, Fratribus in diverſos ſenſus abeuntibus, quibuſdam nempe laudantibus, & obedienter acceptantibus, aliis vero ſub prætextu enormis læſionis, & gravis illatæ injuriæ, multifarie modis, & mediis impugnantibus decretum Reveren. Patris Miniſtri Generalis a Sanctiſſimo Domino Noſtro PP. Benedicto XIII. in forma Brevis confirmatum, ac ante triennium in Conventu Supronienſi publicatum, vi cujus tripartita electio, & officiorum diſtributio, ſub diverſis pœnis, futuris temporibus obſervanda præcipitur. Quia vero hæc animorum diſſenſio & Sacris Canonibus, Ordiniſque Conſtitutionibus veritis oppoſitis, præter puſillorum ſcandalum, & ſæculi admirationem, magnum almæ Provinciæ, majuſque in futurum minatur detrimentum; Officii mei ratio exigebat, opportunum tanto malo adferre remedium. Quapropter in hunc finem ad Partium inſtantiam, & de ſpeciali facultate Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis, Superioris noſtri longe colendiſſimi, invocavi ad Metropolitanum Poſſonienſem Divæ Virginis Annunciatæ Conventum Patres A. RR. Miniſtrum Provincialem, totumque Venerabile Definitorium, & Adm. Rev. P. Ordinis Ex-Definitorem Generalem, cæteroſque emeritos Provinciæ Patres olim Miniſteriatu functos, & præmiſſa privata cum iiſdem conſultatione, & animorum compoſitione, tandem ſeptima Martii ad Cellam meæ Reſidentiæ omnes congregavi, ac habita prius ad eos de pace, & fraterna charitate adhortatione, ſinguli prævia fraterna deprecatione ex laudabili publici boni, ac Provinciæ tranquillitatis Zelo, omnes offenſas, atque quaſcumque injurias directe, aut indirecte illatas ſibi mutuo ſincere condonarunt ac deſuper ſponte, & libere conſenſerunt, & acceptarunt Conſtitutionem Sanctiſſimi Domini Noſtri PP. Benedicti XIII. incipien. *Expoſui Nobis &c.* ſub datum Beneventi 4. Aprilis 1727. & Decreta Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis de tripartita electione in Provinciam introducta, & futuris ſemper temporibus inviolate obſervare ſpoponderunt.

§. 3. Porrò, pro perpetua pace, & animorum concordia tanto fortius, & firmius ſtabilienda, ſtatuit Venerabile Definitorium, & AA. RR. Ordinis reſpective, & Provinciæ Patres Emeriti, ut in cauſa acce-

cepta-

ceptatæ, vel recoſatæ hncuſque Apoſtolicæ Conſtitutionis, tripartitam electionem præcipientis, perpetuum omnlbus ſilentium imponater, itaut nullo nuquam tempore quia gloriari, aut conquerl audeat, ſe in cauſa viciſſe, aut ſuccubuiſſe: pariter, ne quis jactare andeat, aut gloriari, ſe ex ſua Natione habere Superiorem, minus in ſuo patrocinio ſeſe fundare, cum Superior omnlum ſubjectarum ſibi Nationom æqualem curam, & paternam ſolicitudinem gerere, omneſque pari ſinceritate, & amoria exhibitione proſequi teneatur, quod Fratribua Laicia peculiariter ſimul, & nervoſe a Superioribua inculcandum, atque a' ſuia Confeſſariis efficaciter ſæpius ſuggerendum erit. Si quia vero in præmiſſia contravenerit, illi indilate de ſolo Patrum Diſcretorum Conventus conſilio ad domum diſciplinæ includantur, inibi per triduum in pane, & aqua jejunaturi; quibus pœnis etiam ſubjiciantur Socii, ſi haa publicæ pacia perniciofaa tranſgreſſionea non revelaverint. Superiores vero Locales, ſtatutas haſce pœnaa non iuſſigentes, ipſo facto ab officio ſuſpendantur, aut gravlus etiam arbitrii Venerabilia Definitorii puniautur. In cujua rei fidem, majuſque robor propris manu ſubſcripſerunt, & majua Provinciæ ſigillum appoſuerunt.

ITA EST.

Frater Matthias Thum, Provinciæ Definitor Slavua.
Frater Ludovicus Purmare, Provinciæ Definitor Hungar.
Frater Gaſpar Szente, Provinciæ Cuſtos Hungar.
Frater Bernardua Ramocſahazii, Provinciæ Pater Hungar.
Ita eſt Fr. Joannea Capiſtranus Sebach, Germanus Miniſter.
Frater Carparua Nukeries, Provinclæ Diſinitor Croata.
Frater Joſephus Boiger, P. Definitór German.
Frater Antonius Poſomp, Provinciæ P. Hungar.
Frater Andraas Pordamp, Hungariæ Provinciæ Pater, & ex-Definitor Generalis.

Loco ✠ Sigilli Magni.

§. 4. Quoniam vero in votia habeo, ut & cœteri Patres, & Fratres præclaro hoc exemplo commoti ſibi invicem cohæreant, ſingulos verbis D. D. Pauli Apoſtoli ad Coloſſ. 3. paterne exhortor, *Super omnia autem charitatem habete, quod eſt vinculum perfectionis, & pax Chriſti exultet in cordibus veſtris, in quo & vocati eſtis in una Corpore.* Sicut anima non vivificat, niſi conjunctis membra, ita nec Spiritua Sanctua Religioſos per diſcordias & & ſciſſuraa ſeparatos. Meminerint itaque ſerio dilectiſſimi Patres, & Fratrea, quod ubi charitaa eſt, ibi Deus ſit. Dei provide eritia, ſi unum fueritia, ſit in vobia proinde unio intellectus, & judicii, ut idem cum ſuperioribus, & majoribus veſtria ſapiatia, ſit unio affectionia, & dilectionis, ut confratres veſtros tamquam omnes genuinos hujus Provinciæ Filios, non carnaliter, ſed ſpiritualiter per Deum, ſecundum Deum, & in Deo diligatis, ac omnes particulares amicitias, quaa maledicta olim a S. Patriarcha noſtro Franciſco nationalitaa dictaret, penitus abſcindatis: ſit tandem unio voluntatum, & cordium, ut unanimes idem, & ſpontanee acceptetia, & prompte ſubſcribatia, quod ſicut pro communi hujua almæ Provinciæ bono deſidero, ita omnibua ex animo benedico: In nomina Patria, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Datum in noſtro Poſſonienſi dictæ Virginia Annunciatæ, die 7. Martii 1730. Fr. Sigilmundus Sserpin Commiſſarius Viſitator Generalia.

Et poſtmodum, cum prædicta Provincia Mariana ex tercentia ſeptuaginta octo Sacerdotibus, & Clericia componatur, et ſinguli a ſupradicto Viſitatore Generali interrogati, memorati Benedicti Prædeceſſoris literis, uno excepto, videlicet dilecto Filio Provinciali, omnes Vocalea, nemine prorſus diſcrepante, non modo prædictaa literaa iterum habentea, capitulariter acceptarunt, verum etiam concorditer ſtatuerunt tripartitam Alternativam in eis contentam, pariter extendendam eſſe ad ſubrogationea, & ſubſtitutiones perpetuis futuris temporibua, ſub nullitatia pœna omnino ſervandam, & alias, prout etiam continetur in decreto Capitulari tenoris ſequentis, nempe: " Ad ſtabiliendam in hac Al-
„ ma Beatiſſimæ Virginia Mariæ Hungariæ Prov. per-
„ petuam pacem, & tranquillitatem, Nos iuſraſcripti
„ in Capitulo Provinciali Poſſonii legitime congrega-
„ ti Vocalea uno ore, & corde acceptamus, atque
„ ut veroa, & obedientes Sanctæ Romanæ Eccleſiæ,
„ & Sancti Patris Noſtri Franciſci Filios decet, per-
„ petuis futuris temporibus obſervari deſideramus, &
„ volumus Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti
„ XIII. ſan. mem. vi cujus tripartita electio, & offi-
„ ciorum diſtributio præcipitur. Quia vero in prædicto
„ Pontificio Brevi in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub
„ excommunicationis majoris latæ ſententiæ pœna, in
„ hac Mariana Provincia obſervari, & executioni de-
„ mandari præcipitur, expreſſum non eſt, utrum
„ præfata Alternativa ſervanda ſit, non ſolum in ele-
„ ctionibus, ſed etiam in ſubrogationibus, & ſubſti-
„ tutionibus, ea propter negotium iſtud adamuſſim
„ expendens Venerabile Definitorium, & totum Pro-
„ vinciæ Capitulum in Conventu Poſonienſi congre-
„ gatum, unanimi omnium Nationum conſenſu deter-
„ minavit, quod ſuprafacta Alternativa intelligi, ſu-
„ mi, & perpetuia futuris temporibua obſervari de-
„ beat, non ſolum in Electionibus Capitularibua, ſed
„ etiam in quibuſcumque ſobrogationibus, ſubſtitu-
„ tionibus, ita quidem, ut ſi intra Capitulare trien-
„ nium contingat eligendum eſſe Vicarium, vel Com-
„ miſſarium Provincialem, aut Pro-Miniſtrum, vel
„ Cuſtodem, talis eligatur ex ea Natione, ex qua
„ fuit ille, loco cujus iſte ſubrogandus, vel ſubſti-
„ tuendus manet. Hanc autem præſentem, & ulti-
„ mam determinationem Capitularem Venerabile De-
„ finitorium, & totum Provinciæ Capitulum in per-
„ petuum obſervari, ac manuteneri mandat, & a
„ modo ſecus futuraa electionea, ſubrogationes, aut
„ ſubſtitutiones pro nullia, & irritis haberi ſtatuit,
„ & præcepit. Deſiderat quoque hanc Provinciæ de-
„ terminationem circa ſubrogationea, aut ſubſtitutio-
„ nes pro nullis, & irritis haberi ſtatuit, & præce-
„ pit. Deſiderat quoque hanc Provinciæ determina-
„ tionem circa ſubrogationes, aut ſubſtitutiones a
„ Reverendiſſimo Patre Vice-Commiſſario Generali,
„ aut, ſi opus fuerit, etiam a Sacra Congregatione
„ confirmandam ". Deſuper duo inſtrumenta confecta, & conſcripta ſunt, unum Romam mittendum, alterum in Archivo Provinciæ ſervandum, quibua omnes, & ſinguli de corpore Capituli ſubſcripſerunt in Conventu Noſtro Poſſonienſi Beatiſſimæ Virginia Annunciatæ die 23. Junii 1730.

Frater Hieronymus Lukaſil, Guardianus Poſonien.
Frater Bernardus Imnerk, Guardianus Sopron.
Frater Blaſiua Miartan, Guardianus S. Catharinæ.
Frater Franciſcus Xelutnix, Guardianus Nitrien.
Frater Arſenius Koſler, Guardianus Erſekvivak.
Frater Henricua Klikovies, Guardianus Neemeth.

Fra-

Frater Gabriel Gajan, Guardianus Malauken.
Frater Severinus Podbradgyai, Guardianus Sancti Antonii.
Fratee Fiorianus Ozoleil, Guardianus Janrinen.
Frater Athanaſius Vuenninger, Guardianus Kiſſmaſtonien.
Fratee Benignus Kaſſai, Guardianus Sabarien.
Frater Michael Gomboſs, Guardianus Papen.
Frater Zacharias Puſſai, Guardianus Comaron.
Fratee Sebaſtianus Hoini, Guardlanus Strigon.
Fratee Antonius Szumiogg, Guardianus Peſtien.
Fratee Leo Orchorski, Guardianus Sancti Ladiſlai.
Frater Hyacinthus Kianibons, Præſidens Strigon.
Frater Chriſtophorus Schieſci, Præſidens Alben.
Frater Creſcentius Paur, Guardianus S. Montis Calvaril.
Frater Matthias Fſnm Præſidens Keſfthsiisn. & Prov. immediatus ex-Definitor.
Frater Joſeph Boyger, Præſidens Budenſis, & immediatus Ex-Definitoe.
Frater Carparus Szente, Præſidens Reſpeim. & immediatus Ex-Cuſtos.
Fratee Ægidius Hiſs, Guardianus Sumeghiens. & Definitor actualis.
Frater Marianus Vyſalichs, Ex-Guardianus Andocſien. & Definitor actualis.
Frater Gaſparus Vuketits, Provinciæ immediatus Ex-Definitor.
Fratee Petrus Heineg, Provinciæ Definitoe actualis.
Frater Demetrius Heim, Ex-Guardianus Praten. Provinciæ Definitor, & Secretarius.
Frater Sebaſtianus Panzl, Provinciæ Cuſtos.
Frater Antonius Pnſonll, Provinciæ Patee.
Frater Bernardinus Karhai Pater.
Frater Capiſtranus Ebeca, Ex-Miniſtee Provincialis.
Frater Andreas Pordani, Ex-Definitoe gratis iterato, & Miniſtee Provincialis actualis.

Loco ✠ Sigilli.

Sequuntur nomina aliorum Vocalium.

§. 5. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, firmiora ſint, & ſervantur exactius illa, quæ Apoſtolici muniminis præſidio roborantur; Nobis propterea dictus Fulvius Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Fulvium Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum acceptationis alternativæ tripartitæ, hujuſmodi præinſertum, tam a Definitorio, quam a Vocalibus Capituli Provincialis prædictæ Provinciæ in vim ſupradictarum literarum factum, & deinde ad ſubrogationes, & ſubſtitutiones extenſum, ut præfertur, cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium pariter confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficientee expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Junii 1732. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

F. Card. Oliverius.

Supr. & Univerſal. Inquiſit. Rom.

DECRETUM

Fratres Minores de Obſervantia, Reformati, & Capuccini declarantur exempti a ſolutione alimentorum pro iis, qui in dicto Tribunali Carceri ſunt mancipati.

Feria 3. die 15. Julii 1732.

Lectis Literis P. Inquiſitoris Regii datis die 13. Junii proximi, quibus ſignificat PP. Ordinis Min. Obſerv. dictæ Civitatis recuſare ſolutionem alimentorum, quæ ab illa Inquiſitione præſtantur P. . . . . . in Carceribus dicti Sancti Officii detento, & ad Carceres arbitrio Sacræ Congregationis, ob prætenſam ſollicitationem in Confeſſione, damnato, cum perpetua inhabilatione ad audiendas Confeſſiones Sacramentales; & ideo ſupplicat ei reſcribi, quomodo ſe gerere debeat, & celato Decreto edito die 3. Auguſti 1707. & Epiſtola illius vigore ſcripta P. Inquiſitori Ariminii in ſimili caſu, nempe Capuccinos, Fratres Ordin. Min. Obſerv. & Min. Obſerv. Reformat. alioſque Regulares, qui dietim vivunt ex eleemoſynis, non teneri ad ſolutionem expenſarum cibariarum.

Eminentiſſimi dixerunt SERVANDUM DECRETUM EDITUM DIE III. AUGUSTI MDCCVII.

Declaratur Conſtitutionem Circumſpecta *, qua moderatur altera Benedicti XIII.* Univerſalis Eccleſiæ, *comprehendere etiam FF. Reformatos, Diſcalceatos, & Recollectos.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Fulvii a Bononia Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Nobis expoſito, quod cum Nos per quaſdam noſtras deſuper ſub plumbo expeditas literas, quarum initium eſt -- *Circumſpecta* -- Conſtitutionem felic. record. Benedicti Papæ XIII. Prædeceſſoris noſtri, favore Fratrum de Obſervantia ejuſdem Ordinis editam, moderati fuerimus, eædem vero rationes pro Fratribus Reformatis Ordinis hujuſmodi, qui cum diſtinctis Conſtitutionibus vivere, & cum quibus a rec. mem. Urbano Papa VIII. Prædeceſſore pariter noſtro, per quaſdam etiam ſuas die 12. Maii 1639. expeditas literas ſpecifice confirmatas, omnino dirigi ſolent, habeantur, ipſeque Fulvius Procurator Generalis præfatam Benedicti Conſtitutionem etiam pro Fratribus Reformatis moderari, & ad terminos literarum piæ memoriæ Alexandri Papæ VII. itidem Prædeceſſoris noſtri die 4. Decembris 1661. Pontificatus ſui anno ſexto emanatarum, quæ incipiunt -- *Ratis Juſtitiæ* -- per quas votum perpetuum in propria Provincia ex-Procuratoribus Generalibus Reformatis conceditur, reduci plurimum cupiebat, emanavit a Nobis Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: „ Ex audientia Sanctiſſimi habita a Domino Secretario de tempore Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium ſub die 20. Julii 1731. Sanctiſſimus benigne annuit, decrevitque Conſtitutionem Sanctitatis Suæ incipien. *Circumſpecta* - comprehendere Excalceatos, Recollectos, Reformatos, & quoad iſtos, etiam quoad votum Officialium Curiæ, juxta Conſtitutionem Alexandri VII. incip. *Ratis Juſtitiæ* -- Recollectos vero, & Excalceatos quoad votum Officialium remanere in ſtatu, quo erant, ante Conſtitutionem Benedicti XIII. Romæ &c.

Card. Franciſcus Barberinus.

Loco ✠ Sigilli.

I. Arch. Corinth. Secretarius.

Cum autem, ſicut dilectus Fulvius Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, pro firmiori illius ſubſiſtentia, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos ipſum Fulvium Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis &c. ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes &c. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Auguſti 1732. Pontificatus noſtri anno tertio.

F. Card. Oliverius.

CUm Pater Joſephus de Fundis Reformatæ Provinciæ Romanæ Alumnus inter Ex Provinciales per Breve annumeratus fuiſſet, ac præcedentiam ſupra ex-Secretarios Generales prætenderet, emanavit ſequens Decretum.

Die 17. Auguſti anni 1732.

AUditis intereſſe habentibus, decretum fuit præcedentiam deberi Ex-Secretariis Generalibus ſupra omnes Ex-Provinciales Indulto Apoſtolico, tanquam Ex Miniſtris proprio, & in rigore ſumptis; Quod quidem Decretum hac ipſa die, me referente, Sanctiſſimus approbavit, & executioni mandari juſſit, acceptante Patre de Fundis ſupplicante.

F. Joſeph Maria ab Ebora Commiſs. Gen. Ordinis.

Patres Obſervantes declarantur exempti ab Epiſtolarum ſolutione in Ditione Pontificia, non obſtante &c.

20. Agoſto 1732.

AVendo fatto reiterato ricorſo a Monſignor Illuſtriſſimo Teſoriere Generale il Padre Commiſſario Generale de Minori Oſſervanti ſopra le moleſtie, che ricevono quotidianamente i Religioſi de' Conventi dello Stato Eccleſiaſtico da i Poſtieri per il pagamento delle Lettere, dal quale eſſi debbono eſſer eſenti, in conformità delle Coſtituzioni Apoſtoliche; perciò lo ſteſſo Monſignor Teſoriere ne porge al Signor Marcheſe Patrizj Generale delle Poſte la preſente notizia, affinche in eſecuzione anche di quanto ha convenuto colla R. C. nell' Iſtrumento del ſuo Generalato, poſſa compiacerſi di provedere all'indennità, e quiete de' ſuddetti Religioſi con ſcriverne Lettera Circolare al Subappaltatori, ed altri Miniſtri dello Stato Eccleſiaſtico, perche non venghino i mentovati Religioſi più ulteriormente moleſtati per il pagamento di dette lettere.

E P I S T O L A

Theſaurarii Generalis R.C.A. ad ſubalternos circa exemptionem Fratrum Minorum a vectigalium ſolutione.

HAnno fatto a Me ricorſo li Padri Minori Oſſervanti, Riformati, e Capuccini rappreſentandomi, che, dopo la pubblicazione della Bolla rivocatoria di qualunque eſenzione della Santità di Noſtro Signore, ſi pretende dalle Signorie Voſtre, e dagl' altri Appaltatori Camerali il pagamento delle Gabelle ſpettanti alla R. C. per quelle robe, che ſervono per uſo proprio de' medeſimi Religioſi di San Franceſco, i quali non poſſedendo coſa veruna, nè in particolare, nè in commune, nè avendo l'uſo del Denaro, ſono veri Mendicanti, profeſſando una perfetta Povertà: e ſiccome gl' accennati Religioſi in vigore delle Coſtituzioni Apoſtoliche, delle ſentenze ottenute paſſate in Giudicato, e degl' Ordini reiterati dati, tanto da Signori Cardinali Camerlenghi, quanto da miei Anteceſſori, hanno ſempre goduta per lo paſſato una plenaria eſenzione del pagamento di dette Gabelle, ſpecialmente del macinato, e delle

le

Digitized by Google

le altre per le robe d'uſo proprio, non oſtante qualunque abuſo, che ſi foſſe introdotto ne' tempi paſſati, o per negligenza de' Superiori, o per violenza de Gabellieri, così inerendo anche al §. 7. della ſuddetta Bolla rivocatoria della Santità di Noſtro Signore, debbono eſſer eſenti dal pagamento della Gabella del Macinato, e dell'altre per le robe, che introducono per loro uſo, e ſervizio; con queſto però, che per la quantità del Grano, che ſi dovrà Macinare per loro uſo, dovrà eſſer accompagnato colla Fede giurata del Padre Superiore di quel Convento, nella quale ſi dichiari la quantità del Grano, e che ſia veramente per ſolo ſervizio, ed uſo di detto Convento, ed altresì dovranno prendere la ſolita Bolletta, che ſe li concederà prontamente ſenza verun pagamento, e lo ſteſſo dovrà praticarſi in ordine alle Graſcie, ed altre robe, che ſerviranno per il loro vitto, e ſervizio, e ſenza li quali atteſtati non ſaranno tenuti i Gabellieri, ed altri Miniſtri di fargliene godere l'eſenzione. Si contenteranno dunque le Signorie Voſtre di darne in tal forma gl'ordini opportuni a chi ſpetta, per i luoghi compreſi nel loro appalto, e Teſoreria, con darmene riſcontro del ſeguito, e reſto.

Roma 17. Settembre 1732.

C. M. Sacripante Teſoriere Generale.

Quibus cum non obtemperaſſent nonnulli ſubalterni, ſequentes urgentiores literæ, præcipuè in Obſervantium favorem, datæ ſunt ab eodem Illuſtriſſimo, ac Reverendiſſimo D. D. Theſaurario Generali R. C. A.

22. Ottobre 1732.

AVendo tutti gl'altri Signori Teſorieri prontamente eſeguito i miei ordini dati con lettera Circolare dei 17. Settembre paſſato a favore de Padri Minori Oſſervanti, Riformati, e Capuccini, a propoſito dell'eſenzione delle Gabelle per quelle robe, che ſervono per uſo proprio, e ſpecialmente del Macinato, godute per lo paſſato anche in vigore delle Coſtituzioni Apoſtoliche, delle ſentenze ottenute, e paſſate in giudicato, e degl'ordini reiterati dati tanto dai Signori Cardinali Camerlenghi, quanto da miei Anteceſſori; mi ha recata perciò non poca maraviglia il ſentire, che le Signorie Voſtre abbiano ritardata la eſecuzione di quanto loro ordinai, col preteſto, che quantunque i Riformati, e Capuccini doveſſero godere detta eſenzione, con tutto ciò non ſi doveſſe ſtendere a Minori Oſſervanti: onde ſul rifleſſo, che in detta mia Lettera, nella quale ſi enunciano tanto i PP. Minori Oſſervanti, quanto li Riformati, e Capuccini, non vi foſſe appoſta la virgola dopo le parole *Minori Oſſervanti*, per verità è tropo frivola una ſimile rifleſſione, non poſſedendo nè i Minori Oſſervanti, nè i Riformati, nè i Capuccini coſa veruna, nè in particolare, nè in commune, e profeſſando altresì i medeſimi una perfetta povertà, debbono dirſi tutti Mendicanti, ed egualmente debbono godere la ſteſſa eſenzione, com'hanno goduta per lo paſſato. Se poi le Signorie Voſtre, in vigore del Capitolo 123. del loro Iſtromento, pretendono d'aver qualche ragione in conto mio, lo che è affatto inſuſſiſtente, potranno dedurla avanti di Me &c.

C. M. Sacripante Teſorier Generale.

Statuitur Alternativa in Provincia Obſervanti Genuenſi.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Miniſter Provincialis, Cuſtos, & Definitores Provinciæ Januenſis, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum dicta Provincia in tres Cuſtodias, nimirum Januenſem, Orientalem, & Occidentalem diviſa reperiatur, jamque inde ab anno 1672. pro parte tunc exiſtentium Fratrum ejuſdem Provinciæ fel. rec. Clementi Papæ X. Prædeceſſori Noſtro ſupplicatum fuiſſet, ut ad tollenda diſſidia, quæ tempore celebrationis Capituli Provincialis dictæ Provinciæ, non ſine fidelium ſcandalo, inter ejuſmodi Cuſtodias oriri conſueverant, Alternativam inter eas electione Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Definitorum Provinciæ præfatæ demandare vellet, quemadmodum in altera Provincia Januen. Fratrum ejuſmodi Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, per quaſdam felic. record. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris quoque noſtri in ſimili forma Brevis die 29. Maii 1643. expeditas literas præſcripta, & ordinata fuerat; ac idem Clemens Prædeceſſor inſtantiam ejuſmodi tunc pariter exiſtentis prædicti Ordinis apud Sedem Apoſtolicam Cardinalis Protectoris arbitrio remiſiſſet, ipſe Cardinalis Protector Decretum edidit, per quod ſub certis modo, & forma in eo expreſſis conceſſit, ut petita Alternativa electio impoſterum ſervari poſſet, quatenus primodictæ Provinciæ conſenſus in tunc proximo Capitulo Provinciali deſuper accederet, & alias, prout in Decreto præfato, cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Decretum hujuſmodi hactenus executioni demandatum minime fuerit, ac interea diſſidia prædicta in Capitulo Provinciali perduraverint, ipſi Exponentes, pro publica tranquillitate ſuæ Provinciæ, dictam Alternativam electionem inibi ſtabiliri ſummopere deſiderant; Nobis propterea humillime ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas &c. hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, audito per Nos ſuper præmiſſis voto Congregationis Generalis dicti Ordinis, quod deinceps in Capitulo Provinciali primodictæ Provinciæ duo Vocales Definitorii Provincialis eligantur, & ſint ex ſingulis tribus Cuſtodiis præfatis, ex una ſcilicet Miniſter Provincialis, & Definitor; ex altera Cuſtos, & Definitor; & ex reliqua duo Definitores alternis vicibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, ita ut ejuſmodi Alternativa electio quoad Miniſtrum Provincialem, & Cuſtodem prædictos incipere debeat ab iis Cuſtodiis, quæ in duabus Capitulis Provincialibus proxime celebratis dictos Miniſtrum Provincialem, & Cuſtodem reſpective non habuerunt.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Auguſti 1732. Pontificatus noſtri anno tertio.

F. Card. Oliverius.

Rmus P. Antonius a Mazaria, Provinciæ Terræ Laboris Lector Jubilatus, & Ex-Secretarius Generalis Ordinis, inter Ex-Commiſſarios Generales, ſine voto tamen in Capitulo Generali, recenſetur.

Dilecto Filio Antonio a Mazaria Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Religionis Zelus &c. Volentes itaque Tibi, qui Frater expreſſe profeſſus Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, & in provecta ætate conſtitutus, ac Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana adverſus hereticam pravitatem generalium Inquiſitorum a Sede Apoſtolica deputatorum Qualificator, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationis Sacris Ritibus præpoſitorum Conſultor exiſtis, præmiſſorum meritorum tuorum, & obſequiorum, quæ diu dictæ Sedi hactenus impendiſti, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtis, intuitu, gratiam facere ſpecialem, Teque a quibuſvis excommunicationis &c. motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Tibi, ut excepto dumtaxat voto in Capitulo generali dicti Ordinis, omnibus, & ſingulis juribus, Privilegiis, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemptionibus, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus Fratres Ordinis prædicti, qui Triennii ſpatio Commiſſarii Generalis Familiæ Ciſmontanæ ejuſdem Ordinis munere functi fuerunt, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam aliis quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia, uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſis, & valeas in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi Commiſſarii Generalis hujuſmodi munere per triennium functus fuiſſes, tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ita tamen, ut ultimum locum inter illos, qui Commiſſarii Generalis hujuſmodi munus exercuerunt, tenere debeas.

Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus rec. mem. Benedicti XIII. Prædeceſſoris Noſtri literis ſuper abolitione, & revocatione privilegiorum perſonalium editis, aliiſque Conſtitutionibus &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Auguſti 1732. Pontificatus Noſtri anno tertio.

F. Cardinal. Oliverius.

Confirmantur nonnulla ſtatuta pro meliori regimine Studentium Provinciæ Granaten. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes de Soto, Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod juxta mentem hujus Sanctæ Sedis, ac reſolutionem noviſſimi Capituli Generalis ejuſdem Ordinis in Civitate Mediolanen. anno 1729. celebrati, in Capitulo Provinciali Provinciæ Granaten. dicti Ordinis habito die 20. Maii 1730. communi conſenſu Vocalium, nemineque diſcrepante, inter alia ſtatutum fuit, ut omnes Conventus Provinciæ præfatæ, nullo excepto, non niſi Cantu Gregoriano uterentur in divinis Officiis, & Miſſæ Sacrificiis ſolemniter celebrandis, duoque erigerentur, aut deſtinarentur Conventus ipſius Provinciæ, in quibus Religioſi ſtudentes, poſt emenſum fructuoſe triennium ſtudii Theologiæ Moralis Practicæ, ſicuti jam ab eadem Sede in Regnis Hiſpaniarum diſpoſitum, & Ven. Fratre Archiepiſcopo Panormitan. tunc temporis Miniſtro Generali prædicti Ordinis die 19. Februarii 1727. palam indictum fuerat, ſicque, & non aliter iidem Studentes in Provinciali, vel intermedio Capitulo dictæ Provinciæ, prævio accurato examine, verbi Dei Prædicatores, & Sæcularium Confeſſarii inſtitui valerent: in unoquoque vero e præfatis duobus Conventibus hujuſmodi ſtudiis deſtinatis, conſtitui nequiret niſi unus Lector, qui antea per aliquot annos Theologiam Scholaſticam publice, ac laudabiliter legiſſet, vel ſaltem integrum Philoſophiæ curſum perfeciſſet; Ac Lectores ejuſmodi pro tempore exiſtentes, qui literarias exercitationes præſcriptas adimplerent, frui deberent privilegiis, & exemptionibus, quibus ipſius Theologiæ Scholaſticæ Lectores gaudent, non ſecus, ac ſi eamdem Theologiam Scholaſticam toto tempore ad id definito legiſſent. Præterea in Congregatione, ſeu Capitulo Provinciali intermedio ſupradictæ Provinciæ in Civitate Granaten. die 24. Menſis Novembris proxime præteriti peracto, omnium itidem Vocalium conſenſu, & ſuffragio, ordinatum fuit, ut unus ejuſdem Provinciæ Conventus in Seminarium, ſive Profeſſorium inſtitueretur, ac deputaretur, quo Clerici dictæ Provinciæ, immediate poſt emiſſam ab eis regu-

larem

Digitized by Google

larem profeſſionem, irremiſſibiliter mitterentur, ibique per unum ſaltem annum permanerent, linguæ Latinæ, & cantu Gregoriano præfato operam navaturi, & interim omnia, quæ, durante anno probationis obſervaverant in Clauſura, tum privatis, cum publicis in Communitate exercitiis vacando, eodem modo facere tenerentur; atque Magiſter Alumnorum dicti Seminarii, ſeu Profeſſorii, qui rite illos docuiſſet, privilegiis quoque, & exemptionibus Magiſtris Novitiorum Ordinis prædicti attributis poti-retur.

§. 1. Cum itaque, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præmiſſa ad majorem Dei gloriam, ac doctrinæ, & regularis diſciplinæ in Ordine præfato incrementum tendere dignoſcantur, Nobis propterea ipſe Joannes Miniſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut illa Apoſtolicæ confirmationis noſtræ præſidio communire, perpetuæque eorum obſervantiæ providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ejuſdem Joannis Miniſtri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem venerabilis Fratris Noſtri Epiſcopi Oſtien. & Veliternen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinalis Barberini nuncupati ſibi ſuper præmiſſis factam, nec non dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, conſilio, enunciata ſtatuta, & ordinationes auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes Literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, præfatorum Ordinis, ac Provinciæ, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficientes expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Septembris 1738. Pontificatus Noſtri anno tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

Confirmantur Statuta nonnulla ſuper diſtributione officiorum Provinciæ Terræ laboris Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Paſtoralis officii, quod auctore Deo gerimus, cura animum noſtrum ſolicitat ad ea peculiari paternæ charitatis ſtudio ſtatuenda, per quæ Chriſtifidelium divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum quieti, & felici regimini opportunis rationibus ſalubriter conſulatur.

§. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Joſephus Maria ab Ebura Commiſſarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupat. quod, ad ſedandas graves moleſtias, imo ſcandaloſas controverſias in Provincia Fratrum Reformatorum dicti Ordinis Terræ Laboris in Regno Neapolis inter Fratres Neapolitanos, adhærentes, & exteros, ſuper diſtributione officiorum, quæ in tres partes ab aliquibus, & ab aliis in duas partes dividi prætenduntur, vigentes, poſt maturam conſiderationem, auditamque ſuper præmiſſis Fratrum graviorum, & peritorum ejuſdem Reformationis, ſententiam, ad occurrendum ejuſmodi inordinationibus expedire exiſtimat: Primo, ut Natio Neapolitana deinceps non ſolum Civitatem Neapolitanam, ſed totam illius Diœceſim complectatur; & ſemel Provincialatum, incipiendo a proxime futuro Capitulo Provinciali, ac ſemper duo vota in Definitorio habeat: ſecundo, quod omnes alii Religioſi extra dictam Diœceſim, ſuppreſſo nomine *Adhærentium*, unum Corpus exterorum conſtituant & per duas vices continuas Provincialatum hujuſmodi, & quatuor vota, ſive ſuffragia in Definitorio, attento quod duas ex tribus partibus ejuſdem Provinciæ componunt, habere debeant: Tertio, ut Cuſtodis officium, etiam per turnum, bis ad exteros, & ſemel ad Neapolitanos pertineat; ex ſexdecim vero Conventibus, quibus dicta Provincia de præſenti conſtat, decem prædictis exteris, quinque Neapolitanis, & reliquus diſpoſitioni Miniſtri Provincialis pro tempore exiſtentis attribuantur, ita tamen, ut Conventus Neapolitani pariter per ſuum turnum reſpective provideantur.

§. 2. Quare dictus Joſephus Maria Commiſſarius Generalis nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Joſephi Mariæ Commiſſarii Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac etiam motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut impoſterum ſupranarrata diſpoſitio fideli-

ter

Digitized by Google

ter obſervetur, ſervata tamen ſemper canonicæ electionis formæ, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus; mandantes propterea, & diſtincte præcipientes Superiori Generali pro tempore exiſtenti Ordinis hujuſmodi, ut prædictam diſpoſitionem executioni demandet, & ab iis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, obſervari faciat, ſub excommunicationis, privationis officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis, nec non nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra prædictam diſpoſitionem fieri contigerit, adverſus contrafacientes infligendis pœnis. Ac decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Septembris 1732. Pontificatus noſtri anno Tertio.

Fabius Cardinalis Oliverius.

Provinciæ S. Gabrielis Diſcalceatorum jus ſuffragandi in electionibus Vicarii, vel Vice-Commiſſarii Generalis faciendis aſſeritur.

Decretum, & Sententia S. C. ſpecialiter a Sanctiſſimo D.N. deputatæ.

IN electionibus Vicarii, vel Vice-Commiſſarii Generalium explendis per obitum, vel per promotionem Patris Miniſtri Generalis, & reſpective Commiſſarii, proviſum fuit in ſtatutis Generalibus Seraphicæ Religionis eſſe convocandos ſex Miniſtros Provinciales, & ſex Cuſtodes Provinciarum, ex Provinciis vicinioribus reſpectu illius Provinciæ, in qua moratur Pater dignior, cui competit habere ſigilla Ordinis; cum hac tamen ſpecifica diſtinctione, quod ubi Pater dignior non ſit ejuſdem Provinciæ, in qua retinet domicilium, decernuntur congregandæ Provinciæ, quæ ſint viciniores loco ſui habitualis, & permanentis domicilii: ubi autem Pater dignior ſit ejuſdem Provinciæ, in qua moram trahit, præfinitur vocari debere ſex Provincias proximiores Provinciæ, in qua degit dictus Pater dignior.

Tota proinde controverſia inter Provinciam S. Gabrielis Patrum Diſcalceatorum, & Provinciam Sanctorum Angelorum Patrum Minorum de Obſervantia Sancti Franciſci, ſuper jure interveniendi inter ſex viciniores Provincias, & votandi in præfatis electionibus, caſu nempe, quo Pater dignior ſuum haberet domicilium in Provincia Caſtellæ, & eſſet ejuſdem Provinciæ, attenta proximioritate, quam unaquæque Provincia ſibi adſcribebat, relate ad dictam Provinciam Caſtellæ, juxta vacationum contingentiam, diverſis temporibus nonnulla emanarunt decreta, favore Provinciæ Angelorum, quorum vigore admiſſa fuit ad ſuffragandum, ſemper tamen reluctante, & contradicente Provincia Sancti Gabrielis, donec cauſa delata ad Capitulum Generale Romæ celebratum de anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo tertio, idem Capitulum decrevit, ibi: *Provinciam Angelorum manutenendam eſſe in poſſeſſione, quam adeo rari pro Congreſſibus iſtis obtinuit hucuſque, atque interea partes ante Generale Capitulum immediate futurum, oſtenſionem facere ſatagant prætenſæ majoris proximitatis*. Et habita ſucceſſive de anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo legali menſura, modo præciſe, quo eam haberi præſcripſit Provincia Angelorum, intervenientibus Patribus utriuſque Provinciæ ad illum actum ſpecialiter deputatis, qui deinde menſuras, tamquam legaliter factas, approbarunt, & ſubſcripſerunt: *Provincia Sancti Gabrielis, ratione Conventus dei Berrocal, reperta fuit vicinior in cannis Caſtellanis ſexcentum quadraginta Provincia Angelorum, ſeu Conventu de Pœnitentia*: Cumque poſt menſuras taliter factas, cauſa devenerit ad Capitulum Generale Mediolani celebratum de anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo nono, & in eo, non obſtante memorata proximioritate, Provinciæ Sancti Gabrielis definitive decretum fuerit, ibi: *Provinciam Angelorum manuteneri debere in ſua poſſeſſione, & Provinciam S. Gabrielis ſuper hac re non eſſe amplius audiendam*. Eadem Provincia Sancti Gabrielis appellavit a dicto Decreto ad Sanctam Sedem, & recurſum habuit ad Sanctiſſimum Dominum noſtrum Clement. XII. feliciter regnantem, pro deputatione Congregationis particularis, ad effectum habendi finalem deciſionem in cauſa, omni appellatione remota; & cum idem Sanctiſſimus precibus dictæ Provinciæ benigne annuerit, ac deputaverit ſub die vigeſima nona Octobris milleſimi ſeptingenteſimi trigeſimi primi Congregationem particularem Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium Barberini, Petra, & Porzia, nec non infraſcripti Secretarii Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, hinc

Eadem Congregatio deputata habita ſub die decima ſexta Septembris anni milleſimi ſeptingenteſimi trigeſimi ſecundi, pluries in ſcriptis, & in voce partibus auditis, ac re undique mature diſcuſſa, cenſuit reſcribendum, prout reſcripſit, & declaravit *Conſtare de bono jure Provinciæ Sancti Gabrielis ad effectum, ut convocetur, & ſuffragium præſtet in Congregatione, & Capitulis, de quibus agitur, & amplius &c.* Romæ die decima ſexta Septembris milleſimi ſeptingenteſimi trigeſimi ſecundi.

Cardinalis Antonius Barberinus Præfectus.

V. Cardinalis Petra.

D. E. Cardinalis de Porzia.

Loco ✠ Sigilli.

Archiepiſcopus Corinthi Secretarius.

Mo-

Moderantur ſtatuta Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Diſcalceatarum in Luſitania.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Jeſu Maria Miniſter Provincialis Provinciæ Conceptionis B. Virginis Mariæ Immaculatæ, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, Regni Portugalliæ, quod alias, pro conſervatione pacis, juſtitiæque diſtributivæ, & ad arcendum ambitum, eadem Provincia diviſa eſt in duo Territoria, alterum *Beira*, & alterum *Minium* reſpectiva nuncupata, e quibus par numerus Diffinitorum, Guardianorum, aliorumque Officialium in Capitulis, & Congregationibus dictæ Provinciæ conſtitueretur; Miniſter vero Provincialis, & Cuſtos alternatim eligerentur, & inter alia Decretum, ſtabilitumque fuit, quod ſi munus pro tempore exiſtentis Miniſtri Provincialis Provinciæ præfatæ intra triennium, quo illud durare conſuevit, per deceſſum, ſeu aliter vacare contingeret, dignior Pater totius Provinciæ illius ſigillum aſſumeret, & Capitulum pro electione Vicarii Provincialis convocaret; item, quod ſi in uno ex dictis duobus Territoriis aliqui de novo erigerentur Conventus, ſeu Hoſpitia, eorum Superiores in Capitulo ejuſdem Provinciæ ſuffragari nequirent, donec in altero Territorio totidem Conventus, ſeu Hoſpitia pariter erigerentur: idque ad ſervandam æqualitatem votorum, ſive ſuffragiorum in utroque Territorio: quæ omnia ſubinde per quaſdam fel. rec. Clement. PP. XI. Prædeceſſoris noſtri deſuper in ſimili forma Brevis die 25. Februarii 1719. expeditas literas, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, approbata, & confirmata fuerunt.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, experientia poſtmodum edocuerit bono regimini, & tranquillitati ipſius Provinciæ expedire, ut enarrata duo Decreta reformarentur, ac immutarentur, atque in Capitolo Provinciali dictæ Provinciæ, anno 1726. celebrato, unanimis prodierit reſolutio, quatenus Miniſter Provincialis apud hanc Sanctam Sedem pro congrua eorum moderatione obtinenda inſtaret; quare prædictus Michael Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur Ipſum Michaelem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui rem mature diſcuſſerunt, conſilio, authoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſtatuimus, ut deinceps occurrente officii Miniſtri Provincialis ſupradictæ Provinciæ intra tempus, quo durare ſolet, per deceſſum, ſeu aliam, vacatione, *ſigillum ejuſdem Provinciæ aſſumat*, Capitulumque pro electione Vicarii Provincialis convocet, *dignior Pater Provinciæ ejus Territorii, cujus erat Miniſter Provincialis*; deficiente vero Patre Provinciæ hujuſmodi, Diffinitor, ſeu Cuſtos antiquior in electione, hiſque pariter deficientibus in dicto Territorio, illius Guardianus habitu antiquior, quo ſemper idem ſuffragiorum, ſive votorum numerus ex utroque Territorio habeatur in quacumque electione: *utque erecto uno Conventu, aut Hoſpitio in aliquo ex Territoriis præfatis, ejus Superior ſtatim ſuffragari poſſit in Capitulo prædicto, dictuſque Superior ſit per unum triennium ex una, & per aliud triennium ex altero Territoriis*: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, ſupradictis Clementis Prædeceſſoris literis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Novembris 1732. Pontificatus Noſtri anno tertio.

E P I S T O L A

Eminentiſſimi a Secretis Status, qua Reverendiſſimo P. Joſepho Maria ab Ebora ſignificatur ejus in Ciſmontanæ Familiæ Commiſſarium, Reformatorem, ac Viſitatorem Apoſtolicum a Sanctiſſimo facta deputatio.

Forit.

Al Reverendiſſimo Padre

Il P. Commiſſario Generale dell' Ordine di San Franceſco.

Araceli.

Intus.

REVERENDISSIMO PADRE

VOlendo la Santità di Noſtro Signore dare un nuovo contraſegno del ſuo Paterno amore all' Ordine Serafico, di cui ſi è degnata ritenere la Protezzione, e fare godere inſieme alla P. V. le cle-

Digitized by Google

clementiſſime ſue beneficenza, per la continue riprove, ed eſperienza, che ha del di lei particolar zelo in benefizio pubblico della Religione, ſi è determinata a dichiararla, come in virtù della preſente la dichiara, Commiſſario Apoſtolico, Viſitatore, e Riformatore ſpecialmente Delagato in tutta la Famiglia Ciſmontana a lei ſoggetta, ſi in riguardo agl' Oſſervanti, cha a i Riformati, e Scalzi, e Chioſtri di Monache anneſſi, compartendole tutte le facoltà neceſſarie, ſuddelegabili anche ad altri Religioſi, o in tutto, o in parte, ad effetto, che poſſa eſercitarle ella, e i Suddelegati in ciò, che ſi giudicherà eſpediente da Lei, e dalla Conſulta ſua Generale, per il buon Governo, Riforma, e perfetta Oſſervanza dell' Ordine, e per la pace, a conſolazione delle Provincie, e de' Religioſi, e Religioſe tutte, cha è l' unico ſcopo della ſanta mente di Noſtro Signore. Si vaglia ella dunque di queſt' ampliſſima conceſſiona Pontificia colla ſolita ſua Religioſa prudenza; e ſenza più, le auguro dal Cielo ogni bene.

Roma 22. Novembre 1732.

D. V. P.

Affezionatiſſimo
Antonio Card. Banchieri.

Conſimilis Apoſtolica facultas pro Ultramontana Familia, & Univerſo Ordine miſſa quoque fuit, cure ejuſdem Patris Joſephi Mariæ Eborenſis, ad Reverendiſſimum Patrem Miniſtrum Generalem totius Ordinis.

Innovatur probibitio Locorum Ordinariis, ne, inconſulta Sac. Congregat. omnibus cujuſcumque Cœnobii Regularibus facultatem adimant Sacramentales Confeſſiones excipiendi.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium præpoſita, quamvis pluries, atque ſæpius, inhærendo Apoſtolicis Conſtitutionibus, ſignanter fel. record. Clementis Papæ XI. incipien: *Superna &c.* decreverit, & declaraverit, Ordinarios Locorum non poſſe, nec debere facultatem audiendi Sacramentales Confeſſiones omnibus ſimul unius Conventus Regularibus adimere, ipſa Sacra Congregatione inconſulta, & ademptam paſſim reſtitui juſſerit; attamen, quia experimento compertum fuit, quod hujuſmodi ſaluberrimæ determinationes a quamplurimis Locorum Ordinariis nuperrime violatæ fuerint, in maximum quidem Communitatum Regularium præjudicium, idcirco, ad petitionem R. P. Cajetani a Laurino moderni Commiſſarii Generalis Curiæ Minorum Obſervantium Sancti Franciſci, cenſuit eſſe danda Decreta alias deſuper edita, tenoris ſequentis, videlicet:

Cum Sacræ Congregationi Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ innotuerit, Confeſſarios Regulares graviter conqueri, quod ab Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Locorum Ordinariis ab audiendis Confeſſionibus, quavis de cauſa, indiſcriminatim ſuſpendantur, ac præterea ſæpe contingere, ut ab iiſdem Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Locorum Ordinariis, omnibus ſimul unius Conventus Confeſſariis, Confeſſiones audiendi facultas adimatur; Eminentiſſimi ejuſdem Sacræ Congregationis Patres rati vix fieri poſſe, ut hæc ſine ſcandalo, magnaque animarum pernicie contigant, re mature perpenſa, ad omnem ſcandali materiam ſubmovendam, quo magis ſpirituali piarum mentium conſolationi conſulatur, ſtatuunt, ac decernunt, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque Locorum Ordinariis, ad quos Confeſſarios approbandi jus ſpectat, Confeſſarios Regulares alias ab ipſis libere approbatos, ab audiendis Confeſſionibus ſuſpendere poſthac minime licere, niſi ex nova cauſa, eaque ad Confeſſiones pertinente, aut ob non ſervatum interdictum ab ipſis Ordinariis poſitum. Statuunt inſuper eoſdem Archiepiſcopos, Epiſcopos, Locorum Ordinarios Confeſſiones audiendi facultatem omnibus ſimul unius Conventus Regularibus Confeſſariis, eadem Sacra Congregatione inconſulta, nullo pacto adimere poſſe. Quod quidem Decretum, ut iidem Eminentiſſimi Patres opportunum, & neceſſarium duxerunt, ita inviolabiliter jubent obſervari.

Romæ 20. Novembris 1615.

Sequuntur alia Decreta per Epiſtolas expedita, nempe.

AL VESCOVO DI SARNO.

Illuſtre, e molto Reverendo Monſignore come Fratello.

Li Frati Minori Oſſervanti di San Franceſco di coteſta Città hanno rappreſentato in Sagra Congregazione, come da V. S. ſono ſtati ſoſpeſi tutti li Confeſſori, con ammirazione de' Secolari, dall' udire le Confeſſioni, onde ſupplicavano di qualche opportuna proviſione. Queſti Eminentiſſimi miei Signori, a relazione di Monſignor mio Eminentiſſimo Cibo, inerendo alle dichiarazioni altre volte fatte in tal materia, che proibiſcono agli Ordinari de' Luoghi il poter ſoſpendere tutti li Confeſſori Regolari di un Convento dall' eſercizio delle Confeſſioni, hanno comandato ingiungarſi a V. S. che reſtituiſca a detti Frati la facoltà d' udire le Confeſſioni, ed avendo coſa rilevante in contrario, ne dia parte alla Sagra Congregazione. Glie lo ſignifico, e Dio la proſperi.

Roma 24. Aprile 1671.

Come Fratello
Il Card. Brancaccio.

AL VESCOVO D' UGENTO

Illuſtre, e molto Reverendo Monſignore come Fratello.

Traſmetto a V. S. per comandamento di queſti Eminentiſſimi miei Signori l' anneſſo Memoriale dato a nome del Padre Commiſſario Generale di Curia de' Minori Oſſervanti, affinchè diſtintamente riferiſca alla Sagra Congregazione quant' occorre ſopra l' eſpoſto in eſſo. Vogliono però fra tanto l' EE. loro, che quando ſuſſiſta ciocchè viene rappreſentato, ella debba reintegrar al miniſtero di Confeſſore due, o tre Religioſi più degni in coteſto Convento di dett' Ordine eſiſtenti di Famiglia. Coſi eſeguirà colla dovuta prontezza, e Dio la proſperi.

Roma 21. Agoſto 1732.

Come Fratello
Il Card. Franceſco Barberini.
Giuſeppe Arciveſcovo di Corinto
Secretario.

Cum-

CUmque Ugantione Antiſtes Supremi Sacræ Congregationis mandati adimplementum diſtuliſſet, illius omnimoda executio delegata fuit Archiepiſcopo Hidruntino ejus Metropolitano, ut liquet ex ſequentibus literis.

A MONSIGNOR ARCIVESCOVO D'OTRANTO

Illuſtre, e Reverendiſſimo Monſignore, come Fratello.

VEdrà V. S. nell'anneſſo Memoriale dato a nome del Padre Commiſſario Generale di Curia de' Minori Oſſervanti di San Franceſco quanto per parte del medeſimo è ſtato rappreſentato alla Sagra Congregazione. Queſti Eminentiſſimi Signori pertanto mi hanno comandato ingiungerle, come faccio, che quando veramente coſti a lei della ripugnanza di Monſignor Veſcovo d'Uganto io eſeguire il Decreto della medeſima Sagra Congregazione, ſignificatoli con lettera de' 21. del proſſimo paſſato Agoſto, cioè di dover reſtituire la facoltà di confeſſare à due de' più provetti Religioſi, che dimorano di Famiglia in quel Convento delle Grazie degli Oſſervanti, ella gli dia eſecuzione, abilitando, come ſi è detto, anche a nome della ſteſſa Sagra Congregazione, due Religioſi ad udire le Confeſſioni. Così ſarà contenta eſeguire, e le prego da Dio proſperità. Roma 28. Novembre 1732.

Come Fratello affezionatiſſimo
Il Cardinal Franceſco Barberini.

Giuſeppe Arciveſcovo di Corinto Segretario.

QUorum quidem Decretorum tenorem, ac aliorum plurium in ſubjecta materia ſæpiſſime emanatorum, ab omnibus quibuſcumque Archiepiſcopis, Epiſcopis, Locorumque Ordinariis eadem Sacra Congregatio præcipit, atque mandat adamuſſim ſervari.

Romæ 28. Novembris 1732.

Cardinalis Franciſcus Barbarinus.
J. Archiepiſcopus Corinth. Secretarius.

L I T E R Æ

E N C Y C L I C Æ

Nuper electi Commiſſarii Generalis, quibus plura decernuntur Apoſtolica, qua pollebat, authoritate, pro bono regimine Familiæ Ciſmontanæ.

FR. JOSEPH MARIA AB EBORA

Lector Jubilatus, & in hac Ciſmontana Familia Ordinis Minorum Authoritate Ordinaria, & Apoſtolica Commiſſarius Generalis, & Servus.

Dilectis plurimum in Chriſto Superioribus, ac ſubditis quibuſcumque curæ noſtræ ſubjectis ſalutem & Seraphicam benedictionem.

REligioſa pietas, quæ erga Seraphicum Ordinem in ipſa ineunte ætate, maxime vero ab emiſſa profeſſione, in imis viſceribus noſtris exarſit; ex quo divina miſeratione ad hujus Ciſmontanæ Familiæ regimen evecti ſumus, acriori quodam ſtudio urget nos, impellitque, ut quantum in nobis eſt, amantiſſimi pectoris ſolicitudinem novis, & quidem illuſtrioribus argumentis, vobis omnibus teſtatam faciamus. Cum itaque in aliis literis noſtris, ad Regularis diſciplinæ vigorem, & incrementum, ſelecta quædam monita emittere decreverimus, neque deinceps, ob aſſiduas, graviſſimaſque curas, quibus in obſequium Sanctæ Sedis hactenus diſtenti fuimus, paterna voce alloqui datum ſit, nunc demum impedimenta omnia ſuperantes, quæ cæteroqui novam tarditatem afferre poſſent, piiſſimis auribus veſtris vigilantiæ noſtræ partes deferimus; animi alacritatem augente Sanctiſſimo Pontifice, & Protectore noſtro CLEMENTE XII. qui tenuitatem noſtram novo robore, & ornamento munire, Noſque in hac Ciſmontana Familia Commiſſarium Apoſtolicum creare, & conſtituere dignatus eſt. Et ſiquidem in iis, quæ puram, nitidamq. Seraphicæ Regulæ obſervationem reſpiciunt, de religione, fideque veſtra plurimum in Domino confidimus, ideo, quod ad publicæ rei noſtræ rationem pertinere videbamus, nonnulla tantum adminicula, & ſanctioris diſciplinæ adjumenta proponere placuit, & pia, faciliori, clariorique methodo ad ſequentia capita revocare.

§. I.

De Prælatis Provincialibus, & Localibus.

UT illæſa undique, & illibata vigeat altiſſima paupertas, quam veluti gemmam præclariſſimam, ac præcipuam teſſeram Ordinis noſtri ſingulari ſtudio colere, & obſervare debemus, caveant Miniſtri, & Guardiani, ne quam poſſeſſionem, vel uſum fructum, aut aliud quidpiam admittant, quo ejuſdem altiſſimæ paupertatis puritas, & quotidianæ mendicationis meritum labefactari poſſit. Qua in re Fratrum omnium conſcientiam oneramus, ut ſi quam hujuſmodi corruptelam Superiorum incuria, vel alio quovis modo tolerari viderint, id nobis ſignificari curent, qui & de ipſorum indemnitate ſoliciti erimus, & pro ratione mali opportunis remediis utemur. Serventur omnino Conſtitutiones Ordinis quantum ad eleemoſynas pecuniarias, quæ a Fratribus quibuſcumque, ſive prædicationis, ſive laboritii, ſive alio quovis titulo acquiruntur, itaut in uſum Communitatis, non aliter, quam per Sindicos Apoſtolicos, convertantur. Atque ut in re tanti momenti omnis fraus a medio tollatur, Miniſtri Provinciales, quo tempore viſitationem Conventuum obibunt, eorum Sindicos plane, ac diligenter inſtruent de modo, ac ratione, qua Sindicationis munere fungi debent; maxime vero, ne cuiquam Fratri quovis prætextu pecuniam in propria ſpecie tribuant. Non impari ſolertia ſe gerant iidem Provinciales Præſules in explorandis oneribus Miſſarum, eorumque ſolutionibus; præ oculis idcirco habentes generales, & Apoſtolicas Conſtitutiones, unaque encyclicas literas hac de re editas a felic. record. Eminentiſſimo Laurentio Cozza prædeceſſore noſtro; agantque, ut in conſuetis libris pro quolibet Sacro Celebrantium ſubſcriptio propria cujuſque manu appareat.

Sint in unoquoque Conventu particulares cellæ, ſive officinæ, in quibus pro numero Fratrum panni linei, & lanei cuſtodiantur per Officiales idoneos, & pios, quorum opera, atque Zelo communes, & privatæ cujuslibet indigentiæ ſublevari poſſint. Nemo ſibi aliunde, quam de communi Provinciæ panno

veſtimentum aſſumat, neque de pannis, aut ſtaminibus, quæ in Laniſiciis noſtris conſtruuntur, quidquam Sæcularibus vendere liceat; ſed eadem laniſicia, & laniſiciorum opera integre, atque unice Provinciarum, & Fratrum uſibus addicta ſint.

In corrigendis, puniendiſque Subditis reſpiciant Prælati humaniſſima viſcera Seraphici P. Noſtri, ejuſque benignitatem, & clementiam imitari ſtudeant; ne ſcilicet paterni erga filios amoris obliviſcantur, ne cum ipſis durius agant, vel eos coram Sæcularibus indecenter objurgent; ſed abſque ullo privatæ affectionis motu, cum lenitate, & manſuetudine defectuoſos moneant, obſtinatiores plectant, &, dum opus fuerit, juridicis proceſſibus, pœniſque ſubjiciant. Hunc vero benignitatis inſtinctum maxime adhiberi cupimus erga oves errantes, ſeu Apoſtatas, qui in ſe reverſi, ſponte ſua ad ovile redibunt: eodemque Nos manſuetudinis affectu eos omnes ad Seraphicæ Matris gremium revocamus, plenariam ipſis veniam harum ſerie impertientes, dummodo vocem Paſtoris audiant, ac infra ſemeſtre ad ſuas reſpective Provincias ſe recipiant. Cœterum, ſi quempiam deinceps ab Ordine deficere contingat, ejus deſertionem Provinciales Miniſtri quam diligentiſſime in tabulas referri faciant, atque hujus Curiæ Officialibus ſignificari, ut, dum opus fuerit ad effectum expulſionis, juxta facultates Ordini conceſſas, de cujuſque incorrigibilitate judicari poſſit.

Seraphici Patris exemplum denuo ad imitandum proponimus in charitate erga infirmos: curentque ideo Superiores Provinciarum, ut in Conventibus, quos opportuniores viderint, Aromatariæ, & Valetudinaria, quod fieri poteſt, neceſſariis rebus, ac diligentiſſimis Officialibus inſtructa ſint: pro quolibet Fratre, dum e vivis exceſſerit, conſueta ſuffragia quam citiſſime fiant; eodemq. pietatis titulo ubique locorum laudabilem morem admitti cupimus, ut adhibito campanarum pulſu defunctorum Fratrum exequiæ celebrentur.

Nullo pacto permittant Superiores a Subditis ſuis fraudolenta commercia adverſus jura Principum exerceri: quinimo flagitiis iſtis viam omnem eripiant, juſtoque ſupplicio delinquentes coerceant.

Cum otioſæ Fratrum evagationes maxime regulari diſciplinæ detrimento ſint; caveant in primis Provinciales Miniſtri, ne cuiquam ex ſubditis ſuis obedientiales literas concedant ad agenda itinera extra fines Provinciæ ſuæ: intra vero ejuſdem limites, neminem inutilibus, aut levibus cauſis de urbe in urbem, de Conventu in Conventum, divagari permittant. Atque ut pro viribus hunc abuſum eradicemus, obedientiales quaſcumque a Nobis, & Prædeceſſoribus noſtris conceſſas, extinguimus, mandantes omnibus, & ſingulis, qui in alienis Provinciis degunt, ſub Apoſtaſiæ, ſuſpenſionis, aliiſq. arbitrio noſtro infligendis pœnis, ut infra menſem a publicatione præſentium, ad propriam redeant, niſi miſſionibus, prædicationi, lecturæ, vel ſimilibus exercitiis, cum facultatibus opportunis, addicti ſint: Guardiani vero ſciant ſe eiſdem pœnis ſubjiciendos fore, ſi adverſus declarationem hanc noſtram quemquam hoſpitem in ſuis Familiis manere patiantur; quos etiam ſobrios eſſe cupimus in concedenda ſubditis ſuis facultate exeundi è Conventu, maxime diebus feſtis, in quibus Religioſos viros a commercio Sæculi abſtinere decet, ac majori ſtudio divinis rebus incumbere.

Inſuper, ne clauſtralis quies, ac ſolitudo Sæcularium frequentia turbetur, quam rariſſime Sæculares homines communi menſæ accumbere, rarius autem in Conventibus noctes transfigere permittant: perfugis vero nonniſi in exterioribus Eccleſiarum, vel Domorum atriis receptum tribuant: uniſque ſit in quolibet Conventu Janitor, ut ſedula, & nunquam intermiſſa valvarum cuſtodia, religioſæ tranquillitati, & ſilentio plenius provideatur.

Quantum ad Chorum, meditationem, menſam, cœteraſq. conventuales exercitationes, caveant Prælati, ne communes regulæ, & Conſtitutiones Ordinis in deſuetudinem abeant, neve eorum culpa neglectui habeantur. In quolibet Conventu Immaculatæ Conceptionis, & Beatiſſimi Patris Noſtri Franciſci cultum pro viribus augeri ſtudeant: Nobiſque gratiſſimum accidet quolibet Sabbato, ac diebus Feſtis Immaculatæ Deiparæ in honorem ejus Litanias cani cum Antiphona *Tota pulchra*, & ſemel ſaltem in hebdomada cani ſimiliter Antiphona *Salve Sancte Pater* in honorem Seraphici Fundatoris, ejuſque Altari, & Sacello unam minimum interdiu, noctuque ardere Lampadem, neque ullum Sacri ornatus accurationem deſiderari.

Siquidem conſilium cœpimus deſignandi in qualibet Provincia Fratrem aliquem idoneum, qui Provinciæ Chronica perficiat, & in unum colligat monumenta omnia, quæ ad proſecutionem Annalium totius Ordinis neceſſaria ſunt, ut ejuſmodi opus, bonis avibus ceptum, non impari curſu procedat, Miniſtri Provinciales, pro ſuo publicæ rei Zelo, ejuſmodi Chronologis favorem ſuum, atque operam commodabunt. Iidem Miniſtri ex Bibliothecis ſingulorum Conventuum confici curent, & ad Nos tranſmitti, elenchum omnium librorum, qui ab Auctoribus Ordinis Noſtri editi unquam fuerunt; ut hiſce documentis, celeberrimum opus de Scriptoribus Ordinis, quod ad præſens urgemus, eruditi viri labore, atque induſtria facilius, & exquiſitius ad umbilicum deduci, & prælo mandari poſſit. Denique pro uſu, & documento Curiæ noſtræ Tabulam mittent Religioſorum omnium, expreſſis eorum gradibus, oneribus, officiiſque, addjectis inſuper nominibus, & exercitiis Fratrum exterorum, qui in qualibet reſpective Provincia commorantur.

§. II.

De Domibus Novitiatus, Recollectionis, & Receſſus.

NE unquam imminui, vel ullo modo relaxari contingat ſeveriorem diſciplinam, quæ in Domibus probationis ſervari debet, firma, & rata eſſe volumus, quæ alias hac de re a Prædeceſſoribus noſtris conſtituta ſunt; mandantes præterea, ne quis Provincialis, aut Guardianus a Novitiis, vel eorum parentibus eleemoſynam ullam pecuniariam exigat pro eorum annua ſuſtentatione, quos ad inſtar aliorum Fratrum unico Seraphicæ paupertatis, & quotidianæ mendicationis patrimonio ali decet. Quod ſi communes eleemoſynæ ad id minime ſufficiant, in aliis aptioribus locis Novitiatus erigantur: Sin autem (quod vix evenire poſſe credimus) omnes omnino Conventus iiſdem annonæ difficultatibus, & anguſtiis laborent: eo caſu, juxta diſpoſitionem Tridentinæ Synodi, pro neceſſitatis modo, a Definitorii Patribus, & Provinciæ Diſcretis alicujus eleemoſynæ taxam fieri permittimus, quam Syndici Apoſtolici Conventuum a Novitiis, vel eorum Actoribus accipere poſſint.

Cum interdum Fratres aliqui veris, vel (quod frequentius accidit) falſis, fictiſque titulis profeſ-

ſionem

Digitized by Google

ſionem ſuam irritam eſſe velint, quæ res Ordini moleſtiam, ſæculo ſcandalum afferre ſolet: Nos huic malo viam omnem obſtruere cupientes, mandamus, ne Provinciales Miniſtri quemquam ad Ordinem recipiant, niſi prius indubitatis, certiſque ſignis de expreſſa, & liberrima ejus voluntate, & electione conſtet. Tum neminem ad habitum admittant, niſi prius coram duobus Teſtibus formalem, & juridicam atteſtationem ediderit propria manu ſubſcriptam, quatenus nulla vi, nullo metu, ſed libere, ac ſponte Religioſum Inſtitutum amplectitur, quam quidem atteſtationem in Archivo Provinciæ, ejus vero exemplum in ipſa probationis Domo ſervari volumus; Tum a Novitio ante ſolemnem profeſſionem recognoſci, &, ut ſupra, coram Teſtibus confirmari.

Provinciales, & Guardiani Conventuum, in quibus Novitii ſunt, nihil omittant, quod ad liberalem, & Religioſam eorum educationem aptum eſſe judicaverint; agantque ideo, ut Novitii Dormitorium, & cellas habeant in loco ſeparato, pietati, ac ſpiritualibus exercitiis maxime opportuno; ut ſemper ſub Magiſtrorum cura ſint; ut ipſi nunquam ſine Magiſtro comite a Conventu egredi, nullo autem pacto extra Conventum pernoctare liceat: ipſi vero Magiſtri conſiderati ſint, & prudentes; cantus Gregoriani, Sacrarum Cæremoniarum, & ejuſmodi rerum ſcientia optime inſtructi, tales, qui virtutum omnium exemplo Novitiis prælucere poſſint.

In qualibet Obſervantium Provincia ſint omnino Conventus aliqui Recollectionis, vel Profeſſorii, in quibus rigidior obſervatio vigeat Regulæ noſtræ, & præcipuo quodam ſtudio executioni mandentur regularia Diſciplinæ Canones, præſertim, qui altiſſimam paupertatem, Chori frequentiam, & Orationis aſſiduitatem reſpiciunt; quibus propterea in locis Fratres eſſe debent timorati, & morigeri; Juvenes autem a probatis viris Provincialium arbitrio eligendis, Chriſtianæ, & Religioſæ Vitæ præceptis, Sacris Ritibus, atque etiam humanioribus literis imbuantur.

Denique, ut conſulamus deſiderio piorum Fratrum, qui rigidioris vitæ genus inire cupiunt, quemadmodum in pleriſque Italiæ Provinciis factum eſt, in reliquis omnibus deſignentur Conventus aliqui ad ſpiritualem receſſum Italice di *Ritiro*: quod ut facilius, & fructuoſius fiat, ipſi, de conſilio Patrum apud Nos exiſtentium, & auctoritate Apoſtolica Nobis conceſſa, modum, ac rationem dabimus communis diſciplinæ, quæ in ejuſmodi receſſibus ſervari debeat.

§. III.

De ſtudiis, & de re Literaria.

NE pereat unquam, vel detrimentum patiatur eximia doctrinæ, & eruditionis opinio, quam illuſtrium Scriptorum laboribus, ac monumentis univerſus Ordo percepit: nemini cujuſcumque tenoris librum, diſſertationem, vel tractatum, nobis inconſultis, prælo mandare liceat; volentes, ut omnia, & ſingula opera, quæ deinceps imprimenda ſunt, in Urbe per Viros arbitrio noſtro deſignandos examinentur, & ad effectum impreſſionis facultate noſtra muniantur.

Curent Provinciales Miniſtri, ut Juvenes, qui ad Ordinem recipiuntur, mediocri ſaltem latinæ linguæ peritia ornati ſint: deinde provideant, ut Clerici in domibus Recollectionis, & Profeſſoriis in Arte Rethorica, & Grammatica exerceantur per idoneos Magiſtros, qui eiſdem favoribus, & præeminentiis gaudeant, quibus Lectores artium frui ſolent.

Philoſophiæ Studia, quoad fieri poteſt, in iiſdem ſint Conventibus, in quibus vel publicæ Accademiæ ſunt, vel aliorum Ordinum Regulares domos ad ſtudendum habent, ut hoc literario commercio qui ſtudiis incumbunt, privatis, publiciſque diſputationibus exerceri poſſint.

Si quidem ad erudiendos in Theologia Scholaſtica Juvenes in Provinciis Obſervantium ſufficere videntur ſtudia generalia, ſeu quæ ad jubilationem deſtinata ſunt; in reliquis minoribus, ſeu Provincialibus ſtudiis, ſalvis Lectorum juribus, ac prærogativis, in poſterum Moralis Theologiæ præcepta more ſcholaſtico tradantur.

Provideant Guardiani, ne Sæculares in gymnaſiis noſtris, vel etiam privatim a Fratribus educeantur: Nos equidem facultates hactenus a Nobis, & Prædeceſſoribus noſtris hac de re conceſſas, abolemus, neque dabimus ultra, niſi validæ rationes acceſſerint, & certa ſcientia comprobatæ fuerint.

Lectoribus ex utraque Obſervantium, & Reformatorum familia, quo tempore legere tenentur, minime liceat prædicationi, ſive aliis officiis, & negotiis incumbere, quorum cauſa a legendi munere ceſſare debeant. Impreſſio Theſium, quæ a noſtris publice defendi ſolent, Conventuum ſamptibus fiat: omittantur autem dedicationes, & Icones, niſi aliter ſuadeant particulares cauſæ a nobis, vel a Miniſtris Provincialibus approbandæ. Studentes, qui Clerici ſunt, bis intra menſem, qui verò Sacerdotes, ſemel in hebdomada, recreationis titulo, è Conventu egredi permittantur.

In Studiis generalibus Obſervantium unus ſit Lector Jubilatus, qui Præfecti munus adimpleat, cum exemptionibus, quæ Theologiæ Lectoribus conceduntur: ejuſdem verò ſit exercitationibus Scholaſticis præſidere, Theſes, quæ imprimi debent, recognoſcere, atque imprimis curare, ut Lectores rationem habeant elenchi noſtri, quo, ut res literaria majori fructu, & diligentia procedat, vacationum dies, ordinemque, ac ſeriem diſſertationum, & tractatuum ex ſcholaſtica, & polemica Theologia, atque item ex jure canonico præſcribemus.

Miniſtri Provinciales, adhibitis ſtudiorum Præfectis, tempore ſibi beneviſo, ſtudentium examen inſtituant, & ſingulorum progreſſus, & ingenia explorent. Qui expleto Theologici ſtudii triennio ad propugnandas publice Theſes, & regendas Cathedras, inhabiles inventi fuerint, dimitti poterunt ad ſtudia moralis Theologiæ, ut hujus facultatis uſu ad excipiendas confeſſiones idonei reddantur.

Lectores, & Præfecti non concedant ſtudentibus conſuetas atteſtationes, niſi religioſæ vitæ ſpecimen dederint, ſuoque muneri laudabiliter, ac ſtrenue ſatisfecerint. Quamobrem in ipſis atteſtationum literis de cujuſque moribus, ſedulitate in ſtudiis, & progreſſu, actiſque literariis, ſincere, & interpoſito jurejurando, Teſtimonium ferant.

Ne patentes literæ, ſeu inſtitutiones Lectorum, & Concionatorum pretio careant ſuo, expedire credimus neminem Lectorum artium inſtitui, niſi propugnatis publice theſibus, ad oppoſitionis aleam pro conſequenda lectura idoneus reputetur: neminem ſimiliter inſtitui Concionatorem, niſi triennio ſtuduerit Theologiæ, Theſes publice defenderit, & in cœnaculo, vel alias coram Communitate ſex minimum Conciones habuerit. Cum autem inſtitutio-

nes non ſint, niſi præparatoriæ quædam facultates ad concionandum, & legendum; nemo earum vigore Concionatoris, Lectoris, vel Theologi titulum ſibi arroget; ſed appellationes iſtæ ad eos tantum pertineant, qui, vel actu prædicant, aut legunt, vel prædicandi, aut reſpective legendi munere functi ſunt.

Hortamur denique Provinciales Miniſtros, nequem, niſi per oppoſitionem, vel concurſum, ad legendi officium aſſumant: quod & nos omnino præſtabimus quantum ad Lectores in ſtudiis generalibus literis noſtris inſtituendos: imo, quod attinet ad Provincias Italiæ, oppoſitiones iſtas in Alma Urbe coram nobis haberi volumus, ſervatis ad perpendiculum exquiſitioribus quibuſdam regulis, quas aliis encyclicis noſtris dudum apponi fecimus, & per Italiam evulgari.

§. IV.

De quibuſdam ad Subditos monitis.

FRatres omnes etiam, atque etiam ſibi caveant, ne ad obtinandos Ordinis gradus, adminiſtrationes, officia, obedientiales literas, vel quid ſimile, Perſonarum extra Ordinem favoribus apud Nos utantur; procul enim dubio damnabilibus hiſce mediis non flectent auctoritatem noſtram ad indulgendum ſibi, ſed eam provocabunt ad infligendas pœnas, quæ noſtris, & Apoſtolicis Conſtitutionibus adverſus hujuſmodi flagitia decretæ ſunt; eodemque pœnarum rigore agemus adverſus eos, qui domeſtica res, & arcana Ordinis temere detegentes, nominis Noſtri exiſtimationem, atque decus in diſcrimen adducent.

Pertinere credimus ad dignitatem conditionis Noſtræ, ut Epiſtolæ, quæ a Fratribus invicem ſcribi ſolent, minime careant lumine, atque modo Seraphicæ humilitatis, quam omnium actionum Noſtrarum comitem eſſe decet. Procul itaque ſit ab earum inſcriptione longa, & moroſa titulorum anumeratio; ſed inhærendo Conſtitutionibus Ordinis, ſatis fuerit, unius, vel alterius, & quantum ad præcipuos Patres, ad ſummum tertii tituli mentionem feciſſe: Neque interim a Nomine Religioſi Viri, ad quem literæ mittuntur, Sanctæ Fraternitatis ſymbolum, *Fratris* videlicet appellatio, ſejungatur.

Quantum ad Epiſtolas, quæ a Nobis mittentur, ſequentis œconomiæ rationem ſervari volumus. Officioſæ perfunctionis cauſa, ſive recurrentibus Natalitiis diebus, ſive alio quovis tempore, nemo ſcribat, literæ ſemifolio ad ſummum conſtant, & Conventus ſigillo munitæ ſint. Obſervantes ad hunc Conventum de *Aracœli*, Reformati *ad Sanctum Franciſcum ad Ripam* eas dirigant. Clerici, Laici, Tertiarii, dum opus habuerint, Superiorum Localium, vel Provincialium literis rerum ſuarum rationem Nobis exponant. Non inſtent pro facultatibus circumeundi ad inviſenda Sanctuaria. Aggregationis ad Ordinem, ſive Fraternitatis literas, quæ jam, quia facillime impetrari conſuaverunt, non tanti æſtimantur, quanti ſunt, niſi pro piis, & emeritis Benefactoribus non requirant. In leviuſculis rebus non interpellent auctoritatem noſtram; neque adverſus inferiores Prælatos querelas ad Nos deferant, quatenus inviti in uno, vel altero Conventu de Familia collocati fuerint, vel paternaliter moniti, correcti, aut etiam puniti: in majoribus autem cauſis, in quibus appellationi locum eſſe decet, ad Nos provocare non audeant, niſi prius attenta rei conditione, & juris ordine ſervato, ad Superiores Locales, vel Provinciales recurſum habuerint.

Præſentes literæ in publica Menſa, vel alias coram Communitate capitulariter congregata bis in anno in quolibet Conventu legantur. Vos autem Dilectiſſimi Nobis in Domino, has vigilantiæ Noſtræ voces æquo, lubentique animo accipite; &, quod reliquum eſt, aſſiduas preces effundite pro diuturna incolumitate Sanctiſſimi Pontificis, & Protectoris Noſtri Clementis XII. pro Principibus Orthodoxis, pro Reverendiſſimo Patre Noſtro Miniſtro Generali, & Nobis, qui orationum veſtrarum præſidio præ cæteris indigemus, quique Seraphici Patris Noſtri Franciſci benedictionem Vobis amantiſſime impertimur.

Romæ ex Aracœli 19. Decembris 1731.

PP. & RR. VV.

Studioſiſſimus in Domino Servus
Fr. Joſeph Maria ab Ebora
Com. Generalis Ordinis.

De Mandato Suæ P. Rmæ

F. Vincentius Antonius de Capratola
Secretarius Generalis.

Decernitur, ut Fratres Provinciæ Portugalliæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci ad ſtudia extra illam ſe conferre nequeant, ſine licentia Provincialis, ejuſque Definitorii, vel ſine facultate Miniſtri Generalis cum conſilio ejuſdem Definitorii &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Conceptione Miniſter Provincialis Tertii Ordinis Sancti Franciſci Provinciæ Portugalliæ, quod, licet in eadem Provincia ſtudia pro iis Religioſis, qui illis operam dare velint, non deficiant, plures tamen ex eis fugam arripiunt, ac in Hiſpanias proficiſcuntur, ſub prætextu ibidem incumbendi literariis exercitationibus in aliquo ex Conventibus dicti Tertii Ordinis, vel Fratrum de Obſervantia, quo dum perveniunt, ut plurimum contingit, eos majorem laborem in addiſcenda muſica, quam in literis conſequendis impendere.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Antonius Miniſter Provincialis, quo talis inordinatio, cum diſciplinæ regularis detrimento, impoſterum tollatur, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimum deſideret; Nos ipſum Antonium Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, conſilio, ut Fratres memorati Tertii Ordinis Provinciæ Portugal-

Digitized by Google

galliæ, ad ſtudia extra dictam Provinciam ſine licentia Provincialis ejuſque Definitorii, vel ſine facultate Miniſtri Generalis, cum conſilio ejuſdem Definitorii Provincialis, ſub pœnis fugitivorum a jure, & ſtatutis Religionis ſe conferre nequeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 3. Decernentes pariter, eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Decembris 1732. Pontificatus Noſtri anno tertio.

F. Card. Oliverius.

Eminentiſſimus Trojanus de Aquaviva inſtituitur Protector Ordinis, ita tamen, ut tale munus dumtaxat poſt Pontificis obitum exercere valeat.

Dilecto Filio Noſtro Trojano Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbytero Cardinali de Aquaviva nuncupato.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili Noſter Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

CUM Ordo Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, cujus Nos, dum Cardinalatus honore fungebamur, Protectores Apoſtolica auctoritate deputati eramus, per Noſtram ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumptionem Protectore deſtitutus minime reperiatur; nunc Nos eidem Ordini, quem in viſceribus gerimus charitatis, de idoneo Protectore, poſtquam viam univerſæ carnis ingreſſi fuerimus, providere volentes, ac de tuæ circumſpectionis ſingulari prudentia, doctrina, integritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confiſi; motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, Te, ex cujus Protectione, ob tuas eximias virtutes, Ordinem hujuſmodi plurimum commodi, & ornamenti ſuſcepturum eſſe confidimus, præfati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, illiuſque Religioſorum, & Domorum, ac Locorum Regularium quorumcumque apud Sedem Apoſtolicam, Nobis vita functis, ut præfertur, Succeſſorem Protectorem cum omnibus honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, ſervata tamen forma conſtitutionis fel. record. Innocentii XII. Prædeceſſoris noſtri, ſuper moderatione facultatum Protectorum Ordinum Regularium editæ, ad Tui vitam, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium facimus, ac deputamus. Mandantes propterea dilectis filiis Superioribus, & aliis Religioſis quibuſcumque dicti Ordinis, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ut Te in eorum Protectorem, juxta tenorem præſentium recipientes, & qua debent reverentia proſequantur, contrariis non obſtantibus quibuſcumque. Cæterum Te in Domino hortamur, ut hujuſmodi Protectoris munus ita obire ſtudeas, ut apud Deum, bonorum operum retributorem, æternum præmium, & a Sede præfata condignam laudem valeas promereri.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Januarii 1733. Pontificatus noſtri anno tertio.

Fabius Cardinalis Oliverius.

QUibus acceptis, die demum 6. Februarii ejuſdem anni, E. S. Reverendiſſima ad noſtrum ſe contulit Araccœlitanum Cœnobium, ubi coram PP. Ordinis in Aula ad id decenter parata, memoratum Breve lectum fuit, ingenteſque gratiæ redditæ Eminentiſſimo Principi, quod clementiſſime dignatus eſſet paupercularum ſeraphicum gregem ſub ejus protectione ſuſcipere.

Confirmatur Decretum Capituli Provincialis Provinciæ Sancti Elzearii, ſeu Aquitaniæ, Tertii Ordinis Sancti Franciſci, circa electionem Cuſtodis pro Capitulo Generali.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Commiſſarii Generalis, Provincialis, Cuſtodis, quatuor Definitorum, Ex-Provincialis, Guardianorum, & Diſcretorum Provinciæ Sancti Elzearii, ſeu Aquitaniæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci, pro Comitiis Provincialibus canonice, & legitime congregatorum, Nobis expoſitum fuit, quod ipſi, ad evitandas deinceps lites, & diſſenſiones ſuper Cuſtodiatu dictæ Provinciæ, ediderunt Decretum tenoris ſequentis, videlicet.

§. 2. Ne impoſterum circa Cuſtodiatum jurgia, lites, controverſiæ, aut cavillationes in longius protrahantur, vel de novo naſcantur, Religioſi pœnitentes Tertii Ordinis Sancti Franciſci Provinciæ Sancti Elzearii, ſeu Aquitaniæ, canonice, ac legitime congregati, pro Comitiorum Provincialium celebratione, Regiis mandatis obtemperantes, quibus in ordine ad Capitulum Generale Chriſtianiſſimus Princeps jubet, nos ita eſſe paratos, ut omnes ad præfatum Capitulum mittendi ſemper comparati ſint ad iter, & ſuo tempore proficiſci teneantur; ne mora ſit nobis in ruinam, juxta ſtatutorum noſtrorum præſcriptum, quod maxime jacet Cap. V. Part. VIII. Decretum noſtrum inter Comitiorum ſolemnia actum Toloſæ in Conventu noſtro Beatæ Mariæ de Pace, die 10. Junii 1724. iterum confirmando

ac

Digitized by Google

re cohibendo circa ejuſmodi Electionem de novo ſtatuimus, quolibet triennio, poſt electionem Patris Provincialis, eligendum fore Cuſtodem Provinciæ juxta formam ſtatutorum noſtrorum, ac ſacrorum Canonum ſtatuta, qui ſocius Patris Provincialis ad præfatum Capitulum Generale ſimul una, aut cum illius Pro-Miniſtro, ſe conferre, ac interesse poſſit, & debeat. Quoniam vero hæc noſtra Provincia pro ſtatutorum determinatione eo uſque nondum diffuſa ſit, quin Pater Provincialis ſufficientem per ſe illi opem infundere poſſit; nec aliunde, niſi in ordine ad Capitulum Generale, Cuſtos eligatur, ut omnes declinemus juriſdictionis conflictus, quibus Religionis decus, & ordo alterari ſolent, omnibus, & ſingulis ſtatutorum privilegiis, quibus juriſdictioni Patris Provincialis æquari videtur, expreſſe renunciamus, ut ſunt Sigillorum jura, Conventus viſitandi privilegia, Fratres excommunicandi, incarcerandi, necnon Clericos ad Sacros Ordines mittendi poteſtas, aut juriſdictio, præſertim præcedentia illa, qua vi ſtatutorum Cap. VI. part. X. poteſt, ac debet, circa quæ aſſenſionem noſtram, quæ in præfato Decreto ſub die 22. Junii 1724. ejuſmodi privilegiis, ac præcedentiis ſubſcripſimus, ex æquo retractamus; nolentes, præter ſupra memorata, Cuſtodem omnibus frui juribus, ac privilegiis, quæ ſparſim in ſui favorem in Conſtitutionibus noſtris continentur. Quod ſi in dies Deo favente noſtrorum augeatur Conventuum numerus, Cuſtodi aſſignari poterint Cuſtodiæ: quo eveniente, omnibus, & ſingulis in ſua Cuſtodia juribus, ac privilegiis gaudabit Cuſtos, quæ ipſi in tali caſu jure, ac merito competunt. Ut autem iſta firma ſint in futurum, prima data occaſione ad Sanctam Sedem erit recorſus, quatenus Summus Pontifex pro ſua bonitate, ac benignitate præſens iſtud noſtrum Decretum approbare, confirmare, ac roborare dignetur. Actum unanimi conſenſu in Capitulo Provinciali in Conventu noſtro Sanctæ Mariæ de Bono Occurſu, die 22. Maii 1730.

Frater Damaſus, Commiſſarius Generalis.
Frater Coprafius, Miniſter Provincialis.
Frater Fulgentius, Cuſtos Provinciæ.
Frater Victor, Definitor.
Frater Philippus, Definitor.
Frater Ferdinandus, Definitor.
Frater Joachim, Definitor.
Frater Leo, Ex-Provincialis.
Frater Caſimirus, Guardianus Conventus Beatæ Mariæ de Bono Occurſu.
Frater Eliſeus, Guardianus Conventus Toloſani.
Frater Joſeph, Guardianus Conventus Inſulæ Jordanis.
Frater Dominicus, Guardianus Conventus Aſecienſis.
Frater Hyacinthus, Guardianus Conventus Micamontani.
Frater Jacobus, Guardianus Conventus Colonienſis.
Frater Paulus, Guardianus Conventus Tonnenſis.
Frater Candidus, Guardianus Conventus Turnonanſis.
Frater Exuperius, Guardianus Conventus Barbaſtenſis.
Frater Hilario, Superior Hoſpitii Aginnenſis.
Frater Bernardinus, Diſcretus Capituli.
Frater Fabianus, Diſcretus.
Frater Martialis, Diſcretus.
Frater Guillelmus, Diſcretus.
Frater Theodorus, Diſcretus.
Frater Michael, Diſcretus.
Frater Cipeianus, Diſcretus.
Frater Joannes Franciſcus, Diſcretus.
Frater Bruno, Diſcretus.
Frater Julianus, Secretarius Provincialis.
Præſens Decretum concordat cum originali.
Frater Caſimirus Andrieu, prædictæ Provinciæ Procurator in Curia Romana.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſi Exponentes Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent; Nos dictos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertum Decretum Capituli Provincialis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus, ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Februarii 1733. Pontificatus noſtri anno tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

Sex-

Sanctiones nonnullæ Superiorum Generalium circa Provinciam Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis confirmantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Ingles, Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum, quod dilecti Filii Joannes de Soto, & Dominicus Loſſada ultimus, ac modernus reſpective Commiſſarii Generales Indiarum dicti Ordinis, quædam decreta pro bono dictæ Provinciæ regimine ediderunt, quibus Commiſſariorum Generalium hujuſmodi Anteceſſorum ſuorum ordinationes cofirmando, mandarunt Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ Ordinis prædicti pro tempore exiſtenti, ut nullatenus mittere audeat ad dictam Provinciam Viſitatorem ex aliena Provincia, neque eligat, vel nominet ex eadem Provincia alium, præter tres a ſuo Diffinitorio propoſitos ad viſitationem: ſimiliter ne detineat Vocales, & Procuratores miſſos ab eadem Provincia, neve ſe intromittat in eorum eleemoſynis, neque in negotiis ſibi commiſſis, & alias, prout uberius continetur in ipſorum Joannis, & Dominici Commiſſariorum hujuſmodi patentibus litteris deſuper confectis, ac de Hiſpanico idiomate in Latinum verſis, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

FRATER JOANNES DE SOTO

Lector Jubilatus, Theologus Regius pro Congreſſu Immaculatæ Conceptionis, & in hac Familia Ciſmontana totius Ordinis Sancti P. N. Franciſci Commiſſarius Generalis, & Indiarum, & Servus &c.

RR. PP. Provinciali, ac Venerando Diffinitorio Provinciæ noſtræ Sancti Gregorii Philippinarum ſalutem in Chriſto Jeſu Domino Noſtro.

QUoniam nobis conſtat Rev. Patrem Joannem Luengo Anteceſſorem noſtrum Commiſſarium Generalem Indiarum, perpendendo inconvenientia gravia, quæ oriebantur ex generali regula mittendo ad eam noſtram Provinciam Commiſſarium Viſitatorem ex aliena; & quia magis proportionata ad mittendum ex ea Viſitatorem, erat Provincia noſtra Excalceatorum Sancti Didaci in Mexico, quæ eſt adeo diſtans, & remota, ut eſt notorium, & præter quamquod Viſitatores graviſſimo vitæ periculo debeant exponi, non poterant Provinciam adire abſque graviſſimis expenſis, parum conformibus paupertati, quam, juxta regulam noſtram, profeſſi ſumus, & quin Provincia exhauſta maneat ad ſuccurendum veris neceſſitatibus ſuorum Fratrum, ſi expenſas faciat Viſitatoribus in eundo, & redeundo: His omnibus attentis, Paternitas ſua Reverendiſſima utens facultate a lege conceſſa, ut poſſit eligi Viſitator ex eademmet Provincia viſitanda, quando ita fuerit expediens, vel adſit grave aliquod impedimentum, ut ex alia mittatur, & cupiens occurrere ſupra expreſſis inconvenientibus, diſpoſuit, ordinavit, & præcepit ſuis litteris Patentibus, ut impoſterum Viſitator noſtræ Provinciæ Philippinarum eligatur ex Patribus benemeritis ejuſdem Provinciæ, & quod non admitteretur ex ulla alia Provincia. Propterea, cum pro parte ejuſdem noſtræ Provinciæ eadem Nobis fuerit facta repræſentatio, & ſupplicatum, ut dignaremur præfata omnia confirmare noſtris litteris Patentibus, & pariter alias litteras Patentes circa idem, & in quibus etiam cavetur, ne Commiſſarii Generales Novæ Hiſpaniæ detineant Vocales, ſeu Procuratores a dicta Provincia miſſos, nec ſe intromittant in eleemoſynis ad eamdem pertinentibus, neque in negotiis, & dependentiis, quarum cauſa veniunt, emanatas a Prædeceſſoribus noſtris Reverendiſſimis Patribus Juliano Chumillas, ſub die 29. Septembris anni præteriti 1688. & Joſeph Sanz ſub vigeſima ſexta die Aprilis 1713. confirmando antecedentes; & aliam a dicto Reverendiſſimo Chumillas expeditam die 28. Maii 1689. in qua ordinat, & præcipit dictis Reverendis Patribus Commiſſariis Generalibus Novæ Hiſpaniæ, pro tempore, ne poſſint mittere, nec nominare in Viſitatorem dictæ Provinciæ, niſi unum ex tribus ad hunc effectum præſentatis a Rev. Diffinitorio ejuſdem Provinciæ; igitur conformando Nos dictamini dictorum trium Anteceſſorum noſtrorum fundato in Sancto Zelo, prudentia, & æquitate, virtute præſentium, & in hac parte utentes noſtræ poteſtatis plenitudine, confirmamus omnes patentes, & ſupra expreſſas determinationes, his noſtris pro inſertis habentes, & denuo ordinamus, & præcipimus per Sanctam Obedientiam in virtute Spiritus Sancti, & ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ ipſo facto incurrenda, Rev. Patri Commiſſario Generali moderno, & pro tempore, ut nullatenus mittere audeant ad dictam Provinciam Philippinarum Viſitatorem ex aliena, *neque eligant, vel nominent ex eadem alium, præter tres a ſuo Diffinitorio propoſitos ad viſitationem, eo modo, quo præceptum, & confirmatum fuit* a dictis Reverendiſſimis prædeceſſoribus noſtris Commiſſariis Generalibus Indiarum; & ſimiliter præcipimus, ne detineant Vocales, & Procuratores miſſos a dicta Provincia, neve ſe intromittant in eorum eleemoſynis, neque in negotiis ſibi commiſſis; ſed potius ordinamus, & monemus, ut cum omni benignitate, charitate, & religioſa affabilitate ipſos recipiant, & tractent, eiſdem aſſiſtent, & faveant in omnibus neceſſariis ad eorum expeditionem, & conductionem, in his, quæ ipſis expoſuerint; quoniam ita convenit ad bonum gubernium dictæ Provinciæ noſtræ, quia in omnibus hic expreſſis, & in aliis patentibus Prædeceſſorum noſtrorum, ac noſtra, ut dictum eſt, confirmatis, poſſit, nec debeat eſſe aliqua tergiverſatio. Et veſtris Paternitatibus Reverendis ordinamus, & præcipimus, ut adimpleant, adimplereque faciant, in quantum ad ipſos attinet, omnia his noſtris literis contenta, ipſaſque notificent per originalem, vel authenticam copiam Rev. Pat. Commiſſario Generali moderno, vel pro tempore reſpective Provinciarum novæ Hiſpaniæ, ut ipſis conſtet de hac Noſtra diſpoſitione, & ipſam ad literam obſervent, uti præceptum, & determinatum eſt. Datum in hoc Noſtro Conventu S. Patris Noſtri Franciſci Matritenſi die tertia Januarii 1724.

Frater Joannes de Soto Commiſſarius Generalis, & Indiarum.

Frater Didacus de Eſpinoſa Secretarius Generalis Indiarum.

FRA-

FRATER DOMINICUS LOSSADA

Regularis Obſervantiæ S. P. N. Franciſci, Lector Jubilatus Complutenſis, Catholicæ Majeſtatis pro Immaculatæ Conceptionis Regali Congreſſu Theologus, Ex-Provincialis Provinciæ Caſtellæ, Pater illius Sancti Jacobi, Ex-Secretarius Generalis, & Commiſſarius Generalis omnium Indiarum Occidentalium, & Servus &c.

R. P. Provinciali, ac Venerab. Diffinitorio Provinciæ SanctiGregorii Philippinarum ſalutem, & pacem in Chriſto Jeſu Domino Noſtro.

QUoniam Rev. Pater Frater Joſeph a Sanctaella, Prædicator, ex-Pro-Miniſter, Pater, & Procurator prædictæ Noſtræ Provinciæ Sancti Gregorii, Nobis præſentavit memoriale quoddam nomine dictæ Provinciæ, per quod confirmari ſupplicat literas patentes expeditas die tertia Januarii 1724. a Reverendiſſimo Patre Noſtro Fratre Joanne de Soto, Lectore Jubilato, Catholicæ Majeſtatis pro Beatæ Virginis Immaculatæ Conceptionis Regali Congreſſu Theologo, & Miniſtro Generali totius Ordinis Sancti Patris Noſtri Franciſci, cum eſſet Commiſſarius Generalis Indiarum, in quibus confirmat, & ſub gravibus pœnis obſervare præcipit patentes Reverendiſſimorum Commiſſariorum Generalium Indiarum anteceſſorum ipſius, ad eamdem Provinciam Sancti Gregorii Philippinarum, ipſiuſque ſalubrius gubernium attinentes: Propterea virtute præſentium manu propria ſubſcriptarum, majori ſigillo Noſtri officii munitarum, & per Secretarium Noſtrum referendatarum, *conformando Nos cum maturo dictamine, & ſenſu dictorum noſtrorum Anteceſſorum*, uti luxixis juſto, ac ſancto Zelo, prudentia, & æquitate, *confirmamus Patentes omnes, & decreta* ſuper expreſſa, quæ hic pro inſertis, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, habemus, & denuo præcipimus in virtute ſanctæ obedientiæ, ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ ipſo facto incurrenda, Admodum R. P. Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ moderno, ac pro tempore, ut nullatenus audeat mittere ad dictam Noſtram Provinciam Sancti Gregorii Philippinarum Commiſſarium Viſitatorem alienæ Provinciæ, neque eligant, vel nominent ex eadem Provincia aliquem, niſi unum ex tribus ab eadem Provincia, vel ipſius Diffinitorio propoſitis, & præſentatis; & pariter, ut nullatenus detineant Vocales, & Procuratores ab eadem Provincia miſſos, nec ſe intromittant in eleemoſynis, & negotiis hujuſmodi Procuratorum curæ commiſſis, & quod obſervent omnia contenta, & expreſſa in dictis literis patentibus Reverendiſſimi Patris Noſtri Joannis de Soto, & aliorum Commiſſariorum Indiarum in ipſis confirmatis, quas notificari faciunt in originali, vel copia authentica Rev. Admodum Pat. Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ moderno, vel pro tempore, ut ipſis conſtet de hac noſtra ordinatione, ipſamque ad literam, uti præceptum eſt, obſervent. Datum in hoc Conventu Sancti Patris Noſtri Franciſci Matritenſi, die 28. Martii 1732.

Frater Dominicus de Loſſada Commiſſarius Generalis Indiarum.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato ſuæ Rmæ Paternitatis
Fr. Sebaſtianus de Encinas Secret. Gen. Indiarum.

„ SAcra Cogregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. Eccleſiæ Cardinalium negotiis,
„ & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præ-
„ poſita, referente Eminentiſſimo Domino Cardinali
„ Gentili Ponente, audito P. Procuratore Generali,
„ *cenſuit*, ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro placuerit, poſ-
„ ſe per ſuas literas Apoſtolicas in forma brevis, *ap-*
„ *probationem* decretorum enunciatorum Commiſſario-
„ rum Indiarum, de quibus agitur, *benignè concedi*.
Romæ die vigeſima tertia Januarii 1733.

Cardin. Franciſcus Barberinus.

Loco ✠ Sigilli.

I. Archiepiſcopus Corinthi, Secretarius.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Vincentius præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Vincentium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſeris abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, conſilio, *præinſerta* decreta, expeditaſque deſuper *patentes literas* prædictas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium *confirmamus*, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui in præmiſſis quomodolibet intervenerunt, ſupplemus: ſalva tamen ſemper in eiſdem præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Martii 1733. Pontificatus Noſtri anno tertio.

Sumptum ex minuta originali Brevium Secretorum, ſan. memoriæ Clementis Papæ XII. collatum concordat.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Præ-

Præſcribitur modus deinceps ſervandus in deputatione Officialium Generalium Ordinis in Curia Romana in caſu vacantiæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm ſicut pro partem dilecti Filii Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum nobis nuper expoſitum fuit, inter alias ordinationes, communi totius Ordinis prædicti conſenſu editas in noviſſimo Capitulo Generali Mediolani habito, decretum fuerit, ſupplicandum Sedi Apoſtolicæ pro reductione in antiquum ſtatum deputationis Officialium Curiæ dicti Ordinis in locum eorum, qui durante tempore ejuſmodi Officiorum illis ceſſerint, vel ab humanis deceſſerint; idem Miniſter Generalis nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos, ipſum Miniſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, audito prius per Nos ſuper præmiſſis voto Congregationis generalis Ordinis prædicti, modum infraſcriptum in deputatione dictorum Officialium Curiæ cedentium, vel decedentium, deinceps poſt proxime futurum Capitulum Generale ejuſdem Ordinis, ſervari, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus, & mandamus, nempe: Quod ſecuta electione Officialium Curiæ prædictæ, pro tempore exiſtens Miniſter Generalis dicti Ordinis Fratribus Diffinitorii Generalis ſex ſaltem Religioſos debitis qualitatibus præditos illius Nationis, ex qua fuerit Officialis electus, proponere debeat, & ex iis tres ab ipſo Diffinitorio ſeligantur, e quibus, in eventum vacationis ejus Officii, idem Miniſter Generalis unum ad ſui libitum deputare teneatur; & ſi contigerit alterum ex tribus Religioſis ſic a Diffinitorio delectis decedere, aut inhabilem fore, facultas Miniſtri Generalis deputandi dictum Officialem ad duos reliquos; quatenus vero duo mortui, aut inhabiles fuerint, ad unicum ſuperſtitem limitata ſit, & eſſe intelligatur; ſin autem omnes tres obierint, aut inhabiles reperiantur, tunc deputetur Religioſus dignior illius Nationis, de qua erat Officialis electus in Capitulo Generali, demandato, in caſu abſentiæ Religioſi ita deputati, exercitio Officii Secretario Officialis cedentis, vel decedentis, quodque delectus trium Religioſorum prædictorum pro Fratribus *de Obſervantia*, *Reformatis*, *Excalceatis*, & *Recollectis Franciæ* nuncupatis dicti Ordinis, ab eorum reſpective Diffinitorio Generali perficiatur.

Decernentes eaſdem præſentes Literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Aprilis 1733. Pontificatus Noſtri anno tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

Provincia Sancti Nicolai Barenſis de Obſervantia dividitur, & altera Sancti Antonii Licienſis erigitur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere, illa, quæ a Superioribus Regularibus pro felici, proſperoque Religioſorum virorum regimine, & tranquillitate, per novarum Provinciarum inſtitutionem provide facta, & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joſephus Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis pro Ciſmontana Familia Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum Provincia Barenſis, quæ Sancti Nicolai appellatur, ejuſdem Ordinis, adeo ampla foret, ut ambitu ad quingenta, longitudine vero ad centum, & ſexaginta circiter millia paſſuum pateret, & in duas regiones, Baren. ſcilicet, viginti octo Conventus complectentem, ac Licien. reſpective nuncupatas, duodecim Conventus, ducentiſque, & ultra Fratribus conſtantem divideretur, ipſe Joſeph Maria variis incommodis, quæ ex amplitudine Provinciæ, ac diverſitate Regionum hujuſmodi oriebantur, occurrendi, perpetuamque pacem inter Fratres utriuſque Regionis præfatæ fovendi ſtudio, re prius cum Viſitatore Provinciæ, nec non Definitoribus Generalibus Ordinis prædictorum communicata, vigore ſpecialis facultatis ſibi ad id a nobis attributæ, ſupradictam Provinciam Baren. in duas diviſit, atque ex memoratis duodecim Conventibus Regionis Licienſis novam dicti Ordinis Provinciam Licien. nuncupandam, cum omnibus privilegiis, præeminentiis, & honoribus, quibus cœteræ Provinciæ ipſius Ordinis fruuntur, erexit, reſervatis Provinciæ Baren. tum antiqua denominatione, tum prærogativis, quibus hactenus gaviſa fuerat, & alias, prout uberius continetur in ejuſdem Joſephi Mariæ Patentibus literis deſuper expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Cum Sanctiſſimus Dominus Noſter Dominus Clemens Divina Providentia Papa XII. pro ſua in Ordinem noſtrum benevolentia, & in nos propenſione voluntatis, munus Apoſtolici Commiſſarii in hac Familia Ciſmontana nobis mandaverit, adeoque inter

cætera idem arbitrium, ac poteſtatem contulerit, quæ penes Capitula, & Congregationes generales Ipſius Ordinis ſumme eſt: Nos ejuſmodi poteſtate muniti, & in commune Familiæ bonum excubantes animo, ut Provinciarum, quæ nobis parent, quietem, otium, tranquillitatem ab omni moleſtia incolumem tueamur, omni ope contendimus; Cumque ad eam rem duo potiſſimum conferant, quorum alterum in uſu juſtitiæ diſtributivæ conſiſtit, alterum in eo, ut qui Provinciis præfecti ſunt, eas prompte, ac celeriter obire, cœnobia ſingula inviſere, Fratrum mores, ac diſciplinam cognoſcere, & confirmare poſſint: Nos propterea, quibus hæc curæ, cordique ſunt, ne ea in deſuetudinem ſenſim abeant, cavere debemus, Barenſem noſtram Provinciam Fratrum Minorum de Obſervantia, quæ Sancti Nicolai appellatur, ejuſmodi incommodis laborare compertum eſt, ut in eadem, longo temporis intervallo, neque juſtitia, quæ deſiderabatur, diſtributive ſervata ſit, neque Miniſtri Provinciales eam commode obire potuerint, nec vero in præſentia poſſint; ipſa ſiquidem, cum latiſſime pateat, & tam ample per tractus Terræ protrahatur, ut quingenta paſſuum millia circuitu, centum ac ſexaginta longitudine contineat, & inſuper in Regiones duas diviſa ſit, altera, quæ Barenſis vocatur, habeat Cœnobia viginti, & octo; Licienſis altera, quæ Cœnobiis conſtat omninò duodecim, & Fratribus ultra ducentum, proinde fit, ut Barenſium, ac Licienſium nulla propemodum ſit communio, atque Societas. Miniſter enim Provincialis, ubi ex Barenſibus aſſumitur, itineris longitudine prohibetur, hyeme præſertim, quominus, ubi neceſſitas poſtulet, ad Licienſium Cœnobia, fratreſque viſendos ſe conferat, id, quod maximo detrimento Provinciæ præfatæ conſuevit eſſe; cui malo utcumque occurrere Provincia ipſa cum vellet, jam pridem ſupra hominum memoriam inſtituit, ut Miniſtri Provincialis auctoritate Commiſſarius delegaretur, qui Cœnobia Licienſium gubernaret, ſi ex Barenſibus Miniſter eſſet, vel Baren. Regionem procuraret, ubi Licienſes haberent Miniſtrum. Sed hac ratione cum non ſatis utrique proviſum ſit; ſæpe enim Fratrum diſſidia hujus rei cauſa, magnique motus extiterunt, negantium, videlicet, parere ſe velle Præfectis duobus, quorum alter Miniſtri, & alter Commiſſarii appellatione rem communem adminiſtraret. Nos propterea hujuſmodi incommodis occurrere, perpetuamque pacem inter Nationem utramque fovere volentes, communicato etiam conſilio cum ejuſdem Provinciæ Viſitatore, & Patribus noſtri Definitorii generalis, ſecuti etiam exemplum Capituli Generalis Mediolanenſis, quod iiſdem de cauſis Lithuaniæ Provinciam noviſſime inſtituit, atque fundavit, in hanc ſententiam adducti ſumus, quam Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens XII. dignatus eſt comprobare: ut Licienſis Regionis, ac Territorii Cœnobia duodecim in novam Provinciam erigeremus, ut reipſa per haſce literas Apoſtolicæ auctoritatis munere utentes erigimus, & conſtituimus, cum omnibus privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Provinciæ Ordinis noſtri de jure, vel conſuetudine gaudere ſolent, reſervato antiquæ Provinciæ Sancti Nicolai præcedentiæ honore, aliiſque prærogativis, quibus ad hæc uſque tempora ornata eſt. Mandantes Provinciali Miniſtro hujus Provinciæ, quam Licienſem appellari volumus, ut in ſigilli majoris uſum, effigiem Divi Antonii Patavini, minoris vero D. Orontii Licienſium Epiſcopi, atque Patroni, imaginem adhibeat. Præcipimus etiam omnibus, & ſingulis Fratribus tam Licienſis, quám Barenſis Provinciarum in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub pœnis excommunicationis ipſo facto incurrende, ut iſtiuſmodi diviſionem, novæque Provinciæ fundationem approbent, ratamque habeant; obnunciantes præterea nos tamquam in rebellem, ac pertinacem, pœnarum ſeveritate animadverſuros, ſi quis noſtræ huic voluntati, atque ſanctioni quovis modo intercesserit. Datum Romæ ex Aracœli 28. Februarii 1733.

F. Joſeph Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis Ordinis, & Apoſtolicus

Ego F. Vincentius Antonius de Caprarola Secretarius Generalis.

Loco ✠ Sigilli

Cum itaque, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Joſephus Maria præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, ac ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos eumdem Joſephum Mariam ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis &c. ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, diviſionem Provinciæ Barenſis in duas, atque erectionem novæ Provinciæ Licienſis ab eodem Joſepho Maria factas, ſicut præmittitur, expeditaſque deſuper Patentes ejus literas præinſertas cum omnibus in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbemus, illiſque perpetuæ ac inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, nec non omnes ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui in præmiſſis quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inconcuſſe obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Maii 1733. Pontificatus noſtri anno tertio.

F. Card. Oliverius.

Statuitur nullam impoſterum relate ad Officia generalia Ordinis requiri vacationem in aſcenſu ab inferiori ad ſuperiorem gradum, ſed ſolum in deſcenſu, vel in tranſitu ad æqualem.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod in ultimo Capitulo generali ejuſdem Ordinis Mediolani celebrato, inter alia, totius Ordinis præfati conſenſu, decretum fuit, huic Sanctæ Sedi ſupplicandum fore pro moderatione vacationis, quæ juxta Conſtitutiones Apoſtolicas interdicere deberet a minoribus ad majora Officia generalia dicti Or-

di-

dinis aſſequenda. Quare ipſe Miniſter Generalis hujuſmodi Decreto inhærens opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri ſummopere deſiderat. Nos eumdem Miniſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, auditoque prius voto Congregationis Generalis Ordinis prædicti, quod impoſterum in gradibus, ſive officiis generalibus ejuſdem Ordinis nulla temporis vacatio requiratur, & attendi debeat in aſcenſu ab inferiori ad ſuperiorem gradum: in deſcenſu vero a Superiori ad inferiorem, vel tranſitu ad æqualem gradum, duplex vacatio, id eſt per tempus duorum Capitulorum generalium, ſive duodecim annorum, intercedere debeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Decernentes præſentes litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime, & inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus &c. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Maii 1733. Pontificatus Noſtri anno tertio.

F. Card. Oliverius.

Confirmatur ſententia Miniſtri Generalis circa numerum Vocalium Definitorii Provinciæ Lugdunenſis Tertii Ordinis Congregationis Gallicanæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Delphinas Miniſter Provincialis Provinciæ Lugdunen. Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia nuncupatorum, quod intra tempus effluxum a poſtremo Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ Menſe Majo anni proxime elapſi celebrato, duplex ortum eſt dubium circa intelligentiam ſtatutorum generalium ejuſdem Ordinis, reſpiciens præcipue numerum Vocalium, qui juxta ſtatuta hujuſmodi in Definitorio Provinciali Provinciæ præfatæ ſunt cooptandi. Cum enim ſtatuta præfata diſponant Definitorium Provinciale componendum eſſe actuali Miniſtro Provinciali abſoluto, quorum Vocalium numerus, ne unquam deficiat, tam multiplex extra Capitula Provincialia ſubrogandi modus per eadem ſtatuta, ac diverſas literas Apoſtolicas deſuper emanatas, decretus eſt, ut eveniente etiam alicujus dictorum Vocalium obitu, nullatenus deeſſe poſſit in Provincia prædicta Religioſus capax iſtiuſmodi ſubrogationis; his tamen non obſtan. defuncto nupero Ex-Miniſtro Provinciali ipſius Provinciæ, qui procul dubio, jure, atque ſub titulo ultimi abſoluti Miniſtri Provincialis, voce activa in hodierno Definitorio potitus fuiſſet, nullus alius Ex-Miniſter Provincialis ſubrogatus fuit, qui defuncti locum in eodem Definitorio teneret; ac inſuper, licet Cuſtos, qui eſt Vocalis natus pro Capitulo Generali, per ſtatuta ſupradictæ Congregationis Gallicanæ clare permiſſus, videretur creari debere ſub titulo, ac juribus propriis Cuſtodiis, & per electionem diverſam ab electione, & perſonis Definitorum, ſicuti ordinationes præfatæ Congregationis Gallicanæ innuunt; attamen major pars dicti poſtremi Capituli Provinciali cenſuit, ipſum Cuſtodem ex ſolo Deputati nomine ab iis diſtinguendum eſſe, contra uſum a pluribus annis vigentem in altera Provincia Sancti Elzearii ejuſdem Congregationis Gallicanæ, in qua Cuſtos diſtinctim a quatuor Definitoribus deligitur; & quia Definitorium ipſius Provinciæ Lugdunen. duobus Vocalibus, nempe Ex-Miniſtro Provinciali & Cuſtode diſtincto a quatuor Definitoribus, contra jus exinde privari credebatur, illudque tribus dumtaxat Definitoribus, contra diſpoſitionem dictorum ſtatutorum, conſtabat, ſi Cuſtos quatuor Definitoribus adnumerandus erat; idem Vincentius horum dubiorum ſolvendorum Cauſa ad dilectum filium Miniſtrum Generalem Ordinis Fratrum Minorum ipſius Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, ad præſcriptum conſtitutionum dicti Ordinis, occurrente occaſione alicujus dubitationis, recurſum habuit, qui reſpondit ad primum. Quod moriente ultimo Ex-Miniſtro Provinciali ſubrogari debeat alter, qui antea fuerit immediate Miniſter itidem Provincialis, habeatque votum conſultivum, deciſivum, atque electivum, in omnibus Congreſſibus Definitorii: & ſi aliquis è quatuor Definitoribus decedat, ſubrogetur unus pariter ex Miniſtrorum Provincialium, quatenus jam non habeat vocem in Definitorio, & ſi habeat, vel deſint Patres hujuſmodi, tunc ſubrogetur antiquior ex Definitoribus habitualibus; atque ſi eatenus nulla facta fuerit ſubrogatio, impoſterum hoc modo facienda, & obſervanda eſſet: Ad ſecundum vero, quod quamvis liberum ſit eligere, vel non eligere Cuſtodem, conveniat tamen eum deinceps eligi diſtinctum a quatuor Definitoribus; iſque juribus, & privilegiis cœteris Cuſtodibus concedi ſolitis, frui debeat votum habens in congreſſibus Provincialibus, & in Capitulo Generali, ut Vocalis admiſſibilis ſit cum Miniſtro Provinciali, & non unus ex quatuor Definitoribus, qui locum Cuſtodis tenere poſſit, quemadmodum deliberatum fuerat.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Vincentius plurimum cupiat enarratam Miniſtri Generalis ſententiam, pro firmiori illius ſubſiſtentia, & exactiori obſervantia, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, & opportune in præmiſſis, ut infra, a Nobis provideri; Nos dictum Vincentium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus illius nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti etiam filii Procuratoris Generalis ſecundo dicti Ordinis ſibi ſuper præmiſſis factam attenderunt, conſilio, præfatam Miniſtri Generalis

neralis ſententiam ſuper duplici dubio hujuſmodi, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamua, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis, ac interpretationis prædictorum ſtatutorum vim, & efficaciam injungimus; necnon Definitorium Provinciale ejuſdem Provinciæ Lugdunen. ad ſeptenarium numerum Vocalium, ei, ſicut præmittitur, convenientem, harum ſerie reſtituimus, & reintegramua. Præterea auctoritate, & tenore præfatis volumus, & ſtatuimus, ut defuncto ultimo Miniſtro Provinciali in dicta Provincia Lugdunen. ex tunc, & uſque ad proximum futurum Capitulum Provinciale incluſive, ſubrogatos cenſeatur ſub titulo, & juribus Ex-Miniſtri Provincialis, is, qui immediate ante defunctum, ab Officio Provincialatus abſolutus, & extra Definitorium Provinciale reperitur; quo vero ad Cuſtodem præfatum, ſervata impoſterum in electione eorum, qui ad Capitulum generale deputandi erunt, dicti Miniſtri Generalis ſententia, deputatio facta a poſtremo Capitulo Provinciali vim habeat pro hac vice tantum, in iis, quæ eidem ſententiæ non adverſantur; itaquod ſic depotatus, aut in ejus locum ſubrogatus, in ſua deputatione, vel ſubrogatione valide, ſed cum titulo Cuſtodis, & ſaltem juribus Definitorum, uſque ad proximum Capitulum Provinciale permaneat: utque numerus quatuor Definitorum a Cuſtode diſtinctorum ex nunc, uſque ad dictum proximum Capitulum Provinciale incluſive, compleatur, adjungatur pro hac vice quartus Definitor tribus aliis jam ab ipſo poſtremo Capitulo Provinciali electis, præter eumdem Cuſtodem, ſive deputatum, ſecundum leges ſubrogationis, per literas Apoſtolicas in ſuo vigore perſiſtentes, in caſu obitus Definitorum præſcriptas, perinde ac ſi quartus Definitor ad Capitulum Generale deputatus deceſſiſſet.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inconcuſſe obſervari, illiſque reſpective planiſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciæ Lugdunen. hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Junii 1733. Pontificatus Noſtri anno tertio.

F. Card. Oliverius.

Conventus Sancti Franciſci de Pachuca Provinciæ Sancti Didaci de Mexico Diſcalceatorum confirmatur in Collegium Miſſionariorum in Montibus de Cimapan.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſita, ad ſupplicationem dilectorum Filiorum Diffinitorum *Provinciæ Sancti Didaci in Mexico, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum* nuncupatorum, decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

D E C R E T U M.

Sacræ Congregationis Generalis

DE PROPAGANDA FIDE

Habitæ die 6. Julii 1733.

REferente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinale Nicolao Spinola libellum ſupplicem porrectum pro parte Diffinitorii Provinciæ Fratrum Minorum Diſcalceatorum Sancti Didaci in Mexico, ſupplicantis, ut Collegium, ſeu Seminarium Miſſionum erectum vigore facultatis ſibi conceſſæ per Breve Apoſtolicum ſanctæ memoriæ Benedicti XIII. ſub datum die 3. Aprilis 1727. & cum conſenſu Ordinarii, in Conventu ejuſdem Provinciæ Sancti Franciſci de Pachuca, deputetur pro converſione Infidelium, ſignanter exiſtentium in Montibus de Cimapan, lociſque conterminis, in quibus uſque adhuc nulla alia Miſſio fundata reperitur, cum poteſtate Sacras Miſſiones in prædictis Montibus erigendi ab eodem Collegio dependentes, utque omnibus ipſius Provinciæ Sancti Didaci Fratribus diſtricte prohibeatur tranſitus, nedum ad alias Provincias, & Collegia Miſſionum Regularis Obſervantiæ, verum etiam ad *Miſſiones Provinciæ Diſcalceatorum Sancti Gregorii* in Inſulis Philippinis, abſque peculiari, & expreſſa hujus Sacræ Congregationis licentia: Eminentiſſimi Patres, audito ſuper expoſitis Patre Procuratore Generali *Diſcalceatorum, & Recollectarum, in utroque benigne annuerunt*, mandaruntque, ut Religioſi ad Miſſionariorum munera in præfatis Locis obeunda deſtinati, pro neceſſariis facultatibus Dominum Archiepiſcopum Mexicanum Ordinarium adire teneantur. Datum Romæ die, & anno, quibus ſupra.

V. Cardin. Petra Præfectus.
Loco ✠ Sigilli.
F. M. Riccardi Pro-Secretarius.

Cum autem, ſicut pro parte eorumdem Diffinitorum Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent: Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quo-

quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum, authoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Julii 1733. Pontificatus noſtri anno quarto.

Fabius Cardinalis Oliverius.

QUas Apoſtolicas Literas Regius Indiarum in Hiſpaniis Senatus ſub die 17. Septembris 1739. executioni demandari præcepit, imo illas Regiis Privilegiis ampliare dignatus eſt Rex ipſe 23. Aprilis 1741. ut conſtat ex Bullar. Diſcalceator. Tom. 4. pag. 89. & ſequentibus.

Confirmatur Decretum Congreg. Epiſc. & Regul. quo prohibetur Superioribus Generalibus extrahere Religioſos ex Provincia Sancti Didaci Diſcalceatorum in Mexico, ſine conſenſu Capituli Provincialis, aut ſaltem Diffinitorii.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti Filii Joſephi de Henrice, Vicarii Provincialis Provinciæ Sancti Didaci in Mexico, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, ac conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, expoſito, quod licet inter alias ordinationes Apoſtolicas pro felici, proſperoque regimine Provinciarum eorumdem Fratrum Diſcalceatorum editas, ſæpius, ac diſtricte vetitum, ac decretum fuiſſet, ne ulli Commiſſarii Generales, nec etiam Miniſter Generalis Ordinis prædicti, aliquem Religioſum è dictis Provinciis extrahere præſumerent, niſi prævio conſenſu Capituli Provincialis, vel Diffinitorii pleni uniuſcujuſque Provinciæ hujuſmodi reſpective: ac id ipſum expreſſe quoque ſancitum reperiretur in ſtatutis Generalibus Familiæ Ultramontanæ Ordinis prædicti; nihilominus, quia Commiſſarii Generales Novæ Hiſpaniæ ejuſdem Ordinis, contra præſcriptum Apoſtolicorum Decretorum, atque ſtatutorum prædictorum, Religioſos e ſupradicta Provincia Sancti Didaci extrahere attentabant, dilectus Filius Joannes de Soto Miniſter Generalis totius Ordinis præfati, per ſuas patentes litteras die 21. Julii 1730. deſuper editas, præceperat tunc, & pro tempore exiſtenti Commiſſario Generali Novæ Hiſpaniæ prædictæ, ut ab ejuſmodi extractione, & incorporatione omnino abſtineret, declarando nullum, & attentatum quidquid ſecus factum fuiſſet, & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod modernus Commiſſarius Generalis omnium Indiarum Occidentalium, nulla præmiſſorum, ac enarrati præcepti Miniſtri Generalis habita ratione, Religioſos e Provincia præfata extrahere, & alio transferre adhuc pergeret; ac proinde pro parte prædicti Joſephi eidem Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut opportunum huic rei remedium adhibere vellent: emanavit a dicta Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris, qui ſequitur.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reve-
„ rendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &
„ conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium
„ præpoſita, attenta relatione P. Procuratoris Gene-
„ ralis, benigne commiſit Archiepiſcopo Mexicano,
„ ut veris exiſtentibus narratis, nomine, & aucto-
„ ritate ipſius Sacræ Congregationis, mandet omni-
„ no exequi, remediis ſibi beneviſis, *Decreta Apoſto-*
„ *lica, nec non Decretum Patris Generalis* emana-
„ tum ſub die 21. Menſis Julii 1730. *& pro hu-*
„ *juſmodi effectu revocari ad ſuas Provincias quotquot*
„ *ab iiſdem incorporati fuerint poſt editum enuncia-*
„ *tum Decretum Patris Generalis*. Romæ 15. Maii
„ 1733.

A. Card. Sancti Clementis.

J. Archiepiſc. Corinthien. Secretarius.

Cum autem, ſicut prædictus Joſephus Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, ac ſervetur exactius, confirmationis noſtræ præſidio communiri ſummopere deſideret: Nos eumdem Joſephum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere,

Digitized by Google

bere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Auguſti 1733. Pontificatus noſtri anno quarto.

F. Card. Olivarius.

Diviſio Provinciæ Poloniæ Minoris, & Lithuaniæ facta in Comitiis Mediolanenſibus confirmatur.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, ad quam Sanctiſſimus Dominus Noſter ſupplicem libellum remiſit, attenta relatione Patris Commiſſarii Generalis Curiæ, præfatum Capituli Decretum, pro ſupra expreſſa diviſione Provinciarum, benigne approbavit, & confirmavit. Romæ 4. Septembris 1733.

Card. Franciſcus Barberinus.

Loco ✠ Sigilli.

I. Archiepiſcopus Corinth. Secret.

Declaratio ſuper juriſdictione Protectorum Ordinis circa Religioſos deputatos pro cura, & regimine Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Neapolis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum, poſtquam fel. record. Clemens VIII. & Urbanus etiam VIII. aliique forſan Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri, per ſuas in ſimili forma Brevis, ſeu etiam ſub plumbo expeditas literas, tunc, & pro tempore exiſtentibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum apud Sedem Apoſtolicam Protectoribus diverſas facultates, quoad Religioſos ex certis Provinciis Reformatis ejuſdem Ordinis, pro ſervitio Eccleſiarum Monaſteriorum Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolitan. ipſarumque Monialium ſpirituali regimine, & cura, pro tempore deputatos, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, conceſſerant, & attribuerant; dictique Protectores abinde facultatibus hujuſmodi libere uſi fuerunt, a recol. mem. Innocentio Papa XII. Prædeceſſore etiam Noſtro emanavit Conſtitutio ſuper moderatione juriſdictionis, & auctoritatis Protectorum quorumvis Ordinum Regularium anno 1693. edita, ac ſucceſſive anno 1694. prodierunt literæ in pari forma Brevis, per quas idem Innocentius Prædeceſſor Miniſtro, ſeu alteri Superiori Generali Familiæ Reformatæ Ciſmontanæ dicti Ordinis, pro tempore quoque exiſtenti, facultates quaſcumque Protectoribus memorati Ordinis, quoad Religioſos præfatos ſic conceſſas, & attributas, ſervata cœteroquin in omnibus, & per omnia ſupradictorum Clementis, & Urbani, aliorumque prædeceſſorum literarum forma, & diſpoſitione, reſtituit, &, quatenus opus eſſet, de novo impartitus fuit, & alias, prout in ejuſmodi Literis, & Conſtitutione, quarum tenores præſentibus pro plane, & ſufficienter expreſſis, & de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius reſpective continetur.

§. 2. Cum autem, ſicut accepimus, tempore ipſius Innocentii Prædeceſſoris adhuc vigerent peculiares illæ cauſæ, & rationes, quibus dicti Clemens, & Urbanus, ac alii Prædeceſſores adducti fuerant ad enarratas facultates Protectoribus Ordinis hujuſmodi, reſpectu dictorum Religioſorum, concedendas, reintegratio ad illas Miniſtro, ſeu Superiori Generali Ordinis prædicti, ſicut præmittitur, facta effectum ſuum ſortiri nequivit; unde idem Innocentius Prædeceſſor dictorum Monaſteriorum, ac Religioſorum illic exiſtentium regimen ſuſcepit, atque geſſit; ſicuti quoque a ſimilis memor. Clemente Papa XI. Prædeceſſore etiam Noſtro petitum fuit. Verum fel. itidem record. Innocentius Papa XIII. pariter Prædeceſſor Noſter, per Nos, qui Ordinis prædicti Protectoris munere apud hanc Sanctam Sedem tunc fungebamur, de omnibus præmiſſis, aliiſque totius rei, nec non Monaſteriorum præfatorum ſtatum concernentibus certior redditus, ab ejuſmodi regimine abſtinuit: Nobiſque permiſit ibidem exercere eam, quam olim dicti Ordinis Protectores exercuerant, juriſdictionem, & auctoritatem, quemadmodum re ipſa fecimus, ac etiam poſt Noſtram aſſumptionem ad Summi Apoſtolatus apicem, ratione Protectionis hujuſmodi, quam retinuimus, facere porreximus. Hinc, eſt, quod Nos omnem dubitationis, & controverſiæ, quæ circa auctoritatem Protectorum dicti Ordinis quoad Religioſos præfatos, temporis progreſſu poſtquam viam univerſæ carnis ingreſſi fuerimus, facile oriri poſſent, occaſionem amovere, felicique dictorum Monaſteriorum directioni, ac paci, & tranquillitati, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes: ſimulque conſiderantes vix ſperari poſſe prædictas Innocentii XII. Prædeceſſoris literas atque Conſtitutionem, propter eaſdem cauſas, & rationes, quæ etiam num durant, ob quas hactenus in Monaſteriis præfatis obſervari nequiverunt, nec in poſterum quoque executioni demandatum, ac obſervatum iri; motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut dilectus filius Noſter Trojanus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Acquaviva nuncupatus, quem in futurum ſucceſſorem Noſtrum in Protectione hujuſmodi deputavimus, aliique deinceps pro tempore exiſtentes Ordinis Noſtri Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum apud eamdem Sedem Protectores, quoad Religioſos pro Eccleſiarum, & Monaſteriorum præfatorum ſervitio, ipſarumque Monialium ſpirituali regimine, & cura pro tempore etiam deputatos, omnibus, & ſingulis facultatibus per dictos Clementem VIII. ac Urbanum, alioſque Prædeceſſores, ejuſdem Ordinis Protectoribus conceſſis, & attributis: nec non auctoritate, & juriſdictione, quibus uſi fuerint,

Noſ-

Digitized by Google

Noſque tamquam Protectores hujuſmodi uſi fuimus, & utimur, ſimiliter uti, ac potiri, & gaudere libere, licite, & valide poſſint, & valeant, harum ſerie declaramus, ſtatuimus, atque indulgemus; ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piſcatoris, die 25. Septembris 1733. Pontificatus Noſtri anno quarto.

F. Card. Oliverius.

Cum ex hac vita migraſſet A. R. P. Fulvius Bononienſis Procurator Generalis Reformatorum, ceſſit in ejus locum A. R. P. Petrus Paulus a Cirignola per Breve Pontificis, quod ſequitur.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecto Filio Petro Paulo a Cirignola Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum profeſſori.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Religionis Zelus &c. Cum itaque, ſicut accepimus, quondam Fulvius a Bononia, dum vixit, Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Ciſmontanæ, non expleto officii ſui ſexennio, ad quod in proxime præterito Capitulo Generali dicti Ordinis electus fuerat, diem nuper obierit extremum: Hinc eſt, quod Nos de tua fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis Zelo plurimum in Domino confiſi, Teque a quibuſvis &c., motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te in locum memorati Fulvii Procuratorem Generalem Fratrum dictorum Ordinis, & Familiæ, uſque ad Capitulum Generale ipſius Ordinis, juxta illius Conſtitutiones, proxime celebrandum, cum omnibus, & ſingulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, tenore præſentium conſtituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piſcatoris, die 15. Octobris 1733. Pontificatus noſtri anno quarto.

Pro D. Card. Oliverio.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

Confirmatur Decretum Sacræ Congregationis in Cauſa Præcedentiæ inter Patres Dominicanos, cæteroſque Patres Mendicantes.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, in cauſa præcedentiæ inter dilectos Fratres Ordinum Mendicantium ex una, & Fratres Ordinum Prædicatorum ex altera partibus vertente, Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: In cauſa Ordinum Mendicantium Præcedentiæ vertente inter Patres Ordinum Prædicatorum ex una, & Patres aliorum Ordinum Mendicantium ex altera partibus, propoſitum fuit infraſcriptum dubium, nempe: An, & quibus debeatur præcedentia in publicis Proceſſionibus? Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negociis Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente pro Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Barberino Ponente, Eminentiſſimo Domino Cardinali Gentili, Partibus hinc inde auditis, viſiſque juribus ab utraque parte deductis, ac re undique mature perpenſa, cenſuit, reſpondendum, prout reſpondit, ac decrevit, & declaravit deberi præcedentiam in Proceſſionibus juxta Conſtitutiones Gregorii XIII. & Urbani VIII. ac juxta conſuetudinem in ſingulis locis ſervatam ante promulgationem Bullæ *Pretioſus*. Romæ 4. Septembris 1733.

Cardinalis Barberinus Relator.

I. Archiepiſcopus Corinthienſis Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut dicti Fratres Mendicantes Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulas perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſ-

que

que plenarios , & integros effectus ſortiri , & obtinere , ac illis , ad quos ſpectat , & pro tempore ſpectabit , pleniſſime ſuffragari , & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari ; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios , & delegatos , etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores , judicari , & definiri debere , ac irritum , & inane , ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter , vel ignoranter contigerit attentari .

Non obſtantibus Conſtitutionibus , & Ordinationibus Apoſtolicis , ac , quatenus opus ſit , Ordinum hujuſmodi , etiam juramento , confirmatione Apoſtolica , vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis , conſuetudinibus , privilegiis quoque , Indultis , & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis , confirmatis , & innovatis . Quibus omnibus , & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene , & ſufficienter expreſſis , ac de verbo ad verbum inſertis habentes , illis alias in ſuo robore permanſuris , ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter , & expreſſe derogamus , cœteriſque contrariis quibuſcumque .

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris , die 5. Januarii 1734. Pontificatus noſtri anno quarto .

F. Card. Oliverius .

Statuitur Patrem Petrum Paulum a Cirignola in officio Procuratoris generalis uſque ad biennium completum , & triennium inceptum , remanere debere , non obſtante quod celebretur Capitulum Generale , & in eo ſint electio alterius Procuratoris Generalis .

Dilecto Filio Petro Paulo a Cirignola Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Profeſſori .

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili , Salutem , & Apoſtolicam Benedictionem .

Religionis zelus &c. Cum itaque Nos nuper Te in Procuratorem Generalem Provinciarum Familiæ Ciſmontanæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum uſque ad Capitulum Generale dicti Ordinis conſtituerimus , & deputaverimus , & alias , prout in noſtris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 25. Octobris anni proxime præteriti expeditis , quarum tenorem præſentibus pro plene , & ſufficienter expreſſo , & inſerto haberi volumus , uberius continetur ; & ſicut pro parte tua Nobis expoſitum fuit , prædictum Capitulum generale , juxta diſpoſitionem cujuſdam Statuti ejuſdem Ordinis , die 25. Maii anni proxime venturi , nempe octodecim circiter Menſibus ab illius publicatione , celebrandum ſit , tu vero , dictis Menſibus elapſis , & biennio tui Officii a te tunc minime abſoluto , a præeminentiis per Apoſtolicas , & dicti Ordinis Conſtitutiones , earum declarationes , ac præſertim quaſdam felic. record. Alexandri Papæ VII. Prædeceſſoris noſtri literas præſcriptis , excluſus reperiaris , Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti , ut tibi in præmiſſis opportune providere , & , ut infra , indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur .

Nos igitur Te amplioris favore gratiæ proſequi volentes , & a quibuſvis excommunicationis &c. hujuſmodi ſupplicationibus inclinati , ut ad biennium completum , & triennium inceptum , non impedita electione Procuratoris generalis a dicto Capitulo generali facienda , & ſi juſtis de cauſis idem Capitulum prorogari contingat , uſque ad illius celebrationem deputatio tua in Procuratorem generalem hujuſmodi durare , & firma , ac ſalva remanere debeat , auctoritate , & tenore præſentis ſtatuimus , & declaramus .

Decernentes eaſdem præſentes literas &c. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris , die 10. Februarii 1734. Pontificatus noſtri anno quarto .

Fabius Cardinalis Oliverius .

Confirmantur Literæ Miniſtri Generalis circa nonnullos Religioſos Excalceatos deputandos Quæſtuatores pro conſervatione Locorum Terræ Sanctæ .

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam .

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius modernus Commiſſarius Generalis Terræ Sanctæ in Romana Curia , Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum , quod dilectus pariter Filius Joannes de Soto Miniſter Generalis dicti Ordinis , per ſuas literas Patentes Miniſtris Provincialibus Provinciarum Arabidæ , Sancti Antonii Caputiorum , Pietatis , & Conceptionis *de la Beira* , & Alynho directas , eos rogavit , monuit , & hortatus fuit , ut pro conſervatione Locorum ejuſdem Terræ Sanctæ , Commiſſario dictæ Terræ Sanctæ Matriti reſidenti , Religioſos uniuſcujuſque Provinciæ , qui qualitatibus ad id neceſſariis præditi ſint , ſuper quæſtuatione eleemoſinarum pro eiſdem locis deputent , & deputare teneantur ; & alias , prout uberius continetur in ipſius Joannis Miniſtri Generalis literis patentibus deſuper emanatis ex idiomate Hiſpanico in latinum verſis , tenoris , qui ſequitur , videlicet :

FRATER JOANNES DE SOTO ,

Lector Jubilatus , Theologus Majeſtatis Suæ in Congreſſu Immaculatæ Conceptionis , & Miniſter Generalis totius Ordinis S. P. N. Franciſci , & Servus &c.

RR. PP. Provincialibus præſentibus , & futuris Provinciarum noſtrorum Arabidæ , Sancti Antonii Caputiorum , Pietatis , & Conceptionis de la Brira , *& Alynto ſalutem , & pacem in Domino Noſtro Jeſu Chriſto .*

Quoniam inter ea , quibus noſtra Seraphica Religio curam , & ſolicitudinem majori vigilantia impendere debet , potiſſima eſt conſervatio Sanctorum Locorum Terræ Sanctæ , major cultus , & aſſiſtentia Religioſorum in illis reſidentium

Digitized by Google

tium, in cujus finem opus eſt deputare Religioſos, qui curam aſſumant, & habeant eleemoſynas in biſce Regnis, nec non in Braſilia quæſtuandi, & eas a Fidelibus, ut moris eſt, colligendi, & quia æquum, ac juſtum eſt, ut omnes, & ſingulæ Provinciæ in tam Sanctum opus concurrant, cunctarum quidem honor eſt, ſacræ Cuſtodiæ, atque Sanctorum Locorum manutentio, in quibus Redemptio noſtra operata eſt. Inde præſentium vigore rogamus, monemus, & exhortamur RR. PP. VV. in viſceribus Jeſu Chriſti, ne ſe excuſent, ac retrahant in cooperando quantum valeant ad præfatum effectum, concedentes, ac deſignantes R. P. Commiſſario Terræ Sanctæ Religioſos uniuſcujuſque Provinciæ noſtræ, ad inſtantiam, & *beneplacitum* ejuſdem P. Commiſſarii, in Quæſtores eleemoſynarum, tam in eo Regno, quam Braſilia, aliiſque ditionibus, & quidem eos, qui qualitatibus ad id neceſſariis, & opportunis ſint præditi, uti de zelo, & religioſitate PP. VV. confidere debemus, quibus paternam noſtram benedictionem impertimur. Datum in hoc noſtro Conventu Sancti Franciſci Matriti, die 18. Septembris 1733.

Frater Joannes de Soto
Miniſter Generalis Ordinis.

De mandato ſuæ P. Rmæ,

Frater Didacus Spinoſa,
Secret. Gener. Ordinis.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus modernus Commiſſarius Generalis exponens, præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ Patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius moderni Commiſſarii Generalis exponentis votis, hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas ejuſdem Joannis Miniſtri Generalis literas Patentes, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro

- *Chronol. Seraph.* "

plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Februarii 1734. Pontificatus noſtri anno quarto.

F. Card. Oliverius.

Declaratur Officialibus Generalibus Curiæ Romanæ ſufficere triennium inceptum, ut in Ordine gaudeant Privilegiis ſibi conceſſis a legibus.

CLEMENS PAPA XII.
Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Cajetanus a Laurino Commiſſarius Generalis Curiæ Fratrum Minorum de Obſervantia, ac Petrus Paulus a Cerignola Procurator Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum reſpective nuncupatorum pro Familia Ciſmontana Ordinis Sancti Franciſci, quod dudum fel. rec. Alexander Papa VII. Prædeceſſor Noſter, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 4. Decembris 1662. expeditas literas, omnibus, & ſingulis Commiſſariis Curiæ, ac Procuratoribus Generalibus Fratrum Minorum tam de Obſervantia, quam Reformatorum Familiæ Ciſmontanæ, ac Ordinis hujuſmodi, qui ſua reſpective officia triennii continui ſpatio geſſiſſent, indulſit, ut depoſitis eiſdem officiis, ſuffragium, ſive votum perpetuum conſultivum, ac deciſivum, in quibuſvis Capitulis, & Congregationibus ſuæ cujuſque Provinciæ dicti Ordinis habere, & ferre poſſent: Cumque ſubinde tunc in humanis agenti Antonio a Campobaſſo Fratri expreſſe profeſſo dicti Ordinis Minorum de Obſervantia, qui officio Procuratoris Generalis in Curia Romana functus fuerat, mota fuiſſet quæſtio ſuper fruitione ejuſdem voti perpetui, eo quod officium præfatum triennii completi ſpatio minime geſſiſſet habito pro parte ipſius Antonii recurſu ad bon. mem. Alderanum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Cybo nuncupatum, dum viveret, prædicti Ordinis apud Sedem Apoſtolicam Protectorem, pro opportuna declaratione obtinenda, negotioque per ipſum Alderanum Cardinalem Protectorem Petro Marino tunc temporis Miniſtro Generali dicti Ordinis remiſſo, ut pro munere ſuo deſuper provideret, idem Petrus Miniſter Generalis, conſultis prius aliquot ex gravioribus Patribus de Obſervantia, ac Reformatis præfati Ordinis, ac ponderatis eorum allegationibus, die 19. Aprilis 1687. de illorum conſilio, ac voto, Decretum edidit, quo declaravit, & definivit, ſupradictum Antonium, etſi per ſpatium continui triennii completi officium Procuratoris Generalis iſtiuſmodi non obiiſſet, nihilominus vere, & ad ſenſum præfatarum literarum Alexandri Prædeceſſoris, tempus in eis præſcriptum expleviſſe, adeoque ei competere, ac deberi votum perpetuum ad formam earumdem literarum, ac ſuper ejuſmodi controverſia ſilentium impoſuit, & alias, prout in Decreto præfato, cujus perinde, ac dictarum Alexandri Prædeceſſoris literarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus, uberius continetur. *Literæ Alexandri VII.* Ratio Juſtitiæ &c. *Referuntur ſupra Part.* I. *pag.* 114. *A. & laudatum Decretum ibidem pag.* 306. B.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat,

nonnulli poſtmodum Commiſſarii, & Procuratores Generales dicti Ordinis reſpective, qui triennium perfectum non abſolverant, ignari Decreti hujuſmodi, aut ad majoram, & abundantiorem cautelam, gratias identidem a Seda Apoſtolica impetrarint cum clauſula, perinde, ac ſi integrum triannium functi fuiſſent, ipſi Exponantes quamcomque dubitationis, & contentionis, quæ exinda, aut alias quomodolibet ſuper intelligentis, & interpretationa dictarum Alexandri Prædeceſſoris literarum enaſci poſſent, occaſionem ſubmoveri plurimum deſiderant: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut opportune in præmiſſis providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis &c. hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, anarratae Alexandri Prædeceſſoris literas, quibus prædictis Commiſſariis Curiæ, & Procuratoribus Generalibus Familiæ Ciſmontanæ, qui ſua reſpective officia triannii continui ſpatio geſſerunt, ſuffragium, ſive votum perpetuum attribuitur, ſicut præmittitur, juxta Decretum a memorato Petro Miniſtro Generali editum de triennio incepto, dummodo tamen ipſum triennium inceptum, ſit continuum, & non interpoletum per notabile temporis ſpatium, intelligendae eſſe, & fore, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & declaramus, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non &c. Datum Romæ apud Sanctam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, 13. Aprilis 1734. Pontificatus noſtri anno quarto.

F. Card. Oliverius.

ACTA, ET ORDINATIONES

Congregationis Nationalis Inclytæ Nationis Germano-Belgicæ, ac Provinciarum eidem annexarum, ſcilicet Hiberniæ, Angliæ, Scotiæ, Daciæ, Ordinis Sancti Franciſci Seraphici Fratrum Minorum Recollectorum, ſive Strictioris Obſervantiæ nuncupatorum, cum præſcripto, & beneplacito

Rm̃i in Chriſto P. F. Joannis de Soto totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſtri Generalis actualis, Præſide Reverendiſſimo Patre

P. F. Godefrido Stüve Sacræ Theologiæ Lectore Jubilato, Provinciæ Saxoniæ Sanctæ Crucis Ex-Miniſtro Provinciali, ac Patre perpetuo, totius Ordinis Definitore, nec non ſupradictæ Nationis Commiſſario Generali actuali, celebratæ per Adm. RR. Patres ejuſdem Nationis, ſcilicet Definitores Generales, Miniſtros Provinciales, primos Provinciarum Patres, ac Cuſtodes Actuales infraſcriptos, in Conventu Monaſterienſi ad S. Antonium de Padua, die 25. Menſis Maii 1734.

SESSIO PRIMA.

Habita die 24. ejuſdem menſis Maii hora quarta pomeridiana.

I. IMplorata Spiritus Sancti gratia, Rm̃us P. Præſes propoſuit finem, ob quam præſens Congregatio fuerit convocata.

II. Inſtitutus eſt Secretarius Congregationis R. P. Fr. Godefridus Schivaran Sacræ Theologiæ Lector Jubilatus, Provinciæ Saxoniæ Sanctæ Crucis Cuſtos actualis.

III. Impoſitum, & acceptatum eſt mandatum Sanctæ obedientiæ de non revelandis iis, quorum revelatio directa, vel indirecta poſſet cedere in præjudicium hujus Congregationis, ſive collectim, ſive diviſim ſumptæ.

IV. Prælectæ ſunt literæ aliquorum Patrum legitime Citatorum ad hanc Congregationem, quibus ſe partim excuſant, partim ſe adfuturos eſſe promittunt.

V. Propoſitum eſt Adm. RR. Patribus congregatis: An non ſemper inhærendum ſit Apoſtolicæ Conſtitutioni Urbani VIII. quæ incipit: *In his auctoritatis noſtræ* relatæ a P. Kerckhovan in Statuta noſtra Generalia cap. 7. §. 10. num. 18. qua dictus Sanctiſſimus dignatus eſt confirmare eadem Statuta noſtra, ita ut hæc Natio novis, & extraordinariis ſtatutis, ſeu ordinationibus Capitulorum Generalium gravari non poſſit?

VI. Cum in ultima Congregatione Nationali Brujenſi acceptata fuerit Sanctiſſimi Benedicti XIII. Conſtitutio incipiens *Univerſalis Eccleſiæ*, quæ poſtmodum moderata fuit per aliud ejuſdem Pontificis reſcriptum incipiens *Alias Nos per quamdam*, & tandem totaliter eſt reducta per Clementem XII. feliciter regnantem, per Conſtitutionem, quæ incipit: *Circumſpectio*, ad tenorem preciſe Conſtitutionum noſtrarum Generalium; Quæritur an omnes Patres Ex-Provinciales ſint reſtituti Vocalitati perpetuæ, ac perfectæ, quæ omnibus Ex-Miniſtris erat adempta, ſicut a Lectoribus Jubilatis per dictam Bullam *Univerſalis*, atſi per præfatam pariter Conſtitutionem *Alias Nos per quamdam* Senior Ex-Provincialis, ac modernior tantum eidem priſtinæ Vocalitati reſtituti fuerint: An, inquam, nunc per poſtremam Bullam *Circumſpectio* non ſint reſtituti omnes Ex-Provinciales ſuis Officiis laudabiliter functi, ſicut & Patres Lectores Jubilati eidem priſtinæ ſuæ Vocalitati? Et conſequenter per hoc non cenſeatur nunc ceſſare Bulla Urbani VIII. quæ incipit *Onerosa*, itant ea ceſſante, per univerſam Nationem habeatur perfecta conformitas in dictis Vocalitatibus, ſecundum tenorem ſtatutorum noſtrorum Generalium?

SESSIO SECUNDA.

Habita die 25. Maii hora nona Matutina.

I. IN qua proſecuta ſunt Acta Seſſionis præcedentis.

II. Ad numerum quintum Seſſionis præcedentis, omnes RR. PP. congregati unanimiter cenſuerunt, ac reſolverunt, *quod ſane* continuo novis ſtatutis, ſeu Ordinationibus Capitulorum Generalium Nationi noſtræ minus accomodatis, totam Nationem turbari contingat.

III. Ad numerum ſextum Seſſionis præcedentis, omnes Patres Congregati unanimiter reſolverunt admittendam eſſe Conſtitutionem Clementis XII. quæ incipit, *Circumſpectio*, qua moderante Conſtitutionem *Univerſalis*, omnes Ex-Miniſtri Provinciales, Lectores propriè Jubilati, ac cæteri Vocales perpetui, ex privilegio non perſonali, ſed reali, ſecundum tenorem Statutorum noſtrorum Generalium, priſtinæ vocalitati reſtituuntur.

Et hinc regulariter in omnibus Provinciis noſtris dicti Patres cenſentur vere Vocales: dicitur autem *regulariter in omnibus Provinciis*, quia, quantum ad Pro-

Provinciam Flandriæ, cum hæc alternationem pontificie obtinuerit, ob tranquillitatem in ea perpetuam ſtabiliendam, in ordine ad eumdem finem, præſtat, ut ſe conformet immemoriali ſuæ laudabili conſuetudini, tam quoad Patres Ex-Provinciales, quam quoad Patres Lectores jubilatos, & ſic benevíſum eſt omnibus Patribus congregatis, tamquam eidem Provinciæ proficuum, & expediens.

IV. Propoſitum eſt, an ſi adhuc exiſtant in hac Natione Ex-Agentes Generales Romani, qui alias, ſcilicet ante publicationem *Univerſalis*, gaviſi fuerint vocalitate perpetua, iidem etiam, ſicut alii perpetui enumerati, cenſeantur reſtituti dictæ vocalitati? & *reſolutum eſt negativè*, quia nulla cenſentur privilegia reſuſcitata, niſi realia, & in ſtatutis fundata.

V. Propoſitum eſt, an Ex-Agenti Romano per ſex annos officio ſuo laudabiliter functo, in ſtipendium laborum, ſuppoſitis ſupponendis, vocalitas perpetua in Diſcretorio ſuæ Provinciæ debeatur? Si non, quale ſtipendium ei aſſignandum ſit a Natione?

VI. Prælectæ ſunt Bullæ Apoſtolicæ *Flagitantium preces*, uti & *Apoſtolici Regiminis*, & Patres Congregati reſolverunt, utraque prælecta, admittendam in primis eſſe Bullam *Flagitantium preces*, ſed in quantum hæc moderata eſt per reſcriptum Clementis XII. quod incipit: *Apoſtolici Regiminis*, quod reſcriptum, ſcilicet *Apoſtolici Regiminis*, qua motum proprium Pontificium, cum debita reverentia, & gratiarum actione erga Sanctiſſimum Dominum noſtrum Clementem XII. feliciter regnantem, & dignativum Ordinis Seraphici Protectorem, tota inclyta Natio gratanter recipit, eique executioni adequatæ dandæ, quantum in ſe eſt, unanimiter allaborabit.

VII. Ex dicta proinde utraque Bulla conſtat, quod Statuta Generalia Nationi noſtræ alias accomodata, denuo confirmata, & iis contraria ſint annullata, tamquam non obligantia.

Deinde ex iis conſtat qualiter imposterum Commiſſarius Generalis Nationalis a Reverendiſſimo Patre Miniſtro Generali debeat inſtitui, ſcilicet ex quatuor ſubjectis eidem ab hac Natione præſentandis. Denique ex iis dilucidatur quid agendum ipſi Commiſſario Generali Nationali actuali phiſice, vel moraliter deſuncte, & quis defungentis ſit ipſo facto Succeſſor, uſque dum novus inſtituatur.

VIII. Propoſitum eſt, ſi ob Bella, aut alias, Congregatio Nationalis, ſive etiam Capitulum Generale, ad faciendam præſentationem dictorum quatuor ſubjectorum, convocari non poſſent, aut ex ipſis ſubjectis præſentatis nullus amplius exiſteret pro illo tempore ad præfatum Commiſſariatum qualificatus, an non inhærendum eſſet Conſtitutioni Capituli Generalis Mediolanenſis ultimi, ubi ſtatutum, quod Miniſter Generalis in inſtitutione Commiſſarii debeat conſulere utrumque Definitorem Generalem in dicta noſtra Natione exiſtentem? & reſolutum eſt *quod ſic*; cum clauſula tamen, ut ipſi Definitores Generales deſuper conſulant primarios Patres Nationis, ut ſic uno animo, unoque labore colliment in præſentationem digniſſimorum ſubjectorum, tantiſque difficultatibus occurſuris parium.

SESSIO TERTIA.

I. HAbita die 25. Maii hora circiter quarta pomeridiana, in qua prælecta ſunt Acta Seſſionis immediate præcedentis.

II. Reſolvitur ad quintum ejuſdem, ſcilicet, quale ſtipendium debeatur Ex-Agenti Romano ſexennali, prout ibidem? & reſolutum eſt, ad evitandas varias lites, & contentiones circa hoc negotium, etiam coram ipſo Sanctiſſimo ventilatas, quod ipſis Patribus Ex-Agentibus non competat perpetua Vocalitas in Diſcretorio ſuarum Provinciarum reſpective: ſed ne labor ipſorum videatur ſtipendio carere, ipſis pro ſtipendio aſſignatur præcedentia perpetua poſt Lectores Jubilatos, ſine vocalitate activa, quod ſtipendium nec ipſi communicabitur, ſi convicti fuerint ſiniſtre egiſſe, moliendo contra Provincias, aut Nationem, & ſe negotiis immiſcuiſſe concernentibus Ordinem, Nationem, aut Provincias, ſine auctoritate Reverendiſſimi Patris Commiſſarii, aut Congregationis Nationalis; quin ſi hoc fecerint, loco ſtipendiorum, ſubeant pœnam aſſignatam a Capitulo Generali celebrato Romæ anno 1700. ubi in ſtatutis pro utraque Familia num. 10. in taliter Romæ Agentes lata eſt privatio vocis activæ, & paſſivæ per triennium.

III. Quæſitum eſt, qualiter debeat procedi ad propoſitionem quatuor ſubjectorum præſentandorum ad Commiſſariatum Nationalem? An debeat procedi propoſitione vocali? An debeant proponi a Præſide Congregationis, ut eligantur per Ballottationem, prout eligitur Procurator Generalis, & Pater Commiſſarius Curiæ, & cœteræ ſiunt electiones in Definitoriis? An vero propoſitio debeat fieri per ſcrutinium ſchedulis clauſis? Et reſolutum eſt; videri expeditius illam propoſitionem fieri per ſchedulas ſecretas in ſcrutinio, nominibus eligentium, ſive proponentium, nunquam revelandis,

IV. Quinam cenſeantur eſſe proponibiles? Et reſolutum eſt, quod ipſi ſoli ſint proponibiles, qui habent conditiones aſſignatas in Statutis generalibus.

V. Propoſitum eſt quales Patres habeant propoſitionem activam dictorum quatuor ſubjectorum? An ſoli Vocales in Capitulo Generali tales? An Vocales Nationales, ſcilicet admitti ſoliti ad Congregationem Nationalem, licet hi ad Congregationem Nationalem admiſſi, non ſint Vocales in Capitulo generali? & reſolutum eſt ex dicta Conſtitutione, ſub disjunctione, nimirum ſi propoſitio fiat in Congregatione Nationali, quod ſufficiant Vocales Nationales, quamvis non ſint Vocales Ordinis. Si vero illa propoſitio fieret in Capitulo generali, quod videatur tunc requiri, quod Patres proponenentes, non tantum ſint Vocales Nationis, ſed etiam Ordinis.

VI. Cum Conſtitutio *Apoſtolici regiminis* declaret ipſos *Patres Nationis*, qui laudabiliter per triennium Commiſſariatu Nationali functi fuerint, quærebatur quid *Paternitas Nationalis* debeat importare? An talis debeat eſſe Vocalis in tota Natione in omnibus Provinciis? An ſufficiat quod ſit Vocalis, vel Pater Provinciæ in ſua Provincia tantum, ita tamen, ut debeat convocari ad Congregationes Nationales, & in iiſdem ſit Vocalis perpetuus? Et reſolutum eſt, quod Paternitas Nationalis eam dicat Vocalitatem, ſcilicet, in ſua nativa Provincia tantum, tamquam Patris Provinciæ, licet non fuiſſet Miniſter Provincialis: ita tamen, quod ſit etiam Pater Vocalis perpetuus in quavis Congregatione Nationali.

VII. Quærebatur quam præcedentiam debeat habere dictus Pater Nationalis perpetuus, an talem reſpective in Natione, qualem reſpective in Familia habet Pater Familiæ, qui tamquam Pater Familiæ antecedit omnes in Familia, excepto Commiſſario Familiæ actuali, & conſequenter, an Pater Nationis debeat, qua talis, antecedere Definitores, & ex-Definitores Generales, omnes Patres Miniſtros Provinciales actuales, excepto illo Provinciali, ſub quo habitat? deinde, an, qua Pater Nationis, non ſubſit im-

immediate Commiſſario Nationali actuali, & non ſubſit amplius Miniſtro Provinciali ſuæ Provinciæ, quatenus hic non ſubeſt Guardiano, ſub quo habitat, ſaltem Coactive?

VIII. Cum habeatur in Conſtitutione *Apoſtolici Regiminis*, quod illi Patres, qui triennio fuerunt functi laudabiliter illo officio, deinceps ſint Patres Nationis, quæſitum fuit, an etiam Patres, qui antehac fuerunt laudabiliter functi illo officio per triennium, poſſint declarari Patres Nationis? An vero ad hanc declarationem debito modo faciendam, requiratur, quod a facta publicatione fuerint functi dicto officio?

IX. Cum in Conſtitutione *Apoſtolici Regiminis* habeatur, quod in Caſu obitus Commiſſarii Generalis, Pater antiquior ipſius Provinciæ debeat eſſe Vice-Commiſſarius: Jam vero in Bulla *Flagitantium preces* habeatur, quod in tali caſu antiquior Ex-Commiſſarius Generalis debeat eſſe Vice-Commiſſarius, quæſitum fuit: cujus Bullæ tenori ſit inſiſtendum, cum ſingulæ diverſum aſſignent Vice-Commiſſarium?

SESSIO QUARTA.

Habita 26. Maii hora 9. Matutina, in qua.

I. PRælecta ſunt Acta Seſſionis præcedentis.

II. Ad ſeptimum ex integro reſolutum eſt ab omnibus Patribus, quod dicto Patri Nationis debeatur præcedentia ante omnes Patres Provinciæ, qui actu non ſunt Definitores Generales. Deinde quod talis Pater Nationis cenſeatur immediate ſubjectus actuali Commiſſario Generali, licet amore exercitii obedientiæ directivæ ſe ſubjiciet Provinciali, ſub quo habitat, vel ſuæ nativæ Provinciæ.

III. Ad octavum reſolvitur, quod ſic, & conſequenter taliter privilegiati cenſeantur Reverendiſſimi Patres Ex-Commiſſarii Generales, ſcilicet Reverendiſſimus Pater Frater *Benedictus Verhoeven*, & Reverendiſſimus Pater Frater *Wilhelmus Wernandi*, ac poſtquam abſolverit Commiſſariatum modernus Reverendiſſimus Pater Commiſſarius Generalis, hujus Congregationis Præſes, pari fruetur Privilegio.

IV. Ad nonum reſolutum: uterque terminus quaſi oppoſitus reconciliandus venit in Patre Antiquiore, ſive digniore, ut ſi antiquior Ex-Commiſſarius non ſit, in ejus locum habeatur Pater dignior Provinciæ, in qua vacantia contigerit.

V. Propoſitum, an ad Congregationes Nationales non ſunt vocandi Ex-Definitores Generales, quia ſunt inter digniores Patres in Natione, & digniores Patres Provinciarum? Et reſponſum eſt *quod ſic*.

VI. Quæſitum: ſi ergo ex aliqua Provincia veniat Ex-Definitor Generalis, & antiquior Ex-Provincialis ejuſdem Provinciæ, an propterea eſſet arcendus Ex-Provincialis a vocalitate activa in Congregatione Nationali? Et reſponſum eſt pluribus votis *quod non*.

VII. An ſi Pater antiquior ex aliqua Provincia venire non poſſit, tunc loco ipſius poſſit mitti ſubſtitutus? Et ſi hic compareat, an cenſeatur Vocalis in ordine ad propoſitionem quatuor ſubjectorum pro Commiſſariatu? Par quæſtio eſt de Patribus Hibernis, & Anglicanis ſolitis comparere in ſuis, ut vocant, Deputatis: & reſolutum eſt ad omnia *affirmative*.

VIII. Demum quæſitum eſt ab omnibus Patribus præſentibus, an adhuc aliqua monenda ſint, quo minus procedatur ad ſcrutinium, & electionem proponendorum? An judicent, quod omnes præſentes tamquam Vocales ſint admittendi? & omnes reſponderunt, quod nihil monendum, & quod omnes præſentes tamquam Vocales ſint admittendi.

IX. Denique proceſſum eſt ad propoſitionem quatuor ſubjectorum per ſchedulas clauſas, obſervato ſtricto ſcrutinio a Sac. Congreg. Concil. Trident. graviſſime inculcato; Præſide eodem Reverendiſſimo P. Fratre Godefrido Stüve; exiſtentibus Diſquiſitoribus A. R. P. F. Ildephonſo Stumpf, Provinciæ Thuringiæ Sanctæ Eliſabeth Ex-Miniſtro Provinciali, ac Patre perpetuo, & V. P. F. Jacobo Zalet Lect. Jubil. & Provinciæ Flandriæ Cuſtode actuali. Et electi ſunt pro Germania Superiore A. R. P. F. Beda Wiederholt Sac. Theol. Lect. Jub. & almæ Provinciæ Saxoniæ Sanctæ Crucis actualis Miniſter Provincialis, & A. R. P. F. Godefridus Heinen. Sac. Theol. Lector Jubil. ac Almæ Provinciæ Coloniæ Ex-Miniſter Provincialis, & Pater perpetuus: ex parte vero Germaniæ Inferioris electi ſunt Adm. R. P. F. Simon Joſephus Tibeſart Sacr. Theol. Lector Jubilatus, ac Almæ Provinciæ Flandriæ actualis Miniſter Provincialis, & Rev. Pater Frater Martinus Puteanus Sacræ Theologiæ Lector Jubilatus, ac Almæ Provinciæ Germaniæ Inferioris Cuſtos actualis.

X. Quæſitum eſt ex omnibus Patribus præſentibus, an quid obmonendum habeant contra dictam electionem, aut contra ſubjecta electa? & unanimiter reſponderunt *quod non*, & quod actum electionis, & electos rata habeant.

XI. Concluſum eſt, ut proxime ſcribatur Reverendiſſimo Patri Miniſtro Generali, literis ab omnibus Patribus congregatis ſubſignandis, in quibus dicta quatuor ſubjecta proponantur, ut pro tempore vacationis Commiſſariatus Generalis, unum ex dictis quatuor Patribus, ſecundum tenorem Conſtitutionis Apoſtolicæ, quæ incipit *Apoſtolici Regiminis*, in Commiſſarium Generalem inſtituat, quæ literæ perlectæ ſunt, & approbatæ.

SESSIO QUINTA, ET ULTIMA

Habita 26. Maii circa quartam pomeridianam, in qua

I. PRælecta ſunt Acta præcedentis Seſſionis.

II. Prælecta eſt ſupplica ex parte Almæ Provinciæ Argentinenſis, petentis, ut hæc Congregatio omnem aſſiſtentiam dictæ Provinciæ præſtet contra Patres Alſatos, diviſionem ſui tam a *Provincia* Argentinenſi, quam conſecutive a Natione meditantes, dictaque ſupplica ad Protocollum adjuncta, ſpondetur ex parte Nationis, quod (quantum poſſibile eſt) velit conatibus ipſorum Patrum Alſatorum reſiſtere tam Matriti apud Reverendiſſimum Patrem Miniſtrum Generalem, quam in futuro Capitulo generali, &, ſi opus ſit, in Curia Romana.

III. Iterato prælectæ ſunt literæ deſtinandæ ad Reverendiſſimum Miniſtrum Generalem, & ab omnibus ſubſcriptæ, clauſæ, ſigillo minori Commiſſariatus Generalis ſignatæ, ac in plena Congregatione extraditæ ad manus A. R. P. Godefridi Heinen Provinciæ Colonienſis ex-Miniſtri, ut Coloniis proximo Curſore deſtinentur Matritum.

IV. Quæſitum fuit; an adhuc aliqua deſint circa executionem factam quoad Bullam *Apoſtolici Regiminis*, quæ nondum, quantum eſt ex parte hujus Congregationis, ſint peracta? & reſponſum eſt ab omnibus, *quod nihil deſit*.

V. Conditiones proponendæ veſtiendis, & profeſſuris obſerventur, prout in Kerckoven ſupra ſtatu-

ta

Digitized by Google

ta Generalia cap. 2. §. 1. n. 3., deinde quoad numerum Fratrum in Conventibus, & Provinciis, præfigatur certus numerus, qui non facile excedatur, conformiter ad Sac. Conc. Triden. ſeſſ. 25. cap. 3. de Regularibus.

Confinia Provinciarum, & Conventuum, præſertim quoad terminos, & quæſtuationes, ſtricte obſerventur, juxta Capitulum Generale Mediolanenſe de anno 1729. in ſtatutis pro utraque Familia num. 4.

Ideoque meditantibus diviſionem Provinciarum, ab omnibus unanimiter rigide contraeatur: quoad eligendos Superiores Locales, eoſque deponendos, rigide obſerventur Innocentianæ, ſcilicet Conſtitutio Innocentii XI. die 20. Novembris 1679. & incipien. *Sollicitudo Paſtoralis officii*, confirmata, & declarata ab Innocentio XII. Conſtitutione, quæ incipit: *Alias a fel. rec.* Dat. Romæ 5. Julii 1695. quæ per univerſam Nationem publicatæ, & acceptatæ fuerunt.

Ne negotia Nationis urgeantur in Curia Romana, niſi unanimi conſilio, & conſenſu, conformiter ad Capitulum Generale Romanum de anno 1700. loco citato ſupra Seſſione tertia num. 2.

Demum intra quinque vulnera Chriſti recomendatur perpetua tranquillitas in Natione, mutua pax, & Charitas inter omnia Nationis membra, & anathema eſto, qui frivola vinculum pacis, charitatis, & unionis intra eam tollere machinaretur.

VI. Ordinationes, alias in Spiritu Sancto conditæ in prioribus Congregationibus Nationalibus, renovantur, & confirmantur.

VII. Quibus omnibus ita rite peractis, relectis, & ratificatis, omnes Congregationis Patres manu propria ſubſignaverunt &c. Signatum erat ſigillo majori Commiſſariatus Generalis Nationalis 26. Maii anno, & loco, quibus ſupra. *Sequuntur ſubſcriptiones.*

ROMANA LANARUM &c.

CUM Roma Lanarum copia abundet, plures Franciſcanæ Provinciæ, non modo PP. Obſervantium, & Reformatorum, ſed etiam Capuccinorum, magnam earumdem quantitatem pro Fratribus induendis ibi ſingulis annis coemere ſolent. Volens itaque Commiſſarius Rev. Cameræ Apoſtolicæ, hujus jura, & Proventus, pro ſui officii debito, quoad fieri poſſet, augere, & ampliare, tentavit jugum imponere Franciſcanis omnibus ſolvendi vectigal, ſeu gabellam ſtatutam pro lanarum ab Urbe extractione. Facile fuit ab hoc onere abſolvere ſubditos Pontificios; non ita tamen contigit reſpectu illorum, qui ex ditione Pontificia non erant. Acta proinde eſt Cauſſa coram Theſaurario Generali Cameræ Apoſtolicæ, qui utriuſque partis lectis, auditis, & perpenſis rationibus, ſententiam tulit in favorem Ordinis, prout ex ſequenti legitimo documento conſtat.

Sententia circa exemptionem Fratrum Minorum a vectigalium ſolutione pro lanis ab Urbe extrahendis.

FIdem facio per preſentes Ego Rev. Cameræ Apoſtolicæ Secretarius, & Cancellarius infraſcriptus, qualiter in actis mei &c. Pro Illuſtriſſimis DD. Carolo Ferretti Sindico RR. PP. Minorum Obſerv. ac RR. PP. Capuccinorum, nec non Hieronymo Bellono Sindico RR. PP. Reformatorum Urbis, Principalibus, ſive &c. onus ex Sanctiſſimi D. N. PP. Curſoribus retulit in ſcriptis ſe die 6. Septembris 1734. Domi dimiſſa copia citaſſe coram Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Domino Theſaurario Generali, R. P. D. Nicolaum Lana Commiſſarium Generalem Rev. Cam. Apoſtolicæ, & D. Paulum Danieli ex adverſo Procuratorem aſſertum R. C. A. & Dohanarum ex adverſo Principalium, ad videndum reiterari omnes, & ſingulos terminos ſubſtantiales male forſan, nulliter, & inculcate tentos, atque ſervatos in vim quarumcumque facultatum, inſtantes abſolvi a cenſuris ad effectum &c. deferri juramentum in ſupplementum plenæ probationis, quatenus opus ſit, concludendum, concludique mandari videndum in cauſa, & audien. ſententiam definitivam ad 1. diem.

Ex adverſo Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus D. Commiſſarius Generalis Rev. Cam. alias de nullitate &c. hac die 6. Septembris 1734.

N. Lana Commiſſarius Generalis.

Joannes Berardus ſubſtitutus Commiſſarius:

Qua quidam die, horaque noſtræ ſolitæ audientiæ adveniatia, relatione facta, comparuit coram eodem R. P. D. Theſaurario D. Joannes Chiarinus Procurator, & medio juramento tactis &c. Juravit de calumnia in forma, & prævia reiteratione terminorum ſubſtantialium, petiit, & obtinuit ad illorum reiterationem admitti, inſtantes abſolvi a cenſuris, ac pronunciari, & ſententiari in cauſa, prout in cedula, quam dictus Illuſtriſſimus D. præ manibus habens, vidit, legit, inſcripſit, & poſtea mihi conſignavit ad effectum publicandi, prout publicavi, tenoris ſequentis, videlicet:

Chriſti nomine invocato, pro Tribunali ſedentes, & ſolum Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram definitivam ſententiam, quam de juris peritorum conſilio, in his ſcriptis ferimus in cauſa, & cauſis, quæ primo, & in prima, ſeu alia veriori, coram Nobis verſæ fuerunt, & vertuntur inſtantiæ inter Illuſtriſſimos DD. Carolum Ferretti Sindicum ſubſtitutum per obitum bon. mem. Epiphanii Ferretti RR. PP. Minorum Obſervantium, Hieronymum Belloni Sindicum RR. PP. Reformatorum, ac dictum Carolum Ferretti Sindicum RR. PP. Capuccinorum, nomine eorumdem Patrum, Actores ex una, & Rev. Cam. Apoſt. nec non Dohanas Generales Urbis reas Conventas partibus ex altera, de, & ſuper manutentione in poſſeſſione, ſeu quaſi libertatis, non ſolvendi Gabellas omnes extractionis lanarum alborum, & cujuſcumque alterius coloris concernentes, tam per aquam, quam per Terram, inſervientium tantum pro uſu Religioſorum degentium tam in ſtatu Eccleſiaſtico, quam extra ſtatum Eccleſiaſticum, nimirum Gabellam juliorum quatuor, ſeu quinque pro qualibet ſarcina lanarum, aliam Gabellam duorum librarum pro quolibet centenario, & tertiam Gabellam pro ſigillo, rebuſque aliis &c. in actis cauſæ, & cauſarum hujuſmodi latius deductis, ad quæ &c. dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, ac definitive ſententiamus conſtitiſſe, & conſtare de exemptione eorumdem Patrum eiſdem impertita per Conſtitutiones Apoſtolicas, ab onere ſolutionis trium præfatarum Gabellarum, & quorumcumque aliorum onerum, occaſione extractionis lanarum cujuſcumque coloris, tam per aquam, quam per terram, dummodo tamen lanæ extrahendæ inſerviant pro uſu dictorum Religioſorum Minorum Obſervantium, nec non Reformatorum, atque Capuccinorum commorantium tam in ſtatu Eccleſiaſtico, quam extra ſtatum Eccleſiaſticum, ideoque manutenendos fore, & eſſe in poſſeſſione, ſeu quaſi libertate non

ſol-

ſolvendi præfatas Gabellas, juxta Conſtitutiones Apoſtolicas, prout manuteneri volumus, & mandamus, & mandatum de manutenendo deſuper neceſſarium, & opportunum decernendum, & relaxandum, ſeu aliud quodcumque relaxandum fore, & eſſe, prout decernimus, & relaxamus, ac non obſtitiſſe, neque obſtare ad impediendam manutentionem prædictam, exceptiones ex adverſo datas, ſed uti inſubſiſtentes, & inanes rejiciendas fore, & eſſe, prout rejicimus, & pro rejectis haberi volumus, & mandamus, de, & ſuper præmiſſis perpetuum ſilentium imponimus, & ita dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & definitive ſententiamus, non ſolum &c. ſed & omni &c.

Ita pronunciavi Ego Dominicus Colmeta Auditor.

Super quibus omnibus, & ſingulis petitum fuit a Me Secretario, & Cancellario infraſcripto, ut unum, ſeu plura, publicum, ſeu publica conficerem, atque traderem Inſtrumentum, ſeu Inſtrumenta, prout fuerit, & requiſitus ero. Actum Romæ ad Tribunal juris ibidem, præſentibus DD. Gregorio Caſtellano, & Silveſtro Cencellio Teſtibus conſtitutis. Datum Romæ hac die decima Septembris 1734. quoad publicationem ſententiæ — Et quoad expeditionem præſentis fidei, hac die 18. Octobris 1734.

Ita eſt Felix Angelus Paulettus R.C. A. Secr.

Loco ✠ Sigilli.

Ab hac ſententia in plenam Cameram, ut dicitur, fuit appellatum; ſed nihil in ea ſubinde actum. Excogitatus tamen fuit modus ſubdendi Fratres huic ſolutioni, quin viderentur habere quod jure opponerent: nimirum anno 1739. exiit edictum, ut deinceps Venditores dumtaxat tenerentur ſolvere quæ R. C. A. debentur vectigalia. Diu conclamatum fuit contra hoc, a Venditoribus non minus, quam ab Emptoribus; conſtantiſſime renuentes Franciſcani huic oneri ſubjacere, quorum Lanificia ob temporum calamitates pene omnia ære alieno laborant. Sed de hoc iterum ſuo loco redibit ſermo.

Litteræ Miniſtri Generalis, quibus ſignificatur prorogatio Capituli Generalis, & confirmatio ejuſdem Miniſtri, aliorumque PP. Definitorii Generalis, uſque ad beneplacitum Sedis Apoſtolicæ.

FR. JOANNES DE SOTO

Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis pro Regali Immaculatæ Conceptionis Congreſſu Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Dilectis Nobis in Chriſto univerſis, & ſingulis Superioribus, & Subditis noſtræ Curæ ſubjectis, ſalutem, & plenam in Sancto Spiritu conſolationem.

COmitia Univerſæ noſtræ Familiæ, quæ literis dat. die 16. Martii anni 1734. Vobis denunciavimus, & indiximus, ob bellorum motus nunc, & de præſenti vigentes, minimè celebrari poſſe in Vigilia Feſti Pentecoſtes anni proxime venturi 1735. animadvertens Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Divina Providentia Papa XII. atque e re noſtra futurum exiſtimans, ſi prorogentur, & differantur, ea prorogavit, & differri voluit, & mandavit. Nec non Superiores omnes, alioſque Officiales Generales in eorum reſpective officiis ad ſuum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum, confirmavit. Suſceptam hac in re a Beatiſſimo Domino Noſtro deliberationem vobis omnibus, ſed potiſſimum quibus jus eſt ferendi ſuffragium in Capitulo Generali, abſque mora ſignificandam duximus, ut Supremi Eccleſiæ Paſtoris juſſis obtemperemus, atque animum veſtrum ſolicitudinibus diligentiſſime liberemus. Id autem eo libentius, ac jucundius peragimus, quod videmus a Summo Pontifice Noſtro clementiſſimo Protectore paternæ Charitatis, qua Seraphicum Ordinem ſemper eſt proſequutus, recens ac inſigne admodum teſtimonium hoc ſalutari conſilio datum eſſe, ejuſdemque rebus, compendio, & decori, quantùm licuit in hac temporum aſperitate, opportune proſpectum, atque conſultum. Ut vero mentem Sanctitatis ſuæ melius intelligatis, exemplum Brevis ex authentico fideliſſime tranſcriptum hic ſubnectimus, prout ſequitur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, ſicut accepimus, Capitulum Generale Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum nuncupatorum, quod juxta ipſius Ordinis Conſtitutiones, & Statuta, Auctoritate Apoſtolica confirmata, in vigilia Pentecoſtes anni proxime venturi 1735. celebrandum eſſet, ob bella de præſenti vigentia, ac itinerum intercluſionem, celebrari impoſſibile ſit, Nos, qui, pro Noſtri Paſtoralis officii debito, cunctorum Religioſorum ſtatui, ac felici gubernio, directioni, & indemnitati conſulere tenemur, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, celebrationem dicti Capituli Generalis, quæ Sabbato immediate antecedenti feſtum Pentecoſtes hujuſmodi fieri deberet, ut præfertur, ad noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum, tenore præſentium prorogamus, ac differri volumus, & mandamus; nec non Dilectos Filios omnes Superiores, alioſque Officiales, tam eorumdem Fratrum de Obſervantia quam Reformatorum dicti Ordinis, in eorum reſpective officiis, cum omnibus, & ſingulis facultatibus, authoritatibus, prærogativis, præeminentiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus hactenùs eorumdem officiorum ratione uſi, & gaviſi ſunt, ac uti, & gaudere potuerunt, ad idem pariter beneplacitum confirmamus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo, ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate munitis conſtitutæ, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem

ſorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Septembris 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

F. Cardinalis Olivetinus.

Loco ✠ Sigilli.

Non triſtetur autem cor veſtrum, PP. & FF. dilectiſſimi, neque formidet, tametſi noſtra ſatis feliciter, & ex voto minime ſuccedere conſpiciatis; ad rationem quippe temporis conſilia accomodare debemus, & placate ferre, quemadmodum decet ſapientes, quod neque accuſare, neque vitare poſſumus. Adeſt, & aderit ſodalitati noſtræ Sanctiſſimus Pontifex, qui ſicut eam ſuo benigniſſimo Patrocinio hucuſque complexus eſt, eamdem, adjuvante bonorum omnium largitore Deo, fovere perget. Jubemus igitur dolorem veſtrum moderari, bono animo eſſe, bene ſperare, & Deum Patrem Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Patrem miſericordiarum, Deum totius conſolationis enixe precari, ut quemadmodum mœſtis rebus noſtris quædam jucunda permiſcuit, præficiens Eccleſiæ Sanctæ ſuæ in præſenti Ordinis noſtri ſtatu, eum, qui ejuſdem protectione fungi non dedignatur, & notum faciens nobis, illo ipſo Interprete, Sacramentum voluntatis ſuæ, ita conſoletur nos in omni tribulatione noſtra, quæ Comitiis noſtris impedimento ſunt, ac noxia cuncta, quæſo primum ſubmoveat, & omnia nobis profutura concedat.

Et quia placuit Sanctitati ſuæ tenuitatem noſtram, nullis noſtris ſuffragantibus meritis, in officio confirmare, pro ſolicitudine, quam gerere debemus, Seraphici Gregis Nobis commiſſi, vos in primis Superiores vehementer hortamur, & obſecramus, ut omnes muneris veſtri partes verbo, & exemplo adimplere ſtudeatis, ac attente ſæpenumero conſideretis, quod judicium duriſſimum de Nobis, qui præſumus, fiet: Siquidem pervigilare debemus, quaſi rationem pro animabus noſtræ curæ concreditis reddituri. Univerſos autem vos, & ſingulos Fratres etiam atque etiam rogamus, & obteſtamur, *ut dignè ambuletis vocatione, qua vocati eſtis, cum omni humilitate, & manſuetudine, cum patientia ſupportantes invicem in charitate, ſoliciti ſervare unitatem Spiritus in vinculo pacis; odientes malum, adhærentes bono, ſpiritu ferventes, orationi inſtantes.*

Præterea, crebras fundite preces pro ſoſpitate, & felici conſervatione Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis PP. XII. ut eum Deus ad totius Chriſtianæ Reipublicæ, & Ordinis noſtri bonum diutiſſime ſervet, & tueatur; pro Chriſtianorum Principum unione, pace, & concordia. Pro Eminentiſſimo Domino Cardinali Vice-Protectore noſtro, & pro Nobis etiam, qui vobis Seraphicam benedictionem amantiſſime impertimur.

Præſentes literas, ubi primum acceperint Provinciarum, & Cuſtodiarum Prælati, publicari facient in omnibus, & ſingulis Conventibus, atque ſcribi, & in Archivis exemplar earumdem collocari, de quibus Superiores in Tranſmontana Familia exiſtentes, Reverendiſſimum P. Commiſſarium Generalem; Nos vero, qui ad hanc Ciſmontanam pertinent, certiores reddent: & Deus pacis ſit cum omnibus vobis. Dat. in hoc noſtro Seraphici S. P. N. Franciſci Curiæ Matritenſis Conventu hac die 19. Menſis Octobris 1734.

Fr. Joannes de Soto Miniſter Generalis.

De mandato Pat. ſuæ Rmæ

Fr. Didacus de Spinoſa Secr. Gen. Ord.

Loco ✠ Sigilli.

Reverendiſſimus Pater Joannes Antonius a Sancta Cruce Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium inſtituitur.

Dilecto Filio Joanni Antonio de Sancta Cruce Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Profeſſori.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Religionis Zelus &c. Cum itaque Nos nuper Capituli generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci tam de Obſervantia, quam Reformatorum nuncupatorum celebrationem, quæ Sabbato immediate antecedenti feſtum Pentecoſtes anni proxime venturi fieri debuiſſet, ad Noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum prorogaverimus, & differri voluerimus, ac mandaverimus, nec non omnes Superiores, & Officiales ejuſdem Ordinis in eorum reſpective officiis confirmaverimus, prout in Noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 15. currentis menſis Septembris motu proprio expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, uberius continetur. Et (ſicut accepimus) dilectus filius Joſephus Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis in officio Commiſſarii Generalis hujuſmodi, uti unus ex Superioribus ejuſdem Ordinis per dictas Noſtras literas confirmatus, perſeverare, illudque, completo ejus triennio, deinceps exercere minime intendat, ideoque ad electionem duorum Vice-Commiſſariorum Generalium Familiæ Ciſmontanæ præfatæ, quemadmodum, juxta alternativam inter Fratres de Obſervantia, & Reformatos anno 1706. ſervatum fuit, devenire opus ſit. Hinc eſt, quod Nos felici, proſperoque ejuſdem Familiæ regimini, & gubernio, atque religioſæ tranquillitati, pro commiſſa Nobis divinitus Paſtorali ſolicitudine, ſalubriter providere, ac ſpecialem Tibi, qui, ut pariter accepimus, frater expreſſe profeſſus ejuſdem Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia, ac Lector jubilatus, & Provinciæ Tuſciæ ex-Provincialis exiſtis, & de cujus fide, prudentia, rerum uſu, dexteritate, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, gratiam facere volentes, Teque a quibuſvis &c. motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te Fratrum Minorum de Obſervantia memoratæ Familiæ Ciſmontanæ Vice-Commiſſarium Generalem a die, quo idem Joſephus Maria ab Ebora officium Commiſſarii Generalis compleverit, cum omnibus, & ſingulis facultatibus, prærogativis, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, ac quibuſvis ſimiles Vice-Commiſſarii Generales, juxta Apoſtolicas, & dicti Ordinis Conſtitutiones, uti, frui, & gaudere poſſunt, & debent, ad Noſtrum pariter, & dictæ Sedis beneplacitum, tenore præſentium creamus, facimus, ac conſtituimus, & declaramus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis Noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis, omnibus, & ſingulis præfatorum Ordinis, & Familiæ Superioribus, Fratribus, & perſonis, cæteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut Te ad demandatum tibi per præ-

mus,

Digitized by Google

ſentes Vice-Commiſſariatus Generalis officium, juxta earumdem tenorem præſentium, recipiant, & admittant, Teque recognoſcant, ac tibi in omnibus officium hujuſmodi concernentibus reſpective pareant, & obediant, faveantque, & aſſiſtant. Ac decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, ejuſque Miniſtro Generali, & aliis Superioribus, Fratribus, & Perſonis quibuslibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenore hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Septembris 1734. Pontificatus Noſtri anno quinto.

F. Card. Oliverius.

Eadem die Reverendiſſimus P. Joannes a Petraſitta, alias itidem Vice-Commiſſarius Generalis, ut videre eſt ſupra par. t pag. 585. A. datis ſimilibus Apoſtolicis literis, deputatus fuit Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum.

Concordia inter Patres Commiſſarium Generalem, & Procuratorem Generalem Diſcalceatorum.

IN cauſa juriſdictionali inter Patrem Commiſſarium Generalem Familiæ Ciſmontanæ ex una, & Patrem Procuratorem Generalem Diſcalceatorum, & Recollectorum ex altera partibus, propoſita in Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium die 22. Januarii 1734. Ponente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Petra, in qua reſcriptum fuit: *Dilata, & concordetur factum coram eodem Eminentiſſimo Ponente*: ad extinguendam ulteriorem controverſiam, pro religioſa quiete, & pace, quæ ſequuntur capita unanimiter inter eaſdem Partes concordantur, reſervata Sacræ Congregationis approbatione.

Primo, Pater Commiſſarius Generalis Ciſmontanus, qui nunquam ſibi aſſumpſiſſe declarat juriſdictionem activam in P. Procuratorem Generalem, alioſque Patres, Conventus, & Provincias Diſcalceatorum, & Recollectorum Ultramontanæ Familiæ, juxta Apoſtolicas Conſtitutiones, proteſtatur etiam ſe neque controvertiſſe, neque controvertere intendere impoſterum, imo illæſam, & integram relinquere velle juriſdictionem immediatam Patris Procuratoris Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum, tam in his, quæ ad mores, & diſciplinam regularem pertinent, quam judicialem in ſuos Regulares Forenſes, ſive Diſcalceatos, ſive Recollectos Ultramontanos, prout diſponunt Conſtitutiones Ordinis, & Apoſtolicæ.

Secundo: Pater Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum declarat ſeipſum, omneſque ſuos regulares Forenſes Diſcalceatos, & Recollectos, ſive tranſeunter, ſive permanenter commorantes in Conventu Aracœlitano, vel in aliis quibuſcumque Conventibus *ſubjectis Familiæ Ciſmontanæ*, ſub juriſdictione eſſe, & fore, durante ipſorum permanentia in dictis Conventibus, tam circa mores, & diſciplinam regularem, juxta eorum particulares Conſtitutiones reſpective, quam judicaria P. Commiſſarii Generalis Ciſmontani, tamquam Superioris Generalis in ſua juriſdictione; ſicuti ipſi ſubſunt alii Officiales Curiæ, & Forenſes, præſertim Ultramontani, interim, quo ſub juriſdictione Familiæ Ciſmontanæ ubicumque commorentur, juxta terminos Conſtitutionum Ordinis, & Apoſtolicarum.

Tertio: Pater Commiſſarius Generalis, & P. Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum pro bono pacis unanimiter renunciant omnibus actis, inſtantiis, & proteſtationibus invicem factis ſuper hac controverſia, quinimo, ut ipſius nulla ſuperſit memoria, omnia prædicta acta originalia remittere conveniunt ad Eminentiſſimum Ponentem: Quo vero ad cauſam Patris Thomæ Diaz, quæ motivum dedit præſenti liti, quamque Pater Procurator Generalis S. Congregationi renunciavit, nec Pater Commiſſarius Generalis, nec Pater Procurator Generalis ullimode manus ipſi apponent. Et ut tandem hæc tranſactio, ſive concordia perpetuum robur accipiat, Partes ipſæ unanimi conſenſu conveniunt reverenter, ut decet, eam exhibere, manu utriuſque ſubſcriptam, Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Ponenti, ut Sacræ Congregationis approbatio, & confirmatio accedat, pro qua demiſſe ſupplicant &c. In quorum fidem &c. In Conventu Aracœlitano, die 30. Auguſti 1734.

Fr. Joſeph Maria ab Ebora
Commiſſarius Generalis Ordinis.

Loco ✠ Sigilli.

F. Gildardus Duſſos Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum.

DECRETUM S. C. EPISC. ET REG.

Et confirmatio prædictæ Concordiæ.

„ SAcra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Domino Cardinali Petra Ponente, Partibus auditis, ac re matura perpenſa, *enunciatam concordiam* cenſuit „ appro-

„ approbandam eſſe, prout præſentis Decreti vigore
„ benigne approbat, atque confirmat: & ad mentem
„ Eminentiſſimi Ponentis, quæ mens eſt, ut Pater
„ Diaz pro præteritis non moleſtetur. Romæ 24.
„ Octobris 1734.

Card. Franciſcus Barberinus.

Loco ✠ Sigilli.

J. A. Corinth. Sac. Cong.
Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

Confirmatur Decretum Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis Familiæ, & Delegati Apoſtolici, circa præcedentiam Lectorum Generalium ſupra Ex-Cuſtodes, & Ex-Definitores.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Cajetanus a Laurino Commiſſarius Generalis Curiæ Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod dilectus pariter filius Joſephus Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis Ciſmontanæ Familiæ dicti Ordinis, in generali conſultatione Fratrum Ordinis hujuſmodi per eum indicta, præcedentiam ad Lectores generales, & Jubilatos ſupra Patres aggregatos, atque etiam Ex-Definitores, & Ex-Cuſtodes ejuſdem Ordinis pertinere decrevit, pronunciavit, & declaravit, omnemque contrariam conſuetudinem omnino extinxit, & abolevit per ſuum Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Decretum: Ex quo in generalibus Capitulis diſpoſitum fuit, ut Sacræ Theologiæ Lectores Generales, & Jubilat. ſupra numerum Patres aggregatos, Ex-Definitores, Cuſtodeſque habituales præcederent, Provinciæ quidem fere omnes honeſtam hanc, & laudabilem diſpoſitionem humiliter, & reverenter admiſerunt; cum, ut indiſcriminatim ubique locorum admitteretur, Prælati Generales omni ſtudio curarunt.

Cum tamen ad hæc uſque tempora in aliquibus Provinciis nonnulli ex dictis Patribus aggregatis, & habitualibus ſint, quos huic tam expreſſæ Ordinis voluntati repugnare minime pudet; Nos, qui ex muneris noſtri debito legum a majoribus noſtris conditarum Cuſtodes, & Vindices eſſe tenemur, rem hanc minime negligendam rati, Patrum apud Nos exiſtentium generalem Conſultationem indiximus, ut in ea cauſæ momentis æquiſſimo pondere, & abſque partium affectione libratis, ex optima ratione ad opportuna remedia procederemus: Iidem vero Patres uno ore, unoque animo cenſuerunt, inſimulque hortati ſunt, Apoſtolica Nobis, ad ſalubre Familiæ noſtræ gubernium, ex benigniſſima Sanctæ Sedis diſpenſatione commiſſa, Lectoribus Generalibus, & Jubilatis, ad hujuſmodi præcedentiæ poſſeſſionem ineundam, præſidio eſſemus, & ab adverſæ partis conatibus viridem ejus obſervantiam tueremur.

Nos itaque auctoritate prædicta capitularem illam Sanctionem, quod Lectores Generales, & Jubilati præ Patribus aggregatis, atque etiam Definitoribus, & Cuſtodibus habitualibus digniorem locum habeant, ratam habemus, & pleniſſima confirmamus, ſiva ad eoſdem Lectores ejuſdem antelationis jus, & prærogativam pertinere decernimus, pronuntiamus, & declaramus, omnemque contrariam conſuetudinem, quæ nullo jam bonæ fidei titulo niti poteſt, & quatenus extitiſſet, ſublata penitus, & legitime obrogata cenſeri debet, omnino extinguimus, & abolemus; Tum prædictos Patres aggregatos, Ex-Definitores, & Ex-Cuſtodes quoſcumque ſerio monemus, iiſdemque mandamus, atque præcipimus, ut, poſt hujus Decreti publicationem, ſine mora, ſine tergiverſatione Lectoribus Generalibus, & Jubilatis loco cedant, neve amplius cum eis de hac re contendere præſumant. Denique Provinciarum, & Conventuum Prælatis ſub pœna privationis officiorum ſuorum ipſo facto incurrenda injungimus, & hujus Decreti, mandatique Noſtri executionem ſollicite curent, factioſos homines, qui refragari auderent, in officio contineant, Lectoribus, ut quamprimum præcedentiam capiant, & pacifice fruantur, ſtudium ſuum, atque operam præſtent.

Datum Romæ ex Aracœli 5. Januarii 1735.

F. Joſeph Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis Ordinis, & Apoſtolicus.

F. Ludovicus a Carcano
Secret. Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Cajetanus Commiſſarius Generalis præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri plurimum deſideret: Nos ſpecialem ipſi Cajetano Commiſſario Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis &c., ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinſertum, cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur addjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 31. Januarii 1735. Pontificatus Noſtri anno quinto.

F. Card. Oliverius.

Indulgentia Plenaria Perpetua pro iis Religioſis, qui die 16. Aprilis iterum Profeſſionem ſuam emittunt.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, ſicut dilectus filius Joſephus Maria ab Ebora *Commiſſarius Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci* de Obſervantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, Fratres quorumcumque Conventuum dicti Ordinis profeſſionem Regularem die 16. menſis Aprilis, qua dis Sanctus Franciſcus de Aſſiſio ejuſdem Ordinis Fundator, una cum ſuis Sociis profeſſionem hujuſmodi in manibus fal. rec. Innocentii III. Prædeceſſoris noſtri, ut fertur, emiſit, quomodolibet ſingulis annis renovare conſueverint, Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, & ad augendam eorumdem Fratrum devotionem, & animarum ſalutem, cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, omnibus, & ſingulis quorumcumque Conventuum Fratribus Ordinis præfati præſentibus, & futuris vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui prædicta die 16. menſis Aprilis profeſſionem præfatam quomodolibet renovaverint, ut præfertur, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Martii 1735. Pontificatus Noſtri anno quinto.

F. Card. Oliverius.

Diviſio Obſervantis Provinciæ Boſnæ Argentinæ, & erectio Provinciæ Sancti Caii in Dalmatia.

DECRETUM.

Reverendiſſimi P. Commiſſarii Generalis, & Apoſtolici.

INter graviſſimas muneris noſtri ſolicitudines ea ſemper maxima, & præcipua fuit, ut in Provinciis curæ noſtræ commiſſis Regularem diſciplinam, juxta generales, & Apoſtolicas Ordinis Conſtitutiones, & Canones, firmaremus, impedimenta omnia, quæ hujus diſciplinæ vigorem debilitare, vel quoquomodo impedire poſſent, omni virium conſenſione ſubmoveremus, &, ſi opus eſſet, ad hanc rem utilius, & efficacius promovendam, Commiſſarii Apoſtolici auctoritate Nobis a Sanctiſſimo Domino Noſtro Clemente Papa XII. pro ſua in Ordinem Noſtrum benevolentia, & in Nos propenſione voluntatis, liberaliter, & benigne concredita, uteremur.

Cum autem ad ſaluberrimam, & ex ejuſdem diſciplinæ præſcripto rite formatam, Provinciarum adminiſtrationem plurimum interſit, ut qui Provinciis præfecti ſunt, eas prompte, & celeriter adire, Cœnobia ſingula inviſere, Fratrum mores, & ingenia cognoſcere, publiciſque, & privatis neceſſitatibus occurrere poſſint: Nos idcirco, quibus hæc curæ, cordique ſunt, & ne in deſuetudinem ſenſim abeant, cavere, omnique ſtudio providere debemus. Sane Provinciam noſtram Boſniæ Argentinæ Obſervantium tot incommodis, & difficultatibus irretitam eſſe comperimus, ut cum ab uno, eodemque Provinciali Miniſtro rite, atque utiliter regi minime poſſit, iis fructibus carere debeat, ad quos procurandos, ab ipſa Ordinis origine, tum Provinciarum ſuſcepta eſt diviſio, tum in unaquaque Provincia proprii, atque immediati Præſules deſignati fuerunt.

Cum enim latiſſime pateat, utpote quæ per Boſnam, Illyrium, Hungariam, Slavoniam, finitimaſque Regiones ita protenditur, ut longitudo ejus, & latitudo quingentis, & ultra milliaribus conſtet, atque hinc montium jugis, inde torrentium concurſu, & Fluminum alveis itinera paſſim vel intercepta, vel maxime difficilia ſunt; laboris verò, & moleſtiæ plena, qua parte Gentes incolunt moribus feræ, & Chriſtiani nominis inimicæ; fit proinde, ut Prælati Provinciales pro tempore Conventuum, & Fratrum viſitationem, ad ſtatutorum Generalium, & Sacrorum Canonum amuſſim, vix, ac ne vix quidem, implere poſſint, non omnino cognoſcere valeant quid Provinciæ interſit, non ſubditorum neceſſitatibus proſpiſcere, non quoties, & quando opus eſſet, eos per literas, nedum ipſa præſentia, conſolari, hoc eſt, nequeat Paſtor Gregi ſuo providere, vel Caput ſalutarem perfectionis, & religioſæ vitæ ſpiritum in ſubjecta ſibi membra influere; atque eadem impedimenta prohibeant, ne ſine gravi incommodo, multiſque ſumptibus, Definitorii Patres, quoties expedit, inſimul convenire, magiſque ne Prælati Locales Comitiorum tempore ex univerſa Provincia congregari poſſint. Quæ res quantum publico bono contraria ſit nemo non videt.

Nos itaque ejuſdem Provinciæ incolumitati conſulere, quantum cum Domino poſſumus, ex animo cupientes, omnibus paterna ſollicitudine, & diuturno examine libratis, acceptoque per literas judicio R. P. F. Cajetani ab Interaquis noſtri, & Sanctæ Sedis in eadem Provincia Commiſſarii, in eam denique ſententiam adducti ſumus, ut exemplum ſequeremur Capituli Generalis Mediolanenſis, quod iiſdem ferme de cauſis Provinciam Minoris Poloniæ dividendam, & novam in Lithuania Provinciam erigendam cenſuit, prout reipſa diviſit, & reſpective erexit; magiſque animo ſedit hæc deliberatio, uti eam ab auguſtiſſimo Imperatore laudatam eſſe reſcivimus, atque idem placere intelleximus Sanctiſſimo Domino Noſtro Papæ, & Protectori, qui mentem hanc ſuam per organum Eminentiſſimi a Secretis Status Nobis ſignificare dignatus eſt Epiſtolio ſub dat. die 22. Auguſti 1734.

Cum itaque nihil ultra deſit ad rem auſpicato ſuſcipiendam, harum literarum vigore, utentes facultatibus Nobis a Sancta Sede conceſſis, in Nomine Domini, Boſniæ Argentinæ Provinciam in duas dividimus, ſeu ex ea duas Provincias conſtituimus, ac primam in Boſnia, Slavonia, Hungaria, Sirmio, Servia, & Bannatu Temeſvarienſi: Alteram in Dalmatia erigimus, & fundamus. Ex his priorem Provinciam, veluti hujus Matrem, antiquam Boſnæ Argentinæ denominationem, & locum, quem hucuſque obtinuit in ſerie Provinciarum Ordinis, retinere volu-

Digitized by Google

volumus, eodemque uti ſigillo, quo hactenus uſa eſt, atque ad eam pertinere Conventus Sancti Joannis Baptiſtæ Sutiſchæ, Sancti Spiritus Foinizæ, Sanctæ Catharinæ Creſcevi, Sancti Auguſtini Vellicæ, Sancti Antonii Haſſicearum, Sancti Spiritus Poſſeghæ, Sanctiſſimæ Trinitatis Bradli, Sancti Michaelis Gradiſcæ, Sanctorum Petri, & Pauli Crenikini, Immaculatæ Conceptionis Diarovæ, Sanctæ Crucis Eſſekini, Sancti Franciſci Budæ, Sancti Antonii Bajæ, Sanctæ Mariæ Bueſini, Sancti Antonii Tolnæ, Sancti Franciſci Arachini, Sanctæ Mariæ Gratiarum Radnæ, Sanctorum Philippi, & Jacobi Valcovarini, Sanctorum Petri, & Pauli Sareagradini, Sancti Patris Noſtri Franciſci Varadini, Sancti Joannis a Capiſtrano Iliſini ejuſdem Belgradi; tum Reſidentias Sancti Antonii Cſumik, Sancti Joannis Nepomuceni Themeſvarini, Sancti Stephani Regis Moacktini, Sancti Emerici Poſcæ, Sanctæ in Cœlum aſſumptæ Foelduarini, & Sanctiſſimæ Trinitatis Szomborini. Provinciæ vero in Dalmatia poſitæ concedimus Sancti Caii Papæ, & Martyris titulum, ſeu appellari volumus Provinciam S. Caii Papæ, & Martyris in Dalmatia, & ſigillo uti, cum ſchemate ejuſdem Sancti, ad eamque ſpectare decernimus Conventus Sanctæ Mariæ Gratiarum Viſſovani, Sancti Laurentii Martyris Sebenici, Sanctæ Mariæ Macarſchæ, Sanctæ Mariæ Zaoſtrovii, Sancti Antonii Tinæ, Sanctæ Crucis Zivogoſnæ, Sanctæ Mariæ Gratiarum Signi, Sancti Patris Noſtri Franciſci Almiſii, & Immaculatæ Conceptionis Carini, cum Reſidentiis Sanctiſſimæ Annunciationis Spalati, Sancti Antonii Suchiuræ, & Sancti Martini Brachiæ. Has itaque Provincias hoc modo erectas, & conſtitutas haberi reipſa volumus in claſſe Provinciarum Ordinis, cum omnibus privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Provinciæ de jure, vel conſuetudine gaudere ſolent. Omnibuſque, & ſingulis earum Fratribus, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda, præcipimus, ne quid adverſus hujuſmodi diviſionem, & Provinciarum fundationem attentare præſumant, ſed eam reverenter admittant, & ratam habeant. Obnuntiantes Nos propterea tamquam rebellem, & pertinacem pœnarum ſeveritate animadverſuros, ſi quis noſtræ huic voluntati, Sanctioni, Decreto, diviſioni, & fundationi quovis modo intercedſſerit.

Datum Romæ ex Aracœli, die 26. Maii 1735.

Fr. Joſeph Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis Ordinis, & Apoſtolicus.

Loco ✠ Sigilli.

Fr. Ludovicus de Carcano Secretarius Generalis.

Placentina in Hiſpaniis.

IN oppido Truxilli Diœceſis Placentinæ in Hiſpaniis, ubi adſunt quatuor Religioſorum Conventus, nempe PP. Ordinis Prædicatorum, Obſervantium Sancti Franciſci, Diſcalceatorum ſtrictioris Obſervantiæ, & B. M. V. de Mercede, occaſione aſſociationis cujuſdam Cadaveris de anno 1718. inter PP. Excalceatos ſtrictioris Obſervantiæ ex una, & PP. Sanctæ Mariæ de Mercede partibus ex altera, ſuper jure præcedendi controverſiis exortis, illiſque in Tribunali Nunciaturæ Hiſpaniarum diſcuſſis, ac favore Mercenariorum reſolutis, poſtmodum ex parte Religioſorum Excalceatorum ſtrictioris Obſervantiæ, oppidi prædicti, ad Sacram Rituum Congregationem delatæ fuerunt hujuſmodi controverſiæ, ſuper quibus Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Cardinalis Georgius Spinola, infraſcripta dubia inter partes concordata declaranda propoſuit.

Primum: An Fratribus Diſcalceatis ſtrictioris Obſervantiæ Sancti Franciſci Conventus Sanctæ Mariæ Magdalenæ oppidi de Truxillo accedentibus ad Proceſſiones, Funeralia, & alias publicas functiones, ſive unitim, ſive ſeparatim a Fratribus Obſervantiæ ejuſdem Sancti Franciſci, competat præcedentia ſupra Patres Conventus B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum dicti oppidi in caſu? & quatenus affirmative

Secundum: An, & quomodo ſit regulanda præcedentia, concurrentibus ad dictas Proceſſiones, Funeralia, aliaſque publicas functiones cum ſupradictis Religioſis, & Patribus Dominicanis, in caſu? Et Sacra eadem Congregatio, utraque parte in ſcriptis, & in voce informante prius audita, reſcribendum cenſuit: Ad primum: Competere præcedentiam PP. Diſcalceatis, dummodo incedant ſub una Cruce, & faciant unum Corpus cum Patribus Obſervantibus. Ad ſecundum: ſervetur ſolitum. Supradicti vero Patres Excalceati ſtrictioris Obſervantiæ exiſtimantes vigore præfatæ reſolutionis primi dubii per illa verba: dummodo incedant ſub una Cruce, & faciant unum Corpus cum Patribus Obſervantibus, controverſias penitus minime ſublatas eſſe, dum non raro eveniant caſus, in quibus ad particulares Proceſſiones, Funeralia, aliaſque Sacras Functiones Patres Obſervantes, vel nolint, vel nequeant accedere, & hujuſmodi actus expleudi ſiat cum ſolo interventu Patrum Excalceatorum, pro meliori declaratione dicti primi dubii in caſibus ſupra enunciatis, Sacræ Rituum Congregationi humillime ſupplicarunt: & Sacra eadem Congregatio, Patribus Mercenariis quamvis pluries citatis, & intimatis, ſed nequaquam comparentibus, ad relationem dicti Eminentiſſimi Ponentis, ſub die 14 Maii proximi reſcripſit, *dilata*. Tandem re propoſita per ipſum Eminentiſſimum Ponentem hujuſmodi inſtantia, Sacra eadem Rituum Congregatio, Procuratore PP. Excalceatorum ſtrictioris Obſervantiæ tantum in ſcriptis, & in voce informante, audito, reſcribendum cenſuit. Præcedentiam competere PP. Diſcalceatis, ſive ſoli de per ſe ſub propria Cruce incedant, ſive incedant ſub Cruce, & cum Patribus de Obſervantia, & ita declaravit, ac ſervari mandavit, die 25. Junii 1735.

Fr. A. Card. Zondodarius Præfectus.

Nicolaus Maria Tedeſchi Archiepiſcopus Apamenus S. R. C. Secretarius.

Statuitur, ut deficientibus Definitoribus, in recipiendis Novitiis apud Reformatos ſubrogentur ex-Provinciales, & non Guardiani.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Paulus a Cerignola Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, quod aliqui Miniſtri Provinciales libertatem ſibi interdum arrogant recipiendi Novitios cum ſola præſentia alicujus Definitoris Provinciæ, tot Guardianos arbitrio

ſuo, ſubſtituendo in locum aliorum Definitorum, qui receptioni hujuſmodi intervenire deberent, atque ita proprios effectus ſectantes, numerum Fratrum ſuæ factionis, & Nationis facile augent, in grave religioſæ tranquillitatis, & Regularis Obſervantiæ detrimentum; eam vero poteſtatem ſibi competere autumant ex quadam Conſtitutione fel. record. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri, cujus initium eſt: *Militantis Eccleſiæ* die 8. Octobris 1641. edita, cui tamen derogatum fuit per aliam poſteriorem Conſtitutionem rec. mem. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris etiam Noſtri incipien. *Ad propagandam*, die 21. itidem Octobris 1684. emanatam, qua cavetur, eamdem receptionem Novitiorum a Miniſtro Provinciali, & Definitoribus fieri debere; inde uſus in Ordine prædicto paſſim invaluit, ubi unus, vel alter ex Definitoribus hujuſmodi præfatæ receptioni Novitiorum intereſſe nequeunt, ſubſtituendi in eorum locum totidem, non quidem Guardianos, ſed digniores Patres, qui prærogativa ſubrogationis in prædicto Ordine potiuntur. Quod ſane jure, meritoque invectum eſt: ſicuti namque Patres digniores iſtiuſmodi in omnibus actibus regimen Provinciarum dicti Ordinis, ac præſertim electiones canonicas ſpectantibus, ſub pœna nullitatis geſtorum, ſubrogandi veniunt, ad præſcriptum ſtatutorum generalium ejuſdem Ordinis; ita rationi quoque conveniens viſum fuit, quod etiam in præfata receptione Novitiorum, utpote re non mediocris momenti, deficientibus uno, alterove ex dictis Definitoribus, qui legitime impediti fuerint, ipſi Patres digniores, prærogativa, ſeu jure ſubrogationis gaudentes, ſubſtituerentur, quodque Guardiani prædicti vices eorumdem Definitorum hac in re minime ſupplerent, niſi quatenus nullus ex ipſis Patribus dignioribus in Provincia adeſſet. Nobis propterea idem Petrus Paulus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur ipſum Petrum Paulum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis &c. hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod in receptione Novitiorum ejuſdem Ordinis, deficientibus Definitoribus, ſupradicti Patres digniores Provinciæ ſubrogari debeant, auctoritate Apoſtolica harum ſerie ſtatuimus, & ordinamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Novembris 1735. Pontificatus noſtri anno ſexto.

F. Cardinalis Oliverius.

A C T A

Congregationis Generalis,

In qua electus fuit Vicarius Generalis Ordinis Reverendiſſimus Pater Joannes Bermejo, per mortem Reverendiſſimi Patris Joannis de Soto.

In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen.

HÆc eſt Electio Reverendiſſimi Patris Vicarii Generalis totius Ordinis S. P. N. Franciſci canonice celebrata per RR. Admodum PP. Vocales, juxta ſtatuta Generalia Ordinis peculiariter vocatos, & congregatos in præſenti Conventu S. P. N. Franciſci Matritenſi, Almæ Provinciæ Caſtellæ, Anno milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſexto, die vero ſeptima Menſis Aprilis.

Cum autem Reverendiſſimo Patre noſtro Fr. Joanne de Soto Miniſtro Generali totius Ordinis è vivis ſublato, Reverendiſſimus P. Fr. Dominicus Leſſada ejuſdem Provinciæ Caſtellæ Filius, Lector Jubilatus, Regiæ Majeſtatis Theologus in Cœtu Immaculatæ Conceptionis, Generalis Commiſſarius Indiarum, nec non dignior Pater, cui ex jure Religionis Sigilla, & Regeſta contigerant, quam citius Admodum RR. PP. convocavit, ſcilicet: R. Admodum Patrem Fr. Andream Caballos, Lectorem Jubilatum, Diffinitorem Generalem Provinciæ Sancti Michaelis Granatæ: Admodum R. Patrem Fratrem Petrum Polo Diffinitorem Generalem Provinciæ Valantiæ: Admodum Reverendum Patrem Fratrem Vincentium Cendra Diffinitorem Generalem Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ Diſcalceatorum: R. Admodum Patrem Fratrem Franciſcum Martinez, Miniſtrum Provincialem Provinciæ Caſtellæ: R. Patrem Euſebium Gonzalez de Torres, Cuſtodem ejuſdem Provinciæ: R. Patrem Fr. Joſephum de Sena, Miniſtrum Provincialem Provinciæ Aragoniæ: R. Patrem Fratrem Franciſcum Perez *de la Plana*, Cuſtodem ejuſdem Provinciæ: R. Patrem Fratrem Benedictum Rodriquez, Miniſtrum Provincialem Immaculatæ Conceptionis: R. Patrem Fratrem Chriſtophorum de Zea, Cuſtodem ejuſdem Provinciæ: R. Patrem Fratrem Andream à Jeſu, Miniſtrum Provincialem Provinciæ Sancti Gabrielis Diſcalceatorum: R. Patrem Fratrem Dominicum a Sancto Petro de Alcantara, Cuſtodem ejuſdem Provinciæ: R. Patrem Fratrem Franciſcum Antonium Caſtellanos, Miniſtrum Provincialem Provinciæ Carthaginenſis: R. Patrem Fratrem Joannem Garcia, Cuſtodem ejuſdem Provinciæ: R. Patrem Fratrem Felicem *de la Puebla*, Miniſtrum Provincialem Provinciæ S. Joſeph Diſcalceatorum: R. Patrem Fratrem Matthiam *de la Calzada*, Cuſtodem ejuſdem Provinciæ.

Admodum Reverendus Pater Fr. Ferdinandus de Sancto Antonio, Diffinitor Generalis pro Regno Portugalliæ, ob legitimam cauſam ab omnibus approbatam, non adfuit; reliqui omnes, tamquam legitimi Vocales in ſupradicto Conventu Matritenſi concurre-

curre-

Digitized by Google

currerunt ad monus præfatæ electionis, & Præſidenta in ea Reverendiſſimo Petre Fr. Dominico Loſſada, aſſignatiſque ex oumero Electorum duobus Diſquiſitoribus, & uno Secretario, ac obſervatis omnibus aliis ſolemnitetibus, & circumſtantiis a conſtitutionibus generalibus requiſitis, ſeptem ſuper decem ſuffragia ad prædictam electionem Reverendiſſimi Patris Vicarii Generalis concurrentia, ſic diſtributa ſunt.

R. Admodum Pater Fr. Petrus Polo habuit onum ſoffragium.

R. Admodum Pater Fr. Joannes Bermejo habuit ſex ſupra decem ſuffregia.

Et ego Fr. Joannes Garcia ejoſdem Ordinis Profeſſor, & Provinciæ Carthaginenſis Cuſtos, unus ex Diſquiſitoribus, & Secretarius, virtute compromiſſi in me, & in ſocios meos limitati, nomine omnium, qui io dictam electionem convanerunt, & conſenſarunt, præfatum Reverendiſſimum Patrem noſtrum Fretrem Joannem Bermajo, Lectorem Jubilatum, Diffinitorem Generalem ſubrogatum, ac Ex-Provincialem Provinciæ Angelorum, in quem major pers vocum conſenſit, Vicarium Generalem canonice electum nomino, & hc Electum anntio; in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Fr. Dominicus Loſſada Commiſſarius Generalis Indierum, ac Præſes Congregationis Ganeralis. Ita aſt Fr. Franciſcus Parez *de la Plaza*, Diſquiſitor. Ite eſt Fr. Mathias *de la Calzada*, Diſquiſitor. Ita eſt Fr. Joannes Garcia, Diſquiſitor, & Secretarius.

Juſſu Illuſtriſſimi, ac Reverendiſſimi D. Fr. Petri de Ayala Ordinis Prædicatorum, Epiſcopi Abulenſis, & inter Nuntii Hiſpaniarum, Diſcalceata Provincia Sancti Gabrielis fuit convocata, & admiſſa ad ſuffragandum, Provincia vero Angelorum eſt recuſata.

QUibus ita peractis, idem Reverendiſſimus Pater Joannes Bermejo ſub die 17. Aprilis 1736. Literas Encyclicas dedit ad univerſum Ordinem, quibus ſignificavit ſui Prædeceſſoris obitum, ſuamque in Vicarium Generalem electionem. Cum autem fuit eædem omnino, ac illæ, quas olim io ſimili occaſione ſcripſerat Revmus P. Joſephus Garcia, quaſque ſupre dedimus Part. 1. pag. 556. Incipiant. *Non ſine magni &c.* ideo, ne dicta repetamus, omittimus. Excipies tamen notitiam mortis Illuſtriſſimi, ac Reverendiſſimi Domini, & Patris Fratris Matthæi a Pereta Archiepiſcopi Panormitani, quam poſt illa verba: *Tres Coronæ Virginis, & duæ Stationes*, ita expreſſit: „ Quia vero, dum hæc de-
„ bita charitatis argumenta erga Reverendiſſimum
„ Patrem noſtrum his noſtri Literis vobis indicere
„ meditabamur, præter expectationem accepimus
„ ægre, clariſſimum alterum Religionis noſtræ de-
„ cus, & lumen, Illuſtriſſimum nempe, ac Reve-
„ rendiſſimum Dominum Fratrem Matthæum a Pa-
„ reta, quondam totius Ordinis noſtri Miniſtrum
„ Generalem, & Patrem, exinde vero Panormitanæ
„ Eccleſiæ Archiepiſcopum meritiſſimum, præclariſ-
„ ſimum virtutum exemplar, prudentiæ, doctrinæ,
„ & pietatis ſydus lucidiſſimum defeciſſe, conceptum
„ dolorem cohibere, aut ſermonem merito ratexen-
„ dum continere, non æquum ducaremus, niſi è Sa-
„ cris Literis, nec diutius flere, nec tam acerbis
„ rebus, ac triſtibus immorari, pluries adoceremur.
„ Quapropter prohibitis ultra lachrymarum rivulis,
„ quos de repercuſſo etiam lapide neceſſum foret ex-
„ currere, ad præclariora juris, & miſericordiæ con-
„ ſilia convertimur. Mendamus itaque, inhærentes
„ Statutis Mediolanenſibus de anno 1729. ut pro
„ anima pariter prædicti Illuſtriſſimi, ac Reverendiſ-
„ ſimi Archiepiſcopi in univerſo Ordine noſtro, ſeu
„ in utraque Familia, ſinguli Sacerdotes celebrent
„ unam Miſſam, ſinguli quoque Conventus aliam
„ ſolemnam cum Vigilia Defunctorum; ac ſinguli
„ Clerici, Laici, & Moniales dicant unam Coronem
„ Virginis, & unam Stationem. Ut autem prædi-
„ cta ſuum ſortiantur effectum, da plenitudine no-
„ ſtræ poteſtatis applicamus ex nunc, tam pro ani-
„ ma ipſius Reverendiſſimi Petris noſtri Prædeceſſo-
„ ris defuncti, quam pro anima præfeudeti Illuſtriſ-
„ ſimi, ac Reverendiſſimi Archiepiſcopi, in ſingulis
„ Conventibus totidem Miſſes, quot præfata Statuta
„ præſcribunt.

Cum autem ſubinde idem Reverendiſſimus Pater Joannes Bermejo Brevi Pontificio declar etus fuiſſet Miniſter Generalis Ordinis, illud itidem ſignificavit, ſub die 28. Junii ejuſdem anni, univerſo Ordini iiſdam literis, quas loco ſupra citeto retulimus pag. 563. A. incipient. *Sanctiſſimi D. N. benignitatem &c.* Reverendiſſimi P. Joſephi Garciæ, mutatis dumtaxat, quæ mutanda erant, & ad quas Lectorem noſtrum amandemus.

DUBIA, ET RESOLUTIONES

Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium.

„ IN Cauſe Minervinen. habite die 9. Decambris
„ 1735. plurium vertente inter Reverendiſſimum
„ Epiſcopum Minarvinen. ejuſqua Capitulum ex une,
„ & Conventum, & RR. PP. Minores Obſervantes
„ ajuſdem Civitatis ax altera partibus, propoſita fue-
„ runt ſequentia dubia, Ponente Eminentiſſimo Pe-
„ tra, nempe:

„ Primo. An Epiſcopus, ſeu Vicarius Genera-
„ lis Minervinen. habeat privative facultatem reci-
„ piendi a Monielibus Monaſterii Immaculatæ Con-
„ ceptionis Secreta Suffragia, occaſione receptionis
„ Educendarum, & acceptionis ed hebitum, & ad
„ profeſſionem; ſan potius dicta facultas reſideet
„ privative penes Superiorem Ragulerem Min. Ob-
„ ſervantium Sancti Franciſci in caſu?

„ Secundo. An cenſuræ latæ per Vicarium Ge-
„ nerelem Minervinen. contra PP. Lucam de Man-
„ fredonia Confeſſarium Monialium Immeculatæ
„ Conceptionis, Bonaventuram actualem Definitorem,
„ & Hiaronymum dicti Conventus Vicarium, ſuſtinean-
„ tur? & quatenus negative

„ Tertio. An ſuſtineantur Cenſuræ latæ per
„ Conſervatorém Privilegiorum contra Vicarium Ge-
„ neralam Minervini? & qoatenus negative

„ Quarto. An Cenſuræ letæ per Vicarium Ge-
„ neralem Minervini contra Conſarvatorem privile-
„ giorum, ac Franciſcum Antonium Græcum Can-
„ cellarium Curiæ Lavellan. ſuſtineantur in caſu?

„ Quinto. An Curſores Fiſcales Curiæ Minervi-
„ nen. & Franciſcum Rizzi, ambo Secerdotes, ſint
„ excommunicati, & qua pœna ſint moleſtandi?

„ Sexto. An liceat Capitulo, & Presbyteris
„ Eccleſiæ Cathadralis Minervini, occaſione aſſocia-
„ tionis Cadavarom ſepulturam eligentium in Ec-
„ cleſia Patrum Minor. Obſervantium ejuſdem Ci-
„ vitatis, exigare ceram ultra quartam funeralem,
„ & in qua quantitate in caſu?

„ Septimum. An dictum Capitolom poſſit pre-
„ ſcribere hæredibus Defunctorum Sepulturam eli-
„ gentium, ut ſupre, diſtributionem, numerum,
„ & quantitatem Candelarum, & Cereorum, ad ſui
libi-

Digitized by Google

„ libitum, tam circa Feretrum, quam in manibus „ Preabyterorum, aliorumqua aſſociantium; ſeu „ potiua ſit in libertata aorumdem Hæredum dicta „ diſtribntio Cereorum, & in quantitate ſibi be„ nevisa in caſu?

„ Octavo. An dictum Capitulum, quod exigit „ quotannis deaimam perſonalem ab omnibua Civi„ bus, & quartam parochialem ab Eccleſia tumu„ lante, poſſit item exigera ab hæredibua Defuncto„ rum ſepulturam, ot ſupra, eligentium, ſummam „ ducatorum ſex pro ſonito Campanarum, vel pro „ aſſociationa, vel pro quatuor intorticiis, & di„ cta quatuor intorticia, quæ circumſtant Cadave„ ra in caſu?

„ Nono. An dictum Capitulum, prætextu ſupra„ dictæ ſummæ ducatorum ſex, poſſit retardare ſo„ nitum Campanarum, & Cadaverum Tumulationem „ in caſu?

„ Decimo. An dictum Capitulum cogere poſſit „ dictoa Hæredea, ut de neceſſitate illud vocent in „ aſſociationa Cadaverum ad Eccleſiam Regularium, „ vel potiua ſit in libertate hæredum alioa Preaby„ teros, & Capitulares, oltra Parochum, non voca„ re in caſu?

Reſolutiones dubiorum.

AD primum *Negative* quoad primam partem, *affirmative* quoad ſecundam.

Ad ſecundum. *Negative, & ad mentem.*

Ad tertium. *Negative.*

Ad quartum. *Negative.*

Ad quintum. Incurriſſe, & pro abſolutione ab Irregularitate, Epiſcopo, qui, quoad pœnas, procedat pro ſuo arbitrio, præſertim quoad Sacerdotem Franciſcum Riazi.

Ad ſextum. Servetur Concordia.

Ad ſeptimum. *Negative* quoad primam paratm, *affirmative* quoad ſecundam.

Ad octavum. Dilata, & Epiſcopo pro informatione, auditis intereſſe habentibus.

Ad oonum. *Negative.*

Ad decimum. *Negative* quoad primam partem, *affirmative* quoad ſecundam.

Supplex Libellus cum Decreto Sacræ Congregationis ſuper fundatione Cœnobii in Urbe pro Procuratore Generali Diſcalceatorum, & Recollectorum.

Emi, & Rmi Domini.

FRater Gildardua Duffloe, Procurator Generalia Fratrum Minorum Diſcalceatorum, & Recollectorum Reformationia Sancti Petri de Alcantara, Familiæ Ultramontanæ, EE. VV. humillime exponit, qualiter, inhærendo decretia hujua Sacræ Congregationis de die ſeptima Decembris 1703. Brevi Apoſtolico confirmatia, ſupplicavit Sanctiſſimo Domino Noſtro pro facultata conſtruandi Conventum in Urbe proprii Inſtituti, & Reformationis, tam pro ſui, ſuorumque Succeſſorum reſidentia, quam Secretarii Generalis Procuræ, aliorumque Officialium pro eadem neceſſariorum, & etiam pro aliia opportonis Religioſis ad ſarvitium Chori, & Eccleſiæ; & inſuper, ut in dicto Convantu deberaot recipi, & hoſpitari quotquot Religioſi dictarum Provinciarum Diſcalceatorum, & Recullectorum Familiæ Ultramotanæ a Procora Generali eorumdem dependentium, ad Urbem quoquomodo accaderent.

Cumqua remiſſa hujuſmodi inſtantia ad hanc Sacram Congregationem, Emineutiſſimis Patribus locua Sancti Pantaleonis ad Montea, tunc pro tali effectu præſentatus, non placuiſſet, ſed potius reſcribere dignati fuiſſent ſub dia vigeſima ſecunda Aprilia currentis anni 1735. *In caſu, de quo agitur, inveniant alium locum, & ſupplicent.*

Propterea Orator invanit Eccleſiam Sanctorum 40. Martyrum Tranſtyberim, cum horto, & aliia annexis; circa cujua loci emptionem, medio Sindico Apoſtolico, jam conveoit cum Venerabili Archiconfraternitata Confalonia, ad quam pertinet dominium dictæ Eccleſiæ, & loci adjacentis.

Quara Orator humillime ſupplicat EE. VV. pro opportuna facultata, & licentia conſtiruendi in dicto loco Sanctorum 40. Martyrum Conventum proprii Inſtituti Diſcalcearorum, & Recollactorum Reformationis S. Petri de Alcantara Familiæ Ultramontanæ, pro ſupra expreſſis effectibua, & pro gratia Deus &c.

Sacra Congregatio Emineutiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiia, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referenta Emineutiſſimo Domino Cardinali Barberino Ponente, auditia partibua ex adverſo comparentibus, & conſideraria conſiderandis, cenſuit reſcribendum, prout reſcripſit: *Pro gratia, juxta modum, nempe, quod in Conventu noviter erigendo major numerus Religioſorum retineri non valeat, quam decem, & octo, & Feſtivitates Sancti Franciſci Aſſiſinatis, Sacrorum Stigmatum, Sancti Antonii Patavini, ac aliorum Sanctorum ejuſdem Religionis, in eorum Eccleſia non celebrentur diebus iiſdem, in quibus celebrantur ab aliis Religioſis; ſed in Dominica infra octavam tantum, & amplius cauſam hujuſmodi non proponi mandavit.* Romæ decima ſexta Decembris 1735.

Cardinalis Franciſcus Barberinus.

Loco ✠ Sigilli.

C. Archiepiſcopus Chalcedonenſis.

CASSANEN.

Dubia & Reſolutiones Sacr. Congr. Concilii.

I. „ AN diſpoſitio Pomponii Jordani facta ſub „ die 17. Junii 1721. prævio Decreto hu„ jus Sacræ Congregationis quoad Miſſam hebdoma„ dalem, & feſtivitatem Sanctæ Mariæ de Monte „ Carmelo celebrandam a Fratribus Sancti Franciſci „ de Obſervantia, ſit ſervanda per illius Hæredes, „ ſive potius ſit in facultate eorumdem Hæredum „ eaſdem Miſſas celebrare faciendi etiam per alios? „ & quatenus *affirmative* quoad primam partem, & „ *negative* quoad ſecundam

II. „ An eiſdem Religioſis, ſive illorum Sindico „ Apoſtolico, aliqua competat actio inſtandi pro ce„ lebrationa Miſſarum, ac pro earum eleemoſyna?

III. „ An conſtet de jure patronatus Cappellæ Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo favore Hæredum „ Pomponii?

IV. „ An per præfatos Religioſos in dicta Cappella „ impediri valeat dictis Hæredibus celebratio feſti„ vita-

„ vitatis Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo, & alio-
„ rum Feſtorum Beatæ Mariæ Virginis?
V. „ An teneantur iidem Hæredes ſolvere præfatis
„ Religioſis ducatos quatuor pro celebrando eodem
„ Feſto?
VI. „ An dicti Religioſi potuerint denegare tu-
„ mulationem Cadaveris Nicolai Roſſi in Sepulchro
„ ſito prope dictam Cappellam?
VII. „ An idem Cadaver tumulari debeat in præ-
„ fato Sepulchro?
VIII. „ An prædicta Cappella viſitari debeat per
„ Ordinarium, aut per Regulares?
IX. „ An, & de quibus recurſibus ad Judices Lai-
„ cos conſtet, etiam ad effectum refectionis damno-
„ rum, & expenſarum, in caſu &c?

Sacr. Congr. ſub die 28. Aprilis 1735.
Ad primum: *Affirmative*.
Ad ſecundum: *Serventur Decreta generalia*.
Ad Tertium: *Affirmative* quoad jus honorificum.
Ad quartum: *Negative*.
Ad quintum: *Negative*, & ad mentem — Mens eſt, ut ſolvatur aliqua eleemoſyna arbitrio Ordinarii.
Ad Sextum: *Negative*.
Ad ſeptimum: *Affirmative*.
Ad octavum: *Serventur Decreta*.
Ad nonum. Ad Eminentiſſimum Præfectum juxta mentem.

Cum autem Promotori Fiſcali Curiæ Epiſcopatus Caſſanenſis facta fuiſſet poteſtas jura ſua iterum experiendi, Cauſſa ad novam trutinam fuit revocata ſub Dubio:

An, & in quibus ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c?

Sacr. Congr. ſub die 5. Septembris 1736. Reſpondit.

„ In deciſis in omnibus, & quoad quartum du-
„ bium, juxta modum, & amplius.

RIPANA PRÆEMINENTIARUM.

CUM Capitulum, & Clerus Oppidi Montis Brandonis in Piceno plura ſibi jura, & honorificentias deberi contenderent in Eccleſia Patrum Obſervantium ejuſdem loci, quando ad illam ſtatis anni diebus ſe conferunt, quarumdam ſolemnitatum occaſione, acerrime in FF. qui illa conſtanter eis non deberi negabant, mota fuit perſecutio, & per Sacr. Congregat. Epiſcoporum, & Regularium remiſſa Cauſa ad S. R. C. hæc ad infraſcripta dubia reſpondit, ut infra.

I. „ An liceat Canonicis, & Clero in Eccleſia PP.
„ Minorum Obſervantium occupare, in quacumque
„ ex conſuetis Feſtivitatibus, Chorum eorumdem
„ Patrum, & canere Antiphonas in caſu &c?
„ II. An ipſi Canonici in eadem Eccleſia, & oc-
„ caſione, debeant thurificari ante omnes alios Para-
„ tos, excepto Celebrante, in caſu &c?
III. „ An Priores Communitatis thurificandi ſint
„ immediate poſt Canonicos, & ante omnes Reli-
„ gioſus, etiam paratos, in caſu &c?
IV. „ An Patres prædicti Minores Obſervantes
„ teneantur ultima die Rogationum tradere Pluviale
„ Præpoſito Canonicorum, occaſione acceſſus ad Ec-
„ cleſias eorumdem Patrum in caſu &c?
V. „ An in binis Feſtivitatibus Sancti Jacobi de
„ Marchia, & reſpective in Proceſſionibus fieri ſoli-
„ tis in illis diebus, Religioſi parati debeant ince-
„ dere unitim cum Celebrante, ſeu potius Canoni-
„ ci præcedere valeant eiſdem Religioſis paratis in
„ caſu &c?
VI. „ An eiſdem Canonicis liceat in principio Pro-
„ ceſſionum intonare hymnum: *Iſte Confeſſor*, ſeu
„ potius ſpectet ad Celebrantem?
VII. „ An conſtet de attentatis, & quomodo ſint
„ purganda in Caſu &c?

Reſolutiones dubiorum.

Ad primum: Servetur ſolitum.
Ad ſecundum: Servetur Cœremoniale.
Ad Tertium: *Negative*.
Ad Quartum: *Negative*.
Ad quintum: *Affirmative* quoad primam, *Negative* quoad ſecundam.
Ad ſextum: *Negative* ad primam, *Affirmative* ad ſecundam.
Ad ſeptimum: Proviſum, & amplius.

CUm in Oppido Saxiferrati ſancita antiquitus haberetur alternativa inter Patres Obſervantes, Conventuales, & Capuccinos, ſuper ſacris concionibus quotidie habendis tempore Quadrageſimæ, Patres Silveſtrini, licet prædictis in eo loco admodum poſteriores, petierunt admitti ad dictam alternativam, prodiitque Decretum tenoris ſequentis.

Die 3. Martii 1736.

„ PRopoſita fuit cauſa in Sacra Congregatione
„ Boni Regiminis, ad relationem R. P. D. Gio-
„ vardi Ponentis, ſuper Concionatoribus eligendis in-
„ ter Sacras Religiones Minorum Obſervantium,
„ Conventualium, & Capuccinorum Saxiferrati, con-
„ tra RR. Monachos Silveſtrinos ejuſdem loci: reſcri-
„ ptum fuit *Lectum ad inſtantiam RR. PP. Silveſtri-*
„ *norum, & utantur Jure ſuo*.

CUm Capitulum Cathedralis Baſtiæ in Regno Corſicæ præſumeret in aſſociatione Cadaverum ſepeliendorum in noſtris Eccleſiis, has ingredi propria Cruce elevata, & funeri adeſſe in loco digniori, expeditum fuit Monitorium coram A. C. met ex Actis Paparotii, ſuper *manutentione cum inhibitione*; acta porro Cauſſa coram eodem, hic definitivam ſententiam protulit, ut ſequitur.

Die 17. Aprilis 1736.

„ CHriſti nomine invocato, pro Tribunali ſedentes,
„ in Cauſſa, & cauſſis, quæ primo, & in pri-
„ ma, ſeu alia veriori, vertuntur inſtantiis, inter Re-
„ verendiſſimum Capitulum, & Canonicos Cathedra-
„ lis Baſtiæ reos Conventos ex una, & Venerab.
„ Conventum, & RR. Patres Minores Obſervantes
„ dictæ Civitatis actores &c. de, & ſuper manuten-
„ tione in poſſeſſione, ſeu quaſi &c. delationis Crucis
„ ſupradicti Capituli Cathedralis Baſtiæ in aſſocia-
„ tione Cadaverum, quatenus ſepelienda forent in Ec-
„ cleſiis Regularium, & ſignanter dicti Conventus
„ Minorum Obſervantium, ac in ingreſſu, & aſſi-
„ ſtentia ejuſdem Capituli in loco digniori, uſque
„ ad terminationem Officij in eadem Eccleſia di-
„ ctorum Patrum, cum Cruce elevata, rebuſque
„ aliis &c. firmo remanente mandato de manutenen-
„ do in poſſeſſione ingrediendi Eccleſiam dictorum
„ Patrum cum Cruce elevata, ibique aſſiſtendi in lo-
„ co digniori, per Nos ſub hodierna die relaxat. di-
„ cimus, atque definitive ſententiamus, exceptiones
„ ſuper prænarrato Jure prohibendi Canonicis præ-
„ fatis

„ fatis ingredien. dictam Eccleſiam dictorum Patrum, cum Cruce elevata, occaſione aſſociationis Cadaverum in dicta Eccleſia ſepeliendorum, aliaſque quaſcumque datas, & oppoſitas, non obſtitiſſe, neque obſtare ad effectum impediendi relaxationem noſtro . . . . . de manutenendo, prædictaſque exceptiones ad judicium petitorium, quod coram Nobis reſervamus, eſſe remittendas, perpetuum ſilentium imponendum fore, & eſſe, prout imponimus, victoſque Victoribus &c. & ita dicimus, atque definitive ſententiamus.

Ita pronunciavi Ego Proſper Columna A. C.

D E C R E T U M

Sacræ Congregationis Generalis

D E P R O P A G A N D A F I D E

Habitæ die 23. Julii 1736.

Super prætenſis gravaminibus ſibi illatis a Superioribus præſertim Ordinis, de quibus conquerebantur FF. Boſnenſes.

„ REferente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Domino Cardinali Zondodari, propoſitæ fuerunt preces Fratrum Minorum Obſervantium Cuſtodiæ Boſniæ Argentinæ recurrentium, enixeque poſtulantium opportunas capi proviſiones ſuper prætenſis gravaminibus ſibi, eorumque Conventibus, tum ex parte Ordinariorum, tum ex parte Superiorum Regularium illatis. Hujuſmodi autem aſſerta gravamina ſunt, quæ ſequuntur, videlicet:

Primum „ Quod cum Archiepiſcopus Spalaten. & Epiſcopi Boſnen. & Machiaren. quaſdam Parochias, quas Fratres dictæ Cuſtodiæ adminiſtrant, ſuæ reſpectivæ juriſdictioni ſubjectas eſſe prætendant, inde maxima oriatur confuſio; unus enim Parochos approbat, alter reprobat, non ſine ingenti Fratrum incommodo, & animarum perturbatione.

Secundo „ Quod a Superioribus Regularibus interdicta ſit facultas Oratoribus quæſtuandi per Dalmatiam, & Hungariam, quoties Conventus Boſniæ peculiaribus ex neceſſitatibus alieno ære gravati reperiuntur; & è contrario Dalmatis facultatem concedant, & quotannis plures Quæſtuatores ab iis mittantur in Parochias Boſnenſium, quæ ſitæ ſunt in confiniis, ad poſtulandas eleemoſynas, magno cum Oratorum præjudicio.

Tertio „ Quod ab iiſdem Superioribus ademptum ſit præfatis Boſnenſibus privilegium, & facultas mittendi Clericos ad ſtudia in Italiam, ad cujus privilegii, & facultatis uſum Oratores redintegrari poſtulant, ne Familiæ antedictæ Cuſtodiæ impares ſiant ſuſtinendo oneri adminiſtrationis Parochiarum adnexarum Conventibus ejuſdem Cuſtodiæ.

Quarto „ Quod Pater Commiſſarius Apoſtolicus, occaſione recentis diviſionis antiquæ Provinciæ Boſniæ Argentinæ, Ducatum S. Sabbæ Dalmatiis aſſignaverit; pro eo tamen tempore, quo, divina adſpirante gratia, Ducatus ille ſub Catholicorum Dominium revertatur, ex quo fiet, ut Fratres Boſnenſes ab adminiſtratione illarum Parochiarum tunc recedere debeant, eorumque Conventus ad extremam adigantur miſeriam.

Quinto „ Quod attenta eadem diviſione Provinciæ Boſniæ Argentinæ, a qua Oratores appellarunt, Conventus Sutiſcæ, Creſcevi, & Foinizzæ, qui hodiernam Cuſtodiam Boſnenſem conſtituunt, uniti fuerint Hungariæ, & Slavoniæ, ſeu Fratribus, ut ajunt, Ultraſavianis, non ſine maximo gravamine Fratrum Boſnenſium, qui inter alia petierunt ab iiſdem Ultraſavianis ſibi cedi debere unam Parochiam favore Conventus Creſcevi.

„ Sexto. Quod præfatis tribus Conventibus impoſita ſit indebita, & ultra vires, taxa quadraginta aureorum pro Viatico, & veſtiario Commiſſarii Apoſtolici.

„ Rebus itaque mature conſideratis, & perpenſis rationibus a præfatis Fratribus Boſnenſibus adductis, audito Patre Vice-Commiſſario Generali Ordinis, Eminentiſſimi Patres decreverunt, ut infra, nimirum.

„ Ad primum. Fratres Boſnenſes, eorumque Conventus, commendentur Curæ, & aſſiſtentiæ Vicarii Apoſtolici.

„ Ad ſecundum. Pater Vice-Commiſſarius Generalis ſe informet, ac deinde provideat, ut in quæſtuationibus ſervetur diſtrictus inter Fratres Boſnenſes, & Fratres Dalmatas.

„ Ad Tertium. Serventur Decreta anni 1729. & 1730. & Studentes trium Conventuum Boſnenſium literis obedientialibus Superioris Generalis vocentur ad Studia in Italiam, & ad mentem, quæ eſt, ut idem Pater ſuperior Generalis recipiat eorum duodecim, quos deſtinet in Conventibus, in quibus ſtudiis vacare poſſint, eiſque abſolutis, ad Conventus Boſnenſes traſmittat; ita tamen, ut tertia pars eorum, vel medietas, arbitrio, & prudentia ipſius, alternis vicibus, mutetur.

„ Ad quartum. Pater Superior Generalis, auditis partibus ſuper unione Ducatus Sancti Sabbæ in Capitulo generali, & ſuſpenſa executione Decreti Commiſſarii Generalis P. Joſephi ab Ebera, nihil decernat, quin prius Sacr. Congregationem reddat inſtructam.

„ Quintum. Quoad unionem Fratrum Boſnenſium cum Dalmatis, & quoad reliquam eamdem unionem, & reſpective ſeparationem concernentia, ad idem Capitulum Generale, quod, auditis intereſſe habentibus, provideat, ſed ante executionem Sacr. Congregationem certioret. Quo verò ad ceſſionem Parochiæ favore Conventus Creſcevi P. Superior Generalis ſe informet ſuper neceſſitate ejuſdem ceſſionis, & quatenus eam cenſeat expedire, agat in Capitulo Generali cum PP. Hungariæ, & deinde referat Sacræ Congregationi.

„ Ad ſextum. Pater Vice-Commiſſarius Generalis procedat, prout de jure, ſuper prætenſo gravamine taxæ. Datum Romæ ex Ædibus præfatæ Sac. Congregationis die, & anno, quibus ſupra.

V. Card. Petra.

Loco ✠ Sigilli.

Philippus de Montibus
Secretarius.

Cum autem ex reſolutione ad *Primum* oriri poſſet dubium, quod per eam quoquomodo læderetur juriſdictio Superiorum Generalium, & Provincialium ſupra Fratres Boſnenſes, facta fuit inſtantia pro illius moderatione ad Eminentiſſimum Zondodari Ponentem, qui reſcripſit.

Reverendiſſimo Padre.

NEl rimandare a V. P. Reverendiſſima l'anneſſo Decreto della Sacra Congregazione di Propaganda Fide, contenente le riſoluzioni, ch' emanarono ſu li ricorſi de Religioſi della Cuſtodia di Boſna Argentina da me, coma Ponente della cauſa, riferiti ſotto li 23. Luglio dell' anno correnta, la ſignifico, che quantunque la prima di eſſe riſoluzioni ſia eſpreſſa ſemplicemente in queſti termini, cioè *Fratres Boſnenſes, eorumque Conventus commendentur curæ, & aſſiſtentiæ Vicarii Apoſtolici*: non perciò la detta Sacra Congregazione ha inteſo di togliera, o ſoſpendere l' autorità, e i dritti, che ſopra gli enunciati Religioſi, e Conventi competono a i Superiori Generali dell' Ordina, e riſpettivamente al Padre Provinciale; onde tal reſcritto dovrà aver la ſua eſecuzione, come ſe vi foſſe eſpreſſa la Clauſola - *Salvis juribus competentibus PP. Superioribus generalibus, nec non Patri Provinciali*. Le partecipo tal dichiarazione per ſuo neceſſario lume, e governo, e la auguro ogni più vero bene.

Di V. P. Rm̃a

Caſa 19. Novembre 1736.

Aff.mo per ſervirla
A.F. Cardinale Zondodari.

Reverendiſſimus Pater Petrus Paulus a Cerignola eligitur Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum loco Patris Joannis a Petrafitta fatu functi.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecto filio Petro Paulo a Cerignola Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REligionis Zelus &c. Cum itaque, ſicut accepimus, quondam Joannes a Petrafitta, quem per alias noſtras in ſimili forma Brevis die 23. Septembris 1734. expeditas literas Vice-Commiſſarium Generalem Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Ciſmontanæ, ad noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum, deputaveramus, diem nuper obierit extremum; Hinc eſt, quod Nos, de tua fide, prudentia, rerum uſu, dexteritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confiſi, Teque a quibuſvis &c. motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te in locum memorati Joannis Vice-Commiſſarium Generalem Fratrum dictorum Ordinis, & Familiæ, cum omnibus, & ſingulis facultatibus, prærogativis, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, quibus ſimiles Vice-Commiſſarii Generales, juxta Apoſtolicas, ac ejuſdem Ordinis Conſtitutiones, uti, frui, & gaudere poſſunt, & debent, ad noſtrum pariter, & dictæ Sedis beneplacitum, tenore præſentium conſtituimus, & deputamus. Mandantes propterea &c. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Octobris 1736. Pontificatus noſtri anno ſeptimo.

A. R. P. Felix Romanus inſtituitur Procurator Generalis Reformatorum loco Patris Petri Pauli a Cerignola.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecto Filio Felici a Roma Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum profeſſori.

DIlecte Fili &c. Religionis Zelus &c. Cum itaque per alias noſtras in ſimili forma Brevis expeditas literas Dilectum Filium Petrum Paulum a Cerignola Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Fratrem expreſſe profeſſum, qui munere Procuratoris Generalis Fratrum Familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis fungebatur, Vice-Commiſſarium Generalem Fratrum Familiæ, & Ordinis hujuſmodi, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis conſtituerimus, & deputaverimus, indeque Officium Procuratoris Generalis præfati vacaverit, & vacet de præſenti: Hinc eſt, quod Nos, de tua fide, prudentia, charitate, vigilantia, integritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confiſi, Teque a quibuſvis &c. motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te Procuratorem Generalem Fratrum, & Familiæ hujuſmodi, uſque ad Capitulum generale ipſius Ordinis, juxta illius Conſtitutiones, proxime celebrandum, cum omnibus, & ſingulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, tenore præſentium conſtituimus, & deputamus.

Mandantes propterea &c. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 9. Octobris 1736. Pontificatus noſtri Anno ſeptimo.

Pro D. Card. Oliverio
P. L. Jacquet.

L I T E R Æ

Pontificis in forma Brevis ad Miniſtrum Generalem Ordinis, quibus eidem præcipit indictionem Capituli Generalis habendi anno 1738.

Dilecto Filio Joanni Bermejo Generali Miniſtro totius Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci tam de Obſervantia, quam Reformatorum, Excalceatorum, Recollectorum, ſeu quocumque alio nomine nuncupatorum.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

POntificia omnium Eccleſiarum ſollicitudo Nobis plane immerentibus injuncta efficere non potuit, ut peculiare caritatis ſtudium, quo Seraphicum Ordinem, cui ſumma cum nominis, & pietatis tuæ laude præes, ſemper proſecuti ſumus,

antequam in hac etiam Sacroſancti Apoſtoletus ſpecula collocaremur, ullo pacto minueretur, ſed potius ita adauxit, ut ad incrementa religioſæ obſervantiæ, honoris, ac dignitatis ejuſdem inclyti Ordinis nihil cupiamus impenſius, quam ut omnem paternæ providentiæ noſtræ, ſupremæque auctoritatis operam, ubicumque opportuna ſeſe offerat occaſio, læto, libentique animo conferamus. Cum itaque generale Capitulum prædicti Ordinis, quod juxta illius Conſtitutiones, ſeu Statuta auctoritate Apoſtolica confirmata, ſingulis ſexenniis celebreri debet, propter ſatis notas calamitates, & difficultates, aliiſque juſtis de cauſis, convocari, & celebrari non poſſe in Vigilia Pentecoſtes anni 1735. quemadmodum debuiſſet, prævidiſſemus; ec propterea per alias noſtras in ſimili forma Brevis Literas die xv. menſis Septembris anni 1734. expeditas, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædictum Capitulum Generale ad noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum prorogandum, ac differendum fore decreviſſemus, de præſenti vero ablatis, ſuperatiſque omnibus impedimentis, Capitulum Generale hujuſmodi convocandum, celebrandumque eſſe ſaluberrimum ducimus, ut, quæ ad rectum prædicti Ordinis regimen, decus, & utilitatem pertinent, conjunctis omnium, quorum intereſt, ſtudiis cognoſci, iiſque facilius, & validius conſuli, adſpirante divinis favoris aura, ac provideri poſſint. Quocirca motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus, prorogationem, dilationemque hujuſmodi, ut præmittitur, relaxantes, Tibi, dilecte Fili Miniſter Generalis, in virtute Sanctæ obedientiæ tenore præſentium committimus, & mandamus, ut Capitulum Generale prædictum totius Ordinis Fratrum Minorum tam de Obſervantia, quam Reformatorum, Excalceatorum, Recollectorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum, in eum locum, & Civitatem, quam ſecundum prædictas Conſtitutiones, ſeu ſtatuta magis aptam, & congruentem, ac minus incommodam Fratribus vocalibus futuram eſſe noveris, in vigilia Pentecoſtes anni proxime venturi 1738. Apoſtolica auctoritate noſtra indicas, & convoces, indictumque, & convocatum denuncies, ut omnes, & ſinguli, qui juxta Conſtitutiones, & morem prædicti Ordinis, in Capitulo Generali jus ferendi votum, ſive ſuffragium habent, eique intervenire tenentur, in virtute Sanctæ Obedientiæ, atque ſub pœnis in prædictis Conſtitutionibus expreſſe contentis, quatenus ad ipſum Capitulum Generale, legitimo ceſſante impedimento, opportuno tempore accedere curent, & die Sabbati poſt feſtum Aſcenſionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti ejuſdem anni proxime futuri, quo acta capitularia incohabuntur, & non antea, Conventum Capitularem ingrediantur, exceptis Fratribus Diffinitorii Generalis, quibus aliquot ante diebus ingredi liceat. Quoad vero Præſidentem eidem Capitulo Generali, noſtro, & Sedis Apoſtolicæ nomine, noſtro pariter, & ejuſdem Sedis Apoſtolicæ beneplacito deſignandum, deputandumque, opportuno tempore reſervamus. Interea præcipimus, & mandamus, ut in virtute quoque Sanctæ Obedientiæ ea omnia a denuntiatione convocationis, & celebrationis prædicti Capituli Generalis, uſque ad abſolutionem, dimiſſionemque ejuſdem, ſerventur, quæ de more, & ſecundum prædictas Conſtitutiones, hactenus ſervari conſueverunt, omneſque ejuſdem Ordinis Alumni ad Dominum humiliter recurrant, ipſum deprecantes, ut quæ agenda ſunt, ad ſui nominis laudem, & honorem, Seraphicæ Religionis incrementum, animarum ſalutem, totiuſque Eccleſiæ Militantis utilitatem, præveniendo inſpiret, & adjuvando proſequatur. Ea propter in Vigilia Pentecoſtes memorati anni 1738. proxime venturi omnes peccata ſua confiteantur, Sacerdotes Miſſam celebrent, alii Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum valde mane recipiant; quibus omnibus plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, pro ea vice, miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Decernentes præſentes Literas, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, vel nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis quamtumlibet ſubſtantiali defecto notari, redargui, & impugnari, vel adverſus eas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, quempiam in judicio, vel extra illud uti poſſe; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, & Fratribus per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, & Sedem Apoſtolicam, etiam moto, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi, pro ſufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficcienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterum, quia difficile foret præſentes noſtras Litteras ad ſingulas Provincias deferri, volumus, ut earumdem tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die viii. Aprilis MDCCXXXVII. Pontificatus Noſtri anno ſeptimo.

Sumptum ex minuta originali Brevium Secretorum

rum fel. record. Clementis PP. XII. collatum concordat.

Pro Domino Cardinali Paſſioneo.

Joannes Florius ſubſtitutus.

Verum hæ Literæ, nedum executioni nequaquam demandatæ fuerunt, ſed nec publicatæ; itaut illarum pauciſſimi notitiam habuerint,

Cœnobium SS. Quadraginta de Urbe addicitur Fratribus Excalceatis Hiſpaniæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Joannetius de Molina, Frater expreſſe profeſſus Ordinis Minorum S. P. Franciſci, tam Diſcalceatorum, quam Recollectorum; quod juſſu Noſtro, capta pacifica poſſeſſione Eccleſiæ, & Loci SS. Quadraginta Martyrum Almæ Urbis Noſtræ, pro erigendo Conventu Reformationis S. Petri de Alcantara, & reſidentia Procuratoris Generalis pro tempore exiſtentis ejuſdem Reformationis, & retinenda Familia competenti ad ſervitium Chori, atque Eccleſiæ, & obſervantiam diſciplinæ Regularis.

Dilectus Filius Gildardus Dufflos, modernus Procurator Generalis præfati Ordinis, cupiens præcavere plurima inconvenientia, quæ decurſu temporis oriri poſſent, ſi Familia prædicti novi Conventus foret promiſcua diverſarum Nationum, quæ pendent a generali ejuſdem procuratione, pro ſuo juſtitiæ, boni communis, & diſciplinæ Regularis Zelo, communicatis etiam conſiliis cum ipſo Petro Joannetio, & approbantibus Provinciis intereſſe habentibus, convenit, & declaravit, quod novus Conventus Sanctorum Quadraginta Martyrum, ut præfertur, *tantum eſſet Fratrum Diſcalceatorum Nationis Hiſpaniæ, & quod ſolum* iidem Diſcalceati Hiſpani deberent, *& poſſent componere Communitatem*, ſeu Familiam prædicti Conventus; reſervato tamen Procuratori Generali pro tempore exiſtenti, cujuſcumque fuerit Nationis, jure in eodem Conventu, cum ſuis neceſſariis Miniſtris, quos hactenus habere conſuevit, reſidendi, ut latius continetur in literis a præfato Gildardo Procuratore Generali ſubſcriptis, & majori Sigillo ſui Officii munitis, & per prædictum Petrum Joannetium pariter ſubſcriptis, & acceptatis, quæ ſunt tenoris ſequentis, videlicet.

Ego infraſcriptus Frater Gildardus Dufflos, Procurator Generalis Fratrum Minorum Diſcalceatorum, & Recollectorum in Romana Curia, mature perpendens, quod Provinciæ Diſcalceatorum Hiſpaniæ ex communibus eleemoſynis, vel etiam ex emendicatis, & procuratis ad hunc finem, adminiſtraverunt ſummam ſcutorum 232. monetæ Romanæ, cum qua effectuata eſt emptio loci Sanctorum Quadraginta Martyrum, pro fundatione novi Conventus in Urbe, & inſuper adminiſtraverunt aliam ſummam ſcutorum 2614. pro emptione alterius Domus Domini Abbatis Joſephi de Herrera Hiſpani, quæ eſt contigua dicto loco fundationis, & alias pecuniarum ſummas mittere diſponunt, ad effectum reducendi ad formam regularem eamdem novam fundationem, & præterea plura mobilia miſerunt, ſignanter pro Eccleſia, & Sacriſtia.

Conſiderans ulterius, quod *Provincia Portugalliæ*

Chronol. Seraph. 2

nihil *prorſus miſtruat, neque mittere diſponunt ad hunc effectum: Provinciæ autem Recollectorum Galliæ*, licet ante inceptam fundationem ſe ſe exhibuiſſent ad contribuendum effectuationi ejuſdem, cum competenti ſumma pecuniarum, *modo tamen ſe excuſant*, aliquæ adducendo deficientiam eleemoſynarum, & aliæ proteſtantes ſe nolle concurrere, niſi omnes aliæ ejuſdem Nationis effective concurrant; unde fit, quod nulla ſit ſpes, quod dictæ fundationi contribuant.

Et ego ſolus, pro meo poſſe, *contribui*, applicando effective, uti applicavi uſquemodo ſummam ſcutorum 320. monetæ Romanæ ad me miſſam pro mea, & ſociorum meorum manutentione, principaliter a mea Provincia S. Andreæ in Belgio, quæ quidem ſumma, partim inſervivit pro aliquibus mobilibus comparendis, & reſiduum pro communibus expenſis pro victu. Et inſuper paratus ſum ad contribuendum eodem modo impoſterum cum eleemoſynis, quæ ad me tranſmittentur, ut omnia exactius conſtabunt ex regeſtu hujus novæ fundationis. His omnibus attentis, quæ uti vera ſunt coram Deo, ea, pro juſtitia cuique debita, volui explicare, & quod Provinciæ Recollectorum mihi replicatis literis ſignificaverunt ſe non curare de hac eadem fundatione.

Propterea, ne in eadem præpediatur, & opus cum conſenſu communi Provinciarum inceptum ad majorem Dei gloriam, cum ejuſdem detrimento, & etiam boni communis noſtræ Reformationis, evaneſcat, declaro, & gratum habeo, id exigente juſtitia, hanc novam fundationem jam inceptam in loco Sanctorum Quadraginta Martyrum Urbis, pertinere *ad Provincias Diſcalceatorum Hiſpaniæ*, neque aliæ Nationes poterunt prætendere jus mittendi Fratres de Familia ad hunc novum Conventum, ſed tantummodo dictæ Provinciæ Diſcalceatorum Hiſpaniæ, *comprehenſis Provinciis Indiarum Catholico Regi ſubjectiarum*: ſalvo tamen remanente jure Procuratoris Generalis, cujuſcumque ſit nationis, reſidendi in dicto Conventu cum ſuis neceſſariis Miniſtris, & recipiendi Advenas, & Forenſes Diſcalceatos, & Recollectos ad Urbem quoquomodo accedentes, ad tenorem Decreti Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, emanati ſub die decima ſexta Decembris anni Dominici 1736. pro peragenda hac nova fundatione, & ita declaro omni meliori modo &c. In hoc noſtro Conventu Sancti Paſchalis Baylon, & Sanctorum Quadraginta Martyrum Urbis, hac die 12. Julii anni Domini 1736. Et ego infraſcriptus Secretarius Generalis Curiæ, ex parte Provinciarum Diſcalceatorum Hiſpaniæ, & Indiarum, acceptavi dictam declarationem, & reſpective præſervationem; & inſuper promitto, quod ubi hæc nova fundatio erit in ſtatu manutenendi competentem Familiam, & fabrica Conventus erit convenienter diſpoſita, miniſtrabit victum, & veſtitum Procuratori Generali pro tempore, & ipſius neceſſariis Miniſtris, quando ſufficient ad omnia ejuſdem Conventus eleemoſynæ. In quorum fidem has præſentes literas dictus admodum Reverendus Pater communiri juſſit majori ſigillo ſui officii, & utriuſque ſubſcriptione in dictis Conventu, die, & anno, quibus ſupra.

Frater Gildardus Dufflos, qui ſupra.
Loco ✠ Sigilli.

Frater Petrus Joannetius de Molina, Secretarius Generalis Curiæ.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat,

Dd 2 ſupra-

ſupradictus Petrus Joannetius, eodem Gildardo Procuratore Generali approbante, præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, ac ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ejuſdem Petri Joannetii votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ipſius Petri Joannetii nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas literas, & in eis diſpoſita, & contenta quæcumque, authoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari: ſicque in premiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die prima Junii 1737. Pontificatus noſtri anno ſeptimo.

F. Card. Oliverius.

Confirmatur Concordia inter Commiſſarium Generalem Ciſmontanum, & Procuratorem Generalem Diſcalceatorum, & Recollectorum Galliæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Vice Commiſſarius Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum dilecti Filii Fratres prædicti Ordinis Minorum Sancti Franciſci Excalceati, & Recollecti nuncupati, erecto, fundatoque in hac Alma Urbe noſtra Hoſpitio, ſive Conventu, quamdam concordiam inter dilectos pariter Filios modernos Procuratorem Generalem ex una, & Secretarium Generalem Curiæ prædictorum Excalceatorum ex altera partibus, initam, per noſtras literas deſuper in ſimili forma Brevis, die prima Junii proximi præteriti expeditas confirmari obtinuerint, ipſe Vice-Commiſſarius Generalis prævidens proindè prædictam concordiam multis de cauſis impoſterùm lites, & controverſias inter pro tempore exiſtentes Superiores Generales Ultramontanorum, & Ciſmontanum ſuper juriſdictione prædicti Hoſpitii, ſive Conventus, aliiſque rebus ad eamdem juriſdictionem ſpectantibus, cum ſummo præjudicio paupertatis, & Religioſæ pacis fore parituram: Nobis propterea humiliter ſupplicavit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur, ipſum Vice-Commiſſarium Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit; ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium volumus, & mandamus, ut omnibus juribus a Generalibus pro tempore Superioribus Familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis, reſpectu dictæ fundationis prætendentis, pro nunc ſalvis, & præſervatis exiſtentibus, & declaratione jam facta, quod Familia, *& Communitas prædicti Hoſpitii, ſive Conventus, componatur, & formetur ex ſolis Fratribus Excalceatis, & Recollectis Ultramontanis reſpective*, juxta dictæ Concordiæ tenorem, in ſuo vigore, ac robore permanente, omnes, & ſingulæ difficultates, & controverſiæ ſuper præmiſſis remittantur, & reſerventur ad Capitulum Generale proximè futurum, cui omnes neceſſarias, & opportunas facultates concedimus, & impertimur, ut, auditis omnibus intereſſe habentibus, provideatur, ac decernatur quidquid pro regularis diſciplinæ incremento magis expediens, & conſentaneum eſſe videbitur.

Quoad vero juriſdictionem Superioris Ciſmontani ſupra Procuratorem Generalem Excalceatorum, & Recollectorum, ſuorum miniſtrorum, & Forenſium, pariter volumus, & præcipimus ſervandam eſſe Concordiam die trigeſima Auguſti, anno 1734. ab utraque parte factam, & ſubſcriptam, atque a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, die vigeſima ſexta Septembris ejuſdem anni confirmatam. Præterea in virtute Sanctæ Obedientiæ ordinamus, ut ſuper præmiſſis, quoaduſque celebrabitur prædictum Capitulum Generale, nihil innovetur.

Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus, ſuper his a quoquam, quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, prædicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plane, & ſufficienter expreſſis,

preſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima prima Auguſti 1737. Pontificatus noſtri anno Octavo.

F. Card. Oliverius.

Varia Decreta favorabilia in eadem Cauſſa reſpicientia Sindicorum exemptionem a foro.

Die 29. Aprilis 1737. Signat. Juſtitiæ.

PRo Domino Valentino Claudii, contra Dominum Comitem Franciſcum Dominicum de Antonellis cit. ad vid. prævia repoſitione a quocumque Decreto præjudiciali unliatenus extorto, declarari cauſam ſpectare ad Dominum Conſervatorem Privilegiorum Ordinis Seraphici, & inhiberi.

In altera Audientia in termino *proſtrvato*. D. Joſeph Candidus Bellus Procurator dicti Valentini Sindici, petiit, & obtinuit, niſi ad primam audientiam &c.

Die 11. Julii 1737. Signat. Juſtitiæ.

PRo Domino Valentino Claudii Sindico Apoſtolico contra &c. remitti Cauſam ex integro ad Dominum Conſervatorem Privilegiorum Seraphicę Religionis, & inhiberi.

R. Idem Procurator petiit, & obtinuit, ut ſupra &c.

Die 14. Auguſti 1737.

FUit expeditum Inſtrumentum Decreti favore dicti Valentini Sindici in Civitate Interamnæ.

Reverendiſſimus Pater Joannes Antonius a Sancta Cruce confirmatur Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium uſque ad Capitulum Generale.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REligionis Zelus &c. Cum itaque, ſicut accepimus, Tu, qui Frater expreſſe profeſſus Provinciæ Tulciæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum exiſtis, Vice-Commiſſarii Generalis Familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis Officium Tibi a nobis demandatum ſumma fide, prudentia, dexteritate, diligentia, ſedulitate, integritate, vigilantia, & Religioſa zelo, utilitatiſque ejuſdem Ordinis ſtudio hactenus exercueris, & de præſenti exerceas: Hinc eſt, quod Nos meritorum tuorum condignam rationem habere, & Ordini præfato, cui operam, induſtriamque tuam plurimum utilitatis allaturam eſſe in Domino ſperamus, ſalubriter conſulere cupientes, Teque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Tibi præfatum Vice-Commiſſarii Generalis Familiæ Ciſmontanæ officium, uſque ad proxime futurum ejuſdem Ordinis Capitulum Generale, cum omnibus, & ſingulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis; ita ut in eodem Vice-Commiſſarii Generalis officio, uſque ad proximum Capitulum Generale hujuſmodi, continuare, illudque gerere, & exercere libere, & licite, ac valide poſſis, & valeas, tenore præſentium prorogamus, extendimus, & ampliamus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis, omnibus, & ſingulis præfatorum Ordinis, & Familiæ Superioribus, Fratribus, & Perſonis, cœteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit quovis modo in futurum, ut Te in præfato Vice-Commiſſarii Generalis eorumdem Ordinis, & Familiæ officio, ejuſque libero exercitio, uſque ad proximum futurum Capitulum generale præfatum, continuare, ipſumque officium libere exercere ſinant, & faciant, ac Tibi in omnibus idem officium concernentibus pareant, & obediant, faveantque, & aſſiſtant reſpective. Ac decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, ejuſque Miniſtro Generali, & aliis Superioribus, Fratribus, & Perſonis quibuslibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenore hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Novembris 1737. Pontificatus noſtri anno octavo.

Fabius Cardinalis Oliverius.

Quam-

QUamvia Pœnitentiarii Sacræ Baſilicæ Divæ Mariæ Angelorum de Portiuncula a pluribus Romanis Pontificibus facultates ampliſſimas obtinuiſſent abſolvendi a Caſibus reſervatis, etiam ab illis Ordinario reſervatis, nihilominus Epiſcopus modernus Aſſiſinas graviter de eo conqoeſtus eſt coram Sacra Pœnitentiaria, quæ auditis utriuſque Partis rationibus, ac ſerio conſideratis, Decretum emiſit ut ſequitur.

„ Signatura Sacræ Pœnitentiariæ coram Eminentiſſimo Domino Vincentio Cardinali Petra majori Pœnitentiario congregata die 26. Novembris 1737. Relatis literis Venerabilis in Chriſto Patris Epiſcopi Aſſiſienſis ſuper aliqnibus difficultatibus exercitii Facultatum Pœnitentiariorum Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Angelorum dictæ Civitatis, Ordinis Fratrum Minorum Obſervantium Sancti Franciſci, quoad abſolutionem a Caſibus reſervatis eidem Ordinario Aſſiſien. in vim facultatum eis tributarum ab eodem Eminentiſſimo majori Pœnitentiario, & mature diſcuſſis documentis ab ipſo Epiſcopo remiſſis, & aliis in Archivo Sacræ Pœnitentiariæ repertis, ac rationibus opportune ad rem facientibus hinc inde productis, & a prædictis exhibitis, idem Eminentiſſimus Dominus communi conſilio Officialium dictæ Signaturæ ita decrevit.

„ Quoad Pœnitentiarios Sanctæ Mariæ Angelorum pro die Portiunculæ, & quinque, vel ſex diebus præcedentibus a ſanctæ memoriæ Gregorio XIII. & Venerabili Servo Dei Innocentio XI. inſtitutos, habuiſſe, & habere facultatem abſolvendi a reſervatis Ordinario, ex conceſſione eorumdem Summorum Pontificum; neque circa eos aliquod innovandum.

„ Quoad Confeſſarios quoſcumque ejuſdem Ordinis, & Eccleſiæ, alias approbatos, habere facultatem pro die dumtaxat Portiunculæ abſolvendi a Caſibus reſervatis Ordinario, ex conceſſione ſanctæ memoriæ Urbani VIII.

„ Quoad vero Pœnitentiarios quotidianos prædictæ Eccleſiæ, habuiſſe, & habere facultatem abſolvendi ab iiſdem Caſibus reſervatis tum Ordinario Loci, tum aliis. Verum idem Eminentiſſimus Major Pœnitentiarius mandavit, ut prædicti quotidiani Pœnitentiarii, infra duos menſes a die intimationis faciendæ Religioſo viro Commiſſario Generali Curiæ Fratrum Minorum Obſervantium, ſub pœna ſuſpenſionis earumdem facultatum, teneantur recurrere ad eumdem Eminentiſſimum Dominum pro obtinendis novis literis patentibus, quas arbitrio tantum ejuſdem Eminentiſſimi alias obtinuerunt, quæ concedantur ad triennium, & interim arbitrio ipſius Eminentiſſimi, qui de communi conſilio Officialium Sacræ Pœnitentiariæ, adhærendo Curæ Paſtorali, Epiſcopo prædicto incumbenti, animarum a Chriſto Domino commiſſarum, cenſuit, quod in dictis literis Patentibus facultas abſolvendi a Caſibus reſervatis Ordinario limitetur quoad Diœceſanos ejuſdem Epiſcopi.

V. Cardinalis Petra
major Pœnitentiarius.

Loco ✠ Sigilli.

Franciſcus Petrucciolus
Sacræ Pœnitentiariæ Secretarius.

Cum autem in memorato Decreto excipiantur Diœceſani, habito iterum recurſu, concordatum fuit, ut quando oporteret, fieret recurſus ad Summum Pœnitentiarium, a quo ſtatim datæ fuiſſent neceſſariæ facultates, ut deinceps fieri conſuevit.

MOrtuo Reverendiſſimo Patre Petro Paulo a Cirignola, in locum ipſius Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum inſtitutus eſt Reverendiſſimus P. Felix a Roma per literas in forma Brevis, die 4. Martii 1738. emanatas. Sunt autem tenoris ejuſdem, ac Breve eidem defuncto, ut ſupra, conceſſum: cum hac tamen exceptione, quod ille ad beneplacitum Sanctæ Sedis deputatus fuerat, & Reverendiſſimus P. Felix a Roma uſque ad Capitulum generale futurum fuit deputatus. Similiter in Procuratorem Generalem Reformatorum, loco Reverendiſſimi P. Felicis a Roma, deputatus fuit R. A. P. Michael Angelus a Gallipoli Reformatæ Provinciæ Sancti Nicolai, per Breve incipien. *Religionis zelus &c.* datum 5. Martii 1738.

Conceduntur Reverendiſſimo Patri Felici Romano Privilegia Ex-Vice-Commiſſariorum Generalium, licet biennium in officio non ſit completurus.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecto Filio Felici a Roma Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum profeſſori.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

REligionis zelus &c. Volentes itaque Tibi, qui Frater expreſſe profeſſus Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum exiſtis, ac alias trium Philoſophiæ, & duodecim annorum ſpatio Sacræ Theologiæ lecturam expleviſti, nec non Secretarii, ac bis Procuratoris, & per plures menſes Pro-Vice-Commiſſarii Generalium, ac Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Indici Librorum prohibitorum, & expurgandorum præpoſitæ Conſultoris munere reſpective geſſiſti, & de præſenti illud Vice-Commiſſarii Generalis ejuſdem Ordinis Ciſmontanæ Familiæ a Nobis, uſque ad celebrationem Capituli Generalis Sabbato ante Feſtum Pentecoſtes anni 1739. faciendam, tibi demandatum exerces, ac interea temporis biennium exercitii Officii Vice-Commiſſarii Generalis hujuſmodi, per Conſtitutiones Ordinis prædicti auctoritate Apoſtolica confirmatas, ad hoc, ut prærogativis, & gradibus, quibus fruuntur, & gaudent alii, qui munere hujuſmodi Vice-Commiſſariatus Generalis per biennium perfuncti ſunt, requiſitum, abſolvere nequis, præmiſſorum meritorum tuorum, & obſequiorum, quæ diu Ordini prædicto hactenus impendiſti, & adhuc ſollicitis ſtudiis impendere non deſiſtis, intuitu, gratiam facere ſpecialem, Teque a quibuſvis &c.....cenſentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Tibi, ut, licet biennium exercitii officii Vice-Commiſſarii Generalis Familiæ Ciſmontanæ hujuſmodi per Conſtitutiones ſupradictas præfixum, tempore celebrationis Capituli Generalis hujuſmodi minime compleveris; nihilominus omnibus, & ſingulis juribus, privilegiis, prærogativis, præcedentiis, antelationibus, exemptionibus, honoribus, gratiis, & indultis, quibus alii Vice-Commiſſarii Generales hujuſmodi, qui biennii ſpatio munere Vice-Commiſſarii Generalis Familiæ Ciſmontanæ ejuſdem Ordinis functi fuerunt, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo uti,

Digitized by Google

do uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſis, & valeas in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi Vice-Commiſſarii Generalis hujuſmodi munere per integrum biennium functus fuiſſes.

Decernentes eaſdem præſentes .... Sicque in præmiſſis .... Non obſtantibus rec. mem. Benedicti Papæ XIII. Prædeceſſoris noſtri literis ſuper abolitione, & revocatione privilegiorum perſonalium editis, aliiſque Conſtitutionibus .... Quibus omnibus .... Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Marti i 1738. Pontificatus noſtri anno octavo.

C. Amatus pro-Secretarius.

ILluſtriſſimus, ac Reverendiſſimus de Aſte Epiſcopus Recinetenſis, obtenta facultate Apoſtolica, hæredes ſuorum bonorum ann. 1469. ſcripſit Confraternitates Mercatorum, & Sanctæ Luciæ ejuſdem Civitatis, cum onere huic poſtremæ, ut ſingulis annis quædam perpetuo, per modum eleemoſynæ, ſubminiſtraret PP. Obſervantibus ejuſdem loci. Cum autem illa nollet amplius dictam eleemoſynam Fratribus præſtare, noſtram cauſſando incapacitatem, Sindicus Conventus, non *inſtando*, ſed ſimpliciter *denunciando*, expoſuit hoc Sacr. Congregat. & Ponente Eminentiſſimo Cienſuegos dubitatum fuit:

„ An Venerabilis Confraternitas Sanctæ Luciæ Civitatis Recinetenſis teneatur ad præſtationem, & „ ſolutionem Eleemoſynæ &c.? Cui Sacra Congrega- „ tio, ſub die 21. Junii reſpondit: *Epiſcopus utatur* „ *Jure ſuo in præſtatione Eleemoſynæ* ?

E P I S T O L Æ

Theſaurarii Generalis Pontificiæ Ditionis ad Subalternos Piceni, ſuper exemptione Fratrum Obſervantium a ſolvendis vectigalibus.

I.

Molto Illuſtre Signore.

I Padri minori Oſſervanti d' Ancona, e di Camerino m' hanno fatto preſentare un memoriale, con cui ſupplicano, che gli ſi mantenga la eſenzione, che per ragione della loro povertà godono dai peſi Camerali, e della Gabella del macinato; e ricordandomi di aver pienamente proveduto ſu tal particolare con altra mia ſcritta a V. S. li 20. Settembre 1732. ſarà perciò cura di lei di fargli dare la dovuta eſecuzione, anche dai Subbappaltatori di Ancona, e di Camerino; e reſto.

Roma 13. Agoſto 1738.

Affezzionatiſſimo per ſervirla
C. M. Sacripante Teſ. Generale.

I I.

AVendo fatto ricorſo avanti di me il Padre Procurator Generale de' Padri Minori Oſſervanti, che dalle Signorie loro ſi era ſoſpeſa la conſegna della Bolletta, per macinare il loro grano per proprio uſo, gratis, conforme fu riſoluto in piena Congregazione Camerale tenuta avanti di me nell' anno 1732. ſopra tal materia, per cui effetto ancora ne furono date due lettere, acciocche ſi daſſe eſecuzione a quanto ſi era riſoluto, perciò su tal novità reitero nuovamente gl'Ordini già dati, e quelli voglio onninamente, che ſi eſeguiſcano, eſſendo ciò mente eſpreſſa di Noſtro Signore: onde non mancheranno ſubito dar l' eſecuzione a quanto ſopra ſi è detto, mentre me l' offeriſco. Roma 16. Agoſto 1738.

Delle Signorie loro

Affezzionatiſſimo per ſervirla
C. M. Sacripante Teſor. Generale.

Procurator Provinciæ Bæticæ Diſcalceatorum confirmatur ut pro Miſſionibus Marocchii, & Feſſæ in Curia Matritenſi commoretur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti Filii Franciſci Romero a Sancto Antonio Fratris expreſſe profeſſi, ac Miniſtri Provincialis Provinciæ Sancti Didaci in Bætica, Ordinis Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum, & Præfecti Apoſtolici Miſſionum Mequinez, Regni Marocchii, Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitæ expoſito, dictas Miſſiones, quoad expenſas in eiſdem occurrentes, tam pro manutentione Miſſionariorum, quam Regii Hoſpitalis de Mequinez exiſtentis ſub cura ejuſdem Miſſionis, dependere præcipue a Regia liberalitate chariſſimorum in Chriſto Filiorum Catholicorum Hiſpaniarum Regum, qui jam a pluribus retro annis copioſas eleemoſynas ad id dare conſueverant: nihilominus ipſe Franciſcus experimento didicerat aliquando eventurum eſſe, ut niſi aliquis Religioſus dicti Ordinis in Oppido Matriti, Toletanæ Diœceſis, aſſiſtat, qui nomine Provinciæ, & Miſſionum cum Regis Miniſtris præfatas eleemoſynas ſolicitet, ſitque iiſdem cognitus, & gratus, præfatæ eleemoſynæ in toto, vel in parte deficiant: Quapropter ipſe Franciſcus cum ſuo Diffinitorio, proſpiciens bono dictarum Sacrarum Miſſionum, ne eædem detrimentum patiantur, plurimum deſiderabat, ut ſibi facultatem inſtituendi in prædicto Oppido Matriti aliquem ex ſuis Religioſis in Procuratorem, qui continuò ibidem aſſiſtens prædictas eleemoſynas ſolicitare, & favorem eorumdem Regum in neceſſitatibus, & perſecutionibus, quæ frequenter a Barbaris Africanis contra illas excitantur, implorare valeat, ac inſuper collocandi dictum Procuratorem cum ſocio illi deſignandum (ob deficientiam Conventus Provinciæ prædictæ in ſupradicto Oppido) in quocumque ex tribus Conventibus diverſarum Provinciarum Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci, in Oppido hujuſmodi exiſtentibus, quem ipſe Franciſcus judicaverit opportuniorem ad prædictam Procurationem, accedente tamen conſenſu dilectorum Filiorum Superioris illius Conventus, ſeu etiam Miniſtri Generalis, pro tempore exiſtentium, concederet. Emanavit, ad ſupplicationem prædicti Franciſci, ab eadem Congregatione Cardinalium, Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

D E C R E T U M

Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide
Habitæ die 4. Auguſti 1738.

RElato per R. P. D. Philippum de Montibus Secretarium ſuprascripto libello ſupplici, & audito

Digitized by Google

dito Patre Miniſtro Generali Ordinis Sancti Franciſci, Sacra Congregatio Oratoria precibus benigne annuit juxta petita, *ſalva tamen ſemper Procuratoris, prout in precibus, conſtituendi, ejuſque ſocii pro tempore, omnimoda ab eadem Sacra Congregatione dependentia*. Datum Romæ ex Ædibus prædictæ Sacræ Congregationis die, & anno, quibus ſupra.

V. Cardinalis Petra Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Philippus de Montibus Secretarius.

Cum autem, ſicut pro parte dicti Franciſci Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſum Franciſcum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum authoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis authoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Provinciæ, Conventus, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Auguſti 1738. Pontificatus Noſtri anno nono.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Reſolutio Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium circa veſtiendas Tertiarias Ordinis, quæ votum Caſtitatis nullimode emittunt.

IN Cauſa Narnien. *Juris admittendi, & veſtiendi Tertiarias* vertente inter Epiſcopum Narnien. illiuſque Promotorem Fiſcalem ex una, & Conventum, & P.P. Minor. Obſervant. Sancti Franciſci Stronconii, illorumque Patrem Procuratorem Generalem ex altera Partibus, propoſitum fuit infraſcriptum dubium, ſcilicet:

An liceat Regularibus Obſervantiæ admittere Tertiarias ad habitum ſine Votis, irrequiſito Ordinario; & an illarum admiſſio facta irrequiſito Epiſcopo Narnien. ſuſtineatur in caſu &c.?

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Domino Cardinali Bichio Ponente; Partibus auditis, ac re mature diſcuſſa, ad ſupradictum dubium reſpondit: *Affirmative*, abſque tamen ulla exemptione.

Romæ 5. Septembris 1738.

F. Cardinalis Firrao.

Loco ✠ Sigilli.

C. Archiepiſcopus Damiatæ Secret.

Rex Catholicus ſub Regia ſua Protectione recipit Cœnobium SS. Quadraginta de Urbe.

EL REY.

HAviendo venido en admitir, baxo mi Real proteccion, el Convento, que con titulo de San Paſqual Baylon, deſea fundar en Roma la Provincia de San Joſeph de Religioſos Deſcalzos de San Franciſco, y en que ſe celebren en el Altar Mayor de la Igleſia de el, los miſmos Deſcubiertos, Miſſas, y demas ſuffragios, que ſe hacen todos los Jueves del año en el Real de San Gil de Madrid: He concedido para eſtos fines cien reales de plata cada ſemana al referido Convento de San Paſqual para deſde que dé principio a eſtas funciones en la nueva Igleſia, que ſe ſatisfagan, ſin deſcuento alguno. Señalado de la Real mano de ſu Majeſtad en San Ildephonſo a 22. de Julio de 1738.

A Don Franciſco Lobato.

El Rey ha venido en que ſe pague eſte aſſignacion del producto de la Poſta de Eſpaña en Rome, y a eſte fin ſe ha prevenido lo conveniente al Director de Eſtafetas, lo que partecipo a VS. de ſu Mageſtad para ſu cumplimiento. Dios guarde a VS. como deſea. Buen Retiro 24. de Noviembre de 1738.

El Marques de Torre nueva. A Don Franciſco Lobato.

Es conforme al Decreto, y reſolucion de ſu Mageſtad, que originales quedan en eſta Theſoreria Mayor, de que certifico, come Contador de Guerra, para que conſte a la Communidad interreſſada en eſta gracia, y no en otro fin alguno. Madrid 29. Noviembre del 1738.

Don Juan. Fermin de Barbaria.

Concuerda eſte traslado con la certificacion original, deque ſe hace mencion, reducido al guariſmo de ella en eſte a la letra, à que en todo me refiero, que para eſte efecto exhibio ante mi el Padre Fray Aguſtin de San Juſto, y Paſtor; Religioſo Deſcalzo del Orden de N. P. S. Franciſco della Prov. de S. Joſeph, que al preſente ſe halla conventual en el de San Gil de eſta Corte, a

quien

quien bolvi dicha certificacion original, cuyo recibo firmò al piè de eſta; y fuaron Teſtigos a io ver, corregir, y concartar al Licanciado Don Andres Rodrignez, Abogado en los Reales Conſejos: Don Manuel Rodriquaz, y Don Joſeph Toricea, todos reſidentas an eſta Corta; y en fea de eiio, yo Manuel de Matuta, Eſcrivano del Ray nueſtro Señor, de ſu Real Guardia Eſpañola da Alabarderos da Goviarno, y maa antiguo de Tabla dal Honrado Conſejo da la Maſta, io figné y firmé en la Vilia de Madrid a 2. diaa da Diciambre 1738. años. En Teſtimonio ✠ da verdad. Manuel da Matuta. Raeibì la aertificacion original, y lo firmé an Madrid dicho dia.

Fr. Aguſtin da San Juſto, y Paſtor.

Reliquas atteſtatianes vide in Bullar. Diſcalceator. Tom. 5. pag. 565. &c.

NOVÆ CIRCA INDULGENTIAM PORTIUNCULÆ CONTROVERSIÆ.

NOva per hæc tempora in Sacram Portiunculæ Indulgentiam excitata ſunt bella, quorum cauſſas, initium, progreſſum, & finem ad unguam, ut ajunt, axhibere hoc in loco decrevi. Iterum argo in Patres Obſervantes Sanctæ Mariæ Angalorum conclamatum eſt, quod ſpretis Apoſtolicis Sanctionibus, illa præſertim Sancti Officii anni 1691. da qua ſupra Part. I. pag. 404. nunquam deincepa prædicare deſtitiſſent Indulgentiam Portiunculæ eſſa *quotidianam*. Id qui ex adverſo arant apertiſſima demonſtrari ajebant, cum ax quorumdam liberculorum promulgationa, qui ea de ra tractantaa, paſſim anonymi, val pſeudonymi per eoſdem FF. in lucem prodierant; tum varo quam maxime, ex quo Peregrinis Sanctuarium illud adauntibus pro die ſecunda Auguſti atteſtationes darentur ſub dia 28. 29. 30. Menſis Julii de obtenta per eos Indulgentia plenaria Portiunculæ, licet nondum advenifſent ipſæ Calandæ Auguſti. Illorum agman ducebat Epiſcopus Aſſiſinas, qui zelo, ut par eſt credere, pro Sacrorum Decretorum obſarvantia ductus, Purpuratos Patres Indulgentiis, & Sacris Raliquiis præpoſitos hoc ſupar negotio anno 1738. interpallavit, a quibus P. Commiſſarius Curiæ, ut ad id jura Ordinis deduceret, requiſitus, cum hic diutius, quam oporteret, illa axhibere detrectaſſet, ob documentorum defectum, quæ a Provincia Seraphica luculentiora axpectabat, prodiit ſequans in contumacia

DECRETUM ASSISIEN.

„ SAcra Congregatio Indulgantiis, Sacriſque Reliquiis præpoſita ſub dia 16. Februarii 1739.
„ declaravit Indulgantiam Portiunculæ eſſa præciſa
„ affixam diei ſecundæ Auguſti, eamqua incipere
„ a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis ejuſdam
„ diei. Indulgantiam varo quotidianam conceſſam
„ a ſan. mem. Innoc. XII. viſitantibus Eccleſiam
„ Sanctæ Mariæ Angelorum, non eſſa eamdem cum
„ præfata Portiunculæ, & ponendum eſſa lapidem
„ ad latus Portæ Eccleſiæ cum hujuſmodi inſcri-
„ ptiona. Inſuper ex Cauſis notis Sacræ Congraga-
„ tioni, cenſuit prohibendas eſſa quaſcumqua atte-
„ ſtationes, ſeu, ut ajunt, ſchedulas ſolitas diſ-
„ penſari Fidelibus a Raligioſis, ſub pœna excommu-
„ nicationis ipſo facto incurrenda, da quibus om-
„ nibus certiorem fiari voluit Epiſcopum, ut invi-
„ gilet pro executiona: & ad Eminentiſſimum Car-
„ dinalem Præfectum cum Commiſſario Generali ad
„ mantam. Et facta per ma infraſcriptum Secreta-
„ rium da prædictis omnibus Sanctiſſimo Domino no-
„ ſtro relationa ſub dia 25. ajuſdem Menſis, & an-
„ ni, Sanctitas ſua benigna approbavit.

L. Epiſcopus Albananſis Cardinalis Picus Præfectus.
Loco ✠ Sigilli.
Jo. Archiep. Tyri Secretarius.

Paucorum Menſium intervallo pluſquam ſeptem millia hujus Decreti axempla variis in locis edita fuerunt, quæ ipſa Epiſcopus Aſſiſinas ad omnes Archiepiſcopos, & Epiſcopos Italiæ ſtudioſa tranſmiſit, ut nihil dicam da reliquis, quæ per univerſum pena Chriſtianum Orbem ab aliis diſperſa fuerunt. Exinde Patres Obſervantes iterum ubique locorum conviciis, ac dicteriis axcepti, quod Apoſtolica Decreta flocci habentes, pro falſis Indulgentiis, tamquam pro aris, & focis, hactenus dimicaſſent. Ravera tamen improbatum eſt eorum omnibus, quod tantum in aliquibus, & admodum paucis, erat fortaſſe damnandum, qui etiam clanculum, & veluti per cuniculos, non quidam firmitar aſſerendo, ſed ſolum dubitanter, aorum cordium ſanſa aliquando axpromſarant. Quamobrem Obſervantes Pontificam ſupplices adierunt, eumqua humiliter, ut iterum audirentur, expoſtularunt, qui petitis benigne annuit, Cauſſamqua ad ſa avocavit, ſuſpenſo interim relato Decreto, prout Eminantiſſimo Pico, memoratæ Sacræ Congregationis Præfecto, fuit ſignificatum. Na autem interea nova daretur rixandi occaſio, conventum fuit de altiſſimo ſilentio apud noſtros circa *quotidianam* Portiunculæ Indulgantiam, quod ſervandum quoque erat in atteſtationibus, quæ ante Calendas Auguſti Advenis dari ſolant, cum in una ſolemnitatis Portiunculæ dia tam ingenti Populi multitudini illas exigenti dari omnes non poſſint. Utrumque a noſtris adamuſſim præſtitum; prædicantibus tamen ex contraria parta præcitati Decreti obſervantiam, quam Pontifex, ut dixi, ſuſpenderat.

Rebus ita conſtitutis, præcipui PP. Ordinis, qui Romæ erant, planam, atque axactam controverſiæ notitiam habere curarunt, ut inda Eminentiſſimos *Picum* laudatum, & *Paſſeri* Auditoram Sanctiſſimi, quibus ſeduinm Cauſæ examan a Pontifica fuerat commiſſum, de omnibus certiores facerent. Cunctis igitur ab ipſis attante, ac ſerio perpenſis, in eam venira potuerunt ſententiam, neminam ax gravioribus Patribus Conventus Divæ Mariæ Angelorum, aut Provinciæ Seraphicæ (ſi unum, val alterum excipias, qui plus æquo eusjectnris indulgent, præſertim, cum da piis opinionibus agitur) agnoviſſa unquam valuti varam, & lagitimam, aſſertionem da *quotidiana* Indulgentia Portiunculæ, præcipua poſt ſupra enunciatum Decretum 1691. ſi Indulgentiam Portiunculæ diſtinguas ab Indulgentia planaria, quotidiana, & perpetua, quam conceſſit Innocantius XII. fel. record. prout reipſa ſunt diſtinguendæ, cum illa libara ſit ab hujus oneribus, quæ exigit Confeſſionem, Communionem, & Orationem pro hæreſum axtirpationa, Exaltatione Sanctæ Matris Eccleſiæ, & Chriſtianorum Principum pace, ac concordia. Cæterum, ad tollendas controverſias, ad ſeraaandas Puſillorum ſcrupuloſas conſcientias, ad multa alia mala impedienda, & ad augendum ſplendorem, & axiſtimationem illius Sanctuarii, eſſa locum ſupplicationi Sanctiſſimo, pro nova ſaltam talis *quotidianæ* Indulgentiæ Portiunculæ conceſſione.

Momenta autem hæc eſſa videbantur, quæ laudatis

Chronol. Seraph.

Emi-

Eminentiſſimis Patribus expoſuerunt :

I. In hiſtoria, quæ circumfertur hujus Indulgentiæ, narratur Seraphicum Patriarcham petiiſſe a Chriſto Domino plenariam omnium peccatorum remiſſionem pro iis, qui confeſſi, aut ſaltem corde contriti, Eccleſiam illam ingreſſi fuiſſent, idque Chriſtum ei conceſſiſſe, dummodo a ſuo in terris Vicario fuiſſet probatum. Non ergo D. Franciſcus quæſivit dies, aut annos, ſed indeterminate animas Deo : quod cum demum Pontifex Honorius ad unam dumtaxat naturalem diem reſtrinxiſſet, non proinde negatum eſt ejus Succeſſoribus idipſum ad plures quoque dies extendere, intuitu præſertim meritorum Patris Pauperum. (a)

II. Vetuſtiſſimam eſſe, & ab immemorabili, conſuetudinem Populorum pluries ingrediendi, & egrediendi ab Eccleſia Portiunculæ, non ſolum in ſolemnitate Auguſti, ſed in ſingulis anni diebus, pleniſſime conſtat. Quod ſuadere videtur inveteratam eſſe, & quodammodo infixam omnium cordibus, opinionem de quotidiana Portiunculæ Indulgentia. Quod confirmat altera quoque ab immemorabili inducta conſuetudo, adeundi, nimirum, Eccleſiam Portiunculæ in Commemoratione omnium Defunctorum, quo die Populi concurſus æquat pene illum Auguſti, & quidem non alia de cauſa, quam ut Indulgentiam lucrentur pro Defunctis. Hinc non deſunt Teſtamenta ſæculi decimi quinti, hoc eſt ante Bullam *Vaticanam* Leonis X. in quibus Teſtatores illorum locorum imponunt hæredibus onus viſitandi Portiunculam in dicta die, ad lucrandam Indulgentiam pro eorum animabus. Nota tamen rem hoc in loco, ut eſt, narrari : quidquid demum ſit, num iſta opinio gravi, vel levi innitꝫretur fundamento, de quo in præſenti non diſputatur.

III. Rationis momentum exhibere videntur Orthodoxorum Principum ad Innocentium XII. Epiſtolæ, hujuſque Pontificis ad illos reſponſa, quæ loco ſupracitato, nempe Par. I. pag 406. &c. ex integro retulimus. In illis Principes Pontificem precantur, ut dignetur Eccleſiæ Portiunculæ concedere Indulgentiam illam, quam anno 1691. tamquam non legitime probatam, S. Officii Decreto fuerat declarata *ex hactenus deductis non conſtare* ; in his vero, hoc eſt in Reſponſis, inquit Pontifex, ſe eorum Votis, & petitis memorata Conſtitutione benigne indulſiſſe. Qui ergo recenſitas omnes Epiſtolas leget, non autem Breve Innocentianum de quotidiana, perpetua, & plenaria Eccleſiæ Divæ Mariæ Angelorum conceſſa Indulgentia, is profecto ne vel illum quidem dubitabit de extenſa per Innocentium ad ſingulos anni dies Indulgentia Portiunculæ ; & tamen dictum Breve legenti ſtatim ſe offert oppoſitum. Quomodo igitur hæc inter ſe componentur ? Doctiores, & prudentiores dicent id provido, ſapientique conſilio a Pontifice factum ; at vero alii, & quidem majori in numero, inquiunt, talem revera fuiſſe Innocentii mentem, quæ tamen per executores ſatis expreſſa non fuit. Supplicandum itaque Sanctiſſimo pro talis Innocentianæ mentis declaratione, aut pro nova conceſſione, quæ dictorum Principum, & Seraphicæ Religionis votis perfecte reſpondeat, ajebant.

Nec deſunt, addebant, congruentiæ, quæ ad id faciendum Pontificem impellant. In Hiſtoria namque Indulgentiarum P. Amort occurrunt exempla de conceſſa a Romanis Pontificibus Indulgentia Portiunculæ variis Eccleſiis per totam octavam alicujus ſolemnitatis : quod factum intelligas ante Leonem X. & quando Indulgentiæ concedebantur *ad inſtar*. Si hoc privilegium, dicebant, fuit olim conceſſum particularibus Eccleſiis per integrum octiduum ; cur idem limitatum ad unicum dumtaxat diem perpetuo videbimus in Eccleſia Portiunculæ ?

Porrò Summi Pontifices, intuitu meritorum Sancti Patris Noſtri Franciſci, dignati ſunt Plenariam Indulgentiam pro die ſecunda Auguſti extendere ad omnes Eccleſias primi Ordinis, deinde ad illas ſecundi, nempe Monialium, ac tandem ad eas quoque Tertii Ordinis Minorum. Quid mirum, ſi ob eamdem rationem Sedes Apoſtolica Eccleſiæ Portiunculæ, tantopere a Seraphico Patre dilectæ, concederet pro ſingulis anni diebus eam Indulgentiam, quam ad unicum diem reſtrinxiſſe fertur Honorius ?

Deinde, qui præſenter adſuit ſolemnitati Portiunculæ, is non negabit certe, paucos admodum, ob ingentem Populi multitudinem, & temporis brevitatem, confiteri Sacerdoti peccata ſua, ut par eſt, & ut decet ſuſcipientem tale Sacramentum : Quod ſane non contingeret, ſi ad id Fideles tempus opportunum haberent.

Denique, perſpecta ſunt omnibus ſcandala, & mala, quæ evenire ſolent, præſertim die prima Auguſti, in qua, ob limitatam ad unicum diem Indulgentiam, fit tantus Populi concurſus, ut non ſemel plures, & plures interierint, nec hactenus inventa ſint remedia, quibus tuto, ac certo ejuſmodi malis occurratur.

Hæc eſt ſumma eorum, quæ ſupra citatis Patribus Purpuratis expoſita fuerunt, & quibus locum eſſe ſupplicationi Sanctiſſimo videbatur. Additum quoque fuit, in Ordinis defenſionem, pro iis, quæ in nos objecta fuerant coram S. R. C. libercūlos, de quibus ſupra, editos non fuiſſe de licentia Superiorum Ordinis ; ac propterea, ſi quid in illis deprehenderetur, quod Apoſtolicis Decretis adverſaretur, in Indice vetitorum librorum ponerentur, & autore detecto, pro criminis gravitate, puniretur. Quod vero atteſtationes adtinet datas diebus præcedentibus Calendas Auguſti, id verum quidem eſſe, ſed aliter fieri non poſſe ajebant. Nec damnandos Fratres, quod multi advenæ diſceſſiſſent ante ſolemnitatem Auguſti, quaſi per eos obtenta Indulgentia Portiunculæ, vel quia aliqui ex eorum arbitrio abiiſſent ; vel quia peractis, quæ in Brevi Innocentiano decernuntur, nulli dubium eſſe poterat per eos obtentam plenariam ſuorum peccatorum remiſſionem.

Erant inſuper quæ opponebantur, & quibus proinde ſatisfieri oportebat. Ajebant itaque, exinde poſſe deduci neceſſitatem abolendi ſolemnem Proceſſionem, quæ fieri ſolet Calendis Auguſti, & quam ſervandam Sedes Apoſtolica conſtanter ſemper declaravit. Reponebant Proceſſionem adhuc ſervari poſſe, non quidem ad deſignandum initium temporis pro Indulgentia conſequenda, ſed ad augendam ſolemnitatem, & ad mutuam inter Franciſcanas Familias fovendam concordiam. Addebant PP. hac ratione occurri vulgari errori, qui omnium fere mentes occupavit, nimirum per Patres Conventuales ad Portiunculam deferri Indulgentiam, & ex illis, qui acutiores videri volunt, inquiunt, non deferri quidem per ipſos Indulgentiam, ſed Bullam conceſſionis Indulgentiæ, in theca argentea adſervatam, quam Sacer Miniſter Conventualis alba, & Stola indutus portat. Qui certe craſſiſſimus error eſt, & impoſtura enormis, cuicumque demum ſit tanquam cauſſæ adſcribenda,

(a) *Merentur hoc in loco legi verba D. Bernardini Senenſis, qui in Sermone de S. P. N. Franciſco, T. 4. edit. Venetæ 1591. ſerm. 16. ita rem hanc deſcribit* : Tunc Papa reſtrinxit dictam Indulgentiam, quæ erat QUOTIDIANA, ad primam diem Auguſti.

Digitized by Google

benda, de quo tunc Obſervantes pronunciare non audebant; ſed tantum huic malo mederi enixe deprecabantur. (a)

Aliud erat, & quidem longe gravius, quod opponebatur impedimentum, ideſt Eccleſiæ Romanæ diſciplina, ſeu inducta, poſt Lutheri blaſphemies, conſuetudo de non concedendis Indulgentiis liberis, ſed quibus ſit onus Fidelibus injunctum Sacra ſe ſa reficiendi Synaxi, & preces ad Deum ſundendi pro Sanctæ Matris Eccleſiæ indigentiis. Hanc conſuetudinem, ajebant Patres Obſervantes, e Pontifice eſſe invectam, & a Pontifice poſſe quoque relaxari; hanc relaxationem non eſſe novam conceſſionem, quæ poſſet ab aliis in exemplum adduci, ſed tantum extenſionem ejuſdem Indulti, quod per plura ſæcula ante Lutherum in eadem Eccleſia viguerat, & adhuc ſubſiſtit pro die ſecunda Auguſti.

His auditis, & lectis, ac ſedulo perpenſis, Eminentiſſimi Picus, & Paſſeri rem a Nobis non incongruam peti ingenua faſſi ſunt, nec fruſtra id ſperari a Pontifice poſſe, qui, dum in minoribus verſabatur, peramantiſſime jura Ordinis, tanquam Protector, tutatus erat; & ad Summi Pontificatus apicem evectus, eamdem ſibi Ordinis Protectionem retinere clementiſſime fuerat dignatus. Ea ergo omnia fideliter Pontifici exponunt, ſuntque in voto a S. S. benigne precibus Ordinis eſſe annuendum, quæ ſtatim, ut ea de re literæ Apoſtolicæ expedirentur, fertur, mandaſſe.

Hæc dum reſciſcunt PP. Conventuales, Epiſcopus, & Cives Aſſiſinates, clamant in Patres Obſervantes, quaſi hi ruinam illorum, & exterminium moliti fuiſſent. Ad ſuos quiſque eorum Patronos confugit, gratiam injuſtiſſimam, inquiunt, Obſervantes extorſiſſe per Reverendiſſimum Patrem Joſephum Mariam ab Ebora in aula Pontificia præpotentem, ob negotia, quæ adminiſtrabat Regis Luſitaniæ; expoſtulant proinde ante dictarum literarum expeditionem audiri, ac ſimul pollicentur ſe ad oculum oſtenſuros mala, quæ ſub tali Indulto comprehenduntur. Quid minus, quam audiri? Conceditur itaque, ut quæ habent in contrarium dicenda, illa adducant. Interea tamen Patres Conventuales ajunt, admiſſa prædicta gratia, futurum fore, ut templum, & Cœnobium Sancti Franciſci Aſſiſii claudantur, cum unam Portiunculam Fideles ſint deinceps viſitaturi. Idem Aſſiſinates exaggerant, quibus non aliter eorum annona conſumi, ac divendi poſſe videtur, quam per Populi concurſum ad eorum Patriam diebus præcedentibus ſolemnitatem Auguſti. Utrumque falſum, ſi res ſine ulla animi perturbatione conſideretur: qui enim advenæ ad Portiunculam ſe conferunt, iidem Aſſiſium quoque pergunt viſitaturi Corpora Sancti Patris Noſtri Franciſci, & Sanctæ Matris Claræ, quæ in eorum reſpective Eccleſiis, ut pie creditur, adſervantur. At vero Patres Obſervantes dum aliquod ſcriptum ſibi refutandum expectant, Pontifex jam ſenio confectus, in lecto moriturus decumbit, & poſt diuturnos patientiſſime toleratos dolores, ad ſuperos tandem, ut fas eſt putare, migrat.

Eodem tempore Patres Ordinis Valliſoletum ſe transferunt Comitia Generalia celebraturi, quibus abſolutis, Romam novi Superiores veniunt, ſtatum Cauſſæ non plane edocti; novus etiam Pontifex Sanctiſſimus eligitur, quem Deus ſoſpitem, atque incolumem nobis, & univerſæ Eccleſiæ conſervet; ac denique Reverendiſſimus Eborenſis, qui cauſſam egerat, Infulis Portucallenſibus inſignitus, Roma diſceſſit ſicque finis imponitur Cauſſæ, ſed non recurſibus, de quibus infra ſub die 23. Septembris 1741. redibit ſermo.

Chronol. Seraph.

A. R. P. Marcus Antonius Gravoix Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum inſtituitur.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecto Filio Marco Antonio Gravoix Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Recollectorum nuncupatorum Profeſſori.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Religionis zelus, vitæ, ac morum honeſtas aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaria teſtimonio, Nos inducunt, ut te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequamur.

Cum itaque dilectus Filius Gildardus Duſſlos, Frater expreſſe profeſſus, ac Procurator Generalis Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum, ad Provinciam ſuam Sancti Andreæ in Belgio, nonnullorum Religionis ſuæ negotiorum cauſa, profectus, inde propter ſuam ingraveſcentem ætatem, aliaſque corporis infirmitates, quibus obnoxius reperitur, Romam ad munus Procuratoris hujuſmodi obeundum redire omnino, aut vix ſperans, idem Procuratoris Generalis officium ſponte in manibus noſtris dimiſerit & renunciaverit.

Nos, poſtquam dimiſſionem, & renunciationem hujuſmodi admiſeramus, ne propter dimiſſionem, & renunciationem prædictam Fratres prædicti, ob deficientem Procuratoris Generalis præfati in hac Alma Urbe noſtra, aliquod detrimentum patiantur, de idoneo Procuratore Generali Ordinem hujuſmodi providere volentes, audito prius etiam dilecto Filio noſtro Trojano S. R. E. Presbytero Cardinale Acquaviva, Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Com-Protectore, ac de tua Fide, prudentia, integritate, dexteritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confiſi, teque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus dilecti quoque Filii Petri Joannetii de Molina Fratrum præfatorum Vice-Procuratoris Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, te, qui ſicut dictus Petrus Joannetius Vice Procurator Generalis aſſerit, Frater expreſſe profeſſus, ac Sacræ Theologiæ Lector, & Provinciæ Sancti Bernardini in Gallia Recollectorum hujuſmodi ex-Cuſtos, & actualis Secretarius Generalis Procuratoris Generalis exiſtis, *in Procuratorem Generalem Ordinis,*

(a) *P. Marcheſellius Conventualis in libro, cui titulus* Teſoro Sacro *pag. 22. hæc de laudata theca argentea habet:* Si adora la benedizione ſcritta per mano del Padre S. Franceſco in Carta pergamena, e da lui ricavata dal libro de' Numeri al Cap. 6. che incomincia, *Benedicat tibi Dominus &c.* e di preſente ſi porta ogn' anno da un Padre dal Sagro Convento QUANDO PROCESSIONALMENTE SI VA' A PORTARE IL GRAN PERDONO ALLA CAPPELLA DELLA PORTIUNCOLA IL PRIMO D' AGOSTO.

nis, *& Fratrum præfatorum*, uſque ad celebrationem proximi Capituli Generalis, cum omnibus, & ſingulis auctoritate, facultatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, ac Procuratoribus Generalibus in Capitulo Generali electis competentibus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium *eligimus*, *& deputamus*.

Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrio noſtro imponendis pœnis, omnibus, & ſingulis prædicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & perſonis, cæteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut te ad demandatum per præſentes Procuratoris Generalis officium, juxta earumdem tenorem præſentium, recipiant, & admittant, teque recognoſcant, ac tibi in omnibus officium hujuſmodi concernentibus reſpective, pareant, & obediant, faveantque, & aſſiſtant.

Ac decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die decima ſexta Februarii 1739. Pontificatus noſtri anno nono.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Literæ Convocatoriæ ad Capitulum Generale Valliſoleti habendum anno 1740.

FR. JOANNES BERMEJO,

Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordin. Fratrum Minorum Sancti Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Univerſis in Chriſto Jeſu Dilectiſſimis ejuſdem Ordinis Fratribus, tam Superioribus, quam ſubditis, ſalutem, pacem, & Benedictionem a Domino ſempiternam.

EXultandum Nobis, Fratres dilectiſſimi, quod tandem votis noſtris fauſta ſuccedunt. Jam dudum Religio noſtra ſuum, ut noſtis, optaverat celebrare de more Generale Capitulum, idque de anno 1735. celebrandum opportune indixerat, laudandus proinde Reverendiſſimus P. F. Joannes de Soto Seraphici totius Ordinis Sancti Patris Noſtri Franciſci Generalis Miniſter. Verum quemadmodum cogitantis David ædificare Domum Domini laudavit quidem Deus affectum, ob imminentia tamen per circuitum bella, probibuit ædificium, prænuntians, quod filius ejus poſt ipſum in ſolio Regni ſeſſurus, toti ſuæ cœlitus immiſſa pace ditioni, religioſum opus perficeret: ita non abſimili, inſcrutabili licet Dei judicio, eveniſſe putandum videtur, ut excitatis inter Chriſtianos Principes bellorum motibus, Generalia Comitia, quæ Prædeceſſor Noſter celebranda duxerat, ſuperno motus inſtinctu Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Divina Providentia Papa XII. prorogari, ac differri mandaret; indeque compoſitis optatiſſima pace diſſidentium rebus, Nobis, qui præfato Prædeceſſori, ac Patri Noſtro, cujus memoria in benedictione ſit, in Generali totius Ordinis Miniſteriatu, nullis tametſi noſtris ſuffragantibus meritis, ſucceſſimus, convocanda, ac, Deo favente, etiam celebranda contingerent.

Contigit plane deſideria Noſtra differri, dilata creſcere, creſcentia vero poſtmodum cum exultatione capere, quod impleantur, cum Sanctiſſimus Pontifex, idemque Clementiſſimus Ordinis Noſtri Protector, quem Deus, ad totius Chriſtianæ Reipublicæ, & Ordinis Noſtri bonum, incolumem diutiſſime ſervet, Capitulum Generale, quod ſalutari providentiæ conſilio ad ſuum, Sanctæque Sedis Apoſtolicæ beneplacitum differri præceperat, tranſmiſſis deinde Nobis literis Eminentiſſimi, ac Reverendiſſimi Domini Cardinalis Firrao Sanctitati Suæ ſtatus a ſecretis, Pontificiæ voluntatis placitum, & oraculum, Itidemque eximium in Nos, atque Ordinem Noſtrum paternæ ſuæ ſolicitudinis, ac benevolentiæ argumentum de die 5. Aprilis anni præteriti 1739. exhibentibus, vobis quamprimum denuntiari, atque opportuno tempore celebrari poſſe, benigne conceſſit, atque mandavit. Superatis poſtremo, longe ſerius optaveramus, quibuſdam ulterioris dilationis occurſibus, Generale Capitulum totius Noſtri Seraphici Ordinis in Vigilia Pentecoſtes anni venturi, ſcilicet milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi, die vero quarta Junii in Conventu Sancti Patris Noſtri Franciſci Civitatis Valliſoleti, Almæ Noſtræ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Regni Caſtellæ, celebrandum, tenore præſentium indicimus, & convocamus, indictumque, & convocatum vobis omnibus, & ſingulis promulgamus, ſignificamus, & denuntiamus. Quapropter præſentium literarum vigore citamus, & vocamus omnes, & ſingulos de jure, aut conſuetudine convocandos, videlicet Reverendiſſimos Patres Vice-Commiſſarios Generales Ultramontanæ Familiæ; Reverendiſſimos Patres ex-Commiſſarios Generales; RR. Admodum PP. Procuratorem Generalem Ordinis; Commiſſarium Generalem Romanæ Curiæ; Procuratores Generales tam Reformatorum, quam Recollectorum, & Diſcalceatorum; ac Definitores Generales utriuſque Familiæ; Noſtros Secretarios Generales Ordinis; ſingulos Miniſtros Provinciales, & Cuſtodes omnium Provinciarum, ac ab eis independentium Cuſtodiarum, tam primi, quam Tertii Pœnitentium Ordinis, ex utraque Familia, Nobis ſubjectarum; Sacri Montis Sion Guardianum, utpote Terræ Sanctæ Cuſtodem; Magni Conventus Noſtri Pariſienſis Guardianum, ac cæteros demum omnes, & ſingulos in Generalibus Ordinis noſtri Comitiis ſuffragandi jus habentes; præcipientes eorum cuilibet cum ſanctæ obedientiæ merito, & ſub pœnis in noſtris Conſtitutionibus expreſſis, quatenus ad ipſum Generale Capitulum (niſi vera, ac legitima, fide, digniſque teſtimoniis comprobata, & a Generali Definitorio mox iterum approbanda cauſſa,

præ-

præpediantur) opportuno tempore proficiſci contendant, & die (ad minus) ultima menſis Maii ejuſdem anni, ad Conventum Capitularem perſonaliter compareant (exceptis Reverendiſs. Patr. Definitorii Generalis, qui una cum Sociis ingredientur, quando ipſis bene viſum erit) Ut autem confuſioni, quæ ex Fratrum multitudine oriri poſſet, occurramus, ſtatutis Generalibus adhærentes, ſub pœna privationis ſuffragii præcipimus, ut Miniſter, ſeu Pro-Miniſter, & Cuſtos uniuſcujuſque Provinciæ ſimul ad Capitulum Generale iter faciant, cum uno tantum Socio Religioſo pro utroque, unoque Tertiario, ſeu Donato, qui Sindici Apoſtolici ſubſtitutus ſit, ad neceſſarias expenſas in itinere faciendas. Supradictoſque omnes hortamur in Domino, ac pro Noſtri muneris debito monemus, ut in itinere, euntes, & redeuntes ſic graviter, modeſte, religioſe, ac decenter incedant, & exemplariter ſe habeant, veluti Religioſos pauperes, Sanctiſſimique Patris Noſtri ſectatores decet, & Inſtitutum Evangelicum, quod ſancte profitentur, vel maxime poſtulat. Præter prædictos, & illos, quibus a Nobis fuerit conceſſa ſpecialis licentia, nemo ad præfata Comitia pergere audeat, ſub pœna Apoſtaſiæ eo ipſo incurrenda, quam etiam intimamus Vocalibus ipſis, qui curioſitatis, aut negotiorum cauſa, viam rectam pro Capitulari præſcripto Conventu notabiliter derelinquent. Nihil in Provinciis, juxta Ordinis ſtatuta, prorſus innovetur, donec ad proprias Miniſtri, & Cuſtodes reverſi fuerint; ſi ſecus fiat, id nullius valoris, aut momenti ab omnibus habeatur. Provinciarum Cuſtodes, ut ſui muneris debito reſpondeant, juxta antiquam Patrum Noſtrorum laudabilem conſuetudinem, nec non Ordinis Noſtri Conſtitutiones, Conventuum, tam Fratrum, quam Monialium nomina, eorumdem viventium, & a poſtremo Generali Capitulo Defunctorum numerum, præcipue qui ſpecialis exemplaritatis nota, vitam cum ſigno ſanctitatis clauſerunt, nomina, & qualitates Fratrum inter infideles, vel ad ſervitium Terræ Sanctæ actu degentium; operum, quæ vel nuper impreſſa fuere, vel Typis committenda parantur; notabilium quorumcumque laudabili memoria dignorum, quæ a præterito Capitulo Generali in propria uniuſcujuſque Provincia, poſt exactam adhibitam diligentiam, accidiſſe compertum fuerit; ac tandem cœterorum omnium, quæ de jure, aut conſuetudine ad Capitula Generalia deferri ſolent, fidele teſtimonium, authenticamque fidem ſecum habere meminerint. Similiter, ſub pœna privationis officii, omnibus Commiſſariis Terræ Sanctæ injungimus, ut computus eleemoſynarum ad eam pertinentium, & fidelis illarum adminiſtrationis documenta, ad ſtatutorum præſcriptum, per eoſdem Patres Cuſtodes reſpective tranſmittant. Demum his noſtris literis receptis, ac ſolemniter in ſingulis Provinciarum Conventibus promulgatis, ſicuti fieri mandamus, preces ſine intermiſſione ad D. O. M. fiant pro felici Capituli ſucceſſu, ut miſericors, & miſerator Dominus talem Noſtræ Seraphicæ Religoni provideat Prælatum, qui eam verbo, & exemplo recte gubernet, regatque, & proſperum omnium agendorum eventum concedere dignetur. Quapropter a Paſchate Reſurrectionis Domini ejuſdem anni, uſque ad diem electionis, qualibet quinta feria ſolemni feſto non impedita, in ſingulis Conventibus Miſſa de Spiritu Sancto decantetur, & a cunctis Sacerdotibus in Miſſis privatis de eodem Collecta dicatur. In Choro autem poſt Matutinas, & Veſpertinas horas, ac Miſſam Conventualem, quotidie dicatur Hymnus *Veni Creator Spiritus*, cum Antiphonis, & Orationibus de Spiritu Sancto, de Immaculata Virginis Conceptione, & de Beatiſſimo Patre Noſtro Franciſco. Ab Aſcenſione inſuper Domini ſolemnes Proceſſiones per Eccleſias, & Clauſtra, Litanias Sanctorum decantando, fiant. In ipſa autem Vigilia Pentecoſtes, omnes peccata ſua confiteantur, quos Patres Confeſſarii, noſtra plenaria auctoritate, poſſint abſolvere, nedum a caſibus, verum etiam a cenſuris Nobis reſervatis. Sacerdotes celebrent, alii Sacramentum Euchariſtiæ valde mane recipiant, in quo pariter Sacrum de Spiritu Sancto, & Proceſſio, ut ſupra, fiant. Omneſque ad Dominum fervoroſe recurrant, ipſum deprecantes, ut quæ agenda ſunt, ad ſui laudem, & honorem, Noſtræ Religionis incrementum, ad animarum ſalutem, totiuſque Eccleſiæ Sanctæ utilitatem, præveniendo aſpiret, & adjuvando proſequatur.

Datum in hoc Noſtro Regali Sancti Franciſci Curiæ Matritenſis Conventu die 21. Februarii 1739.

F. Joannes Bermejus Miniſter Generalis.

De mandato P. S. Rmæ
F. Bonagratia ab Alexandria
Secret. Generalis Ordinis.

Quoniam vero in ejuſmodi Literis expreſſa facta non fuerat mentio Reverendiſſimorum PP. Joſephi Mariæ ab Ebora, & Coſimi a Monte Miniajo, ideo, habito recurſu ad Pontificem, prodiit ſequens

DECRETUM.

„ EX audientia Sanctiſſimi die 18. Aprilis 1739.
„ Sanctiſſimus mandavit publicari literas Cita-
„ toriales pro convocatione Capituli Generalis Mi-
„ norum Sancti Franciſci per Patrem Generalem
„ Ordinis expeditas ſub die 21. Menſis Februarii
„ præſentis anni; ita tamen, quod eædem nullum
„ præjudicium inferant, neque inferre valeant ad
„ quoſcumque effectus Patri Joſepho ab Ebora Ex-
„ Miniſtro Generali, ac Patri Coſimo a Monte Mi-
„ gnano ex-Vice-Commiſſario Generali: præſenſque
„ Sanctitatis Suæ Oraculum per Patres Vice-Com-
„ miſſarios Generales in ſuis literis Citatorialibus pu-
„ blicandum eſſe juſſit.

M. Cardinalis Paſſeri Pro-Auditor.

EPISTOLA ENCYCLICA

A. R. P. Commiſſarii Generalis Curiæ ad omnes Obſervantes Provincias Ciſmontanas, quibus ſignificatur præceptum Sacr. Congregat. ſuper Diſciplina Regularium, de omnino exponendo Laicis Cathechiſmo in ſingulis Conventibus.

CON replicato biglietto, uno in data de' 10. e l'altro in data de' 26. dello ſcorſo Meſe di Febbrajo, mi comanda premuroſamente la Sagra Congregazione ſopra la Diſciplina Regolare, che in corriſpondenza del Decreto emanato nell'anno 1709. Io faccia ſentire, ed ordini da ſua parte alle Provincie, che aſſolutamente in ogni Convento, ed in giorno di Domenica ſi ſpieghi il Catechiſmo a Religioſi Laici, avendo ſu di ciò la medeſima Sagra Congregazione delle notizie, che l'hanno obbligata a dar queſt' ordine. Pertanto, n' avvan-

zo a V. P. M. R. le dovute premure, affinche reſti ubbidita la Sagra Congregazione, ed adempiuto con ciò al dovere, che ci aſſiſte. Si contenti tenermi avviſata della eſecuzione, e deputazione di un Sacerdote per ogni Convento a tal' effetto, dovendoſi portatus prontamente i riſcontri alla detta Sagra Congregazione. E mi raffermo.

D. V. P. M. R.

F. Gaetano di Laurino
Commiſſ. Gener. di Curia.

EXtat Avenione in Eccleſia Fratrum Minorum Recollectorum erecta Congregatio Sororum Tertii Ordinis ſub eorumdem Fratrum directione. Cum quatuor ex illis fuerint juſtis de Cauſis per Patrem Provincialem a Congregatione expulſæ, favente eis Archiepiſcopo, aliam Congregationem Tertii Ordinis fundare tentarunt in Eccleſia Monialium Sanctæ Claræ ejuſdem Civitatis, eamdemque Archiepiſcopo probante, percipere quædam Legata præſumpſerunt relicta olim Sororibus Tertii Ordinis. Quare delata Cauſſa ad Sac. Congregat. Epiſcop. & Regular. hæc demum ita decrevit.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Sancti Clementis Ponente, auditis Vice-Legato, & Archiepiſcopo Avenionen. ac re undique mature perpenſa, decrevit, & declaravit competere privative Sororibus Tertii Ordinis inſtitutis apud Fratres Minores Recollectos jus percipiendi legata ipſis relicta, & abolendam novam Congregationem ejuſdem Tertii Ordinis in Eccleſia Sanctæ Claræ nuper erectam. Romæ 12. Junii 1739.

J. Card. Firrao.

Loco ✠ Sigilli.

C. Archiepiſc. Damiat. Secret.

Indulgentia Plenaria Perpetua in Feſto BB. Martyrum Japponenſium.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjunctæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut cœleſtium munerum theſauros diſpenſationi noſtræ a Domino creditos erogemus, cum ad augendam in Terris Sanctorum in Cœlis cum Chriſto regnantium venerationem, excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum ſalutem, ſperamus in Domino profuturum. Supplicationibus itaque dilecti Filii Michaelis Angeli a Gallipoli, Procuratoris Generalis Ciſmontanæ Familiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de omnipotentis Dei miſericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi: omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum, & Monialium dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam impoſterum erigendis, die quinta menſis Februarii, in qua recolitur memoria Martyrii Sanctorum viginti trium Martyrum Japponenſium ejuſdem Ordinis, nempe Petri Baptiſtæ, & Sociorum, a primis Veſperis, uſque ad occaſum ſolis diei, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam; Monialibus vero ſupradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet Monaſterio nunc, & pro tempore degentibus, vere pariter pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, quæ ſuam reſpective Eccleſiam in die prædicto viſitaverint, &, ut præfertur, oraverint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Julii 1739. Pontificatus noſtri anno nono.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Revocatur Breve Apoſtolicum, quo Pater Elzearius Delom, Recollectus Gallus inſtituebatur Diffinitor Generalis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Superiorum, & Fratrum Provinciarum Galliæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci Recollectorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod cum alias dilectus etiam filius Elzearius Delom, Frater expreſſe profeſſus Provinciæ Sanctiſſimi Sacramenti ſupradicti Ordinis, ſuplices preces Nobis porrexiſſet, in quibus exponebat ſe Ex-Definitorem exiſtere, & alias Sacræ Theologiæ Lecturam, & pluries Guardiani primi Conventus dictæ Provinciæ officium exercuiſſe, necnon in Capitulo Generali dicti Ordinis tunc temporis Mediolani celebrato tamquam Pro-Miniſtrum Provincialem interfuiſſe, ac tunc in humanis agenti Joanni de Soto Miniſtro Generali dicti Ordinis, ac tunc exiſtenti Commiſſario Generali pro Familia Ultramontana, ſupplicem libellum exhibuiſſe, per quem demonſtrabatur jus Provinciæ præfatæ competens ad petendum, & conſequendum in eodem Capitulo Generali Definitoriatum Generalem dictis Fratribus Recollectis Galliæ conceſſum, necnon præfatum Joannem Miniſtrum Generalem, non ſolum ſupplicem libellum præfatum approbaſſe, verum etiam validiſſimis, quibus conſtabat rationibus, devictum, expreſſe inſuper promiſiſſe ſe omnes vires, ac ſtudium adhibiturum fore in eum finem, quem æquum, & conſentaneum juribus dicti Ordinis agnoſcebat, prout reipſa præſtitit, quamvis aliter eveniſſet. Cupiebat propterea dictus Elzearius, in præmium Religioſorum laborum ſuorum, quod, ut præmittitur, non obtinuerat, nempe Definitoriatum Generalem pro Recollectis Nationis Gallicæ, per Nos ſibi concederetur. Nos ſupplicationibus ejuſdem

Elzea-

Digitized by Google

Elzearii nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, eumdem Elzearium pro Recollectis Nationis Gallicæ Definitorem Generalem, pro ſexennio immediate ſequenti, cum voto in Capitulo Generali proxime celebrando, ac aliis omnibus, & ſingulis facultatibus, præeminentiis, prærogativis, auctoritate, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, auctoritate Apoſtolica conſtituerimus, & deputaverimus, & alias, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 25. Februarii 1734. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod vix notitia dictarum literarum, & expoſitionis in illis factæ, ad Exponentes præfatos allata, omnes mirati fuerint præfatum Elzearium talem, ac tantam falſitatem repreſentare potuiſſe; ſiquidem annis 1664. & 1670. Provincia Sanctiſſimi Sacramenti hujuſmodi duos ſucceſſive habuerat in Ordine Definitores Generales, & ab illo tempore uſque ad Capitulum Generale prædictum, ex aliis novem ejuſdem Ordinis Provinciis, quæ in Gallia reperiuntur, una quidem Provincia duos, quinque vero Provinciæ unum tantum, tres denique aliæ Provinciæ nullum adhuc omnino Definitorem Generalem habuerant: unde licet adhuc decem Capitula Generalia celebrarentur, in quibus Definitoriatus Generalis Recollectorum hujuſmodi bis daretur eis Provinciis, quæ illum nondum habuerant, & ſemel aliis, quæ unica vice illum conſecutæ fuerunt, memorata Provincia Sanctiſſimi Sacramenti nullum juſtæ querelæ motivum haberet; ac propterea ipſi Exponentes, cum literæ prædictæ executioni, ob Capituli Generalis ejuſdem Ordinis dilationem, nondum demandatæ fuiſſent, plurimum deſiderabant, ut literæ ipſæ, utpote ſuper falſis expoſitis conceſſæ, & omnibus Provinciis prædictis, imo, & univerſo Ordini hujuſmodi præjudiciales, revocarentur: eadem Congregatio Cardinalium ea ſuper re edidit Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reve-
„ rendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardina-
„ lium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum,
„ & Regularium præpoſita, ad quam Sanctiſſimus
„ Dominus Noſter ſupplicem libellum remiſit, cum
„ facultatibus neceſſariis, & opportunis, referente
„ Eminentiſſimo Gotti Ponente, attentis relationi-
„ bus Eminentiſſimi Aquaviva præfati Ordinis apud
„ Sanctam Sedem Protectoris, & Patris Procuratoris
„ Generalis, prævia quoque ſignificatione facta, de
„ mandato ipſius Sacræ Congregationis, Patri Elzea-
„ rio Delom per R. P. D. Lercari, ut deduceret ju-
„ ra ſua, ac re undique mature perpenſa, cenſuit re-
„ ſcribendum, prout reſcripſit. *Conſulendum Sanc-*
„ *tiſſimo pro revocatione Brevis*. Romæ 3. Julii
„ 1739. Et ex audientia Sanctiſſimi habita per infra-
„ ſcriptum D. Secretarium ſub die 17. ejuſdem
„ Menſis Julii, Sanctitas Sua benignè annuit pro re-
„ vocatione enunciati Brevis. Romæ &c...

I. Cardinalis Firrao.

C. Archiepiſcop. Damiatæ Secret.

Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut dicti Exponentes Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent; Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac conſtitutionem, & deputationem dicti Elzearii in Definitorem Generalem pro Recollectis Nationis Gallicæ a Nobis, ut præfertur, factas, expeditaſque deſuper memoratas noſtras literas prædictas, cum omnibus, & ſingulis in eis pariter contentis, auctoritate, & tenore præfatis revocamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus.

Decernentes pariter eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, alioſque quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Auguſti 1739. Pontificatus noſtri anno Decimo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Beatus Joannes de Dukla confirmatur Com-Protector totius Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuaniæ, cum Officio, Miſſa, & Octava.

DECRETUM.

Non minus piis Sereniſſimi Auguſti III. Regni Poloniæ, magnique Ducatus Lithuaniæ Regis precibus, quam enixis Eminentiſſimi Epiſcopi Cracovienſis, Reverendiſſimi Archiepiſcopi Leopolienſis, Epiſcopi Culmenſis, nec non eorumdem Capitulorum Cathedralium, omniumque Populorum totius præfati Regni, ac denique univer-

univerſæ Seraphicæ Religionis inſtantiis, Sanctiſſimo Domino noſtro Clementi Papæ XII. ſuper confirmatione electionis Beati Joannis de Dukla Ordinis Minorum Obſervantium Sancti Franciſci in Compatronum principalem totius Regni Poloniæ, & magni Ducatus Lithuaniæ, in illius conſilio generali factæ, & ſuper conceſſione Officii, & Miſſæ ſub ritu duplici primæ Claſſis cum Octava, ac etiam translatione diei Feſti ejuſdem Beati ad Dominicam nonam poſt Pentecoſtem, vel ad aliam Dominicam, ſuppliciter porrectis, aliiſque a Sanctitate ſua ad Sac. Rituum Congregationem remiſſis; Sacra eadem Congregatio, referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Pico, audito quoque R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore: reſcribendum cenſuit, prævia Sanatione quorumcumque defectuum, & ſignanter defectus Electionis per vota ſecreta, pro confirmatione electionis dicti Beati Joannis de Dukla in Principalem Compatronum totius Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuaniæ: nec non indulſit, ut totus Clerus Sæcularis, & Regularis ejuſdem Regni, & magni Ducatus, illius Feſtum quotannis 19. Julii de præcepto celebret, & Miſſam, ac officium recitet ſub ritu duplici primæ Claſſis cum Octava, ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro placuerit. Die 5. Septembris 1739.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis eidem Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas ſua benigne annuit. Die 21. ejuſdem Menſis, & Anni 1739.

G. Cardinalis de Marinis Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſolym. Secret.

Confirmatur Breve Urbani VIII. circa Provinciam Sancti Antonii Diſcalceatorum in Luſitania, & extenditur ad Provinciam Sancti Antonii in Braſilia eorumdem Fratrum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit Dilectus Filius Emmanuel à Reſurrectione, Frater expreſſe profeſſus, nec non Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Antonii in Braſilia Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, quod aliàs, ut nonnulli abuſus, qui in Provinciam Luſitaniæ Sancti Antonii ejuſdem Ordinis, ex qua primodicta Provincia diſmembrata fuit, irrepſerant, tollerentur, emanarunt a felic. record. URBANO Papa VIII. Prædeceſſore noſtro quædam literæ in ſimili forma Brevis expeditæ tenoris ſequentis, videlicet:

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Berardus de Martyribus Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Antonii Ordinis Minorum Sancti Franciſci Reformatorum nuncupatorum Regni Portugalliæ, quod permulti dictæ Provinciæ Fratres Reformati hujuſmodi ad illius Prælatos Superiores recurſum habent, ut ab eis licentias ſeſe ad ſtudendum extra dictam Provinciam conferendi obtineant, non ſine gravi aliorum Fratrum Reformatorum ejuſdem Provinciæ, in qua ſunt ſtudia, detrimento, & perturbatione. Quoniam vero, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ignari licentias hujuſmodi procurant, quo licentius, & liberius vivant, & cum maximo Ordinis eorumdem Fratrum Reformatorum dedecore poſtmodum in eodem habitu incedunt: Nobis propterea idem Berardus Miniſter Provincialis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune, ut infra, providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eumdem Berardum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis &c. hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod de cœtero nullus dictæ Provinciæ Frater Reformatus hujuſmodi extra eamdem Provinciam ſtudendi cauſa, abſque pro tempore exiſtentis dictæ Provinciæ Miniſtri Provincialis licentia, & conſenſu, ſe ſe conferre ullatenus poſſit, ſub excommunicationis pœna eo ipſo incurrenda, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium interdicimus, & prohibemus. Volentes, & expreſſe mandantes, ut in eventum, in quem aliquis Frater Reformatus hujuſmodi literas Apoſtolicas ad hunc effectum obtinuerit, & habeat, ille eidem Provinciæ, in qua ſtudebit, incorporetur, & habitum præfatæ dumtaxat, non autem illius, in qua prius erat, Provinciæ, geſtari ſolitum deferat, dictæque prioris Provinciæ, è qua exivit, habitum præteritum reaſſumere, & in ea amplius recipi nequeat. Ac decernentes præſentes literas &c. validas &c. Non obſtantibus Conſtitutionibus Apoſtolicis &c. Quibus omnibus, & ſingulis &c. cœteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Decembris anno 1642. Pontificatus anno vigeſimo.

M. A. Maraldus.

Quoniam autem dicti abuſus de præſenti in primo dicta Provincia vigent, & nonnulla inconvenientia, & incommoda experiuntur, ipſe Emmanuel Miniſter Provincialis eaſdem literas, ad favorem dictæ Provinciæ Luſitaniæ a præfato Urbano Prædeceſſore editas, ad ſuam Provinciam per Nos extendi pluri mum deſiderat. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur, Nos igitur ipſum Emmanuelem Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes &c. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, ad quos ſupplicem libellum nobis porrectum remiſimus, conſilio, præinſertas ejuſdem Urbani Prædeceſſoris literas, ad favorem Provinciæ Luſitaniæ ejuſdem Ordinis, ut præfertur, editas, ac in illis diſpoſita, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ad eamdem Provinciam Sancti Antonii in Braſilia extendimus pariter, & ampliamus: decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere &c. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores &c. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Provinciæ, & Ordinis &c. quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter &c. cœteriſque contrariis quibuſcumque,

Ve-

Digitized by Google

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Septembris 1739 Ponticatus noſtri anno decimo.

D. Card. Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Illuſtriſſimus ac Reverendiſſimus P. Garcia declaratur Præſes Capituli Generalis Valliſoletani.

CLEMENS PAPA XII.

Venerabilis Frater, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

GEneralium Comitiorom celebratio, quæ juxta præſcripta cuilibet Religioſo Ordini ſtatuta, poſt aliquod annorum ſpatium haberi debet, quantum Regulari obſervantiæ conferat utilitatem, non eſt cur pluribus explicemus. Quamobrem inter graviſſimas Sacroſancti Apoſtolatus ſolicitudines, per Nobis moleſtum accidit, quod cum Capitulum Generale totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci tam de Obſervantia, quam Reformatorum, Excalceatorum, Recollectorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum, cujus protectionem, ac tutelam Nobis, dum Cardinalatus honore fungebamur, demandatam, in hac etiam ſuprema Apoſtolicæ Cathedræ procuratione, pro Paterna, qua inclytum Ordinem hujuſmodi ſemper proſecuti ſumus, & proſequimur, charitate, retinere voluimus, in Vigilia Pentecoſtes anni 1735. convocandum, celebrandumque eſſet, propter nonnullas calamitates, & difficultates, juſtaſque cauſas convocari, ac celebrari non poſſet, illud prorogare, ac differre debuimus, prout per alias Noſtras in ſimili forma Brevis die 25. Septembris 1734. deſuper expeditas literas, ad Noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis beneplacitum prorogavimus, ac diſtulimus. Etſi autem ablatis, ſuperatiſque omnibus impedimentis, Capitulum Generale hujuſmodi, per alias itidem Noſtras in ſimili pariter forma Brevis die 8. Aprilis 1737. datas in Vigilia quoque Pentecoſtes anni 1738. proxime elapſi, convocandum, celebrandumque indixiſſemus, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac in virtute Sanctæ Obedientiæ, omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, injungimus, & mandamus ut nullo pacto amplius prorogetur, ac differatur. Ut autem, quæ ad rectum prædicti Ordinis regimen, decus, & utilitatem pertinent, conjunctis omnium, quorum intereſſet, ſtudiis in Capitulo Generali hujuſmodi in Civitate Valliſoletana celebrando, ut præmittitur, cognoſci poſſint, ipſumque Capitulum Generale recte, & feliciter ad Dei gloriam celebretur; te, qui alias Miniſtri Generalis ejuſdem Ordinis munere laudabiliter functus fuiſti, de cujus prudentia, integritate, & Religionis Zelo plurimum in Domino confidimus, in præfato Capitulo Generali, Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis præfatæ nomine, Præſidentem cum authoritate, facultatibus, juriſdictione, honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, authoritate Apoſtolica tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus; Teque in Domino hortamur, & monemus, ut Capitulum Generale prædictum fideliter regere, ac in illo omnia, quæ ad proſperum Fratrum dicti Ordinis regimen, & gubernium pertinent, juxta Conſtitutiones dicti Ordinis a Sede præfata confirmatas, decerni, ſtatui, & ordinari cures, & facias. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ dilectis filiis ejuſdem Ordinis Superioribus, Fratribus, & perſonis, ac præſertim Vocalibus in dicto Capitulo Generali congregatis, aliiſque, ad quos pertinet, ut te in ejuſdem Capituli Noſtro, & Sedis præfatæ nomine Præſidentem reverenter ſuſcipiant, tibique in omnibus ad Præſidentis hujuſmodi Officium pertinentibus pareant, & obediant, faveantque, & aſſiſtant, tuaque ſalubria monita, & mandata humiliter ſuſcipiant, & efficaciter adimplere procurent.

Chronol. Seraph.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Novembris 1737. Pontificatus Noſtri anno decimo.

D. Card. Paſſioneus.

ROMANA

Juris aſſiſtendi in Cappella Pontificia.

,, CUm de anno 1658. a Curia diſceſſiſſet Procu-
,, rator Generalis Ordinis Sancti Franciſci de
,, Obſervantia Hiſpanias petiturus, ut ibi in Ca-
,, pitulo Generali ſuæ adminiſtrationis redderet ra-
,, tionem, eidemque mox uti Procurator Ordinis ad
,, futuram uſque novi Procuratoris deputationem in-
,, tereſſe, & vocem in electione Generalis Miniſtri
,, Ordinis tradere poſſet, ab Eminentiſſimo Domino
,, Cardinali Protectore per literas ejus Patentes ad
,, negocia in Curia Romana gerenda deputatus fuit
,, Procurator Generalis Pater Frater Joannes Eslne-
,, nan de Hibernia. Orta fuit igitur controverſia in-
,, ter ipſum, & Procuratorem Generalem Ordinis
,, Minorum Conventualium, unoquoque eorum cen-
,, ſente in Pontificiis functionibus, privative quoad
,, alium, ſibi locum competere. Et manutento per
,, Cæremoniarum Magiſtros in Cappella Procuratore
,, Generali Ordinis Minorum Conventualium, ſuper
,, quo nulla dari poterat ratio dubitandi, an eſſet
,, verus, & primarius Procurator Generalis Ordinis,
,, Sacra Rituum Congregatio, utriuſque rationibus audi-
,, tis, ſub die 16. Martii Anno 1658. reſcripſit. -- Ma-
,, nutenendum eſſe Procuratorem Conventualem in
,, quaſi poſſeſſione [illegible]cedendi ad Cappellam, in eaque
,, functionibus [illegible] interveniendi, ex quo præ-
,, fatus Pro[illegible]rum non fuerit primarius
,, Procurator [illegible] qualis erat Procurator ab Ur-
,, be profectus [illegible] Cæremoniarum Magiſtris exe-
,, qui mandavit [illegible] Nuper [illegible] occaſione diſceſſus
,, ab Urbe. Patris Bernardi Monterde Procuratoris
,, Generalis Minorum de Obſervantia, cum orta fue-
,, rit iterum controverſia inter Patrem Magiſtrum

 Joan-

„ Joannem Baptiſtam Minucci Procuratorem Generalem Ordinis Minorum Conventualium, & Patrem Joannem Valaſco Ordinis Minorum de Obſervantia Procuratorem Generalem deputatum ex Ordine Sanctiſſimi, mediante ſpeciali Epiſtolio Secretariæ ſtatus, ſuper jure Aſſiſtendi in Cappella Pontificia, eaque de Mandato ejuſdem Sanctiſſimi ad Sacram Rituum Congregationem delata. Sacra eadem Congregatio, utraque parte in ſcriptis, & in voce informante audita, viſiſque juribus hinc inde deductis, matureque perpenſis, ad relationem Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Gotti Ponentis, reſcribendum cenſuit - Servetur omnino ſupradictum Decretum diei 16. Martii 1658., & amplius; Et ita &c. die 23. Januarii 1740.

F. Jo. Antonius Cardinalis Guadagni Pro-Præfectus.

T. Patriarch. Hieroſolym. Secret.

MAJORICEN.

„ Cum de Menſe Novembris Anni 1738. PP. Ordinis Prædicatorum Conventus Sancti Dominici Civitatis Palmæ Regni Majoricæ prælo dediſſent quaſdam Concluſiones publice defendendas, ac Beatæ Luciæ de Narnia Moniali ejuſdem Ordinis dicatas, cum impreſſione in Fronteſpitio ejus Imaginis ſtigmatizatæ, ideſt cum quinque ſtigmatibus cruentis, patentibus, & viſibilibus in manibus, pedibus, & latere, queve in dedicatoria narrabantur fuiſſe a dicta Beata coram Imagine Chriſti Domini Crucifixi orante, & acerbiſſimam illius Paſſionem meditante, divinitus habita; inſurrexerunt PP. Ordinis Minorum de Obſervantia Sancti Franciſci ejuſdem Civitatis, & Regni, qui prætendentes vetitum eſſe, ſignanter a nonnullis aſſertis Bullis Sixti Papæ IV. depingi, & imprimi facere Imagines aliorum Sanctorum, & Sanctarum, Beatorum, & Beatarum, excepta figura Sancti Franciſci de Aſſiſio, cum ſtigmatibus, abſque licentia, & approbatione Sedis Apoſtolicæ, inſtiterunt coram Reverendiſſimo Epiſcopo Majoricen. pro ſuſpenſione dictarum Concluſionum, & Imaginis Beatæ Luciæ, ejuſmodique inſtantiæ annuens præfatus Epiſcopus, die 25. Novembris dicti anni 1738. edidit Decretum ſuſpenſivum earumdem Concluſionum, & Imaginum, ſub pœna excommunicationis comminatæ in enunciatis aſſertis Bullis Sixti IV. quouſque aliter decideretur per Judices competentes. Interpoſita appellatione ad Sanctam Sedem per Patres Dominicanos a præfato Decreto, Cauſaque delata ad Sacrorum Rituum Congregationem, propoſitum in ea fuit per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Cardinalem Bellugam, in Ponentem electum de conſenſu Partium, infraſcriptum dubium coram eodem prius in contradictorio judicio concordatum, ſcilicet:

„ *An licitum fuerit depingere, & imprimere Imagines Beatæ Luciæ de Narnia Monialis Ordinis Sancti Dominici cum ſtigmatibus cruentis, patentibus, & viſibilibus in manibus, pedibus, & latere, eaſque publice in Eccleſiis, aliiſque locis expoſitas retinere in caſu, & ad effectum, de quo agitur?* eoque plene diſcuſſo, & examinato, ſua jura deducentibus in ſcriptis, & in voce, tum a PP. Dominicanis, tum PP. Minoribus Obſervantibus Sancti Franciſci; Sacra eadem Congregatio unanimi EE. PP. voto reſcribendum eſſe cenſuit: *Affirmative*. Hac die 23. Januarii 1740.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſolymitanus Secr.

Hæ duæ ſententiæ, quæ prodiere uno, eodemque die, non ſine gravi Seraphici decoris detrimento, cautiores reddere debent Officiales Generales Curiæ, ne permittant ejuſmodi cauſſas introduci, de quibus jure, ac merito dubitari poteſt deciſio contraria. Potiſſima namque ratio, quæ pro prima nobis favere videbatur, erat Decretum Capituli Generalis Mediolanenſis, in cujus tamen Actis Typis traditis non extat, quo ſtatuebatur, ut Roma diſcedente Procuratore Generali Ordinis occaſione Comitiorum Generalium, ſtatim ille officio ſuo functus cenſeretur, Comitiis ſuffragaretur tanquam Ex Procurator Generalis immediatus, ejuſque loco alius ſubſtitueretur, cui omnes honores, & præeminentiæ competerent, quæ ejuſmodi Procuratoribus Generalibus convenire ſolent. Hoc Decretum veluti colluſivum mox antea S. R. C. memoratæ deciſionis ab eadem S. R. C. fuit reprobatum, præſertim cum in Actis laudati Capituli Generalis Mediolanenſis occurrat nomen P. Joſeph Mariæ ab Ebora, qui inter Suffragatores ſe inſcribit titulo *Procuratoris Generalis Ordinis*, & non *Ex-Procuratoris Generalis immediati*.

Pro altera Cauſſa afferebantur Sixti IV. relatæ in Decreto Conſtitutiones, quibus in parte, hoc eſt reſpectu Sanctæ Catharinæ Senenſis, derogaverat jampridem Sanctus Pius V. Nec lex Sixtina futura quoque tempora afficere poterat, quaſi in his Chriſtus Dominus non poſſet eamdem Sacrorum Stigmatum gratiam aliis etiam Dei Famulis impartiri, quam olim Seraphico P. N. S. Franciſco concedere dignatus fuerat. Illud porro ſciendum, quod iiſdem armis nos oppugnarunt, quibus ad aſſerenda Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri ſtigmata quondam uſi fuiſſemus. Hæc adnotare volui pro inſtructione in caſibus ſimilibus.

CA-

CAPITULUM GENERALE
OCTUAGESIMUM SECUNDUM.

In Dei Nomine Amen.

Hæc eſt Tabula Celeberrimi Capituli Generalis totius Ord. Fratrum Minorum, celebrati in Conventu S. Franciſci Civitatis Vallis-Oletanæ in Vigilia Pentecoſtes Anno 1740. die IV. Junii.

Præſidente Illmo ac Rmo D. F. Joſepho Garcia Epiſcopo Seguntino, ac olim totius Ordinis Miniſtro Generali, ſpecialiter deputato a S. M. Clemente XII. In quo ſervatis omnibus, quæ de jure ſervanda erant, ſummo Patrum Vocalium plauſu, atque conſenſu, in Miniſtrum Generalem totius Ordinis electus fuit

Reverendiſſimus Pater Fr. Cajetanus a Laurino Provinciæ Principatus Pater, Lector Jubilatus, & immediatus Romanæ Curiæ Commiſſarius Generalis.

Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ.

Reverendiſſimus Pater Fr. Dominicus Loſſada Lector Jubilatus Complutenſis, Provinciæ Caſtellæ Pater, pro Regali Congreſſu Immaculatæ Conceptionis Theologus, & Commiſſarius Generalis Indiarum.

Pater, & Definitor perpetuus totius Ordinis.

Reverendiſſimus Pater Fr. Joannes Bermejo Lector Jubilatus, & Ex-Miniſter Generalis.

Patres, & Definitores perpetui Familiæ Ultramontanæ.

Rmus Pater F. Creſcentius Kriſper, Provinciæ Reformatæ Auſtriæ Lector Emeritus, Ex-Provincialis, Scriptor Ordinis, & Ex-Commiſſarius Generalis utriuſque Familiæ.

Rmus Pater Fr. Joannes Coſmas a Monte Miniano Provinciæ Reformatæ Tuſciæ Lector Sac. Theologiæ, Ex-Secretarius, & ex-Vice-Commiſſarius Generalis.

Rmus Pater Fr. Joannes Antonius a Sancta Cruce, Obſerv. Provinciæ Tuſciæ Lector Jubilatus, Ex Secretarius Generalis Ordinis, & ex-Vice-Commiſſarius Generalis.

Rmus Pater Fr. Felix a Roma, Reformatæ Provinciæ Romanæ Lector Emeritus, Ex-Secretarius Generalis, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, iterato Procurator Generalis, & ex-Vice-Commiſſarius Generalis.

Procurator Generalis Ordinis.

Adm. R. P. Fr. Joannes Jacobus de Vallico, Provinciæ Obſervantis Romanæ Lector Jubilatus, Ex-Secretarius Generalis Ordinis, & Ex-Definitor Generalis.

Commiſſarius Generalis Curiæ Romanæ.

Adm. R. P. F. Joannes *de la Torre*, Provinciæ Cantabriæ Lector Jubilatus, Ex-Provincialis, & Actualis Cuſtos.

Procurator Generalis Reformatorum.

Adm. R. P. Fr. Alexius a Roma, Provinciæ Reformatæ Romanæ Lector Emeritus, Ex-Provincialis, in Regali Monaſterio S. Claræ olim Guardianus, & Commiſſarius Apoſtolicus, nec non Definitor Generalis Ordinis.

Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum.

Adm. R. P. Fr. Petrus Joannetius de Molina, Provinciæ S. Joannis Baptiſtæ Diſcalcalceatorum Sac. Theologiæ Lector, & Ex-Definitor.

Definitores Generales pro Familia Ultramontana.

A. R. P. F. Bernardinus a Terlitio, Obſervantis Provinciæ S. Nicolai Lector Jubilatus, & iterato Miniſter Provincialis.

A. R. P. F. Alexander Negovieta, Obſ Provinciæ S. Ladiſlai Lector Theologus, & Miniſter Provincialis.

A. R. P. F. Bonagratia ab Alexandria, Obſervantis Provinciæ S. Didaci Lector Jubilatus, & Ex-Secretarius Generalis Ordinis.

A. R. P. F. Vincentius Antonius de Caprarola, Obſervantis Provinciæ Romanæ Lector Jubilatus, & Ex-Miniſter Provincialis.

A. R. P. F. Petrus a Juſtaniana, Obſervantis Provinciæ Tuſciæ Lector Jubilatus, & Pro-Miniſter.

A. R. P. F. Joſeph Maria a Fano, Obſerv. Provinciæ Marchiæ Lector Generalis, Ex-Miniſter Provincialis, & Cuſtos actualis.

A. R. P. F. Aloyſius a Barrafranca, Reformatæ Provinciæ Vallis-Nethi Lector Emeritus, Ex-Provincialis, & Pro-Miniſter.

A. R. P. F. Sigiſmundus Skerpin, Reformatæ Provinciæ Carniolæ Lector Emeritus, & Ex-Miniſter Provincialis.

A. R. P. F. Proſper a Brixia ejuſdem Reform. Provinciæ Lector Theologus, & Miniſter Provincialis.

A. R. P. F. Joſeph Maria a Gallipoli, Reformatæ Provinciæ S. Nicolai Lector Theologus, Ex-Provincialis, ac Pro-Miniſter.

Definitores Generales Familiæ Ciſmontanæ.

A. R. P. F. Zacharias de Pontchateau Doctor Sorbonicus, Lector Jubilatus, tertio Miniſter Provincialis Turoniæ Majoris.

A. R. P. Fr. Antonius Perellò Lector Jubilatus, bis & iterum Miniſter Provinciæ Majoricæ.

A. R. P. F. Franciſcus Benicea Lector Jubilatus, Provinciæ Angelorum Ex-Diffinitor, & Ex-Secretarius Generalis Ordinis.

Digitized by Google

A. R. P. F. Ludovicus Roger Doctor Sacræ Theologiæ, Ex-Diffinitor Provinciæ S. Ludovici, & Ex-Secretarius Generalis Ordinis.

A. R. P. F. Emmanuel a Jeſu Sac. Theologiæ Lector, & Provinciæ S. Pauli Diſcalceatorum Miniſter.

A. R. P. F. Marcus Antonius Gravoix, Provinciæ S. Bernardini Recollectorum Lector Theologus, & Ex-Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum.

A. R. P. F. Alvarus a Purificatione, Provinciæ Arabidorum Diſcalceatorum Miniſter Provincialis.

A. R. P. F. Joannes Thony, Provinciæ S. Eliſabeth Thuringiæ Recollectorum Lector Emeritus, & Cuſtos actualis.

A. R. P. F. Andreas du Molin, Provinciæ Flandriæ Recollectorum Lector Emeritus, & Ex-Miniſter Provincialis.

A. R. P. F. Joannes de Valle, Provinciæ Legionenſis Tertii Ord. Lector Jubilatus, & iterato Miniſter Provincialis.

PERTINENTIA

Ad Utramque Familiam.

I. DEcretum fuit examinare cauſam quare PP. Miniſtri, & Cuſtodes aliquarum Provinciarum non acceſſerunt ad Generale Capitulum; & Definitorium Generale recogitabit de ſufficientia, ac adhibebit remedium pro futuro.

II. Quoad locum ſequentis Capituli Generalis, is relinquitur arbitrio Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis.

III. A Patribus Definitorii Generalis fuerunt cum omni diligentia examinatæ cauſæ aliquorum PP. Provincialium, & Cuſtodum ad Generale Capitulum non accedentium, & cum per juridicas atteſtationes probaverint fuiſſe legitime impeditos, ideo eas acceptarunt: ſalvis tamen atteſtationibus PP. Provincialis, & Cuſtodis Provinciæ Carniolæ, pro quibus fuit reſcriptum; *Dilata*.

IV. Patres Definitores Generales ſunt in voto, quod humillime Sanctiſſimo ſupplicationes porrigantur pro abolitione gratiarum Perſonalium. Cum hoc etiam, quod ſi a S. Sede concederetur gratia Perſonalis, iſta ſolummodo valeat quoad titulum, & puram præcedentiam, pro quo, ut ſupra, eidem Sanctiſſimo exhibeantur ſupplicationes, & rogetur quoque Eminentiſſimus Cardinalis Protector nomine totius Definitorii utriuſque Familiæ, ut ſuper hoc puncto Ordinem noſtrum tueri dignetur.

V. Cuſtodes, qui ad præſens Capitulum Generale non attulerunt Scripturas cum notis, quas alias ex præſcripto Conſtitutionum Generalium afferre tenebantur, tam de una, quam de alia Familia, ſerio admoneantur, & relinquitur Superioribus Generalibus inquirere ſuper Tranſgreſſores.

VI. Definitorium Generale mature providere cupiens ſecuritati, & conſervationi Actorum originalium Capitulorum, decernit, quod in prima Seſſione Definitorii Generalis, deputetur unus Pater de Corpore ejuſdem met Definitorii, cui conſignari debeant omnia Acta facienda, uſque ad electionem novi Definitorii Generalis. Ipſo autem electo deputetur alius de ejuſdem Corpore, cui deputatus a veteri Definitorio conſignare teneatur omnia Acta præcedenter facta, ut ea conſervet ſimul cum aliis Actis, quæ fient uſque ad terminum Capituli Generalis. Quo diſſoluto, dictus novi Definitorii deputatus, omnia Acta originalia conſignare teneatur Archiviſtæ Generali illius Familiæ, in qua celebratur Capitulum Generale, cujus erit ea reponere, & conſervare in ſuo Archivo, & authentica tranſumpta conficere, ac ad alterius Familiæ Archivum quam citius tranſmittere teneatur. Omnes ſupradictæ conſignationes Actorum, & ſcripturarum fieri debent coram aliis duobus PP. Definitorii Generalis, & Conſignans a Conſignatario abſolutoriam recipere debeat ab ipſo ſimul cum Teſtibus ſubſcriptam, & ita fieri præcipit ſub gravibus pœnis arbitrio Superiorum infligendis in Contrafacientes.

VII. Definitorium Generale totius Ordinis, tam Ciſmontanæ, quam Ultramontanæ Familiæ, declarat Patronum, & Protectorem Generalem ejuſdem Ordinis Sereniſſimum Principem Philippum Borbonium Hiſpaniarum Infantem, & Comitem de Chinchon, nec non & omnes Succeſſores in eodem Comitatu in perpetuum. Et ſuæ Regiæ Altitudini immenſas refert gratiarum actiones, quod Religionem noſtram affectu proſequens, eandem ſua Regia Protectione honorare dignata ſit. Ac inſuper omnes Patres ejuſdem Generalis Definitorii, plaudentibus cunctis Generalis Capituli Vocalibus, acceptant, & approbant conditiones propoſitas pro parte Sereniſſimi Infantis Patroni, & Protectoris noſtri, nulla prorſus excepta, & ſupplicant Reverendiſſimum Patrem noſtrum Miniſtrum Generalem, ut curet, quod neceſſariæ, & opportunæ Scripturæ, & Inſtrumenta ad placitum, & ſatisfactionem ejuſdem Sereniſſimi Principis conficiantur. Ad quem effectum omnem, & quacumque neceſſariam facultatem eidem Reverendiſſimo, nomine totius Ordinis, tribuunt, & conferunt, & tandem, ut tanti beneficii, & Regiæ benignitatis Sereniſſimi Principis notitia quam citius perveniat ad omnes, & ſingulos Fratres, ac Moniales totius Ordinis noſtri, inter Acta Capituli Generalis hoc Decretum referri præcipitur, atque hortatur Definitorium Generale omnes tam Superiores, quam Subditos, ut pro incolumitate tanti Principis, Sereniſſimæ ejus Conjugis, & ejus in dicto Statu Succeſſorum Deum Omnipotentem Maximum exorare non deſiſtant.

VIII. Definitorium Generale totius Ordinis, attenta devotione, & pietate in noſtram Religionem Excellentiſſimi Ducis Sfortiæ Cæſarini, Fabretti, & Bovadillæ, qui pro expenſis Capituli Generalis copioſam elargitus eſt eleemoſynam, decernit, quod Ipſi conſignentur litteræ Patentales Suffragiorum, quæ concedi conſueverunt Patronis ſuæ Excellentiſſimæ Familiæ, & publicari debent per omnes Provincias, & Conventus totius Ordinis, cum dictus Excellentiſſimus Dux, quem Deus ad plures Annos incolumem ſervare dignetur, ingredietur viam Univerſæ Carnis.

IX. Definitorium Generale committit, & præcipit Officialibus Curiæ tam Ciſmontanæ, quam Ultramontanæ Familiæ, ut ſupplicent Sanctiſſimum, quatenus declarare dignetur Ordinem noſtrum, attentis rationibus in Curia deducendis, eſſe in libertate eligendi ſibi Patronum pro Congregationibus Ciſmontanæ, & Capitulis Generalibus Ultramontanæ.

X. Statuta Generalia Anni 1723. & 1729. Typis data, authentica non eſſe, Capitulum Generale declarat; ſed recurri debere ad originalia.

Itaque, attento hujuſmodi Capituli Generalis Decreto, adhibita accuratiſſima diligentia, originalia Statutorum Mediolanenſium non fuerunt reperta, & quoad Romana Statuta de Anno 1723. dumtaxat fuerunt reper-

Digitized by Google

repertæ aliquæ chartulæ informes, plurimiſque caſſationibus, & additionibus maculatæ; hinc præhabito voto quatuor Patrum Ordinis, duobus videlicet ex Ultramontana, aliiſque duobus ex Ciſmontana, declarat Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis prædicta Statuta tum Mediolanenſia de Anno 1729. tum Romana Anni 1723. non inducere aliquam obligationem, nec proinde eſſe obſervanda.

XI. Referuntur gratiæ Superioribus, qui charitative Vocales receperunt tranſeuntes pro acceſſu ad Generale Capitulum. Ab oppoſito autem ſciant Superiores locales, qui non ſic humaniter, & charitative Vocales receperunt in tranſitu, quod ſi aliqua erit inſtituta querela, vel accuſatio contra ipſos ad Superiores Generales reſpectivè, ſevere, privatione officii, ac actuum legitimorum punientur.

XII. Patribus Definitorii Generalis fuit propoſitum dubium ſupra Statutum, quod duo Fratres etiam germani non poſſint ſimul intereſſe eidem Definitorio, an talis caſus intelligendus ſit de iis, qui ſunt per electionem in eodem Capitulo, vel indiſcriminatim; & etiam pro iis, qui aliunde habent locum, ut ſunt Ex-Procuratores Generales, & Definitores Generales. *Fuit Reſcriptum*. Pro hujus dubii declaratione Definitorium Generale ſeſe remittit Prudentiæ Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis, quatenus examinatis, quæ de jure examinanda ſunt, declaret ſecundum id, quod melius in Domino videbitur expedire.

XIII. Quoad Patronatum de Cañete, quoniam litigium eſt in ſucceſſione, Definitorium Generale eſt in voto, quod ſupplicetur Sanctiſſimus, & in ſupplicatione exponantur litigium, & concordia, quod maxime lædit Religionem, & petatur ab Ipſo, ut ſi litigium finietur intra biennium, vel triennium, ſucceſſio Patronatus pergat prout de jure; alias Religio remaneat in plena libertate eligendi alium Patronum, & quatenus ſententia ſit in favorem alicujus actualis Litigantis, tunc iſte præbeat, juxta modum Regulæ noſtræ congruentem, augmentum eleemoſynæ &c. Idque, quia Religio pluribus eſt obnoxia incommoditatibus in ſupplici libello exprimendis.

Pro Ultramontana Familia:

I. ABrogetur in Familia Ultramontana titulus *Prædicatoris clariſſimi*, cum videatur humilitati noſtræ contrarius; & Prædicatores, qui per decennium Conciones Quadrageſimales habuerunt, cum conditionibus aliis temporibus ſtatutis, appellentur *Prædicatores Generales* dumtaxat, ſicut in hac Familia Ciſmontana, & ante completum decennium non habeant niſi titulum Prædicatoris. Prædicatores autem ii Generales gaudeant iiſdem privilegiis, quibus gauderent ſi adhuc nuncuparentur Clariſſimi.

II. Vacante aliqua Cathedra Generali in Provinciis Ultramontanæ Familiæ, fiant oppoſitiones in propria Provincia, per Judices aſſignandos à Superiore Generali, vel ex cauſa, in aliqua ex Provinciis vicinioribus.

III. Pater Vicarius Provincialis Provinciæ Obſervantiæ ſeptem Martyrum declaratur Miniſter Provincialis, cum clauſula, ut expleto Biennio à præſenti declaratione liberum ſit Superiori Generali celebrare Capitulum Provinciale.

IV. Ponderatis rationibus productis per Definitorium Provinciæ S. Didaci Obſervantium, Definitorium Generale ſupprimit ſtudium ſecundæ Claſſis in Conventu S. Antonii Caſalenſis, & quatenus opus ſit, fiat Verbum cum Sanctiſſimo.

V. Commutetur Suggeſtus pro Concionibus Quadrageſimalibus Ferrarienſis in alium Terræ Centi.

VI. Lecto ſupplici Libello Monialium S. Claræ Minſcheldolphi in Carniola, quæ petunt aggregari Ordini Noſtro, quantum ad beneficia Spiritualia: reſpondit Definitorium Generale, quod aggregentur, ut in Domino optant, quamvis eidem Ordini nequaquam ſubjiciantur.

VII. Renovatur Statutum, ut exhibeantur ſupplicationes Sanctiſſimo pro ſuffragio Patris Dignioris Provinciarum Obſervantium Ultramontanæ Familiæ in Congregationibus, & Capitulis, & per triennium Provinciali immediato, ad inſtar Familiæ Ciſmontanæ, taliſque petitio fiat ab Officiali Curiæ poſt quatuor menſes ejus acceſſus Romam, aliàs liceat unicuique talem ſupplicationem inſtituere. Salvo tamen jure eorum, qui alio titulo ſuffragium ferre debent in Congregationibus, Capitulis, aliiſque Congreſſibus Provinciæ, ut ſunt ex-Superiores Generales, & ex-Officiales Curiæ Romanæ.

VIII. Debet a Reverendiſſimo Patre Generali fieri Inquiſitio de ſubſidiis Albaniæ 1739. & Anni 1740.

IX. Declaratur Studium Provinciale illud, quod nunc eſt in Civitate Varadini Sancti Ladislai, & ipſi derogatur prærogativa Studii Generalis.

X. Habito recurſu contra Provinciam S. Caii noviter erectam, eo quod ſibi uſurpet titulum Provinciæ Boſnæ inferioris, ac proinde privilegia equitandi, bona immobilia poſſidendi &c. *Reſpondit*: Definitorium Generale, audiendum eſſe Definitorium Provinciæ S. Caii, & Provinciæ Boſniæ Argentinæ.

XI. Quoniam in Provincia S. Caii in Dalmatia adeſt ex nova erectione Sigillum novum, id adnotetur, ut poſſit Typis mandari.

XII. Poſt erectionem factam authoritate Apoſtolica Provinciæ S. Caii in Dalmatia, petita fuerunt a Definitorio Generali teſtimonialia authentica, & litteraria hujuſmodi diviſionis; cumque Provincialis, & Cuſtos ea non attuliſſent; Definitorium Generale fuit in voto, quod pro nunc admittentur ad ſuffragandum, & deinde in futuro Capitulo Generali, vel apud Sanctam Sedem exhibeant teſtimonia authentica erectionis.

XIII. Admittitur Provincia S. Antonii Licienſis ennis elapſis authoritate Apoſtolica erecta, ad ſuffragandum. Quo vero ad ſupplicationem pro reunione cum Provincia S. Nicolai, Definitorium Generale permittit, quod ab ipſis, ordine ſervato, exhibeatur pro hoc negotio ſupplicatio Sanctiſſimo, præhabitâ concordiâ utriuſque Provinciæ, quæ debent convenire inter ſe, ut exhibeant ſupplicationem prædictam.

XIV. Quantum ad novam Compilationem Statutorum decretum fuit a Definitorio Generali, ut revideatur a quatuor Patribus, hoc eſt a duobus ex Obſervantia, & duobus ex Reformatis, deputandis a Reverendiſſimo Miniſtro Generali, exiſtentibus in eadem Civitate, ut poſſint inter ſe conferre; deinde remittatur Romam pro novo examine, & in reliquis juxta Statuta.

XV. In præfata Statutorum Compilatione pro Familia Ultramontana habeatur ſpecialis ratio pro deſignandis conditionibus, & qualitatibus Promovendorum ad Definitoriatum, Cuſtodiatum, & Provincialatum.

XVI. In Provincia S. Ladislai Hoſpitia ſequentia, videlicet Veroritenſe, Kigtheuſe, Siklo-

gienſe,

Digitized by Google

gienſe, Camaiſienſe, Ktazolovicenſe; Definitorium Generale, quantum in ſe eſt, in Conventus formales erigit.

XVII. Ad evitanda quamplurima inconvenientia, præcipitur Procuratori Generali Ordinis, ut expleto tempore in litteris obedientiali ſtatuto pro illis, qui Romam pergant, ſtatim faciat illos diſcedere, niſi aliter videbitur Superiori Generali.

XVIII. Statutum fuit Lectores Generales, & Provinciales actuales præcedere Patres habituales, videlicet Ex-Cuſtodes, & Ex-Definitores; quæ præcedentia extenditur per totam Provinciam, dummodo pergant exercitio Officii.

At orto dubio ſuper verba illa: *dummodo pergant exercitio Officii*; declaratum fuit cum voto aliquorum Patrum Definitorii Generalis, verba illa intelligenda eſſe pro omnibus actibus concernentibus officium, puta pro adinveniendis libris, relaxatione animi, ut fortius reaſſumant laborem ſtudii, componendis lectionibus, aliiſque quoquomodo ad officium ſpectantibus, dummodo notabiliter otioſi non ſint.

XIX. Statuitur Procurator Miſſionum Romæ, qui aſſignatur tanquam ſcriba Adm. Rev. Patris Procuratoris Generalis Ordinis, omnino ipſi ſubjectus, abſque eo, quod habeat ullum Sigillum proprium. Sed orto dubio ſuper verba illa *tamquam Scriba*, declaratum fuit cum voto aliquorum Patrum Definitorii Generalis, verbum *Scriba*, vel fuiſſe errorem Amanuenſis, vel idem indicare, ac *Coadiutor* ejuſdem Officialis Curiæ.

XX. Patres Cuſtodes ex-Provinciales de Obſervantia Ultramontanæ Familiæ ſupplicarunt Definitorium Generale, ut aliquod ipſis impertiretur præmium, ob plurima incommoda, quæ in acceſſu ad Capitulum Generale pertulerunt, cum magno propriæ ſalutis detrimento: Fuit reſcriptum; *Habebitur ratio in Compilatione Statutorum pro hoc negotio.*

XXI. Provincia Obſervantium Sancti Caii ſupplicavit Definitorium Generale, ut mandaret quibuſdam Patribus, & Fratribus Boſnenſibus Provinciæ Boſniæ Argentinæ, qui in diviſione Provinciæ illic remanſerunt, quatenus ſe declararent, quam Provinciam pro Matre recognoſcant; & fuit reſcriptum: *cogantur ad ſe declarandum*.

XXII. Pater Frater Seraphinus ab Aſſumptione Pro-Miniſter Provinciæ Diſcalceatorum S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, ſupplicavit, etiam nomine ſuæ Provinciæ, Definitorium Generale, ut elargiretur Vocalibus dictæ Provinciæ eas gratias, quæ aliis Vocalibus accedentibus ad hoc Generale Capitulum concederentur. Fuit reſcriptum: *Audiatur Definitorium Provinciæ*.

XXIII. Pater Frater Angelicus a Melita Jubilatus de numero, & Commiſſarius Terræ Sanctæ Obſervantis Provinciæ Valliſnethi, ſupplicavit Definitorium Generale, ut quatenus amoveretur ab hujuſmodi officio, aſſignaretur ei Socius gratus ad ejus ſenectutem ſublevandam, pro bene actis in dicto Officio, quod exercuit ſpatio vigintiquinque annorum. Reſcriptum fuit: *Pro gratia juxta petita*.

XXIV. Provincia Minoris Poloniæ de Obſervantia ſupplicavit Definitorium Generale, ut renovaret Statutum latum, quo ſancitur, ut ad nulla Superioritatis Officia promoveantur illi Fratres, qui alias Religiones petunt, & ibi minime perſeverantes redeunt: *Ulterius quæſivit*: An Fratres Strictioris Obſervantiæ Provinciæ Minoris Poloniæ ſint exempti a Proceſſionibus publicis, ad quas nec ſub propria, nec ſub ejus Cruce accedunt. Fuit reſcriptum: *Servari ſolitum*.

XXV. Conventus S. Mariæ Angelorum Panormi ſupplicavit Definitorium Generale: Primo, ut præciperetur Patri Commiſſario Terræ Sanctæ protempore illic degenti, quatenus cum effectu reſignaret eidem Conventui Cellas ejus antiquas, quas adhuc occupat, cum jam ædificaverit Dormitorium particulare capax ad uſum Fratrum ſuæ Commiſſioni ſubjectorum. Secundo, ut reduceretur ad antiquam conſuetudinem numerus Quæſtorum pro Terra Sancta in Civitate Panormi, in qua ſemper fuit tantum unus, & modo multiplicavit ad quatuor. Fuit reſcriptum: *Auditis Partibus Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis provideat*.

XXVI. P. F. Thomas a Neptuno Obſervantis Provinciæ Romanæ electus in Definitorem ſuæ Provinciæ poſt alios, ſed intra actus Capitulares, ob renunciationem unius ex Definitoribus prælectis, ſupplicavit Definitorium Generale, ut provideret circa præcedentiam ſupra dictos alios Definitores, qui ei ipſam denegant, utpote prius electi, & ſi ſint eo poſteriores habitu. Fuit reſcriptum: *Præcedentiam deberi Definitoribus ante Oratorem electis, etiam ſi habitu poſterioribus*.

XXVII. P. F. Antonius ab Arſano, Cuſtos Obſervantis Provinciæ S. Angeli in Regno Neapolis, ſupplicavit Definitorium Generale, ut confirmaret Alternativam inter duas Cuſtodias ejuſdem Provinciæ, quadraginta ab hinc Annis, ad pacem fovendam, introductam, & a Reverendiſſimo P. Joſepho Maria ab Ebora auctoritate Apoſtolica confirmatam, ſub die 30. Aprilis 1735. Fuit reſcriptum: *Juxta votum*, nempe *affirmative*.

XXVIII. Vicarius Provincialis, & Cuſtos Provinciæ Poloniæ Minoris, aſſerentes eandem Provinciam gravatam remanſiſſe in diviſione a Provincia Lithuaniæ, quoad numerum Conventuum; eo vel maxime, quia poſt eorum habitum recurſum ad Diſcretorium Generale, a quo decretum fuit, ut unum Conventum viciniorem eis Patres Lithuani dimitterent, qui tamen diſtantiſſimum Moziredem dictum aſſignarunt; quapropter ſupplicarunt Definitorium Generale, ut alium Conventum viciniorem, ut eſt Pinſcenſis, alioſque ex Provinciæ Majoris Poloniæ, ut Ruſſiæ, in dicta Provincia Minoris Poloniæ poſitos, pro augmento depauperatæ Provinciæ Minoris Poloniæ Matris omnium ſupradictarum Provinciarum, petentibus adſcriberet. Fuit reſcriptum: *Ad Miniſtrum Generalem cum Diſcretorio Familiæ exiſtente Romæ*.

XXIX. Provincia Obſervantiæ Boſniæ Argentinæ ſupplicavit Definitorium Generale; primo, ut manuteneatur in pacifica poſſeſſione ſuorum Conventuum, Reſidentiarum, & Hoſpitiorum. Fuit reſcriptum: *Manuteneatur in pacifica poſſeſſione*. Secundo. Quæſivit abolitionem unius ſtudii Generalis, ita ut tantummodo duo ſtudia habeat, unum Provinciale, & alterum Generale. Fuit reſcriptum: *Providebitur, & nihil innovetur*. Tertio. Quæſivit præcedentiam Patrum habitualium ſupra Lectores Generales. Fuit reſcriptum: *Juxta Ordinis Statutum in hoc ultimo Capitulo Generali editum, quod Lectores Generales, & Provinciales Theologiæ habeant Præcedentiam ſupra Patres habituales*. Quarto. Quæſivit, utrum Guardiani eorumdem Conventuum, ubi vigent ſtudia, debeant præcedere Lectores Generales ſibi ſubditos, dum eos convenire contingat eſſe in aliis Conventibus extra diſtrictum ſuorum reſpectivè Conventuum. Fuit reſcriptum: *Præcedant Guardiani*. Quinto. Quæſivit, an præſuppoſita abſentia Patris Guardiani extra proprium Conventum, & Diſtrictum, Vicarius præcedere debeat Lectores Generales ejuſdem Conventus. Fuit reſcriptum: *Vicarii præcedant*.

Digitized by Google

dant. Sexto. Quæſivit, an Pater Secretarius Provinciæ præcedere debeat Patres habituales, nempe ex-Cuſtodes, & ex-Definitores, ideoque etiam Lectores Generales. Fuit reſcriptum: *Servetur conſuetudo Provinciarum*. Septimo. Conqueſta eſt dicta Provincia Boſniæ Argentinæ, quod altera ſibi contigua mittet Quæſtuantes ſuos extra limites propriæ juriſdictionis. Fuit reſcriptum: *Aſſignentur termini quæſtuationis, & inter ſe conveniant; & in reliquis juxta Conſtitutiones Ordinis*. Octavo. Quæſivit facultatem mittendi Clericos ad ſtudia in Italia, ſicuti altera Provincia Boſniæ hoc privilegio gaudet. Fuit reſcriptum: *Dilata, & Superior Generalis provideat in Caſibus particularibus*. Nono. Cum Pater Cuſtos Provinciæ reſignaverit ſuum officium, & alius loco ipſius electus fuerit ad ferendum ſuffragium in Capitulo Generali, qui ob impedimentum peſtis graſſantis non potuit accedere; quæſivit dicta Provincia confirmationem electionis hujus ſecundi, cum omnibus privilegiis, & prærogativis &c. Fuit reſcriptum: *In caſu hoc particulari providebitur*.

XXX. Provincia Slavoniæ recurſum habuit contra Provincias Marianam, & Caroliolem Reformatorum, eo quia in quæſtuatione limites excedunt in præjudicium &c. Fuit reſcriptum: *Proviſum*; ideſt, *aſſignentur termini quæſtuationis*.

XXXI. Patres Lectores Generales Obſervantis Provinciæ Vallis-Nethi ſupplicarunt pro declaratione: An Pater Iſidorus Cæſar de Gaulae, ex quo habuerit decretum Propagandæ Fidei præcedendi immediate poſt Definitores actuales, vigore ipſius debeat præcedere Lectores Generales etiniles. Et ita P. Joachim a Melita Lector Jubilatus ejuſdem Provinciæ ſupplicavit, cui etiam &c. Fuit reſcriptum: *ſupplicandum ſanctiſſimo per Officiales Ordinis pro declaratione Conſtitutionis S. mem. Clementis XI.*

XXXII. Patres Lectores Generales, qui ad explendum munus Pro-Miniſteriatus, & Cuſtodiatus ex Familia Ultramontana ad Capitulum Generale acceſſerunt, quæſierunt, ut tempus conſumptum in itinere pro acceſſu, & receſſu computetur ipſis tamquam ſi vere legiſſent in ſuis ſtudiis. Fuit reſcriptum: *Attendatur Bulla Urbani VIII.*

XXXIII. Patres Lectores Sacræ Theologiæ Provinciales, actuales, & habituales Obſervantium, rogarunt, ut aliquod præmium eis impertiretur ſtatim ac curſum ſuum compleverint, eoque etiam gaudeant hujuſmodi Lectores habituales. Fuit reſcriptum: *Juxta votum*, quod quidem fuit; *ſervanda eſſe Statuta Generalia Ordinis*.

XXXIV. Pater Frater Blaſius a Camerata Provinciæ Obſervantis Vallis-Mazariæ Sacræ Scripturæ Expoſitor, repræſentavit adeſſe conſuetudinem in ſua Provincia, hujuſmodi Expoſitores gaudere præcedentia immediate poſt Patres aggregatos de numero; quare Sacerdotes qui jam trigeſimum annum Religionis expleverant prætendunt ipſi hujuſmodi conſuetudinem non ſuffragari, & ideo poſtulavit, ut tempore ſui officii fruetur tali præcedentia. Fuit reſcriptum: *Servetur conſuetudo*.

XXXV. Patres habituales Obſervantis Provinciæ Vallis-Mazariæ, non obſtante Decreto lato a Reverendiſſimo Patre Joſepho Maria ab Ebora Authoritate Apoſtolica, concernente præcedentia Lectorum Jubilatorum de non numero, & Lectorum Generalium ſupra Patres prædictos habituales, petierunt, ut juxta antiquum Provinciæ morem fruerentur præcedentia ſupra prædictos. Fuit reſcriptum: *Lectum*.

XXXVI. Provincia Vallis-Mazariæ de Obſervantia quæſivit, utrum, & quænam debeatur Chronologis Provinciarum præcedentia. Fuit reſcriptum: *Serventur Conſtitutiones, & impoſterum providebitur*.

XXXVII. Provincia Obſervantiæ Vallis-Mazariæ poſtulavit, an primus Pater Provinciæ, cui convenit ſecundum jura ſubrogatio, expleto biennio ſuæ ſubrogationis, poſſit ſaltem ſubſtitui in abſentia alicujus de Definitorio. Fuit reſcriptum: *Poſſe*.

XXXVIII. P. Frater Clemens de Panormo Obſervantis Provinciæ Vallis-Mazariæ propoſuit varia dubia de præcedentis, quorum primum fuit: Num verba illa in Statuto Sambucano §. de Præcedentia: *Cuſtodes, & Definitores ſe invicem præcedant, & cæteris paribus*: concedant Cuſtodi præcedentiam ſupra Definitores Jubilatos, etiam de non numero. Secundo: An Cuſtos, & reſpective Definitor, qui ſit Lector Generalis legens in alio ſtudio, a Conventu, in quo degit Definitorium, debeat necne præcedere Definitorem, qui ante Definitoratum erat de numero habitualium. Tertio: An Lectores Generales, qui gaudent præcedentia ſupra Patres habituales, ejuſmodi præcedentiam habeant in tota Provincia. Quarto: An præcedentia conceſſa ab Ordine Cuſtodibus ſuffragantibus in Capitulo Generali, intelligatur tam de habitualitate, quam de actualitate. Quinto: Quod habita dubiorum deciſione, ſtatuetur pœna in contrafacientes, a Definitorio Generali. Fuit reſcriptum: ad primum, & ſecundum *juxta Conſtitutiones*; ad tertium: *gaudeat præcedentia in tota Provincia*; ad quartum: *juxta Ordinis Statuta*; ad quintum: *juxta Votum*, quod erat, *quod in caſu controverſiæ, Provincialis utatur jure ſuo*.

XXXIX. Provincia S. Ladislai in Sclavonia, primo petiit declaratoriam Studii Generalis ſecundæ Claſſis in Conventu quinque Eccleſienſi. Secundo: Poſtulavit, quatenus ob bonum commune ejuſdem Provinciæ, ex gremio Definitorii, aut Cuſtos cum uno Definitore, aut duo Definitores in Guardianos eligi poſſint, ſuaſque in Congreſſibus Definitorialibus omnes exercere poſſint functiones. Tertio: Cum P. Mauritius Beduiak in Provinciali ſtudio Theologiæ Lector, ante quinque annos concurſum pro Generali Studio cum aliis habuerit, in quo præ aliis habilior inventus fuit; & quia, ob defectum vacantiæ, locum habere non potuit in Generali ſtudio, fuit promotus novus concurſus a P. Commiſſario Viſitatore ejuſdem Provinciæ in Comitiis Provincialibus, contradicentibus omnibus Patribus Definitorii; & quia ob præcluſos paſſus, ratione ibi graſſantis peſtis, comparere nequivit, loco, & Studio Generali per dictum P. Commiſſarium privatus fuit; ac proinde quærit Juſtitiam. Quarto: Dicta Provincia quæſivit reſolutionem præcedentiæ inter Patres Lectores Theologos tam Generales, quam Provinciales ex una parte, & inter Patres Concionatores clariſſimos actu prædicantes ex altera. Quinto: Quæſivit reſolutionem præcedentiæ inter Lectores Theologiæ Provinciales actu legentes, & Ex-Definitores, ac Lectores habituales Theologiæ ſexenneles: Sexto: Anno 1696. ſub Commiſſario Viſitatore prodiit ſtatutum, ut Lectores Theologiæ moralis, ac Philoſophiæ actuales cum Concionatoribus ordinariis, ex antiquitate habitus inter ſe præcederent; & preſenti Anno 1740. alius Commiſſarius Viſitator, repugnantibus omnibus Patribus Definitorii, oppoſitum ordinavit, Lectoribuſque ſupradictis ſupra Concionatores ex antiquitate habitus ſeniores præcedentiam conceſſit. Unde Provincia petiit, utrum priori, vel poſteriori ordinationi ſtandum ſit. Septimo: Poſtulavit, ut demandaretur vicinis Provinciis, Mariano-Hungaricæ, nimirum, & Carniolicæ S. Crucis, ne in colligendis Eleemoſynis ſuos excederent diſtrictus. Fuit reſcrip-

Digitized by Google

reſcriptum : ad primum : *conceditur juxta petita* ; ad ſecundum : *recurrant in caſibus particularibus* ; ad tertium : *pro informatione , auditis partibus coram Reverendiſſimo Patre Miniſtro Generali* ; ad quartum : *declarat Definitorium Generale , quatenus opus eſſet , imposterum Prædicatores , qui dicti fuerunt clariſſimi , ſed modo Prædicatores Generales , cedant præcedentiam Lectoribus Generalibus actualibus , & quoad præteritum ſervetur conſuetudo , ſi pacifica fuerit* ; Ad quintum , *Lectores actuales Sacræ Theologiæ Provinciales ſervent Conſtitutiones de præcedentia Lectorum actualium ſupra Patres habituales* ; Ad Sextum : *ſerventur Conſtitutiones* ; Ad ſeptimum : *ſerventur omnino Conſtitutiones Ordinis pro limitibus quæſtuationum , & interim Patres Provinciales mittant Patri Miniſtro Generali limites Provinciarum , & quatenus limites non ſint terminati , inter ſe conveniant Patres Provinciales adjacentium pro determinandis limitibus quæſtuationum* .

XL. Patres Boſnenſes Boſniæ Argentinæ a Sacra Congregatione de Propaganda Fide petierunt . Primo : aut uniri Dalmatiæ , aut ſeparari cum tribus Conventibus ab Hungaris , & Cuſtodiam ſejunctam ab omnibus aliis componere . Reſponſum fuit : *Id remitti ad Capitulum Generale* . Secundo : Ut licitum foret eis quæſtuare extra confinia dictæ Cuſtodiæ , ſive in Dalmatia , ſive in Hungaria , quod fuit remiſſum ad idem Capitulum Generale . Fuit reſcriptum : ad primum , *relinquitur Officialibus Curiæ , ut ponderatis rationibus , exhibeant votum Sacræ Congregationi , juxta prudentiam , & Conſcientiæ dictamen* ; ad ſecundum : *obſerventur limites quæſtuationis* .

Pro Ciſmontana Familia :

I. Quoad vertentiam inter Provincias Aragoniæ , & Valentiæ , circa Conventum S. Mariæ Mercedis , fiat nova conventio per Compromiſſarios duos eligendos ab utraque reſpectivè Provincia , quorum erit deducere Acta , & jura , intra tempus determinandum a Reverendiſſimo Patre Commiſſario Generali , per quem decidetur quid quid melius ſecundum juſtitiam in Domino viſum fuerit , & interim maneant in Conventionibus factis .

II. In caſu diſcordiæ Provincialis , & Guardiani cum ſuo Diſcretorio , pro collocandis Alumnis in Seminariis Miſſionum hujus Familiæ Ciſmontanæ , recurratur ad Reverendiſſimum Superiorem Generalem pro opportuna deciſione ; ſuper quo ſupplicetur Sanctiſſimus , ut poſſit Superior Generalis in hoc negotio ſe ingerere pro deciſione , & interpretatione Conſtitutionis Pontificiæ , In caſu &c.

III. In hac Ciſmontana Familia pro Obſervantibus Hiſpaniæ , præcedentia inter Lectores actuales deſumenda eſt à die poſſeſſionis , & exercitii litterarii , in quocumque tale exercitium conſiſtat , ſive in docendo , ſive aſſiſtendo Circulis , etiam tempore vacationum . Quod ſi non ſeſe offerat occaſio alicujus Circuli , ſat eſt , ut per ſonitum campanulæ Diſcipulos convocet , & eos unica lectione doceat , & inde tempus vacationum aſſumat . In cæteris verò juxta Ordinis Statuta .

IV. Committitur Officiali Curiæ hujus Ciſmontanæ Familiæ , ut recurrat ad Sanctam Sedem pro reductione Miſſarum Monaſteriorum Monialium Hiſpaniæ reſpective .

V. Confirmatur Decretum olim emanatum favore Cuſtodiæ S. Michaelis , in quo conceſſum fuit , quod Secretarius habeat vocem activam , & paſſivam in Capitulis Provincialibus .

VI. Definitorium Generale Ciſmontanum remiſit arbitrio Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis deputationem quatuor Reviſorum , vel plurium , quibus incumbat onus revidendi antiquas , & modernas Conſtitutiones jam ab Ordine editas , & approbatas , ad tenorem reſolutionis Diſcretorii Generalis .

VII. Inter Provincias hic ordo ſervetur . Primo quantum ad Provinciam Saxoniæ S. Joannis Baptiſtæ Recollectorum , Scotiæ , & Daniæ , quæ hodie amplius non ſubſiſtunt , relinquantur prout ſunt , ſed ad marginem cujuslibet illarum trium apponatur : *non ſubſiſtit* . Secundo Provincia Angliæ ponatur poſt Provinciam Britanniæ , conformiter ad ſeriem Provinciarum apud Gonzagam , & ad Capitula Generalia de annis 1670. 1682. Tertio : Magnus Conventus Pariſienſis ponatur immediatè poſt Provinciam S. Mariæ Magdalenæ. *Juxta vero correctionem factam in Capitulo Generali Romano anni* 1750. *Seſſione* 24. *legatur ita* : Magnus Conventus Pariſienſis ponatur immediate poſt Provinciam S. Jacobi de Xaliſco , prout uſque nunc fuerat .

VIII. Provincialis , & Cuſtos Provinciæ Salmaticenſis petierunt aſſignari aliquem Religioſum in Commiſſarium Religioſorum Advenarum , cui iſti teneantur exhibere litteras obedientiales in eorum acceſſu ad dictam Civitatem . Fuit reſcriptum : *P. Guardianus magni Conventus provideat , prout de jure , vel per ſe , vel per alium* .

IX. Vocales Provinciæ Sardiniæ inſtarunt contra Patrem Fratrem Emmanuelem de Medino Guardianum Conventus Guadalaxaræ , eo quia eos non recepit in Hoſpitio , imo vilipendioſe eos è Conventu ejecit . Fuit reſolutum : *Definitorium Generale præcipit , quod privetur Officio Pater Guardianus de Guadalaxara* .

X. P. F. Petrus Vaquen Cuſtos Provinciæ Majoricarum ſupplicavit , ut , propter maxima pericula tolerata in itinere ad Capitulum Generale , concedantur ei exemptiones , & prærogativæ conceſſæ Cuſtodibus Provinciarum Sardinienſium in hocce Capitulo . Fuit reſponſum : *conceditur Ipſi pro gratia juxta petita* .

XI. Provincialis , & Definitorium Provinciæ Obſervantiæ Carthaginenſis ſupplicavit Sanctiſſimum pro diviſione dictæ Provinciæ in duas ; & Sanctitas ſua ſub die 6. Auguſti 1739. remiſit arbitrio Capituli Generalis cum facultatibus neceſſariis &c. Fuit reſolutum die 11. Junii 1740. *Definitorium Generale ſe compromittit in Reverendiſſimum Patrem Commiſſarium Generalem , ut viſis videndis , & examinatis examinandis , provideat , prout ſibi magis in Domino videbitur expedire* .

XII. P. Fauſtinus a S. Roſa Provinciæ Portugalliæ Jubilatus , & S. Officii Qualificator , Bullæ Cruciatæ Conſultor &c. ſupplicavit , ut ob moleſtias toleratas in receſſu ad Capitulum Generale pro adimplendo munere præſidentiæ Concluſionum , concederetur ei Socius gratus . Fuit reſolutum : *Ad Reverendiſſimum Commiſſarium Generalem* .

XIII. Cuſtodes actuales Regni Hiſpaniarum ſupplicarunt , ut ob longi itineris labores paſſos , concederentur Eis privilegia , & exemptiones ſtabilitas pro Ultramontanis Cuſtodibus . Fuit reſolutum : *Lectum* .

XIV. P. Cuſtos Provinciæ S. Fidei quæſivit Confirmationem Collegii D. Bonaventuræ in nova Granata , & Statutorum ad ipſum pertinentium . Fuit reſolutum 9. Junii 1740. *Approbantur Conſtitutiones , de quibus in precibus , & confirmatur Collegium* .

XV. Cuſtos S. Evangelii in Mexico petiit extenſionem privilegii cum jure ſuffragandi pro digniori ,

& an-

& antiquiori Patre, ſicuti conceſſum fuit in aliis Provinciis Septentrionalibus. Fuit reſolutum die 9. Junii 1740. *Pro gratia extenſionis ad omnes Vocales Provinciarum Indiarum, ut petitur.*

XVI. Provincia Angelorum petiit confirmationem Concordiæ factæ cum Provincia Bætica ſuper argumentum in publicis Theſibus Civitatis Hiſpalenſis, nempe ut prima die Theſium incipiat Lector Conventus Magni S. Franciſci Provinciæ Bæticæ, ſecunda die Lector S. Antonii Provinciæ Angelorum: quique ordo ſervetur etiam inter Lectores Philoſophiæ Conventuum S. Franciſci, & S. Antonii, ac etiam in Theſibus Capitularibus, excepto medio, quod ad Conventum magnum Sancti Franciſci ſemper pertinet. Fuit reſolutum die 9. Junii 1740. *Pro confirmatione Concordiæ, ut petitur, ſub pœna privationis Lecturæ Lectoribus contrafacientibus, & Actuum legitimorum Guardiano conſentienti.*

XVII. Provincia Sancti Didaci Canariarum ſupplicavit, quod ob diverſas calamitates perpeſſas in illo Regno, Seculares ab elargitione Eleemoſynæ omnino ſe abſtineant, & ob onus Miſſarum, Officiorumque, Provincia prædicta maxime gravetur, quia aut minime, aut ex integro, vel non prompte perſolvant, quapropter Sindici in neceſſitatibus Religioſos providere nequeant, ideo ſupplicavit, ut applicatio Miſſarum Dominicalium ipſis libera foret. Secundo petiit, quod Commiſſarius Viſitator ſit eligendus ex Familia illius Provinciæ, ad evitandas expenſas, & caſu, quo expleto triennio non accedat ad executionem ſuæ deſtinationis ob inconſtantiam Maria, poſſit Provincialis cum ſuo Definitorio eligere Viſitatorem, & Præſidem Capituli. Tertio poſtulavit, ut poſſit in Guardianos eligere, abſque ulla diſpenſatione, Præſidentes ultra bimeſtre. Fuit reſolutum ad primum, *arbitrio Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis*; ad ſecundum: *quantum ad primam partem, arbitrio Reverendiſſimi Superioris Generalis; & quantum ad ſecundam, ſi finito triennio Phyſice Viſitator non comparuerit, Miniſter Provincialis cum ſuo Definitorio eligat Viſitatorem, & Præſidem Capituli*; ad tertium, *conceditur diſpenſatio petita.*

XVIII. Diſcretorium Generale Ciſmontanæ Familiæ ſupplicavit, ut aſſignentur a Definitorio Generali quatuor Reviſores, vel plures, qui quidem ad unguem revideant Statuta Generalia, & faciant Compilationem quam citius. Fuit reſolutum: *Definitorium Generale remiſit arbitrio Reverendiſſimi Commiſſarii Generalis deputationem quatuor Reviſorum, vel plurium, quibus incumbat onus revidendi antiquas, & modernas Conſtitutiones jam ab Ordine ſtabilitas, & approbatas, ad tenorem reſolutionis Diſcretorii Generalis.*

XIX. P. Matheus de Zamorra Provinciæ Sanctæ Fidei, Sacræ Theologiæ Lector, expoſuit Decretum Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quo remittitur ad Capitulum Generale diſpenſatio in tribus annis ſuæ Lecturæ interpolatis pro Jubilatione aſſequenda. Fuit reſolutum: *Definitorium Generale, vigore Decreti Sacræ Congregationis, indulget Oratori pro gratia juxta petita.*

XX. P. Nicolaus Rocca, & Poloro Pro-Miniſter Provinciæ S. Saturnini in Sardinia, intuitu laborum tam ratione belli, quam itineris in ſervitium Religionis, petiit gaudere favore Patris Provinciæ. Fuit reſolutum: *Renovetur antiquum Statutum Victoricenſe juxta petita.*

XVI. P. Antonius a Plagis Luſitanus Provinciæ Arabidorum ſupplicavit, ut ipſi ſervaretur honor, & titulus Cuſtodis, quamquam ad Capitulum Generale non acceſſerit ratione infirmitatis, & ſenectutis. Fuit reſcriptum: *Serventur Conſtitutiones.*

XXII. Pater Vincentius Gonzalez Lector Jubilatus, & Cathedraticus Theologiæ in Univerſitate Salmaticenſi, & Pater Joannes Valcange pariter Lector primarius, & Cathedraticus, pro eorumdem laborum remuneratione petierunt aliqua Privilegia, & exemptiones. Item, ut obtenta prima Jubilatione quindecim annorum, ſi perlegant per alios ſex annos, gaudere poſſint Privilegio bis Jubilati. Fuit reſolutum: *Completo quindenario pro prima Jubilatione requiſito, ſi legerint in Univerſitatibus per ſexennium, in caſu, de quo agitur, gaudeant prærogativis bis Jubilatorum; in reliquis relinquitur arbitrio Reverendiſſimi Superioris Generalis Familiæ Ciſmontanæ, qui, attentis omnibus circumſtantiis, provideat quod ſibi magis expediens viſum fuerit.*

XXIII. Patres Vocales Provinciæ S. Didàci Canariarum cum tempore opportuno ad ſuffragandum non acceſſerint, petierunt ipſis concedi privilegia legis pro Vocalibus ejuſdem Provinciæ, ac ſi ſuffragati fuiſſent. Fuit reſolutum: *Gaudeant Privilegiis ut de jure petitur, quin egeant nova gratia, vel declaratione.*

XXIV. Patres Actuantes, & Concionatores hujus Ciſmontanæ Familiæ, qui per novem, aut decem annos perlegerunt Sacram Theologiam, ſupplicarunt habere titulum, & honores jubilationis, cum onere tamen adimplendi reſpective tempus Lectionis Theologiæ a legibus præſcriptum. Fuit reſolutum: *Pro gratia juxta petita.*

XXV. Lectores Jubilati Provinciæ Portugalliæ, & Lectores actuales ejuſdem Provinciæ, petierunt, ut non obſtante numero ſex Lectorum Jubilatorum vocem activam in Capitulis Provincialibus habentium, cum in illa Provincia ſint quatuor ſtudia Theologiæ, alii duo aſſignentur, qui ſuffragio gaudere poſſint. Secundo. Rogarunt, ut ſervetur conſuetudo antiquiſſima, & immemorabilis de titulo Paternitatis erga omnes Lectores jubilàtos indiſcriminatim. Tertio. Ut Lectores nec Jubilati, nec actuales nullatenus ſint adſtricti ad Tabulam prædicationis Quadrageſimæ, aut Adventus, & quod habere poſſint ſocium gratum, ſaltem de corpore ſtudii. Fuit reſolutum: *Serventur Conſtitutiones Generales, & reſpective ſolitum.*

XXVI. Pater Marinus Barbè Doctor Sorbonicus, necnon magni Conventus Pariſienſis Guardianus, nomine præfati magni Conventus, petiit locum honoris, & præcedentiæ inter Vocales Familiæ Ciſmontanæ, & quod ipſi reſtituatur locus juxta Statuta hactenus probata. Fuit reſolutum: *Retineat locum, & præcedentiam ad tenorem Statutorum antiquorum.*

XXVII. Pro-Miniſter, & Cuſtos ex Provinciis tam Obſervantium, quam Diſcalceatorum in Regno Mexicano, Inſuliſque Philippinis exiſtentes, & in Hiſpaniarum Regnis commorantes, qui ad Generale Capitulum acceſſerunt ad ſuffragandum, petierunt, ut in ſuis Provinciis gaudere poſſint titulo, & præcedentia Patribus Provinciæ conceſſis, cùm jure etiam ſuffragandi in Definitorio. Fuit reſolutum: *Pro gratia ut petitur, videlicet, quod attentis ſpecialibus rationibus in libello allatis, gaudeant quoque jure ſuffragandi pro Patribus digniori, & immediato, ſine præjudicio tamen Miniſtri, ſeu Vicarii Provincialis immediate Officio functi, & quoad bona ſubrogationem minime intelligatur gratia conceſſa Diſcalceatis, cum non habeant Patrem digniorem, & immediatum cum jure ſuffragandi.*

XXVIII. Declarat Definitorium Generale, quod legitime impedito Patre Guardiano magni Conven-

tua Pariſienſis, poſſit per Diſcretorium locale creari Pro-Guardianus ad ſuffragandum in Capitulo Generali, & ſic conſequenter debere fieri in præſenti Generali Capitulo, ad quod acceſſit tamquam Pro-Guardianus Pater Marinus Barbè, electus a Diſcretoro magni Conventus Pariſienſis.

XXIX. Orta Controverſia ſuper præcedentia inter Patres Godefridum Suerem Sacræ Theologiæ Lectorem jubilatum, & Menolphum Sacræ Theologiæ Lectorem actualem proxime jubilandum, quorum primus lauream jubilationis obtinuit cum legitima diſpenſatione ſuper interpolatione; ſecundus vero abſque ulla diſpenſatione. Reſpondit Definitorium Generale: *Præcedentiam deberi Patri antiquiori, nimirum Patri Godefrido ſupraenunciato.*

Pro Reformatis.

I. IMpedita celebratione Capituli Provincialis Reformatæ Provinciæ Papiæ per ſpatium annorum circiter ſeptem, lecto ſupplici libello tum electi Vicarii Provincialis, modo vero Commiſſarii, tum Cuſtodis, quo petebatur ſuffragium in Capitulo Generali: *Reſpondit Definitorium Generale*; Cuſtodem jure ſuo poſſe admitti ad ſuffragandum, & quatenus opus eſſet, diſpenſari cum eo: Commiſſarium vero Provincialem, quoniam jus non habet ad ſuffragium, poſſe tamen admitti, & eſſe admittendum ex gratia ad hujuſmodi ſuffragium, facta cum illo opportuna diſpenſatione.

II. Admittitur ad ſuffragandum Pater Provincialis Corſicæ Reformatorum, cum eodem diſpenſando, non obſtante quod triennium cum ſemeſtre exceſſerit.

III. Pro-Miniſter Reformatæ Provinciæ Vallis-Nethi in Sicilia, ſupplicavit Definitorium Generale, ut diſpenſaret P. Seraphino a Barrafranca ejuſdem Provinciæ Miniſtro Provinciali, pœnas determinatas a Statutis Generalibus ob non acceſſum ad hoc Generale Capitulum propter ejus infirmitatem; ac etiam Patri Antonino a Platia ex-Provinciali, ob non acceſſum ad Capitulum Generale Mediolanenſe, etiam ob ejus infirmitatem; ſine tamen præjudicio Patris Ruffini a Motuca Ex-Provincialis, qui eſt jam in poſſeſſione talis præcedentiæ, quam amiſit dictus Pater Antoninus a Platia. Fuit reſcriptum: *Examinentur Cauſæ cur non acceſſerunt.*

IV. Provincia Reformata Bohemiæ conqueſta eſt contra Patres Hibernos Obſervantes in Civitate Pragenſi degentes, quod prædicti Patres, non obſtante conventione facta inter ipſos, adhuc limites quæſtuationis excedunt, & quod ipſi Hiberni Obſervantes jactent ſe eſſe Reformatos, ut majorem eleemoſynam conquirant. Fuit reſcriptum: *Servetur concordia, & convenientia, & P. Provincialis utatur iure ſuo.*

V. Provincia Poloniæ Majoris Reformatorum expoſuit ſuum gravamen contra Patres Obſervantes Majoris Poloniæ, quod ipſi per immutationem habitus, per depoſitionem Calepodiorum, & aſſumptionem Sandaliorum, ſub nomine Reformatorum quæſtuationem faciunt, in dictæ Provinciæ Reformatæ detrimentum, ac præjudicium. Fuit reſcriptum: *Non audeant indumento Reformatorum veſtiri, & Provincialis utatur jure ſuo contra repugnantes.*

VI. Provincia Poloniæ Majoris ſupplicavit habere locum in Comitiis Generalibus immediate poſt Provinciam Minoris Poloniæ, eo quia eodem tempore erecta fuit in Provinciam cum Polonia Minori per Bullam Urbani Octavi Anno 1673. die 3. Julii. Fuit reſcriptum: *Audiantur Partes, & interim nihil innovetur.*

VII. Miniſter Provincialis cum pleno Definitorio Provinciæ Vallis-Mazariæ Reformatorum poſtularunt commutationem Sigilli Provinciæ nunc repræſentantis B. Mathæum ab Agrigento, in aliud repræſentans Sanctam Roſaliam Virginem Panormitanam, & totius Siciliæ Patronam. Fuit reſcriptum: *Ad Procuratorem Generalem Ordinis.*

VIII. P. Illuminatus a Taurino Reformatus ſupplicavit, ut ipſi concederentur Privilegia, quæ concedi ſolent aliis librorum Compoſitoribus, cum & ipſe duos libros Cantus Gregoriani compoſuerit, & per decem & octo annos munus Choriſtæ in Conventu Taurini expleverit. Fuit reſcriptum: *Lectum.*

IX. P. Cuſtos Reformatæ Provinciæ Mediolanenſis petiit, an Pater Firmius a Nitro actualis Definitor, qui ut Cuſtos ſuffragium dedit in Capitulo Generali ultimo Romano, debeat habere præcedentiam ſupra Patrem Domitillum a Como actualem Definitorem antiquiorem habitu. Fuit reſcriptum: *Remittatur ad examen Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis, qui procedat juxta conſuetudinem Reformationis.*

X. Provincia Reformata S. Nicolai de Bario inſtavit contra Diſcalceatos excedentes limites proprios in quæſtuatione; & ulterius, quia vagantur die, noctuque per domos ſæculares, abſque eo quod ſe exhibeant Superioribus Conventuum ad debitam obedientiam ipſis præſtandam. Fuit reſcriptum: *Serventur Conſtitutiones Ordinis.*

XI. Provinciales Reformatorum Ultramontanæ Familiæ petierunt aliquod præmium ob tot labores, & incommoda in itinere tolerata pro acceſſu ad Generale Capitulum. Fuit reſcriptum: *Serventur Conſtitutiones.*

XII. Anonymus Reformatus per ſuum ſupplicem libellum duo expoſuit dubia: Primum; Utrum lex biennii completi in Officio Provincialatus præjudicium aliquod afferat Statutis elargientibus præcedentiam ex-Provincialibus ab eorum electione, & ingreſſu in Miniſteriatum. Secundum: Utrum Prioritas Paternitatis attendenda, & computanda ſit in Ex-Provincialibus ab eorum electione, vel ſolum a complemento biennii; & hoc, non ſolum relate ad Patres, ſed etiam ad quoſcumque alios, qui acquiſierunt jura, ſive per inſtitutionem, ſive per gratiam inter Ex-Provinciales. Fuit reſcriptum, ad primum *dilata*. Ad ſecundum: *ut in primo.*

XIII. Pro-Miniſtri, & Cuſtodes Reformati Ultramontanæ Familiæ ad Capitulum Generale acceſſerunt, petierunt ratione laborum ultimum locum inter Definitores actuales. Fuit reſcriptum; *Serventur Conſtitutiones.*

XIV. Provincialis, & Cuſtos Provinciæ Reformatæ Januenſis petierunt obſervantiam Alternativæ pro electione Definitoris Generalis inter ipſos, & Obſervantes; & quia in Capitulo Generali Vallis-Oletano eorum Provincia poſt Obſervantiam locum non habuit, ſuppoſita immemorabili conſuetudine, inſtarunt, & ſe proteſtarunt &c. Fuit reſcriptum: *Acceptatur ſic & in quantum, non impedita libertate Capituli, & non retardata electione.*

XV. Reformati Provinciæ Genuæ petierunt confirmationem determinationis factæ non acceptandi Emerentiam. Fuit reſcriptum: *Definitorium Generale decrevit, libertatem, & arbitrium non acceptandi Emerentiam, reſpicere futuros, non vero præteritos Lectores.*

XVI. Poſt maturam diſcuſſionem excuſationis P. Provincialis Carniolæ, Patres Definitorii Generalis

fue-

fuerunt in Voto ipſas eſſe inefficaces; & decreverunt Patrem Antonium Hallan actualem Provincialem eſſe puniendum, & dimittendo pœnas Statutarias, remiſit arbitrio Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis. Quoad Cuſtodem vero ejuſdem Provinciæ, omnes Patres Definitorii ex utraque Familia, excepto P. Definitore Generali Skerpin, qui ſe abſtinuit, fuerunt in Voto, ſiſtendo rationibus, & Conſtitutionibus Ordinis, ac præcipue Reformatorum, quod P. Gaſpar Paſconi ſit abſolutus ab Officio Cuſtodis.

Pro Excalceatis, & Recollectis Germano-Belgicis, ac Hibernis.

I. PORrecto ſupplici libello a Provinciis Excalceatis Luſitaniæ pro parte ejuſdem Nationis ſæpius inſtante, ac efficacius ſupplicante Admodum Reverendo Patre Definitore Generali Fernando a S. Antonio, quo petebatur Alternativa Procuræ Generalis inter Provincias Recollectorum Galliæ, Excalceatorum Hiſpaniæ, & Excalceatorum inſuper Luſitaniæ, ac etiam Definitoris Generalis, ut in eodem ſupplici libello exponitur. Reſpondit Definitorium Generale: *Servandas eſſe Conſtitutiones Ordinis, & in reliquis ad Sanctam Sedem Apoſtolicam recurrendum.*

II. Productis Juribus Provinciæ S. Andreæ Recollectorum in Gallo-Flandria, quibus Patres ex-Provinciales antiquiores, vigore Conſtitutionum municipalium, prætendunt præcedentiam a Patre Adm. Reverendo Gildardo Duffloe; & auditis etiam Juribus in contrarium expoſitis pro eodem Patre Dufflos; Definitorium Generale, mature omnibus perpenſis, declaravit, præcedentiam deberi ipſi Patri Gildardo Dufflos Ex-Procuratori Generali Recollectorum, quamquam non fuerit Provincialis, & quod ſuper hoc negotio imponatur perpetuum ſilentium.

III. Officialibus Curiæ committitur, ut impendant operam pro Canonizatione Beatæ Coletæ, & pro Beatificatione Servæ Dei Joannæ *de Valois*.

IV. Cuſtodibus Galliarum, Provinciæ Arabidorum Luſitaniæ, & Nationis Germano-Belgicæ, ſicut etiam Pro-Miniſtris, conceduntur pro hac vice tantum Privilegia, quibus gaudent ii, qui ultramontes accedunt ad Generale Capitulum.

V. Provincia S. Joſeph in Comitatu Flandriæ Fratrum Minorum Recullectorum, inſtavit contra Provincias S. Antonii, & Andreæ, eo quia iſtæ retinent quatuor Conventus dictæ Provinciæ, contra formam Apoſtolicarum, & Ordinis Conſtitutionum, & prætendit renovare proteſtationem factam in Capitulis Romanis. Fuit reſolutum: *Admittitur renovatio proteſtationis, & quantum ad reliqua recurrant ad Reverendiſſimum Patrem Generalem.*

VI. Provincia Recollectorum S. Mariæ Magdalenæ in Gallia inſtetit, quamplura in Statutis Generalibus Capituli Romani Anni 1723. & Capituli Mediolanenſis Anni 1729. eſſe eliminanda, utpote fictitia, & ſuppoſitiva. Fuit reſolutum: *Definitorium Generale declarat ſtatuta Romana de Anno 1723. & Mediolanenſia de Anno 1729. Typis data, non eſſe authentica, ſed recurri debere ad Originalia.*

VII. Renovatur proteſtatio Provinciæ S. Andreæ in Belgio contra Provinciam S. Joſeph in Comitatu Flandriæ adverſus ablationem Conventuum Aldernardenſis, & Corthacenſis; & admittitur etiam nova proteſtatio ejuſdem Provinciæ contra Provinciam Flandriæ ob ablatos Conventus Montenſem, Tornacenſem, & Biuchienſem, cum ſuis reſpectivis Hoſpitiis.

VIII. Pro Collegiis Hibernorum Lovanienſi & Pragenſi deputentur a Reverendiſſimo Superiore Generali duo Commiſſarii, qui recognoſcant, & præfigant limites quæſtuationum pro ſubſtentatione eorumdem Collegiorum, ultra quos, ſi audeant tranſmeare, puniantur ut Apoſtatæ, juxta Conſtitutiones Generales. Et ſi audeant quæſtuationem pecuniarum inſtituere, ut Proprietarii omnino etiam puniantur, videlicet, intra limites, a proprio Superiore, extra limites, ab eo Miniſtro Provinciali, in cujus Territorio delinquent.

Pro Terra Sancta.

I. QUia quamplures computus Terræ Sanctæ non fuerunt ſubſcripti a Definitorio, ſtabilitum fuit, quod Reverendiſſimus Pater Generalis provideat, & procedat prout de jure. Et ſic Statutum fuit de Computibus Romæ, & Pariſii, circa quos idem Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis delegare debet aliquem idoneum Virum.

II. Quoad Computus Terræ Sanctæ, decernitur, eſſe ſervandas Conſtitutiones Ordinis, non obſtante diverſitate Nationis.

III. Procurator Generalis Terræ Sanctæ propoſuit quamplurima puncta, & Primo, quod Religioſus, qui tempus ſuum explevit per litteram Obedientialem permanendi in dictis locis, redeat ad ſuam Provinciam, dummodo poſſit mare transfretare, & ſi fortaſſis aliquorum erit neceſſitas pro ſervitio Terræ Sanctæ, eorum permanentia omnino dependeat a Diſcretorio Terræ Sanctæ, & non aliter. Secundo, quod ſi aliquis accedat ſine littera obedientiali, nullatenus ei permittatur ingreſſus, ſed Superior primi Conventus, aut Hoſpitii, debeat ipſum retinere. Tertio, ſi aliquis Religioſus erit defectuoſus, & poſt paternam admonitionem non ſe amandaverit, Superior certioret Provinciam, ut illuc regreſſum habeat. Quarto, quod Cuſtos Terræ Sanctæ non poſſit ſine urgenti neceſſitate vagari, & ſi forte habeat Commiſſionem aliquam a Sacra Congregatione de Propaganda, ipſam notificet Diſcretorio integro ante ejus diſceſſum, in quo caſu non ſit licitum Vicario Conventus expedire litteras Obedientiales. Quinto: P. Vincentius Collen Vicarius olim Terræ Sanctæ, cum per abſentiam Patris Cuſtodis propria auctoritate fecerit Sigillum nomine ſui impreſſum, & expedierit litteram Obedientialem, ideo quæritur remedium impoſterum. Sexto: quod in Ordine ad Guardianiam Nazareth, obſervetur alternativa trium Nationum, videlicet Hiſpaniæ, Galliæ, & Italiæ, & in defectum ſubjecti capacis, Diſcretorium provideat. Septimo: quod nullus Commiſſarius Terræ Sanctæ determinate mittat ſupellectiles ad hunc, vel illum locum, ſed dirigantur Diſcretorio, & Procurator Generalis cum conſilio eas diſtribuat, vel ad Sacriſtiam, vel ad Officinas, juxta neceſſitatem. Octavo: Definitorium Generale prohibeat acceſſum ad Curiam Romanam illis Religioſis, qui jam diſceſſerunt a Locis Terræ Sanctæ, & hoc, ne procurent a Sacra Congregatione licentiam redeundi, exceptis illis, qui fuerint miſſi a Patre Guardiano cum Diſcretorio Terræ Sanctæ. Nono: Ut mandetur per Reverendiſſimum Patrem Miniſtrum Generalem, quod perlegantur in Refectorio Statuta emanata a Reverendiſſimo Laurentio a S. Laurentio, juxta Ordinis Conſtitutiones Generales, per tres menſes una vice. Fuit reſolutum: ad primum, *ſerventur Conſtitutiones, & additur, quod ſi aliquis Religioſus, qui tempus deſignatum adim-*

Digitized by Google

plebis, utilis Terræ Sanctæ cenſeatur, fiat ſupplicatio a atri Superiori Generali per integrum Diſcretorium ſubſcripta, & ſi videbitur eidem Superiori Generali poſſit prorogari tempus. Ad ſecundum: *Juxta Ordinis Statuta.* Ad quintum: *Prohibetur P. Vicario S. Salvatoris, ne audeat dare Obedientiales Fratribus Cuſtodiæ Terræ Sanctæ, ſub pœna privationis Officii, & non audeat retinere ſigillum, ſub pœna falſarii.* Ad ſextum: *Nihil innovetur.* Ad ſeptimum: *Supellectilia ſive Sacra, ſive prophana Terræ Sanctæ applicentur Cuſtodiæ ſecundum cognitas indigentias Conventuum a Diſcretorio Terræ Sanctæ; non ſic autem in caſu, quod dicta ſupellectilia determinentur a benefactoribus, & applicentur alicui Conventui, & Sacriſtiæ determinatæ.* Ad reliqua Puncta nulla fuit reſolutio.

Pro Indis.

I. PAter Joſeph Torrubia Cuſtos Provinciæ Philippinarum, ſupplicavit pro moderatione Decreti emanati in cauſa Oratoris cum P. Petro a Jeſu. Fuit reſolutum: *pro gratia, quod, videlicet, e Decreto tradatur clauſula reſpiciens Provinciam, ideſt, quod acriter reprehendatur.*

II. Ad ſupplicationem Patris Franciſci de Quiñones Cuſtodis Provinciæ Aſſumptionis de Paraguai in Regno Peruano; Reſpondit Definitorium Generale, Primo: *concedi, ut qui eſt Viſitator, debeat etiam eſſe Præſidens in Capitulo.* Quo verò ad aliud punctum, quod proponatur numerus Patrum Definitorum, quos dicta Provincia proponere debet Admodum Reverendo Patri Commiſſario Generali illius Regni ad prædictum munus Viſitatoris; reſpondit Definitorium Generale, *Viſitatorem eligendum eſſe ex tribus, quos præſentabit Provincia.* Quo verò ad tertium, ut Vocales non teneantur ſolvere pro alimonia, pecuniaria ſolutione, in tranſitu per Conventus, vel permanentia, reſpondit Definitorium Generale, *non teneri ad ſic ſolvendum, ſed habendos eſſe ſicuti cæteri Fratres.* Quoad quartum, quod prædicti Vocales non eligantur in Guardianos, ſed poſſint permanere in Conventibus, quos ipſimet elegerint; Reſpondit Definitorium Generale ad utrumque: *Negative.* Quoad Quintum, an poſſit Provincia extrahere a Recollectione ad Obſervantiam unum, vel alterum Religioſum; Reſpondit Definitorium Generale: *Negative, niſi in caſu neceſſitatis veræ, approbatæ a Definitore Recollectionis; vel ſi non ſit talis Definitor, a Diſcretorio Conventus.*

III. Ad ſupplicationem Provinciæ S. Antonii Braſilienſis: ad primum, quod Procuratori Ulyſſipponenſi fiat facultas Novitios recipiendi; Reſpondit Definitorium Generale: *Negativè, cum locum habere non poſſit*: Ad ſecundum, ut moderetur Statutum concedens ex-Definitoribus, ut proprio arbitrio eligere ſibi poſſint Conventum ſuæ reſidentiæ, pro ſpirituali eorum conſolatione: Reſpondit Definitorium Generale: Quod *Provincia utatur jure ſuo*: Ad tertium, quo petitur, ut ſubſiſtant patentales litteræ expeditæ a Superiore Generali, licet res adhuc ſit integra, ceſſante Officio ejuſdem Superioris Generalis. Reſpondit Definitorium Generale: *Hoc concedendum eſſe, prout conceditur ob nimiam diſtantiam Provinciæ ſupplicantis; ſed hoc intelligendum ſpatio unius anni.*

IV. Procuratores, & Commiſſarii Provinciarum Indiarum Ulyſſippone exiſtentes, non audeant aſſumere titulum Procuratoris, vel Commiſſarii Generalis, ſed dumtaxat appellentur Procuratores Provinciarum reſpectivè, ſub pœna privationis officii.

V. Vocalibus Indiarum omnium, qui ſuffragium tulerunt in hoc Capitulo Generali, conceduntur præeminentiæ concedi ſolitæ a Statutis Ordinis hujuſmodi ſuffragantibus, quamvis eiſdem Vocalibus deſint aliquæ qualitates a Statutis præſcriptæ.

Defunctorum numerus.

AB ultimo Capitulo Generali uſque ad præſens in Ultramontana Familia obierunt in Domino Fratres 8848. Sanctimoniales verò 1479. & in Familia Ciſmontana Fratres 13941. Sanctimoniales autem 6200. atque adeo omnes Fratres Defuncti, ſunt 22789. & Sanctimoniales 7679.

Sequuntur Suffragia.

PRo felici Electione Summi Pontificis, ultra preces quotidianas, ſinguli Sacerdotes celebrent unam Miſſam.

Pro omnibus Principibus Chriſtianis Ordinem noſtrum in ditionibus ſuis benignè tuentibus, & promoventibus, ſinguli Sacerdotes legant tres Miſſas.

Pro Sereniſſimo Hiſpaniarum Infante Philippo Borbonio Ordinis Noſtri Patrono, a quolibet Sacerdote duæ Miſſæ celebrentur.

Pro Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino D. Trojano Cardinali de Aquaviva apud Sanctam Sedem Ordinis Protectore, unuſquiſque Sacerdos recitet unam Miſſam.

Pro Excellentiſſimo Duce Sfortiæ Cæſarini, Fabretti, & Boadilla, qui in expenſis Generalis Capituli copioſam elargitus eſt Eleemoſynam, Sacerdotes omnes celebrent unam Miſſam.

Pro felici Statu Noſtræ Seraphicæ Religionis, & Apoſtolici Ordinis Prædicatorum, a Sacerdotibus omnibus duæ Miſſæ recitentur.

Pro Pace inter Principes Chriſtianos, Hæreſum extirpatione, Fidei propagatione, Victoria contra Infideles, & Eccleſiaſtici Ordinis proſperitate, duæ Miſſæ legantur a quolibet Sacerdote.

ITA EST.

Fr. Joſeph Epiſcopus Seguntinus, Præſes Apoſtolicus.

Fr. Cajetanus a Laurino, Miniſter Generalis.

Fr. Joannes Bermejo, Ex-Miniſter Generalis.

Fr. Dominicus Loſſada, Commiſſarius Generalis Familiæ, & Indiarum.

Fr. Felix a Roma, ex-Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum.

Fr. Creſcentius Kriſper, ex-Commiſſarius Generalis.

Fr. Joannes Jacobus de Vallico, Procurator Generalis Ordinis.

Fr. Joannes *de la Torre*, Commiſſarius Generalis Curiæ Romanæ.

Fr. Alexius a Roma, Procurator Generalis Reformatorum.

Fr. Petrus Joannetius de Molina, Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum.

Fr. Bernardus Monterde, ex-Procurator Generalis Ordinis.

Fr. Michael Angelus a Gallipoli, ex-Procurator Generalis Reformatorum.

Fr. Marcus Antonius Gravois, ex-Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum, ac Definitor Generalis.

Fr. Zacharias de Pontchateau, Definitor Generalis.

Fr. Antonius Perellò, Definitor Generalis.

Fr. Franciſcus Beultez, Definitor Generalis.

Fr.

Fr. Joannes a Valle, Definitor Generalis.
Fr. Alvarus a Purificatione, Definitor Generalis.
Fr. Emmanuel a Jeſu Maria, Definitor Generalis.
Fr. Andreas de Molin, Definitor Generalis.
Fr. Joannes Thony, Definitor Generalis.
Fr. Ludovicus Roger, Definitor Generalis.
Fr. Sigiſmundus Skerpla, Definitor Generalis.
Fr. Bernardinus a Trelitio, Definitor Generalis.
Fr. Bonagratia ab Alexandria, Definitor Generalis.
Fr. Aloyſius a Barrafranca, Definitor Generalis.
Fr. Vincentius Antonius a Caprarola, Definitor Generalis.
Fr. Alexander Negovietz, Definitor Generalis.
Fr. Proſper a Brixia, Definitor Generalis.
Fr. Joſeph Maria a Gallipoli, Definitor Generalis.

Reverendiſſimus P. Joannes Antonius a Sancta Cruce, ex-Vice-Commiſſarius Generalis, & Adm. Rev. P. Petrus de Juſtaniana, Definitor Generalis, non ſunt ſubſcripti, quia ante terminationem Actorum a Capitulo diſceſſerunt.

Loco ✠ Sigilli.

Fr. Joſeph Maria de Fano Definitor
Generalis, & Pro-Secretarius
Generalis Ordinis.

Notandum eſt, quod ſub titulo Pertinentia ad utramque Familiam -- num. 10. *& ſub titulo* Pro Ultramontana Familia -- num. 18. & 19. *declarationes oppoſitæ prodierant poſt celebrationem Capituli Generalis; nihilominus fuerunt ibi notatæ tanquam in proprio loco, ad majorem legentium commoditatem.*

FR. CAJETANUS A LAURINO.

Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis pro Regali
Immaculatæ Conceptionis Congreſſu Theologus,
ac totius Ordinis Fratrum Minorum
Miniſter Generalis, ac Servus.

Dilectis Filiis Superioribus, & Subditis Noſtræ Curæ ſubjectis tam Obſervantibus, quam Reformatis, Recollectis, Excalceatis, Tertii Ordinis, vel quovis alio nomine nuncupatis, Textum Regulæ Seraphicæ ſub unico Capite Profitentibus, Salutem, & Seraphicam benedictionem, plenamque in Spiritu Sancto conſolationem.

AD Supremum Seraphici Ordinis Clavum in Vallis-Oletanis Generalibus Comitiis, Divina Providentia, evecti, id Nobis cordi fuit, & Filios Noſtros hiſce Encyclicis in Domino ſalutare, paternoque animo amplecti, & Noſtram, quam eorum felicitati, ac tranquillitati fovemus voluntatem demonſtrare. Neque enim Miniſterium noſtrum in iis tantum eſſe debet, quæ ad optime regendum Ordinem conducunt, ut rebus exterioribus bene diſpoſitis, apteque ordinatis, ſciamus Homines Nos eſſe conſilio, ac prudentia directos; imo vero plurimum cura, ſtudiumque Noſtrum eniti debent, ut & ſciatis, quæ recta ſunt, eademque faciatis. Sciatis igitur Vos volo Filii dilectiſſimi, Nos a ſæculi hujus procellis ac ſerenam, & tranquillam felicitatem, ſumma, ac propemodum inenarrabili Divina bonitate fuiſſe evocatos; quod etſi vos non lateat, Noſtri muneris debitum eſſe cognovimus illud repetere, ut altius Pectoribus veſtris inſideat, utque in timore & tremore certam veſtram electionem, ac vocationem faciatis; quod facientes, non ſolum non peccabitis aliquando, ſed in cavernis maceriæ abſconditi, hoc eſt, in Chriſti Crucifixi vulneribus, ſpecie quidem timidi, ſpe autem gaudentes, Divini Magiſtri ſermonibus edocti, omnis perturbationis expertem vitam traducetis. Quæ enim animi perturbatio iis inceſſere poterit, quibus laudi, quibus gaudio, quibus conſolationi ſunt vulnera Chriſti? An paupertatis anguſtiis deprimentur, nudi cum nudo Chriſto converſantes? An obedientiæ difficultates præſentient, quibus vulnera obedientis uſque ad mortem Jeſu ſunt refugium? An Caſtimoniæ virtutem non retinebunt ii, qui Immaculati Agni candore adumbrantur? Hæc fuerunt in cauſa cur Noſter amantiſſimus Pater, ac Dominus Jeſus Chriſtus Fideles ſuos ad ſe vocaret: *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati eſtis, & Ego reficiam vos: diſcite a Me quia mitis ſum, & humilis corde, & invenietis requiem Animabus veſtris.* Neque enim extra Chriſtum requiem invenire cuique datum aliquando fuerit; paciſque plenitudinem illi tantum ſcient, quibus Chriſtus oſtenderit manus, & latus. In latere Chriſti refectio eſt pacis, refectio manſuetudinis, refectio ſuavitatis, omnium denique refectio virtutum, ac totius plenitudo Sanctitatis. Quod Patriarcha Sm̃us, cujus Nos licet indigni, vices gerimus, non ab hominibus, ſed propria edoctus experientia, optime callens, ſic toto vitæ ſuæ curriculo vulnera Chriſti inhabitavit, ut amica mœroribus Loca ſeligeret, ne ab iis, aut cæterarum curarum, aut Locorum amœnitate diſtraheretur; ac tandem ſui Corporis ſolutione imminente, poſt quam ipſe vixerat jam non ipſe, ſed vita Crucifixi vixerat in illo, ejuſdem Crucifixi Plagas, in quibus tamdiu latitavit, in membris ſuis digito Dei factas, biennio, ſumma totius Orbis admiratione, ac gaudio, dignus factus eſt deportare. Quid ergo quærimus Fratres, ac in Domino Filii amantiſſimi, quid quærimus in hujus vitæ procellis? Invitat Nos Deus Noſter ad Portum tranquillitatis, & quietis; certi exemplo Patris reddimur in Crucifixi vulneribus omnem gloriam Noſtram, omne decus, omnem honorem, omnemque conſolationem eſſe collocandam; numquid detrectabimus? An ſegnes erimus? Id Deus Nobis concedat, ut, quemadmodum ſuaſimus Nobis, neminem veſtrum huic ſacro Ordini nomen dediſſe, quin prius Chriſtum imitari Crucifixum, Pauperum Patriarchæ premere veſtigia animo firmiter propoſuerit; ita concepto animi fervori converſatio veſtra reſpondeat, ut a Chriſto Crucifixo vos vocatos per aſſiduam in ejus vulneribus inhabitationem facile demonſtretis. Quo fiet, ut ſimiliter orationibus veſtris adjuti, nulli Nobis importabile humeris Noſtris pondus ſit oneri; imo in Chriſto gloriemur, Nos Patrem tot Imitatorum Chriſti fuiſſe conſtitutos, ac ſalutem Noſtram, omniumque Veſtrum conſequamur. Valete cum Seraphica, tum omnium Cœleſtium Benedictionum plenitudine cumulati. Datum in Conventu S. P. N. Franciſci Civitatis Vallis-Oletanæ, die decima Menſis Junii Anni 1740.

Fr. Cajetanus a Laurino
Miniſter Generalis.

De mandato Rm̃i noſtri in Chriſto Patris
Fr. Joſeph Maria de Fano Diffinitor, &
Pro-Secretarius Generalis Ordinis.

DE-

DECRETUM

Sacra Congregationis, qua Tertius Ordo o PP. Diſcalceatis in Luſitania erectus confirmatur, licet illum jampridem PP. Obſervantes in eodem etiam loco erexiſſent.

„ SAcra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Ecclaſiæ Cardinalium negotiis, & couſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Caraſa Ponente, partibus hinc inde auditis, ac re undique mature perpenſa, cenſuit reſcribendum, prout reſcripſit. *Nihil de ſuppreſſione Tertii Ordinis erecti in Conventu Diſcalceatorum Terræ de Azurara, Diœceſis Portugallenſis, & Pates Obſervantes Conventus Terræ de Lande, Diœceſis Bracharenſis, omnino acquieſcant, & amplius cauſam hujuſmodi non proponi mandavit. Romæ 2. Septembris 1740.*

J. Cardinalis Firrao.

Loco ✠ Sigilli.

E. Archiepiſcopus Damiatæ Secretarius.

PEtita nova Audientia per Patres Provinciæ Portugalliæ, Sacr. Congr. ſub die 15. Septembris 1741. reſcripſit: *Nihil de nova Audientia*: ac tandem memoratum Decretum Brevi Apoſtolico, ſub die 2. Auguſti 1745. fuit confirmatum, quod ſuo loco refertur.

SICULA

Reſtitutionis in integrum, & nullitatis Profeſſionum.

DECRETUM S. CONGR. CONCILII.

„ CUm plures Religioſi Regularium Ordinum Regni, & Provinciæ Siciliæ, a Religione egreſſi vigore ſententiarum ſuper nullitata eorum profeſſionis minus legitime obtentarum, Sacræ huic Congregationi Concilii preces direxerint pro facultate Miſſam celebrandi, quippe qui ſuſpenſionis pœna obſtricti remanſerunt, ex defectu congrui Patrimonii, tria hac occaſione in quibuſdam Siciliæ Diœceſibus, ex ipſis etiam ejuſdem Regni Ordinariorum relationibus, contra Sacri Concilii Tridentini præſcriptum, nulliter, & vitioſe peragi detectum fuit. Primum eſt, quod Ordinarii Locorum de afferta profeſſionis nullitate, poſt elapſum quinquennium, præcipue ſi recurrentes ad reclamandum intra idem quinquennium legitimo impedimento detenti fuerint, non indulta ab Apoſtolica Sede reſtitutione in integrum, quorumdam Doctorum opinionibus alioquin reprobatis innixi, præſumunt agnoſcere, ſententiam de illa ferentes, & inter eos, præſertim Epiſcopus Catanienſis, afferto quodam privilegio, ſive immemorabili illius Curiæ conſuetudine ſuffultus, prætendit ſententiam nullitatis profeſſionis dicere poſſe tum intra, tum poſt elapſum quinquennium ab ejus emiſſione, & ſive Regulares ab illa reclamantes, vota emiſerint in ejus Diœceſi, ſive in aliena, dummodo in aliquo ejuſdem Diœceſis loco, & Conventu, dum reclamant, ex obedientia fuerint conſtituti. Secundum, quod ab iiſdem Ordinariis, tam exacto jam quinquennio, quam illo adhuc recurrente, eduntur ſententiæ invalidam declarantes Profeſſionem, Superioribus Conventuum, in quibus profeſſio emiſſa fuit, non auditis. Et tertium denique, quod ipſi etiam Superiores Regulares ſuper aſſerta nullitata Profeſſionis, nec habito, nec requiſito Ordinarii loci judicio, aliquando ſententiam pronunciant.

„ Quæ quidem omnia, cum aperte repugnent, non ſolum notiſſimæ Tridentinorum Patrum diſpoſitioni ſub Cap. 19. ſeſſ. 25. de Regular. verum etiam iteratis Sacræ hujus Congregationis reſolutionibus; idcirco, ne deinceps tot conſultiſſima Decreta amplius violentur, EE. VV. deliberandum proponitur.

„ An, & quomodo ſit providendum in Caſu &c.?

„ Die 24. Septembris 1740. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit providendum eſſe juxta modum a Domino Secretario explicandum, facto verbo cum Sanctiſſimo.

„ Modus autem eſt, quod ſcribatur Epiſcopo Catanienſis, aliiſque Præſulibus Provinciæ Siciliæ, nullum Epiſcopum, ſiva Ordinarium, inaudito Superiore Regulari Conventus, in quo fuit emiſſa Profeſſio, neque ullum Superiorem Regularem independenter ab Epiſcopo, vel Ordinario, poſſe, ſub pœna privationis officii, & vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrenda, cauſas nullitatis Profeſſionis cognoſcere, ſed eas conjunctim ab iiſdem Epiſcopo, vel Ordinario Loci, ac Superiore Regulari eſſe decidendas, ſive Profeſſionis invaliditas a Religioſis, ſiva ab ipſa Religione, ex quocumque Capite proponatur. Reſtitutionem vero in integrum adverſus lapſum quinquennii, quod a die profeſſionis occurrit, etiamſi perduraverit cauſa metus, aut aliquod aliud impedimentum fuerit ad reclamandum interjectum, a Sancta Sede omnino eſſe impetrandam, juxta Decreta alias edita, non obſtante quacumque contraria conſuetudine, etiam immemorabili, & quolibet afferto privilegio. -- Religioſos autem, de quibus agitur, & quorum profeſſio contra formam Sacri Concilii declarata fuit invalida, teneri intra terminum unius anni reſumere habitum, & ad Clauſtra redire, tam pro obtinenda a Sancta Sede reſtitutione in integrum, quatenus illa indigeant, quam pro inſtituendo judicio, ſervatis ſervandis ſuper nullitata ſuæ profeſſionis, quatenus hanc velint deducere, eoque termino elapſo, ſi non paruerint, habendos eſſe tamquam Apoſtatas; & tandem quoad licentiam ab ipſis petitam celebrandi, firma pro nunc remanente eorum ſuſpenſiona, ſeorſim deinceps providebitur, juxta ſingulorum preces, & circumſtantias. Hanc vero reſolutionem ſignificandam eſſe Procuratoribus Generalibus Ordinum, qui Superiores Locales de illa moneant, & Sacram Congregationem de executione certiorem reddant. Factaque de præmiſſis per infraſcriptum Secretarium relatione Sanctiſſimo, Sanctitas Sua prædictam Sacræ Congregationis ſententiam in omnibus approb[illegible] die 28. Septembris 1740.

A. Card. Gentili Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

C. A. Archiep. Philippen. Secr.

Cujus Decreti vigore Illuſtriſſimus, ac Reverendiſſimus D. a Secretis ſcripſit ad Procuratorem Generalem Ordinis Epiſtolium, ut ſequitur. *Data*

Dalla Segreteria del Concilio li 28. Gennaro 1741.

„ IN adempimento di qnanto ha riſoluto la Sagra
„ Congregazione del Concilio circa le ſentenze
„ di nullità di Profeſſione, che poſſono eſſere ema-
„ nate invalidamente a favore de Religioſi della
„ Provincia, e Regno di Sicilia, l'Arciveſcovo di
„ Filippi Secretario manda qui accluſa al P. Pro-
„ curator Generale de Minori Oſſervanti Copia au-
„ tentica del Decreto ultimamente emanato dalla
„ detta Sagra Congregazione, con l'approvazione di
„ Noſtro Signore, acciò la notifichi tanto al Pro-
„ vinciale, quanto agl' altri Superiori de' Conventi
„ dell' Ordine in detta Provincia, e ne ingionga a
„ medeſimi la piena, ed eſatta oſſervanza, ed eſe-
„ cuzione: & attendendo l' avviſo in ſcritto d' aver
„ adempito a tale incombenza, le bacia di tutto
„ cuore le mani.

E P I S T O L A

Eminentiſſimi a Secretis Status, qua Miniſter Generalis a Pontifice Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus totius Ordinis renunciatur.

Intus.

Reverendiſſimo Padre.

VOlendo la Santità di Noſtro Signore nel principio del ſuo Pontificato dare un contraſegno del ſuo Pateroo amore all' Ordine Serafico, e nello ſteſſo tempo rimoſtrare a Voſtra Paternità Reverendiſſima la ſtima, che ha del di lei particolar Zelo in beneficio pubblico della Religione, ſi è determinata a dichiararla, come in virtù della preſente lo dichiara, Commiſſario Apoſtolico, Viſitatore, e Riformatore ſpecialmente delegato in tutta la Religione di San Franceſco, si in rigoardo agl' Oſſervanti, che ai Riformati, e Scalzi, e Chioſtri di Monache anneſſi, compartendole tutte le facoltà neceſſarie, ſuddelegabili anche ad altri Religioſi, o in tutto, o in parte, ad effetto, che poſſa ella eſercitarle in ciò, che ſi giudicherà eſpediente da lei, e dalla Conſulta ſua Generale, per il buon governo, riforma, e perfetta oſſervanza all' Ordine, e per la Pace, e conſervazione delle Provincie, e de' Religioſi, e Religioſe tutte, ch' è l' unico ſcopo della ſanta mente di Sua Beatitudine. Si valga ella adunque di queſta ampliſſima conceſſione Pontificia colla ſolita ſua religioſa prudenza; E ſenza più le auguro dal Signore ogni bene. Roma 30. Settembre 1740.

D. V. P. Rma

Affezionatiſſimo
Silvio Card. Valenti.

Extra.

Al Reverendiſſimo Padre
Il P. Miniſtro Generale dell' Ordine di San Franceſco.

Pater Angelicus de Gazolo Provinciæ Obſervantis Bononiæ inter ex-Procuratores Generales Ordinis recenſetur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REligionis Zrlus &c. Cum itaque, ſicut Nobis nuper exponi feciſti, Tu, qui (ut aſſeris) Frater expreſſe profeſſus Provinciæ Bononienſis Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum exiſtis, anno 1719. ad Sacras Miſſiones in locis Terræ Sanctæ peragendas, in vim juramenti a Te, dum in Collegio Sancti Bartholomæi in Inſula de Urbe ejuſdem Ordinis tamquam ſtudens morareris, præſtiti, miſſus, & elapſo duodecim in Miſſionibus hujuſmodi in Syria annorum ſpatio, inde revocatus ad docendum idioma iiſdem Miſſionibus neceſſarium in dicto Collegio electus, per tres annos hoc munus exercueris, atque triennio hujuſmodi completo, iterum in Guardianum Conventus dicti Ordinis in Hieruſalem exiſtentis deputatus, idem officium per quinque pariter annos obieris; per Conſtitutiones vero dicti Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatas ſancitum reperiatur, quod ii, qui Guardiani Conventus hujuſmodi regimen per duos annos dumtaxat geſſerint, tamquam Ex-Provinciales Ordinis prædicti ultimo loco frui debeant; quemadmodum tuus Anteceſſor, poſtquam regimine præfato per quinquennium functus fuiſſet, primum locum inter Ex-Provinciales, immediate poſt actualem Provincialem, per quaſdam fel. rec. Clementis Papæ XII. Prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis expeditas literas, ſibi concedi obtinuiſſe memoratur. Ea propter in præmium Religioſorum laborum tuorum per viginti annos præſtitorum, ac præſertim in afferendis ad Venerabilem Fratrem Patriarcham Alexandrinum Cophtorum in Ægypto commorantem Apoſtolicis in ſimili forma Brevis literis a fel. rec. Clemente Papa XII. prædicto expeditis, ut in Catholicam Communionem reciperetur, cupis Privilegiis Ex-Procuratorum Generalium ejuſdem Ordinis frui poſſe: Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, ut Tibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur Te ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Tibi, ut omnibus, & ſingulis juribus, privilegiis, prærogativis, præcedentiis, antelationibus, exemptionibus, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus illi, qui Procuratoris Generalis munere functi ſunt, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſis, & valeas in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi munus Procuratoris Generalis dicti Ordinis exercuiſſes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Tibi in om-

omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus fel. rec. Benedicti Papæ XIII. itidem Prædeceſſoris noſtri literis ſuper abolitione, & revocatione privilegiorum perſonalium editis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Octobris 1740. Pontificatus Noſtri anno primo.

Pro D. Card. Paſſioneo.
Cajetanus Amatus.
Loco ✠ Sigilli.

Quamvis antedictum Breve paullo poſt fuerit revocatum per generalem ejuſdem Pontificis Conſtitutionem, qua omnes, & ſingula abrogantur in Ordine gratiæ perſonales; quia tamen nonnulla merita in illo memorantur, quæ non modo eidem Patri Angelico, ſed & univerſæ Religioni gloriam afferunt, ideo opportunum judicavi illud adducere.

Prohibetur omnibus Regularibus vendere pharmaca, aliaque medicamenta Sæcularibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu Proprio &c.

Eſſendo Noi appieno informati, che ſino dall' anno 1725. in una particolare Congregazione compoſta dalla fel. mem. di Clemente Papa XII. noſtro Predeceſſore, allora Cardinal Corſini, dal fù Cardinal Paolucci, e dal Reverendiſſimo Cardinale Annibale Albani Camerlengo della Santa Romana Chieſa, e da alcuni Prelati, ſpecialmente deputata dalla felice memoria d' Innocenzo PP. XIII. altro noſtro Predeceſſore, tenutaſi li 25. Gennaro del detto Anno, inerendo al decreto precedentemente emanato dalla Congregazione della Viſita delli 29. Agoſto 1637. e della riſoluzione preſa li 9. Decembre 1720. fù ſtabilito, che niuno de Regolari di qualunque ſorta, anche Caſſinenſi, dell' Ordine de Predicatori, Compagnia di Gesù, e Minimi, poteſſe per ſe, nè per altri, nè anche a nome della Religione, eſercitare l' arte dello Speziale, fuori, che per ſervizio de loro Religioſi, e che dalli medeſimi non ſi poteſſero vendere Medicamenti preparati, o non preparati, di qualunque genere, a i Secolari, o anche donargli ſotto preteſto di Amicizia, o di familiarità, ſiccome fù approvato dal detto noſtro Predeceſſore Innocenzo XIII. a riſerva della Triaca, e Balſamo Apopletico, che permiſe poterſi vendere dalli medeſimi Regolari, ottenutane la licenza dal Reverendiſſimo noſtro Cardinal Vicario; e che inoltre il noſtro detto Predeceſſore Clemente XII. ſi degnò confermare il ſuddetto ſtabilimento, e decreto della medeſima Congregazione con un ſuo Breve in data li 20. Luglio 1733. del tenore ſeguente.

§. 1. Clemens Papa XII. *Ad futuram rei memoriam*. Alias a Congregatione particulari tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium, de quorum numero tunc in minoribus conſtituti eramus, ac Romanæ Curiæ Prælatorum, ac Medicorum, a fel. record. Innocentio Papa XIII. Prædeceſſore Noſtro ſpecialiter deputata, ad favorem dilectorum Filiorum Aromatariorum de Urbe, emanavit decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

§. 2. Die 25. Januarii 1722. Sacra Congregatio deputata, in qua interfuerunt Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinales Paulutius Almæ Urbis Vicarius, Corſinus, & Annibal Albanus S. R. E. Camerarius, ac Reverendi Patres Domini Collicola Theſaurarius Generalis Cameræ Apoſtolicæ, Mareſuſcus Auditor Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, Pallavicinus Secretarius Sacræ Congregationis Viſitationis Apoſtolicæ, & ego Vicesgerens, & Secretarius, nec non Illuſtriſſimus D. Nicolaus de Michelangelis Medicus a ſecretis Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, & D. Paſculus, unus de Collegio Medicorum, inhærendo decreto Sacræ Congregationis Viſitationis Apoſtolicæ edito die 29. Auguſti 1637. & reſolutioni, ſeu voto emanato a Congregatione præcedenti in hac cauſa habita die 9. Decembris 1720. juxta majorum ſuffragiorum calculum, ſtetit in deciſis, ſeu in reſolutis, juxta modum, nempe, cenſuit inſinuandum, & conſulendum eſſe Sanctiſſimo Domino Noſtro Papæ Innocentio XIII. feliciter Regnanti, ut omnino prohibeantur omnes, & ſinguli Regulares utriuſque ſexus in hac Alma Urbe, ejuſque diſtrictu degentes, etiam Caſſinenſes, Fratres Prædicatores, Societatis Jeſu, Minimi, aliique omnes, quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ne per ſe, neque per alios, nec etiam Religionis nomine, Artem Aromatariam, preterquam ſuorum Religioſorum, aut Alumnorum uſibus, exerceant; ac inſuper, ne ullo modo Sæcularibus, aut aliis Religioſis, & Eccleſiaſticis, Pharmaca, aut Medicamenta, ſive compoſita, ſive non compoſita, ſive præparata, ſive non præparata, nec etiam Theriacam, Mithridatum, Hyacinthum, Balſamum, Chinam, Rhabarbarum, atque res ullas chimicas cujuſvis generis, aut ſpeciei, neque ſub prætextu amicitiæ, aut familiaritatis, aut alio quoquis titulo, cauſa, vel colore vendant, permutent, aut donent, prævia etiam revocatione omnium, & ſingulorum decretorum, ſeu reſcriptorum cujuslibet Sacræ Congregationis quocumque tempore latorum, etiamſi fuerint cum Brevibus Apoſtolicis, Clauſula ſublata, & Decreto irritanti Communitatis approbata, ſeu confirmata, ullo modo concedentium Regularibus, ſeu Monialibus licentiam vendendi Theriacam, Hyacinthum, Balſamum, Medicamenta chimica, aut alia quæcumque cujuſvis generis, & ſpeciei, ſub pœnis Superioribus utriuſque ſexus Religioſorum contravenientibus, conſulentibus, aut quoquomodo tolerantibus, ſuſpenſionis a divinis ipſo facto irremiſſibiliter incurrendæ, privationis vocis activæ, & paſſivæ, prohibitionis in poſterum exercendi, aut exercere faciendi Aromatariam in eorum Domibus, Monaſteriis, atque Conventibus, etiam pro eorum uſu, ac ulterius confiſcationis ejuſdem Aromatariæ per R. P. D. Theſaurarium Generalem faciendæ, cum facultate procedendi, etiam per ſolam Inquiſitionem, & applicandi tertiam partem illius Secreto Denunciatori.

Et

Digitized by Google

Et facta relatione Sanctiſſimo Domino Noſtro, Sanctitas Sua præfatam inſinuationem, ſeu reſolutionem laudavit, & approbavit, cum his tamen declarationibus, & limitationibus, nempe, ut in præfata generali prohibitione non intelligantur comprehenſi Fratres Hoſpitalarii S. Joannis de Deo Urbis, & diſtrictus, etiam juxta vota nonnullorum RR. PP. ſed eis licitum ſit, non ſolum Aromatarias in eorum Conventibus, & Hoſpitalibus pro Infirmorum Religioſorum, atque Alumnorum uſibus habere, ſed etiam ab eis vendere Pharmaca, & Medicamenta Sæcularibus, Religioſis, & Eccleſiaſticis quibuſcumque, dummodo præfatæ Aromatariæ quolibet Anno per Medicos, & Pharmacopolas deputandos ab Eminentiſſimo Cardinali Vicario viſitentur, ac inſimul totum lucrum, quod ex ejuſmodi venditione retrahetur, pro manutentione Aromatariarum, & ſuſtentatione, & augmento Hoſpitalium in eorum Conventibus, ſeu Domibus exiſtentium, ac infirmorum ibibi degentium, ſeu in beneficium Eccleſiarum, & Sacriſtiarum uniuſcujuſque Domus, aut Conventus, integre, & fideliter erogetur, cujus cognitionem eidem Eminentiſſimo Cardinali Vicario remiſit. Reſpectu vero aliorum Regularium, voluit, & declaravit Sanctitas Sua, poſſe eis indulgeri, ac permitti venditionem Theriacæ, & Balſami Apopletici tantum, quo majori publico bono, dummodo obtineant ab eodem Cardinali Vicario licentiam in ſcriptis, ad tempus ejus arbitrio duraturam, & lucra exinde retrahenda in beneficium Eccleſiarum, & Sacriſtiarum uniuſcujuſque eorum Domus, Monaſterii, aut Conventus ſimili modo erogent. Et ita prohiberi, ſervari, & reſpective exequi omnino mandavit, ſub pœnia, ut ſupra, expreſſis. Non obſtantibus, quoad ſupradicta omnia, & ſingula in præſenti decreto contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque Perſonarum, atque Ordinum, ſive Congregationis Caſſinenſis, Fratrum Prædicatorum, Societatis Jeſu, Minimorum, aut aliorum quorumcumque tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Inſtituti etiam neceſſario, & individue exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, & aliorum quorumcumque Regularium Locorum; necnon illorum &c. etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, quibus, quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, illis alias in ſuo robore permanſuris, Sacra Congregatio, Sanctitatis Suæ auctoritate, ſpecialiter, & expreſſe deroget, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Et ne præmiſſorum ignorantia a quoquam prætendi poſſit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præſentes ordinationes in Valvis Baſilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent; utque earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ die 11. Maii 1728.

N. Epiſcopus Bojanen. Viceſgerens præfatæ Congreg. particularis Secretarius.
Loco ✠ Sigilli.
Joſeph Cianetti Secretarius.

Chronol. Seraph. 2

§. 3. Cum autem, ſicut pro parte dictorum Aromatariorum Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Julii 1733. Pontificatus noſtri anno quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

§. 4. E che in eſſecuzione di eſſo Breve fu publicato ſotto li 11. Ottobre 1735. un' Editto dal Reverendiſſimo Cardinal Vicario, con cui rivocandoſi ogni, e qualunque privilegio, ſotto pena della ſoſpenſione a Divinis ai Superiori delle Religioni, ed altre pene ivi contenute, ſi proibiſce di eſercitare la Spezieria nelle loro Caſe, Monaſterj, e Conventi, e di vendere li ſuddetti medicamenti, eccettuata la detta Teriaca, e Balſamo apopletico, come dalli medeſimi Breve, ed Editto a Noi ſimilmente eſibiti, non oſtante, che per parte de medeſimi Regolari foſſero giuridicamente dedotte le loro ragioni, ed aveſſero in ſcritto rilevati avanti la ſuddetta Congregazione i motivi della loro libertà di vendere li medeſimi Medicamenti, quali furono riconoſciuti inſuſſiſtenti, e pregiudiziali al ben pubblico, ed economia del Principato, per non eſſere ſottopoſte le loro Speziarie alla Viſita de' Protomedici, e Conſoli de Speziali: ad ogni modo hanno ſempre cercato li ſunnominati Regolari di eludere il detto Breve, e riſoluzione della prenominata Congregazione. E perche il maturo eſame ne fa fatto, anzi dopo di eſſere ſtate ridotte con Decreto approvato dalla felice memoria di Clemente XI. ſimilmente noſtro Predeceſſore delli 8. Gennaro 1721. le Speziarie pubbliche de Secolari al numero di ſeſſanta, per non eſſervi il ſufficiente mantenimento delle medeſime in numero maggiore, merita pur troppo la conferma da Noi tanto il ſudetto Breve del Defonto Sommo Pontefice, quanto la precedente riſoluzione della prefata Congregazione; tanto più, che a norma delle ſuddette proviſioni, anche dagl' altri Principi d' Italia n' è ſtato abbracciato conſimile ſiſtema. E Noi moſſi da puro zelo di giuſtizia, e dall' amore verſo li noſtri ſuddici di queſta noſtra Città di Roma, abbiamo determinato di

confermare, ed approvare, non tanto il ſuddetto Breve, quanto anche l' Editto come ſopra fatto pubblicare dal Reverendiſſimo Cardinal Vicario, e la riſoluzione precedentemente preſa dalla ſuddetta Congregazione ſopra la riduzione del numero delle Speziarie, e rimuovere perciò ogni oſtacolo, e queſto con ordinare la perpetua oſſervanza, ed eſecuzione, come in appreſſo.

§. 5. Avendo pertanto nella preſente cedola di noſtro moto proprio, per eſpreſſo, a di parola in parola, come ſopra, regiſtrato l' intero tenore del ſuddetto Breve promulgato, delle condizioni, e dichiarazioni in eſſo eſpreſſe, come anche il tenore dell' Editto, come ſopra, fatto pubblicare dal Reverendiſſimo Cardinal Vicario, e della ſuddetta riſoluzione precedentemente preſa dalla ſunnominata Congregazione per la riduzione del numero delle Speziarie, ed ogn' altra coſa neceſſaria d' eſprimerſi: Di noſtro moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra ſuprema poteſtà, confermiamo, ed in tutto, e per tutto, ed in tutte le ſue parti, e circoſtanze approviamo, ed autorizziamo il ſovraccennato Breve, e l' Editto del Reverendiſſimo Cardinal Vicario, e la precedente riſoluzione preſa dalla ſuddetta Congregazione particolare ſopra la riduzione delle Speziarie di queſta noſtra Alma Città di Roma, e perciò vogliamo, ed ordiniamo, ed eſpreſſamente comandiamo, che quelli, e quella, e tutte le coſe ivi contenute, ed eſpreſſe debbano ſempre, ed in perpetuo avere il loro pieno effetto, ed eſecuzione, e che debbanſi in ogni futuro tempo inviolabilmente oſſervare da ogni, e qualunque perſona quantoſivoglia privilegiata, e privilegiatiſſima, anche Eccleſiaſtica, a luogo Pio, de quali doveſſe farſi ſpecial menzione, nè che ſotto qualſiſia preteſto, e cauſa benche incogitata, ed inopinata, ſi poſſa mai impugnare, ne controvertere la piena, e totale oſſervanza, ed eſecuzione delli medeſimi Breve, Editto, e riſoluziona dalla ſuddetta Congregazione; anzi cha per il ſuddetto effetto della di loro totale, e pieniſſima oſſervaoza, ed aſecuzione, irritiamo, rivochiamo, e caſſiamo ogni, e qualunque licenza, e permeſſo di poter vendera qualunque ſpecia di coſe, e da qualſivoglia perſona anchè in dignità coſtituita, foſſe ſtato conceſſo, e reſpettivamente conceſſa, tacitamente, o eſpreſſamente a qualunque Eccleſiaſtico Regolare dell' uno, e l' altro ſeſſo, di qualunque Ordine, Congregazione, ed Iſtituto, a Luogo Pio, contro la forma del ſuddetto Breve, ed Editto del Reverendiſſimo Cardinal Vicario, e così irritati, revocati; e caſſati reſtino ora, e perpetuamente, di niuna forza, e valore, perche così è menta, e volontà noſtra preciſa, ed eſpreſſa.

§. 6. Volendo, e decretando, che alla preſenta Cedola di noſtro moto proprio, benche non eſibita, nè regiſtrata in Camera, e ne ſuoi Libri, non poſſa mai darſi, nè opporſi di ſurrezione, orrezione, nè d' alcuno altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, nè che mai ſotto tali, o altri qualunque preteſti, bencha validi, a validiſſimi, e quantoſivoglia ſoſtanziali, anche di Jus queſito, e pregiudizio del terzo poſſa, eſſere impugnato, moderato, o rivocato, ridotto *ad viam juris*, o concederſi verſo di eſſo l' aperizione *oris*, e che così, e non altrimenti debba ſempre giudicarſi, definirſi, ed interpretarſi da qualunque Giudice, e Tribunale, benche Collegiale, Congregazione, anche di Reverendiſſimi Cardinali, Camerlengo di S. Chieſa, Segnatura di grazia, e di giuſtizia, Teſoriere, Preſidenti, Rota, Camera, e qualſiſia altro, togliendo loro ogni facoltà, e giuriſdizione di definire, ed interpretare diverſamente. Dichiarando Noi ſin d' adeſſo preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciaſcuno d' eſſi con qualſivoglia autorità, ſcientemente, o ignorantamente foſſe in qualunque tempo giudicato, o ſi tentaſſe di giudicare, contro la forma, e diſpoſizione del preſente moto proprio, ſiccoma ſin d' adeſſo, e preventivamante dichiaramo nullo, irrito, ed invalido ogni contrario uſo, conſuetudine, preſcrizione, anche *longiſſimi temporis*, centenaria, a tutt' altro, che foſſe atto ad impedire, o fare oſtacolo all' oſſervanza del medeſimo, quale vogliamo che vaglia, e debba avere ſempre il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore colla ſemplice noſtra ſottoſcrizione, bencha non vi ſian ſtati chiamati, ſentiti, nè citati li Superiori delle ſunnominate Religioni, e qualſiſiano altre Perſone, ancorche privilegiate, e privilegiatiſſime, che vi aveſſero, o pretendeſſero avervi qualunque intereſſe: Non oſtanti la Bolla di Pio IV. noſtro Predeceſſore *de regiſtrandis*, la regola della noſtra Cancellaria *de Jure quæſito non tollendo*, e qualſiſiano altre Coſtituzioni, ed Ordinazioni Apoſtoliche noſtre, e da noſtri Predeceſſori, Leggi, Statuti, Riforme, ſtili, uſi, conſuetudini, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario, benche foſſe tale, che meritaſſe ſpeciale, ſpecialiſſima, ed individua menzione, a nella quale vi foſſero clauſola derogatorie delle derogatorie, alle quali tutte, e ſingole, avendone il tenore qui per eſpreſſo, e di parola inſerto, e regiſtrato, e ſupplendo Noi colla pienezza della noſtra poteſtà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque ſoſtanziale, e formale, che vi poteſſe eſſere intervenuto, per la totale piena eſecuzione, ad effetto di quanto ſi eſprime nel preſente noſtro moto proprio, ampiamente, ed eſpreſſamente deroghiamo. Data dal noſtro Palazzo Apoſtolico di Monte Cavallo queſto di 14. Novembre 1740.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Conceditur Indulgentia centum dierum recitantibus flexis genibus ſingulis feriis ſextis quinquies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam hora tertia poſt meridiem, in memoriam Agoniæ D. N. J. C.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Paſſionis, & Agoniæ Redemptoris, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, unde nobis vita, ſalus, & Reſurrectio manavit, memoriam in omnium Chriſtifidelium animis excitandam, atque fovendam Cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris, quorum diſpenſationem Nobis credidit Altiſſimus, omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus, qui ſingulis feriis ſextis totius anni, hora tertia poſt meridiem, ad ſonum Campanæ Eccleſiarum Metropolitanarum, Cathedralium, & Parochialium (quarum Parochis, Rectoribus, aliiſque quocumque nomine appellatis Superioribus, ut Campanam uniuſcujuſque Eccleſiæ hujuſmodi pulſari faciant, injungimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ mandamus) flexis genibus quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam divote recitaverint, & oraverint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione,

nec

nec non ſalutari perditorum hominum emendatione, pias ad Deum preces effuderint, centum dies de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Eccleſiæ conſueta, relaxamus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Decembris 1740. Pontificatus noſtri anno primo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

EPISTOLA

Eminentiſſimi a Secretis Status, qua injungitur Patri Generali, ut in Studiis Generalibus ſecundæ Claſſis conſtituat Tertium Theologiæ Lectorem, & in Studiis provincialibus Lectorem Theologiæ Moralis.

Dalla Segretaria di Stato 23. Decembre 1740.

PRemendo a Noſtro Signore, che ſi oſſervi nelli Studj de PP. Minori Oſſervanti quel metodo, che puo riuſcire di maggior profitto alla ſuddetta Religione, ingiunge a tal' effetto al P. Generale dell' Ordine, che tra le altre coſe faccia leggere la Teologia Morale ne' Conventi de' Studj Minori detti Provinciali; E che in oltre ne' Studj Maggiori di ſeconda Claſſe ponga un terzo Lettore, ſia di Morale, o di Canonica, o di Dommatica, con gli ſteſſi privilegj, prerogative, e preeminenze, che ſogliono concederſi per legge, o conſuetudine agli altri Lettori, o Provinciali, o Generali dei ſuddetti riſpettivi Studj, derogando per tal' effetto la Santità Sua ad ogni altra contraria diſpoſizione.

Silvio Card. Valenti.

Dubia nonnulla, & Reſolutiones Sacræ Congregationis Concilii ab anno 1731. *uſque ad* 1740. *incluſive.*

RAVENNATEN. VISITATIONIS.

Die Sabathi 7. Aprilis 1731. propoſita fuerunt ſequentia Dubia.

I. *AN Cappella, & Altare Sancti Antonii, ſita in Eccleſia Patrum Minorum de Obſervantia Ravennæ, ſubſint Viſitationi Reverendiſſimi Archiepiſcopi?*

II. *An ornamenta, & Supellectilia ejuſdem Altaris, & Cappellæ, ſpectantia ad eoſdem PP. poſſint ab eo viſitari?*

III. *An ea ſpectantia ad Societatem S. Antonii, quæ in actu Viſitationis ſervantur in Arca, aut in alio loco, viſitari debeant in locis, in quibus aſſervantur; ſeu potius aſportanda ſint intra Cappellam præfatam, ibique viſitari?*

Et reſponſum fuit.

„ Ad primum: Affirmative, ad formam *Nucerinæ*.
„ Ad ſecundum: Negative.
„ Ad tertium: poſſe viſitari ubicumque ſervantur.

Ita reſolutum fuit, non vi Inſtrumenti erectionis prædictæ Confraternitatis, quod reperiri non potuit; ſed ratione Viſitationis aliàs peractæ ab Archiepiſcopo Guiniglo, nempe anno 1684. in qua enunciatur etiam, quod ſub die 30. Maii 1642. &c. ex rogito Octavii Stellæ Curiæ Archiepiſcopalis Notarii, inter Patres Minores de Obſervantia, & Confratres ejuſdem Societatis Sancti Antonii, inita fuit tranſactio cum auctoritate recolendæ memoriæ Cardinalis Capponi, tunc dictæ Eccleſiæ Archiepiſcopi, in qua prædicta Confraternitas erecta, fuit ſubjecta Decretis, & Viſitationi Epiſcoporum pro tempore, ad formam Conſtitutionum Apoſtolicarum; Idque actum fuit auctoritate ſan. mem. Urbani VIII. prout ex literis in forma Brevis ſub die 30. Auguſti 1641. anno 19. ejus Pontificatus colligitur.

PAPIEN. ONERIS MISSARUM.

BAlthaſſar de Magiſtris in codicillis, quos condidit anno 1559. ita cavet. - *Gravavit, & gravat ejus hæredes ad conſtrui faciendum Cappellam unam in Eccleſia Sanctæ Crucis Papiæ, ſub vocabulo trium Magorum, cum ejus Ancona, & cum Sepultura marmorea habente inſculpta inſignia Familiæ de Magiſtris, in qua ejus hæredes ſepeliri poſſint, & ad conſtruendam ſepulturam ipſius D. Balthaſſaris in eadem Eccleſia &c. ac etiam gravavit, & gravat hæredes ad celebrari faciendum in dicta Eccleſia, & in dicta Cappella Miſſam unam ſingula die pro anima ipſius D. Teſtatoris, & Defunctorum ſuorum, a quo onere poſſint ipſi hæredes ſe redimere, deſignando redditus ſufficientes ad eleemoſynam pro celebratione dd. Miſſarum, videlicet, implicando tot pecunias, ex quibus redditus ſufficiens percipi poſſit pro celebratione dd. Miſſarum.*

Cum per centum, & ſeptuaginta annos ſoluta fuiſſet ab Hæredibus eleemoſyna PP. Reformatis, quorum eſt prædicta Eccleſia, pro quotidiano Miſſæ Sacrificio, Carolo de Magiſtris in mentem venit inſtituendi ibidem Cappellaniam Sæcularem, Fratribus renuentibus.

Hinc propoſita fuerunt ſequentia dubia.

I. *An Miſſa quotidiana fundata a Balthaſſare de Magiſtris in Altari Sanctorum trium Regum erecto in Eccleſia Sanctæ Crucis PP. Reformatorum Sancti Franciſci, privative celebranda ſit a dictis Patribus, ſive potius celebrari poſſit a Cappellano ab hæredibus deputando?* Et quatenus negative ad primam, & affirmative ad ſecundam partem

II. *An dicti Patres teneantur præſtare patientiam pro celebratione dictæ Miſſæ, ſoluta eiſdem ſubventione pro utenſilibus, ſive potius ſit locus tranſlationi dictæ Miſſæ ad aliam Eccleſiam arbitrio hæredis in caſu &c?*

Quibus Sacra Congregatio die Sabbati 12. Decembris 1733. reſpondit.

„ Ad primum: negative ad primam partem, & affirmative ad ſecundam.

„ Ad ſecundum: negative ad primam partem; quo vero ad ſecundam affirmative, ad aliam Eccleſiam deſignandam ab Epiſcopo.

Hujuſmodi Reſolutio fuit omnino juxta votum Epiſcopi. Et ſane, cum a Teſtatore data eſſet libertas Hæredi ſe ab onere redimendi unica ſolutione, cujus ſunt incapaces in caſu FF. Minores, proclive erat cauſſam ita reſolvi.

TUSCULANA FUNERUM.

DUBIA.

I. AN Patres Reformati, in quorum Eccleſia Defunctus elegerit Sepulturam, poſſint deducere funus, & Cadaver aſportare ſine conſenſu, & præſentia, vel Archipresbyteri, vel Canonici Coadjutoris actualem curam exercentium, eorumque interventu? & quatenus negative

II. An, poſtquam dicti Patres per aliquod temporis ſpatium expectaverint Archipresbyterum, vel illius Coadjutorem, poſſint abſque iiſdem aſportare Cadaver ad eorum Eccleſiam?

III. An ad aſſociationem Cadaverum ad Eccleſiam Patrum Reformatorum ſint ab Hæredibus Defuncti, præter Archipresbyterum, ſive ejus Coadjutorem, invitandi tot Sacerdotes Sæculares, quot Religioſi?

IV. An Parochus poſſit, ratione itineris faciendi extra mœnia Civitatis ad Eccleſiam dictorum Patrum, exigere ultra quartam, duplum illius eleemoſynæ, quæ daretur, ſi cadaver eſſet ſepeliendum intra Civitatem? & quatenus Negative

V. An idem ſervandum ſit in tumulatione tam Civium, quam exterorum in caſu &c.?

Sacra Congregatio die Sabbati 24. Julii 1734. reſpondit.

„ Ad primum: Negative.

„ Ad ſecundum: affirmative, intimato tamen prius,
„ & expectato per horam Archipresbytero, vel Cano-
„ nico Coadjutore.

„ Quo vero ad tertium, quartum, & quintum
„ ad Eminentiſſimum Epiſcopum juxta mentem.

SABINEN. FUNERUM.

MAria Lucretia Valentini ita in ſuo Teſtamento cautum reliquit: *Il di lei corpo poi fatto cadavere, vuol ſia ſepellito nella Venerabil Chieſa di San Biagio dei Padri Carmelitani.* Quo non obſtante, ſecuta illius morte, Archipresbyter ad ſuam Eccleſiam Parochialem Cadaver tranſferri, & tumulari juſſit. Hinc propoſita ſequentia Dubia.

I. *An Cadaver Mariæ Laurentiæ Valentini exhumandum, & reſtituendum ſit per Archipresbyterum Parochiæ Terræ Cantalupi, una cum cera, & aliis emolumentis ab eo perceptis, PP. Carmelitis ejuſdem Terræ in caſu &c.?*

II. *An Cadavera Defunctorum ſepelienda in Eccleſia eorumdem Patrum Carmelitarum debeant ad illam recta tramite deferri, vel potius, attenta aſſerta conſuetudine, prius aſportari, & exponi in Eccleſia Parochiali in caſu &c.*

III. *An in aſſociatione Cadaverum ad eamdem Eccleſiam Patrum Carmelitarum dictus Archipresbyter debeat ſub ſola Cruce dictæ Eccleſiæ tumulantes incedere, vel poſſit propriam elevare, & ſub utraque incedere in caſu &c.*

Sacra Congregatio die 29. Januarii 1735. reſpondit.

„ Ad primum, quoad reſtitutionem Ceræ, aliorum-
„ que emolumentorum *Affirmative*, reſervata quar-
„ ta favore Parochi: Quo vero ad exhumationem,
„ & reſtitutionem Cadaveris, ad Eminentiſſimum
„ Epiſcopum juxta mentem.

„ Ad ſecundum, & tertium *Affirmative* ad primam
„ partem, *Negative* ad ſecundam.

FAVENTINA QUARTÆ FUNERALIS.

DUBIA.

I. AN, & a quibus, & quæ portio ceræ debeatur Archipresbytero Terræ Bagnacaballi pro earum quarta Funerali, quando Cadavera tumulantur extra Parochiam in Eccleſiis Regularium in caſu &c.?

II. An, & quot candelæ tradi debeant Archipresbytero, & Parochis in aſſociatione cadaverum in caſu &c.?

Sacra Congregatio ſub die 18. Junii 1735. reſpondit.

„ Ad primum, deberi quartam tantum ex ea
„ portione Ceræ, quæ retinetur ab Eccleſiis Regu-
„ larium.

„ Ad ſecundum, deberi binas Candelas Archi-
„ presbytero, & , eo abſente, totidem ejuſdem ſub-
„ ſtituto tantum, & amplius.

SUESSANA JURIUM PAROCHIALIUM.

DUBIA.

I. AN licuerit Patribus Sancti Auguſtini Civitatis Sueſſanæ in die Dominico Reſurrectionis Domini Noſtri, devotionis cauſa, adminiſtrare Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum Clerico Antonio de Paolo? & quatenus Negative

II. An ſuſtineatur comminatio Interdicti Eccleſiæ ſupradictorum Patrum facta ab Epiſcopo in caſu &c.

Sacra Congregatio ſub die 14. Januarii 1736. reſpondit.

„ Ad primum Negative.

„ Ad ſecundum, ad mentem, & amplius.

Alia duo prodierunt ab eadem Sacr. Congreg. reſcripta ea ſuper re: alterum in *Turritana die 8. Junii 1619.* his verbis — *Sacra Congregatio reſpondit, non poſſe ſæculares in ipſo die Paſchatis de manu Regularium Sacram Communionem accipere, etſi in alia die ſatisfecerint Eccleſiæ præcepto hac de re edita* — ut in *libro 10. Decr. pag. 12.*, & alterum in *Burdigalen 9. Julii 1644.* ita conceptum — *Sacra Congregatio poſt maturam diſcuſſionem cenſuit, Archiepiſcopum Burdigalenſem non poſſe prohibere Regularibus habentibus privilegio Apoſtolico, ut a Dominica Palmarum uſque ad Dominicam in Albis incluſive, adminiſtrare non valeant perſonis ſæcularibus Sacramentum Confeſſionis, poſſe tamen eiſdem prohibere, ut perſonis ſæcularibus in die Paſchatis non adminiſtrent Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, etiamſi dictæ perſonæ ſæculares in alio die ſatisfecerint præcepto hac de re edito*, ut in *lib. 17. Decr.* pag. 339. Se abſtineant igitur FF. ab adminiſtratione Euchariſtiæ die Paſchatis, licet non deſint Auctores, qui oppoſitam doceant ſententiam.

PENNEN. SEPULTURÆ.

DUBIA.

I. AN *licuerit tumulari Cadaver Mariæ Naili in Eccleſia Monialium Sanctæ Claræ Civitatis Pennæ?* & quatenus Negative

II. *An ſit locus exhumationi, & reſpective reſtitutioni dicti Cadaveris, una cum funeris emolumentis, favore Eccleſiæ Collegiatæ, & Parochialis Sancti Joannis Evangeliſtæ ejuſdem Civitatis in caſu &c.*

Sacra Congregatio ſub die 6. Julii 1737. reſpondit.

„ Ad primum Affirmative .

„ Ad ſecundum: proviſum in primo , & amplius. Conſtat ergo Educandas poſſe ſibi ſepulturam aligere in Eccleſia Monialium, cum quibus commorantur , quidquid in contrarium dicat Pignatellus tom. 7 conſult. 63. per tot. qui tuetur , Puellas educationis cauſa in Monaſterio commorantes debere in Parochiali , non autem in Eccleſia Monaſterii ſepeliri.

Officia Sanctarum , quæ conceduntur ſub hac formula : Recitari poſſe , fieri poſſe &c. *non ſunt habenda tamquam Officia ad libitum ſi ſint acceptata .*

SUPPLEX LIBELLUS

Emi , & Rmi Domini .

FR. Michael Angelus a Gallipoli Procurator Generalis Ordinis Minorum Sancti Franciſci Reformatorum, Orator humillimus EE. VV. Suppliciter exponit , quatenus recenter a Sacra Rituum Congregatione conceſſa ſunt quædam Sanctorum Officia , alia Urbis , & Orbis , alia aliquibus Regnis , ditionibus , ſtatibuſque peculiaribus recitanda , tum a Sæcularibus , tum a Regularibus , qui ad Horas Canonicas tenentur , quæ conceſſiones exprimuntur his verbis : *Recitari poſſe , fieri poſſe* : & cum ex Rubricis noſtri novi Breviarii Franciſcani approbatis a ſan. mem. Innocentio Papa XII. per Bullam , quæ incipit : *Exponi Nobis &c.* ſtatuatur , ut quotieſcumque ſit hæc expreſſio *recitari poſſe , fieri poſſe* , nihil aliud intelligatur , niſi Officia ad libitum , hinc humiliter petit ab EE. VV. ut dignentur declarare : an prædicta Officia , cum tali expreſſione expreſſa , ſi occurrant in die impedita ab aliis Officiis de præcepto Breviarii prædicti , non obſtantibus Decretis Sac. Rit. Congreg. de non transferendis Officiis Sanctorum ad libitum , a nobis poſſint transferri ad aliam diem , vel debeant omitti ? Quam gratiam &c.

DECRETUM

Ordinis Minorum Obſervantium Reformatorum Sancti Franciſci.

SAcra Rituum Congregatio, ad preces Patris Fratris Michaelis Angeli a Gallipoli , Procuratoris Generalis Ordinis Minorum Obſervantium Reformatorum Sancti Franciſci , audito prius voto unius ex Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtris , declaravit : prædicta Officia acceptata , ſi occurrant in diebus impeditis , non reputari debere tamquam mera officia ad libitum , ſed de præcepto , adeoque eſſe omnino transferenda . Die 6. Septembris 1738. Ita reperitur in Regeſtis Decretorum Congregationis Sac. Rituum .

Io fidem : J. Cervinus Patriarcha
Hieroſolymitanus Secretarius .

Loco ✠ Sigilli .

Extracta eſt præſens copia ex tranſumpto authentico de alma Urbe tranſmiſſo , exiſtenteque in hac Secretaria Generali Ordinis, ad quod me refero, & cum quo fideliter collationata in omnibus concordat , & in fidem me ſubſcribo , ſigilloque minori Officii munio. In hoc Conventu Sancti Franciſci Matritenſi , die 20. Januarii 1745.

Fr. Eugenius de Olozaga ,
Secretarius Generalis Ordinis.

Loco ✠ Sigilli .

SENOGALLIEN. FUNERUM.

IN Paſtorali Viſitatione noviſſime peracta Senogallienſis Epiſcopus, conſentanee ad petitionem Thomæ Mancinelli moderni Plebani Caſtri Scapezzani, taxam emolumentorum, quæ impoſitarum occaſione Funerum , & aſſociationis Cadaverum ſunt exigenda , in hæc verba conſtituit .

I. „ Quando un Cadavere ſia del Luogo di Sca-
„ pezzano , o ſuo Borgo , e debba eſſer tumulato
„ nella Chieſa Parochiale , o altra dentro la Terra
„ ſteſſa , il Signor Piovano , o ſuo Cappellano Cu-
„ rato abbia per mercede dell'aſſociazione un pavo-
„ lo , una faccola , e dodici Candelette . Il Sagreſta-
„ no abbia in tale occaſione per di lui ſtipendio , o
„ 12. quattrini di moneta Romana, con dodici can-
„ delette , o mezzo pavolo , e non altro . Il Che-
„ rico, che porta la Caldarola dell' Acqua Santa , ab-
„ bia ſei Candelette , e non altro .

II. „ Se poi nell' aſſociazione d' ogni Cadavere ,
„ come ſopra , il Signor Pievano ſi poneſſe la ſto-
„ la , ed il Cappellano Curato l'andaſſe accompa-
„ gnando , abbia il Signor Pievano un pavolo , una
„ faccola , e dodici candelette , ed il Cappellano Cu-
„ rato abbia ſolamente un giulio d' Urbino . Por-
„ tando poi la Stola , in tal congiuntura il Cappel-
„ lano , ed il detto Pievano, ricevendo il Cadavere
„ in Chieſa , o alla Porta della medeſima , allora
„ il Cappellano abbia un pavolo , una faccola , e 12.
„ candelette , ed il Signor Pievano conſeguiſca ſo-
„ lamente il giulio d' Urbino .

III. „ Nel caſo di doverſi andare a levare il Ca-
„ davere fuori del Borgo , il Signor Pievano , e
„ ſuo Cappellano Curato abbia per l' aſſociazione
„ alla Parochiale , o altra Chieſa del luogo, quat-
„ tro groſſi d' Urbino , una faccola , e diciotto can-
„ delette . Il Sagreſtano abbia mezzo pavolo , e 18.
„ candelette , o pure un pavolo , e non altro . Il
„ Cherico , che porta la Caldarola dell' Acqua San-
„ ta abbia ſolamente nove candelette .

IV. „ Quando il Signor Pievano , o ſuo Cappel-
„ lano vada a prendere un Cadavere ne confini del-
„ la Parochia , come ſarebbono il Fiume , l' Abbru-
„ giata , o Ponticelli , le Grazie , e le Fornaci , ab-
„ bia per ſtipendio d' ogni aſſociazione due pavoli ,
„ una faccola , e diciotto candelette ; Il Sagreſtano
„ un pavolo con diciotto candelette , o bajocchi
„ quin-

Digitized by Google

„ quindici in tutto, e non altro. Il Cherico portando la Caldarola dell' Acqua Santa abbia come „ ſopra.

V. „ Occorrendo l' aſſociazione di qualche Cadavere alla Chieſa de' RR. Padri Riformati ſotto titolo di Santa Maria delle Grazie, il Signor Pievano, o ſuo Cappellano Curato, ed il Sagreſtano, e Cherico abbiano lo ſtipandio, come proſſimo antecedente §. IV.

VI. „ Qualora poi la ſuddetta aſſociazione ſeguiſſe in altra Chieſa fuori de limiti di detta Parochia di Scapezzano, dichiaramo, che detti Signori Pievano, o Cappellano Curato, Sagreſtano, e Cherico poſſano ricevere la mercede duplicata, ſecondo l' uſo della Cattedrale di Sinigaglia.

Cum autem hæc taxa pluribus diſpliceret, ad S. C. C. habitus fuit recurſus, eique ſequentia dubia propoſita.

I. *AN taxa ab Epiſcopo noviſſime confecta favore Parochi loci Scapezzani ſuper emolumentis aſſociationis Cadaverum ſit exequenda, vel potius reformanda, & in qua parte?*

II. *An teſtes ſuper electione ſepulturæ deponentes recipi debeant medio juramento per publicum Notarium, ſive potius ſufficiat eaſdem Teſtes deponere oretenus, cum juramento, coram ipſomet Parocho, vel Vicario Foranea?*

III. *An liceat Parocho recipere unam candelam in actu reſtitutionis Imaginis Sanctiſſimi Crucifixi penes infirmum relictæ, occaſione adminiſtrandi Oleum Sanctum in caſu &c.?*

IV. *An ſpectet ad Parochum onus deferre faciendi Cadavera Pauperum ad Eccleſiam Parochialem, vel potius cogi valeant Parochiani ad illa deferenda, itaut ſit exequendum præceptum Curiæ Epiſcopalis in caſu &c.?*

Quibus eadem Sacra Congregatio ſub die 19. Decembris 1739. reſpondit.

„ Ad I. Taxam eſſe reformandam juxta modum.

„ Ad II. Negative ad primam partem, & affirmative ad ſecundam.

„ Ad III. Negative.

„ Ad IV. Affirmative quoad primam partem, & „ Negative ad ſecundam, & amplius.

DECRETUM.

JUSSU SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

Editum circa celebrationem Miſſæ in Oratoriis privatis.

Die ſeptima Januarii 1741.

CUM duo nobiles conjuges Diœceſis Marſicen. obtinuiſſent a Sede Apoſtolica Indultum pro celebratione Miſſæ in privato ſuæ Domus Oratorio ſic conceptum — *Dilecte Fili, & Dilecta in Chriſto Filia Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Spirituali conſolationi Veſtræ, quantum cum Domino poſſumus, benigne conſulere, voſque ſpiritualibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & veſtrum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus, quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus veſtro nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, vobis, qui (ut aſſeritis) Loccorum Gallichii, & Meſſantili Marſicen. ſeu alterius Diœceſis, juriſdictionem temporalem in illis, ſeu eorum altero exercen. Baro, & Baroniſſa reſpective exiſtitis, in privatis Domorum veſtræ habitationis in Civitate, & Diœceſi Marſicen. exiſten. Oratoriis ad hoc decenter muro extructis, & ornatis, ſeu extruendis, & ornandis, ab omnibus domeſticis uſibus liberis, per Ordinarium loci prius viſitandis, & approbandis, ac de ipſius Ordinarii licentia ejus arbitrio duratura, unam Miſſam pro unoquoque die, dummodo in eiſdem Domibus celebrandi licentia, quæ adhuc duret, alteri conceſſa non fuerit, per quemcumque Sacerdotem ab eodem Ordinario approbatum Sæcularem, ſeu de Superiorum ſuorum licentia Regularem, ſine tamen quorumcumque jurium Parochialium præjudicio, ac Paſchatis Reſurrectionis, Pentecoſtes, & Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, aliiſque ſolemnioribus anni feſtis diebus exceptis, in veſtra, & natorum, Conſanguineorum, & affinium in eadem Domo vobiſcum ſimul habitan. Familiæque, & quoad Oratoria Ruri exiſtentia, etiam in Hoſpitum nobilium, veſtrorumque præſentia, celebrari facere libere, & licite poſſitis, & valeatis, ac veſtrum quilibet poſſit, & valeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus: Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod Familiares ſervitiis veſtris tempore dictæ Miſſæ actu non neceſſarii ibidem Miſſæ hujuſmodi intereſſentes ab obligatione audiendi Miſſam in Eccleſia diebus feſtis de præcepto minime liberi cenſeantur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Februarii 1739.* — Cumque exorta eſſet dubitatio, an ex vi hujuſmodi Indulti liceret Miſſam celebrari in privato Oratorio, etiam ſine præſentia alterutrius ex dictis Conjugibus, in quos Indulti conceſſio directa erat, cui quidem dubitationi locum dedit opinio nonnullorum Doctorum pro affirmativa, & negativa reſpective ſententia inter ſe certantium, Sacra Congregatio Concilii, ad quam hujus quæſtionis reſolutio delata fuit, die tertia Decembris 1740. cenſuit — NON LICERE — Deinde vero Sanctiſſimus Dominus Noſter, reprobata contraria Doctorum Sententia, prædictam Sacræ Congregationis reſolutionem nedum approbavit, verum etiam præſenti Decreto publice evulgando voluit omnibus notum fieri, non poſſe vigore ſimilis Indulti celebrari Miſſam in privatis Oratoriis, quando eidem Miſſæ actu non intereſt aliquis ex iis, quibus principaliter Indultum conceſſum eſt: Indultum vero principaliter conceſſum intelligi iis tantum, quibus Breve dirigitur, nimirum Perſonis illis, quæ a tergo ejuſdem Brevis proprio nomine nuncupantur, adeout ſine præſentia alicujus ex dictis Perſonis minime liceat Miſſæ Sacrificium peragi, etiamſi præſens ſit aliquis ſive ex Filiis, ſive demum ex Hoſpitibus Nobilibus in eodem Brevi memoratis, quippe quibus nil aliud per ejuſmodi Brevia conceditur, quam quod unuſquiſque eorum (dummodo, quod attinet ad Familiares, juxta clauſulam in iiſdem Brevibus inſertam, non ſit ex illis actu non neceſſariis) aſſiſtens Miſſæ, quæ celebratur in Oratorio privato in præſentia alicujus ex Perſonis a tergo Brevis proprio nomine nuncupatis, ſatisfaciat obligationi audiendi Miſſam diebus feſtis de præcepto.

Sublata igitur, & proſcripta quacumque minus ger-

Digitized by Google

germana interpretatione ejuſmodi Brevium, & Indoltorum in contrarium hactenus facta, Sanctitas Sua ita declaravit, & ſervari omnino mandavit, diſtricte præcipiens, ut omnes Epiſcopi, aliique locorum Ordinarii, etiam tamquam a Sede Apoſtolica Delegati, executioni, & obſervantiæ hujus Decreti diligenter incumbant per Canonicas pœnas contra inobedientes eorum arbitrio conſtituendas,

A. Cardinalis Gentili Præfectus.

C. A. Archiepiſcopus Philippen. Secret.

SAnctiſſimus Pontifex Benedictus XIV. conceſſit ſub die 9. Januarii idem Breve Apoſtolicum Guardiano Hieroſolymitano, quod ſupra Par. 1. pag. 583. ex fel. rec. Innocentio XIII. retulimus, circa facultatem adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis.

Sequenti vero die idem Sanctiſſimus Pontifex confirmavit pariter Urbani VIII. literas pro neceſſitatibus Locorum Terræ Sanctæ, editis conſuetis *Salvatoris, & Domini Noſtri &c.* literis, quæ occurrunt Part. 1. pag. 325. A.

ELectio Reverendiſſimi Patris Cajetani de Laorino in Miniſtrum Generalem Ordinis confirmatur a Pontifice ſub die 24. Januarii 1741. iiſdem Apoſtolicis Literis, quas, mutatis mutandis, directas ad Reverendiſſimum Patrem Bonaventuram Poerium dedimus ſupra Part. 1. pag. 358. incipient. *Cum ſicut Nobis &c.*

Conceditur Miniſtro Generali facultas eligendi per duas vices in ſingulis Provinciis Ordinis, Provinciales, Definitores, alioſque Officiales, cum id in Domino ſibi expedire videbitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

CUm, ſicut Nobis nuper exponi feciſti, in Capitulis Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, cujus Tu Miniſter Generalis exiſtis, quando Miniſtrorum Provincialium, & Definitorum fit electio, interdum eveniat, ut dum Præſes Capituli bono Provinciæ Regimini, & Reformationi maxime invigilat, indigni, ſeu minus digni, & ad reformationem omnino inepti a vocem, ſeu ſuffragium habentibus, malitia temporum ſic ferente, eligantur, ac confirmandi proponantur: Nos præmiſſis obviam ire, ac felici, proſperoque Provinciarum ejuſdem Ordinis ſtatui, atque regimini, quantum nobis exalto conceditur, providere, Teque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat aſſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus tuo nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, de cujus fide, prudentia, integritate, vigilantia, ac religionis zelo plurimum in Domino confidimus, ut in iiſdem Capitulis Provincialibus, quando neceſſitas, bonumque earumdem Provinciarum regimen, ſive utilitas id exegerit, Tu ſolus, juxta datam a Domino prudentiam, Miniſtros Provinciales, Definitores, alioſque Officiales duabus vicibus in qualibet Provincia in totum eligere, nominare, & deputare libere, & licite poſſis, & valeas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, quam etiam facultatem tuo arbitrio, vel augendam, vel minuendam, tuis Commiſſariis Viſitatoribus delegatis, & delegandis, juxta rerum, & locorum exigentiam, in iis Provinciis, ad quas accedere nequiveris, tribuere, & ſubdelegare poſſis dicta auctoritate impertimur.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, & illius Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Januarii 1741. Pontificatus Noſtri anno primo.

Dominicus Card. Paſſioneus.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

EPISTOLA ENCYCLICA

Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis ad univerſam Ciſmontanam Familiam ſuper obſervantia Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Ordinis.

FRA GAETANO DI LAURINO

Lettor Giubilato, nel Real Congreſſo di Sua Maeſtà Cattolica per l' Immacolata Concezione Teologo, e Miniſtro Generale di tutto l' Ordine del Padre San Franceſco.

Alli molto amati in Criſto PP. e FF. Superiori, e Sudditi della noſtra Ciſmontana Famiglia ſalute, e Serafica Benedizione.

IN adempimento di quanto fu da Noi promeſſo nella prima Paſtorale, ed inſieme del Carico di noſtra Coſcienza, ricordandoci, che dobbiamo render conto dell' Ordine a Noi commeſſo al Tribunal di Dio, avendo per accuſatori, ſe faremo male, i Santi della noſtra Religione, ed il Padre S. Franceſco, di cui indegnamente portiamo le veci, ſpieghiamo particolarmente i noſtri ſentimenti, tanto in ordine all' eſterior converſazione per edificazione del ſecolo, il quale da ciò, che vede, argomenta cioche ſiamo interiormente, quanto all' interiore de' noſtri Chioſtri.

DELLA SANTA POVERTA'

I. RIcevuta la preſente, con Decreto de PP. del Definitorio ſi deputino quattro, o ſei Religioſi Zelanti, ſecondo la vaſtità, più o meno delle Provincie, i quali ripartiti per i diſtretti delle medeſime, vedano diligentemente, ſe dentro le noſtre Clauſure vi ſia coſa oppoſta alla noſtra povertà, co-

me

me Vigne, Oliveti, Tenute, o altro, ed eſſendovi, ſenza niun riguardo le facciano tagliare, e abarbicare, e le Vigne al più ſi riducano in Pergolati con viali per mezzo, ſolamente per ricreazione de' Frati, e non già per ſpremere vino a qualſiſia uſo, giuſta le dichiarazioni della noſtra Regola di Nicolò III., e Clemente V. Che ſe poi ſimili proprietà fuſſero fuori di Clauſura, ſi rinunzino o agli Eredi, ſe ci ſono, o alle Communità, o Luoghi Pii, giuſta il pratticato altra volta dal fu Eminentiſſimo Cozza, dando per ciò eſeguire il tempo di quattro meſi, dopo de quali dovranno i Padri Deputati mandarcene atteſtati giurati, con la nota delle medeſime proprietà ſradicate, dando il merito di Santa Ubbidienza a chiunque ci avviſerà, ſe vi ſia ſtata negligenza in adempimento di queſta obbligazione.

II. Sappiano che i Conventi, quali aveſſero delle proprietà con Breve, Privilegio, o Conceſſione Apoſtolica, non poſſono in conto veruno ritenerle, perche li Privilegi rilaſciativi della Regola vengono rinunziati in ogni Capitolo Generale, e giuſta la Regola legale: *Gratiæ non conferuntur invito*, onde ſono obbligati a rivelarle, altrimenti ſe lo ſapremo, non riceveranno licenza di celebrar Congregazioni, e Capitoli.

III. Le limoſine de' Predicatori ſi conſegnino fedelmente ai Sindici Apoſtolici de' Conventi, e ſi paſſino in libro d' introito, ed eſito, altrimente procederemo alle pene de' Proprietarj, e da Provinciali ad eſſi ſi neghi la licenza di più predicare, come faremo ancor Noi.

IV. Ove non fuſſero ſtabilite, ſi ſtabiliſcano le Communità di Lana, e Lino, e vadano tutti confidentemente a provederſi, quando non foſſero provveduti, ce ne diano l' avviſo, col certo ſuppoſto, che non rimanderemo indietro le loro lettere, e taceremo i Nomi.

V. Per l' eſteriore converſazione, ſapendo da Noi eſſervi alcune Provincie ſregolate, le quali tutt'altro dimoſtrano, anche al di fuori, che Profeſſione di Povertà, onde ſon credute, o privilegiate, o rilaſciate, perciò aſſolutamente vogliamo, che non ſi fabbrichino Panni con lane tinte negre, o diſtinzione di Turchini: che non ſi tolga quel pelo, ch' è naturale a detti Panni: che gli Abiti non ſieno carichi di tante piegature, che le corde ſien di Canape, e groſſe, i Mantelli non paſſino di molto il ginocchio, ſi tolgano i fazzoletti al Collo introdotti per evitare il ſudore: le berrette, per chi à neceſſità di portarle, non ſieno di colore cangiante, ma modeſte: i Religioſi vadino ſcalzi, ſpecialmente fuori di caſa, e con le Zandole aperte, ed a chi aveſſe neceſſità di calzare, non ſi dia licenza d' andare fuori: le Tabbacchiere ſiano modeſtiſſime: nelle Stanze non vi ſiano Quadri con cornici dorate, o curioſe, potendoſi contentare di figure di carta: le ſedie ſiano di paglia: i letti ricoverti con modeſtia di panno tutto d' uniforme colore; e generalmente parlando ſi tolga ogni apparenza di vanità, eſſendo affatto inſoffribile, che i Religioſi di povera Profeſſione, oltre il commodo perſonale, cogliano par' anche un oſtentazione di vanità Secolareſca, con pregiudizio di tanti buoni Religioſi, e del vitto quotidiano, che mendichiamo da porta in porta.

VI. Ed a queſt' effetto di togliere le vanità, pur troppo introdotte, eſſendo comparſo al Capitolo Generale troppo vano il Titolo di *Predicator clariſſimo*, ha ordinato, che reſtando le medeſime prerogative, ſolamente ſi muti il Titolo di Clariſſimo in quello di *Predicator Generale*, giuſta il lodevole coſtume della Famiglia Citramontana; ed a togliere ogni motivo di traſgreſſione, ſieno i Religioſi provveduti del biſognevole, e ſpecialmente a Giovani ſtudenti ſi dia oglio, carta, e tutto, di che abbiſognano; e qualora i Guardiani alleghino impotenza de' Conventi, rinunzino al Governo, perche ſi troveranno altri, che ſappiano meglio amminiſtrar le limoſine, a tenore delle proprie obbligazioni.

VII. In oſſervanza di che, i Provinciali facciano le viſite non da Corrieri, ma fermandoſi ne' Conventi, aſcoltino i Religioſi tutti daddovero, e non per cerimonia; viſitino le Celle de medeſimi, e provedano a loro biſogni: aſſicurando i PP. Provinciali, che laddove ſcurgeremo connivenza, o negligenza, toglieremo con eſſi il carteggio, ed a tenore delle noſtre leggi, ce la ſentiremo, o con gl' intieri Definitorj, o con li Diſcreti locali. E perciò ſtudino ſeriamente ſu queſti due punti, cioè di togliere ogni eſterior apparenza, che à di vanità, così nel veſtire, come nelle Celle; e di fare, che i Religioſi ſieno provveduti del biſognevole, per togliere a medeſimi le ſcuſe conſuete delle loro inoſſervanze; ed in queſti punti abbiano occhio ſpecialiſſimo alla Gioventù, dall' educazione di cui dipende tutto il beneſizio dell' Ordine.

VIII. Le ſpeſe de' Conventi ſi facciano far tutte per mano de' Sindici, e de' Soſtituti, ne' ardiſca o Guardiano, o Sacerdote, o Laico prender ſtipendj di Meſſe, pagar Operarj, patteggiare, convenire, commutare, o far' altr' azzione leſiva della noſtra povertà, perche irremiſſibilmente procederemo alle pene contro alli Proprietarj.

VIII. Eſſendo ai Religioſi un grande incitamento per ricorrere a mezz' illeciti il vederſi, che in Refettorio vi ſono delle parzialità, onde alcuni mangiano aſſai bene, e gl' altri aſſai male, perciò s' oſſervi in Refettorio la perfetta vita commune, ſenza neſſuna particolarità, ſieno Superiori, o Padri, o altri, perche quando queſti mangerando lo ſteſſo di quello, che mangia il ſemplice Laico, in caſo di poco buon trattamento, avran modo col di loro eſempio di far meglio trattare la Communità.

De' Novizj, e Cherici.

I. **D**Ovendo i Giovani col creſcere in età, e grado regolar gli altri, com' eſſi ſono ſtati regolati, ogn' un vede di quanta importanza ſia la di loro educazione. Pertanto abbiano attenzione ſpecialiſſima nel ricevergli all' Ordine, e noi non faremo per approvargli, ſe diſtintamente non ſi notino la loro età, che non paſſi per Cherici l' anno diecidotto, e per Laici l' anno vigeſimo ſecondo: la Profeſſione de' loro Genitori, coſtume, talento, ſalute, e tutt' altro preſcritto dalle Coſtituzioni apoſtoliche, e dell' Ordine.

II. Seriamente attendano i Definitorj a ſcegliere Maeſtri de' Novizj, prudenti, dotti, di ſperienza, di religioſa civiltà, che facciano conſiſtere la di loro educazione nel ſapergli ben perſuadere con le ragioni, con eſempj della Scrittura, degl' Uomini celebri in Dottrina, e ſantità del noſtr' Ordine, e non già, com' è coſtume d' alcune Provincie ſregolate, nell' inſegnar loro ad eſſere Facchini, obbligandogli a lavar tutt' i Piatti, Scudelle, ed utenſili della Cucina, mortificandogli con gran pietre al Collo, ſtraſcinar la lingua, mordacchj, ſtracci agl' occhi, ſervizio alle Fabbriche, colpe con parole ingiurioſe, anche alle di loro Famiglie: onde poi educati in tal modo rieſcono con i ſpiriti aviliti, privi di religioſa civiltà, non ſanno parlare, che di baſ-

ſo-

Digitized by Google

ſtaze, non ſan pratticaee, che con Perſone baſſe, dando di mano ad ogni ſorta d' Uffizio ſervile, e vergognoſo; naſcendo tutto ciò da Maeſtri, e Guardiani, ch' eſſendo ſpogliati di carattere, di prudenza, di dottrina, non ſan conciliarſi l' autorità, la ſtima, la riverenza de' Giovani, e per lo più rieſcono in diſprezzo interiore de' loro allievi.

III. Tutta la forza dell' educazione deve dunque conſiſtere nelle ragioni tratte dalla Scrittura, da Trattati di San Bonaventuea, e da tanti altri, che giornalmente vengono alla luce, lo cha non potrà ottenerſi, ſe non vi ſono Maeſtri capaci di ben' intendere, i quali ſappiano diſtinguere tra umiltà, e viltà, tra civiltà, e ſuperbia, tra Uomini deſtinati agl' Altari, ed altri deſtinati alla zappa, e ſervirſi in primo luogo d' ottime ragioni, e perſuaſive, ed in ultimo di mortificazioni civili, con le ſemplici porzioni in Terra, e non più, con lo ſtare per qualche tempo ginocchioni, o altre ſimili. E perche ſappiamo, che giungono alcuni Guardiani, o Maeſtri indiſcreti, e Villani ſino a percuotere i Giovani con ſchiaffi, pugni, e calci, avvertano queſti Indiſcreti, che i Giovani non ſono deſtinati al remo, ma all' Altare, e che procederemo a rigoroſi Proceſſi; e che quando non intendano le Dottrine di San Bonaventura, e non ſappiano per altra ſtrada educare i Giovani, che per quella del loro avvilimento, com' Agricoltori ineſperti, ed inabili al coltivamento delle Piante, gli faremo aſſolutamente rimuovere.

IV. Vogliamo perciò, ch' a Novizj, e a Cherici recolletti ſi permettano le lucerne d' oglio la notte: che leggano il *Criſtiano iſtruito del P. Segneri*, il qual libro, come quello, ch' è pieno d' ottime iſtruzioni, buona fraſe, ed altro, dovran portare ſeco entrando in Noviziato.

V. Tutt' i Cherici profeſſi, e Sacerdoti ſtudenti ogni Domenica dovranno fare una Predica *per Turnum* in Refettorio, e per imbeverſi di buona fraſe, e robuſtezza d' argomenti, dovran predicare le Prediche Quareſimali del Padre Segneri, e dove foſſero per riuſcir lunghe, da Perſone di molta intelligenza potran farſi dimezzare.

VI. I Cherici di qualſiſia claſſe, dopo la riſezione, la ſera vadano ſubito, e direttamente alla Cappella, o Cappelle ſuperiori, ed ivi cantino le Litanie della Vergine, con la *Tota Pulchra*, Antifona del Padre San Franceſco, Reſponſorio a Sant' Antonio, e poi dicano il *De profundis* in baſſa voce. Ed avvertano, che il canto ſia fermo, ſodo, uſuale, proprio al noſtro ſtato, e non già figurato, o con Organo, proibendolo aſſolutamente, e dopo di ciò ſia incombenza del Guardiano, o Vicario, il fargli ſubito ritirare nelle loro Celle; perche ſe ſaremo altrimenti avviſati, ſcriveremo a Diſcretorj locali, de' quali ci ſerviremo ſempre in caſo di negligenza ne' Superiori.

VII. Non poſſano i Cherici aſcendere a qualſivoglia Ordine, ſe prima non ſieno pervenuti nelle mani de Provinciali gli atteſtati, non ſolo della loro ſufficienza, ma ancora un' altro atteſtato giurato de' Diſcreti locali, e Guardiano, con l' eſpreſſione, che dalla pubblicazione di queſta noſtra abbiano veſtito abito uſuale, con quattro pieghe innanzi, e quattro dietro, e non più: che abbian cinta corda groſſa di Canape: che ſieno andati ſcalzi con ſemplici Sandale dentro, e fuori di Convento: che non abbiano cavalcato: cha non ſi ſieno giammai veduti a giuocare con giuochi illeciti; ed avvertano i Provinciali a mantenere in Archivio i detti atteſtati, perche quando meno ſi penſano gli chiederemo.

VIII. Non permettano i Provinciali, che i Cherici ſpecialmente paſſino da Convento in Convento ſenza Compagno, o che divertano da loro Viaggi, o cha vadano in Caleſſe, o a Cavallo, per non cominciare da queſti atti a viziare la di loro educazione.

IX. I Cherici di Profeſſorio non entrino mai o ſoli, o accompagnati nelle ſtanze de' Religioſi fuori di Profeſſorio, ma occorrendo qualche coſa ſi manifeſti da medeſimi a loro Maeſtri, e vadano tutti accompagnati, recitando il *Miſerere*, come ſi fa, nelle Provìucie più ben regolate.

Del modo di viaggiare.

I. INerendo alle Coſtituzioni Generali, le facoltà de' Religioſi viaggiatori ſieno ſegnate da Guardiani, d' onde partono con l' eſpreſſione, *ch' è partito in tal giorno il Padre &c.* e ſegnate ancora da Guardiani de' Conventi nel viaggio, con la eſpreſſione, *ch' è giunto il Padre &c. in tal giorno, e parte in tal altro*, volendo ciò le noſtre leggi, affinche non vivano i Religioſi gran tempo fuori de Chioſtri, e che vadano a Conventi nel viaggio. Che ſe poi li Guardiani non ritrovaſſero ſimili eſpreſſioni nelle facoltà, o ubbidienze, che aſſolutamente debbono riconoſcere, non gli facciano paſſar avanti, ma ſe ſono nel riſtretto della Provincia, ne dieno avviſo a Provinciali, e ſe fuori, ne porgano a Noi la notizia. Le Ubbidienze dovranno in ultimo ritornare a Provinciali per loro, è noſtra Regola.

II. Quelli poi, che otterranno facoltà per Roma, oltre la detta cautela, giunti a Roma ſi preſentino all' Officiale di Curia, di cui ſarà la incombenza ſegnare il giorno dell' arrivo, e di licenziarli infallibilmente dopo traſcorſo il tempo preſcrittogli da Noi, giuſta le diſpoſizioni dell' ultimo Capitolo Generale, con le parole: *Ad evitanda inconvenientia precipitur Procuratori Generali, ut expleto tempore in litera obedientiali ſtatuto pro illis, qui veniunt Romam, ſtatim faciat illos diſcedere, niſi aliter videbitur Superiori Generali.* Ed avvertano a non farci mettere impegni, o per venire a Roma, o per allungare la di loro dimore nella medeſima Città, dopo, che ſaranno venuti, perche o avranno aſſolute negative, o dovendo noi cedere qualche volta, cederemo contro noſtra voglia, e nelle noſtre ſegrete memorie ſegneremo i Religioſi, che ci faranno impegnare, per eſcluderli poi, per altro preteſto, o da loro vantaggi, o dalle loro convenienze nelle proprie Provìucie.

III. Inerendo alle ſteſſe Coſtituzioni Generali, gli Apoſtati ſieno dichiarati tali con circolari per la Provincia, ſegnati a libri, e ſcommunicati, dovendoſi far ogni diligenza per carcerarli, anche a terrore degli altri.

IV. Chi aveſſe neceſſità di caminare a Cavallo, o in Caleſſe, con atteſtazione de Medici, ſappia farlo con tutta cautela, ed in guiſa di non farſi venire il Caleſſe fino alla Porta del Convento, e ritornare nel modo ſteſſo, eſſendo oramai un punto troppo vergognoſo, veder Caleſſi, e Carrozze innanzi i Conventi, come ſe foſſero Signori del Secolo; altrimenti procederemo alle pene taſſate.

De' Studenti, e Lettori.

I. OGni quattro Meſi ſi faccia l' eſame de' Studenti, così di Filoſofia, come di Teologia, con l' intervento de PP. Lettori, i quali dovrano

vranno eſeminargli, enche pat incitarli con tel mezzo a ſtudiare, quando non fuſſero molto ſtudioſi.

II. Pet determineaione del Capitolo Generala i concorſi pet le Cattedte ſi ſaranno o nelle proprie Provincie, o nelle vicine, a noſtro arbitrio, con Giudici de deputarſi da Noi, e ciò e fina di toglier il pericolo delle Povertà col vanire e Roma, riſervandoſi però ſempre l' appelleeione in caſo di gravame, e la facciano pure fraucamente, petche rittoverenno Giuſtizie.

III. I PP. Lettori non ſi prendeno più vacanze di quelle preciſemente ſtabilite dalle noſtre Leggi, e n' incarichiamo encora le Conſcienze de' PP. Diſcreti, per i queli non poſſiem capite, come con tanta facilità peſſino ad eſſi gli atteſtati, quando da noi ſi sà, quanto in molti luoghi ſieno i ſtudj malmenati.

IV. Non ſi diſpenſino le Scuole, o Concluſioni giornali; me ſemmai eccadeſſe, che per caſo ſtteordinerio doveſſero diſpenſarſi, ciò non ſia in potera de' Preſetti, i quali ſolamente debbono zelere per il profitto, non per il dettimento delle Scuole, ma i PP. Lettori dovranno congregarſi, ed *uno diſſentirnte*, la Scuole, o Concluſione non ſi diſpenſi.

V. De PP. Provinciali, e Guardiani giuſte le noſtre Coſtituzioni, e' ebbiano in particolar riſpetto, e ſtime i Lettori, quali, quantunque non abbiano il merito di ſabbricer Celle, e Mureglie, ènno prtò il greu merito di procurare alla Religione la ſtima del Pubblico, e la veneraaione per mezzo de' Circoli, e diſcorſi eruditi nelle Accedemie, e dotti Congreſſi.

VI. Ne' ſtudj Provinciali, dopo ricevute le preſente, non ſi legge da Padri Lettori, che la Teologia Morale, con lo ſteſſo metodo, che la Scolaſtice, e con le Concluſioni giornali, alle quali dovranno intervenire anche li Padri Confeſſori, ed avvartano a coei fare, eltrimenti dalle pubblicazione della preſente, non ſarà loro menato buono il tempo, che leggerenno pet le ſeſſennalità, dovendo ferſi di ciò ſpecial menzione ne' loro etteſtati: E leggeno la Theologia Morele con le ſteſſe prerogative, preeminenze, come ſe leggeſſeto ſpecolativa, o altro, conie ne teniamo l' eſpreſſe volonta di Noſtro Signota Papa Benedetto XIV.

In evvenire non a' impegni neſſun Lettore a Prediche Quareſimali, ſe non fuſſe per Pulpiti Generali de conſrtirſi da Noi, percha eltrimenti loro non daremo licenza, eſſendo irragionevole, che per Pulpiti, da queli l' Ordine non ricevr molto onore, abbiano da interpolſera il corſo drlle Letture: ma i Goardieni aſſolutemente, e tenore delle noſtre Leggi, non debbano predicete, per la regione delle Reſidenza, ed attenzione alla Communità, a cui ſono ſtrattamente obbligati.

Degl' Archivj.

Eſſendo oramai inſoffribila, che richiedendoſi notizie dalle Provincie, queſte non poſſano darle, perche non l' ànno regiſtrate, in ogni Provincia, dove non fuſſeto ſiabiliti, ſi ſtebiliſcano gl' Archivj, con porre in ordine le ſcritture antiche, e moderna, col regiſtrare tutto ciò, che accade, ne' Libri Maeſtri, e col farſi venire da' Conventi le copie delle ſcritture, che ſi ritroveno negl' Archivj particolari autentiche, dovendoſi per queſto gran punto unirſi quanto prima i Deſinitorj.

De Ritiri.

IN quelle Provincie, dove non ſono fondati, ſi ſtabiliſceno eſſolutamente i Conventi, che debbono ſetvire pet i Ritiri, e dopo, che il Deſinitorio avrà ſcelti i Conventi, nel termine di due Meſi, dopo le pubblicezione di queſta Peſtotale, ſieno obbligati ad avviſarci del Convento, o Conventi, ch' evranno determinati a tal effetto, affinche poſſiam penſare a mandarvi da altri Ritiri Direttori prattici, ed a propoſito.

Delle Elezioni.

I. NOn ſi propongano nell' Elezioni de' Deſinitorj Perſone, le quali non ſieno capaci d' intendere ciocche ſento, eſſendo oramai effatto inſoffribile, che vengeno eletti per Giudici quei, che non ènno dottrine, nè capacità d' intendere i libri per ben giudicare, onde ſi vedono i delitti impuniti, Proceſſi nulli, Sentenze allo ſpropoſito; per le quali coſe ſaremo neceſſiteti e ſervirci de' PP. delle Riſorma, giacche per le ſperienze, ch' ebbiano, tari, o niuno v' è nelle Provincie Oſſervanti, che ſappie regolar Proceſſi, o Sentenze, onde i Deliquenti trionſano, e ſi ridono dell' autorità de' Supetiori Provinciali, petche queſti co' loro Deſinitorj ne caſi occorrenti non ſanno dove metter le meni, e riger di leggi, e ſi riducono con loro diſprezzo piuttoſto a prtgare, che ad atterrire i Delinquenti, e Criminoſi.

II. Nelle Tevole delle Congregezioni, o Capitoli, che a Noi manderanno, dovranno individuare i nomi non ſolo de' Guerdiani, ma encore da' Diſereti de' Conventi, eſſendo noſtra determineta idea di ſcrivere a queſti ne' Caſi occorrenti di negligenza de' Superioti, così Provincieli, come locali, e tenore delle noſtre leggi.

III. Non potrà celebrarſi Congregazione, o Capitolo, ſenza le ſeguente prevenzione. Dovranno i Diſcreti d' ogni Convento ſate un' etteſtato e parte giurato, che nel Convento, o per il Convento non v' è coſa, ch' offenda le noſtra Povertà eltiſſima, come Vigne, Caſe, Oliveti, o altro: che vi ſono erette le Communità di Lana, e Lino: che i Religioſi delle Famiglia vanno ſcalzi, ſpecielmente fuori di Caſa, veſtendo poveramente, e ſenza venità: che i Frati ſono decentemente provveduti nelle ſtenze, e nel Refettorio: che ne' Conventi di Recollrziona, e di ſtudio *per Turnem* ſi ſanno le Prediche da Studenti, e Recolletti el modo ſopre deſcritto: che non vi ſono giuochi illeciti, come Carte, Dadi &c. Che tutte le ſpeſe de' Conventi paſſino per mano de' Siudici Apoſtolici: che ne' Refettorj e' oſſerva la petſette vita commune, coai da Superioti, como de' Sudditi: e generalmente, che nelle loto Famiglie ſi vive con Religioſità.

IV. Se vi ſieno poi Religioſi, che vadeno calzati, o con altre vanità dette di ſopra, li medeſimi Diſcteti ne metteno i Nomi nel ſuddetto atteſtato, ad effetto di regolarci nell' eſcluſive de gradi nell' Elezioni, a tenore delle noſtre Leggi, e della Coſtituzione Urbana.

V. Queſti etteſtati poi de' Conventi particolari dovran treſmetterſi ell' intiero Deſinitorio, il quale dovrà farne uno diretto a Noi, con eſprimere, che i Conventi della Provincia vivono nella forma preſcritta, e ſe vi ſono Perſone da eccettuerſi, ne facciano il nome pet la prudenti eſcluſive, che dovremo dare.

VI. Sia

VI. Sien poi ſicuri, che ſenza tali atteſtati, non daremo licenza di celebrare Congregazioni, o Capitoli, per non renderci Rei al Tribunale di Dio di violato governo, potendole aſſicurare, che quanto abbiam detto, il tutto è oniforme alle dichiarazioni di Niccolò III. Clemente V. Paolo III. Paolo V. Innocenzio X. Urbano VIII. Innocenzio XII. e quante ſono Coſtitozioni Apoſtoliche concernenti la noſtra Regola ora mai troppo pregiudicata.

VII. Si notino diligentemente le Apoſtaſie degli Apoſtati, ed aſſolutamente non ſi promuovano a gradi, ſe non giuſta le leggi dell' Ordine, ſotto le pene fulminate *contra male agentes*.

VIII. Si mandi per ora una Tavola reſpettivamente di tutti li Religioſi della Provincia, con l' annotazione delle loro qualifiche, Apoſtaſie commeſſe, ed altri reati per noſtra Regola.

IX. E perche in tempo dell' Elezioni, ed anche fuori di queſto, ſi ſogliono caricare le Poſte di lettere cieche, avvertiamo tutti, che a tenor delle Leggi, per queſte lettere non poſſiamo procedere, benchè ce ne ſerviremo per una prudente condotta. E perciò eſortiamo, che quando veramente vi ſia coſa da correggere, formino confidentemente le lettere con ſottoſcrizioni, perche promettiamo a Zelanti, che i loro Nomi non ſaranno giammai pubblicati, e faremo concetto, ed avremo opinione di quegli Uomini di zelo, che per beneficio dell' Ordine ci daranno veri avviſi.

Delle Infermerie, ed Infermi.

I Padri Provinciali, e Guardiani non manchino di viſitar gl' Infermi più volte nella ſettimana, e ſpecialmente ogni Venerdì, e non ſolo conſolarli nelle loro afflizzioni, ma ancora, e preciſamente aſcoltarli, ed interrogarli circa il modo, che ſono trattati da Infermieri, e Compagni, Vitto, Biancheria, ed altro, che ſia atto a ſollevargli dalle loro miſerie; Ed avvertano a far quanto loro preſcriviamo, perche ad ogni ricorſo daremo incombenze ſpeciali a Diſcretorj locali, ne sù di ciò diciamo altro, perche con la prattica faremo più di quel, che ſcriviamo.

Delle Monache all' Ordine ſoggette.

I. SI ſtabiliſcano Confeſſori dotti, zelanti, e prudenti, atti a far loro concepire lo ſpirito della loro vocazione, quali con la di loro eſemplarità, ed autorità ſieno anche baſtevoli a tener lontani i trattenimenti ſecolareſchi alle Crate, che ſono troppo frequenti.

II. Non permettano i PP. Guardiani, e Confeſſori, che i Religioſi ſi accoſtino alle Crate, e le Superiori del Monaſtero badino al di dentro per le loro Monache sù tal punto.

Del Silenzio de' Chioſtri.

I. I Padri Guardiani, e Vicarj abbian cura, che li Religioſi ſi ritirino ben per tempo alle loro Celle, eſſendo inſoffribile ciò che ſi ſperimenta quaſi in tutti li Conventi, che per vivere gl' ozioſi, e sfaccendati, eſcalando la notte per queſta, e quella ſtanza, diſturbano dal ſonno quei, che debbono ſorgere di buon' ora la mattina per i ſtudj, o altre lodevoli azioni, o quelli, che la ſteſſa notte ſono applicati a ſtudj, alle Prediche, o altro eſercizio lodevole.

II. Per queſto, e per lo ſtabilito dalle noſtre Leggi non abbiano ardire i Religioſi di mantener Scuole de Ragazzi nel Convento, e ſpecialmente ne' Dormitorj, o dar lezzioni di canto, o di ſuono, naſcendo da ciò, oltre la frazione dello ſtabillito dalle Leggi, anche il diſturbo de' Religioſi più applicati; ed in ciò ſpecialiſſimamente n' incarichiamo i Padri Provinciali, e Guardiani, aſſicurandoli, ch' a' primi ricorſi verificati o da PP. Provinciali, o da Diſcretorj locali, daremo gli ſteſſi provvedimenti, che vengono comandati dalle medeſime leggi.

III. Infallibilmente in ogni Convento ſi facciano gl' Eſercizj Spirituali in commune, almeno alla Quareſima, e di ciò dovranno mandarne atteſtato al Definitorio, & il Definitorio a Noi, come abbiamo detto di ſopra.

CONCLUSIONE.

MOltiſſime altre coſe Noi tralaſciamo, perche intendiamo di regolarle ſecondo la prattica de' ricorſi, che avremo.

Avvertano benſì li PP. Provinciali, che qualora Noi chiederemo o veridici informi, o eſecuzione di quanto faremo per determinare, non lo faremo per cerimonia, ma per preciſa eſattezza di noſtra coſcienza; onde operino a dovere, perche in altro caſo, dopo le prime, o al più ſeconde lettere, ci rimetteremo, a tenore delle Leggi, agl' intieri Definitorj, ed a Diſcretorj Provinciali, o Locali.

Ricevuta la preſente Paſtorale, ogni Provincia la faccia pubblicare, mandandone una copia per Convento, dove dovrà conſervarſi, ad effetto, che ſappiano i Guardiani, e i Diſcreti Locali, come dovran regolarſi ne' caſi particolari, quando da Noi ſaranno richieſti.

Finalmente incarichiamo a tutti il porgere calde preghiere all' Altiſſimo per la felicità di Noſtro Signore Papa BENEDETTO XIV. del Noſtro Eminentiſſimo Cardinal Protettore Acquaviva, e per Noi finalmente, che diamo a tutti la Noſtra Paternal Benedizione. Roma Ara-Celi 27. Gennaro 1741.

Fra Gaetano di Laurino
Miniſtro Generale.

D' ordine di Sua Paternità Rma
F. Domenico Antonio di Ruma
Segretario Generale dell' Ordine.

CUM Sindici Apoſtolici Ditionis Pontificiæ contenderent non teneri ad ſubeunda onera Communitativa, non obſtante punctuali deciſione Congregationis de Bono Regimine, de qua ſupra part. 1. pag. 440., & derogatione Benedictinæ Conſtitutionis *Romanum Pontificem* in iis, quæ novarum gratiarum concessionem reſpiciunt, ſupplex exhibitus fuit Pontifici libellus, qui rem ad particularem Congregationem a Sanctitate Sua deputatam remiſit, a qua emanavit ſequens reſcriptum. *Sindicos, quoad præteritum, eſſe abſolvendos; quoad futurum vero teneri ad onera Communitativa, & ad mentem.*

Explicavit porro mentem Auditor Sanctiſſimi in ſuo typis Cameralibus edito voto §. poſtremo his verbis.

» Addita tandem fuerunt a Dominis meis illa
» alia verba *juxta mentem*. Quia mens fuit, ut ego
» captam reſolutionem, una cum rationibus hinc in-
» de deductis, Sanctiſſimo Domino Noſtro referrem,
» illiuſque approbationem reportarem, & inſuper ex-
» quirerem, ſi poſſibile foret, pro Sindicis aliquam

„ novam retributionem, ſeu ſpecialem gratiam, ſeu „ privilegium: nunquam tamen in præjudicium Com„ munitatum ceſſurum, prout, facta per me relatio„ ne, Sanctitas Sua Congregationis ſententiam appro„ bavit, ſed nihil in arena promiſit, dixitque tan„ tum juxta temporum, & rerum circumſtantias, „ & quatenus opus, clementiæ ſuæ, benignitatis, & „ liberalitatis teſtimonia ſe daturum. Et ita &c. „ Utraque &c.

Provincia Diſcalceatorum S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano dividitur, & Cuſtodia S. Paſchalis in Terra Hydruntina erigitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Regularis Diſciplinæ obſervantiam, in iis præſertim Religioſorum Virorum Inſtitutis, in quibus, juxta primævam Inſtitutionem, Domino benedicente, viget, retinendam, conſervandam, augendamque, quantum conferat, non modo minorum, majorumque Superiorum præſentia, verum etiam Provinciarum ſapientiſſima excogitata diviſio, diuturni temporis, rerumque experientia edocti, tam Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, quam ipſi Regularium Ordinum Rectores, inſimul adlaborarunt, ut cum Conventus, & Monaſteria ejuſdem Ordinis multiplicari, & creſcere perſpexiſſent; alia invicem unita ab illis una ſimul junctis ſeparata, & ſi omnia, & ſingula ſub uno generali Capite poſita, diverſis tamen Provinciarum Rectoribus, habita ratione, gubernarentur. Hinc ſalutaria ſubleſcentibus malis ſtatim adhibita remedia, ſublata opportuna diſſidia, præciſæ ſine jurgiis lites, animi arctiſſime conciliati, reſtituta priſtina tranquillitas, concalefacta charitas, obſervantia adaucta. Hæc ſane conſiderantes dilecti Filii Fratres Diſcalceati Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupati, Provinciæ Regni Neapolis, Nobis nuper exponi fecerunt, quod ex viginti, ex quibus illa Provincia conſtat, Conventibus, duodecim quidem Conventus in Civitate Neapolis, aliiſque eidem Civitati proximis, ſive in Terræ Laboris locis; alii vero octo in Terra Hydruntina, ſive Lycienſi, trecentorum fere milliariorum ſpatio diſſiti, unde incommoda multa, ac detrimenta quamplurima accedunt. Enim vero Miniſtro Provinciali, qui juxta ſui Ordinis, & Provinciæ Conſtitutiones, durante ſui muneris triennio, quolibet anno omnes Provinciæ præfatæ Conventus viſitare tenetur, propter diſtantiam octo Conventuum in Terra Hydruntina, ſive Lycienſi, ut præmittitur, exiſtentium, ſemel ipſos per triennium hujuſmodi viſitandi facultas ab eiſdem Conſtitutionibus tribuitur. Quo autem magis eſt eorumdem Fratrum Diſcalceatorum ſeverior Diſciplina, eo magis indiget viſitatione, ne confuſiones, perturbationeſque oriantur, quibus certe omnibus per Epiſtolas parum, aut nihil remedii opportune adhiberi poteſt, cum ob dictam Locorum diſtantiam, tum temporis longitudinem, tum ob relationes varias, interdum enim accidit, aut providentiæ mandata per Epiſtolas commiſſa ſerius, quam res poſtulabat, allata, vana, atque inutilia fuiſſe; aut per Epiſtolas ipſas minime factum ſatis ambabus Partibus. Ea propter aliquando Fratribus, non ſine Provinciæ præfatæ dedecore, & offenſione, ad aliena Tribunalia, & Curias confugientibus, de Superiorum Majorum incuria querelæ, & murmurationes audiuntur. His accedit, quod iter tam longum, quod Neapoli, ſive Terra Laboris, ubi Superiores Viſitatores commorantur, Hydruntum, ſive Lycium uſque, atque hinc illuc pedibus, juxta Conſtitutiones, fieri debet, neceſſitatis, & valetudinis cauſa, Equis cum Religioſorum aliorum Ordinum, & Laicorum admiratione, & Conventuum, Provinciæque inopia laborantium (dietim enim victum ſibi conquirunt, cum neque a Chriſtifidelibus pro Miſſarum celebratione, & funeribus largitiones accipiunt) diſpendio conductis, agere coguntur. Præterea, etſi Religioſi hujuſmodi ſint unius ejuſdem Provinciæ, tamen non ſunt ejuſdem indolis, ingenii, ac ſententiarum; quo fit, ut interdum non bene conveniant in electionibus faciendis Fratres ſuffragantes, vulgo Vocales, & inde difficultates plurimæ obortæ. Inſuper Commiſſarius Viſitator, qui ſemel intra triennium univerſam Provinciam viſitare, & Capitulo Provinciali intereſſe, & præſidere tenetur, ex Hiſpaniis magno ſumptu, & incommodo Neapolim advenire debet, ex eo, quod unica ſit Neapolitana Provincia. Hiſce incommodis, & inordinationibus, aliiſque quamplurimis nullum adhiberi poſſe remedium præſentius exiſtimatur, quam, ut eadem Provincia in unam Provinciam, & in unam Cuſtodiam dividatur: & Provincia quidem ex duodecim Conventibus Neapolis, aliiſque eidem Civitati proximioribus, ſive in Terra Laboris: Cuſtodia vero ex octo in Terra Hydruntina, ſive Lycienſi exiſtentibus conſtet. Pro qua ſana diviſione in Capitulo Provinciali die decimatertia menſis Aprilis anno 1736. in loco Portici Diœceſis Neapolitanæ habito, poſtquam mature diſcuſſa, & expenſa fuiſſet, omnium Vocalium ſuffragiis, ſeu votis, nemine diſcrepante, ſtatutum fuit, ut tamquam opportuna, & neceſſaria perficeretur. Hinc enim futurum, ut Cuſtodiæ Hydruntinæ, ſive Lycienſis Cuſtos, juxta Conſtitutiones, ſine ulla difficultate quolibet anno antedictos octo Conventus ſuæ Cuſtodiæ viſitare, cum celeritate, omnibus inordinationibus præſentia ſua providere, pedibus iter facere, & e contra, Provincialis Neapolis, ſive Terræ Laboris, diſpendiis, & ſumptibus pro Superiorum, aliorumque Religioſorum itu, redituque faciendis parceretur; Superiorum electiones in Capitulis Provincialibus majori cum animorum conſenſione ſuccederent, nec amplius expectandum eſſet, ut quolibet triennio ex Hiſpaniarum Provinciis adveniens Commiſſarius Viſitator Provinciam Neapolitanam, cum ex Provincia Civitatis Neapolis, ſeu Terræ Laboris, Commiſſarius Viſitator pro Cuſtodia Terræ Hydruntinæ, ſeu Lycienſis, atque ex hac Cuſtodia Hydruntina Commiſſarius Viſitator pro Provincia ejuſdem Civitatis Neapolis eligi poſſet, & uterque viciſſim utramque Provinciam, & Cuſtodiam viſitaret. Ea propter dicti Exponentes Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Exponentes prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, audito etiam dilecto Filio Noſtro Trojano S. R. E. Cardinali Aquaviva nuncupato, ejuſdem Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia apud Nos ipſos, & Apoſtolicam hanc Sanctam Sedem Protectore, motu

pro-

Digitized by Google

proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Provinciam Neapolitanam, quæ ex viginti Conventibus compoſita de præſenti reperitur, in unam Provinciam, & in unam Cuſtodiam dividimus, diſmembramus, & in perpetuum ſeparamus, quam Provinciam quidem ſub Invocatione Sancti Petri de Alcantara Neapolitanam, ſeu Terræ Laboris; Cuſtodiam vero ſub Invocatione Sancti Paſchalis Baylon Terræ Hydruntinæ, ſeu Lycienſis, impoſterum appellandam præcipimus, & reſpective erigimus, & conſtituimus, atque octo Conventus, nempe Sancti Jacobi in Civitate Lycii, Sanctæ Mariæ Gratiarum in Terra Quintiani, Sanctæ Mariæ pariter Gratiarum in Terra Galatone, Sanctæ Mariæ Conſolationis in Terra Marthani, Sanctæ Mariæ Veteranæ in Terra Caſtellanæ, Sanctiſſimi Crucifixi in Terra Parabitæ, Sancti Paſchalis Baylon in Terra Lizzani, & Sanctæ Mariæ Putei in Terra Capurtii a præfata antiqua Provincia Neapolitana ejuſdem Sancti Petri de Alcantara diviſos, & ſeparatos novæ Cuſtodiæ Terræ Hydruntinæ, ſeu Lycienſis ejuſdem Sancti Paſchalis Baylon, ut præmittitur, per Nos erectæ, unimus, & incorporamus, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Cuſtodiæ ejuſdem Ordinis, atque etiam ipſa Provincia Neapolitana, ſeu Terræ Laboris, quæ ex duodecim aliis Conventibus compoſita remanet, de jure, & conſuetudine gaudere ſolent, & eodem prorsùs modo, abſque ulla differentia, & ſub eiſdem Legibus, & Conſtitutionibus, itaut Cuſtodia Hydruntina, ſeu Lycienſis a Provincia Neapolitana, ſeu Terræ Laboris, ejuſque Superioribus omnino independens, & exempta intelligatur, ac gubernari per ſuum Cuſtodem Provincialem, & quatuor Diffinitores, uti cœteræ Cuſtodiæ ejuſdem Ordinis independentes habent, habere debeat. Præterea dilecto Filio moderno ejuſdem Ordinis Miniſtro Generali committimus, & mandamus, ut pro hac prima vice Cuſtodem Provincialem, & quatuor Diffinitores novæ Cuſtodiæ, qui in Officiis hujuſmodi per triennium, juxta ejuſdem Ordinis Regularia Inſtituta, a die effectivæ diviſionis, & Inſtitutionis Cuſtodiæ præfatæ durent, conſtituat. Et quoniam de præſenti Cuſtos, & duo Diffinitores ſunt nativi ex Lycienſi Regione, atque adeo ſeſe novæ Cuſtodiæ Hydruntinæ, ſeu Lycienſi probabiliter aggregabunt, eidem pariter Miniſtro Generali committimus, & mandamus, ut in eo Aggregationis novæ Cuſtodiæ Hydruntinæ, ſeu Lycienſi caſu ad integrandum Diffinitorium antiquæ Provinciæ Neapolitanæ, ſeu Terræ Laboris alios Fratres idoneos, & nativos ex partibus Terræ Laboris, ſubſtituat, & ſubroget; Atque inſuper, ut, ſi ita expedire judicaverit, actuales Cuſtodem, & Diffinitores prædictos nativos ex Lycienſi Regione ad officia etiam majora novæ Cuſtodiæ Hydruntinæ, ſeu Lycienſis eligere, & aſſumere valeat. Denique omnibus, & ſingulis Fratribus ejuſdem Ordinis antiquæ indiviſæ Provinciæ Neapolitanæ, qui de præſenti ſive in Provincia Neapolitana, ſive in Cuſtodia Hydruntina ſic diviſis, ſeparatis, erectis, & conſtitutis undecumque nativi reperiuntur, intra ſex integrorum menſium ab executione dictæ diviſionis, & erectionis Provinciæ, & Cuſtodiæ hujuſmodi computandorum ſpatium, libere eligendi ſibi Provinciam, vel Cuſtodiam, eidemque Provinciæ, vel Cuſtodiæ, cui libuerint, ſeſe aggregandi, in eaque perpetuo permanendi, facultatem concedimus, & impertimur. Decernentes ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, neque ad ea vocati, citati, auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarint adductæ, aut verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros; ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & deffiniti debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non præfatorum Ordinis, Provinciæ, & Conventuum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam dicto Ordini, ejuſque Superioribus, & quibuſvis aliis Perſonis, & locis ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Martii 1748. Pontificatus Noſtri anno primo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Locus ✠ Sigilli.

Dula-

Digitized by Google

Declarantur Altaria Privilegiata perpetuò omnia illa in Eccleſiis Ordinis conſtituta, in quibus Miſſæ celebrantur pro eorum animabus, qui Miniſtri Generalis juriſdictioni ſubjiciuntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm, ſicut dilectus filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, nobis nuper exponi fecit, per Conſtitutiones Ordinis hujuſmodi auctoritate Apoſtolica confirmatas, in cujuſcumque Presbyteri, vel Clerici, aut Laici tam de Obſervantia ſupradicta, quam Reformatorum, Diſcalceaturum, Recollectorum, & Tertiariorum, ac Monialium Monaſteriorum Ordinis, & Reformationum hujuſmodi, ſub juriſdictione, cura, regimine, & gubernio dilecti etiam Filii Miniſtri Generalis totius Ordinis hujuſmodi exiſtentium, die obitus, vel aliis diebus, aliquas Miſſas unuſquiſque Frater dictorum Ordinis, & Reformationum in Sacro Presbyteratus Ordine conſtitutus celebrare debeat: Idemque Procurator Generalis Miſſas hujuſmodi Cœleſtium munerum, quorum diſpenſationem Fidei noſtræ credidit Altiſſimus, elargitione a Nobis condecorari plurimum deſideret.

Nos piis ejuſdem Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut quandocumque Sacerdos aliquis Ordinis, & Reformationum prædictarum Miſſam, vel *in die obitus* præfatorum Presbyterorum, ac Clericorum, & Laicorum, nec non etiam Monialium Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, ac Reformationum hujuſmodi, ſub regimine, & gubernio præfati Miniſtri Generalis exiſtentium, ac, quoad Moniales, in earum reſpective Eccleſiis Sacerdos quoque quilibet *Sæcularis, vel alterius Ordinis Regularis, vel in alia die, ad quodcumque Altare* Eccleſiarum dictorum Ordinis, & Reformationum, tam hactenus erectarum, quam imposterum erigendarum, pro illorum, & illarum anima, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, celebrabit, Miſſa hujuſmodi animæ, pro qua celebrabitur, perinde ſuffragetur, ac ſi ad Altare privilegiatum celebrata fuiſſet, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula, de non concedendis indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus &c.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu, & ſigillo Procuratoris Generalis Ordinis prædicti, & pro tempore exiſtentis, munitis, eadem prorſus fides ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Martii 1741. Pontificatus noſtri anno primo.

D. Card. Paſſioneus.

F. Joannes Jacobus de Vallics
Procurator Generalis Ordinis.

A C T A

CONGREGATIONIS GENERALIS

Habitæ in Regali Conventu Sancti Franciſci Matriti die 13. Aprilis anni 1741.

CUm Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis per Epiſtolas fide digniſſimas reſciverit Reverendiſſimum P. Commiſſarium Generalem Familiæ, & Indiarum tali morbo Matriti ægrotantem, ut de ejus ſalute deſperaretur omnino, ſcripſit ſtatim e Conventu Obſervantium Fulginei, in quo tunc erat, Romam ad Adm. RR. PP. F. Joannem a Turri Commiſſarium Generalem Curiæ, & F. Petrum Joannetium de Molina Procuratorem Generalem Diſcalceatorum, & Recollectorum, ut ſtatim Matritum ſe conferrent, aſſiſtendi cauſa proximæ futuræ electioni P. Vice-Commiſſarii Generalis: quod ſine mora executioni mandarunt. Eodem circiter tempore pervenit Matritum Ad. R. P. Ludovicus Rogerius Definitor Generalis ex Galliis.

Secuta itaque die prima Februarii 1741. morte Reverendiſſimi Patris Dominici Loſſadæ, qui in Comitiis Valliſoletanis, dum Commiſſarii Generalis Indiarum munus ageret, electus fuerat etiam Commiſſarius Generalis Familiæ, & vocatis, pro more, ac juxta Ordinis Statuta, vocandis a Reverendiſſimo Patre Joanne Bermejo, qui dignior cœteris erat Pater illius Familiæ, inſtiterunt Provinciæ Sancti Michaelis Obſervantium, & Sancti Gabrielis Diſcalceatorum pro earumdem admiſſione ad antedictam electionem, ex quo eſſent viciniores Provinciæ Angelorum, cujus Alumnus erat Pater Bermejo, & ad quam jampridem hic dixerat ſe velle reſtituere, & aliunde diuturnum, ajebant, non tenuerat Matriti domicilium, per hoc, quod ibi moratus fuiſſet toto tempore poſt elapſum Valliſoletanum Capitulum. Ex utraque Parte rationes in ſcriptis adductæ ſunt, quibus ſerio perpenſis, ac mature conſideratis, PP. Definitorii Generalis Matriti reſidentes Sententiam protulerunt in favorem Provinciarum Matrito proximiorum.

Hac controverſia abſoluta ſtatim alia ſuborta eſt, quam in Officiales Generales Curiæ Romanæ ſupra memoratos, & Definitorem Generalem Rogerium movit in ipſo pervigilio electionis, hora veſpertina, A. R. P. Bernardus Monterde Ex-Procurator Generalis, & Definitor Generalis ſubrogatus loco A. R. P. Franciſci Benitez Provinciæ Angelorum mox antea fato functi, contendens prædictos admittendos non eſſe ad electionem, ad quam, juxta Ordinis conſtitutiones, ii tantum convenire debebant ex Definitorio Generali, qui reperiebantur intra Nationem, in qua celebranda erat electio. Res ſcripturis confici, ob temporis brevitatem, non poterat. Quamobrem habito Congreſſu unus pro omnibus loquutus eſt A. R. P. Molina, cujus dictorum ſumma hæc fuit: Officiales Generales Curiæ Romanæ, & Definitores Generales eſſe a jure Electores, & præcipuos

eiptos Vocales per ſtatuta deſignatos ad electionem ſui Superioris Generalis, nimirum ad electionem Vicarii Generalis cujuſcumque demum Familiæ in futuras eſſet; & ad electionem Vice-Commiſſarii Generalis illius Familiæ, ex qua ipſi eſſent. Præſcribi tamen per ſtatuta eos, ſi contingant eſſe extra Nationem, nec vocandos eſſe, nec expectandos, ne cauſa communis, qualis eſt electio, detrimentum aliquod ob ejus dilationem, patiatur. Cum ergo ipſi nec vocati, nec expectati, præſentes tamen eſſent electioni, excludi propterea non poterant a ferendo ſuffragio, quod a jure communi habebant. Non ſecus, ac Canonicus, qui abſens in certa diſtantia, nec vocandus, nec eſt expectandus ad electionem per Capitulum celebrandam; aut Definitor, qui abſens ultra tres dietas, pariter nec vocandus, nec expectandus eſt, ut Congregationi, aut Capitulo interſit: & ſi contingat alterutrum nec vocatum, nec expectatum, adhuc præſentem eſſe electioni faciendæ, excludi minime poſſe a ferendo ſuffragio, quod habent a jure.

Et hoc, quia ceſſat motivum legis excipientis; nam nullum patitur detrimentum electio in Caſu, quæ non differtur, ſed ſuo ſtato tempore celebratur.

Quæ cum ſedulo expendiſſent PP. Definitorii Generalis unanimi conſenſu illos admittendos eſſe declararunt, eamdemque declarationem cæteri omnes Vocales, Provinciales, nimirum, & Cuſtodes libentiſſime acceptarunt. Quibus compoſitis, devenerunt mane ad prædictam electionem, quæ ceſſit, ut ſequitur.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

HÆc eſt electio Reverendiſſimi Patri Vice-Commiſſarii Generalis Ordinis Seraphici P. N. Sancti Franciſci in hac Familia, canonice celebrata per RR. Patres Vocales juxta Statuta Generalis Ordinis peculiariter vocatos, & congregatos in præſenti Conventu Sancti Franciſci Matritenſi, Almæ Caſtellæ Provinciæ, anno Domini milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo primo, die vero tertia decima menſis Aprilis.

Cum Reverendiſſimus Pater Frater Dominicus Loſſada, Commiſſarius Generalis Ordinis ex hac vita migraſſet ad Dominum, Reverendiſſimus Pater Frater Joannes Bermejo, ex-Miniſter Generalis, Almæ Provinciæ Angelorum filius, nec non dignior Pater Ordinis, cui ex jure Religionis Sigilla, & Regeſta contigerunt, & cui immediate fuerunt conſignata in præſenti Conventu Matritenſi, utpote in ipſo diuturnam habitationem habenti, quam citius, juxta prædictas Ordinis Conſtitutiones, & alias etiam decreta, & judicata, RR. Adm. PP. Definitores Generales convocavit, ſcilicet, R. P. F. Antonium Perellò Provinciæ Majoricarum, ejuſdemque actualem Provincialem. R. P. F. Joannem a Valle, Provinciæ Tertii Ordinis Legionenſis, ejuſdemque actualem Provincialem. R. P. F. Alvarum a Purificatione, Provinciæ Arabidorum. R. P. F. Emmanuelem a Jeſu Maria, Provinciæ Sancti Pauli Diſcalceatorum. R. P. F. Bernardum Monterde, Definitorem Generalem ſubrogatum.

Deinde ſex itidem Provincias memorato huic Conventui Provinciæ Caſtellæ viciniores, nempe, Provinciam Caſtellæ, Sancti Jacobi, Conceptionis, Carthaginenſis, Sancti Joſeph, & Sancti Pauli Diſcalceatorum: ex illarum unaquaque binos, hoc ordine, Vocales: ex Provincia Caſtellæ, RR. PP. FF. Joſephum Artalejo, Provincialem & Matthiam de Velaſco Cuſtodem. Ex Provincia Sancti Jacobi RR. PP. FF. Petrum Trellez Provincialem, & Vincentium Gonzalez Cuſtodem. Ex Provincia Conceptionis RR. PP. FF. Bernardum Alagaz Provincialem, & Bonaventuram Fernandez Cuſtodem. Ex Provincia Carthaginenſi RR. PP. FF. Joſephum Ximenez Provincialem, & Antonium Capiſtrano Riſo Cuſtodem. Ex Provincia Sancti Joſeph Diſcalceatorum RR. PP. FF. Marcum de Alcalà Provincialem, & Emmanuelem de Cienpozuelos Cuſtodem. Ex Provincia denique Sancti Pauli Diſcalceatorum RR. PP. FF. Joſephum a Conceptione Provincialem, & Joſephum a Spiritu Sancto Cuſtodem.

Præterea accedentibus ad hanc Curiam Matritenſem, variis ex Cauſis, RR. Adm. PP. FF. Joanne *de la Torre*, Curiæ Romanæ Commiſſario Generali, Petro Joannetio de Molina in prædicta Curia Romana per Patribus Diſcalceatis, & Galliæ Recollectis Procuratore Generali, & Ludovico Reger Definitore Generali, qui quidem, juxta leges Ordinis, habent vocem ad prædictam Electionem, cum omnibus ſupra relatis, tamquam Vocales legitimi ad munus præfatæ electionis convocati, & congregati in ſupradicto Conventu, ac præſenti loco concurrerunt, Præſidente autem retro memorato Reverendiſſimo Patre Fratre Joanne Bermejo, aſſignatiſque duobus Diſquiſitoribus, & uno Secretario ex numero Electorum, ad hanc Vice-Commiſſarii Generalis Ordinis cum uno ſupra viginti ſuffragiis ita deventum fuit.

Adm. R. P. F. Antonius Perellò habuit unum ſuffragium.

Adm. R. P. F. Joannes *de la Torre* habuit viginti ſuffragia.

Et ego Frater Matthias de Velaſco Cuſtos Provinciæ Caſtellæ, unus ex Diſquiſitoribus, & Compromiſſariis, virtute compromiſſi in me, & in ſocios meos limitati, prædictum R. P. F. Joannem *de la Torre*, in quem major pars votorum conſenſit, nomine omnium, qui in dictam electionem concurrerunt, & conſenſerunt, in Vice-Commiſſarium Generalem Ordinis Regularis Obſervantiæ Sancti Franciſci canonice electum nomino, & ſic electum enuntio: *in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.*

Frater Joannes Bermejo Præſes.

Frater Petrus Joannetius de Molina Diſquiſitor.

Frater Bernardus Alagaz Diſquiſitor.

Frater Matthias de Velaſco Diſquiſitor, & Secretarius Electionis.

Per mortem Reverendiſſimi P. Loſſadæ, non modo, ut diximus, vacavit Commiſſariatus Generalis Familiæ, ſed etiam ille Indiarum. Fuerunt itaque Regi Catholico propoſiti ſequentes: Adm. RR. PP. Matthias de Velaſco, Lector Jubilatus, & ex-Vicarius Provincialis; Joſeph Martinez Concionator, & ex Miniſter Provincialis; ac Joannes Quevedo, Lector Jubilatus, & Secretarius Generalis P. Commiſſarii Familiæ mox antea Defuncti: ex quibus Rex pientiſſimus primam nominatum probavit, eique fuerunt pro more a Reverendiſſimo Patre Miniſtro Generali conſuetæ Literæ Patentes expeditæ.

Vacavit etiam per aſſumptionem Reverendiſſimi Patris Joannis a Turri ad Vice-Commiſſariatum Generalem Familiæ officium Commiſſarii in Curia Romana, cui, ex particulari Reſcripto Sanctiſſimi, ſuffectus fuit Adm. Rev. P. Joannes Franciſcus Iduri, Lector Jubilatus, Provinciæ Burgenſis, & pro Familia actu a Secretis Reverendiſſimo Patri Miniſtro Generali.

LI-

Digitized by Google

LITERÆ ENCYCLICÆ

Patris Miniſtri Generalis ad omnes Provinciales pro Annalibus Ordinis continuandis.

Reverende Pater.

INter pleraque negotia ad univerſum Ordinem noſtrum quomodocumque ſpectantia, quibus neceſſum video me, pro meo munere, potiſſimum operam dare, nullum ferme conſpexi ſodalitati glorioſius, nullumve utilius ſodalibus, quàm Annalium Seraphicorum luculentam hiſtoriam a bon. mem. P. Luca Waddingo non vulgari ſolertia, incredibilique induſtria conſcriptam, pro virili parte continuare, ut quod optimus Auctor ſano conſilio inſtituit, pro rei dignitate poſſim ego ulterius perficere, & ad omnem poſteritatis memoriam propagare. Qua de re ex præfato univerſo Ordine monumenta neceſſaria ad præclarum opus ineundum ſummopere cupiens congerere, in animum mihi venit P. T. ſerio præcipere, ut, quam fieri poterit primum, inter magis idoneos iſtiuſmodi Provinciæ noſtræ Alumnos, unum, vel alterum ſeligas, qui cum ex communi Provinciæ ejuſdem, tumque ex particularibus Cœnobiorum Tabulariis, ſive Archivis Pontificia Diplomata, Sacrarum Reliquiarum cathalogum, Procerum Sepulchrorum Epitaphia, cœteraſque authenticas tabulas ad Seraphicam hiſtoriam ſpectantes, ea, qua par eſt, ſedulitate, atque ſolertia, præcipue ab anno 1540. ad hanc uſque noſtram ætatem, latino ſermone exſcribant, adeout Origo, & Fundationes Cœnobiorum Ordinis, acta, geſtaque eorum, qui aut doctrina, aut virtutibus, aut demum perſpicuis in Dei Eccleſia meritis emicuerunt, Nos vel minimum ſinant latere: quod idem in ſingulis Sororum noſtrarum Monaſteriis fieri etiam atque etiam intendo. Itidem cupio, quod materias haſce parantes iis quoque utantur documentis ad Ordinem quoquomodo ſpectantibus, ſinceris appoſitis in margine citationibus, quæ eis hiſtorica volumina quarumlibet Provinciarum, aut Civitatum, ſi quæ ſint, ſubminiſtrare poterunt, cum vel iiſdem utilius ad deſignatum noſtrum opus præoptare poſſimus. Iſthæc exinde univerſa monimenta collecta, pro temporis, Latoriſque opportunitate, ſed quam fieri poterit citius, non tamen per publicum Tabellarium, ne ingentibus parcamus impenſis, ad meas manus tranſmittenda enixe deſidero, autumans interea, quod cum P. T. tum etiam ii, qui erunt per te ad præſcriptum munus aſſumpti, tunc ad S. Obedientiæ meritum expeditiſſimas manus non detrectabunt porrigere. Hæc cauſa una, etiam ſi nil aliud accederet, ad hunc alacriter obeundum laborem compellere debuiſſet: Nihilo tamen minus, ut externis etiam ſtimulis vires impellantur, quantum fieri per me poterit, quibuſcumque in opportunitatibus paterni animi pignus vobis, in gratitudinis Argumentum, exhibeo, ſimulque Seraphicam benedictionem peramanter elargior.

Datum Romæ ex Aracœli die 20. Aprilis 1741.

P. V.

Intimus Servus.
F. Cajetanus a Laurino
Miniſter Generalis.

Miſſæ, quas celebraturi ſunt Miniſtri Generales Ordinis pro tempore exiſtentes, gaudent Apoſtolico Indulto Altaris Privilegiati.

BENEDICTVS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM, ſicut dilectus filius Cajetanus a Laurino Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, Miniſtri Generales pro tempore exiſtentes privilegio applicandi Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium ad ſui libitum gaudeant, illudque pro Catholicæ Fidei propagatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, ac dicti Ordinis neceſſitatibus, ac tam propinquorum ſuorum, quam ejuſdem Ordinis Benefactorum animabus celebrare ſoleant; Verum quia ſemper ad Altare privilegio Apoſtolico pro liberandis animabus a Purgatorii pœnis decoratum celebrare nequeant, proinde idem Cajetanus Miniſter Generalis Altare, ad quod tam ipſe, quam pro tempore exiſtentes Miniſtri Generales Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium hujuſmodi celebrabunt, cœleſtium munerum, quorum diſpenſationem Fidei noſtræ credidit Altiſſimus, elargitione a Nobis condecorari plurimum deſideret: Nos piis ejuſdem Cajetani Miniſtri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, benigne conſulere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humillime porrectis inclinati, eidem moderno, & pro tempore exiſtentibus Miniſtris Generalibus Ordinis hujuſmodi, ut ipſi quandocumque Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium pro Genitorum, Conſanguineorum, Affinium, & Propinquorum, nec non dicti Ordinis, & Benefactorum ſuorum animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, ad Altare cujuſcumque Eccleſiæ, vel Cappellæ, ſeu Oratorii publici, vel privati celebraverint, Sacrificium hujuſmodi animæ, pro qua celebratum fuerit, perinde ſuffragetur, ac ſi ad Altare privilegiatum celebraſſent, autoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Non obſtantibus noſtra, ac Cancellariæ Apoſtolicæ Regula, de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Aprilis 1741. Pontificatus Noſtri anno primo.

D. Card. Paſſioneus.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

Digitized by Google

EPISTOLA ENCYCLICA

Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis ad omnes Provincias Obſervantes, & Reformatas Ordinis.

FRA GAETANO DA LAURINO

Lettor Giubilato, nel Real Congreſſo di Sua Maeſtà Cattolica per l' Immacolata Concezione Teologo, e Miniſtro Generale di tutto l' Ordine del Padre San Franceſco.

Alli Molto Amati in Criſto PP. e FF. delle Noſtre Provincie Oſſervanti, e Riformate, Salute, e Serafica Benedizione.

I. DOpo aver pubblicata un' altra Paſtorale per le Provincie Oſſervanti di queſta Ciſmontana, abbiamo ſtimato opportuno d' ordinare queſta ſeconda, la quale per alcuni punti richiede ancora l' oſſervanza dalle Noſtre Provincie della Riforma.

Pertanto eſſendo le Coſtituzioni particolari delle Noſtre Riformate Provincie in forma aſſai chiare, riſtrette, ed in lingua Italiana, poſſono agevolmente da tutti saperſi, e ben capirſi, ed avendole Noi preſenti punto per punto, inſiſteremo ſull' oſſervanza delle medeſime, nè permetteremo coſa contraria, tanto intorno alle Ricezzioni de' Giovani, come circa il veſtire; circa l' abuſo, che anche ne Giovani ſi va a poco a poco allargando nel portare curioſi berrettini; Circa le Scuole a Secolari con ſoggezzione, a turbazione dell' interiore de' Chioſtri: Circa l' Elezzione de' Superiori, e ſtabilimento de' Maeſtri per Novizj, e Cherici, quali Maeſtri talvolta non diſtinguendo tra Umiltà, e viltà, tra Civiltà, e ſuperbia, confondono la educazione de' Giovani con avvilire i loro ſpiriti, e farli riuſcire difformi dalle buone Regole preſcritteci da San Buonaventura, e quel ch' è peggio, in vece di ricorrere ad eſortazioni plauſibili tratte da buoni Autori per ben educarli, ſi contentano di porre loro ſempre in faccia qual Teſto irrefragabile: *Così abbiam fatto Noi*, come foſſe vergogna il far altrimenti per migliorare la educazione de' Giovani.

II. I Religioſi delle Provincie Riformate, li quali debbono ſcrivere a Noi, avvertano a far la manſione: *Roma S. Franceſco a Ripa*, per non dare diſpendio a queſta Procura Generale.

III. Ritrovandoſi poi il gran punto delle Queſtuazioni in metodo affatto perturbato, ſicchè ogni Superiore ſi fa lecito di mandar Cercatori d' un Convento alla Queſtua dell' altro, onde ne ſieguono i gemiti de' poveri Conventi, e quelli ancora degl' afflitti ſecolari, i quali vedendoſi oppreſſi da tanti Cercatori, nè avendo cuore di negare la limoſina a chi la chiede, ſi vedono in grado di non poter ſalvare la loro roba per mantenimento delle loro povere Famiglie; perciò ricordiamo primieramente a tutte le Provincie, che non per altro nella fondazioni de' Conventi ſi richiedono dove quattro, dove più miglia di diſtanza l' un dall' altro, ſe non ad effetto, che ogni Convento abbia un Terreno congruo da poter vivere con le ſue ordinarie Queſtuazioni; e dopo di ciò paſſando al preſcritto delle Noſtre Coſtituzioni, delle quali vogliamo in queſto gran punto l' intiera oſſervanza, incarichiamo a tutti la puntual Ubbidienza a Capitoli Generali, come del Romano 1500. *ch' i Miniſtri non mandino fuori di Provincia a queſtuare, nè i Guardiani fuori del loro Diſtretto*; dell' altro Romano 1676. che incarica lo ſteſſo *ſotto la pena al Superiore di privazione per ſei meſi, ed Apoſtaſia al Cercatore*: lo che vien letteralmente confermato dal Romano 1678. dall' altro parimente Romano del 1664. *che ſi oſſervino i termini delle Queſtuazioni*, dell' altro ancora Romano del 1688. *che ſi oſſervino i limiti delle Queſtue, e i Traſgreſſori ſien puniti, come perturbatori della Pace*: del Toletano 1682. *che per i Conventi vicini alle Provincie contigue non ſi poſſa queſtuare, ſenza licenza* in ſcriptis *dell' uno, e l' altro Provinciale, ſotto pena d' Apoſtaſia, ed eſilio a Queſtuatori, e privazione a Guardiani, e ſoſpenſione a Provinciali, come al numero 39. ed al num. 11. che i Provinciali aſſolutamente non mandino alle Provincie contigue, quando i Frati debbano in eſſe dimorare più d' un meſe.*

IV. A ciò s' aggiungono le premure della Sagra Congregazione rapportate dal Nicolio verbo: *Quæſtor* con le parole *Probibitio quæſtuandi per quatuor milliaria prope Conventus Mendicantium anteriores*, 15. *Novembris* 1647. *vel ubi præjudicium affert Mendicantibus loci* 18. *Martii* 1648. Con altra rapportata dal Matteucci, cioè che in avvenire ognuno oſſervi i limiti della ſue Queſtue: *intra ſuas limites ſe quiſque contineat*, dandone la preciſa ragione, *ut ab his, quibus inſerviunt, ſubſtentari facilius poſſint*. Le quali Deciſioni, ſiccome ſon communi agl' Ordini Regolari, così l' indefeſſa vigilanza degl' Illuſtriſſimi Dioceſani non mancherà pregare di mantenerne il valore riſpetto agl' altri Ordini, e riſpetto poi al Noſtro, Noi ſteſſi ci sforzeremo di far oſſervare tanto le dette Noſtre Coſtituzioni, quanto le deciſioni della Sagra Congregazione.

V. Avvertiamo però i Padri Provinciali, e Guardiani, dove giugneranno queſti Cercatori eſteri, a non lagnarſi che di ſe ſteſſi, ſe ſi vedranno perturbati nelle Queſtue delle loro Provincie, a Conventi, e replichiamo, che non debbano lagnarſi ſe non di ſe ſteſſi, giachè o non vogliono ſapere, o non vogliono eſercitare la di loro giuriſdizione accordata ad eſſi da tanti, a tanti Capitoli Generali, come abbiam detto di ſopra, ſpecialmente ſe non v' intervenisse il conſenſo *in ſcriptis* dell' uno, e l' altro Superiore ne termini detti al num. 3. ſeppure queſto conſenſo baſta, atteſe le Deciſioni della Sagra Congregaziona di ſopra eſpreſſe contro li Traſgreſſori.

VI. E perchè ci vien all' orecchio, che alcuni Superiori de Conventi, o anche Provincie, giungono a tanto d' inſaziabil cupidigia, che conculcando tutte le leggi dell' Ordine, della Sede Apoſtolica, e quella ancora dell' umana Carità, ne' tempi della Queſtue veſtono Terziarj, a ciò ch' è peggio, l' iſtruiſcono ad andar fuori delle proprie Queſtue diviſi in più coppia, con dir loro, che non vadano a Conventi, nè ſi facciano cogliere ſul fatto da' Conventi intereſſati; perciò a frenare le ſcorrerie di queſti piuttoſto Ladroni, che Cercatori, comandiamo a Provinciali, a Guardiani ad uſar aù di ciò ogni diligenza per ſapere, e carcerare queſta ſorta di gente, e darne a Noi l' avviſo, affinchè poſſiamo dar mano a Proceſſi contro i medeſimi, e più contro i Superiori, ch' avranno ardire di commettere ſimili eccesſi.

VII. Sotto la pena poi d' Apoſtaſia fulminata da più Capitoli, a ſpecialmente Romano del 1670. a dalla Coſtituzioni Generali dell' Ordine al num. 7.

e 8. non ſi facciano lecito i Queſtuatori di giugnere ne' luoghi, dove ſono Noſtri Conventi, ſenza preſentarſi a Superiori Locali, prendere la di loro Benedizione, e ſe han da trattar negozj, aprire a medeſimi Superiori i negozj, che han da trattare in Città, potendo, e dovendo i Padri Guardiani, e Provinciali far uſo, anche in queſta parte, della loro giuriſdizione, giacchè è reſo vergognoſo l' abuſo, ſia de' Cercatori, ſia d' altro Foraſtiere, di giugner ne' luoghi, dov' è Convento dell' Ordine, ſenza preſentarſi al Superiore, che ſiede in luogo di San Franceſco. Perloche con altra Noſtra Paſtorale abbiam ordinato, a tenore delle noſtre leggi, che niuno ardiſca di mettere in eſecuzione le facoltà, e ubbidienze, che ſi concedono, ſe nel partire dal Convento non ſi fa ſegnare dal Guardiano il giorno della partenza, e da Guardiani de' Conventi nel viaggiare il giorno dell' arrivo, e della partenza medeſima, il qual' ordine inculchiamo, e confermiamo per tutte le Provincie di queſta Famiglia.

VIII. Sapendoſi poi da Noi, che i Queſtuatori di Terra Santa ſi prendono delle licenze ſtraordinarie, e confondono le Queſtue, e conculcano le leggi dell' Ordine, vogliamo sù di ciò oſſervato aſſolutamente il preſcritto delle Coſtituzioni Generali del Capitolo Toletano del 1658. e di Vittoria del 1694. cioè, che detti Queſtuatori non poſſono iſtituirſi, ſe non col beneplacito, ed approvazione de' Provinciali: che ſi preſentino a Guardiani de' luoghi, a quali debbano rimoſtrare le facoltà: che pernottino ne' Conventi, e ſe mancheranno in ciò, dopo una Sommaria informazione, ſien poſti in Cuſtodia, e ſe ne dia avviſo a Commiſſarj di Terra Santa, ed a Noi.

IX. E perche talvolta naſcono queſti diſordini dalle troppo facoltà, o licenze, che ſi prendono i detti Commiſſarj di Terra Santa, in pregiudizio delle Coſtituzioni dell' Ordine, e della Giuriſdizione de' Miniſtri Provinciali, e Superiori Locali, perciò relativamente a Commiſſarj di Terra Santa vogliamo omninamente oſſervate le Coſtituzioni Toletane del 1658. e dell' altro Toletano 1682. del Romano 1688. di Vittoria del 1694. che ſono poſteriori agl' altri ſtatuti emanati; e Noi dalle citate Coſtituzioni mettiamo in ordine i punti, che ſieguono.

I. Commiſſarj di Terra Santa non poſſono intitolarſi Commiſſarj Generali di Terra Santa, eccetto quelli di Madrid, di Roma, di Vienna, e di Parigi.

Non abbiano che un Compagno, ed un Terziario, ed il Compagno non s' intitoli Segretario, o Vice-Commiſſario, eſſendo ſcelto ſolamente a Servizio del Commiſſario.

I Commiſſarj, e Compagni, per quanto poſſono, ſon' obbligati di convenire alla Communità, e nell' uſcire di Caſa, di prender toties quoties la benedizione dal Guardiano, il quale non poſſa negarla, ſe non conſultato il Superior Generale.

Benche le Perſone de' Commiſſarj di Terra Santa ſieno immediatamente ſoggette al Superior Generale, dovranno però venerare i Guardiani, come loro Superiori, in quanto alla vita Regolare; ma i loro Compagni ſono ſudditi del Provinciale, e Guardiano in quanto alla Regolar Diſciplina, e Correzzione de' Coſtumi: onde ſiccome i Commiſſarj ſe delinquiſcono, debbono punirſi dal Superior Generale, così i Compagni debbono punirſi da Provinciali, e Guardiani.

L' Iſtituzione de' Vice-Commiſſarj di Terra Santa, ſotto nullità d' atto, ſpetta privativamente al Miniſtro Generale, ſotto la privazion d' Offizio a chi farà altrimente; onde dovran renderci avviſati, ſemmai qualche Vice-Commiſſario fuſſe ſtato iſtituito in altra forma. E lo ſteſſo ſi preſcrive de' Sindici di Terra Santa, la di cui iſtituzione ſpetta al Miniſtro Generale, ed in caſo improviſo, e repentino, al Provinciale della Provincia, con la clauſola: Donec Reverendiſſimus Pater Noſter Miniſter Generalis provideat, *e dovranno perciò darne avviſo, ſe altrimenti fuſſe accaduto.*

I Queſtuatori di Terra Santa s' iſtituiſcano col beneplacito de Provinciali de Luoghi, dove riſiedono i Commiſſarj, e ſon tenuti di preſentarſi a Guardiani, rimoſtrar loro le facoltà, pernottar ne Conventi, come abbiam detto di ſopra.

Sotto la privazione de' loro Uffizj non poſſono colle Limoſine di Terra Santa comprar ornamenti, Vaſi, Lampadi, Candelieri &c. per mandarli in Geruſalemme, ſe non a richieſta del Guardiano di Geruſalemme, e ſuo Procuratore, con licenza in ſcriptis del Superior Generale, nè poſſono aggiungere nuova Fabrica agli Oſpizj, ſenza la medeſima licenza.

In vigore de' ſuddetti Statuti, e de Romani del 1639. confermati in forma ſpecifica dalla Santa Sede, per ſicurezza delle Limoſine, ſon obbligati a rendere i Conti ogni ſei meſi delle pecunie, Robe raccolte per Terra Santa, e delle ſpeſe, alla preſenza del Provinciale, e Definitori della Provincia, dove riſiedono, o al Superior Generale, o ſuo Delegato, con alcuni Padri, e con l' intervento del Sindico, o Soſtituto di Terra Santa: e ſe il Commiſſario ſarà convinto di mala Amminiſtrazione, o di non aver ſervate le dette formole, ſe ne dia incontanente notizia al Superior Generale.

X. I ſuddetti Punti preſcritti dalle di ſopra mentovate Coſtituzioni Generali del 1658. 1682. 1688. 1694. dovranno oſſervarſi, altrimenti i Superiori Provinciali, e Locali facciano uſo della loro Giuriſdizione, perche Noi non ſaremo per giudicarli, ò impedirli.

XI. Eſſendoci poi accaduto di veder molte delle noſtre Chieſe ſenza l' Altare del Padre San Franceſco, o confuſa la ſua figura tralle altre nel medeſimo Quadro, ſenza far la prima comparſa in Caſa propria, oppure il ſuo Altare più maltenuto, e diſadatto di tutti gli altri; ordiniamo a Superiori Locali, e Provinciali, ch' invigilino ſu queſto gran punto, ricordevoli, che tutto dobbiamo a sì gran Padre, il quale con perpetuo prodigio mantiene tanti Figli ſparſi per tutt' il Mondo, ſenz' altro Patrimonio, che quel ſolo della ſua gran Vigilanza, Interceſſione, ed evidente Paternal Protezzione.

XII. Per le gran liti poi, che ſi prendono con Veſcovi, Parochi, ed altri, onde ne ſon piene queſte Sagre Congregazioni, ordiniamo, che non s' introducano ne Conventi certe ſpeciali Divozioni, o Proceſſioni fuori de' Chioſtri, ſenza licenza, e maturo Conſiglio de' Provinciali, e riſpettivi Definitorj delle Provincie.

XIII. Eſſendoci pure pervenuti varj ricorſi per è ſpoglj de' Defonti, con quelle eſpreſſioni, che qui non ſi riferiſcono per modeſtia, avvertiamo i Padri Provinciali, che de medeſimi ſpoglj, non ne ſono Padroni, ma puri preciſi Miniſtri, onde ſi attenda alla oſſervanza delle Coſtituzioni, le quali preſcrivono, *che morto il Religioſo, immediatamente dal Guardiano, e Diſcreti ſi faccia l' Inventario di tutto, e 'l tutto ſi conſervi chiuſo fino alla venuta del Provinciale, il quale ne diſporrà in guiſa, che ſe il Frate è morto nella Infermeria, a queſta ſi applichino i panni lini; ſe fuori della Infermeria ſarà morto, ſi applichino alla Communità del Convento i lini, e lane. I Libri alla Libreria del medeſimo Convento: e ſe mai accadeſſe (che Dio no'l voglia) di ritrovar qualche pecunia, il Provinciale letto l' Inven-*

tario

Digitized by Google

torio, la farà deporre preſſo il Sindico Apoſtolico della Provincia, e prendendo dal Guardiano, e Diſcreti del Convento le lettere teſtimoniali della quantità della pecunia, affinchè ne poſſa render conto ne' Capitoli. Le Pitture ſi diano alla Sagreſtia: l' altre coſe di poco momento ſi diſtribuiſcano tra Frati del Convento, col conſiglio del Guardiano; altrimenti facendo, il Provinciale, e Guardiano ſiano ſoſpeſi per ſei meſi. I Diſcreti del Convento ſi ſervano in tal parte della loro Giuriſdizione, che ſaranno da Noi aſſiſtiti.

XIV. Raccomandiamo a Segretarj delle Provincie il fare un Catalogo de Religioſi Defonti, anche per i paſſati Luſtri, anzi Secoli, per quanto pottan ricavare dalle di loro Segretarie, e diſtinguerlo a guiſa di Martirologio, con notare il giorno, ch' è accaduta la morte de Religioſi ſotto queſte parole: *Hac die mortui ſunt in hac Provincia F. N. N. F. N. N. quorum Animæ requieſcant in pace*, ad effetto, che poſſano leggerſi ogni giorno reſpettivamente in Refettorio, e dirſi per eſſi il *De profundis*, ſecondo il lodevole coſtume di molte Provincie di queſta Famiglia, e la intenzione delle Coſtituzioni Generali.

XV. Torniamo nuovamente ad inculcare a Miniſtri, e Padri dei Definitorj delle Provincie Oſſervanti il punto importantiſſimo de i Ritiri, eſortandoli a credere, che Noi non ci ſiamo dimenticati di tal' affare, e potremo ad effetto tuttocio, che fu preſcritto nell' altra noſtra Paſtorale. Per ſoddisfare ancora il fervore de' Religioſi Zelanti, che ſono nelle noſtre Riformate Provincie, li quali deſiderano vivere nel più puro ſpirito della Santa Regola profeſſata, e col maggior diſtaccamento dal Secolo, vogliamo che i Miniſtri Provinciali, e Definitorj della Riforma ſi uniſcano con Noi a promovere una tanto ſalutevole Impreſa, rammentando loro quanto con ſuo Decreto ſotto li 10. Decembre 1714. ordinò la Sagra Congregazione della Diſciplina Regolare per lo ſtabilimento de' ſuddetti Ritiri, inibendo la viſitazione, e profeſſione de' Noviʒj a quelle Provincie, che non daranno pronta eſecuzione ad un' opera così ſanta. Preſcriviamo pertanto a Padri del Definitorio il termine di quattro Meſi, per renderci notiziati con foglio ſoſcritto dall' Intiero Definitorio, in cui reſtino ſpecificati i Luoghi determinati per il Ritiro.

XVI. In ultimo ſi ricordino dell' oſſervanza puntualmente dell' altra noſtra Paſtorale, ſecondo la ſoſtanza, e forma ivi eſpreſſa, nè penſino tal uni, ch' abbiamo ordinato per cerimonia, come molti ſi van luſingando, perche vedranno con effetto, che faremo per far ubbidire alle Coſtituzioni dell' Ordine ivi preſcritte, ed alle Coſtituzioni Apoſtoliche, ſperando che debba darci forza, e valore il Padre San Franceſco, in nome di cui diamo a tutti la Serafica benedizione.

Roma Araceli primo Maggio 1741.

Fra Gaetano di Laurino
Miniſtro Generale.

Di Comm. di Sua Patern. Rma.

F. Gregorio della Torre
Segr. Gen. dell' Ordine.

EPISTOLA ENCYCLICA

Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis circa numerum Fratrum, & Sororum, quæ ab ultimo Capitulo Mediolanenſi ad mox peractum Valliſoletanum ex hac vita deceſſerunt.

FR. CAJETANUS DE LAURINO

Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & humilis in Domino Servus.

QUoniam optima lege factum eſt, ut a Capitulo in Capitulum Generale numerus Defunctorum Ordinis tam Fratrum, quam Monialium Provinciis tradatur, utque varia ſuffragia Fratribus demandentur ejuſdem Capituli Generalis nomine; hinc utrumque præſtare in præſenti noſtrum eſt, ſicut veſtrum impoſita ſuffragia exſolvere, juxta quod in quolibet Capitulo Generali in more poſitum eſt.

Defunctorum numerus a poſtremo Capitulo Generali.

IN Familia Ultramontana obierunt Fratres: 13041.
Sorores vero: 6200.
In Familia Ciſmontana obierunt Fratres: 8848.
Sorores vero: 1479.
In unum mortui ſunt in toto Ordine ab ultimo Capitulo Generalis, Fratres. 21789.
Sorores vero: 7679.

Quorum Animæ per miſericordiam Dei requieſcant in pace, & pro quibus in unoquoque Conventu cantetur una Miſſa de Requiem. Cætera autem conſueta ſuffragia erunt deſcribenda in libro Autographo celebrati Capituli Generalis, qui liber, ut in relatis habemus, in Hiſpania, Deo auſpice, Typis dabitur. Romæ ex noſtro Conventu Aracœlitano, die prima Maii 1741.

F. Cajetanus a Laurino
Min. Generalis.

ROMANA LANARUM.

CUM iterum cogerentur Religioſi Lanarum Proviſores pro variis Italiæ Provinciis ad vectigalium ſolutionem pro earumdem extractione, recurſus fuit habitus ad paternam Pontificis clementiam, qui preces Ordinis ad Commiſſarium R. C. A. remiſit, ut hic cum S. S. ea de re loqueretur: qua ſecuta allocutione, prodiit ſequens Reſcriptum: *Ex audientia Sanctiſſimi habita die 31. Maii 1741. S. S. benigne annuit juxta petita.*

*J. Julianus Rubini
Comm. Generalis.*

Hanc eamdem inſtantiam ſequentibus quoque annis fieri oportuit, ac ſemper idem emanavit reſcriptum.

Confirmatur, & ampliatur Conſtitutio ſel. mem. Gregorii PP. XV. contra Sacerdotes eorum Pœnitentes in Confeſſione Sacramentali ad turpia ſollicitantes.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcramentum Pœnitentiæ, quam ſecundum poſt naufragium deperditæ gratiæ tabulam Sancti Patres apte nuncuparunt, Nos licet immerentes ad univerſi Dominici Gregis curam ſuperna diſpoſitione vocati, omne ſtudium, & Paſtoralem ſollicitudinem adhibere tenemur, ne quod, poſt amiſſam Baptiſmi innocentiam, datum eſt Divina benignitate perfugium, per Dæmonum fraudem, & hominum Dei beneficiis perverſe utentium malitiam, naufragis, ac miſeris peccatoribus luctuoſum evadat exitium; & quod in ſalutem, & curationem animarum a Deo, qui dives eſt in miſericordia, inſtitutum eſt, execrabili ſceleſtorum quorumdam Sacerdotum improbitate, in earum perniciem, atque interitum vertatur. Dudum quidem a fel. record. Papa Gregorio XV. Prædeceſſore noſtro per ſuas literas in forma Brevium ſub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 30. Auguſti 1620. Pontificatus ſui anno ſecundo, ſapienter proviſum fuit contra quoſcumque Sacerdotes audiendis Confeſſionibus deputatos, ad turpia, & inhoneſta ſollicitantes; Et deinceps ſucceſſivis temporibus ad earum literarum interpretationem, ac declarationem plura ſubinde a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium adverſus hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum ſub die 21. Menſis Februarii anno Domini 1661. prodierunt Decreta, & a recolr. mem. Alexandro Papa VII. pariter Prædeceſſore noſtro, in Congregatione Generali Sanctæ Romanæ Univerſalis Inquiſitionis, die 24. Septembris 1665. coram eo habita, inter alias ab evangelica veritate, & Sanctorum Patrum alienas, & diſſonas propoſitiones, ſexta, videlicet, & ſeptima, huc revocandæ, damnatæ, & prohibitæ fuerunt. Nos itaque perpendentes quanti momenti ſit ad æternam animarum ſalutem ea ubique exacte obſervari, & quanti, ad infirmas oves curandas, & decorem Sanctæ Eccleſiæ Dei retinendum, interſit, ne aliqui Sacerdotes Pœnitentiæ Sacramento nefarie abutentes, Pœnitentibus pro curatione vulnus, pro pane lapidem, pro piſce ſerpentem, pro medicina venenum porrigant, ſed animo ſecum recolentes ſe a Chriſto Domino Præſides, & Judices animarum conſtitutos, ea ſanctitate, quæ ſublimitati, ac dignitati muneris convenit, tam venerandum Sacramentum adminiſtrent, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, præfatas literas hujuſmodi, ac omnia, & ſingula Decreta prædicta ad illarum interpretationem, & declarationem emanata, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; atque etiam, quatenus opus ſit, denuo committimus, & mandamus omnibus hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, & locorum Ordinariis omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum univerſi Orbis Chriſtiani in ſuis reſpective Diœceſibus, ut diligenter, omnique reſpectu humano poſtpoſito, inquirant, & procedant contra omnes, & ſingulos Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares quomodolibet exemptos, ac Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectos, quorumcumque Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum, & cujuſcumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quovis privilegio, & Indulto munitos, qui aliquem pœnitentem, quæcumque Perſona illa ſit, vel in actu Sacramentalis Confeſſionis, vel ante, vel immediate poſt Confeſſionem, vel occaſione, aut prætextu Confeſſionis, in Confeſſionali, ſive in alio loco ad Confeſſiones audiendas deſtinato, aut electo cum ſimulatione audiendi ibidem Confeſſionem, ad inhoneſta, & turpia ſollicitare, vel provocare, ſive verbis, ſive ſignis, ſive nutibus, ſive tactu, ſive per ſcripturam, aut tunc, aut poſt legendam, tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, vel tractatus temerario auſu habuerint. Et quos in aliquo &c. hujuſmodi nefariis exceſſibus culpabiles repererint, in eos, pro criminum qualitate, & circumſtantiis, ſevere animadvertant per eos dignas pœnas, juxta memoratam Gregorii Prædeceſſoris noſtri Conſtitutionem, quam hic de verbo ad verbum pro inſerta haberi volumus: Dantes etiam, ſi opus ſit, & rurſus concedentes facultatem, ne delictum tam enorme, & Eccleſiæ Dei injurioſum remaneat, ob probationum defectum, impunitum, jam alias in præfata Conſtitutione tributam, procedendi cum teſtibus etiam ſingularibus, dummodo præſumptiones, indicia, & alia adminicula concurrant.

Meminerint præterea omnes, & ſinguli Sacerdotes ad Confeſſiones audiendas conſtituti teneri ſe ad obligare ſuos pœnitentes, quos noverint fuiſſe ab aliis, ut ſupra, ſollicitatos, ſedulo monere, juxta occurrentium caſuum circumſtantias, de obligatione denuntiandi Inquiſitoribus, ſive locorum Ordinariis prædictis perſonam, quæ ſollicitationem commiſerit, etiamſi Sacerdos ſit, qui juriſdictione ad abſolutionem valide impertiendam careat, aut ſollicitatio inter Confeſſarium, & pœnitentem mutua fuerit, ſive ſollicitationi pœnitens conſenſerit, ſive conſenſum minime præſtiterit, vel longum tempus poſt ipſam ſollicitationem jam effluxerit, aut ſollicitatio a Confeſſario, non pro ſe ipſo, ſed pro alia perſona peracta fuerit. Caveant inſuper diligenter Confeſſarii, ne Pœnitentibus, quos noverint jam ab alio ſollicitatos, Sacramentalem abſolutionem impertiant, niſi prius denuntiationem prædictam ad effectum perducentes delinquentem indicaverint competenti Judici, vel ſaltem ſe, cum primum poterunt, delaturos ſpondeant, ac promittant.

Et quoniam improbi quidam homines reperiuntur, qui vel odio, vel ira, vel alia indigna cauſa commoti, vel aliorum impiis ſuaſionibus, aut promiſſis, aut blanditiis, aut minis, aut alio quovis modo incitati, tremendo Dei Judicio poſthabito, & Eccleſiæ auctoritate contempta, innoxios Sacerdotes apud Eccleſiaſticos Judices falſo ſollicitationis inſimulant: ut igitur tam nefaria audacia, & tam deteſtabile facinus metu magnitudinis pœnæ coerceatur quæcumque Perſona, quæ execrabili hujuſmodi flagitio ſe inquinaverit, vel per ſe ipſam innocentes Confeſſarios impie calumniando, vel ſceleſte procurando, ut id ab aliis fiat, a quocumque Sacerdote quovis privilegio, auctoritate, & dignitate munito, præterquam a Nobis, noſtriſque Succeſſoribus, niſi in fine vitæ, & excepto mortis articulo, ſpe abſolutionis obtinendæ, quam nobis, & Succeſſoribus prædictis reſervamus, perpetuo careat.

Demum magnopere cupientes a Sacerdotalis Judicii, & Sacr. Tribunalis dignitate, & Sanctitate omnem

omnem turpitudinis occaſionem, & Sacramentorum contemptum, & Eccleſiæ injuriam longe ſummovere, & tam exitioſa hujuſmodi mala prorſus eliminare, & quantum in Domino poſſumus, animarum periculis occurrere, quas Sacrilegi quidam, Dæmonis potius, quam Dei Miniſtri, loco eas per Sacramentum Creatori ſuo, ac noſtro reconciliandi, majori peccatorum mole onerantes, in profundum iniquitatis barathrum nefarie ſubmergunt, nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & aliquorum in Theologia Magiſtrorum conſilio deſuper adhibito, accedentibus quoque iteratis plurium Epiſcoporum ſupplicationibus, hac noſtra in perpetuum valitura Sanctione, quemadmodum a pluribus Epiſcopis per Synodales ſuas Conſtitutiones jam factum eſſe novimus, omnibus, & ſingulis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus cujuſcumque Ordinis, ac dignitatis, tametſi alioqnin ad Confeſſiones excipiendas approbatis, & quovis privilegio, & indulto, etiam ſpeciali expreſſione, & ſpecialiſſima nota, & mentione digno ſuffultis, auctoritate Apoſtolica, & noſtra poteſtatis plenitudine interdicimus, & prohibemus, ne aliquis eorum extra caſum extremæ neceſſitatis, nimirum in ipſius mortis articulo, & deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confeſſarii munus obire poſſit, Confeſſionem Sacramentalem perſonæ Complicis in peccato turpi, atque inhoneſto, contra ſextum Decalogi præceptum commiſſo, excipere audeat, ſublata illi propterea ipſo jure quacumque auctoritate, & juriſdictione ad qualemcumque perſonam ab hujuſmodi culpa abſolvendam, adeo quidem, ut abſolutio, ſi quam impertierit, nulla, atque irrita omnino ſit, tamquam impertita a Sacerdote, qui juriſdictione, ac facultate ad valide abſolvendum neceſſaria privatus exiſtit, quam ei per præſentes has noſtras adimere intendimus; & nihilominus, ſi quis Confeſſarius ſecus facere auſus fuerit, majoris quoque excommunicationis pœnam, a qua abſolvendi poteſtatem Nobis ſolis, noſtriſque Succeſſoribus dumtaxat reſervamus, ipſo facto incurrat: Declarantes etiam, & decernentes, quod nec etiam in vim cujuſcumque Jubilæi, aut etiam Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, aut alterius cujuslibet Indulgentiæ, confeſſionem dicti Complicis hujuſmodi quiſquam valeat excipere, eique Sacramentalem Abſolutionem impertiri, cum ad hunc effectum, & in hoc caſu nullus Confeſſarius, utpote qui in hujuſmodi peccati, & pœnitentis genere, juriſdictione, ut præfertur, caret, & abſolvendi facultate a Nobis privatus exiſtat, habendus ſit pro Confeſſario legitimo, & approbato. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quæ nuncupentur Cruciatæ Sanctæ, vel Jubilæi univerſalis, & plenarii, nec non quibuſvis Eccleſiarum, & Monaſteriorum, & Ordinum quorumlibet, quorum ipſi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet conceſſis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus demum, ac præcipimus, ut omnes locorum Ordinarii tam præſentes, quam futuri pro tempore exiſtentes, in approbatione Confeſſariorum tam prædictam Conſtitutionem, quam præſentem hanc noſtram ab omnibus Sacerdotibus approbandis attente legi, & accurate obſervari curent, moneantque eos in Domino, atque hortentur, ut Sacrum Miniſterium ipſorum fidei commiſſum ſumma animi innocentia, morum puritate, judicii integritate peragant, exhibeantque ſemetipſos, ut Miniſtros Chriſti, & Diſpenſatores Myſteriorum Dei; memores præterea ſint, ſe locum tenere, ac vices obire ſummi, atque æterni Sacerdotis, qui Sanctus, innocens, impollutus, per Spiritum Sanctum ſemetipſum obtulit immaculatum Deo, ut emundaret conſcientiam noſtram ab operibus mortuis, ad ſerviendum Deo viventi. Sedulo igitur ſtudeant, diligenterque caveant, ne quærentibus, & pulſantibus eorum culpa Cœlum claudatur, ne deperditæ oves, ad ovile Dominicum redire properantes, eorum manibus ferarum dentibus dilaniandæ tradantur, ne prodigi Filii egentes, & Saucii ad Cœleſtem Patrem revertentes, nefaria eorum improbitate gravioribus peccatorum vulneribus, dum adhuc in via ſunt, confodiantur.

Ut autem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum exempla ad Valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari, ſicque publicatas, & affixas, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent: utque ipſarum literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ voluntatis, ſanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ 1741. Kalendis Junii Pontificatus noſtri anno primo.

Viſa de Curia
N. Antonellus.

Loco ✠ plumbi.

X. Sub-Datarius.
Pro D. Card. Paſſioneo
Cajetanus Amatus.

J. B. Eugenius.
Regiſtrata in Secret. Brevium.

Mo-

Monialibus in Portugalliæ, & Algarbiorum Monaſteriis rigoroſam clauſuram profeſſis, & extra illam degentibus, injungitur reditus ad Clauſtra, & egreſſus impoſterum prohibetur.

Epiſcopis, Archiepiſcopis &c.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

„ CUM ſacrarum Virginum, quæ ſe Chriſto inter clauſtra dicaverunt, & tam carne, quam mente ſe Deo voverunt, ut conſumant opus ſuum magno præmio deſtinatum, quo ſublimior gloria eſt, eo majori & cura eſſe debeat; inter præcipuas Apoſtolicæ noſtræ ſollicitudinis partes, illam non ultimam reputamus, ut, cæteris inter Apoſtolicam hanc Sanctam Sedem, & Portugalliæ, Algarbiorumque Regna jamdiu exortis diſſidiis, benedicente Domino, compoſitis, ſalutarem quoque noſtram, ad majorem Monialium in iiſdem Regnis degentium progreſſum in via mandatorum Dei, & vocationis ſuæ ſemita faciendum, operam conferamus.

§. 1. „ Quoniam autem, ſicut accepimus, quamplurimæ Moniales variarum Diœceſum Regnorum hujuſmodi, quæ Regularem in Monaſteriis quorumcumque Ordinum rigoroſæ, & perfectæ clauſuræ emiſerunt Profeſſionem, variis, & in ſpeciem quæſitis coloribus, & ſimulationibus, ac præſertim prætenſis curandarum infirmitatum cauſis, non ſolum e Monaſteriis exeunt, nec ad breve tempus, nec ad Civitates, & Oppida, ubi cujuslibet Monialis Monaſterium reperitur, divertunt; verum etiam per integrum unius, ac plurium annorum ſpatium, & in locis a proprio uniuſcujuſque Monaſterio longiſſime diſſitis, moram ducunt: Ea propter fit, ut quamplurima inde ſcandala, & abuſus incredibiles, ac Regularis perfectionis detrimenta, non ſine gravi bonorum hominum offenſione, oriantur; conſpiciuntur enim nonnullæ earumdem Monialium per plateam incedere, ad publica ſpectacula, & Theatra; Comedias, Tragœdias, & Dramata audiendi, ſpectandique cauſa, convolare, & ad alia loca, nullo pacto religioſis Virginibus convenientia, pergere. His accedit, quod non religioſæ conſuetudinis, ſed licentioſæ vitæ exemplo, iis, quibuſcum in eorumdem Domibus commorantur, ſint offenſioni, & ſcandalo.

§. 2. „ Hinc eſt, quod Nos, non quod humilitatis noſtræ admodum conſcii, aliquid ad cenſuram licentiæ vindicemus, ſed quod, ad ſollicitudinem magis cauti, plus de Diaboli infeſtatione timeamus, opportunum hiſce malis remedium afferre, & quantum cum Domino poſſumus, debitæ earumdem ſacrarum Virginum cuſtodiæ, decori, atque honeſtati providere cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Vobis omnibus, & ſingulis Venerabiles Fratres injungimus, & mandamus, ut ſtatim ac ad Fraternitates Veſtras præſentes noſtræ in forma Brevis literæ, aut earumdem tranſumpta, ſive exempla, etiam typis impreſſa, & manu alicujus publici Notarii ſubſcripta, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munita pervenerint, illico notum faciatis, & nonciatis omnibus, & ſingulis Monialibus Monaſteriorum, ſive veſtrarum reſpective, ſive aliarum Diœceſum, in uniuſcujuſque veſtrum Diœceſi, quacumque auctoritate, facultate, licentia, Indultis, ac privilegiis, ſive per hanc Sanctam Sedem, ſive per Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium propoſitam, ſive per Vos ipſos, aut Prædeceſſores veſtros Antiſtites, ſive per Ordinarios Noſtros, & ejuſdem Sanctæ Sedis pro tempore Nuntios, quomodolibet conceſſis, extra clauſtra ſuorum Monaſteriorum, quacumque, etiam infirmitatis, cauſa commorantibus, in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipiatis, ut intra quindecim, aut viginti dies, & non amplius, ab earumdem præſentium noſtrarum literarum publicatione, & affixione, ad proprium Monaſterium, in quo Regularem Profeſſionem emiſerunt, recedant, ibique permaneant; aliter ipſo facto pœnas a Sacris Canonibus contra violantes Clauſuram Monialium inflictas, præter alias veſtro arbitrio irrogandas, incurrere, & incurriſſe ſciant, quibus ſane pœnis, aliiſque veſtro etiam arbitrio imponendis, obnoxios, & ipſo facto ſubjectos eſſe decernimus, & declaramus omnes, & ſingulos conſilium, auxilium, commodum, aliaque hujuſmodi dantes, aut præſtantes, ne eædem præſentes ſuum ſortiantur effectum.

§. 3. „ Cæterum, Venerabiles Fratres, rogamus Vos, & in Domino hortamur, ut pro eximia pietate veſtra, Religionis zelo, Eccleſiaſticæ diſciplinæ amore, & æterna ſacrarum Virginum ſalute Fraternitatibus Veſtris potiſſimum credita, ſtatim hiſce noſtris acceptis, omnia, & ſingula in ipſis contenta debitæ executioni mandanda curetis, ſuper quibus veſtras conſcientias oneramus, ac ſignificamus diſtrictam ſupremo divino Judici Jeſu Chriſto Cœleſti Sacrarum Virginum Sponſo reddendam eſſe rationem. Contendite igitur omni ope, conſilio, prudentia, & auctoritate veſtra, ſacerdotale miniſterium veſtrum cumulate explere: Nos enim omnes oportunas, & neceſſarias, ad ejuſmodi effectum, facultates, etiam auxilium Brachii Sæcularis, quatenus opus fuerit, invocandi, Apoſtolica auctoritate earumdem præſentium tenore impertimur.

§. 4. „ Verum, ne impoſterum Indulta exeundi è Monaſteriis, & extra Clauſtra permanendi, ob quamcumque cauſam, tanta facilitate Monialibus in iiſdem Portugalliæ, Algarbiorumque Regnis concedantur, tum Fraternitatibus Veſtris, veſtriſque Succeſſoribus, tum ordinariis ejuſdem Apoſtolicæ Sedis pro tempore iſthic Nuntiis, tum denique ipſi Congregationi Cardinalium Epiſcoporum, & Regularium, quamcumque facultatem tribuendi, expediendique Indulta hujuſmodi, quacumque auctoritate, poteſtate, Privilegiis, & Indultis, quibus omnibus, quoad hanc partem, earumdem præſentium tenore derogamus, attributam, omnino inhibemus, & inhibitam eſſe volumus, & declaramus. Quibuſcumque in contrarium facientibus non obſtantibus. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die prima Junii anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo primo, Pontificatus noſtri Anno Primo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Re-

Digitized by Google

Reverendiſſimus Pater Joannes de la Torre litteris Apoſtolicis inſtituitur Commiſſarius Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Religionis zelus, vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, ſuper quibus apud nos fide digno commendari teſtimonio, nos inducunt, ut te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequamur. Cum itaque, ſicut dilectus filius Joannes Franciſcus de Iduri, Lector Jubilatus, Provinciæ Burgenſis Pater, & in Romana Curia pro Familia Ultramontana Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Commiſſarius Generalis, nobis nuper exponi fecit, tu, qui frater expreſſe profeſſus dicti Ordinis exiſtis, poſt obitum quondam Dominici a Loſſada, dum vixit, ejuſdem Ordinis Fratris expreſſe profeſſi, ac Commiſſarii Generalis Familiæ Ultramontanæ, a dilectis filiis Vocalibus, & Electoribus compromiſſariis dictæ Familiæ Nationis Hiſpanicæ rite, ac canonice, juxta ejuſdem Ordinis Statuta per Sedem Apoſtolicam confirmata, in Vice-Commiſſarium Generalem die 13. Aprilis nuper elapſi electus fuiſti; tu vero, ratione Vice-Commiſſariatus Generalis præfati, eadem auctoritate, qua Commiſſarius Generalis ipſius Ordinis pro tempore exiſtens utitur, pari modo utaris, cupiatque propterea dictus Joannes Franciſcus Commiſſarius Generalis hujuſmodi Curiæ, ut titulo, & denominatione Commiſſarii Generalis hujuſmodi decoreris: Hinc eſt, quod nos ejuſdem Joannis Franciſci votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, teque præmiſſorum meritorum tuorum intuitu, ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, tuique, & dicti Joannis Franciſci ſingulares perſonas a quibuſvis excomunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus memorati Joannis Franciſci nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut etiam titulo, & denominatione Commiſſarii Generalis Familiæ Ultramontanæ Nationis Hiſpanicæ Ordinis prædicti, uſque ad tempus per Statuta, & Conſtitutiones hujuſmodi præſcriptum, uti, frui, & gaudere, teque Commiſſarium Generalem in quibuſvis litteris, decretis, aliiſque ſcripturis inſcribere libere, & licite poſſis, & valeas; nec non interea Commiſſarius Generalis Familiæ præfatæ ejuſdem Ordinis in quibuſvis actibus, & functionibus, tam publicis, quam privatis, haberi, & reputari debeas in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi in Commiſſarium Generalem Familiæ hujuſmodi in Capitulo Generali dicti Ordinis electus repereris, authoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Decernentes eaſdem præſentes litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœceſis ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Junii 1741. Pontificatus noſtri Anno primo.

Pro D. Cardinali Paſſioneo
Cajetanus Amatus.
Loco ✠ Sigilli.

Mercitmonia ſuper Miſſarum Eleemoſynis ſub cenſuris uni Pontifici reſervatis damnantur.

Epiſcopis, & Archiepiſcopis &c.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

„ Quanta cura adhibenda ſit, ut Sacroſan-
„ ctum Miſſæ Sacrificium, non ſolum omni
„ Religionis cultu, ac veneratione celebre-
„ tur, verum etiam, ut a tanti Sacrificii dignitate
„ cujuſvis generis mercedum conductiones, pacta, im-
„ portunæ, atque illiberales eleemoſynarum exa-
„ ctiones potius, quam poſtulationes, aliaque hu-
„ juſmodi, quæ a Simoniaca labe, vel certe a tur-
„ pi quæſtu, non longe abſunt, e medio tollantur,
„ nemo eſt ex Catholicæ Fidei cultoribus qui
„ ignoret.

§. 1. „ Verum eouſque tandem progreſſa eſt, ſi-
„ cut, non ſine ingenti cordis Noſtri mœrure, undi-
„ que accepimus, nonnullorum, ſive Eccleſiaſtico-
„ rum, ſive Laicorum Virorum avaritia, quæ eſt
„ Idolorum ſervitus, ut eleemoſynas quidem, ſeu
„ ſtipendia propter Miſſarum celebrationem, juxta
„ locorum conſuetudines, vel Diœceſanarum Sino-
„ dorum Sanctiones, in ſubſidium alimentorum
„ uniuſcujuſque Sacerdotis dumtaxat, pro regio-
„ num opportunitatibus præſcripta colligant; Miſſas
„ vero celebrari curent alibi, ubi eleemoſynæ, ſeu
„ ſtipendia, vel conſuetudine, vel Synodali lege, pro
„ ſingulis Miſſis attributa, ſunt minoris pretii, quam
„ illic, ubi accipiuntur, darentur.

§. 2. „ Id quam abſonum ſit, atque alienum ab
„ ipſa, ſive expreſſa, ſive tacita, pie offerentium
„ voluntate, omnes plane intelligunt. Nec aliter
„ exiſtimandum eſt; in illa enim potius Miſſas eſſe
„ celebrandas quiſque vult, ad quam Religionis,
„ & pietatis ſtimulis ductus eleemoſynas confert,
„ aut in qua quiſpiam fortaſſe tumulatus eſt, quam
„ in alia Eccleſia ſibi prorſus ignota. Quod ſane,
„ veluti mercaturis faciendis a turpis lucri cupidi-
„ tate inductum, non ſolum ab avaritiæ ſuſpicione,
„ & vitio, verum etiam a furti crimine, unde re-
„ ſtitutioni ſubjacet, haud immune, in cauſa eſt,

„ ut

ut bonorum quamplurimi, ad quorum notitiam mercatura hujuſmodi venit, graviter offenſi, ab eleemoſynis ad celebrandas Miſſas amplius offerendis ſe ſe abſtineant.

§. 3. „ Execrabilem hujuſmodi abuſum alicubi ſenſim irrepentem deteſtantes Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri, de conſilio tum Congregationis S. R. E. Cardinalium Univerſalis Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem, tum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, decretum voluerunt, nimirum a quolibet Sacerdote, ſtipendio, ſeu eleemoſyna majoris pretii pro celebratione Miſſæ a quocumque accepta, non poſſe alteri Sacerdoti Miſſam hujuſmodi celebraturo ſtipendium, ſeu eleemoſynam minoris pretii erogari, etſi eidem Sacerdoti Miſſam celebranti, & conſentienti, ſe majoris pretii ſtipendium, ſeu eleemoſynam accepiſſe indicaſſet.

§. 4. „ Ea propter Vos, Venerabiles Fratres, in Apoſtolici Miniſterii, & ſollicitudinis Noſtræ partem adſcitos, rogamus, & maximopere in Domino hortamur, ut cuſtodientes vigilias ſuper gregibus Veſtris enitamini, ne ea peſtis amplius pervagetur, ſed ut penitus extinguatur. Ab avaritia enim, tamquam a radice, mala omnia germinant; quam quidam appetentes, erraverunt a fide, & inſeruerunt ſe doloribus multis. Avaritia quidem nulla potior contagio, quæ conceptam apud omnes Sacerdotalis dignitatis, perfectioniſque opinionem magis inficiat, evellatque. Avaritia opibus Deum poſthabere, ac ſervire Mammonæ docens, efficit, ut Avari hæreditatem non habeant in Regno Chriſti, & Dei. Quod ſi hæc in Laicis hominibus minime toleranda, atque adeo legibus coercenda, quid in Eccleſiaſticis viris, qui terrenis rebus nuntium miſerunt, qui in ſortem Domini vocati, qui Deo mancipati ſunt? Quid quod non per mundana lucra, ſed per Altaris Miniſterium tam ſordide, & cum ſanctiſſimarum legum contemptu, & cum Sacerdotalis characteris dedecore in avaritiam præcipiti animo rapiuntur? Contendite igitur, Venerabiles Fratres, quibus Chriſti ovium cura demandata eſt, non ſolum ut verbo, & exemplo præeuntes, Chriſti ſitis bonus odor in omni loco, unde Populi veſtigia Veſtra ſequantur; verum etiam, ut Eccleſiaſticos primum, deinde Laicos Viros ab infectis vitiorum paſcuis avertentes, per viam mandatorum Dei ad Cœleſte Ovile currere doceatis.

§. 5. „ Quoniam autem ita comparatum eſt, ut præſentis pœnæ metu, quam ſalutaribus monitis facilius obtemperetur; per edictum in veſtris Diœceſibus proponendum, affigendumque, univerſis notum facite quemcumque, qui eleemoſynas, ſeu ſtipendia majoris pretii pro Miſſis celebrandis, quemadmodum locorum conſuetudines, vel Synodalia Statuta exigunt, colligens, Miſſas, retenta ſibi parte earumdem eleemoſynarum, ſeu ſtipendiorum acceptorum, ſive ibidem, ſive alibi, ubi pro Miſſis celebrandis minora ſtipendia, ſeu eleemoſynæ tribuuntur, celebrari fecerit, Laicum quidem, ſeu Sæcularem, præter alias arbitrio Veſtro irrogandas pœnas, excommunicationis pœnam, Clericum vero, ſive quemcumque Sacerdotem, pœnam ſuſpenſionis ipſo facto incurrere; a quibus nullus per alium, quam per Nos ipſos, ſeu Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolvi poſſit. Fore autem in Domino confidimus, ut unuſquiſque memor conditionis ſuæ, poſthac bene conſultum velit animæ ſuæ, nec tam ſalutares leges, cenſuraſque Eccleſiaſticas parvipendat. Interea Fraternitatibus Veſtris Apoſtolicam Benedictionem in Populos etiam Curæ Veſtræ commiſſos redundaturam, peramanter impertimur.

§. 6. „ Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

„ Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Menſis Junii, anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo primo, Pontificatus Noſtri anno primo.

D. Card. Paſſioneus.

Deteſtabilem hunc Mercimoniorum ſuper Miſſarum eleemoſynis abuſum viguiſſe præſertim penes nonnullos Eccleſiaſticos, & Laicos Pedemontii viros, teſtatur Pontifex Sanctiſſimus in literis ſub iiſdem die, & anno datis ad Archiepiſcopum Taurinenſem, quibus eumdem hortatur, ut omni cura, & ſolicitudine, adhibito etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, ſtudeat illum extinguere, ac penitus abolere.

SAVILIANEN. MONIALIUM EXEMPTARUM.

Cum Archiepiſcopus Taurinenſis contenderet, ſine ejus particulari, & expreſſa facultate, non licere Monialibus exemptis Saviliani, & noſtræ curæ ſubjectis, cogere Capitulum pro admittenda ad habitum, vel ad Profeſſionem, aliqua adoleſcentula, acta fuit cauſa coram Sacr. Congreg. Epiſcoporum, & Regularium, a qua emanavit ſequens

DECRETUM.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, mature perpenſis omnibus rationibus allatis, referente Eminentiſſimo Cardinali Gotti Ponente, cenſuit reſcribendum, prout præſentia Decreti tenore benigne reſcripſit, pro convocatione Capituli ad effectum acceptandi Educandas in Monaſteriis exemptis, non requiri licentiam Archiepiſcopi, ſed Abbatiſſam teneri eidem tranſmittere copiam autenticam reſolutionis dicti Capituli, ad effectum judicandi de ejuſdem validitate.

„ Datum Romæ 8. Decembris 1741.

F. Card. Firrao.

Archiep. Damiatæ Secretarius.

ſorum

Confirmentur diviſio Provinciæ Sancti Petri de Alcantara, & erectio Cuſtodiæ Sancti Paſchalis Baylon in eodem Regno Neapolitano.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

AD auferenda, & penitus eliminanda quæcumque impedimento eſſe poſſint, quo minus ea, quæ pro felici, proſperoque Religioſorum Virorum, ſub ſeveriori potiſſimum regularis diſciplinæ obſervantia, Omnipotenti Deo mancipatorum regimine alias ſtatuta debitæ executioni demandentur, alacres Apoſtolicæ auctoritatis, providentiæque noſtræ partes interponere geſtimus.

Itaque, ſicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Fulgentius a Nativitate Frater expreſſe profeſſus, ac Procurator in hac Alma Urbe noſtra exiſtens Provinciæ Sancti Petri de Alcantara Neapolitanenſis, Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, nonnulli Fratres Provinciæ, & Ordinis præfatorum, propter alias noſtras in ſimili forma Brevis, die vigeſima tertia Martii currentis anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi primi, ſuper diſmembratione, & diviſione memoratæ Provinciæ, expeditas literas, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur, veluti offenſi, & ſcrupulis agitati, de earumdem noſtrarum literarum validitate dubitent, ex eo, quod in ipſis noſtris literis primum numeretur, inter Conventus Cuſtodiæ Hydruntinæ aſſignatos, Conventus Sanctæ Mariæ de Puteo Terræ Capurſi, qui eo tempore ſub lite pendebat, & paucis diebus antequam literæ præfatæ editæ fuiſſent, hac per contrarium Decretum deciſa, & fabricæ proſecutione inhibita; deinde, quod nulla fiat mentio ſubordinationis Conventus *Ritiri* Sanctæ Mariæ Angelorum, *Solitudinis* nuncupati, alii Conventui majori ejuſdem Provinciæ, ſed abſolute pro Conventu numeretur; tertium, quod non exprimatur aliquos Conventus novæ Provinciæ, & etiam novæ Cuſtodiæ non eſſe perfecte extructos, ſed actualiter perfici: cupiatque propterea opportune in præmiſſis a nobis provideri, &, ut infra, indulgeri.

Nos igitur ipſum Fulgentium Procuratorem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum dumtaxat præſentium conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, memoratas noſtras literas, diviſionem, diſmembrationem, ſeparationemque dictæ Provinciæ factam, & in unam Provinciam, & unam Cuſtodiam a Nobis erectam, continentes, licet, ſicut præmittitur, Fabrica Conventus Sanctæ Mariæ de Puteo, Terræ Capurſi præfatæ, inhibita, nec mentio ſubordinationis Conventus *Ritiri* alii Conventui majori facta; nec aliqui Conventus perfecte extructi fuerint: nihilominus in omnibus, & per omnia in eis contenta firma, valida, & efficacia ſemper exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, decernimus, & declaramus, omneſque, & ſingulos alios tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, dicta auctoritate ſupplemus, & ſanamus, & quatenus opus ſit, dictas noſtras literas, juxta tenorem præſentium, de novo innovamus. Non obſtantibus præmiſſis, cœteriſque contrariis quibuſcumque, ac omnibus, & ſingulis illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima Julii 1741. Pontificatus noſtri anno primo.

Loco ✠ Sigilli.

Pro D. Card. Paſſioneo:
Cajetanus Amatus.

Abrogantur omnes gratiæ perſonales haƈtenus in Ordine conceſſæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolica a Paſtorum Principe Jeſu Chriſto in ſuprema Catholicæ Eccleſiæ procuratione, Romano Pontifici cum plenitudine poteſtatis commendata charitas, quæ ordinata eſſe debet, etſi ad teſtatiſſima Indulgentiæ, benignitatiſque potius, quam gravitatis, ſeveritatiſque argumenta fidelibus populis, ac potiſſimum Religioſis Viris in excolenda vinea Dei Sabaoth ſub ſuavi Religionis jugo, inſtitutoque adlaborantibus ſemper exhibenda ſuadet, & excitat; tamen cum indulta, ac privilegia ad ſuſceptum virtutum curriculum alacrius in Religionis decus, & utilitatem conficiendum conferri ſolita, in religioſæ obſervantiæ, conſtitutæque Regularis diſciplinæ perniciem, atque in diſſidiorum, inordinationumque alimenta verti conſpiciuntur, beneficum largitorem ad illa providentiſſime revocanda, ac tamquam non conceſſa pariter declaranda, acrioribus ſtimulis impellit, & urget.

Quoniam autem, ſicut accepimus, ex quamplurimis dilectis filiis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci tum de Obſervantia, tum Reformatorum, tum Diſcalceatorum, tum Recollectorum nuncupatorum expreſſis, alii quidem præclara in ſpeciem tantum religioſorum laborum merita, emendicatis etiam ſuorum pro tempore Superiorum plus uni, quam alteri faventium atteſtationibus comprobata, ac quodammodo veluti præmio digna oſtendentes; alii vero obſequia ſua in negotiis hujus Sanctæ Sedis, ac præſertim in Congregationibus hujus Almæ Urbis noſtræ Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium peragendis præſtita exponentes, indulta, ſeu privilegia perſonalia, tam Ex-Commiſſariorum, Ex-Procuratorum, & Ex-Definitorum Generalium, quam Ex-Miniſtrorum, Ex-Cuſtodum, & Ex-Definitorum Provincialium ab Apoſtolica hac Sancta Sede, per literas in ſimili forma Brevis deſuper expeditas, contra diſpoſitionem Conſtitutionum Ordinis hujuſmodi auctoritate Apoſtolica confirmatarum, obtinuerunt: quæ quidem indulta, & perſonalia privilegia regulari obſervantiæ incommodum, & religioſæ paci, tranquillitatique, & paternæ concordiæ perturbationem, diſſidia, lites, & jurgia afferunt.

Hinc eſt, quod Nos, qui ad ſupremum Catholicæ Eccleſiæ regimen, per inſcrutabile divinæ providentiæ conſilium, plane immerentes, aſſumpti, pro peculiari, paternaque, qua Ordinem prædictum complectimur, charitate, ut priſtinum regularis diſcipli-

Digitized by Google

næ, & obſervantiæ inſtitutum, & incrementum amplius promovere, & provehere valeamus, opportunum, ac ſalutare malis, & incommodis hujuſmodi remedium adhibere ſatagimus; Generalibus dicti Ordinis ſtatutis, Ordinationibuſque, & Conſtitutionibus per Sedem prædictam confirmatis inhærentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quaſcumque Conſtitutiones, & Ordinationes Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum noſtrorum, ac præſertim felicis recordationis Benedicti Papæ XIII. Prædeceſſoris noſtri, Conſtitutionem ſuper nova eorumdem indultorum, ac privilegiorum abrogatione, die decima ſexta Novembris 1724. editam, quæ incipit: *Univerſalis Eccleſiæ &c.* quam Conſtitutionem deinde recolendæ memoriæ Clemens Papa XII. itidem Prædeceſſor noſter, ad Generalium dicti Ordinis ſtatutorum formam redegit, & moderavit per aliam ſuam Conſtitutionem, die decima quarta Octobris 1730. datam, quæ incipit: *Circumſpecta Romani Pontificis providentia &c.* quoad omnes partes, quæ per prædictam Clementis Prædeceſſoris Conſtitutionem ad ſtatutorum hujuſmodi formam minime redactæ, ac moderatæ fuerunt, necnon ipſas Conſtitutiones expreſſe per præſentes renovantes, &, quatenus opus ſit, de novo confirmantes, & integre ſervari mandantes, quæcumque indulta, ſeu privilegia perſonalia, tam Ex-Commiſſariorum, ſeu Vice-Commiſſariorum, Ex-Procuratorum, Ex-Definitorum Generalium, vel Provincialium, ſeu quorumcumque aliorum titulorum, ſeu aliarum gratiarum perſonalium quibuslibet Fratribus de Obſervantia, Reformatis, Diſcalceatis, & Recollectis, vel quocumque alio nomine nuncupatis, ſub regimine, ac directione, & obedientia Miniſtri Generalis dicti Ordinis viventibus, cujuſcumque dignitatis, qualitatis, & conditionis exiſtant (indulta tamen, ſeu privilegia hujuſmodi, intuitu obſequiorum Congregationi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium in tota Republica Chriſtiana, adverſus hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum, dumtaxat præſtitorum, de prædictorum Cardinalium conſilio, a Sede prædicta alias conceſſa, hac dumtaxat conditione excipimus, ut quoad præcedentiam tantum, non autem quoad votum, ſive ſuffragium in quibuſvis Capitulis, & Congregationibus ferendum ſuffragentur iis, quibus alias conceſſa confirmamus, quemadmodum iis, qui poſtulante ſua uniuſcujuſque Provincia, indulta præfata obtinuerunt) quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, & ad cujuſcumque inſtantiam, & ſupplicationem tam a nobis, & Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, quam a Congregatione memoratorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinalium Propagandæ Fidei præpoſitorum (præter, & ultra ea, quæ per quamdam felicis recordationis Clementis Papæ XI. Prædeceſſoris pariter noſtri, in ſimili forma Brevis expeditas literas præſcripta, & aſſignata fuerunt) vel ab aliis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinalium Congregationibus, & etiam ab ipſius Sedis Apoſtolicæ Nunciis, aut de Latere Legatis, aut quibuslibet Ordinis hujuſmodi Superioribus hactenus quoquo modo contra, & præter Regularis Ordinis prædicti Statuta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa, perpetuo revocamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum revocata, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque deinceps a quoquam, præterquam a Romano Pontifice pro tempore exiſtente, quæcumque privilegia ſimilia concedi poſſe decernimus.

Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ & ſub excommunicationis, privationiſque eorum officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ pœnis, eo ipſo abſque ulla alia declaratione incurrendis, dilectis filiis Miniſtro, & Commiſſariis, Vice-Commiſſariis Generalibus, Miniſtris Provincialibus, Cuſtodibus, aliiſque ejuſdem Ordinis Superioribus quocumque nomine nuncupatis, ut cum primum præſentes noſtræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Fratres Ordinis prædicti ſimilia indulta, & privilegia habentes, etiamſi a nobis, ſeu Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris quoquomodo obtinuiſſent, ut præmittitur, eo ipſo dictis privilegiis privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quempiam iiſdem privilegiis, & indultis impoſterum uti ſinant, vel permittant.

Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Superiores, & Fratres Ordinis hujuſmodi, aliique quilibet cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas ipſæ præſentes emanaverint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, neque eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi, ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam a Nobis, & Succeſſoribus præfatis pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendi, niſi de ipſis literis earumque diſpoſitione fiat mentio ſpecialis, ſed ab illis ſemper excepta, & perpetuo valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri.

Sicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure

quæ-

Digitized by Google

quæſita non tollenda, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, nec non dicti Ordinis, ejuſque Congregationum, reformationum, Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, aliiſve quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, ejuſque Superioribus, Fratribus, & Perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, ac quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, atque derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel ejuſdem Ordinis munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Cæterum quæcumque indulta, & privilegia perſonalia quocumque pacto, ac modo, contra præſcriptum earumdem Conſtitutionum cuicumque ex Ordinis hujuſmodi Fratribus in futurum concedenda, quoad præcedentiam dumtaxat ſuffragari debere volumus, & declaramus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die decima octava Menſis Auguſti 1741. Pontificatus noſtri anno primo.

D. Card. Paſſioneus.
Loco ✠ Sigilli.

Confirmantur quæ circa Pium Viæ Crucis exercitium ſancita ſunt, aliaque de novo ſtatuuntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM tanta ſit paſſionis, Crucis, & mortis Domini Noſtri Jeſu Chriſti vis, ut nullum reperiatur tam efficax remedium ad curandum conſcientiæ vulnera, quibus infirmitas humana quotidie per peccatum ſauciatur, necnon ad purgandam mentis aciem, divinoque amore inflammandam, quam paſſionis, Crucis, mortis, atque vulnerum ejuſdem Redemptoris noſtri ſedula meditatio, ut Chriſtifideles in hac Nobis totius cauſſa

Chronol. Seraph. *

Beatitudinis occupati quotidie ſeſe alacrius exercerent, nec Catholicæ Eccleſiæ Patres, nec Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri unquam deſtiterunt, quin aſſiduis monitis, exhortationibuſque, & profuſa cœleſtium theſaurorum elargitionibus perſuaderent, allicerent, ac locupletarent. Sane fel. record. Clemens Papa XII. Prædeceſſor noſter, non ſolum cætera ad recolendam potiſſimum tantorum Paſſionis, Crucis, & mortis Dominicæ miſteriorum memoriam alias ab iiſdem Prædeceſſoribus conceſſa, & impertita Indulgentiarum, ac peccatorum relaxationum, remiſſionumque munera, quæ & ipſe confirmavit, ac de novo elargitus fuit, verum etiam viam, rationemque in Via Crucis, ſeu Calvarii, ut dicitur, pie peragenda traditam aliis Apoſtolicæ ſuæ Providentiæ regulis ordinavit, diſpoſuitque, prout clarius intelligitur ex ipſius Clementis Prædeceſſoris in ſimili forma Brevis literis tenoris ſequentis, videlicet —
CLEMENS PAPA XII. *Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis &c.* ut ſupra pag. 147. A.

Quoniam autem Dilectus Filius Leonardus a Portu Mauritio ejuſdem Ordinis Minorum Reformatorum nuncupatorum Frater expreſſe profeſſus, Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut non ſolum præinſertas literas Clementis Prædeceſſoris præfati, & in eis contenta quæcumque, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, confirmare, verum etiam nonnulla, ut infra, declarare, & præſcribere de benignitate, & auctoritate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Leonardum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis &c. abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejuſdem Leonardi &c. Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Clementis Prædeceſſoris literas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, nec non earumdem preinſertarum literarum tenorem, formam, & diſpoſitionem, ſine ulla interpretatione, & reſtrictione, omnino in poſterum ſervari mandamus. Præterea cuicumque Parocho, ut prævia proprii Ordinarii, ſeu Antiſtitis in ſcriptis obtinenda Ordinis ſub directione cujuslibet Fratris ejuſdem licentia, Minorum, ſive Obſervantium, ſive Reformatorum, ſive Recollectorum, vel ad excipiendas Sacramentales Chriſtifidelium Confeſſiones approbati, vel Prædicatoris verbi Dei, de quocumque Convento, ſive proximo, ſive remoto, ad Parochi arbitrium, de ſuorum tamen Superiorum conſenſu, ac permiſſu eligendi, Viam Crucis, ſeu Calvarii, ut præmittitur, ſive in propria Parochiali Eccleſia, ſive alibi in ejuſdem Parochialis Eccleſiæ diſtrictu, erigendi facultatem tribuimus, & impertimur.

Volumus autem, ut Via Crucis, ſeu Calvarii hujuſmodi in iis Civitatibus, Oppidis, & locis, ubi ab ipſis Fratribus Ordinis præfati in ſuis reſpective Eccleſiis, ſive alibi jam erecta reperitur, de novo minime erigatur, niſi ubi, licet alia in Civitate, Oppido, & loco quolibet Via Crucis, & Calvarii hujuſmodi erecta fuerit, ea tamen eſt itineris longitudo, vel viæ aſperitas, ut Chriſtifideles, non ſine graviſſimo incommodo, aut nullo pacto illinc ad eamdem Viam Crucis, ſeu Calvarii peragendam accedere valeant; quo caſu locorum Ordinarii, quorum arbitrio, ac prudentiæ præmiſſa omnia ordinandi, ac præſcribendi relinquimus, ordinent, & præſcribant.

Decernentes pariter eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit,

pleniſſime ſuffragari, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obſtantibus &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Auguſti 1741. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

D. Card. Paſſioneus.

DECRETUM

Miniſtri Generalis, per quod transfertur Hoſpitium Terræ Sanctæ a Cœnobio Sanctiſſimæ Trinitatis Neapolis ad aliud Montis Calvarii ejuſdem Civitatis.

Exigente majori rerum commodo, & utilitate, quod a Conventu, quem vocant, Trinitatis, ad alium, qui Mons Calvarii dicitur, Terræ Sanctæ Hoſpitium transferatur: Nos votis Patrum Definitorii, tam Regularis, quam ſtrictioris Obſervantiæ hujus Provinciæ Terræ Laboris ſuper id auditis, ſingulisque approbantibus opus adeo neceſſarium, vi præſentis Decreti conſtabilire, & complere judicavimus. Cum enim non modicam ea Sancta Loca patiantur anguſtiam, devotioni Noſtræ, atque debito illis cultui omni jure convenit, ut, quantum fieri poteſt, dilatentur, & extendantur; rebus vero omnibus, quæ Terra, Marique trajiciuntur, aptum paratuti locum, in quo repoſitæ conſerventur, primam veteris Hoſpitii Cellam ejuſdem Terræ Sanctæ uſui, & arbitrio concedendam eſſe decernimus, præter alteram, quæ in inferiori parte, ſeu planitie Clauſtri repetitur. Ne vero hoc Noſtrum Decretum in poſterum negligatur, aut ignoretur, in Archivo utriuſque Conventus ſervari volumus, & mandamus.

Datum Neapoli ex Noſtro Conventu Sancti Didaci, die 13. Menſis Septembris anni 1741.

Fr. Cajetanus Politi a Laurino.
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

Cum nonnulli in controverſiam vocarent Indulgentiam Portiunculæ pro die ſecunda Auguſti in Eccleſiis Monialium Sanctæ Claræ, delata eſt Cauſſa ad S. C. Indulgentiis &c. præpoſitam, a qua emanavit ſequens

DECRETUM

Monialium Inſtituti Sanctæ Claræ Ordinis Minorum Sancti Franciſci.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus Papa XIV. ſub die 23. Septembris 1741. audito voto Sacræ Congregationis Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſitæ, habitæ die 19. ejuſdem menſis, & anni, Eccleſias Sanctimonialium Inſtituti Sanctæ Claræ Ordinis Minorum Sancti Franciſci, Indulgentia Portiunculæ die 2. Auguſti a primis Veſperis, uſque ad ſolis occaſum, ſicuti gaudent Eccleſiæ Fratrum ejuſdemmet Ordinis, gaudere benigne declaravit, eamque, quatenus opus ſit, nova conceſſione confirmavit.

L. Card. Picus Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Antonius Maria Erba
Protonotarius Apoſtolicus Secr.

Novæ in Patres Obſervantes ad Pontificem querelæ ſuper Indulgentia Portiunculæ

Narravimus ſupra pag. 217. quæ a Sacr. Indulgent. Congregat. ſancita fuerant contra piam de quotidiana Portiunculæ Indulgentia opinionem, & quomodo horum executio, per avocationem cauſſæ ad Pontificem, fuerat ſuſpenſa, dummodo interea altum per Obſervantes de eadem quotidiana Indulgentia ſervaretur ſilentium, & in teſtimoniis, quæ Advenis illam Baſilicam viſitantibus dari ſolent ante Kalendas Auguſti, nulla de obeunda per eos Indulgentia Portiunculæ mentio fieret, ſed ſolum viſitatio per eos facta deſcriberetur. Exacta diligentia fuerant Fratres hæc exequuti, donec novo inſtituto illius Cœnobii Guardiano, præteritorum non plane conſcio, cum hic expoſtularetur, ut antiquam prædictorum teſtimoniorum formulam reſtitueret, nova, tamquam ex particularis Fratris arbitrio inducta, abolita, ſcripſit propterea ad Procuratorem Generalem Ordinis, qui rem, ut ipſi expoſita fuerat, Eminentiſſimo Protectori ſignificavit, a quo reſponſum accepit, ut antiqua formula reſtitueretur, nova penitus abrogata.

Hac recepta a P. Guardiano per Procuratorem Generalem Cardinalis Protectoris declaratione, ſtatim veterem formulam reſtitui juſſit, quæ in conſueta ſolemnitate Auguſti hujus anni fuit, ut antea, diſtributa. Hoc dum ad aures Epiſcopi pervenit, putans ipſe id factum in ſpretum Decretorum Sedis Apoſtolicæ, acriter conqueſtus eſt apud Sacram Congregationem, quæ cum rem omnem Pontifici aperuiſſet, Sanctiſſimus clementer indulſit, ut abſolverentur, ſaltem ad cautelam, Fratres, qui in cenſuras incurriſſent dictis Decretis contraveniendo, ac ſimul injunxit exequutioni demandari Decretum anni 1739. de lapide apponendo ad latus Eccleſiæ, cum declaratione de Indulgentia Portiunculæ uni tantum anni diei affixa. Cum hoc ſecundum Patri Procuratori Generali admodum diſpliceret, junctis viribus conatus eſt, ut Religio ab hoc onere relaxaretur: quod tandem obtinuit, facta tamen conventione de dandis laudatis teſtimoniis ſub inſcripta formula, quam eadem Sacr. Congregat. una cum ſequenti Epiſtola ad eumdem tranſmiſit.

Dalla Segretaria della Sagra Congregazione dell' Indulgenze 30. Giugno 1742.

„ La Santità di Noſtro Signore, dopo aver
„ ſentito il voto della Sagra Congregazio-
„ ne tenuta li 21. Maggio proſſimo paſſato, ſi è be-
„ nignamente degnata ſotto li 18. ſpirante Giugno
„ rivocare la formola a 4. proſſimo paſſato Meſe
„ di Aprile già preſcritta de Biglietti, che dove-

„ vano

Digitized by Google

„ vano diſtribuirſi da' Padri dell' Ordine de' Mino-
„ ri Oſſervanti del Convento di Santa Maria degli
„ Angioli del Piano di Aſſiſi, a Fedeli, che concor-
„ rono alla Viſita di quella Sagra Cappella di Por-
„ ziuncola in occaſione del Santo Perdono, che
„ cade li 2. Agoſto, e di approvare la formola
„ dal Padre Procurator Generale del medeſimo Or-
„ dine preſentata, del tenore ſeguente:

„ Io ſottoſcritto preſentemante Guardiano del
„ Sagro Convento di Santa Maria degli Angioli del
„ Piano di Aſſiſi atteſto per verità, qualmente N.
„ N. è ſtato alla Viſita di queſta Santa Cappella di
„ Porziuncola in occaſione del Santo Perdono di
„ queſt' anno 1742. il quale ſolamente vi è il ſe-
„ condo giorno di Agoſto, cominciando dalli pri-
„ mi Veſperi ſino al tramontar del ſole dello ſteſ-
„ ſo giorno di detto meſe. Onde avvertano i Fe-
„ deli, che la diſtribuzione anticipata de Biglietti
„ in uno, o due giorni precedenti, non ſerve ad
„ altro fine, che per avitare la confuſione, e per
„ il commodo de Pellegrini.

„ Per tanto Monſignor Segretario, in vigore dell' or
„ dine dalla medeſima Santità Sua avuto, aggiunge al
„ predetto Padre Procuratore Generale di dover fare
„ inalterabilmente oſſervare la ſopra eſpreſſa formola,
„ ſotto le ſteſſe pene dalla medeſima Sagra Congre-
„ gazione ſotto li 16. Febrajo 1739. impoſte, e dalla
„ Santità Sua a 4. ſuddetto Aprile replicate &c.

Hac ratione P. Guardianus illius Sacri Cœnobii tenetur ſingulis annis mittere in varias Orbis partes atteſtationes, quibus declarat Indulgentiam Portiunculæ uni dumtaxat anni diei eſſe affixam.

Indulgentia Plenaria Perpetua in Feſto Sanctorum Martyrum Berardi, Petri, Acurſii &c.

DECRETUM.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus Papa XIV. audito voto Sagræ Congregationis Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſitæ, habitæ die 19. Septembris 1741. omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, confeſſis, ac Sacra communione refectis, qui die feſto Sanctorum Martyrum Ordinis Minorum Berardi, Petri, Acurſii, Adjuti, & Othonis, a primis Veſperis uſque ad Solis occaſum diei hujuſmodi, quamlibet Eccleſiam tam Fratrum, quam Monialium ejuſdem Ordinis, tum de Obſervantia, tum Reformatorum, Excalceatorum, Recollectorum, & Tertiariorum devote viſitaverint, ac inibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, & Indulgentiam benigne conceſſit, atque indulſit. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum in Arce Gandulphi Albanenſis Diœceſis die 18. Octobris anno 1741.

Loco ✠ Sigilli.

Antonius Maria Erba
Protonotarius Apoſtolicus
Sacr. Congr. Indulg. Secret.

Revocantur omnia Indulta, gratiæ, & privilegia conceſſa Regularibus exiſtentibus in Regnis Luſitaniæ, & Algarbiorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Religioſorum Virorum inſtituta in Apoſtolicæ Procurationis ſubſidium in excolenda vinea Domini Sabaoth vocata, quo magis, cum juxta ſalutares, ac bene conſtitutas regulas eorumdem Alumni utilius ad procurandam Chriſtifidelium ſalutem impendunt labores ſuos, laudantur; eo magis contemptui objiciuntur, cum iidem alumni faſque deque habentes regulares Conſtitutiones, ſibi omnem aditum, quibuſcumque poſſunt artibus, patefaciunt, ut ſuis potius ſtudiis indulgeant, quam ſub ſeverioris diſciplinæ obſervantia ſuis Superioribus debita cum obedientia obſequantur. Ea propter in ſuprema Sacroſancti Apoſtolatus ſpecula, altiſſimo divinæ Sapientiæ conſilio, conſtituti, ſerio cogitantes, quantum Populis in via mandatorum Dei ambulantibus utilitatem, quantum religioſis inſtitutis decus afferat regularis Diſciplina eo, quo decet cultu, & quibus conſirmata eſt Sanctiſſimis legibus cuſtodita; ad eam in priſtinum ſtatum revocandam, provehendamque ſollicíti, omnem curam, atque vigilantiam adhibere tenemur.

Cum itaque, ſicut accepimus, nonnulli dilecti filii diverſorum Ordinum Religioſi viri, ac præſertim Fratres Mendicantes nuncupati, in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis exiſtentes, veluti immemores Inſtituti, quod tanta ſolemnitate profeſſi ſunt, nec reputantes ſeſe mundo mortuos, ab omnibus ſeceſſiſſe, ut ſub Superiorum obedientia Deo, iiſque, quæ ad Deum ſunt, liberius vacent, alii quidem perpetuas Conventualitates in Conventibus, nec ſibi meritas, nec Ordini ſuo proficuas, & licentiam extra Clauſtra ad finem, & ſub prætextu, ut ſuis affinibus, ſeu conſanguineis in eorum rebus opem, & ſubſidium ferant, degendi, necnon præter, & contra ſuorum Ordinum Conſtitutiones, & Statuta, varia Indulta, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones, per quæ ab iiſdem Religioſis debita obedientia exigi nequit, ſibi reſpective comparaverint; alii vero in curribus, & alii in equis, non autem in ſpiritu humilitatis, nec Socio ſibi adjuncto, per Civitates incedant, unde nec ſibi ordinabiliter, nec Deo humiliter vivunt; & ex eo graviſſima inconvenientia, & ſcandala, in non modicum regularis obſervantiæ, & Diſciplinæ detrimentum, oriuntur: hinc eſt, quod hiſce inconvenientibus, & bonorum offenſionibus, quantum cum Domino poſſumus, occurrere, & ſalutare remedium afferre volentes, omnes, & ſingulas Conventualitates perpetuas in certis Conventibus, & quaſvis licentias, & facultates extra Clauſtra degendi, ſub quovis prætextu, & conditionibus, etiam in propriis Conventibus pernoctandi, cæteraque omnia, & ſingula Indulta, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones hujuſmodi quorumcumq. Ordinum, Congregationum, ac inſtitutorum Religioſis in Regnis præfatis exiſtentibus, ex quacumque cauſa, & quibuſcumque verborum formis, & expreſſionibus quomodolibet, etiam Apoſtolica auctoritate, præter, vel contra ſuorum Ordinum Conſtitutiones, & Statuta conceſſa, atque impetrata, motu proprio, & ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtris, deque Apoſto-

licæ

Digitized by Google

lica poteſtatis plenitudine, tenore præſentium revocamus, caſſamus, annullamus, abrogamus, & abolemus, illaque abrogata, caſſata, annullata, revocata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua fore, & eſſe, nemini que ullatenus ſuffragari decernimus, & declaramus, ac inſuper omnibus, & ſingulis Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum hujuſmodi Religioſis præfatis, in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, & mandamus, ne quis ipſorum per Civitates in curribus, vel in equis, niſi proprio Ordinis, Congregationis, & inſtituti, ac eorum prælaturæ muneris, & officii conditio, vel rerum qualitas, aut itineris longitudo aliter reſpective ſuadeat: tunc vero in curribus undique clauſus, & in equis undique humilitatem ſpirans incedat, nec a Conventu egredi audeat, niſi ex cauſa, & cum Socio, licentiaque ſingulis vicibus impetrata, ac benedictione recepta a Superiore, qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata, Sociumque exituro adjungat, non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo, neque eumdem ſæpius juxta Conſtitutionem fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit - *Nullus omnino* - Verum ne impoſterum conventualitates, licentiæ, facultates, Indulta, privilegia, prærogativæ, immunitates, & exemptiones hujuſmodi ob quamcumque cauſam Religioſis præfatis concedantur, quamcumque illas, & illa tribuendi, expediendique facultatem, tum Generalibus, ac omnibus aliis quibuſcumque Superioribus Ordinum, Congregationum, & inſtitutorum præfatorum, ad quos hoc ſpectat, tum Ordinariis locorum, tum Apoſtolicæ Sedi pro tempore in Regnis præfatis Nuntiis, tum denique Congregationibus Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. Eccleſiæ Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, & Sacri Concilii Tridentini Interpretum, quavis auctoritate, privilegiis, & Indultis, quibus omnibus quoad hanc partem, earumdem præſentium tenore derogamus, reſpective attributam omnino inhibemus, & inhibitam eſſe volumus, & declaramus, quibuſcumque in contrarium facientibus non obſtantibus.

Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Decembris 1741. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

D. Card. Paſſioneus.

Clauſura Monaſteriorum quorumcumque Virorum Regularium aſſeritur, ſublata quibuslibet diſpenſandi facultate.

BENEDICTUS PP. XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

„ Regularis diſciplinæ obſervantiam ante,
„ etiam, quam & generalium, ac parti-
„ cularium alicujus Nationis, aut Provin-
„ cia Conciliorum decretis confirmaretur; & Ro-
„ manorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum
„ legibus, ſanctionibuſque præſcriberetur, quoad ve-
„ titum Mulieribus quibuſcumque, etiam conſan-
„ guineis, intra quorumcumque Religioſorum Viro-
„ rum Clauſuram ingreſſum, tam integerrime cu-
„ ſtoditam fuiſſe conſtat; ut, nedum fœminis qui-
„ buſcumque, ſed maſculis quoque, non tam ad
„ Monaſteriorum Clauſtra, ſeu ſepta, quam ad ip-
„ ſa eorumdem Monaſteriorum Oratoria, & Eccle-
„ ſias, nullus patuerit aditus, & acceſſus: quin
„ immo ſub graviſſimis pœnis fuerit interdictus, ne
„ ſcilicet, ut inquit Sanctus Gregorius PP. I. Præ-
„ deceſſor noſter, in Servorum Dei ſeceſſibus occa-
„ ſio præbeatur popularibus conventibus, & ſim-
„ pliciores ex hoc animas plerumque, quod abſit,
„ in ſcandalum trahat.

§. 2. „ Hujuſmodi autem regularis diſciplinæ ob-
„ ſervantia, etſi pro temporum varietate, ac ne-
„ ceſſitate, tot, tantaſque ſubiit vices, ut iidem
„ Prædeceſſores noſtri aditum, & acceſſum ad pu-
„ blicas Monaſteriorum Eccleſias dumtaxat, ſive
„ maſculis, ſive fœminis, Sacroſanctum Miſſæ Sa-
„ crificium audiendi, Prædicationibus verbi Dei in-
„ tereſſendi, & Sacramentum Sanctiſſimæ Euchari-
„ ſtiæ ſumendi, ac peccata ſua confitendi cauſa,
„ ſine tamen Parochorum præjudicio, interdum con-
„ ceſſerint; viciſſim tamen ipſi Prædeceſſores noſtri,
„ tam ante Concilii Tridentini decreta, quam poſt
„ eorumdem Decretorum promulgationem, denun-
„ tiationemque, providis, ſaluberrimiſque Conſtitu-
„ tionibus, ordinationibuſque, ſub pœna etiam
„ excommunicationis latæ ſententiæ, fœminis qui-
„ buſcumque aditum, ingreſſumque hujuſmodi intra
„ Monaſteriorum Clauſuram interdixerunt.

§. 2. „ Quoniam autem, ſicut dolentes accepi-
„ mus, alii quidem Apoſtolicas leges, ac præce-
„ pta hujuſmodi, vel auſu temerario parvipenden-
„ tes, vel ad eorum arbitrium interpretantes, fœ-
„ minis quibuſcumque aditum, ingreſſumque, tam
„ manifeſte, ac tanta ſolemnitate vetitum, per-
„ mittunt; alii vero privilegia, Indulta, præro-
„ gativas, facultates, licentias, & alias quocum-
„ que pacto excogitatas conceſſiones, ſibi ſive a ju-
„ re, ſive ab homine factas, & impertitas, ſeu
„ facta, & impertita, ac quorumcumque mune-
„ rum, dignitatum, ac præeminentiarum ratione
„ debitas, ſeu debita arrogantes, prætendentes,
„ obtendenteſque, fœminas quaslibet intra Mona-
„ ſteriorum Clauſtra, ſepta, cœnacula, cubicula,
„ aliaſque officinas aut admitti, ac recipi ſinunt,
„ mandantque, aut una ſecum ducunt; alii deni-
„ que ſub pietatis, ac Religionis prætextu, cum
„ ſupplicationes, ſive cum Sanctiſſimo Euchariſtiæ
„ Sacramento, ſive cum Sacris Sanctorum, Sancta-
„ rumque Reliquiis, & Imaginibus, per Clauſtra,
„ ſepta, & alia Monaſteriorum loca de more, ut
„ afferunt, habentur, ſine ullo prorſus diſcrimine,
„ maſculos, & fœminas ſupplicationes hujuſmodi
„ per eadem loca ſequi, & comitari licitum, qui-
„ nimo, ut Indulgentias lucrari valeant, neceſſa-
„ rium eſſe obtendunt.

§. 3. „ Hinc eſt, quod Nos, qui, dum in mi-
„ noribus eſſemus, quamplurimos hujuſmodi abu-
„ ſus compertos habebamus, in hac ſublimi ſacro-
„ ſancti Apoſtolatus ſpecula conſtituti, non tam
„ aſſiduis nonnullorum aliarum Eccleſiarum Antiſti-
„ tum documentis, quam juſtis etiam Superiorum,
„ aliorumque Virorum ex Religioſis Ordinibus, Dei
„ honorem, & Inſtituti ſui diſciplinam zelantium,
„ expoſtulationibus, de antedictis, ſimilibuſque
„ abuſibus in dies admonemur, ut opportunum, ac
„ ſalutare iiſdem abuſibus tollendis, quantum cum
„ Domino poſſumus, remedium afferamus; aucto-
„ ritate Apoſtolica, tenore præſentium, primum
„ quidem omnes, & ſingulas Conſtitutiones, San-
ctio-

,, ctioneſque a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus
,, noſtris, tam ante, quam poſt Concilii Tridenti-
,, ni Decreta, ſuper Clauſura Monaſteriorum quo-
,, rumcumque Religioſorum Virorum editas, reno-
,, vamus, & confirmamus, nec non in poſterum
,, ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & in
,, futurum ſpectabit, ſub iiſdem pœnis in Conſti-
,, tutionibus, Sanctionibuſque eorumdem Prædeceſ-
,, ſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, & De-
,, cretis ejuſdem Concilii Tridentini contentis, in-
,, violabiliter obſervandas eſſe ſtatuimus, decerni-
,, mus, præcipimus, atque mandamus.

§. 4. ,, Deinde motu proprio, & ex certa ſcien-
,, tia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apo-
,, ſtolicæ poteſtatis plenitudine, earumdem præſen-
,, tium tenore, omnia, & ſingula Indulta, Privi-
,, legia, prærogativas, facultates, licentias; &
,, quocumque alio pacto nuncupatas conceſſiones,
,, omnibus, & ſingulis quibuſcumque Eccleſiaſticis Per-
,, ſonis quacumque auctoritate, dignitate, honore
,, præminentia, ac juriſdictione fungentibus, & Vene-
,, rabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus, ſive
,, ſingulia, ſive eorumdem Cardinalium Congregatio-
,, nibus, etiam de Latere Legatis, ſive qui Provinciis,
,, & Legationibus ſtatus noſtri Eccleſiaſtici pro tem-
,, pore præſunt, ſive quod ad chariſſimos in Chri-
,, ſto Filios noſtrum Romanorum Regem in Impe-
,, ratorem pro tempore eligendum, vel electum,
,, Reges, & Reginas illuſtres, aliaſque Summas
,, Poteſtates, pro ut rerum conditio poſtulaverit,
,, micti, & ablegari contigerit; ſive qui licet alia-
,, rum inſignium Eccleſiarum Antiſtites, tamen
,, tamquam Apoſtolicæ hujus Sanctæ Sedis Legati de
,, Latere alias nuncupati, & habiti ſunt, & for-
,, taſſe habentur, aut haberi, & eſſe prætendunt,
,, & in poſterum habendi ſunt, ſive Ordinarii, &
,, Extraordinarii noſtri, & ejuſdem Apoſtolicæ Se-
,, dis ubicumque, etiam ad ipſos Imperatorem, &
,, Reges, ac ſummas Poteſtates Nuntii, ſive Inter-
,, nuntii reſident, ac demum quibuſcumque aliis
,, quocumque nomine, & expreſſione nuncupatis
,, Perſonis, quocumque tempore, a quibuſvis, etiam
,, ab ipſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus no-
,, ſtris; quacumque de cauſa, occeſione, titulo,
,, colore, & prætextu, per quaſcumque Apoſtolicas,
,, ſive in ſimili forma Brevis, ſive ſub plumbo,
,, expeditas literas, ſub quibuſcumque verborum
,, formis, facta, data, conceſſa, & impertita,
,, ſive factas, datas, conceſſas, & impertitas, ſu-
,, per hujuſmodi acceſſu, & ingreſſu, revocamus,
,, abolemus, annullamus, atque irritamus, nec
,, non a datarum earumdem præſentium die revo-
,, cata, abolita, annullata, & irrita, ac nullius
,, prorſus momenti, ac vigoris eſſe, & fore, nemi-
,, nique cuilibet quocumque tempore ſuffragari ſta-
,, tuimus, decernimus, & declaramus.

§. 5. ,, Quemadmodum etiam ſtatuimus, decer-
,, nimus, & declaramus, quemlibet omnium ante-
,, dictorum, etiam ſpeciali mentione dignorum,
,, quacumque facultate hujuſmodi temere uti auden-
,, tem, ipſo facto, abſque ulla alia declaratione,
,, pœnas, & Eccleſiaſticas cenſuras, a quibus, præ-
,, terquam a Nobis, & pro tempore exiſtente Ro-
,, mano Pontifice, niſi in mortis articulo, abſolvi
,, poſſit, incurrere, & incurſum eſſe, licentiamque
,, hujuſmodi cuicumque conceſſam nullo modo ſuf-
,, fragari, atque nullius momenti, perinde, ac ſi
,, minime conceſſa fuiſſet, ipſo facto fore, & habe-
,, ri, ac pœnas, & cenſuras Eccleſiaſticas ipſo etiam
,, facto, ut præmittitur, per contrafacientem incur-
,, ri, & incurſas eſſe.

§. 6. ,, Decernentes eaſdem præſentes literas, &
,, in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod
,, quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu
,, habere quomodulibet prætendentes, cujuſvis ſta-
,, tus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignita-
,, tis exiſtant, ſeu alia ſpecifica, & individua men-
,, tione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint,
,, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque,
,, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter ad-
,, ductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut
,, ex alia qualibet, etiam quamtumvis juridica, &
,, privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite,
,, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis,
,, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tem-
,, pore de ſubreptionis, aut nullitatis vitio, aut in-
,, tentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſen-
,, ſus, aliove quomodolibet, etiam quantumvis ma-
,, gno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogi-
,, tabili, individuamque expreſſionem requirente de-
,, fectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in
,, controverſiam vocari, aut ad terminos juris re-
,, duci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutio-
,, nis in integrum, aliudve quodcumque juris, fa-
,, cti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetra-
,, ri, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, &
,, poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel ema-
,, nato, quempiam in judicio, vel extra illud uti,
,, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſen-
,, tes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exi-
,, ſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effe-
,, ctus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos
,, ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit,
,, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque, &
,, non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices or-
,, dinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii
,, Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales,
,, etiam de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nun-
,, tios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia,
,, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis,
,, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & in-
,, terpretandi facultate, & auctoritate, judicari, &
,, definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſu-
,, per his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel
,, ignoranter contigerit attentari.

§. 7. ,, Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus
,, opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regu-
,, la de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſti-
,, tutionibus, Ordinationibus Apoſtolicis, nec non
,, quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apo-
,, ſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatu-
,, tis, & conſuetudinibus, ac uſibus, & ſtylis,
,, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, In-
,, dultis, & Literis Apoſtolicis prædictis, aliiſque
,, quibuslibet Perſonis, etiam quacumque Eccleſia-
,, ſtica, vel mundana dignitate fulgentibus, & alias
,, quomodulibet qualificatis, ac ſpecialem expreſſio-
,, nem requirentibus, ſub quibuſcumque verborum
,, tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam
,, derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciori-
,, bus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritan-
,, tibuſque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia,
,, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtoria-
,, liter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſ-
,, ſorum, conceſſis, editis, factis, ac pluries itera-
,, tis, & quantiſcumque vicibus approbatis, confir-
,, matis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis,
,, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de il-
,, lis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica,
,, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum,
,, non autem per clauſulas generales idem impor-
,, tantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio haben-

,, da,

Digitized by Google

da, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 8. „ Cœterum per præſentes non intendimus derogatum eſſe iis conceſſionibus, quæ ad favorem quarumcumque Nobilium fœminarum, ex eo, quod, ſive earumdem Majores, ac pro tempore exiſtentes de Familia, fuerint, & habeantur Fundatores, vel inſignes Benefactores illius Monaſterii, intra cujus clauſtra, vel ſepta fœminas etiam de Familia ingredi, vel conceſſum, vel cautum eſſe ſibi voluerunt, & de conceſſione hujuſmodi confirmationem ab Apoſtolica hac Sancta Sede obtinuerunt, ſive fœminæ hujuſmodi ſint conſanguineæ, & affines eorum, qui ſint Domini in temporalibus Locorum, in quibus Monaſteria ſita reperiuntur, & quacumque legitima tituli, vel conſuetudinis cauſa, & occaſione, ingreſſu hujuſmodi de præſenti gaudent, factæ, & impertitæ fuerunt; dummodo conceſſiones hujuſmodi per Apoſtolicas in ſimili forma Brevis, vel ſub plumbo deſuper expeditas literas, dumtaxat, & & non aliter, omnino factas, & impertitas fuiſſe prius Ordinariis locorum Antiſtitibus, vel Præſulibus, per legitima, & authentica documenta conſtare fecerint; & dummodo nec vagandi, nec otiandi, nec comedendi, cœnandique, nec per ambulacra, cubicula, cœnacula, aliaque loca, & officinas diſcurrendi cauſa, ſed ad Eccleſias accedendi, Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium audiendi, aliaque erga Deum pietatis officia, & opera exercendi ſtudio ingrediantur; & dummodo de earum adventu, & ingreſſu interdiu, & opportune faciendo, Superiores pro tempore exiſtentes prius certiores fiant, ad hoc, ut abſque Fratrum incommodo, & offenſione, recto tramite ad Eccleſiam peragatur, & alia de jure ſervanda ſerventur.

§. 9. „ Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die tertia Januarii milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſecundo Pontificatus noſtri Anno Secundo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Sanctiones Eccleſiaſticæ circa Clauſuram Monialium confirmantur, & facultates extraordinariæ permittendi ingreſſum, vel egreſſum e Monaſteriis revocantur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

„ SAlutare in Catholica Eccleſia inſtitutum ab ipſa antiquitate ſuſceptum, ac tanta cum ſollicitudine, & Paſtorali Zelo cuſtoditum, ut flos ille Eccleſiaſtici germinis, decus, atque ornamentum gratiæ ſpiritalis, læta indoles, laudis, & honoris opus integrum, atque incorruptum, Dei Imago reſpondens ad Sanctimoniam Domini, illuſtrior portio gregis Chriſti, Sacræ Virgines, quarum, quo ſublimior gloria eſt, major & cura eſt, intra Monaſteriorum ſepta, & Clauſtra vigili, ſollicitaque cuſtodia ſervarentur, tam ante, quam poſt Tridentinæ Synodi Decreta, Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri tot Sanctiſſimis legibus, & initiis Apoſtolicæ providentiæ, caritatiſque conſiliis communire, & confirmare ſtuduerunt; ut quæ ſe Chriſto dicaverint, & a carnali concupiſcentia recedentes, tam carne, quam mente ſe Deo voverint, conſument opus ſuum magno præmio deſtinatum.

§. 1. „ Quoniam autem, etſi providas hujuſmodi Sanctiones, Conſtitutioneſque, ſi ea, qua decet, Regularis diſciplinæ obſervantia cuſtodirentur, ſatis eſſe ſcimus, ut Virgines ea, quæ Cœleſtis earumdem Sponſi Jeſu Chriſti ſunt, cogitantes, ſint Sanctæ & Corpore, & Spiritu; longa tamen experientia edocti, & aſſiduis Venerabilium Fratrum, aliarum Eccleſiarum Antiſtitum querelis admoniti, ſupremas Apoſtolicæ auctoritatis, providentiæque partes requiri, ut abuſibus quamplurimis, ex nimis quorumcumque, aut ſibi quocumque pacto arrogantium, aut prætendentium, aut obtendentium facultatem, alias ſibi quomodolibet, ſive a jure, ſive ab homine conceſſam, vel demandatorum munerum ratione debitam eſſe, ut ſive ipſi, ſive alii, ingredi Clauſuram Monialium, aut ipſæ Moniales e Clauſura, ob quaſcumque, etiam non legitimas, cauſas egredi, & extra Clauſuram hujuſmodi commorari poſſint, licentiam concedendi, indulgentia ſenſim invectis, opportune occurratur.

§. 2. „ Hinc eſt, quod Nos, pro ſuprema omnium Chriſtifidelium procuratione imbecillitati noſtræ in univerſalis Orthodoxæ Eccleſiæ regimine divinitus impoſita, opportunum abuſibus hujuſmodi remedium, quantum cum Domino poſſumus, adhibere ſatagentes, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, omnes, & ſingulas Conſtitutiones a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris tam ante, quam poſt Concilii Tridentini Decreta, ſuper clauſura Monialium editas, renovamus, & confirmamus, necnon imposterum ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, ſub iiſdem pœnis in Conſtitutionibus eorumdem Prædeceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum, & Decretis Concilii Tridentini præfati contentis, inviolabiliter obſervandas eſſe ſtatuimus, decernimus, præcipimus, atque mandamus.

§. 6. „ Præterea motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apo-

„ ſto-

Digitized by Google

,, ſtolicæ poteſtatis plenitudine, earumdem præſen-
,, tium tenore, omnia, & ſingula indulta, privile-
,, gia, prærogativas, facultates, licentias, & quo-
,, cumque alio pacto nuncupatas conceſſiones, om-
,, nibus, & ſingulis quibuſcumque Eccleſiaſticis Per-
,, ſonis, quacumque auctoritate, dignitate, hono-
,, re, præeminentia, ac juriſdictione fungentibus,
,, etiam Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Car-
,, dinalibus, ſive ſingulis, ſive eorumdem Cardi-
,, nalium Congregationibus, etiam de Latere Lega-
,, tis, ſive qui Provinciis, & Legationibus ſtatus
,, Noſtri Eccleſiaſtici pro tempore præſunt ſive
,, quos ad cariſſimos in Chriſto Filios Noſtros Ro-
,, manorum Regem in Imperatorem pro tempore
,, eligendum, vel electum, Reges, & Reginas il-
,, luſtres, aliaſque ſummas Poteſtates, prout rerum
,, conditio poſtulaverit, mitti, & ablegari contige-
,, rit; ſive qui licet aliarum inſignium Eccleſiarum An-
,, tiſtites, tamen tamquam Apoſtolicæ hujus Sanctæ
,, Sedis Legati de Latere alias nuncupati, & habiti
,, ſunt, & fortaſſe habentur, aut haberi, & eſſe
,, prætenduntur, & impoſterum habendi ſunt, ſive or-
,, dinarii, ſive extraordinarii Noſtri, & ejuſdem
,, Apoſtolicæ Sedis ubicumque, etiam apud ipſos
,, Imperatorem, & Reges, ac ſummas Poteſtates
,, Nuntii, ſive Inter-Nuntii reſident (exceptis dum-
,, taxat locorum Ordinariis, iiſque omnibus Supe-
,, rioribus, quibus tamquam Ordinariis, & ordina-
,, ria juriſdictione utentibus, Monialium Monaſteria
,, ſubjecta, & addicta ſunt, in caſibus tamen ne-
,, ceſſariis, & ſervatis aliis de jure ſervandis, & non
,, aliter omnino; ac demum quibuſcumque aliis quo-
,, cumque nomine, & expreſſione nuncupatis Perſo-
,, nis, quocumque tempore, a quibuſvis, etiam ab
,, ipſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris
,, quacumque de cauſa, occaſione, titulo, colore,
,, & prætextu, per quaſcumque Apoſtolicas, ſive in
,, ſimili forma Brevis, ſive ſub plumbo expeditas
,, literas, ſub quibuſcumque verborum formis facta,
,, data, conceſſa, & impertita, ſive factas, datas,
,, conceſſas, & impertitas, ſuper hujuſmodi ingreſ-
,, ſus, revocamus, abolemus, annullamus, atque
,, irritamus; necnon a datarum earumdem præſen-
,, tium die revocata, abolita, annullata, & irrita,
,, ac nullius prorſus momenti, ac vigoris eſſe, &
,, fore, neminique cuilibet quocumque tempore ſuf-
,, fragari.

§. 4. ,, Ac quemlibet omnium antedictorum, etiam
,, ſpeciali mentione digniorum, quacumque facultate
,, hujuſmodi, ſive pro ſe, ſive pro aliis temere uti
,, audentem, ipſo facto, abſque ulla alia declara-
,, tione, pœnas, & Eccleſiaſticas cenſuras contra
,, violantes Clauſuram Monialium inflictas, a qui-
,, bus, præter quam a Nobis, & pro tempore exi-
,, ſtente Romano Pontifice, niſi in mortis articulo,
,, abſolvi poſſit, incurrere, & incurſum eſſe; licen-
,, tiamque hujuſmodi conceſſam nullo modo ſuffra-
,, gari, atque nullius momenti, perinde, ac ſi mi-
,, nime conceſſa fuiſſet, ipſo facto fore, & haberi,
,, ac pœnas, & cenſuras Eccleſiaſticas ipſo etiam fa-
,, cto, ut præmittitur, per contrafacientem incurri,
,, & incurſas eſſe, ſtatuimus, decernimus, ac declara-
,, mus.

§. 5. ,, Decernentes eaſdem præſentes literas, &
,, in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod
,, quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu ha-
,, bere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus,
,, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exi-
,, ſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione,
,, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec
,, ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter
,, quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ,
,, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia
,, qualibet, etiam quantumvis juridica, & privile-
,, giata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam
,, in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſ-
,, ſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore
,, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis
,, vitio, aut intentionis Noſtræ, vel intereſſe haben-
,, tium conſenſus, aliove quomodolibet, etiam quan-
,, tumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, &
,, inexcogitabili, individuamque expreſſionem requi-
,, rente defectu, notari, impugnari, infringi, retra-
,, ctari, in controverſiam vocari, aut ad terminos
,, juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris,
,, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque
,, juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel
,, impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcien-
,, tia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo,
,, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud
,, uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præ-
,, ſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces
,, exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros
,, effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad
,, quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpe-
,, ctabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, neque,
,, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judi-
,, ces ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum
,, Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ R. E. Car-
,, dinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præ-
,, dictæ Nuntios, alioſve quoslibet, quacumque præe-
,, minentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſu-
,, blata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judi-
,, candi, & interpretandi facultate, & auctoritate,
,, judicari, & definiri debere, ac irritum, & ina-
,, ne, ſi ſecus ſuper his a quoquam quovis auctorita-
,, te ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. ,, Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus opus
,, ſit, Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula *de*
,, *jure quæſito non tollendo*, aliiſque Conſtitutionibus
,, Apoſtolicis, nec non quibuſvis, etiam juramento,
,, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia
,, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, & ſtylis,
,, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, in-
,, dultis, & literis Apoſtolicis prædictis, aliiſque
,, quibuslibet perſonis, etiam quacumque Eccleſia-
,, ſtica, vel mundana dignitate fungentibus, & alias
,, quomodolibet qualificatis, ac ſpecialem expreſſio-
,, nem requirentibus, ſub quibuſcumque verborum
,, tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam
,, derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciori-
,, bus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irri-
,, tantibus, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia,
,, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtoria-
,, liter, & alias quomodolibet in contrarium præ-
,, miſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries itera-
,, tis, & quantiſcumque vicibus approbatis, con-
,, firmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſin-
,, gulis, etiamſi pro illorum ſufficienti deroga-
,, tione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis,
,, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad
,, verbum, non autem per clauſulas generales idem
,, importantes, mentio, ſeu quævis alia exquiſita
,, forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmo-
,, di, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus
,, omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, ex-
,, primerentur, & inſererentur, præſentibus pro
,, plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haben-
,, tes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad
,, præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter,
,, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus,
,, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Digitized by Google

§. 7. „ Volumus autem, ut earumdem præſentium
„ literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam im-
„ preſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, &
„ ſigillo Peſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ
„ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra
„ illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur
„ ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſten-
„ ſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Januarii 1742. Pontifi-
catus noſtri Anno ſecundo.

D. Card. Paſſioneus.

De Appellationibus, & Inhibitionibus concedendis, vel denegandis.

BENEDICTUS

EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

„ AD Militantis Eccleſiæ regimen, nullo meri-
„ torum Noſtrorum ſuffragio, ſed imper-
„ ſcrutabilis conſilii altitudine, evocati, in-
„ ter graves curas, quas aſſidue pro noſtro munere
„ ſuſtinemus, poſtrema illa non eſt, in quam to-
„ tis viribus Nobis incumbendum eſſe ducimus, ut
„ graves nimium, diuturnæ, nulloque unquam tem-
„ pore intermiſſæ Epiſcoporum, aliorumque ordina-
„ tiam juriſdictionem habentium, querelæ adverſus
„ Majora Tribunalia, atque illa etiam noſtræ Roma-
„ næ Curiæ propoſitæ, tandem compeſcantur.

§. 1. „ Intimo ſiquidem animi Noſtri mœrore,
„ cum in minoribus adhuc eſſemus, jamdiu intelle-
„ ximus, pleroſque Locorum Ordinarios conqueri,
„ ſenſim abuſum irrepſiſſe, quod ad malitioſam pe-
„ tentium ſuggeſtionem, a Patriarchis, Metropolita-
„ nis, Sanctæ Sedis a Latere Legatis, & diverſis
„ dictæ Romanæ Curiæ Judicibus, *Inhibitiones*, ſine
„ delectu Cauſæ, & rei, de qua agitur, examine,
„ paſſim concedantur. Et quamvis in more poſitum
„ ſit, dictas inhibitiones indebite expeditas pro cau-
„ ſæ meritis revocari, & aboleri; remedium tamen
„ inflicto vulneri non ſatis eſſe dicunt, cum inter
„ ea oporteat Epiſcopos, alioſve inferiores Judices,
„ in ipſo cauſarum, & Judiciorum curſu, ocioſos
„ immorari, jus ſuum judicialiter aſſerere, & vin-
„ dicare, & ad continendos in officio Populos gra-
„ via ſæpe incommoda, & diſpendia ſubire.

§. 2. „ E contrario Nobis quoque, dum etiam
„ in minoribus eſſemus, Superiorum Judicum re-
„ ſponſiones audire contigit, aſſerentium memoratas
„ querelas inanes eſſe, nec ulli innexas fundamen-
„ to, utpote ex hac unica re cauſam, & originem
„ habentes, quod inferioribus grave eſt obedientiæ,
„ ac ſubjectionis jugum erga majora Tribunalia,
„ ipſiſque nimis diſplicet, ſibi ſubditis appellatio-
„ nis beneficio ſuccurri.

§. 3. „ Porro, cum facile hæc diſſidia componi,
„ & ſuccreſcentia litium ſemina avelli poſſint, ſi,
„ quæ a Sacra Tridentina Synodo, ab Apoſtolicis
„ Conſtitutionibus, & Congregationum Decretis pro-
„ vide ſancita ſunt, debitæ executioni mandentur:
„ Nos idcirco, ad conſervandam Eccleſiæ diſciplinam,
„ reſtituendamque Tribunalibus formam, eiſdem ca-
„ nonicis legibus conſentaneam, pro credito Nobis
„ Apoſtolicæ ſervitutis officio, opportune duximus
„ conſulendum.

§. 4. „ Inhærentes itaque decretis ejuſdem Sacri
„ Concilii, nec non Congregationis Epiſcoporum, &
„ Regularium, juſſu, & approbatione rec. mem.
„ Clementis PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri alias edi-
„ tis, die xvi. Octob. MDC. itemque aliis Con-
„ gregationis particularis, juſſu pariter, & appro-
„ batione fel. rec. Urbani PP. VIII. ſimiliter Præ-
„ deceſſoris noſtri promulgatis, die v. Septembris
„ MDCXXVI. eorumque declarationibus nuper ſu-
„ peradditis a piæ mem. Benedicto XIII. etiam
„ Prædeceſſore noſtro in Appendice Concilii Roma-
„ ni; aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus hac de
„ re alias editis, & innovatis, & præſertim Conſti-
„ tutioni piæ mem. Gregorii XV. quæ incipit: *In-*
„ *ſcrutabili* ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum
„ Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXII. nonis
„ Februarii.

§. 5. „ Diſtricte præcipimus, & mandamus, ne
„ deinceps ab exequutione decretorum dicti Sacri
„ Concilii Tridentini in omnibus illis cauſis, & ne-
„ gotiis, in quibus exequutio hujuſmodi Epiſcopis,
„ & Locorum Ordinariis, etiam uti Sedis Apoſto-
„ licæ Delegatis, ab eodem Sacro Concilio, vel di-
„ ctis Apoſtolicis Conſtitutionibus, *appellatione, vel*
„ *inhibitione quacumque poſtpoſita*, commiſſa eſt, ap-
„ pellatio aliqua in Tribunalibus prædictis recipia-
„ tur, vel inhibitiones, citationes generales, vel
„ ſpeciales, cum Commiſſione inſerta, monitoria,
„ & alia hujuſmodi, per quæ dictorum Decretorum
„ exequutio retardetur, aut proceſſus ad ulteriora,
„ in eadem exequutione ſuſpendatur, aut impedia-
„ tur, quoquo modo concedantur.

§. 6. „ Itaque a quibuſcumque mandatis, pro-
„ hibitionibus, proviſionibus, & ſtatutis tam in vi-
„ ſitatione, quam extra, pro divino cultu conſervan-
„ do, & augendo, & præſertim circa ea, quæ ob-
„ ſervanda, & evitanda ſunt in celebratione Miſſæ,
„ aut alio quovis modo reſpiciunt exequutionem
„ Decreti Sac. Concilii *ſeſſ. 21. de refor. cap. 8. &*
„ *ſeſſ. 22. in decret. de obſerv. & evit. in celebrat.*
„ *Miſ.*

§. 7. „ Item a Decretis cogentibus Clericos tam
„ Sæculares, quam Regulares, etiam Monachos, &
„ exemptos, ad publicas Proceſſiones, ſervata tamen
„ forma Conſtitutionis ſan. mem. Pii V. quæ inci-
„ pit: *Et ſi Mendicantium*: Prout etiam a Decretis,
„ & Proviſionibus ſuper præcedentia inter Perſonas
„ Eccleſiaſticas, tam Sæculares, quam Regulares
„ in iiſdem Proceſſionibus, vel aſſociatione Defun-
„ ctorum, delatione Umbellæ, & hujuſmodi, nec
„ non ſuper obſervatione Cenſurarum, etiam Epiſco-
„ palium, & Feſtorum Diœceſis, juxta diſpoſitio-
„ nem ejuſdem Sacri Concilii *ſeſſ. 25. de Regular.*
„ *cap. 12. & cap. 13.*

§. 8. „ Item in omnibus iis, quæ ad curam
„ Animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem
„ quoquo modo pertinent, & præſertim adverſus
„ monitiones, Cenſuras, aut alias proviſiones, per
„ quas Parochi, aut alii curam Animarum exer-
„ centes, diebus ſaltem Dominicis, & Feſtis ſolem-
„ nibus Plebs ſibi commiſſas ſalutaribus verbis pa-
„ ſcere compellantur, docendo ea, quæ ad ſalutem
„ neceſſaria ſunt, juxta Decretum Sacri Concilii
„ *ſeſſ. 5. de Reformat. cap. 2.*

§. 9. „ Item adverſus deputationem Vicariorum,
„ etiam perpetuorum, cum aſſignatione congruæ,
„ per quos cura Animarum exerceatur, quoties plu-
„ ra beneficia curata ex diſpenſatione Apoſtolica

„ ab

„ ab aliquo obtineantur ; vel quoties eadem Benefi-
„ cia Curata Cathedralibus , Collegiatis , ſeu aliis
„ Eccleſiis , vel Monaſteriis , Beneficiis , ſeu Colle-
„ giis , aut piis Locis quibuſcumque perpetuo uni-
„ ta , & annexa reperiuntur ; juxta præſcriptum di-
„ cti Sacri Concilii *ſeſſ. 7. de Reformat. cap. 5.*
„ *& cap. 7.* & juxta Conſtitutionem ſanctæ mem.
„ Pii V. quæ incipit . *Ad Exequendum* .

§. 10. „ Item adverſus Viſitationem Beneficio-
„ rum Curatorum , ut ſupra, perpetuo unitorum , ,
„ nec non quarumcumque Eccleſiarum quomodoli-
„ bet exemptarum , prout etiam adverſus decreta ,
„ & proviſiones ab Ordinario capiendas , ut quæ in
„ eis reparatione indigent , reparentur , & Cura Ani-
„ marum , ſi qua illis imminet , aliiſque debitis
„ obſequiis minime defraudentur , juxta diſpoſitio-
„ nem Sacri Concilii eadem *ſeſſ. 7. de Reform. cap.*
„ *8. & ſeſſ. 21. cap 7.*

§. 11. „ Item a Decretis , ſeu Mandatis , per
„ quæ Epiſcopi , etiam uti Apoſtolicæ Sedis Dele-
„ gati, in Eccleſiis Parochialibus , aut Baptiſmalibus,
„ in quibus Populus ita numeroſus eſt , ut unus
„ Rector non poſſit ſufficere Eccleſiaſticis Sacramen-
„ tis miniſtrandis , & Cultui Divino peragendo ,
„ cogant Rectores , vel alios , ad quos pertinet , ſi-
„ bi tot Sacerdotes ad hoc munus adjungere , quot
„ ſufficiant ad Sacramenta exhibenda , & Cultum Di-
„ vinum celebrandum : Aut etiam invitis Rectoribus
„ procedant ad conſtitutionem novarum Parochia-
„ rum , cum aſſignatione competentis portionis , ubi
„ ob locorum diſtantiam , ſive difficultatem , Paro-
„ chiani , ſine magno incommodo , ad percipienda Sa-
„ cramenta , & Divina Officia audienda , accedere ,
„ non poſſunt ; vel denique propter paupertatem , &
„ in cœteris caſibus a jure permiſſis , devaniant ad
„ uniones perpetuas aliorum Beneficiorum ſimpli-
„ cium , non tamen Regularium , juxta diſpoſitio-
„ nem Sacri Concilii *ſeſſ. 21. de Refor. cap. 4. &*
„ *cap. 5. & ſeſſ. 24. ſimiliter de Reform. cap. 13.*

§. 12. „ Item a deputatione Coadjutorum , aut
„ Vicariorum pro tempore , vel aliis proviſionibus
„ ab Epiſcopo capiendis , etiam tamquam Apoſtolicæ
„ Sedis Delegato , quando illiterati , & imperiti
„ Parochialium Eccleſiarum Rectores ſacris minus
„ apti ſunt officiis ; cum aſſignatione partis fructuum
„ pro ſufficienti illorum victu : Nec non a ſuſpen-
„ ſione , atque etiam a privatione illorum , qui tur-
„ piter , & ſcandaloſe vivunt , & poſtquam præmo-
„ niti ſunt , in ſua nequitia incorrigibiles perſeve-
„ rant , juxta præſcriptum ejuſdem Concilii d. *ſeſſ.*
„ *21. de Reform. cap. 6.*

§. 13. „ Item a translatione Beneficiorum ſim-
„ plicium , etiam juriſpatronatus , ex Eccleſiis , quæ
„ vetuſtate , vel alias collapſæ ſint , & ob eorum
„ inopiam nequeant inſtaurari , vocatis iis , quorum
„ intereſt , in Matrices , aut alias Eccleſias , cum
„ omnibus emolumentis , & oneribus : Prout etiam
„ a Decretis cogentibus Patronos , Rectores , Be-
„ neficiatos , aut Parochianos , ſive Populum , ad
„ refectionem , & inſtaurationem Eccleſiarum Paro-
„ chialium , ſervata forma Sacri Concilii d. *ſeſſ. 21.*
„ *cap 7.*

§. 14. „ Item a cenſuris , ſequeſtratione , & ſub-
„ tractione fructuum, aut aliis quibuſcumque provi-
„ ſionibus , pro cogendis ad reſidentiam Parochis,
„ cœteriſque omnibus , quibus cura Animarum in-
„ cumbit , juxta Decretum ejuſdem Sacri Concilii
„ *ſeſſ. 23. de Reform. cap. 1.*

§. 15. „ Item a derogatione , ſuſpenſione , vel
„ reſtrictione , & limitatione facultatis audiendi Con-
„ feſſiones , reſpectu eorum , qui Parochiale Benefi-
„ cium non obtinent , etiam ſi fuerint Regulares ,
„ pro excipiendis Confeſſionibus Sæcularium , juxta
„ Ordinationem Sacri Concilii *ſeſſ. 23. cap. 15.* &
„ Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones , ac præ-
„ cipue illam fel. rec. Clementis X. quæ incipit
„ *Superna* .

§. 16. „ Item in illis Civitatibus , aut Locis ,
„ ubi vel Parochiales Eccleſiæ certos non habent fi-
„ nes , nec earum Rectores proprium Populum , ,
„ quem regant , ſed promiſcue petentibus Sacra-
„ menta adminiſtrant , vel etiam nullæ ſunt Paro-
„ chiales a diviſione , ſeu diſtinctione Parochiarum,
„ earumque ordinatione , ſive inſtitutione in titulum
„ perpetuum, juxta Decretum Sacri Concilii *ſeſſ. 24.*
„ *de Reform. cap. 13.*

§. 17. „ Item a deputatione Vicarii , vel Œco-
„ nomi , cum aſſignatione congruæ , pro tempore ,
„ quo vacat Eccleſia Parochialis : Prout etiam ab
„ indictione Concurſus, relatione Examinatorum , nec
„ non præelectione , & proviſione Epiſcopi in eo-
„ dem Concurſu , juxta definitionem Sacri Concilii
„ eadem *ſeſſ. 24. de Reform. cap. 18.*

§. 18. „ Item a Mandatis , ſeu Decretis inhiben-
„ tibus prædicationem , vel publicas lectiones , aut
„ coercentibus , vel punientibus quoſcumque , etiam
„ exemptos , tam Sæculares , quam Regulares , qui
„ in alienis Eccleſiis , quæ ſuorum Ordinum non
„ ſunt, abſque Epiſcopi licentia , & in Eccleſiis ſuis,
„ aut ſuorum Ordinum, non petita illius Benedictio-
„ ne , aut ipſo contradicente,prædicare præſumpſerint ;
„ juxta Decretum Sacri Concilii *ſeſſ. 5. de Reform.*
„ *cap. 2. & ſeſſ. 24. ſimiliter de reform. cap. 4.* &
„ Conſtitutionem piæ mem. Gregorii XV. quæ in-
„ cipit : *Inſcrutabili §. fin.* una cum declarationibus
„ contentis in Conſtitutione Clementis PP. X. quæ
„ incipit ; *Superna*.

§. 19. „ Et generaliter in omnibus , quæ perti-
„ nent ad curam Animarum , & rectam Sacramento-
„ rum adminiſtrationem , adverſus viſitationem , cor-
„ rectionem, coercitionem , & quaſcumque alias pro-
„ viſiones Epiſcopi Diœceſani , etiam quo ad exem-
„ ptos , ſive Sæculares , ſive Regulares , juxta lau-
„ datam Conſtitutionem Gregorii XV. quæ incipit;
„ *Inſcrutabili* .

§. 20. „ Item adverſus quaſcumque proviſiones,
„ & Decreta pro conſervanda , aut reſtituenda Clau-
„ ſura Sanctimonialium , aut pro correctione , ſeu pu-
„ nitione eorum, qui circa Perſonas intra Monaſteria
„ degentes, aut circa Clauſuram , vel circa bonorum
„ adminiſtrationem deliquerint , prout etiam ab exa-
„ mine pro approbatione , vel reprobatione Confeſ-
„ ſariorum ſive Regularium , ſive Sæcularium , quo-
„ modocumque exemptorum , & tam ordinariorum
„ quam extraordinariorum , pro excipiendis Confeſ-
„ ſionibus Monialium , etiam Regularibus ſubjecta-
„ rum : Itidemque a Decretis , vel aliis quibuſcum-
„ que proviſionibus cogentibus Adminiſtratores, ſive
„ Sæculares , ſive Regulares quomodolibet exemptos,
„ ad reddendam ſingulis annis rationem bonorum ad
„ Monaſteria Sanctimonialium hujuſmodi pertinen-
„ tium : Ac demum a quibuſcumque Decretis ſuper
„ amotione Cappellanorum , Sacriſtarum , & aliorum
„ quorumcumque Officialium , & Miniſtrorum , tam
„ Sæcularium , quam Regularium , ipſis Monialibus,
„ vel eorum Eccleſiis inſervientium , juxta diſpoſitio-
„ nem Sacri Concilii *ſeſſ. 25. de Regular. & Mo-*
„ *nial. cap. 5. cap. 9. & cap. 10.* ſervata tamen,
„ quoad Regulares , & exemptos , forma prædictæ
„ Conſtitutionis rec. mem. Gregorii XV. quæ inci-
„ cipit : *Inſcrutabili* .

§. 21. „ Item adverſus Paſtoralem Viſitationem ,

,, Dioeceſia, & præſertim Monaſteriorum commen-
,, datorum, Abbatiarum, Prioratuum, & Præpoſitu-
,, rarum, in quibus non viget Regularis obſervan-
,, tia, necnon Beneficiorum, tam Curatorum, quam
,, non Curatorum, Sæcularium, & Regularium qua-
,, litercumque commendatorum, etiam exemptorum:
,, Prout etiam ab exequutione eorum, quæ in ip-
,, ſa viſitatione mandata decreta, aut judicata fue-
,, rint. Nec non ſimiliter a quibuſcumque Decre-
,, tis, & proviſionibus, etiam extra Viſitationem,
,, pro conſervatione, vel reparatione Eccleſiaſticæ
,, diſciplinæ, quoad vitam, mores, & honeſtatem
,, quorumcumque Clericorum, luxum, comeſſationes,
,, Choreas, luſus, crimina, & Sæcularium negocia
,, fugienda, atque evitanda; juxta plura decreta
,, dicti Sacri Concili, & præſertim *ſeſſ. 6. de Refor-*
,, *mat. cap.* 4. *ſeſſ.* 13. *cap.* 1. *ſeſſ.* 14. *cap.* 4. *ſeſſ.* 21.
,, *cap.* 8. *ſeſſ.* 22. *cap.* 1. *& cap.* 8. *& ſeſſ.* 24.
,, *cap.* 10. ad formam tamen Decretorum Sac. Con-
,, greg. Epiſcoporum de mandato ſan. mem. Clemen-
,, tis VIII. editorum Ann. MDC.

§. 22. ,, Item a Decretis cogentibus præſentatos,
,, electos, vel nominatos a quibuſvis Eccleſiaſticis
,, Perſonis, etiam Noſtris, & Sedis Apoſtolicæ Nun-
,, ciis, ad quævis Eccleſiaſtica beneficia, ad ſe ſu-
,, bjiciendum examini Ordinarii, antequam inſti-
,, tuantur, confirmentur, vel admittantur, quemad-
,, dum cavetur *ſeſſ.* 7. *de Reformat. cap.* 13.

§. 23. ,, Item a denegatione Sacrorum Ordinum,
,, vel adſcenſus ad alios majores, pro ut etiam ad-
,, verſus ſuſpenſionem ab Ordinibus jam ſuſceptis,
,, ob crimen occultum, ſive ex informata conſcien-
,, tia, juxta diſpoſitionem Sacri Concilii *ſeſſ.* 14. *de*
,, *Reformat. cap.* 1. *& cap.* 3. *& ſeſſ.* 21. *cap.* 2.
,, *& ſeſſ.* 23. *cap.* 16.

§. 24. ,, Item à præfixione termini, intra quem
,, Regularis Epiſcopo non ſubditus, qui intra Clau-
,, ſtra Monaſterii degat, & extra ea ita notorie
,, deliquerit, ut Populo ſcandalo ſit, a ſuo Superio-
,, re puniri debeat, ac de punitione ipſe Epiſcopus
,, certior fieri, juxta Decretum Sacri Concilii *ſeſſ.*
,, 25. *de Regular. cap.* 14. & Conſtit. fel. rec. Cle-
,, mentis PP. VIII. quæ incipit: *Suſcepti muneris*:
,, Nec non adverſus punitionem, & correctionem
,, eorumdem Regularium, qui circa Perſonas intra
,, ſepta degentes, aut circa Clauſuram ipſam deli-
,, querint; juxta prædictam Conſtitutionem Grego-
,, rii XV. quæ incipit: *Inſcrutabili*.

§. 25. ,, Item a Cenſuris, aut aliis proviſionibus
,, contra Concubinarios, & præſertim Clericos,
,, etiam retinentes Domi, aut extra, Mulieres ſu-
,, ſpectas; juxta præſcriptum Sacri Concilii *ſeſſ.* 24. *de*
,, *Reform. Matrim. cap.* 8. *& ſeſſ.* 25. *de Reform.*
,, *cap.* 14.

§. 26. ,, Item adverſus privationem privilegii fo-
,, ri, & alias proviſiones contra Clericos non ince-
,, dentes in habitu, & tonſura, & in aliis caſibus
,, a Sacro Concilio præſcriptis *ſeſſ.* 14. *de Reformat.*
,, *cap.* 6. *& ſeſſ.* 23. *ſimiliter cap.* 6.

§. 27. ,, Prout etiam ab examine, approbatione,
,, vel reprobatione Patrimonii Sacri, Penſionis Eccle-
,, ſiaſticæ, aut Beneficii, quoad Clericos promoven-
,, dos ad Sacros Ordines, juxta diſpoſitionem ejuſ-
,, dem Concilii *ſeſ.* 21. *de Reform. cap.* 2.

§. 28. ,, Item adverſus convocationem Capituli,
,, quam faciat Epiſcopus ad aliquid deliberandum,
,, & juxta vota ipſorum Capitularium concludendum,
,, quoties de re ad ſuum, vel ſuorum commodum
,, ſpectante non agatur; juxta decretum Sacri Con-
,, cilii *ſeſ.* 25. *de Reform. cap.* 6.

§. 29. ,, Item a mandatis, ſeu Decretis ſuper
,, converſione tertiæ partis fructuum, & quorumcum-
,, que proventuum, & obventionum, tam Digni-
,, tatum, quam Canonicatuum, perſonatuum, portio-
,, num, & officiorum, in diſtributiones quotidianas,
,, earumque diviſione inter Dignitates obtinentes,
,, & cæteros Divinis intereſſentes, in Eccleſiis tam
,, Cathedralibus, quam Collegiatis, in quibus nullæ
,, ſunt diſtributiones hujuſmodi quotidianæ, vel ita
,, tenues, ut veriſimiliter negligantur; juxta Con-
,, ſtitutionem ejuſdem Concilii *ſeſſ.* 21. *de Reformat.*
,, *cap.* 3. *& ſeſſ.* 22. *ſimiliter de Reformat. cap.* 3.

§. 30. ,, Item adverſus exercitium facultatum Epi-
,, ſcopis competentium ſuper executione omnium
,, piarum diſpoſitionum, tam in ultima voluntate,
,, quam inter vivos, in caſibus a jure conceſſis, ju-
,, xta diſpoſitionem Sacri Concilii *ſeſſ.* 22. *de Refor-*
,, *mat. cap.* 8.

§. 31. ,, Item a viſitatione Hoſpitalium, Colle-
,, giorum quorumcumque, & Confraternitatum Lai-
,, corum, Eleemoſynarum, Montium Pietatis, ſive
,, Charitatis, & omnium Piorum Locorum quomo-
,, documque nuncupatorum, etiamſi eorum Cura ad
,, Laicos pertineat, aut exemptionis privilegio ſint
,, munita: Ac denique a cognitione, & exequu-
,, tione eorum omnium, quæ ad Dei cultum, aut
,, Animarum ſalutem, ſeu Pauperes ſuſtentandos,
,, inſtituta ſunt, juxta dictum Decretum Sacri Con-
,, cilii *ſeſſ.* 22. *de Reformat. cap.* 8.

§. 32. ,, Item a Decretis, ſeu Mandatis cogenti-
,, bus Adminiſtratores, tam Eccleſiaſticos, quam
,, Laicos, etiam exemptos, Fabricæ cujuſvis Eccle-
,, ſiæ, etiam Cathedralis, Hoſpitalis, Confraterni-
,, tatis, Eleemoſynæ Montis Pietatis, & quorum-
,, cumque Piorum Locorum, ad reddendam ſingu-
,, lis annis ipſi Ordinario rationem ſuæ adminiſtra-
,, tionis, niſi aliud in inſtitutione, & ordinatio-
,, ne talis Eccleſiæ, ſeu Fabricæ expreſſe cautum
,, fuerit; juxta Decreta Sacri Concilii *ſeſſ.* 7. *de Re-*
,, *format. cap.* 15. *& ſeſſ.* 22. *cap.* 9. *& ſeſſ.* 25.
,, *cap.* 8.

§. 33. ,, Item a Decretis compellentibus Notarios,
,, etiam Apoſtolica, Imperiali, aut Regia auctori-
,, tate creatos, & ſcribentes in Cauſis Eccleſiaſti-
,, cis, vel ſpiritualibus, ad ſe ſubjiciendum exa-
,, mini: Eorumque remotione, vel ſuſpenſione in
,, caſu delicti, vel imperitiæ; juxta præſcriptum
,, Sacri Concilii *dicta ſeſſ.* 22. *cap.* 10.

§. 34. ,, Item ab erectione Seminarii, & taxatione qua-
,, rumcumque dignitatum, Perſonatuum, Officiorum,
,, Præbendarum, Portionum, Abbatiarum, & Prio-
,, ratuum cujuſcumque Ordinis, etiam regularis, Hoſpi-
,, talium, quæ dantur in titulum, vel adminiſtrationem,
,, & beneficiorum quorumcumque, etiam Regularium,
,, etiam juris Patronatus, etiam exemptorum, etiam nul-
,, lius Dioeceſis, vel aliis Eccleſiis, Monaſteriis, Hoſpi-
,, talibus, & aliis quibuſvis Locis Piis, etiam exemptis,
,, annexorum, ac quorumcumque aliorum Eccleſiaſti-
,, corum reddituum, ſeu proventuum, ad Fabricas
,, Eccleſiarum, Confraternitates, & Monaſteria om-
,, nia, non tamen Mendicantium, pertinentium, nec
,, non decimarum quacumque ratione ad Laicos, at-
,, que etiam Milites cujuſcumque Militiæ, aut Or-
,, dinis, Hieroſolymitano excepto, ſpectantium, pro
,, ejuſdem Seminarii manutentione: Prout etiam
,, ab unione, & applicatione aliquot beneficiorum
,, ſimplicium; nec non a Decretis cogentibus eos,
,, qui Scholaſterias obtinent, vel quibus lectionis,
,, vel doctrinæ munus eſt annexum, ad docendum
,, per ſe ipſos, vel idoneos ſubſtitutos; & genera-
,, liter a mandatis, & proviſionibus, quæ quoquo
,, modo reſpiciunt curam, directionem, & admini-

,, ſtra-

Digitized by Google

„ ſtrationem Seminarii, plenamque exequutionem Decreti editi a Sacro Concilio ſuper Collegio Puerorum in ſingulis Cathedralibus inſtituendo *ſeſſ. 13. de Reformat. cap.* 18.

§. 35. „ Item a mandatis, ſeu Decretis cogentibus Œconomos, Vicarios Capitulares, ad reddendam rationem adminiſtrationis per eos geſtæ, Sede Epiſcopali vacante, juxta præſcriptum Sacri Concilii *ſeſſ. 24. de Reformat. cap.* 16.

§. 36. Item a comminatione excommunicationis à jure latæ, & a ſententia excommunicationis latæ ab homine, ſuſpenſionis, & interdicti, niſi appellatio fuerit interpoſita ex capite nullitatis: Et è converſo a ſententia abſolutionis ab eiſdem Cenſuris Eccleſiaſticis.

§. 37. „ Et generaliter ab exequutione aliorum quorumcumque Decretorum dicti Sacri Concilii Tridentini, Epiſcopis, atque Ordinariis locorum demandata ab ipſo Concilio, & in Conſtitutione fel. rec. Pii Papæ IV. quæ incipit: *Benedictus Deus*.

§. 38. „ Volumus, præcipimus, & mandamus quod ab Archiepiſcopis, Patriarchis, ſeu Primatibus, aliiſque Judicibus Eccleſiaſticis, etiam Noſtris, & Sedis Apoſtolicæ Nuntiis, vel de Latere Legatis, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, atque etiam Cameræ noſtræ Generali Auditore, Signaturæ Juſtitiæ Præfecto, cœteriſque Judicibus Romanæ Curiæ, eorumque Vicariis, & Officialibus, Citationes Generales, vel ſpeciales, cum commiſſione inſerta, Monitoria, & alia hujuſmodi, cum inhibitione, per quam exequutio Decretorum, Mandatorum, & Proviſionum hujuſmodi retardetur, ſuſpendatur, aut impediatur, minime concedantur; & quatenus nunc, aut impoſterum conceſſa fuerint, ſuſtinenda inhibeant, atque ab Epiſcopis, aliiſque Locorum Ordinariis impune ſperni poſſint, quacumque conſuetudine, etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut ſtylo concedendi inhibitiones in Cauſis prædictis, tametſi temporarias, penitus excluſis. Nos enim Citationes, & Monitoria aliter, quam ut præfertur, conceſſa, vel impoſterum concedenda, nulla, atque irrita declaramus, & pro nullis, atque irritis haberi volumus, & mandamus. Decernentes quod adverſus Decreta, Mandata, & Proviſiones ejuſmodi, quas, vel quæ ab Epiſcopis, aliiſque Locorum Ordinariis fieri, vel capi contigerit in Cauſis, & negotiis prædictis, vel ſimplex dumtaxat, & extrajudicialiter recurſus per viam ſupplicis libelli, ad Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices, vel reſpective, & juxta cauſarum naturam, & qualitatem, appellatio, ad quos de jure, in ſolo devolutivo, & ſine retardatione, vel præjudicio legitimæ exequutionis, recipi, & admitti poſſit.

§. 39. „ Quoniam verò in hiſce ipſis negotiis, & Cauſis, in quibus inhibitiones Canonicam exequutionem impedientes, aut ſuſpendentes, concedi non debent, dari poſſunt caſus, qui per ipſum Sacrum Concilium Tridentinum, vel juxta ejus mentem, per Apoſtolicas Conſtitutiones, & Sacrorum Congregationum declarationes, aut communem Doctorum ſententiam, a præfata generali regula de non concedendis inhibitionibus, eiſque poſthabendis, excipiuntur, quique, ut plurimum, non aliter, quam prudenti Judicis arbitrio ſecundum particulares facti circumſtantias extimari poſſunt. Hinc Nos, ne ſub ejuſmodi prætextu, inhibitiones ut ſupra prohibitæ, vulgo, & ſine ullo delectu, etiam in Caſibus non exceptis, concedantur: ſtatuimus, & mandamus, quod in dictis Cauſis, & negotiis ſuperius expreſſis; Metropolitani, Patriarchæ, Primates, aliique Judices prædicti, & præſertim noſtræ Cameræ generalis Auditor, ejuſque Locumtenentes, & Signaturæ Juſtitiæ Præfectus, ejuſque Auditor, ad quos in contigenti caſu pro obtinenda inhibitione recurſum haberi contigerit, etiamſi aſſeratur caſum illum a Sacro Concilio, vel Apoſtolicis Conſtitutionibus quacumque de Cauſa exceptum eſſe: Nihilominus literas Citatorias, vel Monitoria cum inhibitione hujuſmodi non concedant, niſi prius ex facti circumſtantiis, in ſupplici libello a Parte recurrente clare, ac dilucide exponendis, & cum aliquo documento ſemiplene ſaltem verificandis, eiſdem ſummarie apparuerit, caſum illum eſſe de exceptis, & propterea Epiſcopo, vel Ordinario loci inhibendum eſſe, ne ad ulteriora procedat; Tunc enim, & non alias, & poſtquam ipſi Judices, quorum conſcientiam hac in parte oneramus, ſuper dicto ſupplici Libello, manu ſua reſcripſerint, quod inhibitio concedi poteſt, libelloſque cum reſcripto ejuſmodi, in Actis productus fuerit, diligenter ibidem cuſtodiendus, & aſſervandus, liceat eorum Notariis, ſive Actuariis literas Citatorias cum dicta inhibitione expedire, & parti recurrenti tradere, ita tamen, ut in earum calce expreſſe adjiciatur ſequens clauſula: *Nos enim, attentis Juribus, & ſupplici Libello Nobis præſentatis, atque in Actis exhibitis, ſic, ut præfertur, inhibendum eſſe, ſpeciali reſcripto mandavimus*: Alias Literæ ejuſmodi ſine tali clauſula nullam vim inhibendi habeant in Caſibus prædictis.

§. 40. „ Et nihilominus ſi Notarii, ſine dicto ſpeciali reſcripto ſuper ſupplici libello, aut ſine productione illius in Actis, aut ſine prædicta clauſula, Citationes ullas, aut monitoria cum inhibitione, ſub quocumque prætextu, ſeu colore, expedire, ac tradere præſumpſerint, etiamſi illæ, aut illa a Judice ſubſcripta fuerint, pœnam infamiæ, & perpetuæ inhabilitatis ad Officium Notarii in Cauſa Eccleſiaſticis exercendum, & quo ad illas Cameræ Noſtræ generalis Auditoris, aut aliorum Romanæ Curiæ Judicum ſuperius expreſſorum, etiam quinquaginta Ducatorum auri de Camera, pro una medietate Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ, & pro alia ipſi parti recurrenti, & in cauſa intereſſe habenti, ſin minus alicui ex Locis Piis, arbitrio noſtro, noſtrorumque Succeſſorum deſtinando, applicandam, ipſo facto incurrant.

§. 41. „ Ad hæc ſimiliter inhærentes diſpoſitioni ejuſdem Sacri Concilii *ſeſſ. de Reformat. cap.* 14. *& ſeſſ.* 24. *cap.* 5. nec non etiam decreto piæ mem. Benedicti XIII. hac in re promulgato inter ejus additiones ad decreta Urbani Papæ VIII. In appendice ad Concilium Romanum, volumus, & mandamus, quod Clerici Sæculares, aut Regulares extra Monaſterium degentes, quomodolibet exempti, in Civilibus Cauſis Mercedum, & miſerabilium Perſonarum, etiamſi certum Judicem a Sede Apoſtolica deputatum in partibus habeant. In aliis vero, ſi ipſum Judicem non habuerint, coram Locorum Ordinariis, tanquam ab ipſa Sede Delegatis, conveniri in prima inſtantia, & jure medio ad ſolvendum debitum cogi poſſint.

§. 42. „ Quo vero ad perſonas non exemptas, inhærendo ſimiliter diſpoſitioni ejuſdem Sacri Concilii *ſeſſ. 3. de Reformat. cap.* 1. *& ſeſſ.* 22. *cap.* 7. *& ſeſſ.* 24. *cap.* 20. nec non ſupradictis Decretis generalibus Congregationis Epiſcoporum editis anno MDC. cum noviſſimis additionibus, ſeu declara-

„ claratinnibus piæ mem. Benedicti XIII. in Appen-
„ dice Concilii Romani; volumus, ſtatuimus, &
„ & mandamus, quod Cauſæ omnes, tam
„ Civiles, quam Criminales, ad forum Eccleſiaſticum
„ pertinentes, exceptis Privilegiatis, quæ ex eodem
„ Concilio, vel alias juxta Canonicas Sanctiones
„ apud Nos, & Sedem Apoſtolicam tractari poſ-
„ ſunt, aut debent, coram Ordinariis Locorum dum-
„ taxat in prima Inſtantia cognoſcantur, neque a
„ Metropolitanis, Patriarchis, aut Primatibus, aliiſ-
„ que Judicibus Eccleſiaſticis, etiam Noſtris, & Se-
„ dis Apoſtolicæ Nuntiis, vel de latere Legatis,
„ aut Cameræ noſtræ Generali Auditore, & cœte-
„ ris quibuslibet Curiæ noſtræ Judicibus, ad ſe avo-
„ ri, vel aliis committi poſſint; niſi per viam le-
„ gitimæ appellationis, & in caſibus ut ſupra pro-
„ hibitis, ad ipſorum Tribunalia deferantur.

§. 43. „ Appellationes autem non recipiantur,
„ neque inhibitiones vigore illarum concedantur,
„ niſi prius conſtiterit, quod nedum per legitimam
„ Perſonam, & intra legitima tempora vere appel-
„ latum fuerit, ſed etiam quod appellatum fuerit
„ a ſententia deſinitiva, vel habente vim definiti-
„ væ, aut a gravamine, quod per definitivam ſen-
„ tentiam reparari non poſſit; idque per publica
„ documenta, quæ realiter in Actis exhibeantur;
„ Tunc enim, & non antea, Judici, ad quem ap-
„ pellatum fuerit, in Cauſa ſe intromittere, cita-
„ tiones, & inhibitiones concedere liceat; dummo-
„ do tamen concedantur cum inſcriptione tenoris
„ ſententiæ, aut Decreti definitivi, ſeu vim defini-
„ tivæ habentis, vel damnum per definitivam irre-
„ parabile inferentis; Aliæ citationes, inhibitiones,
„ Proceſſus, & inde ſequuta quæcumque, ſint ipſo
„ jure nulla, atque impune ſperni poſſint.

§. 44. „ Quod ſi Appellans aſſerat, ſententiæ,
„ aut Decreti exemplum authenticum, culpa Judi-
„ cis *a quo*, vel Notarii, ſive Actuarii habere non
„ poſſe, tunc ſaltem copiam ſimplicem ſententiæ,
„ ſeu Decreti in Actis producere teneatur, ejuſque
„ tenori in literis inhibitorialibus inſerto adjicien-
„ da erit, prout adjici volumus, & mandamus, in
„ eorum corpore expreſſa conditio: *Quatenus tamen
„ tenor inſertus vere, & in ſubſtantialibus cum Ori-
„ ginali concordet, eodemque Originali præſentes li-
„ teræ ſint in tempore poſteriores, alioquin nullæ,
„ & irritæ cenſeantur*: Et ſi ſecus factum fuerit,
„ inhibitiones aliter conceſſæ nullatenus afficiant, &
„ Notarii, ſive Actuarii, qui illas expediverint,
„ incidant in pœnas ſuperius expreſſas.

§. 45. „ Cum vero a gravamine, quod per de-
„ finitivam reparari nequit, appellatum fuerit, ſi
„ quidem res ſit de carceratione jam ſequuta, de
„ Mandato verbali, non aliter expediri poterunt in-
„ hibitiones vigore appellationis, quam conſtito
„ prius de ipſa carceratione, per depoſitionem ſal-
„ tem duorum Teſtium. Interim tamen Appellans
„ in eodem, quo reperitur, carcere permanebit,
„ donec aliter ſer. ſer. judicatum fuerit. Ubi vero
„ agatur de Cenſuris jam prolatis, vel de commi-
„ natione Carcerationis, Torturæ, aut Cenſurarum,
„ obſervetur omnino diſpoſitio dictorum Decreto-
„ rum Congregationis Epiſcoporum ſub rec. mem.
„ Clemente VIII. juxta additiones, & declaratio-
„ nes piæ mem. Benedicti XIII.

§. 46. „ Ulterius in prædictis cauſis in prima in-
„ ſtantia pendentibus, vel aliis ſuperius expreſſis, in
„ quibus non admittitur appellatio in ſuſpenſivo,
„ Citationes, quæ expediri ſolent coram Cardinali
„ Signaturæ Juſtitiæ Præfecto, vel ad effectum com-
„ parendi, vel pro adeundo eamdem Signaturam,
„ tametſi ab ejus Auditore ſubſcriptas, vim inhi-
„ bendi nullatenus ſortiri poſſe volumus, eaſque
„ ad prædictos alios dumtaxat effectus, comparendi
„ ſcilicet, vel adeundi Signaturam expeditas cenſeri,
„ non autem ad retardandam exequutionem, vel ſu-
„ ſpendendum proceſſum ad ulteriora.

§. 47. „ Denique quoad Cauſas privilegiatas,
„ quæ, ut præfertur, in prima etiam inſtantia apud
„ Nos, & Sedem Apoſtolicam tractari poſſunt, ni-
„ hil ex antiquo mutandum eſſe volumus, ſed Mo-
„ nitoria in illis coram Cameræ noſtræ generali Au-
„ ditore, vel ejus Locumtenentibus, prout hactenus
„ laudabiliter obſervatum eſt, expedienda eſſe, jux-
„ ta præſcriptum Apoſtolicarum Conſtitutionum,
„ & præſertim fel. rec. Pauli V. Prædeceſſoris no-
„ ſtri in Conſtitutione, quæ incipit: *Univerſi*, nec
„ non prædictarum additionum, & declarationum
„ Benedicti XIII. exceptis tamen Monitoriis intimandis
„ ultra Montes, in quibus, ad evitanda ſcandala,
„ & litigantium incommoda, volumus omnino re-
„ novari, & obſervari ſtylum, qui olim in eo Tri-
„ bunali vigebat, ideſt, quod ad ejuſmodi Monito-
„ riorum expeditionem non aliter procedatur, quam
„ oblato prius ipſi Auditori, vel alteri ex ejus Lo-
„ cumtenentibus facti ſpeciem clare, & dilucide
„ continente, & prævio etiam ejuſdem Judicis reſcri-
„ pto, quod Monitorium expediri poſſe, penes
„ Cauſæ Notarium, vel Actuarium diligenter cuſto-
„ diendo. Et ſi aliter, quam ut præfertur, & abſque
„ dicto ſupplici libello, ac ſpeciali Judicis reſcripto,
„ dicta Monitoria ultra Montes intimanda expedita
„ fuerint, Notarius, ſive Actuarius, & Subſtitutus,
„ qui illa expediverit, ipſo facto incidat in pœnas
„ ſuperius expreſſas.

§. 48. „ Omnia, & ſingula hactenus a Nobis
„ diſpoſita, ad rectam Judiciorum methodum reſti-
„ tuendam, eo impenſius ab omnibus exacte cuſto-
„ diri, & obſervari mandamus, quo clarius conſtat,
„ hac noſtra Conſtitutione non novas ferri, ſed an-
„ tiquas inſtaurari leges, provide, ſapienterque in-
„ ſtitutas, & temporum injuria, ac hominum frau-
„ de obſoletas, & novo Pontificiæ auctoritatis præſi-
„ dio communiri ordinem procedendi in cauſis jam-
„ diu præſcriptum Superioribus, & Inferioribus Tri-
„ bunalibus a Sacra Tridentina Synodo, Congrega-
„ tionum Decretis, & Prædeceſſorum noſtrorum Ro-
„ manorum Pontificum Conſtitutionibus, aliiſque
„ Ordinationibus Apoſtolicis. Ideoque ſi ipſi Judi-
„ ces, omni ſemoto, ut par eſt, humanæ cupidi-
„ tatis affectu, præ oculis ſolum habuerint quæ tam
„ maturo, tamquam ſaluberrimo ſunt conſtituta, &
„ ordinata conſilio, facile eorum quilibet agnoſcet,
„ quæ ſui, & quæ alieni Miniſterii partes eſſe de-
„ beant in admittendis, ac reſpective rejiciendis
„ Cauſarum Appellationibus, & Inhibitionibus: At-
„ que ita fiet, ut non ſolum unicuique in ſuo or-
„ dine debita Juriſdictionis, & Auctoritatis præro-
„ gativa ſervetur, ſed etiam, ut extinctis prorſus,
„ ac radicitus avulſis omnium contentionum, & di-
„ ſcordiarum ſeminibus, mutuo charitatis vinculo
„ Tribunalia ſocientur, & inter illa recte agendi di-
„ ſciplina Chriſtiano Populo utilis, & neceſſaria re-
„ ſtituatur.

§. 49. „ Demum, ut exemplo Noſtro, omnes
„ præmiſſorum executioni caute, & pro viribus in-
„ cumbant, &, ut præſertim Notariis, Tabellioni-
„ bus, & eorum Actuariis, & ſubſtitutis omnis con-
„ traveniendi anſa præcidatur, volumus, & expreſſe
„ mandamus, Proceſſus, & Acta Cauſarum in no-
„ ſtra Romana Curia coram quovis Judice penden-
„ tium, ac Inhibitiones, Appellationes, Monitoria,
„ aliaſ-

Digitized by Google

„ aliiſque Citatoriales, & Inhibitoriales literas, quas ab iiſdem Notariis, eorumque ſubſtitutis, ſcientibus, vel inſciis Judicibus, vel alias quomodolibet impoſterum expediri contigerit, ſedulo recognoſci, & examinari per fide dignas Perſonas a Nobis opportune deputandas; quæ ſi deprehenderint eaſdem Inhibitiones contra hujus Conſtitutionis formam, & ad ſubterfugienda Ordinariorum, & Epiſcoporum judicia, quæſito gravaminis colore, fuiſſe perperam conceſſas, & expeditas, in eoſdem Notarios, & ſubſtitutos canonicis pœnis, aliiſque a Nobis ſupra expreſſis ſevere, pro modo culpæ, animadvertant.

§. 50. „ Decernentes has præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempora quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejuſdem Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 51. „ Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ac uſibus, & ſtylis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis præfatis, aliiſque quibuslibet Judicibus, Curiis, Tribunalibus, & Perſonis, etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſſima mentione dignis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 52. „ Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, ſeu earum exempla, ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari, ſicque publicatas, & affixas, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent: ipſarum autem literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem tam in judicio, quam extra illud ubique locorum haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 53. „ Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtri Decreti, Conſtitutionis, declarationis, annullationis, admonitionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

„ Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſecundo, tertio Kalendas Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

P. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Paſſioneus.

Executio literarum Sanctiſſimi D. Benedicti XIII. incipientium AD NOSTRAM AUDIENTIAM PERVENIT &c. pro Fratribus Tertiariis S. P. N. Franciſci de Pœnitentia nuncupatis, circa præcedentiam editarum, facta a Domino Joanne Baptiſta Barni in Regnis Hiſpaniarum Nuncio, & Legato a Latere Sanctiſſimi D. N. BENEDICTI XIV. feliciter regnantis.

NOS Don Juan Baptiſta Barni, por la gracia de Dios, y de la Santa Sede Apoſtolica, Arzobiſpo de Edeſſa, y de nueſtro Santiſſimo Padre, y Señor BENEDICTO, por la Divina Providencia, Papa Decimo Quarto, Nuncio, y Colector General Apoſtolico en eſtos Reynos de Eſpaña, con facultad de Legado a Latere &c. A los Venerables en Chriſto hermanos, Señores Arzobiſpos, y Obiſpos de las Ciudades, Arzobiſpados, y Obiſpados de eſtos miſmos Reynos, a ſus Proviſores, Oficiales, Vicarios Generales, Foraneos, y Pedaneos, y demàs que exerzan juriſdiccion Eccleſiaſtica ordinaria, à los Generales, Vicarios Generales, Provinciales, y Prelados Locales de los Conventos, Monaſterios, Hoſpicios, y Colegios de Regulares, y demàs perſonas à quien lo infraſcripto toca, o tocar puede en qualquier manera, y à cada uno inſolidum; ſalud en Nueſtro Señor Jeſu Chriſto: Hacemos ſaber, que ante Nos ſe preſentò por el Padre Fray Floriano de San Eſtevan, del Orden de San Franciſco de Deſcalzos, y Procurador General de la Provincia de San Joſeph, el Breve, y Peticion del tenor ſiguiente.

BENEDICTVS
EPISCOPUS
Servus Servorum Dei
Ad perpetuam rei memoriam.

„ AD Noſtram Audientiam pervenit, in multis Hiſpaniarum partibus, non ſine magno pietatis detrimento, & populorum ſcandalo, inter Fratres Sæculares Tertii Ordinis Minorum Obſervantium, de Pœnitentia nuncupatos, in propriis ſuis Domibus viventes, ex parte una, & Confraternitates Laicales, ex altera, complures ſubortas fuiſſe lites, & controverſias ſuper præcedentia in proceſſionibus, aliiſque functionibus Eccleſiaſticis, & non ſine injuſtitia contra eóſdem Fratres de Pœnitentia, quædam judicata pro quibuſdam ex dictis Confraternitatibus emanaſſe. Hujuſmodi enim Tertiarii, licet Sæculares, inſtar Regularium habendi ſunt, cum illorum Inſtitutum ſub titulo Tertii Ordinis a Sancto Franciſco fundatum fuerit, atque ab hac Sede Apoſtolica approbatum, pluimiſque gratiis, & privilegiis ornatum, quæ nuper a Nobis ipſis confirmata fuerunt Conſtitutione incipiente: *Paterna Sedis Apoſtolicæ providentia*, Romæ vulgata 4. Idus Decembris anno 1725. Pontificatus Noſtri ſecundo; unde conſequitur, in omnibus functionibus Eccleſiaſticis eumdem Tertium Ordinem, uti talem, quibuſcumque Confraternitatibus Laicalibus præferendum, ubi ſcilicet memorati Tertiarii ſub Cruce propria, vel etiam Fratrum Minorum, ad publicas ſupplicationes, ad ſocianda cadavera defunctorum, aliaſve Eccleſiaſticas functiones ſub proprio habitu per dicti Ordinis Conſtitutiones deſignato proceſſerint. His ergo ita ſe habentibus, præſentium tenore ſtatuimus, & declaramus, ut impoſterum hujuſmodi Tertiarii ſub propria Cruce diſtincti, & ſeparati a quibuſcumque aliis Confraternitatibus Laicalibus, inſtar aliorum Ordinum, & juxta Regionis morem, in qua degere noſcuntur, vel ſub Cruce Fratrum Minorum procedentes, omnibus, & ſingulis Confraternitatibus Laicalibus hujuſmodi, etiam ſpeciali nota dignis, in quibuſcumque Eccleſiaſticis functionibus omnino præcedant, non obſtantibus quibuslibet judicatis, & conſuetudine, etiam immemorabili, in contrarium adductis, vel adducendis. Volumus autem, ut præſentium litterarum tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, vel Commiſſarii Generalium dicti Ordinis Fratrum Minorum, ſive Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo officii ejuſdem Miniſtri, vel Commiſſarii, aut Procuratoris Generalium ejuſdem Ordinis, vel alterius Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem omnino fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

„ Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ Conſtitutionis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

„ Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo, undecimo Kalendas Auguſtas, Pontificatus Noſtri Anno quinto.

P. Cardinalis Pro-Datarius. F. Cardinalis Oliverius. Viſa de Curia. J. Archiepiſcopus Anciranus. Lucas Martinettus. Regiſtrata in Secretaria brevium. Ita eſt, Carolus Franciſcus Oddus, Collegii Civitatis Romæ, & Apoſtolicæ Sedis gratia Notarius infraſcriptus. Loco ✠ Sigilli.

Iluſtriſſimo Señor.

GRegorio Martin de Haro, en nombre del Padre Fray Floriano de San Eſtevan, del Orden de San Franciſco de Deſcalzos, y Procurador General de la Provincia de San Joſeph, ante V. S. I. parezco, y digo, que nueſtro Santiſſimo Padre Benedicto Decimo Tercio, de felice recordacion, expidiò ſu Breve Apoſtolico, como conſta de el, que en debida forma preſento, en que declara, y manda, que los Hermanos ſeglares de la Venerable Orden Tercera de Penitentia de los Conventos de San Franciſco, precedan a qualeſquiera Hermandades, y Confradias Laycales, aunque dignas de eſpecial nota, al modo que las demas Ordenes, en todas las funciones Eccleſiaſticas, aſſi debaxo de la Cruz de dichos Religioſos de la Orden de Nueſtro Padre San Franciſco, come debaxo de ſu propria Cruz; y para que tenga cumplido efecto la mandado por ſu Santidad, ſuplico a V. S. &c. ſe ſirva mandar deſpachar ſu Mandamiento, con inſercion de dicho Breve, para que ſe guarde, y cumpla en todo, y por todo, ſegun, y como en el ſe contiene, y que à los traſlados impreſſos del Mandamiento que ſe expidiere, ſe lea dè la miſma fee, y credito, que à ſu original, por ſer aſſi de juſticia, que pido &c. Haro.

Y aſſi preſentado, y por Nos viſto, mandamos dar, y dimos las preſentes, por las quales, y la authoridad Apoſtolica a Nos concedida, de que en eſta parte uſamos, en quanto a los Señores Arzobiſpos, y Obiſpos, exortamos, y requerimos, y ſiendo neceſſario, mandamos en virtud de ſanta Obediencia, ſo pena del entredicho, è ingreſſo de ſus Igleſias, y de mil ducados de cada uno, applicados para gaſtos de la Reverenda Camara Apoſtolica; y en quanto à los demas contenidos en la Cabeza de ellas, mandamos, en virtud de ſanta obediencia, ſo pena de excomunion mayor Apoſtolica, y de quinientos ducados, aplicados ſegun dicho es, y de privacion de voz activa, y paſſiva, oficios, y otras à nueſtro arbitrio, que ſiendo requeridos con las preſentes, ò qualquiera lo fuere, vean el Breve de ſu Santidad preinſerto, y le guarden, cumplan, y executen, hagan guardar, cumplir, y executar en todo, y por todo, ſegun, y como en el ſe contiene, ſin ir, ni permitir ſe vaya contra ſu forma, y tenor en manera alguna; con apercibimiento, que no lo haciendo, procederemos contra los inobedientes à agravacion, y reagravacion de dichas cenſuras, execucion de penas, y à lo demàs que huviere lugar en Derecho. Y mandamos, que à los traſlados manuſcriptos, ò impreſſos, ſiendo firmados de Don Fernando Grande, Oficial Mayor, y Archiviſta dè nueſtro Tribunal, y ſellados con el Sellò de nueſtras Armas, ſe les dè la miſma fee, y credito que à ſù original. Y aſſimiſmo mandamos, en virtud de ſanta Obediencia, ſo pena de excomunion mayor Apoſtolica latæ ſententiæ, à qualquier Notario, ù

Eſcri-

Eſcrivano, que fuera requerido con las preſentes, las notifique, y de ello dè fee ſin las detener. Dadas en Madrid à nueve dias del Mes de Abril, año de Mil ſetecientos y quarenta y dos.

Azzolinus Cervini Auditor.
Por mandado de ſu Iluſtriſſima Fernando Grande.
Por el Secretario Ipenza.
Por mandato de ſu Iluſtriſſima Fernando Grande.

Statuitur ut Commiſſarii delecti a Provincia Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis pro colligendis Miſſionariis in Hiſpania, ibi diutius, quam par eſt, commorentur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus a Jeſu Frater expreſſe profeſſus, ac Custos, Commiſſarius Miſſionum, & Procurator deputatus Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis, Ordinis Minorum Sancti Franciſci, ſtrictioris Obſervantiæ nuncupatorum, nomine dilectorum etiam filiorum modernorum Miniſtri Provincialis, & Definitorum, ac totius Provinciæ hujuſmodi, quod Provincia præfata, a primæva ſua erectione, converſioni Infidelium, tam in iiſdem, quam in Regno Sinarum, aliiſque adjacentibus Inſulis ſemper intenta fuit, prout de præſenti ad opus hujuſmodi incumbere pergit, quemadmodum eidem ſancto operi manus dedit in Japponia, ubi pro Catholicæ Fidei propagatione viginti tres ejuſdem Provinciæ Alumni, Beati, videlicet, Petrus Baptiſta, & Socii crucibus affixi martyrium conſumarunt, præter plures alios, qui tum in Japponia, tum alibi pro Chriſti nomine ſanguinem fuderunt, quamquam Beatorum, aut Sanctorum albo adhuc conſcripti non reperiantur. Ad hæc itaque opera incumbit præfata Provincia ope Fratrum, qui mittuntur ex Provinciis ſtrictioris Obſervantiæ in Hiſpaniarum Regnis conſiſtentium, quorum Miſſiones, ſi impediantur, vel ultra ſolitum differantur, graviſſimum eidem Provinciæ, & converſioni Infidelium, atque converſorum inſtructioni, & conſervationi præjudicium infertur: deficientibus enim Miniſtris, Evangelii prædicationem, Cathechiſmum, & Sacramentorum adminiſtrationem omittere neceſſe eſt. Quod ſane ne contingat, dicta Provincia, ſexto quoque anno, ab antiquo tempore, Commiſſarium mittit in Hiſpaniam, ut Miſſionarios congreget, & ad eas remotiſſimas Regiones conducat, quem Commiſſarium, regulariter, Cuſtodem pariter creat, ut in Generali Capitulo totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum ſuffragium ferat; eam tamen legem eidem Commiſſario imponit, videlicet, quod *intra biennium* a ſuo in Hiſpaniam adventu, Miſſionarios congregare, & cum eis iter ſuum ſpatio duorum annorum præfatorum, ſive Capitulum Generale hujuſmodi celebretur, ſive non celebretur, arripere debeat. Longe enim minoris momenti res eſt, quod Generale Capitulum prædictum, ad quod tot centena Vocalium concurrunt, abſque uno ex duobus Vocalibus, quos mittit Provincia prædicta, vel etiam abſque illis duobus, celebretur, quam quod retardentur Miſſionarii, & interim converſio Infidelium, & Converſorum profectus, detrimentum, propter defectum, & inopiam Miniſtrorum, patiantur. Id quod cum ſummo dolore dicta Provincia ad præſens experitur; nam Commiſſarius, & ſimul Cuſtos ejuſdem Provinciæ, qui ut Miſſionarios congregaret anno 1735. in Hiſpaniam pervenerat, hiſce Miſſionariis congregatis, intra biennium in Philippinas Inſulas, ſive celebraretur, ſive non celebraretur Capitulum Generale prædictum, iter arripere debebat, cum Capitulum Generale hujuſmodi, quod juxta Ordinis prædicti Apoſtolicas Conſtitutiones celebrari debebat, ad uſque annum 1740. minime celebratum fuiſſet, dictus Commiſſarius, & Cuſtos, ſub prætextu intereſſendi Capitulo prædicto, extortis a tunc exiſtente Superiore, ſeu Commiſſario Generali, contra ſuæ propriæ Provinciæ inſtructiones, & mandata, literis, in Hiſpania permanſit, ac permanet de præſenti, & ſexaginta Miſſionarios ſibi a Provinciis dicti Ordinis Hiſpaniarum conceſſos, qui juxta inſtructiones, & mandata hujuſmodi anno 1738. ad Philippinas Inſulas pervenire debuiſſent, per totum annum 1741. in Hiſpania permanſerunt, & de præſenti ignoratur, an è Gadibus ſolverint. Præterea eadem Provincia graviſſima detrimenta ſentit, & animæ Chriſti Sanguine redemptæ petentes panem doctrinæ, amare plangunt, quod, ob inopiam Miniſtrorum, non ſit qui frangat. Quoniam autem dictus Petrus, qui ad hanc Almam Urbem noſtram, ea de cauſa, miſſus commoratur, præfatis malis remedium afferre deſiderans, humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur dictum Petrum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut de cætero Commiſſarii, qui pro tempore a prædicta Provincia ad Hiſpanias miſſi fuerint pro congregandis Miſſionariis prædictis, iiſdemque conducendis, ad eamdem Provinciam, intra terminum a Definitorio ejuſdem Provinciæ pro tempore aſſignandum, redire, vel iter arripere omnino debeant, ac teneantur, abſque eo, quod emendicatis prætextibus, in Hiſpaniis immorari valeant; neque Superiores Generales inibi exiſtentes, occaſione Capituli Generalis celebrandi, vel alia quacumque de Cauſa, executionem, inſtructionem, & mandata dictæ Provinciæ eoſdem Commiſſarios, Cuſtodes, Pro-Miniſtros, aut Procuratores quomodolibet concernentia impedire, aut retardare poſſint, & valeant, ſed dicti Superiores Generales potius Commiſſarios, Cuſtodes, Pro-Miniſtros, aut Procuratores prædictos opportunis juris, & facti remediis eos cogant, & compellant, ut ea mandata, & inſtructiones adamuſſim adimpleant, & adimpleri curent, ſub privationis officiorum per eos reſpective obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia impoſterum obtinenda, ac vocis activæ, & paſſivæ privationis, & ſuſpenſionis a Divinis, aliiſque arbitrio noſtro, & Miniſtri Generalis pro tempore exiſtentis, imponendis pœnis, eo ipſo, abſque ulla alia declaratione, incurrendis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, præcipimus, & mandamus.

Præterea, ſi contingat prædictos Commiſſarios, ſive Procuratores, Cuſtodes, ſeu Pro-Miniſtros quacumque de Cauſa cogitata, vel non cogitata, voluntaria, vel non voluntaria, in Europa poſt lapſum terminum a Provincia prædicta illis aſſignandum, permanere, etiamſi Capituli Generalis præfati celebratio occurrat, dictos Commiſſarios, Procuratores,

Cuſtodes, ſeu Pro-Miniſtros, uti legitimos Vocales in Capitulo Generali, ut præfertur, celebrando, intereſſendi, & in eo Capitulo a voto, ſive ſuffragio tam activo, quam paſſivo habendo, & ferendo, auctoritate, & tenore præfatis excludimus, & privamus; ſed ut ii, qui Commiſſarii, Procuratores, Cuſtodes, & Pro-Miniſtri poſterius miſſi fuerint ab eadem Provincia, in Capitulo Generali, uti tales, cum voto, & voce prædictis, haberi, & recipi debeant, dicta auctoritate volumus, & declaramus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, quod earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Maii 1742. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Loco ✠ Sigilli.

Pro D. Card. Paſſioneo.

Cajetanus Amatus.

Erigitur Provincia Licienſis Diſcalceatorum ſub titulo Sancti Paſchalis Baylon.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam:

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Cuſtos, & Fratres Cuſtodiæ Sancti Paſchalis Baylon Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, quod Nos alias Provinciam Neapolitanam dicti Ordinis, quæ ex viginti Conventibus compoſita reperiebatur, in unam Provinciam, & in unam Cuſtodiam diviſimus, diſmembravimus, & in perpetuum ſeparavimus, quarum Provinciam quidem ſub invocatione Sancti Petri de Alcantara Neapolitanam, ſeu Terræ Laboris; Cuſtodiam vero ſub invocatione Sancti Paſchalis Baylon Terræ Hydruntinæ, ſeu Licienſis impoſterum appellandam præcepimus, & reſpective ereximus, atque octo Conventus a prædicta antiqua Provincia Neapolitana diviſos, & ſeparatos, novæ Cuſtodiæ Terræ Hydruntinæ, ſeu Licienſis ejuſdem Sancti Paſchalis Baylon, ut præmittitur, per Nos erectæ, univimus, & incorporavimus cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Cuſtodiæ ejuſdem Ordinis, atque etiam ipſa Provincia Neapolitana, ſeu Terræ Laboris, quæ ex duodecim aliis Conventibus compoſita remanſit, de jure, & conſuetudine gaudere ſolent, & eodem prorſus modo, abſque ulla differentia, & ſub iiſdem legibus, & Conſtitutionibus, itaut Cuſtodia Hydruntina, ſeu Licienſis hujuſmodi a Provincia Neapolitana, ſeu Terræ Laboris, ejuſque Superioribus omnino independens, & exempta intelligeretur, ac gubernari per ſuum Cuſtodem Provincialem, & quatuor Definitores, uti cæteræ Cuſtodiæ ejuſdem Ordinis independentes habent, habere deberet, & alias, prout in ſimilis noſtris in ſimili forma Brevis, die vigeſima tertia Menſis Martii motu proprio, & die vigeſima prima Menſis Junii anni 1741. proxime elapſi, deſuper expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, uberius continetur. Quoniam autem literæ noſtræ hujuſmodi debitæ executioni jam demandatæ fuerunt, ipſi Exponentes Cuſtodiam prædictam ex octo Conventibus a Provincia ſupradicta diſmembratis conſtantem, in Provinciam a Nobis erigi plurimum deſiderent; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur dictos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; primum memoratam Cuſtodiam Sancti Paſchalis Baylon Hydruntinam, ſeu Licienſem a Nobis erectam, a Provincia Neapolitana, ut præfertur, ſeparatam, quæ ex ſeptem Conventibus, nempe Sancti Jacobi in Civitate Licii; Sanctæ Mariæ Gratiarum in Terra Quintiani; Sanctæ Mariæ pariter Gratiarum in Terra Galatonæ; Sanctæ Mariæ Conſolationis in Terra Marthani; Sanctæ Mariæ Veteranæ in Terra Caſtellanæ; Sanctiſſimi Crucifixi in Terra Barabitæ; Sancti Paſchalis Baylon in Terra Lizzani; & Conventu Sanctæ Mariæ de Puteo in Terra Capurſi, olim incepto, & ſubinde illius Fabricæ proſequutione inhibita, ab antiqua Provincia Neapolitana Sancti Petri de Alcantara per Nos, ut præfertur, diviſis, & ſeparatis, ac novæ Cuſtodiæ prædictæ Terræ Hydruntinæ, ſeu Licienſis, ſicut præfertur, in quocumque ſtatu, quo tunc reperiebantur, aſſignatis, conſtat, in novam Provinciam Sancti Paſchalis Baylon, Licienſem pariter nuncupandam, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium erigimus, conſtituimus, & deputamus.

Deinde, Provinciæ Sancti Paſchalis Baylon Licienſi ex memorata Cuſtodia ſic erectæ, non ſolum ſupradictos ſeptem Conventus, verum etiam alios quoslibet in futurum pro Provincia hujuſmodi, ſive in Terra Hydruntina, ſive in Terra Barenſi, ſi-

ve in

ve in Calabria, tam citra, quam ultra; ſive in Lucania, vulgo Baſilicata, ſive in Aprutio citeriori, ſive in Aprutio ulteriori, quomodolibet fundandos, & erigendos auctoritate, tenore præfatis aſſignamus, & conſtituimus, itaut eadem nova Provincia Licienſis ſic per præſentes erecta, ſua confinia a Terra Cirignolæ, in Apulia Daunia exiſtente, quæ Provinciæ Neapolitanæ, ſeu Terræ Laboris aſſignata exiſtit, habere debeat, eadem auctoritate volumus, & declaramus.

Tum etiam, eidem novæ Provinciæ Sancti Paſchalis Licienſis, necnon illius pro tempore exiſtentibus Miniſtro Provinciali, Cuſtodi, & Definitoribus, aliiſque Superioribus, Fratribus, & perſonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, honoribus, proprio Sigillo, aliiſque Inſigniis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ, ac Miniſter Provincialis, Cuſtos, & Definitores, aliique Superiores, Fratres, & perſonæ, ac præſertim ipſa Provincia Neapolitana tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia, ac ſub eiſdem legibus per Conſtitutiones dicti Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatas, præſcriptis, uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant reſpective, auctoritate præfata concedimus, & impartimur.

Inſuper & nova Provincia Licienſis Sancti Paſchalis hujuſmodi ſic erecta ſemper impoſterum per ſuum Miniſtrum Provincialem, Cuſtodem, & quatuor Definitores, juxta Statuta regularia dicti Ordinis in Capitulo Provinciali intra præſcriptum tempus celebrando, gubernetur, & gubernari debeat, auctoritate, & tenore præſentis volumus, præcipimus, & declaramus.

Præterea, dilecto filio Cajetano a Laurino, Miniſtro Generali Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia committimus, & mandamus, ut pro hac prima vice dumtaxat, Miniſtrum Provincialem, Cuſtodem, & quatuor Definitores novæ Provinciæ, qui in officiis hujuſmodi per triennium, juxta Regularia inſtituta prædicta, durent, conſtituat.

Denique volumus, præcipimus, & mandamus, ut quantitas illa lanæ, quæ a chariſſimo in Chriſto Filio noſtro Carolo utriuſque Siciliæ, & Hieruſalem Rege, illuſtris Regia liberalitate eidem Provinciæ Neapolitanæ dari ſolet, ea lanæ quantitas in duas æquales partes inter utramq. Provinciam impoſterum dividatur, & Miniſter Provincialis Provinciæ Neapolitanæ prædictæ unum Fratrem lanificii arte peritum, & unum telarium ad opus textrinum lanificii hujuſmodi neceſſarium, per triennium, & ultra, quatenus opus fuerit, donec Fratres novæ Provinciæ Hydruntinæ, ſeu Licienſis lanificii hujuſmodi artem perfecte calluerint, ad eamdem Provinciam Hydruntinam, ſeu Licienſam mittere; quemadmodum etiam iiſdem Fratribus interea temporis veſtiaria ſuppeditare (parte propterea ejuſdem lanæ quantitatis ad dictam Provinciam Hydruntinam, ſeu Licienſem mittendæ in Civitate Neapoli per dictum temporis ſpatium relicta) omnino teneatur.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, Provinciæ, & Cuſtodiæ hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima octava Junii 1742. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

D. Card. Paſſioneus.

CUm in Cœnobio Sanctæ Mariæ Majoris Tiburis die 5. Auguſti 1742. ex hac vita migraſſet A. R. P. Joannes Jacobus de Vallico, qui in Comitiis Generalibus Valliſoletanis ad officium Procuratoris Generalis Ordinis fuerat aſſumptus, Miniſter Generalis volens, juxta diſpoſitionem ſan. mem. Clementis XII. illius loco ſufficere unum ex tribus, qui in caſu vacantiæ ad id munus in laudatis Comitiis fuerant nominati, inſtituit propterea A. R. P. Benedictum Mariam de Florentia per ſuas Literas Patentes, quæ cum primæ extiterint in hoc genere, opportunum judicavi illas referre, ſuntque ejuſmodi.

F. CAJETANUS DE LAURINO

Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu Matriten. pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus, & in Domino Servus.

Dilecto Nobis in Chriſto Reverendo Patri Fratri Benedicto Mariæ a Florentia, Noſtræ Obſervantis Provinciæ Tuſciæ Lectori Jubilato, & ex-Commiſſario Terræ Sanctæ, Salutem, & Seraphicam Benedictionem.

INter maximas muneris Noſtri ſolicitudines, in id potiſſimum tenemur incumbere, ut pro gravioribus negotiis obeundis, eos Ordinis Noſtri deſtinemus Alumnos, quos pietate, diſcretione, ac doctrina conſpicuos eſſe noverimus. Cum igitur ad pertractanda in Romana Curia Religionis Noſtræ negotia Procurator Generalis ſit deputandus, qui eſto ſit in Capitulo Generali eligendos, juxta tamen diſpoſitionem Brevis S. M. Clementis XII. quod, ſcilicet, una ſimul cum ipſo ſint alii tres Patres nominandi, quorum alter, in defectu Procuratoris electi, arbitrio Miniſtri Generalis ſufficiatur; Cumque in nupero Generali Capitulo Vallis-Oletano de anno 1740. ad tale munus fuerit aſſumptus A. R. P. Joan-

nes Jacobus de Vallico, qui jam demum fato ceſſit, Te, qui unus ex tribus ad hoc nominatis exiſtis, de cujus vitæ integritate, prudentia, zelo, & ad hujuſmodi onus ferendum idoneitate, Nos ſimus certiores effecti, vigore præſentium in Romana Curia Noſtrum Generalem Procuratorem loco ſupradicti Patris de Vallico inſtituimus, ac deputamus, cum facultate comparendi coram quovis Tribunali, tam Eccleſiaſtico, quam Sæculari, pro conſervandis Ordinis Privilegiis, & Indultis, cœteraque omnia præſtandi, quæ conſimiles Procuratores Generales ad Apoſtolicarum, Noſtrarumque Conſtitutionum præſcriptum peragere conſuevere, cum omnibus, & ſingulis exemptionibus, immunitatibus, & gratiis iiſdem Procuratoribus de jure, vel conſuetudine congruentibus; præcipientes omnibus Noſtræ juriſdictioni ſubjectis in virtute ſanctæ obedientiæ, nec non ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, ut Te ſic a Nobis inſtitutum, & deputatum recipiant, recognoſcant, & revereantur. Vale.

Datum Neapoli ex Noſtro Conventu Sancti Didaci die 21. Auguſti 1742.

F. Cajetanus de Laurino
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Rmi in Chriſto Patris
Fr. Gregorius a Turri
Secr. Gen. Ordinis.

Literæ Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis convocatoriæ ad Congregationem Generalem intermediam habendam Barcinone anno 1743.

FR. CAJETANUS A LAURINO

Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, & Servus &c.

Univerſis in Chriſto Jeſu dilectiſſimis Fratribus, ac Sororibus, tam Superioribus, quam ſubditis Noſtræ Obedientiæ in tota Familia Ultramontana concreditis, Spiritum Domini, Sanctam ejus operationem, Pacem, & Charitatem, Salutem, & vitam æternam.

Congregationem Generalem intermediam iſtius Noſtræ Ultramontanæ Familiæ poſt triennii ab ultimo Capitulo Generali decurſum in proximo imminentem, ac in Vigilia Pentecoſtes anni 1743. die prima Junii in Hiſpania, & in Noſtro Conventu Sancti Patris Noſtri Franciſci Barchinonenſi, ad tenorem Apoſtolicarum, & Generalium Noſtri Ordinis Conſtitutionum, aſpirante Patre luminum, ſub Noſtra aſſiſtentia, & Præſidentia, vel etiam Delegati Noſtri, quando legitimo impedimento detenti ſimus, celebrandam, Vobis omnibus per præſentes notam facimus, & prout Paſtoralis Noſtri Officii cura exigit, indicimus, & publicamus, atque ad ejus canonicam, & legitimam celebrationem, ac electionem præſertim Commiſſarii Generalis, & juxta percelebrem Unionis Bullam, harum ſerie, & ad præſcriptum Statuti Generalis Romani de anno 1676. convocamus Patres omnes, quibus jus eſt in ipſa Generali Congregatione ſuffragium ferre, videlicet Reverendiſſimum Patrem Fratrem Joannem de Bermejo ex-Miniſtrum Generalem, Reverendiſſimum Patrem Commiſſarium Generalem Familiæ, Reverendiſſimum Patrem Commiſſarium Generalem Indiarum, RR. Adm. PP. Commiſſarium Generalem Romanæ Curiæ, Generalem Procuratorem Diſcalceatorum, & Recollectorum, Definitores Generales Ordinis, & Nationum Hiſpanicæ, Gallicæ, & Germano-Belgicæ, tam primi, quam Tertii Ordinis, Obſervantes, Excalceatos, atque etiam Recollectos; Præcipientes omnibus, & ſingulis per ſanctam obedientiam, & ſub pœnis in Noſtris Conſtitutionibus Generalibus contentis, quatenus opportuno tempore ad diem præfixam, Vigiliam nempe Aſcenſionis Domini, die vigeſima ſecunda Menſis Maii ejuſdem ſequentis anni 1743. in præfato Noſtro Conventu Barchinonenſi perſonaliter compareant, niſi vera, & realis cauſa teſtimoniis fide dignis roborata, & a Definitorii Patribus approbanda, hujuſmodi acceſſum excuſet, impediatque.

Vocalibus præterea hujuſmodi ſtricte mandamus, ſub pœnis arbitrio Noſtro infligendis, ut non niſi unicum dumtaxat ſocium eorum quiſque ſecum ducat; & ſi expenſæ aliquæ in itinere ex neceſſitate faciendæ ſint, Tertiarium etiam deferre poſſint, qui Sindici Apoſtolici vices gerat, & ipſius nomine expenſas prædictas inevitabiles faciat; ſupradictoſque omnes in Domino monemus, & pro muneris Noſtri debito hortamur, ut euntes, & redeuntes cum exemplari modeſtia, religioſa compoſitione, & gravitate ſe gerant, ſicut decet S. P. N. Filios, ſanctæ humilitatis, altiſſimæque paupertatis profeſſores. Præcipientes inſuper ſub pœna Apoſtaſiæ ipſo facto incurrenda, aliiſque arbitrariis, ne præter Patres ſupradictos cum ſuis Sociis, & eos, quibus a Nobis, aut Delegato Noſtro conceſſa fuerit licentia ſpecialis, nullus ſub quovis prætexto, aut quæſito colore, ad præfatam Generalem Congregationem accedere, aut ad hunc effectum e propria Provincia exire audeat, vel præſumat; Miniſtris autem Provincialibus, & Cuſtodibus injungimus, ut, ſi quid dignum, aut commendabile, vel etiam neceſſario providendum, aut reſolvendum cognoverint in propriis reſpective Provinciis, aut Cuſtodiis, illud Definitoribus ſuæ Nationis commendent, vel ad Generalem Congregationem tranſmittant.

Denique, ut a D. O. M. bonorum omnium largitore actionum Noſtrarum directionem, & felicem agendorum ſucceſſum impetrare valeamus, his Noſtris Encyclicis Literis acceptis, ac in ſingulis Provinciis præfatæ Ultramontanæ Familiæ, earumque Communitatibus ſolemniter promulgatis, preces ad Deum fervide, & inceſſanter fundantur, & a Paſchate Reſurrectionis Domini ſupradicti anni, uſque ad diem electionis faciendæ, qualibet quinta feria ſolemni feſto non impedita, in ſingulis Conventibus decantetur Miſſa de Spiritu Sancto, ac de eodem in Miſſis privatis a Sacerdotibus Collecta recitetur; In Choro poſt Matutinum, Veſperas, & Miſſam Conventualem, ſeu majorem, dicatur Hymnus *Veni Creator Spiritus* cum Antiphonis, & Orationibus de Spiritu Sancto, de Immaculata Conceptione Beatæ Mariæ Virginis, & de Sancto Patre Noſtro Franciſco. Ab Aſcenſione autem Domini, uſque ad prædictum Pentecoſtes feſtum excluſive, per Eccleſias, & Clauſtra ſolemnes fiant Proceſſiones, in quibus Litaniæ Sanctorum cum Precibus, & Orationibus decantentur; in ipſaque Vigilia Pentecoſtes Religioſi omnes peccata ſua devote confiteantur, quos Patres Confeſſa-

rii

Digitized by Google

rii auctoritate Noſtra lpſis per præſentes conceſſa, ab omnibus Caſibus, & Cenſuris Nobis reſervatis abſolvere valeant; Sacerdotes celebrent, & alii Sacroſanctam Synaxim devotè ſumant; ſummo mane ſacrum etiam de Spiritu Sancto ſolemniter decantetur, fiatque Proceſſio, ut ſupra. In quibus omnibus Religioſi ſinguli ad Deum pias preces effundere curent pro incolumitate Sanctiſſimi D. Noſtri BENEDICTI PAPÆ XIV. S. R. E. exaltatione, hæreſum extirpatione, & Chriſtianorum Principum pace; memoreſque ſint Eminentiſſimi Domini Cardinalis de Aquaviva, totius Ordinis Noſtri Protectoris vigilantiſſimi, & illorum inſuper, quibus Nos, & Noſtra Religio patrocinii, munificentiæ, & beneficii jure adſtringimur; ſummam item, atque infinitam bonitatem enixe, & devote exorantes, ut quæ agenda ſunt, ad ſui laudem, & honorem, ad Noſtri Ordinis incrementum, animarum ſalutem, totius Eccleſiæ ſuæ Sanctæ utilitatem, & profectum cedant, ut ea præveniendo aſpiret, & adjuvando proſequatur. Cœterum valere omnes, & in timore Domini permanere vos cupimus, & verba Sancti Patris Noſtri Franciſci uſurpantes, precamur, ut Patris Vos adjuvet Potentia; Filii Vos dirigat Sapientia; & Spiritus Sancti Vos foveat clementia. Amen.

Datum Neapoli ex Noſtro Conventu Sancti Didaci die 17. Septembris anni 1742.

F. Cajetanus a Laurino
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato ſuæ P. Rmæ
F. Joannes de Quevedo
Secr. Gen. Ordinis.

CONductor Vectigalium Civitatis Fani in Piceno inique præſumens Religioſos Obſervantes ad publica Vectigalia ſolvenda teneri, juſſit ſatellitibus, ut eorumdem Fratrum grani molituras, quas in via deprehendiſſent, ſurriperent, atque auferrent. Satellites paruere mandatis, & quidem tanta audacia, ac violentia, ut in Fratres, qui aderant, quique Benefactorum eleemoſynas viriliter, ac modeſte tueri conabantur, arma moverint, turpiſſimiſque verbis illos exceperint. Juſtæ proinde Noſtræ querelæ ad Judicem Privilegiorum Ordinis Conſervatorem delatæ ſunt, qui cum Proceſſum inire vellet, Conductor prædictus ad Auditorem Signaturæ Juſtitiæ appellavit, ut cauſſam ad Gubernatorem Fani ſpectare decerneret. Auditor tamen utriuſque Partis rationibus perpenſis, decrevit, ut ſequitur, ſub die 10. Decembris 1742.

Prævia circumſcriptione omnium, & ſingulorum actorum, declaravit cauſam ſuper prætenſo exemptione a ſolutione Vectigalium macinati ſpectare ad Sacram Congregationem Immunitatis: quo vero ad violentas manus injectas in Religioſos, declaravit cauſam ſpectare, per modum compoſitionis tantum, ad Judicem Conſervatorialem Privilegiorum, & amplius.

QUam ſententiam ſub die 12. Januarii 1743. confirmavit etiam Eminentiſſimus Præfectus, præſertim quoad ſecundam partem, in qua erat aliquid difficultatis. Conductor iterum appellavit ad Auditorem Sanctiſſimi, qui ſub die 9. Februarii ejuſdem anni ita pronunciavit: *Prævia repoſitione a quocumque prætenſo judiciali Decreto facto ab Auditore Signaturæ Juſtitiæ, & ab Eminentiſſimo Præfecto, declaravit cauſam ſpectare in prima inſtantia ad Reverendiſſimum Epiſcopum Fanen. tanquam Judicem ordinarium.*

Exinde deducant Judices Conſervatores quanta nunc polleant auctoritate in judicandis Fratrum controverſiis, in quibus Fratres ipſi ſunt *Actores*, & non *Rei*, etiamſi de manifeſtis agatur injuriis, & violentiis, ne ſe implicent inutilibus, & diſpendioſis diſceptationibus.

Collegium Miſſionariorum PP. Obſervantium de Eſtornalbou Diœceſis Tarraconenſis confirmatur, & in priſtinum ſtatum reſtituitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

QUæcumque a Sede Apoſtolica ad promovendam, procurandamque Chriſtifidelium ſalutem providentiſſime olim ſancita, & decreta, interdum Romanus Pontifex de animarum ſalute ſollicitus, ſenſim aliquos abuſus in præſcriptis ordinationibus, ſtatutiſque obſervandis, propter aſſiduas temporum vices, invectos animadvertens, pro ſui paſtoralis officii munere, abuſibus opportune correctis, aliter ſancire, & decernere cogitur. Nuper pro parte dilectorum filiorum Guardiani, Diſcretorum, & Miſſionariorum Collegii, ſeu Seminarii Sancti Michaelis de Eſtornalbou, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Diœceſis Tarraconenſis, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitæ expoſitum fuit, quod alias idem Collegium, ſeu Seminarium, inſtitutum, erectumque fuerat, juxta formam quarumdam rec. memor. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis xxviii. Junii, & xv. Octobris reſpective diebus anni 1686. expeditarum literarum, & juxta Decretum ejuſdem Congregationis die 16. Novembris 1688. editum, quod ſane Decretum die 24. Januarii 1724. latum, denuo confirmatum extitit. Per hujuſmodi vero Decretum declarabatur, Collegia, ſeu Seminaria Miſſionariorum, ſive inter Chriſtifideles, ſive in partibus Infidelium ubicumque fundata, juriſdictioni pro tempore exiſtentis Miniſtri Generalis dicti Ordinis immediate ſubjecta eſſe. Hac itaque ratione Collegium, ſive Seminarium hujuſmodi in perfecta regularis diſciplinæ obſervantia diu permanſit, & tum ob numerum Miſſionariorum, tum etiam ob uberrimos Miſſionum fructus auctum, amplificatumque fuit. Ab anno vero 1728. uſque ad præſens, cum ex praxi quarumdam literarum felic. rec. cord. Benedicti Papæ XIII. itidem Prædeceſſoris noſtri, quoque in ſimili forma Brevis die 16. Septembris 1727. expeditarum, per quas Seminaria, & Collegia Miſſionariorum dicti Ordinis in Provinciis Hiſpaniæ, ſub Dominio chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici exiſtentis, erecta, aliquibus tamen exceptis, ſub obedientia, & regimine pro tempore exiſtentium Miniſtrorum Provincialium poſita fuerunt, & alias, prout in ejuſdem Benedicti, & memorati Innocentii Prædeceſſorum literis, ac dictæ Congregationis Decretis, quorum, & quarum tenores præſentibus pro expreſſis habere volumus, uberius dicitur contineri, oriri cœpiſſent nonnullæ perturbationes, quæ non parum Exponentium præfatorum quietem, pacemque avocarunt, iidem

Expo-

Digitized by Google

Exponentes ab omnimoda ſubjectione Collegii, ſeu Seminarii prædicti Miniſtro Provinciali hujuſmodi, vigore dictarum literarum Benedicti Prædeceſſoris facta, ad evitandas, dirimendaſque perturbationes præfatas, eximi plurimum deſiderantes, ad eamdem Cardinalium Congregationem recurſum habuerunt. Quæ quidem Congregatio, omnibus mature perpenſis, edidit Decretum tenoris ſequentis, videlicet;

D E C R E T U M

Sacræ Congregationis Generalis

DE PROPAGANDA FIDE

Habitæ die 15. Januarii 1743.

REferente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. D. Cardinali Caraffa, expoſitæ fuerunt preces PP. Guardiani, Diſcretorum, & Miſſionariorum Collegii, ſeu Seminarii Sancti Michaelis de Iſtornalbou, Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia in Diœceſi Tarraconen. videlicet, quod, cum idem Collegium, ſeu Seminarium inſtitutum, & erectum fuiſſet juxta formam Brevium Ven. Servi Dei Innocentii Papæ XI. dat. die 18. Junii, & 16. Octobris anni 1686. & juxta Decretum hujus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide editum ſub die 16. Novembris 1638. quod deinde confirmatum extitit vigore alterius Decreti lati die 24. Januarii anni 1724. per quod declaratum fuit Collegia Miſſionariorum eſſe immediate ſubjecta Superiori Generali, ſive ſint fundata inter Chriſtifideles, ſive in partibus Infidelium, & ubicumque; diu in perfecta regularis diſciplinæ obſervantia permanſit, & plurimum auctum, & amplificatum fuit, tum numero Miſſionariorum, tum etiam uberrimis Miſſionum fructibus.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ab anno 1728. uſque in præſens, non modicæ exortæ fuerint perturbationes, quæ non parum Religioſorum quietem, pacemque averterunt, eorumque animos a ferventi, & aſſiduo Miſſionum exercitio avocarunt, & praxi cujuſdam Brevis ſan. mem. Benedicti PP. XIII. ſub datum 16. Septembris 1728. cujus vigore, ad preces P. Joannis de Soto tunc Miniſtri Generalis Ordinis, Seminaria, & Collegia erecta in Provinciis Hiſpaniæ ſub Dominio Regis Catholici, aliquibus tamen exceptis, poſita fuerunt ſub obedientia, & regimine Miniſtrorum Provincialium, prout latius in Oratorum precibus habetur; Ea propter ſuppliciter exorarunt, ut ad priſtinam obſervantiam præfatum Collegium, ſeu Seminarium de Eſtornalbou, ad formam memoratorum Brevium Innocentii XI. reduceretur. Matura igitur indagine perpenſis rationibus per Oratores fuſe deductis, ac prævia informatione, & voto Patris Joannis Franciſci Yduri Commiſſarii Generalis Curiæ pro Ultramontana Familia, Eminentiſſimi Patres unanimiter decreverunt, Collegium, de quo agitur, in priſtinum ſtatum eſſe reſtituendum, ad formam Brevis Venerab. Servi Dei Innocentii XI. non obſtante Brevi ſan. mem. Benedicti XIII. ſi Sanctiſſimo placuerit. Quam ſane Congregationis ſententiam per R. P. D. Philippum de Montibus Secretarium relatam Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO divina Providentia PAPÆ XIV. in audientia habita die xxi. ejuſdem menſis Januarii, Sanctitas Sua plene approbavit, & Breve deſuper opportunum expediri mandavit.

Datum Romæ ex Ædibus ejuſdem Sacræ Congregationis, die 11. Martii anno, quo ſupra.

Vinc. Card. Petra Præf.

Loco ✠ Sigilli.

Philippus de Montibus
Secretarius.

Quoniam autem, ſicut Exponentes præfati Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere cupiunt: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tamen conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præfato Benedicti Prædeceſſoris, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis, Provinciæ, Conventus, ſeu Collegii hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Martii 1743. Pontificatus noſtri anno tertio;

Pro D. Card. Paſſioneo.
Cajetanus Amatus.

INdicta per Miniſtrum Generalem, ut ſupra vidimus, Congregatione Generali intermedia Barcinone habenda hoc eodem anno, illa ob bellorum cauſas cogi non potuit, obtinuitque Reverendiſſimus Pater Joannes *de la Torre* Breve Apoſtolicum, quo ad aliud triennium, & uſque ad Capitulum Generale in Officio Commiſſarii Generalis Familiæ Ultramontanæ confirmatur, eſtque ut ſequitur.

BE-

Digitized by Google

BENEDICTUS PP. XIV.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

RElîgionis Zelus &c. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit Chariſſimus in Chriſto filius noſter Phillippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, quod cum Congregatio Generalis in Familia Ultramontana Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, pro electione alterius Commiſſarii, juxta literas Apoſtolicas, & Ordinis prædicti Conſtitutiones auctoritate Apoſtolica confirmatas, forſan jam indicta fuerit; dilectus vero Philippus Rex conſiderans, propter præſentium temporum calamitates, & motus bellicos ubique urgentes, quod Vocalibus, qui Congregationi hujuſmodi intereſſe debent, valde difficilis redditur acceſſus, tempuſque determinationis ejuſdem Commiſſarii imminere; ac proinde ipſe Philippus Rex, Te, qui, ut ipſe aſſerit, Frater expreſſe profeſſus Ordinis prædicti exiſtis, & idem officium, alias tibi canonice demandatum, adhuc exercere pergis, in dicto officio ex animi ſententia dilectorum filiorum Joannis Bermejo, Ex-Miniſtri Generalis, & Matthiæ de Velaſco Commiſſarii Generalis Indiarum, ac omnium Provinciarum iſtarum partium a Nobis confirmari plurimum deſiderat.

Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & , ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Philippi Regis votis in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, teque ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis; ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, te in præfati Commiſſarii officio ad triennium, & uſque ad proxime venturum Capitulum Generale Ordinis hujuſmodi, cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, Tibique idem Commiſſarii officium ad triennium, a die, quo Congregatio Generalis hujuſmodi habenda foret, computandum, prorogamus, extendimus, & ampliamus.

Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrio noſtro imponendis pœnis, omnibus, & ſingulis Ordinis prædicti Superioribus, Fratribus, & perſonis, cæteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut te in Commiſſarii hujuſmodi officio, illiuſque libero exercitio, juxta tenorem præſentium, continuare ſinant, & faciant, tibique in omnibus idem officium concernentibus, pareant, obediant, faveantque, & aſſiſtant reſpective; ac decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis, per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die tertia Aprilis 1743. Pontificatus Noſtri anno tertio.

Loco ✠ Sigilli.

D. Card. Paſſioneus.

Confirmatur Decretum Sacræ Congregationis ſuper libera facultate Provinciarum Indiarum conſtituendi Procuratores in quocumque loco pro earumdem negotiis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Joannetius de Molina, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Ultramontanæ Familiæ, quod alias excitata lite coram dilecto pariter filio Joanne Bermejo, tunc temporis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Miniſtro Generali, ac Indiarum Occidentalium Commiſſario Generali in Oppido Matriti, Toletanæ Diœceſis, tunc commorante, inter dilectum itidem filium Bernardinum a Sancta Maria, Procuratorem in Regio Conventu Sancti Ægidii Oppidi prædicti, & Provinciarum Sancti Gregorii Inſularum Philippinarum, & Sancti Didaci Mexicani Ordinis Diſcalceatorum hujuſmodi ex una, & dilectum etiam filium Joſephum Torrubia memoratæ Provinciæ Sancti Gregorii tunc temporis Cuſtodem, & Procuratorem ex altera partibus, ſuper uſu mandatorum Procuræ ſuæ reſpectivæ procurationis, aliiſque dubiis in infradicenda Congregatione ſubinde propoſitis. Die 15. Februarii 1739. dictus Joannes Miniſter, & Commiſſarius Generalis ſententiam ad favorem memorati Joſephi protulit, ac in eadem ſententia, præter dubia controverſa, alia quoque mandata, & decreta, non ſolum municipalibus ſtatutis eorumdem Fratrum Diſcalceatorum, quibus ii, ad præſcriptum plurimarum Conſtitutionum Apoſtolicarum regi, & gubernari debent, verum etiam quibuſdam felic. record. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri, in ſimili forma Brevis, die 22. Decembris 1642. quarum initium eſt: *Alias pro felic. &c.* expeditis literis, contraria, atque oppoſita adjecit: ea propter dictus Bernardus appellationem a ſententia, & decretis hujuſmodi ad Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum interpoſuit, quæ quidem Congregatio Cardinalium actorum traſmiſſionem ordinavit, quam

quidem

Digitized by Google

quidem tranſmiſſionem dictus Joſephus, auctoritate Regii Conſilii Indiarum impedire conatus fuit, e contra Conſiliarii hujuſmodi, quippe qui non ſolum doctrina, ſed pietate, & Religionis zelo præditi, præſcriptum ab eadem Congregatione Cardinalium debitæ executioni demandari juſſerunt; imo dilecto itidem filio Petro a Jeſu, Fratri expreſſe profeſſo, ac Provinciæ Sancti Gregorii hujuſmodi Cuſtodi, nec non dictæ, & alterius Sancti Didaci Provinciarum Procuratori deputato, Regias commendatitias pro petenda Alma Urbe noſtra, & cauſæ hujuſmodi in his, quæ ad prædictas Provincias ſpectabant, definitione coram dicta Congregatione Cardinalium urgenda, concesserunt; demum propoſitis in ejuſmodi Congregatione Cardinalium nonnullis dubiis, eadem Congregatio édidit Decretum tenoris ſequentis, videlicet:

In cauſa Indiarum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum, vertente inter Patres Diſcalceatos Inſularum Philippinarum, & Mexici ex una, & Patrem Commiſſarium Generalem Curiæ Hiſpanum ex altera partibus, propoſita fuerunt infraſcripta dubia.

Primo; An liceat Provinciis Indiarum conſtituere Procuratores ſibi beneviſos pro earum negotiis in quocumque loco, ſine licentia, conſenſu, aut conſilio Patris Commiſſarii Generalis Indiarum, in caſu &c?

Secundo: An Procuratores ut ſupra conſtituti, vel conſtituendi, præter literas obedientiales, & mandatum Procuræ, teneantur quoque oſtendere eidem Commiſſario Generali inſtructiones ſecretas, & ſingula negocia ſibi per Provincias commiſſa, & propterea an ſententia dicti Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis Indiarum in hac parte ſit confirmanda, vel infirmanda in caſu &c?

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum Sanctæ Ro-
„ manæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſulta-
„ tionibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita,
„ referente Eminentiſſimo Firrao Præfecto, ac Po-
„ nente, re mature perpenſa, cenſuit reſponden-
„ dum, prout reſpondit, nempe: ad primum *affirma-*
„ *tive*: quoad ſecundum *negative*, & propterea *ſen-*
„ *tentiam Patris Commiſſarii Generalis eſſe infirman-*
„ *dam*. Romæ 27. Maii 1742.

J. Cardinalis Firrao.

Loco ✠ Sigilli.

C. Arch. Damiat. Secr.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Petrus Joannetius Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem Petro Joannetio, ac Petro Cuſtodi, nec non Provinciis præfatis gratiam facere volentes, dictorumque Petri Joannetii Procuratoris Generalis, & Petri Cuſtodis ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis, ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen ſemper in præmiſſis, auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium.

Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sedis Apoſtolicæ Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Julii 1743. Pontificatus noſtri anno tertio.

Dominicus Card. Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Confirmantur literæ Apoſtolicæ Clementis XI. de Viſitatoribus Provinciarum Diſcalceatorum in Braſilia.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, conſtituti, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris pro felici, proſperoque Religioſorum Ordinum in Eccleſia Dei pie, Sancteque inſtitutorum, ac uberes bonorum operum fructus, adſpirante ſuperni favoris auxilio, proferre jugiter ſatagentium regimine, & gubernio provide, prudenterque diſpoſita, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque illibata ſerventur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio libenter roboramus, ac alias deſuper diſponimus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ſalubriter in Domino expedire arbitramur. Alias ſiquidem a fel. record. Clemente Papa XI. Prædeceſſore noſtro emanarunt quædam in ſimili forma Brevis literæ tenoris ſequentis, videlicet: CLEMENS PAPA XI. *Ad futuram rei memoriam*. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Plagis &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Septembris 1717. &c. *Ut ſupra Part. I. pag. 562. A.*

Cum autem, ſicut dilectus Filius Paulus a Nativitate, Frater expreſſe profeſſus, ac Cuſtos, nec non Procurator Generalis Provinciæ ſub invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Fluminis Januarii in Braſilia, Ordinis Minorum Sancti

Digitized by Google

ci Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, quod Miniſtri Generales, ſeu Commiſſarii Generales pro tempore exiſtentes, dictam nominationem non ſemper attendentes, Commiſſarium, & Viſitatorem prædictum ex aliis Provinciis eligunt ex cujus electione non paucæ perturbationes in eadem Provincia evenire ſolent, ac proinde dictus Paulus Cuſtos, & Procurator hiſce incommodis opportunis rationibus occurrere, ſibique in præmiſſis opportune provideri, &, ut infra, indulgeri ſummopere deſiderat. Nos igitur ipſum Paulum Cuſtodem, & Procuratorem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Clementis Prædeceſſoris literas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, ac, quatenus opus ſit, innovamus; illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Inſuper, ſi contingat in Miniſtrum Provincialem ſupradictæ Provinciæ electum eſſe Europæum, tunc pro Commiſſario Viſitatore eligatur, ſeu deputetur unus ex Braſilia; ſi autem Miniſter Provincialis fuerit ex Braſilia tunc in Commiſſarium Viſitatorem conſtituatur unus ex Europa; eaque nominatio ſic a prædicta Provincia peracta, ad Miniſtros Generales, ſeu Commiſſarios Generales pro tempore exiſtentes remitti debeat, qui prædictam methodum invertere minime poſſint, & multo minus, ad evitanda quamplurima incommoda, & maximas, graviſſimaſque expenſas, ex deputatione Commiſſariorum Viſitatorum alterius Provinciæ provenientes, neceſſarias; Commiſſarios Viſitatores ex aliis Provinciis mittere, & nominare debeant, auctoritate, & tenore præſentis volumus, præcipimus, & mandamus, & quatenus Miniſtri Generales, ſeu Commiſſarii Generales pro tempore exiſtentes in Commiſſarium Viſitatorem aliquem ex aliena Provincia Fratrem elegerint, & deputaverint, ſi dictæ Provinciæ pro tempore pariter exiſtentes Miniſtri Provinciales, & Definitores Provinciales, aliique dictæ Provinciæ Fratres, Viſitatores hujuſmodi recipi, & admitti recuſaverint, nullam inobedientiæ pœnam incurrant, ſeu incurriſſe dici, vel cenſeri poſſint, dicta auctoritate decernimus, & declaramus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & adimpleri. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & hujus Sanctæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ idem Clemens Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem

Lorenzl. Seraph. *

ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Auguſti 1743. Pontificatus noſtri anno tertio.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

Statuitur, ut ad minus quatuor vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadrageſimæ temporibus, commendentur fidelium pietati Loca Terræ Sanctæ in Sacris Concionibus, vel aliis Eccleſiaſticis functionibus ubique locorum fieri conſuetis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EManarunt nuper a Nobis quædam literæ in ſimili forma Brevis expeditæ tenoris ſequentis, videlicet — *BENEDICTUS PP. XIV. Ad futuram rei memoriam. Salvatoris, & Domini Noſtri JESU CHRISTI &c.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20. Januarii MDCCXLI. Vide ſupra Par. II. pag. 247. A.

Cum autem, ſicut dilecti filii moderni Procurator, & Commiſſarius Generalis Terræ Sanctæ hujuſmodi, Nobis nuper exponi fecerunt, licet neceſſitates Terræ Sanctæ prædictæ propoſitæ, & commendatæ ſint, nihilominus Eleemoſinæ pluribus abhinc Annis, ob præſentium temporum calamitates, ita tenues ſint, ut Exponentes prædicti neceſſitatibus hujuſmodi præſto eſſe nequeant, ac propterea opportune ſibi in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra, indulgeri ſummopere deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, nec non omnibus, & ſingulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum Regularium Generalibus per præſentes committimus, & mandamus, *ut ad minus quatuor vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadrageſimæ Temporibus*, tam per verbi Dei Prædicatores in ſuis Sacris Concionibus, quam in quibuſvis aliis actionibus, & functionibus publicis, neceſſitates ejuſdem Terræ Sanctæ proponi, & commendari curent, & faciant. Ac inſuper, ut Parochialium Rectores, aliarumque Eccleſiarum Adminiſtratores unum, ſeu plures viros probos ad colligendas eleemoſynas hujuſmodi in earum Eccleſiis ſtatutis diebus deputent, qui ſtatim Eleemoſinas collectas in eorum manibus conſignari debeant, & faciant, qui elapſis Adventus, & Quadrageſimæ Temporibus ad proprios Ordinarios pecuniam ſibi conſignatam tranſmitti debeant, dictique Ordinarii eam Sindicis in earum reſpective Diœceſibus ad hoc deputatis conſignari curent, & faciant, ſervata in reliquis prædictarum literarum forma, & diſpoſitione, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, volumus, præcipimus, & ordinamus, contrariis non obſtantibus quibuſcumque. Volumus inſuper, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam im-

preſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die xx. Auguſti MDCCXLIII. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Pro Domino Card. Paſſionea.

Cajetanus Amatus.

DECRETUM

Quo declarantur jura Ex-Procuratorum Generalium Diſcalceatorum, & Recollectorum.

Nos Frater Cajetanus a Laurino, Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis pro Regali Congreſſu Immaculatæ Conceptionis Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, Commiſſarius, Viſitator Apoſtolicus, & Servus.

ATtentis retroſcriptis precibus innixis Decreto Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quo in inſtitutione Procuratoris Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum Ultramontanæ Familiæ, expreſſis, & clariſſimis verbis conceduntur iiſdem Procuratoribus eadem Privilegia, & prærogativæ, quibus fruuntur Procuratores Generales in Familia Ciſmontana Reformatorum, cum ex Decreto in omnibus debeant eſſe ſimiles &c. Quod quidem Decretum confirmatum vidimus per ſan. mem. Clementem XI. ſub die 15. Martii 1705. cognito etiam nobis præfatos Procuratores Generales Reformatorum Ciſmontanæ Familiæ, inter alia, etiam conſtanter privilegio frui Socii grati, ac voti perpetui in propria Provincia, uniformiter ad Conſtitutionem latam per ſan. mem. Alexandrum VII. quæ incipit: *Ratio juſtitiæ exigit &c.* conſequenter ad expreſſa verba præfati Decreti Sacræ Epiſcoporum Congregationis confirmati auctoritate Clementis, ut ſupra, quo Procuratores Generales Excalceatorum, & Recollectorum prorſus ponuntur in eodem gradu, in quo Procuratores Generales Ciſmontani Reformatorum ſunt conſtituti, qui quidem gaudent præfatis juribus, nec non præcedentia ſuper omnes Provinciæ Patres, ac etiam ſuper Definitores Generales, dum actu exercent officium Procuratoratus, & Ex-Diffinitores Generales, expleto officio Procuratoratus hujuſmodi, uniformiter ad alia Decreta, & praxim prædictæ Ciſmontanæ Familiæ, tenore præſentium, & in virtute ſanctæ obedientiæ, præcipimus, & mandamus omnibus Superioribus, & Subditis Familiæ Ultramontanæ, quatenus in executione prædicti Decreti Sacræ Congregationis in inſtitutione præfatorum Procuratorum emanati, non audeant, vel præſumant eoſdem Procuratores Generales Excalceatorum, & Recollectorum ſuper jura, Privilegia, & præeminentias, ſeu præcedentiam, ſuffragium in Capitulis &c. quibus gaudent Procuratores Generales Reformatorum Ciſmontanæ Familiæ, moleſtare, ſeu deturbare, quin imo aſſiſtentiam, & favorem eiſdem præſtare teneantur, ſub pœnis in contrafacientes taxatis pro Rebellibus, & inobedientibus.

Datum Romæ ex noſtro Aracœlitano Conventu, die 4. Septembris 1743.

Loco ✠ Sigilli.

F. Cajetanus a Laurino
Miniſter Generalis.

De mand. Suæ Paternitatis Rmæ.
F. Joannes Carbonell
Secr. Generalis Ordinis.

Deciſiones Sacræ Rotæ ſuper præcedentia, quæ competit Fratribus Sæcularibus Tertii Ordinis S. P. N. Franciſci.

R. P. D. DE VAIS

Gadicen. Juris præcedendi ſuper bono jure.

Lunæ 11. *Martii* 1743.

ULtra alias ſingulares prærogativas, quibus a diverſis Summis Pontificibus decoratus fuerat *Ordo* Tertiariorum S. Franciſci nuncupatus *de Pœnitentia* confirmatas, & longe erectas a ſan. mem. Benedicto XIII. in ſua Conſtitutione, quæ incipit: *Paterna*, idem Summus Pontifex ſubſecutis litteris incipientibus: *Ad noſtram audientiam*, expeditis in forma Brevis die undecima Kalendas Auguſti, anni milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi octavi, conceſſit iiſdem Tertiariis incedentibus ſub propria, vel Fratrum Minorum Cruce, & proprio induris habitu ab ejuſdem Ordinis Conſtitutionibus deſignato, præcedentiam in omnibus Eccleſiaſticis functionibus ſupra omnes, & quaſcumque Confraternitates Laicales, etiam ſpeciali nota dignas, non obſtante quacumque contraria, tam conſuetudine, quam re judicata.

Hanc Pontificia lege conſtitutam præcedentiam impugnare ſategit Ven: Confraternitas Sanctiſſimi Sacramenti Civitatis Gadicenſis: qua de cauſa, delata controverſia ad Curiam Epiſcopalem ejuſdem Civitatis tam ſuper manutentione, quam ſuper bono jure, dict. Ven: Confraternitas voti compos in omnibus effecta fuit, eamdemque ſortem experta eſt devoluta cauſa ad noſtrum Tribunal, ut ex Deciſionibus die 23. Martii 1735. Reverendiſſimi Creſcentii, quæ, Tertiariis non comparentibus, confirmati promeruerunt coram eodem die 9. Martii 1736. in quarum ſequelam emanavit ſententia Rotalis in contumaciam, pariter confirmata, die 9. Junii 1738. coram R. P. D. meo Peralta, cum illius ſucceſſiva ſententia.

Poſt hæc Tertiarii ab eorum contumacia reſipiſcentes, recurſum habuerunt ad Signaturam juſtitiæ, & obtenta commiſſione cum clauſula, *de Cauſis*, eaque mihi directa, hoc mane, una cum dubio reſpiciente manutentionem, de quo in contemporanea Deciſione, propoſui infraſcriptum, reſpiciens bonum Jus, *an conſtet de cauſis reſtitutionis in integrum*, cui DD. reſponderunt *conſtare de Cauſis juxta modum*.

Injuſtitia ſententiarum, quæ viam ſternit reſtitutioni in integrum, juxta diſpoſitionem *Text. in leg.* 4. *Condemnatum*, *ff. de Re judicata*, apparuit ex ſupradictis litteris expeditis in forma Brevis ſanctæ mem. Benedicti XIII. in quibus, cum clare, & liberaliter elargitus fuerit præfato Tertiariorum Ordini præ-

ui præcedentiam in omnibus Eccleſiaſticis functionibus ſupra quaſcumque Confraternitates Laicales, etiam ſpeciali nota dignas, ſententiæ illam denegantes, uti adverſativæ conceſſioni Pontificiæ, redduntur injuſtæ; ut ait Rot. *in Milevitana nullitatis brevis* 20. *Junii* 1727. Ratio in fin. coram bon. mem. Cornelio, & in Colonian. *Canonicatus ſuper executione literarum Apoſtolicarum* 27. *Aprilis* 1731. §. 2. *in fin.* coram Reverendiſſimo Creſcentio. Quin ſubſiſtat laudatum Breve ſuam non promereri executionem, ob ſuperventam Bullam ſan. mem. Clementis XII. quæ incipit; *Romanus Pontifex*, in qua revocando præcedentes Conſtitutiones ſan. mem. Benedicti XIII. quas inter etiam illam ſuperius expoſitam incipient. *Paterna*, dici debeat revocaſſe etiam dictum Breve conſecutorium, & acceſſorium dictæ Conſtitutioni, ut arguit Rot. *Decif.* 144. *num.* 10. *part.* 10. *Recent.* & *in Eſſendien. Præpoſituræ*, 3. *Decemb.* 1724. §. *Sed. ex*, coram Reverendiſſimo Calcagnino.

Quandoquidem, cum Bulla ſan. mem. Clementis XII. ſpecifice enumeraverit Bullas, & Conſtitutiones ſan. mem. Benedicti XIII. quas revocare, aut moderari voluit, talis revocatio extendi nequit ad comprahenſionem Brevis non enunciati in dicta Bulla Clementina, ut appoſita Rot. *decif.* 533. *num.* 44., & 45. *part.* 14. *Recent*, & *in Leodien. Canonicatus* 9. *Maii* 1727. §. *Reſpectu*, coram clar. mem. Card. Corio: & licet inter Bullas, ſeu Conſtitutiones enumeratas in dicta Clementina, habita fuerit expreſſa mentio de Conſtitutione, quæ incipit: *Paterna* directa ad Tertiarios, quos ſan. mem. Benedictus XIII pluribus prærogativis, & privilegiis ſpeciali munificentia proſequi voluit; non inde tamen reſultat ipſum ſan. mem. Clementem XII. revocaſſe Breve Benedicti XIII. loquens de præcedentia, quam impertitus fuit Ordini Tertiariorum, de qua non diſpoſuit dicta Conſtitutio, per Pignatell. *Conſult. Canon.* 71 *num.* 2. & 3. *tom.* 5. *Rot. in dicta Leodien. Canonicatus* 9. *Maii* 1727. §. *Reſpectu in fin.* coram clar. mem. Cardin. Corio.

Nec ex privilegiis, & prærogativis conceſſis Ordini Tertiariorum a ſan. mem. Benedicto XIII. in dicta ejus Conſtitutione *Paterna* argui poteſt aliqua dependentia ſubſecuti Brevis, diſponentis de prærogativa præcedentiæ, quia, cum ratio motiva Brevis conſtituta non fuerit in privilegiis, & prærogativis antea ab eodem Summo Pontifice conceſſis, ſed in qualitate Ordinis, ex quo Tertiarii, licet Sæculares, habendi ſunt ad inſtar Regularium, cum eorum Inſtitutum a D. Franciſco fundatum, & a Sancta Sede approbatum fuerit, ratio Brevis, quæ ſuum recipit a jure fomentum; ut probant Portell. *de Dub. Regular. Verb. Tertiarii num.* 4. Leander. *Oper. Moral. Tom.* 7. *art.* 2. *diſput.* 4. *quæſt.* 3. & *in Summ. Verb. Tertiarii num.* 2. Eminentiſſimus Petra *ad Conſtitutionem* 2. *Nicolai IV. num.* 3. & 4. *tom.* 3. Rot. *decif.* 598. *num.* 7. *part.* 5. Recent. excludit quamlibet dependentiam Brevis a Conſtitutione *Paterna*, fundata in ſola S. Pontificis liberalitate. Rot. *decif.* 4. *num.* 4. *in fin. de Penſion.* coram Falconerio.

Quemadmodum igitur laudatum Breve non ſubjacet revocationi contentæ in Bulla Clementina, tum quia de eo nulla habita fuit ſpecialis mentio, ad differentiam aliarum Conſtitutionum; tum quia nullimode dependet a Conſtitutione *Paterna* expreſſe revocata in eadem Bulla Clemantina; ita etiam recurri non poteſt ad illius finalem rationem ſedandi rumores, qui de die in diem oriebantur, occaſione dd. Conſtitutionum ſan. mem. Benedicti XIII.

Chronol. Seraph. *

quaſi quod ſtante hac genarali ratione, utpote verificabili etiam in controverſia, præcedantia conceſſa in, dicto Brevi, ipſum Breve, æque ac ſupradictæ Conſtitutiones Benedictinæ, reputari debeat comprehenſum in Bulla Clementina. Rot. *decif.* 149. *num.* 15. & 16. *part.* 19. *Recent. decif.* 34. *num* 16. coram Anſald. *decif.* 1190. *num.* 4. & *decif.* 1271. *num.* 3. coram Lancetta.

Omiſſo enim rationem finalem dictæ Bullæ, quæ ſuum plenarium effectum ſortitur in Conſtitutionibus in ea expreſſis trahendam non eſſe ad comprehenſionem Brevis, de quo in dicta Bulla nulla habita fuit mentio, ut ponderat Rot. *in Romana, ſeu Mantuana Penſionis* 9. *Aprilis* 1731. §. *Facile*, coram Reverendiſſimo P. D. Calcagnino.

Urget animadverſo identitatem rationis nequaquam revera ſubſiſtere; quia finis ſedandi jam excitatos rumores, mutuamque, & vere Chriſtianam ſervandi pacem inter Epiſcopos, & Regulares Familias, ac etiam inter Sæculares Ordines, & ſodalitates publicas, expreſſus in Bulla Clementina, verificari quidem poterat in privilegiis munificentee conceſſis a ſan. mem. Benedicto XIII. in ſuis Conſtitutionibus, quarum occaſione rumores ortum habuerant, & quæ Chriſtianam pacem ſubvartere poterant: nullo tamen modo aptari diſpoſitioni Brevis, quod concedendo dumtaxat Ordini Tertiariorum, qui proceſſerint cum proprio habitu per Ordinis Conſtitutiones deſignato, præcedentiam ſupra Laicales Confraternitates nullam prebere poterat cauſam excitandi rumores, & perturbandi religioſam tranquillitatem, cum diſpoſitio dicti Bravis non aliud præſeferat revera, quam quod magis dignus præcedat minus digno; ut probant Bordon. *Var. reſol.* 75. *num.* 12. & 13. Lezan. *Oper. Moral. tom.* 7. *art.* 1. *diſput.* 4. *quæſt.* 14. *num.* 27. Sylver. *in Opuſc. de Tertiar. quæſt.* 2. *num.* 8.

Quemadmodum itaque DD. recognoverunt Breve Benedictinum in ſuo robore adhuc permanere, ita non curarunt de prærogativis aſſiſtentibus Ven. Archiconfraternitati, licet in judicio confirmatis, quibus omnibus in dicto Brevi derogatum fuerat, ſed dumtaxat animadvertentes Breve qualificatum allegari non poſſe deficiente qualitate per ſummum Pontificem requiſita; ut monet Rot. *decif.* 578. *num.* 4. *part.* 1. *Recent. decif.* 39. *num.* 15. coram Caprar. & *decif.* 817. *num.* 5. coram Molines, modum reſolutionis addiderunt, nempe omnes Tertiarios in publicis functinnibus incedere debere cum habitu exteriori proprii Ordinis, ad formam ejuſdem Brevis ſan. mem. Benedicti XIII. prout ipſi quoque propriam obligationem dignoſcentes decreverunt.

Nihil refert hujuſmodi Decretum attendi non poſſe uti ſuperventum poſt rem judicatam S. Tribunalis denegantem Tertiariis præcedentiam ſupra Archiconfratarnitatem; quia res judicata loquens in caſu, quo Tertiariis non geſtent habitum exteriorem Ordinis, obſtare nequit executioni Brevis Benedictini, quoties Tertiarii ad illius formam decreverunt ipſoa cum illo incedere velle. Et ita &c. Utraque &c.

EADEM SUPER MANUTENTIONE

Lunæ 11. *Martii* 1743.

COnteporanee ad dubium ſuper bono jure exquiſivi DD. meos ſupee altero reſpiciente manutentionem: *An conſtet de Cauſis reſtitutionis in integrum*: cui reſponſum dederunt: *Conſtare de Cauſis juxta modum*.

Quemadmodum enim fuerunt in ſenſu conſtare de bono jure Tertiariorum præcedendi in Eccleſiaſticis functionibus Archiconfraternitatem SS. Sacramenti, dummodo deferant exteriorem habitum eorum Ordinis, ad formam Brevis ſan. mem. Benedicti XIII. ita hoc modo cenſuerunt illis concedendam eſſe manutentionem, juxta ſtylum noſtri Tribunalis regulandi manutentionem, non a ſola poſſeſſione, ſed a ſubſtantia boni juris, una ſimul recognita, ut paſſim reſpondit Rot. & ſignanter *in deciſ.* 260. *n.* 1. coram Criſpo, & in Vicen. *Juris admittendi Presbyteros ſuper manutentione, & attentatis*, 22. *Februarii* 1734. §. *Parro*, coram clar. mem. Card. Corio. Et ita &c. utraque &c. Romæ 1743.

VAJUS MARIA DE VAIS,

Juris utriuſque Doctor, ac Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Cappellanus, ac ipſius Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum, & Sacræ Romanæ Rotæ Auditor, & in cauſa, & cauſis, ac partibus infraſcriptis Judex Commiſſarius, Apoſtolica auctoritate ſpecialiter electus, & deputatus.

Univerſis, & ſingulis hoc præſens publicum ſententiæ diffinitivæ inſtrumentum viſuris, lecturis & auditurìs, omnibuſque aliis, & ſingulis, ſeu quomodolibet intereſſe putant. quibuſcumque nominibus cenſeantur, & quacumque præfulgeant dignitate, Salutem in Domino.

NOveritis, quod alias introducta coram Nobis, in vim ſpecialis Commiſſionis S. D. N. Papæ, lite, & cauſa inter Venerabilem Tertium Ordinem Pœnitentiæ Sancti Franciſci, ſcilicet in Domo magna Civitatis Gadicenſis ex una, & Venerabilem Confraternitatem Sanctiſſimi Sacramenti, erectam in Venerabili Eccleſia Cathedrali ejuſdem Civitatis Gadicenſis ex altera partibus, de, & ſuper contentis in infraſcripta ſententia, fuit in eadem cauſa, ad quam plures actus, & terminos judiciarios coram Nobis inter eaſdem partes rite, & legitime proceſſum, & formato deſuper particulari dubio, illoque in Sacræ Rotæ Auditorio per Nos propoſito, ibique ad plenum, & mature diſcuſſo, & ad favorem Venerabilis Tertii Ordinis Sancti Franciſci Pœnitentiæ, ſcilicet in Domo magna Civitatis Gadicenſis principalis, reſoluto, tandem ſervatis omnibus de jure, & ſtylo ſervandis, ſolitis, & conſuetis, cognitiſque ad plenum hujus cauſæ meritis, & legitime citato coram Nobis, & de mandato Noſtro, Domino Flavio Bravi, Procuratore Venerabilis Confraternitatis Sanctiſſimi Sacramenti, erectæ in Venerabili Eccleſia Cathedrali ejuſdem Civitatis Gadicenſis ex adverſo principalis, ad infraſcripta, & pro die infraſcripta, qua adveniente, de Reverendiſſimorum PP. DD. Coauditorum voto, conſilio pariter, & aſſenſu, quibus de hujuſmodi cauſæ meritis relationem plenariam fecimus fidelem Noſtram, ad favorem Venerabilis Tertii Ordinis Pœnitentiæ Sancti Franciſci, ſcilicet in Domo magna Civitatis Gadicenſis principalis, tulimus, & in ſcriptis promulgavimus ſententiam definitivam hujuſmodi, ſub tenore, videlicet.

Chriſti nomine invocato, pro Tribunali ſedentes, & ſolum Deum præoculis habentes, per hanc Noſtram definitivam ſententiam, quam de RR. PP. DD. Coauditorum Noſtrorum conſilio, voto pariter, & aſſenſu, in his ſcriptis ferimus in cauſa, & cauſis, quæ primo, & in prima coram Ordinario Gadicenſi, ſecundo, & in ſecunda coram R. P. D. Creſcentio, tunc Coauditore Noſtro, nunc Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali; tertio, & in tertia, coram R. P. D. Peralta, Noſtro pariter Coauditore; & quarto, & in quarta, ſeu alia veriori, coram Nobis in gradu reſtitutionis in integrum verſæ fuerunt, & vertuntur inſtantia inter Venerabilem Confraternitatem Sanctiſſimi Sacramenti, erectam in Venerabili Eccleſia Cathedrali Civitatis Gadicenſis, actorem, & appellatam, ex una, & Venerabilem Tertium Ordinem Pœnitentiæ Sancti Franciſci, ſcilicet in Venerabili Conventu Sancti Franciſci Domo magna ejuſdem Civitatis Gadicenſis, Reum conventum, & appellatum, partibus ex altera, de, & ſuper reſtitutione in integrum, adverſus rem judicatam coram eodem R. P. D. meo Peralta emanata, qua fuit declaratum competiſſe, & competere dictæ Venerabili Confraternitati jus præcedendi ſuper dicto Venerabili Tertio Ordine Sancti Franciſci in omnibus, & ſingulis proceſſionibus, & functionibus quibuſcumque, tam in dicta Civitate Gadicenſi, quam aſibi, quavis cauſa, & occaſione faciendis, rebuſque aliis in proceſſu cauſæ, & cauſarum hujuſmodi latius deductis, inhærentes deciſionibus coram Nobis ſub die 11. Martii proxime præteriti emanatis, ad quas &c. Dicimus, decernimus, ac definitive ſententiamus, firmo tamen remanente mandato ſuper manutentione in jure præcedenti, per Nos ſub hodierna die, favore dicti Venerabilis Tertii Ordinis relaxato, conſtitiſſe, & conſtare de cauſis reſtitutionis in integrum adverſus rem judicatam, & ſupra coram R. P. D. Peralta emanatam, maleque, & perperam per ipſum fuiſſe, & eſſe judicatum, beneque fuiſſe, & eſſe appellatum per dictum Venerabilem Tertium Ordinem, proindeque illius ſententiam definitivam fuiſſe, & eſſe, juxta tamen modum infra dicendum, revocandam, & annullandam, prout revocamus, & annullamus, & pro revocata, & annullata haberi volumus, & mandamus, & pro effectu revocationis hujuſmodi dicimus, decernimus, declaramus, & definitive ſententiamus competiſſe, & competere dicto Venerabili Tertio Ordini Sancti Franciſci, æjuſque Tertiariis, quatenus incedentibus cum habitu exteriori proprii Ordinis, ad formam Brevis ſan. mem. Benedicti XIII. jus præcedendi dictam Venerabilem Societatem Sanctiſſimi Sacramenti in omnibus, & ſingulis proceſſionibus, & functionibus quibuſcumque in dicta Civitate Gadicenſi faciendis, quacumque cauſa, & occaſione, prout tale jus præcedendi eidem Venerabili Tertio Ordini competiſſe, & competere declaramus, & pro declarato haberi volumus, & mandamus, perpetuumque ſilentium ſuper præmiſſis imponendum fore, & eſſe dictæ Venerabili Societati Sanctiſſimi Sacramenti, prout Nos per præſentes imponimus, victumque victricæ in expenſis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de jure, impoſterum reſervamus, & ita dicimus, decernimus, declaramus, atque definitive pronunciamus, non ſolum præmiſſo, ſed omni alio meliori modo.

Ita pronunciavi, Ego Vajus Maria de Vais, Sacræ Rotæ Auditor, & Judex Commiſſarius.

Lecta, lata, & promulgata fuit ſupra inſerta definitiva ſententia per Nos Vajum Mariam de Vais, S. R. A. Judicemque Commiſſarium præfatum. Romæ in Cancellaria Apoſtolica, & in Ædibus, in quibus jura audi ſolent de mane, hora audientiæ cauſarum conſueta, ad jura redden. & cauſas audien. ſub anno a ſalutifera Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo tertio, Indictione ſexta, die vero ſeptima Menſis Octobris, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri, Domini BENEDICTI, Di-

vina

vina Providentia PAPÆ XIV. anno ejus quarto. In quorum fidem præſens publicum ſententiæ definitivæ inſtrumentum fieri, & per infraſcriptum Notarium noſtrum ſubſcribi, & publicari mandavimus, ſigilloque in ſimilibus uti ſolito, & conſueto fecimus communiri.

Datum Romæ in loco, ubi ſupra, die, menſe, Anno, indictione, & Pontificatu, quibus ſupra. Præſentibus DD. Vincentio Cuellio, & Cyriaco Blondo, Con-Notariis, da quibus &c.

Et quia Dominus Philippus Ouccumos, Sacri Palatii Apoſtolici Cauſarum, & Sacræ Romanæ Rotæ Notarius, de præmiſſis rogatus fuit, ideo, ego Marcus Antonius Lotti, ejuſdem Sacræ Rotæ Cappellanus, & Notarius Sanctiſſimo deputatus, hoc præſens publicum ſententiæ inſtrumentum, ad effectum oſtendendi, ſubſcripſi, & publicavi requiſitus.

Loco ✠ Signi.

Loco ✠ Sigilli.

DECRETUM.

Reverendiſſimi Patris Generalis circa executionem Literarum obedientialium, quas dare ſolent Superiores Generales in hac Ciſmontana Familia.

CUM ad frænandam nonnullorum vagationem, & inobedientiam coercendam, fuerit in Capitulo Generali Romano anno 1688. tit. pro Ciſmontana Familia num. 8. ſtatutum, quod obedientiales literæ Superiorum Generalium exequi nequeant, abſque conſenſu Provincialis, ſub Apoſtaſiæ nota, ortum eſt dubium: An ſub hac diſpoſitione, ac pœna comprehenſi quoque intelligantur ii, qui præfatis obedientialibus literis in aliquo determinato Conventu extra Provinciam collocantur, ſive ad aliquod determinatum munus, ac officium eliguntur &c. Nos igitur omnes dubietates dirimere cupientes, de conſilio, & voto nonnullorum Patrum noſtri Diſcretorii Generalis, auctoritate, qua fungimur, dicimus, & declaramus, eos minime comprehendi: & ita ab omnibus noſtræ Ciſmontanæ Familiæ Subditis, tam Obſervantibus, quam Reformatis obſervari mandamus.

Datum Romæ ex Aracœlitano noſtro Conventu, die 5. Februarii 1744.

Loco ✠ Sigilli.

F. Cajetanus a Laurino
Miniſter Generalis.

EPISTOLA ENCYCLICA

Miniſtri Generalis ad univerſam Ciſmontanam Familiam de pie recolenda noſtrorum Fratrum Defunctorum memoria.

FRA GAETANO DI LAURINO

Lettor Giubilato, nel Real Congreſſo di Madrid per l' Immacolata Concezione Teologo, Commiſſario, Viſitatore Apoſtolico, e di tutto l' Ordine de' Frati Minori Miniſtro Generale, e Servo nel Signore.

Alli Molto Amati, e diletti in Chriſto RR. PP. Miniſtri Provinciali, Superiori, e Sudditi della noſtra Ciſmontana Famiglia tanto Oſſervanti, quanto Riformati Salute, e vera Pace nel Signore.

CON altra noſtra Circolare, fin dal principio del noſtro Governo, incaricammo alle Provincie, anche per Oracolo avuto da Noſtro Signore Papa BENEDETTO XIV. felicemente Regnante, che ſi faceſſe giornalmente una memoria in ſuffragio de noſtri Religioſi trapaſſati, a qual' effetto ordinammo, che giuſta il lodevole coſtume di alcune Provincie, ſi raccoglieſſero le memorie dell' anno, meſe, e giorno, per quanto è poſſibile, della morte de' Religioſi, e che poi riducendo il tutto in un libro ſeparato, ſi teneſſe l' ordine ſeguente, ſcrivendo così:

In queſto giorno nell' anno N. morì NN.

In queſto medeſimo giorno Anno N. morì parimente NN.

E così degli altri morti nel giorno ſteſſo, ancorche con variazione di Anni.

E che poi ogni giorno nel princio della commune Refezione ſi leggeſſe dal ſolito Lettor di menſa la detta diſpoſizione ordinata per giornate, coll'annotazione dell' Anno, per quanto è poſſibile, da ritrovarſi negli Archivj, e che dopo la detta lettura giorno per giorno, ſi diceſſe dal ſuddetto Lettore: *Quorum Animæ, aliorumque ob negligentiam omiſſorum, per miſericordiam Dei requieſcant in pace:* E che immediatamente intonandoſi dal Superiore il *De profundis*, foſſe ſeguitato dalla Communità, con aggiugnerſi dall' Eddomadario l' Orazione *Abſolve Domine Animas Fratrum noſtrorum &c.* Cominciandoſi poi la benedizione della Menſa, ſecondo il ſolito; o pure dicendo il detto *De profundis* dopo la benedizione.

Ma perche non ſentiamo generalmente eſeguita queſta lodevole Ordinazione in ſuffragio giornale de noſtri Defonti; perciò ripigliando il già detto Oracolo di Noſtro Signore, con noſtra ancora autorità ordinaria, e delegata Apoſtolica, vogliamo, che incontanente s' ordini dagli Archivj d' ogni Provincia il detto Regiſtro de morti, reſpettivamente per ciaſcheduna Provincia, e che ſi legga, e ſi faccia il giornale ſuffragio, come di ſopra; avvertendo, che il Regiſtro ſi faccia per giornate, come per eſempio: *il dì primo Luglio dell' anno &c. morì &c.* e così *ſecondo, terzo &c.* laſciando uno ſpazio conveniente tra l' una giornata, e l' altra per notarvi quei, che moriranno in appreſſo.

Queſto Regiſtro dovrà eſſere d' una mediocre gran-

grandezza, purche ſia capace di regiſtrare i detti Defonti giornata per giornata, ſecondo il giudizio de RR. PP. Provinciali, dando Noi a medeſimi il tempo di due meſi per compilarlo dagli Archivj delle Provincie, e mandarne la copia a ciaſcun Convento, affinchè ogni Guardiano lo faccia mettere in polizia, e leggerlo, come di ſopra. Ognun vede, che queſta è un opera di ſomma pietà, e carità; onde qualunque R. Provinciale deve inſiſtere a tutto potere, come lodevolmente ſi prattica in molte Provincie, e come ſpecialmente, da che eravamo in iſtato minore, nella Provincia di Bologna, abbiam veduto colà con molta lode pratticare. Per la qual' opera diamo a tutti il merito della Santa Ubbidienza.

Vogliamo ancora, che giuſta il lodevole coſtume di molte Provincie, ed altri iſtituti, nella morte del Padre, o Madre di qualſiſia Religioſo, avutone l' avviſo i RR. PP. Provinciali, per atteſtati autentici de Parochi, ſe ne paſſi la lettera a Conventi reſpettivamente, affinchè ſi celebri il ſuffragio, almeno d' una Meſſa cantata per ogni Convento, quattro baſſe per i Conventi maggiori, e due per li minori, che dovranno recitarſi dallo ſteſſo Figlio, ſe ſarà Sacerdote, oltre qualche Meſſa, che ſecondo il coſtume ſi laſcia a Sacerdoti nel ſolo giorno di Natale: benche non manchino alcuni Superiori Locali, che troppo applicati al guadagno, appena laſciano ad eſſi nel detto giorno del Sagro Natale una ſola Meſſa: lo che non può eſſere ſe non trattato da vituperarſi, giachè dopo, che tutto l' anno celebrano per il Convento, non è gran coſa il laſciare loro libere almeno due Meſſe al detto giorno di ſolennità; dovendo ognun riflettere, che ſiccome l' abuſo porta, che i poveri Sacerdoti neppure abbiano una Meſſa libera per applicarla a loro Genitori Defonti, in teſtimonianza della gratitudine, che per legge di natura ogni Figlio deve dimoſtrare a medeſimi; almeno abbiano la tenue conſolazione di vedere ſuffragate l'anime loro con pochi Sacrifizj, dopo che ſi ſono i medeſimi Figli conſagrati al total ſervizio delle Provincie. Ordiniamo ciò non ſolo con autorità ordinaria, ma anche Apoſtolica, di cui con Breve ſpeciale del Regnante Sommo Pontefice ſiamo per benignità, e clemenza pienamente muniti, volendo in oltre, che tali ſuffragj ſiano regiſtrati nelli libri delle Sagreſtie, per darne conto nelle Congregazioni, e Capitoli, come ſi fa, a dee farſi per li Religioſi Defonti, ed anche a Superiori Generali, ſe loro piacerà di richiederlo, ſecondo i ricorſi, che ad eſſi verranno in caſo di traſgreſſione. Tanto dovranno puntualmante eſeguire, ſotto le pene taſſate contro gl' innubbidienti; e diamo a tutti la noſtra Serafica benedizione.

Data in Roma dal noſtro Convento d' Araceli 8. Febbrajo 1744.

Loco ✠ Sigilli.

F. Gaetano di Laurino
Miniſtro Generale.

D' ordine di Sua Paternità Rma.

F. Benedetto di Napoli
Segret. Gen. dell' Ordine.

Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ Diſcalceatorum in Regno Valentiæ dividitur, & nova Sancti Paſchalis Cuſtodia in Regno Murciæ erigitur.

FR. CAJETANUS A LAURINO,

Lector Jubilatus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu Matritenſi pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus, & Servus.

Dilecto Nobis in Chriſto Rev. Patri Miniſtro Provinciæ Noſtræ S. Joannis Baptiſtæ Diſcalceatorum in Hiſpania, ſalutem, & Seraphicam benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit R. A. P. F. Petrus Joannetius de Molina, Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum, quod præfata noſtra Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ triginta duobus Conventibus conſtat, ſparſis in Regnis Valentiæ, Murciæ, & Aragoniæ, unde fit, quod Miniſtri Provinciales nonniſi cum ingenti labore perficere valeant viſitationem dictæ Provinciæ, pro qua peragenda bis centum Leucas, & ultra peragrare teneantur, idque pedibus, uti Regula, & Conſtitutiones præcipiunt, conficere vix poſſint, ut multo minus immorari per octo dies in unoquoque Conventu, quemadmodum pariter in Conſtitutionibus municipalibus præſcribitur. Quibus accedit, quod omnibus caſibus, qui in tam diſſitis locis occurrere ſolent, & præſentaneum remedium exigunt, præſtare non poſſint, cum non levi detrimento obſervantiæ ſeverioris inſtituti dictæ Provinciæ, quæ nihilominus frequenter patitur jacturam ſuorum Provincialium in actualitate officii decedentium, quippe qui tot laboribus tum ſpiritualibus, tum corporalibus oppreſſi, quam cito infirmitates contrahere conſueverunt, & occumbere, uti paucis ab hinc annis tribus Miniſtris Provincialibus accidit, & modernus etiam morti proximus fuit, & conſequenter unus tantum ex-Miniſter Provincialis reperitur ad præſens in dicta Provincia, reliquis omnibus extinctis.

Quapropter legitime convocata Congregatione Definitorii enunciatæ noſtræ Provinciæ in noſtro Conventu Beatæ Virginis Mariæ de Monte Sion, Loci de Torrente Valentinæ Diœceſis, cum interventu unici Patris Provinciæ ſuperſtitis cum voto conſultivo, ſub die vigeſima Januarii currentis anni 1744. concordibus ſuffragiis nemine diſcrepante, decretum extitit, quod ad obviandum enunciatis gravibus inconvenientibus, & formandam, atque promovendam obſervantiam regularem in omnibus, & ſingulis Conventibus dictæ Provinciæ, unicum eſſet remedium, erigere ex novem Conventibus Regni Murciæ inferius exprimendis, novam Cuſtodiam ſub invocatione Sancti Paſchalis Baylon; ſic enim Miniſter Provincialis commode curam gerere congrue poſſet Provinciæ reliquis viginti tribus Conventibus conſtantis, & proprius Cuſtos Cuſtodiæ de novo erigendæ, abſque notabili incommodo, & cum evidenti utilitate tam Provinciæ, quam Cuſtodiæ, cum incremento Divini Cultus, & Regularis Obſervantiæ, & ulterius in præfata Congregatione Definitorii expreſſe datum fuit in Commiſſis ſupradicto A. R. P. Procuratori Generali, quatenus Nobis opportunas preces porrigeret, & hujuſmodi inſtantiam promoveret, quemadmo-

quemadmodum fecit, Nobis humillime ſupplicando, quatenus ad erectionem dictæ novæ Cuſtodiæ devenire dignaremur.

Nos igitur mature perpenſis expoſitis, & majorem Dei gloriam intendentes, atque obſervantiam Regularem, & ſeveriorem Inſtituti Diſcalceatorum promovere cupientes, Auctoritate Apoſtolica Nobis expreſſe, & ſpecialiter ad hoc attributa per Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri BENEDICTI XIV. feliciter regnantis, ſub die decima ſeptima Februarii anni Domini 1742. Tenore præſentium Conventus infraſcriptos, videlicet, Sancti Jacobi Apoſtoli de Almanſa, S. P. N. Franciſci de Yecla, Sanctæ Annæ de Monte Jumillæ, Sancti Antonii de Padua Ayoræ, Sancti Franciſci de Jumilla, ejuſdem Sancti Franciſci de Yorquera, Beatæ Virginis Mariæ de Gratia de Mahora, Beatæ Virginis Mariæ vulgo *de los Planos* de Albacete, & Sancti Joachim de Zieza a Provincia noſtra præfata Sancti Joannis Baptiſtæ diſmembramus, & ſeparamus, & ex ipſis novem Conventibus novam Cuſtodiam Sancti Paſchalis Baylon Fratrum Minorum de Obſervantia Diſcalceatorum appellandam erigimus, & conſtituimus, ipſique novæ Cuſtodiæ ſic per nos erectæ, & conſtitutæ eoſdem novem Conventus perpetuo unimus, & incorporamus cum aliis, qui de novo fundari contigerit, tam in Territoriis dictorum novem Conventuum, quæ Guardianias vocant, quam in ſpatio quindecim leucarum computandarum a prædicto Conventu B. V. Mariæ *de los Planos* de Albacete, & Conventu pariter dicto de Mahora, verſus Toletanam, Corduben. & Conchen. Civitates, atque Oppidum, Civitas nuncupata Molinæ Aragoniæ, in quo ſpatio nullus alius Conventus hujuſmodi Fratrum Minorum de Obſervantia Diſcalceatorum reperitur erectus.

Dictamque novam Cuſtodiam per Nos a dicta Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ extractam, diſmembratam, ſeparatam, erectam, & conſtitutam, gubernari volumus, & decernimus per ſuum Cuſtodem Provincialem, & quatuor Definitores per Nos pro hac prima vice tantum, ut infra, deputandos, & inſtituendos, & deinceps perpetuis futuris temporibus in Capitulo Cuſtodiali canonice eligendos, ſub iiſdem legibus, & Conſtitutionibus, quibus regitur prædicta noſtra Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Cuſtodiæ ejuſdem Ordinis, atque etiam ipſa Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ, reſpective, de jure, & conſuetudine gaudere ſolent, & eodem prorſus modo, abſque ulla differentia, a quo prædicta Cuſtodia, poſtquam hæ noſtræ Literæ Patentes debitæ executioni demandatæ erunt, ipſiuſque Conventus, & Fratres dependeant amplius, neque ſubjaceant juriſdictioni Miniſtri Provincialis, & Definitorum præfatæ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ, quamquam hæc illius Mater ſit, & haberi debeat, ſed tantummodo ſubjaceat, quemadmodum cæteræ Cuſtodiæ independentes noſtri Ordinis, immediatæ noſtræ, & Succeſſorum noſtrorum, atque Commiſſariorum Generalium Ultramontanæ Familiæ juriſdictioni.

Inſuper auctoritate tam Ordinaria noſtri Officii, quam Apoſtolica Nobis ut ſupra expreſſe attributa earumdem præſentium tenore nominamus, & inſtituimus in primum Cuſtodem dictæ novæ Cuſtodiæ Sancti Paſchalis Baylon Fratrum Minorum de Obſervantia Diſcalceatorum, Patrem Fratrem Petrum Mathiam Soriano Theologiæ Lectorem; in Definitores vero PP. FF. Joannem Caſtano Philoſophiæ ex-Lectorem, & antiquum Concionatorem; Dionyſium Sevilla, antiquum Concionatorem; Julianum Soriano, Sacræ Theologiæ Lectorem; & Joannem Molina de Albacete, antiquum Concionatorem, dictoſque Patres FF. Petrum Mathiam Soriano in Cuſtodem, Fratres vero Joannem Caſtano, Dionyſium Sevilla, Julianum Soriano, & Joannem Molina in Definitores legitime, & canonice inſtitutos ad triennium a die executionis præſentium computandum declaramus, & confirmamus, cum omnibus auctoritatibus, facultatibus, præeminentiis, & prærogativis hujuſmodi Cuſtodibus, & Definitoribus tam de jure, quam de conſuetudine, vel alias quomodolibet in Provinciis, & Cuſtodiis Diſcalceatorum reſpective competentibus, & concedi ſolitis. Item omnibus Religioſis dictæ Provinciæ undecumque oriundis, & ſive exiſtant in Conventibus, qui remanent, ſive in novem aliis quibus nova Cuſtodia conſtituitur, liberam concedimus facultatem, & licentiam ſeſe aggregandi Provinciæ, vel Cuſtodiæ de novo erectæ, infra terminum ſex menſium computandorum a die executionis præſentium, quibus elapſis, neque a Provincia in Cuſtodiam, neque e converſo ex Cuſtodia in Provinciam tranſire valeant, niſi ſervatis aliis de jure ſervandis.

Utque hæ noſtræ Literæ Patentes debitum ſortiantur effectum Te R. P. Miniſtrum Provincialem Almæ noſtræ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ, Commiſſarium noſtrum inſtituimus, & inſtitutum declaramus, etiam auctoritate Apoſtolica, qua fungimur, concedentes Tibi vices noſtras cum omnibus facultatibus neceſſariis, & opportunis pro executione harum noſtrarum literarum, & omnium contentorum in ipſis, cum facultate etiam præſidendi Congregationi, vel Congregationibus Definitorialibus dictæ novæ Cuſtodiæ, quæ celebrari debeant ſpatio unius menſis a die executionis præſentium computandi pro electionibus Guardianorum, Lectorum, & aliorum Officialium, atque etiam pro aliis diſponendis circa ſtudia tam Philoſophiæ, quam Theologiæ, Novitiatus, & cætera concernentia utilitatem, & ſalubrius dictæ novæ Cuſtodiæ gubernium.

Tandem præcipimus per Sanctam Obedientiam, & ſub pœnis ſtatutis contra inobedientes, & rebelles in ſtatutis noſtri Ordinis, omnibus tam Superioribus, quam Subditis noſtræ juriſdictioni ſubjectis, ne audeant, vel præſumant impedire, ſeu retardare executionem harum noſtrarum Literarum Patentium, ſub quovis prætextu, & quæſito colore, ſed potius mandatis noſtris prompte pareant, & obediant, prout quemlibet hæc noſtra Decreta concernant, & concernere poſſint.

Datum Romæ ex hoc noſtro Aracœlitano Conventu, die 7. Martii 1744.

Loco ✠ Sigilli.

F. Cajetanus a Laurino
Miniſter Generalis.

De Mandato P. S. Rmæ;

F. Joannes Carbonell
Secr. Gener. Ordinis.

ACTA

Digitized by Google

A C T A

CONGREGATIONIS GENERALIS

Habitæ in Cœnobio S. Mariæ de Aracœli Urbis die 11. Junii 1744.

Præſente in ea, ac de jure Præſidente

Reverendiſſimo P. F. Joanne Coſma de Monteminiano, Provinciæ Reformatæ Tuſciæ Lectore Emerito, ac olim Vice Commiſſario Generali.

Pro eligendo Vicario Generali Ordinis.

Ob mortem Rmi P. F. CAJETANI A LAURINO Miniſtri Generalis totius Ordinis Minorum.

VIx ſupremam Ordinis Præfecturam inierat Reverendiſſimus Pater Frater Cajetanus a Laurino, cum ex Hiſpania ſolvens ut in Italiam trajiceret, cepit ex intervallo diris angi doloribus, qui certa ſibi indicia gravis, diuturnique morbi fuere. Nec diu ſtetit, quin plane cognoſceret ſe vitio hepatis quam maxime laborare, cui vix, ac ne vix quidem ullum parari poterat remedium. Cum enim ſequenti anno ad Nuceriæ in Apulia Cœnobium diverteret, morbo ex improviſo recrudeſcente, tam vehementer ægrotavit, ut jam de illius vita actum eſſe videretur. Convaluit tamen; ſed qui illum antea & oris elegantia, & egregio corporis habitu præditum noverat, non profecto deinceps illum noviſſet. Itaque in deterius ruens in dies, nondum quarto ſui Magiſtratus anno elapſo, tandem obiit in Cœnobio Aracœlitano IV. Idus Martii anni 1744. ætat. LVI. menſ. 11. D. xx. Juſtis pro ejus animæ requie, qua decebat, funebri pompa perſolutis, de illius ſucceſſore eligendo convenerunt qui Romæ erant Patres. Cogenda erat Synodus omnium Patrum, qui Definitorium Generale, quod ajunt, hujus præſertim Ciſalpinæ Familiæ conſtituebant, & quidem cogenda erat a cæteris digniori, qui Viennæ Auſtriæ morabatur, & ad quam etiam ſigilla Ordinis, ac Regeſta, juxta leges noſtras, erant ab iis, qui Defuncto fuerant a Secretis, perferenda. Verum tanta erat illorum temporum perturbatio, ut ea omnia, niſi Pontificia interceſſiſſet auctoritas, vix fieri poſſe viderentur.

Italia pene omnis erat undique ſtipata militibus, qua Germanis, qua Gallis, qua Hiſpanis, qua Allobrogibus, qui Carolo VI. Romanorum Imperatore è vivis ſine maſcula prole ſublato, pro ejus Regnis, & Provinciis hæreditariis acerrime decertabant. Hinc viæ omnes interclusæ, nec licebat per eas tranſire, niſi poſt uniuſcujuſque fidem evidenter probatam. His malis acceſſerat omnium maximum, teterrima nempe peſtis, quæ Meſſanam Siciliæ Urbem oppreſſerat, quæque ſtragem univerſæ Italiæ minitabatur, niſi ipſa quam diligentiſſime ſibi caviſſet. Hac etiam de cauſſa Viatoribus non permittebatur ex una in aliam ditionem migrare, iis præcipue, qui ex locis Siciliæ proximioribus veniebant, niſi poſt diuturnum bonæ valetudinis datum experimentum. Hæc itaque ſerio cogitantes Patres Romani, in eam denique ivere ſententiam, humiliter ſcilicet precandi Pontificem, ut S.S. dignaretur antedictos a Secretis abſolvere ab onere Viennam Auſtriæ petendi, ac deferendi Sigillum, & Regeſta Ordinis ad Reverendiſſimum P. Creſcentium Kriſper digniorem Familiæ Patrem, cui Sigillum, per Curſorem S. S. illuc traſmittendum, poterat tradi a Nuncio Apoſtolico: retentis interim apud S. S. Ordinis Regeſtis Sigillo Miniſtri Provinciæ Romanæ munitis, ut jura præſcribunt. Ita factum eſt; & ne ob recenſitas cauſſas diutius, quam par erat, Synodus cogenda intermitteretur, ſupplicatum quoque fuit, ut S. S. præciperet, ne illa extra Urbem haberetur. His omnibus benigne annuit Sanctiſſimus Pontifex, dato per epiſtolio tenoris ſequentis:

Foris

Al P. Procurator Generale de' Minori Oſſervanti.

Intus.

Dalla Segretaria di Stato.
12. *Marzo* 1744.

E' Mente di Noſtro Signore, che i Segretarj Generali de Minori Oſſervanti in Araceli non partano da Roma ſenza eſpreſſa licenza di Sua Santità, della quale ſaranno fra poco chiamati per ricevere dalla medeſima gli ulteriori ſuoi ordini. Si partecipa pertanto al P. Procurator Generale queſta ſovrana volontà Pontificia, perche ſia eſattamente eſeguita. *Deinde edito reſcripto, quod ſequitur.*

Ex audientia Sanctiſſimi die 14. menſis Martii 1744.

Sanctiſſimus benigne ſuper expoſitis providendo mandavit, quod Sigillum Ordinis, deferatur ad Dominum Cardinalem Secretarium Status, qui illud recipiat tranſmittendum ad Dominum Cardinalem Paulutium, qui illud conſignet P. Creſcentio Kriſper tamquam digniori; cum quo etiam tractet de Congregatione Generali juxta inſtructionem ad eumdem D. Cardinalem tranſmittendam. Quoad ſcripturas ſigillatas Sigillo Miniſtri Provincialis, eædem ad Sanctitatem Suam deferantur, quæ eaſdem tempore opportuno conſignare faciet eidem Patri Creſcentio Kriſper. Demum, quoad gubernium interinum, fiat Diſcretorium Generale duobus vicibus in Hebdomada, juxta petita, & cum additione, quod in rebus reſpicientibus Ordinem Univerſum, Dominus Cardinalis Protector rem agat cum Sanctitate Sua.

Loco ✠ Sigilli.

Joſeph Levizzani Secretarius.

Quæ omnia cum adamuſſim fuiſſent executioni mandata, Reverendiſſimus P. Kriſper ſequentes emiſit encyclicas Literas.

FRATER CRESCENTIUS KRISPER,

Lector Emeritus, Scriptor Ordinis, ac totius Ciſmontanæ Familiæ Ex-Commiſſarius Generalis, ejuſdemq. Diſcretus primus, & Servus.

Dilectiſſimis Nobis plurimum in Chriſto Patribus, & Fratribus, Superioribus, & Subditis hujus noſtræ Ciſmontanæ Familiæ ſalutem, & pacem in Domino.

TRagicum vitæ humanæ fatum, incertumque funeris ejus momentum, adeo funeſte noſtras hodie concuſſit ſenſus, ut nonniſi tremula manu, tinctoque

Digitized by Google

Atque depluentibus lachrumis calamo, mœſtiſſimum vobis nunciare per has encyclicas cogamur eventum, extrema nimium dolendam mortem Reverendiſſimi Patris Cajetani a Laurino, totius Ordinis Miniſtri Generalis, ac Patris amantiſſimi, qui, Eheu! ſui regiminis medio, & aliquantum ultra protracto, plurimis prudentiæ, moderationis, integritatiſque monumentis commendato, heroica quoque animi patientia, prolixioribus toleratis languoribus exantlato die 12. Martii anni currentis Romæ in Conventu Aracœlitano, non ſine celebrioribus Pietatis, Religionis, & Paternæ charitatis notis, rem ſuam cum Deo, & Religione pie componens, Sacroſanctis Eccleſiæ ſignis munitos, amariſſimo omium Filiorum ſuorum luctu, diem clauſit ſupremum, relinquens Nos commiſerandos orphanos, & de tanti Patris, & Præſulis deſideratiſſimos. Sed ne amiſſi hujus ſollicitiſſimi Parentis laudes memorando acceptum ex tanta jactura vulnus recrudeſcat, præteritæ virtutes ejus nobis jus, faſque ſint, & ad ea tantum adjicere animum ſinant, quæ tum in lugubri hoc caſu, Sanctiſſimo, ſupremoque Eccleſiæ capiti, BENEDICTO XIV. in noſtræ indigniſſimæ perſonæ exiſtimationem, atque gratiam, placuit determinare, juſſa, videlicet, ut manibus noſtris per Eminentiſſimum ſuum Nuntium ad Aulam Viennenſem reſidentem Sigilla totius Ordinis Seraphici, cum poteſtate ad interim gubernandi, una cum Diſcretorio Generali præſente in Romana Curia, juxta Ordinis ſanctiones, uſque ad ſuam, & novam per Nos convocandæ Congregationis Generalis electionem, conſignentur: quod ipſum his præſentibus etiam notum facere vobis amantiſſimis Patribus, & Fratribus neceſſum duximus, ut in occurrentiis exigentiarum veſtrarum vos dirigere poſſimus, tum ad ea, quæ amorem noſtrum erga prænonciatum amoroſiſſimum Patrem, tanta cum cordium amaritudine Nobis ſublatum, explere poterunt, modumq; imponere acerbiſſimo dolori, qui animis veſtris tanti funeris nuncio procreatus eſt, animam nimirum ejuſdem Cœlo natam, dilectiſſimorum Patrum, & Fratrum orationibus, & meritis commendando, ut Deus ter optimus illam beatifico quamprimum beet intuitu, ejuſdemque pro bono religionis exantlatos indilate coronet labores. Quem in finem decretata ab Ordinis Conſtitutionibus inferiarum officia, ut eidem quam citius exhibeatis, demandamus, quæ ſunt, ut tribus diebus continuis in omnibus Conventibus pro anima ipſius parentetis, decantata videlicet Miſſa ſolemni, & ſingulis Sacerdotibus illis ipſis diebus pro ea celebrantibus, nec non Clericis Defunctorum Officium, & Laicis centies orationem Dominicam cum ſalutatione Angelica, & requiem æternam &c. ſingulis eiſdem diebus perſolvantibus.

Reliquum eſt, ut de harum receptione Encyclicarum, deque illius executione, quod in eiſdem continetur, nos vel hic Viennæ, vel PP. Procuratores noſtros Romæ certiores reddere ſtudeatis. Hæc dum vobis pro debito noſtro annunciamus, etiam preces veſtras pro futuræ electionis felicitate, & noſtra etiam tenuitate exoramus. Datum Viennæ Auſtriæ die 4. Aprilis 1744.

Loco ✠ Sigilli.

F. Creſcentius Kriſper Ex-Com. Gen.
& Diſcretus primus.

De mandato P. S. Reverendiſſimæ.
F. Benedictus a Neapoli
Secret. Generalis Ordinis.

Chronol. Seraph.

CUm autem P. Kriſper ætate admodum gravis eſſet, nec omnino integræ valetudinis, hæc incuſans coram Nuncio Apoſtolico Viennenſi, ſe ad Iter Romanum arripiendum Impotentem declaravit, eidemque ſigillum Ordinis reſtituit. Quæ cum Pontifex reſciviſſet, juſſit ut ſtatim Romam vocaretur Pater ille, ad quem de jure, poſt laudatum P. Kriſper, ſpectabat hujus loco ſuccedere. Is erat Reverendiſſimus P. Joannes Coſmas da Monteminiano, qui accepto nuncio ex Monte Alverniæ ſtatim Romam ſe contulit, Pontificem adivit, ab eoque ſigillum, & Regeſta Ordinis accepit.

Contigit inter hæc, ut Miniſter Provinciæ Romanæ graviter apud Sanctiſſimum per ſupplicem libellum eidem exhibitum conquereretur de Reverendiſſimo P. Kriſper, quod is proxime futura Comitia indicendo nullam de eo, cui ex aliquibus Ordinis Conſtitutionibus deberi in illis ſuffragium procul dubio cenſebat, mentionem feciſſet. Precabatur proinde S. S. ut dignaretur ejuſmodi Cauſſam Eminentiſſimo Protectori committere judicandam: Reſcripſit Pontifex, quod Cardinalis Protector ea de re cum S. S. loqueretur: Cardinalis vero, antequam Pontificem alloqueretur, voluit utriuſque Partis rationes ſummatim ſaltem audire: quibus auditis, ac poſtea conſulto Pontifice, reſcripſit, ut infra:

Ex audientia Sanctiſſimi habita die 2. Junii 1744. Sanctiſſimus remiſit inſtantiam ad Diſcretorium Generale Ordinis, quod procedat prout de jure.

Trojanus Card. de Aquaviva Protector.

Patres igitur Definitorii Generalis ſedulo, ac diligenter perpenſis, libratiſque rationum momentis, quæ etiam typis conſignata fuere, ſententiam tulere, prout ſequitur:

Die 8. Junii 1744.

„ MAture perpenſa, & diſcuſſa inſtantia R. P. „ Miniſtri Almæ Provinciæ Romanæ Obſervantium per Sanctiſſimum Dominum Noſtrum BENEDICTUM XIV. remiſſa ad Diſcretorium Generale Ordinis cum reſcripto, *ut procederet prout de jure*; qua quidem inſtantia dictus R. Pater Miniſter prætendebat ſibi competere Votum activum in electione Vicarii Generalis Ordinis, ſignanter ob mortem Miniſtri Generalis celebranda, ſub motivo, quod hujuſmodi electio Vicarii Generalis Ordinis celebranda venit in Conventu Aracœlitano; iidem Patres Diſcretorii Generalis, numero ſeptemdecim, audito tum voce, tum ſcriptis dicto R. P. Miniſtro Provinciali, omnes unanimiter cenſuerunt minime dicto R. P. Miniſtro competere votum activum in dicta electione Vicarii Generalis Ordinis, & ita ſervari mandarunt. Acta ſunt hæc in Congreſſu Generali habito in Conventu Sancti Franciſci ad Ripas die, & anno ut „ ſupra.

Sequuntur ſubſcriptiones.

FR. Joannes Coſmas a Monteminiano, Præſes Diſcretorii Generalis.
F. Joannes Antonius a Sancta Cruce, Diſcretus perpetuus.
F. Felix a Roma, Diſcretus Familiæ perpetuus.
F. Benedictus Maria de Florentia, Procurator Generalis Ordinis.
F. Joannes Franciſcus Yduti, Commiſſarius Generalis Curiæ.

Digitized by Google

F. Alexius a Roma, Procuretor Generalis Reformatorum.
F. Petrus Joannetius de Molina, Procurator Generalis Diſc. & Racoleſt.
F. Bernerdinus e Terlitio, Definitor Generalis.
F. Vincentius Antonius ds Caprarola, Definitor Generelis.
F. Petrus de Juſtaniana, Definitor Generalis.
F. Sigiſmundus Skerpin, Definitor Generalis.
F. Bonagratia ab Alexandria, Definitor Generalis.
F. Proſper e Brixia, Definitor Generalis.
F. Joſeph Maria a Gallipoli, Definitor Generalis.
F. Joſeph Maria de Fano, Definitor Generalis,
F. Alexender Negovecz, Definitor Generalis.
F. Marcus Antonius Gravois; Definitor Generalis.

His ita compoſitis, jam tempus appropinquabat electionis habendæ, decret tamen A. R. P. Aloyſius de Parrafranca, Definitor Generalis Provinciæ Siciliæ Reformatæ, qui timore peſtis rejectus ab omnibus, tandem admiſſus in Limocomium Portus Spediæ Reipublicæ Genuenſis ditionis, ibidem ſuæ bonæ valetudinis diutinum dabat experimentum. Quamobrem Comitia indicta ad diem 7. Junii fuerunt Decreto Congregationis Generelis ſub die 5. ejuſdem menſis dilata ad elind tempus opportunius. At vero cum calores æſtivi advenirent, quos vulgus venientibus, & Roma abeuntibus noxios exiſtimat, excogitarunt PP. Summum Pontificem interpellare, qui ſua auctoritate deficientis locum ſuppleret, deputando P. Benvenutum de Badolato Provinciæ Reformatæ Septem Martyrum Lectorem Generalem, & antea Definitorem. Reſcripſit Pontifex: *die 9. Junii 1744. Pro gratia juxta petita*. BENEDICTUS PP. XIV. Cum nihil itaque futuram electionem amplius moraretur, eadem die prodiit Decretum, quod pro more fieri ſolet, de Congregatione celebranda ſub die 21. Junii currentis anni.

Ne autem qui hac in re condignam ſibi laudem promeruit, eadem ſilentio noſtro fruſtretur, id unum pro coronide addi liceat, quod cum Emus Trojenus Aquaviva eſſet tunc Ordini a protectione, Reverendiſſimus P. Joannes Coſmas a Monteminiano de jure Præſes proxime habendi Conventus, in ſui, ac totius Familiæ obſequii argumentum, precatus eſt E. S. ut dignaretur Comitiis præeſſe, quo munere ſeſe ultro abdicare ajebat, ne tanto honore Franciſcana Synodus privaretur. Renuit tamen ſapientiſſimus Princeps, & quidem non alia de Cauſſa, quam ne vel minimum in illa temporum circumſtantia quis de ampliſſima Electorum libertate ſuſpicari poſſet, ſi illis præfuiſſet Negotiorum Regis Catholici, & utriuſque Siciliæ Regis apud S. Sedem, ut ipſe erat, Adminiſtrator. Itaque ſtatuta die devenerunt PP. ad memoratam electionem, quam antedictus Reverendiſſimus P. Joannes Coſmas a Monteminiano eſt moderatus, eaque ceſſit in abſentem Reverendiſſimum P. F. Raphaelem a Lugagnano, Diœceſis Placentinæ Oppido, Provinciæ Reformatæ Bononienſis Lectorem Emeritum, Concionatorem inſignem, antea Miniſtrum Provincialem, & tunc Guardiani munus agentem in Regio S. Claræ Neapolis Monaſterio, ac publicata fuit ſequenti formula:

In Dei Nomine. Amen.

HÆc eſt electio Reverendiſſimi Patris Vicarii Generalis totius Ordinis Minorum per Patres Vocales in Conventu Aracœlitano capitulariter congregatos anno Domini 1744. die vero 21. Junii canonice, & rite celebrata, in qua quidem electione Reverendiſſimus P. Frater Raphael a Lugagnano habuit vota decem, & octo.

Et ego Frater Petrus Joannetius de Molina, Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum unus ex Diſquiſitoribus, & Compromiſſariis, virtute compromiſſi in me, & in ſocios meos limitati, nomine omnium, qui in dictam electionem convenerunt, & conſenſerunt, præfatum Reverendiſſimum Patrem Fratrem Raphaelem a Lugagnano in Vicarium Generalem canonice electum nomino, & ſic electum denuncio: *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.*

F. Joannes Coſmas a Monteminiano, Præſes.
F. Vincentius Antonius a Caprarola, Definitor, & Diſquiſitor.
F. Joſeph Maria a Gallipoli, Definitor Generalis, & Diſquiſitor.
F. Petrus Joannetius de Molina, Procuretor Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum Diſquiſitor, & Scriba.

Loco ✠ Sigilli.

Qua ſequuta electione idem Reverendiſſimus P. noviter electus fuit a S. S. ad preces totius Diſcretorii Generalis, renunciatus MINISTER GENERALIS Ordinis literis Apoſtolicis datis ſub die 22. ejuſdem menſis, & anni, quæ ſimiles ſunt aliis, quas ſupra dedimus Part. II. pag. 78. B.

Conceditur Miniſtro Generali facultas faciendi per ſe Capitula Provincialia.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

CUm, ſicut Nobis nuper exponi feciſti, in Capitulis Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, cujus Tu Vicarius Generalis cum titulo, & facultatibus Miniſtri Generalis exiſtis, quando Miniſtrorum Provincialium, & Definitorum fit electio, interdum eveniat, ut dum Præſes Capituli bono Provinciarum regimini, & reformationi maxime invigilat, indigni, ſeu minus digni, & ad reformationem omnino inepti, ab vocem, ſive ſuffragium habentibus, malitia temporum ſic ferente, eligantur, ac confirmandi proponantur; Nos præmiſſis obviam ire, ac felici, proſperoque Provinciarum ejuſdem Ordinis ſtatui, atq. regimini, quantum nobis ex alto conceditur, providere, Teque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus tuo nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, de cujus fide, prudentia, integritate, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confidimus, ut in eiſdem Capitulis Provincialibus, quando neceſſitas, bonumque dictarum Provinciarum regimen, ſive utilitas id exigerit, Tu ſolus, juxta datam tibi a Domino prudentiam, Miniſtros Provinciales, Definitores, alioſque Officiales una vice in qualibet Provincia, in qua Capitulum Provinciale habendum, celebrandumque erit, ante cale-

celebrationem Capituli Generalis Ordinis præfati, eligere, nominare, & deputare libere, & licite poſſis, & valeas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, quam etiam facultatem tuo arbitrio vel augendam, vel minuendam tuis Commiſſariis Viſitatoribus delegandis, juxta rerum, & locorum exigentiam, in iis Provinciis, ad quas accedere nequiveris, tribuere, & ſubdelegare poſſis dicta auctoritate impertimur.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Julii 1744. Pontificatus noſtri anno quarto.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Miniſter Generalis inſtituitur Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus totius Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

IN ſpecula ſupremæ dignitatis, divina diſpoſitione, meritis licet inſufficientibus, conſtituti, inter multiplices rerum, negotiorumque, quibus obruimur, curas, ad ea etiam ex debito Paſtoralis Officii Nobis commiſſi ſollicite advigilare debemus, per quæ religioſa loca, illorumque perſonæ divinis mancipatæ obſequiis, in pacis, & quietis tranquillitate, & regularis vitæ, Eccleſiaſticæque diſciplinæ norma, coadjuvante Domino, perenniter conſervari valeant, & quæ his contraria eſſe noſcuntur, per noſtræ providentiæ ſtudium, penitus evellantur, prout perſonarum, rerum, & locorum qualitate penſata conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cum, ſicut accepimus, defuncto Cajetano a Laurino, dum vixit, Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci electo in ultimo Capitulo Generali dicti Ordinis in Civitate Valliſoletana habito, Tu, qui Frater expreſſe profeſſus dicti Ordinis exiſtis, in Vicarium Generalem canonice electus fueris, & ſubinde per quaſdam noſtras in ſimili forma Brevis deſuper expeditas literas, ut titulo Miniſtri Generalis uti valeres, conceſſimus; nunc vero Tu, ad injunctum Tibi miniſterii tui munus rite, ſancteque obeundum, iter inſtituere paratus ſis, ut Provincias memorati Ordinis ab eodem Cajetano Miniſtro Generali minime viſitatas per Te ipſum viſitare poſſis: Hinc eſt, quod Nos, ut majora Apoſtolicæ noſtræ caritatis erga dictum Ordinem, & Te ipſum argumenta declaremus, atque omnia hac in viſitatione, vel extra eam, opportune, ſalubriterque peragenda, Tibi fortaſſe neceſſaria Apoſtolicæ auctoritatis documenta præſtemus, ac de tua fide, prudentia, integritate, dexteritate, vigilantia, doctrina, rerumque agendarum peritia, ac religionis zelo plurimum in Domino confiſi, Teque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te Commiſſarium Apoſtolicum, ac Viſitatorem, Reformatoremque ejuſdem Ordinis creamus, facimus, conſtituimus, deputamus, & delegamus, ac Tibi præter, & ultra facultates ſolitas, & conſuetas, ac ratione muneris Miniſtri Generalis præfati Tibi competentes, concedimus, & impertimur, ut in viſitatione Provinciarum, & Conventuum dicti Ordinis per Te, ſeu Commiſſarios Viſitatores a Te deputatos, & deputandos peragenda, ſeu illa peracta, ac etiam extra viſitationem præfatam, quoſcumque Conventus cujuſcumque Provinciæ pro ſtudiis generalibus præſcriptos, & aſſignatos, juxta datam Tibi a Domino prudentiam, & ut res poſtulaverit, de alio in alium Conventum tibi opportuniorem viſum, ſtudia generalia hujuſmodi permutes, transferas, ſtatuas, & præſcribas, novoſque in iis Provinciis, in quibus Conventus ſtudiorum hujuſmodi nondum aſſignati, & fundati fuerint, tuo arbitrio aſſignes, fundes, & deputes, ac facultatem Novitios ſupranumerarios in Provinciis, in quibus neceſſitas id exegerit, facultatem recipiendi, & admittendi concedas, nec non quæcumque Capitula Provincialia, quæ forſan contra Conſtitutiones Ordinis præfati auctoritate Apoſtolica confirmatas, peracta fuiſſe compereris, confirmes, atque convalides, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper intervenerint, ſuppleas, & ſanes, ac quamcumque Provinciam vigore cujuſcumque facultatis inter ſe diviſam, & ſeparatam de novo unias, & incorpores, aliaſque dividas, & ſepares, ac Guardianos haud habiles quavis auctoritate electos amoveas, & alios de novo eligas, & ultra triennium diſpenſare poſſis, & confirmes, aliaque ſimilia utilitatem, bonumque regimen, & gubernium Provinciarum, & Conventuum præfatorum concernentia, quæ per Conſtitutiones Ordinis, & Apoſtolica præſcripta, & per Te ipſum peragenda, prohibita, vetitaque ſunt, libere, & licite peragere poſſis, & valeas.

Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, Provinciarum, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatio-

mationc Apoſtolica, vel qnavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Julii 1744. Pontificatus noſtri anno quarto.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Ad preces Sereniſſimi Regis Catholici confirmatur Breve Clementis Papæ VIII. circa Conventus Recollectionis Diœceſis Palentinæ.

BENEDICTVS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

ALias fel. record. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor Noſter edidit Apoſtolicas alias ſuas in ſimili forma Brevis literas tenoris ſequentis = *Clemens Papa VIII. ad futuram rei memoriam* = Decet Romanum Pontificem Religioſorum commoditati, ac Regularis Obſervantiæ conſervationi opportune proſpicere, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire &c. Cum itaque, ſicut accepimus, in Provincia, Conceptionis Ordinis Recollectorum nuncupatorum, Sancti Franciſci Diœceſis Palentinæ, ſeptem Monaſteria, ſeu Conventus exiſtant, in quibus Regularis Obſervantia ſumma cum pietate, zelo, ac fidelium ædificatione cuſtoditur, & erga quæ, ſeu quos Cariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus ſingularem gerit devotionis affectum, cumque pro Regularis hujuſmodi obſervantiæ conſervatione maxime expediat, ut alia ejuſdem Ordinis Monaſteria per quinque leucas circumcirca minime ædificentur, Nos in præmiſſis opportune, providere volentes ſupplicationibus dicti Philippi Regis nomine ſuper hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Monaſteria, ſeu Conventus Ordinis prædicti in eadem Provincia, intra terminum quinque leucarum, circumcirca ædificari poſſe perpetuo prohibemus.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, Ordiniſque prædicti, etiam conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Octobris MDXCV. Pontificatus Noſtri anno quarto.

M. Veſtruis Barbianus.

Quoniam autem nuper pro parte Cariſſimi filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis humiliter ſupplicatum fuit, ut præinſertas Clementis Prædeceſſoris prædicti literas, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri de benignitate, Apoſtolica dignaremur: Nos igitur piis ipſius Philippi Regis votis, quantum cum Domino poſſumus, annuentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertas literas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, illiſque Apoſtolicæ confirmationis robur adjicimus. Non obſtantibus iis omnibus, quæ in præinſertis literis idem Clemens Prædeceſſor noluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Julii 1744. Pontificatus Noſtri anno quarto.

Loco ✠ Sigilli.

D. Cardinalis Paſſioneus.

P. Julii Veneti exemplum imitati, qui in ſua Chronologiæ Hiſtorico-Legalis editione evulgavit pag. 311. nos vero Part. I. pag. 541. & ſeqq. novis typis recudi fecimus, *Acta Conſiſtorii habiti in Aula conſueta, Vaticana, die 28. Aprilis 1713.* ſuper Samuele Capaſulis Patriarcha Alexandrino, qui damnato Schiſmate, atque hæreſi ejurata, ad Orthodoxam Eccleſiam Romanam, ope FF. noſtrorum, & præcipue, Reverendiſſimi Patris Laurentii a S. Laurentio ſeſe converterat: viſum quoque nobis eſt, ad Ordinis gloriam, hoc in loco referre *Acta Conſiſtorii habiti in Palatio Quirinali die 13. Julii 1744.* ſuper ſoluto teterrimo Schiſmate in inclita Maronitarum Natione, ac ſuper libera Sacrarum legum nuperæ Synodi Montis Libani a S. S. confirmatæ acceptatione facta per Epiſcopos, & Archiepiſcopos ejuſdem Nationis, ope FF. Minorum, & præſertim A. R. P. Jacobi Lucenſis, Provinciæ Romanæ alumni, & ſemel, atque iterum totius Terræ Sanctæ Cuſtodis. Sunt autem ut ſequuntur.

IN CONSISTORIO

SEMIPUBLICO

Habito die 13. Julii 1744.

ARGUMENTUM.

P*Oſtquam R. P. D. Simon Petrus Evodius Patriarcha Antiochenus, & Archiepiſcopi, atque Epiſcopi nationis Maronitarum, omnia quæcumque ipſis Sanctiſſimus Dominus Noſter* BENEDICTUS *Papa XIV. per ſuas Apoſtolicas Literas in forma Brevis, die 1. Septembris 1741. 14. Februarii 1742. 13. & 16. Martii 1743. injunxerat & præceperat, exacte accurateque in Conventu Loriſſæ in Monte Libano menſe Octobri anni 1743. exequuti ſunt; Synodicas Literas rerum geſtarum ſeriem complectentes ad Sanctitatem Suam, & ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide ſcripſerunt, quas Romam hoc anno 1744. die 31. Maii P. Deſiderius de Domo Baſciana, P. Jacobi Lucenſis Ablegati Apoſtolici Secretarius, pertulit. His in Literis ſignificant, teterrimum ſchiſma, quod ex duplici in Patriarcham Maronitarum Electione conflatum fuerat, utroque Electo mandatis Pontificiis obtemperante, penitus evanuiſſe, ac Simonem Evodium auctoritate Apoſtolica electum Patriarcham, ab univerſis Maronitis exceptum fuiſſe: Synodi præterea Montis Libani a Sanctitate Sua probatæ ac confirmatæ ſtatuto legeſque ſeſe adamuſſim ſervaturos, Patriarcham ipſum, Archiepiſcopos, & Epiſcopos coram antedicto Ablegato Apoſtolico ſpopondiſſe.*

Tam læto accepto nuncio, Sanctiſſimus Dominus Noſter ſtatuit in proximo Conſiſtorio facti tam memorabilis ſeriem Fratribus ſuis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus palam facere; eaque inſuper peragere, quæ

quæ Electus Simon Petrus Patriarcha, & Præſules Maronitæ poſtulabant. Inditum itaque fuit ac more Secretum Conſiſtorium die 13. Julii 1744. & peculiariter nomine Sanctitatis Suæ per R. P. Ignatium Reali primum Ceremoniarum Magiſtrum Collegii tam Epiſcoporum Pontificio Solio Aſſiſtentium, quam Protonotariorum de numero Participantium, necnon Rev. Cameræ Apoſtolicæ Procuratore Fiſcali hac de re admonitis, eadem die, poſtquam in Secreto Conſiſtorio Eccleſiarum propoſitiones, ac alia occurrentia negotia fuerunt abſoluta, Aulæ Conſiſtorialis foribus undequaque apertis, in illam, præter prædictos Prælatorum ordines, quamplurimis etiam Nobilibus, & Collegiorum Pontificiorum Alumnis, aliiſque Orientalibus, & præcipue Maronitis, introeundi patuit aditus.

His vero diſpoſitis, admonitiſque Eminentiſſimis Marino, & Moſca antiquioribus ex præſentibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Diaconis, ut ad latus Sanctitatis Suæ accederent, eidem Aſſiſtentes, præcedentibus ad arcendum populum duobus ex ſervientibus armorum, qui & Mazzerii vocitantur, ab uno ex DD. Ceremoniarum Magiſtris, per Aulæ partem è Regione Pontificiæ Sedis in Conſiſtorium introducti fuere D. Andreas Scaramutius Sacræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatus, R. P. Joſeph Simonius Aſſemanus Procurator Electi Patriarchæ, & P. Deſiderius de Domo Baſciana ab antedicto Ablegato Apoſtolico cum litteris ejuſdem Patriarchæ, Præſulum Maronitarum in Urbem adlegatus. Cum autem ante Conſiſtoriale ſcamnum anterius in Tetragoni exitu in genua provoluti eſſent, Dominus Scaramutius ſcilicet in medio, R. P. Aſſemanus a dextris, & P. Deſiderius a ſiniſtris; idem D. Scaramutius Sanctitatem Suam ſic fuit alloquutus.

Allocutio D. Advocati Sacræ Aulæ Conſiſtorialis.

BEATISSIME PATER.

HAbet SANCTITAS VESTRA ad ſacros provolutum pedes Procuratorem Simonis Petri Electi Patriarchæ Antiocheni Maronitarum. Nunciat idem Procurator, Reverendus nempe Pater Joſeph Aſſemani, quid ante, quid poſt Electionem tum ab Electo Patriarcha, tum ab Archiepiſcopis, & Epiſcopis dictæ Nationis opportune geſtum eſt, D. O. M. annuente piiſſimæ SANCTITATIS VESTRÆ voluntati, qua ſicuti univerſis Catholicis gentibus proſpicere indeſinenter curat, ita ſapientiſſima dedit mandata, quibus Maronitas ad Religionis, ac diſruptæ inter ipſos pacis tranquillitatem reſtitueret; Et profert tranſmiſſa authentica documenta SANCTITATI VESTRÆ exhibenda, quibus hæc omnia humillime ſignificet, atque teſtetur.

Tum vero Sanctiſſimus de Maronitarum patria, origine, Patriarchatu, fide, & eximio in Sanctam Sedem obſequio præfatus, quid ante & poſt electionem Patriarchæ in Monte Libano a Maronitis Præſulibus, & hic in Urbe a Sanctitate Sua geſtum fuerit, ornatiſſima & doctiſſima hac Allocutione expoſuit.

Allocutio Sanctiſſimi Domini Noſtri.

Venerabiles Fratres.

,, ANtequam Vos certiores faciamus de iis, quæ
,, contigerunt in electione Venerabilis Fratris
,, Simonis Petri Patriarchæ Antiocheni, non-
,, nulla Vobis in antecesſum referre neceſſe eſt.
,, Non dubitamus eruditioni Veſtræ compertum eſ-
,, ſe, Maronitas Chriſtianos Syros ad Patriarchatum
,, Antiochenum pertinere: quippe qui Syriam, &
,, Phœniciam maritimam ac mediterraneam, tum
,, etiam Palæſtinam, Cyprum, Ægyptum, aliaſque
,, Orientis partes incolunt; quorum tamen maxima
,, pars in Monte Libano commoratur.
,, Eruditioni pariter Veſtræ notum eſſe cenſemus,
,, quod ſæculi ſeptimi prope finem, cum hæreſis Mo-
,, nothelitarum in Patriarchatum Antiochenum graſ-
,, ſaretur, Maronitæ, quo ſe ab ea contagione inte-
,, gros ſervarent, ſtatuerunt ſibi Patriarcham elige-
,, re, qui a Romano Pontifice confirmaretur, ab
,, eoque Pallii dignitatem acciperet. Cum autem,
,, pluribus deinde ſæculis elapſis, Saraceni Antio-
,, chiam, depulſis inde Latinis, occupaſſent; cum-
,, que Latini ipſi Catholici in Montem Libanum,
,, ubi a Patriarcha Maronitarum perbenigne recepti
,, ſunt, ſeceſſiſſent; Alexander IV. Romanus Ponti-
,, fex Patriarcham ipſum Maronitarum Antiocheni
,, Patriarchæ titulo decoravit: quem quidem titulum
,, ad hanc uſque diem Patriarchæ Maronitæ reti-
,, nent, etiamſi in Monte Libano ſedem perpetuam
,, habuerint.
,, Profecto Maronitæ fuerunt ſemper quales &
,, hodie ſunt, integre Catholici, cum hac Sancta
,, Sede conjuncti, & erga ſuum Patriarcham, tum
,, etiam erga Romanum Pontificem, obſequii ac re-
,, verentiæ pleni. Cum autem homines ſint, mi-
,, randum non eſt, aliquando humani quicquam in-
,, ter eos accidiſſe, & accidere, in eo præſertim,
,, quod eorum Patriarcham ſpectat.
,, Recordari poteſt unuſquiſque Veſtrum, quid acci-
,, derit in Pontificatu felicis recordationis Clemen-
,, tis XI. qui Patriarcha Jacobo depoſito, cum in-
,, juriam præclaro illi Præſuli, tum etiam Apoſto-
,, licæ Sedis juribus, quæ electionem ejus confirmave-
,, rat, illatam noſſet, P. Laurentium a Sancto Lau-
,, rentio ex Minoribus Obſervantiæ, tum Sancti Se-
,, pulcri Cuſtodem, deinde Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
,, Cardinalem, eo miſit, ut, auditis iis quæ Patriar-
,, chæ opponebantur, ad hanc Sanctam Sedem
,, illa referret. Quo facto, cum in Congregatione
,, de Propaganda Fide fuiſſet res mature diſcuſſa,
,, Congregatio ipſa, optimi Præſulis innocentia co-
,, gnita, in Patriarchalem Sedem, unde fuerat injuſte
,, dejectus, eum eſſe reſtituendum cenſuit. Cum-
,, que ſententiam hanc Summus Pontifex ratam ha-
,, buiſſet, ad optatum finem deducta res fuit. Quo-
,, circa Maronitæ hoc novum ſuæ erga Romanam
,, Sedem obedientiæ dederunt argumentum.
,, Pontificatus quidem noſtri tempore nullus fuit,
,, Deo favente, apud eos Patriarcha depoſitus. Sed
,, aliud contigit, quod moleſtia non exigua animum
,, noſtrum affecit. Deceſſit anno milleſimo ſeptin-
,, genteſimo quadrageſimo ſecundo Joſephus Petrus
,, Gazenus Patriarcha: & cum Archiepiſcopi, &
,, Epiſcopi Maronitæ ad Succeſſorem eligendum de

,, more

Digitized by Google

„ more conveniſſent, in factiones duas diviſi ſunt; quarum altera elegit, ſeu poſtulavit Patriarcham Eliam Archiepiſcopum Arcenſem, altera Tobiam Archiepiſcopum Cypri. Facile erit unicuique Veſtrum animo concipere, qualis eſſet Maronitarum Catholicorum Montis Libani ex duplici illa electione conflictus animorum ac perturbatio. Alii quidem uni, alii alteri electo adhærebant: & ecce diſſenſio, & ſchiſma eo magis periculoſum, quo magis regio illa ab Apoſtolica Sede remota eſt, & in medio Principum infidelium, immo, dici poteſt, in manibus Turcarum poſita. Quare Nos ex his omnibus ſummam Catholicæ Religionis perniciem in ea regione metuebamus, in qua perpetuo, peculiari Dei gratia, incorrupta vignit.

„ Uterque electus, ſeu poſtulatus Romanæ Sedis auctoritatem imploravit: uterque nuntium ad Nos ablegavit, precibuſque inſtitit, ut, competitoria electione, ſeu poſtulatione rejecta penitus ac deleta, electionem, ſeu poſtulationem ſui firmam, ratamque haberemus, cum utraque pars opportuna ad id documenta, & bene longas facti, & juris Scripturas a Patronis, & Advocatis utriuſque partis Romæ compoſitas Nobis exhibuiſſet.

„ Cum igitur de electione, aut poſtulatione in Oriente facta res ageretur, viſum fuit Nobis expedire, ut Cardinales aliquot ex Congregatione Generali de Propaganda Fide ſeligerentur, qui coram Nobis congregati, utriuſque competitoris jura, rationeſque accurate perpenderent. Examinatis itaque quanta potuit diligentia, pro utraque parte juribus, & rationibus, una eademque fuit Cardinalium ſententia, neutram electionem, ſeu poſtulationem poſſe a Nobis ex præſcripto Sacrorum Canonum admitti, ſeu confirmari. Ex quo autem neutra ſubſiſteret, propoſitum fuit, an, & quænam ex illis a Nobis ſanari, ſeu Apoſtolica auctoritate roborari deberet. Sed communi pariter conſenſu decretum eſt, nullam eſſe ſanandam. Conſultum fuit denique, quid conſilii in ejuſmodi rerum ſtatu capere expediret. Summa fuit, illud arbitrio, & prudentiæ noſtræ relinqui.

„ Obverſabantur animo noſtro variæ, & graves cogitationes propter ejuſmodi rei difficultates, quæ paſſim occurrebant. Communicata itaque re cum Venerabili Fratre noſtro Vincentio Cardinali Petra Epiſcopo Præneſtino, & Congregationis de Propaganda Fide Præfecto, cujus doctrinæ, & ſpectatæ in rebus Canonicis intelligentiæ atque uſus, præter tot præclara Opera edita, Nos certe Teſtes ſumus, cum ſæpe, dum in minoribus eſſemus, frequenti cum eo congreſſu convenerimus; ſtatuimus aliquorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inſiſtere: qui licet ſedulo caverent, ne jus alienum læderetur, neque electionum canonicarum jure privarentur ii, qui illud obtinebant, cum nihilominus animadverterent, electum, nulla licet ſui culpa, Eccleſiæ tamen bono minime profuturum; aut pluribus electis, ſi alter alteri præferretur, turbas nequaquam ſedari, ſed magis augeri; neque inde pacem populorum regimini adeo neceſſariam ſperari ullo modo poſſe; alium quidem extra electos, ſeu poſtulatos aſſumpſerunt, aſive aſſumptum probaverunt.

„ Quocirca illuſtre ſatis exemplum Nobis in Annalium Eccleſiaſticorum monumentis occurrit. Defuncto Sancto Euſtachio Patriarcha Antiocheno, cum Ariani quemdam ex ſuis, Euzojum nomine, Catholici vero Meletium Patriarcham elegiſſent, Lucifer Calaritanus, & Euſebius Vercellenſis Epiſcopus, quid id temporis in Oriente Sedis Apoſtolicæ legatione fungebantur, electionem utriuſque nullam irritamque declararunt, & Patriarcham ſtatuerunt Paulinum: id quod Summis Pontificibus Liberio, & Damaſo confirmatum fuit, tum etiam Sancto Athanaſio cum Eccleſia Alexandrina, & Divo Hieronymo, qui ab eodem Paulino ordinatus fuerat Presbyter, maxime probatum.

„ Hoc præclarum exemplum & Nos ſecuti, ad elidenda diſcordiarum ſemina, pacemque inter Maronitas conciliandam, Simonem Petrum Evodium Damaſci Archiepiſcopum in Patriarcham Antiochenum Maronitarum elegimus, & conſtituimus. Fuit Evodius Romæ a puero in Collegio Maronitarum educatus, ibique liberalibus diſciplinis inſtitutus, clarum de ſe nomen reliquit, Eſt ille inter Epiſcopos Maronitas Decanus. Aberat longe a turbarum præſentium tumultu, quibus ſe minime miſcuerat; ſe ſeque ab omni ambitu alienum oſtenderat, cum omnem operam poſuiſſet, ne Patriarcha eligeretur. Hunc itaque Patriarchatu præ cœteris dignum cenſuimus, atque illi Patriarchæ dignitatem contulimus, ſpe freti hac ratione Nos Eccleſiæ illius bono maxime profuturos, ſchiſma omne penitus extinctum iri. Complures igitur Apoſtolicas Literas expediri mandavimus, eaſque Fratri Aloyſio e Caſali majori ex Ordine Minorum de Obſervantia, in Collegio Sancti Bartholomæi ad Inſulam linguæ Arabicæ Lectori traditas, per ipſum deferri curavimus ad Patrem Jacobum Lucenſem ejuſdem Ordinis in Terra Sancta Viſitatorem, & Vicarium Apoſtolicum, quem quidem Nos ad Maronitas Apoſtolicæ Sedis Ablegatum conſtituimus. In iis autem Literis illud expreſſe declaravimus, hanc Patriarchæ electionem non a Nobis eſſe factam ad jus tollendum Epiſcopis Maronitis in futuris ſucceſſive electionibus ſuorum Patriarcharum, ſed ad diſſenſiones amputandas, eorumque Eccleſiæ pacem ac tranquillitatem reſtituendam.

„ Ecce, quod Vobis exponendum erat, antequam Patriarchæ electi, tum Epiſcoporum, & Archiepiſcoporum Maronitarum literæ, tum etiam documenta perlegerentur, ex quibus quidquid in ejuſmodi re factum ſit, facile intelligetis.

Expleta Sanctiſſimi Allocutione, R. P. Aſſemanus Procurator, & P. Deſiderius Literas Patriarchæ, & Præſulum Maronitarum in theca auro ornata repoſitas præ manibus geſtans, comitante Ceremoniarum Magiſtro, ad deoſculandum Sanctitatis Suæ pedes, conſuetis emiſſis genuflexionibus, acceſſere. Et Aſſemanus quidem eductas è theca literas, uti primi in obſequii ſignum admotas, Sanctiſſimo Domino Noſtro humillime obtulit: Sanctiſſimus autem illas R. P. Vincentio Lucchesinio Brevium Apoſtolicorum ad Principes Secretario tradidit, ut prius Arabice a D. Andrea Scander, linguæ Arabicæ in Urbis Archigymnaſio, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide Profeſſore, atque Interprete, recitarentur, deinde Latine ab eodem R. P. Lucchesinio. Inde vero præfati R. P. Aſſemanus, & P. Deſiderius redeuntes, in loco ſuo juxta D. Advocatum Conſiſtorialem genuflexi conſtiterunt; donec Literæ quo hic impreſſæ ſunt ordine, legerentur. Exemplaria Arabica omittuntur.

AR-

Digitized by Google

ARCHIEPISCOPORUM, ET EPISCOPORUM

Maronitarum Documentum.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

DIE ſeptima Menſis Octobris Anno 1743. hora quarta poſt meridiem, convenerunt Illuſtriſſimi, ac Reverendiſſimi Domini Archiepiſcopi, & Epiſcopi Nationis Maroniterum in Eccleſia Sanctæ Mariæ, & Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli Fratrum Minorum in Ariſſa, juſſu Reverendiſſimi Patris Jacobi de Luca Ablegati Apoſtolici. Poſtquam autem idem Ablegatus antedictos Antiſtites adhortatus fuiſſet, eorumque animum ad hoc præparaſſet, ut debitam Decretis Sanctæ Sedis obedientiam, ſubmiſſionemque exhiberent, invocato Sancto Spiritu juſſit, primum quidem recitari, atque promulgari Ablegationis ſuæ Breve Pontificium: deinde alterum Breve, quo Illuſtriſſimorum, ac Reverendiſſimorum Epiſcoporum Eliæ, ac Tobiæ ad Antiochenum Nationis Maronitarum Patriarchatum Electiones irritæ, ac nullæ declarabantur: Tertium denique Breve, quo Simon Archiepiſcopus Damaſci a Summo Pontifice feliciter Regnante ad eumdem Patriarchatum evehebatur. Cumque hæc Brevia omnes auditione accepiſſent, ut propenſiori quodam ſtudio ſe obedientes, ac morigeros mandatis Pontificiis oſtenderent, illico ad Aram maximam, cujus in medio Illuſtriſſimus, ac Reverendiſſimus electus ac declaratus Patriarcha ſedebat, ſeſe contulere, eique tamquam ſuo Patriarchæ ſe ſubditos ſubjectoſque profeſſi ſunt.

Hic quiete tranquilleque geſtis, agitari cæptum eſt de modo, ac tempore peragendæ publicæ Eccleſiaſticæ Ceremoniæ, quæ ab ipſis in Patriarcharum inauguratione ſervari conſuevit. Ea vero ad undecimum ejuſdem menſis diem, Divino favente Numine, indicta fuit. Sacram autem illam functionem, quæ majori optandum eſſet pace ac tranquillitate, circa horam diei ſeptimam, in eadem Eccleſia inchoavit, perfecitque Illuſtriſſimus ac Reverendiſſimus Dominus Elias, una cum reliquis Illuſtrimis ac Reverendiſſimis Archiepiſcopis, & Epiſcopis, qui ut horum omnium indubium darent teſtimonium, præſentibus literis ſcripto chirographum, propriumque ſigillum appoſuere.

Datum in Ariſſa die 12. Octobris anno 1743.

ARCHIEPISCOPI, ET EPISCOPI.

Elias Arcæ.
Philippus Lyſtræ.
Stephanus Botri.
Gabriel Ptolemaidis.
Ignatius Tyri.
Joannes Beryti.
Michael Paneadis.
Tobias Neapolis.

Epiſtola electi Patriarchæ ad Sanctiſſimum.

Sanctiſſimo, ac Beatiſſimo Patri ac Domino Noſtro

BENEDICTO XIV. PONT. MAX.

Chriſti Domini Vicario, & Petri Apoſtoli Succeſſori.

Sanctiſſime Pater.

EGo Simon Petrus Evodius, olim Damaſci Archiepiſcopus, nunc vero miſeratione Dei, & Sanctitatis Tuæ beneficio Patriarcha Antiochenus, flexis genibus ad puriſſimos tuos Pedes ſubmiſſe ac reverenter provolutus, Beatitudini Tuæ expono, Apoſtolicas me literas accepiſſe, quibus mihi demandaſti, ut Patriarchalem Nationis Maronitarum Dignitatem ſuſciperem. Tua igitur ipſius gratia, & in obſequium Apoſtolici mandati tui, id munus ſuſcepi, tametſi nihil eſſe in me cognoſcerem, quare hoc mihi beneficium conferatur, aut quo pacto humeris meis onus iſtud portare queam. Venerabiles autem Fratres mei Archiepiſcopi, & Epiſcopi non modo non ſunt mihi reluctati, ſed ſumma potius cum reverentia, & obſequio ſubjectionem, & obedientiam coram Reverendiſſimo Patre Jacobo de Luca, Sanctitatis Tuæ Ablegato, exhibuere. Oro itaque, quæſoque, pro tua illa Tibi inſita erga omnes benignitate ſingulari, ut cæleſte mihi auxilium precibus tuis a Deo implores, cujus in terris vices geris: ſum etenim undequaque calamitatibus, ac moleſtiis circumſeptus.

Porro noſtrarum apud Sanctam Apoſtolicam Romanam Sedem cauſarum Procuratorem deputavi, ac præfeci R. P. D. Joſephum Aſſemanum, Virum in Eccleſia Dei celebritate nominis clarum: qui Pallium confirmationis a Sanctitate Tua ſupplex nomine meo petet, impetret, atque recipiat; Quam mihi gratiam in Apoſtolicis literis, pro tua Te humanitate non denegaturum ſignificaſti. Eidem vero Procuratori ante omnia mandavi, ut debitam Sanctitati Tuæ, & Apoſtolicæ Sedi, quæ Orthodoxæ Fidei petra eſt, & fundamentum, ſine quo ſalus æterna obtineri nequit, obedientiam omnino præſtet; & quoniam mihi procul agenti, quantum vellem, & optarem, fas non eſt, ipſe coram maximas Beatitudini Tuæ gratias verbis accuratiſſimis agat, de collato mihi Patriarchalis Dignitatis beneficio, deque acceptis muneribus omnibus, quæ ad bonæ memoriæ Deceſſorem meum a Te tranſmiſſa fuerant: quæque per Ablegatum tuum ſunt mihi tradita. His ſane donis incredibilem tuum erga me amorem, ac ſingularem humanitatem ut libenter agnoſco, ita ſtudio colam ſempiterno.

Idem Ablegatus tuus recitavit mihi, & Venerabilibus Fratribus meis Archiepiſcopis, & Epiſcopis alias Apoſtolicas literas, quibus noſtram Synodum in Monte Libano nuper celebratam Sanctitas Tua confirmare dignata eſt. Reliqua præterea Decreta ad eam rem ſpectantia, quæ poſt confirmatam Synodum edita fuere. Hæc porro omnia, qua decet animi ſubmiſſione & accepimus, & probavimus: Noſque eadem ad exitum perducturos ſpopondimus: quod Apoſtolicis tuis Deo acceptis gratiſque precibus freti ſperamus.

Antequam autem Patriarchalem Dignitatem inirem, Orthodoxæ Fidei Profeſſionem, ac juramen-

tum

tum fidelitatis de more præſcriptum amiſi coram Venerabili Fratre meo Elia Maſebi, Archiepiſcopo Arcenſi, & coram Apoſtolico Ablegato tuo, quem commiſſi ſibi muneris partes omnes prudenter, diligenter, accurateque impleviſſe teſtamur.

Obſecro itaque, ut me in tuorum ſervorum numerum amodo adſcribas: ſunt enim & alia quædam negotia, quæ ad Me, & ad noſtram Antiochenam Sedem pertinent, quæque laudatus noſter Procurator Sanctitati Tuæ eſt expoſiturus. Id quæſo gratiæ mihi novellæ plantæ tuæ concede, ut quas ille nomine meo porriget, ne patiaris pro tua eximia, ac univerſum terrarum orbem complectente benignitate, irritas eſſe, & inanes preces.

Ipſius vero Procuratoris mei rationem habere velis. Sunt enim magna illius in Apoſtolicam Sedem merita, nec minora erga Antiochenam Eccleſiam noſtram beneficia. Nos autem non fugit, extitiſſe quoſdam, qui apud Sanctitatem Tuam ipſi labem infamiæ aſpergere ſunt conati. Te igitur etiam atque etiam rogo, ut pro tua, quæ in univerſo mundo celebratur clementia, illius rationem habeas, neve fidem tribuas eorum dictis, qui eidem adverſantur. Præclara etenim quæ geſſit opera, animique ipſius candor, ac fervens Religionis ſtudium, eundem declarant contra jus, & æquum ab adverſariis inſimulatum fuiſſe.

Hæc omnia, Sanctiſſime Pater, precibus a Te quam poſſum ſtudioſiſſime contendo, tuiſque iterum ſanctis pedibus demiſſiſſima oſcula defigens, Deum oro, & obteſtor, ut ad multos Te annos ſanum, & incolumem ſervet.

Datum in Conventu Ariſſæ in Cheſroano, die 12. Octobris Anno 1743.

Sanctitatis Tuæ humillimus, & obſequentiſſimus Servus, & Creatura,

Simon Petrus Evodius Patriarcha Antiochenus.

Epiſtola Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum ad Sanctiſſimum.

Sanctiſſimo, ac Beatiſſimo Patri ac Domino Noſtro

BENEDICTO XIV. PONT. MAX.

Chriſti Domini Vicario, & Petri Apoſtoli Succeſſori.

Sanctiſſime Pater.

NOs Archiepiſcopi, & Epiſcopi Antiochenæ Sedis, Sanctitatis Veſtræ Servi, ad puros Veſtros Pedes ſubmiſſe, ac reverenter provoluti ſignificamus Reverendiſſimum Patrem Jacobum de Luca Ablegatum Veſtrum, ſtatim atque huc pervenit, Apoſtolicas ad Nos literas Veſtras pertuliſſe, quibus lectis, & auditis, continuo Nos omnes Reverendiſſimo Domino Simoni Patriarchæ a Sanctitate Veſtra conſtituto obedientiam exhibuimus, tanta cum animorum conſenſione, ut nemo noſtrum contra vel hiſcere, vel unum verbum proferre auſus ſit. Idque in obſequium Sanctitatis Veſtræ, & Sedis Apoſtolicæ: eſt enim Nobis exploratum, & compertum Apoſtolicam Sedem eſſe Petram Orthodoxæ Fidei, quam a Majoribus noſtris accepimus: Noſque univerſi parati ſumus ſanguinem noſtrum in illius gratiam profundere. Gratias igitur Sanctitati Veſtræ agimus quam poſſumus maximas de Apoſtolica, quam noſtri geſſiſtis cura, in hoc præſertim calamitoſo rerum ſtatu, in quo eramus conſtituti.

Idem Reverendiſſimus Ablegatus Veſter, qui munere ſuo apud Nos prudenter, ſapienter, ac ſtudioſiſſime defunctus eſt, alias Nobis tradidit Apoſtolicas literas Veſtras, quibus Synodum noſtram Libaniticam confirmatis: quas quidem literas, qua filios obſequentiſſimos decet reverentia, ſuſcepimus: obſecrantes Deum Optimum Maximum, ut quæ in ea Synodo ſunt conſtituta, opere impleamus: quod ſanctis precibus Veſtris, & Apoſtolica Benedictione freti, Nos facturos ſperamus.

Quod reliquum eſt, Te etiam atque etiam, Beatiſſime Pater, rogamus, ut antedicto Patriarchæ noſtro, una cum reliquis conſuetis ſpiritualibus muneribus, Pallium confirmationis mittatis; atque iterum prono corpore ad terram procumbentes, Sanctos Pedes Veſtros reverenter deoſculamur, Deumque rogamus, ut Sanctitatem Veſtram diu ſervet incolumem. Amen.

Datum in Conventu Ariſſæ in Cheſroano, die undecima Octobris Anno Chriſti 1743.

Sanctitatis Veſtræ humillimi, & obſequentiſſimi Servi Archiepiſcopi, & Epiſcopi.

Elias Arcæ.
Philippus Lyſtræ.
Stephanus Botri.
Gabriel Ptolemaidis.
Ignatius Tyri.
Joannes Beryti.
Michael Paneadis.
Tobias Neapolis.

Abſoluta antedictarum Epiſtolarum Arabica lectione, & Latina earundem interpretatione, D. Advocatus Conſiſtorialis hanc Allocutionem adjecit.

Allocutio D. Advocati Conſiſtorialis.

AUdivit ex his SANCTITAS VESTRA, quanta Electus Patriarcha ſe geſſerit humilitate ſimul atque ſolertia: quanta Archiepiſcopi, & Epiſcopi obedientia, ut quæ ſibi per Literas in forma Brevis injuncta fuerunt, ſedulo exequutioni mandarent. Dum ergo obſequentiſſimos ſeſe Filios præſtiterunt, paternam SANCTITATIS VESTRÆ exorant clementiam, ut Apoſtolicam, quatenus opus eſt, confirmationem iis omnibus, quæ in ipſorum Synodo tam ante, quam poſt receptam præfati Patriarchæ Electionem, acta ſunt, elargiri dignetur.

Poſt hæc Sanctiſſimus interimiſſam Allocutionem proſequens, Electum Patriarcham, & Præſules, totamque Maronitarum nationem, nec non ipſum Ablegatum Apoſtolicum, hoc laudum præconio exornare, ſimulque quæcumque ab ipſis in executionem brevium Apoſtolicorum geſta fuerunt, benigne approbare, & quatenus opus ſit, Apoſtolica auctoritate confirmare dignatus eſt.

ALLOCUTIO SANCTISSIMI.

„ INtellexiſtis jam, Venerabiles Fratres, omnipo-
„ tentis Dei ope, Antiocheni Patriarchæ electio-
„ ni finem ſumma cum pace impoſitum, & ea
„ ratione, quam Nos, Deo ipſo, ut putamus, in-
ſpiran-

Digitized by Google

„ ſpirante, propoſuimus. Simon Petrus Evodius Damaſci Archiepiſcopus ad Patriarchatum evectus eſt. Apoſtolica noſtra Brevia ſingulari veneratione recepta ſunt, & executioni mandata. Pater Jacobus Lucenſis, Ablegatus Apoſtolicus, multa cum laude ſe geſſit. Duo illi Præſules, Elias, & Tobias, qui, ut paulo ante audiſtis, in Patriarcham electi fuerant, vix audita Patriarchæ electione a Nobis facta, ſtatim acquieverunt; & ipſimet Patriarchæ ſeſe ſubjicientes, palam profeſſo fecerunt, quanta ſit eorum erga hanc Sanctam Sedem obedientia. Commendatione pariter ſumma digni ſunt Archiepiſcopi, & Præſules Maronitæ, tum etiam tota Maronitarum gens. Proinde Nos ampliſſima illa elogia, quibus Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri eam cohoneſtarunt, libenter ſubſcribimus: cum Pius IV. in quibuſdam ſuis Apoſtolicis Literis affirmaverit, tot millia hominum, quibus componitur, nunquam adoraſſe Baal; qui tametſi hæreticis, & ſchiſmaticis circumſeſſi, ſemper tamen in Chriſtiana Fide, & Catholica Religione conſtantes perſtiterunt: cum Clemens VIII. hoc ipſum confirmaverit, addendo, Maronitas Romanæ Eccleſiæ, Parenti omnium fidelium, & Magiſtræ ſemper obedientiam præſtitiſſe: cum Paulus V. in ſuis Literis Maronitas roſarum ſimiles eſſe dixerit, quod, ſingulari Dei gratia, inter ſpinas infidelitatis in Oriente florerent: cum Urbanus VIII. in ſuis pariter Apoſtolicis Literis aſſeruerit, non concidiſſe Carmeli decus, neque extinctam eſſe Libani gloriam; quandoquidem Patriarcha, Præſules, & Sacerdotes Maronitæ in Apoſtolica Sede ac Romano Pontifice Divi Petri auctoritatem venerentur: cum denique Clemens XI. in ſuis Apoſtolicis Brevibus in lucem editis ſimilia, & alia plurima in Maronitarum commendationem congeſſerit.

„ Utuntur Maronitæ Ritu huic Sanctæ Sedi probato, quique ad Ritum Romanum quamproxime accedit: cum & ipſi in azymo, non in fermentato conficiant: Sacras Veſtes ad Eccleſiæ Romanæ formam adhibeant: Miſſas privatas, pluresque in diem ſuper eodem Altari celebrent: neque in Miſſa aquam calidam, ut Græci, apponant; cum denique ſoli Epiſcopi Confirmationis Sacramentum conferant: & novum Calendarium juxta correctionem Gregorianam apud eos in uſu ſit. Quare nonnulla legentes ipſorum monumenta ad Nos hac occaſione tranſmiſſa, mirati ſumus, quod quæ circa novum ſuum Patriarcham, licet antea ordinatum Epiſcopum, præſtant, ea Conſecrationis nomine vocarent. At vero ſi conferantur quæ ipſi faciunt cum Patriarcha, qui Epiſcopus non ſit, cum iis quæ facere ſolent cum Patriarcha ad Epiſcopatum jam promoto, facile erit intelligere, hanc quidem non eſſe Ordinationem, neque veram Conſecrationem, ſed ſolemnem potius benedictionem, ac publicæ obedientiæ proteſtationem, aut etiam Divini ſuper ipſum Patriarcham, ejuſque regnum auxilii implorationem. Et ſane apud noſtrates quoque Auctores, immo in quibuſdam Pontificum Romanorum Literis Ordinatio, & Conſecratio pro benedictione, electione, ac ſolemni auguratione uſurpantur. Neque vero apud illos id novum, ac recens inventum; ſed ritus, & ceremonia ex vetuſto Rituali Syriaco deprompta: quemadmodum Petrus Maronitarum Patriarcha ad Leonem X. retulit; & in ultima Libanenſi Synodo ab hac Sancta Sede confirmata, tantoque, ut audiſtis, plauſu recepta, explicatur.

„ Ut vero eo revertamur, unde diſceſſimus, primum Deo Immortali, bonorum omnium datori, gratias, quantum poſſumus, ex corde agimus. Deinde quæcumque geſta ſunt in executionem Brevium noſtrorum ab Epiſcopis, & Archiepiſcopis Maronitis pro Simone Evodio Damaſci Archiepiſcopo, & Nobis Patriarcha Antiocheno per Literas Apoſtolicas conſtituto, approbamus, &, quatenus opus ſit, auctoritate Apoſtolica confirmamus.

Peracta Sanctiſſimi Allocutione, D. Scaramutius Advocatus Conſiſtorialis inſtantiſſime eidem Pontifici pro Pallio ſupplicavit, in hæc verba.

Inſtantia D. Advocati pro Pallio.

Non beneficentiæ Tuæ, Pater Sanctiſſime, hic finis eſt. Eccleſiam Antiochenam a diſſidiis purgaſti: Patriarcham ei dediſti acceptiſſimum, ac meritiſſimum: Quæ acta ſunt, Tua benignitate, atque auctoritate confirmaſti. Supereſt nunc, ut quod complementum eſt Patriarchalis Dignitatis, eidem pari humanitate concedas; Pallium ſcilicet de Corpore Beati Petri Apoſtolorum Principis ſumptum, in quo Paſtoralis Officii plenitudo continetur, & pro quo obtinendo idem Rev. Pater Joſeph Aſſemani hic præſens peculiari legitimo mandato ſuſultus, Electi Patriarchæ Simonis Petri nomine, inſtanter, inſtantius, & inſtantiſſime ſupplicat.

Cui poſtulationi Sanctiſſimus Dominus Noſter benigne annuit, inquiens.

ALLOCUTIO SANCTISSIMI.

„ Non ſemel hac noſtra ætate Archiepiſcopi, & Patriarchæ Orientales honore Pallii donati ſunt. Conſimili celebritate Pallium a Clemente XI. pro Patriarcha Alexandrino Nos poſtulavimus, & obtinuimus, cum inter Advocatos Conſiſtoriales ageremus. Nos item manibus noſtris eodem ornavimus Petrum Abrahamum Armenorum Catholicorum Patriarcham. Nos ipſi hoc ad Cyrillum Patriarcham Antiochenum Græcorum Melchitarum electum illud ſolemni ritu miſimus. Itaque libenter admittimus petitionem Pallii Nobis factam pro Simone Petro Patriarcha Maronitarum electo, ſtatim ac ipſe Fidei profeſſionem rurſus emiſerit, erga hanc Sanctam Sedem juramento fidei de more præſtito.

„ Quin etiam uberiora tam erga ipſum Patriarcham electum, quam erga Clerum univerſum, & Populum Maronitarum, benevolentiæ noſtræ argumenta exhibere cupientes, Pauli V. Prædeceſſoris noſtri exemplo, qui peculiari ſua Conſtitutione ad Petrum Patriarcham Maronitarum Apoſtolicam Benedictionem miſit, cum facultate Clero, & Populo Maronitarum benedicendi, & Indulgentias elargiendi, Nos quoque prædicto Simoni Patriarchæ Apoſtolicam noſtram Benedictionem amantiſſimè impartimur, eique facultatem tribuimus, ut ſive per ſe, ſive per alium Epiſcopali dignitate fulgentem, dilecto Clero, ac Populo Maronitarum, eorumque domibus, agris, prædiis, & bonis quibuſcumque ſolemni ritu ſemel benedicere; iis vero utriuſque ſexus, qui per Pœnitentiæ Sacramen-

„ tum a peccatis expiati, & Sanctiſſima Euchariſtia
„ refecti, benedictioni hujuſmodi preſentes inter-
„ fuerint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum
„ Indulgentiam, eadem auctoritate noſtra Apoſto-
„ lica largiri poſſit ac valeat.

Hac Allocutione completa, Procurator Generalis Sanctitatis Suæ, & Cameræ Apoſtolicæ in Conſiſtorio Cappa indutus ad RR. PP. Protonotarios & Notarios Apoſtolicos converſus, in hunc modum interpellavit.

EGo Joannes Philippus Toppi Sanctiſſimi Domini Noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis rogo vos omnes Protonotarios, & Notarios Apoſtolicos hic præſentes, ut de omnibus geſtis a R. P. Simone Petro Electo Patriarcha Antiocheno, ac ex authenticis Literis ejuſdem nuper lectis auditis; nec non de Actorum per eundem Electum Patriarcham, Archiepiſcopos, & Epiſcopos geſtorum approbatione, ac conceſſionis Pallii eidem Patriarchæ facta inſtantia per R. P. Joſephum Aſſemani legitimum Procuratorem ejuſdem Electi Patriarchæ Sanctiſſimo Domino Noſtro, Decretoque ſuper illius conceſſione a Sanctitate Sua benigne edito unum, ſeu plura, publicum, ſeu publica conficiatis Inſtrumentum, vel Inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Tunc antedictorum Protonotariorum Decanus ſubdidit. Conficiemus. *Et ad intimos Sanctitatis Suæ Cubicularios converſus, dixit:* Vobis Teſtibus.

Denique R. P. Aſſemanus electi Patriarchæ Procurator, pro ſingularibus a Sanctitate Sua collatis beneficiis, ejuſdem Patriarchæ nomine gratias acturus, in hunc modum verba fecit.

Gratiarum actio nomine electi Patriarchæ.

BEATISSIME PATER.

NOn uno Tibi nomine Simon Petrus Evodius, Conſanguineus meus, a Te electus, & confirmatus Antiochenus Maronitarum Patriarcha, gratias agit immortales, & referet quotidie maximas. Nam Synodum Nationalem in Monte Libano Apoſtolica auctoritate celebratam, cujus ipſe pars magna fuit, ejuſque leges, atque Conſtitutiones, quibus (a) *Eccleſiaſtica Diſciplina facilius retineri poſſit, & omnis ſuſpicioſa conſuetudo a rebus ſacris prorſus amoveatur*, ſupremo Tuo judicio decretoque probaſti (b), ratas habuiſti, ſervandaſque juſſiſti. Quum vero Maronitarum Archiepiſcopi, & Epiſcopi *duas in factiones diviſi* (c), *ac duplici electo ſuæ Nationis Patriarcha, ſchiſma conflaſſent, & Catholicum ſuum Gregem, Deo, & Apoſtolicæ Sedi fidiſſimum, in diſcrimen adduxiſſent, ne per domeſticas diſcordias a vera pietate diſcederet*, huic malo ſapientiſſime occurrere properaſti, deleta utraque illa in Patriarchalem Sedem illegitima cooptatione. Cumulus denique eximiæ Tuæ in Maronitas omnes, & in ipſum præcipue Simonem Petrum, benevolentiæ, ac benignitatis tum acceſſit, quum eumdem (d), ad tantam Dignitatem non modo ſua ſtudia non conferentem, ſed *ne* cogitantem quidem, Patriarcham Antiochenum delegiſti, eique honorem Pallii de Corpore Beati Petri ſumpti, in quo Paſtoralis officii plenitudo continetur, ſumma cum celebritate contuliſti. Verum his omiſſis, quæ tantopere teſtata vulgataque ſunt, illud plane verbis exprimere haud facile fuerit, quantum Sanctitati Tuæ debeat, quod cum ipſius, tum ſuæ Gentis fidem, & obedientiam tam diſerta oratione, tamque incomparabili eloquentia, laudum præconiis exornaſti. Quidquid autem hoc eſt, quod nuper Maronitæ fecerunt, Tui unius nutus omnes intuentes, & ſequentes; id Tibi, BEATISSIME PATER, omni jure debebatur propter immortalia Tua, tuorumque Civium erga illos beneficia. Te enim admirantur vehementiſſime, quod in tanta dignitate vigil ſemper & intentus, quum maxima quæque totius Chriſtiani orbis optime ac prudentiſſime regas atque diſponas, in rebus etiam Montis Libani mira diligentia atque ſedulitate, quaſi id Tibi ſolum agendum eſſet, verſeris. Bononienſium vero Civium Tuorum, qui de Maronitis optime ſunt meriti, memoria nunquam apud ipſos conſeneſcet: Gregorii, inquam, Tertii decimi (e) Pontificis Maximi; Gabrielis (f) Palæotti Cardinalis, primi Bononiæ Archiepiſcopi; & Joannis Baptiſtæ de Lambertinis (g) Societatis Jeſu, gentilis Tui, viri Dignitatum abdicatione clariſſimi: quorum primus Collegium hic in Urbe pro Maronitis fundavit, ex quo Collegio, tamquam ex Equo Trojano, tot Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, & præſtantiſſimi doctrina atque pietate Viri prodiere: in quo etiam electus meus Patriarcha a prima ætate literis humanioribus eruditus, ſeveriores cæteras facultates, cum humanas, tum divinas ſumma cum laude eſt adſequutus. Alter ejuſdem Collegii Protector, Tertius denique Rector, cum laborum curarumque ſuarum fructum retulere, ut complures inſignis eruditionis, eximiæque probitatis Alumnos temporibus ſuis floruiſſe gauderent. Hæc igitur ſtudioſe, diligenterque meus Patriarcha apud ſe cogitans, Tuorumque magnitudine meritorum inductus, quod olim Deceſſori Tuo Leoni Decimo Petrus Maronitarum Antiochenus Patriarcha (h) pietate ac religione conſpicuus, exemplo (i) Majorum, palam ac publice profeſſus eſt: *quia ſive vivimus, ſive morimur, pro Dei, Eccleſiæ ac* SANCTITATIS VESTRÆ *honore, quæcumque etiam duriſſima perpeti æquanimiter parati ſumus:* Sumus *namque ſub perfecta obedientia* SANCTITATIS VESTRÆ, *& Sanctæ Romanæ Eccleſiæ in omnibus, quæ nobis præcipit, & imponit:* Eandem ultro hodie Maronitæ omnes, eandem Electus meus Pa-

(a) *Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri ad Joſephum Patriarcham die 27. Septembris 1741.*
(b) *Breve ejuſdem die 1. Septembris 1741., & die 14. Februarii 1742.*
(c) *Brevia ejuſdem die 13. Martii 1743. & 17. Aprilis 1744.*
(d) *Breve ejuſdem die 16. Martii 1743.*
(e) *Gregor. XIII. Bulla fundationis Collegii Maronitarum die 27. Junii 1584.*
(f) *Gabriel Cardinalis Palæottus Protector Collegii Maronitarum ab anno 1591. ad annum 1597.*
(g) *P. Joannes Baptiſta de Lambertinis Societatis Jeſu, Rector ejuſdem Collegii a die 17. Junii 1594. ad diem 16. Februarii 1596.*
(h) *Concil. Labb. Tom. 14. pag. 354.*
(i) *Vide Epiſtolam Monachorum S. Maronis ad Hormiſdam Papam Tom. 4. Concil. Labb. pag. 1461. & Reſponſionem ejuſdem Hormiſdæ Tom. 5. Concil. Labb. pag. 143.*

Patriarcha, in SANCTITATEM TUAM, & Apoſtolicam Sedem non verbis tantum, ſed illuſtribus etiam factis oſtendunt, & pollicentur obſequii ſignificationem. Sibi enim, ſuæque Genti teſtantur devinctam beneficio voluntatem ob ſuſceptam, geſtamque perpetuam ab hac Sanctiſſima Sede curam fovendæ in ipſis Catholicæ Religionis, *quam a (a) Petro Apoſtolorum Principe ſibi traditam, integreque a majoribus ſuis conſervatam, nec Infidelium jugum tam grave corrumpere, nec Hæreticorum, aut Schiſmaticorum propinquitas labefactare potuit*. Ita Electus meus Patriarcha, & Maronitæ omnes, de fide Catholica, deque ſuo erga Sanctam Romanam Eccleſiam obſequio, ac veneratione ſenſerunt ſemper, ac ſentire pergunt. Hac grati animi ſignificatione ſtudium Tibi ſuum agnoſcendis, & prædicandis Tuis erga ipſos beneficiis, in hoc Auguſtiſſimo Conſeſſu declarant. Quod ſupereſt, SANCTISSIME PATER, *Nationem iſtam (b) tot tantiſque inter Hæreticos, Schiſmaticos, & Infideles, veluti roſam inter ſpinas, circumdatam anguſtiis, & calamitatibus*, ampliſſimo SANCTITATIS TUÆ patrocinio, quod Innocentius III. Deceſſor Tuus (c) fecerat, fulcire velis, & in clientelam accipere. Tuo Patriarcham ipſum præſidio tuere. *Perfice (d) eam, quam plantavit dextera tua: Fiat manus Tua ſuper virum dexteræ tuæ, & ſuper filium hominis, quem confirmaſti Tibi.*

His expeditis, una cum P. Deſiderio idem R. P. Aſſemanus ad deoſculandum Sanctitatis Suæ pedes, factis de more genuflexionibus, iterum acceſſit. Hactenus relata ACTA CONSISTORIALIA.

DECRETUM S. R. C.

Circa Servorum Dei Canonizationem poſt declarationem caſus excepti.

POſtquam Sanctæ memoriæ Urbanus Papa VIII. die 13. Martii 1625. prohibuit exhibitionem publici cultus erga eos Dei Servos, qui nec fuerint Beatificati, nec a Sede Apoſtolica canonizati, addita declaratione, quod non intendebat per hoc ullum præjudicium inferre iis Dei Servis, qui vel ex indulto Summorum Pontificum, aut Sacræ Congregationis permiſſione, vel per communem Eccleſiæ conſenſum, vel per immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarii coluntur; idemque Summus Pontifex die 5. Julii 1634. in ſuis literis Apoſtolicis in forma Brevis expeditis antedictum Decretum ſolemniter confirmavit, & pro firmiori ejus executione ſtatuit, quod in cauſis præcedentibus per viam caſus excepti, hoc eſt cultus publici exhibiti, altero ex modis ſupra enunciatis, ferri ante omnia deberet Sententia a Judice ordinario, vel a Judice delegato a Sede Apoſtolica, a ſacrorum deinde Rituum Congregatione confirmanda ſuper prædicto cultu, declaravitque, longiſſimum tempus, & illius immemorabilem curſum, de quo in antecedenti enunciato Decreto, intelligendum eſſe tempus centum annorum metam excedens.

Item poſt quam a Sacrorum Rituum Congregatione die 23. Martii 1652. pro regula firmatum eſt, pro complemento dictæ centenariæ non eſſe attendenda geſta poſt eadem Decreta, hoc eſt poſt annum 1634. in quo prodierunt literæ Apoſtolicæ ſupradictæ Urbani Papæ VIII. itaut centenaria in re, de qua nunc agitur, debeat eſſe completa anno 1533. juxta plene relata, & diſcuſſa *lib. 2. de Servorum Dei Beatificatione, & Beatorum canonizatione* cap. 22. edito a Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO PAPA XIV. *& in Appendice ad dictum Tomum ſecundum*, in qua Decreta, & Conſtitutio Urbani referuntur.

Poſtquam demum a Sanctæ memoriæ Clemente Papa IX. die 10. Septembris 1668. Decretum eſt, ut in Cauſis Canonizationis, ſive prodeuntibus per viam non cultus, ſive per viam caſus excepti a Decretis Urbani VIII. proponi deberent, & diſcuti, ac ad juris trutinam redigi miracula, quæ poſt indultam venerationem ſupervenerunt, ut ex iis conſtare poſſit, num Sedes Apoſtolica tuto valeat ad ſolemnem Canonizationem, juxta Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Ritum, & Canonicas Sanctiones devenire, juxta ea, quæ plene habentur *in citato opere de Servorum Dei Beatificatione, & Beatorum Canonizatione lib. 1. cap.* 25. Controverſiæ exortæ ſunt inter fidei Promotorem, & Poſtulatores, in cauſis procedentibus per viam Caſus excepti, hoc eſt vel cultus Indulti ab Apoſtolica Sede per ſpeciales conceſſiones, vel dependenter a Cultu publico per ſpatium centum annorum continuato, juxta ea, quæ ſupradicta ſunt, quænam miracula cenſeri debeant ſecuta poſt indultam venerationem, contendente fidei Promotore, miraculum non poſſe dici ſecutum poſt indultam venerationem, hoc eſt poſt primam Apoſtolicam conceſſionem, ſi alia amplior ſubſecuta ſit; nec miraculum dici poſſe ſecutum poſt indultam venerationem, ſi ſecutum ſit poſt completum centenarium, cum pro hujuſmodi effectu opus ſit, ut ſit ſecutum poſt ſententiam Cultus publici approbativam a Sacra Congregatione confirmatam, & excipientibus Poſtulatoribus, miracula dicenda eſſe ſecuta poſt indultam venerationem, ſi ſecuta ſint, vel poſt primam Apoſtolicam cultus conceſſionem, etiamſi alia amplior ſubſecuta ſit, vel contigerint poſt completum tempus centum annorum publici cultus, etiamſi contigerint ante ſententiam prædicti cultus approbativam.

Porro licet ſuper hiſce controverſiis plures in caſibus propoſitis a Sacrorum Rituum Congregatione reſolutiones prodierint ſemper favorabiles intentioni Poſtulatorum, juxta ea, quæ plene habentur *in citato opere lib. 2. cap. 21.* cum tamen hucuſque ſuper eis nullum prodierit Generale Decretum, Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS PAPA XIV. ſtatuendum cenſuit, prout præſenti Generali Decreto ſtatuit, miracula dici debere ſecuta poſt indultam venerationem, & ſic de eis habendam eſſe rationem in ordine ad Canonizationem, ſi ſecuta ſint poſt primam Cultus conceſſionem, etiamſi amplior conceſſio poſtmodum ſubſecuta ſit, cum aliud ſit veneratio, aliud augmentum venerationis; vel ſi ſecuta ſint poſt complementum Centenarii cultus, an-

(a) *Pius IV. Epiſt. ad Moyſem Maronitarum Patriarcham* 2. *Septembris* 1562.
Clemens VIII. ad Sergium Patriarcham 2. *Auguſti* 1595.
Urbanus VIII. ad Johannem Patriarcham 30. *Auguſti* 1625.
Clemens XI. ad Jacobum Patriarcham, Epiſcopos, & Maronitas omnes 29. *Januarii* 1718.
(b) *Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri die* 16. *Martii* 1743.
(c) *Innocentii III. Bulla ad Hieremiam Maronitarum Patriarcham die* 3. *Januarii* 1215.
(d) *Pſalm.* 79.

Digitized by Google

tequam ſententiam de eodem prolata ſit, cum ſententia ſuper caſu excepto nihil novi importet, ſed declaret, Cultum publicum fuiſſe exhibitum per annos centum ante Urbanam Conſtitutionem, & de interventu Apoſtolicæ Auctoritatis, etiam præciſiva a ſententia, dubitandum non ſit, cum Summus Pontifex Urbanus VIII. tum in citatis Decretis, tum in Conſtitutione allegata proteſtatus ſit, uti ſupra viſum eſt, ſe nullum velle præjudicium afferre hiſce Dei Servis, quibus per centenarium completum annorum numerum Cultus publicus antea fuiſſet exhibitus. In quorum omnium fidem Ego infraſcriptus Sacræ Congregationis Rituum Secretarius præſens Decretum propria manu ſubſcripſi, & mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri obtemperans inter Regeſta Sacræ Congregationis retuli, & in publicis locis Urbis more ſolito affigendum curavi; hac die 14. Julii 1744.

C. Card. de Marinis Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Th. Patriar. Hieroſolym. Secret.

LITERÆ ENCYCLICÆ

Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis de ſua ad univerſum Ordinem electione.

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO

Lector Emeritus, ac totius Ordinis S. P. Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, & Servus.

Dilectis in Chriſto Patribus, ac Fratribus, Superioribus, & Subditis ejuſdem Ordinis, ſalutem, & Seraphicam benedictionem.

Quamvis tenuitatem noſtram ſemper præ oculis habentes nullam unquam vel minimam locaverimus operam, aut deſiderium aliquod foverimus, ſed ne quidem nobis tunc temporis Regionum intervallo longe diſſitis in mentem venerit, ut ad ſupremum in Ordine noſtro Generalatus apicem eveheremur; nihilo tamen ſecius luminum Patre aliter diſponente, accidit ultra omnem expectationem noſtram, quod jampridem è vivis ſublato Reverendiſſimo Patre Cajetano a Laurino olim totius Ordinis Minorum Generali Miniſtro, in nupera Congregatione Generali, die 11. menſis Junii proxime elapſi Romæ celebrata, unanimi Patrum Diſcretorii, Definitoriique Generalis calculo, & conſenſu, tot inter alios probatiſſimos Patres in noſtra Ciſmontana Familia pluribus titulis de Religione optime meritos, totius Ordinis regimen, & gubernium humilitati, & infirmitati noſtræ demandaretur. Ad augendam præterea confuſionem, qua incredibili proſſus, & maxima ſuffundimur, placuit inſuper Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO Divina Providentia PAPÆ XIV. pro ſua erga Ordinem noſtrum pietate, ac clementia, (quemadmodum cum aliis Prædeceſſoribus noſtris factitatum eſt a diverſis Romanis Pontificibus) nos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, totius Ordinis Minorum, nedum Generalem Miniſtrum etiam quoad titulum declarando, ſed Commiſſarium quoque, & Apoſtolicum Viſitatorem inſtituendo, ampliſſimis ad id Nobis traditis facultatibus, quatenus ea omnia reformare, ac corrigere poſſimus, quæ majorem Dei cultum, & gloriam, Ordiniſque emolumentum, & commodum concernere viderentur.

Hæc igitur omnia in acceptis referentes bonorum largitori, qui diſpoſitione mirabili infirma mundi eligit, atque ea, qua poſſumus, animi humilitate, & obſequio, Dei opera venerantes, promptiſſima cordis alacritate oneri graviſſimo nobis impoſito collum ſubmittimus (quod cœteroquin religioſiſſima moderatione ferre recuſavit, qui rerum experientia, doctrina, zelo, prudentia, & pietate longe ſpectatiſſimus, ad ipſiſſimam hanc in Ordine noſtro capeſſendam dignitatem, ut reluctans ab ipſis Electoribus feliciter pertrahebatur) curam omnem noſtram, ac ſolicitudinem in Domino reponentes, cujus infinita bonitas eo nobis cœleſtis gratiæ uberiora dona largiri non dedignabitur, quo infirmioribus viribus ad Dei gloriam, & religionis commodum omni ex parte arduitate plenum opus aggredimur.

Itaque, dum PP. ac RR. VV. electionem noſtram canonicam palam facimus, omnes, & ſingulos eà ſuaviſſima charitate complectimur, quæ omnium amantiſſimum Patrem decet, ac ſtudioſiſſimum Servum, ut omnibus ſinceri amoris, & promptiſſimæ ſervitutis vera, & ingenua teſtimonia reddamus. Hoc ſiquidem præ primis in animum noſtrum induximus, ne ullis unquam intervenientibus partium ſtudiis, humanis reſpectibus, munus noſtrum ad æquitatis apicem uſque adeo exequi valeamus, ut Deo unice gratum opus exhibere poſſimus, atque, pro meritorum ratione, dilectiſſimorum filiorum ſpiritualia commoda promovere: quemadmodum haud dubie aſſequi poſſe confidimus, ſi omnes, ſincera animi moderatione, noſtram immediate opem implorare non verebuntur, qua eorum ſpiritualibus, & religioſis neceſſitatibus, quantum in Domino poſſumus, opportune conſulamus.

Ea propter omnibus, & ſingulis ſerio, ac diſtricte præcipimus, ne ſub aliquo colore, cauſa, vel prætexto, ſæcularium hominum gratiam, aut favores ſibi demereri audeant, ut in Ordine gratias quaſcumque, Officia, dignitates, vel gradus extorqueant; quippe ad horum effrænem ambitum, & audaciam compeſcendam, nec zelo parcemus noſtro, nec operi: proindeque Religioſos quoſcumque ad alias extra Ordinem noſtrum perſonas recurſum habentes, ſeu admittentes, nedum omni gratia, & favore indignos reputabimus; ſed præterea in eos ad rigoris apices animadvertemus pœnis in Statutis Generalibus anni 1593. 1600. 1670. contra ejuſmodi ſubdolos, ac inquietos homines in dictis, aliiſque ſimilibus, quas Apoſtolicæ Conſtitutiones Sancti Pii V. incip. *Paſtoralis* 28. *Maii* 1571. Gregorii XIII. incip. *Conſuevit* 19. *Aprilis* 1579. Pauli V. incip. *Admonemur* 18. *Aprilis* 1619. Urbani VIII. incip. *Admonemur* 26. *Junii* 1639. contra præfatos ambitioſos torquent. Porro has omnes Apoſtolicas, Ordiniſque æquiſſimas Sanctiones, & Leges pro viribus fideliter, atque adamuſſim executioni demandari inſiſtemus, ut inde graviſſima ea damna præcaveantur, quæ identidem in Religionem derivare poſſent, ſi quarumcumque extra Ordinem Perſonarum intuitu Religioſi ſuperbiæ typhone obcœcati, minuſque digni, ad dignitates, aut officia promoverentur.

Pari itidem ſolicitudine, ac nunquam emollienda animi noſtri firmitate, eorum audaciam retundere adla-

adlaborabimne, qui anonymia libellis, aliiſque deteſtabilibua mendaciie, atque calumniia, Fretrum ſuorum bonæ famæ, & exiſtimetioni detrehere attrutarent, ant liteeis, etiam proprio nomine ſignatis, aliorum defectus ampulloſa, & invidie detrectationibus ſupra modum aggravare, etq. adaugere præſumerent, normam, & methodum non implentea, quam in delatiouibua, ſeu querelis generalia Ordinia Statuta præſcribunt. Iia dumtaeat caſibua exceptie, ad quæ eepediendos, propter urgentes negotiorum circumſtantias, immediatua, vel ſecretus ad Nos interponeudua eſſet recurſus.

Quum inſuper æquitati, ac juſtitiæ apprime conſonum ſit, ut unaquæque Provincia onus ſuum portet, omnibus, & ſingulia, ſub pœna Apoſtaſiæ, ſerio jubemus, ut quam primum harum notitia ad ipſoa fuerit delata, nobia in ſcriptis ſignificare teneantur cauſas, & motiva, quorum intuitu ipſis facultas conceſſa eſt ad diutiua immorandum in Provinciia, quas inpreſentiarum tamquam hoſpites inhabitant: maturiori enim examine noſtro accedente, de opportuno remedio providere ſatagemus. Interea præcipimus Superioribus Provincialibus, ne ad conaiguas Provincias mittere audeant, niſi Religioſos illos, quoa vitæ probitaa, & morum innocentia commeudant, ad ea præciſe negotia abſolvende, quæ in ſimilibua circumſtanriia generalea Conſtitutionea expreſſe commemorant. Ipſi quoque Superiores ſedulo invigilare teneantur, nullaque ratione, aut prætextu indulgere præſumant Religioſoa advenas extra Ordinia Conventua, in Sæcularium, aut aliorum Regularium domibus, hoſpitio detineri: quinimo ipſi Religioſi in Locia, & Civitatibus, ubi Conventus juriſdictioni noſtræ ſubjecti ſiti ſunt, taliter ſe gerere ſtudeant, ut tam Obſervantea, quam Reformeti, ad propria reſpective Conventus, ad hoſpitea recipiendos deſignatos accedant, ne inter Fratrea ſimulationes, & jurgia unquam ſuboriri contingat.

Cœterum in Domino confidimus has omnes ordinationes jam pridem in Capitulie Generalibus ſancitas ea, qua per eſt, animi obedientia, ac promptitudine, ab omnibus obſervatum iri; ac prætetea, ſubditorum Noſtrorum pietate freti, certo certius ſperamus, Regulem, quam Domino promiſimus, eaſdemque Apoſtolicas, & Ordinis Conſtitutiones, integre ac fideliter, non lingua, aut verbo, ſed opere, & veritate, ab omnibus fore adimplendas. Idcirco etenim Nos a legibua efformandia abſtinere conſultiua duximus, quo majori ſolicitudine, ac attentione adlaboremua, ut illæ omnea, quæ jamdudum in Religione Noſtra obtinent Conſtitutionea, ac leges alacrius, & promptius executioni demandentur.

Poſtremo Superioribus Provincialibus jubemus præſentea haſce literas in ſingulia ſuarum Provinciarum Conventibua coram Religioſis in Communitate congregatis, publice, prout moris eſt, quantocius legi procurent; omneſque in Domino hortamur, fervidas, & indeſinentea ad Deum preces effundere, ut pro ſua infinita pietate, & clementia, diu ſoſpitem, incolomemque ſervet Sanctiſſimum Dominum Noſtrum feliciter in terris regnantem; Regibus, & Principibua Chriſtianis pacem, & veram concordiam concedere dignetur: Eminentiſſimo Cardinali totius Ordinis Noſtri vigilantiſſimo Protectori vitas, ac diutinas felicitates elargiatur; ac Nobis tandem exoptatum ſuæ dilectionis ſpiritum infundat, dum Sanctiſſimi Patris Noſtri Franciſci opem, atque auxilium humillime implorantea, Vobis omnibus dilectiſſimis Filiis paternam, ac Seraphicam Benedictionem peramanter impertimur.

Romæ ex Noſtro Aracœlitano Conventu die 1. Auguſti 1744.

PP. & RR. VV.

Addictiſſimus in Domino Servus
F. Raphael a Lugegneno
Miniſter Gen. Ordinis.

De mand. Suæ Paternitatis Rmæ.
F. Joannes Carbonell
Secr. Gen. Ordinis.

CUM R. P. Deſiderius de Domobaſciane, Provinciæ Romanæ Obſerv. alumnus, renunciandus eſſet Præſes Cœnobii Hieroſolymitani, & Cuſtodiæ totius Terræ Sanctæ, loco A. R. P. Jacobi Lucenſis in Italiam redituri, ſupplicem exhibuit libellum S. S. pro facultate exercendi Pontificalia, & adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis, qua frui ſolent Guardiani Hieroſolomytani, habuitque reſcriptum, prout ſequitur.

SUPPLEX LIBELLUS.

Foris.

Alla Santità di Noſtro Signore

PAPA BENEDETTO XIV.

Felicemente Regnante.

Per li P. F. Deſiderio di Caſabaſciana
Min. Oſſ.

Intus.

FRA Deſiderio di Caſabaſciana, dopo averle baciato i SS. Piedi, umilmente le rappreſenta, qualmente eſſendo deſtinato Preſidente di Terra Santa, per eſercitare l'officio con meggior decoro, ſupplica la S. V. volergli concedere tutte le autorità, grazie, e Privilegj ſoliti concederſi dalla S. Sede a i PP. Guardiani di Geruſalemme, & *ſpeciater* di poter fare i Pontificali, e conferire la Creſima. Che della grazia &c. *Quam Deus &c.*

RESCRIPTUM.

Ex audientia Sanctiſſimi die 12. Menſis Auguſti 1744.

Sanctiſſimus benigne concedit Oratori, quatenus in Præſidem a P. Jacobo una cum Diſcretorio deputetur, facultates omnes, & ſingulas, quæ competere ſolent, & a S. Sede concedi Guardieno Terræ Sanctæ, ac nominatim exercendi Pontificalia, & conferendi Sacramentum Confirmationis; volens etiam, quod eadem præſens gratia per hoc ſimplex Reſcriptum ei ſuffragetur, ac ſi per literas in forma Brevis conceſſa fuiſſet.

Joſeph Livizzani Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

Statuitur ne Fratres ex Indiis revertentes in Domibus Sæcularium Civitatis Gadicenſis commorentur, ſub pœna Apoſtaſiæ.

F. RAPHAEL A LUGAGNANO &c.

Dilectis nobis plurimum in Domino &c.

CUM ad officium noſtrum pertineat, vi noſtræ Seraphicæ Regulæ, omnes ejuſdem profeſſores in via Domini ſalubriter dirigere, & deviantes a ſemitis juſtitiæ per inobſervantiam ejuſdem Regulæ, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, & noſtri Ordinis, reducere ad arctam viam obſervantiæ regularis, quæ ducit ad vitam: inde eſt, quod certiores effecti de defectibus noſtrorum Subditorum ſilere non poſſimus, ſed potius opportunum remedium eiſdem adhibere cogamur. Fide dignis ſane teſtimoniis, & omni exceptione majoribus ad Nos delatum eſt aliquos Religioſos, tam Regularis Obſervantiæ, quam Diſcalceatorum, occaſione pergendi ad Indos, ſeu inde redeundi, longas trahentes moras, permanere extra Clauſtra in domibus Sæcularium, contra Decreta Sacri Concilii Tridentini, & iteratas Conſtitutiones Apoſtolicas, & noſtri Ordinis, idipſum vetantes fieri abſque licentia Sanctæ Apoſtolicæ Sedis. Quapropter hujuſmodi malo, quod vergit in perniciem animarum (pro quibus in divino judicio rationem reddere tenemur) in ſcandalum Populi, & dedecus Religionis, efficax remedium adhibere cupientes; vobis præfatis PP. Guardianis Conventuum noſtrorum tam Regularis Obſervantiæ, quam Diſcalceatorum Gadicenſis Civitatis tenore præſentium, veſtram ordinariam juriſdictionem excitantes, ſerio committimus, & mandamus, quatenus omnes Religioſos pergentes ad Indos, ſeu inde revertentes, in veſtris reſpective Conventibus Hoſpitio recipiatis, & charitative tractetis, ad præſcriptum Conſtitutionum Generalium noſtri Ordinis, & municipalium Diſcalceatorum, proportione ſervata; Nullo tamen modo patiamini, ut aliquis eorum permaneat extra Clauſtra in Domibus Sæcularium, ſed potius opportunis mandatis, & præceptis, etiam ſub pœnis contra Apoſtatas taxatis, in veſtris Conventibus aſſiſtere, ac ſub veſtra reſpective obedientia, & regulari Diſciplina omnino cogite. Si autem aliquis ad miſſiones pridem deſtinatus, obſtante aliquo impedimento, ſeu alia quacumque de cauſa, in dicta Civitate remanſerit, poſtquam Socii ab ea ad Indos diſceſſerint, eumdem ad ſuam nativam Provinciam redire mandate, uſquequo alteri miſſioni contingat ſe legitime adjungere.

Tandem omnibus Religioſis hujuſmodi ad Indos pergentes, ſeu inde redeuntes præcipimus per Sanctam obedientiam, quatenus ad præſcriptum noſtrarum Conſtitutionum, quæ de hoſpitibus, & de eorum obedientia, & ſubjectione ad Superiores locales, ad quorum Conventus accedunt, expreſſe loquuntur, vos præfatos Guardianos in ſuos legitimos Superiores pro tempore, quo in veſtris Conventibus, eorumque diſtrictibus moram traxerint, omnino recognoſcant, & revereantur, vobiſque ad normam earumdem Conſtitutionum omnino pareant, & obediant.

Valete in Domino, & pro nobis orare non gravemini, & interim vobis Seraphicam benedictionem impartimur.

Dat. Romæ in hoc noſtro Aracœlitano Conventu, die 20. Auguſti 1744.

F. Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mand. Suæ Pater. Rmæ.
F. Joannes Carbonell
Secretarius Gen. Ordinis.

DECRETUM.

Congregationis particularis

DE PROPAGANDA FIDE

Super rebus Indiarum Orientalium habitæ in Palatio Apoſtolico Quirinali coram SSmo die 1. Septembris 1744.

PRævio receſſu a deciſis ſub die 19. Septembris 1741. PP. Franciſcanos eſſe manutenendos in poſſeſſione Eccleſiarum, & Reſidentiarum, quas habebant in Regno Cochinchinæ ante promulgationem Decretorum Epiſcopi Halicarnaſſenſis, & deputandum eſſe in Delegatum Apoſtolicæ Sedis, cum ſolitis, & neceſſariis facultatibus, Epiſcopum Coricenſem Vicarium Apoſtolicum Tunquini Orientalis, qui perſonaliter in Cochinchinam ſe conferat, ibique, auditis extrajudicialiter tantum, & pro animi ſui inſtructione, intereſſe habentibus, certum numerum dictarum Eccleſiarum ad Patres Franciſcanæ Familiæ, ut ſupra, ſpectantium, recognoſcat, verificet, ac probet, & earum unicuique, ſicut, & aliis tum ad PP. Societatis Jeſu, tum ad Presbyteros Seminarii Pariſienſis, tum etiam ad Sacram Congregationem Propagandæ fidei pertinentibus, in iis tamen dumtaxat Provinciis, Toparchiis, & Civitatibus, quæ pluribus ex præfatis inſtitutis ſunt communes, certum, & congruum diſtrictum aſſignet, ſingulisque Diſtrictibus certos fines conſtituat, & de hujuſmodi aſſignatione, & finium conſtitutione peracta memoratam Sacram Congregationem diſerte certioret; firmis quoad reliqua remanentibus Decretis præfati Epiſcopi Halicarnaſſenſis relatis, & approbatis in dicta Congregatione particulari habita die 19. Septembris.

Inſuper, admittendam, & laudandam eſſe oblationem RR. PP. Franciſcanorum laborandi in converſionem, & ſalutem animarum in Regnis Ciampæ, & Cambodiæ, propriis ſtipendiis; ita tamen, ut ejus Ordinis Miſſionarii aſſidue, & ſine intermiſſione in iis reſideant, ſubjecti ſemper auctoritati, & juriſdictioni Vicarii Apoſtolici Cochinchinæ, nec non reſervato jure Miſſionariis aliorum quorumcumq. Ordinum, & Inſtitutorum, in eadem Regna ingrediendi, & Miſſiones ibidem exercendi in diſtrictibus certis aſſignandis, & conſtituendis a Vicario Apoſtolico pro tempore, & certiorata ſupradicta Sacra Congregatione. Breve autem ſuper præmiſſis expediendum exaretur ad mentem hujus Sacræ Congregationis, juxta minutam conficiendam a Reverendiſſimis Cardinalibus Petra Præfecto, & Columna de Sciarra, una cum D. Secretario.

DE-

DECRETUM.

Reverendiſſimi P. Miniſtri Generalis.

„ PRopoſito dubio: Cui competat præcedentia, „ An Patri Ex-Cuſtodi Petro de Roma, qui „ ſuffragatus eſt in Capitulo Generali Valliſoletano „ noviſſime celebrato, tamquam Cuſtos Obſervantis „ Provinciæ Romanæ: num vero Patribus Jubilatis de „ non numero? Diſcretorii Generalis Patres, au„ditis partibus, unanimiter cenſuerunt, in caſu de „ quo agitur, præcedentiam deberi Patribus Jubila„tis; ita tamen, ut præfato Patri Petro nullum „ præjudicium inferatur quo ad præcedentiam ſibi, „ tamquam ex Cuſtodi Provinciæ, debitam.

Datum in hoc Conventu Aracœlitano die prima Octobris 1744.

Ita eſt Fr. Marcus Antonius Gravois Definitor Gen.
Ita eſt Fr. Vincentius Antonius de Caprarola Definitor Generalis.
Ita eſt Fr. Petrus Joannes de Molina Proc. Generalis Diſc. & Recol.
Ita eſt Fr. Alexius de Roma Procurator Generalis Reformat.
Ita eſt Fr. Joannes Franciſcus Yduri Com. Generalis Curiæ.
Ita eſt Fr. Benedictus Maria de Florentia Procurator Generalis Ordinis.
Ita eſt Fr. Felix a Roma Diſcretus Perp. Ciſmontan. Familiæ.

F. Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.
Loco ✠ Sigilli.
Fr. Joſeph Maria de Fano
Def. Gen. & Secret. Gen. Ordinis.

Literæ Miniſtri Generalis, quibus Generalia Ordinis Comitia Bononiæ habenda indicuntur.

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO

Lector Emeritus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu Matritenſi pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, Commiſſarius, Viſitator Apoſtolicus, & in Domino Servus.

Univerſis in Chriſto Jeſu dilectiſſimis ejuſdem Ordinis Fratribus tam Superioribus, quam Subditis Ciſmontanæ, ac Ultramontanæ Familiæ ſalutem, pacem, & a Domino ſempiternam benedictionem.

QUum pro muneris Noſtri ratione, ſummo deſiderio, ac ſtudio accendamur, ut integre, & inviolabiliter executioni demandentur tum Apoſtolicæ, tum Ordinis Conſtitutiones, in iis præſertim, quæ Regulæ Noſtræ obſervantiam etiam quodammodo concernunt; cumque in iiſdem quolibet ſexennio in Pentecoſtes pervigilio Generale Capitulum celebrari, atque novum totius Ordinis Generalem Miniſtrum eligi decernatur; idcirco omnibus, & ſingulis Religioſis Fratribus, præcipue vero legitimis Vocalibus juriſdictioni Noſtræ quoquo modo ſubjectis indicimus, & palam facimus, quod ſub die 28. Maii 1746. Bononiæ in Noſtro Annunciationis Conventu, eadem (Superis bene annuentibus) abſolventur generalia Comitia.

Proinde harum ſerie ad præfatum tempus, & Locum, prædictos omnes utriuſque Familiæ Vocales, quo ſummum hoc negocium ad felicem exitum deducatur, citamus, & convocamus, ac pro citatis, & convocatis habemus Reverendiſſimos Patres Joannem Bermejo olim totius Ordinis Noſtri Generalem Miniſtrum; Ultramontanæ Familiæ Commiſſarium Generalem; Ciſmontanæ tum ex-Commiſſarios, tum ex-Vice-Commiſſarios Generales; Indiarum quoque Generalem Commiſſarium: Reverendos admodum Patres, Ordinis Generalem Procuratorem; Romanæ Curiæ Generalem Commiſſarium; Generalem itidem Procuratorem tam Reformatorum, quam Diſcalceatorum, ac Recollectorum; Definitores Generales; Noſtros reſpective Ordinis Generales Secretarios; Miniſtros etiam Provinciales, & Cuſtodes omnium, & ſingularum Provinciarum, atque Cuſtodiarum ab iſtis independentium utriuſque Familiæ, tam Primi, quam Tertii Ordinis Pœnitentium, qui Noſtræ juriſdictioni ſubſunt; Terræ Sanctæ Cuſtodem; Magni Conventus Pariſienſis Guardianum; Illos denique omnes, & ſingulos, quibus in Comitiis Generalibus competit jus ſuffragii.

Univerſis ergo, & eorum cuilibet, cum ſalutaris Obedientiæ merito, ſub pœnis per Noſtras Generales Conſtitutiones inflictis, injungimus, diſtricteque mandamus, quatenus opportuno tempore a propriis abſcedant, ut ſtatuta die 28. Maii ſupradicti anni 1746. in deſignatum Capitularem Conventum perſonaliter omnino compareant, niſi vera, & legitima cauſa, a Teſtibus fide dignis recognita, atque a Generali Definitorio examinanda, & adprobanda, præpediantur: hac tamen conditione, quod prædictam Bononiæ Civitatem ante decimam nonam diem ipſius menſis Maii nullus ingredi præſumat, exceptis Reverendiſſimi Definitorii Generalis Patribus, quibus, una cum propriis Sociis, ante prædictum tempus, ad præfixum Capituli Conventum liber indulgetur acceſſus.

Quia vero confuſionem omnem, quæ ex nimia Religioſorum affluentia ſuboriri poſſet, pro viribus e medio tollere anhelamus, Generalium Statutorum ſanctionibus inhærentes, præcipimus, ſub pœna privationis Suffragii, ut cujuſcumque Provinciæ Miniſter, ſeu Pro-Miniſter, & Cuſtos, inſimul ad Generale Capitulum, unico tantum Religioſo Socio utrumque comitante, iter aggrediantur; addito tamen, ſi opus fuerit, Tertiario, qui Sindici Apoſtolici munere defungatur, ad neceſſarias expenſas in itinere faciendas: Quos omnes per Jeſu Chriſti viſcera obteſtamur, ut euntes, & redeuntes, eam verbo, & exemplo morum gravitatem, vitæ ſanctimoniam, & Seraphicæ perfectionis indolem præſeferant, quæ veros Religioſos decet, profundæ humilitatis, altiſſimæ paupertatis, atque Evangelici Inſtituti Sectatores.

Ultra præfatos omnes, niſi ſpeciali, & expreſſa a Nobis obtenta licentia, nullus penitus, ſub quovis colore, prætextu, aut cauſa, ad Comitiorum Generalium Locum, & Civitatem accedere audeat, ſub pœna Apoſtaſiæ: Cui etiam Vocales illos ſubjacere volumus, qui vanæ curioſitatis, aut negotiorum expediendorum cauſa, a via recta notabiliter deflecterent, quæ ad Bononiæ Civitatem tendit ac ducit. Nihil inſuper eo temporis intervallo, quo Miniſtri, & Cuſtodes abſentes fuerint, in Provinciis innovetur: Quod ſi ſecus contigerit, id omne, irritum, & inane, nulliuſque ponderis, ac momenti ipſo facto cenſeatur.

Por-

Porro meminerint Provinciarum Cuſtodes, juxta antiquam, & laudabilem Religionis conſuetudinem, Ordiniſque Conſtitutiones, ſecum deferre Conventuum, Fratrum, Monialium viventium, & a poſtremo Generali Capitulo e vivis ſublatorum numerum; eorum inſuper nomina, qui Sanctitatis nota inſignes extremum diem clauſerunt; atque illorum, qui inter Infideles, vel ad ſervitium Terræ Sanctæ actu commorantur; Authentica item documenta rerum notabilium, quæ a proxime elapſo Capitulo Generali in propriis reſpective acciderunt Provinciis; Operum, quæ vel nuper edita fuere, vel typis evulganda parantur. Rurſus ſcripturas publicas, & querelas, ſi quæ aderunt, contra Superiores, vel Officiales Curiæ Generales; aut teſtimoniales literas, quibus tales ſcripturas, ſeu querelas non adeſſe legitime demonſtretur, ad formam Statut. Gen. in Compil. Sambuc. cap. 8. §. 18. n. 18. & 19. Ac demum, ſub pœna privationis Officii, omnibus Commiſſariis Terræ Sanctæ injungimus, ut, ad eorumdem Statutorum præſcriptum, eleemoſynarum ad Loca Sancta pertinentium computus, illarumque fidelis adminiſtrationis legitimas probationes, & documenta per eoſdem Cuſtodes tranſmittant.

His itaque encyclicis noſtris literis acceptis, & ſolemniter, prout moris eſt, in omnibus, & ſingulis Provinciarum Conventibus quantocius promulgandis promulgatis, preces publice, & privatim fiant, ſignanter vero a Paſchate Dominicæ Reſurrectionis ejuſdem anni, uſque ad Electionis diem, qualibet quinta feria ſolemni Feſto non impedita in ſingulis Conventibus Miſſa de Spiritu Sancto decantetur, vel ſaltem legatur, ac de eodem in privatis Miſſis a cunctis Sacerdotibus Collecta recitetur. In Choro autem, expletis Matutinis, & Veſpertinis horis, quotidie dicatur Hymnus *Veni Creator Spiritus &c.* cum Verſiculis, & Orationibus de Spiritu Sancto, de Immaculata Virginis Conceptione, & de B. P. N. Franciſco. Præterea ab Aſcenſione Domini, diebus Feſtivis ſolemnes per Eccleſias inſtituantur Proceſſiones, & Litaniæ, ac in ipſa Pentecoſtes Vigilia omnes peccatorum ſuorum confeſſionem emittant, quos Religioſi Confeſſarii a caſibus omnibus, & cenſuris Nobis reſervatis, plenaria noſtra auctoritate poterunt abſolvere. Sacerdotes celebrent; Reliqui omnes Euchariſtica Menſa valde mane reficiantur; quo etiam tempore Sacrum de Spiritu Sancto ſolemniter celebretur, & Proceſſio, uti ſupra, fiat, ut omnes a Regalibus Sedibus ſubſidium humillime depoſcentes, Luminum Patrem fervide, ac ſuppliciter exorent, qui mentes omnium colluſtret, voluntatem inflammet, corda excitet, atque accendat, quatenus arduum opus, pro cujus felici exitu omnium noſtrum deſideria tendunt, ac vota, vergat in Domini noſtri gloriam, Religionis incrementum, totiuſque Eccleſiæ Sanctæ utilitatem. Valete Fratres chariſſimi, Noſtri etiam in veſtris orationibus memores. Dat. Romæ ex noſtro Aracœlitano Conventu die 17. Octobris 1744.

Addictiſſimus in Domino Servus.
Fr. Raphael a Lugagnano
Miniſt. Gen. Ordinis.

De mandato &c.

Epiſcoporum Juriſdictio in Eccleſias Parochiales Regularium, & Perſonas curam animarum ſubditorum Sæcularium in eis exercentes aſſeritur, & confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

„ Firmandis, atque aſſerendis Eccleſiaſticæ Diſciplinæ regulis ſtudioſe intenti Prædeceſſores noſtri Romani Pontifices conſueverunt, peculiaribus rerum, aut temporum neceſſitatibus animadverſis, ad generalis providentiæ curam ſummum adjicere, eaſque Apoſtolicas Conſtitutiones opportune promulgare, quibus gliſcentes morum corruptelas reſecarent, & inordinatas humanæ arrogantiæ præſumptiones reprimerent. Cui rei obtinendæ utiliſſimum plane experti ſunt, vel antiqua Patrum conſtituta renovare, interpretari, aut declarare, vel competentium Romanæ Curiæ Tribunalium, ſive Congregationum judicata, & reſponſa colligere, confirmare, aut in aliquibus emittere, eademque prudenter, atque apte conciliare, ſi quando inter ea non ſatis convenire videretur. Utque antiquiora omittamus exempla, non alia ſane ratione fel. record. Prædeceſſor Noſter Clemens Papa X. per ſuam Conſtitutionem, quæ incipit *Superna*, datam xi. Kal. Junii Anno 1670. inhærendo pluribus reſolutionibus Congregationum S. R. E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, ac Tridentini Concilii interpretationi Auctoritate Apoſtolica præpoſitorum, multa conſtituit circa debitam a Regularibus erga Epiſcopos Locorum Ordinarios obſervantiam, & ſubjectionem; tam in petenda eorum licentia, & benedictione pro Verbi Dei prædicatione in Eccleſiis etiam ſuorum reſpective Ordinum habenda, quam in approbatione, & facultate ab eiſdem obtinenda, pro adminiſtrando Sæcularibus Pœnitentiæ Sacramento. Ita pariter ſe geſſit recolendæ memoriæ Prædeceſſor noſter Innocentius Papa XII. quum, ad normam plurium reſolutionum Congregationis Concilii præfatæ, certas Sacrarum Ordinationum regulas, & ſingulorum Epiſcoporum jura in proprios ſubditos præfinivit, lata Conſtitutione, quæ incipit: *Speculatores*, ſub datum pridie nonas Novembris anni 1694.

§. 1. „ Hanc ipſam rationem Nos ipſi ſecuti ſumus in Apoſtolicis noſtris Literis, quarum initium eſt: *Sacramentum Pœnitentiæ*, anno 1741. Kalendis Junii datis, in quibus nonnulla decrevimus, & ſtatuimus adverſus Sacerdotes in Sacramentali Confeſſione ſuos Pœnitentes ad turpia ſollicitantes, juxta declarationes in cauſis hujus generis, diverſis temporibus, & caſibus prolatas a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium contra hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum. Id ipſum nuperrime egimus, dum Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cunctiſque Locorum Ordinariis per Italiam conſtitutis Encyclicas Literas dedimus, ſub die 19. Auguſti hujuſce anni 1744. quarum initium eſt: *Cum ſemper oblatas*, quibus a prædictæ Congregationis Concilii Tridentini Interpretis reſolutionibus, & placitis neutiquam diſcedentes, plura declaramus circa onus, quod habent tum omnes

„ anima-

Digitized by Google

„ animarum curam gerentes, Miſſam pro Populo applicandi diebus ſaltem feſtis de præcepto; tum etiam Eccleſiarum Cathedralium, & Collegiatarum Canonici, aliique de earum gremio Miſſam Conventualem quotidie pro Benefactoribus in genere ſpecialiter offerendi. Nunc denique hoc idem a Nobis ſervatum iri declaramus, dum Epiſcoporum jura, quod attinet ad Viſitationem Eccleſiarum Parochialium ad Regularium Monaſteria pertinentium, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione aſſerere, atque, ut infra, definire, & conſtituere in animum induximus.

§. 2. „ Animarum curam in Sæculares perſonas exercentes in iis Eccleſiis, quæ Monaſteriis, ſeu Domibus Virorum aut Mulierum adnexæ ſunt, ſive ipſi Regulares ſint, ſive Sæculares, Sacri Tridentini Concilii præſcripto *ſeſſ. 25. cap. 11. de Regularibus*, ſubeſſe debent *immediate in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, juriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi, in cujus Diœceſi* prædicta Monaſteria *ſunt ſita*, exceptis dumtaxat iis Monaſteriis ſeu locis, *in quibus Abbates Generales, aut capita Ordinum Sedem ordinariam principalem habent, atque aliis Monaſteriis, ſeu Domibus, in quibus Abbates, aut alii Regularium Superiores juriſdictionem Epiſcopalem, & temporalem in Parochos, & Parochianos exercerent; Salvo tamen eorum Epiſcoporum jure, qui majorem in prædicta loca, vel perſonas juriſdictionem exercent.*

§. 3. „ Cum itaque nonnulli Sacerdotes ab Epiſcopali juriſdictione exempti, quos neque Parochos, neque animarum curæ addictos eſſe conſtaret, auſi fuiſſent aliquibus Chriſtifidelium matrimoniis intereſſe, ſine prævia Epiſcopi, aut Parochi licentia; quæſitum fuit, utrum hujuſmodi Sacerdotum correctio, atque in eoſdem animadverſio ad Epiſcopum, an vero ad eorum Superiores privative ſpectaret; Cumque ii privativum ejuſmodi jus ex eo deducerent, quod Tridentina Synodus *loco citato*, dum facultatem tribuit Epiſcopis corrigendi, & puniendi Sacerdotes ab eorum juriſdictione exemptos, in his, quæ ad animarum curam, & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, de iis dumtaxat Sacerdotibus loquitur, qui vel Parochi ſunt, vel animarum curam exercent; hujuſmodi ſane ii non erant, de quibus agebatur: futilem hanc, vanamque præſumptionem reprimere ſtatuit fel. record. Prædeceſſor Noſter Gregorius Papa XV. ac de conſilio Congregationis Sacri Concilii Tridentini Interpretis, edita Conſtitutione, quæ incipit *Inſcrutabili*, data nonis Februarii anno Incarnationis Dominicæ 1622. decrevit, ac declaravit, *ut deinceps tam Regulares, quam Sæculares, quomodolibet exempti, ſive Animarum curam perſonarum Sæcularium in Monaſteriis, ſeu Domibus Regularibus, aut quibuſvis aliis Eccleſ.*" *, vel beneficiis, ſive Regularibus, ſive Sæcularibus incumbentem exerceant, ſive alias Eccleſiaſtica Sacramenta, aut unum ex illis miniſtrent, præter Epiſcopi licentiam, & approbationem; ſive quoquo modo in dictæ Curæ exercitio, aut in eorundem Sacramentorum, vel alicujus ex illis adminiſtratione de facto abſque ulla auctoritate ſe ingerant; in his, quæ ejuſmodi curam, ſeu adminiſtrationem concernunt, omnimodæ juriſdictioni, viſitationi, & correctioni Diœceſani Epiſcopi, tamquam Sedis Apoſtolicæ delegati, plene in omnibus ſubjiciantur.*

§. 4. „ Hac controverſia per Conſtitutionem Gregorianam è medio ſublata, non ideo ab aliis quæſtionibus, & litibus circa idem rerum genus promovendis ceſſatum fuit; pluraque Dubia tam in Congregationibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, quam in Auditorio Rotæ, frequenter agitata, & reſoluta fuerunt circa peculiarium quorumdam actuum naturam, an ſcilicet iidem cenſendi eſſent ad animarum curam, ſeu ad Sacramentorum adminiſtrationem pertinere; & conſequenter, an Epiſcopus in viſitandis Regularium Eccleſiis, quibus imminet Animarum cura perſonarum ſæcularium, poſſet, nec ne, ſuam circa hujuſmodi actus juriſdictionem exercere; tum etiam, an hoc, aut illud Monaſterium dici poſſet ordinaria, & principalis Sedes Abbatis Generalis, ſeu Capitis Ordinis, ideoque Eccleſia hujuſmodi Monaſterio adnexa, quamvis Parochialis foret, Epiſcopo in viſitatione ſubjecta non eſſet. Cum igitur reſolutiones in prædictis Curiæ noſtræ Tribunalibus circa hujus generis quæſtiones identidem captas, earumque rationes, & fundamenta, diligenter, & conſiderate perpenderimus, conſilium quoque, & ſententiam audierimus aliquot ex Venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, aliorumque Virorum in juris Canonici ſcientia præſtantium; nonnulla ſuper his de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine decernere deliberavimus, ac præſenti noſtra Conſtitutione inviolabilem quandam normam præfinire, qua poſita, omnes de cætero lites, & controverſiæ prædictis de rebus, ſi fieri poſſit, penitus eliminentur, atque omnia ſubmoveantur obſtacula, quæ debitam Decretorum Sacri Tridentini Concilii executionem in re tam gravis momenti impedire, aut retardare hactenus conſueverunt.

§. 5. „ Optimo ſane conſilio ab Epiſcopis Paſtoralem viſitationem aggredientibus præmitti ſolent in ſingulæ Diœceſis loca aliqui Sacerdotes Miſſionarii, qui, ante ipſorum adventum, prædicationibus verbi Dei, & adminiſtratione Sacramentorum Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ, ſpiritualem Populorum profectum, & animarum ſalutem, qui potiſſimus eſt Paſtoralis viſitationis ſcopus, ſtudeant promovere. Inventi ſunt autem ex iis Regularibus, quorum Eccleſiis incumbit Parochialis ſæcularium cura, qui in dubium revocarent, an hujuſmodi Miſſionarios, ſive ſæculares, ſive alterius Inſtituti, vel Ordinis Regulares, ab Epiſcopo miſſos tamquam viſitationis ſuæ prænuntios, in propriis Eccleſiis, & Domibus ad exercenda munera eiſdem commiſſa admittere, & recipere ipſi tenerentur. Quod dubium quum in Congregatione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita examinatum fuiſſet ſub die 31. Auguſti Anni 1718. *affirmative* reſolutum fuit; ut ſcilicet prædicti Miſſionarii etiam a Regularibus Parochis, ſeu Curatis libenter excipi debeant, omnibuſque rebus juvari, quibus ad injunctum ſibi onus adimplendum opus illis eſſe contigerit. Quod Nos quoque probamus, & auctoritate Apoſtolica confirmamus, atque impoſterum (quoties id opus eſſe prudentis Epiſcopi arbitrio judicatum fuerit) ab omnibus hujuſmodi Parochis, ſeu Curatis præcipimus obſervari.

§. 6. „ Sed & in ipſo Viſitationis curſu, atque etiam extra illam aliqui Regulares de ſuorum privilegiorum, & exemptionum idemnitate plus nimio ſollieiti, hanc Epiſcopis controverſiam moverant, utrum iis liceret in ipſorum Regularium Eccleſiis, ſive Parochialibus, ſive non Parochialibus, Sacramentum Confirmationis adminiſtrare; quæ quidem controverſia in Congregatione Conci-

„ lii, partibus pleniſſime auditis, pro Epiſcopis deciſa fuit, quemadmodum & Nos generaliter, & ſine exceptione eandem definimus.

§. 7. „ In exequenda vero Paſtorali viſitatione Eccleſiarum Parochialium, quæ a Regularibus adminiſtrantur, minime quidem licet Epiſcopo omnia Eccleſiarum hujuſmodi Altaria viſitare, ſed illud dumtaxat, in quo Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum aſſervatur, & conſequenter Sacrum ipſum Tabernaculum, Fontem quoque Baptiſterii ſi adſit; item Confeſſionale, in quo Parochus ad audiendas Confeſſiones reſidere ſolet; Pulpitum Eccleſiæ, è quo Parochus jus habet verbi Dei, juxta præcipuum Miniſterii ſui munus, annunciandi; Sacrarium pariter Eccleſiæ, ad inſpiciendum locum, in quo aſſervatur ſacra ſupellex pro Sacramentis tam intra Eccleſiam, quam extra illam decenter adminiſtrandis; ſepulchrum excipiendis ſubditorum Parochiæ corporibus addictum, Cœmeterium Parochianorum humandis cadaveribus deſtinatum: Turrim Campanariam, dummodo in ea ſint Campanæ ad Parochiam proprie ſpectantes: ac demum, præter res ſupra enunciatas, omnia Sacra Vaſa, quibus vel particulæ conſecratæ ſervantur, vel Sacra Olea ſive in Baptiſmo, ſive in extrema Unctione adhibenda, vel aqua Baptiſterii, vel alia rite benedicta, quæ pro ingredientium aſperſione ad Eccleſiæ fores poni conſuevit.

§. 8. „ Viſitationi locali proxima eſt ea, quæ perſonam reſpicit Parochi; cujus quidem, ſi Regularis ſit, agendi rationem in iis, quæ ſpectant ad obſervationem proprii ipſius Regularis Inſtituti, non eſt Epiſcopi inquirere, quum ad ipſius Superiorem Regularem privative id pertineat. Licet tamen Epiſcopo, vel potius ipſi ſpecialiter incumbit, ipſius Parochi, ſeu Curati, etiam Regularis, vitam ac mores ſcrutari, quatenus ea, quæ extra Clauſtrum prodierint, Rectoris animarum exempla, plurimum conferre ad Populi ædificationem, vel contra eidem obeſſe maxime poſſunt, quemadmodum alias eadem Concilii Tridentini Congregatio ſapienter decrevit, & Nos etiam earumdem præſentium tenore decernimus, & ſtatuimus.

§. 9. „ Ad perſonalem quoque Parochi viſitationem, proindeque ad Epiſcopi jus, & officium pertinet ea occaſione examinare, an titulo legitimo Parochus etiam Regularis animarum curam exerceat, an reſidentiæ lex ab eo obſervata fuerit, atque obſervetur; an ad Synodum vocatus iverit; an Congregationes ſeu conferentias ſuper caſibus conſcientiæ haberi ſolitas frequentet; an onera, quæ ſecum fert animarum cura, adimpleverit; ac inter alia, an Miſſam pro Populo applicaverit diebus feſtis de præcepto; an iiſdem feſtis diebus omnia præſtiterit, quæ a Sacro Tridentino Concilio præſcripta ſunt, Populum verbi Dei prædicatione, & Pueros in Fidei rudimentis, Chriſtianæque Doctrinæ præceptis inſtruendo; an ſtatis diebus, excipiendis Fidelium confeſſionibus vacet; an ægrotos til us, & in extremo vitæ agone laborantibus debita ſpiritualia ſubſidia ſedulo præſtet, & Sacramenta Eccleſiæ tempeſtive conferat; an pueros, & puellas ante ſuſceptionem Sacramenti Confirmationis, tum etiam ante primam eorum Communionem, opportunis inſtructionibus erudierit; an priuſquam Fideles ad matrimonia in faciem Eccleſiæ celebranda admittat, debitas inquiſitiones adhibuerit, atque adhibeat, quibus tuto deprehendere poſſit, nullum inter contrahentes impedimentum exiſtere, eoſdemque libere matrimonio conſentire, ac demum in Doctrina Chriſtiana, maxime vero in præcipuis Religionis noſtræ Myſteriis, illos inſtructos eſſe; denique, an Parochus apud ſe recte ordinatos retineat libros tum baptizatorum, ubi Baptiſmalis adſit in ipſius Eccleſia, tum Sacro Chriſmate confirmatorum, libros etiam Matrimoniorum, & ſtatus animarum.

§. 10. „ Uno verbo quidquid Epiſcopus a Parocho Seculari exquirere, atque exigere ſolet, ac debet, id omne, Regulari obſervantia unice excepta, a Parocho Regulari exquirere, & exigere poteſt; atque ubi hunc muneri ſuo defeciſſe compererit, opportuna Decreta condere, & pronunciate, ac meritas in eumdem pœnas ſtatuere, in quo nihilominus Epiſcopi facultates minime privativæ ſunt, ſed Præſul Regularis jus cumulativum cum ipſo habet; ita tamen, ut, ſi aliter a Superiore Regulari, aliter ab Epiſcopo decerni contingat, hujus, non vero illius, Decretis ſit ſtandum; prout alias a Congregatione Tridentini interprete judicatum fuit, Noſque Auctoritate Apoſtolica probamus, confirmamus, atque decernimus. Privativum tamen Epiſcopi jus eſt in Parochianorum mores inquirere, ac ſi quæ inter ipſos ſcandala oborta fuerint, auditis proborum, ac prudentium Virorum ſinceris relationibus, de iis cognoſcere, eaque opportunis remediis reſecare, & reformare: nec enim Superioribus Regularibus in hujuſmodi Seculares Parochiæ ſubditos ulla competit juriſdictio.

§. 11. „ Eveniente autem caſu, quo vel Epiſcopus, vel Superior Regularis aliquem ex prædictis Parochia ab exercitio Curæ removendum, eademque privandum eſſe judicaverint, quoniam hujuſmodi Parochis, ſine prævia Epiſcopi approbatione, ad Curam animarum accedere nequaquam licet, quamvis a ſuis Superioribus deputati, iidemque ad nutum ſint amovibiles; dubitatum propterea fuit, an Epiſcopus poſſet ad hujuſmodi remotiones procedere, ſine Superioris Regularis conſenſu, & an remotionis cauſas eidem adducere, eaſque verificare deberet; tum etiam an Regularis Superior ad ſimilem remotionem, & privationem ſuo jure deveniens, conſenſum Epiſcopi exquirere, ſuaſque agendi rationes illi notas, atque probatas facere teneretur. Qua de re, ſupradicta Congregatio Concilii decrevit, hujuſmodi Parochos tam ab Epiſcopo, quam a Superiori Regulari æquo jure, non requiſito alterius conſenſu, ab animarum cura removeri poſſe, nec unum alteri cauſas judicii ſui aperire, multoque minus probare, & verificare debere. Id quod a Nobis in omnibus approbatur, & confirmatur.

§. 12. „ Poſtquam vero Tridentina Synodus loco ſuperius laudato declaravit, prædictos Curatos, ſeu Parochos tam Seculares, quam Regulares, animarum curam exercentes in Monaſteriis, ſeu Domibus Religioſis, quibus hujuſmodi cura perſonarum ſecularium incumbit, ſubeſſe debere immediate, in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, juriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi, (quod quidem, juxta magis receptam Tribunalium hujus Noſtræ Curiæ ſententiam, intelligitur de juriſdictione Epiſcopi ordinaria, non vero de delegata) illa tamen Monaſteria, ſeu loca ibidem a Concilio excipiuntur, in quibus Abbates, aut alii Regularium Superiores juriſdictionem Epiſcopalem, & temporalem in Parochos, & Parochianos exercent; ſalvo nihilominus eorum Epiſcoporum jure, qui alia quapiam ex cauſa, ſeu titulo, majorem

„ in

in prædicta loca, vel perſonas juriſdictionem execent. Quare nonnullis Epiſcopis cootendentibua, licere ſibi, ſaltem tamquam Delegatis a Sede Apoſtolica, in Parochos prædictos, ſive io Parochianos, aliquem juriſdictionis actum exercere, Congregatio Concilii reſpondit, quod ubi Abbas, aut Superior Regularis ſuam probat juriſdictiooem Epiſcopalem, & temporalem io ipſos Parochos, & Parochiaoos, & cootra Epiſcopus probare oequit ampliorem in eoſdem juriſdictionem ex alio capite ſibi acquiſitam fuiſſe, abſtinere omnino debet Epiſcopus tam a viſitatione, quam ab alio quocumque juriſdictioois actu in hujuſmodi Parochos, & Parochianos. Quod quidem, veloti ipſius Concilii Decretis conſonom, Nos etiam Apoſtolica confirmatione eoboramus.

§. 13. „ Similiter ab Epiſcopi joriſdictione, Viſitatione, & correctiooe, etiam in his, quæ ad animarum Cuem, & Sacramentoeum adminiſtratiouem ſpectant, prædicta Sancta Synodus excipit tam Sæculares, quam Regulares Parochos, qui Animarum curam exercent in iis Monaſteriis, ſeu locis, in quibus Abbates Generales, aut Capita Ordinum Sedem ordinariam principalem habent: quæ exceptio, ſive limitatio, pluribus controverſiis occaſionem præbuit. Et primo, an ad inducendam hujuſmodi exemptiooem ab Epiſcopali viſitations ſatis ſit, quod in aliquo Monaſterio reſideat Abbas Regularis, licet is Ordinis ſui Generalis non exiſtat. Super quo præfata Concilii Congregatio pronunciavit, non ſufficere Abbatis cujuslibet reſidentiam, niſi ſit Abbas totius Ordinis ſui Generalis. Tunc enim Tridentinum Concilium ſupplices Abbates, aut Regularium Superiores nominat, quum ab Epiſcopi juriſdictione, ac viſitatione eximit Parochos Eccleſiarum, ſeu Monaſteriorum, in quibus Abbates, aut alii Regularium Superiores juriſdictionem Epiſcopalem, & temporalem exercent; qua juriſdictione compertum eſt nonnullos etiam ſupplices Abbates, aut Superiores Regulares gaudere, quamvis oon ſint Ordinum Generales. De Abbatibus autem Generalibus, ſeu Ordinum Capitibus tunc loquitur eadem Sancta Synodus, quum a juriſdictione, & viſitatione Epiſcopali exemptos eſſe indulget eorum Monaſteriorum, ſeu Locorum Parochos, in quibus Abbates Generales prædicti, aut capita Ordinum, Sedem ordinariam principalem habent. Cumque ea dubio procul ſit Concilii mens, in hunc plane modum ſemper in poſterum judicari, & cenſeri debere ſtatuimus: minime attenta diſtinctionis nota, quæ in plerisque Concilii Tridentini editionibus impreſſis appoſita conſpicitur inter verbum *Abbates*, aliudque *Generales*, utpote quæ nullatenus reperitur in exemplari authentico Actorum ipſius Concilii, quod io Archivo Sedis Apoſtolicæ in Arce Sancti Angeli aſſervatur; quodque, ut genuinam hujus loci lectionem certo cognoſceremus, diligenter inſpici fecimus; proindeque a prædictis exemplaribus impreſſis eadem diſtinctionis nota omnino eſt expungenda.

§. 14. „ Altera quæſtio eſt, an ad obtinendam exemptionem ab Epiſcopali juriſdictione, & viſitatione, ſufficiat, quod aliquod Monaſteriom Superioris Generalis Sedes ordinaria exiſtat; an vero præterea requiratur, ut ipſum Monaſterium ſit caput Ordinis. De quo, quidquid alii opinati fuerint, decernimus ſufficere, quod Monaſterium, ſeu Domus, ſit ordinaria, & principalis Sedes Superioris Generalis; prout a Congregatione Concilii conſtanter judicatum fuit; quum verba Tridentini de Capitibus Ordinum loquentis, non ad loca, ſed ad perſonas Præſulum Regularium in iis locis reſidentium referantur.

§. 15. „ Tertio dubitari contingit, an exemptio ab Epiſcopi Viſitatione, quam Tridentina Synodus, ut ſupra, concedit Eccleſiis Parochialibus eorum Monaſteriorum, in quibus reſident Abbates Generales, aut Capita Ordinum, ad alias quoque Parochiales extendatur, quæ prædictis Monaſteriis unitæ ſunt, & ab eiſdem dependent. Sed quum de aliis hiſce Eccleſiis unitis taceant Conciliaria Decreta, neque porro eadem ratio honoris cujuſdam, & reverentiæ habendæ erga Superiores Ordinum Generales in propriis Monaſteriis, vel Eccleſiis reſidentes, locum habeat in aliis Parochialibus, eiſdem Monaſteriis, ut præfertur, unitis; quod pluries Congregatio Concilii cenſuit, hujuſmodi ſcilicet Eccleſias unitas minime exemptas eſſe a juriſdictione, & Viſitatione Epiſcopi, quamvis illæ a Parochis regularibus adminiſtrarentur, id ipſum Nos, prædictæ Congregationis reſolutionibus inhærentes, decernimus, & conſtituimus.

§. 16. „ Quæſitum fuit quarto loco, an ratione exemptionis a juriſdictione Epiſcopi, quæ competit ſupradictis Rectoribus Eccleſiarum reſidentium Superiorum Generalium, & propter eorumdem Rectorum omnimodam ſubjectionem juriſdictioni, & correctioni prædictorum Generalium Regularium, jus aliquod, & juriſdictio attributa ſit iiſdem Superioribus Generalibus in Sæculares Subditos hujuſmodi Eccleſiarum, ſive Parochianos; an vero dicendum ſit jus iſtud ad Epiſcopum privative pertinere. Super quo decernimus, Epiſcopo plenam, & privativam juriſdictionem competere in Parochianos, ad eumdemque Epiſcopum pertinere, non ſolum propriam auctoritatem, & conſenſum (prævio examine per ſe ipſum, vel per Vicarium ſuum faciendo) interponere, quotieſcumque Superior hujuſmodi Generalis aliquem ſive Sæcularem, ſive Regularem Parochum, ſeu Curatum, etiam ad nutum amovibilem, ad exercendam in prædictis Eccleſiis animarum curam perſonarum Sæcularium deputare voluerit; ſed etiam ſi Epiſcopi hujuſce Parochiæ regimen a ſupradictis Parochis exemptis, ſive Sæcularibus, ſive Regularibus, non recte adminiſtrari cognoverit; poſſe ipſum, & aliquando etiam debere pro ſui officii munere, apud Superiorem Generalem inſtare, ut Parochum, ſeu Curatum hujuſmodi ab animarum cura removeat; implorata quoque, quatenus opus ſit, Apoſtolicæ Sedis auctoritate; ſi nempe Generalem prædictum, aut reluctantem, aut Parocho plus æquo faventem invenerit.

§. 17. „ Præcipua in hac materia quæſtio illa fuit, quænam eſſent Monaſteria, in quibus Abbates Generales, ſeu Capita Ordinum, Sedem ordinariam principalem habent; contendentibus nonnullis, quodlibet Monaſterium, aut locum quemlibet, io quo Abbas Generalis, ſive caput Ordinis manet, inibique moratur, Sedem ipſius ordinariam principalem dici oportere, itaut ejuſdem Monaſterii, aut loci Parochus ab Epiſcopali juriſdictione, & viſitatione immunis ſtatim fiat. Verum vaga, & arbitraria hujuſmodi Sedes, quæ a ſola Superioris Generalis præſentia, naturam Sedis ordinariæ, & principalis mutuatur, tum rectæ rationi, tum Concilii verbis, ac ſenſui plane adverſatur. Quapropter quum Nobis compertum ſit in aliquibus Ordinum Regularium Conſtitutionibus aſſignatum reperiri locum pro reſi-

dentia Superioris Generalis, ejuſque Curiæ; in aliis vero Ordinibus, ubi Conſtitutiones de eo nihil ſtatuunt, eamdem reſidentiam veteri conſuetudine eſſe præfinitam; quoties de Ordinum hujuſmodi Superioribus Generalibus agatur, eorum Sedem ordinariam principalem, ad effectum, de quo agitur, illam eſſe, & cenſeri decernimus, quæ ab ipſorum Conſtitutionibus, vel inveterata conſuetudine prædicta præſcribi dignoſcitur; idque tantummodo Monaſterium, non vero aliud, in quo quacumque de cauſa Superior Generalis commoratus fuerit, pro ordinaria Generalis Sede haberi præcipimus, licet ipſe Generalis ibi actu non reſideat.

§. 18. „ Quod ſi aliqui ſint Religioſi Ordines, ſeu Congregationes, quorum Conſtitutionibus, vel conſuetudinibus minime præfinitum ſit Monaſterium, in quo Abbas Generalis, ſeu Caput Ordinis reſidere debeat, nullum Monaſterium ejuſdem Generalis Sede Ordinaria principali, ad effectum eximendi Parochum ab Epiſcopi juriſdictione, & Viſitatione, ex eo tantum haberi debere ſtatuimus, quod ſolus ipſe Superior Generalis in eo degat, abſque conſuetis Miniſtris, quos in Ordine regendo Socios habet; ſed illud dumtaxat Monaſterium pro Sede Generalis ordinaria principali haberi volumus, quod ſemel ipſe Superior Generalis, ſeu Caput Ordinis, initio Generalatus, elegerit pro ſua ſtabili reſidentia, & officialium, ſeu Miniſtrorum prædictorum. Verum ſi, facta ſemel hujuſmodi electione, eamdem poſtmodum variare præſumpſerit, declaramus, neque Monaſterium initio electum, neque alterum, etiamſi cum ſua Curia eo ſe tranſtulerit, privilegiis ordinariæ, & principalis Generalitiæ Sedis habiturum.

§. 19. „ In omnibus autem præmiſſis exemptionum caſibus ſalvum ſemper, atque illæſum eſſe volumus eorum Epiſcoporum jus, ſi qui ſunt, qui ſupradictas Parochiales Eccleſias, earumque Rectores viſitare conſueverint, nimirum tam illas, quæ Monaſteriis, ſeu Domibus iis adnexæ ſunt, in quibus Generales Ordinum Superiores Sedem ordinariam principalem, vel a ſuorum Ordinum Conſtitutionibus, vel ab inveterata conſuetudine præfinitam habent; quam eos, quæ ab ipſis Superioribus Generalibus alias pro ordinaria principali reſidentia fuerint electæ, & nihilominus, hujuſmodi reſidentia durante, Epiſcopi Viſitationi, juriſdictioni, & correctioni ſubjectæ fuerint.

§. 20. „ Decernentes præſentes noſtras literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo, jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel ſufficienter, aut nullo modo juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimili conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe: ſed ipſas præſentes ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

§. 21. „ Sicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, ac poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 22. „ Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula *de jure quæſito non tollendo*, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus; nec non quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, etiam in corpore juris clauſis, aut literis Apoſtolicis quibuſvis Perſonis, Collegiis, Locis, Ordinibus, etiam Militaribus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, etiam Societatis Jeſu, & Sancti Joannis Hieroſolymitani, aliiſque quibuslibet ſpecifica, & individua mentione dignis, etiam ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam clauſulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis, & irritantibus in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiam pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio ad id ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exactiſſime ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ad præmiſſorum effectum pleniſſime, & ampliſſime motu pari derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 23. „ Volumus inſuper, & eadem auctoritate prædicta mandamus, ut eædem præſentes, & in eis contenta quæcumque, ad omnium notitiam facilius deducantur, nec quiſquam de eis ignorantiam prætendere valeat, ipſas præſentes, ſeu earum tranſumpta, ad valvas Eccleſiæ Sancti Joannis in Laterano, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicari, & affigi, ſicque publicatas, & affixas, omnes, & ſingulos, quos concernunt, ſeu concernent in futu-

rum

Digitized by Google

,, rum, perinde afficere, & arctare, ac ſi unicuique
,, illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.
§. 24. ,, Uique earumdem præſeutium tranſumptis,
,, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujos No-
,, tarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in
,, Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem
,, prorſus fidea tam in judicio, quam extra illud,
,, ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus
,, haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſteuſæ.
§. 25. ,, Nulli ergo omnino hominum liceat pa-
,, ginam hanc noſtrarum confirmationis, approba-
,, tionis, innovationis, voluntatis, mandati, ſtatuti,
,, decreti, & declarationis infringera, vel ei auſu
,, temerario contraire. Si quis autem hoc attenta-
,, re præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei,
,, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe
,, noverit incurſurum.
,, Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
,, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptin-
,, genteſimo quadrageſimo quarto, octavo Idus No-
,, vembris, Pontificatus noſtri anno quinto.

D. Card. Paſſioneus.
I. Datarius.

Viſa de Curia

I. C. Boſchi.
L. Eugenius.

Confirmatur erectio Cuſtodiæ Sancti Paſchalis in Regno Murciæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam:

Militantis Eccleſiæ regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, præſidentes, Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque in Eccleſia Dei fructus, adſpirante ſuperni favoris auxilio, proferre jugiter ſatagentium commodis, & felicibus in via mandatorum Domini progreſſibus libenter conſulimus, ſicut ad omnipotentis Dei gloriam, Religionis incrementum, & animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Joannetius de Molina, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum, quod dilectus etiam filius Raphael a Lugagnano, Miniſter Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, per ſuas patentes literas novem Conventus a Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ Ordinis prædicti Diſcalceatorum, quippe quod Provincia hujuſmodi triginta duobus Conventibus in Regnis Valentiæ, Murciæ, & Aragoniæ exiſtentibus conſtabat, diſmembravit, & ſeparavit, & ſubinde per alias ſuas patentes literas Conventum Sancti Franciſci Civitatis Villenæ, qui ad Regnum Murciæ pertinere noſcitur, ab eadem Provincia itidem ſeparavit, ac Cuſtodiæ Sancti Paſchalis Baylon ex novem Conventibus ſeparatis erectæ, aggregavit, & alias, prout in binis ejuſdem Raphaelis Miniſtri Generalis patentibus literis continetur, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO

Lector Emeritus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Matritenſi Congreſſu pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti P. N. Franciſci Miniſter Generalis, Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus, & Servus.

Dilecto Nobis plurimum in Chriſto R. P. Miniſtro noſtræ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ Diſcalceatorum in Hiſpania, Salutem, & Seraphicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit Adm. R.[d] P. F. Petrus Joannetius de Molina Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum, quod præfata noſtra Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ conſtat triginta duobus Conventibus, ſparſis in Regnis Valentiæ, Murciæ, & Aragoniæ, unde fit, quod Miniſtri Provinciales nonniſi cum ingenti labore perficere valeant viſitationem ejuſdem, pro qua peragenda bis centum leucas, & ultra peragrare teneantur, idque pedibus, quemadmodum Regula, & Conſtitutiones præcipiunt, vix poſſint explere, & multo minus immorari per octo dies in viſitatione uniuſcujuſque Conventus, uti etiam præſcribitur in municipalibus Conſtitutionibus dictæ Provinciæ. Quibus accedit, quod omnibus caſibus, qui ſolent occurrere in tam diſſitis locis, & præſentaneum exigunt remedium, præſtare non poſſint, cum non levi detrimento ſeverioris inſtituti dictæ Provinciæ, quæ nihilominus frequenter patitur jacturam ſuorum Provincialium, quippe qui tot laboribus, tum ſpiritualibus, tum corporalibus oppreſſi, infirmitates, dum actu Miniſteriatum exercent, contrahere conſueverunt, & occumbere, uti paucis abhinc annis accidit tribus Miniſtris Provincialibus, & immediatus ſæpius febribus laboravit, unde Provinciam nonniſi per Delegatos, in magna parte, potuit viſitare.

Quapropter legitime convocata Congregatione Definitorii enunciatæ Provinciæ in Noſtro Conventu B. V. M. Montis Sion de Torrente, Valentinæ Diœceſis, cum interventu unici Patris Provinciæ tunc ſuperſtitis, ſub die vigeſima Januarii currentis anni 1744. ab omnibus Patribus Definitorium integrantibus, & præfato Provinciæ ex-Miniſtro, nemine diſcrepante, Decretum extitit; quod ad obviandam enunciatis graviſſimis inconvenientibus, & firmandam, atque promovendam obſervantiam regularem in omnibus, & ſingulis Conventibus dictæ Provinciæ, unicum eſſe remedium erigere ex novem Conventibus a parte Regni Murciæ exiſtentibus, & inferius exprimendis, novam Cuſtodiam ſub Invocatione Sancti Paſchalis Baylon; ſic enim Miniſter Provincialis poſſet congrue gerere curam Provinciæ reliquis viginti tribus Conventibus conſtantis, & proprius Cuſtos Cuſtodiæ de novo erigendæ, cum evidenti utilitate tam Provinciæ, quam Cuſtodiæ, cum incremento divini cultus, & regularis, atque Strictioris Obſervantiæ dictæ Provinciæ. Et ulterius in præfata Congregatione Definitoriali datum fuit in commiſſis enunciato Adm. R. P. Procuratori Generali, quatenus Nobis opportunas preces porrigeret, & hujuſmodi inſtantiam promoveret, quemadmodum fecit Nobis humiliter ſupplicando, ut ad erectionem dictæ novæ Cuſtodiæ devenire dignaremur.

Nos igitur mature perpenſis expoſitis, & majorem Dei gloriam intendentes, atque obſervantiam Regularem Strictioris inſtituti Diſcalceatorum promovere cupientes, auctoritate Apoſtolica Nobis ex-

preſſe

preſſe ad hoc attributa per Brave Sanctiſſimi Domini Noſtri BENEDICTI XIV. feliciter regnantis, ſub die 16. menſis Julii currentis anni, in hac parte ntentea, tenore præſentium infraſcriptos Conventus, videlicet Sancti Jacobi Apoſtoli de Almanſa, Sancti Patris Noſtri Francifci de Yecla, Sanctæ Annæ de Monte Jumillæ, Sancti Antonii de Padua de Ayora, Sancti Francifci de Jumilla, ejuſdem Sancti Franciſci de Yorquera, Beatæ Mariæ Virginis de Gratia Mahoræ, Beatæ Virginis Mariæ vulgo *de los Llanos* de Albacete, & S. Joachim de Zieza a præfata Noſtra Provincia S. Joannis Baptiſtæ diſmembramus, & ſeparamus, & ex ipſis novem Conventibus ſic per nos diſmembratis, & ſeparatis, novam Cuſtodiam Sancti Paſchalis Baylon Fratrum Minorum de Strictiori Obſervantia Diſcalceatorum appellandam erigimus, & conſtituimus, ipſique Noſtræ Cuſtodiæ ſic per nos erectæ, & conſtitutæ, eoſdem novem Conventus perpetuo unimus, & incorporamus cum aliis, qui de novo fundari contingat, tam in territoriis dictorum novem Conventuum, quæ Guardianiæ vocantur, quam in ſpatio decem & octo leucarum computandarum a præfatis Conventibus B. M. V. *de los Llanos* de Albacete, & ejuſdem Virginis Mariæ de Gratia Mahoræ, verſus Toletanam, Cordub. & Concheuſ. Civitates, atque Oppidum, Civitas nuncupata Molinæ Aragoniæ.

Dictamque novam Cuſtodiam per Nos a dicta Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ extractam diſmembramus, ſeparatam, erectam, & conſtitutam gubernari volumus, & decernimus per ſuum Cuſtodem Provincialem, & quatuor Definitores per Nos pro hac vice tantum, ut infra, deputandos, conſtituendos, & ſeligendos, & deinceps perpetuis futuris temporibus in Capitulo Cuſtodiali ejuſdem Cuſtodiæ canonice eligendis, ſub eiſdem Legibus, & Conſtitutionibus, quibus regitur præfata noſtra Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ Diſcalceatorum, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Cuſtodiæ ejuſdem Ordinis, atque etiam ipſa Provincia Sancti Joannis reſpective, de jure, & conſuetudine gaudere ſolent, & gaudent, & eodem prorſus modo, abſque ulla differentia: quin præfata Cuſtodia, poſtquam hæ literæ Noſtræ patentes debitæ executioni demandatæ erunt, ipſiuſque Conventus, & Fratres dependeant amplius, neque ſubjaceant juriſdictioni Miniſtri Provincialis, & Definitorum dictæ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ, quamquam hæc illius Mater ſit, & cenſeri debeat, ſed tantummodo ſubjaceat, quemadmodum cœteræ Cuſtodiæ independentes, immediate juriſdictioni Noſtræ, & Succeſſorum Noſtrorum, atque reſpective Commiſſariorum Generalium Ultramontanæ Familiæ. Inſuper auctoritate Apoſtolica, qua fungimur, earumdem præſentium tenore Inſtituimus, nominamus, & ſeligimus in primum Cuſtodem dictæ novæ Cuſtodiæ Sancti Paſchalis Baylon Fratrum Minorum de Strictiori Obſervantia Diſcalceatorum, P. Fratrem Petrum Matthiam Soriano, Theologiæ Lectorem: in Definitores vero PP. FF. Joſephum Velaſquez, Theologiæ Lectorem, Dionyſium Sevilla Concionatorem, Julianum Soriano, & Didacum Ortiz, Theologiæ Lectores; dictoſque Patres, Fratrem Petrum Matthiam Soriano in Cuſtodem, Fratres vero Joſephum Velaſquez, Dionyſium Sevilla, Julianum Soriano, & Didacum Ortiz in Definitores legitime, & canonice electos, & inſtitutos, ad triennium a die executionis præſentium computandum, declaramus, & confirmamus cum omnibus auctoritatibus, facultatibus, præeminentiis, & prærogativis hujuſmodi Cuſtodibus, & Definitoribus reſpective tam de jure, quam conſuetudine, vel alias quomodolibet in Provinciis, & Cuſtodiis Diſcalceatorum competentibus, & concedi ſolitis.

Item omnibus Fratribus dictæ Provinciæ undecumque oriundis, & ſive exiſtant in Conventibus, qui illi remanent, ſive in novem aliis, quibus nova Cuſtodia conſtat, liberam concedimus facultatem, & licentiam ſeſe aggregandi Provinciæ, vel Cuſtodiæ de novo per Nos erectæ, infra terminum ſex menſium computandorum a die executionis præſentium, quibus elapſis neque a Provincia in Cuſtodiam, neque a converſo ex Cuſtodia in Provinciam tranſire valeant, niſi ſervatis aliis de jure ſervandis. Noviciis vero liberum arbitrium quoque ſit profeſſionem emittere, ſive pro Provincia, ſive pro Cuſtodia, durante eodem termino ſex menſium. Utque hæ Noſtræ literæ Patentes debitum ſortiantur effectum, Te R. P. Miniſtrum Almæ Noſtræ Provinciæ Diſcalceatorum, Commiſſarium Noſtrum inſtituimus, & inſtitutum declaramus, etiam auctoritate Apoſtolica, qua fungimur, concedentes tibi vices Noſtras cum omnibus facultatibus neceſſariis, & opportunis pro executione harum Noſtrarum literarum, & omnium contentorum in ipſis, cum facultate etiam celebrandi, & præſidendi Congregationi, vel Congregationibus Definitorialibus dictæ Noſtræ Cuſtodiæ, quæ celebrari debebunt pro electionibus Guardianorum, Lectorum, & aliorum Officialium, atque etiam pro aliis decernendis circa ſtudia tam Philoſophiæ, quam Theologiæ, Novitiatus, & cœtera concernentia utilitatem, & ſalubrius dictæ Noſtræ Cuſtodiæ gubernium. Quam quidem Commiſſionem noſtram durare volumus, & mandamus per ſpatium unius menſis a die publicationis præſentium in Conventu Noſtræ Cuſtodiæ tibi bene viſo.

Volumus tamen, quod in omnibus ſupradictis procedas etiam cum conſilio ex-Miniſtrorum, & Definitorum Provinciæ, ut omnia cum majori fraternitate, charitate, & publica utilitate peragantur. Si autem contingeret, ut Cuſtos, vel aliquis ex Definitoribus per Nos inſtitutis pro gubernio novæ Cuſtodiæ, ante publicationem harum noſtrarum literarum, decederet, vel officium, ad quod aſſumptus eſt, acceptare renuerit, utroque in caſu, tibi committimus, quatenus de conſilio, & aſſenſu ex-Miniſtrorum, & Definitorum Provinciæ, & Cuſtodis, & Definitorum Cuſtodiæ auctoritate noſtra devenire poſſis ad nominationem, & inſtitutionem alterius, vel aliorum loco illius, vel illorum qui poſt decedere, vel officium acceptare nolle contigerit. Tandem præcipimus per Sanctam Obedientiam, ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, & ſub aliis pœnis taxatis contra inobedientes, & rebelles, omnibus tam Superioribus, quam ſubditis noſtræ juriſdictioni ſubjectis, ut nullo modo prætextu, vel quæſito colore audeant, vel præſumant impedire, ſeu retardare plenariam executionem harum noſtrarum literarum Patentium, ſed potius mandatis noſtris, & verius Apoſtolicis, prompte pareant, & obediant, prout eorum quemlibet hæc noſtra decreta, & mandata concernant, & concernere poſſint. Datum Romæ in hoc noſtro Aracœlitano Conventu die 2. Auguſti 1744.

Frater Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Suæ Paternitatis Rmæ,
Fr. Joannes Carbonell, Secretarius
Generalis Ordinis.

FR.

Digitized by Google

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO &c.

Dilectis Nobis plurimum in Chriſto RR. PP. Fr. Joſepho Lamarca, Miniſtro Provinciali noſtræ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ Fratrum Minorum Diſcalceatorum in Regno Valentiæ, & Fr. Petro Matthiæ Sariana, Cuſtodi noſtræ Cuſtodiæ Sancti Paſchalis Baylan earumdem Diſcalceatorum in Regno Murciæ ſalutem, & Seraphicam Benedictionem.

ALias Nos per ſimiles noſtras Patentes literas auctoritate Apoſtolica, qua fungebamur, & fungimur, e dicta Provincia novem Conventus diſmembravimus, & ſeparavimus, & ex illis ſic diſmembratis, & ſeparatis enunciatam Cuſtodiam creavimus, Cuſtodem, & Definitores pro illius gubernio inſtituimus, & elegimus, aliaque ſubinde decrevimus, & ordinavimus ad Omnipotentis Dei gloriam, & utriuſque tam Provinciæ, quam Cuſtodiæ profectum ſalubrius gubernium, & Diſciplinæ Regularis augmentum, prout magis in Domino cenſuimus expedire, & latius in præfatis noſtris literis Patentibus ſub die prima Auguſti currentis anni Domini 1744. emanatis continetur, quas præſentibus pro expreſſis, & ſufficienter contentis haberi volumus.

Cum autem, ſicuti ex Epiſtola veſtris accepimus, ſub die 22. elapſi Menſis Septembris, unanimi conſenſu, & communi ſatisfactione, atque exemplari pace ad omnimodam præfatarum literarum executionem in noſtro Conventu Sancti Patris noſtri Franciſci de Yecla, Deo vos dirigente, deveneritis, inde eſt, quod Nos plurimum in Domino gaudentes, electiones, omniaque acta, & geſta, ad tenorem dictarum noſtrarum literarum patentium, laudamus, approbamus, & confirmamus.

Et quoniam R. Adm. Pater Petrus Joannetius de Molina Procurator Generalis Fratrum Minorum Diſcalceatorum, & Recollectorum tam proprio, quam veſtro nomine, a Nobis humillime ſupplicavit, quatenus Cuſtodiæ de novo erectæ Conventum Sancti Patris Noſtri Franciſci Civitatis Villenæ aggregare, & incorporare dignaremur, tenore præſentium auctoritate Apoſtolica, qua fungimur, illius, & veſtrum votis annuentes, præfatum Conventum Sancti Patris noſtri Franciſci Civitatis Villenæ, qui ad Regnum Murciæ pertinere noſcitur, a dicta noſtra Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ ſeparamus, & diſmembramus, & eumdem ſic ſeparatum, & diſmembratum, Cuſtodiæ noſtræ Sancti Paſcalis Baylon unimus, aggregamus, & incorporamus: declarantes earumdem præſentium tenore, quod eidem Conventui, illiuſque Guardiania pro tempore competant, & competere debeant, præcedentia, & aliæ prærogativæ ſupra alios Conventus ejuſdem Cuſtodiæ, quæ illi competebant ante creationem dictæ Cuſtodiæ.

Quod vero attinet ad Conventum Sancti Antonii de Padua de Ayora, quem per ſupra enunciatas alias noſtras literas patentales aggregaverimus novæ Cuſtodiæ, cum conſiſtere noſcatur intra limites Regni Valentiæ, earumdem præſentium tenore, vobis Miniſtro Provinciali, & Cuſtodi per præſentes committimus, quatenus, auditis votis PP. utriuſque Definitorii, eumdem Conventum Provinciæ Matriti de novo uniatis, & incorporetis, vel Cuſtodiæ relinquatis, prout magis in Domino expedire judicaveritis: attendentes præterea ad inclinationem Magiſtratus, & Populi dictæ Villæ, ſeu Oppidi de Ayora, a cujus pietate, & charitate pendet potiſſimum manutentio, & conſervatio dicti Conventus. Valete in Domino, & pro Nobis ad Deum preces fundere non deſiſtatis. Dat. Romæ in noſtro Aracœlitano Conventu die 7. Novembris 1744.

Frater Raphael a Lugagnano,
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Suæ Rmæ Paternitatis
Fr. Joannes Carbonell Secretarius
Generalis Ordinis.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Petrus Joannetius Procurator Generalis præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ Patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos igitur ipſum Petrum Joannetium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas ſupradicti Raphaelis Miniſtri Generalis patentes literas, diſmembrationem, ſeparationemque introſcriptorum Conventuum a memorata Provincia, & erectionem Cuſtodiæ ex Conventibus ſic ſeparatis, ut præfertur, factas, continentes, nec non omnia, & ſingula in eis contenta auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari.

Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Novembris 1744. Pontificatus noſtri anno quinto.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Hanc

HAnc eamdem Cuſtodiæ Sancti Paſchalis Baylon in Regno Murciæ erectionem ſtatuerat Reverendiſſimus Pater Cajetanus a Laurino Miniſter Generalis literis datis ſub die 7. Martii 1744. quæ referuntur ſupra pag. 294. B. Sed quoniam paucis poſt diebus ille ex hac vita migravit, res veluti ex integro commiſſa fuit ſequenti Superiori Generali.

Sententia pro Patribus Diſcalceatis Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis contra Miſſionarios Seminarii Pariſienſis circa Miſſiones Cochinchinæ.

Venerabili Fratri Hilario Coſta, Epiſcopo Coriicenſi, & Apoſtolico Vicario Regni Tunchini Orientalis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

QUantopere charitas Chriſti, & ſolicitudo omnium Eccleſiarum urgere pergat Apoſtolicam hanc Sanctam Sedem, cujus Paſtorum Princeps Jeſus Chriſtus per abundantiam divinæ bonitatis Nobis quamvis immerentibus Vicarium auctoritatis ſuæ in ſupremæ Catholicæ Eccleſiæ adminiſtratione tribuit poteſtatem, adeo certum eſt, ut luculentiſſima Apoſtolicæ charitatis, & ſolicitudinis hujuſmodi argumenta ubique terrarum luce clarius conſpiciantur. Romani ſane Pontifices Prædeceſſores noſtri, Noſque ipſi remotiſſimis Orbis terrarum regionibus, etſi corpore abſentes, ſpiritu tamen præſentes nunquam deſtituimus, quin per ſacros Operarios ad Evangelicam Chriſti vineam excolendam omni tempore miſſos, uberrimus Chriſtianæ pietatis, & æternæ ſalutis fructus colligeretur. Inter cæteras vero Apoſtolicas in Aſia inſtitutas Miſſiones nobilior, & fructuoſior olim commendabatur illa Cochinchinæ, ſed ad ſtatum tam perniciosum, deplorabilemque jam dudum redacta eſt, atque in tanta perturbatione modo verſatur, ut de illa non ſine obortis lacrymis, ingentique animi noſtri mœrore cogitare poſſimus. Quæ autem ſtatus perturbationis, quæ hujuſmodi cauſa fuerit, atque in præſentia ſit manifeſtius Fraternitati tuæ, quippe quæ prope oculis ſpectat, quam Nobis tam longe exiſtentibus, nota eſt, quamplurimæ ſcilicet, graviſſimæque controverſiæ, & concertationes, non minus inter Miſſionarios diverſorum Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum ibi adlaborantes, quam inter nonnullos ipſorum, & Apoſtolicos pro tempore Vicarios, eorumque Coadjutores exortæ, quæ magis animorum ardore fotæ in dies concreſcunt. Tota vero harum controverſiarum, concertationumque ſumma in finibus, terminiſque Eccleſiarum, earumque inibi erectarum conſtitutis reſidentiis, nec non in regimine, & directione illarum Chriſtifidelium ab unoquoque ex iiſdem Ordinibus, Congregationibus & Inſtitutis ſeorſim, ac private prætenſa conſiſtit: quemadmodum etiam quoad varias doctrinas, ac Ritus, ſeu conſuetudines per eas regiones etiam diſſeminatas, vel ſubinductas ab integerrima Catholicæ Eccleſiæ doctrina, diſciplinaque diſcrepantes, aut minime conſentaneas vertitur. Etſi autem Apoſtolica hæc Sancta Sedes, prout rerum, ac temporum rationem expoſcere viſum fuit, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, per varias ordinationes, præſcriptaſque rationes ſalutare, & opportunum tum auferendis, componendiſque exortis jam diſſidiis, perturbationibuſque tum avertendis, impediendiſque ulterioribus malis remedium adhibere non omiſit: ipſa tamen locorum diſtantia in cauſa fuit, quod Apoſtolicæ providentiæ hujuſmodi nedum optatus exitus, ardentibuſque diſcordiam incendiis penitus extinguendis ſucceſſus reſponderit; quinimo propter immaturum Apoſtolicorum Vicariorum, eorumque Coadjutorum obitum, neceſſariamque novorum utriuſque ſucceſſorum deputationem magis, magiſque diſſidiorum, concertationumque fervor exarſerit. Quoniam autem ex relatis, propoſitiſque partium ſtudiis, rationibus, & documentis invicem ut plurimum pugnantibus, rectum, æquum, certumque rerum tam longe diſſitarum judicium haud facere, & pronunciare potuerat, ipſa Congregatio Cardinalium Propagandæ Fidei in eam ſententiam, ne Miſſiones hujuſmodi penitus interirent, venit anno milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſexto, ut Apoſtolicus Viſitator facultatibus neceſſariis, & opportunis inſtructus per felic. record. Clementem Papam XII. Prædeceſſorem noſtrum illuc adlegaretur, qui omnibus inibi perſpectis, ac mature expenſis, præ oculis Deum habens, & ad promovendum Sacroſanctæ Catholicæ Religionis incrementum dumtaxat intentus, exortas inter Miſſionarios, alioſque controverſias, & diſſidia componeret, atque ſedaret, inordinationes emendaret, ſalutaris providentiæ ordinem pro recto illorum Chriſtifidelium regimine induceret, ac denique per opportuna decreta (ſuper quibus tamen ſemper intelligeretur reſervata ejuſdem Congregationis Cardinalium auctoritas, & dictæ Apoſtolicæ Sedis ſuprema confirmatio) priſtina tranquillitas, concordia, ac præſidium Miſſionibus illic fere languentibus reſtitueretur, firmareturque, hujuſmodi conſilio adhærens idem Clemens Prædeceſſor Venerabilem Fratrem Elzearium Franciſcum de Achards *de la Beaume*, Epiſcopum Halicarnaſſenſem, & Pontificio Solio Aſſiſtentem, in Civitate noſtra Avenionenſi natum, & Metropolitanæ Eccleſiæ Avenionenſis Præpoſitum, in Apoſtolicum Cochinchinæ Viſitatorem delegit, & delegavit. Anno itaque 1739. illuc appulſus, ut injuncti muneris partes expleret, vigore facultatum ſibi tributarum, poſt ceptam, abſolutamque Viſitationem Eccleſiarum uniuſcujuſque Inſtituti, nempe dilectorum filiorum Presbyterorum Sæcularium Seminarii Miſſionum ad Exteras, Civitatis Pariſienſis, Clericorum Regularium Societatis Jeſu, Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Excalceatorum Provinciæ Sancti Gregorii Inſularum Philippinarum, & Miſſionariorum ipſius Congregationis Propagandæ Fidei, de rebus omnibus, quantum cum Domino potuit, edoctus, edidit decreta tenoris ſequentis, videlicet.

ELZEARIUS FRANCISCUS

DES ACHARDS DE LA BEAUME

Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Epiſcopus Halicarnaſſenus, Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Prælatus Domeſticus, Solii Pontificii Aſſiſtens, Eccleſiæ Metropolitanæ Avenionenſis Præpoſitus, & Miſſionum Cochinchinæ, Cambodiæ, & Ciampæ Viſitator Apoſtolicus ſpecialiter Delegatus

Omnibus Venerabilibus Miſſionariis in hac vinea laborantibus ſalutem.

„ EA fuit mens Summi Pontificis, & Sacræ Con-
„ gregationis de Propaganda Fide in decer-
„ nenda Viſitatione Apoſtolica, ut eradicatis ziza-
niis,

„ niis, quæ in his partibus ſemen Patris Familias ſuffocabant, grauum prædicationis Evangelicæ altas, & liberas radices ageret, uberesque fructus, qui hujuſce Eccleſiæ horreum implerent, deinde produceret. Cum igitur tantum onus humeris noſtris licet imparibus impoſitum fuerit, ex quo ad has oras appulimus nullam non adhibuimus diligentiam, ut ab iis finibus exulem tranquillitatem reduceremus, Deoque, qui charitas eſt, preces, & ſupplicationes offerre non ceſſavimus, ut plebis ſuæ miſeratus, iis, quibus dederat, fidem largiretur & pacem. Jam votis noſtris benignus annuit Deus, & cum ſumma animi noſtri voluptate infelices hos Neophitos, quos Diabolus, aut Ignorantia deceperat, rediiſſe ad cor, & præſtare omnimodam Eccleſiæ, & Paſtoribus obedientiam videmus; jam Sacra frequentantur, ac de ſua nunc ſalute ſolliciti, qui a pluribus annis peccata ſua non deponebant, ad Tribunalia advolant, & alia Eccleſiæ Sacramenta petunt, ac recipiunt. Sed ad illud gaudium, quo ex tot, & tam ſubitis mutationibus repleti ſumus, aliud multo majus acceſſit, veſtræ ſcilicet, Venerabiles Fratres, Nos adjuvandi voluntatis affectio, veſtrumque exequendi noſtra Decreta propoſitum; ſic enim Dei opus conſumabitur, & pia Sacræ Congregationis deſideria complebuntur. Ut itaque ad optatum finem perveniamus, paxque iſta, quæ de Cœlo deſcendit, firma, & ſtabilis perſeveret, Chriſtianique in plures factiones impoſterum non ſcindantur, ſuoſque legitimos cognoſcant Paſtores, & ut decet revereantur, ſequentia Decreta edenda exiſtimavimus, quæ ſub pœna diſobedientiæ, & alia majori arbitrio Sacræ Congregationis, & noſtro imponenda, inviolabiliter ab omnibus vobis ſervari mandamus, uſquedum de iis certior facta eadem Sacra Congregatio aliter ſtatuendum cenſerit. Primo quidem, cum experientia compertum ſit, jurgiorum, & diſſenſionum non pauca præbere ſemina, quando diverſæ Chriſtianitates a ſuis legitimis non reguntur Paſtoribus, mandamus, ne impoſterum aliquis Miſſionarius cujuslibet inſtituti, aut Ordinis Sæcularis, aut Regularis, etiam Societatis Jeſu, audeat mittere falcem in meſſem alienam, ſed contentus unuſquiſque portionis vineæ, quæ illi contigit, illam accurate excolat. Secundo, & quoniam pro bono, & incremento harum Miſſionum Sacra Congregatio de anno 1658. Vicarios Apoſtolicos duxerit deputandos, qui iſtarum vinearum culturæ invigilarent, & cum Sociis è Seminario Pariſienſi illis adjunctis in illis laborarent, & Clerum indigenam formarent; volumus, ut ordo antiquus ab iiſdem Vicariis Apoſtolicis inſtitutus omnino ſervetur.* Tertio, adhærentes Sacræ Congregationis Decretis, quibus prohibitum eſt, ne diverſi Inſtituti Miſſionarii in eodem diſtrictu ſe collocent, ut præcipue videre eſt in Decreto 26. Julii 1703. dato, ac ne Ordo Eccleſiaſticus confundatur, unicuique Gregi, juxta præſcriptum Sacri Concilii Tridentini, proprios Paſtores, qui ſuarum quiſque ovium curam habeant, attribuendos, ut infra, duximus. Diſcuſſis igitur ſedulo omnium juribus, quæ variis in Congreſſibus coram Nobis habitis, tam verbo, quam ſcripto Nobis ab unoquoque, & ab omnibus partibus expoſita ſunt, decernimus primo, ut Provincia *Hué*, ſeu Aulæ remaneat communis, uti hactenus fuit, inter inclytum Pariſienſe Seminarium, & Venerabilem Jeſu Societatem, itaut RR. DD. Galli ſuas reſidentias, quas poſſidebant, & adhuc habent in Toparchiis *Fhu - cam*, & *Tho - duc* pacifice conſervabunt, unde Chriſtianitatibus, ſeu Populationibus illis annexis inſerviant. Similiter RR. PP. Societatis, abſque ulla contradictione, remanebunt in poſſeſſione reſidentiarum, quas habent in *Kabat*, unde quoque Chriſtianitatibus ab ipſis dependentibus occurrent. Sed cum RR. PP. Franciſcani contra tenorem Decretorum ſuperius allegatorum, a ſeptem circiter annis, unam aperuerint Eccleſiam in Toporchia *Tho - duc* in diſtrictu, & prope Eccleſiam RR. Gallorum, mandamus, ut in ſpatio octo dierum poſt promulgationem noſtrorum Decretorum, R. P. Hieronymus a Sanctiſſima Trinitate, qui memoratam Eccleſiam *Saingua*, ſitam ad litus Inſulæ Regis, & quæ pertinere dicitur ad Religionem Seraphicam. At vero cum hæc Eccleſia Solngua reperiatur in diſtrictu Kebat RR. PP. Jeſuitarum, dictus P. Hieronymus ibi remanere poterit quoad vixerit, ſed illo diſcedente, vel decedente nullus alius ex Familia Sancti Franciſci illi ſufficiatur. Secundo decernimus pariter, ut Provincia *Cham* communis adminiſtretur, ſicut hactenus conſuetum eſt, a RR. DD. Miſſionariis Gallis, & RR. PP. Jeſuitis, & quilibet reſpective in ſuis diſtrictibus curam habeat Chriſtianitatum ab ipſis dependentium, quæ quidem Chriſtianitates RR. PP. Gallorum incipiunt a *Con-vè*, & *Ketbà* incluſive, uſque ad *Sucla* ex parte Boreali; Chriſtianitates autem RR. PP. Societatis incipiunt a *Fayſò*, & *Trachièu* uſque ad *Cantelun* ex parte Auſtrali. Verum cum RR. PP. Franciſcani a paucis annis in medio dictarum Chriſtianitatum ſe collocaverint, cum magno præjudicio præcipue RR. PP. Jeſuitarum ſemper reclamantium, mandamus, ut dictæ Chriſtianitates, tam RR. PP. Societatis, quam RR. Gallis reſtituantur, & R. P. Philippus a Conceptione, qui in Portu *Fayſò* unam aperuit Eccleſiam, quæ ſolum aliquot minutis diſtat a reſidentia RR. PP. Societatis, dictus R. P. Philippus ſe recipiat in Eccleſiam Superiorem *Chindoa*, quæ etiam pertinere dicitur ad Religionem Seraphicam, ubi quoad vixerit, ſi voluerit, remanebit, itaut diſcedente illo, vel decedente nullus alius Franciſcanus ipſi ſubſtituatur, ſed tota hæc Chriſtianitas, vel aliæ ad proprios redeant Paſtores. Tertio, examinata ſumma cum attentione, & diligentia contentione, quæ orta eſt inter RR. PP. Miſſionarios Gallos, & RR. PP. Societatis circa Provincias Boreales *Dinchat*, *Quamgbrinh*, & *Dingcè*, prætendentibus utraque parte illarum Provinciarum adminiſtrationem ad ſe pertinere, affirmantibus RR. PP. Jeſuitis ſe eas aperuiſſe, & aliquot millia Gentilium Sacro Lavacro in iis abluiſſe: aſſerentibus è contra RR. DD. Gallis ſibi ab ipſo ingreſſu DD. Vicariorum Apoſtolicorum illas Provincias Boreales *Dinchat*, *Quamgbrinh*, & *Dingcè* aſſignatas fuiſſe, ut illas excolerent, ut de facto eas ſoli, ab illo tempore, ſemper excoluere, aut per ſe, aut per Sacerdotes Anamitas ſuos Alumnos, uſque ad annum 1719. quo R. P. Morera Jeſuita ſe in eas Provincias intromiſit, fabricando Eccleſiam prope alteram RR. PP. Gallorum; Nos conſiderantes utramque partem æqualibus inniti rationibus, & inſuper conſulentes æquitati, quæ videretur exigere, ut dictæ Provinciæ Boreales inter Venerabilem Jeſu Societatem, & inclytum Pariſienſe Seminarium communes remanerent, quandoquidem tam RR. PP. Jeſuitæ, quam RR. DD. Miſſionarii Galli in dictis Provinciis Chriſtianitates aperuerint; attamen cum RR. DD. Miſſionarii Galli omnia jura ſua Nobis commiſerint, & RR. PP. Societatis ſint in actuali poſſeſſione

Chronol. Seraph.

,, dictarum Provinciarum *Dinchat* , *Quangtriab* , &.
,, *Dingeè* , decernimus pro bono pacis, ut ree remaneant
,, in eodem ſtatu, in quo ſunt , ſcilicet , a RR. PP. Je-
,, ſuitis,memoratarum Provinciarum *Dinchat* , *Quang-*
,, *brinb* , & *Dingaè* Chriſtianitates adminiſtrentur.
,, Quarto : circa Provincias *Quingba* , & *Quining*
,, enim probatum fuerit ante ante RR. PP. Franciſcano-
,, rum uſurpationem communiter adminiſtratas fuiſſe a
,, RR. DD. Miſſionariis Gallis , & a RR. PP. Jeſuitis ,
,, qui adhuc in dictis Provinciis ſuas habent Eccle-
,, ſias , decernimus , ut Charitas inter hæc duo Cor-
,, pora magis firmetur , ut Provinciæ *Quingba* curam
,, habeant privative RR. PP. Jeſuitæ , & RR. DD,
,, Miſſionarii Galli etiam privative Provinciæ *Quining*.
,, inſervient. Quoad vero RR. PP. Franciſcanos ,
,, qui ultimi in dictas Provincias intrarunt , ſtationeſ-
,, que prædictorum RR. DD. Gallorum , & RR. PP.
,, Jeſnitaram invaſerunt , mandamus , ut quamprimum
,, dicti RR. PP. Franciſcani ſe recipiant in *Raygon* ,
,, quæ eſt pars Provinciæ *Donney* , ubi meſſis multa
,, eſt , undeque facile in vaſtiſſimum totius Regni Cam-
,, bodiæ campum poterunt ſe extendere , cum ibi ſu-
,, perſit unicus Miſſionarius Franciſcanus ex Propagan-
,, da Fide . Quinto : Provinciis *Phu-yen* , *Nbaru* ,
,, & *Nbatlong* , præficimus privative RR. DD. Miſſio-
,, narios Gallos , utpote ab ipſis ſolis ſemper ſine con-
,, tradictione adminiſtratis . Sexto , cum nullus Miſſio-
,, nariorum adhuc voluerit ſuſcipere curam Provincia-
,, rum *Fbans*, & *Pbanrang* in Regno Ciampæ, manda-
,, mus,ut RR.DD.Miſſionarii Galli ſuo Zelo illud pon-
,, dus , ad majorem Dei gloriam , ſuſtinere continuent.
,, Septimo : quantum ad Provinciam *Donney* om-
,, nium majorem ſubjacebit omnino charitati RR. PP.
,, Societatis , reſervata tamen RR. DD. Miſſionariis
,, Gallis Eccleſia *Biago* , quæ ad illos pertinet . Octa-
,, vo , & ultimo , de Eccleſiis Sacra Congregationis ,
,, quæ omnes in diſtrictibus RR. PP. Miſſionariorum
,, Gallorum reperiuntur , ſcilicet, in *Fbucam* Provin-
,, ciæ Aulæ ; alteram in *Fbuyen* , tertiam in *Nbrau*,
,, & quartam in *Nbatlong* , nihil audemus ſtatuere :
,, cum enim dictæ Eccleſiæ , abſque conſenſu , & ſine
,, licentia ejuſdem Sacræ Congregationis ſtructæ fue-
,, rint , nullaſque habeant Chriſtianitates ſibi annexas,
,, illas ſupremæ diſpoſitioni dictæ Sacræ Congregatio-
,, nis relinquimus . Porro ad evitanda ſcandala , quæ
,, ex multitudine operariorum diverſi Inſtituti , aut
,, Ordinis naſcuntur ; præcipimus , ut nullus Miſſiona-
,, rius , ſive Sæcularis , ſive Regularis , etiam è Socie-
,, tate Jeſu, extra Chriſtianitates ſibi aſſignatas, ullum
,, juriſdictionis actum exercere audeat , aut illis facul-
,, tatibus ſibi conceſſis uti poſſit ; ſecus tamen , ſi a
,, Gentilibus , vel alia rationabili de cauſa extra ſuos
,, limites exire cogatur , tunc de licentia Vicarii Apo-
,, ſtolici , & de conſenſu Miſſionarii hujus diſtrictus,
,, exercere functiones ſolites poterit . Et quia in hac
,, prohibitione non intendimus comprehendere caſus
,, urgentes, in quibus Miſſionarii vocantur ad infirmos,
,, & ſine mora illis debent ſuccurrere , quinimo horta-
,, mur omnes noſtros Venerabiles Fratres Miſſionarios,
,, ut ſeſe mutua charitate adjuvare ſatagant . Datum
,, Hue , ac in Civitate Aulæ , die 11. Julii 1740.

Elzearius Franciſcus Epiſcopus Halicarnaſſeus ,
Viſitator Apoſtolicus.

Præinſerta vero Decreta ſtatim , atque idem Elzearius Franciſcus Epiſcopus Viſitator propoſuit , ac publicari fecit , antedicti Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Excalceatorum ad Apoſtolicam hanc Sanctam Sedem appellarunt , unde ad laudatam Congregationem Propagandæ Fidei , ac potiſſimum ad particularem Congregationem nonnullorum Cardinalium ſuper Miſſionibus Indiarum Orientalium ſpecialiter deputatorum remiſimus præinſerta Decreta , ut mature examinarentur ; præfata autem particularis Congregatio Cardinalium , quæ die 19. Menſis Septembris anno 1748. Decreta hujuſmodi ad trutinam juxta nuntios , acceptaſque tunc primas rerum omnium notiones appenderat , de conſilio ejuſdem non ſolum ſæpedicta Decreta die 22. immediate ſequenti ejuſdem menſis , & anni , Pontificio vocis Noſtræ oraculo approbata , & confirmata ; verum etiam quoad tertium , & quartum ampliata fuerunt , prout ſequitur .

Injungendum Patribus Franciſcanis , etiam in virtute , & ſub formali præcepto Sanctæ Obedientiæ , ut a toto Regno Cochinchinæ omnino recedant , ſeque in proximum Cambodiæ Regnum recipiant , ubi meſſis quidem multa eſt , operarii autem vel pauci , vel nulli ſunt , ibique Miſſionariorum munus , & zeli ſui partes expleant , ſub auctoritate , & protectione Sacræ Congregationis , & ſub regimine , & directione Vicarii , ſeu Pro-Vicarii Apoſtolici pro tempore a Sancta Sede conſtituti , & reſpective conſtituendi in Regnis Cochinchinæ , Ciampæ , & Cambodiæ , a quo facultates neceſſarias , & opportunas ad Miſſiones exercendas accipere debeant . Eccleſiæ vero , quas ad hæc uſque tempora in memorato Cochinchinæ prædicti Patres Ordinis Sancti Franciſci vel aperuerunt , vel adminiſtrarunt , remaneant ſub libera diſpoſitione Vicarii Apoſtolici : exceptis tamen iis , quæ per recenſita decreta viſitationis Apoſtolicæ , vel Patribus Societatis Jeſu , vel Sacerdotibus Seminarii Pariſienſis adjudicatæ ſunt ; firmis remanentibus tum in ea parte , tum in reliquis , iiſdem Decretis .

A quibus ſane decretis ita , ut præmittitur , approbatis , & confirmatis , atque ampliatis , habito ad Nos recurſu , dilectus Filius Vices - Procuratoris Generalis Gerens in hac Romana Curia reſidens eorumdem Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Excalceatorum nomine Nobis humiliter exponi fecit præjudicium , ac damnum , quod ex tertio , & quarto Decretis , tum juxta formam , & tenorem ab ipſo Apoſtolico Viſitatore conceptis , tum juxta ampliationem eorumdem a laudata Congregatione particulari Cardinalium factam , iiſdem Fratribus inferebatur : hinc enim emanabat quædam veluti eorumdem expulſio ab omnibus Miſſionibus Cochinchinæ , & ab Eccleſiis , reſidentiiſque , quas ipſi Fratres , prout aſſerebant , juſto , legitimoque titulo , & auctoritate Vicariorum Apoſtolicorum , non odioſo invaſorum , occupatorumque nomine , veluti quodammodo notabantur , obtentas ſemper poſſederant , & reipſa poſſidebant ; ac propterea Nobis etiam ſupplicari fecit , ut non obſtante antedicta approbatione , confirmatione , ac præſertim tertii , & quarti Decretorum præinſerta ampliatione , de novo in præfata Congregatione Cardinalium , ſuper iiſdem tertio , & quarto Decretis rationum momenta diſcuterentur .

Nos itaque ad dilectum filium noſtrum Vincentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyterum Cardinalem Petram nuncupatum , dictæ Congregationis Propagandæ Fidei Præfectum , reſcripſimus die 23. menſis Novembris ejuſdem anni , eoſdem Patres Franciſcanos audiri , & interim ſuperſederi in executione memoratorum Decretorum in ea parte duntaxat , quæ ipſos reſpicit , non retardata executione quoad reliqua .

Interim animadvertentes negotium hujuſmodi non levis eſſe ponderis , præſcripſimus , ut tam Fratres Ordinis

Digitized by Google

dinis Minorum Sancti Franciſci, quam Presbiteri Seminarii Pariſienſis prædicti (inter utroſque namque præcipua diſſenſionum cauſa agitabatur) argumenta, documentave pro utrorumque cauſa facientia, ad præfatam particularem Congregationem coram Nobis habendam afferrent, producerentque. Quod cum ab utriuſque cauſæ Procuratoribus tum voce, tum ſcripto præſtitum, tandem die prima menſis Septembris currentis anni, poſt exactam controverſiæ diſcuſſionem, in unanimem eorumdem Cardinalium ſententiam Nos quoque euntes, *decrevimus recedendum eſſe a deciſis*; nec non decreta tum tertium, tum quartum, ab Apoſtolico Viſitatore edita, a particulari Congregatione Cardinalium ampliata, & a Nobis, ut præmittitur, approbata, & confirmata, eſſe revocanda, ac propterea eoſdem Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum in omnium Eccleſiarum, & reſidentiarum, quibus antequam memorata decreta edita fuiſſent, gaviſi, ac potiti fuerant, & gaudebant, ac potiebantur, poſſeſſione manutenendos, & confirmandos eſſe.

Quoniam autem in accurato harum rerum examine, ut præmittitur, habito, certus, veruſque numerus Eccleſiarum, reſidentiarumque, ut aſſerebatur, antea ab ipſis Fratribus Ordinis Sancti Franciſci poſſeſſarum, aliarumque rerum ad eaſdem Cochinchinæ Miſſiones ſpectantium, notitia haberi non potuit: Hinc eſt, quod Nos quamcumque ſuper iiſdem Eccleſiis, ac reſidentiis deſignandis impoſterum altercandi occaſionem præcipere, ac penitus auferre cupientes, nec non de Fraternitatis tuæ fide, prudentia, doctrina, vigilantia, integritate, & paſtorali animarum ſalute, ac zelo plenam in Domino fiduciam habentes, te noſtrum, atque hujus Apoſtolicæ Sedis Delegatum ad præmiſſa, aliaque, ut infra, negotia in Cochinchinæ Regnis peragenda cum facultatibus infra dicendis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium conſtituimus, & deputamus, ac tibi committimus, & mandamus, ut redditis tibi hiſce noſtris in forma Brevis literis, ac pro-Vicario, ad omnia, & ſingula muneris Fraternitati tuæ demandati (exceptis tamen iis, quæ Ordinem Epiſcopalem requirunt) officia, toto abſentiæ tuæ tempore, in Regno Tunchini Orientalis ſupplenda, ac præſtanda apto, & idoneo cum facultatibus neceſſariis, & opportunis ad tui arbitrium conſtituto, & deputato, te ſtatim ad Cochinchinæ Regna conferas. Volumus autem, ut antequam pergas, Venerabilem Fratrem Armandum Franciſcum de Febure, Epiſcopum Neolen. modernum Vicarium Apoſtolicum Cochinchinæ, de Apoſtolica Viſitatione hujuſmodi, deque tuo acceſſu, quemadmodum Nos etiam per alias noſtras in ſimili forma Brevis literas eumdem admonemus, certiorem facias, ut nulla propterea intercedat animorum quoad juriſdictionem diſcordia, ſed glutino charitatis Jeſu Chriſti conjuncti, æternæ animarum Chriſtifidelium ſaluti opportune conſolatis. Poſtquam igitur illuc perveneris, primum omnium, Apoſtolico Vicario prædicto in virtute Sanctæ Obedientiæ noſtro nomine, & auctoritate tua, injungas, ut omnia, & ſingula præinſerta decreta debitæ executioni demandari curet, & faciat, iiſdem prorſus modo, & forma, quibus propoſita, & publici juris facta fuere; exceptis tamen tertio, & quarto decretis, quorum executionem juxta noſtram emendationem, reformationemque tibi dumtaxat demandamus.

Porro, ut impoſito Fraternitati Tuæ hac ſuper re graviſſimo muneri ſecundum vota noſtra ſatisfacere valeas, oportet, ut partes invicem contendentes, alioſque neutri parti adhærentes, ſed probatæ fidei, & integritate viros extrajudicialiter, ſine ſtrepitu, & forma judicii audias, quoad veram omnium, & ſingularum rerum ad effectum hujuſmodi neceſſariam notitiam, pro tua dumtaxat intelligentia, ductu, ac regimine devenire valeas. Statim vero, atque certum Eccleſiarum, reſidentiarumque ab iiſdem Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci ante prædictam Viſitationem juſto, legitimoque titulo poſſeſſarum numerum habueris, ipſis Fratribus eaſdem Eccleſias, reſidentiaſque reſtituas, & reſtitui facias, atque in antiquam earumdem poſſeſſionem immittas, & confirmes. Præterea unicuique tam ex dictis Eccleſiis, reſidentiiſque, quam ex aliis Societatis Jeſu, & Seminarii Pariſienſis in illis Provinciis, Præfecturis, & Civitatibus, quæ promiſcue per eoſdem Societatis Jeſu, & Seminarii Pariſienſis alumnos reguntur, & adminiſtrantur, habita ſemper ratione congruentiæ, commodæque diſtantiæ unius ab altera Eccleſiæ, ac inſimul numeri, multitudiniſque Chriſtifidelium ibi commorantium, fines, ac terminos, ſeu diſtrictum aſſignes, atque ipſos etiam uniuſcujuſque diſtrictus, fines, terminoſque ſtatuas, & conſtituas cum inhibitione, etiam cum pœnarum, cenſurarumque, prout Fraternitati tuæ viſum fuerit, & quatenus opus ſit, ad tuum arbitrium imponendarum, atque ipſo facto incurrendarum denunciatione, ne quis Miſſionarius unius Ordinis, Congregationis, & inſtituti audeat irrumpere, & ſe immiſcere in diſtrictum aliis Miſſionariis cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti aſſignatum, & præſcriptum, niſi in caſibus claræ, puræque neceſſitatis, juxta normam in Decretis præinſertis in paragrapho *Petrs* traditam.

Inſuper, cum laudata Congregatio particularis die 19. Menſis Septembris anno 1741. ut præmittitur, habita, octavum ex præinſertis Decretis declarans, præſcripſerit, ut Eccleſiæ ad Sacram Congregationem (nempe Propagandæ Fidei) ſpectantes, videlicet ea, quæ reperitur in Provincia, & Civitate Aulæ, & in qua reſidere conſueverat bonæ memoriæ Epiſcopus Nabucenſis, Vicarius Apoſtolicus, alia, quæ ſita eſt in Portu *Faifò*, nec non illæ, quæ ſunt in *Phuijen*, in *Nbaru*, & *Nathlang* ſerventur pro Miſſionariis ejuſdem Sacræ Congregationis, & Vicarius Apoſtolicus unicuique ex prædictis Eccleſiis diſtrictum congruum, & Chriſtianitatem aſſignet a Miſſionario in ea conſtituendo regendam. Interim vero, & donec Miſſionarii ab eadem Sacra Congregatione mittendi ad Regnum Cochinchinæ pervenerint, idem Vicarius Apoſtolicus prædictas Eccleſias, & reſpective Chriſtianitates earum cuilibet, ſicut præfertur, annexas, vel aſſignatas adminiſtrari curet per Sacerdotes Seminarii Pariſienſis, nomine tamen præfatæ Sacræ Congregationis, & non aliter, nec alio modo, & uſque ad novam ipſius Sacræ Congregationis diſpoſitionem, quod quidem per eumdem Vicarium Apoſtolicum præſtandum erit ſemper, & quandocumque futuris temporibus aliquis Miſſionarius dictæ Sacræ Congregationis deceſſerit, vel diſceſſerit, de reliquis autem Eccleſiis ad eamdem Sacram Congregationem pertinentibus, idem Vicarius Apoſtolicus diſponat, ſicut ipſe in Domino magis opportunum arbitrabitur.

Nos præinſertam octavi Decreti declarationem auctoritate, & tenore paribus confirmantes, tibique pariter committimus, & mandamus, ut ſi per Vicarium Apoſtolicum Cochinchinæ declaratio, & præſcriptio hujuſmodi debitæ, vel in totum, vel in partem, quoad deſcriptas quinque Eccleſias ad dictam Congregationem Propagandæ Fidei ſpectantes, executioni minime demandata ſit, eamdem declarationem, præſcriptionemque omnimodæ executioni cum ipſius Apoſtolici Vicarii ſcientia demandari faciat, & curet Fraternitas tua. In uno, aut altero

hujuſce negotii caſibus, a præfatis Seminarii Pariſienſis Miſſionariis, qui antedictas Eccleſias, earumque diſtrictus pro tempore regunt, & adminiſtrant, per authentica documenta ab iis, quos in unaquaque earumdem Eccleſiarum, earumque diſtrictibus reſidere, & addictos eſſe repereris, propria manu ſubſcripta, & interpoſito etiam jurejurando confirmata, & publica facta, exigas apertam, ſinceramque declarationem, qua ſe nimirum Eccleſias, & diſtrictus hujuſmodi precario tantum nomine regere, & adminiſtrare, neque per illud temporarium, ſive eventuale regimen, & adminiſtrationem umquam, ac ullo prorſus modo ſibi quemcumque titulum, aut jus dominii, manutentionis, poſſeſſioniſque venire, queri, deberi, & vindicare poſſe, conteſtentur.

Pari itidem modo, authentica ejuſmodi documenta exiges a Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci ſæpedictis, qui non ſolum declarent, ſed juridice, ac legitime etiam ſpondeant, obligentur, & obſtringantur, ſe Eccleſias, & reſidentias in Cochinchina, ipſis per Nos, prout præmittitur, adjudicatas, & propriis ſumptibus eorum Provinciæ Inſularum Philippinarum conſervaturos, & nunquam deſerturos, & cum ſemper retenturos congruentem numerum Miſſionariorum, quibus Fraternitas tua unamquamque Eccleſiam, habita rerum, perſonarum, locorumque ratione, indigere noverit, atque exiſtimaverit ſtatuere, & præſcribere, quemadmodum ut ſtatuas, & præſcribas tibi pariter injungimus, & mandamus. Declarationem denique authenticis etiam, ut præmittitur, documentis, inſtructam exiges ab iiſdem Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci, qui nomine antedictæ Provinciæ Inſularum Philippinarum nobis ultro obtulerunt, nimirum ſeſe ſubituros totum onus propriis ſuis omnino ſumptibus ſemper ſuſtinendum, Miſſionum Regni Ciampæ (in ea tamen Regni ejuſdem parte, in qua nullus alterius Ordinis, Congregationis, & Inſtituti Operarius exiſtat) & in Regno Cambodiæ, quæ Regna per Apoſtolicam hanc Sanctam Sedem Apoſtolici Cochinchinæ pro tempore exiſtentis Vicarii juriſdictioni addicta reperiuntur.

Hoc certe, quemadmodum Nobis pergratum accidit, ita omnem altercandi deinceps aditum obſtruere cupientes, volumus, & mandamus, ut accedente finium, ſeu diſtrictuum aſſignatione a prædicto Vicario facienda, & ab eiſdem omnino ut ſupra ſervanda, Fratres antedicti ad Regna Ciampæ, & Cambodiæ Miſſionum hujuſmodi cauſa accedentes, nullum penitus propter hæc Chriſtianæ Charitatis ſponte ſuſcepta, & omnino impoſterum præſtanda officia, ſibi unquam aſſerere, vindicare, & contendere valeant jus privativum, ſive directe, vel indirecte quoad alios Operarios, quos ad eadem Regna per Apoſtolicum Cochinchinæ pro tempore exiſtentem Vicarium Ordinarium, ut præfertur, juriſdictionem habentem, cum opportunis, legitimiſque facultatibus, & licentiis, quocumque tempore mitti contigerit. Ceterum authentica documenta antedictarum declarationum, tam Miſſionariorum Ordinis Sancti Franciſci, quam Seminarii Pariſienſis, aliorumque, ſi qui fuerint, tibi exhibenda, & a te ſub pœnis, & cenſuris, quatenus opus ſit, exigenda, poſtquam acceperis, manu tua ſingula ſubſcribes, ſignoque tuo munies, atque ita ſubſcripta, & munita una cum claro, diſtinctoque omnium Eccleſiarum, reſidentiarum, & diſtrictuum, eorumque finium, & terminorum cathalogo, ſive indice, vulgo nota, necnon dilucida, amplaque non ſolum rerum omnium ad conficiendum hujuſmodi negotium per te geſtarum, ſeu etiam rerum omnium ibi gerendarum ad commiſſionem, mandatumque noſtrum, & facultates tuas pertinentium, ſed propter inordinationes etiam, confuſioneſque, atque alia hujuſmodi neceſſario Apoſtolicæ noſtræ providentiæ, ſupremæque auctoritatis remedio indigentium, relatione, & narratione inſimul conjuncta, quam tutiſſime, & quantocius curabis perferenda ad ipſam Congregationem Propagandæ Fidei. Præclaram vero, quam de Apoſtolicis Fraternitatis tuæ virtutibus, & laboribus conceptam habemus opinionem, ut magis, magiſque Nobis probes, atque confirmes, oblata occaſio, & demandata a Nobis commiſſio, tibi eſſe debet acriori incitamento.

Nos enim ad præmiſſa omnia opportune, ſalubriter, canonice, ac legitime peragenda, & præſtanda, facultates omnes neceſſarias, & opportunas tibi tribuimus, & impertimur, necnon auctoritate, & tenore paribus derogamus iis omnibus, & ſingulis, quæ forte obſtare poſſent, noſtra nempe, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula, quatenus opus ſit, de jure quæſito non tollendo, & aliis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & ſinodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon ſupradictorum Ordinum, Societatis Jeſu, & Inſtituti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Novembris 1744. Pontificatus noſtri anno quinto.

D. Card. Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Diſmembrantur duo Cœnobia a Provincia S. Joſephi Diſcalceatorum, & uniuntur novæ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis, cui etiam jus ferendi ſuffragium in Congreſſibus Generalibus adſeritur.

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO &c.

Dilectis Nobis in Chriſto RR. PP. Miniſtris Provincialibus noſtrarum Provinciarum S. Joſeph, & Immaculatæ Conceptionis Fratrum Minorum Diſcalceatorum in Hiſpania ſalutem, & Seraphicam Benedictionem.

DUdum Nos ad preces Almæ noſtræ Provinciæ S. Joſeph Diſcalceatorum in nova Caſtella, & mature perpenſis momentis rationum, quibus eædem preces innitebantur, & pariter quod unanimi conſenſu tam Patrum ejuſdem Provinciæ, quam actualis Deffinitorii, inter quos R. P. Gaſpar a Triveque modernus Miniſter Provincialis Provinciæ noſtræ Immaculatæ Conceptionis connumerabatur, ſubſcriptæ erant, e dicta noſtra Provincia S. Joſeph novem Conventus diſmembravimus, & ex ipſis novem Conventibus ſic diſmembratis novam Provinciam ſub invocatione Immaculatæ Conceptionis Diſcalceatorum ereximus, & conſtituimus auctoritate Apoſtolica, qua fungebamur, & fungimur, aliaque decrevimus, & ordinavimus, prout in Domino, ad bonum utriuſque Provinciæ magis expedire cenſuimus, quemadmodum in noſtris Literis Patentalibus ſub die 8. Auguſti currentis anni, quas præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis haberi volumus, ple-

nius

Digitized by Google

nius continetur. Subſequenter per alias noſtras ſimiles Literas Patantes ſimili auctoritate Apoſtolica per nos editas ſub die 12. currentis manſie, & anui eidem novæ Provinsiæ Immaculatæ Conceptionis de novo erectæ Conventum Sancti Angeli Civitatis Compluti ab eadem noſtra Provincia S. Joſeph diſmembratum, & ſeparatum ſæpedictæ novæ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis aggregavimus, univimus, atque incorporavimus.

Cum autem deinde per Epiſtolas Definitorii novæ Provinciæ ejuſdem prætenſioues circa plures Conventus Nobis innotuiſſent, ſimulque ſenſus, & vota PP. & Definitorum antiquæ Provinciæ noſtræ Sancti Joſeph per authentica documenta ad Nos tranſmiſſa, tenore præſentium, utentes auctoritate Apoſtolica nobis conceſſa, Deum ſolum præ oculis habentes, atque bono, & paci utriuſqua Provinsiæ conſulera cupientes, ſequentia duximus decernenda — Et primo quidem Convantus Sancti Didaci *del Coral* de Almaguer, & Beati Petri Baptiſtæ de Lillo a præfata noſtra Provincia Sancti Joſeph diſmembramus, & ſeparamus, & aliis decem Conventibus, quibus præfata Provincia Immaculatæ Conceptionis jam conſtat, aggregamus, & unimus, eidemque Provinciæ eoſdem binos Conventus de novo incorporamus, & legitime unitos, & incorporatos declaramus — Secundo committimus R. P. Miniſtro Almæ noſtræ Provinciæ Sancti Joſeph, quatenus Conventum Sancti Joannis Evangeliſtæ *de Colmenar Viejo*, cum conſilio ſui Definitorii, eidem novæ Provinciæ concedere, & aggregare valeat, ſi id pro pace, & bono ejuſdem novæ Provinciæ cenſuerit expedire. — Tertio: Dictæ novæ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis præcedentiam concedimus in omnibus Capitulis, Congregetionibus, ſive Congreſſibus generalibus, in quibus alii Miniſtri Provincieles, & Cuſtodes ſuffragium habent de jure, vel conſuetudine; non obſtante ſtatuto Generali Victorienſi, quod contraria praxi, & conſuetudine abrogatum declaramus: & nihilominus ad majorem abundantiam eidem ſtatuto, cœteriſque contrariis quibuſcumque, Auctoritate Apoſtolica, qua fungimur, expreſſa derogamus. — Quarto R. P. Miniſtrum, Definitores, & Cuſtodem dictæ noſtræ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis ſerio admonemus, & in Domino hortamur, quatenus officia eiſdem aſſignata, & per eos canonice acceptata fideliter adminiſtrent, & poſtpoſitis privatis affectibus, bono regimini Provinciæ ſibi creditæ aſſidue invigilent, a Deo bonorum operum auctore, & remuneratore præmium ſperantes, qui Servos bonos, & fideles ſupra multa conſtituit, & in gaudium æternum intromittit. Si tamen noſtris Paternis monitis non acquieſcentes, & privatum intereſſe bono communi præponentes ſuis officiis renunciaverint, Tenore præſentium eoſdem voce activa, & paſſiva per decennium privamus, & ulterius tenore præſentium vices noſtras, etiam auctoritate Apoſtolica, qua fungimur, plenarie committimus R. P. Miniſtro Provinciali dictæ noſtræ Provinciæ Sancti Joſeph, quatenus has noſtras Patentales Literas debitæ executioui mandet, & in eventu renunciationis tam Miniſtri Provincialis, quam Definitorum, & Cuſtodis novæ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis, cum conſilio Patrum ſui Definitorii, deveniat auctoritate Apoſtolica, ac noſtra, ad inſtitutionem, & deputationem alterius, ſeu aliorum Miniſtri Provincialis, Definitorum, & Cuſtodis dictæ novæ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis, ſuper quo illius conſcientiam oneramus.

Tandem præcipimus per Sanctam obedientiam, & ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ vobis omnibus, & aliis tam Superioribus, quam ſubditis noſtræ juriſdictioni ſubjectis, ut iis noſtris literis, & ordinationibus minime contraire præſumatis, vel præſumant, ſed potius iiſdem, atque omnibus in eiſdem contentis prompte, & exacte pareatis, & pareant, uti decet veros Sancti Franciſci Alumnos. Valete in Domino.

Datum Romæ ex noſtro Aracœlitano Conventu, die 25. Decembris 1744.

Fr. Raphael a Lugagnano
Miniſter Gener. & Com. Apoſtolicus.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato P. Suæ Reverendiſſimæ.

F. Joannes Carbonell Secretarius
Generalis Ordinis.

Sententia Miniſtri Generalis in Cauſſa vertente inter Superiores Provinciæ Sancti Petri de Alcantara Diſcalceatorum Provinciæ Neapolis, & Laicos ejuſdem Provinciæ.

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO

Totius Ordinis Minorum Miniſter Generalis.

IN Cauſſa vertente inter Superiores Noſtræ Sancti Petri de Alcantara Diſcalceatorum Neapolis Provinciæ ex una, & Fratres Laicos ejuſdem Provinciæ ex altera partibus, introductis primo in Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium, ac poſtea de conſenſu partium, annuente Eminentiſſimo Domino Cardinali Cavalchino Ponente, pro finali deciſione nobis remiſſa, omnibus mature examinatis, ac diſcuſſis, de conſilio, & voto quorumdam Ordinis Noſtri Patrum in ſcriptis, & viva voce habito, quietem, & pacem Provinciæ, ac regularitatis reſtitutionem, ſi forſan in aliquo Conventu defecerit, unice deſiderantes, & Deum ſolum præ oculis habentes, ea, quæ ſequuntur, decernenda, ac determinanda ſtabilivimus, prout per præſentes auctoritate Noſtra decernimus, ac determinamus.

Primo. Quod in dicta Noſtra Provincia inviolabiliter obſerventur Conſtitutiones municipales anno 1685. pro eadem typis editæ, & a Summis Pontificibus Clem. X. ac Inn. XI. approbatæ, & confirmatæ; revocatis omnino & abſolute omnibus Decretis, aut Statutis, ſive a Superioribus, ſive a Capitulis Provincialibus poſt dictum annum 1685. factis, in ea parte, qua præfatis Conſtitutionibus adverſari reperientur.

Secundo. Quod Miniſter Provincialis de conſilio Definitorii per ſanctam obedientiam ea omnia præcipere poſſit, quæ in aliis Diſcalceatorum Provinciis, & in eademmet Neapolis Provincia ſic præcipere Miniſtri Provinciales conſueverunt, videlicet ne Fratres ingrediantur in aliorum Fratrum Cellas, niſi in eas Superiorum, & Infirmorum: ne ludant alais: ne percipient Miſſarum eleemoſynas, niſi in quibuſdam graviſſimis caſibus, & de licentia Miniſtri Provincialis, & alia hujuſmodi. Alia vero obedientiæ præcepta in dicta Provincia imponi non conſueta, univerſæ Provinciæ imponere non poſſit Miniſter Provincialis, niſi ex graviſſima cauſa ab univerſo Capitulo Provinciali per vota ſecreta approbanda: Fratribus autem in particulari per ſanctam obedientiam ea præcipere, aut prohibere valeat Min. Provincialis, quæ neceſſaria exiſtimaverit pro eorum ſalute, & hoc ſive in viſitatione, ſive extra. Recordetur tamen, quod caute,

pru-

prudenter, & raro tali auctoritate uti debet.

Tertio. Quod circa Tertiariorum receptionem nihil innovari debeat, ſed recipi valeant, prout uſque nunc factum fuit, & ad tenorem Conſtitutionum municipalium, dummodo recipiatur Laicorum numerus per Sacram Congregationem Diſciplinæ Regularis taxatus, prout uſque nunc factum fuiſſe in ſua relatione aſſerere dignatus eſt Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Nuntius.

Quarto. Quod ſervetur laudabilis conſuetudo, prout etiam in aliis Diſcalceatorum Provinciis practicatur, deputandi videlicet per hebdomadam unum Laicum, aut unum Tertiarium, qui vigilare debeant uſque ad medium noctis, & tunc Campanam pulſare, & Communitatem vocare ad Matutinum. Locales tamen Superiores hortamur, ut Laicum, vel Tertiarium, qui ſic vigilaverit, ab aſſiſtendo horis Matutinis pro ſua prudentia diſpenſent, ſi ætate, vel ſpeciali labore die præcedenti fatigatum agnoverint.

Quinto. Quod conformiter ad praxim omnium Diſcalceatorum teneantur omnes Fratres Laici in fine menſæ ſurgere ad recolligendas ejuſdem menſæ reliquias; Superiores tamen Locales hortamur, ut diſcrete, & charitative in hoc puncto diſpenſent cum ſenibus, & cum iis, quos fatigatos noſcunt, præſertim ſi prandium, aut Cœnam nondum abſolverint.

Sexto. Quod Fratres Laici, & Tertiarii menſæ inſervire, & pannos lineos lavare teneantur, prout ubique apud Diſcalceatos practicatur.

Septimo. Quod teneantur Religioſi Subditi Sandalia ex Canape confecta portare; ſed ſimul teneantur Superiores tot ipſis providere, quot reſpective neceſſaria fuerint.

Octavo. Quod in arbitrio Superiorum Localium remaneat pueros ad inſerviendum Miſſis, & Sacriſtiæ, admittere; dummodo dicti pueri in Conventibus non pernoctent.

Nono. Quod Fratres Joſephus a Purificatione, & Petrus Baptiſta a Sancta Maria Angelorum in primo ſuæ collocationis Conventu, exercitiis ſpiritualibus ſpatio decem dierum vacent, & in medio Refectorii ſuam agnoſcant culpam, & a Communitate veniam de peractis, & commiſſis ſupplicent; hacque ſola ſalutari pœnitentia contenti, eos ab omnibus criminibus, & etiam apoſtaſiæ, ſuper quibus proceſſus efformati ſunt, abſolvimus, & abſolutos declaramus, ipſiſque proceſſibus finem facimus, perpetuumque ſilentium imponimus.

Decimo. Quod Fratres Franciſcus a Sancto Antonio, Petrus a Jeſu Maria, Vincentius a Sancto Petro de Alcantara, & Innocentius a Sancta Maria, quos & facto, & ex relatione Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini Nuntii obſtinatos ad menſam ſcandaloſe ſedere, aliis ſurgentibus, contra Superiorum mandatum novimus; Hi quatuor in pleno Refectorio ſuam agnoſcant culpam, & veniam petant ab integra Communitate; Superiores autem eoſdem benigne, & charitative ſuam culpam fatentes excipiant, paternaque charitate amplectantur.

Cœterum circa præfatam Cauſam, & omnia ipſam concernentia perpetuum imponimus ſilentium, ac per Sanctam obedientiam, & ſub pœnis excommunicationis majoris ipſo facto incurrendæ, & aliis contra inobedientes, & rebelles in Ordinis Conſtitutionibus ſtabilitis, prohibemus Provinciæ Superioribus præſentibus, & futuris, ne ob prædictam Cauſam ullum ex ſuis ſubditis ulterius puniant, vel quocumque modo alicui moleſtiam inferant. Similiter ſub iiſdem pœnis omnibus ejuſdem Noſtræ Provinciæ Religioſis tam Superioribus, quam ſubditis vetamus, ne in poſterum ſe ad invicem verbis, aut ſignis, vel quocumque alio modo ob prædicta provocent, vel improperent, quinimo omnes, & ſingulos in viſceribus Chriſti hortamur, ut omnium peractorum omnimode obliti, charitative, religioſe, & prout Seraphici Noſtri Patris Sancti Franciſci filios decet, ad invicem ſe tractent. Tandem ſub iiſdem pœnis, ac aliis arbitrio Noſtro infligendis, præcipimus, ut omnia per præſentes a Nobis decreta, & determinata omnimodæ executioni mandentur.

Datum Romæ ex Noſtro Aracœlitano Conventu die 16. Januarii 1745.

F. Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

Confirmatur erectio Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Diſcalceatorum in nova Caſtella.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Militantis Eccleſiæ regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum ſuffragio, præſidentes, Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum, uberemque in Eccleſia Dei fructus, adſpirante superni favoris auxilio, proferre jugiter ſatagentium commodis, & felicibus in via mandatorum Domini progreſſibus libenter conſulimus, ſicut ad omnipotentis Dei gloriam, religionis incrementum, & animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur.

Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Joannetius de Molina Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Ultramontanæ Familiæ, quod dilectus etiam Filius Raphael a Lugagnano, Miniſter Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum per ſuas patentes literas, utens facultate a Nobis attributa, decem Conventus ex Provincia S. Joſephi in Nova Caſtella eorumdem Fratrum Diſcalceatorum, quæ uno ſupra quadraginta Conventibus conſtabat, diſmembravit, & ſeparavit, & ſubinde per alias ſuas itidem patentes literas ex memoratis decem Conventibus ſic diſmembratis, & ſeparatis novam Provinciam ſub titulo Conceptionis B. M. V. Immaculatæ memoratorum Fratrum Diſcalceatorum erexit, & alias, prout in binis ejuſdem Raphaelis Miniſtri Generalis patentibus literis plenius continetur: tenor autem patentium literarum hujuſmodi eſt qui ſequitur, videlicet:

F. RAPHAEL A LUGAGNANO &c.

Dilecto nobis in Chriſto R. P. Miniſtro Almæ noſtræ Provinciæ Sancti Joſeph Minorum Diſcalceatorum, Salutem, & Seraphicam benedictionem.

Exponi nobis nuper fecit R. Adm. Pater Frater Petrus Joannetius de Molina Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum, qualiter præfata noſtra Provincia Sancti Joſeph, e qua plures aliæ

aliæ jam prodierunt, Dei benedictionibus præventa, & Sancti Petri de Alcantara, qui illam fundavit, præſidio munita, tot adhuc Conventibus abundat, ut uno ſupra quadraginta ad præſens conſtet, unde fit, quod Miniſter Provincialis pro explenda eorum viſitatione plura centena leucarum conficere cogatur, idque pedibus, uti Seraphica Regula præſcribit, vix præſtare valeat, præſertim cum ad hujuſmodi officium non niſi Viri graves, ætate grandævi, & laboribus fracti, aſſumi conſueverint. Quapropter hac noſtra ætate, quinque in actualitate officii è vivis abierunt, & alii abſoluto officio, ob infirmitates eo durante contractas, ad Infirmarias impediti ſe receperunt, atque paucis ab hinc annis Provincia ita magna omnibus Provinciæ Patribus orbata remanſit. Quæ omnia modernum Miniſtrum Provincialem, alioſque primarios Patres induxerunt, ut de remedio his malis adhibendo ſerio conſulerent, tandemque ſub die ſecunda Januarii currentis anni 1744. in Regio Conventu Sancti Ægidii Matritenſi coacta per eumdem Miniſtrum Provincialem Congregatione Patrum Diſcretorum, & Definitorum Provinciæ, unanimi omnium conſenſu decretum extitit, opportunius fore remedium ex eadem Provincia infra exprimendos diſmembrare Conventus, & ex ipſis diſmembratis, quoniam inter eos plures ex præcipuis computantur, devenire ad erectionem novæ Provinciæ ſub titulo Immaculatæ Conceptionis. Quamvis enim ipſi Provinciæ Sancti Joſeph duo ſupra triginta Conventus remaneant, ſunt tamen ſufficienter vicini inter ſe, & cum centro Provinciæ, ac propterea congrue gubernari poterunt; ceteri autem ſunt magis diſtantes, & per novum Miniſtrum Provincialem, Definitores, & Cuſtodem ſanctè valebunt regi, cum augmento divini cultus, & regularis obſervantiæ in antiqua, & alia de novo erigenda Provincia; & ulterius in præfata Congregatione Diſcretorii, & Definitorii præfato Adm. R. Patri Procuratori Generali datum fuit in commiſſis, quatenus opportunas preces porrigeret, & hujuſmodi inſtantiam promoveret, quemadmodum præſtitit, a nobis humiliter ſupplicando, ut ad erectionem dictæ novæ Provinciæ devenire dignaremur.

Nos igitur mature perpenſis expoſitis, & conſiderantes, quod aliàs Provincia Sancti Petri de Alcantara Granatenſis cum novem tantum Conventibus a ſanctæ memoriæ Alexandro VII. extitit erecta, & alia ejuſdem Sancti Petri de Alcantara Neapolis cum octo tantum Conventibus pariter Provincia fuit declarata a felicis recordationis Clemente X. & denuo a Sanctiſſimo Domino noſtro BENEDICTO XIV. feliciter regnante, Provincia Sancti Paſchalis Baylon in Regione Licienſi, ſeu Hydruntina, cum numero tantum octo Conventuum erecta, & conſtituta fuit, majorem Dei gloriam intendentes, atque obſervantiam regularem & ſtrictiorem inſtituti Diſcalceatorum promovere cupientes, auctoritate Apoſtolica nobis ad hoc ſpecialiter attributa per Breve Sanctiſſimi Domini noſtri BENEDICTI XIV. ſub die 16. Julii currentis anni 1744. tenore præſentium infraſcriptos Conventus, videlicet Sancti Laurentii Civitatis Conchenſis; Sancti Antonii de Padua Civitatis Guadalaxaræ; Sancti Michaelis Archangeli de Priego; Sancti Sebaſtiani de Aunon, Beatæ Virginis Mariæ vulgo *del Roſal de Buendia*; Sancti Joannis Baptiſtæ de Horche; Sancti Angeli Cuſtodis de Torrejoncillo; Sancti Joſeph Civitatis Birhuega, & Sancti Franciſci de Uzeda a præfata Noſtra Provincia Sancti Joſeph diſmembramus, & perpetuo ſeparamus, & ex ipſis novem Conventibus ſic diſmembratis, & perpetuo ſeparatis novam Provinciam Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Fratrum Minorum de Strictiori Obſervantia Diſcalceatorum appellandam, erigimus, & conſtituimus, ipſique novæ Provinciæ ſic per Nos erectæ, & conſtitutæ eoſdem novem Conventus perpetuo unimus, & incorporamus cum aliis, qui de novo fundari contigerit in territoriis dictorum novem Conventuum, quæ Guardianiæ vocari ſolent, quam in Diœceſi Conchenſi a parte Aragoniæ, in univerſa Diœceſi Seguntina, & in parte Diœceſis Cæſarauguſtanæ, quæ ab ipſa Cæſarauguſta reſpicit verſus Matritum, excluſa tamen ipſa Cæſarauguſta, quæ remanere debeat intra limites Noſtræ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ; dictamque novam Provinciam per Nos a præfata Provincia Sancti Joſeph Diſcalceatorum extractam, diſmembratam, ſeparatam, erectam, & conſtitutam gubernari volumus, & decernimus per ſuum Miniſtrum Provincialem, quatuor Definitores, & unum Cuſtodem, pro hac vice tantum per Nos, ut infra, deputandos, & inſtituendos, ac deinceps perpetuis futuris temporibus in Capitulo Provinciali canonice eligendos, ſub iiſdem Legibus, & Conſtitutionibus, quibus regitur prædicta Noſtra Provincia Sancti Joſeph, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus gaudent, & gaudere ſolent aliæ Provinciæ ejuſdem Ordinis, atque etiam ipſa Provincia Sancti Joſeph, eodem prorſus modo, & abſque ulla differentia, quin prædicta nova Provincia, poſtquam hæ Noſtræ literæ Patentes executioni demandatæ erunt, ipſiuſque Conventus, & Fratres dependeant amplius, neque ſubjaceant juriſdictioni Miniſtri Provincialis, & Definitorum prædictæ Provinciæ Sancti Joſeph, quamquam hæc illius mater ſit, & cenſeri debeat, ſed tantummodo ſubjaceat immediatæ juriſdictioni Noſtræ, & Succeſſorum Noſtrorum, atque Commiſſariorum Generalium Ultramontanæ Familiæ, quemadmodum ſubjacere noſcuntur aliæ Provinciæ Fratrum Minorum Diſcalceatorum Ultramontanæ Familiæ.

Inſuper, eadem auctoritate Apoſtolica, qua fungimur, earumdem patentium tenore nominamus, inſtituimus, & ſeligimus in primum Miniſtrum Provincialem dictæ novæ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Fratrum Minorum de Strictiori Obſervantia Diſcalceatorum, Patrem Fratrem Gaſparem de Trijueque, Lectorem Sacræ Theologiæ, & actualem antiquæ Provinciæ Definitorem; in Definitores vero PP. FF. Michaelem a Villaconejos, Joannem de Valdecomenas, Joannem item de Cañaveras, & Petrum de Albalate, antiquos Concionatores. In Cuſtodem autem Patrem Fratrem Franciſcum de Sacedon, Sacræ Theologiæ Lectorem, & Conventus Sancti Antonii de Guadalaxara actualem Guardianum, dictoſque PP. Gaſparem a Trijueque in Miniſtrum Provincialem, Michaelem a Villaconejos, Joannem de Valdecolmenas, Joannem item de Cañaveras, & Petrum de Albalate in Definitores, Franciſcum vero de Sacedon in Cuſtodem legitime, & canonice inſtitutos, ad triennium a die publicationis præſentium computandum, declaramus, & confirmamus cum omnibus auctoritatibus, facultatibus, præeminentiis, & prærogativis hujuſmodi Miniſtris Provincialibus, Definitoribus, & Cuſtodibus, tam de jure, quam de conſuetudine, vel alias quomodolibet in Provinciis Diſcalceatorum reſpective competentibus, & concedi ſolitis.

Item, omnibus Religioſis dictæ Provinciæ Sancti Joſeph undecumque oriundis, & ſive exiſtant ad præſens in Conventibus, qui illi remanent, ſive in aliis, quibus nova Provincia conſtituitur, liberam concedimus facultatem, & licentiam ſeſe aggregan-

Com-

di antiquæ, vel de novo erectæ Provinciæ, intra terminum ſex menſium computandorum a die publicationis præſentium, quibus elapſis, neque ab antiqua in novam, neque e converſo a nova in antiquam tranſire valeant, niſi ſervatis aliàs de jure ſervandis. Novitiis vero nondum profeſſis optio pariter remaneat eligendi quam maluerint ex duabus Provinciam. Uſque hæ noſtræ literæ patentes debitum ſortiantur effectum, Te R. P. Miniſtrum Provincialem Almæ noſtræ Provinciæ Sancti Joſeph, Commiſſarium noſtrum inſtituimus, & inſtitutum declaramus, etiam auctoritate Apoſtolica, qua fungimur, concedentes tibi vices noſtras, cum omnibus facultatibus neceſſariis, & opportunis pro executione harum noſtrarum literarum, & omnium contentorum in ipſis, cum facultate etiam præſidendi Congregationi, vel Congregationibus Definitorialibus dictæ novæ Provinciæ, quæ celebrari debebunt ſpatio unius menſis a die publicationis præſentium pro electionibus Guardianorum, Lectorum, & aliorum Officialium, atque etiam pro aliis diſponendis circa ſtudia, tam Philoſophiæ, quam Theologiæ, Noviatus, & cætera concernentia utilitatem, & ſalubrius dictæ novæ Provinciæ gubernium, in quibus tamen omnibus, ut cum majori ſoliditate, atque utriuſque Provinciæ ſatisfactione, & fraterna charitate peragantur, procedere debeas cum conſilio, & aſſenſu omnium Patrum Definitorum tam antiquæ, quam novæ Provinciæ. Si autem ante publicationem, & executionem harum noſtrarum literarum contigerit viam univerſæ carnis ingredi aliquem, vel aliquos ex inſtitutis per Nos in Miniſtrum, Definitores, & Cuſtodem ſæpedictæ novæ Provinciæ, ſeu officium ſibi aſſignatum acceptare nolle, earumdem præſentium tenore tibi facultatem impertimur, quatenus cum conſilio pariter, & aſſenſu Patrum Definitorii antiquæ, & reſiduorum novæ Provinciæ devenire valeas ad electionem alterius, vel aliorum, quos mori, vel acceptare nolle contingerat. Tandem præcipimus per Sanctam obedientiam, & ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, atque aliis contra inobedientes, & rebelles de jure taxatis, omnibus tam ſuperioribus, quam Subditis noſtræ juriſdictioni ſubjectis, ne ullo modo, ſub quovis prætextu, vel quæſito colore audeant, vel præſumant impedire, ſeu retardare executionem harum noſtrarum literarum patentium, ſed potius mandatis noſtris prompte pareant, & obediant; prout eorum quemlibet hæc noſtra Decreta concernant, & concernere poſſint.

Datum Romæ in hoc noſtro Aracœlitano Conventu die 8. Auguſti 1744.

Fr. Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Suæ P. Rmæ.
Fr. Joannes Carbonell
Secretarius Generalis Ordinis.

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO &c.

Dilectis Nobis in Chriſto RR. PP. Miniſtris Provincialibus noſtrarum Provinciarum Sancti Joſeph, & Immaculatæ Conceptionis Fratrum Minorum Diſcalceatorum in Hiſpania, ſalutem, & Seraphicam benedictionem.

Alias Nos per ſimiles noſtras patentes literas auctoritate Apoſtolica, qua fungebamur, & fungimur, e dicta Provincia S. Joſeph novem Conventus diſmembravimus, & ſeparavimus, & ex illis ſic diſmembratis, & ſeparatis enunciatam Provinciam Immaculatæ Conceptionis ereximus, Provincialem, Cuſtodem, & Definitores pro illius gubernio inſtituimus, & elegimus, aliaque ſubinde decrevimus, & ordinavimus ad Omnipotentis Dei gloriam, & utriuſque Provinciæ profectum, ſalutrina gubernium, & diſciplinæ regularis augmentum, prout magis in Domino cenſuimus expedire, & latius in præfatis noſtris literis patentibus ſub die octava Auguſti currentis anni Domini 1744. emanatis, continetur, quas præſentibus pro expreſſis, & ſufficienter contentis haberi volumus. Cum autem, ſicut ex Epiſtolis veſtris accepimus, ſub die 24. elapſi menſis Octobris, unanimi conſenſu, & communi ſatisfactione, atque exemplari pace ad omnimodam præfatarum literarum executionem in noſtro Conventu Immaculatæ Conceptionis de Barajas, Deo vos dirigente, deveneritis, inde eſt, quod Nos plurimum in Domino gaudentes, electiones, omniaque acta, & geſta ad tenorem dictarum noſtrarum literarum patentium laudamus, & approbamus, & confirmamus. Et quoniam R. Adm. P. F. Petrus Joannetius de Molius Procurator Generalis Fratrum Minorum Diſcalceatorum, & Recollectorum, tam proprio, quam veſtrum nomine a Nobis humillime ſupplicavit, quatenus Provinciæ de novo erectæ Conventum Sancti Angeli Civitatis Complutenſis aggregare, & incorporare dignaremur; tenore præſentium, auctoritate Apoſtolica, qua fungimur, illius, & veſtrum votis annuentes, præfatum Conventum Sancti Angeli Civitatis Complutenſis a dicta noſtra Provincia Sancti Joſeph ſeparamus, & diſmembramus, & eumdem ſic ſeparatum, & diſmembratum Provinciæ noſtræ Immaculatæ Conceptionis unimus, aggregamus, & incorporamus, declarantes earumdem præſentium tenore, quod eidem Conventui, illiuſque Guardianis pro tempore competant, & competere debeant præcedentiæ, & aliæ prærogativæ ſupra alios Conventus ejuſdem Provinciæ, quæ illi competebant ante erectionem dictæ Provinciæ. Valete in Domino, & pro Nobis ad Deum preces effundere non deſiſtatis. Datum Romæ ex noſtro Aracœlitano Conventu die 22. Decembris 1744.

Frater Raphael a Lugagnano
Min. Gen. & Vicarius Apoſtolicus.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Suæ Rmæ Paternitatis.
Frater Joannes Carbonell
Secretarius Generalis Ordinis.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Petrus Joannetius Procurator Generalis præinſertas Patentes Literas, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos igitur ipſum Petrum Joannetium Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas binas ejuſdem Raphaelis Miniſtri Generalis Pa-

Digitized by Google

Patentes Literas, diſmemorationem, ſeparationemque intraſcriptorum Conventuum a ſupredicta Provincia Sancti Joſephi, illorumque erectionem in novam Provinciam, ut præfertur, factas, continentes, necnon omnia, & ſingula in eis contenta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Provinciæ, Conventuum, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Januarii 1745. Pontificatus noſtri anno quinto.

D. Card. Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Declaratio Conſtitutionis Sacramentum Pœnitentiæ &c. *quam jampridem idem Sanctiſſimus Pontifex ediderat, quæque refertur ſupra Part. II. pag. 260. A.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Apoſtolici muneris partes in procuranda præcipue rerum ſacrarum pura, illibataque penitus adminiſtratione verſari debere probe intelligentes, non modo & aſſiduis hortationibus, & juſta, ubi res poſtulat, legum ſeveritate, ut ab Eccleſiaſticis quibuſque Miniſtris ſancta ſancte tractentur, quantum cum Domino poſſumus, providere ſtudemus, verum etiam leges ipſas, ne forte ſiniſtris interpretationibus in alterutram extremam partem, aut immoderati rigoris, aut deteſtabilis laxitatis perperam detorqueantur, opportune communire, ac roborare pro earumdem tuendo vigore, cum occaſio popoſcerit, non prætermittimus.

1. Sane, cum Nos alias per quamdam noſtram Conſtitutionem, cujus initium eſt: *Sacramentum Pœnitentiæ* Anno Incarnationis Dominicæ 1741. Kalendis Junii Pontificatus Noſtri, Anno Primo editam, omnibus, & ſingulis Sacerdotibus tam ſæcularibus, quam regularibus interdiximus, & prohibuimus, ne aliquis eorum, extra caſum extremæ neceſſitatis, nimirum in ipſius mortis articulo, & deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confeſſarii munus obire poſſit, Confeſſionem Sacramentalem perſonæ complicis in peccato turpi, atque inhoneſto, contra ſextum Decalogi Præceptum commiſſo excipere auderet: itaut abſolutio, ſi quam impertiviſſet, nulla, atque irrita omnino eſſet, tamquam impertita a Sacerdote, qui juriſdictione, & facultate ad valide abſolvendum neceſſaria ipſi per Nos vigore ejuſdem Conſtitutionis adempta privatus exiſteret, & alias, prout in memorata Conſtitutione, cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Cum Nos ſubinde ſuper ea dictæ Conſtitutionis parte, quæ mortis articulum reſpicit, dubitationes quaſdam exortas fuiſſe acceperimus, quarum reſolutionem privato cujuſque judicio relinquendam minime exiſtimamus, ne Lex incertis conjecturis, & opinionibus jactata in ſenſus a mente Noſtra alienos forſitan diſtrahatur, ejuſque vigor paulatim langueat, atque enervetur.

2. Hinc eſt, quod Nos omnem dubitandi rationem, quantum cum Domino poſſumus, de medio auferre cupientes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine memoratam Conſtitutionem noſtram, cum omnibus, & ſingulis in ea contentis tenore præſentium, quatenus opus ſit, confirmamus, illamque integre, penitus, ut omnino, atque ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari præcipimus, & mandamus. Præterea habita ſuper his cum Venerabili Fratre Noſtro Vincentio Epiſcopo Prœneſtino Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Petra nuncupato Pœnitentiario Noſtro Majori, ac dilectis Filiis Officii Pœnitentiariæ Apoſtolicæ Miniſtris, qui rem juſſu Noſtro mature perpenderunt, deliberatione, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus edicimus, ac declaramus, eadem Conſtitutione ſingulis, ut ſupra, Sacerdotibus, quemadmodum interdictum non eſt in mortis articulo perſonam in prædicto turpi peccato complicem confitentem audire, atque ab hujuſmodi quoque culpa rite contritam abſolvere, deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confeſſarii munus obire poſſit; ita interdici re ipſa, & prohiberi prædicto modo tunc audire, & abſolvere, ut ſi alius aliquis Sacerdos non defuerit, etiamſi forte iſte alius ſimplex tantummodo Sacerdos fuerit, ſive alias ad confeſſiones audiendas non approbatus, poſſit nihilominus ipſe Sacerdos ſimplex confeſſionem excipere, ac abſolutionem impertiri.

3. Porro, ſi caſus urgentis qualitas, & concurrentes circumſtantiæ, quæ vitari non poſſint, ejuſmodi fuerint, ut alius Sacerdos ad audiendam conſtitutæ in dicto articulo perſonæ confeſſionem vocari, aut accedere ſine gravi aliqua exoritura infamia, vel ſcandalo nequeat, tunc alium Sacerdotem perinde haberi, cenſerique poſſe, ac ſi revera abeſſet, atque deficeret: ac proinde in eo rerum ſtatu non prohiberi ſocio criminis Sacerdoti abſolutionem pœnitenti ab eo quoque crimine impertiri. Sciat autem complex ejuſmodi Sacerdos, & ſerio animadvertat, fore ſe re ipſa coram Deo, qui irrideri non poteſt, reum gravis adverſus prædictam noſtram Conſtitutionem inobedientiæ, latiſque in ea pœnis obnoxium, ſi prædictæ infamiæ, aut ſcandali pericula ſibi ultro ipſe confingat, ubi non ſunt: imo intelligat, teneri ſe gra-

viter hujuſmodi pericula, quantum in ſe erit, antevertere, vel removere opportunis adhibitis mediis, unde fiat, ut alteri cuivis Sacerdoti locus pateat illius confeſſionis abſque ullius infamia, vel ſcandalo audiendæ. Ita enim Ipſum teneri vigore memoratæ noſtræ Conſtitutionis declaramus, & nunc quoque ita Ipſi faciendum eſſe diſtricte mandamus, & præcipimus.

4. Quod ſi idem Sacerdos, aut quovis modo ſeſe nulla gravi neceſſitate compulſus ingeſſerit, aut ubi infamiæ, vel ſcandali periculum timetur, ſi alterius Sacerdotis opera requirenda ſit, ipſe ad id periculum avertendum congrua media adhibere de induſtria neglexerit, atque ita perſonæ in dicto crimine complicis, eoque in articulo, ut præfertur, conſtitutæ ſacramentalem confeſſionem excipere, ab eoque crimine abſolutionem largiri nulla, ſicut præmittitur, neceſſaria cauſa cogente præſumſerit, quamvis hujuſmodi abſolutio valida futura ſit, dummodo ex parte pœnitentis diſpoſitiones a Christo Domino ad Sacramenti Pœnitentiæ valorem requiſitæ non defuerint: Non intendimus autem pro formidando mortis articulo eidem Sacerdoti quantumvis indigno neceſſariam juriſdictionem auferre, ne hac ipſa occaſione aliquis pereat; nihilominus Sacerdos ipſe violatæ auſu ejuſmodi temerario Legis pœnas nequaquam effugiet; ac propterea latam in dicta Conſtitutione majorem excommunicationem, eodemque plane modo, quo ibidem decernitur, Nobis, & huic Sanctæ Sedi reſervatam incurrat, prout illum eo ipſo incurrere declaramus, volumus, atque ſtatuimus. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ in præfata noſtra Conſtitutione volumus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

5. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die octava Februarii milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quinto, Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Dubia propoſita Miniſtro Generali a Provincia Obſervanti Poloniæ una cum eorum Reſolutionibus.

I. „ AN Ex-Miniſtris Provincialibus debeatur „ ſemper præcedentia ſupra Ex-Vicarios, „ etſi illi diu poſt hos Provinciam adminiſtraverint?

II. An Vicarius Provincialis electus a Definitorio in „ Capitulo intermedio potuerit ab hoc declarari Mi„ niſter? Et caſu, quo non, an id fieri potuerit a „ tunc Miniſtro Generali?

III. „ An Lector Generalis, qui Lecturam inter„ pulavit, vel occaſione eundi ad Comitia genera„ lia tanquam Vocalis, vel quia extitit Commiſſa„ rius, teneatur tempus illud Lecturæ, quo vacavit, „ ſupplere, ut jubilationem obtinere poſſit?

IV. „ An Moniales, quæ antequam eſſent diſcre„ tæ, in Abbatiſſas electæ fuerunt, expleto earum „ triennio, debeant gaudere præcedentia, voce con„ ſultiva, & deciſiva ſupra illas, quæ fuerunt qui„ dem poſt eas ad idem munus promotæ, ſed cum „ jam eſſent prius inter Diſcretas connumeratæ?

Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis de conſilio, & voto aliquorum Ordinis Patrum reſpondit,

Ad I. *Affirmative.*

Ad II. *Negative quoad utramque partem.*

Ad III. *Affirmative in utroque caſu.*

Ad IV. *Affirmative, dummodo non adverſetur aliquod municipale Decretum.*

Romæ ex noſtro Aracælitano Conventu die 6. Aprilis 1745.

F. Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

Litteræ JULII II. quibus prohibetur FF. Minoribus tranſitus ad Ordines S. Spiritus, & Sancti Benedicti in Gallia, confirmantur, & ad FF. Diſcalceatos Provinciæ Sancti Antonii in Braſilia extenduntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

INjuncti Nobis per abundantiam divinæ gratiæ Paſtoralis officii ſollicitudo poſtulat, ut in his, per quæ Chriſtifidelium ſub ſuavi religionis jugo Altiſſimo famulantium proſpero ſtatui conſulitur, ejuſdem officii partes ſedulo intendamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Dudum felicis recordationis Julius Papa II. Prædeceſſor noſter quaſdam literas in ſimili forma Brevis expeditas edidit tenoris ſequentis, videlicet:

JULIUS PAPA II.

Univerſis, & ſingulis Venerabilibus Fratribus Noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, Diaconis, Archidiaconis, Cantoribus, & Theſaurariis, ac aliis quibuſvis perſonis in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, nec non Metropolitanis, & aliarum Eccleſiarum Cathedralium, eorumque Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Officialibus, præſertim in omnibus Provinciis Hiſpaniarum ſecundum morem Ordinis Minorum, & utriuſque Siciliæ, ac Sardiniæ Inſulæ conſtitutis; Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Generalis, ac Provinciales Vicarii Ordinis Minorum Regularis Obſervantiæ, alias de Familia nuncupatorum, Provinciarum Hiſpaniæ, utriuſque Siciliæ, & Inſulæ Sardiniæ, nec non ipſarum Provinciarum Vicariorum Generalium in Curia Romana Commiſſarii, quod nonnulli ex Fratribus dicti Ordinis diverſas literas Apoſtolicas ſub plumbo, & in forma Brevis, vel alias a Nobis, & Sede Apoſtolica variis, & expreſſis cauſis impetrarunt, & in dies impetrare conantur, per quas ſe ab eorum Superioribus, & Ordine hujuſmodi exemptos fecerunt, & faciunt; & aliqui ad Ordinem Canonicorum Regularium, & aliorum tranſeunt, aut in totum habitum dimittunt, & ut Sæculares incedunt; alii clauſula in literis Cruciatæ nuper in partibus illis publicatæ appoſita, ut cujuſcumque Ordinis Fratres ſe ad partes Infidelium

ad

ad Sacramenta miniſtranda, & alia pia opera exercenda, & verbum Dei prædicandum libere tranſire poſſunt, utuntur; & alii ipſius Cruciatæ auctoritate Confeſſores Regularem, vel Sæcularem, etiam abſque licentia ſui Superioris, qui eos a quibuſcumque caſibus abſolvant, eligunt; nonnulli etiam ob favores, quos in Romana Curia inveniunt, ſimulata pietate eleemoſynas in confeſſionibus a pœnitentibus extorquentes, literas hujuſmodi, quarum prætextu libere, & licite impune vagari poſſint, in damnationem animarum ſuarum, & ipſius Ordinis dedecus, impetrare continuo quærunt, & quod deterius eſt, ad Civitates, Oppida, loca, ubi prius in domibus dicti Ordinis degebant, abſque habitu, ut Presbyteri, & alii mere Sæculares redeunt, excuſſo obedientiæ jugo, in opprobrium Religionis, & Ordinis Minorum, ac Obſervantiæ hujuſmodi, itaut dictas literas potius extortas judicemus, quam vere impetratas; alii contra ipſius Ordinis Statuta fugientes, non ſuffragante ſufficienti literatura, ad Ordines Sacros aſcendere præſumunt, & ſe mentiando promoveri faciunt; alii vero extorta a ſuperioribus licentia, ut in libertate ſpiritus vivere poſſint, ad Clauſtrales, ſive Conventuales, præter, & contra Summorum Pontificum prohibitiones, & niſi deſuper provideatur, in dies eximentur, & transferentur, & ſimilia committere non expaveſcent in eorumdem Ordinis, & Familiæ grave detrimentum, & jacturam. Quare dicti Generalis, & Provinciales Vicarii, & eorum in Curia antedicti Commiſſarii Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſuper his opportune providere paterna diligentia curaremus. Nos igitur, qui dictum Ordinem Minorum, & illius Fratres ſingulari proſequimur devotionis affectu, prout eorum benemerita in Nos, & Apoſtolicam Sedem digne promerentur, præmiſſis, & aliis ſcandalis, ne aveniant, opportune pro Miniſterio Paſtoralis officii Nobis commiſſi providere volentes, ac ſingularum literarum per dictos Fratres, ut præfertur, impetratarum, & clauſularum in eis contentarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati vobis, & ſingulis veſtrum quaſcumque literas, quas per eoſdem Fratres a Nobis, & Sede prædicta ſuper hujuſmodi exemptionibus, & habitus mutationibus, & ommiſſionibus, nec non eleemoſynarum ſubtractionibus, & mendicationibus, & extorſionibus, ut præfertur, impetratas repereritis, auctoritate noſtra inſtigantibus prædictis Vicariis, ſive in Romana Curia Commiſſariis, aut per eos ad hoc deputatis, ſi videbitur expedire, examinandi, & cauſas per eoſdem Fratres in illis allegatas dijudicandi, & ſi veras non repereritis, revocandi, & annullandi, ac eiſdem Fratribus minime ſuffragari deberi declarandi, ac prædictis Fratribus ad Ordinem Canonicorum Regularium tranſlatis, ſeu ut Sæculares incedentibus, ne in Civitatibus, Oppidis, vel locis, ubi domus dicti Ordinis fuerint, permaneant inhibendi, vel ſi in eis manere voluerint, ut ad Ordinem, ſeu Familiam, cujus habitum temere reliquerunt, redeant mandandi, nec non conceſſiones quaſcumque vigore literarum Cruciatæ in partibus illis nuper, ut creditur, publicatæ, eiſdem Fratribus minime ſuffragari, nec illarum vigore Confeſſores eligere poſſe, nec ad dictos Fratres Ordinis Minorum Familiæ ſe extendere declarandi, eiſdem auctoritate, & tenore facultatem concedimus, & nihilominus vos, vel duo, aut ſinguli veſtrum per nos, aut alium, ſeu alios faciatis auctoritate noſtra præmiſſa omnia, & ſingula, quoties pro parte Generalium, & Provincialium Vicariorum prædictorum, ſeu alicujus eorum fueritis requiſiti, firmiter obſervari, non permittentes eoſdem Generales, & Provinciales Vicarios, ſeu ipſorum Commiſſarios per prædictos Fratres, etiam prætextu dictarum literarum, aut illarum proceſſuum præmiſſorum occaſione quomodolibet moleſtari, ſeu perturbari. Contradictores quoslibet, & rebelles, cenſuris Eccleſiaſticis, & aliis juris remediis, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Non obſtantibus præmiſſis, ac felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, & aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, nec non prædictis, ſeu quibuſvis aliis literis Apoſtolicis per eoſdem Fratres impetratis, & impoſterum impetrandis, quibus etiam ſi pro illarum derogatione de eis, earumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, quorum tenores pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exhortamur autem Generales, & Provinciales præfatos, ut Sanctiſſimæ expeditioni prædictæ de Confeſſoribus idoneis pro viribus ex eis ſubjectis Fratribus provideant, requiſiti. Cæterum, quia difficile foret præſentes literas ad ſingula loca, in quibus de eis fides forſan facienda fuerit, deferri, volumus, & eadem auctoritate Apoſtolica decernimus, quod ipſarum tranſumptis manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Prælati, vel perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut Curiæ Eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & alibi, ubi expediens fuerit, adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi fuerint exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die penultima Martii milleſimo quingenteſimo duodecimo Pontificatus noſtri anno nono.

Cum, ſicut accepimus, in Provincia Sancti Antonii in Braſilia, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, reperiantur nonnulli Fratres, qui contra præinſertarum literarum diſpoſitionem, obtenta prius ab hac Sancta Sede ſub nonnullis forſan emendicatis prætextibus, licentia tranſeundi ad Sancti Spiritus, ad Sancti Benedicti in Gallia, alioſve ab eadem Sede approbatos Ordines, in quibus benevolos invenissent receptores, aut ſub ſpe obtinendi licentias hujuſmodi, a Superiorum ſuorum obedientia ſeſe eximant, & ita in habitu Presbyteri Sæcularis, ſeu habitu Regularis retento, in natali ſolo, in quo Conventus primodicti Ordinis reperiuntur, & habitum per Fratres ejuſdem Ordinis geſtari ſolitum ſuſceperunt, non ſine magno Ordinis hujuſmodi, Provinciæque præfatæ, Superiorum contemptu, & Sæcularium ſcandalo remanere, ac moram trahere pergant: Nos hujuſmodi abuſus, quantum Nobis ex alto conceditur, de medio auferre cupientes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præinſertas Julii Prædeceſſoris præfati literas confirmamus, & approbamus, illaſque ad ſupradictam Sancti Antonii Provinciam extendimus, & ampliamus, ac, quatenus opus ſit, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, volumus, decernimus, ſtatuimus, & declaramus, ut omnes, & ſinguli ejuſdem Provinciæ Sancti Antonii in Braſilia Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum Fratres, qui intra limites dictæ Provinciæ, vel in habitu Presbyteri Sæcula-

Digitized by Google

cularia, vel ſub nomine Ordinis Sancti Spiritus, vel Sancti Benedicti in Gallia, vel ſub prætextu inveniendi benevolum receptorem, habitu Regulari retento, extra Clauſtra vagantur, & degunt, ſeu pro tempore quomodolibet vagari, & degere poſſunt, & facultates, licentiaſque ab eadem Sede tranſeundi ad ſupradictos, alioſve Ordines, in quibus benevolos invenerint, ſeu invenire poſſe ſperant receptores, obtinebunt, & obtinuerunt, ſi a pro tempore exiſtentibus ejuſdem Provinciæ Superioribus requiſiti, ſeu coacti fuerint, ad probandas rationes, & cauſas, quas pro obtinenda licentia, & facultate tranſeundi ad alios Ordines, huic Sanctæ Sedi adduxerunt, coram judice Conſervatore, quacumque appellatione remota, rationes, cauſaſque hujuſmodi exhibere, ac probare debeant, & ſi rationes, cauſæque hujuſmodi irritæ, & inanes, ſtatim ad propria Clauſtra redire, ſi autem preces veritate niti repertæ fuerint, per duarum Dietarum ſpatium extra Civitates, Terras, Oppida, aliaſve loca, in quibus Conventus, Hoſpitia, Miſſioneſque dicti Ordinis reperiuntur, ſub cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, per Sedem Apoſtolicam præfatam contra inobedientes, & extra Clauſtra vagantes inflictis, ipſo facto, abſque ulla alia declaratione incurrendis, a quibus nemo, niſi a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo conſtitutus, cum reincidentia, quatenus præmiſſa non adimpleverit, abſolutionis beneficium obtinere queat, habitare, & commorari teneantur, & ad id a Superioribus præfatis compelli poſſint, etiam invocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Decernentes eaſdem præſentes, & præinſertas Julii prædeceſſoris literas, ac in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod illæ in illis partibus nunquam publicatæ fuerint, vel ſi publicatæ, admiſſæ non reperiantur, & quilibet etiam cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, aut alias etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni in præmiſſis forſan jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, pia, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, & in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, & extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes, & præinſertas Julii prædeceſſoris literas adverſus quemcumque non uſum, ſive deſuetudinem, & inobſervantiam, aut abrogationem, necnon quemvis abuſum, & contrarium uſum, contrariamque obſervantiam, etiam forſan publicam, & notoriam, ac quantolibet tempore toleratam, in integrum, & priſtinum ſtatum per præſentes reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die quarta Maii 1745. Pontificatus noſtri anno quinto.

D. Card. Paſſioneus.

Inſtructio pro Miſſionariis præſertim Franciſcanis ſuper nonnullis Dubiis Eccleſiaſticis ſpectantibus ad Cophtorum Nationem.

Dilectis Filiis, Juſto Maraghi in univerſa Ægypto Vicario Generali, & Jacobo a Cremiſir Ordinis Minorum S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ Præfecto Miſſionis Apoſtolicæ in Ægypto, cæteriſque Miſſionis Cophtæ Miſſionariis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EO quamvis tempore, quo pro demandato Nobis Apoſtolicæ ſervitutis onere, tot tantiſque curis circumdamur, ut pene obruamur, delata ad Nos fuerint nonnulla poſtulata a Religioſo Viro Jacobo a Cremiſir Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ, & Miſſionum Apoſtolicarum in Ægypto Præfecto: Nihilominus in eo, qui infirmitatem Noſtram miſericorditer regit, confidentes, operam, ſtudiumque Noſtrum ad propoſita enodanda dubia libenter adjecimus, in ſpirituale electi illius gregis ſolatium, qui magno licet intercedente Terrarum ſpatio a Nobis diſſitus ſit, Paterno tamen Cordi Noſtro charitate proximus efficitur.

Quas ſane Pontificiæ ſollicitudinis, & providentiæ partes, cum a nemine deſiderari patiamur, qui verum Deum per veram fidem agnoſcat; peculiari ſibi

ſibi illas vindicat jure inclyta Cophtorum Natio, quæ præcipui cultus, ac filialis obſequii, quo Romanam Eccleſiam omnium aliarum Matrem, & Magiſtram proſequitur, non ſemel luculenta, & perenni digna laude præbuit ſpecimina; præſertim vero in Sacra Œcumenica Florentina Synodo, in qua fel. rec. Eugenio PP. IV. Prædeceſſore Noſtro expetitam diu Græcæ, Latinæque Eccleſiæ unionem promovente, veteri ejuſdem unionis incendi deſiderio viſa eſt, palamque edocuit, oportere membra ſub uno in Terris Capite indiviſa conſiſtere. Id ipſum quoque teſtata eſt Succeſſoribus Romanis Pontificibus Pio IV. & Gregorio XIII. omni conatu in præmiſſæ unionis ſcopum enitentibus; Ac apertius etiam Clementi VIII. ad quem ſolemni, & honorifica decreta legatione, obſequentis animi, ac devotæ in Romanam Eccleſiam voluntatis publica exhibuit teſtimonia. Hanc quoque egregiam propenſionem adhærendi Romanæ Eccleſiæ plane perſpectam habuit alter Noſter Prædeceſſor Urbanus PP. VIII. qui zelo, & ſedulitate pari in id potiſſimum incubuit, ut prædicta Eccleſiarum unio indiſſolubili charitatis fœdere pro virili parte firmaretur.

Alacriores tamen præ omnium rationum momentis ad hanc exequendam Paſtoralis Officii partem Nos efficit jampridem concepta, intimeque cordi Noſtro infixa ſpes majoris incrementi Catholicæ Religionis, & lucri Animarum, quibus erudiendis in Superiori, ac inferiori Ægypto, & in Urbe Principe Cairo, ſtrenuam, invictamque navant operam Apoſtolici Miſſionarii, ex Franciſcana ut plurimum Familia, adlecti, qui nullo laborum aſpectu territi, ſed induti fortitudine ex alto, in ſumma rerum, ac temporum difficultate, Nationem illam toto olim Orbe Terrarum celeberrimam, nunc vero aſſiduis ærumnis attritam, ac pene confectam, verbo vitæ informant, vigileſque laborant, ut novi in diem palmites in vineam Domini traducantur.

Adhibitis itaque in conſilium nonnullis Ven. Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, dilectiſque Filiis Conſultoribus in Congregatione Supremæ, & Univerſalis Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem conſidentibus, exquiſitiſque, quo maturius deliberare poſſemus, aliorum etiam doctrina, & prudentia præſtantium Virorum ſuffragiis, eorumque præſertim, quibus Orientalium mores, Ritus, & Inſtituta, longo uſu, & experientia eſſent cognita planeque perſpecta, privati Noſtri laboris acceſſione ſingulorum ſententias ſcripto traditas expendimus, atque libravimus. Cum tamen ad ſingula definienda dubia in præſentiarum quamplurima deſiderentur; idcirco hæc Apoſtolica ſcripta Miſſionariis exhibenda mandavimus, ut ea, quæ definitivo reliquorum dubiorum judicio facem quodammodo præferre valeant, ad Noſtri Apoſtolatus auditum quamprimum deducenda curent.

DUB. I.

Cum Fideles Cophti Catholicam profitentes Religionem a Baptiſmo, Ritu Eccleſiæ Latinæ collato, hoc potiſſimum Nomine abhorreant, quod Baptizatis una ſimul non conferatur Sacramentum Confirmationis: Quæritur, an in caſu, quo Sacerdos Ritus Cophti commode adiri nequeat, permittendum ſit PP. Miſſionariis illico poſt Baptiſmum Confirmationem conferre?

DUB. II.

An Parochi Ritus Cophti, qui a Schiſmate redeunt ad Catholicæ Eccleſiæ unitatem, tribuenda ſit facultas adminiſtrandi Catholicis Sacramenta Parochialia, quæ prius porrebantur inter Schiſmaticos; quamvis eadem adminiſtratio, nullo exiſtente Parocho Catholico, demandata ſit PP. Miſſionariis?

DUB. III.

An Cophtis proprio Ritu in ætate puerili ad Diaconatus Ordinem promotis, ubi legitima ad contrahendum Matrimonium ætas advenerit, liceat nedum primum, ſed alterum quoque inire Matrimonium, ex vi diſpenſationis obtentæ a PP. Miſſionariis abſque ullo ſpeciali Indulto Apoſtolico?

DUB. IV.

An dicti Diaconi Officium Divinum recitare teneantur?

Quod attinet ad primum, plane compertum Nobis eſt, veteri more, & diſciplina invaluiſſe apud Cophtos, ut abluti Sacro Regenerationis Lavacro illico ab eodem Sacerdote, poſt abſolutas Baptiſmatis Cœremonias, Sacro Chriſmate liniantur, ut præ aliis teſtatur Thomas a Jeſu in *ſuo Tractatu de Converſione Gentium lib. 7. cap. 7.* De ſimultanea tamen utriuſque Sacramenti adminiſtratione non una, eademque fuit agendi ratio cum Græcis apud Orientales Eccleſias reſidentibus, & illis, qui commorantur in Italia, & Inſulis eidem adjacentibus. Quemadmodum enim Græcis incolis Italiæ expreſſe vetita eſt adminiſtratio utriuſque Sacramenti ab eodem Miniſtro contemporanee facienda; ita patientia quadam, & facilitate Sedis Apoſtolicæ factum eſt, ut unum, & alterum Sacramentum ab eodem Sacerdote in Oriente Græcis conferretur; nec defuere idcirco Theologi, qui hujuſmodi tolerantiæ veſtem, & imaginem tacitæ diſpenſationis obducerent.

Quo opportune præmiſſo, apte diſtinguenda ſunt, diverſoque jure cenſenda duo, quæ exinde profluunt, extrema: Aliud enim eſt, quod Cophti ex Indulgentia Apoſtolicæ Sedis licitam ſibi adſtruant collationem utriuſque Sacramenti, ſervato Orientalis Eccleſiæ Ritu, ab eadem Apoſtolica Sede non expreſſe vetito, ſed tolerato: Longe vero diverſum, quod tolerantiam in pejorem partem detorquentes, abhorreant a Baptiſmo Ritu Latino collato, hoc potiſſimum nomine, quod ſeorſim a Confirmatione adminiſtretur. Idcirco ſicuti lenitati, & patientiæ Sedis Apoſtolicæ conſonum videri poteſt, quod Cophti in ſuo jamdiu recepto, & ab eadem Sede tolerato uſu perſeverent; Ita ferendum non eſt, quod Baptiſmum Ritu Latino, & ſeorſim a Confirmatione collatum, acerbo, alienoque animo perhorreſcant.

Præterea, licet apud Occidentales etiam Eccleſias in more poſita quandoque fuerit Baptiſmatis, & Confirmationis ſimultanea collatio, & hæc conſuetudo in aliquibus Diœceſibus anteacto tempore inoleverit, juxta exempla relata a *Vicecomite in Tract. de Confirmat. Cap. 14.*, & *a Martene de antiqu. Eccleſ. Rit. Lib. 1. Cap. 2. art. 1.* Nihilominus abrogato prorſus a Romana Eccleſia aliarum Matre, & Magiſtra hujuſmodi more, conſultiſſimis Summorum Pontificum Decretis provide cautum eſt, ut renatis fonte Baptiſmatis conferretur Sacramentum Confirmationis in ea ſolum ætate, in qua Fideles, evacuatis quæ erant parvuli, intelligerent, tantum inter ſe differre Baptiſmum, & Confirmationem, quantum in naturali vita diſtat generatio ab incremento; Seque per Baptiſmum fuiſſe quidem ad militiam recep-

Digitized by Google

ceptos, per Confirmationem vero ad pugnam roboratos, & ad perferendos agones per gratiam inſtructos; ex quo fit, ut rigide animadverti in eos oporteret, ſi qui forte Sanctioris hujuſce diſciplinæ inſtituta refugerent, aut contemnerent, omnemque Curam adhibendam eſſe, ut ab errore, & cœcitate, Eccleſiæ Latinæ adeo injurioſa, retrahantur.

Verum attributa, juxta propoſitum thema, Sacerdotibus Latinis facultate conferendi ſtatim poſt Baptiſmum, Confirmationem, tantum abeſt, ut Orientales captivari poſſint in obſequium veritatis, ut immo animo ſemper obfirmatiore ſuæ adhærerent ſententiæ, erga quam facilem ſe, ac pronam Apoſtolica Sedes exhiberet. Præterea Hæretici, & Schiſmatici, qui improbo, pravoque ut plurimum ingenio, Catholicorum facta interpretantur, vel inconſtantiæ notam inurerent Latinis, a ſuſcepta ſemel probataque diſciplina deflectentibus; vel ſuo exemplo eos commoviſſe, & in ſuas traxiſſe partes ſuperbe dictitarent, ipſa temere vertentes officia pietatis in elationis argumentum.

Si itaque ea ſit Nationis Cophtæ conditio, ut Fideli Populo Confirmatio adminiſtrari nequeat ab Epiſcopis, quibus hujus Sacramenti adminiſtrandi ordinaria poteſtas commiſſa eſt, minime nos latet, eandem adminiſtrandæ Confirmationis poteſtatem ex Indulto Apoſtolico ad Sacerdotem, vel Miſſionarium, pro modo neceſſitatis, quandoque deferri poſſe. Hujuſmodi delegatio nec nova, nec inuſitata videri debet, cum S. Gregorii Magni, aliorumque Romanorum Pontificum Noſtrorum Prædeceſſorum Sanctiſſimis innitatur exemplis. Cum enim ſæpe contigerit, Chriſtifideles Paſtoris ſolatio eſſe deſtitutos, & Epiſcopis, ob diſtantiam locorum, impoſſibile, vel difficile admodum fuerit, Populorum neceſſitatibus præſentes fieri; in hanc partem Epiſcopalis Miniſterii vocati ſunt Sacerdotes, dummodo uterentur Chriſmate ab Epiſcopo rite benedicto, & conſecrato: Ne alias contingeret, Fideles rem Sanctitatis plenam cunctando negligere, vel decedere ſine hoc Sacramento divinis muneribus cumulato, & ad Noſtram Sanctificationem inſtituto.

Apoſtolici igitur Miſſionarii, non ſuæ auctoritatis incremento, ſed lucro tantum Animarum inhiantes, qua par eſt ſedulitate, & diligentia inquirant, an Catholico Gregi, ſuper quo vigilias cuſtodiunt, deſit præſentia Paſtoris; an difficilis, vel impoſſibilis ſit frequens illius acceſſus; an fidelis Populus in caſu neceſſitatis verſetur; & an demum circumſtantiæ in unum collectæ præmiſſis conſonent exemplis, ac parem expoſcant providentiam. Integra porro, ſinceraque fide ea omnia quamprimum renuncient Sanctæ Sedi, ut re tota ſedulo cognita, itemque perſpecta, deliberare poſſit, an, & cui potiſſimum Presbytero, tanquam Miniſtro extraordinario, tribuenda ſit hæc auctoritas confirmandi, & Epiſcopale hoc munus obeundi.

Ipſi interim Miſſionarii, quibus datum eſt exhortari in doctrina ſana, & eos, qui contradicunt, arguere, ſatagant, ut fidelis populus ab errore ad veritatem, ab odio ad obſequium erga Baptiſmum Eccleſiæ Latinæ reducatur, utque Gens illa tandem agnoſcat, pia, ſanctaque ordinatione fuiſſe diſpoſitum, ut ſeorſim a Baptiſmate conferretur Sacramentum Confirmationis iis, qui in provectiori eſſent ætate, & ad percipiendam virtutem Sacramenti accommodata.

Hæc quoad primum Dubium. Quo vero ad ſecundum: licet in ſui primordio Catholica Eccleſia hæreſim ejurantibus non ſemel oſtenderit dura, ut eos potaret vino compunctionis; ideoque primæva ad Sacros Ordines ſolius Laicæ Communionis participes voluerit; ab hac tamen ſeveritate judicii ſucceſſivis temporibus temperatum eſt, & ipſi Nicænæ Synodi Patres *Canone* 8. ultro conſenſere, quod Novatiani in Sacris Ordinibus conſtituti, ab errore in ſemitam veritatis reduces, nedum permanerent in ordine Clericali, ſed etiam obtentarum dignitatum honore (providis tamen adjectis legibus) fruerentur. Hanc quoque piæ Matris Eccleſiæ lenitatem in amplexum Filiorum occurrentis experti ſunt Donatiſtæ. Siquidem Catholici Præſules, qui gemino adſtipulante Edicto Marcellini Proconſulis, eos pro agenda Religionis cauſa advocaverant in illum Conventum Eccleſiaſticis Monumentis tantopere celebratum, quo facilius ad veræ Fidei cultum, & unitatem allicerent, retentionem gradus Epiſcopalis antea adepti, veluti quoddam conciliandæ pacis præliminare, illis conſulto obtulere.

Præclara hæc lenitatis argumenta attento Nobiſcum animo repetentes, æquum viſum eſt, ut Parochi Ritus Cophti, valide tamen, ac Rite ordinati, qui ex atra errorum, in quibus verſabantur, caligine, in lucem Catholicæ veritatis emergunt, capaces ſint etiam inter Catholicos adminiſtrationis Sacramentorum Parochialium, qua prius in ſchiſmate potiebantur, quamvis hæc ipſa ſpiritualis auctoritas, nullo exiſtente Parocho Catholico, tributa etiam ſit Patribus Miſſionariis, & ab illis exerceatur. Hanc autem capacitatem, quæ ſingulis ineſt, ita temperandam eſſe decernimus, ut non omnes indiſtincte hoc paſtorale munus ſibi aſſumant, ſed ii tantum, quos Vicarius Generalis Dominico Gregi præfecerit; qui pietate, caſtis moribus conſpicui ſint; qui bonorum exemplo præluceant; & in quorum reditu ad Eccleſiam nihil fictum, aut ſimulatum, ſed certum ſinceræ Converſionis indicium deprehendatur.

Præterea qui a Vicario Generali inter alios præelecti fuerint, abſtineant ab exercitio dictæ auctoritatis, quouſque non reportaverint neceſſariam in utroque foro abſolutionem, rehabilitationem, necnon diſpenſationem ab irregularitate, cenſuris, & pœnis, lapſis in Hæreſim canonice inflictis. Ritu præterea Catholico adminiſtrent Sacramenta. Nullum eiſdem cum Schiſmaticis in divinis ſit conſortium, ex quo hæreſis, pravæque mentis ſuſpicio ſuboriatur; ſed interjecto cum Schiſmaticis pariete, corde puro, conſcientia bona, fide non ficta, præcepta Matris Eccleſiæ, quæ denuo eos in Chriſto genuit, intemerata cuſtodiant.

Ex hac porro indulgentia uberem in dies Spiritualium gaudiorum meſſem expectamus, lucrum ſcilicet Animarum ad gremium Eccleſiæ redeuntium: Probe enim intelligent, Nos Paſtoris Jeſu Chriſti vicem in Terris tenentes, tantum quærere, & ſalvum velle, quod perierat; Oveſque inventas, non virga timoris, ſed Œſtro charitatis, ad Ovile congregare.

Nec conqueri jure poterunt Miſſionarii ſuam auctoritatem hoc pacto videri imminutam, ſi opportune in memoriam revocaverint, quæ ab eorum Patre, & inſtitutore Sancto Franciſco in ſuo Teſtamento ſcripta leguntur: *& ſi haberem tantam ſapientiam, quantam Salomon habuit, & invenirem pauperculos Sacerdotes in Parochiis, in quibus morantur, nolo contra eorum voluntatem prædicare*: cui ſententiæ conſona ſunt documenta S. Bonaventuræ in ſuo Tractatu, *quare Fratres Minores prædicent*; *temperatiſſime*, inquit Sanctus Doctor, *diſpoſuit divina ſapientia, & inſtituit Sedes Apoſtolica, ut per Ordines prædictos in prædicatione, & confeſſione defectus Cleri ſuppleatur, & Animæ ſalventur, &*

nec

nec in ſpiritualibus , nec in temporalibus jus Clericorum aliquatenus minuatur . Parique cenſura in ſimili negocio cum Græcis Melchitis nuperrime diſcuſſo a Nobis definitum eſt : *licere tantum Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci Caſtodiæ Terræ Sanctæ Parochialia munia abire circa Græcos Melchitas, eiſque Sacramenta adminiſtrare in iis locorum , & temporum circumſtantiis , quibus omnino deficiat modus habendi Parochum , aut alium Antiſtitem Græci Ritus* .

Neque etiam perperam timeant Miſſionarii ſibi in vinea Domini , tanquam Operariis tota die otioſis, & a bono opere torpentibus , nullam , vel exiguam occaſionem impendendi laboris eſſe relictam . Prædicandum eſt ab illis Sanctum Chriſti Evangelium , & docenda Myſteria Chriſtiano homini neceſſaria ad æternam ſalutem ; explicanda vitia , quæ declinare, virtutes , quas ſequi oporteat ; adhibenda medela ſauciatis per Sacramentum Pœnitentiæ ; tum alia quoque adminiſtranda ſunt Sacramenta in ſubſidium Presbyterorum Ritus Cophti ; nihil demum derelinquendum eſt , quod ad Animarum ſalutem , & Religionis incrementum pertinere poſſit . Potiſſima tamen ſollicitudo conferenda eſt , ut Sacerdotes Cophti a Fidei unitate , rectaque ſemita declinantes , erroris depulſa caligine , ad unionem , & amplexum Catholicæ Eccleſiæ revocentur , eorumque numerus augeatur ; hoc enim pacto Vinea Domini Sabaoth reſloreſcet , optatumque fructum ſalutis , benedicente Domino , dabit in tempore ſuo .

Ad tertium, & quartum Dubium gradientes , pro faciliori , & accuratiori illorum examine juvat præmittere , verificari practice , & in concreto apud Cophtos , quod in abſtracto , & pro ſuo ingenio diſputant inter ſe Latini Theologi , & Canoniſtæ , de Ordine Sacro infanti ante rationis uſum , vel ante pubertatem collato . Prænaturam hujuſmodi ordinationem apud Cophtos veteri uſu , & diſciplina invaluiſſe teſtatur Pater Thomas a Jeſu *dicto Oper. de converſione Gent. lib. 7. pag. 351.* : *Conferuntur* , inquit , *Ordines , excepto Presbyteratu , omni ætati , etiam immediate poſt Baptiſmum, Parvulis , ſimulque dantur Tonſura , & quatuor gradus , & Diaconatus, & Subdiaconatus ; nec hiſce conferendis interſtitia , vel tempora particularia determinata ſunt . Ubi Sacros Ordines recipiunt , caſtitatem , & abſtinentiam pollicentur , jejunare videlicet diebus Mercurii , & Veneris , & tempore Adventus , & Quadrageſimæ &c. Inſuper etiam Quadrageſimis Apoſtolorum Petri , & Pauli , & Aſſumptionis . Quando autem Infantulis , aut Pueris , Sacri Ordines conferuntur , pro eis ſpondent , & hæc vota obſervant ipſorum Parentes , donec decimum ſextum ætatis Annum , aut circiter , exegerint* .

Hanc quoque vigentem inter Cophtos conſuetudinem aſſumendi ad Ordinem Diaconatus conſtitutos in ætate infantili , confirmat ſuo teſtimonio Carolus Franciſcus a Breno *in Manuali Miſſion. Orientali. tom. 1. lib 3. cap. 2. ann. 5.* idemque uſus evincitur in Literis P. Berna. Miſſionarii Societatis Jeſu datis Anno 1706. Cairo ad P. Solerium , magni nominis , probatæque doctrinæ Bollandiſtam : memoratis in iiſdem literis *Cophtorum* , ſeu *Jacobitarum* moribus , & inſtitutis , advertit , Diaconos promotos in ætate ſex , vel ſeptem Annorum , in immenſum excreviſſe numerum , cœteroquin neceſſarium , ne Eccleſia debitis fraudetur obſequiis ; Neve divina Myſteria , abſque decenti Miniſtrorum cultu , & frequentia celebrentur , quemadmodum videre eſt *in Continuatione Bollandi tom. 5. Menſ. Jun. pag.* 132.

Nemo adeo rudis eſt , qui ignoret in Eccleſia Occidentali diverſos Ordines , & Miniſtrorum gradus fuiſſe inſtitutos , & in ſua rite tempora diſpoſitos . Prima etenim Tonſura initiandi ſunt præditi uſu rationis ; qui in ſeptimo ætatis Anno præſumitur . Minoribus vero Ordinibus licet determinata ætas a Sacris Canonibus præſtituta non ſit , adhuc a ſeptimo ad decimum quartum Annum conferri ſolent , concurrentibus tamen in Ordinando qualitatibus deſideratis a Tridentino *Seſſ. 23. de Reform. Cap.* 5. & 11. Porro ejuſdem Tridentinæ Synodi lege cautum eſt , ad Subdiaconatum ætatem vigeſimi ſecundi anni , ad Diaconatum vigeſimi tertii , ad Presbyteratum vigeſimi quinti , ad Epiſcopatum trigeſimi eſſe neceſſariam ; eo tantum inter Sacros Ordines , & Epiſcopatum recurrente diſcrimine , quod pro Sacris Ordinibus ſatis ſit unius , vel alterius reſpective anni inchoatio , pro Epiſcopatu vero complementum trigeſimi Anni requiratur .

Si tamen hujuſmodi provide inſtitutarum legum contemptum contingeret fortaſſe ab Epiſcopo legitima auctoritate ſuffulto , non ſolum Minores , ſed etiam Sacros Ordines Infanti conferri ; concordi Theologorum , & Canoniſtarum ſuffragio definitum eſt , *Validam* , ſed *illicitam* cenſeri hanc ordinationem , dummodo nullo laboret ſubſtantiali defectu materiæ , formæ , & intentionis in Epiſcopo ordinante ; non attenta contraria Sententia , quæ raros habet Aſſeclas, & quæ Supremis Tribunalibus , & Congregationibus Urbis nunquam arriſit . Æque tamen certum , & exploratum eſt , per hanc Ordinum collationem non ſubjici promotos obligationi ſervandæ Caſtitatis , nec aliis oneribus ab Eccleſia impoſitis ; cum electio ſtatus a libera cujuſque pendeat voluntate , & Altiſſimo noſtra , non autem aliena , vota reddere teneamur .

Obſolevit enim vetus illa Eccleſiæ Diſciplina , quæ coacte , aut per vim promotos ad Sacerdotium , & Epiſcopatum , duro ſubjiciebat jugo ſervitutis , & obſervationis onerum , & legum cuicumque Ordini impoſitarum , ſpreta quavis proteſtatione Ordinati , vel promoti , contra vim illatam , ſpretaque declaratione animi a ſuſcepto Ordine abhorrentis . Inſuper licet uſque ad Sæculum duodecimum conſueverint Parentes Filios in infantili ætate poſitos in Sacris Monachorum Cœnobiis devovere , & divino famulatu mancipare , perpetuo vetito egreſſu e ſeptis Monachorum ; attamen mitioribus Clementis III. Celeſtini III. & Tridentinæ Synodi Decretis abrogata fuit lex illa , contra quam natura , & liberi arbitrii jura clamare videbantur .

Non deſunt tamen graves Theologi , qui accuratiori etiam examine rem intime ſcrutentur : Ajunt ſiquidem , infantes promotos ad Sacros Ordines , ubi ſui compotes jam fuerint , diſerte eſſe interrogandos ſuper intentione permanendi , nec ne , in Ordine ſibi collato . Si firmo deliberatoque animo palam aſſenſerint , eo caſu cenſent eos obſtringi voto Caſtitatis ; ſin minus , licitum ſit eiſdem ad Sæcularia vota tranſire , ſuſpenſa exercendi Ordinis poteſtate .

Alium expendunt Caſum Theologi , Ordinis ſuſcepti poſt uſum rationis , ſed ante pubertatem . Affirmant ita Ordinatum tunc ſolum obligari voto ſervandæ Caſtitatis , quando ordinationem *expreſſe* ratam habuerit , vel *tacite* aliquando exteriori ſigno , puta quia miniſtraverit in Ordine ſuſcepto , vel quia penſum diurnum horarum Canonicarum more aliorum abſolverit : quouſque ratihabitio non ſuperveniat , iidem Theologi nullam Ordinato imponunt obligationem recitationis Officii Divini ; immo cenſent tamdiu interdictum exercitium Ordinis ſuſcepti,

quam-

quamdiu Ordinatus in ætate impuberi attingat alteram ætatem a Sacris Canonibus præmovendis rite præſtitutam.

Expenſa huc uſque in abſtracto ad tramites legum Canonicarum, quibus Eccleſia Occidentalis informatur, facilem viam ſternunt reſolutioni, non ſolum tertii dubii, in quo quæritur: *An Diaconis Ritus Cophti licitæ ſint primæ, & ulteriores Nuptiæ*, ſed etiam quarti, in quo quæritur: *An dicti Diaconi teneantur Divinum Officium recitare*.

Et ſane ſi Miſſionarii, qui dubia proponunt, ultro conſentiunt, apud Cophtos Eccleſiaſticam Hierarchiam perſeverare in ſuis Ordinibus, & gradibus apte diſpoſitam, ſi ſacræ illæ ordinationes nullo laborant ſubſtantiali defectu ex parte materiæ, vel formæ; ſi demum, ſublato illo, qui olim aderat, diſſidentium opinionum conflictu, nemo eſt, qui hodie validam non fateatur ordinationem a Miniſtro etiam ſchiſmatico factam: Neceſſario ſequitur, ut quemadmodum in Eccleſia Occidentali *valide* conferuntur Ordines Sacri etiam Infantibus, ita Cophtis Sacer Diaconatus Ordo in infantili ætate *valide* conferatur.

Immo ſi in Eccleſia Occidentali, ut præmiſſum eſt, eximuntur ab obligatione recitationis Divini Officii, non ſolum Pueri, ſed etiam Impuberes aſſumpti ad Ordinem Sacrum, niſi confirmata jam ætate ipſam ordinationem expreſſe, vel tacite ratam habeant: ex paritate rationis idem ferendum eſt in hac quoque parte judicium de Diaconis Ritu Cophto in tenera ætate ordinatis, recurrente in uno, & in altero caſu defectu liberi aſſenſus ſingulis ad electionem, & profeſſionem ſtatus neceſſarii.

In Concilio Toletano II. relato *in Can. de his diſt. 28.* ubi Sermo inſtituitur de iis, *quos voluntas Parentum a primis infantiæ annis Clericatus officio mancipavit*, hæc diſciplinæ regula opportune præſcribitur: *Ubi octavum decimum ætatis ſuæ compleverint annum, coram Cleri, plebiſque conſpectu voluntas eorum de expetendo conjugio ab Epiſcopo perſcrutetur, quibus ſi gratia Caſtitatis inſpirante Deo placuerit, Subdiaconatus Miniſterium, habita probatione profeſſionis ſuæ, a vigeſimo anno ſuſcipiant &c. Quibus autem voluntas, propriæ interrogationis tempore, deſiderium Nubendi perſuaſerit, conceſſam ab Apoſtolo licentiam auferre non poſſumus.* Canonicæ hujus ſanctionis Littera aperte edocet, infantes a Parentibus Eccleſiaſticis Miniſteriis dedicatos, exacto decimo octavo anno, ab Epiſcopis interrogari oportere, an veline in ſancto perſeverare propoſito, vel temporale inire Conjugium. Ab hujuſmodi recte agendi ſemita non deflectat Præfectus Miſſionis; ſed Diaconos in prima ætate ordinatos aperte interroget per ſe ipſum, ſi commode fieri poſſit; ſin minus per alium a ſe deputatum, & quæ illorum ſit mens, & voluntas, diligenter exploret.

Hæc porro interrogatio, & inquiſitio fiat poſtquam Diaconi decimum ſextum ætatis annum exceſſerint; conſonum quippe eſt, Diaconos eo tempore deliberare, quo juxta Tridentini Decreta, in quacumque Religione tam Virorum, quam Mulierum ſolemnia Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ vota per Regularem profeſſionem emittuntur. Si completo decimo ſexto anno interroganti reſponderint, nolle diutius in Diaconali Officio perſiſtere; liceat illis primum, eoque legitime ſoluto, alterum quoque inire Matrimonium. Certiores præterea fiant, nulla Eccleſiaſtica lege, vel præcepto, ad recitandum Officium Divinum, vel preces a Clero Cophto uſitatas compelli.

Nec turpe videri debet, aut indecorum, Diaconis a quavis Eccleſiaſtica lege ſolutis aditum ad iteratas nuptias aperiri. Pro libertate ſecundi Matrimonii Sacræ clamant literæ, & Doctoris gentium ſaluberrima conſilia. Ad Fœminas Sermonem inſtituens Apoſtolus in *Epiſtola ad Romanos cap. 7. Si autem*, inquit, *mortuus fuerit vir ejus, liberata eſt a lege viri, ut non ſit adultera, ſi fuerit cum alio Viro*: & in 1. *ad Corinth. cap. 7.*: *dico autem non Nuptis, & Viduis: bonum eſt illis, ſi ſic permaneant, ſicut & ego: quod ſi non ſe continent, nubant; melius eſt enim nubere, quam uri*. Demum Ep. 1. ad Timoth. *cap. 5.* Florentis ævi Viduas denuo ad Matrimonium, & ad ſobolem procreandam hortatur, ne forte in contemptum Caſtitatis ſordibus incontinentiæ coinquinentur. Qua freti auctoritate Orientalis Eccleſiæ Patres graviter erroris arguunt, & tamquam hæreticos damnant, qui putant, poſt proximæ uxoris obitum, nefas eſſe ad ſecunda vota tranſire, ut videre eſt apud Petrum Arcudium *de concordia Eccleſ. Occident. & Orient. lib. 7. cap. 27.*

E contra, ſi Diaconi ritus Cophti, completo decimo ſexto anno, interroganti, & illorum voluntatem inquirenti ſerio, ac deliberate reſponderint, velle ſe in adepto Ordine perſeverare, & Eccleſiaſticis vacare muneribus; eo caſu ſub diſtricti ſeveritate judicii ſecundæ Nuptiæ illis aperte interdicantur, clamante Apoſtolo Ep. 1. ad Timoth. cap. 3. *Diaconi ſint unius uxoris Viri*.

Inſuper, cum Perſonas Deo conſecratas maxime puritas, ſanctitaſque deceat, provide *Canones Apoſtolici 17. & 18.* quos præcipua veneratione, & cultu Eccleſia proſequitur, prohibent Epiſcopis, Presbyteris, Diaconis, nedum *bigamiam propriam*, quæ profluit ex ſecundo Matrimonio, ſed etiam *ſimilitudinariam*, ortam ex primo Matrimonio cum Vidua, vel corrupta, contracto. Diſpoſita per Canones Apoſtolicos innovata fuerunt *in Canone 3.* Concilii Trullani; cujus auctoritas licet in Eccleſia Occidentali recepta non ſit, illam tamen Orientalis Eccleſia ſuſcipit, & veneratur. Alexius Ariſtenius (magni nominis apud Orientales auctor, quemadmodum Balſamon, & Zonaras inferiori loco citandi) præfati Canonis Trullani gloſſator, ita ſcribit: *Illum, qui binis implicatus eſt Nuptiis poſt Baptiſmum, aut pellicem retinet, aut Viduam, aut ab alio dimiſſam, aut Meretricem, aut ſervam, aut ſcenicam ducit, non poſſe Epiſcopum, aut Presbyterum, aut Diaconum, aut Hypodiaconum fieri, juxta decimum ſeptimum, & decimum octavum Apoſtolorum Canones, decernunt*.

P. Bernar. apud Bollandiſtas *loco citato* propius ad rem accedens, teſtatur, Diaconos Cophtos vinculo ſecundi Matrimonii alligatos *adepto gradu excidere*, & ab ordinis antea collati Miniſterio ſuſpendi. Nec ſane deeſt huic diſciplinæ ſatis firmum rationis præſidium. Cum enim Diaconi opportuno tempore interrogati, libero, & deliberato actu voluntatis ratam ordinationem habuerint, & novum quoddam vitæ genus ratificando elegerint, ac profeſſi fuerint; deliberato pariter voluntatis actu cenſendi ſunt ſe ſubjeciſſe legibus Ordini ratificato, & vitæ inſtituto neceſſario connexis, ac legi præſertim prohibenti ſecunda connubia, & Bigamiam, adeo ut nefas ſit a propoſito reſilire.

Toti hactenus fuimus in examine ſecundarum Nuptiarum: nunc vero aliqua *de primis* attingenda ſunt, ut ſingulis propoſiti Dubii partibus ſatis fiat.

Quamvis antiquiſſimo tempore, ad augendam Clericalis Militiæ Sanctitatem, utraque Eccleſia Occidentalis, & Orientalis æque præſcripſerit, nedum Presbyteros, ſed alios etiam in SS. Ordinibus conſtitutos in perpetuo Cœlibatu verſari debere, & hanc

cu-

Digitized by Google

cuſtodiendæ Caſtitatis obligationem nunquam remiſerit aliarum Mater, & Magiſtra Romana Eccleſia: facta tamen contigit tractu temporis in Eccleſia Orientali, ut aperte evincitur ex *Can. aliter diſtinct. 31. cap. quæſitum de pœnit. & remiſſ. & cap. cum olim de Cleric. conjugat.* Quibus ſanctionibus conſonæ ſunt literæ Apoſtolicæ fel. record. Gregorii XIII. Prædeceſſoris Noſtri datæ ad Patriarcham Maronitarum, legendæ apud Thomam a Jeſu in ſupra memorato Opere pag. 490. ibi: *Cum Stephanus Papa tradat, Orientalium veterem eſſe traditionem, ut eorum Sacerdotes Matrimonio copulati ſint, cumque id illis nunquam interdixerit Eccleſia, nec videtur interdicendum Maronitis; iterum in cælibatus ſemper gravis viſus eſt Græcis, propterea conjugium permiſſum eſt illis &c. Permittendum id itaque videtur Maronitis, dummodo ad Matrimonium non compellantur qui Cælibes eſſe vellent, ſed ad id potius piis hortationibus inducantur.*

Junguntur Matrimonio Græci in Minoribus Ordinibus conſtituti, & uxore retenta, ad majores Ordines, & ad Sacerdotii gradum rite promoventur: ubi tamen contigerit, eos in ſtatu Cœlibi Sacris Ordinibus inſigniri, a quacumque ſpe contrahendi Matrimonii dejiciuntur, ut fuſe edocet Gloſſ. in Canon. Diaconi diſtinct. 28.

Quin obſtet declaratio, & proteſtatio de expetendo conjugio in ipſa ſuſceptione Ordinis Sacri emiſſa a Diacono; qua concurrente, compatibiles videntur Nuptiæ cum ſimultaneo Diaconatus Miniſterio, ad præſcriptum *Canonis* 10. Concilii Ancyrani relati in Canon. Diaconi diſt. 28. *Quicumque Diaconi conſtituti in ipſa ordinatione proteſtati ſunt, & dixerunt; oportere ſe uxores ducere, cum non poſſint ſic manere, ii ſi uxorem poſtea duxerint, in Miniſterio maneant, eo quod hoc ſit illis ab Epiſcopo conceſſum; ſi qui autem, hoc ſilentio prætermiſſo, & in ordinatione, ut ita manerent, ſuſcepti ſunt, poſtea autem ad Matrimonium venerunt, ii a Diaconatu ceſſent.* Siquidem Balſamon, qui Canonem illum accurate expendit, expreſſe rejicit in illo diſpoſita, inquiens; *hunc Canonem ne ſequaris;* & innixus ſolidiori doctrinæ ſexti Canonis Synodi Trullanæ, inefficacem eſſe concludit aſſenſum dictæ proteſtationi quoquo modo præſtitum ab Epiſcopo Ordinante: *ſextus enim Canon* (ſunt illius verba) *Synodi in Trullo deponendos decrevit Preſbyteros, & Diaconos, qui poſt ordinationem Matrimonium contraxerint. Quod ſit autem contra Canones, nec ex permiſſione Epiſcopali, nec ex eo tantum, quod tacuerint, concedetur, ut quod conſiſtere nequit.*

Eadem eſt quoque ſententia Zonaræ de Canone ſupra relato Concilii Ancyrani, immo ad removendam antinomiam duorum Canonum, nempe Ancyrani, & Trullani, qui inter ſe colliduntur, ſextæ Synodi Decreta ſequenda proponit: *Cum igitur ſibi invicem hi Canones manifeſte adverſentur, ſextæ Synodi Canon, qui & poſterior fuit, & magis cum Apoſtolico Canone conſentit, ſervari debet.* Nec diverſimode etiam ſentit Ariſtenius, qui in hoc auctoritatum conflictu adhæret partibus Concilii Trullani; ait enim: *Sed huic Canoni opponitur ſextus ſextæ Synodi Canon, non omnino ei, qui Cælebs ad Hypodiaconi, aut Diaconi, aut Presbyteri gradum venit, concedens Matrimonio ſibi Fœminam conjungere, ſed eum, qui hoc auſus fuerit, deponi jubens, & vim retinet ille Canon; ſed hic in deſuetudinem abiit.*

Diu multumque agitata eſt inter Theologos controverſia illa, plena jurgii, ac diſſidii: An Solum illicitum, vel potius illicitum, & invalidum reputari deberet Matrimonium initum in Eccleſia *Orientali* poſt collationem Sacrorum Ordinum, quemadmodum nullum, & irritum reputatur in Eccleſia *Occidentali.* Placuit ſane pluribus, *validum*, ſed *illicitum* cenſeri debere hujuſmodi Matrimonium, tam quia Canonicæ Sanctiones, & Decreta Eccleſiæ Occidentalis illud irritantia, protendi non poſſunt indole ſua ad Eccleſiam Orientalem; tum quia Canones Synodi Trullanæ, quorum ſemper a Græcis commendata fuit auctoritas, nullibi expreſſe annullent, & irritent Matrimonium poſt Sacros Ordines contractum. Strenue contra pugnarunt alii pro omnimoda invaliditate, & ſaniori certe conſilio; utpote tuentes ſententiam majoribus ſuffragiis ſuffultam, & menti Congregationum Urbis conſentaneam. Nullitatem Matrimonii ſatis erui poſſe judicarunt ex ipſo *Canone* 3. Concilii Trullani his verbis: *ex nefario*, videlicet, *diſſoluto conjugio.*

Favet etiam eidem ſententiæ auctoritas Imperatoris Juſtiniani, qui in Codice a Gothofredo illuſtrato *Lib.* 1. *de Epiſc. & Cleric. Novell.* 45. hujuſmodi Nuptias nefarias, & inceſtuoſas appellat; & ſoboli inde procreatæ notam illegitimitatis, & turpem Paternæ incontinentiæ maculam inurit. Et licet in juribus Eccleſiaſticis Poteſtati Laicæ ſola relicta ſit gloria obſequendi, non auctoritas imperandi; in ſubjecto tamen caſu loquitur Imperator relative ad SS. Canones, ibi; *quæ & ſacris viſa ſunt Canonibus.*

Omnia itaque in unum perſtringentes, ſi ex hucuſque dictis, Græcis ad Ordines Sacros jam promotis expreſſe vetitæ ſunt, non ſolum *Secundæ*, ſed *Primæ* etiam Nuptiæ; pari ſane jure in propoſito themate prohibenda eſt Diaconis ordinatis in tenera ætate celebratio *quarumcumque Nuptiarum*, poſtquam ipſi in ætate jam confirmata, ſerio deliberatoque animo conſenſere in ordinationem jamdiu ſuſceptam, illamque publica declaratione ratificarunt; proindeque Patribus Miſſionariis omnis adimitur poteſtas ſuper hoc diſpenſandi.

Nec opitulari quoquo modo poteſt Cophtis ſalutare propoſitum ejurandi Schiſmaticorum errores, ſeque devovendi ex animo unioni Catholicæ Romanæ Eccleſiæ. Si enim divina tantum adſpirante aura, nulloque humano impellente conſilio, in piæ Matris gremium ſe receperint, & ad Nos confugerint; facile etiam intelligent, ejuſdem Catholicæ Eccleſiæ diſciplinæ, & obſervantiæ ſe conformari oportere; ideoque ſubjici legi Cœlibatus, quam promoti ad Ordines Sacros, ſive Latini ſint, ſive Græci, in Romana Eccleſia Sancte, & inviolate cuſtodiunt.

Imminet etiam Diaconis ratam habentibus ſuam ordinationem onus dietim recitandi Officium Divinum; de quo inſtituitur quæſtio *in quarto dubio.*

In Eccleſia Occidentali impoſita eſt Presbyteris, Diaconis, & Subdiaconis dicta obligatio, quamvis nullum Eccleſiaſticum beneficium fuerint aſſequuti; cohæret enim Ordini Sacro diurnum penſum Horarum Canonicarum, illudque veteri traditione acceptum, & immemorabili conſuetudine in morem poſitum fuiſſe, docet Communior Theologorum opinio.

Quantum aſſequi potuimus conjectura, & teſtimonio Monachorum Ritus Cophti in Urbe degentium, quos ea de re percunctari non prætermiſimus, Diaconi, Subdiaconi, & Presbyteri Eccleſiæ Orientis nulla lege expreſſa, Canone, aut Concilii Decreto adiguntur ad recitationem Officii Divini; quia vero poſiti in hujuſmodi Miniſterii gradibus tenentur Omnipotenti Deo orationes, & ſacrificium laudis offerre, etiam apud Orientales laudabilis invaluit con-

ſuetudo recitandi Divinum Officium.

Memoriæ proditum eſt, Patriarcham Maronitarum plura propoſuiſſe dubia Prædeceſſori Noſtro Gregorio XIII. ut ſupremo illius, & Apoſtolicæ Sedis judicio definirentur. Legitur §. 6. hoc potiſſimum: *Creamus*, inquit Patriarcha, *Pueros quinque, vel ſex Annorum Subdiaconos, ſine obligatione legendi horas Canonicas*: en Apoſtolica definitio relata in ſæpe memorato opere P. Thomæ a Jeſu: *Tenentur etiam omnes Ordinati ad Horas Canonicas, ſaltem illi Nationi conſuetas, & a Viris doctis recognitas, non ſolum Beneficiati, ſed etiam qui ſunt in Sacris ſine Beneficio.* Qua de re, ſi diſciplina Eccleſiæ Orientalis ſubjicit obligationi, & præcepto recitandi Officium Divinum *More Nationis* generatim omnes in Sacro Ordine conſtitutos; eadem ſane obligatio, idemque præceptum perſolvendi Horas Canonicas *More ſuæ Nationis* afficiet Diaconos Cophtos, qui per ſolemnem ratificationem tempore habili emiſſam, denuo aſſenſum præſtitere Ordini Sacro in infantili ætate ſuſcepto.

Satis hæc videri poſſunt pro examine tertii, & quarti Dubii, ſemper tamen præ oculis habita, firmiterque retenta hypotheſi, quod quæſtio uſque modo inſtituta referenda ſit ad Diaconos ordinatos in prima ætate Ritu Cophto inter Schiſmaticos, qui poſt reditum ad Orthodoxam Eccleſiam, & poſt ratihabitionem Ordinis factam apud Catholicos in ſtatu Cœlibi, vindicent ſibi poſtea legitimi jura Conjugii.

At ſuſpicari Nobis non temere licet, crebrius in praxi alium dari caſum a præmiſſa hypotheſi longe diverſum. Sæpiſſime etenim contingit a Diaconis apud Schiſmaticos in ætate infantili ordinatis, ubi ætas adolevit, ratam haberi apud eoſdem Schiſmaticos Ordinationem, ſi non expreſſe, ſaltem tacite v. g. miniſtrando in ordine ſuſcepto, & ab ipſis ſubinde contrahi Matrimonium. Demum ab erroribus, in quibus verſantur, quærunt in ſinu Catholicæ Eccleſiæ ſalutare perfugium, ſub ſpe tamen obtinendæ diſpenſationis ſuper Matrimonio jam inito, ut in ſtatu conjugali legitime perſeverent.

Caſus iſte quo frequentior eſt, eo etiam explicatu difficilior. Etenim ſi ad tramites jam expenſarum rationum, ipſo jure irrita ſunt Matrimonia poſt Ordinem Sacrum contracta; Neceſſario ſequitur, Diaconos in reditu a ſchiſmate ad unitatem Eccleſiæ non poſſe pedes tenere in diverſis, unum in Divinis, alterum in Carnalibus, ſed illico ſeparari debere a quovis Uxoris Conſortio. Quis erit tamen, qui non agnoſcat, ac fateatur; hanc ſeparationem gravem obicem obtrudere properantibus in viam ſalutis, ac plurimum obſtare, ne inita de Converſione conſilia ad exitum perducantur?

E contra, vero ſi facile cum Diaconis diſpenſetur in Matrimonio poſt Sacrum Ordinem contracto (quod tamen omnino novum, ac inuſitatum non eſſet, ut perperam nonnulli arbitrantur) ineluctabiles ſeſe objiciunt difficultates in dicta diſpenſatione executioni demandanda. Siquidem cum apud Fideles, etiam Eccleſiæ Orientalis, nulla ſint, & irrita Matrimonia poſt Ordines Sacros celebrata; diſpenſatio grave illis ſcandalum ingereret, & acerbe quererentur, maximum infligi vulnus Eccleſiaſticæ Diſciplinæ.

Inſuper cum res ſit de Matrimonio in radice nullo, diſpenſatio ſuffragari non poſſet, niſi renovato, ac denuo in faciem Eccleſiæ rite præſtito a Conjugibus conſenſu. Hanc vero renovationem conſenſus novam omnino putarent Cophti, vel fortaſſe refugerent, tamquam plenam aleæ, probe intelligentes, unum, & alterum Conjugem poſſe pro libito abſtinere a præſtando aſſenſu, immo potiri facultate ſeſe in libertatem vindicandi.

Cœterum, ut mox innuimus, indubiis Eccleſiaſticæ hiſtoriæ monumentis edocemur, alias diſpenſatum fuiſſe, ut Orientales ad Unitatem redeuntes perſeverarent in fœdere Matrimonii poſt Sacros Ordines contracti. Exemplum hujuſmodi diſpenſationis exhibent Apoſtolicæ Literæ ſel. rec. Innocentii IV. Prædeceſſoris Noſtri Anno 1244. datæ ad Magiſtrum, & Priorem Fratrum Prædicatorum Terræ ſanctæ, quibus idem Pontifex inter alia indulget, ut per Fratres dicti Ordinis, *qui deputantur ad prædicandum Jacobitis, Neſtoritis, Giorgianis, Græcis, Armenis, Maronitis, Moſſolinis, aliiſque Nationibus in partibus Orientalibus conſtitutis &c. Diſpenſari valeat, ut illi ex Nationibus numeratis, qui poſt ſuſceptionem Sacrorum Ordinum, vel in gradibus, & caſibus a Divina minime lege prohibitis, Matrimonia contraxerunt, remaneant in eiſdem.* Extat dictarum literarum exemplar authenticum Romæ in Archivo Ordinis, ex ſcriptum ad fidem Autographi aſſervati in Cœnobio Viterbienſi, ut videre eſt in Noviſſimo Bullario Dominicano, edito, & illuſtrato ab Antonino Bremond dicti Ordinis Alumno tom. 1. pag. 136.

Sed hæc exempla tanti non ſunt, ut nos ſtatim ea ſequi velimus. In hoc enim gravi negocio, in quo multa deſunt, quæ ſcitu digna ſunt, hæremus adhuc; & præcipuum Pontificiæ ſollicitudinis munus eſſe intelligimus, nihil intentatum relinquere, quod ad ſingulas circumſtantias enucleate aſſequendas pertinere poſſit.

Partes erunt igitur Vicarii Generalis, ac Præfecti Miſſionis, cœterorumque Miſſionariorum, ad quos præſentem Inſtructionem deferri volumus, Articulis infra ſubjectis congruum, ac dilucidum exhibere reſponſum, Noſque certiores quam primum efficere, ut tandem firmo, ut ajunt, pede deliberare poſſimus.

I. An ſpes ulla affulgeat proximi reditus alicujus Epiſcopi ad ſinceram cum Catholica Eccleſia Unitatem?

II. An rebus in eo, in quo hodie ſunt, ſtatu manentibus, expediat tribui uni, vel pluribus Presbyteris facultatem extraordinariam adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis: Cui, vel quibus dicta facultas tuto delegari poſſit, ut Sacro Chriſmate præcipue liniantur Filii orti a Parentibus Catholicis poſt hæreſim ejuratam, & abluti Sacro Baptiſmate, ſaltem a Sacerdote Latino?

III. An in Caſu conceſſionis hujuſmodi facultatis, expediat monere Sacerdotes, ne ea utantur adminiſtrando Confirmationem Infantibus immediate poſt Baptiſmum (niſi in caſu neceſſitatis) ſed in ea tantum ætate, qua confirmandus virtutem Sacramenti valeat mente percipere?

IV. An Diaconi Ritus Cophti attingant hodie eximium illum numerum, qui a Scriptoribus præfertur. An Diaconi ordinati in ætate puerili, miniſtrent adulti in ordine ſuſcepto, & in ſtatu cœlibi, itaut inferri poſſit, eos ante Nuptias ratam Ordinationem habere; cum compertum ſit, teſte P. Benart, *eos a puero functionibus Eccleſiaſticis aſſueſcere*, & in magno numero ordinari; *ne aliquando deſint, qui Eccleſiæ Miniſteriis operam navent.*

V. An & quomodo tolli poſſit, & radicitus extirpari abuſus conferendi Ordines ante legitimum tempus, & induci, quoad ætatem Ordinandorum, obſervantia Decretorum Concilii Tridentini, quam in caſu ſimili, ad Catholicæ Fidei præſidium, & diſciplinæ Eccleſiaſticæ augmentum, Gregorius XIII. plurimum commendavit Patriarchæ Maronitarum in illis Verbis: *Inducendi ſunt Maronitæ, ut Concilii Tridentini Decreta obſervent ſeſſ. 23. cap. 12.*

VI. An plus commodi, & utilitatis, vel potius ſcan-

ſcandali, & detrimenti allatura ſit rei Catholicæ diſpenſatio ſuper Matrimonio inito poſt Ordines Sacros, libratis in utramque partem omnium rationum, & circumſtantiarum momentis.

Enixe demum expetimus ea omnia, quæ Evangelici Præcones, ad Animarum ſalutem, ad Catholicæ Fidei propagationem, & ſpirituale ſolatium Nationis illius, quam intima complectimur charitate, opportuna eſſe cognoverint. Interim Deum, a quo ſancta deſideria, recta conſilia, & juſta ſunt opera, enixe rogantes, ut ovibus, ac Paſtoribus ſuorum charismatum dona multiplicet, eiſdem optati eventus auſpicem, Apoſtolicam Benedictionem ex animo impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem., die iv. Maii 1745. Pontificatus Noſtri Anno quinto.

Confirmatur Decretum Sacr. Congr. quo PP. Diſcalceatis aſſeritur facultas erigendi ubique locorum Tertium Ordinem.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Laudabile Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum inſtitutum, ut, ſi quas ſuper quibuſvis negotiis emergere, ac erumpere perſpexiſſent contentiones, lites, ac diſceptationes, ſtatim Apoſtolica auctoritate, ac providentia dirimerent, componerentque, eo majori ſtudio teneri, ac ſectari Nos in Sacroſancti Apoſtolatus Specula conſtitutos decet, quo per omnem vitæ noſtræ ætatem nihil curavimus impenſius, quam ut e medio ſublatis contentionum, litium, diſceptationumque forenſium diſſidiis, ac tricis per ſolam, liquidamque veritatis inſpectionem, jus ſuum unicuique tribueretur, ac juſtitia, & pax ſeſe invicem oſcularentur. Sane pro parte dilecti filii Petri Joannis de Molina Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum, & Recollectorum Familiæ Ultramontanæ Nobis expoſitum fuit, quod dicti Fratres Minores Diſcalceati, & Recollecti totaliter ſunt uniti, & incorporati cum dilectis itidem Filiis Fratribus Ordinis Minorum de Obſervantia nuncupatis, ita ut omnes inſimul conſtant unum identificum corpus Ordinis, tamquam membra ſub unico Capite, quale eſt Miniſter Generalis ejuſdem Ordinis pro tempore exiſtens, qui tam ex unis, quam ex aliis habentibus omnibus eamdem vocem activam, & paſſivam indiſtincte eligitur, prout felic. record. Leo Papa X. Prædeceſſor Noſter in ſua Conſtitutione in Conſiſtorio edita, quæ incipit — *Ite & vos &c.* vulgariter nuncupata *Unionis* ſolemniter definivit. In vim autem dictæ Conſtitutionis, ac unionis, & incorporationis, Fratres Minores Diſcalceati, & Recollecti æque, ac Fratres Minores de Obſervantia omnes, pari jure, ac titulo in totum gaudent, & gaudere debent iiſdem privilegiis, ac gratiis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, prout a recol. mem. Clemente VIII. & Urbano etiam VIII. Romanis Pontificibus itidem Prædeceſſoribus Noſtris, necnon pluries a tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, necnon Sacris Ritibus præpoſitorum Congregationibus declaratum fuit, iterumque in Cauſis etiam contentioſis, ac quoties caſus contigit de hoc diſputare, ſive adverſus ipſoſmet Fratres Minores de Obſervantia, ſive contra alios quoſcumque, ſemper conſtantiſſime deciſum extitit a Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorio in pluribus ſuis Deciſionibus, & Sententiis latis. Res eſt hæc hodie certiſſima, nullum omnino admittens dubium; ſed cum nihilominus dicti Fratres Minores de Obſervantia Regni Luſitaniæ, curantes indebite ſuo certo jure, & vetuſtiſſima poſſeſſione privare Fratres Minores Diſcalceatos, & Recollectos, contenderint non poſſe Fratres Diſcalceatos, & Recollectos hujuſmodi erigere Tertium Ordinem nuncupatum de Pœnitentia a Sancto Franciſco de Aſſiſio inſtitutum, & conſequenter eſſe ſupprimendum dictum Tertium Ordinem in Conventu Diſcalceatorum in Terra de Azurara Portugallen. Diœceſis ab ipſis Fratribus Diſcalceatis erectum, delataque hujuſmodi Cauſa ad Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. prædictæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, ipſa Congregatio Cardinalium, partibus hinc inde auditis, & re mature perpenſa, die 11. Septembris 1740. reſcripſit — *Nihil de ſuppreſſione Tertii Ordinis erecti in Conventu Diſcalceatorum Terræ de Azurara Diœceſis Portugallen. & Patres Obſervantes Conventus Terræ de Conde Diœceſis Bracharen. omnino acquieſcant, & amplius Cauſam hujuſmodi non proponi mandavit* — reaſſumptaque Cauſa hujuſmodi, ad inſtantiam dictorum Fratrum Minorum de Obſervantia pro nova audientia ſupplicantium, ab eadem Congregatione Cardinalium die 15. Septembris 1741. reſcriptum fuit — *Nihil de nova audientia*. Præmiſſis non obſtantibus Fratres Minores de Obſervantia prædicti adhuc non acquieſcentes in hac ſua injuſtiſſima prætenſione habendi jus erigendi dictum Tertium Ordinem privative quoad Fratres Minores Diſcalceatos, & Recollectos hujuſmodi, iterum, ac fere contemporanee dilecti etiam filii Fratres Minores de Obſervantia Provinciæ Sancti Jacobi in Regnis Hiſpaniarum ſuper prætenſa ſuppreſſione alterius erectionis Tertii Ordinis hujuſmodi a Fratribus Minoribus Diſcalceatis in eorum Conventu in Villa de Penaranda Salamantinæ Diœceſis poſito factæ, Cauſam ſuppreſſionis prædictæ ad Congregationem Venerabilium itidem Fratrum Noſtrorum S. R. E. prædictæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum detulerunt, qui audito ea ſuper re Venerabili Fratre moderno Epiſcopo Salamantino, ac viſis juribus ambarum partium ſuper tribus dubiis in Congregatione die 20. Martii proxime præteriti habita propoſitis, decernere non dubitarunt ad favorem eorumdem Fratrum Minorum Diſcalceatorum, prout continetur in Decreto ejuſmodi Congregationis tenoris ſequentis, videlicet.

SALAMANTINA ERECTIONIS.

„ UT iis, quas a Summorum Pontificum Con-
„ ſtitutionibus habent, facultatibus uterentur
„ Patres Minores Excalceati Ordinis Sancti Franci-
„ ſci, qui Monaſterium incolunt in Villa Peñaran-
„ da Salamantinæ Diœceſeos, Tertium, quem vo-
„ cant, Ordinem Pœnitentiæ Virorum, atque Mu-
„ lierum ultimis tranſactis annis in eorum Eccleſia
„ erexerunt. At quæ perpetua eſt inter Religioſos
„ Viros, Summo Chriſtianæ pietatis detrimento,
„ & ſcandalo Laicorum, æmulatio, atque diſcordia,
„ continuo ſeſe contradictores præſtiterunt alii ejuſ-
„ dem Ordinis Patres, qui Minores Obſervantes
„ nuncupantur. Licet enim horum Monaſterium ſi-
„ tum ſit in alia Villa Alva, quæ octavo lapide di-
„ ſtat a Peñaranda, in hac tamen dudum alium

„ Tertium Ordinem inſtituerunt, qui regitur a duobus Patribus Monaſterii Alvæ, habitantque Ædes Peñarandæ conductae impenſis corporatorum Tertii Ordinis. Commiſſarius igitur Generalis Minorum Obſervantium libellum obtulit Ampliſſimis Patribus, quo contra Minores Excalceatos, & Patres Capuccinos querelam turbatæ juriſdictionis proponebat, poſtulabatque, ne nulla, atque irrita, auctoritate Sacri Senatus, declararetur erectio, utque Tertius ille Ordo diſſolveretur. Audito itaque, ut fieri ſolet, Epiſcopo, qui contra Minores Obſervantes reſpondit, & Minores Excalceatos purgat ob impictis criminibus, tria nunc controverſiæ hujus capita Ampliſſimis Patribus definienda proponuntur. Longum profecto, atque inutile eſſet ea omnia, quibus Minorum Ordo honeſtatus fuit a Summis Pontificibus privilegia hic referre: Satis erit monere facultatem hanc, poteſtatemque Tertium Ordinem Pœnitentiæ inſtituendi iis omnibus tributam fuiſſe, qui D. Franciſci horum omnium Parentis, legitimi filii ſunt, & veri Succeſſores, quoquo demum nomine nuncupentur, ſive Minores Obſervantes, ſive Excalceati, ſive Recollecti, ſive alio, atque alio, quod conſque porrectum eſt, ut Minoribus etiam Capuccinis facultas illa tributa fuerit, largitate, atque indulgentia Optimorum Pontificum Benedicti XIII. & Clementis XII. Nihil igitur proponi diſputant Minores Excalceati, cur eodem Beneficio, eademque poteſtate ipſi uti nequeant, qui ſpurii Filii non ſunt, quique unum cum Minoribus Obſervantibus corpus conſtituunt, eumdemque totius Ordinis Præfectum agnoſcunt, atque id, & juris diſpoſitione perſpecta, & diuturna; in qua ſunt, poſſeſſione, dicendum eſſe erectiones haſce, atque allectiones corporatorum Tertii Ordinis fieri poſſe e Minoribus Excalceatis, ut fiunt a Minoribus Obſervantibus, aliiſque, atque ita definitum fuiſſe ab altero Ampliſſimo Ordine EE. PP. qui negociis Epiſcoporum, & Regularium præpoſiti ſunt in Congregatione habita die 21. Septembris anni 1740. Eo igitur deducenda eſt diſputatio, ut inquiramus, an novus inſtitui poſſit Tertius Ordo, ubi alter dudum conſtitutus eſt, quod equidem nulla ratione vetari poſſe contendunt Minores Excalceati, quando nihil vetat, ut in eadem Civitate, eodemque loco plura ſint Monaſteria, & Fratrum Collegia, eoque amplius, quod iis, quas ſupra memoravimus, Optimorum Pontificum Benedicti XIII. & Clementis XII. Conſtitutionibus, eadem Minoribus Capuccinis poteſtas tributa ſit, *etiam ubi alii Tertiarii* verba ipſa Conſtitutionum ſunt, *ejuſdem Ordinis jam reperiuntur*: atque ob id contendunt quot ſunt Minorum, ſive Obſervantium, ſive Diſcalceatorum, ſive Capuccinorum Monaſteria, tot etiam eſſe, & conſtitui poſſe Tertii Ordinis corpora, ut longa anteacti temporis fuga ſervatum eſſe dicunt in omnibus Hiſpaniarum Regnis; & præſertim ſervatur in Civitate Iſpalis, & in univerſa Bæticæ Provinciæ. Poſtulant demum Minores Excalceati, ut Sacri Senatus imperio Tertius ille Ordo e Minoribus Obſervantibus Peñarandæ, dudum licet inſtitutus, diſſolvatur, revocenturque ad Monaſterium Alvæ duo illi Patres, qui Ædibus conductis ſoli vivunt Peñarandæ, cum contra Juris Pontificii Decreta, & Conſtitutiones Summorum Pontificum ſit, ut religioſi Viri extra Clauſtra Monaſterii vitam ducant. Hæc igitur, quæ a Minoribus Excalceatis proponuntur, nondum enim Obſervantes libellum jurium ſuorum dederunt, ſecum animo reputent Eminentiſſimi Patres, ut tria quæ ſubjicimus Capita definire poſſint -- I. *An Patres Minores de Obſervantia Ordinis Sancti Franciſci habeant facultatem erigendi Tertium Ordinem nuncupatum de Pœnitentia ejuſdem Ordinis Sancti Franciſci, privative quoad Patres Minores Excalceatos dicti Ordinis Sancti Franciſci in caſu &c.* -- II. *An ſit ſupprimendus Tertius Ordo, nuncupatus de Pœnitentia Sancti Franciſci, erectus a Patribus Minoribus Excalceatis Ordinis Sancti Franciſci in Villa de Peñaranda in caſu* -- III. *An Tertius Ordo in eadem Villa erectus a Patribus Minoribus de Obſervantia Ordinis Sancti Franciſci ſit ſupprimendus in caſu &c.* -- Die 30. Januarii proxime præteriti Sacra Congregatio diſtulit reſolutionem, & reſcripſit -- *Quod proponatur in prima poſt Cineres* -- Cum autem nunc eadem Cauſa reproponatur, onus erit EE. VV. decernere -- Primo: *An Patres Minores de Obſervantia Ordinis Sancti Franciſci habeant facultatem erigendi Tertium Ordinem nuncupatum de Pœnitentia ejuſdem Ordinis Sancti Franciſci, privative quoad Patres Minores Excalceatos dicti Ordinis Sancti Franciſci in caſu &c.* -- Secundo: *An ſit ſupprimendus Tertius Ordo, nuncupatus de Pœnitentia Sancti Franciſci, erectus a Patribus Minoribus Excalceatis Ordinis Sancti Franciſci in Villa de Peñaranda in caſu &c.* -- Tertio: *An Tertius Ordo in eadem Villa erectus a Patribus Minoribus de Obſervantia Ordinis Sancti Franciſci ſit ſupprimendus in caſu &c.* -- Die 20. Martii 1745. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad primum, & ſecundum reſpondit -- *Negative* -- & hujuſmodi dubia amplius non proponi mandavit. Ad tertium itidem *Negative* reſpondit.

A. Cardinalis Gentili Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

J. A. Furiettus Secretarius.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Fratres Minores de Obſervantia præfati, licet de recenſita eorum injuſtiſſima prætenſione per Decreta memoratarum Congregationum convicti ſint, nihilominus Cauſam hujuſmodi in Tribunalibus inferioribus nonnullorum Locorum Ordinariorum Regnorum Hiſpaniæ perperam excitare curent, magno cum Divini Cultus, & Religioſæ tranquillitatis detrimento: In hoc rerum ſtatu dictus Petrus Joannes Procurator Generalis conſiderans non minus diſpendia hactenus facta, quam majora inpoſterum ſubeunda, ſi hujuſmodi Cauſa in Tribunalibus prædictis diu produceretur, non ſolum præinſertum Decretum auctoritate Apoſtolica confirmari, verum etiam Cauſae, & lites extingui ſummopere deſiderat. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Petrum Joannem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertum Decretum Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & con-

confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, necnon lites, & Cauſas hujuſmodi, in quibuſvis Tribunalibus, ſeu coram quibuſvis Judicibus motas, & pendentes cum ſuis annexis, & connexis ad Nos avocamus, & ſic avocatas cum ſuis emergentibus Auctoritate præfata perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, perpetuumque ſilentium imponimus. Nec non moderni, & pro tempore exiſtentibus Superioribus, Guardianis, & Fratribus Minoribus Diſcalceatis, & Recollectis, ut ipſi Tertium Ordinem de Pœnitentia nuncupatum in quibuſvis locis, in quibus eorum Conventus fundati reperiuntur, ſeu illos pro tempore fundari contigerit, etiamſi Tertius Ordo Pœnitentiæ hujuſmodi in Conventibus Fratrum Minorum de Obſervantia prædictorum erectus ſit, eiſdem modo, & forma, quibus Fratres Minores de Obſervantia prædicti illum erigere ſolent, abſque ulla prorſus differentia libere, & licite erigere poſſint, Auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus, ac volumus, præcipimus, & mandamus, ut Fratres Minores Diſcalceati, & Recollecti eadem facultate erigendi dictum Tertium Ordinem, prout dicti Fratres Minores gaudere ſolent, gaudeant, ac utantur, & fruantur. Quocirca Venerabili Fratri Henrico Archiepiſcopo Nazianzeno moderno, ac pro tempore exiſtenti Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Hiſpaniarum Regnis Nuncio, necnon Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi per ſe, vel alios a ſe deputandos præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Minorum Diſcalceatorum, & Recollectorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficaci defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant Auctoritate Noſtra Fratres Minores Diſcalceatos, & Recollectos præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos deſuper a quoquam quomodolibet indebite moleſtari, contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Secularis. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo ſupradicti, ſeu pro tempore exiſtentis Procuratoris Generalis munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die ſecunda Auguſti 1745. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris

DECRETUM

TIRASONEN.

Beatificationis, & Canonizationis

VEN. ANCILLÆ DEI

SORORIS MARIÆ A JESU

DE AGREDA.

JAM pridem ab anno 1673. propoſita fuit in Congregatione Sacrorum Rituum Cauſa Ven. Dei Famulæ Mariæ a Jeſu de Agreda, eodemque anno comprobata ſententia Tiraſonenſis Epiſcopi de non cultu. Poſt hæc curſus inſtitutus hujus Cauſæ abruptus neceſſario fuit, eo quod Libri ab eadem Dei Famula conſcripti in examen revocari omnino debuerunt. Qua de re Summi Pontifices Innocentius XI. & Innocentius XII. peculiarem Congregationem indixerunt, a qua tamen nullum unquam reſponſum redditum fuit. Illis, qui Congregationem conſtituebant, vita hac mortali perfunctis, Clemens XII. novam Congregationem inſtituit, in quam Cardinales Belluga, Gotti, & Cybo cooptati fuerunt, ipſiſque deinde Cardinales etiam Picus, & Cienfuegos adnumerati. Hi pariter poſt diuturnum tempus, de Libris Ven. Dei Famulæ nullum judicium tulerunt. Quapropter cum ipſi vita jam deceſſerint, & cum Rex Catholicus, & Rex Siciliarum maximo Studio Sanctitatem Suam BENEDICTUM XIV. ad hanc difficultatem expediendam vehementer rogaverint, ut hoc ſublato impedimento potiſſimo, cauſa Beatificationis, & Canonizationis ejuſdem Dei Famulæ ad optatum finem perduci queat; ideo Sanctitas Sua, ut ipſorum Regum votis, ac pietati obſecundet, Cauſam ſuſcipit, ſibique tribuit judicium ferendi de Libris a Ven. Dei Famula confectis, quamvis idem delatum eſſet ad Tribunal Sacræ Inquiſitionis in Urbe, in eoque adhuc penderet: idque Sanctitas Sua præſenti hoc reſponſo conſtituit ac decernit, & ad negocium perficiendum peculiarem Congregationem habendam coram ſe deſignat, quæ libros eoſdem, juxta normam ab Urbano VIII. in Decretis traditam, & perſcriptam, diligenter, accurateque perpendat. Porro huic Congregationi a Sanctitate Sua adſcribuntur Cardinales Gentili, Cavalchinus, Beſozzius, Tamburinus, quibus adduntur, qui ſequuntur Theologi, nempe Pater Abbas Galli Ordinis Canonicorum Regularium Sanctiſſimi Salvatoris, Pater Baldinus Procurator Generalis Congregationis Somaſchæ, Pater Sergius ex Piis Operariis, Pater Abbas Orlandus Procurator Generalis Cœleſtinorum, atque a Secretis nominat Fidei Promotorem

Digitized by Google

rem de Valentibus, cui præſens hoc Decretum Sanctitas Sua tradit manu Sua obſignatum.

Datum Romæ hac die 3. Auguſti 1745.

Benedictus Papa XIV.

DECRETUM

Sanctæ Univerſalis Inquiſitionis ſuper perpetua inhabilitatione Sacerdotum ad turpia ſolicitantium, vel Sacrificio Miſſæ abutentium ad ſortilegia.

Feria v. Die v. Auguſti 1745.

IN Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Quirinali coram Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO Divina Providentia Papa XIV. & Eminentiſſimis, ac Reverendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Generalibus a Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Sanctiſſimus Dominus Noſter ſollicite animadvertens, quam grave ſit delictum illorum perditorum hominum, qui Sacroſancto Miſſæ Sacrificio, ac ſalutaris Pœnitentiæ Sacramento, ad Animarum reparationem a Chriſto Domino inſtitutis, in illorum perniciem, & damnationem abutuntur, decrevit, quod imposterum Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares cujuſcumque Ordinis, Inſtituti, Congregationis, & Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, vel in actu Sacramentalis Confeſſionis, ſive illius occaſione, aut prætextu, ad turpia ſollicitantes, vel Sacrificio Miſſæ abutentes ad ſortilegia, præter pœnas a jure, & Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac ſignanter ſan. mem. Sixti V. & Gregorii XV. contra eoſdem inflictas, perpetuam etiam inhabilitationem incurrant ad præfati Sacrificii celebrationem; Quodque ejuſmodi Decretum ſignificetur ſingulis cujuſcumque Ordinis Superioribus, ac Præpoſitis, ad hoc, ut de illo, ſicuti & de prædictis, aliiſque Summorum Pontificum Conſtitutionibus, juxta præſcriptum in generali Decreto Supremæ Inquiſitionis die 15. Decembris 1633. ſemel ſaltem in Anno Feria vi. poſt octavam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis in publica menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialiter convocato, ac inſuper in quocumque Generali, ac Provinciali Capitulo, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congreſſu ſuos Subditos, ac Religioſos commonendos curent, ejuſdemque commonitionis coram Suprema Congregatione juratum Teſtimonium exhibeant.

Loco ✠ Sigilli.

Paulus Antonius Cappellonus
Sanctæ Romanæ, & Univ. Inq. N.

Die 21. Auguſti 1745. ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Palatii S. Officii, ac aliis in locis ſolitis, & conſuetis Urbis per Me Petrum Romolatium Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

Conceditur quatuor magnis Galliarum Provinciis facultas retinendi bona ſtabilia, aliaque faciendi, quæ puritati Franciſcanæ Paupertatis adverſantur.

BENEDICTUS PP. XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ECcleſiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus, Divina diſpoſitione præſidentes, illis, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris ad Divini cultus, ac Religionis, piorumque operum incrementum, & propagationem provide emanaſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque ſtabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis, cum id a Nobis petitur, patrocinio libenter conſtabilimus. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Miniſtri Provinciales, ac Fratres quatuor magnarum Provinciarum Galliæ confœderatarum nuncupat. videlicet Franciæ, Sancti Bonaventuræ, Turoniæ majoris, & Aquitaniæ recentioris, nec non magni Conventus Pariſienſis, Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupat. quod ipſi a duobus, & ultra ſeculis corpori, & capiti ejuſdem Ordinis adhærent cum retentione uſus ſimplicis bonorum ſtabilium, ſub adminiſtratione tamen Sindicorum Apoſtolicorum a fel. rec. Nicolao III. Martino V. Eugenio IV. Sixto IV. Alexandro VI. & Julio II. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris conceſſorum, nec non & bonorum mobilium, fundationum, legatorum perpetuorum, & appoſitionis cipporum, ſeu truncorum in Eccleſiis, Sacriſtiis, & aliis piis locis eorumdem Fratrum uſui deſtinatis; adeo tamen conſtans fuit dictorum Exponentium in hujuſmodi Privilegiorum conſervatione manutentio, ut cum tunc in humanis agens Franciſcus Maria Rhini de Politio, dum vixit, dicti Ordinis Miniſter Generalis, dictos Miniſtros Provinciales, alioſque Superiores, & Fratres dictarum Provinciarum eiſdem privilegiis ſpoliare voluiſſet, cauſa hujuſmodi agitata, & diſcuſſa coram bon. mem. Franciſco, dum pariter vixit, S. R. E. Cardinali Barberino nuncupato, ejuſdem Ordinis apud Sedem Apoſtolicam Protectore, auditis tunc quoque exiſtentibus Procuratore, & Commiſſario Generalibus ejuſdem Ordinis in Romana Curia commorantibus, idem Franciſcus Cardinalis, & Protector die 9. Junii 1673. ſuum Decretum edidit, quo declaravit, ipſos Fratres ſupradictis Privilegiis uti, & frui debere, prout ab immemorabili uſi fuerant, & ſubinde præmiſſa omnia rec. itidem mem. Clemens PP. X. etiam Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 21. Auguſti ſupradicti anni expeditas literas, cujus initium eſt: *Nuper pro parte dilectorum filiorum* confirmavit. Quoniam autem anno 1679. die 20. Novembris piæ quoque memoriæ Innocentius PP. XI. Prædeceſſor pariter Noſter ſuam edidit Conſtitutionem ſub plumbo expeditam, quæ incipit: *Solicitudo Paſtoralis officii*: pro ſuſtinenda pura regulæ dicti Ordinis obſervantia in univerſo eodem Ordine, qua omnes in genere diſpenſationes, conceſſiones, & conſuetudines quorumcumque privilegiorum dicto Ordini conceſſorum revocatæ, caſſatæ, & annullatæ fuerunt, nunquam autem tunc exiſtentes Miniſtri Provinciales, Superiores, & Fratres memoratarum Provinciarum, & Conventus putarunt ſe ſe in dicta Conſtitutione comprehenſos eſſe, cum ipſi a tempore, quo uniti, & aggregati fuerunt ipſi Ordini, ſua præ-

par-

narrata privilegia ſibi reſervaverint, iiſque inconcuſſe, & inalterabiliter ſemper potiti fuerint, illaque eis tam a prædicto Franciſco Cardin. & Protectore, quam ab ipſo Clemente Prædeceſſore ſibi confirmata, & renovata fuerint, utpote neceſſaria ad conſervanda ſuorum, tam in publicis Sorbonæ, quam in aliis in Galliæ Regno exiſtentibus Studiorum Generalium Univerſitatibus dicto Ordini, Eccleſiæque Catholicæ adeo utilium decus, & incrementum: unde ab eo uſque ad præſens tempus dictis privilegiis abſque ullo conſcientiæ ſcrupulo uti perrexerunt; dicti vero Exponentes, ad eorum conſcientiæ tranquillitatem, Privilegiorum hujuſmodi confirmationem, ſeu novam conceſſionem a Nobis concedi, ac in præmiſſis opportune provideri ſummopere deſiderent: Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, modernis, & pro tempore exiſtentibus Miniſtris Provincialibus, Superioribus, ac Fratribus ſupradictarum quatuor Provinciarum Franciæ, Sancti Bonaventuræ, Turoniæ Majoris, & Aquitaniæ recentioris, necnon Magni Conventus Pariſienſis dicti Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, ut ipſi, ſupradicta Innocentii Conſtitutione minime obſtante, eiſdem privilegiis, quibus antea uſi fuerunt, nempe uſu ſimplici bonorum ſtabilium, ſive mobilium, fundationum, legatorum perpetuorum, ac appoſitionis cipporum, ſeu Truncorum in Eccleſiis, Sacriſtiis, & locis piis, ſervatis omnibus, & ſingulis cautelis, quantum ad Sindicos Apoſtolicos hujuſmodi, a Prædeceſſoribus noſtris præfatis demandatis, uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ac, quatenus opus ſit, privilegia præfata per Conſtitutionem dicti Innocentii Prædeceſſoris minime caſſata, irrita, & inania exiſtere, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus, illaque dicta auctoritate confirmamus. Decernentes...... & irritum, & inane .... non obſtantibus.....

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Auguſti 1745. Pontificatus noſtri anno ſexto.

D. Card. Paſſioneus.

Confirmatur Decretum S. C. de Propaganda Fide, quo Miſſionarii Angliæ cujuſcumque Inſtituti ſubjiciuntur omnimodæ Vicariorum Apoſtolicorum juriſdictioni, in iis præſertim, quæ curam Animarum ſpectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum in cauſa inter dilectos Filios Vicarios Apoſtolicos Regni Angliæ ex una, & dilectos etiam Filios Fratres Miſſionarios Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Recollectorum nuncupatorum ex altera partibus, ſuper facultatibus adminiſtrandi Sacramenta vertente, Decretum tenoris ſequentis, videlicet:

DECRETUM

Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die 16. Auguſti 1745.

REferente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Lante controverſiam ortam inter Vicarios Apoſtolicos Regni Angliæ, & Miſſionarios Ordinis Minorum Recollectorum, ſuper facultatibus adminiſtrandi Sacramenta, Sacra Congregatio decrevit, ut infra, videlicet: Regulares Miſſionarios Angliæ, cujuſvis ſint Ordinis, etiam Societatis Jeſu, teneri omnino impoſterum recipere facultates adminiſtrandi Sacramentum Pœnitentiæ, ac exercendi quaſcumque facultates concernentes curam Animarum, a Vicariis Apoſtolicis in ſuis reſpectivæ diſtrictibus, eoſdem Vicarios poſſe illas examini ſubjicere, & legitimis cauſis in totum, vel in partem ſuſpendere ab exercitio dictarum facultatum; necnon etiam corrigere ſuper moribus, atque præcipere, ne abſque eorum licentia deſerant Catholicos ſemel ipſorum curæ commiſſos, atque loca aſſignata prætergrediantur; Conſtitutione ſan. memoriæ Urbani VIII. incipiente PLANTATA, & quibuſcumque privilegiis Regularium, & conſuetudinibus non obſtantibus; ac eſſe ſupplicandum Sanctiſſimo pro approbatione cum Brevi Apoſtolico. Et facta de his omnibus per me infraſcriptum Secretarium relatione Sanctiſſimo Domino Noſtro in audientia habita die 22. ejuſdem Menſis, Sanctitas Sua benigne laudavit, & approbavit, mandavitque ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiter obſervari, ac Breve Apoſtolicum deſuper opportunum expediri. Datum ex Ædibus dictæ Sacræ Congregationis die 28. Auguſti, anno, quo ſupra.

Nicolaus Lercarius Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut Vicarii Apoſtolici prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum, ac omnia, & ſingula in eo contenta, & expreſſa, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, illiſque, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcum-

que

que Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcientes, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Monaſterii, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Septembris 1745. Pontificatus noſtri anno ſexto.

Dominicus Cardinalis Paſſioneus.

Locu ✠ Sigilli.

QUæ tamen Literæ Apoſtolicæ una cum relato Decreto non ante publicatæ fuerunt, quam die 23. Auguſti anni 1748. ſub qua Joannes Teſpienſis, Beniaminus Pruſen, & Eduardus Mallen Vicarii Apoſtolici Angliæ edicto per ipſus lato Miſſionariis Regularibus illas indixerunt, & promulgarunt. At vero Miſſionarii ſerio perpendentes mala, quæ exinde ſibi, & Miſſionibus obvenire poterant, ſi eaſdem executioni mandaſſent, humili interpoſita proteſtatione, ad Sanctam Sedem unanimi conſenſu confugerunt. Sanctiſſimus ergo Pontifex, pro ſui erga animarum ſalutem ſtudio, ac ſolicitudine, qua impenſe flagrat, dignatus eſt Cauſſam hanc ſibi judicandam aſſumere, una cum particulari Congregatione a ſe deputanda, cui proinde Regulares omnia, quæ habent, rationum momenta, longo quidem volumine inſcripto *Anglicana*, humillime expoſuerunt. Hæc dum ſcribo nondum Cauſſa definita eſt: neque mirum, cum rei gravitas, & certa, atque indubia factorum notitia, attenta præſertim locorum diſtantia, diuturnum, ac ſedulum requirant examen. Duo vero hoc in loco, pro noſtri inſtituti ratione, adnotare placet: Primum eſt, quod hujus Cauſſæ intuitu in Capitulo Generali Romano anni 1750. commiſſum eſt Officialibus Generalibus Curiæ Ultramontanæ, ut junctis viribus promovere ſtudeant Miſſionariorum Angliæ jura, & rationes, prout videre eſt in fine ſeſſionis xiii. ejuſdem Actorum.

Alterum vero, quod ſane nobis negotium faceſſere videtur, eſt relatum Decretum prodiiſſe occaſione controverſiæ ortæ *inter Vicarios Apoſtolicos Regni Angliæ, & Miſſionarios ORDINIS MINORUM RECOLLECTORUM*, quemadmodum perſpicue refertur in ſupra enunciato Decreto. Duæ autem ſunt controverſiæ in Anglia poſtremis hiſce temporibus excitatæ inter Miſſionarios Recollectos, & Vicarios Apoſtolicos: prima nimirum, inter P. *Hall*, & Illuſtriſſimum, ac Reverendiſſimum DD. *Stonor* Epiſcopum Teſpienſem: altera inter P. Laurentium *Robinſon*, & Illuſtriſſimum; & Reverendiſſimum DD. *Williams* Epiſcopum Tiberiopolitanum. Priori occaſionem dedit P. *Hall* anno 1736. Sacramenta miniſtrando extra ſuæ Miſſionis diſtrictum: quæ demum Cauſſa ad S. C. de Propaganda Fide delata, attente, & mature perpenſis rationum momentis adductis a P. Provinciali Recollectorum in favorem P. *Hall*, benigne reſcripſit eumdem P. *Hall ſatis juſtificatum videri* neque illum *ſubſtantialem ullum defectum commiſiſſe*: ut apparet in memorati ſcripti *Anglicana* Summario num. XIII. Duobus poſt annis altera controverſia emota eſt, & quidem ex errore, in quem ſermo anceps utramque partem induxerat. Ingreſſus fuerat P. *Robinſon* Diſtrictum Epiſcopi Tiberiopolitani, quem tamen antea de hujuſmodi adventu certiorem non fecerat, prout moris eſt: monuerat autem de eadem re ejus Vicarium, qui Londini morabatur. Cum hoc poſtremum reſcivit Epiſcopus, qui pridem in P. *Robinſon* fuerat iratus, plane acquievit, ac reſcribens ad P. Provincialem Recollectorum ingenue faſſus eſt: *Nihil enim aliud ab illo Regulari unquam requiſivi, quam id, cui nunc per literas acquieſcit*. Ex citato Summario num. XVI.

CUM Reverendiſſimus P. Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ ordinariam juriſdictionem ſe habere contenderet ſupra Provincias omnes PP. Recollectorum in Gallia; cumque hi nullam in illo auctoritatem in ſeipſos adſererent, ajentes ſe ex Apoſtolicis Privilegiis uni Reverendiſſimo Patri Miniſtro Generali Ordinis eſſe ſubjectos, recurſum proinde ad eumdem Miniſtrum Generalem habuerunt, tunc P. Cajetanum a Laurino, qui demum morte perventus cauſſam abſolvere non potuit. Quamobrem delata Cauſſa ad illius Succeſſorem, ſcilicet Reverendiſſimum P. Raphaelem a Lugagnano, hic perſpecta rei gravitate, cum aliunde omnem in prædictas Provincias immediatam exerceret juriſdictionem, quam jampridem ſibi ejus Prædeceſſor reſervaverat, decrevit ſub die 23. Auguſti 1745. Cauſſam ad ſapientiſſimum Summi Pontificis tribunal eſſe deferendam, a quo definitiva prodiret ſententia. Hoc Decreto permoti PP. Recollecti Pontificem adeunt, eumdemque humillime precantur, ut ſuis dignetur Apoſtolicis literis eorum jam memorata privilegia confirmare, ſimulque P. Commiſſario Generali Familiæ inhibere, ne audeat impoſterum, ſub pœnis in Bulla Clementis VII. contentis, ullam ſupra laudatas Provincias auctoritatem, vel juriſdictionem exercere. At vero Sanctiſſimus propria manu ſub die 23. Septembris ejuſdem anni ita reſcripſit: *Al P. Generale, che col Definitorio termini la preſente Controverſia* — *BENEDETTO XIV*. Quare P. Generalis reaſſumpta Cauſſa, ac omnibus ſerio, & mature perpenſis, ſententiam tulit, ut infra

D E C R E T U M

In Nomine Domini Amen.

CUM Sanctiſſimus per ſuum Reſcriptum propria manu exaratum die 21. currentis Septembris, Nobis infraſcriptis præcipere dignatus ſit, ut controverſiam juriſdictionalem inter Reverendiſſimum P. Turre Commiſſarium Generalem Ultramontanæ Familiæ, & Provincias Recollectorum Galliæ vertentem, terminemus; in unum

con-

congregati, viſis omnibus videndis, ac pluries examinatis rationibus hinc inde deductis, Deum ſolum præ oculis habentes, *unanimiter, ac concorditer omnes, & ſinguli declaravimus, decrevimus, ac pronunciavimus*, Provincias Recollectorum Galliæ, ſolius Miniſtri Generalis totius Ordinis pro tempore exiſtentis, nullimode autem Commiſſariorum Generalium Ultramontanæ Familiæ juriſdictioni ſubeſſe, & ſubjacere; ac proinde ſub pœnis contentis in Conſtitutionibus Gregorii XIII. & Clementis VIII. ſuper his emanatis, tam Reverendiſſimo Patri *de la Torre*, quam aliis Ultramontanæ Familiæ Commiſſariis Generalibus pro tempore extituris, inhibemus, ne ſuper eaſdem Provincias, ipſarumque Religioſos ullum juriſdictionis actum exercere audeant; prohibentes pariter iiſdem Recollectis ſub memoratis pœnis, ne ad præfatos Commiſſarios recurſum habeant, vel ipſorum mandatis obediant. Datum Romæ in Conventu de Aracœli, die 20. Septembris 1745.

F. Raphael a Lugagnano, Miniſter Generalis.
F. Benedictus Maria de Florentia, Procurator Generalis Ordinis.
F. Joannes Franciſcus Yduri, Commiſſarius Ge- . . lis Curiæ.
F. Alexius a Roma, Procurator Generalis Reformatorum.
F. Petrus Joannetius de Molina, Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum.
F. Vincentius Antonius de Caprarola, Definitor Generalis.
F. Joſeph Maria de Fano, Definitor Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

Reſcriptum Sanctiſſimi, quo dirimuntur Controverſiæ ſuper Eccleſia SS. Quadraginta de Urbe, eaque ſub ſpeciali Sanctæ Sedis protectione, una cum Cœnobio, recipitur.

DIE 29. Octobris 1745. ex audientia Sanctiſſimi, facta per me relatione Sanctiſſimo: Sanctitas Sua, prævia avocatione cauſæ a quocumque Judice, ſeu Tribunali, nec non perpetuo ſilentio ſuper deductis in litem Partibus impoſito, benigne in primis recepit ſub ſua, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ proprietate, dominio, & ſpeciali protectione novam Eccleſiam nuper ædificatam in honorem Sanctorum Quadraginta Martyrum, & Sancti Paſchalis de Baylon, cum domibus, ſeu Monaſterio eidem adjacentibus, aliiſque ejus juribus, & pertinentiis univerſis. Deinde voluit, & mandavit, ut firma remanente tum inſcriptione Sanctorum Quadraginta Martyrum, & Sancti Paſchalis Baylon, tum Imagine ejuſdem Sancti Paſchalis inſculpta, & reſpective depicta a parte exteriori ſupra portam dictæ novæ Eccleſiæ, Altare Majus, & principale ipſius Eccleſiæ erigatur cum ſola Imagine, & ſub unica invocatione, ſeu titulo Sanctorum Quadraginta Martyrum, eorumque commemoratio principaliter fiat in omnibus officiis Divinis, ſeu diurnis, ſive nocturnis, in quibus, juxta Ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, debent fieri commemorationes Sanctorum: Et ita impoſterum conſervari memoriam Beatorum Martyrum, in quorum honorem antiqua Eccleſia erecta, & fundata fuerat: Salvis de cætero, & in ſuo robore manentibus omnibus, & ſingulis pactis, ſeu conditionibus inter Partes, contentis in inſtrumento rogato per acta Philippi de Amicis Notarii Curiæ D. Cardinalis Vicarii die 3. Februarii 1736. quibuſcumque in contrarium non obſtantibus.

C. Argenvilieres Auditor.

Chronol. Seraph.

Provinciæ Sancti Petri de Alcantara, & Sancti Paſchalis Baylon Diſcalceatorum in Regno Neapolitano Familiæ Ultramontanæ Provinciis addicuntur.

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO &c.

Omnibus Fratribus tam Superioribus, quam Subditis noſtrarum Provinciarum Sancti Petri de Alcantara, & Sancti Paſchalis Baylon Regni Neapolis, cœteriſque Noſtri Ordinis Religioſis, quos hæ noſtræ literæ quoquomodo concernunt, ſalutem, & Seraphicam benedictionem.

RAtio, quam Deo ſupremo Judici reddere tenemur, tum de malis, quæ ob noſtram negligentiam univerſo Ordini, cui Divina Providentia, licet immeriti, præſidemus, obveniunt, tum de bonis, & ſpiritualibus profectibus, quæ, dum poſſumus, non promoveamus in omnibus, & ſingulis ejuſdem Ordinis Provinciis, & Alumnis, animum noſtrum movet, ad hoc, ut abuſus ſicubi introductos reperiamus, extirpare, atque regularem, imo & rigidiorem noſtri Seraphici Inſtituti obſervantiam, quantum Nobis poſſibile ſit, reſtituere, firmare, & promovere, Deo Auctore, conemur, noſtramque auctoritatem ad eum finem conſequendum interponere non omittamus.

Sane univerſo Ordini noſtro perſpicue patuit perfectio, & ſtrictiſſima obſervantia noſtræ Seraphicæ Regulæ, quæ viguerunt in Provincia Sancti Petri de Alcantara Diſcalceatorum noſtri Ordinis in Neapolitano Regno a ſua erectione, ſuper quibus ſolemne teſtimonium præbuit Romanum Capitulum Generale de anno 1676. quod rurſus præcepit, ut quid quid in variis Pontificii Diplomatibus pro ejuſdem Provinciæ bono regimine, & manutentione ordinatum reperiebatur, ab omnibus tam Superioribus, quam Subditis obſervari, ſub pœnis in eiſdem Diplomatibus contentis. Nihilominus, hoſte humani generis inſtigante, in eamdem Provinciam (a qua alia Sancti Paſchalis Baylon deinde diviſa fuit) introductus ſpiritus diſcordiæ, flammas litium accendit, quæ non leviter perfectionem utriuſque Provinciæ minuerunt, & nitorem obſervantiæ regularis obſcuravere, ut profecto non illæ Provinciæ perfecti decoris, & gaudium univerſi Ordinis amplius appareant, ſed potius quaſi emortuum cernatur omne, quod pulchrum erat viſu, & pretioſum in eiſdem Provinciis, quam quidem amaris lachrymis deplorandam commutationem ſerio conſiderantes, actuales Superiores earumdem noſtrarum Provinciarum, earum ſtatum præſentem, cauſaſque præfatæ deformationis Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO XIV. feliciter regnanti expoſuerunt, prout apparet in ſupplici libello tenoris ſequentis, videlicet.

Beatiſsimo Padre.

FR A Giuſeppe Maria di San Franceſco Saverio, de' Minori Scalzi di San Pietro d' Alcantara della Provincia di San Paſquale della Terra di Otranto, e Fra Fulgenzio della Natività del medeſimo Inſtituto della Provincia di San Pietro d' Alcantara di Terra di Lavoro, ambedue Procuratori delle ſuddette loro reſpettive Provincie, proſtrati a piedi di Voſtra Beatitudine per parte, ed in nome di eſſe Provincie umilmente eſpongono, come ſtabilito nella Spagna, ed in altri Regni il accennato Inſtituto

de' Minori Scalzi, mediante l' Apoſtolico Zelo del preciтato San Pietro d' Alcantara, a di mano in mano dallo Zelo di altri ſuoi ſeguaci, e Figli, verſo l' anno 1668. fu da medeſimi diramato nell' Italia, e propriamente nel Regno di Napoli, dove favorito dalla buona grazia di queſta Santa Sede, a dalla Monarchia di Spagna, in breva tempo ſe n' ereſſe una Cuſtodia con ſei Conventi ſituati in diverſi luoghi del Regno; a perche tale Pianta non poteva meglio conſervarſi, e creſcere, ſe non che ricevendo gli influſſi da quel medeſimo Corpo, donda derivava, la Santa memoria di Clemente X. allora regnante, ben riflettendo quanto ciò importaſſe, nel 1672. a 24. Settembre ſpedì Breve, che incomincia *Paſtoralis Officii*, in cui diſpoſe, che la ſuddetta Cuſtodia foſſe aggregata, ed incorporata alla Famiglia Oltramontana di eſſi Scalzi, vivendo colle proprie Leggi, & Statuti Municipali proprj, ſecondo il lodevole coſtume di eſſa Famiglia Oltramontana, communicandole tutte le grazie, e privilegj della medeſima. La neceſſità, ed importanza di tala ſtabilimento fu poi chiaramente dimoſtrato dalla iſperienza, mentre per tutto quel tempo, che durò tale unione, ed incorporazione, in cui fu governata da ſuoi proprj Superiori, non ſolo crebbe, e ſi eſteſe già in Provincia, ma ſi conſervò ancora nella Regolare Oſſervanza, e rigido vivere preſcritto da' proprj Statuti; ma ſortendo poi mutazione di Stato, ed ardendo per molti anni le Guerre nal principio del corrente Secolo, d' onde naſcer ſogliono diſſenſioni, diſpareri, e geloſie, ſi vidde nella ſomma diſgrazia di eſſere ſcorporata dal proprio natural corpo de' Scalzi, ed aggregata alla Famiglia Ciſmontana dell' Oſſervanza. Ciocche ne ſia riſultato da tale ſeparazione dal proprio Corpo, ed aggregazione ad altra Famiglia di Statuti diverſi, ſi laſcia alla prudentiſſima riſleſſione, a comprenſione di Voſtra Beatitudine.

Quindi ſi è viſta la povera Diſcalzeaza di Regno decadere di giorno in giorno dal ſuo priſtino decoro, ed un tale diſordine ſi è oſſervato, e ſi oſſerva ſpecialmente in queſti ultimi anni coll' occaſione, che alcuni pochi Figli di eſſa poco curanti della loro Profeſſione avendo incontrata la ſpalla, favore, e Protezzione di taluni Superiori Generali, ſi ſono inſolentiti, ed ànno poſta ſoſſopra la loro Provincia con mille abuſi, inconvenienti, e diſordini, d' onde poi ſi vedono continui ricorſi, e riclami appreſſo queſte Sacre Congregazioni, con non poca ammirazione di eſſe, e ſcandalo del Secolo, per cui il povero attuale Superiore Generale ne vive tanto attediato, e di tale rammarico, che ſe non foſſe per la ſua nota prudenza, ed integrità, ſarebbe uſcito dalla ſofferenza di più ſentirne: quando che da tutte le Provincie delle Spagne, eſſendo molta, a numeroſe di Conventi, appena ſi ſente verun ricorſo, per ritrovarſi dirette dal loro Procurator Generale. Pertanto, Santiſſimo Padre, li Supplicanti ricorrono alla ſomma clemenza, e Paterno Zelo di Voſtra Beatitudine, pregandola iſtantemente, che ſiccome tre anni ſono ſi degnò per maggior ſtabilimento, ed ampliazione di eſſi Scalzi, di una Provincia ſtabilirne le due accennate, così ſi degni adeſſo rimetterle nel priſtino ſtato, aggregandole, ed incorporandole alla loro naturale Famiglia Oltramontana, col rinovare il precitato breve della ſanta memoria di Clemente X. *Paſtoralis Officii*: Tanto maggiormente, che la pietà, e Zelo del Re di Napoli, al medeſmo riſleſſo di riſtabilire queſto Inſtituto, ſi è degnato con ſuo guſto, e genio concedere il ſuo placito Reala all' altro Breva della ſanta memoria di Clemente XI. che comincia: *Alias ad ſupplicationem &c.* ſpedito nel 1705. li 12. Marzo, in cui il Sommo Pontefice concedendo alli Scalzi di Spagna, e Recolletti di Francia il proprio Procurator Generale, che la ſuddetta Procura comprendeſſe ancha li Scalzi d' Italia, che ſono quelli di Napoli, richiedendo così non ſolo l' Ordine Naturale, per cui li membri ſtiano ſotto il proprio capo, ma ben anche la communiſſima prattica di tutte le Religioni, ed Inſtituti di eſſe, ciaſcuno de quali ſtà nel proprio Corpo, a ſotto il proprio Procurator Generale, acciocche con vero Zelo, a piena cognizione poſſino eſſere difeſi nell' occorrenze, lo che non può averſi da Procuratore di alieno Inſtituto, ſortendo il più delle volte, che per lo diverſo Inſtituto ſiano contrarie le pretenzioni, ed in tal caſo non ponno ſperarſi, cha inconvenienti. Tanto ſi ſpera dalla ſomma clemenza di Voſtra Beatitudine, eſſendo coſa di gloria di Dio, a l' avranno a ſomma grazia. *Quam Deus &c.*

Cui quidem ſupplici libello Sanctiſſimus, ſub die decima ſexta Octobris currentis anni 1745. benigne reſcripſit. *ALLO STESSO PADRE GENERALE CON TUTTE LE FACOLTA' OPPORTUNE, E NECESSARIE.*

Loco ✠ Sigilli.

Giuſeppe Livizzani Segretario.

Nos mature perpenſis expoſitis, propriaque ſcientia, & experientia edocti de miſero ſtatu, in quo prædictæ Provinciæ reperiuntur, longe diverſo ab eo, in quo prius cernebantur, dum Ultramontanæ Familiæ unitæ erant, & Provinciis Diſcalceatis Hiſpaniarum ex integro incorporatæ, habita conſideratione plurium Apoſtolicarum Conſtitutionum, & ſignanter Sanctæ memoriæ Clementis Papæ X. incipientis *Paſtoralis Officii*, ſub datum 24. Septembris 1672. quæ audiris, & conſentientibus bon. mem. Card. Franciſco Barberini, Ordinis Protectore, & Patre Franciſco Maria Rhini de Polítio, tunc temporis Generali Miniſtro, emanavit, & deinde confirmata fuit a Vener. Servo Dei Innocentio XI. per ſuum Breve quod incipit. *Alias felicis recordationis*, ſub die 10. Julii 1679. Et inſuper felicis recordationis Clementis XI. incipient. *Alias ad ſupplicationem &c.* ſub die duodecima Martii 1705. totius negotii examen aſſumentes, & etiam cum aliquibus Ordinis noſtri gravioribus Patribus ſæpius conferentes, in eam tandem ſententiam devenimus, non alia ratione dictarum Provinciarum proſpero regimini provideri, ſerpentibus malis mederi, & profectui conſuli poſſe, quam ad dictarum Conſtitutionum Apoſtolicarum præſcriptum eas reducendo, & reſtituendo ad connaturalem ſinum Provinciarum, videlicet Diſcalceatorum Hiſpaniæ, a quibus proveniunt. Quapropter Deum ſolum præ oculis habentes, ejuſdemque gloriam intendentes, ac præfatarum Provinciarum abuſus extirpare, & in eis priſtinam perfectionem reſtituere cupientes, vigore ſuprarius enunciati reſcripti Sanctiſſimi Domini Noſtri BENEDICTI Papæ XIV. & auctoritate Apoſtolica per illum Nobis in hac parte benigne attributa utentes, attenta etiam regia voluntate, & beneplacito Sereniſſimi Regis utriuſque Siciliæ pro Suo in Ordinem noſtrum affectu, & Zelo pacificandi dictas Provincias, eaſque in meliorem frugem reducendi Nobis ſignificatis ſub die decima ſeptima currentis menſis, & anni, per epiſtolium Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Domini Cardinalis Aquaviva, totius Ordinis Noſtri Protectoris, & apud Sanctam Sedem Majeſtatis

ſtatis

Digitized by Google

ſtatis Suæ Oratoris, mandamus, & reſpective declaramus, videlicet.

Primo. Sæpedictas Provincias Sancti Petri de Alcantara, & Sancti Paſchalis Baylon, Fratrum Minorum Diſcalceatorum in Neapolitano Regno conſiſtentes, ab hac Familia Ciſmontana prorſus diſmembramus, & ſic diſmembratas de novo uggregamus, unimus, & incorporamus Ultramontanæ Familiæ, & ſignanter Provinciis Diſcalceatorum Hiſpaniæ, *a quibus ortum habuerunt, & fundationem ſuam, atque progreſſum receperunt*; decernendo pariter, & declarando, quod gaudere debeant, & gaudeant omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, & honoribus, quibus prædictæ Provinciæ Diſcalceatorum Hiſpaniæ, ſive ex Conſtitutionibus Apoſtolicis, ſive Noſtri Ordinis Statutis, ſive legitima conſuetudine; aut alias quomodolibet gaudere noſcuntur, & gaudent, eodem prorſus modo, & abſque ulla differentia; nec diſſimiliter ſubjaceant prædictæ Neapolitanæ Provinciæ oneribus, & Statutis tum Apoſtolicis, tum Ordinis Noſtri, quibus illæ Ultramontanæ Provinciæ oneribus, & Statutis tum Apoſtolicis, tum Ordinis Noſtri, ſubjacere noſcuntur, & ſubjacent, juxta præſcriptum laudatæ Conſtitutionis Apoſtolicæ ſan. mem. Clementis X. incipientis *Paſtoralis officii* &c. quam virtute ſuperius enunciati Reſcripti Sanctiſſimi Domini Noſtri innovamus, & integrum robur ex nunc impoſterum perpetuo habere declaramus. 101

Secundo. Eidem Conſtitutioni Clementinæ inhærentes decernimus, quod dictæ Provinciæ Neapolitanæ, Ultramontanæ Familiæ jam incorporatæ, per Nos, & Succeſſores Noſtros Miniſtros Generales perpetuo regi, & immediate gubernari debeant, dum Miniſter Generalis intra Italiam præſens reperiatur; in eventu autem, quo Miniſter Generalis in Ultramontanis partibus reſideat, vice illius Superior eorum ordinarius ſit Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum Ultramontanæ Familiæ, qui in Romana Curia reſidere tenetur, cum omnibus neceſſariis, & opportunis facultatibus, ad normam laudatæ Conſtitutionis ſan. mem. Clementis X.

Tertio. Declaramus, præcipimus, & mandamus, ut præfatæ Provinciæ Neapolitanæ non alium recognoſcant in ſuum Procuratorem Generalem pro omnibus negotiis in Romana Curia ipſis, earumque Fratribus occurrentibus, niſi Procuratorem Generalem pro tempore Diſcalceatorum, & Recollectorum Ultramontanæ Familiæ, eique pareant, & obediant in omnibus officium ſuum concernentibus, ad formam ſupra laudati Apoſtolici Brevis ſan. mem. Clementis X. *Alias ad ſupplicationem* &c.

Tandem præcipimus per Sanctam obedientiam, & ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ, aliiſque arbitrio noſtro infligendis, omnibus tam Superioribus, quam Subditis dictarum Noſtrarum Provinciarum, cœteriſque Noſtri Ordinis Religioſis, cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtant, quos præſentes concernunt, & quoquomodo concernere poſſunt, quatenus his Noſtris Decretis, Statutis, declarationibus, & mandatis, ſeu verius Apoſtolicis, debitam obedientiam præſtent, nulloque modo ipſis contraire, ſeu rebelles ſe oſtendere præſumant: Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & ſignanter illa ſan. memoriæ Clementis XI. quæ incipit: *Commiſſi Nobis* &c. ſub die decima quinta Septembris 1702. ac Statutis Ordinis Noſtri, & dictarum Provinciarum, & quacumque conſuetudine in contrarium præmiſſorum quomodolibet facientibus, aliiſque contrariis quibuſcumque, Quibus omnibus auctoritate, qua ſupra, ad præmiſſorum effectum expreſſe derogamus, illis alias in ſuo robore permanſuris.

Datum in hoc Noſtro Conventu Sanctæ Mariæ de Aracœli de Urbe hac die vigeſima Novembris 1745.

Frater Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

Hoc Decretum de memoratis Provinciis Familiæ Ultramontanæ additis ſequentibus Apoſtolicis Literis confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

INjuncti Nobis per abundantiam Divinæ gratiæ Paſtoralis Officii ſolicitudo poſtulat, ut in his, per quæ Chriſtifidelium ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium proſpero ſtatui conſulitur, ejuſdem Officii partes ſedulo intendamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Joannetius de Molina Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum, quod dilectus etiam Filius Raphael a Lugagnano, Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, vigore facultatis ei a Nobis die decima ſexta Octobris proxime elapſi, per quoddam Noſtrum reſcriptum attributæ, Provincias ſub invocatione reſpective Sancti Petri de Alcantara, & Sancti Paſchalis Baylon, Ordinis Fratrum Minorum ipſius Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum, in Regno Neapolitano exiſtentes, per ſuas patentes literas a Familia Ciſmontana, cui ſubjectæ, & unitæ reperiebantur, diſmembravit, & ſic diſmembratas Familiæ Ultramontanæ ejuſdem Ordinis, præſertim Provinciis Hiſpanicis Diſcalceatis, ex quibus dictæ duæ Provinciæ originem habuerunt, nonnullis declarationibus, & Decretis præſcriptis, de novo uggregavit, univit, & incorporavit, & alias, prout continetur in ipſius Raphaelis Miniſtri Generalis patentibus literis, tenoris ſequentis, videlicet:

Frater Raphael a Lugagnano ut ſupra pag. 345. B.

Cum autem, ſicut dictus Petrus Joannetius, ſubjungebat, quo diſmembratio, unio, incorporatio, ac ſubjectio præfatæ firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nobis propterea humiliter ſuplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Petrum Joannetium Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertas memorati Raphaelis Miniſtri Generalis patentes literas diſmembrationem, incorporationemque hujuſmodi continentes, cum omnibus, & ſingulis in eis expreſſis, auctoritate Apo-

ſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus,

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis hujuſmodi, aliiſque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, quod earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, ſeu Procuratoris Generalis munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima ſeptima Januarii 1746. Pontificatus noſtri anno ſexto.

D. Card. Paſſioneus.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

COMPILATIO STATUTORUM, ET DECRETORUM

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri

PAPÆ BENEDICTI XIV.

A Reverendiſſimo Patre

RAPHAELE A LUGAGNANO

Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Miniſtro Generali, pro felici Cuſtodiæ Terræ Sanctæ gubernio editorum, ac reſpective renovatorum, de Conſilio, & Voto PP. utriuſque Familiæ Diſcretorum Generalium ejuſdem Ordinis Romæ exiſtentium, & ab eodem Sanctiſſimo in forma ſpecifica approbatorum, & confirmatorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam conſtituti, ea, quæ pro ſalubri Religioſorum Virorum ſub ſuavi Chriſti jugo, arctioriſque Diſciplinæ inſtituto vota ſua Deo reddere, uberesque bonorum operum fructus, adſpirante ſuperni favoris aura, proferre jugiter ſatagentium directione, & gubernio provide conſtituta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma, inviolataque perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri, cum id a Nobis petitur, præſidio libenter conſtabilimus. Cum itaque, ſicut dilectus filius Raphael a Lugagnano Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, ipſe de mandato noſtro et vivæ vocis oraculo, auctoritateque attributa Compilationem Statutorum diverſis temporibus pro bono Terræ Sanctæ regimine editorum confici, necnon nonnulla ex illis explicari, ampliarique, aliaque etiam de novo condere, ac adjicere curaverit, quæ opportuna, vel neceſſaria pro componendis, terminandiſque diſſidiis, partiumque ſtudiis, ac abuſibus irreptis evellendis judicaverit; tenor autem Statutorum hujuſmodi eſt, qui ſequitur, videlicet.

CAPUT PRIMUM.

De Guardiano, ejuſque Officio.

1. IN Guardianum S. Montis Syon Religioſus nonniſi ætate gravis, doctrina, & eruditione inſignis, & prudentia clarus, rerumque agendarum uſu peritus, & vitæ innocentia, optimiſque moribus undequaque probatus, in Generalibus Comitiis communi PP. Conſilio, & conſenſu; Et extra Generalis Comitia, de aliquorum Diſcretorum, & Diffinitorum Generalium approbatione, per Superiorem Generalem inſtituatur, & eligatur. Et ſi in Terræ Sanctæ Cuſtodia talibus prærogativis inſignitus aliquis reperiatur, is cœteris pro electione præferatur.

2. Taliter electus teneatur literas ſuæ electionis exhibere Sac. Congregationi de Propaganda Fide, ab eaque tum ſuæ electionis confirmationem, tum literas Patentes Præfecti Miſſionum a Cuſtodia Terræ Sanctæ dependentium recipere; Nullamque juriſdictionem in ſanctam Cuſtodiam exercere valeat, quoad uſque Patentes literæ Inſtitutionis, & dictæ confirmationis inibi formiter publicentur.

3. Ipſe eſt, & declaratur verus, immediatus, & unicus Superior totius Terræ Sanctæ, & omnium, ac ſingulorum Fratrum in ea commorantium, cujuſcumque Nationis, gradus, & conditionis extiterint, eodem prorſus modo, quo quiſque Miniſter Provincialis eſt ſuæ Provinciæ Superior: Unde paternaliter corripere, & punire valeat omnes Religioſos cujuſcumque graduationis extiterint, etiam Vicarium, & Procuratorem Generalem, ſi delinquentes eos invenerit, certiorata tamen Sacra Congregatione de Propaganda Fide quoad Miſſionarios.

4. Poteſt etiam juridice contra eoſdem procedere, ſicuti contra Diffinitorem Provinciæ procederet Provincialis; Et de Conſilio, ac Voto Diſcretorum tam Vicarium, quam Procuratorem prædictos proprio reſpective Officio per ſententiam privare; Et ſimul cum Diſcretorio alium inſtituere Vicarium, aut Procuratorem, uſque dum a Superiore Generali aliter proviſum fuerit.

5. Guardianus Terræ Sanctæ de novo inſtitutus ex Officio Viſitator Generalis exiſtat ſuper totam Familiam Terræ Sanctæ, eamque tam in capite, quam in membris viſitet, ut uniuſcujuſque meritorum, vel demeritorum habeatur teſtimonium Superiori Generali tranſmittendum; Qui pariter Sacram Congregationem de Propaganda Fide certiorabit in iis, quæ ad Miſſionem, & Miſſionarios pertinent.

6. Sta-

Digitized by Google

6. Statim ac ad Sanctam Civitatem pervenerit, Syndicationem inſtituat, ac diligenter inquirat de peractis tam a Prædeceſſore, quam a Vicario, & Procuratore, cæteriſque Fratribus, & Miniſtrum Generalem de omnibus adamuſſim informet.

7. Exactam itidem peragat Viſitationem omnium Officinarum Sanctiſſimi Salvatoris, una cum Diſcretis, & integram habere curet notitiam ſtatus Cuſtodiæ, eleemoſynarum, videlicet, actu exiſtentium tam in variis Procuræ Capſulis, quam apud Sindicos, & Procuratores Conventuum, & Hoſpitiorum ejuſdem Cuſtodiæ, & ſimiliter omnium rerum, & ornamentorum, quæ in Officinis Procuræ, Sacrarii, Cellarii, Coquinæ &c. Conventuum Sanctiſſimi Salvatoris, Bethlem, Nazareth, & Sancti Joannis in Montana aſſervantur, confrontando Inventaria, & examinando ſi cuncta dictis Inventariis ſint correſpondentia.

8. Singulo quoque anno teneatur Conventus, & Hoſpitia ab Urbe Hieroſolymis parum diſtantia per ſemetipſum, cætera vero ab eadem Sancta Civitate valde diſtantia ſemel ſaltem in triennio per Religioſos idoneos viſitare; Viſitationemque hujuſmodi Diſcretorio communicare, ut ea decernere valeat, quæ bono, & utilitati Cuſtodiæ expedire judicaverit. Superiori Generali autem, quanto citius poterit, tranſumptum authenticum tranſmittat earumdem Viſitationum, ut innoteſcat quo pacto ſervitium Terræ Sanctæ melius curari poſſit.

9. Inſuper quolibet anno ad Patrem Generalem, ſive ad Commiſſarium Generalem Familiæ Catalogum omnium Religioſorum actu in Cuſtodia Terræ Sanctæ exiſtentium mittat, eorumdem Provinciam ſpecificando, & ſimul quando tempus eorum permanſioni præfixum expiret, ad hoc ut prædicti PP. Generalis, ſive Commiſſarius Generalis Familiæ tot dumtaxat Religioſos, quot ad ſervitium Terræ Sanctæ erunt opportuni, dimittant. Pater vero Generalis, ſive prædictus Commiſſarius Generalis Catalogum Miſſionariorum, qui in præfata Cuſtodia repeniuntur, Sacræ Congregationi de Propaganda Fide tradant, ut Miſſionum neceſſitatibus conſultius per eam provideatur.

10. Pro his ad Superiores Generales tranſmittendis ſcripturis nullo modo deputabit Miſſionarios, vel Fratres, quibus ad Terram Sanctam iterum reverti neceſſe ſit, ſed eaſdem per aliquos Religioſos mittat, qui vel ob completum triennium in ſervitio Terræ Sanctæ, vel alia de cauſa ad propriam Provinciam regredi teneantur; Et eodem modo ſe gerat, ſi ob urgens negotium aliquas literas, aut informationes, durante Officio, ad Superiores dirigere debeat. Sic enim omnes inutiles vitabit expenſas, & nimiam Religioſorum divagationem.

11. Teneantur omnes, & ſinguli Fratres cujuſcumque ſint Nationis, Itali videlicet, Galli, Hiſpani, Germani, & quicumque alii, ſtatim ac ad Terram Sanctam appulerint, Patrem Guardianum de eorum adventu per literas certiorem facere, & ab eo collocationem petere, quam idem Guardianus de conſenſu Diſcretorii determinabit, & literas obedientiales dictis Fratribus tranſmittet, abſque eo quod illas vel Vicario, vel Procuratori conſignare teneatur. Et idem ſervetur quotieſcumque aliquis de uno ad alium Conventum transferendus erit.

12. Ad Guardianum ſimul cum Diſcretorio pertineat inſtituere, & eligere Diſcretos, Guardianos, Vice-Præfectos, Præſidentes, Parochos, Cappellanos, Procuratores, Vice-Procuratores, Sindicos, & Interpretes; Conſtantinopolim pueros mittere ad effectum addiſcendi linguam Turcicam; Et omnes, ac ſingulos alios Officiales inſtituere, Sacriſtas, videlicet, Janitores, Coquinarios &c.

13. In proviſione Parochiarum, & Cappellaniarum ad Gallos pertinentium tam Guardianus, quam Diſcreti iis prudenter attendant, quæ à Patre Vicario repreſentabuntur; nec alteri Nationi eas Parochias, & Cappellanias conferre debeat, niſi deficientibus Religioſis Gallis, & idoneis, qui iis inſervire valeant; deputandi vero ad curam animarum, cujuſcumque Nationis ſint, ſuper idoneitate examinentur per Patrem Guardianum, ejuſque Diſcretorium.

14. Nullus Religioſus, cujuſcumque ſit Nationis, ſub pœna Apoſtaſiæ audeat pergere de uno ad alium locum ſine Patris Guardiani licentia in ſcriptis obtinenda; Et in caſu gravaminis, permittitur recurſus ad Diſcretorium, ſed in devolutivo tantum.

15. Pater Guardianus non permittat Religioſos, qui ſemel Sanctuaria viſitavere, hinc inde vagari, nec equitantes, nec pedeſtres, quamvis hoc facere intenderent cauſa devotionis, aut extraordinariæ peregrinationis; Neque illis permittat geſtare arma læſiva, qualia ſunt Archibuſium, Enſis, & ſimilia, etiamſi id fecere velint venationis, vel alterius ſolatii cauſe, vel ad ipſorummet tuitionem.

16. Quicumque ſcripto, aut verbo aſſerere auſus fuerit, Guardianum non eſſe Superiorem, aut eſſe Superiorem ſolummodo in ſpiritualibus, non autem in temporalibus; Vicarium eſſe Gallorum Superiorem, Procuratorem Hiſpanorum, & alia hujuſmodi ſeditioſa deliramenta; verificato, & probato delicto puniatur reus: Si Religioſus fuerit, ſtatim in Chriſtianitatem regredi cogatur: Si Interpres, vel ad ſervitium Terræ Sanctæ ſit addictus, Officio, & ſervitio privetur, & dimittatur: Si vero Chriſtianus ſit in Domibus Terræ Sanctæ habitans, a Domo expellatur; Et eodem modo puniantur Religioſi cujuſcumque Nationis, & graduationis exiſterint, qui mandatis Superiorum Generalium Ordinis pro tempore exiſtentium obedire auſu temerario renuerint.

17. Sedulo invigilet Pater Guardianus, ut quolibet anno, & in qualibet Cuſtodiæ Eccleſia Feria quinta in Cœna Domini publicetur, & fulminetur inter Miſſarum ſolemnia Excommunicatio Summo Pontifici reſervata adverſus omnes, & quoſcumque tam Sæculares, quam Religioſos, qui eleemoſynas Terræ Sanctæ uſurpaverint, vel uſurpari curaverint, vel infideliter adminiſtraverint, vel fuerint in cauſa mediate, vel immediate, quod Terræ Sanctæ Avaniæ factæ fuerint, a qua excommunicatione nullus abſolui valeat, niſi a Romano Pontifice, præter mortis articulum; talis autem excommunicatio Latino, & Arabico idiomate publicari debeat.

18. Charitative, benigne, & paternaliter ſe gerat cum omnibus, & ſingulis Religioſis cujuſcumque Nationis, æqualemque ſe faciat cunctis, & ſine perſonarum, vel Nationum acceptione ſumma indifferentia erga omnes ſe geret, ne ullus conquerendi juſtam habeat occaſionem, vel forte ad Principes reſpectivos recurrendi.

19. Eleemoſynarum tranſvectores ad Chriſtianitatem, quam citius poterit, remittere curet; Nec ullo modo ultra duos menſes in Terra Sancta eos morari patiatur: Neque ipſis ullo modo permittat per ſe, vel per alios Sanctuaria emere, quamvis ab aliqua perſona ſe ad hunc effectum eleemoſynam recepiſſe dicant; Sed dictam eleemoſynam Patri Procuratori tradi curet, ut ipſemet, vel per Vice-Procuratorem, præfata Sanctuaria procuret.

20. Renovantur Statuta Generalia quoad Equites Sanctiſſimi Sepulcri ex conceſſione Apoſtolicæ per Patrem Guardianum inſtituendos; Et eidem præcipitur

in

Digitized by Google

in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnia ad Superioria Generalis arbitrium infligendis, ut nullum inſtituat talem Equitem, niſi prævio conſenſu unanimi omnium Diſcretorum, ac niſi adhibitis conſuetis ſolemnitatibus ad talem inſtitutionem, & niſi iactia in eleemoſynam centum zecchinis Venetis per Equitem inſtituendum, iiſque ad conſervationem Sanctiſſimi Sepulcri unice applicandis. In ſolemnitatibus autem talis inſtitutionis, ab Equite inſtituendo vel non exigat ſolitum juramentum; aut ſi exigendum duxerit, a formula juramenti clauſulam illam de Turcia oppugnandis deleat, ne Avaniis gravibus Sancta loca graventur, & Familia Hieroſolymitana ejiciatur.

21. Præcipitur ad hoc, ut Sigillum, quo Patentes dictorum Equitum muniri ſolent, aſſervetur in Capſula, ſeu Arca trium Clavium, in qua reponuntur eleemoſynæ pecuniariæ; Nec poſſit extrahi, niſi Diſcretorio præſente, ad cujus etiam præſentiam Patentes Sigillo muniri debebunt, ac ſtatim in Arca Sigillum iterum reponi.

22. Non poſſit Guardianus ullum Interpretem pro ſui particulari ſervitio aſſumere, ſed ab ipſo Diſcretorio deputetur, ſi noverit ita eſſe neceſſarium, aut expediens, juxta varias temporum, aut negotiorum circumſtantias, ipſo tamen Guardiano proponente.

23. Nec ullo modo valeat immutare, vel alterare quæ a Prædeceſſoribus laudabiliter ſtabilita, & practicata ſunt circa particularia exercitia, cœremonias, & functiones Eccleſiaſticas; nec Pontificalium numerum augere. Si vero dubium, aut difficultas inſurrexerit, diſcutiatur in Diſcretorio, & ejuſdem deciſioni omnes obtemperare teneantur.

24. Statuimus, ut Guardianus Hieroſolymitanus in nulla re gravi ſolus judicium ferat, ſed PP. Diſcretorum, & etiam aliquando totius Communitatis conſilium petat, ne præceps proprio conſilio in aliquam ſpiritualem, vel temporalem jacturam ſe ipſum, & Religionem inducat.

25. Cum Terræ Sanctæ Cuſtodia de Miſſionariorum actionibus, & vivendi modo reſpondere debeat, ac ſæpe ſæpius Avanias eorum cauſa ſolvere, nullo modo poſſit Guardianus abſque Diſcretorii aſſenſu deputare Guardianos, Vice-Præfectos, aut Præſidentes, aut Curatos, etiam in Conventibus, vel Hoſpitiis, ubi reperiuntur Noſtræ Miſſiones, ſed eligantur ſicut pro aliis cautum eſt.

26. Quotieſcumque Guardianus aliquod negotium Miſſiones concernens tractare, aut expedire debebit, vel pro negotiis Miſſionum alicui Prælato, vel Miſſionario extero ſcribere, aut reſpondere, teneatur ultra Diſcretorii conſilium, exquirere etiam aliquorum Patrum è gravioribus Conventus Sanctiſſimi Salvatoris, & Miſſionariorum in eodem Conventu forte exiſtentium, votum, & mentem; non tamen Miſſionarios ex aliis locis vocare, cum quibus per literas, ſi neceſſe fuerit, negotia pertractare poterit.

CAPUT II.

De Vicario.

27. Vicarius Sanctiſſimi Salvatoris nullo modo Cuſtodiæ Terræ Sanctæ eſt, vel eſſe poteſt Superior, cum dicta ſuperioritas unice pertineat ad Guardianum Sacri Montis Syon, vel ad Præſidentem, qui abſente, vel deficiente a Cuſtodia Guardiano, loco ipſius, vel a Diſcretorio, vel a Miniſtro Generali inſtituitur. In abſentia tamen Guardiani, vel Præſidentis a dicto Conventu Sanctiſſimi Salvatoris, dictus Vicarius eſt Superior ejuſdem Conventus, & ad ipſum pertinet gubernium omnium Religioſorum in eodem commorantium, eo modo quo ipſi Guardiano pertineret, ſi præſens eſſet.

28. In quocumque Conventu, vel Hoſpitio Terræ Sanctæ reperiatur Pater Vicarius reſpici, & conſiderari debeat tamquam prima Cuſtodiæ Perſona poſt Guardianum, quantum ad honorem, & præcedentiam, & ad peragendas ſacras functiones, quando præſens non eſt Pater Guardianus.

29. Nominetur tantum Vicarius Sacri Montis Syon, aut Vicarius Cuſtodialis Terræ Sanctæ, & nullo modo Vicarius Generalis appelletur, qui in functionibus, quæ fiunt conveniente Communitate S. Salvatoris, abſente, vel impedito Guardiano, præſideat, & præferatur; Ipſeque, tum in Sanctiſſimo Sepulcro, tum in aliis Conventibus dictas functiones, quas exerceret Guardianus, ſi præſens eſſet, exequatur.

30. Præcedentiæ ordo inter Vicarium Montis Syon, & Patrem Procuratorem Generalem Terræ Sanctæ ſervetur ubique per Terram Sanctam, qui Hieroſolymis ſancitus eſt.

31. Pater Vicarius Montis Syon in Proceſſionibus procedat ante indutos ſuperpelliceis, etiam dum Guardiani præſentia deſideratur.

32. Tempore, quo Miſſam celebrat, nullum in capite biretum geſtare poteſt, neque in Refectorio aliquid particulare ſive cibi, ſive potus habere, ſed vitæ communi in omnibus, & per omnia, etiam quoad veſtitum, aliis Religioſis ſe conformare tenetur ſub poena privationis Officii.

33. Pro ſui arbitrio Socium ſive Sacerdotem, ſive Laicum habere poterit, Veſtes etiam Sacras, & Paramenta diſtincta in Sacriſtia ad Miſſam celebrandam, inferiora tamen eis, quibus utitur Guardianus, & in Choro, abſente Patre Guardiano, ter incenſari debet.

34. Non poſſit Vicarius, viſitatis ſemel Sanctuariis Terræ Sanctæ, a Civitate Hieroſolymitana, & adjacentibus ejus exire, niſi graviſſima ex cauſa a Diſcretorio approbanda; & hoc idem ſtatuitur pro omnibus, & ſingulis Diſcretorii Patribus.

35. Prohibetur Patri Vicario S. Salvatoris, ne audeat dare obedientiales Fratribus Cuſtodiæ Terræ Sanctæ ſub pœna privationis officii; Et non audeat retinere Sigillum ſub pœna falſarii.

CAPUT III.

De Procuratore.

36. Curam habebit Procurator rerum temporalium ad Terram Sanctam pertinentium, non quidem ut Superior, ſed veluti ſimplex Adminiſtrator in omnibus, & per omnia a Guardiano, & a Diſcretorio dependens. Habebit tamen ad arbitrium ſuos Socios, quos dimittere tenebitur quotieſcumque graviter deliquerint; Judicium vero levitatis, vel gravitatis delicti ad Diſcretorium pertinebit.

37. Non poſſit Procurator pro ſui arbitrio Domos ad Terram Sanctam pertinentes diſtribuere, nec Tributum, ſeu, ut ajunt, Caragium pro Chriſtianis pauperibus ſolvere, ſed tam Domuum diſtributio, quam Tributi ſolutio quolibet anno a Diſcretorio determinari debeat, habito ſemper reſpectu ad majorem, vel minorem Chriſtianorum indigentiam. Quod ut ſecurius præſtari poſſit, teneatur Parochus omnium familiarum Chriſtianarum Hieroſolymis degentium Catalogum eidem Diſcretorio præſentare, ac ſtatum earumdem, nempe majorem, vel minorem pauperiem, indicare.

38. Con-

Digitized by Google

38. Conventuum, & Hoſpitiorum Terræ Sanctæ Procuratoribus literas cambiales, ſummam ducentorum zecchinorum excedentes, ſine Diſcretorii conſenſu ſolvere minime poſſit, neque ſine ejuſdem Diſcretorii placito munera dare, vel pecunias, vel Horologia, aut Veſtes, vel alia ſimilia, neque Avanias ſolvere; & hoc ſub pœna privationis Officii. Quoties autem de Diſcretorii conſenſu aliquid erogabit, aut ſolvet, tali modo ſe gerat, ut Turcis, & etiam Chriſtianis innoteſcat, quod hæc non præſtat nomine proprio, & veluti Caput, vel Superior Terræ Sanctæ, ſed nomine Guardiani, & totius Diſcretorii; & circa hoc punctum ſedulo, & ſerio inſtruantur Interpretes, & alii, ad quos prædicta negotia tractare pertinet.

39. Nec veſtimenta, nec ſandalia, nec alia hujuſmodi ulli Religioſo tribuat Procurator abſque licentia, vel mandato in ſcriptis Patris Guardiani. Quotieſcumque autem tale mandatum ſibi præſentatum fuerit, benigne, charitative, & ſine mora tribuat, vel tribui curet, quod tali mandato ordinatum erit.

40. Sub pœna privationis Officii non poſſit ſupellectiles Sacras, Calices, Paramenta, aliaque hujuſmodi ad Conventus, vel Hoſpitia Cuſtodiæ ſine Diſcretorii conſenſu traſmittere; Diſcretorium autem ſollicitam curam gerat, ut Conventus, & Hoſpitia æqualiter, & debita ſervata proportione provideantur.

41. Proviſiones facere nullo modo poſſit ſine prævio Diſcretorii mandato tam circa quantitatem, quam circa qualitatem rerum providendarum; poſſitque Diſcretorium duos deputare Religioſos, qui eaſdem res, tempore conſignationis, videant, & examinent.

42. Eidem Diſcretorio unoquoque menſe rationem reddere teneatur Procurator, cum individua expreſſione qualitatis, & quantitatis rerum emptarum, necnon monetarum, quas recepit, & ſolvit, Zecchinorum videlicet, & Ungharorum, Liſboninarum &c. explicando pretium pro ipſis captum, caſu, quo in alias monetas commutatæ fuerint, & ſpecificando utrum ſolverit pretium Piaſtris, ut ajunt, *abuchelbis*, vel *Iſolotis*: Et ſuos computos veridicos eſſe comprobabit per atteſtationes, ſeu receptas perſonarum, quibus pecunias ſolverit, cavendo, ut in dictis atteſtationibus, ſeu receptis exprimatur monetarum ſpecies, & Piaſtrarum qualitas.

43. In omnibus Conventibus, & Hoſpitiis ad Cuſtodiam Terræ Sanctæ pertinentibus, excepto Conventu Sanctiſſimi Salvatoris, ſemel in menſe computi reddantur præſentibus Religioſis inibi commorantibus, explicando pariter varietatem monetarum, & qualitatem Piaſtrarum, quæ fuerunt expenſæ: Iidemque computi ab omnibus Religioſis reſpective ſubſcripti tranſmittantur Patri Procuratori Generali, qui tenebitur eos Diſcretorio præſentare pro ulteriori examine, & approbatione. Si quis vero Religioſus motivum haberet, vel habere putaret dictos computos non ſubſcribendi, non litiget, neque contendat verbis, ſed modeſte, ac Religioſe ſua motiva per Epiſtolam Diſcretorio communicet.

44. Si per Patrem Guardianum, vel per Diſcretorium Procuratores, vel alii Officiales Conventuum, & Hoſpitiorum Terræ Sanctæ moniti fuerint, ut Patri Guardiano, vel Diſcretorio directe, & immediate computos reſpectivos, computorum libros, vel alia ſimilia tranſmittant; teneantur illico obedire, & tranſmittere quidquid ab eis quæſitum fuerit. Qui non obtemperaverit, ſi Religioſus ſit, ſtatim ad Chriſtianitatem tranſmittatur; Si Sæcularis, ab officio, & ſervitio Terræ Sanctæ amoveatur.

45. In emptione ſanctuariorum varia ipſorum pretia explicet Procurator, noterque quot juxta taxatum jam pretium, quotque juxta inferius ordinario emerit. Diſcretorio etiam rationem reddat Sanctuariorum, quæ emit, quæque diſtribuit; Et quantitatis, & qualitatis Sanctuariorum, quæ in qualibet Capſa ad Chriſtianitatem tranſmittenda reponit. Tempore vero, quo Capſæ componuntur, & replentur, præſentes ſint duo Religioſi in Diſcretorio deſtinati, unus Italus, & alter Gallus, vel Germanus, qui Diſcretorium certiorare teneantur, Capſas tales eſſe, quales a Procuratore declarantur. Si vero PP. Diſcreti compoſitioni Capſarum aſſiſtere vellint, liberum ſit cuique ipſorum.

46. Conceditur Patri Procuratori Generali Terræ Sanctæ, ut prudenter invigilet ſuper Miniſtris Officiorum Sacriſtiæ, Cellariorum, Coquinæ, & Procurationis, ne quidquam contra ſanctam paupertatem perdatur, vel diſtrahatur, & quatenus vel minus fidelem, vel attentum aliquem deprehenderit, de hoc Patrem Guardianum certiorem reddat, ut remedium ab ipſo adhibeatur.

47. Eidem tamen Procuratori, & aliis Procurationis Miniſtris præcipitur, ut Claves variarum reſpective Officinarum deponant, & in poſterum unica pro qualibet Officina Clavis eſſe debeat à proprio reſpective Officiali tenenda. Qui tamen Officialis Officinam aperire, & Patrem Procuratorem in eam introducere tenebitur, quotieſcumque idem Procurator eamdem viſitare voluerit.

48. Non liceat Patri Procuratori ad Comitia Generalia, pro reddenda ſuæ adminiſtrationis ratione, ſe transferre ſub pœna Apoſtaſiæ; nec a Miniſtro Generali poſſit ſuper hoc diſpenſari: Sed ſuos clare, & diſtincte coram Diſcretorio Terræ Sanctæ generales reddat computos, ipſoſque ab eodem Diſcretorio approbatos, & ab omnibus Diſcretis ſubſcriptos, ſigilliſque tam Patris Guardiani, quam Procuratoris munitos, Patri Guardiano conſignet, qui eos Capitulo Generali præſentare tenebitur.

49. Eleemoſynæ omnes, quæ ad Sancta Loca transvehuntur, in Arca ſub tribus Clavibus aſſerventur, quarum una ſit penes Patrem Guardianum, vel Præſidentem pro tempore, altera penes Patrem Vicarium, tertia denique a Patre Procuratore detineatur. Quod Decretum P. Guardianus executioni demandari curet ſub pœna ſuſpenſionis ab Officio in caſu inobſervantiæ per ipſum incurrenda.

50. Commiſſarii Terræ Sanctæ determinata ad hunc, vel illum locum Cuſtodiæ ſupellectilia, vel ſacra, vel prophana nullo modo tranſmittant, ſed cuncta Diſcretorio dirigantur: Diſcretorium autem ſecundum cognitas Indigentias Conventuum eadem applicabit. Quod ſi ſupellectilia aliqua a Benefactoribus applicentur determinate alicui Conventui, vel Sacriſtiæ, a Commiſſario, qui ea recepit, notificetur Diſcretorio, appoſito nomine Benefactoris; Diſcretorium autem ad illum Conventum, vel Sacriſtiam dirigat, cui a Donante fuerint aſſignata.

51. Receptæ eleemoſynarum, & rerum omnium, quæ a PP. Commiſſariis Terræ Sanctæ ex Chriſtiania Regionibus Hieroſolymam tranſmittuntur, fiant, & ſubſcribantur a PP. Guardiano, & Diſcretis pro tempore præſentibus; Commiſſarii autem Chriſtianitatis clare, & diſtincte Diſcretorio notificent eleemoſynas, quas tranſmittunt, eas, videlicet, quæ libere a Benefactoribus tribuuntur in ſubſidium Cuſtodiæ, & eas, quæ pro Miſſis, ſive perpetuis, ſive manualibus celebrandis, ſpecificando quantitatem elee-

alcemoſynæ cuique oneri ſive perpetuo, ſive manuali correſpondentis; Et Diſcretorium ſimiliter in libris clare, & diſtincte omnia, ut prufertur, adnotabit, ut ea, qua par eſt, fidelitate piæ Benefactorum intentioni ſatisfieri queat.

52. Pater Procurator Inventaria habeat rerum omnium, quæ in Officinis exiſtunt, tum ſuæ Procurationis, tum etiam earum, quæ in Sacriſtiis, Cellariis, & Coquinis Conventuum Sanctiſſimi Salvatoris, Sancti Joannis in Montana, Bethlem, & Nazareth aſſervantur, illaque a Patre Guardiano, & a Diſcretorio ſubſcripta ſint, ut rationem omnibus reddere poſſit, maxime ſingulo anno in Viſitatione per Patrem Guardianum peragenda.

53. Singulis item Officiorum Miniſtris ſingula Inventaria tradantur rerum, quas reſpective in Officio illis credito contingat adinveniri, ut ipſi quoque per Guardianum coram Diſcretorio in omni eventu ad reddendam rationem cogi poſſint.

54. Statuitur, quod Procurator S. Salvatoris habeat Rationale, ſeu Librum, in quo coram Guardiano, & Diſcretis fideliter, & manifeſte ſcribat numerum omnium eleemoſynarum, quæ ex Hiſpania, Gallia, Italia, Germania, & Flandria mittuntur, & ibi nominet expreſſe perſonam Principis, vel Nobilis, qui eleemoſynam conceſſit, ſimulque Patriam, & Nationem cujuſcumque Benefactoris. Deinde ſcribatur ibi Nomen, & Natio Patris Commiſſarii, qui eleemoſynam mittit, & illius, cujus opera Hieroſolymam mittuntur.

55. Mandatur etiam, quod quando aliquis Religioſus veniat de novo Hieroſolymam, ipſe Procurator Conventus ſcribat fideliter Libros, & omnem ſupellectilem, quam novus Frater portat, qui etiam debet ſcribere: Et ſi contingat hujuſmodi Fratrem exire de Terra Sancta, & reverti ad has partes, tunc dabuntur eidem Libri proprii uſus, & ſupellectiles.

CAPUT IV.

De Diſcretis, & Diſcretorio.

56. Diſcretorium Terræ Sanctæ ex ſeptem Religioſis in poſterum coaleſcere decernitur, nempe ex Patre Guardiano, Patre Vicario, Patre Procuratore, aliiſque quatuor, quorum unus ſit ex Italica, alter ex Gallica, alter ex Hiſpanica, & alter ex Germanica Nationibus.

57. Diſcretorum officium ita ſit triennale, ut ſemel in Diſcretos electi, durante triennio, nullo modo poſſint in Superiores, aut Guardianos Conventuum, vel Hoſpitiorum Præſidentes eligi; nec extra Conventum Sanctiſſimi Salvatoris de Familia collocari. Poterunt tamen ad aliud triennium continuari, ſi ſic expediens Diſcretorio videatur, & dummodo per ſecretas ballotationes quatuor ad minus ſuffragia pro continuatione concurrant.

58. Deficiente quacumque de cauſa aliquo Diſcreto, alius ejuſdem Nationis eligatur a Diſcretorio; hujuſmodi autem electio ſub nullitatis pœna fiat, ut ſequitur. Præſententur tres Religioſi a Guardiano, ſi eligendus fuerit Italus, vel Germanus; Si vero Gallus, aut Hiſpanus, præſentatio fiat a Vicario, vel Procuratore reſpective: Deinde fiat in Diſcretorio diſcuſſio meritorum ipſorum, ad videndum an digni, & idonei inveniantur: Poſtea Guardiano digniorem proponente, præſtitoque a ſingulis Electoribus juramento coram Venerabili Crucifixi Imagine de meliore eligendo, electio fiat per ſecretas ballotationes; & ſi majorem Votorum partem habuerit, pro Diſcreto legitime electo habeatur; Sin vero, alium ex tribus proponat Guardianus, uſque dum per Votorum pluralitatem habeatur electio.

59. Nec Religioſi Tertii Ordinis, neque Laici in Diſcretos eligi valeant, niſi in caſu neceſſitatis, & deficientibus primi Ordinis Religioſis, & reſpective Sacerdotibus idoneis illius Nationis, ex qua Diſcretus eſt aſſumendus; Secretarius autem Patris Guardiani in Diſcretum minime eligi valeat.

60. Semel in hebdomada congregari teneatur Diſcretorium, loco, die, & hora ab eodem Diſcretorio poſt præſentium publicationem ſemel deſtinandis; & ex officio ad ipſum accedere, & intereſſe tenebuntur omnes, & ſinguli Diſcreti abſque ulterioris convocationis, ſeu citationis neceſſitate. In abſentia Guardiani, aut Præſidentis Cuſtodiæ, Præſidentiam habebit Vicarius, aut Pro-Vicarius, cunctaque diſcutientur, & determinabuntur eodem prorſus modo, ac ſi præſens foret ipſe Guardianus; Cui tamen liberum erit idem Diſcretorium extraordinarie etiam convocare, quotieſcumque id neceſſarium, aut expediens pro Terræ Sanctæ bono regimine judicaverit.

61. Nonniſi in Diſcretorio aperiri, aut legi poſſint Literæ, aut Scripturæ ad ipſum Diſcretorium directæ; & ſine prævio ejuſdem Diſcretorii conſilio, & aſſenſu nihil grave præcipere, aut facere poſſit Guardianus, neque ulli Chriſtiano Orientali ad Chriſtianitatem pergendi licentiam concedere.

CAPUT V.

De numero Fratrum, & duratione Officiorum, eorumque incolatu.

62. Pro ſervitio Conventuum omnium, atque Hoſpitiorum Cuſtodiæ Terræ Sanctæ ſexaginta Laici, & Sacerdotes centum, ideſt Fratrum centum, & ſexaginta numerus aſſignatur, qui tamen non ſic arithmeticus erit, neque impræteribilis, ut admonente Diſcretorio a Superiore Generali augeri nequaquam poſſit, utque ſupra prædictos non alii aliqui ibidem in promptu habendi ſint ad occurrendum fortuitis neceſſitatibus ab Epidemiis, aliiſque infortuniis originatis, atque adeo prædictus numerus idcirco figitur, ut norma ſit prudentiæ Superiorum ad ipſum immodice non excedendum. Et in eumdem hunc finem injungitur Patri Guardiano, ut, poſſeſſione inita officii ſui, Catalogum ad Superiores Generales tranſmittat degentium ibi Religioſorum, etiam Miſſionariorum, ſubnectendo cuique, juxta taxatas moras, quo tempore ad propriam dimittetur; & informando ſingulis annis, quot ipſorum è vivis ſublati ſint, ut opportunius providentia, quæ convenit, impendi poſſit. Superior autem Generalis Sac. Congregationi de Propaganda Fide Catalogum Miſſionariorum, ut ſupra, confectum conſignabit, ut eidem innoteſcat ſtatus Miſſionum; & Operariorum in eis laborantium.

63. Triennalia ſint Officia Guardiani, Vicarii, Procuratoris, & Diſcretorum, aliorumque Officialium Terræ Sanctæ, ſed a Conventu Sanctiſſimi Salvatoris diſcedere nullo modo valeat Guardianus, Vicarius, nec Procurator, niſi poſt adventum ſuorum reſpective Succeſſorum. Excipitur tamen caſus inſtantis Capituli Generalis celebrandi, ad quod cum accedere teneatur Guardianus, poteſt opportuno tempore, electo prius per Diſcretorii PP. idoneo Præſidente, diſcedere. Poſſit tamen Miniſter Generalis quemlibet eorum ad aliud triennium confirmare, ſi, per juratam totius Diſcretorii atteſta-

tionem

tionem utilitati Cuſtodiæ ſic convenire ſibi conſtiterit.

64. Nullus Religioſus cujuſcumque fuerit Nationis, exceptis Miſſionariis, ultra triennium in Cuſtodia Terræ Sanctæ manere valeat, ſed elapſo triennio, teneatur Guardianus omnes, & ſingulos ad proprias remittere Provincias, iique, receptis literis obedientialibus, teneantur ſub pœna privationis perpetuæ vocis activæ, & paſſivæ ſtatim eas executioni demandare, etiamſi ob aliquod motivum ultra decennium ibidem commorati fuiſſent.

65. Si aliquem Religioſum ultra triennium pro exercendo aliquo Officio retinere neceſſarium fuerit, hoc fiat de conſenſu Diſcretorii, & uſque dum alius Religioſus, qui tale Officium exercere valeat, a Chriſtianitate advenerit.

66. In Conventibus, vel Hoſpitiis, ubi non ſunt Miſſiones, nullo modo collocentur de Familia Miſſionarii, niſi poſt expletum ipſis taxatum Miſſionum exercendarum tempus. Indulgetur tamen, ut eorum devotioni ſatisfacere, & cum debita facultate P. Guardiani poſſint Loca Sancta viſitare.

67. Fratribus redeuntibus a Terra Sancta, poſt exhibitum ipſi triennio conſueto ſervitium commendabile, P. Procurator ad trium Piaſtratum ſumptum Sanctuaria concedere teneatur; reddere libros, ſi quos ſecum iidem illuc comportaverunt; & aſſignare ipſis unum illud (ni admodum conſumptum fuerit) quo ad Terram Sanctam pervenerunt, indumentum.

CAPUT VI.

De pertinentibus ad Cuſtodiam.

68. ESTO Conventus omnes, & omnia Cuſtodiæ Hoſpitia omnibus cujuslibet Nationis Fratribus communia eſſe debeant, & in Superiorum electione, meritis eligendorum, & Conventuum, vel Hoſpitiorum neceſſitatibus unice attendi debeat; præcipitur tamen, quod Superiores Conventus S. Joannis in Montana, & Hoſpitiorum Ramæ, Joppen, Damaſci, Nicoſiæ, & Conſtantinopolis aſſumi debeant ex Hiſpanica Natione, quoties ex eadem idonei ad hæc Religioſi reperiantur; ſerveturque conſueta alternativa pro Superioritatibus Bethleem, & Sanctiſſimi Sepulcri. Si vero idonei in Cuſtodia non reperirentur Religioſi Hiſpani, poſſit tunc Diſcretorium prædictas Superioritates aliis idoneis Religioſis cujuslibet Nationis conferre.

69. In principalioribus Cuſtodiæ Eccleſiis primus Sacriſta debeat eſſe Sacerdos, qui ultra exemptionem ab Officio Hebdomadarii, horis Matutinis, & Nocturnis intereſſe non teneatur, exceptis diebus, quibus occurrit Officium vel primæ, vel ſecundæ Claſſis. Ipſius vero munus erit vaſa ſacra tangere, ſupellectiles, & paramenta cuſtodire, & diſponere, ac Functionibus Sacris ſuperpelliceo indutus aſſiſtere. Secundus vero Sacriſta Laicus erit, cui incumbet cœtera peragere laborioſa munera pro Eccleſiæ decentia, & munditia.

70. Ad vitandas controverſias, & jurgia, quæ in functionibus tam Hebdomadæ Sanctæ, quam Novenæ Nativitatis Domini a Nationibus faciendis, & decantatione Evangeliorum in Paſchate Reſurrectionis oriri poſſent, Religioſi pro unoquoque Miniſterio nominentur, ac deputentur ab antiquiori Diſcreto cujuslibet Nationis, videlicet Itali a P. Guardiano, Galli a P. Vicario, & Hiſpani a P. Procuratore, idemque ſervetur in feſtivitatibus Sancti Jacobi, & Sancti Ludovici ab Hiſpania, & Gallia reſpectiva celebrandis.

71. In Conventibus, & Hoſpitiis Cuſtodiæ, abſente Superiore locali, præſidentiam habeat, & curam Conventus, vel Hoſpitii Sacerdos antiquior de familia ibibi exiſtens. Si vero ſolummodo Laici de familia reperirentur, & adeſſet Sacerdos etiam Hoſpes, ipſi Sacerdoti pertineat gubernium; ſin minus, curam, & præſidentiam habeat antiquior Laicus.

72. Nullus audeat ædificia nova conſtruere, aut antiqua reſarcire, ſine prævia Diſcretorii approbatione, quam Diſcretorium nullo modo dare poſſit, niſi præhabitis omnibus, & ſingulis facultatibus neceſſariis tam a Gubernatoribus, quam ab aliis Miniſtris, ad quos de jure, vel regionis conſuetudine ſpectat.

73. In qualibet Sacriſtia ſerventur libri, in quibus omnia onera Miſſarum reſpective perpetuarum, & manualium adnotentur, cum individua expreſſione tum Benefactorum, pro quibus Miſſæ ſunt celebrandæ, tum eleemoſynæ cuique oneri correſpondentis; & quilibet celebrans teneatur ſcribere propria manu, cujus intentioni celebravit; & quolibet menſe teneatur Diſcretorium examinare, utrum exacte ſit ſatisfactum omnibus Miſſarum oneribus tum perpetuis, tum manualibus, ad præſcriptum Conſtitutionis Sa.Me. Innoc.XII. incip. *Nuper*. Diſcretorium autem ſingulo anno pariter teneatur Superiorem Generalem per juratam atteſtationem certiorem facere, quod dictis oneribus ſatisfactum fuerit ad tenorem Conſtitutionis prædictæ. Ad hæc injungitur, ut in qualibet Sacriſtia Tabella literis perſpicuis, & intelligibilibus confecta exponatur, in qua onera omnia Miſſarum perpetua, vel ad tempus inſtituta diſtincte adnotentur, ut amplius in dicta Conſtitutione.

74. Si in aliqua Cuſtodiæ Eccleſia reperiantur legata, pro quibus a Benefactoribus legatariis eleemoſyna nullatenus tribuatur, diſtinctam de eis notitiam cum juramento a Diſcretorio ſubſcriptam tranſmittat Pater Guardianus Miniſtro Generali, qui de remedio cogitabit.

CAPUT VII.

De Diſciplina in Cuſtodia obſervanda.

75. COnformiter ad Apoſtolicas, Ordiniſque Conſtitutiones, omnes Religioſi in Sancta Cuſtodia commorantes, cujuſque ſtatus, conditionis, & Nationis exiſtant, ſive Superiores, ſive Subditi, ſive Officiales vitam communem tam in victu, quam in veſtitu, & in Eccleſiaſticis functionibus Chori, & Eccleſiæ, quam Communitatis in Refectorio omnino ſervare teneantur. Delinquentes vero, & in vanum admoniti, ſi Officiales fuerint, Officio priventur: Si ſimplices Subditi, ſtatim ad Chriſtianitatem dimittantur. Relinquitur tamen prudentiæ, & charitati P. Guardiani, Officiales aliquos, & alios diſcrete diſpenſare, quando ratione actualium occupationum id conveniens, vel neceſſarium judicaverit;

76. Nullus pariter ſit exemptus a legendis in Refectorio die Sabbati Officiis Communitatis, niſi PP. Vicarius, Procurator, Chronologus, Curatus, Lectores Myſticæ, & Linguarum, Sacriſta, & Medicus, propter continuas ſuorum Officiorum occupationes. Laici etiam omnes exercere debeant per hebdomadam Officia Accolitorum, aſſociare Sacerdotes Miſſas quotidie in Sacello B. M. V. in Monte

Digitized by Google

Calvario, & in ejus Sepulcro in Valle Joſaphat celebrantes, deſerre alimanta Fratribus, qui de familia in Sanctiſſimo Sepulcro clauſi morantur, aliaque ſimilis humilitatis Officia præſtare. Ab his excipiuntur infirmorum Curator, Pharmacopola, Sacriſta, Janitor, Sociique Procuratoris.

77. Ad eadem tenaantur omnes, etiam eleemoſynarum tranſvectores, eorumque Socii, cujuſcumque extiterint Nationis, ſi ob aliquam rationabilem cauſam a Diſcretorio approbatam, ultra bimaſtre in Terræ Sanctæ Cuſtodia moram trahant.

78. Teneantur omnes, & ſinguli Parochi cujuſcumque Nationis librum tenere, in quo omnes adnotentur eleemoſynæ, quas tam pro Concionibus, quam pro aliis laboritiis ſpiritualibus accipient, eaſque pariter, quas pauperibus diſtribuent, deque his bis in anno Superiori Locali rationem reddant. Si vero de dictis expenſis, & ſic diſtributis pecuniis, aliquod notabile reſiduum foret, teneatur Superior Localis de eo certiorare Guardianum Hieroſolymitanum, ad hoc ut dictas reſiduas eleemoſynas in manus Sindici conſignari, & cum aliis Terræ Sanctæ eleemoſynis incorporari curet.

79. Proceſſio quotidiana Sanctiſſimi Sepulcri impoſterum fieri debeat ſolummodo a Cappella Sanctiſſimi Sacramenti ad Montem Calvarium, & a Monte Calvario ad Sanctiſſimum Sepulcrum; qualibet vero feria ſexta per annum, & cunctis Quadrageſimæ Sabbatis fiat univerſaliter ad omnes ſtationes. Similiter in Conventu Bethleemitico quotidiana Proceſſio fiat ſolummodo ad tres principales ſtationes, videlicet, Ubi natus eſt Jeſus, ubi reclinatus fuit in Præſepio, & ubi adoratus eſt a Magis. Proceſſio autem generalis, & ad omnes ejuſdem Sanctuarii Cappellas fiat tantum diebus feſtivis. Idem proportionaliter ſervetur in aliis Sanctuariis S. Joannis in Montana, & Nazareth. Completa tamen Proceſſione, per ſpatium ſaltem mediæ horæ, Oratio mentalis habeatur, cui omnes cujuſcumque gradus, & conditionis fuerint intereſſe teneantur.

80. Perpetuum ſervetur ſilentium in omnibus Refectoriis Conventuum Sanctiſſimi Salvatoris, Bethleem, Sanctiſſimi Sepulcri, & S. Joannis in Montana, & quamdiu Prandium, vel Cœna duraverit, nunquam intermittatur lectio; Et hoc ſub pœna ſuſpenſionis ab Officio per duos menſes incurrenda a Guardiano, vel alio Superiore, qui contrarium egerit, vel permiſerit.

81. Inſtituatur a Diſcretorio Lector, qui ter in hebdomada in Refectorio Conventus Sanctiſſimi Salvatoris, prout in Chriſtianitate practicatur, lectiones Theologiæ Moralis, Myſticæ, & explicationis noſtræ Regulæ peragat, primam, videlicet, latino, poſteriores vero Italico Sermone. Talis Lector a Diſcretorio inſtitutus, litteras Patentes ſuæ inſtitutionis a Patre Guardiano obtinebit, & ultra exemptionem ab exercendo officio Hebdomadarii, etiam ab interveniendo Matutino diſpenſabitur iis diebus, quibus lectiones habebit.

82. In Conventu Sanctiſſimi Salvatoris ſtricte obſervetur clauſura, ut decet Religioſorum honeſtatem; quare prohibemus, ne Mulieres ingrediantur Infirmariam, vel tranſeant per Domicilium (vulgo dictum *taglia Panno*.) Proinde etiam inhibemus, ne deinceps Frater Infirmarius, ſeu Chirurgus poſſit mederi, vel ſcindere venas infirmis Mulieribus tam intra, quam extra Conventum, ſine expreſſa Guardiani licentia.

83. Non permittatur in interiori noſtrorum Conventuum Sanctiſſimi Salvatoris, Sanctiſſimi Sepulchri, Betlileem, & Nazareth ingredi aliquem Sæcularem intus ſecundam Portam, etiamſi Interpres, aut Familiaris Conventus exiſtat, prout neque Mulieres, nec Pueros, niſi ad audiendas Miſſas recto tramite foras regreſſuros. Peregrini vero, & Interpretes Linguæ Arabicæ, & Turcicæ introire poterunt tempora, & loco deſignatis, & non alias.

84. Prohibetur omnibus Religioſis, quicumque illi ſint, ſub pœna excommunicationis Majoris ipſo facto incurrenda, necnon privationis Vocis activæ, & paſſivæ, ne nullo pacto, nec ſcilicet vendendo, nec permutando, nec quovis alio genere negotiationis agendo, diſtrahere audeant vel per ſe, vel per alios Coronas, Roſarios, vel alias id genus devotiones Hieruſalem.

85. Spolia defunctorum conſiſtentia in Roſariis, Crucibus, aliiſque hujuſmodi devotionibus, & omnia quæcumque alia, uti extracta fuerunt ex peculio Procurationis, ita non niſi eidem reſtituantur.

CAPUT VIII.

De euntibus ad Terram Sanctam, & redeuntibus Fratribus.

86. Nullus Generali, vel Commiſſario inferior in utraque Familia, quavis cauſa, etiam peregrinationis, Fratres Hieroſolymam mittere poſſit ſub pœna privationis Vocis activæ, & paſſivæ.

87. Superiores autem Generales nullo modo mittant, niſi eos, quos per juratam Provincialium, & Diffinitorum atteſtationem noverint eſſe ſpecialis probitatis, & irreprehenſibilis vitæ, ac ſolo devotionis motivo ductos ad inſerviendum Sanctiſſimis Locis, ut Chriſti bonus odor eſſe poſſint in omni loco, & in omni gente, etiam prava, & perverſa Natione.

88. Ut autem omnes Provinciæ, ſive Obſervantium, ſive Reformatorum, aut Recollectorum, vel Diſcalceatorum facilius participes fiant cœleſtium benedictionum, quibus præmiantur Terræ Sanctæ inſervientes, decernitur, non eſſe mittendos ex unaquaque Provincia plures duobus. Quod ut facilius obſervari poſſit, injungitur, ut ſinguli Miniſtri Provinciales tam Obſervantium, quam Reformatorum, Recollectorum, & Diſcalceatorum prædictorum, Superioribus Generalibus atteſtationem juratam, & ſubſcriptam a Diffinitoribus ſingulo quoque triennio tranſmittant, in qua præſentent Fratres, ſive Sacerdotes, ſive Laicos ſuarum reſpective Provinciarum, quos magis pios, & devotos, in fide conſtantes, & morum gravitate probatos, & maxime ad inſerviendum Sanctis Locis idoneos, & ad eundum paratos noverint.

89. Litteræ Patentes indeterminatæ, ſeu in albo, ut vulgo dicitur, pro Religioſis ad Terram Sanctam mittendis omnino prohibentur.

90. Quæcomque Patentes Litteræ a Superioribus Generalibus expeditæ pro mittendo aliquo Religioſo ad Terram Sanctam, antequam executioni demandentur, recognoſci debeant a Patre Provinciali cum Diffinitoribus, quatenus ii apud ipſum inveniantur, & inſuper a Guardiano, & Diſcretis Conventus, in quo moram fecerit ille, cui conceſſæ ſunt, & tam Provincialis, quam Diffinitores, Guardianus, & Diſcreti prædicti a tergo dictarum Patentium atteſtationem cum juramento facere debeant, quod Religioſus, qui mittitur, moribus, & qualitatibus iis præditus ſit, ut ad bene inſerviendum Sanctis Locis capax, & idoneus reputetur. Idem ſervari decernitur etiam pro iis, qui eleemoſynarum Conducto-

res,

res, ſeu Tranſvectores appellantur, & de anno in annum a Commiſſariis tranſmittuntur Hieroſolymam. Commiſſarii autem Terræ Sanctæ in Portibus Chriſtianitatis exiſtentes nullum talibus requiſitis, & atteſtationibus non munitum iter ad Terram Sanctam ſumere patientur, neque Viaticum ad hoc ſubminiſtrabunt, ſub pœna privationis officii.

91. Nulli Religioſi ad Terram Sanctam ituri, etiam iis, qui a Commiſſariis reſpectivis pro eleemoſynis illuc transferendis cum facultatibus Superiorum Generalium deputati ſunt, iter ſumere valeant, niſi prius per Patrem Commiſſarium Terræ Sanctæ, una cum Guardiano, & Diſcretis Conventus viſitentur ea omnia, quæ ad Terram Sanctam deferre debent, & atteſtatio a prædictis PP. Commiſſario, Guardiano, & Diſcretis ſubſcripta, & Religioſis ituris conſignanda, conficiatur, in qua ea omnia, quæ dicti Religioſi transferunt, adamuſſim adnotentur, cum expreſſione numeri Capſarum, rerumque in eiſdem contentarum, & aliorum omnium, quæ transferunt; quam atteſtationem Superioribus, vel Commiſſariis Portuum tum Chriſtianitatis, tum Orientalium, ad quos appulerint, exhibere teneantur. Præcipitur autem Commiſſariis, & Guardianis prædictis, ſub pœna privationis ſuorum Officiorum, ne quidquam, quod negotiationem ſapiat, vel mercaturam, ſed ea tantum, quæ uſui, & neceſſitati Fratrum convenientia extiterint, transferri permittant.

92. Quod ſancitum eſt pro ituris Fratribus, idem decernitur pro a Terra Sancta redeuntibus; præcipiturque tum Patri Guardiano, tum PP. Diſcretis, ſub pœna privationis ſuorum Officiorum, ut cuncta examinent, quæ a Terra Sancta transferuntur, & inventarium fidele ab unoquoque eorum ſubſcriptum, & Fratri redeunti conſignandum conficiant, in quo omnia ad Chriſtianitatem transferenda adamuſſim adnotentur, ut ſupra de euntibus cautum eſt.

93. Si quis Religioſus paupertatis ſtatus immemor inventus fuerit mercationi, vel ſæcularibus incumbere negotiis, teneatur Pater Guardianus non ſolum ipſum ad Provinciam ſtatim remittere, ſed ulterius Superiori Generali denunciare, ut in Provincia juxta delicti gravitatem puniatur.

94. Nullus Religioſus è Cuſtodia diſcedens, etiamſi Miſſionarius fuerit, Vaſa, aut Paramenta Sacra, vel Eccleſiaſtica, Supellectiles, aut Calices, Planetas &c. ſecum deferre valeat; Nec Procurator talia ulli concedere queat, quamvis alicujus Navis Officio Cappellani eſſet functus.

95. Omnes Fratres a Terra Sancta redeuntes ſtatim ac in partibus Chriſtianorum Portuum appulerint, adeant PP. Commiſſarios, ſive illorum Vices gerentes, aut, ipſis abſentibus, Patrem Guardianum viciniorís Conventus, illumque precentur, ut in calce ſuarum Patentium ſubſcribat diem ſui adventus, & receſſus ab illo Conventu, ut innoteſcat, cum ad propriam pervenerint Provinciam (ad quam recto tramite reverti debent) an vagati ſint; quo caſu poſſint puniri; ipſiſque ſub pœna Apoſtaſiæ nullo modo liceat ſine ſpeciali Superioris Generalis licentia Romam venire.

96. Decernitur, quod neque Pater Guardianus, neque Vicarius, neque Procurator Terræ Sanctæ, expleto proprio reſpective Officio, ulla prærogativa eiſdem ob ipſum debita frui valeant, niſi prius per atteſtationem a Diſcretorio cum juramento ſubſcriptam Superiori Generali conſtiterit, ipſos laudabiliter proprium exercuiſſe Officium, & exacte, quantum ex ipſis fuit, præſentia obſervaſſe, & obſervari curaſſe decreta, quæ de trimeſtri, in trimeſtre in plena Communitate omnium Conventuum, & Hoſpitiorum Cuſtodiæ legi debebunt, ne ignorari poſſint.

97. Confirmantur inſuper omnia, & ſingula ſtatuta pro bono regimine Cuſtodiæ Terræ Sanctæ alias edita, laudabileſque ejuſdem Cuſtodiæ conſuetudines in his, quæ præſentibus Decretis, Statutis, & Conſtitutionibus non adverſantur, contrariis caſſatis, abrogatis, & annullatis.

Ipſe vero Raphael Miniſter Generalis præinſerta Statuta, quæ prius a dilectis itidem filiis Diſcretorio ejuſdem Ordinis approbata fuerunt, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ipſius Raphaelis Miniſtri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſerta Capitula, ſeu Decreta, quæ dilectus filius noſter Vincentius S. R. E. Presbiter Cardinalis Petra nuncupatus, ac dilectus etiam filius Magiſter Nicolaus Lercari Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum Præfectus, & Secretarius viderunt, & mature perpenderunt, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes eaſdem præſentes litteras, ac præinſerta Statuta, ſeu Decreta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vij. Januarii MDCCXLVI. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Moderatio, & confirmatio præcedentis Conſtitutionis.

BENEDICTVS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Raphael a Lugagnano Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod ipſe, pervento ad hanc Almam Urbem noſtram dilecto etiam Filio Jacobo a Luca Fratre expreſſe profeſſo dicti Ordinis, Guardiano Conventus Hieruſalem, & Cuſtodiæ Terræ Sanctæ jam Viſitatori ab hac Sancta Sede deputato, de Decretis, & Statutis pro bono regimine memoratæ Terræ Sanctæ conditis, & a Nobis per quaſdam noſtras in ſimili forma brevis die 7. Januarii proxime elapſi approbatis, & confirmatis cum eodem Jacobo communicare non prætermiſit, dictus vero Jacobus omnia in eis contenta pro bono dictæ Terræ gubernio partim neceſſaria, partimque utilia agnovit, exceptis tamen duobus ex dictis Statutis ſub numeris 69. & 79. contentis, in quibus aliquid de novo præcipitur ſpectans ad deputationem Sacriſtarum, & ad quotidianas Proceſſiones in Cuſtodiæ hujuſmodi Monaſteriis fieri ſolitas, quod utrumque ex duobus dictis Statutis, ut dictus Jacobus aſſerit, non ſolum inutile eidem Cuſtodiæ, ſed etiam præjudiciale foret, ac propterea ipſe Raphael Miniſter Generalis ſupradicta duo Statuta, ne illa diſſidiis anſam præbeant, per Nos de medio auferri plurimum deſiderat. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Raphaelem Miniſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, memorata duo Statuta ſub numeris 69. & 79. expreſſa, ac omnia, & ſingula in eis contenta, firmis tamen omnibus aliis remanentibus, ut præfertur, per Nos confirmata, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium annullamus, caſſamus, & irritamus, ac annullata, caſſata, & irrita, ac nullius roboris, & momenti eſſe, & fore decernimus, & declaramus. Decernentes præſentes Litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ in præfatis Noſtris literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Februarii MDCCXLVI. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

QUamquam vero hactenus recenſitæ ſanctiones viderentur conſtitutæ dumtaxat pro recto Locorum Terræ Sanctæ regimine, quia tamen in illis occurrebant nonnulla in omnibus etiam Ordinis Provinciis ſervanda, ideo Reverendiſſimus P. Miniſter Generalis opportunum eſſe cenſuit ea omnia Univerſo Ordini per ſuas encyclicas Literas ſignificare, quæ ſunt ſequentes.

FR. RAPHAEL DE LUGAGNANO &c.

Univerſis in Chriſto Jeſu dilectiſſimis ejuſdem Ordinis Fratribus, tam Superioribus, quam Subditis Ciſmontanæ, ac Ultramontanæ Familiæ ſalutem, pacem, & a Domino ſempiternam benedictionem.

NEminem veſtrum ignorare arbitramur quæ paucis ab hinc annis in noſtræ Terræ Sanctæ Cuſtodia irrepſerunt incommoda, eo magis deplotanda, quod non a Turcarum ſævitia, vel Schiſmaticorum invidia proficiſcantur, ſed a plurium ibi degentium Religioſorum malitia, qui in varia partium ſtudia hinc inde diſtracti, Sanctiſſima illa loca, quæ olim virtutum omnium Emporia erant, in diſſidiorum, ac litium Seminaria converterunt. Horum fama per Chriſtianum Orbem percrebeſcente, Catholici Principes, tum erga præfata Sanctiſſima Loca devotione commoti, a Sancta Sede, ut opportunum præberet remedium, efflagitarunt; utque piis illorum votis Summus Pontifex (quem Deus diu incolumem ſervet) BENEDICTUS XIV. indulgeret, Apoſtolicum Viſitatorem eo miſit, qui ſtatim atque pervenit, omnem poſuit operam in diſcordiarum ſeminibus extirpandis, fratrumque cordibus in vinculo pacis uniendis. Cum autem peracta viſitatione, originalia ad Summum Pontificem acta tranſmiſiſſet, eadem Sanctitas Sua, eximia illa, qua pollet, benignitate, & clementia, talia Acta Nobis tradidit, vivæ vocis oraculo jubens, ut iis attente perpenſis, ac mature diſcuſſis, decreta, ac leges conderemus, quorum obſervantia in priſtinum pietatis, religionis, ac pacis ſtatum Terræ Sanctæ Cuſtodia redigeretur, ac abſurdis, quæ impoſterum ſuboriri poſſent, aditus omnis occluderetur.

Nos igitur omnibus ad munus hoc opportunis facultatibus inſtructi, ea, qua par erat, ſedulitate, ac ſolertia arduam hanc æque, ac neceſſariam providentiam aggreſſi ſumus: proindeque brevi ſtatutorum compilatione confecta, nonnulla ex veteribus vel confirmando, vel explicando, vel mutando, necnon alia, prout ſatius eſſe duximus, iterum edendo, utriuſque Familiæ Diſcretos Romæ degentes convocavimus, qui, omnibus iis attente diſcuſſis, in voto fuerunt, omnia eſſe publico, & privato præfatæ Cuſtodiæ bono, ac regimini accommodatiſſima. Novam hanc ſtatutorum compilationem Summi Pontificis judicio ſubjecimus, qui nedum eam nonnullorum examini commiſit, verum &, licet aliis, iiſque graviſſimis diſtractus curis, ipſemet perpendere voluit, ac demum in forma ſpecifica approbavit, edito Brevi ſeptimo Idus Januarias currentis anni 1746. cujus initium eſt: *In Supremo*.

Licet autem Compilatio hæc ad rectum Terræ Sanctæ regimen præcipue referatur, cum tamen nonnulla in qualibet Ordinis noſtri Provincia obſervanda, & omnibus, ac ſingulis Fratribus ſcitu neceſſaria contineat, muneris noſtri ratio expoſcit, ut per encyclicas haſce literas, pro integra eorum obſervantia, pateſiant; ſpondentes interea cuilibet Provinciæ, cum op-

opportuna ſeſe præbuerit occaſio, Compilationis hujus exemplar jam typis datum fore miſſuros.

Ac primo quidem cap. 5. num. 64. & 65. ita habet: Nullus Religioſus cujuſcumque fuerit Nationis, exceptis Miſſionariis, ultra triennium in Cuſtodia Terræ Sanctæ manere valeat, ſed elapſo triennio teneatur Guardianus omnes, & ſingulos ad proprias remittere Provincias .... Si aliquem Religioſum ultra triennium pro exercendo aliquo officio retinere neceſſarium fuerit, hoc fiat de conſenſu Diſcretorii, & uſquedum alius Religioſus, qui tale officium exercere valeat, a Chriſtianitate advenerit.

Cap. 8. num. 87. hæc leguntur: Superiores autem Generales nullo modo mittant, niſi eos, quos per juratam Provincialium, & Definitorum atteſtationem, noverint eſſe ſpecialis probitatis, & irreprehenſibilis vitæ.

Eodem cap. num. 88. additur: Ut autem omnes Provinciæ participes fiant cœleſtium benedictionum, quibus præmiantur Terræ Sanctæ inſervientes, decernitur non eſſe mittendos ex unaquaque Provincia plures duobus. Quod ut facilius obſervari poſſit, injungitur, ut ſinguli Miniſtri Provinciales, tam Obſervantium, quam Reformatorum, Recollectorum, & Diſcalceatorum Superioribus Generalibus atteſtationem juratam, & ſubſcriptam a Definitoribus, ſingulo quoque triennio tranſmittant, in qua præſentent Fratres, ſive Sacerdotes, ſive Laicos ſuarum reſpective Provinciarum, quos magis pios, & devotos, in fide conſtantes, & morum gravitate probatos, & maxime ad inſerviendum Sanctis Locis idoneos, & ad eundum paratos, noverint.

Num. 90. hæc præcipiuntur: Quæcumque Patentes Literæ a Superioribus Generalibus expeditæ pro mittendo aliquo Religioſo ad Terram Sanctam, antequam executioni demandentur, recognoſci debeant a Patre Provinciali cum Definitoribus, quatenus ii apud ipſum inveniantur, & inſuper a Guardiano, & Diſcretis Conventus, in quo moram fecerit ille, cui conceſſæ ſunt; & tam Provincialis, quam Definitores, Guardianus, & Diſcreti prædicti, a tergo dictarum Patentium, atteſtationem cum juramento facere debent, quo Religioſus, qui mittitur, moribus, & qualitatibus iis præditus ſit, ut ad bene inſerviendum Sanctis Locis capax, & idoneus reputetur. Idem ſervari decernitur etiam pro iis, qui eleemoſynarum conductores, ſeu tranſvectores appellantur, & de anno in annum a Commiſſariis tranſmittuntur Hieroſolymam.

Commiſſarii autem Terræ Sanctæ in Portibus Chriſtianitatis exiſtentes, nullum talibus requiſitis, & atteſtationibus non munitum iter ad Terram Sanctam ſumere patientur, neque viaticum ad hoc ſubminiſtrabunt, ſub pœna privationis officii.

Demum num. 91. ſic decernitur: Nulli Religioſi ad Terram Sanctam ituri, etiam ii, qui a Commiſſariis reſpectivis pro eleemoſynis illuc transferendis cum facultatibus Superiorum Generalium deputati ſunt, ſumere valeant, niſi prius per Patrem Commiſſarium Terræ Sanctæ, una cum Guardiano, & Diſcretis Conventus, viſitentur ea omnia, quæ ad Terram Sanctam deferre debent; & atteſtatio a prædictis Patribus Commiſſario, Guardiano, & Diſcretis ſubſcripta, & Religioſis ituris conſignanda, conficiatur, in qua ea omnia, quæ dicti Religioſi transferunt, adamuſſim adnotentur, cum expreſſione numeri capſarum, rerumque in eiſdem contentarum, & aliorum omnium, quæ transferunt; quam atteſtationem Superioribus, vel Commiſſariis Portuum, tum Chriſtianitatis, tum Orientalium, ad quos appulerint, exhibere teneantur. Præcipitur autem Commiſſariis, & Guardianis prædictis ſub pœna privationis ſuorum Officiorum, ne quidquam, quod negotiationem ſapiat, vel mercaturam, ſed ea tantum, quæ uſui, & neceſſitati Fratrum convenientia extiterint, transferri permittant.

Hæc ea ſunt, quorum omnes, & ſingulos Fratres certiores facere opus eſſe exiſtimavimus, ut ultro, citroque executioni mandentur; omnes in Domino præterea hortantes, ut ſi qui, Divino aſſlante Numine, Deo iis in regionibus inſervire, ac fidem Catholicam provehere deſiderent, ad ſuos reſpective Provinciales Miniſtros recurrant, ut in Catalogum, quem, ut ſupra diximus, Religioſos omnes morum probitate, fideique Zelo conſpicuos exhibentem; quam primum ad Nos, vel ad Reverendiſſimum reſpective Commiſſarium Generalem Familiæ tranſmittere debeant, recenſeantur. Patribus Provincialibus inſuper præcipientes, ut Catalogo huic, quo melius æque, ac citius Sanctæ illius Cuſtodiæ felici regimini idoneorum Religioſorum miſſione conſulere valeamus, alium addant Catalogum, qui Fratres cujuslibet Provinciæ ibi degentes, quove tempore illuc perrexerint, deſignet. Et ut quilibet tam pii voti compos fieri poſſit, nec ſpirituale hoc deſiderium humanæ politicæ artes, ac fraudes fruſtrentur, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrenda, Nobis autem reſervata, omnibus, & ſingulis præcipimus, ac mandamus, ne quis Superiorum, vel Subditorum, directe, vel indirecte, verbis, aut factis diſſuadere, dimovere, ac diſtrahere a tam Sancto propoſito Cœnobiis illis inſerviendi Religioſum quemquam audeat, præſertim vero, ſi ad Sacras obeundas Miſſiones, quod præcipuum eſt, a Deo vocentur; ſub iiſdemque pœnis Provincialibus, Definitoribus, Guardianis, & Diſcretis jubemus, ne atteſtationes pro tali ſuſcipiendo munere requiſitas denegare, vel impedire præſumant.

Noſtras haſce litteras in omnibus, & ſingulis Conventibus Fratribus, prout de more, congregatis, legi mandamus, earumdem exemplari Archivo cujuslibet Conventus ſervando tranſcripto. Enixas interim ad Deum preces effundite pro ſummi Pontificis felicitate, Eminentiſſimi Ordinis Noſtri Protectoris incolumitate, Chriſtianorum Principum concordia, ac demum pro Nobis, qui Seraphicam omnibus benedictionem impertimur.

Datum Romæ ex noſtro Aracœlitano Conventu die 20. Aprilis 1746.

Addictiſſimus in Domino Servus
F. Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

De mandato Revmi in Chriſto Patris
F. Joannes Carbonell
Secretarius Generalis Ordinis.

CUM plura ſint apud Nationem Germano-Belgicam publica Oratoria, ſeu parvæ Eccleſiæ, una cum Fratrum Cœnobiolis, quæ *Reſidentias* vocant, quæque propterea Ordinariorum juriſdictioni ſubduntur; dubitatum fuit, num Fideles in illis poſſent omnes lucrari Indulgentias, quæ Ordini noſtro a Summis Pontificibus conceduntur: & propoſito Dubio Sac. Congregat. Indulgentiarum, hæc reſpondit *negative* ſub die 20. Septembris 1745. Iterum autem eidem Sacr. Congr. humilibus exhibitis precibus, unaque ſimilibus caſibus in exemplum adductis, emanavit ſequens

DE-

Digitized by Google

DECRETUM.

„ SAcra Congregatio Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſita, ad dubium ſuper præfatis precibus formatum, nempe: An, & quommodo annuendum ſit precibus in caſu? prævio receſſu a deciſis ſub die 20. Septembris 1745. omnes, & ſingulas Cappellas publicas præfatorum Fratrum Recullectorum in Regione Germano Belgica exiſtentes gaudere, donec reſidentiam ibibi Fratres duxerint, omnibus, & ſingulis Indulgentiis, & privilegiis, cæteris Eccleſiis ejuſdem Ordinis generaliter conceſſa, dummodo ad illas Chriſtifideles ad Sacrum audiendum, & ad percipienda Eccleſiæ Sacramenta confluant, die 31. Januarii 1746. declarandum eſſe reſpondit.

„ De quibus facta per me infraſcriptum ejuſdem Sacræ Congregationis Secretarium die 4. Febr. ipſius anni Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis benigne approbavit.

F. S. Cardinalis Portocarrero.

Loco ✠ Sigilli.

A. M. Erba Prothonot. Apoſtolicus Secr.

Declaratur Epiſcoporum Juriſdictio in Eccleſias Parochiales Regularium, in Indiis exiſtentes.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

„ QUamvis ad confirmandum Eccleſiaſtici regiminis Ordinem, Superiori Pontificatus Noſtri anno, videlicet octavo idus Novembris 1744. Apoſtolicas literas ediderimus, quarum initium eſt: *Firmandis, atque aſſerendis*, in quibus non modo Sacroſanctæ Tridentinæ Synodi Decretis, ac Prædeceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutionibus inhærentes, juriſdictionem Epiſcoporum in omnes, & quoſcumque Regulares Animarum curam perſonarum Sæcularium exercentes conſtabilivimus; verum etiam judicia ſequentes in peculiaribus controverſiis prolata a Congregationibus Generalibus Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Eccleſiaſticis diſcutiendis negociis auctoritate Apoſtolica præpoſitorum, certos, & congruos limites conſtituimus, quibus auctoritas in prædictorum Regularium Eccleſias, atque perſonas, tum exemptiones in hujuſmodi rerum genere ab ipſis Regularibus prætenſæ, & pluribus in caſibus eiſdem debitæ continerentur: Has tamen alteras pari auctoritate literas adjicere compellimur, ut hac ipſa in re Parochialium etiam Eccleſiarum, quæ in Indiarum Regionibus ſunt, optimo regimini, atque utiliori adminiſtrationi, quantum cum Domino poſſumus, ſimiliter conſulamus.

„ Sane ubicumque animarum cura perſonarum ſæcularium adnexa ſit Monaſteriis, ſeu Domibus Regularium Virorum, ſive Mulierum, quicumque hujuſmodi curam exerceat, ſive is Regularis, ſive Sæcularis Sacerdos exiſtat, in his, quæ pertinent ad ipſam curam, & ad Sacramentorum adminiſtrationem, Epiſcopi Diœceſani juriſdictioni, viſitationi, & correctioni ſubeſſe debet, ipſo jubente Sacro Tridentino Concilio *ſeſſ.* 25. *cap.* 11. *de Regularibus*, per hæc verba: *In Monaſteriis, ſeu Domibus Virorum, ſeu Mulierum, quibus imminet Animarum cura perſonarum Sæcularium, præter eas, quæ ſunt de illorum Monaſteriorum, ſeu locorum Familia, perſonæ tam Regulares, quam Sæculares hujuſmodi curam exercentes, ſubſint immediate in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, juriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi, in cujus Diœceſi ſunt ſita.*

„ Cujus etiam Concilii providentia ulterius ſtatutum eſt, ut nemo ad animarum curam in prædictis Eccleſiis, etiam ad tempus, ſive amovibiliter ad nutum, exercendam, admittatur, vel deputetur, abſque conſenſu Epiſcopi, & ſine examine coram ipſo, vel coram ipſius Vicario antea faciendo; ſic enim decrevit: *Nec ibi aliqui etiam ad nutum amovibiles deputentur, niſi de ejuſdem conſenſu, ac prævio examine per eum, aut ejus Vicarium faciendo.*

„ Equidem alias beatæ memoriæ Prædeceſſori Noſtro Pio Papæ V. ex parte claræ memoriæ Philippi II. Hiſpaniarum Regis Catholici expoſito, quod in partibus Indiarum Maris Oceani, propter deficientiam Presbyterorum, officia, & munia Parochialia a Religioſis Viris exercabantur, qui, magno animarum fructu, Indorum converſiones promovebant, & Eccleſiæ Sacramenta eiſdem adminiſtrando, ac verbum Dei prædicando, & explicando, religioni, ac pietati utilem navabant operam; Idem Pius Prædeceſſor ſupplicationibus ſuper hoc ex parte dicti Philippi Regis humiliter ſibi porrectis inclinatus, per ſuas literas incipien. *Exponi Nobis*, datas apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xxiv. Martii anno MDLXVII. omnibus, & ſingulis Religioſis, quorumcumque, etiam Mendicantium Ordinum, in dictis Indiarum partibus, in eorumdem Ordinum Monaſteriis, vel de ſuorum Superiorum licentia extra illa commorantibus, ut in locis ipſarum partium eis de ſimili licentia aſſignatis, vel aſſignandis, officium Parochi, Matrimonia celebrando, & Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtrando, prout eatenus conſueverunt, (dummodo ipſi in reliquis ejuſdem Concilii Tridentini formam obſervarent) exercere, & verbum Dei, quatenus Indorum illarum partium idioma intelligerent, de ſuorum Superiorum licentia in eorum Capitulis Provincialibus obtenta, prædicare, ac confeſſiones audire, libere, & licite valerent, excluſa etiam Ordinariorum Locorum licentia, per hæc expreſſa verba: *Ordinariorum Locorum, & aliorum quorumcumque licentia minime requiſita*, facultatem auctoritate Apoſtolica conceſſit, & indulſit: Volens inſuper, & eadem auctoritate ſtatuens: *ne in locis dictarum partium, in quibus eſſent Monaſteria Religioſorum, qui Animarum curam exercerent, aliquid per Epiſcopos innovaretur.*

„ Verum hujuſmodi Privilegium, ſive indultum a Sancto Pio Prædeceſſore, ut præfertur, conceſſum, immutatis forſan rerum circumſtantiis, executione, & effectu caruiſſe oportet. Siquidem apere-

„ aperte conſpicimua Epiſcopos prædictarum Regionum, non multos poſt annos, ſuam in præmiſſis auctoritatem, & juriſdictionem reſumpſiſſe. Etenim in prima Synodo Limana Provinciali anno Domini 1532. calebrata, præſidente in ea Sancto Turribio, tunc, dum in humanis agebat, Eccleſiæ Limanæ Archiepiſcopo, ipſius Synodi *cap.* 16. ita expreſſe cautum reperimus: *Nullus poſt hac Clericus Parochiam Indorum abſque Epiſcopi collatione ſuſcipiat, vel adminiſtret: qui alias ſuſceperit, etiamſi propria Rectore Parochia deſtituta ſit, anathemata feriatur. Idem a Regularibus obſervetur*. Eidemque Limanæ Synodo conſonat Provincialis itidem Synodus Mexicana anno Domini MDLXXXV. ſub bonæ memoriæ Petro Moja da Contreras Archiepiſcopo congregata, & ſucceſſive, nempe anno MDLXXXIX. ab Apoſtolica Sede examinata, & approbata, quæ ſub titulo: *De Viſitatione propriæ Provinciæ* §. III. ſtatuit, ut infra, videlicet: *Viſitent Epiſcopi Eccleſias, & quas doctrinas vocant, ſeu conditiones, ubi Religioſi commorantur &c. Viſitent etiam Religioſos in prædictis doctrinis, ſeu conditionibus degentes, quoad Animarum curam, quam exercent, eoſque paterno zelo corrigant eorum honori, & bonæ famæ proſpicientes, atque id omne præſtent, quod ad effectum ejuſmodi* neceſſarium *ſit, juxta Decretum Sacri Concilii Tridentini*. Collimantibus in eumdem ſcopum his, quæ præſcribuntur inferius *Tit. de Regularibus, & Monialibus* §. *xix.* ibi: *Juxta id, quod a Concilio Tridentino Decretum eſt, & per Schedam Regiæ Majeſtatis diſpoſitum, Regulares, qui Indorum curam gerunt, ab Ordinariis viſitari, eiſdemque Subditi eſſe debent, tam quoad Doctrinam edocendam, quam quoad Sacramenta admi niſtranda*.

„ Quamvis vero ſubinde a piæ memoriæ Gregorio Papa XIV. Prædeceſſore quoque Noſtro aliæ Apoſtolicæ literæ, quarum initium eſt: *Quantum Animarum*, aliæque incipientes: *Exponi Nobis*, anno MDXCI. emanaverint, per quas ſuperius relatæ Sancti Pii Prædeceſſoris Literæ confirmatæ fuerint, & innovatæ, quum tamen felicis recordationis Prædeceſſor pariter Noſter Clemens Papa VIII. per ſuas literas in ſimili forma Brevis ſub die viij. Novembris anni MDCI. expeditas, quæ Incipiunt: *Religioſorum quorumcumque*, in forma ſpecifica confirmaverit, & approbaverit reſolutionem Congregationis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, per quam firmatum extiterat, *Regulares, qui ab eorum Superioribus nominati, & a Locorum Ordinariis, ſeu eorum Officialibus approbati*, ad Animarum curam in Indiarum partibus exercendam, *ob penuriam Sacerdotum Sæcularium*, mitterentur, non quidem habendos, & reputandos eſſe, tamquam Regulares extra Clauſtra vitam degentes; ſiquidem aliquot per ſingulas hebdomadas diebus ab Eccleſiis ſibi commiſſis diſcedentes, in propriis Religioſis Domibus verſabantur, ſed in *concernentibus curam Animarum, Ordinario Loci ſubeſſe; in reliquis vero non Ordinario Loci, ſed ſuis Superioribus ſubjectos remanere, de quorum licentia extra Clauſtra degunt*. Quum deinde ſimilis recordationis Gregorius Papa XV. etiam Noſter Pendeceſſor in ſua generali, & perpetuo valitura Conſtitutione, quæ incipit: *Inſcrutabili*, per quam omnes indiſtincte Regulares Animarum curam Sæcularium perſonarum exercentes, aut quoquo modo Sacramenta adminiſtrantes, Epiſcoporum Viſitationi, & correctioni ſubjecit, quibuſcumque contrariis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militarium, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, & cujuſvis alterius Inſtituti, etiam neceſſario, & in individuo exprimendi, nec non ſtatutis, conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus, indultis, etiam in corpore juris clauſis, aut ex cauſa, & titulo oneroſo conceſſis, etiam mari magno, ſeu Bulla Aurea, aut aliter nuncupatis, ſpecialiter, & expreſſe de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine pleniſſime derogaverit. Quum Inſuper Noſter quoque Prædeceſſor Innocentius Papa X. In ſuis pariter literis Apoſtolicis anno MDCXLVII. datis, quæ Incipiunt: *Cum ſicut accepimus*, confirmans præfatæ Congregationis reſolutionem editam In Cauſa *Angelopolitana* Indiarum Occidentalium novæ Hiſpaniæ, approbaverit ipſius Congregationis ſententiam, quæ ad propoſitum Dubium: *An Bulla Pii V.* §. 34. *in ordine* (ea nimirum, cujus Nos ſuperius meminimus) *concessa inſtante, & ſupplicante Sereniſſimo Rege Catholico, non ad petitionem Regularium, ſit revocata in Bullis Summorum Pontificum in quibus exemptiones Regularium mitigantur*. Reſpondit: *Agendum cum Sanctiſſimo, an velit declarare Bullam non eſſe* revocatam; *illam tamen non ſuffragari, niſi in locis, ubi eſt defectus Parochorum*.

„ Quum denique ipſi Catholici Hiſpaniarum Reges, de Sacrorum Canonum obſervantia optime meriti, & de Tridentini Concilii executione ſolliciti, Epiſcopis per Indias ſibi ſubjectas conſtitutis opem, auctoritatemque præſtiterint, ut legitima juriſdictione in Regulares Animarum curam exercentes in ſuis reſpective Diœceſibus pacifica fruerentur: jam conſtat, ipſis fatentibus Hiſpanæ Nationis Scriptoribus, neminem ex Regularibus nunc in iis Regionibus ad obeunda Parochialia munia in Perſonas Sæculares admitti, niſi prævio examine, & approbatione Epiſcoporum Localium, ſive ipſorum reſpective Officialium; & tam Concilii Tridentini Decreta, quam Romanorum Pontificum Conſtitutiones hujuſmodi Decretis conſentaneas, in prædictis Regionibus ſuum robur, & obſervantiam obtinere.

„ Neque porro in Indiis Orientalibus ignota ſunt eorumdem Apoſtolicorum, & Conciliarium Decretorum ſtatuta: Siquidem ex Civitate Goana, celeberrimo in Indiis Orientalibus Luſitaniæ Regno ſubjectis emporio, nuperrime accepimus, Venerabilem Fratrem modernum ipſius Civitatis Archiepiſcopum, ipſo præſertim favente Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro Joanne Illuſtri Portugalliæ, & Algarbiorum Rege, cujus perſpecta pietas, & Eccleſiaſticæ diſciplinæ Zelus hac etiam in re clariſſime emicuerunt, atque adjuvante dilecto filio Nobili Viro Marchione Caſtri novi in prædictis Regionibus Pro-Rege, ac ſtrenuo Regiæ voluntatis Adminiſtro, conceſſam ſibi a Tridentina Synodo juriſdictionem, & facultatem, quoad examen, & approbationem Regularium ad Animarum curam perſonarum Sæcularium deputatorum, intra Diœceſis ſuæ fines, pleniſſime, ut par erat, exercuiſſe.

„ Sed quoniam eorum, quæ bene Statuta ſunt, quæque ad optimum Eccleſiarum ſtatum maxime pertinent, perpetua, & generalis executio, atque inconcuſſa obſervantia, magnopere Nobis cordi eſ-

„ ſe de-

,, ſe debet; neque committendum, ut ullus impo-
,, ſterum dubiis, & controverſiis aditus pateat in
,, hujuſmodi rerum genere, in quo maximum Ec-
,, cleſiaſticæ diſciplinæ momentum vertitur ; idcirco
,, motu proprio, & certa ſcientia, ac matura deli-
,, beratione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis ple-
,, nitudine, volumus, ſtatuimus, & ordinamus,
,, prædicta Tridentinæ Synodi Decreta, ſingulaſque
,, Apoſtolicas Conſtitutiones, tam a Prædeceſſoribus
,, Noſtris, quam a Nobis, in eorumdem Decreto-
,, rum confirmationem, ampliationem, & extenſio-
,, nem editas, quoad Epiſcoporum jura, ac debi-
,, tam ipſis ſubjectionem a Regularibus Animarum
,, curam perſonarum Secularium exercentibus; ut
,, nempe Regulares ipſi, etiam quantumvis exem-
,, pti, ad hujuſmodi curam obeundam ſine prævio
,, Ordinariorum Locorum examine, & approbatio-
,, ne, accedere, aut in ea ſe ingerere nequeant, &
,, in iis omnibus, quæ ad prædictam curam quo-
,, quomodo pertinere dignoſcuntur, eorumdem Or-
,, dinariorum juriſdictioni, viſitationi, & correctioni
,, ſubjaceant deinceps, tam in prædicta Goana,
,, quam in reliquis Indiarum Orientalium Civita-
,, tibus, Diœceſibus, atque Provinciis locum om-
,, nino habere, ac perpetuo, & incommutabiliter
,, obſervari debere.

,, Decernentes, & declarantes, præſentes noſtras li-
,, teras, omnes & ſingulos Regulares quorumcum-
,, que tam Mendicantium, quam non Mendicantium
,, Ordinum, Militarium, etiam Sancti Joannis Hie-
,, roſolymitani, Congregationum, Societatum, etiam
,, Jeſu, & cujuſvis alterius inſtituti etiam ſpeciali
,, mentione digni, ac neceſſario, & in individuo ex-
,, primendi, ac quibuſvis privilegiis, & exemptio-
,, nibus ſuffulti, omnino arctare, & afficere, eoſ-
,, que ad plenam, & integram præmiſſorum obſer-
,, vantiam fore efficaciter obligatos.

,, Inſuper eaſdem præſentes, etiam ex eo, quod
,, Superiores Regulares, & cœteri quicumque in
,, præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomo-
,, dolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec
,, ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam
,, tempore de ſubreptionis, & obreptionis, nullita-
,, tis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis No-
,, ſtræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis
,, magno, inexcogitato, ac ſubſtantiali, aut ex quo-
,, cumque alio capite a jure, vel facto, aut ſta-
,, tuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, aut quo-
,, cumque alio colore, vel cauſa quantumvis pri-
,, vilegiatâ, etiam in corpore juris clauſa, ac tali,
,, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſ-
,, ſario exprimenda foret, notari, impugnari, inva-
,, lidari, in jus, vel ad controverſiam revocari, aut ad
,, terminos juris reduci, vel adverſus eas reſtitutio-
,, nis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad
,, viam, & terminos juris, ſive aliud quodcumque
,, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari poſ-
,, ſe; ſed ipſas ſemper, perpetuoque validas, fir-
,, mas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios,
,, & integros effectus ſortiri, & obtinere: Sicque,
,, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices
,, ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii
,, Apoſtolici Auditores, nec non Sanctæ Romanæ
,, Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, &
,, Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ac alios quavis aucto-
,, ritate, & poteſtate fungentes, in quavis cauſa, &
,, inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis
,, aliter judicandi, & interpretandi facultate, & au-
,, ctoritate, judicari, & definiri debere, & ſi ſecus
,, ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcien-
,, ter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum,
,, & inane decernimus.

,, Non obſtantibus, quatenus opus ſit, Noſtra,
,, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito
,, non tollendo; necnon memoratis Sancti Pii V.
,, & Gregorii XIV. Prædeceſſorum prædictorum re-
,, ſpective Literis, cœteriſque Conſtitutionibus, &
,, Ordinationibus Apoſtolicis, etiam in Conciliis ge-
,, neralibus editis, etiam ſpecialiter, in favorem
,, quarumcumque perſonarum, atque dictorum Or-
,, dinum tam Mendicantium, quam non Mendican-
,, tium, Congregationum, Societatum, etiam præ-
,, dictæ militiæ Sancti Joannis Hieroſolymitani, &
,, cujuſvis alterius Inſtituti, etiam Societatis Jeſu,
,, ac Monaſteriorum, Collegiorum, Domorum, ac
,, Locorum Regularium quorumcumque, necnon il-
,, lorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica,
,, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel
,, conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exem-
,, ptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam
,, ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fun-
,, dationis, & in mari magno, ſeu *Bulla aurea*,
,, aut aliter nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus,
,, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum
,, derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis
,, clauſulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis,
,, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis
,, plenitudine ſimilibus, etiam ad Imperatoris, Re-
,, gum, Reginarum, Rerumpublicarum, & quo-
,, rumvis aliorum Principum, & Perſonarum, qua-
,, cumque Eccleſiaſtica, vel ſeculari dignitate ful-
,, gentium inſtantiam, ſeu eorum intuitu, & con-
,, templatione, ac etiam conſiſtorialiter, & alias
,, quomodolibet etiam per viam communicationis,
,, & extenſionis, conceſſis, & iteratis vicibus appro-
,, batis, & innovatis. Quibus omnibus, quoad ea,
,, quæ præſentibus quomodolibet adverſantur, etiam-
,, ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis,
,, eorumque totis tenoribus, & formis, ſpecialis, &
,, individua, ac de verbo ad verbum, non autem
,, per clauſulas generales idem importantes, mentio,
,, ſeu quævis alia expreſſio habenda, ac quævis ex-
,, quiſita forma ſervanda foret, tenores hujuſmodi,
,, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo,
,, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent,
,, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in
,, ſuo robore permanſuris, motu, ſcientia, delibe-
,, ratione, & poteſtatis plenitudine paribus ſpeciali-
,, ter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis
,, quibuſcumque.

,, Et quia difficile foret præſentes literas ad ſin-
,, gula quæque loca, in quibus de eis fides forſan
,, facienda foret, deferri, etiam volumus, & ea-
,, dem Apoſtolica auctoritate decernimus, quod il-
,, lorum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Nota-
,, rii publici ſubſcriptis, & Sigillo alicujus Perſonæ
,, in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, in
,, judicio, & extra, ac ubi opus fuerit, eadem pror-
,, ſus adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur,
,, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

,, Nulli ergo omnino hominum liceat paginam
,, hanc noſtrarum confirmationis, innovationis, de-
,, clarationis, ſive extenſionis, & ampliationis, de-
,, rogationis, voluntatis, ſtatuti, ac decreti infrin-
,, gere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis au-
,, tem hoc attentare præſumpſerit, indignationem
,, Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli
,, Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

,, Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
,, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptin-

,, gen-

„ genteſimo quadrageſimo quinto, ſexto Kalandas „ Martii, Pontificatus noſtri anno ſexto.

D. Card. Paſſioneus.
J. Datarius.

Loco ✠ Plumbi.

Viſo de Curia.
J. C. Boſchi.
L. Eugenius.

Regiſtrata in Secret. Brevium.

Interdicitur commoratio in ædibus Sæcularibus ſub prætextu dirigendi Tertium Ordinem.

FR. RAPHAEL DE LUGAGNANO &c.

CUM a Sacra Congregationa Epiſcoporum, & Regularium ſub die 4. Februarii mox elapſi, injunctum Nobis fuerit, ut Religioſis de Regulari Obſervantia in Domo Sæculari Villæ de Peñaranda commorantibus reditum ad proprium Conventum omnimode, & abſolute præcipiamus, & ulterius Provinciæ Superiores admoneamus, ne in futurum ſimiles permittant abuſus; Nos juſtiſſimis dictæ Sacræ Congregationis obtemperare volentes mandatis, auctoritate tum ejuſdem Sacræ Congregationis, tum & ordinaria officii noſtri, per ſanctam obedientiam, & ſub pœnis contra inobedientes latis ipſo facto incurrendis, præcipimus, & mandamus omnibus, & ſingulis Religioſis Regularis Obſervantiæ in Domo, vel Domibus Sæcularibus memoratæ Villæ de Peñaranda commorantibus, ut ſtatim, ac præſentes noſtræ literæ ad ipſorum notitiam pervenerint, ad proprium Conventum ſe transferant, nec amplius in dicta Domo, & Villa moram trahere quocumque motivo, aut prætextu audeant, ac præſumant. Admonemus pariter noſtræ Obſervantiæ Provinciæ Sancti Jacobi Superiores, tam locales, quam majores, ne impoſterum quacumque de cauſa talem Religioſorum ſuorum extra Clauſtra permanentiam permittant, ſub pœnis arbitrio noſtro eiſdem infligendis, prohibentes ſub pœna excommunicationis majoris ipſo facto incurrendæ, omnibus noſtræ juriſdictioni ſubjectis, tam Subditis, quam Superioribus, quicumque illi ſint, ne præſentium executionem impediant, quinimo eiſdem Superioribus, ad quos ſpectare poterit, ſtricte mandantes, ut omnimodæ earumdem executioni manus præbeant.

Datum Romæ in hoc noſtro Aracœlitano Conventu, die vigeſima prima Martii milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi ſexti.

Frater Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Suæ Rmæ Paternit.
Frater Joannes Carbonell
Secretarius Generalis Ord.

Prorogatis Comitiis confirmantur Miniſter Generalis, Commiſſarius Familiæ, Officiales Curlæ, & Definitores Generales, ac duorum ex his Defunctorum loco ſubrogantur A. RR. PP. Joannes Corboneil, & Simon Joſephus Tibefort.

FR. RAPHAEL
A LUGAGNANO

Lector Emeritus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu Matritenſi pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minosum S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus, & in Domino Servus.

Univerſis in Chriſto Jeſu dilectiſſimis ejuſdem Ordinis Fratribus tam Superioribus, quam Subditis Ciſmontanæ, ac Ultramontanæ Familiæ Salutem, Pacem, & a Domino Sempiternam Benedictionem.

SPecialibus non ceſſans Ordinem Noſtrum, pro Sua erga eumdem benignitate paterna, gratiis proſequi, ac favoribus Sanctiſſimus Dominus Noſter, ſequentes hiſce diebus expediri mandavit Apoſtolicas Literas, videlicet:

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, ſicut accepimus, Capitulum Generale Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod, juxta Ordinis præfati Conſtitutiones, Statutaque Auctoritate Apoſtolica confirmata, in Vigilia proxime futuri Feſti Pentecoſtes celebrandum eſſet, ob præſentes motus bellicos celebrari minime valeat; alias Nos dilecto filio Raphaeli a Lugagnano dicti Ordinis Miniſtro Generali injunximus, & mandavimus, ut prorogationem dicti Capituli Generalis ad Noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum duraturam, omnibus Vocalibus indiceret, prout dictus Raphael Miniſter Generalis id exequi curavit. Nos proſpero, felicique Ordinis hujuſmodi ſtatui, quantum cum Domino poſſumus, conſultum eſſe cupientes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prorogationem Capituli Generalis hujuſmodi a præfato Raphaele Miniſtro Generali ad Noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum duraturam, ut præfertur, indictam, ac dictum Raphaelem Miniſtrum Generalem, necnon Dilectos filios Commiſſarium Generalem Familiæ, ac Procuratores, & Diffinitores Generales tam Fratrum de Obſervantia, quam Reformatorum dicti Ordinis, in eorum reſpective Officiis, cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritatibus, honoribus, gratiis, & indultis, quibus hactenus eorumdem Officiorum ratione uſi, & gaviſi fuerunt, ac uti, & gaudere potuerunt, prorogatione præfata durante, confirmamus. Præterea, cum, ſicut pariter accepimus, duo Diffinitores Generales in Ultramontana Familia, alter ex Hiſpanica, & reliquus ex Germano-Belgica No-

Digitized by Google

Nationibus in nupero Capitulo Generali memorati Ordinis canonice electi ab hac luce migraverint, nec ullus ex Fratribus Nationum præfatarum reperiatur, qui, juxta prædicta Statuta, in locum Defunctorum ſubrogari poſſit; motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, dilectos itidem filios Joannem Carbonel Valentiæ in Hiſpania, & Simeonem Joſephum Tibeſart Flandriæ, reſpective Provinciarum, in Diffinitores Generales in locum Defunctorum cum omnibus itidem, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritatibus, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, ad Noſtrum, & præfatæ Sedis Apoſtolicæ beneplacitum, ut præfertur, creamus, facimus, conſtituimus, & deputamus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu dicti Raphaelis Miniſtri Generalis, ſeu Procuratoris Generalis Ordinis præfati ſubſcriptis, & memorati Ordinis ſigillo munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Aprilis 1746. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Has igitur Vobis omnibus intimare muneris, ac Officii noſtri eſſe putavimus, ſicuti per præſentes facimus, omnibus Provinciarum, & Cuſtodiarum Noſtrarum Prælatis expreſſe mandantes, ut eaſdem, quamprimum acceperint, per omnes, ac ſingulos Juriſdictionis ſuæ Conventus publicari curent. Enixas interim ad Deum preces effundite pro ejuſdem Summi Pontificis felicitate, Eminentiſſimi Ordinis Noſtri Protectoris incolumitate, Chriſtianorum Principum concordia, ac demum pro Nobis, qui Seraphicam omnibus Benedictionem impartimur.

Datum Romæ ex Noſtro Aracœlitano Conventu die 1. Maii 1746.

Addictiſſimus in Domino Servus
Fr. Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

De mandato Revmi in Chriſto Patris
F. Bernardinus ab Averſa
Secretarius Gen. Ord.

Declarantur nonnulla circa Regulares extra Clauſtra degentes, ſeſeque tranſlatos aſſerentes.

Venerabili Fratri Bernardo Epiſcopo Sancti Pauli in America Luſitana.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

„ PONTIFICIA commendatione Noſtra proſequimur debitum tuæ erga Apoſtolicam hanc Sanctam Sedem obſtrictæ obedientiæ obſequium, & laudabile Paſtoralis ſollicitudinis, ac vigilantiæ officium, quo ſupplex ab eadem Apoſtolica Sede conſulta petis, quibus inſtructus, in commiſſa tibi iſtius Diœceſis adminiſtratione, Te, pro munere Fraternitati Tuæ injuncto, provide, ſapienterque cum æterna Chriſtifidelium ſalute gerere debeas. Reperiri ſiquidem, ad Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam refers, quamplurimos in ipſa Diœceſi Tua Regulares Viros, qui habitu, & ſuper habitu Mozzettam induti, extra Clauſtra in Sæcularium Hominum domibus degentes, ad Terram colendam, ſæcularia negotia obeunda, ac mercaturam faciendam incumbunt; adeoque mores a Religioſa vita longe alienos, pravoſque, non ſine bonorum offenſione, ac ſcandalo præſeferunt. Alios præterea ſignificas Regulares Viros eſſe, qui ex uno ad alterum Religioſum Ordinem ſe Apoſtolica auctoritate tranſlatos fuiſſe aſſerunt, atque adeo in hoc altero Ordine conſtituti, facultatem, licentiamque ſibi inde jactant, qua ſibi liceat extra clauſtra itidem commorari, agriculturam pariter exercere, & mercaturæ operam navare. Nos itaque Fraternitati Tuæ in memoriam revocamus omnes, & ſingulos Regulares Epiſcopo in civilibus ſubjectos eſſe, eoſdemque Religioſos, cujuſvis Ordinis, & Inſtituti ſint, extra Clauſtra degentes, & delinquentes ſubjectos eſſe Ordinario Loci, ut Sedis Apoſtolicæ Delegato, qui eos viſitare, punire, & corrigere poteſt, uti conceptis verbis ſtatutum eſt a Concilio Tridentino *ſeſſ. 4. cap. 3. de reformatione.* Præterea laudatum Concilium Tridentinum *ſeſſ. 14. de reformatione cap. 11.* quoad tranſlatos, in Ordine ipſo, ad quem transfertur, ſub ſui Superioris obedientia in Clauſtro perpetuo maneat. Unde fit, ut ſuper quolibet tranſlatorum hujuſmodi extra Clauſtra commorante, ac degente Antiſtes Loci ordinarius vigore memorati Decreti Concilii Tridentini *ſeſſ. 6. cap. 3. de Reformatione*, omnem habeat juriſdictionem, illamque libere, & licite exercere poſſit, & valeat. Quo autem pacto Te cum tranſlatis quibuſcumque ſibi Apoſtolica auctoritate, ut extra Clauſtra libere vivant, Indultum fuiſſe aſſerentibus, agere oporteat, certiorem facimus, nemini, juxta ordinatas, ſtatutaſque regulas, ex uno ad aliam Religionem, niſi in illa, ad quam quemvis transferri contigerit, vigeat Clauſtralis, ac Regularis obſervantia, & quæ non ſit Hoſpitalaria, aut Militaris, tranſitum impertiri.

„ Quod ſi vero aliquando audiaris cum aliquo Religioſo Viro ab Apoſtolica hac Sancta Sede benigne diſpenſatum fuiſſe, ut vel in habitu Sacer-

„ do-

Digitized by Google

„ dotis Sæcularis permanere, vel ad aliam Religio-
„ nem, in qua Clauſtralis, & Regularis obſervan-
„ tia non vigeat, tranſire poſſent, Te doctum vo-
„ lumus, id ſana perraro, & graviſſimis rationabilibus
„ de cauſis fieri. Hiſce demum ita expoſitis, cum
„ ad Fraternitatem Tuam relatum fuerit, eſſe, ac
„ reperiri quemlibet Religioſum Virum, qui ſe in-
„ dulto quocumque hujuſmodi donatum uti, frui,
„ ac gaudere contendat, eumdem opus eſt, ut ad
„ tale Indultum Tibi oſtendendum primum, etiam
„ adhibita vi, compellas, atque inſimul, poſtquam
„ illud perlegeris, diligenter expendas cauſas in ip-
„ ſo Indulto contentas, & expreſſas, veræ ne, an
„ falſæ ſint. Quod ſi illud Indultum commonſtra-
„ re, & tradere detrectaverit, adverſus ipſum, ju-
„ ris ordine ſervato, ſtatim procedas juxta faculta-
„ tem Tibi attributam in ſupradicto Tridentinæ Sy-
„ nodi *cap. 3. ſeſſ. 6. de Reformatione*. Et ſi Indulti
„ cauſas minime veras eſſe compereris, ne dubites
„ ſuper ejus ſubreptione, ſeu obreptione pronuntia-
„ re, & adverſus Religioſum procedere extra Clau-
„ ſtra ſine facultate degentem.

„ Cœterum Fraternitati Tuæ perſuaſum eſſe op-
„ tamus, Nos nunquam paſſuros eſſe, ut quæcum-
„ que Apoſtolicæ Noſtræ caritatis, ſupremæque au-
„ ctoritatis ad oves Tibi creditas, de quibus diſtricta
„ a Te non minus, quam a Nobis, Paſtorum Princi-
„ pi Jeſu Chriſto Æterno Judici ratio reddenda eſt,
„ ſaluberrime paſcendas, regendasque conducentia
„ exoraveris officia, a Fraternitate Tua deſiderentur.
„ Interim Fraternitati Tuæ Apoſtolicam Benedictio-
„ nem peramanter elargimur.

„ Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœceſis
„ ſub Annulo Piſcatoris, die xxvii. Maii 1746. Pon-
„ tificatus Noſtri Anno ſexto.

Cajetanus Amatus.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI PP. XIV.

CONSTITUTIO,

Qua Literæ jam editæ adverſus Confeſſarios exqui-rentes a Pœnitentibus Complicum nomina con-firmantur; & pœnæ in delinquentes ſtatuun-tur, cum præſcriptione ordinis proceden-di in hujuſmodi Cauſis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

UBI primum de perverſa quadam, & abſurda praxi in Sacramento Pœnitentiæ adminiſtrando apud nonnullos Confeſſarios in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis introduci cœpta, non ſine animi Noſtri dolore, nuntium accepimus, non levi aliquo incertoque rumore ad Nos perlatum, ſed ita gravibus, ſolidiſque fundamentis innixum, ut prudentem omnino fidem de periculi cum veritate, tum magnitudine facerent; prætermittere non potuimus, quin continuo datis ad Venerabiles Fratres eorumdem Regnorum, ac Ditionum Archiepiſcopos, & Epiſcopos Apoſtolicis Noſtris Literis, remedium naſcenti malo, quam promptiſſime adhiberemus. Earum vero Literarum die ſeptima menſis Julii ſuperioris anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi quinti editarum, quas præſenti huic noſtræ Conſtitutioni inſerendas exiſtimamus, hic tenor erat.

* *Chronol. Seraph.* *

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

SUprema omnium Eccleſiarum ſollicitudo, & Divina Jeſu Chriſti omnium Paſtorum Principis, cujus vices plane immerentes gerimus, caritas aſſidue urget Nos, ut pro commiſſa divinitus imbecillitati Noſtræ univerſi Dominici gregis cura ſemper advigilantes, periculis animarum, ſicubi forte ſuperimpenderint, per omnes Chriſtiani Orbis Populos ac Nationes opportune, quantum cum Domino poſſumus, occurramus; atque iis præcipue Regnis, & Locis peculiari quodam Apoſtolicæ Noſtræ caritatis ſtudio, auctoritatiſque providentia conſulamus, in quibus cum Fides, Religio, Pietas quam maxime floreant, callidus humani generi hoſtis nocere Fidelibus, dum aperto bello deſperat, per inſidias molitur, in Angelum ſcilicet ſeſe lucis transfigurans, & ementita boni ſpecie incautis illudens; qua ex arte non minora ſæpe animarum detrimenta, quam ex aggreſſione manifeſta, eſſe proventura nequiſſimus veterator confidit. In harum autem fraudum numero computamus, quod in florentiſſimis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, & Ditionibus, quibus Vos Antiſtites ſumma cum Sacerdotalis virtutis noſtræ commendatione præſidetis, & quibus pro ſingulari erga Catholicam Eccleſiam, atque Apoſtolicam hanc Sanctam Sedem obſervantia merita debentur laudes, nuper eveniſſe, non ſine ingenti animi noſtri dolore, cognovimus. Pervenit enim haud ita pridem ad aures Noſtras, nonnullos iſtarum partium Confeſſarios falſa zeli imagine ſeduci ſe paſſos, ſed a zelo ſecundum ſcientiam longe aberrantes, perverſam quamdam, & pernicioſam praxim in audiendis Chriſtifidelium confeſſionibus, & in ſaluberrimo Pœnitentiæ Sacramento adminiſtrando, tenere, atque introducere cœpiſſe; ut, videlicet, ſi forte in pœnitentes incidiſſent ſocium criminis habentes, ab iiſdem pœnitentibus ſocii hujuſmodi, ſeu complicis nomen paſſim exquirerent; atque ad illud ſibi revelandum non inducere modo ſuadendo conarentur, ſed, quod deteſtabilius eſt, denuntiato quoque, niſi revelarent, abſolutionis ſacramentalis negatione, prorſus adigerent, atque compellerent: immo etiam complicis ejuſdem nedum nomen, ſed habitationis inſuper locum ſibi exigerent deſignari. Quam illi quidem intolerandam imprudentiam tam procurandæ complicis correctionis, aliorumque bonorum colligendorum ſpecioſo prætextu colorare, tum emendicatis quibuſdam Doctorum opinionibus defendere non dubitarent; cum revera opiniones hujuſmodi vel falſas, & erroneas ſequendo, vel veras, & ſanas male applicando, perniciem tam ſuis, quam pœnitentium animabus conſciſcerent; ac ſeſe præterea plurium gravium damnorum, quæ inde facile conſecutura fore prævidere debuerant, reos coram Deo æterno Judice conſtituerent. Et vero jam ſecuta fuiſſe multa ejuſmodi damna infelici experientia compertum eſt: Nec fieri potuit, quin ea de cauſa, & oblocutiones, & ſcandala, & non Miniſtrorum tantum, ſed ſacri etiam ipſius miniſterii odium, & animorum ingens conturbatio in Populo fideli exorta ſint. Triſtia Nos hæc nuntia cum accepimus, ſimul audivimus, contra exitialem hujuſmodi abuſum pro tiores juſta indignatione pro munere ſuo commotos fuiſſe di-

lectos Filios noſtros S. R. E. Cardinales Nunium a Cunha in iiſdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Generalem Inquiſitorem, & Thomam de Almeyda Patriarcham Liſbonenſem; atque utrumque ſollicite gliſcenti malo compeſcendo, atque etiam eradicando adlaboraſſe. Nos autem, ut in tam gravi animarum diſcrimine ulla ex parte Apoſtolico Noſtro Miniſterio deeſſe videamur, neve mentem hac ſuper re Noſtram apud Vos obſcuram, & ambiguam eſſe ſinamus: Notum Vobis eſſe volumus, memoratam ſuperius praxim penitus reprobandam eſſe, eamdemque a Nobis per præſentes Noſtras in forma Brevis Literas reprobari, atque damnari, tamquam ſcandaloſam, & pernicioſam, ac tam famæ proximorum, quam ipſi etiam Sacramento injurioſam, tendentemque ad ſacroſancti ſigilli ſacramentalis violationem, atque ab ejuſdem Pœnitentiæ Sacramenti tantopere proficua, & neceſſario uſu Fideles abalienantem. Eapropter Venerabiles Fratres, quamquam de paſtorali veſtra vigilantia nihil eſt, quod dubitemus, Supremi tamen Officii quoque Noſtri eſſe cenſemus, alacritatem ipſam veſtram hac mentis Noſtræ aperta ſignificatione, & Apoſtolicis inſuper hortationibus noſtris intentius acuere, & excitare, ut pro ſe quiſque veſtrum opportunioribus, quaſcumque prudentia ſuggeſſerit, initis rationibus, & efficacioribus quibuſque juris remediis, quoad opus fuerit, contra delinquentes Miniſtros adhibitis, noxiam hujuſmodi novitatem ſtrenue inſectemini, ac pene naſcentem opprimatis, neque patiamini traditis curæ veſtræ ovibus ibi offendiculum parari, ubi ſalus a Chriſto poſita eſt, ab eaque divinæ miſericordiæ fonte illas averti, ac deterreri, ad quem ab eodem Redemptore Noſtro ad abluendas, dealbandaſque in ſanguine ſuo animas amantiſſime invitantur. Interea, dum a zelo veſtro, ac prudentia luculentiora Nobis certe pollicemur veſtræ pietatis, & obſervantiæ argumenta, Apoſtolicam Benedictionem cum uberrima cœleſtium charismatum copia conjunctam Vobis, Venerabiles Fratres, ex animo impertimur. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, ſive exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, & adhiberi poſſet, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vij. menſis Julii MDCCXLV. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Cajetanus Amatus.

Has porro Nos Literas in forma Brevis tunc datas iterum præſentibus Noſtris confirmamus, & roboramus, eaſque ab omnibus, & ſingulis fideliter, exacteque obſervari injungimus, atque præcipimus.

Statuentes inſuper, ac decernentes, ut quicumque cujuſvis ſtatus, gradus, conditionis, dignitatis, & ordinis, etiam ſpeciali, & individua, ad effectum, ut hiſce Noſtris præſentibus comprehendantur, mentione, & expreſſione digni, auſus in poſterum fuerit docere, licitam eſſe hujuſmodi praxim, prout ea in relato Noſtro Brevi exponitur, ac reprobatur; vel ſcribere, aut loqui præſumpſerit in ejuſdem damnatæ praxis defenſionem; vel ea, quæ in dicto Brevi contra eandem praxim decreta ſunt, impugnare, aut in alienos ſenſus temere detorquere, ſeu interpretari; incidat ipſo facto in excommunicationem, a qua non poſſit, præterquam in articulo mortis, ab alio, quacumque etiam dignitate fulgente, vel auctoritate ſuffulto, niſi a Nobis, vel a pro tempore exiſtente Romano Pontifice, abſolvi.

Et quia non modo cavendum eſt, ut quæ ſunt a Nobis in præinſertis Literis decreta, ab omni impugnatione, contradictione, pravaque interpretatione ſalva ſint, & immunia; verum etiam, ne quis in Sacramenti Pœnitentiæ adminiſtratione ab eorum omnimoda obſervantia unquam recedat: idcirco omnibus, & ſingulis Confeſſariis utriuſque Cleri tam Sæcularis, quam Regularis, quantumvis exempti, & quacumque ſpeciali, & expreſſa mentione alias fortaſſe nominandi, graviter, & diſtricte, Divini interminatione judicii, atque in virtute ſanctæ obedientiæ, prohibemus, ne conformiter ad prædictam reprobatam praxim pœnitentes, qui peccatum, ſeu crimen aliquod, cujus ſocium, aut ſocios habuerint, ipſis in Tribunali Pœnitentiæ confiteantur, interrogare præſumant de nomine ſocii, ſeu complicis, loco habitationis, vel aliis hujuſmodi adjunctis, ſive circumſtantiis, expreſſionem, magiſque individuam ejuſdem complicis manifeſtationem concernentibus, eidem pœnitenti, ſi manifeſtare renuerit, ſacramentalem abſolutionem denegando; alioquin noverint ſeſe, ultra peccati lethalis incurſum, ſuſpenſioni ab officio audiendarum confeſſionum, aliiſque etiam gravioribus pœnis fore ſubjiciendos.

Præterea quoniam contra damnatum hujuſmodi exitialem abuſum, ne cum animarum pernicie radices agat, neceſſa ducimus modum, ac formam etiam in foro externo procedendi, & ultrices adverſus reos pœnas imponendi, ſtatuere, atque ordinare, omneſque ſuper hoc exorituras, vel etiam jam exortas diſſenſiones componere, & penitus amputare; volumus, decernimus, ac declaramus, quod docentes, ut ſupra, licitam eſſe praxim a Nobis jam reprobatam, vel in ejuſdem praxis defenſionem ſcribentes, aut loquentes, vel ejuſdem reprobationem in memorato Noſtro Brevi contentam impugnantes, aut perverſe interpretantes, in Officio Sanctæ Inquiſitionis prædictorum Regnorum, atque Ditionum ſevere puniantur, & contra eos, & eorum quemlibet in eodem Officio procedatur, non minus ac contra illos ibidem procedi ſolet, qui aſſerunt, tradunt, tuentur opiniones ſcandaloſas, pernicioſas, & uti tales a Sede Apoſtolica rejectas, & condemnatas.

Similiter in eodem Officio procedendum erit, & procedi volumus, ac ſtatuimus contra Confeſſarios quoque, ut ſupra, delinquentes, ac de nomine complicis pœnitentem interrogantes, eidemque pœnitenti, niſi illud ſibi manifeſtet, abſolutionem denegantes: Dummodo tamen hujuſmodi interrogandi, ac denegandi actus talibus circumſtantiis conjunctus, ac conveſtitus ſit, quæ ſic agentem Confeſſarium de adhæſione ad prædictam reprobatam praxim, tamquam ad licitam, vel alio quovis modo de prava credulitate ſuſpectum reddant.

Itaque contra prædictos omnes, & ſingulos Delinquentes tam Sæculares, quam quorumvis etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum Regulares, cujuſcumque dignitatis, ac præeminentiæ, aut quovis privilegio muniti exiſtant, & quorum ſpecialis, & nominatim mentio facienda ſit, prædictorum Regnorum, ac Ditionum Inquiſitores, poteſtate a Nobis tradita, & quatenus opus ſit, præſentium tenore de novo conceſſa, prout in cauſis Fidei, juxta Sacrorum Canonum formam, nec non Sancti Officii Inquiſitionis hujuſmodi conſtitutiones, privilegia, conſuetudines, & decreta, diligenter inquirant, & procedant, & quos in aliquo ex ejuſmodi exceſſibus culpabiles repererint, in eos, pro criminum quali-

tate,

tate, & circumſtantiis, ſuſpenſionis ab officio confeſſiones audiendi, vel etiam ab axacutioua Ordinum, privationis Beneficiorum, Dignitatum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, oec non vocis activæ, ac paſſivæ, ſi Regnlares fuerint, aliaſque pœuas decarnant; omnes etiam, val earum tantum aliquas, ic perpetuum, vel ad tempus infligendo.

Quicumque varo alium quemlibet aliquo ax ſupradictis modis daliquiſſe cognoverint, eum, intra terminum dierum io Edictis Sancti Officii ejuſmodi Iuquiſitionis præfigi ſolitum, eidem Sancto Officio denunclare tenaantur; alioquin pœnas non denunciantibus per eadam Edicta infligi conſuetas incurrant. Varumtamen ab hujuſmodi onere denunciandi juſtie de cauſis eximi volumus, & eximimus perſonam ipſam pœnitentem dumtaxat in cauſa propria, ideſt iu caſu, quo ſuum peccatum confitens, a Confeſſario adigatur ad ſibi manifeſtandum nomen complicis in eodem peccato: tunc enim pœnitentem hujuſmodi ab obligatione aumdam Confeſſarium denunciandi liberamus. Sed qnando aliunde, quam ex propria, ut dictum aſt, couſeſſione, novarit Confeſſarium aliquo ax ſuperius enumeratis, & Sancto Officio dénuuciandis modis deliquiſſe, tuuc aum & ipſe denunciare ex iita aliunde habita ootitia taneatur.

Quod ſi Confeſſaril de complicis nomina parperam interrogantis, abſalutionemque, ni ſibi detegatur, denegantis actum contingat ejuſmodi eſſe, ut, quamvis imprudens, & malus, ſimplex tamen quidam, & nudus actus fuerit, ideſt iis circumſtantiis deſtitutus, quæ de prava credulitate, vel da mala adhæſione ad peaxim in ſæpadicto Noſtro Bravi reprobatam, tamquam ad licitam, aumdem Confeſſarium ſuſpectum reddant; tunc iſtiuſmodi delictum, neque denunciationis onari, neque Sancti Officii prædicti cognitioni ſubjectum arit; ſed de illo cognoſcere, atque in delinquentem Confeſſarium, per ſuſpenſionem ab audiendis confeſſionibus, val alias canonicas, & legitimas pœnas pro delicti modo animadvertere, ad locorum Ordinarios in ſua cujuſque Diœceſi omnino ſpectabit.

His igitur circa ordinem, formam, modumque contra ejuſmodi delioquentes procedendi, ut præfertur, conſtitutis, ac ſuis unicuique Judici Eccleſiaſtico juribus aſſignatis, & diſtributis, hanc Nus deinceps regulam ab omnibus obſervari, ac cuſtodiri volumus, & mandamus, ſi quando talis delicta deprehendi contigerit, quæ tamen haud unquam poſthac eventura in Domino confidimus, accedente inſuper præclara inclytæ Luſitanæ Nationis univarſæ erga Sedem Apoſtolicam obſervantia, & obediantia, nec non eximia tum iſtius Sanctæ Inquiſitionis Officii, tum cujuſque loci Ordinariorum nuuquam de ſutura vigilantia. Quapropter quæcumque aliter, quam præſentibus Noitris decrevimus, & conſtituimus, ſive in Edictis præfati Officil Inquiſitionie, ſive in quibuslibet quorumvis Ordinariorum Mandatis, eut Paſtoralibus Literis, vel Decretis antehac ſtatuta prodierint, ea Nos, qnoniam poſt Apoſtolicam hanc Nobis propoſitam agandi, ſau judicandi normam minus neceſſaria fore cenſemus, deſinere jam, & ceſſare, ac, veluti nunquam emanaſſent, omnem obligandi vim amittere, Motu proprio, & ax certa ſcientia, deque Apoſtolicæ potaſtatis plenitudine declaramus, ſtatuimus, atqua ſancimus.

Decernentes eaſdem præinſertas, nec non præſentes noſtras Literas, & in ais contenta quæcumqua, etiam ax ao, quod quicumque cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminantiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpeciali, & individua mentione, & expreſſione digni, in præmiſſia intereſſa habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nac ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, proptar quas tum præinſertæ, tum præſentes amanaverint, ſufficientar adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet etiam privilegiata cauſa, colore, prætexto, & capite, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu inteotionis noſtræ, val intareſſe habentium conſenſus, aliove quolibet defectu, notari, impugnari, aut in controverſiam vocari poſſe; ſed ipſas præſantas, eaſdemque præfatas in forma Bravis Literas, firmas, validas, & efficaces eaiſtere, & fore, ſuoſque planarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibna, & ſingulis præmiſſis, ed quos ſpectat, ſeu pro tampora ſpectabit, exacte, & inviolabiliter obſervari.

Sicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atqua ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & contra hæreticam pravitatem Generales Inquiſitores, Legatos quoqua de Latere, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet quacnmqua auctoritata, poteſtate, & præeminentia fangentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicaudi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inana, ſi ſecus ſuper his e quoquam ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, & in Univerſalibus, ſive Provincialibus, ant Synodalibus Conciliis aditis generalibua, ſive ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, Edictis quoque prædicti Inquiſitionis Officii, & quorumcumque Ordinariorum, atiam Epiſcoporum, & Metropolitanorum Mandatis, Literis Paſtoralibus, ſive Decretis, oec nou ejuſdem Officii, & quarumcumque Eccleſiarum etiam Epiſcopalium, & Metropolitanarum, & quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Religionum, & Inſtitutorum, atiam Societatis Jeſu, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia eoboratis ſtatutis, ſtilis, uſibus, & conſetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eidam Inquiſitionis Officio, Illiuſque Inquiſitoribus, Commiſſariis, aliiſque Officialibus, tum etiam Eccleſiis, eorumqua Prælatis, Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, Societatibus, illorumque Superioribus, & perſonis quibuslibet, ſub qnibuſvis verborum, tenoribus, & formis, & cum quibuſcumque etiam efficaciſſimis, & inſolitis derogationibus, clauſulis, atque decretis, etiam Motu, & Apoſtolicæ poteſtatis planitudine ſimilibus, ſeu ad quarumcumque perſonarum, etiam Regio, aliave qnalibet mundana, vel Eccleſiaſtica poteſtate fulgentium inſtantiam, vel alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti darogatione, de illis, aorumque totis tenoribus ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſolas genarales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, ant alia axquiſita forma ad hoc ſarvanda foret, tenores prædictos pro ſufficienter, & de verbo ad verbum expreſſis, & inſertis, formaſque hujuſmodi pro plane, & exacte obſervatis habentes, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & axpreſſe derogamus.

Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſiva eaemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitata conſtitutæ munitis, eadem prot-

Digitized by Google

proſſus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtrarum condemnationis, reprobationis, confirmationis, ſanctionis, prohibitionis, ordinationis, abrogationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum in Arce Gandulphi Albanenſis Diœceſis Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, Quarto Nonas Junii, Pontificatus Noſtri Anno Sexto

D. Card. Paſſioneus.
J. Datarius.
VISA DE CURIA
I. C. Boſchi.
L. Eugenius.
Loco ✠ Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Sequitur ejuſdem Conſtitutionis confirmatio, & ampliatio.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

AD eradicandum pravum zizanii ſemen, quod ab adverſario generis humani in Agro Dominico ſparſum, per Luſitaniæ primum Regiones pullulare compertum fuerat; ubi nimirum apud nonnullos Confeſſarios, in adminiſtrando Sacramento Pœnitentiæ, perverſa quædam, & abſurda praxis, Eccleſiaſticis Regulis contraria, eidemque Sacramento injurioſa, & ad avertendos Fideles ab ipſius ſalutifero uſu quam maxime tendens, introduci cœperat; pro impoſito Nobis vigilandi debito, Apoſtolicas in forma Brevis Literas direximus Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, per Portugalliæ, & Algarbiorum Regna, atque Ditiones conſtitutis, quas deinde per alias Noſtras ſub plumbo expeditas Literas, nuper, quarto nimirum Nonas elapſi menſis Junii, confirmavimus, & innovavimus, adjectis nonnullis ordinationibus, & declarationibus, quas ad meritas pœnas tam delinquentibus, quam contrarium tenentibus, ſive docentibus, irrogandas, & ad rectum adverſus eos procedendi ordinem in prædictis Regnis, & Ditionibus ſervandum, opportune expedire in Domino judicavimus.

Earum autem Literarum, quas ob hujuſmodi erroris, & abuſus reprobationem primum edidimus, hic tenor erat.

BENEDICTUS PAPA XIV.
Venerabiles Fratres, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

S*Uprema omnium Eccleſiarum ſollicitudo, &c.* Reliqua legenda ſunt pag. 362. & ſeqq.

Quoniam vero nullam Paſtoralis vigilantiæ cautelam ſuperfluam eſſe ducimus, ubi de Fidelium animarum pernicie, deque ſubvertenda ſanæ doctrinæ integritate, & recta Sacramentorum adminiſtratione, periculum ſubeſſe dubitetur; neque vero ignoramus, alibi quoque auditas eſſe pœnitentium querelas de importunis nonnullorum Confeſſariorum perquiſitionibus, pro inveſtigandis complicum nominibus, aliiſque notitiis, juxta praxim in præinſertis Noſtris Apoſtolicis Literis relatam, atque damnatam; erroneas vero quorumdam Doctorum hac de re opiniones, vel pravas aliorum recte opinantium interpretationes, & applicationes in eiſdem Literis enunciatas, aliquibus arridere; nec ſatis eliminatas reputari per ipſas præmiſſas Literas, quas, utpote ad Luſitaniæ Regnorum, atque Ditionum opportunitatem accommodatas, & pro iiſdem ſolummodo emanatas, generalis definitionis, & legis vim, auctoritatemque habere, ab aliquibus temere negatum fuit. Ideo Nos, Motu proprio, atque ex certa ſcientia, hujus Noſtræ generalis ſanctionis tenore, ac de Apoſtolicæ poteſtatis Noſtræ plenitudine, eaſdem præinſertas Literas iterum confirmantes, & roborantes, decernimus, & declaramus, memoratam praxim in ſe ipſa, & ubique locorum, ac temporum, Apoſtolica auctoritate reprobatam, atque damnatam eſſe, & cenſeri debere; nec ulli licitum eſſe contra doctrinam in præfato Noſtro Brevi contentam docere, ſcribere, aut loqui, eamque impugnare, aut perverſe interpretari, vel ipſi actu contraire, ſub pœnis adverſus tuentes, aſſerentes, aut tradentes opiniones ſcandaloſas, pernicioſas, & uti tales a Sede Apoſtolica rejectas, & condemnatas, & reſpective adverſus contrafacientes mandatis Apoſtolicis, & Eccleſiaſticis ſanctionibus, ſtatutis, atque præſcriptis.

Decernentes eaſdem præinſertas, nec non præſentes Noſtras Apoſtolicas Literas, nullo ex capite, colore, aut prætextu, de ſubreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut alio quolibet defectu notari, impugnari, aut in controverſiam vocari poſſe; ſed ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & perpetuo fore, atque omnes ubique Terrarum cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, & tam ſæculares, quam quorumvis etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum Regulares, quocumque privilegio munitos, alioſque etiam ſpeciali mentione dignos, afficere, & arctare, ac ſuos ubique plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, ſeu pro tempore ſpectabit, exacte, & inviolabiliter obſervari debere.

Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & contra hæreticam pravitatem Generales Inquiſitores, Legatos quoque de Latere, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſque quoſlibet quacumque auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, & in Univerſalibus, ſive Provincialibus, aut Synodalibus Conciliis editis generalibus, ſive ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis cuicumque Perſonæ, ſive Ordini, Inſtituto, Societati, & Congregationi, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum qui-

Digitized by Google

quibuslibet clauſulis, atque decretis, etiam motu, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, in contrarium forſan conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores prædictos pro ſufficienter, & de verbo ad verbum expreſſis, & inſertis, formaſque hujuſmodi pro plena, & exacta obſervatis habentes, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus.

Ut autem eædem præſentes, & in eis contenta quæcumque, ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis illorum ignorantiam prætendere poſſit: volumus eaſdem per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus Noſtris ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, aliiſque conſuetis Urbis locis publicari, earumque copias ibidem affigi, & affixas relinqui; quæ ſic publicatæ & affixæ, omnes & ſingulos, quos concernunt, arctent & afficiant, non ſecus, ac ſi eorum unicuique perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent; quodque earumdem præſentium tranſumptis, ſive exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, ubique locorum, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtrarum confirmationis, reprobationis, condemnationis, prohibitionis, ſanctionis, & voluntatis infringere, ſeu eidem auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, quarto Kalendas Octobris, Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

J. Datarius.

Pro D. Card. Paſſionei.
Jo: Florius Subſtitutus.

Visa de Curia
J. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.
Publicat. die 5. Octobris Anni 1746.

Crucifixi Servatoris Imago ſtatuitur palam, & viſibiliter collocandam ſuper Altaribus, in quibus Miſſarum ſacrificia peraguntur.

Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Ordinariis Ditionis Eccleſiaſticæ.

BENEDICTUS PP. XIV.

Venerabiles Fratres, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

„ ACcepimus præſtantium Virorum teſtimoniis jam pridem in quibuſdam Pontificiæ Ditionis Civitatibus inductam eſſe conſuetudinem, quæ licet pietatem, ac religionem præſeferat, Eccleſiæ tamen inſtitutis, ac diſciplinæ pluriſimum adverſatur. Idem Nos ipſi deprehendimus in aliquibus Eccleſiis hujus Noſtræ Romanæ Urbis, & aliis pariter, quæ Epiſcopis ſuburbicariis ſubjiciuntur. Quapropter muneri Noſtro deeſſe magnopere videremur, niſi de hac re monerentur illi, qui pro ſpirituali hujus Civitatis regimine Miniſtri a Nobis conſtituti ſunt, & alii, qui ſuburbicarios Epiſcopatus, vel alterius Civitatis in Ditione Pontificia ſedem obtinentes, curam gerunt animarum.

„ In Altaribus, quæ per Eccleſias erecta ſunt, & in quibus Sacrum fieri conſuevit, præter majorem Tabulam, quæ vel depictam, vel inciſam exhibet Imaginem Sancti, in cujus nomen, & memoriam Altare conſecratum eſt, adjungi cœpit alia minor Tabula in qua vel coloribus exprimitur, vel ære, ligno, aut marmore inciditur Effigies alterius Sancti, itaut Crux auferatur, quæ, juxta Rubricas, inter Candelabra collocari debet. Cum vero neminem lateat, rem Divinam confici non poſſe, niſi Crux cum Imagine Sanctiſſimi Crucifixi ſuper Altare conſtituatur, hinc minori Tabulæ ſuperadditur exiguus adeo Crucifixus, ut neque Presbyteri celebrantis oculis facile occurrat, neque ab ullo alio diſtingui ferme poſſit, niſi hic diligenter perſcrutetur, utrum ſuper Altari revera Crucifixi Imago propoſita fuerit.

„ Equidem non improbamus, quod idem Altare in plurium Sanctorum nomen, ac memoriam dedicetur, quodve in majori Tabula aut unus tantum, aut plures etiam Sancti pingantur, vel denique, quod alia Minor Tabula collocetur inferior, aut alio quocumque modo, ubi unus, vel plures Sancti Fidelium venerationi proponantur. Illud permittere nullatenus poſſumus, quod Miſſæ Sacrificium in his Altaribus celebretur, quæ careant Imagine Crucifixi, vel ipſa incommode ſtatuatur ante Presbyterum celebrantem, vel ita tenuis, & exigua ſit, ut ipſius Sacerdotis, & Populi aſſiſtentis oculos pene effugiat: id enim alienum eſt a legibus, & Inſtitutis Eccleſiæ, quæ in Rubricis, aliiſque Eccleſiaſticis Sanctionibus continentur. Id etiam maxime contrarium eſt Sacræ antiquitati, & Eccleſiarum etiam Orientalium conſuetudini; ita ut certiſſimum ſit violari Leges Eccleſiæ, ſi exigua ſolum Imago Crucifixi præfigatur minori Tabulæ, vel Statuæ Sancti, qui ſuperadditur, ut illum Fideles venerentur.

„ In Rubricis Miſſalis *tit. de præparatione Altaris, & ornamentorum ejuſdem*, hæc leguntur: *Super Altare collocetur Crux in medio, & Candelabra ſaltem duo cum Candelis accenſis hinc, & inde in utroque ejus latere.* In Romano Pontificali *titul. de conſecratione electi in Epiſcopum*; cum ſermo eſt de Altari, ubi conſecrandus Epiſcopus, Sacrum operatus uſque ad Offertorium, quo peracto, Miſſæ Sacrificium proſequitur in alio Altari, ubi Epiſcopus conſecrans rem Divinam facit, in eo, inquam, Pontificali hæc habentur: *In Cappella vero minore pro electo, quæ a majore debet eſſe diſtincta, addatur Altare cum Cruce, & duobus Candelabris.*

„ Cæremoniale autem Epiſcoporum poſtquam *lib. 1. cap. 12.* commemoravit Candelabra, & Candelas, hæc addit: *In quorum medio collocabitur Crux ex eodem metallo, & opere, præalta, ita ut pes Crucis æquet altitudinem vicinorum Candelabrorum, & Crux ipſa tota Candelabris ſuperemineat, cum*

„ Ima-

Digitized by Google

,, *Imagine Sanctiſſimi Crucifixi verſa ad anteriorem*
,, *Altaris faciem*.

,, Nos ipſi verbo fecimus de hoc veteri ritu col-
,, locandæ Crucis in Altari, cum Sacrum peragi-
,, tur, in noſtris Commentariis *De ſacrificio Miſſæ*,
,, quæ Italico Sermone a Nobis confecta fuerunt
,, *part. 4. ſect. 1. num. 17. ac ſequentibus*. Plura dein-
,, de addidimus *ſect. 2. §. 18. & 19.* cum ipſa la-
,, tine reddita lucem iterum publicam adſpexerunt.
,, His etiam adjungimus, ob vetuſtatem præſertim
,, hujuſce Ritus, tantam venerationem, cultumque
,, ſemper exhibitum fuiſſe Cruci, quæ in medio Al-
,, tari collocatur, cum Miſſæ Sacrificium conficitur,
,, ut Novatores ipſi magis infenſi, illam de medio
,, auferre pertimuerint, cum ſuam Cœnam inſtituunt.
,, Hæc teſtatur Gretſerus *in ſuo Tractatu de Cruce*
,, *cap. 23. tom. 1.* ejus editionis, quæ poſtremo ty-
,, pis vulgata fuit.

,, Si vero diſciplinam Orientalium inſpiciamus,
,, Græcis in more poſitum eſt, ut ad portam Regiam
,, Sanctuarii utroque latere Imagines Chriſti Domi-
,, ni, ac Beatæ Virginis, & ſuper Altari Crucem
,, una cum libro Sanctorum Evangeliorum conſti-
,, tuant: In Lythurgia vero Copto - Arabica, quæ de-
,, ſumpta ex manuſcriptis Codicibus Vaticanis im-
,, preſſa fuit anno 1736. in Collegio Urbano de
,, Propaganda Fide *pag. 33.* indicitur Sacerdoti ce-
,, lebranti, ut benedictionem cum Cruce Populo
,, impertiat, eam deinde oſculetur, ac Diacono tra-
,, dat, qui ipſam ſuper Altari collocet. Poſtremo
,, Ritus Syriacus Maronitarum eadem prorſus decer-
,, nit, quæ in Rubricis Romani Miſſalis præſcribi
,, ſuperius indicavimus. Nam Patriarcha Stephanus
,, *lib. 3. tract. 2. ſect. 4.* ita ſcriptum reliquit: *Mos*
,, *iſte in omnibus Eccleſiis inolevit, ut ſuper Altaris*
,, *gradum ſalutiferæ Crucis Vexillum collocetur*. In
,, Synodo etiam Nationali, quæ coacta fuit *anno* 1736.
,, in Monte Libano, quam Literis Apoſtolicis Nos
,, ipſi confirmavimus, *part. 2. cap. 13. de Sacroſancto*
,, *Miſſæ Sacrificio can. 8.* ita ſancitum eſt: ſuper *Alta-*
,, *re collocetur Crux in medio, & Candelabra ſaltem*
,, *duo cum Candelis accenſis hinc, & inde in utroque*
,, *ejus latere*.

,, Scriptores, qui Sacros Ritus explicarunt, non-
,, nullas diſputationes inſtituunt; ac primo, utrum
,, ſatis ſit nudam Crucem in Altari ſtatuere, an
,, Imago Crucifixi addenda ſimul videatur. Equidem
,, Rubricæ Miſſalis ſolam Crucem commemorant,
,, cum tamen Cœremoniale Epiſcoporum Crucem una,
,, & Crucifixum nominet, idque communi Eccleſiæ
,, conſuetudini conſentaneum ſit, hanc ideo ſenten-
,, tiam probandam nemo ſapiens dubitabit.

,, Ita ſentiunt Gavantus, Claudius *la Croix*, qui
,, *lib. 6. par. 2. de Sacrificio Miſſæ num.* 318. fatetur,
,, ob veterem communemque uſum, ſine Imagine
,, Crucifixi, quæ pendeat a Cruce, rem Divinam
,, fieri non poſſe, niſi neceſſitas intervenerit. Et pro-
,, fecto initio Eccleſiæ, cum fideles concitare ad furo-
,, rem Gentiles magnopere timerent, ſi Chriſtum
,, Crucifixum publice adorandum proponerent; Cru-
,, cem tamen pluribus modis exornatam palam ex-
,, ponebant cum Agno, qui Typus amantiſſimi Salva-
,, toris ſemper habitus eſt, ut eo ſaltem modo
,, Crucifixi Imaginem exhiberent: id conſpicitur
,, adhuc in nonnullis hujus Civitatis Eccleſiis, &
,, teſtimonio etiam Macrii comprobatur *in ejus Hie-*
,, *rolexico, in vocabulo C R V X*.

,, Secundo loco inquiritur, utrum Crucifixus pen-
,, dens a Cruce debeat in Altari conſtitui, etiamſi
,, Salvator Noſter Crucifixus in majori tabula Alta-
,, ris depictus, aut cælatus appareat. Gavantus id
,, quidem probat; alii vero neceſſarium id minime
,, arbitrantur, dummodo tamen Crucifixus in ma-
,, jori Tabula vel pictus, vel cælatus, primum
,, locum obtineat præ cæteris omnibus, quæ in ea-
,, dem Tabula exprimuntur. Ita cenſent Paſquali-
,, gus *de Sacrificio Miſſæ quæſt.* 716. Quartus *ad*
,, *Rubricas Miſſalis part. 1. tit. 20. dub. 10.* & Gi-
,, ribaldus *de Sacramentis, in tract. 5. de Sacrificio*
,, *Miſſæ cap. 9. dub. 2. num.* 20. Huic pariter ſen-
,, tentiæ ſe conformavit Congregatio Sacrorum Ri-
,, tuum, uti conſtat ex reſponſione, quam ipſa pro-
,, mulgavit *anno* 1663. & quam Meratus recenſet
,, *tom. 1. part. 2. tit. 20. de præparatione Altaris num.*
,, 6. & Indice Decretorum *eod. tom. part. 2. num.*
,, 400.

,, Tertio loco quæritur, utrum Crucifixus in Al-
,, tari collocari debeat, cum Sacrificium Miſſæ in eo
,, conficitur Altari, ubi poſitum eſt Tabernaculum,
,, in quo Pyxis cum Sacris Particulis continetur;
,, cum præſertim eidem Tabernaculo parva Crux cum
,, Imagine Salvatoris Crucifixi ſemper præfigatur.
,, Equidem in Cœremoniali Epiſcoporum hæc ha-
,, bentur. *Non incongruum, ſed maxime decens eſt,*
,, *ut in Altari, ubi Sanctiſſimum Sacramentum eſt, Miſſæ*
,, *non celebrentur, quod antiquitus obſervatum eſſe*
,, *credimus*: in veteri Cœremoniali, cum Clemens
,, VIII. Pontificatum gereret, ita legebatur, *quod an-*
,, *tiquitus obſervatum eſſe videmus*. Attamen id pror-
,, ſus difficile nonnullis videtur, ob eam cauſam,
,, quod, ut ipſi argumentantur, cum unicum Altare in
,, veteribus Templis extrui ſoleret, aut Divina Eu-
,, chariſtia in eis conſervata non fuiſſet, aut nul-
,, lum Miſſæ Sacrificium in eis eſſet inſtitutum. Ali-
,, ter vero ſentiunt ii, quibus cognitum, perſpectum-
,, que eſt eum morem fuiſſe antiquitus, ut Sacra
,, Euchariſtia in Eccleſiæ Sacrario ſervaretur, vel in
,, decenti Armario, quod parieti configebatur, uti
,, nunc etiam perſpicimus in Baſilica Sanctæ Crucis
,, in Jeruſalem. Idem perpendit Mabillon. *in Mu-*
,, *ſeo Italico tom. 1. pag. 89. ac tom. 2. pag.*
,, 139. At quod in præſenti ingerit difficultatem,
,, nec ullum ab examine propoſitæ controverſiæ li-
,, berum facit, illud eſt, quod, juxta vigentem
,, diſciplinam, Sacra Euchariſtia conſervatur in Ta-
,, bernaculo, quod eſt poſitum ſuper uno ex Alta-
,, ribus Eccleſiæ, & quod in eo paſſim Miſſa cele-
,, bratur; cum ſedulo perpenſo Cœremoniali textu,
,, deprehenſum ſit, eum prædictæ celebrationi ab-
,, ſolute non obſtare; uti Chriſtianus Lupus expen-
,, dit *tom.* 11. recentioris editionis in Diſſertatione
,, *de Sacris Proceſſionibus pag.* 356. Hanc itaque con-
,, troverſiam quum alias Nos ipſi expenderemus in
,, ſupracitatis Commentariis *de Sacrificio Miſſæ part.*
,, 4. *Sect. 1. num.* 88. illorum ſententiam proba-
,, vimus, qui exiſtimant Crucifixum inter Candela-
,, bra ſtatui debere, neque parvam Crucem, quæ
,, Tabernaculo præfigitur, ſatis eſſe, ne Rubrica
,, violetur, quemadmodum inferius explicabimus.
,, Idemque cenſuit Congregatio Sacrorum Rituum
,, anno 1663. uti perſpicitur ex Indice Decretorum,
,, quem Meratus exhibuit *part. 2. tom. 1. num.* 400.
,, ubi hæc leguntur verba: *Crux parva cum Imagi-*
,, *ne Crucifixi poſita ſuper Tabernaculum, in quo aſ-*
,, *ſervatur incluſum Sanctiſſimum Sacramentum in Al-*
,, *tari, non eſt ſufficiens in Miſſa, ſed poni debet alia*
,, *Crux in medio Candelabrorum*.

,, Quarto loco diſputatur, utrum Crucifixus in-
,, ter Candelabra collocandus videatur, cum Sa-
,, crum peragitur in eo Altari, ubi Divina Eucha-
,, riſtia non includitur Tabernaculo, ſed publicæ Fi-
,, delium venerationi exponitur. Id neceſſarium eſ-

,, ſe

„ ſe putavit Sacrorum Rituum Congregatio *die* 14. *Maii anno* 1707. Hoc enim petitum fuerat: *An ſuper Altare, in quo Sanctiſſimum Sacramentum expoſitum eſt, Crux de more collocari debeat*. Sic autem reſponſum eſt: *nunquam omittendam Crucis cum Imagine Crucifixi appoſita collocationem*. Porro quum Nos ipſi tunc in minoribus conſtituti Coadjutorem Promotoris Fidei gerentes, ipſius loco eidem Congregationi præſentes adfuerimus, adhuc memoria retinemus, in illa ſententia ferenda varia fuiſſe, ac diſcrepantia ſuffragia, cautumque deinde fuiſſe, ne ipſa ſententia in lucem ederetur. Itaque res iterum deducta eſt in examen initio Pontificatus Noſtri *die* 2. *Septembris anno* 1741. in eadem Congregatione Sacrorum Rituum, quæ poſtquam omnia diligenter accurateque perpendit, decrevit, ut quælibet Eccleſia morem, & inſtitutum, quod antea ſervaverat, impoſterum quoque retineret. Et quidem pro Cruce ab Altari removenda, dum Miſſa in eo celebratur, & ſuper eo publicæ venerationi Euchariſtia expoſita eſt, parum urget, quod nonnulli aſſerunt, indecens eſſe, ut Chriſti Imago in eo loco ſit, in quo Chriſtus ipſe ſub ſpecie panis realiter præſens eſt, & ab omnibus ſub eadem ſpecie panis videtur: id quippe prorſus contingit, quoties Sacerdos in quolibet Altari rem divinam faciens, materiam Euchariſtiæ conſecravit; nec enim Eccleſia unquam decernendum putavit, ut peracta Conſecratione, Crux ab Altari removeatur. Quemadmodum nec aſſerentibus Crucem neceſſario eſſe deberi in Altari, in quo expoſitum eſt Sacramentum publicæ venerationi, ſi in eo Miſſa celebretur, quidquam prodeſſe poteſt, quod in publica Euchariſtiæ expoſitione ſignificetur triumphus, & gloria Salvatoris; in Miſſæ autem Sacrificio ejuſdem mors repræſentetur: cum Eccleſia, tam in actione Miſſæ, in qua Euchariſtia conſecratur, quam in concluſione precum, quæ coram eadem jam conſecrata, & Fidelium venerationi palam expoſita recitantur, una eademque Collecta æque utatur, quam Sanctus Thomas Aquinas confecit, nimirum: *Deus, qui nobis ſub Sacramento mirabili Paſſionis tuæ memoriam reliquiſti, tribue, quæſumus, ita nos Corporis, & Sanguinis tui Sacra Myſteria venerari, ut redemptionis tuæ* (hoc eſt paſſionis, ac mortis) *fructum in nobis jugiter ſentiamus*. Quæ cum ita ſe habeant, Rituumque Interpretes, & Scriptores, ob ea, quæ mox relata ſunt, in varias abierint ſententias, ſatis commendari non poſſunt ea, quæ prudenter ſapienterque decreta fuerunt a prædicta Sacrorum Rituum Congregatione, nempe, ut quælibet Eccleſia, vel Diœceſis ſuam retineat conſuetudinem; itaut nihil immutetur in ea Diœceſi, ubi Crux in Altari conſtitui ſoleat, dum Miſſa celebratur, etiamſi Sacra Euchariſtia publice proſtet: neque nova diſciplina excitetur in ea Diœceſi, ubi contraria hujuſce rei conſuetudo jampridem invaluerit.

„ Hæc omnia diligenter expoſuimus, non quidem, ut hac de re plenum, juſtumque tractatum adornaremus, ſed ut ex eis cognitum eſſet, atque perſpectum, quam alienum ſit a Sacris Ritibus id, quod plures temere, & inconſulto peregerunt, nempe, ut ſacrum facerent ad Altaria, in quibus Crux haud promineat inter Candelabra, ſed exiguus tantum Crucifixus præfigatur Tabulæ alicujus Sancti, qui vel depictus, aut cælatus majori Tabulæ Altaris adjungi conſuevit.

„ Si etenim, juxta Rubricas Miſſalis, Crux inter Candelabra ſtatuenda eſt; ſi juxta Cæremoniale Epiſcoporum, Crux ipſa cum Imagine Crucifixi Candelabris ſupereminere debet; ſi juxta ſenſum Congregationis Sacrorum Rituum non ſatis eſſe judicatur exiguus Crucifixus Tabernaculo infixus, cum Miſſa celebratur ad Altare, ubi Pyxis cum Sacris Particulis in Tabernaculo includitur; ſi in præſenti non agitur de Altari, in cujus Tabula Imago Salvatoris Crucifixi primo loco Fidelibus exhibeatur; nec minus de Altari, in quo Sacra Euchariſtia publice adoranda propoſita ſit; nemo eſt, qui non videat, praxim, de qua agitur, recenter inductam, propriaque marte a privatis perſonis uſurpatam, ex ſupradictis dicendam eſſe omnino improbatam; eoque magis, cum ex exiguo Crucifixo, qui præfigitur Tabulæ ejus Sancti, qui Altari ſuperaddicitur, ea profecto utilitas non conſequatur, quam propoſuit Eccleſia, dum Crucem inter Candelabra collocanda decernit. De hac re præclariſſimus Vir Cardinalis Bona ita ſcriptum reliquit *Rerum Liturgicarum lib* 1. *cap.* 25. *num.* 8. *Ab aſpectu ſiquidem Crucis Sacerdoti celebranti Paſſio Chriſti in memoriam revocatur, cujus Paſſionis viva imago, & realis repræſentatio hoc Sacrificium eſt, mortem cruentam Salvatoris noſtri incruente exprimens, tamquam idem Sacrificium, quod in Cruce oblatum eſt, quamvis diverſo modo offeratur*. His poſtremis verbis indicatur Orthodoxa doctrina, quam Tridentina Synodus declaravit *ſeſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ cap.* 2.

„ Itaque, Vos omnes, Venerabiles Fratres, ad quos hæc Apoſtolica ſcripta dirigimus, curam magnopere impendite, ne veſtras in Diœceſes irrepat conſuetudo, quam ſuperius explicavimus; quod ſi jam ipſa invaluerit, humanitatem prius, ac deinde ſeveritatem ſi opus fuerit, adhibentes, illam penitus convellite. De Sacrificio Miſſæ res agitur, ideoque nemo veſtrum ignorat a Tridentino Concilio eam tribui auctoritatem Epiſcopis, & Ordinariis Locorum, ut etiam tamquam Sedis Apoſtolicæ Delegati corrigere valeant pravas conſuetudines, quæ ritui Miſſæ celebrandæ adverſantur. Ita clare deſumitur *ex ſeſſ.* 22. in Decreto *de obſervandis, & evitandis in celebratione Miſſæ*. Neque Vos latet, nullum eſſe privilegium, aut immunitatem, quæ delinquentibus in hac re ſuffragari poſſit, ut veſtra ab auctoritate, pœniſque per Vos irrogatis vindicentur: idem ſæpius confirmavit Sacra Congregatio Tridentini Concilii interpres, Decreto inhærens ejuſdem Synodi, quod paulo ante memoravimus: Id Fagnanus teſtatur ad *Cap. Grave, num* 46. *de Officio Ordinarii* his verbis: *Et generaliter hoc Decretum* (de quo ſuperius dictum eſt) *cenſuit Sacra Congregatio comprehendere etiam Regulares, quantumvis exemptos, eoſque ea omnia, quæ ab Ordinariis Locorum circa obſervanda, & evitanda in Miſſarum celebratione ſtatuta fuerint, omnino ſervare teneri, ad idque etiam pœnis, & cenſuris Eccleſiaſticis ab iiſdem Ordinariis cogi, & compelli poſſe*. Nos quidem his literis eandem auctoritatem, qua jam præditi eſtis, iterum Vobis confirmamus. Illud monendum ſupereſt eam Nobis mentem haud eſſe, ut Imagines Sanctorum, quæ majori Tabulæ Altaris ſuperadditæ ſunt, de medio auferatis, cum forſitan defuturi non eſſent invidi, qui ut pietati veſtræ maculam inurerent, in vulgus diſſeminarent, Vos nulla duci Religione in eum Sanctum, cujus Imaginem Fidelium venerationi ſubducitis. Illud Vobis præcipimus, ut nullo modo patiami-

Chronol. Seraph. A a a „ ni

„ ni rem Divinam fieri ad hujuſmodi Altaris, niſi
„ Crucifixus inter Candelabra ita promineat, ut Sa-
„ cerdos celebrans, ac Populus Sacrificio aſſiſtens
„ eumdem Crucifixum facile, & commode intueri
„ poſſint; quod evenire nequit, ſi exigua ſolum
„ Crux minori Tabulæ defixa Fidelibus exhibeatur.
„ Si ejuſmodi corruptela in Diœceſim non valde
„ propagata eſt, facile extingui poterit, ſi privatim
„ Regulares, aut Seculares Eccleſiarum Superiores
„ de hac re moneantur. Sin autem late per Diœ-
„ ceſim invaluerit, tunc a Vobis Edictum neceſſa-
„ rio promulgandum erit, quod his noſtris literis
„ conformetur. Plura ſcribere Vobis prætermittimus,
„ quos prudentiæ, ac doctrinæ laude ſatis
„ præſtantes exiſtimamus: Auctoritatem noſtram, ut
„ rem perficiatis, & quoties opus fuerit, Vobis pe-
„ tentibus numquam defuturam pro certo habeatis.
„ Interim Fraternitatibus veſtris, & Populis curæ
„ veſtræ commendatis Apoſtolicam Benedictionem
„ peramanter impertimur.
„ Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
„ die 26. Julii 1746. Pontificatus noſtri anno ſexto.

P. Deſiderius de Domobaſciana Præſes totius Cuſtodiæ Terræ Sanctæ inſtituitur Commiſſarius Apoſtolicus ad Maronitarum Nationem.

Foris.

Dilecto filio Deſiderio Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum profeſſori, Conventus Sancti Sepulcri in Hieroſolymis Præſidenti, & Commiſſario Apoſtolico.

Intus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

NEmini ſane manifeſtius, quam tibi, dilecte fili, eſſe poteſt, quanta cœleſti benignitate Paſtorum Princeps Jeſus Chriſtus, miſericordiarum Pater, & Deus totius conſolationis, benedixerit Apoſtolicis Noſtris ſtudiis, ſollicitudinibus, conſiliis, ac laboribus, quibus ſuaviter, fortiterque aliàs adhibitis, eamdem ſublato duorum nulliter electorum Nationis Maronitarum Patriarcharum Schiſmate, Venerabilem Fratrem Simonem Evodium, olim Archiepiſcopum Damaſcenum, a Nobis auctoritate Apoſtolica electum Patriarcham, univerſi ejuſdem Nationis, Venerabiles itidem Fratres Antiſtites, ac dilecti filii Sæculares, & Regulares, ac Laici magna animorum conſenſione, & luculentiſſimis communis lætitiæ, & univerſalis plauſus ſignis complexi, eidem debitam obedientiam, & obſervantiam præſtiterunt. Exultavimus profecto præ gaudio, manuſque in Cœlum levavimus, & bonorum omnium largitori ſingulares egimus gratias, cum id reſcivimus per ejuſdem novi Patriarchæ, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, aliorumque dictæ Nationis inſignium Virorum epiſtolas, eximiis addictiſſimæ eorum erga Apoſtolicam hanc Sedem, Noſque ipſos venerationis, reverentiæ, obedientiæque notis, actionibuſque gratiarum officiis refertas. Verum exorta deinde eumdem Patriarcham inter, ac Stephanum Botri, Joannem Beryti, Tobiam Cypri, Ignatium Tyri, & Germanum Tripolis reſpective Diœceſum Antiſtites diſſidia, non ſine intimo animo noſtri dolore, accipientes, ad nova Apoſtolicæ noſtræ providentiæ remedia hiſce ſedandis, componendis, extinguendiſque ſalutaris opportune comparanda urget Nos Chriſti caritas. Ad hujuſmodi igitur graviſſimum negotium rite, ſancteque tranſigendum, operam, induſtriamque tuam requirimus. Eapropter Te, de cujus ſingulari fide, prudentia, dexteritate, ac Religionis Zelo plurimum in Domino confidimus, atque ex eo præſertim, quod in iſtis regionibus commorans, & Præſidentis munere in iſto tui Ordinis Conventu fungens, ingenia, mores, idiomata, & inſtituta dictæ Nationis Maronitarum apprime noveris, Apoſtolicum Commiſſarium apud ipſam Nationem, cum omnibus, & ſingulis facultatibus ad infraſcripta neceſſariis, & opportunis, tenore præſentium, auctoritate Apoſtolica facimus, conſtituimus, & deputamus. Ac primum quidem tibi committimus, & mandamus, ut, poſtquam exempla Apoſtolicarum noſtrarum in ſimili forma Brevis litterarum, ad laudatos Patriarcham, Antiſtites, eorumque Clericos Sæculares, & Regulares, ac Laicos datarum, in charta pergamenis ſcriptarum, & Annulo Piſcatoris munitarum, quæ inſimul cum ipſis exemplaribus litteris noſtris Tibi reddendas mandamus, accurate perlegeris, accurate etiam de iis omnibus, quæ in ipſis litteris noſtris continentur, Te edoceri cures. Deinde, ut ita ſapienter prudenterque cum memoratis Patriarcha, Antiſtitibus, Clericis, & Laicis agas, ac Te geras, ut poſtquam compereris omnia pro noſtris votis, ex ipſius Nationis concordia, tranquillitate, ac pace fore ceſſura, tunc dumtaxat iiſdem dictas noſtras litteras traditas, notas facias, proponas, ac publices, ut omnes, & ſinguli, ad quos ſpectare perſpexeris, de noſtris Apoſtolicis ordinationibus, præceptis, & mandatis certiores fiant. Neque omittas, quin imo Te admiti volumus, & mandamus, ut ipſis potiſſimum Antiſtitibus non ſolum declares, verum etiam intelligere facias, quam immerito ſeſe hac in re ſe geſſerint; quam injurie Apoſtolicam hanc Sanctam Sedem de ipſis ſemper benemereri pergentem habuerint; quam indebite cum ipſo Patriarcha egerint. Tuum igitur munus erit omnia caritatis, benignitatis, auctoritatiſque argumenta explicare, ut & injuncto Tibi Miniſterio, & optatis noſtris, ad Dei gloriam, & æternam ejuſdem Nationis ſalutem, intentis ſatisfacias. Præterea facultatem etiam Tibi tribuimus, & impertimur, ut auctoritate Apoſtolici noſtri Commiſſarii, ſi opus fuerit, utens, in rebelles, contumaces, & Apoſtolicis mandatis noſtris non obtemperantes, ſed adverſantes, meritis, canoniciſque pœnis, & cenſuris animadvertere poſſis, & valeas. Inſuper, ſi quæ non levis momenti ſive a Patriarcha, ſive ab Antiſtitibus, ſive omnibus, ſive ſingulis de novo facta, geſta, præſcriptaque fuiſſe cognoveris, quæ contra Synodi Provincialis, Libanenſis dictæ, ab Apoſtolica hac Sancta Sede confirmatæ, Statuta, decreta, ac mandata reipſa ſint, quorum cognitio, ac deciſio ad ipſam dumtaxat Sanctam Sedem ſpectat, omnia ad priſtinum ſtatum reſtitui, & juxta dictam Synodum obſervari facias, cures, & mandes. Cæterum, dilecte fili, Te iterum rogamus, & in Domino hortamur, ut ſerio animo conſiderans, quam ardua ſit Provincia Tibi commiſſa, & quam amplæ facultates ad illam alacrius adeundam, & facilius explicandam, componendamque attributæ, omnia ſtudia, omnes conatus, & vires intendas, non ut Apoſtolicam tantum benignitatem noſtram Tibi promerea-

gis,

ris, ſed ut æternam etiam in Cœlis repoſitam mercedem a bonorum omnium remuneratore Deo, quem unum præ oculis habere debes, conſequi poſſis, & valeas. Nos interim ad proſperi ſucceſſus auſpicium Tibi Apoſtolicam Benedictionem, quam noſtro nomine univerſæ Nationi mandatis tuis obtemperanti, tuaque ſalubria monita adimplenti elargiri poteris, peramanter Impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Julii 1746. Pontificatus Noſtri anno ſexto.

Cajetanus Amatus.

Loco ✠ Sigilli.

DUÆ fuerunt cauſſæ, quæ novis Maronitarum inter ſe diſſidiis occaſionem dederunt, & ob quas jam pene univerſa inclita illa Natio ab unitate Communionis cum capite, ſcilicet cum eorumdem Patriarcha, deſciverat. Prima, eaque potiſſima fuit Rituum, & Diœceſum immutatio, quam proprio arbitrio, contra præſcripta nuperæ Synodi Provincialis Libanenſis, a Sede Apoſtolica confirmatæ, fecerat antedictus Patriarcha; contradicentibus Archiepiſcopis, & Epiſcopis Cypri, Tyri, Beryti, & Tripolis, qui propterea ab illo declinaverant, ſibique de communi conſenſu Vicarium conſtituerant Tobiam Cypri Archiepiſcopum, qui eorum nomine Patriarchæ novitatibus viriliter ſeſe opponeret.

Altera fuit ſingularis controverſia inter Eliam Archiepiſcopum Arcæ, qui ſimul erat Vicarius Patriarchalis, & memoratum Patriarcham. Contendebat ille Sedem Patriarchalem ære alieno graviter laborare, idque ſibi deberi; ac vehementer inſtaverat, ut ab eodem exſolveretur. Patriarcha eumdem propterea a Vicarii officio abſolverat, qui cum id ægre ferret, Druſorum Principem adiverat, apud quem dicam ſcripſerat Patriarchæ, pecuniamque creditam expoſtulaverat. Druſorum Princeps, perpenſis utriuſque Partis rationum momentis, ſententiam tulerat in Patriarcham, juſſeratque eumdem carceri mancipari, in eoque detinari, donec Eliæ totum nomen ſolviſſet. Jam vero Milites Principis Patriarcham ad cuſtodiam deducebant, cum ſibi obviam venit Tobias Cypri, cæteroquin, ut diximus, ejus Adverſarius, qui pietate motus, ſtatim ad Principis pedes confugit, pro Patriarcha oravit, dictaque nomina in ſe tranſcripſit. Annuit Princeps, ac continuo præcepit Patriarcham manumitti, retineri tamen in Urbe Beryti Tobiam, uſque dum creditori debitam pecuniam numeraſſet.

Interea temporis relatas Apoſtolicas literas accepit P. Deſiderius, qui ſedulam, diligentemque operam adhibuit, ut Summi Principis juſſa impleret, quemadmodum, Deo auſpice, perfecit, juxta ſecretam inſtructionem, quam ab eodem Sanctiſſimo habuerat. Statutum proinde fuit: I. Ne Diœceſes immutarentur quacumque de cauſſa, inconſulta Sede Apoſtolica. II. Ne Ritus Eccleſiaſtici variarentur ſine expreſſa S. C. de Propaganda Fide licentia. III. Ut liberum eſſet Patriarchæ quemcumque ex Epiſcopis Nationis aſſumere, & in ſuum Vicarium conſtituere. IV. denique, ut conſtans, ac ſincera deinceps pax ſervaretur inter Eccleſiaſticos non minus, quam Laicos totius Maronitarum Nationis. Acta ſunt hæc in Synodo habita ab Epiſcopis, Archiepiſcopis, & Patriarcha, una cum antedicto Commiſſario Apoſtolico, in Templo Monaſterii Bachaatæ, die 20. Aprilis 1747. eorumque Inſtrumentum legitimum, memoratorum Antiſtitum munitum ſigillis, tranſmiſſum fuit ad Eminentiſſimum Cardinalem Silvium Valenti, S. C. de Propaganda Fide Præfectum, & S. S. a Secretis Status, qui perhumaniter dignatus fuit ad eumdem P. Deſiderium ſcribere Epiſtolam ſequentem.

Foris.

Al Reverendo Padre, Il Padre Deſiderio di Caſabaſciana Preſidente di Terra Santa.

Intus.

Reverendo Padre.

ACclaſa alla Sua de' 20. Giugno dell'anno paſſato eſſendoſi ricevuta la lettera diretta alla Santità di Noſtro Signore, e la relazione di ciò, che V. P. ha operato nel Monte Libano in eſecuzione della commiſſione appoggiatale col noto Breve Pontificio, il tutto fu ſubito umiliato alla Santità ſua. Ha non poco commendato Sua Beatitudine la prudenza, colla quale ella ſi è condotta in tale affare, ed ha quindi dimoſtrato non ordinario piacere di ſentire riſtabilita la concordia, e la unione tra il Patriarcha de Maroniti, e quei Veſcovi. Non è minore il gradimento, che io ne ratifico alla P. V. anche in nome, e per parte della Sagra Congregazione, ed alle ſue Orazioni vivamemente mi raccomando.

Roma 8. Marzo 1748.

Al piacere di V. P.

Silvio Valenti Prefetto.

Niccolò Lercari Segretario.

Indulgentia Plenaria perpetua in Eccleſiis Ordinis pro Feſto Sancti Petri Regalati.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

REdemptoris, ac Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui glorioſos ſaluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum ſectatores altis decoravit honoribus, & cœleſtis Beatitudinis conſortes effecit, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ſpiritualium munerum Theſauros, quorum Nobis credita eſt diſpenſatio, libenter erogamus, ſicut ad excitandam, & fovendam ergo eoſdem Beatos Cœli Incolas Fidelium devotionem ſalubriter in Domino arbitramur. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Chriſtianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporumque in Urbe noſtra exiſtentium conſilio, Beatum Petrum Regalatum Confeſſorem, ac Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Profeſſorem, auctoritate Nobis a Domino tradita, Sanctum eſſe decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Cathalogo ſolemni ritu adſcripſerimus: Hinc eſt, quod Nos, ad augendam fidelium Religionem, & Animarum ſalutem, Cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, & de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque

que

que ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Conventuum, Monaſteriorum, & Domorum Regularium tam Fratrum, quam Monialium prædicti Ordinis Sancti Franciſci tam de Obſervantia, quam etiam Reformatorum nuncupatorum hactenus erectis, & impoſterum quandocumque erigendis, & ubique locorum exiſtentibus, die decima tertia menſis Maii feſto ejuſdem Sancti Petri Regalati a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die xxiii. Auguſti 1746. Pontificatus Noſtri anno ſeptimo.

D. Card. Paſſioneus.

AUSCULANA QUÆSTUATIONIS.

IN cauſa Auſculanæ quæſtuæ vertente inter Conventum S. Paſchalis, & PP. Minores Diſcalceatos S. Petri de Alcantara Foggiæ ex una, & PP. Minores Reformatos Civitatis Auſculi in Apulia ex altera Partibus &c. propoſitum fuit infraſcriptum dubium.

An liceat Religioſis Min. Diſcalceatis Civitatis Foggiæ, & Capuccinis Bovini, & Barlettæ quæſtuare per Civitatem Auſculi in Apulia, ejuſque adjacentiis, ac diſtrictu Conventus PP. Reformatorum ejuſdem *Civitatis Auſculi* in caſu &c?

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & „ conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præ„ poſita, referente Eminentiſſimo Spinula Ponente, „ re matura perpenſa, ad ſupraſcriptum dubium re„ ſpondendum cenſuit, prout reſpondit, nempe: „ Quoad PP. Diſcalceatos Foggiæ affirmative juxta „ modum, & modus eſt, quod poſſint quæſtuare, „ non tamen oſtiatim, ſed apud eorum Benefacto„ res, frumentum, & vinum tantum: Quo vero ad „ PP. Capuccinos Bovini, affirmative, poſt comple„ tam meſſem, pro frumento, & hordeo tantum: „ Quo vero ad PP. Capuccinos Barlettæ, negati„ ve. Romæ 30. Septembris 1746.

C. A. Card. Cavalchini Pro-Præf.

Loco ✠ Sigilli.

Joſeph Maria Archiep. Damaſc. Secret.

Collegia Miſſionariorum Obſervantium in Hiſpaniis iterum ad immediatam Miniſtri Generalis juriſdictionem reducuntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

QUæcumque a Sede Apoſtolica ad promovendam, procurandamque Chriſtifidelium ſalutem providentiſſime olim ſancita, & decreta interdum Romanus Pontifex de Animarum ſalute ſollicitus, ſenſim aliquos abuſus in præſcriptis ordinationibus, ſtatutiſque obſervandis, propter aſſiduas temporum vices, invectos animadvertens, pro ſui Paſtoralis officii munere, abuſibus opportune correctis, aliter ſancire, & decernere cogitur. Nuper pro parte dilectorum Filiorum Guardiani, Diſcretorum, & aliorum Miſſionariorum Collegii, ſeu Seminarii Sancti Spiritus de Monte Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Provinciæ, & Diœceſis Valentinen. Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitæ expoſitum fuit, quod alias idem Collegium, ſeu Seminarium inſtitutum, erectumque fuerat juxta formam quarumdam rec. mem. Innocentii PP. XI. Prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis xxviii. Junii, & xvi. Octob. reſpectivæ diebus anni MDCLXXXVI. expeditarum literarum, & juxta decretum ejuſdem Congregationis die xvi. Novembris MDCLXXXVIII. editum, quod ſane decretum die xxiv. Januarii MDCCIV. latum denuo confirmatum extitit. Per hujuſmodi vero decretum declarabatur Collegia, ſive Seminaria Miſſionariorum, ſive inter Chriſtifideles, ſive in Partibus Infidelium, ubicumque fundata, & fundanda, juriſdictioni pro tempore exiſtentis Miniſtri Generalis dicti Ordinis immediate ſubjecta eſſe. Hac itaque ratione Collegium, ſive Seminarium hujuſmodi in perfecta regularis diſciplinæ obſervantia diu permanſit, & tum ob numerum Miſſionariorum, tum etiam ob uberrimos Miſſionum fructus, auctum, amplificatumque fuit, ab anno vero MDCCXXVIII. uſque ad præſens, cum ex praxi quarumdam literarum fel. rec. Benedicti PP. XIII. itidem Prædeceſſoris noſtri, quoque in ſimili forma Brevis die xvi. Septembris MDCCXXVIII. expeditarum, per quas Seminaria, & Collegia Miſſionariorum dicti Ordinis in Provinciis Hiſpanicis ſub Dominio cla. mem. Philippi V. dum vixit, earumdem Hiſpaniarum Regis Catholici exiſtentia, & tunc erecta, aliquibus tamen exceptis, ſub Obedientia, & regimine pro tempore exiſtentium Miniſtrorum Provincialium poſita fuerunt, & alias, prout in ejuſdem Benedicti, & memorati Innocentii Prædeceſſorum literis, ac memoratæ Congregationis Decretis, quorum, & quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius dicitur contineri, oriri cœpiſſent nonnullæ perturbationes, quæ non parum Exponentium prædictorum quietem, pacemque avocarunt; iidem Exponentes ad evitandas, dirimendaſque perturbationes prædictas, Collegium, ſeu Seminarium hujuſmodi ab omnimoda ſubjectione Miniſtri Provincialis, vigore dictarum literarum Benedicti Prædeceſſoris præſcripta, ac volita, eximi plurimum deſiderabant; emanavit

ab

Digitized by Google

ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

D E C R E T U M

Sacræ Congragationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die v. Septembris MDCCXLVI.

REferente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Carafa Ponente Inſtantiam PP. Guardiani, Diſcretorum, & aliorum Miſſinnariorum Collegii Seminarii Sancti Spiritus de Monte Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, Provinciæ, & Diœceſis Valentinæ. ſupplicantium, ut non obſtante Brevi ſan. mem. Benedicti PP. XIII. ſub dat. xvi. Septembris MDCCXXVIII. præfati Collegii, ſeu Seminarii regimen, & gubernium reducatur ad formam præſcriptam in quodam Brevi V. S. D. Innocentii XI. ſub datum xvi. Octobris MDCLXXXVI. Sacra Congregatio re mature perpenſa, auditiſque prius P. Generali ejuſdem Ordinis, necnon Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali de Acquaviva illius apud Sanctam Sedem Protectore, eoque potiſſimum attento, quod durante regiminis forma in præfato Brevi V. S. D. Innocentii XI. præſcripta, non ſolum dictum Collegium, ſed alia quoque hujuſmodi per Hiſpaniam erecta, Miſſionariorum numero, regulari Obſervantia, exemplo Populorum, & Miſſionum fructu floruere: ea vero regiminis methodo immutata per ſubſequens Breve ſan. mem. Benedicti XIII. non parum elanguit, & Miſſionum fructus, & ipſa regularis Obſervantia, cenſuit conſulendum eſſe Sanctiſſimo, ut dignetur mandare per literas in forma Brevis, quod non obſtante prædicto Brevi Benedicti XIII. omnia Collegia erecta in Regnis Hiſpaniæ pro Miſſionibus Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia reſtituantur in priſtinum ſtatum, ad formam Brevis V. S. D. Innocentii XI.

Quam S. Congregationis Sententiam Sanctiſſimo Domino noſtro relatam per R. P. D. Nicolaum Lercarium ejuſdem Sacræ Congregationis Secretarium, die xvii. Septembris, Sanctitas Sua benigna probavit, & Breve Apoſtolicum expediri mandavit. Dat. Romæ die xii. Novembris MDCCXLVI.

V. Cardinalis Petra Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Nicolaus Lercarius Secretarius.

Quoniam autem, ſicut Exponentes præfati Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi decretum præinſertum quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere cupiunt: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus prædicti Benedicti Prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, Provinciæ, Collegii, ſeu Seminarii hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica; vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die prima Decembris MDCCXLVI. Pontificatus noſtri anno ſeptimo.

Pro Domino Cardinali Paſſioneo.

Loco ✠ Sigilli.

Joannes Florius Subſtitutus.

Liber ingreſſus Clericorum Sæcularium in Ordines Sæculares aſſeritur.

Dilecto Filio Noſtro Angelo Mariæ Tit. S. Praxedis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbytero Cardinali Quirino nuncupato, ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Bibliothecario.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili Noſter Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

,, EX quo dilectus Filius Leander Chizzola Ar-
,, chidiaconus Eccleſiæ tuæ Cathedralis Bri-
,, xienſis, ex improviſo iſthinc digreſſus, Bo-
,, noniam ſe contulit, ibique habitum ſuſcepit Cle-
,, rici Regularis Societatis Jeſu, ſtatim a Te, di-
,, lecte Fili Noſter, datæ fuerunt ad Nos literæ,
,, quibus querebaris, eum tanti momenti conſilium,
,, Te inconſulto, cœpiſſe, Teque pœnitus Inſcio
,, ad exitum deduxiſſe; non ſine magno detrimento
,, pauperum iſtius Civitatis, atque Diœceſis, qui-
,, bus largiter ſubvenire, multorumque piorum ope-
,, rum, quibus ſe jugiter exercere conſueverat; ſuo-
,, rum quoque Nepotum in minori ætate conſtituto-
,, rum, quorum curæ, atque educationi preeſſe de-
,, bebat; ac ſine ſpe quidquam utiliter peragendi in
,, ipſa Societate Jeſu, cui jam prope ſeptuagenarius
,, nomen dederat. Hæc eadem, quum ipſe proximo
,, Autumno in Urbem adveniſſes, Nobis coram in-
,, culcare non omiſiſti; deque iiſdem nuper in Epi-
,, ſtola Nobis directa, ac Typis vulgata, iterum
,, expoſtulaſti; petens præterea, Noſque excitans,
,, ut auctoritatis Noſtræ ope, certaque lege propoſita
,, hujuſmodi licentiam reprimamus, qua Sæculares

,, Cle-

Digitized by Google

„ Clerici, atque Presbyteri ad Regularium Clauſtra, quum libet, ſe conferentes, a Regularibus Superioribus illico recipiuntur; quod ſane non aliter fieri debere autumus, quam communicatis conſiliis cum Epiſcopis ipſorum Clericorum, ſeu Presbyterorum Ordinariis; ſiquidem ipſi Epiſcopi nunquam Regularibus Viris Ordines conferunt, ſine Prælatorum Regularium conſenſu, in eorum Literis Dimiſſorialibus declarato.

„ Duæ ſunt res in hoc univerſo negocio expendendæ, peculiare, ſcilicet, factum Leandri Archidiaconi; & generale conſtitutum, quod a Nobis fieri, & publicari velles. Ad primum quod attinet, aptiorem querelis Tuis reſponſionem comparare non poſſumus, quam ſi eadem ipſa Tibi reſcribamus, quæ olim Sanctus Gregorius Magnus Prædeceſſor Noſter Deſiderio Epiſcopo Viennenſi in Galliis in ſimili prorſus caſu reſcripſit. Quum enim Pancratius quidam Eccleſiæ Viennenſis Diaconus Monaſticam vitam amplexus eſſet, & in eodem Diaconi gradu in Monaſterio degeret, Epiſcopus autem Pancratium diligens, magnique faciens, ipſum è Monaſterio adducere, & ad Eccleſiæ ſervitia retrahere vellet; Sanctus Gregorius, cujus opem Pancratius imploraverat, ſcripſit ad Deſiderium, ut ipſum potius hortaretur, ne a Monaſterio diſcederet, neve ſe iterum ſæculi procellis committeret. Habes Gregorii Epiſtolam *Tom.* 2. *ipſius operum anno MDCCV. a Monachis Sancti Mauri accurate editorum, Epiſtola* 35. *lib.* 12. *indict.* v. ubi ita ſcribit; *Hortamur igitur, ut tam promptæ devotioni ejus, quam in Sanctis ſtudet habere propoſitis, minime veſtra ſit impedimento Fraternitas: magis autem quibus valetis adhortationibus, Paſtorali admonitione ſuccendite, ut fervor hujus deſiderii in eo non tepeſcat; ut qui a turbulento curarum Sæcularium tumultu ſe ſegregans quietis deſiderio, portum Monaſterii appetiit, rurſum in Eccleſiaſticarum curarum non debeat perturbationibus implicari; ſed in Dei laudibus permittatur ſecure ab his omnibus, ut poſtulat, remanere.*

„ Quod quidem Gregorius reſcribere non dubitavit, quamvis Pancratius *in Clericatus officio Eccleſiæ Viennenſi*, ut ipſe ait, *mancipatus* exiſteret, ipſius nempe ſervitiis reipſa addictus; quamvis etiam eo tempore hujuſmodi diſciplina vigeret, de qua late Thomaſſinus agit *de Beneficiis part.* 2. *lib.* 1. *cap.* 3. & 4. ut Clericus Epiſcopo ordinanti per omnia ſubeſſet, ejuſque Eccleſiæ Miniſterio, cui in ordinatione adſcriptus fuiſſet, perpetuo jure devinctus haberetur; quamvis denique idem Sanctus Gregorius optime noſſet, nemini licere ab hujuſmodi Miniſterio Eccleſiæ, cui ſemel addictus fuiſſet, diſcedere, ſine permiſſu Epiſcopi, a quo quis ordinatus, ejuſque Eccleſiæ ſervitiis in ordinatione fuerat adſcriptus. Unde in alia Epiſtola, quæ eſt xvii. *lib.* 5. *Indiction. xiii.* quum ageret de electione Joannis Archidiaconi Catanenſis ad Epiſcopalem Cathedram Syracuſanam, inter alia, requirebat, ut Leonis Epiſcopi Catanenſis conſenſus accederet: *Quod ſi factum fuerit, etiam Frater, & Coëpiſcopus Noſter Leo ei ceſſionem facere debebit, ut liber ad ordinandum poſſit inveniri*; ad quæ verba Editores ita obſervant in notis: *Tam erant Clerici ſuæ Eccleſiæ addicti, ut ne eos quidem in Epiſcopos alterius Eccleſiæ fas eſſet eligere, niſi miſſione obtenta, ſive, ut vocant, ceſſione.*

„ Non itaque dubitamus, quin Tu cum Archidiacono tuo eadem plane ratione agendum Tibi eſſe ducas, qua Epiſcopum Viennenſem cum Diacono ſuo Pancratio agere, Sanctus Gregorius optavit; tum quia animi tui perſpecta magnitudo hoc Nobis ſuadet; tum quia in ea Epiſtola, quam publici juris feciſti, poſtquam prædicti Archidiaconi in Sæcularis Presbyteri ſtatu eximiam operam diſertiſſime, ut ſoles omnia, demonſtraſti, circa finem deinde addis: *Te habere cauſas, cur ultra ſuas eundem in caſtris, ad quæ diſceſſit, militare.*

„ Unum tamen, quod Tibi præſenti antea diximus, nunc etiam ſcripto iterandum cenſemus, non ſcilicet debitæ erga Te obſervantiæ defectui tribuendum eſſe, quod prædictus Archidiaconus tuus, ante diſceſſum, opportunam abs te veniam minime requiſierit; ſed potius metui reverentiali, quem vocant, ac deſiderio propoſiti ſui reipſa exequendi, juſtoque timori, ne forte ab ejus implemento revocaretur. Qua ratione bon. mem. Ardicinus Cardinalis de Porta in quadam Epiſtola ad Prædeceſſorem Noſtrum Innocentium Papam VIII. conſcripta, ſuum factum excuſat, quod ſcilicet ad Heremiticam vitam inter Camaldulenſ. profitendam conferre ſe volens, Cardinalatus habitum exutus, clanculo ex Urbe ſe ſubduxerit. Quum enim, Pontificia venia opportune obtenta, minime neceſſarium ſibi putaret aſſenſum Collegii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium; conſilium vero ſuum ne interverti poſſet, neceſſario occultandum eſſe cognoviſſet; delato deinde ad ipſum murmure eorum, qui ipſius factum reprehendebant, ita ſcripſit ad Pontificem, in præcitata Epiſtola: *Quod autem, dimiſſo Cardinalatus habitu, diſſimulata veſte, me itineri commiſerim, non opinor propterea me notam ullam apud graves, & prudentes Viros contrahere potuiſſe. Nam cum vellem, quod hactenus feceram, ſecretiſſimum eſſe, idque Fratri mihi fidiſſimo occultaſſem, exiſtimavi ſatius etiam in diſſimulato habitu inter ignotos, quam cum vero habitu incedere, & propterea a pœna, & a culpa, & ab omni alia nota me immunem eſſe exiſtimo.* Hæc Epiſtola refertur in ejus vita edita ab Attichy in libro, cui titulus: *Flores Hiſtoriæ Sacri Collegii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium.*

„ Atque hæc de prima quæſtionis parte. Quod vero ad alteram attinet, ad generalem ſcilicet Legem, quam pro ſimilibus caſibus a Nobis conſtitui poſtulas, hoc tibi reſpondere poſſe arbitramur, ſatis huic rei in Eccleſiaſticis Canonibus proviſum eſſe. In Concilio Toletano IV. anno 633. ſub Sancto Iſidoro celebrato, *Canone* 50. ita legitur: *Clerici, qui Monachorum propoſitum appetunt, quia meliorem vitam ſequi cupiunt, liberos eis ab Epiſcopo in Monaſteriis largiri oportet ingreſſus, nec interdici propoſitum eorum, qui ad contemplationis deſiderium tranſire nituntur.* Textus habetur *in Collectione Conciliorum Hiſpaniæ Cardinalis de Aguirre Tom.* 2. *pag.* 487. & refertur etiam in Decreto Gratiani *Can. Clerici* 19. *quæſt.* 1. Quin imo *in eadem cauſa* 19. *quæſt.* 2. *Can. alienum*, poſtquam regula poſita eſt, quod Clericus abſque permiſſu Epiſcopi ab Eccleſia ſua diſcedere, & alterius ſervitio ſe adjungere nequit, hujuſmodi exceptio ſubjicitur: *ſed ſubaudiendum eſt, niſi ad propoſitum melioris vitæ tranſire voluerit: tunc enim liberum eſt illi, etiam Epiſcopo contradicente, Monaſterium ingredi.* Concordat Canon ſequenti loco relatus, qui incipit *Duæ ſunt*, in quo diſtinctio fit inter Legem publicam, & privatam; & poſito, quod publica quidem Lex vetat Clericum ab una ad aliam Eccleſiam tranſire, ſine aſſenſu proprii Epiſcopi; privata vero lex,

„ quæ

„ quæ inſtinctu Sancti Spiritus in corde ſcribitur, & dignior eſt Lege publica, nequaquam id prohibet: ex hujuſmodi principio arguitur, licere Clerico beneficiato, etiam contradicente Epiſcopo, Beneficium relinquere, & in Monaſterium ſeſe recipere: *Si quis horum in Eccleſia ſua ſub Epiſcopo populum retinet, & Sæculariter vivit, ſi, afflatus Spiritu Sancto, in aliquo Monaſterio, vel regulari Canonica ſalvare ſe voluerit, quia lege privata ducitur, nulla ratio exigit, ut lege publica conſtringatur; dignior eſt enim lex privata, quam publica &c. Quiſquis igitur hoc ſpiritu ducitur, etiam Epiſcopo ſuo contradicente, eat liber noſtra auctoritate.*"

„ S. Thomas 2.2. *quæſt.* 189. *art.* 7. quæſtionem proponit, *utrum Presbyteri Curati poſſint licite Religionem ingredi*, eamque affirmative reſolvit; ea ratione ductus, quod nulla lege obligantur toto vitæ tempore curam animarum ſuſtinere: articulum vero ita concludit, facta de Archidiaconis expreſſa mentione: *Unde manifeſtum eſt, quod Archidiaconis, & Presbyteris Curatis licet ad Religionem tranſire*; & paulo infra: *Dicendum, quod Presbyteri Curati, & Archidiaconi obligaverunt ſe ad curam agendam Subditorum, quamdiu retinent Archidiaconatum, vel Parochiam, non autem obligaverunt ſe ad hoc, quod perpetuo Archidiaconatum, vel Parochiam retineant.* Hæc S. Thomæ ſententia confirmatur a Sancto Antonino in ſua *ſumma part.* 3. *tit.* 16. *cap.* 2. §. 2. *in Editione Venetæ pag.* 881. ubi præter ea addit, Epiſcopi diſſenſum minime obſtare: *Archidiaconis, Presbyteris, Curatis licet ad Religionem tranſire, etiam Epiſcopo contradicente.* Quæ verba ſimiliter leguntur *apud Sylvium* 2. 2. *quæſt.* 189. *art.* 7. *in poſtrema ejus Editione Antuerpiæ facta*, *Tom.* III. *pag.* 945.

„ Et quoniam alicui in mentem venire poterat, hujuſmodi libertatem tranſeundi ad Clauſtra, quæ Sæcularibus Presbyteris a Canonibus conceditur, locum habere dumtaxat pro Clauſtris Monachorum, de quibus ipſi Canones expreſſe loquuntur; idem Sylvius, *loco citato*, affirmat, eam facultatem æque competere, ſive de Inſtituto agatur contemplativæ vitæ unice dedito, ſive de eo, in quo vitæ activæ opera exerceantur: *Poſſunt Religionem etiam illam ingredi, quæ in vita mere contemplativa, aut potiſſimum in corporalibus vitæ activæ officiis ſit occupata; quoniam plus excedit ſtatus Religionis cujuſcumque ſtatum, ſeu potius officium Archidiaconi, vel Plebani, quam ſtatus altiſſimæ Religionis ſtatum cujuſcumque infimæ*; propter ſolemnia nimirum vota Caſtitatis, Paupertatis, & obedientiæ, quæ in unaquaque Religione emittuntur.

„ At incidunt ſæpe tempora, quibus opportunum non eſt, Clericum Sæcularem ſuum locum deſerere, & in Religioſis Clauſtris ſe abdere: quæ de re niſi conſultatio intercedat inter Epiſcopum, & Superiorem Regularem, impoſſibile erit quid expediat agnoſcere. Durum autem omnino eſt; virum Eccleſiaſticum, qui in ſuſcipiendo Presbyterii Ordine, conceptis verbis, Epiſcopo ſuo reverentiam, & obedientiam ſpopondit, quoties ipſi libuerit, Epiſcopo inconſulto, atque inſcio, ad regularia Clauſtra diſcedere, ac Regularis Inſtituti ſervitio perpetuo ſe mancipare; ſuper quibus omnibus inter ſe junctis certam aliquam regulam tradi, & generalem Legem a Nobis promulgari opus eſſe contendis.

„ Equidem fatemur, non omni tempore omnibus opportunum eſſe regularem vitam amplecti. Meminimus Epiſtolæ Sancti Auguſtini ad Bonifacium Comitem, quæ in editione Monachorum Sancti Mauri impreſſa eſt *num.* 220. *Tom.* II. *pag.* 812. & cujus etiam pars refertur in *Can. Novimus* 17. *quæſt.* 2. ubi nimirum Sanctus Doctor teſtatur ſe, una cum Alypio, ipſum Bonifacium a Monaſticæ vitæ propoſito diſſuaſiſſe, ob præclaram, quam, in Sæculo manens, Eccleſiæ, & Reipublicæ navabat operam, dum Africam a Barbarorum incurſionibus tuebatur: *Ut autem non faceres, quid te revocavit, niſi quia conſideraſti, oſtendentibus Nobis, quantum prodeſſet Chriſti Eccleſiis quod agebas, ſi ea ſola intentione ageres, ut defenſæ ab infeſtationibus Barbarorum, quietam, & tranquillam vitam agerent?* Vidimus etiam apud Sanctum Thomam 2. 2. *quæſt.* 101. *art.* 4. & *quæſt.* 189. *art.* 6. quæſtionem hanc ſolidis rationibus examinari, utrum poſſet Filius Religionem ingredi, & Parentes in Sæculo relinquere, ſi ab ipſo deſerti, inopia ſint laboraturi. Ulterius inquirunt Moraliſtæ, an idem dicendum ſit de Avo; & an id, quod de Aſcendentibus ſtatuitur, locum habeat etiam quoad Filios, Fratres, & Nepotes, & quatenus illius ope, qui religionem vult ingredi, prædicti omnes indigere debeant.

„ De reverentia quoque, & obedientia, quam non modo Sacerdos, ſed quilibet etiam Clericus proprio Epiſcopo præſtare debet, juſto profecto opinionem fovemus. De hujuſmodi obedientia agitur in *Cap. cum Clerici de verb. ſignific.* ubi Innocentius Papa III. exponens formam juramenti, quod a Clericis Eccleſiæ Placentinæ præſtabatur, in hæc verba conceptum; *Ego talis ab hac hora in antea fidelis ero, & obediens Placentinæ Eccleſiæ, & Domino meo Epiſcopo Placentino*; docet, per Eccleſiæ Placentinæ vocabulum intelligi Capitulum Eccleſiæ Cathedralis; eum vero, qui præſtat hujuſmodi juramentum, Epiſcopo tamquam capiti principaliter obligari. Neque porro Nos pro nuda, inanique formula habendam eſſe putamus ſolemnam illam obedientiæ, & reverentiæ ſponſionem, quam Presbyter facit in manibus Epiſcopi ordinantis, juxta vetuſtiſſimum Eccleſiæ morem, ante mille annos indubitanter ſervatum; ut ex antiquis Ritualibus colligitur, quæ expendit *Catbalanus ad Pontificale Romanum Tom.* I. *pag.* 149. *in notis ad* §. 29. Quin imo libenter agnoſcimus, Presbyterum hujuſmodi promiſſionis vigore, ea lege, inter alias, adſtrictum teneri, ut a ſervitio Eccleſiæ, cui in ordinatione addictus fuerit, diſcedere nequeat ſine licentia Epiſcopi: id quod optimis rationibus demonſtrat *Hallier de Sacr. elect. & Ordin. part.* I. *ſect.* 6. §. 12. *Editionis Romanæ*, ubi docte graviterque refellit auctorem cujuſdam libelli Gallico ſermone editi, qui hujuſmodi reverentiam, & obedientiam Epiſcopo in Ordinatione promiſſam anguſtis nimium limitibus coercere tentaverat.

„ Veruntamen, his omnibus non obſtantibus, iterum dicimus, novam generalem legem hac de re minime neceſſariam Nobis videri; vel quia in Eccleſiaſticis Sanctionibus, quodcumque neceſſarium eſt, ſatis conſtitutum habemus; vel quia, ſi quid adhuc ordinandum ſupereſt, id pro generalis Conſtitutionis ſubjecto haberi non poteſt. Tria ſiquidem ſunt, quæ in hujuſmodi caſibus conſiderari poſſunt; primum, videlicet, an Presbyter ab Eccleſiæ ſervitio ad Regularia Clauſtra tranſiturus, permiſſionem ab Epiſcopo petere debeat. Secundum, quid ipſi faciendum ſit, ſi Epiſcopus diſſentiat:

„ tiat. Tertium, quid ſtatuandum ſit da Parochia, ſeu Canonicatu, aut Archidiaconatu, quem Preſbyter obtiuebat. Verum hæc omnia jam Sacri Canonas conſiderarunt, atque opportunas pro ſingulis capitibus regulas præſcripſarunt.

„ Quod enim pertinent ad Epiſcopi permiſſum, nemo dubitat, quin Presbyter Eccleſiæ regimen, aut miniſterium dimiſurus, ante omnia debeat Epiſcopo conſilium ſuum, ejuſque capiendi rationas, quantum earum natura fert, aperire. In quo non tam officio, & honeſtati, quam naturalis legis precepto ſatisfaciat. Quum enim Presbyteri in animarum cura, aliiſque gravibus muneribus ad Paſtorale regimen ſpectantibus, Epiſcopi Miniſtri ſint, ita cum eo ſe gerere debant, ut is animarum, quas ipſi regebant, & negociorum, quæ adminiſtrabant, neceſſitatibus opportune conſulere valeat. De quo recte loquitur *Paſſerinus*, licet Ordinis Regularis ſcriptor, *De ſtatibus hominis Tom. 3. quæſt. 189. art. 7. num. 8. Miniſter, qui habet cuſtodiam rerum, & bonorum Domini ſui, quæ abſente Cuſtode perire poſſunt, non ex pura decentia, ſed ex debito officii ſui, tenetur bona ſibi commiſſa Domino reddere, & illum monere, ut de alio Cuſtode provideat; & ſi hæc non faciat, puniri poteſt. Cum ergo Parochus ſit Epiſcopi Miniſter in cura animarum, ſi deſerat animas ſibi commiſſas, inconſulto Epiſcopo, non minus peccat, quam ſi Miniſter Paſtoris, Ovium Domino, ac Paſtore non admonito, gregem errantem ſine Cuſtode dimitteret*, cum his, quæ ſequuntur.

„ Hæc autem permiſſio, vel ab Epiſcopo conceditur, vel negatur. Si concedatur, jam controverſiæ locus non erit. Sin vero denegetur, hujuſmodi diſſenſus, ex auctoritatibus ſuperius citatis, Presbyterum non adſtringet, quominus Religionem ingredi valeat. Neque id mirum videri debet. Si enim Presbyter Epiſcopo reverentiam, & obedientiam in ſua ordinatione promiſit, multo ſolemnius Regulares eam promiſerunt proprio Superiori in Religioſa Votorum Profeſſione. Et tamen quoties Regularis in Ordine laxiori Profeſſus ad ſtrictiorem tranſire cupit, tenetur quidem a Superiore laxioris licentiam petere; verumtamen, ea ſibi denegata, nihilominus ad ſtrictiorem libere tranſire poteſt, ut expreſſe ſtatuitur in *Cap. licet de Regularibus*, ubi ſic legitur: *Talis ergo, poſtquam a Prælato ſuo tranſeundi licentiam poſtulaverit, ex lege privata, quæ publicæ legi præjudicat, abſolutus, libere poteſt ſanctioris vitæ propoſitum adimplere, non obſtante proterva indiſcreti contradictione Prælati; quia privilegium meretur amittere, qui conceſſa abutitur poteſtate.*

„ Denique de Beneficiorum vacatione in jure ſtatutum habemus, eam non induci per ſolum ingreſſum in Religionem, ſed per Profeſſionem Regularem dumtaxat; quemadmodum videre eſt in *cap. beneficium de Regular. in 6.* Et quidem pro eo tempore, quod inter ingreſſum in Ordinem Regularem, & Profeſſionem ſolemnem intercedit, debet Epiſcopus, quoad Beneficia Curata, id ipſum agere, quod alias præſtare conſuevit, quum Parochus aliquo impedimento detinetur, ne animarum curam exercere valeat: quoad Beneficia vero Choralia, relictis Tyroni Religioſo, qui Choro intereſſe nequit, ipſius Beneficii fructibus, de diſtributionibus ita ſtatuet, ut jura præſcribunt; juxta opinionem in praxi receptam de qua agit Suarez *de Religione Tom. 3. lib. 5. cap. 16. num. 12*

„ Quinimo, ſi quis forte Religionem ingreſſurus, Beneficium ſuum dimitteret (quo caſu poteſt Epiſcopus *per Conſtitutionem 58. Sancti Pii V.* hujuſmodi renunciationem admittere); vel etiamſi tempore Noviciatus hujuſmodi dimiſſionem expleret, ſervatis omnibus, quæ ex præſcripto Sacri Tridentini Concilii *Cap. 16. ſeſſ. 25. de Regularibus*, tam in bonorum temporalium, quam in Beneficiorum Eccleſiaſticorum renunciationibus ſervari debent; nihilominus omnia in ſuſpenſo remanere deberent; neque poſſet Epiſcopus ad beneficii ſic dimiſſi collationem devenire, niſi poſt factam a dimittente ſolemnem Profeſſionem, uti late oſtendit doctus, & in hoc toto rerum genere apertiſſimus ſcriptor, bon. mem. Joannes Baptiſta Riganti in ſuo *Commentario ad Regulas Cancellariæ Tom. 3. Regul. 46. a num. 11. ad finem.* Quo in ea olim dubitatum eſt, an vota ſimplicia, quæ a Clericis Regularibus Societatis Jeſu, poſt biennium probationis emittuntur, hujuſmodi beneficiorum vacationem inducerent: ſed negativa ſententia communiter recepta fuit; ut obſervat laudatus Riganti *loco citat. num 30. & ſequen.* & monet Pitonius *diſcept. 126. num. 21. & ſeques.* Quamvis in Congregatione quinta Generali ipſius Societatis *Canone 19.* ſtatutum fuerit, ut qui Societati nomen dederit, expleto biennio, antequam vota ſimplicia emittat, Eccleſiaſtica beneficia dimitere debeat: quo caſu hujuſmodi beneficia, ſin minus propter Profeſſionem, ſaltem propter renunciationem vacare intelliguntur; ut notant *Suarez ad præcepta Decalogi lib. 7 cap. 4. num. 7. Pellizzarius in Manuali Tom. 1. Tract. 3. cap. 4. num. 32.* cum aliis, quos citant præfati *Riganti loco citat. num. 32. & Piton. numer. 12.*

„ At enim dices, præmiſſa omnia recte procedere; verum per ea non tolli propoſitam difficultatem de peculiaribus circumſtantiis aliquando occurrentibus, ob quas permitti nequit Presbytero Seculari ad Regularem vitam tranſire; & quidem neceſſarium eſſe earum cognitionem, & examen inſtitui; id quod obtineri nequit, niſi, lata Conſtitutione præſcribatur aliqua conſultationis ſpecies inter Epiſcopum, & Superiorem Regularem, ut unicuique ſua ratio conſtet, ipſeque Superior Regularis ab Epiſcopo edoceri valeat de idoneitate illius, qui Religioni nomen ſuum offert; ne forte aidem inutilis inveniatur, qualem profecto, ob ingraveſcentem illius ætatem, repertum iri ſuſpicaris Archidiaconum Chizzola, qui inter Clericos Societatis Jeſu, Te inconſulto, admiſſus fuit.

„ Porro nec interdicta fuit unquam hujuſmodi conſultatio inter Epiſcopum, & Superiorem Regularem, neque Nos eam vetare intendimus; quin potius illius utilitatem, atque opportunitatem agnoſcimus. Ut autem ſpecialis Legis mandato, tamquam neceſſaria præcipiatur, in eo non modica eſt difficultas. Neque enim in jure cautum reperitur, ut duorum Ordinum laxioris, atque ſtrictioris Superiores inter ſe convenire debeant, quoties aliquis in illo profeſſus ad hunc tranſire velit; ſed ſolum, ubi inter præfatos Superiores oriatur controverſia, an hujuſmodi tranſitus ex laudabili cauſa, vel potius ex animi levitate, & inconſtantia ſuſcipiatur, Eccleſiaſticæ ... Superioris majoris judicium requiri voluerunt: *Si vero probabiliter dubitetur, utrum quis velit ad Ordinem arctiorem, aut laxiorem, ex charitate, an ex temeritate tranſire, Superioris eſt judicium requirendum.* Ita legitur in *citat. cap. licet de Regularibus*, Quod ſi, hujuſmodi controverſia pendepen-

„ dente, Religioſus in altero illo Ordine recipiatur, atque etiam in eo Profeſſionem emittat; tunc ex ipſius controverſiæ exitu decernendum erit, an ipſe ad priorem reverti, an vero in poſteriori remanere debeat; ut recte monet *Abbas Panormitanus in citat. cap. licet, num. 25. de Regular.* Hodierna vero praxis eſt, per quam omnes hujus generis controverſiæ, & morum prolixitates devitantur, ut Religioſis Viris, qui a laxiori ad ſtrictiorem Ordinem tranſire cupiunt, poſtquam voluntatis ſuæ cauſas coram competentibus Apoſtolicæ Sedis Tribunalibus expoſuerint, atque probaverint, haud ægre a Romano Pontifice indulgeantur opportunæ facultates, in quibus derogatio ſuper conſenſu Superioris Ordinis laxioris includitur.

„ Quod vero jus, certis in caſibus, certiſque de cauſis, competit Superiori Ordinis laxioris, ut ſuum ſubditum Regularem ad ſtrictiorem Ordinem digreſſum, etiam poſt ſolemnem Profeſſionem in eo emiſſam, repetere, & revocare valeat; idem ſimiliter, certis in caſibus, juſtiſque exigentibus cauſis, Epiſcopo competit, ut ſuum Clericum Sæcularem Ordini Regulari adſcriptum repetere poſſit. Hoc tradit clariſſimus Canonum doctor *Innocentius IV. ad ſæpe citatum cap. licet de Regular.* cujus hæc ſunt verba, ibi *num. 3. Clericus poteſt tranſire ad Religionem, non petita licentia, etiamſi contradicatur; Crederemus tamen, quod poſſet eum repetere, ſi ex tranſitu ſuo prima Eccleſia gravem ſuſtineret jacturam.* Concordat Abbas in *idem Cap. 14.* ubi ſic ait: *Ulterius quæritur, quid in Sæculari Clerico? Numquid poteſt intrare in Religionem, non petita licentia ab Epiſcopo? Innocentius tenet quod ſic: ſed ſi Eccleſia graviter læderetur, eſſet revocandus.* Satis itaque proviſum eſt etiam Epiſcopo, qui factum Clerici ſui, ad Regularia Clauſtra, ſe invito, digreſſi, impugnare velit. Unde nec ulla nova Conſtitutione opus eſt, ut Epiſcopalia jura hac in parte aſſerantur; neque porro, ut peculiares indicentur caſus, quibus hujuſmodi juris exercitio locus eſſe poſſit; quum ſatis ſit Regulam generalem tradidiſſe, quam Judex ſequatur, quamquam ad peculiares cauſas, pro ſua prudentia, juſtoque arbitrio, valeat applicare.

„ Hujus tamen juris, quo Epiſcopus Clericum Sæcularem ſibi ſubjectum, qui Regulari Inſtituto ſine ipſius aſſenſu nomen dedit, repetere, & ad Eccleſiæ ſervitium revocare poteſt, hujus, inquam, juris perſequutio in caſibus particularibus non admodum facilis eſſe videtur. Ponamus enim Epiſcopo rem eſſe cum Clerico Beneficiato, cum Canonico, cum Archidiacono; vel (quoniam de ſimplici Beneficiato, aut Canonico, minus fortaſſe laborabit) de Archidiacono videamus. Hujus dignitatis, ſive officii, veteribus quidem temporibus graviſſimi, nunc munus omne eo redactum eſt, ut Epiſcopo Ordinationes generales celebranti, quum ipſi commodum fuerit, aſſiſtat, promovendos ad ipſam ordinationem evocaturus. Si vero agatur de Parochis, aliiſve Animarum curam gerentibus, nemo quidem negabit ipſorum munus magni in Eccleſia momenti eſſe; ſed quum ſimul negari nequeat, *Prælationis munus, ſeu ſtatum*, (ut inquit *Suarez de Religione Tom. 3. lib. 2. cap. 21.* ubi de animarum cura loquitur) *minus ſecurum eſſe, Religionis vero eſſe ſtatum majoris ſeveritatis in ordine ad Spiritualem Salutem*; unuſquiſque Parochus Religioſæ vitæ cupidus, hac una exceptione in judicio ſe tuebitur adverſus Epiſcopum, qui ipſum ad Animarum curam revocare contendat. Sanctus Gregorius magnus quum olim ſcriberet adverſus Legem ab Imperatore Mauritio editam, qua interdictum erat Militibus Monaſticam vitam amplecti, hanc, inter alias, rationem afferebat: *multi ſunt, qui poſſunt Religioſam vitam etiam Sæculari habitu ducere, & plerique ſunt, qui, niſi omnia reliquerint, ſalvari apud Deum nullatenus poſſunt*: ut videre eſt in ipſius Epiſtola 65. *lib. 3. Indict. 6. Tom. 2. præfatæ editionis Pariſinæ.* Nunc ergo quilibet Beneficiatus, Canonicus, Archidiaconus, Parochus, qui officium, aut Miniſterium ſuum cum Religioſa vita commutaverit, ſe non inter *multos*, ſed inter *pleroſque* a Sancto Gregorio indicatos, connumerandum eſſe affirmabit. Si autem ipſi objiciatur, quod in Sæculari ſtatu pauperibus largiter ſubvenire conſueverat, reſpondebit, ſe non minus ex ipſis Religioſis Clauſtris, ſi bonorum ſuorum poſſeſſionem ad Religionem attulerit, opportunis obtentis facultatibus, pauperum indigentiis ſubventurum. Sane quum in præfata Lege Mauritius Imperator inhiberet, ne debitores publici Ærarii in Monaſteriis reciperentur, Sanctus Gregorius eam partem Legis impugnans, (de qua tamen deinde ſuam opinionem mutavit, ut obſervant laudati Editores *in Notis litera d.*) ita ſcribebat in citata Epiſtola: *Quod vero in eadem Lege dicitur, ut ei in Monaſterium converti non liceat, omnino miratus ſum; dum, & rationes ejus poſſunt per Monaſterium fieri, & agi poteſt, ut ab eo loco, in quo ſuſcipitur, ejus quoque debita ſuſcipiantur.*

„ Quod ſi objiciatur gravis ætas Presbyteri ad Religionem tranſeuntis, facilis, & obvia erit reſponſio, quod multi ſunt in Regularium Familiis Religioſi Viri in ſenili ætate conſtituti, qui pro modo virium ſuarum, laudabilem operam Religioni præſtant; quorum numero ipſum, de quo eſt quæſtio adjungi nil vetat. Ita pariter Sanctus Gregorius, contra propugnatores ſupradictæ Legis, qui dicebant, Milites ad Monaſteria convolantes, bonos Monachos non evadere affirmabant: *Ego indignus Famulus Veſter ſcio, quanti his diebus meis in Monaſterio Milites converſi, miracula fecerunt, ſigna, & virtutes operati ſunt.*

„ Denique, huic Epiſtolæ jam nimis prolixæ finem facturi, unum adhuc addimus; ex centum nimirum Archidiaconis non facile duos inventum iri, qui Archidiaconatum dimittere, & Religionem ingredi velint. Contra vero, in pari Regularium numero, multos ſane inveniri poſſe, qui Regularem vitam pro Archidiaconatu adipiſcendo relinquerent. Quare, quum Leges verſari oporteat circa ea, quæ frequenter accidunt; profecto non tam novæ Lege opus erit ad retinendos Clericos, & Presbyteros Sæculares, ne Religiones ingrediantur, quam neceſſe eſſet aliquid excogitare, quo magis intra Religioſa Clauſtra continerentur ii, qui Regularem vitam amplexi, & profeſſi ſunt. Vix enim credibile eſt, quam multi a Regularibus Ordinibus migrare variis artibus quotidie moliantur. Neque ſolum de Apoſtatis loquimur, quorum numerus in dies augetur; ſed ſi omnes, qui nullitatem Profeſſionis ſuæ judicio experiri aggrediuntur, illam apud Judices probarent; ſi omnes, qui dignitates extra Religionem ambiunt, voti compotes fierent; ſi demum facilem apud Nos aditum invenirent eorum inſtantiæ, qui e Clauſtris exire, & in habitu Presbyteri Sæcularis, ſub obedientia Epiſcoporum, & cum obligatione ſervandi vota Religioſa, quatenus conciliari poſſunt cum ſtatu Clerici Sæcularis, in Sæculo „ ma-

Chronol. Seraph. *

,, manere vellent; longe utique minor eorum foret ,, numerus, qui Religionem profeſſi ad mortem ,, uſque in illa perſeverarent.

,, Dum itaque, Dilecte Fili Noſter, conſiliis ,, tuis, quæ tum privatis literis, tum etiam Typis ,, impreſſis non minus docte, quam eloquenter pro- ,, poſuiſti, obſecundandum Nobis eſſe non arbitramur; ,, In eo tamen ſingularem exiſtimationem, quam de ,, Te merito fovemus, agnoſces, quod Tibi cauſas, ,, atque rationes, quibus ab iis ſequendis retrahi- ,, mur, exponere non detrectavimus his literis No- ,, ſtris, quibus etiam tibi, novum benevolentiæ ,, Noſtræ pignus, Apoſtolicam benedictionem imper- ,, timur.

,, Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ,, die xiv. Januarii 1747. Pontificatus Noſtri anno ,, Septimo.

Clauſura Monialium confirmatur, & circa admiſſionem Famularum, & Educandarum in Monaſteria præſcribuntur nonnulla.

Ven. Fratri Joſepho Mariæ Epiſcopo Portugallenſi *Ord. Minor. Regul. Obſerv.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PEr binas alias noſtras in ſimili forma Brevis literas, quarum una quidem datæ fuerunt die 1. Menſis Junii anno 1741. incipientes: *Cum Sacrarum Virginum*: altera vero die tertia Menſis Januarii anno 1742. itidem incipientes: *Salutare in Catholica Eccleſia inſtitutum*, ea opportuna adhibere curavimus Apoſtolicæ providentiæ, ſupremæque auctoritatis noſtræ remedia, quæ ad inſtaurandam regularem, quoad Clauſuram Monialium, obſervantiam, a primæva diſciplina per prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, & Sacros Canones confirmata ſenſim dilabentem, ſatis eſſe in Domino duximus. Quoniam autem, non ſine graviſſimo animi noſtri angore, accepimus novas artes, ac nova inventa, & ſi antiqua ſint, ac toties proſcripta, ſub variis, exquiſitiſque cauſis, & rationibus in dies excogitari, quæ non ſolum per præſcriptas leges prohibentur, ſed quamplurimis etiam inordinationibus, & offendiculis aditum patefaciunt: Ac primum quidem eo pervenit famularum ad Monialium Miniſterium in Monaſteria admittendarum abuſus, & indultum, quod ab Apoſtolica hac Sancta Sede ſub tot ſalutaribus conditionibus concedi ſolet, etſi pro prima vice ſervatis iiſdem conditionibus executioni demandetur, deinceps tamen quoties admiſſam famulam, aut è Monaſterio egredi, aut viam univerſæ Carnis ingredi contingat, toties, nulla indulti hujuſmodi habita ratione, ad libitum Monialium, ſine alia Antiſtitum Ordinariorum locorum, ad quos ſpectat, ſcientia, & licentia, ſed de ſuperiorum Regularium eorumdem Monaſteriorum dumtaxat aliquando conſenſu, aliæ, atque aliæ in Monaſterium inducantur famulæ, de quarum moribus, fama, vitiis, ac virtutibus nulla præceſſerit legitima cognitio, unde fit, ut ſub famularum nomine, ac prætextu, fœminæ quæcumque in Clauſuras, non ſine Clauſuræ violatione admittantur. Illud præterea in more poſitum eſſe dolentes audivimus, oſtia nimirum Monaſteriorum, quæ ſemper clauſa eſſe, nec niſi ad neceſſaria eorumdem Monaſteriorum commoda recludi debent, ita aſſidue patefieri, ut Moniales, & quæcumq; aliæ in Monaſteriis degentes Virgines in propatulo ſedentes, ſive ſtantes, cum quibuſvis utriuſque ſexus hominibus illuc accedentibus indiſcriminatim colloqui, & jocari etiam non erubeſcant; ut ſæpe quamlibet fœminam in quacumque ætate conſtitutam ſive conſanguineam, ſive affinem, ſive tanquam famulam cujuſlibet earumdem Monialium in ipſam Clauſuram accerſant; & quamvis ipſæ Moniales impellant, ſponte tamen ingreſſam deinde afferant, nec Religioni ducant cenſuras, & pœnas canonicas, quibus ea propter obnoxiæ fiunt: Nos ſane, qui pro impoſita Nobis divinitus ſuprema Apoſtolicæ ſervitutis procuratione, ſaluberrima occurrere debemus hiſce abuſibus, & inordinationibus, etſi abuſus, & inordinationes hujuſmodi in iſta Fraternitatis Tuæ Diœceſi neque unquam irrepſiſſe, neque unquam irrepturos eſſe in Domino confidimus; Fraternitati tamen Tuæ notum eſſe volumus, quod Nos non ſolum omnes, & ſingulas Conſtitutiones tam ab iiſdem Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, quam a Nobis ipſis ſuper Clauſura Monialium editas, verum etiam omnia, & ſingula decreta tam a Concilio Tridentino, quam a Congregationibus Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper eadem clauſura, & admiſſione, & receptione Educandarum puellarum, & famularum, ſive quarumcumque fœminarum promulgata, quatenus opus ſit, tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & ſub pœnis etiam per eaſdem Conſtitutiones, & Decreta contra inobedientes inflictis, ſervari mandamus, ac præcipimus. Inſuper tenore, & auctoritate paribus ſtatuimus, ac declaramus, admiſſionem, receptionemque quarumcumque fœminarum, ſive Puellarum Educandarum, ſive Famularum in Monaſteria, quacumque ex cauſa, ſine legitima, authenticaque ejuſdem Apoſtolicæ Sedis licentia toties, quoties opus fuerit, impetranda, & prævio examine ſuper moribus, fama, habilitate, & neceſſitate ipſarum Educandarum Puellarum, vel famularum, per Antiſtites locorum Ordinarios tantummodo, & non alios quoſcumque Superiores, toties itidem, quoties neceſſitas poſtulaverit, habendo, non obſtante quacumque conſuetudine etiam longi temporis fieri non debere. Quod ſi ſecus factum, ac fieri in poſterum contingat, ſtatuimus pariter, ac declaramus, tam Moniales, & quaſcumque in Monaſteriis degentes, quæ Fœminas quaſcumque in eadem Monaſteria quomodocumque admiſerint, receperintque, quam ipſas fœminas admiſſas, & receptas, canonicis cenſuris, & pœnis obſtrictas eſſe, ac fore, a quibus eaſdem Moniales, & fœminas hujuſmodi ejuſdem tuæ Diœceſis, ſi fortaſſe hac in parte deliquiſſe contigerit, de præterito tantum abſolvendi facultatem Fraternitati Tuæ, cum facultate etiam aliis ſubdelegandi, tribuimus, & impertimur. Cœterum Fraternitati Tuæ injungimus ac præcipimus, ut omnium, & ſingularum Ordinationum per laudatum Concilium Tridentinum, & Apoſtolicas Conſtitutiones, & dictarum Congregationum decreta, ſuper Clauſura Monialium, & delegata Antiſtibus locorum Ordinariis Viſitatione tam interna, quam externa præſcriptarum memor, eaſdem ordinationes ſub pœnis deſuper inflictis debitæ executioni mandare ſatagas, & ſtudeas, nec non mandari facias, cures, & adjuvaris. Interim, ad proſperi ſucceſſus auſpicium, Tibi, Venerabilis Frater, Apoſtolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die

die 24. Januarii 1747. Pontificatus noſtri anno ſeptimo.

Apoſtolicæ ſanctiones circa Regularium promotionem ad Sacros Ordinationes confirmantur, ac renovantur.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IMpoſiti Nobis licet immerentibus Apoſtolici Miniſterii ratio poſtulat, ut ad tuendum Eccleſiaſticæ diſciplinæ vigorem, non modo novas interdum leges provide conſtituamus; verum etiam veteres a prædeceſſoribus Noſtris ſapienter ſtatutas, ſi quidem fallacium rationum præſidio debitis fraudentur effectibus, novis, & inviolabilibus ſanctionibus communiamus; ſi vero earum claritas pravis, & captioſis interpretationibus involvi, & obumbrari dignoſcatur, eaſdem perſpicuis, apertiſque declarationibus in propria luce collocemus.

Sane quæ olim de Ordinationibus Regularium controverſia viguit, an ſcilicet Regulares a quocumque Catholico Antiſtite indiſtincte ordinari poſſent, an vero id juris privative pertineret ad Epiſcopum illius Diœceſis, intra quam ſita eſt Religioſa Domus, quam Regularis ad Ordines promovendus inhabitat, providis Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutionibus, & declarationibus jam dudum ſublata fuit. In qua quidem controverſia Epiſcopi Locorum Ordinarii jura ſua fundantes in generalibus Canonum ſtatutis, & ipſis exemptionum privilegiis, quæ Regularibus indulta ſunt, ajebant, ipſorum ordinationes, utpote Diœceſanis Epiſcopis expreſſe reſervatas, neque ſpectare poſſe ad Ordinarios eorum Originis, quam Regulares a ſe abdicant, dum Sæculo nuntium remittunt; neque porro ad Ordinarios Beneficii, quoniam ipſi ad titulum Beneficii non promoventur, proindeque unice ſpectare ad Epiſcopos Ordinarios eorum Domicilii, nimirum illius Diœceſis, ac Loci, in quo ipſi Ordinandi commorantur. Contra vero Regulares Apoſtolicis Privilegiis innixi, quæ certis Ordinibus recentius elargita, ac deinceps per viam communicationis ad omnes extenſa fuerant, licitum ſibi eſſe contendebant Sacros Ordines a quocumque Catholico Antiſtite, juxta eorum Privilegiorum tenorem, pro arbitrio ſuſcipere.

Verum felicis recordationis Prædeceſſor Noſter Gregorius Papa XIII. per ſuam Apoſtolicam Conſtitutionem, quæ incipit: *In tanta rerum*, datam apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1573. Kalendis Martii, juſtis, gravibuſque de cauſis, alteram Conſtitutionem ſui, noſtrique pariter Prædeceſſoris Sancti Pii Papæ V. cujus initium eſt: *Etſi Mendicantium*, ad juris communis, & Sacri Concilii Tridentini terminos reduxiſſet; eodem quoque anno in Cauſa Monachorum Ordinis Carthuſiani Decretum edidit, quo ipſos ab Epiſcopis Diœceſum, in quibus eorum Monaſteria reſpective ſita ſunt, vel nonniſi de iſtorum licentia, ab aliis quibuſque Epiſcopis Ordinandos eſſe declaravit; quemadmodum legitur *Lib.* 1. Decretorum Congregationis Concilii *pag.* 75. *a terg. Dub. An noſtri Ordinandi obligentur habere expreſſam licentiam Ordinarii, in cujus Diœceſi ſunt pro Ordinibus conferendis ab Epiſcopo alterius Diœceſis? Sanctiſſimus Dominus noſter, etiam ex ſententia Sacræ Congregationis Concilii, declaravit, obligari.*

Contigit autem ſub illius Succeſſore Sixto Papa V. eandem quæſtionem retractari, inſtante univerſo Ordine Fratrum Prædicatorum. Qua de re idem Prædeceſſor, poſt maturum Cauſæ totius examen in præfata Congregatione Concilii habitum, conſtituit; licere Superioribus Regularibus Literas Dimiſſoriales concedere ſuis reſpective Subditis ad Ordines ſuſcipiendos; ſed eas tamen Diœceſano dumtaxat Epiſcopo directas, nec alteri unquam, niſi quum forte is a Diœceſi abfuerit, aut, quatenus in Diœceſi extiterit, Clericorum tamen Ordinationem non ſit habiturus. Ita relatum habetur *lib. IV.* prædictorum Decretorum *pag.* 108. *Sanctiſſimus Dominus noſter Sixtus V. ex ſententia Congregationis, reſpondit, Regulares poſſe concedere Dimiſſorias ad Epiſcopum Diœceſanum, eoque abſente, vel etiam præſente, & Ordinationem non tenente, ad quemcumque, dummodo ab eo Epiſcopo, qui Ordines contulerit, examinentur quoad Doctrinam.*

Demum a Sanctæ memoriæ Prædeceſſore quoque noſtro Clemente Papa VIII. ad hujuſmodi controverſias perpetuo extinguendas, ſequens Decretum editum fuit: *De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis divina Providentia Papæ VIII. tenore præſentium mandatur omnibus, & ſingulis quorumcumque Regularium Superioribus, ut de cætera obſervent, & obſervari faciant ea, quæ in Decreto Sacræ Congregationis Concilii Tridentini continentur, cujus tenor eſt talis: Congregatio Concilii cenſuit Superiores Regulares poſſe ſuo Subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requiſitis Ordines ſuſcipere voluerit, Literas Dimiſſorias concedere, ad Epiſcopum tamen Diœceſanum, nempe illius Monaſterii, in cujus Familia ab iis, ad quos pertinet, Regularis poſitus fuerit, &, ſi Diœceſanus abfuerit, vel non eſſet habiturus Ordinationes, ad quemcumque alium Epiſcopum; dum tamen ab eo Epiſcopo, qui Ordines contulerit, examinentur quoad Doctrinam, & dum ipſi Regulares non diſtulerint de induſtria conceſſionem dimiſſoriarum in id tempus, quo Epiſcopus Diœceſanus, vel abfuturus, vel nullas eſſet habiturus Ordinationes. Verum cum a Superioribus Regularibus, Epiſcopo Diœceſano abſente, vel Ordinationes non habente, literæ dimiſſoriæ dabuntur, in eis utique hujuſmodi cauſam abſentiæ Diœceſani Epiſcopi, vel Ordinationum ab eo non habendarum, exprimendum eſſe. Quod qui non fecerint, officii, & dignitatis, ſeu adminiſtrationis, ac vocis activæ, & paſſivæ privationis, ac alias arbitrio ejuſdem. Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ reſervatas pœnas incurrant. In quorum fidem &c. Datum Romæ die 15. Menſis Martii 1596.*

Hoc emanato Pontificio Decreto, eoque tam claris verbis concepto, jure ſperandum videbatur hujus generis lites non amplius auditum iri; ſed contra accidit, dum ex una parte nonnulli Epiſcopi ultra montes conſtituti contendere cœperunt, neceſſarias eſſe Regularibus Dimiſſorias etiam Ordinariorum eorum Originis, quo poſſent ab Epiſcopis aliorum Locorum ad Sacros Ordines promoveri; ex altera vero Regulares obtendentes in præfato Clementis VIII. Decreto derogatum non fuiſſe Apoſtolicis privilegiis, quæ eorum Ordinibus, ſive directe, ſive per communicationem indulta fuerant, ut ſcilicet a quocumque Catholico Antiſtite ordinari poſſent, hujuſmodi Decreti vim, & obſervantiam declinare ſe poſſe putarunt.

Ve-

Verum, quod attinet ad Epiſcopos, ipſa Congregatio Concilii die 28. Februarii anni 1654. ut notatum reperitur *Lib.* 19. ipſius Decretorum *pag.* 316. ita reſcripſit: *Regulares volentes ſe promoveri ad Ordines, non teneri oſtendere Dimiſſorias Ordinariorum propriæ Originis, ſed ſufficere ut obſervent formam præſcriptam in Decreto ſan. mem. Clementis VIII.* Quod etiam ampliſſime confirmatum fuit in alio Decreto edito die 17. Martii anni 1674. Decretorum *Libro XXVIII. pag.* 261. *& ſequentibus*.

Quod vero ſpectat ad Regulares, quum eorum præſumptum jus, una cum rationibus ab ipſis pleniſſime deductis, in quadam Congregatione particulari nonnullorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium a felicis recordationis Prædeceſſore Noſtro Innocentio Papa XIII. deputata, cui Nos in minoribus tunc exiſtentes noſtram qualemcumque operam, pro demandato Nobis Secretarii munere, contulimus, diligenter expenſum, & examinatum fuiſſet; cumque ad hujuſmodi quæſtionem definiendam, id potiſſimum viſum eſſet in jure ſtatuendum, an ad effectum eximendi Regulares a præfati Decreti Clementini obſervantia, ſufficeret, quod Privilegia ſuſcipiendi Ordines a quocumque, ipſis conceſſa fuiſſent poſt Concilium Tridentinum, a quo hujuſmodi antiqua Privilegia abrogata fuiſſe ſatis conſtat; an vero oporteret eadem conceſſa fuiſſe poſt ipſum Clementis Prædeceſſoris Decretum; Ac prætcrea an hujuſmodi Privilegia æque ſuffragarentur iis, ad quos per viam communicationis extenſa dicerentur; ac iis, quibus directe, & expreſſe indulta fuerunt: Idem Innocentius Prædeceſſor, audito præfatæ Congregationis particularis conſilio, decrevit, ſatis eſſe, ad ſupradictum effectum, quod hujuſmodi Privilegia poſt Concilium Tridentinum conceſſa fuerint, quamvis præfato Clementino Decreto poſteriora non ſint; dummodo tamen directe conceſſa fuiſſe conſtet, non vero in communicatione Privilegiorum de uno in alium Ordinem derivata aſſerantur; quemadmodum ipſe Innocentius in ſuis Apoſtolicis Literis incipientibus *Apoſtolici Miniſterii*, die 30. Maii anni 1723. datis, ac deinde confirmatis a Sanctæ memoriæ Prædeceſſore pariter noſtro Benedicto Papa XIII. per alias ſimiles Literas datas die 23. Septembris anni 1724. quarum initium eſt. *In ſupremo*, aperte declaravit, his verbis: *Quoties ergo Regulares ad Ordines erunt promovendi, ſervetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum a piæ memoriæ Clemente VIII. Prædeceſſore etiam noſtro confirmatum die 15. Martii 1596. quo ſancitur, ad Epiſcopum Diœceſanum Literas Dimiſſorias pro eorumdem Ordinum ſuſceptione a ſuis Superioribus eſſe dirigendas, præterquam in caſu, quo Diœceſanus a Diœceſi abeſſet, vel Ordinationes non eſſet habiturus, quo etiam caſu in Literis Dimiſſoriis ad alium Epiſcopum dirigendis expreſſa fieri debeat mentio, vel de prædicta Epiſcopi Diœceſani abſentia, vel de illa alia cauſa, videlicet quod Ordinationes* non ſit habiturus; *exceptis tamen, quoad prædicta, Regularibus illis, quibus per ſpeciale privilegium a Sede Apoſtolica poſt Concilium Tridentinum fuerit conceſſum, ut a quolibet Catholico Antiſtite Ordines ſuſcipere poſſint, ſuper quo Indulto nihil per præſentes innovare intendimus*.

Porro ſi aliqui vigilias, laboreſque ſuos, non tam in extricandis inutilibus quæſtionibus, vel forte in rebus profanis, & ab Eccleſiaſtica profeſſione alienis, addiſcendis conſumerent, quam in ſtudio Sacrarum Legum, quibus Eccleſiaſtica diſciplina continetur, utiliter collocarent; ac niſi aliquibus arbitrium pro Lege, præjudicata opinio pro ratione, atque in Legum etiam clariſſimarum interpretatione, ſuus cuique ſenſus pro auctoritate eſſet; nec olim Nobis in noſtro Bononienſi Archiepiſcopatu reſidentibus contigiſſet, ut Regularis quidam ex ea Urbe repente digreſſus, ſuique Superioris Dimiſſorias ad Epiſcopum finitimum deferens, tametſi nullo pacto docere poſſet, Nos Clericorum Ordinationem non habituros, Sacrum Presbyteratus Ordinem ſuſciperet, nullaque interjecta mora, Bononiam ad primum Sacrificium non ſine pompa offerendum reverteretur. Quam tamen intolerandam audaciam Nos ad Canonicarum Sanctionum rigorem exigere, atque etiam, ſervata Paſtorali manſuetudine, vindicare non prætermiſimus, ut videre eſt in Monito Paſtorali a Nobis tunc edito, *inter impreſſ. monit.* 3. *lib.* 11. Neque rurſus, ex quo ad univerſalis Eccleſiæ regimen, Deo ſic diſponente, aſſumpti fuimus, plurium Epiſcoporum Fratrum Noſtrorum querelæ ad Apoſtolatum Noſtrum delatæ fuiſſent; qui nimirum, non ſine magno animi Noſtri dolore, apud Nos expoſtulare non deſinunt, a pluribus ſæpe Regularibus in eorum Diœceſibus reſpective commorantibus ſimilia perpetrari, in ſpretum Eccleſiaſticarum Legum, atque pœnalium Sanctionum, quibus ipſo facto adſtringuntur; (ſiquidem in autographo ſupra relati Clementini Decreti diſtincte legitur *incurrant*; non autem, quod falſo non nemo aſſeruit, *incurrent*), dum ſcilicet, Superiores Regulares, qui Subditis ſuis, non ad præſcriptum ejuſdem Decreti, Dimiſſorias Literas concedunt, ſuorum officiorum, ac Dignitatum, & vocis activæ, atque paſſivæ amiſſione mulctantur; Ordinati vero, ſuſpenſionis pœnam, atque etiam, ſi in ſuſcepto Ordine miniſtraverint, irregularitatem incurrunt; ac denique Antiſtites, qui ipſis manus imponunt, non facile effugiunt Canonicas pœnas adverſus eos propoſitas, qui alienos Subditos abſque ſufficientibus Dimiſſoriis ordinare præſumunt. Qui etiam plerumque culpa non vacant in eo, quod, quum ex uſu rerum intelligere poſſint, complures Regulares non alia de cauſa, proprio domicilio relicto, iter arripere, quam ut ſe ſubducant examini Epiſcopi Diœceſani, cujus hac in re juriſdictionem, aut nimium rigorem perhorreſcunt; aliumque inveniant, qui vel nullo, vel admodum levi præmiſſo examine, Ordines ipſis impertiatur; quoties hujuſmodi facilitate erga illos utuntur, toties adverſus conſultiſſima Tridentinæ Synodi Decreta delinquunt. Ea ſiquidem *ſeſſ.* 23. *cap.* 12. *de Reformatione*, ſic ſtatuit: *Regulares quoque nec in minori ætate, nec ſine diligenti Epiſcopi examine ordinentur, privilegiis quibuſcumque quoad hoc penitus excluſis*.

Nos autem conſueta Sedis Apoſtolicæ clementia uti volentes, libenter abſtinemus a deſignandis, aut nominandis hoc loco Regularibus, de quorum exceſſibus in hoc rerum genere graves Epiſcoporum querimoniæ ad Nos delatæ fuerunt. Quæcumque etiam hac in re inordinate ad hunc diem admiſſa ſunt, a diſtrictioris judicii inquiſitione liberamus; Quinimo omnes, & ſingulos in hoc delinquentes, ſive Superiores Regulares, ſive Regulares ad Ordines promotos, ſive Antiſtites, qui eos ordinaverint, a quibuſcumque ſententiis, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, quas hac de cauſa reſpective ante hac incurrerint, quibuſque innodati forſan exiſtant, auctoritatis noſtræ plenitudine, ac de Apoſtolica benignitate, tenore præſentium abſolvimus, & abſolutos eſſe cenſeri decernimus, & eum iiſdem ſuper quacumque irregularitate per eos forſan, cauſa, & occaſione præmiſſis, quomodolibet contracta,

ad

Digitized by Google

ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, eorumque exercitium, atque ad omnia, & ſingula eorum reſpective Religionum munera, pari auctoritatis plenitudine diſpenſamus. De cætero, tamen infraſcriptas Leges impoſterum omnino obſervandas, motu proprio, & ex certa ſcientia Noſtra, ac matura deliberatione præmiſſa, edicimus, atque ſtatuimus.

Quæcumque nimirum hac in re a præfatis Prædeceſſoribus noſtris Gregorio XIII. Sixto V. Clemente VIII. & Innocentio XIII. in ſupra citatis ipſorum Literis, ſeu Decretis ſtatuta, mandata, definita, atque ſancita fuerunt, ea omnia, & ſingula, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine præfatis earumdem præſentium ſerie, confirmamus, roboramus, & innovamus; atque ab omnibus, ad quos ſpectat, ſeu quandocumque in futurum ſpectabit, inviolabiliter obſervari præcipimus, & jubemus, Tranſgreſſores quoque omnibus pœnis in præmiſſis contentis, aliiſque per Apoſtolicas Conſtitutiones, & per Sacros Canones latis, atque ſtatutis, cum effectu ſubjacere, eaſque ipſo facto, & abſque aliqua declaratione incurrere decernimus, Superiores nimirum Regulares eas omnes, quas, ut præfertur, ſupradictus Clemens VIII. Prædeceſſor conſtituit, & ſanxit; Regulares autem, qui contra illius Decreti præſcriptum promoti fuerint, & Antiſtites eos promoventes, canonicas pœnas, atque cenſuras, quæ adverſus Sacram Ordinationem ſuſcipientes ab Epiſcopo, qui proprius ad hunc effectum dici, & haberi nequit, necnon adverſus Epiſcopos, alienos Subditos indebite ordinantes in jure canonico, & in Conſtitutionibus Apoſtolicis ſtatutæ habentur.

Præterea volumus, atque decernimus, ut Superiorum Regularium Dimiſſoriæ, quæ ideo ad alium Antiſtitem directæ fuerint, propterea quod Epiſcopus Diœceſanus extra Diœceſim commoretur, vel Ordinationem non ſit habiturus, nullius ſint roboris, & momenti, niſi illis juncta fuerit authentica atteſtatio Vicarii Generalis, vel Cancellarii, aut Secretarii ejuſdem Epiſcopi Diœceſani, ex qua conſtet, vel ipſum a Diœceſi abeſſe, vel Clericorum Ordinationem habiturum non eſſe proximo legitimo tempore per Eccleſiaſticas Leges ad hunc effectum ſtatuto. Hoc enim expreſſe declarari opus eſt, ad excludendam nonnullorum arrogantiam, qui quum Privilegio gaudeant ſuſcipiendi Ordines extra tempora, exiſtimarunt Epiſcopos ipſorum voluntati adeo addictos eſſe debere, ut ſi, quandocumque ipſis placuiſſet ad Ordines promoveri, non ſtatim, ipſoque die ab ipſis deſignato, voti compotes fierent, jam dici poſſet, Ordinationem ab Epiſcopo non haberi, proindeque alius Epiſcopus pro ſuſcipiendis Ordinibus adeundus eſſet. Quod ſi aliquis Antiſtes Regularem virum in ſua Diœceſi proprium Domicilium non habentem, ſolis ipſius Superioris dimiſſorialibus Literis contentus, ſine adjuncta præfata atteſtatione in forma probanti, ad Ordines promovere præſumpſerit; decernimus, & declaramus hunc ipſo facto incurrere in pœnas canonicas adverſus eos conſtitutas, qui alienum Subditum legitimis Dimiſſoriis deſtitutum ordinaverit.

Quemadmodum vero eorum Ordinum Regularium Privilegia firma, & rata eſſe volumus, quibus ab Apoſtolica Sede reperitur indultum, ut eorum Alumni a quolibet Catholico Antiſtite ipſius Sedis gratiam, & communionem habente ordinari valeant; dummodo hujuſmodi Privilegia poſt Tridentinum Concilium, & ipſis Ordinibus nominatim, atque directe, non autem per communicationem conceſſa fuerint. Ita porro omnia ſimilia Privilegia, quæ aliis Ordinibus ante præfatum Concilium Tridentinum, ab ipſa etiam Apoſtolica Sede, & ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, indulta ſint, vel etiam poſt ipſum Concilium non ipſis directe conceſſa, ſed per communicationem ad eos extenſa eſſe dicantur, iiſdem auctoritate, & tenore, nulla, & irrita, omnique vigore, ac robore ad effectum, de quo agitur, penitus deſtituta, & vacua eſſe volumus, & ſtatuimus. Decernentes hujuſmodi privilegia nequaquam poſt Concilium Tridentinum indulta cenſeri, niſi, vel poſt ipſius Concilii confirmationem reipſa fuerint conceſſa, vel quatenus antea conceſſa, & poſterius confirmata eſſe aſſerantur, hujuſmodi confirmationes *in forma ſpecifica*, cum literali veteris Indulti inſertione, ejuſque expreſſa innovatione, factæ dignoſcantur; ac declarantes, alterius generis confirmationes, quæ *in forma communi* nuncupantur, nemini ad præmiſſum effectum ullo pacto ſuffragari. Quod vero ſpectat ad eorumdem Privilegiorum uſum, & exercitium, monendi ſunt ii, quibus eadem, juxta præmiſſa, pleno jure competere dignoſcuntur, ut non ſine juſta cauſa, nec extra debitas circumſtantias pro libito ipſis utantur, minime vero ad oſtentandam dumtaxat ipſorum Privilegiorum ſingularitatem; quemadmodum aliquibus in more poſitum eſſe novimus, qui pridie illius diei, quo ab Epiſcopo Diœceſano Clericorum Ordinationes publicæ habendæ ſunt, ad alterius Epiſcopi Diœceſim conſulto migrant, moxque ſuſcepto ibidem Ordinationis munere ad priſtinum domicilium redeunt; idque ſe facere ajunt, ut jurium ſuorum indemnitati conſulant; quaſi vero Apoſtolica Privilegia, nonniſi cum aperto Epiſcopi Diœceſani contemptu, ſuam vim, & robur habitura forent.

Denique tam Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, quam dilectos filios omnium Regularium Ordinum Profeſſores, quam maximo poſſumus Apoſtolicæ voluntatis ſtudio, per miſericordiam Dei Noſtri, & per charitatem Sancti Spiritus, hortamur in Domino, & obteſtamur, ut tam in hoc negotio, quam in cæteris omnibus, ſolliciti ſint unitatem Spiritus, & ſinceræ dilectionis concordiam ſervare; meminerint Regulares, quo loco Spiritus Sanctus poſuerit Epiſcopos regere Eccleſiam Dei; quod ipſis a Sacroſancta Œcumenica Lateranenſi Synodo ſub Leone X. habita, inculcatum fuit per hæc verba: *Eoſdem inſuper Fratres in virtute Sanctæ Obedientiæ, ut eoſdem Epiſcopos loco Sanctorum Apoſtolorum ſubrogatos pro debito, & noſtra, ac Apoſtolicæ Sedis reverentia, congruo honore, & congruenti obſervantia venerentur*. Neque obliviſcantur Epiſcopi, Regulares viros ipſis datos eſſe adjutores in Dominicæ vineæ cultura, ſubdit enim eadem Sancta Synodus: *Ipſos quoque Epiſcopos hortamur, ac per viſcera miſericordiæ Dei noſtri requirimus, ut Fratres ipſos aſſidua benevola proſequentes, charitative tractent, ac benigne foveant &c. & tanquam in agro Dominico cooperatores, eorumque laborum participes, prompta benignitate recipiant*. Demum & Epiſcopi, & Regulares ſimul animum advertant ad id, quod ibidem ſubjicitur: *Una eſt Regularium, & Secularium Prælatorum, & Subditorum exemptorum, & non exemptorum univerſalis Eccleſia, extra quam nullus omnino ſalvatur, eorumque omnium unus Dominus, una Fides, & propterea decet eos, qui ejuſdem ſunt corporis, unius etiam eſſe voluntatis*.

Hæc profecto Chriſtianæ veritatis, & charitatis documenta quum utrimque ſervata fuerint omnibus in rebus, adeoque in hac etiam Ordinationum materia, importunæ partium querelæ penitus conticeſcent.

Ne-

Neque enim Regulares conqueri poterunt, quod, recuſantibus Epiſcopis Sacram Ordinationum adminiſtrare, præterquam in Temporibus ab Eccleſia ſtatutis, eorum privilegia de Ordinibus extra tempora ſuſcipiendis effectu vacui remaneant; Epiſcopi enim alios etiam opportunos dies ordinandis Regularibus facile invenient. Epiſcoporum autem ceſſabunt querelæ, quod Superiores Regulares, ad eludendam Decreti Clementini obſervantiam, advenientibus Ordinationum temporibus, ſubditos ſuos domicilio moveant, eoſdemque ſtatim poſt ſuſceptos Ordines, falſis de cauſis, ad priſtinum Monaſterium reverti jubeant; ſiquidem Regulares hujuſmodi agendi rationem (quam & alias in foro externo graviter vindicatam fuiſſe, & in poſterum diſtricte coercendam fore noverint) tum a probi viri honeſtate, & fide alienam, tum etiam debitæ erga Sacros Eccleſiarum Antiſtites obſervantiæ contrariam eſſe, ipſi per ſe facile cognoſcent.

Præſentes vero Noſtras Literas, & in eis ſtatuta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo, jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, Ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſive alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel ſufficienter, aut ullo modo juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſibi conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

Sicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, ac poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula, de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus in Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis, etiam in corpore juris clauſis, aut literis Apoſtolicis, quibuſvis Perſonis, Collegiis, Locis, Ordinibus, etiam Militaribus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, aliiſve quibuslibet ſpecifica, & individua mentione dignis, etiam ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam clauſulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis, & irritantibus, in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio ad id ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exactiſſime ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ad præmiſſorum effectum, pleniſſime, & ampliſſime, motu pari derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus inſuper, & eadem auctoritate prædicta mandamus, ut earumdem præſentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam facilius deducantur, nec quiſquam de eis ignorantiam prætendere valeat, ipſæ præſentes, ſeu earum tranſumpta ad valvas Eccleſiæ Sancti Joannis in Laterano, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex Curſoribus Noſtris, & ut moris eſt, publicari, & affigi, ſicque publicatas, & affixas, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, ſeu ſpectabit in futurum, perinde afficere, & arctare, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

Utque earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtrarum confirmationis, approbationis, innovationis, voluntatis, mandati, ſtatuti, decreti, & declarationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ 1746. III. Kalendas Martii Pontificatus Noſtri anno VII.

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

Visa de Curia

I. C. Boſchi.

I. B. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.
Publicata die 4. Martii 1747.

Aſſi-

Aſſignatur annua præſtatio favore Collegii FF. Minorum Strict. Obſerv. qui Pœnitentiariorum munus in Baſilica Lateranenſi exercent.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

LAborantibus in Vinea Domini, & Apoſtolicæ Sedi aſſidue, & laudabiliter inſervientibus, diurnum denarium non ſuppeditari, & neceſſaria ad vitæ ſuſtentationem deeſſe, minime decet.

Hac tamen propemodum conditione, non ſine admiratione, ac dolore, nuper accepimus operam, laboremque ſuum præſtare dilectos Filios Sacerdotes Ordinis Minorum Sancti Franciſci Reformatorum nuncupatorum, qui pro demandato ſibi Pœnitentiariorum minorum Officio apud Baſilicam noſtram Lateranenſem in peculiari Collegio ſimul degentes, excipiendis Sacramentalibus Confeſſionibus Chriſtifidelium ad eandem Baſilicam confluentium inceſſanter occupantur. Quamvis enim eorum habitationis Domus non ita pridem a rec. mem. Deceſſore noſtro Clemente Papa XII. veteri disjectis, in ampliorem formam a fundamentis extructa fuerit, eam tamen nonnullis adhuc neceſſariis commoditatibus carere, jam vero ipſius Tectum magna, ac diſpendioſa reparatione indigere, aream autem horto deſtinatam, ſubterraneis fornicibus, quibus fulciebatur, jam dudum ſubſidentibus, magna ex parte inutilem remanſiſſe cognovimus. Præterea ipſi Religioſi viri, ut ex relationibus omni fide dignis accepimus, maxima laborantes inopia, in ſumma rerum omnium anguſtia vivunt, itaut non modo neceſſaria Cellarum, & Menſæ ſupellectilia, ſed ipſos pauperes lectos, atque pannoſas veſtes comparare nequeant, ac ſæpe etiam quotidiani cibi defectum ſuſtineant.

Quam ob rem valde mirandum non eſt, ſi, qui potiſſimum ſacrarum diſciplinarum ſcientia, & profeſſione, inter præfati Ordinis Alumnos excellunt, quique, pro ſua doctrina, & experientia, in arduis rebus, & controverſiis, non ſolum Majori Pœnitentiario, ſed ipſi etiam Apoſtolicæ Sedi, ut alias, utilia, & gravia conſilia maxime præbere poſſent, a ſuſcipiendo hujuſmodi Pœnitentiarii Lateranenſis munere, & labore refugiunt. Quare quum ad Noſtram Paſtoralem ſollicitudinem pertinere cenſeamus, ut ejuſmodi Officia, quæ ad forum Pœnitentiarium ſpectant, bonniſi præſtantibus in Theologica facultate, & in Sacrorum Canonum ſcientia verſatis, atque probatæ prudentiæ Viris commendentur; æquum præterea cenſentes prædictorum Dilectorum Filiorum indigentias paterna charitate ſublevare; quum præſertim noviſſime acceperimus, in præfati Collegii Præſidem deputatum fuiſſe Religioſum Virum ſpectata virtute, & egregiis dotibus præditum, poſtquam Oratorium in ipſius Collegii Ædibus ad pium domeſticum uſum Pœnitentiariorum ibi degentium ædificari, & ad Sacræ antiquitatis memoriam conſervandam, juxta exemplum illius, quod a pluribus Seculis in veteri Pœnitentiaria viſebatur, ornari curavimus: Ædium ipſarum Tecta ſumptibus quoque Noſtris reparari; Communis Foci Conclave, quo a fumi moleſtia liberetur, aptari & renovari; novos lectos, nova linteamina parari; ipſoſque Religioſos Viros a frigore, & nuditate, ſupra quam Franciſcana paupertas jubet, laborantes, convenienti amictu operiri mandavimus; majora deinceps, Deo adjuvante, facturi, ubi conſilia Noſtra, ad ipſius Dei gloriam directa, optatum conſequantur effectum.

Nunc vero ad annuum cenſum eidem Collegio attributum oculos intendentes, invenimus illum ad quadringenta ſexaginta ſcuta monetæ Romanæ dumtaxat pertingere, quorum tercanta exiguntur ex fructibus duorum Canonicatuum ipſius Baſilicæ Lateranenſis, ſuper quibus hujuſmodi penſiones annuorum ſcutorum centum quinquaginta pro quolibet, ad ejuſdem Collegii favorem perpetuo reſervatæ exiſtunt; alia vero centum ſexaginta eidem perſolvuntur a Dataria Noſtra Apoſtolica, ad rationem ſcutorum quadraginta de trimeſtre in trimeſtre; ac denique ſingulis bienniis a Capitulo præfatæ Baſilicæ eidem Collegio ſolvuntur ſcuta quinquaginta monetæ ſimilis, pro Pœnitentiariorum veſtiario: quas porro ſummas clare patet minime ſufficere poſſe pro alendis decem Fratribus præfatum Collegium conſtituentibus, & pro aliis Religioſæ Familiæ neceſſariis expenſis ſuſtinendis; quum præterea, ob magnam ejuſdem Collegii ab Urbis centro diſtantiam, hoc etiam neceſſario addendum videatur, ut alius, ſive Frater Converſus, ſive Tertiarius ejuſdem Ordinis, pro ipſius Familiæ ſervitiis inibi alatur, quo excurrente ad quotidianum victum in Urbe comparandum, aliaque negocia pro Religioſorum indigentiis explenda, ipſi Sacerdotes Pœnitentiarii a Secularibus curis vacui toti ſint in Spiritualis Officii pro Animarum ſalute ipſis impoſiti muneribus adimplendis.

Quare, quum de augendis ejuſdem Collegii redditibus ſollicite cogitaremus, occurrit Nobis, pro diuturna experientia, quam de rebus ad officium Pœnitentiariæ Apoſtolicæ ſpectantibus acquiſivimus, dum in minoribus exiſtentes in ipſa Pœnitentiaria munus Doctoris in Decretis plures annos ſuſtinuimus, Sigillatoris munus in eodem Pœnitentiariæ Officio adeſſe, cui ſatis ampla emolumenta attributa dignoſcuntur, quæ ſane, pro ratione laboris ipſi incumbentis, & pro menſura honorarii, quod aliis ejuſdem Pœnitentiariæ Officialibus magis laborantibus conſtitutum eſt, juſto lautiora communiter reputantur. Dum enim Doctor in Decretis præfatus, aliuſque Conſultor Theologus, graviſſimis, aſſiduiſque ſtudiis pro ipſius Apoſtolici Officii ſervitio occupati, annua ſcuta monetæ centum nonaginta & octo dumtaxat honorarii titulo ſinguli percipiunt, prædictus Sigillator, præter annuum honorarium Scutorum ſimilium ducentorum nonaginta ſeptem, quod tamen deductis inferiorum Miniſtrorum ſalariis, ad annua Scuta monetæ triginta tria reducitur, alia incerta emolumenta percipit ex expeditionibus minoris gratiæ, ad rationem videlicet obulorum octo pro qualibet Bulla, quæ, ducto calculo per decennium, annua ſimilia ſcuta conſtituunt ſexcenta quadraginta quinque. Quod ſi etiam ratio haberi velit alterius oneris, quod in noſtris literis incipientibus, *In Apoſtolicæ Pœnitentiariæ*, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quarto, Idibus Aprilis editis, futuris in poſterum Sigillatoribus injunximus, nihilominus apparebit, hujus Officialis emolumenta ſingulis annis ſcutorum ſexcentorum ſummam ab omni onere liberam, vel prope attingere, vel etiam ſuperare.

Quapropter æquum judicantes ex ſuperabundantibus unius Officialis emolumentis aliorum ejuſdem Fori, & Officii Miniſtrorum indigentiam ſublevare, matura deliberatione præhabita, ac motu proprio, & ex

& ex certa ſcientia, ut præfertur, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſtatuimus, & decernimus, ut eveniente quandocumque hodierni Sigillatoris ceſſu, vel deceſſu, ex præfatis emolumentis hujuſmodi officio dudum attributis, annua ſcuta ducenta monetæ Romanæ, de juliis decem pro quolibet ſcuto, detrahantur, ac præfato Collegio Pœnitentiariorum minorum Baſilicæ Lateranenſis perſolvantur; prout Nos ex nunc, prout ex tunc, & e contra, hujuſmodi annua ſcuta ducenta a præfati Sigillatoris emolumentis diſmembramus, ac de ipſis, & ſuper ipſis reſervamus, eidemque Collegio perpetuo applicamus, & appropriamus: mandantes pariter ex nunc, prout ex tunc, & e contra, omnibus futuris Apoſtolicæ Pœnitentiariæ Sigillatoribus, ut pro hujus voluntatis Noſtræ executione, & annuæ præfatæ ſummæ ſolutione, quinquaginta ſcuta monetæ hujuſmodi libera ab omni onere, eidem Collegio de trimeſtre in trimeſtre, omni mora aut tergiverſatione remotis, cum effectu tradant, atque perſolvant. Interim vero, *quoniam venter non patitur dilationem*, donec diſmembratio, & applicatio hujuſmodi ſuum ſortiantur effectum, volumus annua ſcuta centum quinquaginta monetæ ſimilis ex redditibus Datariæ noſtræ, ex emolumentis Componendæ Beneficialis, eidem Collegio ſubminiſtrari; mandantes dilecto filio Magiſtro Joanni Jacobo Millo Datario noſtro, ſive ejus in officio Succeſſoribus, ut hujuſmodi præſtationem, quam, poſt prædictam applicationem quandocumque ſequutam, illico ceſſare decernimus, interea quotannis in Feſtis Natalitiis Domini Noſtri Jeſu Chriſti ſæpe dicto Pœnitentiariorum Lateranenſium Collegio perſolvant. Quoniam vero nec ita prædictorum undecim Religioſorum ſuſtentationi, aliiſque ipſorum Collegii neceſſitatibus ſatis plene, & ſufficienter conſultum fore videmus, memores Nos in præallegata Conſtitutione noſtra ſuper Apoſtolicæ Pœnitentiariæ Officialibus, eorumque muneribus edita, certam annuam ſummam ſcutorum biſcentum e ſuperfluis ejuſdem Pœnitentiariæ emolumentis retrahendam, & a præfato Clemente Prædeceſſore Noſtro ad majoris Pœnitentiarii diſpoſitionem antea conceſſam, in eleemoſynis tamen erga pauperes recurrentes ad ipſius Pœnitentiariæ forum omnino erogandam, ipſi majori Pœnitentiario auctoritatis quoque noſtræ robore confirmaſſe, & ad ipſius diſpoſitionem, ut præfertur, ex integro conceſſiſſe; experientia vero edocti, ipſius ſummæ medietatem abunde ſufficere pro ordinariis eleemoſynis in hujuſmodi perſonas erogandis; pro extraordinariis vero, & particularibus caſibus, relictam eſſe majori Pœnitentiario facultatem adeundi Summum Pontificem, ut videre eſt in ipſius Conſtitutionis *paragrapho* incipien. *Sed prætera*: Idcirco nunc præfatam Clementis Prædeceſſoris, noſtramque conceſſionem hac in parte moderantes, volumus, & ſtatuimus, ex hujuſmodi pecuniis annua ſcuta centum monetæ Romanæ eidem Collegio Pœnitentiariorum minorum Baſilicæ Lateranenſis ſimiliter applicari: mandantes Venerabili Fratri Noſtro Vincentio Epiſcopo Prænestino, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Petra nuncupato, hodierno majori Pœnitentiario, ejuſque in officio hujuſmodi Succeſſoribus in perpetuum, ut è prædictis emolumentis in eleemoſynas, ut præfertur, convertendis, annua ſcuta centum, in duabus æqualibus ſolutionibus, pro una videlicet in Nativitate Sancti Joannis Baptiſtæ, & pro altera in Feſtis Natalitiis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, eidem Collegio in poſterum omnino perſolvant: Atque inſuper decernentes, ut omnes, & ſingulæ multæ, & condonationes ab eodem Apoſtolicæ Pœnitentiariæ officio per ſingulos annos percipi ſolitæ, & in futurum percipiendæ, quæ, juxta calculos juſſu Noſtro efformatos, vix annua ſcuta triginta plerumque attingunt; eorumdem Pœnitentiariorum Lateranenſium Collegio, pro Linteaminum, & ſupellectilium manutentione, ab eodem Pœnitentiario majori applicentur, & in fine cujuslibet anni perſolvantur; quemadmodum Nos earumdem præſentium tenore, & Apoſtolica auctoritate ipſi Collegio applicamus, & perpetuo concedimus, & aſſignamus.

Præſentes quoque Literas, etiam ex eo, quod major Pœnitentiarius, ac præfatæ Pœnitentiariæ Sigillator, ſive alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, eiſdem præmiſſis non conſenſerint, aut vocati, ſeu auditi non fuerint, aliaque quavis etiam juridica, & privilegiata cauſa, nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu, notari, aut impugnari poſſe; ſed omnino, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, eiſdemque Pœnitentiariis minoribus, eorumque Collegio pleniſſime ſuffragari, & ab eodem majori Pœnitentiario, ejuſque Succeſſoribus, nec non futuris Sigillatoribus pro tempore exiſtentibus, aliiſque præmiſſis inviolabiliter obſervari decernimus, & reſpective mandamus. Non obſtantibus Sancti Pii Papæ V. Prædeceſſoris Noſtri ſuper erectione præfati Officii Pœnitentiariæ Apoſtolicæ, nec non Innocentii Papæ XII. Prædeceſſoris pariter noſtri, ſuper applicatione ſuperfluorum ejuſdem Pœnitentiariæ emolumentorum favore Hoſpitii Apoſtolici Pauperum Sancti Michaelis de Urbe, atque etiam prædicti Clementis Papæ XII. ſuper conceſſione annuæ certæ ſummæ ad ejuſdem majoris Pœnitentiarii diſpoſitionem, Noſtriſque præmiſſis ſuper ejuſdem Officii reformatione, aliiſque quibuſvis Literis, Conſtitutionibus, Regulis, & Ordinationibus Apoſtolicis, & dictæ Pœnitentiariæ Privilegiis, Indultis, ſtatutis, & conſuetudinibus quibuſcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis; quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores, quatenus opus ſit, præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, ad effectum præſentium, illis alias in ſuo robore permanſuris, harum ſerie, & auctoritate prædicta, pleniſſime, & expreſſe derogamus. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtrarum diſmembrationis, reſervationis, aſſignationis, applicationis, conceſſionis, mandati, ſtatuti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, tertio Idus Martii Pontificatus Noſtri Anno ſeptimo.

D. Cardinalis P. Gonens
J. Datarius.

Loco ✠ Plumbi.

Visa de Curia
J. C. Boſchi

I. B. Eugenius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Se-

Digitized by Google

Sequitur declaratio præcedentis Conſtitutionis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio &c.

DEcet Romanum Pontificem diligenter proſpicere, ut conceſſiones, & gratiæ, quæ de provida Sedis Apoſtolicæ benignitate proceſſerunt, ac neceſſariam ſuſtentationem Religioſorum Virorum, pro ſalute Animarum aſſidue laborantium, concernunt, plenam obtineant roboris firmitatem; omnemque in eis ambigendi rationem tempeſtive ſuccidere, ne aliquando poſſint in controverſiam adduci, aut quomodolibet impugnari.

Sane Nos alias, ſeu nuper, ad temporalia vitæ ſuſſidia eatenus attributa dilectis filiis Presbyteris Regularibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Reformatorum nuncupatorum, in Baſilica Noſtra Lateranenſi Pœnitentiariorum Minorum munus obeuntibus, & apud ipſam in peculiari Collegio ſimul degentibus, oculos intendentes, invenimus illa ad quadriagenta ſexaginta ſcuta monetæ Romanæ dumtaxat pertingere, quorum nimirum trecenta percipiuntur ex duabus penſionibus annuis ſcutorum centum quinquaginta pro qualibet, ſuper fructibus, non quidem duorum Canonicatuum ejuſdem Baſilicæ, prout infraſcriptis noſtris Literis per errorem enunciatum eſt, ſed verius unius Canonicatus, & præbendæ, nec non Vicariæ perpetuæ prædictæ Baſilicæ, Apoſtolica eis auctoritate in perpetuum reſervatis; alia vero centum ſexaginta eiſdem perſolvuntur a Dataria Noſtra Apoſtolica, ad rationem ſcutorum quadraginta de trimeſtre in trimeſtre; ac denique ſcuta quinquaginta monetæ ſimilis eorumdem Pœnitentiariorum Collegio pro eorum Veſtiario, non ſingulis bienniis a Capitulo prædictæ Baſilicæ, prout in ipſis noſtris Literis expreſſum eſt, ſed ſingulis trienniis, ex eiſdem reſpective fructibus, redditibus, & proventibus prædictorum Canonicatus, & præbendæ, ac Vicariæ Curatæ, ab uno ex ipſius Baſilicæ Canonicis, Canonicatum, & Præbendam hujuſmodi pro tempore obtinen. nec non a Vicario perpetuo Curam Animarum Parochianorum inibi exercente, nempe ſcuta viginti quinque a quolibet ipſorum, itidem perſolvuntur.

Cumque clare pateret prædictas ſummas impares eſſe alendis decem Fratribus prædictum Collegium conſtituentibus, aliiſque ipſius Religioſæ Familiæ neceſſariis expenſis ſubſtinendis, de augendis eidem Collegio ſubſidiis ſollicite cogitavimus. Ea igitur cura moti per nuperas Noſtras Literas Apoſtolicas incipientes: *Laborantibus in vinea Domini*, datas apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, tertio Idus Martii, Pontificatus Noſtri anno ſeptimo, Motu ſimili &c. ſtatuimus, & decrevimus, ut eveniente quandocumque hodierni Sigillatoris Pœnitentiariæ Apoſtolicæ ceſſu, vel deceſſu, ex emolumentis illius Sigillatoris Officio dudum attributis, annua ſcuta ducenta ejuſdem monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet ſcuto detraherentur, ac prædicto Collegio Pœnitentiariorum Minorum Baſilicæ Lateranenſis perſolverentur; prout Nos hujuſmodi annua ſcuta ducenta a prædictis Sigillatoris emolumentis, cum clauſula, ex nunc prout ex tunc, & è contra, ſeparavimus, eidemque Collegio, per futuros Apoſtolicæ Pœnitentiariæ Sigillatores in certis terminis, modoque, & forma tunc expreſſis, libera ab omni onere, annuatim perſolvenda, perpetuo applicavimus, & appropriavimus. Interim vero donec diſmembratio, & applicatio hujuſmodi ſuum ſortirentur effectum, voluimus annua ſcuta centum quinquaginta ejuſdem monetæ ex redditibus Datariæ Noſtræ, & ex emolumentis Componendæ Beneficialis quotannis in Feſtis Natalitiis Domini Noſtri Jeſu Chriſti eidem Collegio ſubminiſtrari.

Quoniam vero nec ita prædictorum Religioſorum ſuſtentationi, aliiſque ipſorum Collegii neceſſitatibus ſatis plene, & ſufficienter conſultum fore dignoſcebamus, voluimus itidem, ſtatuimus, & mandavimus, ex annua ſumma ſcutorum bis centum e ſuperfluis dictæ Pœnitentiariæ Apoſtolicæ emolumentis retrahenda, & ad majoris Pœnitentiarii diſpoſitionem alias conceſſa, per eum tamen in eleemoſynas erga Pauperes recurrentes ad ipſius Pœnitentiariæ Forum eroganda, medietatem, nimirum annua ſcuta centum dictæ monetæ, Collegio prædicto ſimiliter applicari, ac per eumdem majorem pro tempore Pœnitentiarium duabus æqualibus ſolutionibus, altera videlicet in Nativitate Sancti Joannis Baptiſtæ, altera vero in Feſtis Natalitiis Domini Noſtri Jeſu Chriſti in perpetuum omnino perſolvi.

Voluimus inſuper, ut omnes, & ſingulæ multæ, & condonationes ab ejuſdem Pœnitentiariæ Apoſtolicæ officio per ſingulos annos percipi ſolitæ, & in futurum percipiendæ, dicto Collegio Pœnitentiariorum Lateranenſium pro Linteaminum, & ſupellectilium manutentione ab eodem Pœnitentiario majori applicarentur, & in fine cujuslibet anni perſolverentur, quemadmodum Nos ipſi Collegio Apoſtolica auctoritate applicavimus, ac perpetuo conceſſimus, & aſſignavimus: Et alias, prout in prædictis noſtris literis, quarum integrum tenorem hic pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, plenius, & uberius continetur.

Cum autem, Pœnitiarii Minores prædicti, tanquam dicti Ordinis Fratrum Sancti Franciſci Strictioris Obſervantiæ Profeſſores, ſtrictam quoque paupertatem profiteantur, proindeque ſuper validitate reſervationum, conceſſionum, & aſſignationum prædictarum, necnon ſuper capacitate eorumdem Pœnitentiariorum Minorum exigendi, & percipiendi ſubſidia eis, ut prædiximus, reſervata, applicata, conceſſa, & aſſignata, poſſit aliquando perplexitas exoriri; Nos volentes dubietatibus hujuſmodi obviam ire, eorumdemque Pœnitentiariorum Minorum quieti, & indemnitati in præmiſſis omni opere providere; Motu pari, & ex certa ſcientia, meraque deliberatione Noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium expreſſe declaramus, omnia, & ſingula ſuperius relata ſubſidia, & ut ſupra reſervata, & applicata, conceſſa, & aſſignata pro victu, veſtitu, aliiſque neceſſitatibus Pœnitentiariorum Minorum, eorumque Collegii prædictorum, non aliter, quam per modum eleemoſynæ, juxta capacitatem eorumdem Fratrum Ordinis Sancti Franciſci Strictioris Obſervantiæ, reſervata, applicata, conceſſa, & aſſignata fuiſſe, & eſſe, ac cenſeri debere.

Decernentes omnes, & ſingulos, ad quos ſolutiones, & præſtationes ſingulorum ſubſidiorum prædictorum nunc quomodolibet ſpectant, & pertinent, & pro tempore ſpectabunt, & pertinebunt, ad integras ſolutiones, & præſtationes hujuſmodi, juxta reſervationum, applicationum, conceſſionum, & aſſignationum prædictarum, nec non literarum Apoſto-

licarum deſuper reſpective confectarum vim, continentiam, ſeriem, & tenorem, fuiſſe, ac eſſe, & fore efficaciter obligatos. Quocirca memoratas noſtras Literas, ipſaſque præſentes, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, aut quocumque defectu notari, vel impugnari poſſe, ſed eas omnino, ac ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, eiſdemque Pœnitentiariis Minoribus dictæ Lateranenſis Baſilicæ, eorumque Collegio pleniſſime ſuffragari, nec non ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari; ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis Noſtris Literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

ET cum abſolutione a cenſuris ad effectum &c. et quod Noſtrarum Literarum prædictarum tenores, ac data habeantur pro expreſſis, ſeu in tuto, vel parte, exprimi poſſint in literis, etiam gratia per viam de Curia cum clauſula perpetuo, & ad perpetuam rei memoriam, ſi, & quandocumque videbitur expedire. Et de perpetuis declaratione, decreto, aliiſque præmiſſis, ut ſupra, in dictis literis latiſſime extenden. Volumus autem, quod ſola præſentis Schedulæ Noſtri motus proprii ſignatura ſufficiat, illique, ac illius quoque exemplis, ſeu tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus FIAT P. Notarii publici ſubſcriptis, & Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ Sigillo munitis, tanta ubique fides adhibeatur in Judicio, & extra, quanta ſi ſub Plumbo Noſtro expedirentur, & originaliter exhiberentur, adhibenda eſſet, & adhiberi deberet, regula quacumque contrariis non obſtante.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſexto Kal. Junii anno ſeptimo.

Fiat motu proprio P.

Conceditur Altare Privilegiatum perpetuum bis in hebdomada omnibus, & ſingulis Eccleſiis Fratrum Minorum Nationis Germano-Belgicæ ſine certo Miſſarum numero.

DECRETUM.

„ AD humillimas preces Patris Gaudioſi Mayr, „ Provinciarum Germano-Belgicarum Fratrum „ Ordinis Sancti Franciſci Minor. Regularis Obſervantiæ Recollectorum in Romana Curia Agentis „ Generalis, Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſita die 20. Martii 1747. Altare privilegiatum in omnibus, & ſingulis Eccleſiis Univerſi Ordinis prædicti ſub die 14. Decembris „ 1725. conceſſum jam in perpetuum in Eccleſiis per „ R. P. D. Nuntium Apoſtolicum Bruxellen. deſignan. nempe illorum dicti Ordinis, & Provinciarum Germano-Belgicarum Conventuum, quorum „ Patres Miſſionibus, & aliis Pietatis, ac miſericordiæ operibus occupati, quibuſdam diebus determinato Miſſarum numero ſatisfacere nequeunt, pro „ duabus feriis cujuslibet hebdomadæ, abſque expreſſione numeri Miſſarum, ETIAM IN PERPETUUM EXTENDENDUM ESSE CENSUIT. De „ quibus facta per D. Secretarium die 12. Aprilis ejuſdem anni Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua Votum Sacræ Congregationis approbando benigne annuit.

F. I. Cardinalis Portocarrero.

Loco ✠ Sigilli.

A. E. Vice-Comes Sacræ Congregat. Indulgentiarum Pro-Secretarius,

Cum autem nonnulla circa prædictum Decretum enata fuiſſent dubia, propoſita illa fuere eidem Sac. Congregat. quæ reſpondit ut infra.

DECRETUM

FF. Minorum Recollectorum in Provinciis Germano-Belgicis.

NUper emanavit Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet -- *Ad humillimas preces Patris Gaudioſi Mayr* &c. reliqua ut ſupra.

Cum alia vero, occaſione ejuſmodi Decreti executionis, ſuborta ſint dubia, hæc iterum deducta, fuerunt propoſita: Primo: *An Eccleſiæ contiguæ Reſidentiis, Hoſpitiis, Domibus, ut vocant, Patrum Recollectorum Ordinis Sancti Franciſci Provinciarum Germano-Belgicarum gaudeant Privilegio Altaris pro duobus in hebdomada feriis in Caſu?* Secundo: *An Conventus, ſive Reſidentiæ prædictarum Provinciarum, quæ non alunt tot Sacerdotes, quot requiruntur pro Privilegio duarum feriarum, ut ſupra, fruantur hujuſmodi Privilegio?* Tertio: *An Sacerdotes dictorum Conventuum, ſive Reſidentiarum etiam debeant eſſe occupati in Sacris Miſſionibus, aliiſve piis operibus, ut gaudeant præfato privilegio, vel ſufficiat id peragant habitu?* Quibus eadem Sacra Congregatio die vii. Maii 1748. reſcribendum eſſe cenſuit -- Ad I. & II. *affirmative*: ad III. vero *negative quoad primam partem, & affirmative quoad ſecundam.*

Et facta de prædictis omnibus, & ſingulis per me infraſcriptum ipſius Sacræ Congregationis Secretarium, die 22. ejuſdem Menſis & anni Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua Votum Sacræ Congregationis benigne approbavit.

F. I. Cardinalis Portocarrero Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

A. M. Erba Secretarius,

Ne-

Nova Cardinalis Protectoris Ordinis inſtitutio.

EMinentiſſimus, ac Reverendiſſimus Trojanus de Aquaviva, vigilantiſſimus olim Ordinis Protector, poſtquam diu fuiſſet graviſſimo morbo vexatus, hanc demum cum altera vita commutavit, non ſine omnium noſtrorum lachrymis, & mœrore, die 20. Martii 1747. Cum porro Reverendiſſimus Pater Generalis, juxta noſtræ Sanctæ Regulæ præceptum, humiliter a Pontifice petiiſſet *unum ex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus*, qui demortui loco ſuccederet, S. S. novo in pauperem Gregem noſtrum amoris ſui, argumento, dignata eſt elargiri Eminentiſſimum, ac Reverendiſſimum D. D. Hieronymum Columna, Palatio Apoſtolico Pro-Præfectum, & Suæ Beatitudini in primis carum, quem Deus ad majorem Ordinis gloriam, & incrementum diu ſoſpitem, atque incolumem conſervet. Literæ autem in forma Brevis, quibus Protector Ordinis renunciatur, ſunt: *Dilecto Filio noſtro Hieronymo S. R. E. Diacono Cardinali Columna nuncupato &c. Cum per obitum bonæ mem. Trojani S. R. E. Cardinalis de Aquaviva &c.* Reliqua ut ſupra Part. I. pag. 566.

Nova Procuratoris Generalis Ordinis inſtitutio, & unius Definitoris Generalis ſubrogatio.

CUM adm. R. P. Benedictus Maria de Florentia ad ſuæ Provinciæ Tuſciæ Comitia profectus, in his fuerit Miniſter renunciatus, vacavit proinde, quod gerebat, Procuratoris Generalis Officium, cui obeundo ſuffectus fuit per Literas Patentes P. Generalis datas ſub die 20. Maii currentis anni 1747: juxta Breve Apoſtolicum fel. rec. Clementis XII. *Cum ſicut* dat. ſub die 10. Aprilis 1733. A. R. P. Joſephus Maria de Fano, Lector Generalis, Ex-Miniſter Provincialis, & actu Definitor Generalis, ac Secretarius Ordinis, qui primus erat ex tribus nominatis a Capitulo Generali Valliſoletano pro caſu vacantiæ ejuſdem Officii. Cum vero per hanc promotionem vacaſſet quoque Definitoria Generalis munus, quod antea diximus, idem Pater Joſephus Maria de Fano obtinebat; cumque juxta ſtatuta Ordinis non alius eſſet in Natione dignior Pater mox memorato P. Benedicto Maria de Florentia, cui ex jure deberetur ejuſmodi ſubrogatio, quæ optime componitur cum officio Miniſtri Provincialis, illi propterea Miniſter Generalis eamdem ſubrogationem probavit.

DECRETUM

Sacræ Congregationis Generalis.

DE PROPAGANDA FIDE

Habitæ die 30. Martii 1747. quo PP. Miſſionariis duodenariis aſſeritur Præcedentia ſupra Jubilatos de non numero.

„ ITerum propoſita per Eminentiſſimum, & Re-
„ verendiſſimum D. Cardinalem Moſca Ponentem
„ Cauſa vertente inter Patres Miſſionarios duoden-

„ nales Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Ob-
„ ſervantia nuncupatorum, & PP. Lectores Jubila-
„ tos de non numero ejuſdem Ordinis, ſuper præ-
„ cedentia; Sacra Congregatio mature perpenſis utriuſ-
„ que partis rationibus, & prævio receſſu a deciſis
„ ſub die 10. Martii 1744. declaravit, & decrevit,
„ competere præcedentiam Patribus Miſſionariis duo-
„ denariis ſupra Lectores Jubilatos de non numero,
„ ad formam Brevis ſanctæ memoriæ Clementis Pa-
„ pæ XI. Incipien. *Commiſſi Nobis* ſub dat. 21.
„ Januarii 1710.

„ Datum ex ædibus ejuſdem Sacræ Congregationis
„ die 10. Junii anno quo ſupra.

S. Card. Valenti Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Nicolaus Lercarius Secretarius.

Quo audito Decreto, PP. Jubilati, qui nec citati, nec auditi fuerant, recurſum ad Pontificem habuerunt, cui expoſitis in ſupplici Libello rationum momentis, quæ eorum juribus, & præeminentiis favere videbantur, prodiit reſcriptum, quod ſequitur

„ Ex audientia Sanctiſſimi die 27. Septembris 1747.
„ Sanctiſſimus, prævia avocatione Cauſæ ad ſe a
„ Congregatione Propagandæ Fidei, mandavit, ut
„ Pater Generalis ſuperſedeat a publicatione, & exe-
„ cutione Decreti ejuſdem Congregationis editi die
„ 30. Maii currentis anni 1747.

Loco ✠ Sigilli.

Joſeph Livizzani Secretarius.

EPISTOLA ENCYCLICA

Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis circa Religioſos ad munus Miſſionariorum aſſumendos.

FRA RAFAELLO DA LUGAGNANO
Lettor Emerito &c.

Alli diletti in Criſto &c.

COn replicate noſtre Lettere circolari abbiamo altre volte manifeſtato alle Provincie il noſtro vivo deſiderio di provedere di buoni Operarj le Sante Miſſioni ſolite eſercitarſi fra gl' Infedeli da Religioſi dell' Ordine noſtro; Ed abbiamo invitati, e conſigliati tutti i Religioſi tant' Oſſervanti, quanto Riformati, che ſi ſentiſſero da Dio chiamati ad un tal Miniſtero, di manifeſtarci la loro vocazione, a d' inviarci le preſcritte neceſſarie, e giurate Fedi, colla ſicurezza, che ſarebbono da Noi aſſiſtiti per eſeguirla, inviando reſpettivamente a medeſimi le opportune abbidienze per traſferirſi a queſti Collegj di San Bartolomeo all' Iſola, e di San Pietro Montorio. Ma quando credevamo di ſentire gran numero di ottimi Alunni, che abbracciando i noſtri inviti, inviaſſero le predette giurate fedi, e faceſſero iſtanze per eſſere ammeſſi ne' detti Collegj, con molta noſtra maraviglia, e pari dolore, abbiamo ritrovato il contrario, vedendo minorato, anziche accreſciuto il numero di eſſi.

Non volendo però Noi maucere dal canto noſtro di efficacamente promovere un' opera di tanra gloria a Dio, di tant' utile al Proſſimo, e di tanto decoro all' Ordine, ſiamo colla preſente a far nuovo invito, ſtimolendo, e conſigliando tutti quei buoni Religioſi rant' Oſſervanti, che Riformati, che ſentiranſi del Signore chiamati ad un tal Miniſtero, acciò manifeſtino a Noi il pio deſiderio, per indi loro inviare la opportune ubbidienze di traſerirſi reſpettivamente alli predetti Collegi; me nel tempo ſteſſo notifichiamo, che tali ubbidienze da Noi non ſi ſpediranno, ſe prima con Fedi giurate de' Provinciali, e Definitori, e dei Guerdiani, e Diſcreti reſpettivi non ci coſterà, che il Religioſo poſtulanta ſia di vita eſemplare, onde poſſiam ſupporre, che ſia indotto da buono ſpirito ad abbracciare l' impreſa di Miſſionerio.

Ed affinche le noſtre intenzioni abbiano il loro effetto, ſenza che per le cabale dell' umana politica ſiano fruſtrate, comandiamo per ſanta ubbidienza, e ſotto pena di ſcommunica *ipſo facto* a Noi riſervara, che niuno ſia Superiore, ſia ſuddito, poſſa direttamente, o indirettamenra, con fatti, o con parole alienare, diſſuadere, diſtrarre, o impedira alcuno de ſoggetti delle qualità ſopraddette dall' eſeguire il pio deſiderio di portarſi alle Sante Miſſioni; E ſotto le medeſime pene comandiamo a Padri Provinciali, Definitori, Guardiani, e Diſcreti di fare ſenza riterdo le dovute, e neceſſarie atteſtazioni a tutri quei Religioſi, che ne ſaranno meritevoli, e le chiederanno. Che ſe non oſtante queſto noſtro penale comando alcuno delli predetti Provincieli, Definitori, Guardiani, e Diſcreti oſeſſe mai (il che Dio non voglia) di negare ingiuſtemenre le richieſte arteſtazioni; il Religioſo, che la avrà dimandete, quando conoſca gli ſia fatta ingiuſtizia, ricorra a Noi, che coſtringeremo i Penitenti a giuſtificare le loro negative; e non giuſtificandole, procederemo contro di loro alle pene dovute.

La preſente ſi leggerà in piena Communità d' ogni Convento, ed ogni Superiore na farà copia da conſervarſi nell' Archivio. Raccomandiamo alle PP. e RR. VV. di porgere inceſſanti preghiere a Sua Divina Maeſtà per la lunga conſervazione del Regnante Sommo Pontefica, come pure del noſtro Eminentiſſimo Signor Cardinale Protettore; ed alle loro Oraaioni raccomandando anche noi loro Servo, diamo a tutti la ſerafica benediaiona, e ci proteſtiamo.

Delle PP. e RR. VV. Roma Aracell 10. Luglio 1747.

Aſſmo Servo nel Signore

F. Refaello da Lugagnano
Miniſtro Generale.

Dubia nonnulla circa Sacram PORTIUNCULÆ Indulgentiam.

PEr hæc tempora P. Theodorus a Spiritu Sancto, Carmelita Excalceatus, Sacræ Congregationis Indulgentiarum Conſultor, & Auctor *Tractatus Dogmatico-Moralis de Indulgentiis* in duo volumina in folio, ut ajunt, diſtributi, & Romæ impreſſi anno 1743. eidem Sacr. Congr. hæc ſolvenda dubia propoluit.

Primo. *An Indulgentia, quæ vulgo dicitur Portiunculæ, concessa pro die 2. Auguſti in omnibus Eccleſiis tam Fratrum, quam Monialium Ordinis Minorum Sancti Franciſci, ſit una, & eadem cum illa, quæ ab Honorio PP. habetur conceſſa in Capella Portiunculæ Sanctæ Mariæ Angelorum Aſſiſi?*

Secundo. *An ad acquirendum ipſam Indulgentiam requiratur Confeſſio, & Communio, ac conjunctæ Orationes?*

Tertio. *An pluries, vel ſemel tantum lucrari poſſit?*

Quarto. *An ſit in omnibus prædictis Eccleſiis in anno Jubilæi ſuſpenſa?*

Verum horum dubiorum declaratio adeo plana, & perſpicua eſt, ut mirari ſatis non poſſim laudatum Patrem Theodorum, virum cæteroquin doctrina pollentem, & de Sacris Indulgentiis optime meritum, duxiſſe neceſſarium illa Sacr. Congreg. reſolvenda exhibere. Id fortaſſe egit, ex quo præ manibus haberet ſuam *de Jubilæo* Tractationem, quam itidem Romæ alio volumine in folio, quod dicunt, publici juris fecit ann. 174. . . . : timens autem fortaſſe ne Minoritæ ſecus ac ipſe ſentirent, cenſuit opportunius ſupremi Tribunalis ea de re judicium expoſtulare, quam ſeſe longis controverſiis immiſcere. At vero neque id probatum Minoritis, qui ægre tulerunt ita de ſe ipſis eum ſuiſſe opinatum. Exquiſivit itaque Sacr. Congregat. votum P. Procuratoris Generalis Ordinis, qui cum rem communicaſſet cum aliis quoque Franciſcanæ Familiæ Procuratoribus Generalibus, ab iiſque conſilium expetiiſſet, vota denique ſua prædicti omnes Congregationis Secretario obtulerunt, qui ſatius exiſtimavit a propoſitione Cauſſæ eſſe ſuperſedendum.

Abrogatur Decretum Congregationis Diſciplinæ Regularis ſuper receptione Noviciorum in Provinciis Diſcalceatorum Regni Neapolitani.

BENEDICTUS PP. XIV.

Ad futuram rei memoriam.

INjuncti Nobis per abundantiam Divinæ gratiæ Paſtoralis Officii ſolicitudo poſtulat, ut in his, quæ Chriſtifidelium ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium proſpero ſtatui conſulitur, ejuſdem Officii partes ſedulo intendemus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Fulgentius a Nativitate, Procurator Provinciarum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano, quod alias fel. record. Clemens Papa IX. Prædeceſſor Noſter, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 4. Decembris 1668. expeditas literas, de tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper ſtatum Regularium deputatorum conſilio, Conventum Sanctæ Luciæ de Monte Civitatis Neapolitanæ, in quo tunc degebant dilecti Filii Fratres Minores Reformati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum, ſtante conſenſu tunc exiſtentis Miniſtri Generalis dicti Ordinis, conceſſit dilectis etiam Filiis Fratribus Minoribus Diſcalceatis Provinciæ Beati Petri de Alcantara Hiſpaniarum, Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, injungens ejuſdem Provinciæ Miniſtro Provinciali, ut ad eumdem Conventum mitteret Religioſos ex ſua Provincia idoneos, ſibi bene viſos, non pauciores, quam duodecim,

cim, qui ſub cura Guardiani, ea prima vice per eundem Clementem inſtituendi, & impoſterum de triennio in triennium a Miniſtro Provinciali cum Definitoribus dictæ Provinciæ Beati Petri de Alcantara eligendi, in eodem Conventu viverent ſub Clauſura Regulari, juxta regularia ſtatuta Fratrum Diſcalceatorum ejuſdem Provinciæ, ac Eccleſiæ dicti Conventus in divinis inſervirent, & in ea, die noctuque Divina officia celebrarent, ac præterea prævia Ordinarii Neapolitani approbatione, & licentia, militum Hiſpanorum in dicta Civitate, ejuſque ſuburbiis exiſtentium, Confeſſiones Sacramentales audirent, & illis Verbum Dei prædicarent, eoſque doctrinam Chriſtianam docerent. Porro voluit, ut idem Conventus, & Fratres Diſcalceati antedicti, quandiu in eo habitaviſſent, ſubeſſent immediate viſitationi, correctioni, & omnimodæ juriſdictioni Commiſſarii Generalis, vel Miniſtri Generalis dicti Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, quando ex Familia Ciſmontana electus fuiſſet, ad quorum nutum poſſent etiam amoveri, & cum literis obedientialibus remitti ad Miniſtrum ejuſdem Provinciæ: quod ſi contigiſſet dictum Guardianum per eumdem Clementem Prædeceſſorem electum, decedere, aut ab officio amoveri, vel ſuſpendi, ſuccederet Vicarius, ſi adeſſet, ſin minus, deputaretur a Commiſſario Generali, vel Miniſtro Generali ex Familia Ciſmontana hujuſmodi pro tempore electo, uſque ad electionem alterius Guardiani, ut ſupra, faciendam a Miniſtro Provinciali cum Definitoribus: Fratres Conventuales Reformati, tunc degentes in eodem Conventu Sanctæ Luciæ de Monte, qui ſponte ad Fratres Diſcalceatos prædictos tranſire voluiſſent, ab eiſdem Diſcalceatis omnino reciperentur ad Habitum, & poſtquam per annum in probatione ſtetiſſent, ſervatis ſervandis, ad profeſſionem admitterentur, & memoratæ Provinciæ incorporarentur; quod ſi noluiſſent ad prædictos Diſcalceatos tranſire, tam ipſis, quam Fratribus Minoribus Conventualibus Reformatis tunc degentibus in Conventibus Civitatis Licienſis, & Oppidorum Grumi, Atripaldæ, & Caldarolæ, tribuit facultatem tranſeundi ad Minores Conventuales Sancti Franciſci, aut ad quamcumque aliam Religionem parem, vel mitiorem a Sede Apoſtolica approbatam, in qua benevolos inveniſſent Receptores, eiſque diſtricte inhibuit, ne de cætero quemquam ex Conventualibus, vel alia Religione, aut a Sæculo ad Habitum, & Profeſſionem admitterent, ſub pœna nullitatis actus, & excommunicationis latæ ſententiæ.

Subinde Clemens Papa X. Prædeceſſor noſter per ſuas itidem in ſimili forma Brevis die 30. Septembris 1670. expeditas literas, tunc exiſtenti ſuo, & Apoſtolicæ Sedis in Regno Neapolitano Nuntio commiſit, & mandavit, ut quinque Conventus Fratrum Diſcalceatorum Provinciæ Sancti Petri de Alcantara Hiſpaniarum, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, videlicet Sanctæ Luciæ de Monte Neapolis, Sanctæ Mariæ Gratiarum de Squinzano, Sancti Jacobi Licienſis, Sanctæ Catharinæ Grumi, & Sancti Joannis Baptiſtæ de Atripalda, in novam Cuſtodiam, ſub prænarrata Provincia Sancti Petri de Alcantara, quæ pro tempore exiſtentis Commiſſarii Generalis, vel Miniſtri Generalis dicti Ordinis, quando ex Familia Ciſmontana fuiſſet, quemadmodum in dictis Literis Clementis IX. Prædeceſſoris prædicti circa prædictum Conventum Sanctæ Luciæ de Monte ordinatum reperiebatur, omnimodæ juriſdictioni, viſitationi, & correctioni immediatæ ſubjaceret.

Provinciam tamen Sancti Petri de Alcantara prædictam tamquam Matrem agnoſceret, ita ut reciproca ſuffragiorum pro Defunctis utriuſque illarum communicatio fieret, juxta diſcretam diſtributionem pro numero perſonarum faciendam, ipſaque Cuſtodia deinceps poſt eam primam vicem per unum Cuſtodem, & quatuor Definitores, ac Guardianos Conventuum ex corpore ejuſdem Cuſtodiæ, juxta Conſtitutiones, & ſtilum Ordinis hujuſmodi eligendos, regi, & gubernari deberet, perpetuo erigeret, & inſtitueret, ac ejuſdem Cuſtodiæ ſic erectæ, & inſtitutæ Cuſtodi pro tempore exiſtenti, ut eamdem in ſua Cuſtodia auctoritatem, & facultatem haberet, quæ per Literas Apoſtolicas, aliis omnibus ejuſdem Ordinis Cuſtodibus ab hac Sancta Sede conceſſa reperiebatur; ipſa vero Cuſtodia, ac illius Superiores, & Fratres omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ Cuſtodiæ Ordinis hujuſmodi, illarumque Superiores, & Fratres ex conceſſione dictæ Sedis utebantur, fruebantur, ac gaudebant, ac uti, frui, & gaudere poſſent, & potuiſſent in futurum, pari modo uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſent, & valerent, concederet, & indulgeret.

Poſtmodum per alias ſuas in ſimili forma Brevis die 24. Septembris 1672. expeditas literas ſtatuit, & ordinavit, ut Cuſtodia prædicta Familiæ Ultramontanæ dicti Ordinis unita, & aggregata remaneret, & eas tantum Conſtitutiones Apoſtolicas, & Decreta Congregationum S.R.E. prædictæ Cardinalium, quas, & quæ Provinciæ Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis prædicti obſervare tenerentur, & obſervarent, non autem illas, & illa, quæ pro Familia Ciſmontana Italiæ ejuſdem Ordinis dumtaxat emanarunt, quippe peculiari eorumdem Fratrum Diſcalceatorum vivendi modo, ac Conſtitutionibus, quibus ex dictæ Sedis ordinatione gubernantur, necnon privilegiis dictæ Reformationi per Sedem eamdem conceſſis, quibus dicta Cuſtodia fruebatur, contrarias, & contraria, ad quarum, & quorum obſervantiam prædictæ Provinciæ Fratrum Diſcalceatorum non tenentur, nec illas, & illa obſervant, & præſertim circa receptionem Novitiorum, pariformiter obſervare tenerentur, & conſequenter Cuſtodia ipſa de cætero non ſubjaceret Commiſſario Generali Italiæ, licet ita in literis ejus erectionis ordinatum fuiſſet, ſed illius vice, quando Miniſter Generalis Ordinis prædicti ex Familia Ultramontana electus fuiſſet, eadem Cuſtodia Procuratori Generali ejuſdem Ordinis Hiſpano immediate ſubjecta remaneret; & dum Miniſter Generalis ex Familia Ciſmontana electus, & extra Italiam fuiſſet, Commiſſario Generali Curiæ Ordinis prædicti, itidem Hiſpano, ſubjaceret, nec ad eamdem Cuſtodiam mitti poſſent Viſitatores, Commiſſarii, aut Delegati Cauſarum ex Fratribus de Obſervantia, vel Reformatis, ſed tantum ex Fratribus ſupradictæ Reformationis Diſcalceatorum Hiſpaniæ, juxta privilegia illi conceſſa; ac demum, ut Cuſtos dictæ Cuſtodiæ pro tempore exiſtens ad Congregationem Generalem intermediam dicti Ordinis, quando in Hiſpania, non autem quando in Italia celebraretur, proficiſci poſſet, & deberet, in eaque voti, ſive ſuffragii prærogativam haberet. Demum idem ſecundo dictus Clemens Prædeceſſor per alias etiam ſuas in ſimili forma Brevis expeditas motu proprio die 7. Februarii 1675. literas, prædictam Cuſtodiam in novam Provinciam Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ dicti Ordinis, quæ Provincia Sancti Petri de Alcantara Regni Neapolis nuncupari deberet,

ac

ac Capitula Provincialia pro Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Diffinitorum, aliorumqua Officialium ipſius Provinciæ electione, ac Congregationes, alioſque Congreſſus, ad inſtar aliarum Provinciarum Ordinis hujuſmodi, celebrare, ac omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, juribus, & honoribus, privilegiis, gratiis, & indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utebantur, fruebantur, & gaudebant, ac uti, frui, & gaudere poſſent, & potuiſſent pariformitar, & abſque ulla prorſus differentia, ac ſignanter illis, quæ Provinciis Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis prædicti a quibuſvis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus ſuis, ac præſertim a fel. record. Urbano Papa VIII. Prædeceſſore paritar ſuo per quaſdam ſuas in forma Brevis literas, quarum initium: *Cum ea* &c. die 25. Junii 1639. expeditas, conceſſa erant, necnon omnibus, & ſingulis indultis, privilegiis, & gratiis eidem Cuſtodiæ alias per ſupradictas ſuas literas conceſſis, & quibus Cuſtodia ipſa hactanus gaviſa erat, uti, frui, potiri, & gaudere libera, & licita poſſet, & valeret; ita tamen, ut nova Provincia hujuſmodi facultate fundandi, & erigendi novos Convantus de ſola Ordinariorum licantia, quæ dictæ Cuſtodiæ auctoritate Apoſtolica conceſſa reperiebatur, nonniſi in Locis, in quibus Fratres de Obſervantia, vel Reformati nuncupati Ordinis prædicti non eſſent, uti valeret, in perpetuum erexit, inſtituit.

Deinda vero rec. memor. Innocentius XI. itidem Prædeceſſor noſtar per ſuas quoque in pari forma Bravis dia 10. Julii 1679. expeditas literas declaravit, memoratam Provinciam Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolis, omneſque, & ſingulos ejus Conventus, ac Superiores, & Fratres præſentes, & futuros omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, favoribus, gratiis, & Indultis, quæ provinciis Hiſpaniarum Regnorum, ſeu earum alicui, illarumque Superioribus, & Fratribus quibuſcumque a rec. memor. Gregorio XIII. Clemente VIII. Urbano VIII. & Alexandro VII. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus atiam ſuis, & noſtris, per eorum reſpective literas ea de Cauſa emanatas, reſpective quomodolibet conceſſa, & attributa, ſeu confirmata, & extenſa fuerant, pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere libera, & licita poſſa, & debera in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi illa omnia, & ſingula ipſi Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolis, illiuſque Conventibus, ac Superioribus, & Fratribus prædictis nominatim, & in individuo per memoratum Clamentem X. Prædeceſſorem in ſuis litaris ſuper erectione Provinciæ hujuſmodi emanatis conceſſa eſſent, ac quatenus opus eſſat, ipſi Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolis, ejuſque Superioribus, & Fratribus prædictis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, juribus, honoribus, gratiis, & Indultis hujuſmodi, necnon illis ais a dicto Clemente X. Prædeceſſore, ſicut præmittitur, conceſſis, uti, frui, potiri, & gaudere valerant, da novo conceſſit, & indulſit. In vim autem unionis, & incorporationis Provinciæ Sancti Petri de Alcantara Neapolitanæ hujuſmodi mamoratis Provinciis Regni Hiſpaniarum ejuſdem Ordinis, primo dictæ Provinciæ Conventuum numerus ita adauctus remanſit; ſed ſuperventis Bellis in principio hujus currentis ſæculi, neceſſa fuit, ut rec. etiam memor. Clemens Papa XI. atiam Prædeceſſor noſter, attentis controverſiis inter Fratres Neapolitanos, & Hiſpanos mamoratæ Provinciæ Sancti Petri de Alcantara Neapolitanæ tunc vigentibus, per quaſdam ſuas pariter motu proprio in ſimili forma Brevis die 15. Septembris 1702. expeditas literas, Conventum Sanctæ Luciæ de Monte, & Hoſpitium Sancti Petri de Alcantara hujuſmodi a dicta Provincia Sancti Petri Neapolitana perpatuo ſeparaſſet, & diſmembraſſet, ac illa ſic ſeparata, & diſmembrata Provinciæ ejuſdem Sancti Petri de Alcantara Regni Caſtellæ Fratrum Diſcalceatorum dicti Ordinis perpetuo uniret, annecterat, & incorporaret; voluitque deſuper, & ordinavit, ut in illis Religioſi Hiſpani dumtaxat, qui deinceps Miniſtro Provinciali ſecundo dictæ Provinciæ pro tempore exiſtenti ſubjecti eſſent, ac Miſſionibus ad ſpiritualem inſtructionem Militum Hiſpanorum in Civitate, & Ragno Neapolitano præſatis degentium, ac Præſidiorum Artium, ſeu Portuum Tuſciæ a dicto Ragno Naapolitano dependentium, operam dare, illiſque Verbum Dei prædicara, & Sacramentales eorum confeſſiones audire teneerentur, habitarent, & collocarentur; alii vero octo Conventus dictæ Provinciæ Religioſis Neapolitanis, & Italis tantum remanerent, ac primum dicta Provincia octo Conventibus hujuſmodi coſtans in futurum Miniſtro Generali Italiæ Ordinis hujuſmodi pro tempora pariter exiſtanti ſubjacerent, modoqua, & forma a Congregatione tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Ragularium præpoſita præſcribandis gubernarentur. Poſtquam dictæ Clamentis XI. literæ emanaverant, ipſa Cardinalium Congregatio pro Novitiorum receptiona, & ad habitum admiſſione mandavit, ut quoad præmiſſa aſſanſus Miniſtri Generalis dicti Ordinis pro tempora exiſtantis accedere deberet; imo poſtea, nempe anno 1705. approbans ipſa Cardinalium Congregatio admiſſiones, receptioneſque Novitiorum, prævia dumtaxat licentia ejuſdem Miniſtri Generalis, poſt mamoratas literas Clamantis XI. Prædeceſſoris factas, præſcripſit, ut Novitii impoſterum non reciperentur, nec ad habitum admittarentur, niſi de licentia Congregationis Ven. Fratrum tunc exiſtentium ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ac dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper diſciplina Regulari ſpecialiter deputatæ, quæ quidem Congregat. anno 1708. receptiones, admiſſioneſque Novitiorum hujuſmodi, uſqua tunc juxta præſcriptum per peculiares, municipaleſque Conſtitutiones Provinciæ hujuſmodi factas, validas eſſe, aaſdemqua Conſtitutiones impoſterum obſervandae eſſe declaravit. Amotis, deficientibuſque rationibus, propter quas dictus Clemens XI. Prædeceſſor ſuas literas prædictas conceſſit, bon. mem. Trojanus, dum vixit, prædictæ S. R. E. Cardinalis de Aquaviva nuncupatus, apud Nos, & Sedem Apoſtolicam dicti Ordinis Protector, Nobis ſupplicavit, quatenus Provincias Sanctorum Petri de Alcantara, & Paſchalis Baylon dicti Ordinis Excalceatorum in prædicto Ragno Neapolis exiſtentes, prævia illorum diſmambratione a Familia Ciſmontana facienda, memoratis Provinciis Excalceatis Hiſpaniarum, ut prius, uniremus, & incorporaremus.

Nos hujuſmodi ſupplicationibus, attentis ſupradictia Prædaceſſorum Noſtrorum literia, inclinati, per quoddam noſtrum Raſcriptum dia 16. Octobris 1745. factum, dilecto etiam Filio Raphaeli a Lugagnano, Miniſtro Genarali ejuſdem Ordinis, facultates omnas ad præmiſſa neceſſarias, & opportunas tribuimus; dictus Raphaal Miniſtar Generalis vigora facultatum hujuſmodi, racepto prius Chariſſimi in Chriſto Filii

Noſtri

Noſtri Caroli Sebaſtiani utriuſque Siciliæ, ac Hieruſalem Regis illuſtris conſenſu, ſupradictas Provincias Sanctorum Petri de Alcantara, & Paſchalis Baylon Ordinis Fratrum Diſcalceatorum Sancti Franciſci ejuſdem Regni Neapolis, a Familia Ciſmontana ejuſdem Ordinis prorſus diſmembravit, & ſic diſmembratas univit, & incorporavit Ultramontanæ Familiæ, & ſignanter Provinciis Diſcalceatorum Hiſpaniarum, a quibus ortum habuerant, fundationemque ſuam, atque progreſſum receperant: decernendo, & declarando, quod gaudere deberent, & gauderent omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, & honoribus, quibus dictæ Provinciæ Diſcalceatorum Hiſpaniarum, ſive ex Conſtitutionibus Apoſtolicis, ſive dicti Ordinis ſtatutis, ſive legitima conſuetudine, aut alias quomodolibet, gaudere noſcebantur, & gaudebant, eodem prorſus modo, & abſque ulla differentia, nec diſſimiliter ſubjacerent prædictæ Provinciæ Neapolitanæ oneribus, & ſtatutis, tum Apoſtolicis, tum Ordinis prædicti, quibus illæ Ultramontanæ Provinciæ ſubjacere noſcuntur, & ſubjacent, juxta præſcriptum per ſupradictas Clementis X. literas, quas vigore ſupradicti reſcripti innovavit, & integrum robur ex tunc in poſterum perpetuo habere declaravit: ſecundo, eiſdem Clementis X. Prædeceſſoris literis inhærens, decrevit, quod dictæ Neapolitanæ Provinciæ, Ultramontanæ Familiæ jam incorporatæ, per ſe, & per Succeſſores ſuos Miniſtros Generales perpetuo regi, & gubernari deberent, dum Miniſter Generalis intra Italiam præſens reperiretur; in eventu autem, quo Miniſter Generalis in Ultramontanis partibus reſideret, vice illius, Superior earum ordinarius eſſet Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum Ultramontanæ Familiæ, qui in Romana Curia reſidere tenetur, cum omnibus neceſſariis, & opportunis facultatibus, ad normam literarum memorati Clementis X. Prædeceſſoris. Præterea declaravit, præcepit, & mandavit, ut prædictæ Provinciæ Neapolitanæ non alium recognoſcerent in ſuum Procuratorem Generalem, pro omnibus negotiis in Romana Curia, ipſis, earumque Fratribus occurrentibus, niſi Procuratorem Generalem pro tempore Diſcalceatorum, & Recollectorum Ultramontanæ Familiæ, eique parerent, & obedirent in omnibus Officium ſuum concernentibus, ad formam literarum dicti Clementis X. Prædeceſſoris, quas quidem ſeparationem, & diſmembrationem, ac unionem, & incorporationem, cum omnibus, & ſingulis in patentibus literis dicti Raphaelis Miniſtri Generalis contentis, per Noſtras in ſimili forma Brevis die 27. Januarii 1746. expeditas literas confirmavimus, & approbavimus, & alias, prout in dictis Clementis IX. Clementis X. Innocentii XI. & Clementis XI. Prædeceſſorum, ac Noſtris literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſis haberi volumus, uberius aſſeritur contineri. At quia interea, dum præmiſſa peragebantur, Fratres Laici Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, qui in Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum cauſam contra ſuos Superiores diu tenuerant, quam ad Nos advocavimus, & Miniſtro Generali ejuſdem Ordinis, ac ejuſdem Diſcretorio generali decidendam commiſimus, ſupplicem libellum nobis porrigi curarunt ſuper prætenſo gravamine hujuſmodi deciſionis jam peractæ, in quo expoſitum reperiebatur, quod in Provinciis dicti Ordinis Novitii, abſque ejuſdem Cardinalium Congregationis licentia, recipiebantur, & admittebantur; Nos perpetuum ſilentium eidem cauſæ impoſuimus, & uſque tunc acta approbavimus, & confirmavimus:

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Fulgentius Procurator, qui (ut aſſerit) præmiſſa omnia acta, & geſta ſatis minime ſuat pro reſtituenda pace, & tranquillitate ſupradictis Provinciis Regni Neapolis, dum clam eadem inſtantia ſupradictæ Congregationi Diſciplinæ Regularis deducta fuit, & ipſa Congregatio, nulla habita cognitione illius, qui præmiſſa efflagitabat, hoc currenti anno a dicto Raphaele Miniſtro Generali primum ſupradictas literas ad Provincias hujuſmodi Regni Neapolis ſpectantes, & ſubinde a dilecto etiam Filio Procuratore Generali Excalceatorum, & Recollectorum hujuſmodi informationem quoad receptionem Novitiorum petere inchoavit, a die 12. Julii proxime præteriti, dilectum etiam Filium Noſtrum Fortunatum memoratæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyterum Cardinalem Tamburini nuncupatum in Ponentem cauſæ hujuſmodi deputavit, & inſuper die 18. dicti Menſis, licet interea quidam Procurator, qui comparere deberet, & certior de actis, & geſtis in ipſa Congregatione fieri poſſet, deputatus fuerit, propoſita hujuſmodi cauſa in eadem Congregatione, Procurator ſic deputatus nihil aliud petiit, quam Cauſæ dilationem ab eadem Congregatione, reſcriptum fuit. *Dilata ad ſequentem, interimque Novitii non recipiantur ſine licentia Sacræ Congregationis, & quoad Novitios hucuſque ad habitum receptos Sacra eadem Congregatio concedit, ut tempore congruo admitti poſſint ad profeſſionem.* Decretum hujuſmodi contra præſcriptum per memoratas literas latum, ad evitandas expenſas pro ſuſtinendis rationibus pro ſe facientibus neceſſarias, per Nos moderari ſummopere deſideret. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Fulgentium Procuratorem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, prædictas Clementis IX. Clementis X. & Innocentii XI. Prædeceſſorum Noſtrorum, ac Noſtras in ſimili forma Brevis expeditas literas, cum omnibus, & ſingulis in illis quoad unionem, incorporationemque Provinciarum Fratrum Diſcalceatorum Regni Neapolis Provinciis Hiſpaniarum dicti Ordinis Excalceatorum contentis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, approbamus, & confirmamus, ac memoratis Provinciis Sanctorum Petri de Alcantara, & Paſchalis Baylon Fratrum Diſcalceatorum Regni Neapolis, ut de cætero omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, gratiis, favoribus, & Indultis in prædictis memoratorum Clementis IX. Clementis X. & Innocentii XI. Prædeceſſorum, & Noſtris literis contentis, & expreſſo non obſtante ſupradicto, aliiſque Decretis a ſupradictis Cardinalium Congregationibus contra diſpoſitionem prædictarum literarum editis, uti, frui, potiri, & ad quemcumque effectum gaudere libere, ac licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi decreta hujuſmodi contra literarum prædictarum diſpoſitionem, numquam edita, & lata fuiſſent, auctoritate, & tenore præſentis concedimus, & indulgemus.

Decernentes eaſdem præſentes, & ſupradictas dictorum Prædeceſſorum, & Noſtras literas, quoad præmiſſa,

miſſa, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus quibuſdam Innocentii Papæ XII. ac dicti Clementis XI. Prædeceſſorum literis, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Octobris 1747. Pontificatus Noſtri anno octavo.

D. Card. Paſſioneus.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

Dubia nonnulla diſſolvuntur circa Statuta Terræ Sanctæ noviter compilata.

FRA RAFAELLO DA LUGAGNANO

Lettore Emerito, Miniſtro Generale di tutto l' Ordine del P. S. Franceſco, Commiſſario Viſitatore Apoſtolico, e Servo.

ESſendoci ſtati propoſti varj dubj per parte del Superiore, e de Diſcreti della noſtra Cuſtodia di Terra Santa, ed avendoli maturamente eſaminati, e fatti eſaminare da alcuni Padri del noſtro Ordine, uſando dell' autorità Apoſtolica benignamente conceſſaci dalla Santità di Noſtro Signore felicemente Regnante, dichiariamo, e reſpettivamente ordiniamo quanto ſiegue.

Primo, che in vigore dell' ultime parole del numero 11. de Statuti di detta Terra Santa, dove ſi dice: *Et idem ſervetur quotieſcumque aliquis de uno ad alium Conventum transferendus erit*. Non puo il Padre Guardiano mutare di Famiglia verun Religioſo ſenza il conſenſo del Diſcretorio; puo bene però dare obbedienze a Religioſi per andare da un luogo ad un altro, o per i loro affari religioſi, o per altro motivo, e ciò ſenza dipendenza dal Diſcretorio, ogni volta, come ſi è detto, non ſi tratti di mutazione, o ſia nuova collocazione di Famiglia.

Secondo, determinando i Statuti al numero 27. che in aſſenza del Guardiano, o Preſidente, dal Convento di S. Salvatore, *Vicarius ſit Superior ejuſdem Conventus, Et ad ipſum pertineat gubernium omnium Religioſorum in eodem commorantium, eo modo, quo ipſi Guardiano pertineret, ſi præſens eſſet*. E al numero 28. che in ogni Convento, e Oſpizio di Terra Santa il medeſimo Vicario *reſpici, Et conſiderari debeat tamquam primus Cuſtodiæ perſona poſt Guardianum, quantum ad honorem, Et præcedentiam, & ad peragendas Sacras functiones, quando præſens non eſt Pater Guardianus*; e al numero 29. che l'iſteſſo Vicario *in functionibus, quæ ſiunt concernentes communitatem SS. Salvatoris, abſente, vel impedito Guardiano, præſideat, & præſtantur, quodque tum in SS. Sepulcro, tum in aliis Conventibus dictas functiones, quas exerceret Guardianus, ſi præſens eſſet, exequatur*, e diſtinguendo le funzioni, che toccano al Vicario preciſamente come Vicario, da quelle, che gli toccano, *abſente, vel impedito Guardiano*, come Vicegerente del medeſimo Padre Guardiano, dichiariamo dovere il Vicario fare queſte ultime funzioni, cioè quelle, che di ſua natura apparterrebbono al Guardiano, ſe foſſe preſente, nell' iſteſſa maniera, che le farebbe un Preſidente interino di Terra Santa, quale non aveſſe l' uſo de Pontificali, e foſſe iſtituito dal Diſcretorio in occaſione di morte del Guardiano, o di partenza del medeſimo per un Capitolo Generale.

Terzo, dichiariamo appartenere al Padre Vicario, *celebrante, vel fungente pergente Patre Guardiano*, tutte quelle funzioni, quali in tale caſo appartengono al Padre più degno, ed in conſeguenza dover egli preſentare la Palma al Padre Guardiano la Domenica delle Palme, dover eſſere ammeſſo il primo al bacio della mano del Guardiano, ed altre ſimili coſe, quali al Vicario, e non al Preſidente del Santiſſimo Sepolcro toccano.

Quarto, Dichiariamo, che il Padre Vicario, ed il Padre Procuratore nelle Proceſſioni ſolenni, dove aſſiſtono con Piviale, devono andare immediatamente avanti al Padre Guardiano, e dietro a Cantori, e baciare la mano al Padre Guardiano prima de medeſimi Cantori; parlando lo ſtatuto al num. 32. delle Proceſſioni ordinarie, alle quali aſſiſte il Vicario ſenza paramenti Sacri.

Quinto, dovendoſi concedere licenza alli Greci, Armeni, o altre Nazioni di celebrare, o fare qualche funzione ſolita farſi da medeſimi ne noſtri Santuarj, dichiariamo, che poſſa continuare il Padre Procuratore a darla, ogni volta ſia ſtato coſi prattticato ne tempi paſſati. Trattandoſi però di dare qualche licenza inſolita, o di fare la minima mutazione in quelle, che ſono ſolite concederſi, non poſſa il medeſimo farla ſenza il parere, e conſenſo del Diſcretorio.

Seſto, dichiariamo, che in aſſenza del Guardiano, e del Vicario dal Convento di S. Salvatore, la Superiorita del medeſimo appartiene al Padre Procuratore, però quando è Sacerdote, atteſoche la parola *antiquior* poſta al numero 78. de ſtatuti vuol dire lo ſteſſo, che *dignior*, conforme ſi trova più volte già dichiarato nelle Conſtituzioni Generali dell' Ordine, e principalmente in quelle di Toledo dell' anno 1658. dove *Titulo pro utroque Familia num. 5.* ſi legge: *Quoties in Conſtitutionibus noſtris Pater antiquior vocatur ad præſidendum, illum eſſe antiquiorem Patrem intelligimus, & declaramus, qui tunc temporis, ſervata ſtatutorum ſerie, primum locum teneret, & dignior invenietur*. Si è detto toccare tale Superiorità al Procuratore, ogni volta ſia Sacerdote, mentre eſſendo Laico, il ſuo poſto è ſopra tutti i Laici, dopo l' ultimo Sacerdote, conforme ſi legge nella Compilazione de ſtatuti fatta l' anno 1709. in Madrid dal Reverendiſſimo Biezma, dove al cap. 2. §. 4. trattandoſi della precedenza ſi dice: *Et primum, Guardianus Terræ Sanctæ, vel Præſidens in capite habeat primum locum in omnibus Conventibus; poſtea in Conventu Sancti Salvatoris ſedebit ejus Vicarius*

carius, in aliis vero poſt Superiores locales. Poſt hunc Procurator, ſi Sacerdos fuerit, ſi vero non, illi aſſignetur locus in Refectorio ſupra omnes Laicos, poſtea Diſcreti actuales inter ſe ſecundum antiquitatem.

Settimo, dichiariamo non aver mancato, anzi eſſerſi comportato con diſcretezza religioſa il P. Procuratore di Terra Santa, quando nel Refettorio di S. Salvatore diſpensò la lettura, atteſoche trovandoſi allora la Communità di S. Salvatore a fare le funzioni nel Santo Sepolcro, ed in conſeguenza aſſiſtendo ſolamente in detto Refettorio alcuni pochi Religioſi vecchj, quel caſo non era compreſo nella proibizione, che ſi legge al numero 80. de nuovi Statuti.

Ottavo, comandiamo ſi dia nell' avvenire in Sagreſtia apparato particolare al Padre Procuratore, non eſſendo fatta menzione ne novi Statuti, perche fù creduto, atteſe le gravi occupazioni di detto officio, che già ſi coſtumaſſe darglielo. E quando non foſſevi luogo ſu banchi della Sagreſtia, tal' apparato ſi ponga ſopra un Tavolino particolare, acciò il medeſimo Padre Procuratore, avendo occupazioni più d' ogni altro Religioſo, poſſa celebrare ſenza ritardo.

Queſte noſtre dichiarazioni, e ordinazioni, vogliamo, e comandiamo ſiano publicate in piena Communità del noſtro Convento di S. Salvatore di Geruſalemme, e conſecutivamente ſiano regiſtrate negl' atti della Santa Cuſtodia, e ſiano inviolabilmente oſſervate ſotto le pene taſſate delle Conſtituzioni Generali dell' Ordine contro i rubelli, ed inobedienti.

Rome Araceli 30. Decembre 1747.

Fr. Raffaello de Lugagnano
Miniſtro Generale.

Loco ✠ Sigilli.

D' ordine di Sua Paternità Rma
Fr. Bernardino d' Averſa
Segr. Gen. dell' Ordine.

Literæ Pontificis ad Miniſtrum Generalem Ordinis ſuper Operibus Vener. Servæ Dei Mariæ a Jeſu de Agreda ſub Titulo Myſtica Civitas Dei, &c.

BENEDICTVS PAPA XIV.

Dilecto Filio Fr. Raphaeli a Lugagnano Miniſtro Generali Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

POſtulatum ſtudioſiſſime apud Nos fuit a bonæ memoriæ Trojano Presbytero Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali de Aquaviva nuncupato, tum nomine Cariſſimorum in Chriſto Filiorum Noſtrorum Hiſpaniarum Catholici, & utriuſque Siciliæ Regum illuſtrium, quorum negotiis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem agendis præerat, tum etiam pro munere Protectoris Veſtri Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, quod ipſe gerebat, ut ſuprema manus imponeretur examini operis, cujus Titulus eſt: *Myſtica Civitas Dei, & miraculum Divinæ Omnipotentiæ*; quod ſcriptum aſſeritur a Venerabili Ancilla Dei Sorore Maria a Jesu de Agreda;

Chronol. Seraph. *

cujus nimirum examinis prolatio impedimentum afferebat judicio ſuper ipſius Ancillæ Dei Beatificatione, & Canonizatione jam dudum feliciter inſtituto; quum & juridicæ Inquiſitiones de illius vita, virtutibus, & miraculis in genere, auctoritate ordinaria jam fuiſſent peractæ, & Commiſſio Cauſæ compluribus ab hinc annis a Romano Pontifice ſignata, ſententia ſuper non cultu jam approbata, & novus etiam Apoſtolica auctoritate Proceſſus confectus fuiſſet, in quo examinati fuerant Teſtes Senio, aut valetudine affecti, de quibus timeri poterat, ne ex hac vita migrarent, antequam integer Proceſſus ſuper ipſius Ancillæ Dei virtutibus, & miraculis in ſpecie, eadem auctoritate Apoſtolica compleretur.

Acceptis hujuſmodi precibus, ſtatim, pro hujus generis negociorum cognitione a Nobis acquiſita, dum in ipſis aſſidue tractandis totos quadraginta ſeptem annos verſati ſumus, memoriæ Nobis occurrit Decretum de præfato libro a Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis die 26. Junii Anni 1681. editum; novumque ejuſdem Libri examen a Venerabilis memoriæ Prædeceſſore Noſtro Innocentio Papa XI. cujus temporibus Decretum illud prodiit, demandatum Congregationi particulari Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ad hunc effectum ab ipſo deputatorum, quibus a felicis recordationis Prædeceſſoribus pariter Noſtris Innocentio Papa XII. & Clemente itidem XII. alii ſubrogati fuerunt, qui ejuſmodi examen explerent; tum etiam noviſſimum ipſius Clementis Deceſſoris Decretum, quo prædicti operis cenſuram iterum remiſit eidem Sanctæ Inquiſitionis Generali Congregationi; abſque eo, quod, vel ab ulla ex Congregationibus particularibus, ut ſupra, deputatis, vel a præfata Generali Congregatione, poſt Decretum anno 1681. editum, examen hujuſmodi nedum abſolutum, ſed nec inceptum unquam extiterit; nec enim formalis examinis, multoque minus ceptæ reſolutionis nomen meretur quid quid geſtum eſt in particulari Congregatione habita die 11. Januarii 1714. Qua de re ſtatim cogitavimus hujuſmodi judicium a Congregatione Sancti Officii evocare, & peculiari Congregationi Sacrorum Rituum, ex aliquibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac nonnullis Sacræ Theologiæ Profeſſoribus a Nobis deputandis conflatæ, & coram Nobiſmetipſis habendæ, novo Conſilio committere. Hujus autem evocationis, novæque Commiſſionis decernendæ cauſſa in eo a Nobis ſtatuta fuit, quod animadvertimus, præfati operis examen, tam illud, nempe, quod anno 1681. peractum fuerat, quam illud, quod aut in Congregationibus particularibus a prælaudatis Prædeceſſoribus deputatis, aut in ipſa Generali Congregatione Sancti Officii, juxta noviſſimum Clementis Deceſſoris Decretum, fieri debebat, ad hoc dumtaxat inſtitutum fuiſſe, ut videretur, an ipſum opus licite, & utiliter a Fidelibus legi, retineri, ac Typis impreſſum præ manibus haberi poſſet; at vero inſtantiæ a præfato Cardinali de Aquaviva, nominibus, quibus diximus, Nobis exhibitæ, eo potiſſimum tendebant, ut examen operis fieret ejuſmodi, quale ad progreſſum Cauſſæ Beatificationis, & Canonizationis Ancillæ Dei neceſſarium eſſe dignoſcitur: quo in caſu examen ipſum privative ſpectat ad Congregationem Sacrorum Rituum, ut colligitur ex Decretis ſanctæ memoriæ Urbani Papæ VIII. quæ habent: *Non prius eſt ad aliquem actum Inquiſitionis deveniendum, quam tales Libri diligenter in Sacra Congregatione* (loquitur de Sacra Congregatione Sacrorum Rituum) *examinentur*. Hinc eſt, quod licet Venerabilis Servus Dei Robertus Cardinalis Belarminus præ-

claros ſuos controverſiarum libros, non ſine prævis approbationibus, & permiſſionibus, vivens in lucem emiſerit, iidemque libri, poſt Typographicas editiones, in Congregatione Indicis novo examini ſubjecti fuerint; cum tamen actum fuerit de promovenda cauſa Beatificationis, & Canonizationis ejuſdem Servi Dei, neceſſe omnino fuit Poſtulatoribus eoſdem Libros, una cum aliis illius ſcriptis, iterum exhibere in præfata Congregatione Sacrorum Rituum examinandos; ut ipſi adnotavimus in noſtro opere *de Canonizatione Sanctorum lib.* 2. *cap.* 26. *num.* 2. ad quod opus ideo Nos referimus, propterea quod in eo concinnando, præcipuam diuturni, graviſque laboris operam impendimus in exponenda praxi, quæ ab ipſa Sacrorum Rituum Congregatione in Cauſis Beatificationis Servorum Dei, & Beatorum Canonizationis provide conſtituta inconcuſſe obſervatur.

Hæc ſane Congregatio (quod te latere non arbitramur) prætermiſſis aliis diviſionibus, quæ ad rem præſentem non pertinent, diſtinguitur in Generalem, & ordinariam. Et Generali quidem intervenit Summus Pontifex, una cum Cardinalibus, quotquot eidem Congregationi adſcripti ſunt, omnibuſque ipſius Congregationis Conſultoribus, atque in ea agitur de Servorum Dei virtutibus, Martyrio, aut miraculis recognoſcendis, & approbandis. Ordinariam vero conſtituunt ſoli Cardinales cum ipſius Congregationis Secretario, cum Protonotario Apoſtolico, & Promotore Fidei; atque in hac, præter cœtera, agitur etiam de reviſione operum conſcriptorum a Servis Dei, quorum Beatificatio promovetur; quæ reviſio ſequenti methodo peragitur. Cardinalis Cauſſæ Relator, ſeu Ponens, ut vocant, unum, aut plures, pro ſuo arbitrio, Theologos deputat hujuſmodi operum Reviſores, qui cenſuram ſuam ſcripto exaratam ad ipſum deferunt; ipſe vero illam præfatæ Congregationi Ordinariæ repræſentat. At ubi gravioris momenti difficultates vertantur, ac potiſſimum ubi Reviſorum judicia inter ſe non conveniant, mos eſt, ut hujuſmodi Reviſorum cenſuræ ſingulis Cardinalibus expendendæ tranſmittantur, aliquando etiam in Breviarium accurate redactæ, Poſtulatoribus Cauſſæ communicentur, ut ipſi difficultates excitatas cognoſcant, iiſque per opportunas reſponſiones ſatisfacere curent. At demum omnibus in Congregatione perpenſis, quæcumque capta fuerit reſolutio, per ipſius Congregationis Secretarium refertur Summo Pontifici, ad quem pertinet, eam judicio ſuo comprobare; ut latius videri poteſt in præcitato Noſtro opere *lib.* 2. *cap.* 23. *n.* 9. & 10.

Ad tramites hujus methodi, & conſuetudinis, reviſio operis de Myſtica Civitate Dei præfatæ Congregationi Sacrorum Rituum Ordinariæ committi debuiſſet. Nos autem, ut majori Judicii celeritati conſuleremus, ex eadem Rituum Congregatione, quatuor dumtaxat Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſelegimus, duos nimirum in Canonica facultate apprime verſatos, ſcilicet Venerabilem Fratrem Noſtrum Antonium Xaverium Epiſcopum Præneſtinum, *Gentili*, ac dilectum filium Noſtrum Albertum, Tituli Sanctæ Mariæ de Pace Presbyterum, *Cavalchini*, duoſque alios Sacræ Theologiæ Magiſtros, Dilectos pariter Filios Noſtros Presbyteros, Fortunatum, Tituli Sancti Matthæi in Merulana, *Tamburini*, & Joachimum, Tituli Sanctæ Crucis in Hieruſalem, *Beſozzi*, reſpective nuncupatos; quibus, ut ea impleremus, quæ fieri potuiſſent a Cardinali Ponente hujus Cauſſæ, ſi ea in ordinaria Sacrorum Rituum Congregatione proponeretur, adjunximus dilectos filios Antonium Galli, Abbatem Canonicorum Regularium Sanctiſſimi Salvatoris, Joannem Franciſcum Baldini, Clericum Regularem Congregationis Somaſchæ, Thomam Sergium, Presbyterum Congregationis Piorum Operariorum, & Cœleſtinum Orlandi, Abbatem Monachorum Congregationis Cœleſtinæ, qui ipſius Operis diſcuſſioni, & examini incumberent; hujus autem Congregationis particularis Secretarium deputavimus dilectum filium Magiſtrum Ludovicum de Valentibus Promotorem Fidei, cui mandavimus etiam, ut difficultates omnes in præfato Opere animadverſas Poſtulatoribus in ſcriptis ederet, ut ita ſuas reſponſiones ad ſingula comparare, atque exhibere poſſent; quæ omnia e prædictis reſpective peracta, & juxta mentem noſtram expleta fuerunt. Ipſi præterea Noſtram univerſo judicio diligentiam, atque operam præſtare, quantumvis innumeris aliis, graviſſimiſque negotiis oppreſſi, non detrectavimus, jubentes omnia Nobis legenda, ac perpendenda afferri, nec niſi coram Nobilmetipſis Congregationem deputatam cogi debere; quod factum fuit. Nomina vero Theologorum ad præfatum examen deputatorum palam edicere non recuſavimus, licet non ignoraremus, apud Congregationem Ordinariam Sacrorum Rituum in more eſſe, ut ſimilibus in caſibus eorum nomine ſilentio tegat, quo eos ab omni moleſtia, aut offenſionum reſpectu præſtet immunes; ut etiam videre eſt in citato Operis Noſtri *lib.* 2. *cap.* 27. *num.* 10. Eidem autem Congregationi mandavimus, ut ipſum opus, juxta normam ab Urbano VIII. in Decretis traditam, diligenter, accurateque perpenderet; ut habet Decretum a Nobis editum die 3. Auguſti anni 1745.

Ex eo die ad diem quintam menſis Decembris proxime elapſi, quo præfata Congregatio particularis coram Nobis habita fuit, licet biennium, & ultra effluxerit, non tamen dici poteſt inutiliter ductum eſſe tempus; dum, hoc menſium decurſu, prædictus Fidei Promotor varias objectiones adverſus Librum Myſticæ Civitatis Dei multimode excitatas, & hinc illinc diſperſas, diligenter collegit; Poſtulatores autem non omiſerunt ſuas Reſponſiones ad ſingula Capita fuſe, docteque opponere; qui vero conſilium Nobis præbere debebant, omnia perlegere, & ponderare non prætermiſerunt; ac demum Nos ipſis præteritas autumnales ferias in eo impendimus, ut momenta cauſſæ coram Nobis diſcutiendæ pleniſſime cognita, animo comprehenderemus.

Ut autem ad ea jam veniamus, quæ in Congregatione animadverſa, & ponderata fuerunt, quæque tibi, dilecte fili, libenter aperire volumus, ut Ancillæ Dei Cauſſa ad ſuum debitum finem recta via dirigatur; illud ante oculos habere opus eſt, quod ſuperius etiam innuimus, nimirum examen operis, quod nunc inſtituitur, diverſum omnino eſſe ab eo, quod in Congregatione Sancti Officii factum fuiſſet. In iſta enim, opus ipſum, prout eſt in ſe, præcipuam Judicum curam occupaſſet, qui nequaquam ad ſe pertinere arbitrarentur, inveſtigare an vere conſcriptum fuiſſet ab eo Auctore, cujus nomen in Titulo præfert: quod adeo verum eſt, ut in eo Tribunali frequenter examini ſubjiciantur Libri, & opera, quorum Auctores penitus ignorantur. In Judicio autem, quod fit ex more Congregationis Sacrorum Rituum, primum examinis ſubjectum eſt, ut conſtituatur, quiſnam propoſiti operis ſcriptor extiterit. Quod ſi evidenter non conſtet ad eum pertinere, cujus Beatificationis, & Canonizationis Cauſſa agitur; reviſio operis prætermittitur, atque in ipſa Cauſſa, prout res ferunt, ad ulteriora proceditur; nec ullum examen libri inſtituitur, niſi manifeſte conſtiterit, illius Auctorem eſſe ipſum Dei Servum, cujus nomine inſcriptum perhibetur. Ea

ver-

Digitized by Google

verba Decretorem Urbani VIII. *Præterea illud etiam diligentiſſime indagandum eſt, an ille, vel illa, pro cujus Canonizatione inſtatur, ſcripſerit aliquos Libros, Tractatus, Opuſcula, Meditationes, vel quid ſimile. Nam ſi ſcripſiſſe conſtiterit, non prius eſt ad aliquem actum inquiſitionis deveniendum, quam tales libri diligenter in Sacra Congregatione examinentur, utrum contineant errores contra Fidem, vel bonos mores, vel doctrinam aliquam novam, vel peregrinam, atque a communi ſenſu Eccleſiæ, & conſuetudine alienam.* Ubi Prædeceſſor noſter dixit: *ſi ſcripſiſſe conſtiterit*; quibus verbis non probabilitas, ſed certitudo requiritur, quemadmodum, attenta etiam inconcuſſa praxi præfatæ Congregationis, alibi a Nobis aſſertum fuit; *de Canonizatione Sanctorum lib.* 2. *cap.* 34. *num.* 4.

Neque ad evitandum hujuſmodi probationis rigorem ſatis eſt dicere, quod opus illud, de quo agitur, iterato impreſſum fuit, conſtanterque vulgatum ſub Nomine Sororis Mariæ a Jeſu; hoc enim aliquam vim haberet, ubi opus ipſum, Ancilla Dei vivente in lucem prodiiſſet, atque ubi conſtaret, ipſam non ignoraſſe hujuſmodi librum ſuo nomine circumferri; neque eam contra reclamaſſe, aut partum abnegaſſe, nec alium quempiam extitiſſe, qui eam crimine plagii accuſaret; ex his enim omnibus ſimul junctis validum exurgeret argumentum pro eodem opere Ancillæ Dei tertius tribuendo. At opus, de quo agitur, poſt ipſius Ven. Sororis mortem Typis excuſum fuit: quemadmodum vero, ſi in aliquo Tabulario inventum fuiſſet in Codice manu exaratum, ipſi Ancillæ Dei tuto adjudicari non poſſet, niſi per legitimas probationes doceretur, illius eſſe ſtylum, atque ſcriptionem: ita, dum poſt ejus mortem, a Typographis deſcriptum, in manibus Hominum invenitur, ut ei tuto adjudicetur, cujus nomen in fronte gerit, ſimiles omnino probationes requiruntur, eaſque perfici oportet ſuper ipſius operis Authographo, quod proinde exhiberi neceſſe eſt, ut, inhærendo ſemper receptæ praxi, obſervavimus, *vitero noſtro Lib.* 2. *cap.*26. *num.* 6.

Minuſque ſufficit ad requiſitum probationis rigorem declinandum, ſubjungere, quod omitti poſſit adeo exquiſita diſcuſſio, dum Poſtulatores ipſi admittunt, & aſſerunt opus illud a Venerabili *Maria de Agreda* conſcriptum fuiſſe. Relata enim verba, *ſi ſcripſiſſe conſtiterit*, non in gratiam Poſtulatorum, ſed in favorem veritatis, in Decreto Urbani VIII. poſita ſunt. Quapropter, ſi licet Poſtulatoribus (id quod non ſemel evenit) ſuſtinere, librum alicui Servo Dei forſan tributum, certis deficientibus argumentis, ad ipſum revera non pertinere; nullo pacto negari poteſt, jus eſſe Judici exquirere, an per legitimas probationes, ut par eſt, manifeſte conſtet, librum alicujus Servi Dei nomine inſcriptum, ab eo reipſa compoſitum fuiſſe.

Hujus rei exemplum clariſſimum datum eſt in Cauſſa Sancti Jacobi de Marchia Ordinis veſtri. Poſtquam enim difficultas promota adverſus illius doctrinam de Sanguine Chriſti, prolatis duobus Brevibus Prædeceſſoris Noſtri Pii Papæ II. ſublata fuerat; altera excitata fuit adverſus doctrinam pariter ab ipſo traditam in quodam Dialogo *adverſus Fraticelles*, qui aſſervabatur in Archivo Fratrum Minorum de Obſervantia apud Sanctum Iſidorum de Urbe, quemque Waddingus a Beato Jacobo conſcriptum, ac proprio ipſius chirographo exaratum aſſerebat. Poſtulatores vero, de Dialogi Auctore, deque Scriptore Codicis minime dubitantes, omnem Operam ponebant in propugnanda Doctrina in eodem aſſerta. Verum, quum ſanctæ memoriæ Prædeceſſor noſter Clemens Papa XI. Codicem ipſum ex Archivo extrahi juſſiſſet, duoſque claros Viros antiquorum characterum peritos, Alexandrum Zacagnum, & Juſtum Fontaninum deputaſſet, qui dijudicarent, an vera Beati Jacobi ſcripturam contineret; quumque horum judicia minime inter ſe convenientia fuiſſent: idem Prædeceſſor Nobis tunc in minoribus conſtitutis, & Promotoris Fidei munus gerentibus, mandavit, ut ſententiam Noſtram de tota re in ſcriptis exponeremus. Noſtra autem ſententia fuit, in ejuſmodi judiciorum varietate, ac probationum incertitudine, reſponderi poſſe, de Auctore Dialogi *non conſtare*, atq. ita ad ulteriora in Cauſſa procedi: cui quidem conſilio quum Pontifex benigne annuiſſet, liberum curſum ipſa Cauſſa deinde habuit, ac poſtea ſub recolendæ memoriæ Benedicto Papa XIII. Benefactore Noſtro, felicem exitum ſortita eſt; quemadmodum in ſæpe citato opere noſtro *lib.* 2. *cap.* 34. *num.* 7. relatum habetur.

Ahreual. Seraph. *

Regulis hiſce conſtitutis, ut ad rem noſtram propius accedamus, ex actis apparet, quod uſque ab anno r668. Tiraſonenſis Epiſcopus tunc exiſtens, Vir doctus, & Venerabilis *Mariæ* nomine, ac memoriæ devotus, ſua Ordinaria utens auctoritate, non modo Proceſſum confecit ſuper fama ipſius virtutum, atque miraculorum, ſed etiam quum ei relatum eſſet, in Cœnobio Monialium de Agreda exiſtere Authographum Operis de Myſtica Civitate Dei, mandavit ipſum ſibi exhiberi. Quod quum factum eſſet, is quidem, inſpecto Codice, dixit, illius ſcripturam, exceptis Capitulorum Titulis, eſſe a Venerabili Sorore *Maria a Jeſu* factam, addiditque, ſe ideo hoc aſſerere, propterea quod illius characteris forma ſibi cognita eſſet, ex inſpectione plurium Epiſtolarum ab illa ſcriptarum, ejuſque nomine obſignatarum. Procurator autem Cauſſæ, ut Epiſcopi dicto ampliorem fidem adſtrueret, tres alios Teſtes produxit, inter quos erat ipſius Cauſſæ Notarius, qui tamen non ſingillatim examinati fuerunt, ſed, præſtito Juramento de veritate dicendo, uno ore dixerunt, ipſum Codicem, exceptis Titulis, ut ſupra, Ancillæ Dei charactere jam pridem ſibi cognito, conſcriptum eſſe. Qua de re idem Epiſcopus juſſit hujuſmodi operis exemplum in forma authentica deſcribi, eoque in Proceſſu inſerto, prædictum aſſertum Authographum Monialibus reddi: quæ omnia, ut ipſe juſſerat, impleta fuerunt.

Porro, ſi Sanctus Athanaſius in humanis ageret, hujuſmodi probationis genere forſitan contentus non eſſet. Quum enim ipſe ſeditioſas quaſdam Epiſtolas ſcripſiſſe diceretur, eoque nomine apud Imperatores per calumniam accuſaretur, nil minus requirebat, quam ut Epiſtolæ ipſæ in medium proferrentur, tum aliæ invenirentur ipſius manu conſcriptæ, quæ cum illis conferri poſſent: *Primum quidem literas ſaltem noſtras ſimiles proferant*; Et tamen id ſatis adhuc non fore aſſerebat: *At neququam tutum illud fuerit &c. Veſtras quippe Imperatorum manus ſæpe ſunt imitati, unde ſimilitudo illa ſcriptis auctoritatem minime dederit*, ut legitur, *tom. primo ipſius operum Pariſiis impreſ. anno* 1688. *pag.* 198.

Quæ Athanaſii verba ideo attulimus, ut oſtenderemus huic Sancto Doctori minime perſuaſum fuiſſe, ex characteris ſimilitudine tuto evinci poſſe, librum aliquem revera conſcriptum eſſe ab eo, cui tribuitur a Teſtibus aſſerentibus, ideo ſibi cognitam eſſe illius characteris formam, quod alias viderint chartas ab eodem ſcriptas, ſuoque nomine obſignatas. Ac de inſufficientia probationis ſcripturæ *per Teſtes habentes notam* manum, innumeras juris peritorum auctoritates hic colligere in promptu eſſet. Rece-

ptum eſt enim, ubi de fide Chirographi diſputatur, ut requiratur depoſitio Teſtium, qui adfuerint, & viderint, dum ab eo ſcriberetur, cujus manu ſcriptum aſſeritur. Attamen eum id, quod ad comprobandam breviora Scripturæ veritatem omnino requiritur, non æqua exigi poſſit, ubi, ut in caſu noſtro, de opere agitur ſatis prolixo, & amplo; hoc ſaltem requirendum viſum eſt, quod nimiæ ſeveritatis a nemine incuſandum putamus, ut nempe allata probatio legitimis adminiculis fulciatur. Siqui enim ex Juris peritis admittunt probationem characteris, quæ fit per Teſtes habentes notam manum, hi omnes docent hujuſmodi Teſtibus non aliter deferendum eſſe, quam ſi ſufficienter adminiculati dignoſcantur; quod ipſi jam obſervavimus *de Canonizat. Sanctor. lib.* 2. *cap.* 52. *num.* 6. Si vero hujuſmodi adminicula requiruntur, ut fides habeatur Teſtibus *ſingillatim* examinatis, quique cum omnibus debitis ſolemnitatibus, alter ſeorſim ab altero, Teſtimonium dixerunt, nonne majori jure requirenda erunt in præſenti caſu, in quo adducuntur dumtaxat Teſtes *turmatim* recepti, quorum modica in Jure habetur auctoritas, ut videre eſt in præfato *noſtro lib.* 2. *cap.* 49. *num.* 2. quique poſt auditam ſui Superioris aſſertionem, coram ipſo teſtificantes, eidem adſtipulari quodammodo debebant. Nec audiendi ſunt, qui excipiendo ajunt, Proceſſum de quo agitur, non Apoſtolica, ſed Ordinaria auctoritate confectum fuiſſe. Etenim proceſſus Ordinarii, ſi non ad normam literarum Remiſſorialium a Congregatione Sacrorum Rituum expeditarum, at ſaltem ad juris communis tramites ſunt conficiendi; non autem aliunde, quam a jure communi, deſumpta ſunt quæ hucuſque adnotavimus.

Quod ſi a Nobis ulterius quæratur, quænam putemus eſſe adminicula ad imperfectam hujuſmodi probationem roborandam neceſſaria; facile reſpondebimus alia proculdubio exiſtere ſcripta, præter Myſticam Civitatem Dei, Sororis Mariæ Charactere exarata. Id enim aſſerit Frater Joſeph Ximenius in vita ipſius Ancillæ Dei §. 32. *num.* 119. Præterea fieri non poſſe, quin alia complura ipſius Chirographa, ſeu ſchedulæ inveniantur, quum eadem Agredani Monaſterii regimen diu obtinuerit. Vera autem illius characteris forma ſemel percognita, advocandi ſunt Periti, qui comparantes codicem, de quo agitur, cum aliis ipſius ſcriptis, de identitate characteris, juxta eorum artis regulas, judicium faciant. Tum vero Indubia illa characteris exemplaria, ipſumque controverſum opus, una cum Peritorum judiciis, Romam tranſmitti debent, ubi alii deputabuntur Periti, qui omnibus recte perpenſis, de hujuſmodi characteris identitate, deque tranſmiſſis Peritorum judiciis, ſententias ſuas aperiant. Quamvis vero hujuſmodi probatio, quæ *per comparationem* appellatur, inter ſubſidiarias, ſive ſemiplenas probationes numeretur (id quod a Nobis demonſtratum eſt *cit. lib.* 2. *cap.* 52. *num.* 5. *&* 6.) ſi tamen hæc cum altera conjungatur, quæ antea facta fuit *per Teſtes habentes notam manum*; haud parum ponderis apud ſapientes Judices habere poterit. Neque putes novam hanc eſſe methodum, quam tibi indicamus; hæc enim conſtanter fuit conſuetudo Congregationis Sacrorum Rituum, quam etiam nuper ſequuta eſt in Cauſſa Beati Joannis Cantii; ut in præfato noſtro *lib.* 2. *cap.* 34. *num.* 8. *& ſeqq.* adnotavimus. Neque Tibi in mentem veniat dubitare de ipſius aſſerti Authographi, aliorumve ſcriptorum amiſſione. Hæc enim, poſtquam ut oportuit inſpecta fuerint, iiſdem redduntur, a quibus exhibita fuerunt; ut nos etiam teſtati ſumus *eodem lib.* 2. *cap.* 26. *num.* 8. eaque a te ipſo reſtitui poterunt eidem Monaſterio de Agreda, in quo fertur, Ancillam Dei ea aſſervari voluiſſe, ut legitur in ejus vita *part.* 3. *Myſticæ Civitatis, Auguſtæ Vindelicorum impreſſ. pag.* 244. *ad num.* 18.

At non hic ſiſtunt inquiſitiones, quas perfici opus eſt, ut, ad normam Decretorum Urbani VIII. pronunciari valeat, *conſtare*, quod Myſtica Civitas Dei a Venerabili Maria a Jeſu conſcripta fuerit. Novum profecto non eſt, neque difficile intellectu, quod quis propria manu deſcribat Opus, quod vel ab alio integre compoſitum fuerit, vel cujus magna pars aliena conſtet inventione, ac doctrina. Quod cum advertiſſent Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores in Cauſa Canonizationis Beatæ Thereſiæ a Jeſu, de ipſius operibus id potiſſimum ſibi comprobandum ſumpſerunt, quod nempe *ipſa Beata Thereſia ſua propria manu, & non aliena induſtria, ſeu alicujus alterius humano ſtudio, iſtos libros compoſuerit*, ut videre eſt in relatione ab ipſis confecta, ſub titulo *de virtutibus artic.* 2. §. 8. *pag.* 269. *impreſſa Viennæ anno ſalutis* 1618. Porro de Myſtica Civitate Dei non id affirmatur, neque pro certo contenditur, quod a Ven. Maria a Jeſu compoſita non fuerit. At negari nequit, quin uſque ab initio aliqua de hoc excitata fuerit dubitatio. Etenim ipſe Tiraſonenſis Epiſcopus, qui, ut ſupra dictum eſt, de ejuſdem Ancillæ Dei virtutibus, & miraculis anno 1668. Proceſſum Ordinarium conſtruxit; quum præcedenti anno 1667. præfatum opus ampliſſima ſua approbatione commendare voluiſſet, hoc etiam ſibi præſtandum cenſuit, ut eos confutaret, qui hujuſmodi ſcriptionis gloriam Ancillæ Dei abrogabant: ut videri poteſt *in Summario præliminari hujus Cauſſæ pag.* 39. *lit. D.* quod ſane ſupervacaneum fuiſſet, niſi jam tunc aliqui extitiſſent, qui ea de re dubitaſſent; quemadmodum ab illis etiam ad hæc uſque tempora dubitatum fuiſſe non ignoras.

Hoc igitur dubium è medio tolli oportet, ut tuto pronunciari valeat, Ancillæ Dei opus eſſe hoc, de quo agitur. Equidem non negabimus, quin in *Reſponſionibus Præliminaribus pag.* 85. *num.* 46. magna argumentorum via collecta fuerit ad oſtendendum, non alteri, quam ipſi Ancillæ Dei, nulloque modo potiſſimum illius Confeſſario, hoc opus tribuendum eſſe. At cum, præter Myſticam Civitatem Dei, tot alia extent opera, quæ ab eadem procul dubio confecta perhibantur; quumque ex artis criticæ regulis validiſſimum argumentum pro dignoſcendis librorum Authoribus in comparatione ſtyli, ejuſque ſimilitudine, aut difformitate conſtituatur; cur adhibitæ non fuerunt opportunæ diligentiæ ad comprobandam uniformitatem ſtyli myſticæ Civitatis Dei cum aliis Operibus ab eadem Ancilla Dei indubitanter conſcriptis? Quod enim citatus Ximenius in ſuo Prologo Galeato §. 12. *num.* 95. de hujuſmodi ſtyli uniformitate teſtatur, minima ſufficiens reputatur, quouſque neceſſaria Operum comparatio, de qua diximus, inſtituta non fuerit.

Præterea legitur in Hiſtoria Vitæ ejuſdem Sororis Mariæ a Jeſu, quod quum ipſa ſcripſiſſet opus Myſticæ Civitatis Dei, Confeſſarius quidam illius ſpiritum non plane noſcens, ei præcepit, ut opus illud flammis combureret. Quod quum ab ipſa ſtatim perfectum fuiſſet, alter deinde Confeſſarius in rebus Divinis magis expertus, eidem mandavit, ut hujuſmodi opus de novo recuderet; licet prioris exemplum apud Catholicum Regem Philippum IV. extaret, ipſius piiſſimi Regis juſſu deſcriptum, antequam illius authographum combureretur: Evenisse autem, non ſine miraculo, ut idem opus brevi tempore

pore

Digitized by Google

ore ab Ancilla Dei iterum conſcriberetur, abſque ulla diſcrepantia ab eo, quod antea combuſtum fuerat, niſi quod parva quædam additamenta, ac nonnullarum rerum elucidationes acceſſerunt novo Codici, quem aſſerunt eumdem eſſe, qui in Agredano Monaſterio pro Authographo aſſervatur, & ex quo Epiſcopus Tiraſonenſis deſcribi juſſit exemplum in ſuo Proceſſu, ut ſupra diximus, inſertum. Ita narrat prædictus Joſeph Ximenius *in Vita Ven. Sororis Mariæ Jeſu §. 32. num. 215. & ſeqq.* qui etiam *in Prologo Galeato §. 12. num. 94.* de uniformitate Operis jam cremati cum eo, quod nunc viſitur, ita teſtatur: *Dubium tamen non eſt, idem prorſus fuiſſe opus, quod poſtea iterato ſcribere aggreſſa eſt, hodieque in lucem prodit ad litteram, abſque differentia alia, præter additiones quaſdam, & majorem explicationem punctorum aliquorum, prout comprobatur ex transumpto primi illius Authographi, quod Philippus IV. ſecum habebat, ideoque ab incendio ſuperfuit*. Extabat igitur, quo tempore Ximenius ſcribebat, exemplum Operis Philippo Regi traditum ante Authographi combuſtionem; nec enim aliter comparari potuiſſet cum Opere iterum exarato. Quumque ipſe Rex, ejuſque Succeſſores, Ancillam Dei tanta veneratione proſequuti fuerint, credibile non eſt, hujuſmodi exemplum, ſive in Regia Bibliotheca Sancti Laurentii (in qua condita fuerunt Opera Sanctæ Thereſiæ, ut refertur in citata relatione illius Cauſſæ ab Auditoribus Rotæ confecta pag. 270.) ſive alibi, aſſervatum non eſſe. Hoc itaque exemplum ſi exquiratur, id quod omnino neceſſe eſt, haud difficile, ut putamus, invenietur.

Eo autem reperto, ſi hujuſmodi comparatio inſtituetur, qualem Ximenius ſe perfeciſſe aſſerit, judicium fieri poterit de aſſerta uniformitate. Ac denique, ſi additamenta, & explicationes, quas idem Ximenius innuit, examinabuntur, complures obſcuritates ex his omnibus tolli poterunt, quæ hanc Cauſſam plus ſatis involvunt.

At dices, ex ejuſmodi operationum ſerie majorem afferri moram progreſſui Cauſæ Beatificationis Ancillæ Dei, cujus expeditio tibi, tuiſque Religioſis omnibus in votis eſt, & pro qua Protector olim veſter bonæ memoriæ Cardinalis de Aquaviva, nominibus etiam Hiſpaniarum Catholici, & utriuſque Siciliæ Regum, demiſſas Nobis preces obtulerat. Verum animadvertendum hic eſt, in hujuſmodi Cauſſa nihil aliud huc uſque peractum fuiſſe, niſi quod, poſt Proceſſum ab Ordinario conſtructum, admiſſa eſt introductio ipſius Cauſſæ, approbata ſententia ſuper non cultu, & peculiaris auctoritate Apoſtolica Proceſſus confectus, ad excipiendas depoſitiones Teſtium, quorum vitæ obitus imminere timebatur, ut ſupra narravimus. Antequam vero deveniatur ad præcipuum proponendum Dubium ſuper virtutibus, deindeque ad aliud ſuper miraculis, ex quibus nempe potiſſimum pendet optata Beatificationis concluſio, opus eſt, non quidem ex nova lege, quæ pro hac Cauſſa peculiariter ſtatuta fuerit, ſed ex veteribus, & generalibus legibus Congregationis Sacrorum Rituum, ut omnia, quæ extant, opera ab Ancilla Dei conſcripta, examini ſubjiciantur; Proceſſus Apoſtolicus ſuper fama Virtutum, & Miraculorum in genere conficiatur; tum ſuper ejus relevantia pronuncietur; alter deinde Proceſſus Apoſtolicus in ſpecie ſuper virtutibus, & miraculis conſtruatur; ac tam de Proceſſus Ordinarii, quam de aliorum Apoſtolicorum validitate judicetur.

Pendente autem Judicio ſuper libro Myſticæ Civitatis Dei, nihil ex præmiſſis omnibus fieri poſſet; reſiſtentibus Decretis Urbani VIII. quorum verba ſuperius etiam allata, ſic habent: *Nam ſi ſcripſiſſe conſtiterit, non prius eſt ad aliquem actum inquiſitionis deveniendum, quam tales libri diligenter in Sacra Congregatione examinentur*.

Nos tamen, his minime obſtantibus, de Apoſtolicæ auctoritatis, & liberalitatis plenitudine, atque etiam aliquibus Prædeceſſorum noſtrorum exemplis, quæ in citato Opere Noſtro *lib. 2. cap. 27.* retulimus, quamvis non adeo amplis innixi, ex ſpeciali gratia libenter indulgemus, ut, licet nec de vero hujus libri Auctore, neque de ejus approbatione, quidquam adhuc ſtatutum fuerit, nihilominus, & ad examen aliorum Operum ejuſdem Ancillæ Dei procedi valeat; & conſequutive ad novum proceſſum Apoſtolicum, judicium ſuper fama ipſius virtutum, & miraculorum in genere fieri poſſit, & alter etiam Proceſſus Apoſtolicus ſuper ipſius virtutibus, & miraculis in ſpecie conficiatur; & tam Proceſſus Ordinarii, quam aliorum Apoſtolicorum validitas expendatur: animadverſiones quoque ſuper virtutibus in ſpecie a Promotore Fidei exponantur, eiſque opportunæ Reſponſiones, ſi placet, a Poſtulatoribus comparentur: dummodo tamen ipſum dubium *ſuper virtutibus in ſpecie* in Congregatione Sacrorum Rituum non abſolvatur, antequam Judicium de omnibus Ancillæ Dei operibus prolatum fuerit. Perſuaſum autem tibi eſſe volumus, Nos, hac conceſſionis amplitudine, ultra ſervatos a Prædeceſſoribus noſtris fines longe progreſſos eſſe, propter piam affectionem, quam erga Ancillam Dei merito fovemus; teque etiam intelligere, dum præfatum Dubium de illius virtutibus in ſpecie, non niſi poſt ejuſdem Operum approbationem abſolvi volumus, magnam a Nobis utilitatem afferri illius Cauſſæ, quæ ſcilicet ex ipſis operibus, ſi approbata fuerint, majorem procul dubio ſplendorem accipiet.

Quæ vero interim fieri permiſimus, dum præfati Operis Reviſio abſolvitur, ea Nos quidem paucis verbis complexi ſumus. Verum, ut eadem ad exitum perducantur, non parum temporis neceſſarium erit. Cujus temporis decurſu ſi ea ſimul perficientur, quæ ſuperius facienda indicavimus, ad approbationem Operis de Myſtica Civitate Dei attinentia; profecto evidenter agnoſces, non modicum compendium ipſi Beatificationis Cauſſæ obveniſſe ex eo, quod a Nobis, ut ſupra, ſtatutum fuit.

Hoc eodem temporis decurſu Nos Ipſi omnem diligentiam adhibere non omittemus, ad hoc ut, ſi aliquando probatum fuerit, Myſticam Civitatem Dei a Venerabili Maria a Jeſu vere compoſitam fuiſſe, tunc demum, vita comite, Judicium noſtrum proferre valeamus, an liber ipſe *contineat errores contram Fidem, vel bonos mores, vel doctrinam aliquam novam, vel peregrinam, atque a communi ſenſu Eccleſiæ, & conſuetudine alienam*, juxta relatum ſuperius Urbani Prædeceſſoris Decretum. Quamobrem mandavimus etiam ſingulis Cardinalibus, atque Theologis peculiarem Congregationem a Nobis, ut ſupra, deputatam conſtituentibus, ut unuſquiſque ſuam hac de re ſententiam ſcripto conceptam, ſuoque Sigillo obſignatam in manus noſtras remittant; volentes omnia hujuſmodi Judicii capita in anteceſſum per noſmetipſos debita maturitate, una cum Judiciis Accademiarum Salmanticenſis, Complutenſis, Lovanienſis, ac Tholoſanæ, penſare.

Utque nihil Te lateat eorum, quæ ad ſternendam hujuſmodi judicio viam interim examinare decrevimus, hoc primum tibi notum eſſe volumus, magnam Nobis ſemper opinionem fuiſſe, atque adeo eſſe de bonæ mem. Cardinali de Aguirre, cujus familiari conſuetudine, in juvenili ætate conſtituti,

olim

olim uſi ſumus, quemque non minori apud te exiſtimatione eſſe arbitramur; neque putamus ab Alumnis Veſtri Ordinis recuſatum iri Judicem in Cauſſa Myſticæ Civitatis Dei, pro qua ipſum ſtudium tantopere declaravit. Eo vivente, anno Domini 1696. prodiit Cenſura facultatis Sorbonicæ in primam partem hujus Operis, quæ refertur *in Diario Sapientum Tom. 24. pag. 51. e pag. 516.* & inſerta eſt per extenſum *in Tom. 3. Collectionis Judiciorum Pariſiis editæ anno* 1736. *pag.* 130. *& ſeqq.* Quæ ſane cenſura quum præfato Cardinali magnopere diſplicuiſſet, ab eodem impugnata eſt peculiari ſcripto, quod exhibitum non fuit. Idemque præterea ſcripſit Epiſtolam unam ad Galliarum Regem, & alteram ad Archiepiſcopum Pariſienſem; in hac vero, quæ data fuit die 4. Auguſti anni 1699. faſſus eſt, propoſitiones in præfato libro a Sorbonica facultate notatas, prout jacent in verſione Gallica, qua uſi ſunt Pariſienſes Theologi, jure, meritoque damnatas fuiſſe; verumtamen hujuſmodi verſionem parum fidelem eſſe contendit. En verba Epiſtolæ relatæ in veſtro Summario Præliminari §. *iv. num.* 8. *pag.* 214.: *Nel di cui Idioma*, de Gallica lingua loquitur, *così tradotte, ancor io concorro in aſſerire, che ſiano ſtate giuſtamente cenſurate da codeſta Univerſità*. Itaque Cardinalis de Aguirre cenſuram Sorbonæ approbat, verſionem Libri non approbat; cenſuræ ſubſcribit, relate ad verſionem Gallicam, eamdemque cenſuram ideo rejicit, quod verſionem illam minus fidelem exiſtimat. Hæc autem verſio non alia eſſe poteſt, quam quæ ex Hiſpanico idiomate in Gallicum facta eſt a Patre Croiſet Ordinis veſtri Presbytero, quæque impreſſa fuit Maſſiliæ eodem anno, quo prodiit in lucem Cenſura Sorbonicæ facultatis. Atque hæc eſt illa verſio, quæ in Summario Cauſſæ tam magnis elogiis in Cœlum tollitur. Cardinalis de Aguirre Hiſpanus Croiſetum Gallum reprehendit, tanquam in Hiſpanico idiomate parum verſatum. Si quis vero traductoris Galli partes ſuſcipiens, Cardinalem Hiſpanum tamquam Gallicæ linguæ minus peritum reprehenderet, totum judicium in ancipiti hærere neceſſe eſſet. Quare, ut hujuſmodi difficultatum involucra tollantur, noſtræ curæ erit aliquem invenire in utroque Idiomate probe, pariterque verſatum, cujus diligentia rei veritatem in claro poſitam tuto dijudicare poſſimus.

Novimus præterea non tibi ignotum eſſe Opus *de Revelationibus, & viſionibus*, ab Euſebio Amort Canonico Regulari Lateranenſi editum anno 1734. in quo præfata quidem Cenſura Pariſienſis facultatis reprobatur, ſed aliæ, ac diverſæ objectiones fiunt adverſus Myſticam Civitatem Dei. Cui novi Cenſori fuſe reſpondit doctus quidem Ordinis Veſtri Profeſſor Frater Didacus Gonſalez Matthæo Hiſpanus, qui ſuas reſponſiones Nobis dicatas Superiori Anno 1747. Matriti edidit, Nobiſque tranſmiſit. Harum quoque objectionum, & reſponſionum examen fieri debet, & a Nobis, Deo adjuvante, fiet, antequam de Myſtica Civitate Dei ſententiam proferamus, quum nullam in hoc graviſſimo Judicio diligentiam ſupervacaneam fore judicemus.

Hæc erant, quæ tibi innoteſcere volebamus. Nunc ea, quæ in præfata Congregatione Particulari coram Nobis deliberata fuerunt, in ſummam colligendo, ſequens Decretum, de ejuſdem Congregationis conſilio, atque unanimi ſenſu, edicimus, nempe: *Ex hactenus deductis non conſtare, prout oportet, in caſu, & ad effectum, de quo agitur, quod opus inſcriptum*, Miſtica Città di Dio, *ſit opus Venerabilis Servæ Dei Sororis Mariæ a Jeſu de Agreda: ex gratia tamen ſpeciali, Poſtulatoribus indulgeri, ut in cauſa Beatificationis, & Canonizationis ejuſdem ad ulteriora procedatur; ita tamen, ut dubium ſuper virtutibus non abſolvatur, niſi prævio iterato novo definitivo Decreto, aut a Nobis, aut a Noſtris Succeſſoribus, præmiſſis, uti ſupra, reſpective præmittendis, edendo, in quo, vel ſtatuatur Opus prædictum non eſſe Servæ Dei, vel, conſtito eſſe Opus ejuſdem, definiatur, nihil, vel in eo, vel in aliis Operibus ejuſdem Servæ Dei, reperiri, quod ſit contra Fidem, bonos mores, vel quod ſapiat doctrinam aliquam novam, & peregrinam, atque a communi ſenſu Eccleſiæ, & conſuetudine alienam, juxta præſcripta in Decretis Urbani VIII.* Tibi dilecte Fili, univerſoque Ordini tibi commiſſo, Benevolentiæ Noſtræ pignus, Apoſtolicam Benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die decimaſexto Januarii 1748. Pontificatus Noſtri anno octavo.

Statuitur Ordo ſervandus in Cauſis ſuper nullitate Profeſſionis Regularis.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

SI datam Hominibus fidem frangere, conventioneſque suas, quæ ab humanis legibus robur accipiunt, abrumpere, ac violare non licet; multo magis neceſſe eſt obligatum Deo mentis propoſitum immutabiliter ſervari, Noſque præſertim, utpote Sacrorum Legum Cuſtodes a Deo conſtitutos, oportet earum pactionem, quæ Divino, & Eccleſiaſtico jure indiſſolubiles ſunt, perpetuam firmitatem, & obſervantiam aſſerere. Eam ob rem jam uſque ab Anno Incarnationis Dominicæ 1741. Pontificatus Noſtri II. Apoſtolicas Literas dedimus, incipientes: *Dei miſeratione*, in Bullario Noſtro deinde editas *Tom.* 1. *n.* 33. quibus certum præſcripſimus ordinem in Tribunalibus Eccleſiaſticis ſervandum, quum in ipſis diſcuti, & definiri deberent Cauſſæ, in quibus de nullitate alicujus Matrimonii contracti ageretur; non eo quidem conſilio, ut ſi quod forte Matrimonium cum impedimento aliquo dirimente initum fuiſſet, de illius nullitate judicium poſtulari, aut fieri prohiberemus; ſed, ut in hoc graviſſimo judicii genere, in quo de Sacro Connubiorum fœdere agitur, pleniori veritatis elucidationi conſuleremus; utque Judices, non ſine certiſſima cognitione omnium, quæ ad rem maxime conducunt, hujuſmodi vinculum ex tot rationibus inſolubile, ſententiis ſuis, tamquam irritum ab initio, diſſolverent. Cujus quidem Conſtitutionis utilitas, Deo favente, ad hunc diem aperte comprobatur; quum ex eo tempore, neque tot Cauſſæ ſuper prætenſa Matrimoniorum nullitate in Tribunalibus pendeant; nec tam frequenter, ut antea, Nobis exhibeantur preces pro obtinendis diſpenſationibus ſuper Matrimonio rato, & non conſummato: dum ſcilicet ante omnium oculos propoſitæ ſunt difficultates paulo quidem majores, ſed omnino juſtæ, quæ ex novo ordine a Nobis ſtatuto, cuilibet ſuperandæ ſe offerent, antequam optatum finem aſſequatur.

Quemadmodum itaque pro Matrimoniis carnalibus a Nobis proviſum fuit, ita nunc de ſpiritualibus oni-

dui narum nexibus, de Religioſis videlicet utriuſque ſexus Regularium Profeſſionibus, pari ratione statuere decrevimus, nimirum certam normam, ac methodum tradere, quam obſervare debeant Judices Eccleſiaſtici, quoties judicia ſuper nullitate Profeſſionum in aliquo Ordine Regulari a Sede Apoſtolica approbato factarum, coram ipſis agitari contingat; neque id quidem ad hunc finem, ut aditus intercludatur iis, qui juſtis de cauſis hujuſmodi actiones intentare velint, ac poſtulent, Profeſſionem a ſe factam ex capite nullitatis irritam declarari; ſed, ut ipſi Judices rerum veritatem in ſpecie dignoſcere, ſuaſque ſententias indubiis fundamentis innixas proferre valeant; ac ne unquam, ex ignorantia factorum, aliquem decernant ſolutum vinculo, dum is forte, valida ſolemnium votorum profeſſione emiſſa, Religioſo Ordini, cui nomen dedit, re ipſa maneat adſtrictus. Qua ex methodo a Nobis tradenda hunc fructum ſimiliter obventurum ſperamus, ut & rariores in poſterum in Tribunalibus futuræ ſint cauſſæ ſuper prætenſa Profeſſionum nullitate; & qui deinceps hujuſmodi nullitatis declarationem in foro externo obtinuerint, & conſequenter a Religione diſceſſerint, non amplius anxia, aut male tuta conſcientia vivant, ac propterea ad Nos, aut ad Officium Pœnitentiariæ Noſtræ Apoſtolicæ, ut non ſemel eveniſſe novimus, confugere cogantur, occultato (ut moris eſt) in precibus nomine, fatentes ſententiam ſuper Profeſſionis nullitate pravis artibus extortam a ſe fuiſſe, decepto Judice, vel per mendacia in facti expoſitione adhibita, vel per corruptos Teſtes; ideoque flagitantes, ut ex gratia, & diſpenſatione Apoſtolica, facultas manendi in ſæculo ipſis indulgeatur.

Ut autem ordinate procedamus, diſtinguendum initio eſt inter Regulares illos, qui intra quinquennium a die factæ Profeſſionis, de illius nullitate actionem promovent; & eos, qui poſt elapſum quinquennium reclamant. Quod ad priores attinet, celebre eſt de illis Decretum Sacræ Tridentinæ Synodi *ſeſſ. 25. de Regular. cap. 19.* in hæc verba. *Quicumque Regularis prætendat ſe per vim, & metum ingreſſum eſſe Religionem, aut etiam dicat, ante ætatem debitam profeſſum fuiſſe, aut quid ſimile, velitque habitum dimittere quacumque de Cauſſa, aut etiam cum habitu diſcedere, ſine licentia Superiorum; non audiatur, niſi intra quinquennium tantum a die Profeſſionis, & tunc non aliter, niſi cauſas, quas prætenderit, deduxerit coram Superiore ſuo, & Ordinario.* In quo ſane Decreto, licet in littera Virorum Regularium dumtaxat mentio fiat, nihilominus etiam fœminæ Religionem profeſſæ comprehenduntur; quum, ex Regulis juris, maſculinum genus etiam fœmininum includat, ubi una, eademque cauſa pro fœminis æque, ac pro maſculis militat. Quamvis autem Decreti verba ſatis clara ſint, variæ tamen quæſtiones circa eorum ſenſum, ac vim excitatæ fuerunt.

Quum etenim ibi ſermo dumtaxat ſit de Regulari Profeſſo, qui ſuam Profeſſionem nullam fuiſſe contendat: *Quicumque Regularis prætendat ſe per vim, & metum ingreſſum eſſe Religionem &c.* nihil vero expreſſe ſtatuatur de ipſa Religione, cujus aliquando intereſt alicujus Alumni ſui Profeſſionem irritam declarari; ut ſi quis, exempli cauſa, comperiatur occultum aliquod impedimentum non revelaſſe, de quo interrogatus fuerat, adjecta declaratione, quod, eo forſan exiſtente, & non patefacto, ipſius admiſſio a Religione minime rata habenda foret; hinc dubitatum fuit, an in hujuſmodi caſu ſolus Superior Regularis ſine Ordinario procedere poſſet, an vero etiam in hac facti ſpecie diſcutienda eſſet Cauſſa coram Regulari Superiore ſimul, & Ordinario Loci. Super quo Congregatio Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ad ipſius Concilii Tridentini Interpretationem ab Apoſtolica Sede Deputatorum conſtanter decrevit, Cauſſas hujuſmodi ſuper nullitate Profeſſionis, tam a Regulari Profeſſo, quam a Religione intra quinquennium in judicium deductas, & a Superiore Regulari, & ab Ordinario Loci ſimul cognoſcendas eſſe.

Quum item quinquennium, intra quod admittitur reclamatio adverſus Profeſſionem, Sancta Synodus computandum voluerit *a die Profeſſionis*; cumque potior, atque communior Cauſſa, quæ pro nullitate Profeſſionis adduci ſolet, in metu conſiſtat, metus autem per totum quinquennium, atque etiam ulterius, aliquando perſeveret; quæſitum fuit, an, ubi de metu agitur, initium quinquennii deſumendum ſit ab ipſo die Profeſſionis emiſſæ, an vero a die, quo Profeſſus liberam reclamandi facultatem habere cœpit. Eadem vero Congregatio declaravit, in utroque pariter caſu conceſſum quinquennii tempus a die emiſſæ Profeſſionis eſſe computandum.

Ad idem pariter quinquennium pertinet alia agitata quæſtio, an ſcilicet prædicti Ordinarius, & Superior Regularis cognoſcere poſſint cauſas nullitatis Profeſſionis, etiam poſt ipſum quinquennium, ubi nempe Profeſſus intra illius decurſum reclamaverit, ſed judicium proſequi deinde neglexerit, aut nequiverit. Decretum eſt autem ab eadem Congregatione, coram præfatis Judicibus a Concilio memoratis agendam eſſe Cauſſam, etiam poſt elapſum quinquennium, dummodo ſatis conſtet, eam intra præſcriptum tempus a reclamante ſerio intentatam fuiſſe.

De ipſis autem Judicibus pro hujuſmodi Cauſſarum cognitione a Sancta Synodo deſignatis, per ea verba, *coram Superiore ſuo, & Ordinario*, complures ſimiliter motæ ſunt quæſtiones, quæ majori eorumdem verborum elucidationi Cauſſam dederunt. Et primo quæſitum fuit, quiſnam cenſendus eſſet Superior Regularis in caſu, & ad effectum, de quo agitur; utrum ſcilicet Provinciæ Rector, an Generalis Ordinis moderator; Congregatio autem ejuſdem Concilii Interpres definivit eſſe Superiorem localem, nimirum Abbatem, vel Guardianum, ſive Priorem, aut alio quocumque nomine nuncupatum Præpoſitum, ſeu Rectorem illius Monaſterii, aut Cœnobii, in quo reclamans Profeſſionem emiſit; eum nempe, qui hujuſmodi Monaſterii, aut Cœnobii regimen exercet, quo tempore Cauſſa ſuper nullitate Profeſſionis in judicium deducitur. Quæſitum item fuit, quiſnam Monialium proprius Superior dicendus ſit, ad effectum judicandi una cum Ordinario de earum Profeſſionis nullitate. Reſponſum fuit, quod, ſi agatur de Monialibus Ordinario Loci immediate ſubjectis, tunc, quum nullus ſit earum Superior Regularis, ſolus Ordinarius judicat de Profeſſione reclamantium intra quinquennium: Si vero Moniales Regularium regimini ſubſint, tunc hujuſmodi Cauſſæ judicandæ ſunt ab Ordinario Loci, ſimul, & a Superiore Regulari, ab eo nimirum, cui concreditum eſt univerſum Monaſterii regimen, non autem a Confeſſario Regulari Monialium. Dubitatum eſt etiam, utrum Superior Regularis jus ſuum cedere poſſit Ordinario Loci, eique permittere, ut in hujuſmodi Cauſſis ſolus procedat, & judicet: Id autem prædicta Congregatio fieri poſſe negavit; permiſit autem Superiori Regulari, ut ſi judicium aſſumere nolit, aut non poſſit, alium ſubrogare valeat, vel Regularem, vel etiam Eccleſiaſticum Sæcularem juris Canonici peritum, qui una

cum

Digitized by Google

cum Ordinario Judicis partes exerceat. Denique quæſitum fuit, ſi forte Ordinarii, & Superioris Regularis judicia inter ſe diſcrepantia extiterint, quodnam ex ipſis alteri prævalere debeat. At in hoc caſu reſponſum fuit, Cauſſam ipſam ad Apoſtolicæ Sedis judicium devolutum cenſeri.

Quum vero inter capita nullitatis Profeſſionem Regularem irritantia, unum etiam adnumeretur, ſi nempe aliquis Profeſſionem emiſerit in Cœnobio ad Novitiorum inſtitutionem minime deſtinato, in iis tamen locis, in quibus rec. mem. Prædeceſſor Noſter Clemens Papa VIII. Decreta de Regularibus a ſe edita vim habere mandavit; ſi quis ex hoc capite Profeſſionem a ſe factam intra quinquennium impugnare voluerit, aut etiam ſi Religio intra idem quinquennium poſtulaverit alicujus Profeſſionem ex hujuſmodi capite irritam declarari; Decretum extat a fel. rec. Urbano Papa VIII. altero Prædeceſſore noſtro juſtis, gravibuſque de cauſis, ac de conſilio præfatæ Congregationis Concilii Tridentini Interpretis, editum die v. Januarii anni 1636. incipien. *Ad occurrendum*, quo ſtatutum fuit, hujuſmodi Cauſſas ad eamdem Congregationem privative pertinere. Hæc ſunt potiora in hoc genere Decreta ex Regeſtis prælaudatæ Congregationis excerpta, quæ licet aliis a Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus Apoſtolica auctoritate non ſemel approbata fuerint, & confirmata; Nos tamen eadem, præſentium Literarum tenore, atque auctoritate ſimili, novo approbationis, & confirmationis Noſtræ robore communimus, atque ab omnibus, ad quos ſpectat, ſeu reſpective ſpectabit, in poſterum pro regula haberi, ac plenariæ executioni demandari præcipimus. Quibus ita conſtitutis, firmataque pertinentia Cauſarum, quæ intra quinquennium a die Profeſſionis emiſſæ adverſus illius validitatem introducuntur; conſequens eſt, ut & ea indicemus, quæ de ordine, ac methodo in hujuſmodi judicii ſervanda, a majoribus ſapienter conſtituta ſunt; tum ea proferamus, quæ ipſi opportuna addenda cenſuimus, quæque pari auctoritate, ac præſentium literarum vigore, perpetuis futuris temporibus ſervari volumus, & mandamus. Jam de ipſa hujuſmodi Cauſarum introductione notum eſt Decretum ejuſdem Concilii Tridentini *cit. ſeſſ. 25. cap. 19. de Regular. Ut ſi quis antea habitum ſponte dimiſerit, nullatenus ad allegandum quamcumque cauſam admittatur, ſed ad Monaſterium redire cogatur, & tamquam Apoſtata puniatur; interim vero nullo privilegio ſuæ Religionis juvetur*. Ex quo ſequitur, Regularem poſtulantem judicium fieri de ſuæ Profeſſionis nullitate, ab ipſo judicii limine repelli, niſi conſtet eum in Religionis ſuæ Clauſtris morari, & habitum Regularem reſumpſiſſe, ſi ipſum antea depoſuerit.

De probationibus vero, licet non ignoremus apud Superiores Regulares, Ordinarioſque Locorum uſu receptum fuiſſe, in re tanti momenti, judicia ſua fundare in extrajudicialibus atteſtationibus, quantumvis juramento firmatis, quæ *ad perpetuam* dicuntur; hoc tamen de cætero uſurpari prohibemus; volentes, atque diſtricte mandantes, ut ad adſtruendas probationes in hujuſmodi Cauſis neceſſarias, verus, & judicialis Proceſſus omnino conficiatur, in quo & Articuli exhibeantur ex parte illius, qui adverſus Profeſſionem agit; & interrogatoria dentur ab ea parte, quæ ſtat pro ipſius Profeſſionis validitate; & Teſtes tam ſuper Articulis, quam juxta hujuſmodi interrogatoria, examinentur; utque, hac forma non ſervata, Proceſſus ipſe, & ſententia dependenter ab eo prolata, inſanabili nullitatis vitio corruere cenſeantur; ſalva etiam diſpoſitione juris communis, quoad alia nullitatis capita, ſi quæ forte in ipſa Proceſſus compilatione intervenerint.

Sub eadem pœna nullitatis decernimus, atque ſtatuimus, ut in hoc judicio citari, & audiri debeant tum Defenſores Monaſterii, ſeu Cœnobii, in quo profeſſus vota Religioſa ſuſcepit, tum ipſius Profeſſi Conſanguinei, ſive propinqui, ſive alii, quibus bona ſua donavit, aut ceſſit; uno verbo omnes, quorum intereſt illius Profeſſionem ſuſtineri: in primis autem ii citentur (ſi ſuperſtites fuerint) qui indicati erunt tamquam auctores, aut complices metus eidem incuſſi, ut votis invitus ſe obſtringeret. Quemadmodum vero in citata Conſtitutione noſtra, quæ incipit *Dei miſerationes*, decrevimus, ut in ſingulis Diœceſibus ab Ordinario deputari deberet aliquis probitate, ac doctrina commendatus, cujus officium eſſet in Cauſis Matrimonialibus in judicio ſtare pro validitate Matrimonii; ita nunc omnibus, & ſingulis Locorum Ordinariis committimus, & mandamus, ut perſonam aliquam ſimilibus qualitatibus præditam in ſuis reſpective Diœceſibus eligant, cui *Defenſoris Profeſſionum* munus imponant, utque huic omnia demandata, injuncta, & reſpective applicata eſſe cenſeantur quæcumque Nos in præcitatis Literis de Matrimonii Defenſore ſtatuimus: Nos enim eadem omnia præſentium tenore, ad hujuſmodi Profeſſionum Defenſores expreſſe extendimus, & reſpective applicamus, & quoad iſtos pari modo locum habere decernimus. Id ſolum peculiariter pro Defenſore Profeſſionis in præſentibus ſtatuentes, ut, ſcilicet, quidquid pro ipſius honorario, aut mercede, ſive pro expenſis in defenſione cauſſæ occurrentibus eidem præſtandum eſſe Judex prudenter arbitratus fuerit, id omne ab illis exſolvi debeat, quibus a Profeſſo renunciata fuerunt bona in Religionis Ingreſſu dimiſſa; ſi vero hi non exiſtant, aut ſi Profeſſus nihil renunciandum habuerit, ipſa Religio, quatenus ex illis ſit; quæ temporalia bona poſſident, ad hujuſmodi ſolutiones teneatur: Si autem nec adſint bona renunciata, nec Ordo Regularis, de quo agitur, quidquam poſſideat, tunc Defenſori Profeſſionis ſatisfiat ex pecuniis mulctarum illius Tribunalis, in quo Cauſſa agitata fuerit, ſive alterius, prout in aliis prædictis Literis Noſtris de Matrimonii Defenſore ſtatuimus.

Lata demum ſententia a Superiore Regulari, & ab Ordinario Loci, ſi ea pro validitate Profeſſionis pronunciata fuerit, neque Profeſſus appellationem interponat, Cauſam finitam eſſe non dubitatur. Si vero Profeſſus ad Judicem ſecundæ inſtantiæ appellaverit, vel etiam ulterius eadem Cauſa retractanda fuerit; in omnibus hiſce Judiciis volumus ſimiliter Defenſorem Profeſſionis ex officio deputatum intervenire, eodem prorſus modo, quo in citata Conſtitutione decrevimus, Defenſorem Matrimonii in ſecunda, & ulteriori inſtantia, judicio ſemper adeſſe. Ac ſicuti præterea ſtatuimus, hujuſmodi Defenſoris partes eſſe, a Sententia Judicis primæ Inſtantiæ pro Matrimonii nullitate lata ad ulterioris Inſtantiæ Judicem provocare; & formam proſequendi judicium in ulterioribus hujuſmodi inſtantiis præſcripſimus: ita porro volumus, ut Defenſor Profeſſionis a ſententia in prima inſtantia pro nullitate Profeſſionis edita appellare omnino debeat; atque in ſecunda, ſeu ulteriori hujuſmodi Cauſſarum reviſione, eadem omnia volumus obſervari, quæ pro Cauſſis Matrimonialibus in eadem Conſtitutione mandavimus.

Quemadmodum denique legitimas pœnas itidem conſtituimus adverſus eos, qui poſt unicam obtentam ſententiam pro prioris Matrimonii nullitate, ſi-

vo

Digitized by Google

ve pendente appellatione, ſive ea per incuriam, aut fraudem Defenſoris non interpoſita, auſi fuiſſent novas Nuptias contrahere; atque decrevimus nemini licere ad altera vota tranſire, niſi duæ ſaltem ſententiæ conformes pro nullitate prioris Matrimonii emanaverint; ita, ſi quis in Ordine Regulari Profeſſus, poſt unicam ſententiam favore nullitatis Profeſſionis pronunciatam, ſive pendente, ſive omiſſa culpabiliter appellatione, e Clauſtris exire, a Religione diſcedere, quodque magis eſt, Habitum Regularem abjicere præſumpſerit; volumus, atque ſtatuimus omnibus eum pœnis, atque cenſuris a Sacris Canonibus, & a Conſtitutionibus Apoſtolicis contra Apoſtatas latis, atque ſancitis, ſubjacere, & obnoxium eſſe, decernentes pariter, in hujuſmodi cauſis de Profeſſionis nullitate, liberum Profeſſo non eſſe a Religione migrare, niſi duas ſaltem obtinuerit ſententias conformes, quibus ab eo emiſſa Profeſſio nulla, & irrita declarata fuerit.

Et primæ quidem inſtantiæ Judices ſuper validitate Profeſſionum, quæ intra quinquennium judicialiter impugnantur, ut ſupra dictum eſt, Superior Regularis, ſimulque Ordinarius Loci eſſe debent. Si vero eædem Cauſſæ in Secunda, aut ulteriori inſtantia ſint diſcutiendæ, ſtatuimus, inhærentes antiquis quibuſdam ſæpedictæ Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Decretis, (quæ pariter tenore præſentium approbamus, & confirmamus) ut cauſſæ hujuſmodi ad eos Judices devolvantur, ad quos de jure aliæ omnes Cauſſæ Eccleſiaſticæ, poſt Sententiam Ordinarii, in gradu appellationis reſpective devolvuntur; ita tamen, ut hi quoque Judices, ſicuti Ordinarius in prima inſtantia una cum Superiore Regulari proceſſit, ſic & ipſi procedere, & judicare debeant una cum Superiore Regulari, non quidem illius Monaſterii, in quo reclamans profeſſus eſt, ſed alterius Monaſterii ejuſdem Ordinis in eorum Civitate, aut Diœceſi exiſtentis; vel, eo non extante, cum Superiore vicinioris Monaſterii ejuſdem pariter Ordinis, ſeu cum alia perſona Eccleſiaſtica, cui, juxta præmiſſa, Superior ille, ad quem pertinet, ſuas vices ad hunc effectum delegaverit. Si autem hujuſmodi Cauſſæ in ſecunda, aut ulteriori inſtantia ad Sedem Apoſtolicam devolvantur, & a prædicta Congregatione Concilii, ſive ab altera ſuper conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, aut denique ab Auditorio Rotæ, ut reſpective aſſolet, diſcutiendæ fuerint; nullus erit locus ad judicandum Superiori Regulari, qui neque tunc ad ferendam ſententiam admittitur, quum ab eadem Congregatione Concilii, juxta relatum ſuperius Urbani Prædeceſſoris Decretum, examinanda fuerit, etiam intra quinquennium, validitas Profeſſionis ex eo capite impugnatæ, quod facta fuiſſe aſſeratur in Monaſterio, aut Cœnobio Religioſis Tyronibus inſtituendis minime addicto.

Haſtenus de judiciis ſuper nullitate Profeſſionis, quæ intra quinquennium a die ipſius Profeſſionis emiſſæ introducuntur, de quibus hoc etiam declarando decernimus, ut quæcumque in ſuperioribus ſtatuta ſunt, ea omnis locum habere, & obſervari debeant etiam in Curia Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, Noſtri, & Romani Pontificis pro tempore in Urbe, ejuſque diſtrictu Vicarii in ſpiritualibus Generalis; quoties hujuſmodi Cauſſas intra idem quinquennium in ipſius Tribunali ordinario judicandas eſſe contingat. Jam vero videndum eſt de ejuſdem generis Cauſſis, quæ poſt elapſum quinquennium hujuſmodi, in judicium adducuntur. Porro quum Sancta Tridentina Synodus, poſt quinque annos ab emiſſa Profeſſione tranſactos, omnem aditum ad reclamandum Profeſſis interclusum eſſe ſanxiſſet, per ea aperta verba ſuperius relata: *Nec audiatur, niſi intra quinquennium a die Profeſſionis*, adeo inhærendum hujuſmodi ſanctionis literæ duxerunt majores Noſtri, ut ſub piæ memoriæ Prædeceſſore Noſtro Gregorio Papa XIII. decretum fuerit, ac veluti pro regula ſtatutum, nullius Cauſſæ introductionem ſuper nullitate Profeſſionis, elapſo quinquennio, admittendam eſſe; etiamſi Profeſſio per vim, & metum facta diceretur, atque probari vellet, hujuſmodi vim, & metum toto quinquennii tempore permanſiſſe. Verba Decreti die v. Martii 1598. editi, quæ habentur *Decretorum Congregationis Concilii Tom. 9. fol. 55.* hæc ſunt: *Gregorius XIII. ex ſententia Congregationis Concilii declaravit, eos, qui per vim, & metum ſe Religionem profeſſos prætenderent, niſi intra quinquennium reclamaverint, eo elapſo, non eſſe audiendos, tametſi allegarent, vim, & metum ſemper duraſſe.*

At vero procedentibus temporibus, non ſine juſtis, gravibuſque Cauſſis, ut plane perſuaſum habemus, inductum fuit, ut admitterentur inſtantiæ pro *reſtitutione in integrum adverſus lapſum quinquennii*.

De quibus tamen judicium facere ad Apoſtolicam Sedem ſemper privative pertinuit, ſive ex parte Religionis inſtantiæ hujuſmodi proponerentur, ac licet ipſa reclamatio, ob impedimentum per totum quinquennium perſeverans, dilata fuiſſe diceretur. Hoc enim remedium reſtitutionis in integrum extraordinarium in jure vocatur, cujus concedendi facultas Judicibus inferioribus competere nequit, non obſtante quacumque contraria conſuetudine, etiam immemorabili, aut quolibet aſſerto privilegio; ut patet ex compluribus in eandem ſententiam decretis ejuſdem Congregationis Tridentini Concilii Interpretis, quæ recenſita fuerunt in Decreto edito die 24. Septembris anni 1740. in Cauſſa *Siculæ Reſtitutionis in integrum*, quod a Nobiſmetipſis die 28. ejuſdem menſis, & anni approbatum, & confirmatum fuit, quodque iterum præſentium tenore approbamus, & confirmamus; reſervato Nobis, & Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus jure concedendi Ordinariis, & Superioribus Localibus, in quibuſdam peculiaribus caſibus, facultatem examinandi etiam Cauſas reſtitutionis in integrum, ac ſuper ipſis pronunciandi, antequam ad ſententiam ferendam ſuper Profeſſionis validitate, aut nullitate deveniant; ut non ſemel ex Apoſtolicæ Sedis diſpenſatione factum fuiſſe non ignoramus.

Hujus autem judicii methodus diverſa quondam fuit ab ea, quæ in præſenti obſervatur. Antiquis enim temporibus, viſa probabili ratione, ſeu fumo, ut ajunt, cauſſarum reſtitutionis in integrum, ea ab Apoſtolica Sede concedebatur; nimirum facultas indulgebatur reclamantibus adverſus Profeſſionem, ut licet elapſum eſſet quinquennium, nihilominus de illius nullitate coram judicibus competentibus actionem promovere poſſent; pro cujus judicii inſtructione deinceps a Superiori Regulari, & ab Ordinario Loci legitimus conficiebatur Proceſſus, atque ſententia ſuper validitate, aut nullitate ferebatur. Quæ ſane methodus, ſi hoc etiam tempore in uſu eſſet, oporteret Nos eorum præcipue, quæ ad hujuſmodi judicium conſequentia ſunt, rationem habere; ac providere, ne unius tantum ſententiæ vigore Profeſſiones Regulares diſſolverentur; ſed alius hodierno tempore eſt ordo, qui in præfatis Congregationibus, ſeu Tribunalibus Urbis, pro concedenda reſtitutione in integrum adverſus lapſum quinquennii, obſervatur. Nam priuſquam ſuper eo quidquam decernatur, committitur Ordinario Loci, & Superiori Regulari, ut Proceſſum conficiant; eoque demum tranſmiſſo, proponitur dubium ſuper conceſſione reſtitu-

ſionis in integrum, idque non minus accurate, ac ſevere examinatur, ac ſi dubium propoſitum eſſet ſuper ipſa validitate, aut nullitate Profeſſionis. Si autem petita in integrum reſtitutio concedatur, tunc Ordinario, & Superiori Locali committitur, ut ſententiam proferant ſuper controverſa Profeſſionis validitate. Sed quamvis in hujuſmodi Commiſſionibus plena ipſis relinquatur facultas judicandi, ſive pro validitate, ſive pro nullitate Profeſſionis, prout ipſis juſtum viſum fuerit; uſu tamen compertum eſt, quod, quum iidem ſatis noverint, quam diligenti, & gravi judicio apud Sedem Apoſtolicam diſcuſſæ fuerint Cauſſæ, propter quas reſtitutio in integrum conceſſa fuit; viſo dumtaxat hujuſmodi conceſſionis reſcripto, nec ulteriori inſtituto examine, ad ferendam pro nullitate Profeſſionis ſententiam, ut plurimum, ſine dubitatione procedunt.

Accuratum hujuſmodi examen Cauſarum reſtitutionis in integrum apud Romanæ Curiæ Judices in more poſitum, non modo non immutare intendimus, verum etiam approbatione noſtra ſingulis, ad quos pertinet, magnopere commendatum, ab ipſis imposterum obſervari volumus, ac jubemus; hoc tamen addito, ut in commiſſionibus, quæ diriguntur Superioribus Regularibus, & Ordinariis Locorum pro conficiendis Proceſſibus, iiſdem, ſub pœna nullitatis actuum, injungatur, ut in omnibus procedere debeant cum interventu Defenſoris Profeſſionis, ad quem nimirum pertinebit Interrogatoria dare, juxta quæ examinari debebunt Teſtes, aliaque ad Officium ſibi impoſitum pertinentia diligentiſſime præſtare. Item volumus, ut in ipſa propoſitione dubii ſuper conceſſione reſtitutionis in integrum, tam in præfatis Cardinalium Congregationibus, Concilii Tridentini interpretationi, & Epiſcoporum, ac Regularium conſultationibus præpoſitis, quam in Auditorio Rotæ, aut in quacumque Congregatione peculiariter forſan deputata, ſub ſimili nullitatis pœna, Defenſor Profeſſionis, ab eo, qui Tribunalis caput eſt, deputatus, expenſis eorum, de quibus ſupra, ſemper, & in omnibus actibus in judicio ſtare debeat; neque ſolum in prima hujuſmodi dubii propoſitione, ſed etiam in ulterioribus, quatenus reclamans in prima rejectus, ad novam audientiam admittatur. Denique, ut pro fruendo beneficio reſtitutionis in integrum, unica favorabilis reſolutio nequaquam ſufficiat, niſi ea per ſecundam conformem, iterato Cauſſæ examine, auditoque ſemper Defenſore Profeſſionis, confirmata fuerit; quemadmodum in altera Conſtitutione Noſtra, præſentis initio allegata, de Cauſſis ſuper nullitate Matrimonii conſtituimus. Nos enim præſentium tenore decernimus, ac ſub pœnis adverſus Apoſtatas ſancitis diſtricte prohibemus, ne quis ſub clypeo unicæ reſolutionis pro conceſſione reſtitutionis in integrum obtentæ, è Religioſis Clauſtris migrare, multoque minus Habitum Regularem deponere audeat, ſeu præſumat: quum ad prædictas pœnas declinandas & altera reſolutio ſuper reſtitutione in integrum priori conſentanea, & ſententia ſuper nullitate Profeſſionis a Superiore Regulari, & ab Ordinario ferenda, expectari omnino debeant; nec niſi per hujuſmodi ſententiam a prædictis Judicibus, præviis duabus reſolutionibus pro conceſſione reſtitutionis in integrum, legitime latam, judicium abſolutum cenſeri queat.

Quæ omnia ſi ita obſervabuntur, ut a Nobis conſtituta ſunt, atque omnibus, ad quos pertinet, ac pertinebit imposterum, ſedulo obſervanda, & implenda a Nobis præſcribuntur, & enixe inculcantur; profecto non dubitamus, quin multo rariores imposterum futuræ ſint inſtantiæ, & contentiones eorum, qui vel intra quinquennium a die Profeſſionis emiſſæ, vel etiam eo lapſo, ſuſceptum Religioſæ vitæ Inſtitutum relinquere adnitantur. Ad hoc autem certius obtinendum magnopere contulerit, ſi a Superioribus quoque Regularium Ordinum in Novitiorum admiſſionibus ea obſervabuntur, quæ & in eorum Conſtitutionibus, & in Decretis fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri ſtatuta ſunt, quæque omnia ab ipſis pleniſſime obſervari, & impleri, Nos pariter ipſis præcipimus, ac jubemus; tum etiam, ſi ipſi minus facile conſenſum ſuum præbebunt, ut admittantur ad Profeſſionem Tyrones, ſive qui ætatem quidem a Concilio præſcriptam compleverint, at non ad eam pertingerint, quæ a Conſtitutionibus Ordinis ſtatuta eſt, ſive illi, qui licet annum Novitiatus explaverint ad normam Concilii, adhuc tamen ulterius in eo manere deberent, juxta præſcriptum ſuarum peculiarium Conſtitutionum; multoque magis ii, qui nec per integrum annum, ſed per octo, aut ſex menſes dumtaxat Tyrocinium poſuerunt; ac demum ſi ipſi Superiores haud ſe interponant, neque curabunt, ut profeſſi ante legitimam ætatem ad Ordines Sacros promoveantur. Quæcumque enim ſive in Sacris Canonibus, aut Pontificiis Conſtitutionibus, ſive in peculiaribus Ordinum ſtatutis, circa præmiſſa provide conſtituta ſunt, non parum habent momenti ad Religioſam vocationem in hominum cordibus ſtabiliendam, & ad cohibendam verſatilem animorum mobilitatem, quæ ut plurimum aut ſola, aut potiſſima cauſſa eſt, qua Profeſſi adducuntur, ut vota, quibus obſtricti ſunt, irrita declarari cupiant. Neque vero Apoſtolica Sedes ullas unquam diſpenſationes in præmiſſis concedere conſuevit, niſi prævio aſſenſu, aut etiam accedentibus precibus Superiorum Regularium, quibus unique æquum, & neceſſarium eſt fidem adhiberi in expoſitione cauſarum, quas urgere afferunt, pro concedendis diſpenſationibus, quæ petuntur. Illud autem nullo modo ferri, aut probari poteſt, quod tamen apud pleroſque invaluiſſe conſtat, ut ſcilicet reclamantibus adverſus Profeſſionem, ſive intra quinquennium, ſive poſt ejus decurſum, Superiores ipſi contradictores ſe ſe non exhibeant, aut etiam aperte ſuffragentur; ex falſa nimirum opinione, quod Religioſorum Virorum ſocietate indignus cenſendus ſit, quicumque ab ea diſcedere exoptat; quodque ex inutili Monacho, utilis fortaſſe Clericus Sæcularis exiſtere poſſit. Nunquam enim licitum eſt juſtitiam deſerere, aut prodere, quæ jubet omni ratione ſuſtineri actum adeo ſolemnem, & natura ſua irrevocabilem, in quo perficiendo, una cum Profeſſo, ipſa quoque Religio intervenit.

Ad prædictum finem præterea quam maxime proderit, ſi & Eccleſiaſtici Præſules, & Judices debitas Officii ſui partes explere non prætermittent. Eccleſiarum quidem Præſules, ſi anathemati ſubjectos declarabunt omnes, & ſingulos cujuſcumque qualitatis, conditionis, & dignitatis fuerint, qui Virgines, aut Viduas, ſeu alias quaſcumque mulieres invitas, præterquam in caſibus in jure expreſſis, coegerint ad ingrediendum Monaſterium, vel ad ſuſcipiendum Habitum cujuſcumque Religionis, vel ad emittendam Profeſſionem; juxta Sanctionem Sacræ Tridentinæ Synodi *ſeſſ. xxv. Cap. 18. de Regular.* ubi etiam pares cenſuræ ſtatuuntur adverſus eos, qui in hujuſmodi factis conſilium, auxilium, vel favorem dederint; ac ſi omnes ſimiliter, quotquot auſi fuerint compellere viros ad ingrediendam Religionem, & ad vota profitenda, juſtis, gravibuſque

Digitized by Google

quæ pœnis afficient. Judices vero, ſi, falſo ante omnia depoſito præjudicio, quo nonnulli arbitrantur latiſſimam viam, quoad fieri poteſt, aperiendam eſſe iis, qui inde migrare cupiunt, ubi invito animo commorantur, ad exactam juſtitiæ lancem expendent, & numerum, & qualitatem Teſtium, qui ad comprobandam nullitatem Profeſſionis inducuntur, & vim majorem a minori, metum gravem a levi, debilem a conſtantiori ſexu, interclusam a permiſſa reclamandi facultate diſcernent, aliaſque omnes circumſtantias ſedulo animadvertent, quæ in hoc toto rerum genere ab Auctoribus conſiderari ſolent.

Itaque prædictis omnibus, & ſingulis graviſſime denunciamus, diſtricteque præcipimus, ut in cunctis, quæ ad eorum officia pertinent, a juſtitiæ tramite, & a præſcriptis ſibi legibus ne minimum quidem diſcedant, ſe meminerint, omnium, quæcumque geſſerint, ſeveriſſimam ſibi rationem tum apud Divinum Judicem; tum apud homines reddendam fore. Nos vero, ſi Deo placuerit valetudinem Nobis cum vita ſervare, non parum operæ conferre intendimus, quo planius, atque facilius de Cauſſis hujus generis ab ipſis impoſterum judicari valeat. Siquidem Nobis propoſitum eſt, eum conſilio ſelectorum virorum in Theologica, & Canonica facultate præſtantium, nonnullas quæſtiones accurate examinare, ac dirimere, quæ variis ſcriptorum opinionibus jactatæ, & varias ſpecies induentes, juxta diverſas occurrentium caſuum circumſtantias, ancipites, atque ſollicitos detinere ſolent Judicantium animos, ut Nobiſmetipſis in minoribus olim conſtitutis non ſemel eveniſſe meminimus, quum pro munere Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, hujuſmodi Cauſſas ad regulam juris exigendas præ manibus haberemus.

Ejuſmodi ſunt, exempli cauſſa, quæſtiones; Utrum Profeſſio, quamvis initio nulla fuerit, per ſubſequentes tamen actus convalidetur? quinam ſint actus, ex quibus hujuſmodi convalidatio, ſeu ratificatio inducatur? & quid momenti habeat ad hunc effectum ſuſceptio Sacrorum Ordinum *ad titulum Religioſæ paupertatis*? Præterea, ſi quis forte ante legitimam ætatem ignorans Profeſſionem emiſerit, & in ea ignorantia per plures annos in Religione permanſerit, ſeque valide Profeſſum exiſtimans, ea omnia, quæ Profeſſorum ſunt, una cum ſociis præſtiterit, an hic deinde intelligens, qua ætate vota emiſerit, non obſtantibus actibus veri Profeſſi a ſe geſtis, adhuc, præfatæ ignorantiæ præſidio, actionem habeat ad reclamandum adverſus Profeſſionem a ſe factam, an vero talis ignorantia nihil eidem ſuffragetur, quo minus Profeſſionem initio nullam per ſubſequentes actus ratam habuiſſe cenſeatur? Item, an Profeſſus, qui in Profeſſionis actu, impedimentum aliquod, ſive defectum, occultavit, de quo interrogatus fuit, addita declaratione ad formam Conſtitutionum, quod ſcilicet Religio ipſum cum hujuſmodi defectu, aut impedimento forſan occultato admittere non intendebat; an inquam, talis Profeſſus, qui Religioni dolum ſtruxit, ejuſmodi commodum ex propria fraude deſumere poſſit, ut validitatem ſuæ Profeſſionis ex eo capite impugnare valeat? Denique, an ullam vim habere debeat in foro externo ad ſuadendam Judicii nullitatem Profeſſionis, quod reclamantes Profeſſi aſſerere ſæpe non dubitant, ſe in proferendis Religioſis votis, mentem ſervaſſe alienam a propoſito ſe obligandi? Hæc omnia, aliaque ſimilia in hujuſmodi judiciis frequenter occurrentia, & in utramque partem hactenus diſputata, tum noſtro, tum aliorum, quos ut ſupra diximus, in conſilium advocaturi ſumus, diligenti ſtudio, Deo adjuvante, explanare deliberavimus.

Interim præſentes literas cum omnibus, & ſingulis in ipſis Decretis, atque ſtatutis, firmas, validas, & efficaces exiſtere, ac perpetuo fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime, & inviolabiliter obſervari volumus, & decernimus. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, prædictaſque Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationes Generales, & particulares, alioſque ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sanctæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere; ac nullum, irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus, tam Cauſſarum forſan ad hunc diem introductarum pendentia, quas quidem cauſſas, in quibuſcumque ſtatibus, & terminis de præſenti reperiantur, juxta ſuperius præſcripta, omnino tractari, judicari, & definiri debere expreſſe decernimus; quam Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, Decretis quoque, & Reſolutionibus a præfatis Cardinalium Congregationibus, ſive ab Auditorio Rotæ prædicto, aut aliis quibuſcumque Judicibus, & Tribunalibus alias forſan, & aliter factis, conditis, & emanatis, nec non quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, privilegiis, exemptionibus, & Indultis, etiam in corpore juris clauſis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis Perſonis, Collegiis, Locis, Ordinibus, etiam Militaribus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, etiam Societatis Jeſu, & Sancti Joannis Hieroſolymitani, aliiſve quibuslibet ſpecifica, & individua mentione digni, etiam ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam clauſulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis, & irritantibus in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio ad id ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exactiſſime ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, & ad præmiſſorum effectum, pleniſſime, & ampliſſime motu pari derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus inſuper, & eadem auctoritate prædicta mandamus, ut eædem præſentes, ne in eis ignorantiam prætendere valeant, ipſas præſentes, ſeu earum tranſumpta, ad valvas Eccleſiæ Sancti Joannis in Laterano, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Ge-

Digitized by Google

neralis Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex Curſoribus Noſtris, ut moris eſt, publicari, & affigi, ſicque publicatas, & affixas, omnes, & ſingulos, quos concernunt, ſeu concernent in futurum, perinde afficere, & arctare, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

Utque earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtrarum confirmationis, approbationis, voluntatis, mandatorum, ſtatutorum, Decretorum, & Derogationum infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverint incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſeptimo, quarto nonas Martii Pontificatus noſtri anno octavo.

D. Card. Paſſioneus.
J. Datarius.
Vida de Curia
I. C. Boſchi.
L. Eugenius.
Loco ✠ Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.
Publicata die 16. Martii 1748.

A. R. P. Petrus Ignatius de Gainza Definitor Generalis inſtituitur.

Foris.

Dilecto filio &c.

Intus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

RElligionis Zelus &c. Cum itaque, ſicut dilectus filius Raphael a Lugagnano Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Miniſter Generalis Nobis nuper exponi fecit, Officium Definitoris Generalis pro Obſervantibus Provinciis Regnorum Familiæ Ultramontanæ chariſſimo in Chriſto filio noſtro Ferdinando Hiſpaniarum Regi Catholico ſubjectorum, per obitum Antonii Perellò, dum vixit, Fratris expreſſe profeſſi dicti Ordinis die prima Februarii proxime præteriti ſecutum, cui a Capitulo Generali dicti Ordinis ultimo loco habito officium Definitoris Generalis hujuſmodi canonice demandatum fuerat, vacaverit, & vacet de præſenti, verum inter dictas, aliaſque ejuſdem Ordinis Provincias nullus de præſenti Profeſſor reperiatur, qui eidem Antonio in officio Definitoratus Generalis hujuſmodi ſubrogari, & jura præfatarum Provinciarum tueri poſſit, dictus Raphael Miniſter Generalis Te, qui (ut ipſe aſſerit) Frater expreſſe profeſſus Ordinis hujuſmodi exiſtis, ac alias in Pro-Miniſtrum Provinciæ Sancti Evangelii de Mexico pro futuro Capitulo Generali ejuſdem Ordinis, benedicente Domino, celebrando deputatus fuiſti, ac munus Secretarii Generalis Ordinis præfati exercere pergis, in Definitorem Generalem, in locum dicti Antonii prædefuncti conſtitui plurimum deſideret: Nos Te, ac dictum Raphaelem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & veſtrum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tamen conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus ejuſdem Raphaelis Miniſtri Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de tua fide, prudentia, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, & religionis Zelo plurimum in Domino confiſi, Te in Definitorem Generalem pro Obſervantibus Provinciis Familiæ Ultramontanæ Regnorum eidem Ferdinando Regi ſubjectorum, in locum dicti Antonii defuncti, uſque ad celebrationem Capituli Generalis, ad quam ipſe Antonius in Officio Definitoris Generalis hujuſmodi durare debebat, cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium conſtituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & ſingulis præfati Ordinis Superioribus, Fratribus, & perſonis, cœteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut Te ad demandatum Tibi per præſentes Definitoris Generalis hujuſmodi officium, illiuſque liberum exercitium, juxta earumdem præſentium tenorem recipiant, & admittant, Teque recognoſcant, ac Tibi in omnibus idem officium concernentibus faveant, & aſſiſtant. Ac decernentes ipſas preſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 8. Aprilis 1748. Pontificatus noſtri anno octavo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

In-

Indulgentia Plenaria Perpetua in Eccleſiis Ordinis pro Feſto BB. Martyrum Gorgomienſium.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem Cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, Omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœniten. & Confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Conventuum, Monaſteriorum, & Domorum Regularium, tam Fratrum, quam Monialium Ordinis Minorum S. Franciſci, tam de Obſervantia, quam Reformatorum, & Recollectorum, hactenus erectis, & impoſterum erigendis, die Feſto Sanctorum Danielis, Samnelis, Angelini, Domni, Leonis, Nicolai, & Ugolini Martyrum ejuſdem Ordinis, a primis Veſperis, uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderit, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœceſis ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Junii 1748. Pontificatus Noſtri anno octavo.

P. D. Cardinali Paſſioneo.
Joannes Florius Subſtitutus.

Prohibentur in Ordine gratiæ intuitu perſonarum extra Ordinem, præſcribitur Ordo Appellationum, & recurſus ad Tribunalia Laica omnino interdicitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcroſancti Apoſtolatus Officium, quod inſcrutabilis divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati noſtræ, meritis licet imparibus, committere dignata eſt, ſalubriter exequi jugi vigilantia ſatagentes, in eam præcipue curam ſollicitis ſtudiis incumbimus, ut Chriſtifideles Altiſſimi obſequiis, ſub ſuavi Religionis jugo, mancipati, ſublatis iis, quæ Regulari eorum Obſervantiæ, atque Diſciplinæ detrimentum afferre noſcuntur, juxta Regularia eorum inſtituta, proſpere dirigantur, illiſque firmiter inſiſtentes, multipliciter in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis.

Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Raphael a Lugagnano, Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod dudum ſan. mem. Pius Papa V. per quaſdam incipien. *Paſtoralis Officii*, 28. Maii 1571. ac rec. mem. Gregorius Papa XIII. incipien. *Conſuevit*, 29. Aprilis 1579. Paulus Papa V. 18. Octobris 1619. & Urbanus Papa VIII. Prædeceſſores noſtri, incipien. *Admonemur* 29. Junii reſpective diebus 1639. ſuas reſpective expeditas literas, Conſtitutionibus ejuſdem Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatis inhærentes, ſtatuerunt, mandarunt, ac præſcripſerunt, & inhibuerunt, ne Fratres dicti Ordinis ad Sæculares, vel alias Perſonas extra eumdem Ordinem conſtitutas, ſive pro obtinenda commiſſorum criminum debitæ eis pœnæ remiſſione, ſive pro aſſequendis in præfato Ordine gradibus, vel cujuſcumque generis gratiis, recurrere auderent, ſub nonnullis præſcriptis, & præſertim excommunicationis ipſo facto incurrendæ, incarcerationis, ac perpetuæ inhabilitationis ad Officia, pœnis, ac inſuper memorati Paulus, & Urbanus Prædeceſſores in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub eadem excommunicationis pœna, præceperunt itidem, & mandarunt ſupradicti Ordinis Superioribus pro tempore exiſtentibus, ne ad inſtantiam, & requiſitionem quarumcumque perſonarum, tam Eccleſiaſticarum, quam Laicarum cujuſcumque qualitatis, extra dictum Ordinem conſtitutarum, cuivis ejuſmodi Ordinis Religioſo ullam gratiam concedere, aut pœnam remittere præſumpſiſſent, & alias, prout in ſupradictis eorumdem Pii, Gregorii, Pauli, & Urbani Prædeceſſorum literis, quorum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Præterea, quod per alias ſæpedicti Ordinis Conſtitutiones, pluries renovatas, & confirmatas, cautum, præſcriptumque reperitur, ſub pœna privationis ſuffragiorum per triennium, & carceris per bimeſtre, ne Fratres ipſius Ordinis quemcumque recurſum, vel appellationem aliquam peragant, niſi gradatim, nempe de Guardiano ad Miniſtrum Provincialem, de Provinciali ad Commiſſarium Generalem Familiæ (ſi de negotio agatur dicti Commiſſarii Familiam concernente) de Provinciali, ſeu Commiſſario prædictis, ad Miniſtrum Generalem, ac tandem ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationes, vel ad Apoſtolicam hanc Sanctam Sedem.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Raphael Miniſter Generalis, qui (ut aſſerit) præmiſſis non obſtantibus, ac quodam particularis tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinalium Congregationis a fel. record. Sixto Papa V. pariter Prædeceſſore Noſtro deputatæ anno 1587. edito Decreto tenoris ſequentis, videlicet: *Quoniam nonnulli Regulares vagandi ſtudio, ſive dum imminentem admiſſorum criminum pœnam ex ſuis Conſtitutionibus, aut alias debitam ſibi metuunt, falſa, & commentitia gravamina cauſati, non ad immediate ſui Ordinis Superiores, ſcilicet a gravamine Prioris ad Provincialem, a Provinciali ad Generalem, a Generali ad Protectorem, prout cujuſque Religionis Conſtitutiones diſponunt, ſed ad hanc Romanam Curiam, abſque licentia ſæpius fugiunt potius, quam recurrant, ex quo Ordinum diſciplina relaxatur, Prælati contemnuntur, & ipſi in dies audaciores evadunt. Placuit Sacræ Regularium Congregationi ex Ordine Sanctiſſimi ſtatuere, ut ſi quis Regularium impoſterum temere, levive ex cauſa Almam Urbem, ſeu Curiam, abſque Superioris licentia, & ſupradicta forma prætermiſſa adire præſumpſerit, ad ſuos eoſdem Superiores, ſeveriorique pœna plectendus mittatur.* Compertum habet, quod nonnulli dicti ſui Ordinis Alumni, Conſtitutionum præfatarum immemores, illaſve exoletas, & antiquatas eſſe credentes, tum favore perſonarum extra præfatum Ordinem conſtitutarum pro obtinendis gratiis, pœniſve fugiendis, ſibi procura-

re

te, tum non ſervata forma pro recurſibus, & appellationibus, ſicut præmittitur, præſcripta, ad Superiores mediatos, ſive Prælatos majores Ordinis prædicti, ac etiam ad eamdem Sedem recurrere, & appellare, tum denique a decretis ſuorum Superiorum contra Conſtitutionum Apoſtolicarum, ac dicti Ordinis, & præinſerti decreti tenorem, & diſpoſitionem, ad ſæcularia Tribunalia auſu temerario recurrere non prætermittunt, unde Regularis diſciplinæ detrimentum, immediatorum Superiorum, eorumque juriſdictionis contemptus, ac non raro impunitas delinquentium, aliaque multiplicia incommoda oriuntur, nec non Almæ Urbis Tribunalia non levibus afficiuntur moleſtiis, & Seculares, non ſine admiratione, & ſtupore, Religioſos, qui ſtrictam paupertatem, & rigoroſam tam ſuis Superioribus, quam Sedi præfatæ obedientiam in ſua profeſſione præſtiterunt, litigantes, & inobedientes obſervant; atque propterea ſibi omni ratione obnitendum propoſuerit, ut quælibet via præcludatur ambitioni, & debita reſpective Subditorum erga Prælatos, & Sedem præfatam obedientia, exactaque Regularis obſervantia in dicto Ordine conſerventur, & ſic ubi exciderint, reſtituantur, opportunum gliſcentibus malis, & abuſibus ejuſmodi remedium adhiberi, & alias in præmiſſis, ſalubriter a Nobis, ut infra, provideri ſummopere deſideret, prout alias a Nobis pro Ordine Fratrum Sancti Franciſci de Paula Minimorum, & a recol. itidem mem. Benedicto Papa XIII. pro Ordine Fratrum Prædicatorum confirmaſſe, & renovaſſe ſupradictum Decretum, & alias Romanorum Pontificum ſuorum, & Noſtrorum Prædeceſſorum literas, appellationem, accuſationem, & recurſum, præſcripto ordine minime ſervato, prohibentes, ac pro Ordine Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini præcepiſſe, ut recurſus, & appellationes gradatim fierent a Superiore Locali ad Provincialem, deinde ad Generalem, & tandem ad Sacram Congregationem, necnon a Clemente Papa XII. Prædeceſſoribus quoque Noſtris pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum extendiſſe, ac præcepiſſe Cardinalium Congregationibus, ne cauſas, & lites dicti Ordinis reciperent, niſi gradatim a Superioribus definitæ fuiſſent, ac dictam prohibitionem extendiſſe, etiam pro memorato Ordine ejuſdem Sancti Auguſtini Excalceatorum nuncupatorum, nec non pro Congregationibus Monachorum Silveſtrinorum, & Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum, & Ordine memorati Sancti Franciſci Conventualium conceſſum, extenſum, & proviſum fuiſſe memoratur.

Nos, qui aliunde ex diutina rerum experientia probe novimus, quot, & quanta Regularibus Ordinibus ex prædictarum, & ſimilium Ordinationum inobſervantia, & infractione eveniant incommoda, ipſius Raphaelis Miniſtri Generalis piis poſtulatis, hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, memoratas Pii, Gregorii, Pauli, & Urbani Prædeceſſorum noſtrorum literas, ac præinſertum ejuſdem Congregationis Regularium Decretum, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, ac innovamus, & quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis tam de Obſervantia, quam Reformatis, Recollectis, & Diſcalceatis, aut quocumque alio nomine reſpective nuncupatis Profeſſoribus, nunc, & pro tempore ſub obedientia, regimine, & adminiſtratione dicti Miniſtri Generalis exiſtentibus, ne futuris temporibus ſub quovis prætextu, cauſſa, ratione, & occaſione ad Seculares, vel alias perſonas extra dictum proprium Ordinem pro obtinenda aliqua intra præfatum Ordinem gratia, vel vitanda pœna, nec non Generalibus, vel Provincialibus, cæteriſque Ordinis hujuſmodi Superioribus cujuſvis ſtatus, gradus, & qualitatis nunc, & pro tempore itidem exiſtentibus, ne ipſi ad inſtantiam, & requiſitionem quarumcumque perſonarum, tam Laicarum, quam Eccleſiaſticarum, extra dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque Sæculari dignitate, & præeminentia, Ducali; Regali, & Imperiali fulgentium, cuicumque ipſius Ordinis profeſſori ullam gratiam, ullumque gradum, aut dignitates, vel officia, & adminiſtrationes concedere, vel pœnam aliquam remittere, & condonare audeant quovis modo reſpective, ſeu præſumant, ſub excommunicationis pœna eo ipſo, abſque alia declaratione incurren. auctoritate, & tenore præſentis interdicimus, & prohibemus, ac præcipimus quoque, & mandamus.

Præterea in caſibus, in quibus Fratribus dicti Ordinis de jure, vel juxta illius conſtitutiones, appellare, aut recurſus habere licet, id non aliter deinceps fieri poſſe auctoritate, & tenore præſentis ſtatuimus, & ordinamus, ut gradatim, a gravamine ſcilicet Guardiani ad Provincialem, a Provinciali ad Commiſſarium Generalem Familiæ (ſi de negotio, & cauſſa agatur Familiam dicti Commiſſarii concernente, alias immediate ad Generalem) & ab iſto ad Generalem Miniſtrum, itaut cauſſæ appellationis hujuſmodi, antequam ab eodem Miniſtro Generali cognitæ, & definitæ fuerint, extra dictum Ordinem deferri, & agitari nequeant. Quam quidem legem non ſolum in appellationibus, ſed in quibuſcumque recurſibus, & querelis, aut cauſis inter dictos Ordinis hujuſmodi Profeſſores quoquomodo agitandis inviolabiliter obſervari, ſub pœnis per memoratas ejuſdem Ordinis Conſtitutiones præſcriptis, & in illis contentis ipſo facto, abſque alia pariter declaratione incurrendis.

Demum, omnibus Romanæ Curiæ Tribunalibus, ac judicibus, & quibuſvis Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinalium Congregationis, nec non Sedis Apoſtolicæ Nunciis, nunc, & pro tempore exiſtentibus, ne Fratrum dicti Ordinis recurſus, aut appellationes ſuper cujuſcumque cauſſæ cognitione admittant, cauſſaſque ipſas cognoſcant, niſi prius eis legitime conſtiterit illas, juxta præinſertum decretum, per dictos Superiores præſcripto ordine ſervato, cognitas, & definitas fuiſſe, ſub pœna nullitatis actorum inde ſecutorum, auctoritate, & tenore præſentis, itidem harum ſerie interdicimus. Ac omnibus, & ſingulis Ordinis præfati Profeſſoribus ſub pœnis in ſupradictis Gregorii Prædeceſſoris literis contentis, & contra inobedientes inflictis eo ipſo irremiſſibiliter incurrendis, ne ipſi ad Sæcularia Tribunalia adverſus ea, quæ a dicti Ordinis Superioribus, vel ab hac Sancta Sede acta, aut decreta fuerint, ſub quovis prætextu appellare, aut quovis modo recurrere audeant quoque, ſeu præſumant, ſeu per interpoſitas perſonas præmiſſa peragare curent, & faciant dicta auctoritate prohibemus.

Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſq. plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari.

ri. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Procuratoris Generalis, ſeu Secretarii Generalis dicti Ordinis ſubſcriptis, & ſigillo Ordinis præfati munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Auguſti 1748. Pontificatus Noſtri anno octavo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Statuitur dandum eſſe ſemel in ſingulis annis Confeſſarium extraordinarium Monialibus, qui ſit extra Ordinem alterum, ſub quorum cura, & jurisdictione ordinaria exiſtunt.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

PAſtoralis curæ Nobis impoſitæ munus hanc, inter alias, ſollicitudinem a Nobis expoſcit, ut puſillorum animis, in afflictione & angustia conſtitutis opportuna ſolatia, ac remedia afferre non negligamus, quorum ope interiorem conſcientiæ tranquillitatem recuperare, aut conſervare valeant, ſine qua impoſſibile eſt debitam Omnipotenti Deo ſervitutem alacri, & prompta affectione exhibere. Hujuſmodi angoribus, & afflictionibus confici paſſim conſtat Religioſas mulieres in Clauſtris degentes, quibus certus, & unicus Sacramenti Pœnitentiæ Miniſter a Monaſterii Prælato ad tres ut minimum annos deſignari ſolet; cui ſi aliquando, præ pudore, vel alia quapiam de cauſſa, non omnes conſcientiæ ſuæ receſſus aperiri audeant, atque ideo Confeſſionis integritati detrahere incipiant, in barathrum perditionis æternæ ſe ipſas miſere conjiciunt. Quod ſane haud raro evenire, ſatis Nobis exploratum, atque compertum eſt, tum ex iis, quæ in Apoſtolicæ Pœnitentiariæ Officio tractari vidimus, dum olim in minoribus conſtituti, plurium annorum ſpatio munus Doctoris in Decretis in eodem officio ſuſtinuimus; tum etiam ex iis, quæ in Epiſcopali Anconitanæ primum, deinde in Metropolitanæ Bononienſis Eccleſiæ regimine, frequenti uſu cognovimus; tum demum ex his, quæ ſæpius ad Nos in Petri Cathedra octavum jam annum Dei miſeratione reſidentes, deferri contingit, ſive ex parte diverſarum hujuſmodi Monialium, quæ animarum ſuarum anguſtias paternis oculis noſtris identidem ſubjacere coguntur; ſive ex parte Venerabilium Fratrum Noſtrorum Eccleſiarum Antiſtitum, qui Nobis earumdem Monialium in ſuis Diœceſibus exiſtentium calamitates, ex prællegata cauſa ortas, aut viva voce, aut per literas non ſemel repræſentarunt, ac ſuper ea re Apoſtolicæ Providentiæ opem poſtularunt. Hinc eſt, quod Nos earum ſpiritualibus indigentiis per hanc noſtram perpetuo valituram Conſtitutionem opportune proſpicere volentes, non quidem intendimus conſultiſſimam illam, & veteris diſciplinæ auctoritate roboratam Legem tollere, aut abrogare, qua generaliter ſtatutum eſſe dignoſcitur, ut pro ſingulis Monialium Monaſteriis unus dumtaxat Confeſſarius deputetur, qui Sacramentales Confeſſiones univerſæ earum Communitatis excipiat, neque liceat unicuique Moniali peculiarem Confeſſarium pro libito ſibi deligere; ſed hoc dumtaxat Nobis propoſitum eſt conſtituere, ut ſi quando generalis hujuſmodi Legis rigor, in peculiaribus caſibus, non ſine animarum detrimento, aut periculo, ſervari poſſe videatur, in promptu ſit opportunæ diſpenſationis, & indulgentiæ remedia occurrentibus neceſſitatibus admovere.

Sane jamdudum Sanctus Thomas Aquinas Scholarum Princeps, Eccleſiæque Doctor, *in ſupplemento tertiæ Partis, quæſt. 8, art. 4. ad ſextum, ſive in quartum ſententiarum*, ex quo Commentario deſumptum eſt hujuſmodi *ſupplementum*, hoc Superioribus monitum dedit, ut Subditis ſuis, quibus certum, & unicum Confeſſarium deſignare ſolent, haud difficulter licentiam concedant confitendi peccata ſua alteri Sacerdoti; propterea quod multi infirmi, & imbecilles animo reperiuntur, qui potius eligerent ſine Sacramentali expiatione ex hac vita migrare, quam ipſa peccata certo alicui Sacerdoti a Superiore deſignato aperire.

Jam vero Sacroſancti Concilii Tridentini Patres hanc legem diſtricte ſanxerunt *ſeſſ. 25. cap. 10. de Regular.* ut Epiſcopi, aliique Monaſteriorum Prælati, ſubjectis ſibi Monialibus Confeſſarium extraordinarium, duabus, aut tribus vicibus in ſingulos annos, exhibere debeant, per hæc verba: *Præter ordinarium autem Confeſſorem, alius extraordinarius ab Epiſcopo, aut aliis Superioribus, bis, aut ter in anno offeratur, qui omnium Confeſſiones audire debeat.* Quod quidem non alia de Cauſa præſcriptum fuit, quam quia ſatis conſtabat nonnullas aliquando Moniales eſſe, quæ nulla ratione adduci poſſunt, ut aliquod peccatum ſuum ordinario Confeſſario confiteantur; adeo ut neceſſe omnino ſit, alterius Confeſſarii copiam ipſis ſuppetere, ut apud hunc de peccatis ſuis integre, rite, atque utiliter confiteri poſſint. Id ipſum probe animadvertit magnus Eccleſiæ Dei Sacerdos Sanctus Carolus Borromæus, qui prædicti Concilii Tridentini abſolutionem ope ſua plurimum juvit, ejuſque executionem, & obſervantiam in ſua Mediolanenſi Civitate, & Provincia, non ſine immenſis laboribus, & curis, invexit; is enim hac de re decrevit: *Præterea Superiores, ex Decreto Sacri Tridentini Concilii, quotannis idoneum Confeſſorem extraordinarium Monialibus ſibi ſubjectis exhibeant, qui curent, ut univerſæ confiteantur, ut quæ hujuſmodi indigent medicina, propter aliquem*

Digitized by Google

aliquem occultum animæ morbum, neque ipſæ eam patefacere, eave accipere ab ignoto Confeſſore unquam auderent, liberius mederi ſuis malis poſſint, ac Diaboli laqueos evadere, una cum reliquis Confeſſario novo ſuo peccata confitendo: uti legere eſt in Actis Eccleſiæ *Mediolanen. impreſſ. anno* 1599. *pag.* 53. *in editione autem Lugdunenſi tom.* 1. *pag.* 49.

Porro quicumque Conciliaris Decreti ſenſus penitus introſpexerit, non modo ſalutarem illius providentiam facile agnoſcat; ſed & circumſpectam ejuſdem æquitatem mirari debebit. Superioribus enim tantummodo injungitur, ut duabus, tribuſve vicibus infra annum, Confeſſarium extraordinarium Monialibus exhibeant; *bis, aut ter in anno offeratur*: Hujuſmodi autem Confeſſarius jubetur earum omnium Confeſſiones excipere, quotquot eidem confiteri velint: *Qui omnium Confeſſiones audire debeat*. Neque tamen omnibus, & ſingulis Monialibus præcipitur, ut peccata ſua extraordinario Sacerdoti confiteantur. Nihil aliud enim requiritur ab omnibus in Monaſterio degentibus, tam ſcilicet a Superioriſſa, cæteriſque Monialibus Profeſſis, atque Novitiis, quam a Sæcularibus, quæ vel educationis cauſſa, vel alio titulo, in eodem Monaſterio cum debitis facultatibus commorantur, niſi ut extraordinario Confeſſario ſingulæ ſe ſiſtant, ſive ad Sacramentalem Confeſſionem, apud ipſum, ſi placuerit, peragendam, ſive ad ſalutaria monita, etiam extra Sacramentalem Confeſſionem, ab ipſo accipienda. Atque ita prudentiſſime conſultum eſt, ne, ſi Moniales aliquæ extraordinarium Confeſſarium adirent, aliæ autem coram ipſo non comparerent, ſuſpiciones, atque oblocutiones excitarentur; & illæ quidem cenſerentur neceſſarias habuiſſe Cauſas, ob quas ad extraordinarii opem confugere coactæ eſſent; aliæ vero ab hujuſmodi neceſſitatibus, & cauſis immunes judicarentur. Quam agendi rationem communi Doctorum calculo comprobatam, ſan. mem. Prædeceſſor Noſter Clemens Papa XI. Edicto ſuo, (quod eſt XV. *in ſecunda parte ipſius Bullarii*) inviolabiliter ſervari mandavit, eamdemque omnium Diœceſum conſuetudo recepit.

Nec aliud Nobis hac in re addendum ſupereſt, niſi, ut Venerabiles Fratres Noſtros Eccleſiarum Antiſtites enixe hortemur, ut quamvis Tridentina Synodus de ſolis Clauſtralibus Monialibus in præmiſſo Decreto loquatur, nihilominus eandem diſciplinæ formam obſervent, tam cum aliis Monialibus, quæ licet Clauſuræ legibus minime adſtrictæ ſint, in communitate tamen vivunt, quam cum aliarum quarumcumque Mulierum, aut Puellarum Cœtibus, ſeu Conſervatoriis, quoties tam illæ, quam iſtæ unicum Ordinarium Pœnitentiæ Miniſtrum a Superioribus deſignatum habeant. Quæcumque enim circa Moniales in rigoroſa Clauſura viventes cavenda ſunt, eadem in aliis quibuſcumque Mulieribus, ſive Regularibus, ſive Sæcularibus, in communitate, aut Collegio degentibus, locum habere poſſunt; ideoque pari providentia, iiſdemque remediis arceri, aut emendari debent. Et nos quidem, quum hanc conſuetudinem offerendi Confeſſarios extraordinarios bis, aut ter in anno ſingulis tam Monialium non Clauſtralium Communitatibus, quam piis aliarum Puellarum, & Mulierum Cœtibus, & Communitatibus, in Noſtra Civitate, & Diœceſi Bononienſi induxerimus; (qua de re extat Edictum noſtrum *num. LVI.* inter Paſtorales Inſtructiones Italico primum ſermone a Nobis vulgatas, deindeque in Latinum converſas); omnibus teſtari poſſumus, vel potius debemus, uberem ſpiritualium utilitatum meſſem Nos inde evidenter collegiſſe.

Quum vero ſuper relati Conciliaris Textus intelligentia nonnullæ quæſtiones alias excitatæ, eædemque jampridem per opportuna Sedis Apoſtolicæ decreta definitæ fuerint; operæ pretium ducimus hujuſmodi definitiones ab omnibus, ad quos ſpectat, omnino tenendas, atque ſervandas, his noſtris Apoſtolicis Literis complecti, & auctoritatis quoque noſtræ robore communitas, in prædictorum omnium notitiam deducere. Et primo quæſitum fuit, ad quem Superiorem pertineat extraordinarium Confeſſorem Monialibus deputare, atque offerre: ſed facilis fuit reſponſio, quam Nos quoque Decreto Noſtro ratam habemus; hujuſmodi ſcilicet deputationem ad eum regulariter ſpectare, ad quem pertineat Confeſſarii ordinarii electio, & deputatio; ideoque Epiſcopus, ſive Ordinarius Loci, qui Monialibus ſibi ſubjectis Confeſſarium ordinarium dare conſuevit, idem Confeſſarium extraordinarium bis, aut ter in anno, ad normam Tridentinæ Sanctionis, iiſdem offerre tenetur. Prælatus vero Regularis, ad quem pertinet ordinarium Confeſſarium Subditis ſibi Monialibus, ſervata Apoſtolicarum Conſtitutionum forma, deſignare, & conſtituere; ipſe etiam eiſdem extraordinarium Confeſſarium, in vim præfati decreti, & juxta eaſdem Conſtitutiones, duobus, aut tribus per annum temporibus exhibere poteſt, ac debet.

Quæ tamen ideo *regulariter* obtinere diximus; quia ſi Epiſcopus aliquis (quod Deus avertat) adeo in hac re negligens eſſet, ut Monialibus ſuis, bis, terve in anno, extraordinarii Confeſſarii copiam facere prætermitteret, obtendens, ut moris eſt, nullam hac de re Monialibus ipſis ſolicitudinem, aut curam eſſe; tunc volumus dilectum filium noſtrum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem modernum, & pro tempore exiſtentem Majorem Pœnitentiarium, ſtatim ac pro parte Monialium hujuſmodi requiſitus fuerit, Ordinarii Paſtoris negligentiam ſupplere debere, earumque Monaſterio extraordinarium Confeſſarium, ex eorum tamen numero, qui ad excipiendas Monialium Confeſſiones ab ipſo Ordinario Loci approbati fuerint, cum omnibus neceſſariis & opportunis facultatibus concedere, & deputare. Quod ſi Prælatus Regularis eandem Concilii legem de Confeſſore extraordinario bis, aut ter in anno Monialibus ſibi ſubjectis exhibendo, ſimiliter implere neglexerit; tunc locus fiet Decreto Congregationis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ad ipſius Concilii interpretationem, & executionem auctoritate Apoſtolica deputatorum, quo ſcilicet eadem Congregatio ad quæſtionem ab Epiſcopo Vercellenſi propoſitam *die* 23. *Auguſti anni* 1631. reſcripſit, ut infra: *Epiſcopus Vercellen. ſupplicat ſibi reſponderi, an deputatio Confeſſarii extraordinarii Monialium Regularibus ſubjectarum ſpectet ad Ordinarium Loci: Sacra Congregatio cenſuit: ad Epiſcopum non pertinere, niſi in caſu negligentiæ eorumdem Regularium*: ut videre licet *Decretorum lib. iv. pag.* 493. Nec aliter reſpondit quæſtionibus ab Epiſcopis Belgii exhibitis *die* 6. *Aprilis anni* 1647. ut legitur *Decretor. lib. xviii. pag.* 327. Quæ quidem reſcripta, & Decreta, Nos etiam præſentium tenore, & Apoſtolica auctoritate, in omnibus, & per omnia approbamus, & confirmamus.

Quum autem Tridentina Synodus de univerſa quidem Monialium Communitate, ut ſupra, decreverit, ſed nihil de ſingulis Monialibus ſtatuerit; ut patet legenti Textum citati Capitis X. utque etiam jam uſque ab anno 1585. judicatum fuit ab ipſa Congregatione Cardinalium Concilii Interpretum, per

ſubſe-

Digitized by Google

ſubſequens Reſcriptum, quod extat *Decret. Lib. IV. pag. 95. Sacra &c. cenſuit, extraordinarium Confeſſarium offerendum non alicui Moniali ſingulariter, ſed omnibus Monialibus univerſe, ut omnium Confeſſiones audire debeat; in arbitrio tamen cujuſque Monialis eſſe, an Confeſſario extraordinario velit confiteri*; Hinc ortum habuit alterum controverſiæ, ſeu dubitationis caput; an ſcilicet, ubi jam univerſæ Communitati bis terve infra annum Confeſſarii extraordinarii copia facta eſt, & nihilominus aliqua Monialis Confeſſarium peculiarem extra ordinem ſibi concedi petit, an, inquam, hujuſmodi petitioni ſit indulgendum. Id autem primo loco quæſitum fuit, propoſito caſu Monialis graviter ægrotantis, quæ in mortis periculo, pro ſpirituali conſolatione, poſtulet alium Sacerdotem, qui tunc non ſit ordinarius Monaſterii Confeſſor, ſuprema ſibi Eccleſiaſticæ pietatis officia, & Pœnitentiæ Sacramentum miniſtrare. Huic annuendum facile eſſe, prædicta Congregatio pluries judicavit, ut videre eſt ipſius *Decretor. lib. xviii. pag. 322. a tergo, ſub die 6. Aprilis anni* 1647. & eodem Libro *pag. 586. die 22. Februarii anni* 1649. quæ pariter Decreta a Nobis præſentium tenore approbantur, & confirmantur; ut ſcilicet Epiſcopi ſubjectis ſibi Monialibus in gravi infirmitate conſtitutis, & id expetentibus, peculiarem Confeſſarium concedere debeant; iidemque etiam idipſum præſtent erga Moniales Regularibus præfatis ſubjectas, quum aliqua ex illis a ſuo Superiore Regulari hujuſmodi gratiam impetrare non potuerit. In hoc autem caſu nihil ſtatuitur de Cardinali Majori Pœnitentiario, non ideo, quia nequeat is pro ſingulis Monialibus idem facere, quod ſupra diximus eumdem pro toto Monaſterio facere poſſe; ſed quia tunc, ob temporis anguſtias, interclusa præſumitur via recurrendi ad ipſius Officium. Quod ſi nihilominus ipſius adeundi tempus, & modus ſuppetat; ad eum pertinebit, eadem prorſus ratione, peculiaribus ſupplicantium neceſſitatibus providere, qua dictum eſt ſuperius, univerſæ Religioſæ Communitati ab ipſo conſulendum eſſe.

Actum deinde fuit de peculiaribus quibuſdam Monialibus, quæ nec corpore infirmæ, nec morti proximæ, ordinario tamen Miniſtro confiteri obſtinate recuſant. Iſtarum quoque animi debilitas commiſeranda eſt, & ſublevanda; adeoque, ubi earum reluctantia ſuperari nequeat, Confeſſarius extra Ordinem deputandus eſt, qui earum Confeſſiones peculiariter excipiat. Id vero, circa Moniales Epiſcopo, ſeu Ordinario Loci ſubjectas, ab ipſo Ordinario præſtari debet. Quod autem ad illas pertinet, quæ Regularium regimini ſubſunt, ad Regularem Prælatum pertinet, ſervatis ſervandis, peculiarem ipſis deſtinare Confeſſarium ex approbatis ab Ordinario ad Confeſſiones Monialium; vel ſi Sacerdos ille, cui ejuſmodi Monialis confiteri cupit, pro illis non ſit approbatus; cum ipſo Ordinario agendum erit, ut pro excipienda ſaltem illius Monialis confeſſione, & pro tot vicibus, quot expedire judicabitur, eumdem approbet. Si autem contingat (neque id adeo rarum eſt) ut Regularis Superior ad concedendum hujuſmodi Confeſſarium extraordinarium Moniali communem Confeſſarium recuſanti nullo pacto adduci poſſit: jam huic caſui proviſum eſt per Decretum anno 1573. a prædicta Congregatione Concilii editum, & fel. rec. Gregorio Papa XIII. tunc Apoſtolicum Thronum obtinente approbatum, & confirmatum, quod nunc iterum confirmationis Noſtræ auctoritate roboramus. Decreti verba relata *Lib. 1. Decretorum ipſius Congregationis pag. 66. a tergo*, hæc ſunt: *Monialis per aliquod tempus voluit confiteri Confeſſoriis Regularibus. Dubitatum fuit, an Epiſcopus Regienſis poſſet dare dictæ Moniali Confeſſorem alterius Ordinis Regularem, vel Sæcularem, cui illa ſemel, vel pluries confiteatur peccata ſua, & a quo abſolvi poſſit. Sanctiſſimus Dominus Noſter, etiam ex ſententia Congregationis Concilii, declaravit, ſitum caput decimum ita eſſe intelligendum, ut etiam poſſit Epiſcopus concedere Confeſſarium alterius Ordinis, vel Sæcularem*. Præterea nihil obſtat, quo minus ipſa Monialis recurſum habeat ad Cardinalem majorem Pœnitentiarium, a quo ipſi providendum erit, ut ſupra dictum eſt, per deputationem Confeſſarii ex approbatis ad Moniales, apud quem illa confiteatur.

Quæſitum denique fuit de Monialibus illis, quæ neque ægrotent, neque recuſent ordinarium Pœnitentiæ Miniſtrum a Monaſterii Prælato pro univerſa Communitate deputatum; verum pro majori animi ſui quiete, atque ulteriori in via Dei progreſſu, facultatem petunt confitendi aliquoties Sacerdoti ad excipiendas Monialium Confeſſiones jam approbato. Qua de re non ſemel Nobis in minori ſtatu degentibus accidit, ut cum aliquibus Epiſcopis, aut Regularibus Monialium Superioribus agere debuerimus. Porro in aliquos ex iis incidimus plus nimio ſeveros, qui aſpera quadam verborum brevitate reſpondebant, quod quum Moniali poſtulanti libera fuiſſet facultas confitendi extraordinario Sacerdoti, qui univerſæ Communitati non ſemel eo anno jam datus fuerat, tunc oportebat eam Conſcientiæ ſuæ conſuluiſſe: quod ſi oblata commoditate uti noluerat, id ſibi imputaret; neque pergeret Superiori moleſtiam afferre, ut peculiarem Confeſſarium extra Ordinem ipſi concederet. Nobis autem objicientibus Monialem hujuſmodi ad Apoſtolicæ Pœnitentiariæ Officium facile recurſum habituram, ibique haud ægre impetraturam id, quod ab ipſis Superioribus ei denegatum fuiſſet, iterum conſtanter reſpondebant, extraordinarium hujuſmodi Confeſſarium, poſt impletam ab ipſis erga univerſum Monaſterium Tridentini Concilii legem, ab alio quidem concedi poſſe, ſed a ſe nunquam conceſſum iri.

At vero, neque tunc Nobis arridebat, neque profecto nunc Nobis placet rigida iſthæc agendi ratio. Perſuaſum enim habebamus, adeoque habemus, non ſolum integræ Communitati, ſed ſingulis etiam Monialibus indulgendum eſſe, in iis rebus, quæ juſte, & rationabiliter petuntur, maxime quum illæ ad earum conſcientiæ quietem, & ſecuritatem conferre dignoſcuntur. Neque ſane hujuſmodi poſtulationes, aut temere exaudiri, aut ſine Cauſa rejici debere cenſemus; ſed inquirendum in primis eſſe de qualitatibus tum Monialis, quæ Confeſſarium extra Ordinem petit, tum Confeſſarii, qui ab ea requiritur; ut utriuſque diligenter inſpectis, deliberari poſſit, an illius votis annuendum ſit, an non. Si enim Monialis ex una parte nullum dat adverſæ ſuſpicioni locum, ex altera vero Confeſſarius non modo legitimam Ordinarii approbationem, ſed etiam commune probitatis teſtimonium pro ſe habeat, nullo modo probare poſſumus tam firmum hujuſmodi Prælatorum in renuendo propoſitum, nec intelligimus, cur poſt Confeſſarium extraordinarium integræ Communitati, juxta legem Concilii Tridentini, oblatum, nulla omnino Monialibus ſingulis ſpes relinquatur obtinendi peculiarem Confeſſarium, cujus conſilio, & opera, juſtis fortaſſe de cauſis, indigere ſe arbitrentur. Non ita ſane hac de re ſentiebat ſapientiſſimus ille Animarum Rector Sanctus Franciſcus Saleſius, cujus Doctrinæ ſummam ex illius Operibus tum editis, tum manuſcriptis, collectam, bon. mem. Joannes Petrus *le Camus* Epiſcopus Bellicenſis juſto volu-

Chronol. Seraph. *

volumine complexus eſt, cui Titulum fecit: *Spiritus Sancti Franciſci Saleſii*: In hujus compendio, quod ex Gallico in Italicum ſermonem converſum Venetiis anno 1745. pro quarta vice Typis editum eſt, *part. XVII. cap. 6.* aperte legitur, quod quum Beatus Epiſcopus non ita intelligeret præmiſſum Concilii Tridentini Decretum, ut vetitum exiſtimaret, Confeſſarium extraordinarium pluribus etiam, quam tribus vicibus in anno Religioſæ communitati offerre; quæ quidem ſententia plures habet ſuffragatores, quos refert *Diana in Editione coordinata Tom. 7. Tract. 1. reſol. 348.* non ſolum ſolebat ſuis Monialibus Viſitationis Beatæ Mariæ Virginis quater in anno, videlicet in ſingulis Hebdomadis Quatuor Temporum, Confeſſarium Extraordinarium deputare; verum etiam earum reſpectivis Superioribus commendatum reliquit, ut ſingulis Monialibus, quæ non ex animi levitate, neque ex indiſcreta affectionis ſingularitate, Confeſſarium extraordinarium peculiariter peterent, haud ſe difficiles in eo concedendo præberent. Nec aliter ſe gerere conſuevit ven. mem. Gregorius Cardinalis Barbadicus Epiſcopus Patavinus. Is enim, ut teſtatur illius quondam Vicarius Generalis Joannes Clericatus in *Tractatu de Pœnitentia*, *deciſ.* 41. *num.* 7. & Patrum Tridentinorum decretum quoad omnia Monialium Monaſteria in ſua Civitate, & Diœceſi exiſtentia quotannis ipſa exequebatur, & nihilominus exorari ſe patiebatur a Monialibus, quæ aliquando rationabilibus de cauſſis peculiarem pro ſe Confeſſarium expeterent. Hujuſmodi regulis, & exemplis noſtram quoque agendi rationem in ſpirituali Monialium regimine conformare curavimus; maximumque utilitatis, & quietis fructum Nos inde percepiſſe cognovimus. Quapropter Venerabiles Fratres Eccleſiarum Antiſtites, atque dilectos filios quarumcumque Religioſarum Mulierum Rectores hortamur in Domino, & enixe monemus, ut eandem viam, quoad fieri poteſt, inſiſtere non recuſent, & non adeo difficiles ſe præbeant peculiaribus Monialibus extraordinarium Confeſſarium aliquando expetentibus; quin potius, niſi aut Monialis poſtulantis, aut Confeſſarii requiſiti qualitas aliter faciendum ſuadeant, earum juſtis precibus obſecundare ſtudeant: illud cogitantes, quod etſi liberum ſit cuilibet Moniali Cardinalem majorem Pœnitentiarium adire, cui ea in re facultas cumulativa cum omnibus locorum Ordinariis a Romano Pontifice tribuitur; nihilominus ea eſt aliquando neceſſitatis urgentia, ut remedium, quod de longinquo petendum eſt, non ſatis tempeſtive adveniat: Et quamvis etiam quorumlibet negociorum expeditiones, quæ in officio Pœnitentiariæ Apoſtolicæ fiunt, ab omni vel minima pecuniæ ſolutione inviolabiliter ſint immunes; non omnibus tamen Monialibus facile eſt invenire qui earum negocia in Urbe procurare velit, & poſſit.

Jam vero poſtrema ſupereſt quæſtio, nimirum de qualitatibus Confeſſarii extraordinarii, qui vel pro univerſa Monialium Communitate, vel pro aliqua Moniali peculiariter deputari debeat. Porro nullo unquam tempore dubitatum fuit, an in hujuſmodi Sacerdote ætatis maturitas, morum integritas, prudentiæ lumen requiratur; quas quidem dotes in eo, qui ad hujuſmodi munus adhibetur, neceſſarias eſſe, omnes fatentur. Sicut etiam minime dubitatur, quin idem ab Ordinario Loci ſpecialiter pro Monialibus approbatus eſſe debeat, quum hujuſmodi approbatio, ex Apoſtolicarum Conſtitutionum lege, omnino requiratur, non ſolum in omnibus tam ordinariis, quam extraordinariis Confeſſariis, qui Monialibus etiam Regularibus ſubjectis, ab earum reſpectivis Superioribus deputantur; ſed etiam in iis, qui a Cardinali majori Pœnitentiario conceduntur etiam Apoſtolica Sede vacante, quo nimirum tempore amplioribus is pollet facultatibus; ut videre eſt in noſtra Conſtitutione ſuper illius facultatibus edita, quæ eſt XCV. in Tom. 1. Bullarii noſtri, ubi §. 54. eidem conceditur, ut vacante Sede, *Monialibus Confeſſarios extra ordinem valeat deputare, ſi eos ex aliqua rationabili cauſa petierint, pro earum libitu inter approbatos ab Ordinario ad audiendas Monialium Confeſſiones eligendos*. Quamobrem ad id dumtaxat redacta eſt controverſia, an ſcilicet è Clero Sæculari, an vero è Regulari eligendus ſit hujuſmodi Confeſſarius; tum inter Regulares, an aſſumi poſſit ex quolibet Ordine alias permiſſo, an vero ſemper deputari debeat ex ipſo Ordine Prælati Regularis, ad quem Monaſterii regimen ſpectat.

Sane pro Monialibus Epiſcopo immediate ſubjectis, Regula eſt, ut ordinarius earum Confeſſor ſit Sacerdos Sæcularis; extraordinarium vero ex Ordinibus Regularibus ſæpiſſime aſſumi, apud pleroſque Epiſcopos uſu receptum eſſe conſtat; deficiente forſan per ſingulas Diœceſes Sæcularium Presbyterorum ad id muneris idoneorum copia. Regulares autem Prælati Monialibus ſibi ſubjectis Confeſſarium ordinarium deſignant e ſuo ipſorum Ordine; extraordinarium autem etiam ex alio Ordine Regulari deputare poſſunt, juxta Decretum a ſæpedicta Congregatione Concilii editum *die* 26. *Septembris anni* 1595. ac relatum in *Lib. III. Decretorum pag.* 149. *a tergo*, ubi ſic legitur: Sacra &c. *reſpondit Superiores Regulares teneri afferre Confeſſarium extraordinarium ejuſdem Ordinis, alterius vero Ordinis poſſe quidem, ſed non teneri*. Nunquam tamen, quod meminerimus, ullum Sacerdotem Sæcularem, aut diverſi Ordinis Regularem, vidimus a Regulari Prælato Monialibus ſibi ſubjectis extraordinarium Confeſſorem deputari. Denique quum aliquando evenire poſſit, ut in caſu negligentiæ Superioris Regularis, ad Epiſcopum, ut ſupradictum eſt, pertineat deputatio Confeſſarii extraordinarii, etiam pro Monialibus Regularium regimini ſubjectis, nulla ipſe lege tenetur ad hujuſmodi Confeſſarium eligendum ex eo ordine, cujus eſt Monaſterii Prælatus, ſed tali caſu liberum eſt illi quemlibet idoneum Presbyterum Sæcularem, aut alterius Ordinis Regularem, ad audiendas earum Monialium Confeſſiones deputare.

At quum ſuperioribus annis Apoſtolicæ Sedi expoſitum fuiſſet, pluribus de cauſis, iiſque graviſſimis, quas hic referre opus non eſt, non tam opportunum, quam plane neceſſarium videri, ut Monialium Monaſteria Regularium regimini ſubjecta, ſemel ſaltem in anno Confeſſarium extraordinarium diverſi Ordinis Regularem, aut è Sæculari Clero Presbyterum haberent, hujus rei examen, jubente fel. rec. Prædeceſſore Noſtro Innocentio Papa XIII. aſſumptum fuit a peculiari Congregatione ex quinque tunc exiſtentibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus compoſita, cui Nos tunc in Minoribus conſtituti in Secretarii munere operam præſtabamus; quæque per annum & ultra, ſingulis Hebdomadis cogebatur, ad diſcutienda, & definienda complura Eccleſiaſticarum quæſtionum capita, quæ deinde inſerta ſunt in Apoſtolicis Literis ab eodem Innocentio Prædeceſſore editis die xiii. Maii anni 1723. quarum initium eſt: *Apoſtolici Miniſterii*, quæ etiam a ſan. mem. Prædeceſſore quoque noſtro Benedicto Papa XIII. in forma ſpecifica confirmatæ fuerunt per alias ſimiles Literas datas die 23. Septembris anni 1724.

Cum autem negocia, quæ in ea Congregatione tractabantur, nullius privatas rationes attingerent, ſed de reſtituenda potiſſimum Tridentini Concilii obſervan-

ſervantia in quibuſdam Catholici Orbis Regionibus, ut ferebatur, non parum labefactata, unice ageretur; neceſſarium minime judicatum fuit aliquem velut in judicium vocare, ad deducenda jura, ſi quæ ſibi adverſus illa, quæ decernenda viderentur, competere forſan putaret. Sed Noſtra peculiaris cura erat, ad ſingula propoſita capita totidem Diſſertationes, unicuique ex præfatis Cardinalibus exhibendas, elucubrare, ad demonſtranda videlicet fundamenta illius diſciplinæ, quæ in uſum revocanda cenſebatur. Nec aliter ſe res habuit, quum in eadem Congregatione, ut præfertur, in deliberationem venit, an decernendum foret, ut Regulares Monaſteriorum Prælati, una ſaltem ex tribus vicibus, quibus extraordinarium Confeſſarium Monialibus ſibi ſubjectis in annos ſingulos exhibere debent, aliquem Sæcularem, aut alterius Ordinis Regularem Presbyterum ad id deputare tenerentur, utque ipſis hac in re deficientibus, liberum eſſet Epiſcopis Locorum Ordinariis eorum defectum supplere, & emendare.

Verum quum Regularibus innotuiſſet, a prædicta Congregatione conditum eſſe Decretum eorum intentioni contrarium, utpote qui minime adſtringi volebant ad hujuſmodi annuam deputationem Confeſſorum extraordinariorum è Cœtu Sæculari, vel ex aliis Ordinibus; nonnullarum Religionum Procuratores Generales petierunt admitti ad deducendas rationes, quas hujuſmodi Decreto obſtare putabant.

Cumque id facile impetraſſent, ac ſuam, totiuſque cœtus Regularium cauſam, per eximios illius temporis in Romana Curia Advocatos, defendi curaſſent; ſed nihilominus prædicta Cardinalium Congregatio in priori ſententia permanſiſſet; placuit præfato Prædeceſſori Innocentio, antequam Decretum hujuſmodi approbatione ſua confirmaret, aliorum Cardinalium ſententias audire. Itaque, excluſis illis omnibus, qui ex ipſius Pontificis deputatione, in præcedentibus ſeſſionibus per annum integrum negocia diſcuſſerant, aliiſque advocatis Cardinalibus, quibus exhiberi ſecreto fecerat conſcriptarum allegationum exempla; Nobis etiam adeſſe juſſis, qui rationum momenta a priori Congregatione præ oculis habita, ſi opus eſſet, exponere poſſemus; novam Cardinalium Congregationem ex improviſo coram ſe convocavit, in qua iterum propoſita quæſtio diligenter, ac mature diſcuſſa fuit; ac demum ipſe Pontifex, de ipſius Congregationis conſilio, & aſſenſu ſuper hac re decrevit, ut ſequitur: *Cumque ex eodem Concilio Tridentino Confeſſor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confeſſiones audiat; ſi in poſterum Superiores Regulares, quoad Monaſteria ipſis ſubjecta, toties prædictum extraordinarium Confeſſorem deputare neglexerint, vel ſi etiam ex proprio eodem Ordine ſemper deputaverint, nec ſaltem ſemel in anno ad id munus elegerint Sacerdotem aut Sæcularem, aut Regularem alterius diverſi Ordinis profeſſorem, in his caſibus Epiſcopi, pro ſui arbitrio & conſcientia, deputationem hujuſmodi facere poſſint, nec illa quovis titulo, aut prætextu, a Superioribus Regularibus valeat impediri.*

Perſcriptum ſane fuit hujuſmodi Decretum ea occaſione, qua agebatur de reſtituenda in certis quibuſdam Regionibus Eccleſiaſtica diſciplina, ad formam Concilii Tridentini: Verum ipſius Decreti vigor ad eas dumtaxat Regiones minime reſtrictus fuit; quum & animarum pericula, quæ ex perpetua Confeſſorum ejuſdem Ordinis deputatione timebantur, in omnibus Monaſteriis Regularium regimini ſubjectis locum habere poſſint; & quæcumque adverſus Decretum ipſum adducta fuerunt, ex generalibus Ordinum ſtatutis, & ex Conſtitutionibus Monialium Regularibus ſubjectarum, fuerint deſumpta. Cumque judicatum fuerit, ea omnia nequaquam obſtare, quo minus ita decerneretur; ſequitur, ut, quamvis eidem Decreto cauſam dederint peculiarium quarumdam Regionum neceſſitates Apoſtolicæ Sedi eo tempore expoſitæ, illud tamen generale ſit, & univerſos per Orbem Regulares Monaſteriorum Monialium Prælatos afficere debeat. Cum vero deinde alter laudatus Prædeceſſor Benedictus XIII. Innocentii Literas in forma ſpecifica confirmaret, Nobis conſtat, illius mentem fuiſſe, ut hujuſmodi Decretum univerſalis, & inviolabilis legis vim obtineret.

Super quo nihilominus, ne ulla apud aliquos ſuperſit dubitatio, Nos ipſi præſentium Literarum vigore, ac motu proprio, & certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ipſum relatum Innocentii Prædeceſſoris Decretum, ſtatutum, mandatum, atque præceptum, ad omnia per Orbem ubique exiſtentia, & Regularium regimini ſubjecta Monialium Monaſteria, quatenus opus ſit, expreſſe extendentes, & ampliantes, decernimus, atque ſtatuimus, ut ſingulis annis, incipiendo a proximo milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo nono a Nativitate Domini decurrendo, Regulares Monaſteriorum Prælati teneantur bis, aut ter in anno Confeſſarium extraordinarium univerſis Monialibus in iis degentibus offerre; ſi vero ipſi forſan hujuſmodi Confeſſarii extraordinarii deputationes intra præſcripta tempora omiſerint, vel ſemper proprii Ordinis Regularem Sacerdotem ad hunc effectum deputaverint; itaut præfatæ Moniales ſemel ſaltem in anno Confeſſarium extraordinarium è Clero Sæculari, aut ex alio Ordine Regulari non habeant; ad Epiſcopos Diœceſanos, omni appellatione remota, devolvatur jus ſupplendi eorumdem Prælatorum defectum (ſi nempe præfatis rerum circumſtantiis, ita expediens eſſe judicaverint) per deputationem Confeſſarii extraordinarii, quem tam in uno, quam in altero caſu, aut e Clero Sæculari, aut ex alio Regulari Ordine, pro ipſorum arbitrio, deligere poſſint, & valeant.

Quocirca dilecto Filio Noſtro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, moderno noſtro, & pro tempore exiſtenti Romani Pontificis in Urbe, ejuſque diſtrictu, Vicario in Spiritualibus Generali, earumdem præſentium tenore committimus, & mandamus, ut hæc noſtra Decreta, atque ſtatuta, tam in omnibus ejuſdem Almæ Urbis Monaſteriis, quæ Regularium regimini ſubſunt, quam in aliis quibuſque Regularium, aut Sæcularium Mulierum, aut Puellarum Domibus, ſeu Collegiis, atque Conſervatoriis, quibus unicus ordinarius Confeſſor a Superioribus deputari ſolet, in omnibus, & per omnia, juxta earumdem Literarum præſcriptum, exactiſſime obſervari, & adimpleri faciat; ne forte audiri contingat, quod cum magna animi noſtri moleſtia dictum aliquando eſſe cognovimus, Apoſtolicas Conſtitutiones Romæ quidem ferri, & publicari, ſed eas minime in ipſa Urbe ad effectum perduci.

Eamdem porro curam, & ſolicitudinem injungimus, & demandamus Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis per omnes univerſi Orbis Eccleſias conſtitutis, quibus, ut ſatis perſpectum putamus voluntatis noſtræ ſtudium, tam in eorum rationabilibus querelis, juſtiſque petitionibus ſuſcipiendis, quam in corruptelis, quas irrepſiſſe indicaverint, eliminandis: idque non ex ingenio noſtro quidquam ſtatuendo, nec peregrinas novitates inducendo; ſed veteres ut pluſimum leges, & regulas, vigili Prædeceſſorum noſtrorum providentia jampridem conſtitutas, in pri-

ſtinum, debitumque vigorem, & uſum revocando: Ita eoſdem meminiſſe volumus, proprium zeli Paſtoralis officium non in eo ſitum eſſe, ut adverſus ea, quæ contra leges fiunt, inutiliter deplorando declament; ſed ut illa de medio tollere curent, adhibitis opportunis remediis in eum finem jam præſcriptis, implorato etiam Apoſtolicæ Sedis auxilio, ubi impedimentum aliquod eorum auctoritati, & legum executioni, afferri contingat, omneſque diligentias, & curas, quas corrigendis abuſibus ipſi fideliter impenderint, in irritum cedere videant.

Quoniam vero tam in ſuperius allegato Clementis XI. Edicto, quam in Synodalibus plurium Epiſcoporum Conſtitutionibus ſtatutum eſſe conſpicimus, ut quo tempore extraordinarius Confeſſor alicui Communitati deputatus Miniſterio ſuo fungitur, ordinarius Confeſſor nullum ipſi impedimentum afferre audeat, multoque minus præſumat per id temporis alicujus Monialis, ſive Superioriſſæ, ſive Novitiæ, ſive Converſæ, neque demum alterius cujuſcumque Perſonæ intra ſepta Monaſterii, aut piæ Domus commorantis, Sacramentalem Confeſſionem audire; Nos id quoque approbatione noſtra roborantes, & confirmantes, ſtatuimus, & mandamus, ut Epiſcopi quidem, ſi de Monaſteriis, aut Domibus eorum regimini ſubjectis agatur, Regulares autem Superiores, quod ad illas Communitates attinet, quibus ipſi præſunt, pro hujuſmodi Legis implemento advigilent, & contravenientes meritis pœnis coerceant, & afficiant.

Ac demum quibuſcumque Confeſſariis extraordinariis, qui vel alicui Communitati generaliter, vel peculiariter alicui perſonæ in Monaſterio degenti, conceſſi, ac deputati fuerint, diſtricte inhibemus, ſub pœnis adverſus accedentes ad Monaſteria Monialium, & cum ipſis converſantes, præſertim Regulares, & Prædeceſſoribus noſtris quandocumque ſtatutis (quas etiam præſentium vigore confirmamus, & innovamus) ne, poſtquam ſuum officium impleverint, ad idem Monaſterium ulterius accedere, aut ullius generis commercium intra ipſum quomodocumque continuare, & fovere, etiam ſub ſpiritualis cauſſæ, aut neceſſitatis obtentu, & colore, audeant, aut præſumant.

Decernentes ipſas præſentes literas, atque omnia, & ſingula in eis ſtatuta, atque præſcripta, etiamſi quicumque in iiſdem intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes ad id vocati, & auditi non fuerint, nec præmiſſis conſenſerint, aut alterius cujuſcumque generis defectus forſan adverſus eas objiciatur, ſemper, & perpetuo validas, & efficacis eſſe, & fore, & ab omnibus, ad quos ſpectat, atque in futurum ſpectabit, inviolabiliter etiam perpetuo obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationes ordinarias, aut peculiariter deputatas, alioſque Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Vice-Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; ſublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, definiendi, ac interpretandi facultate, & auctoritate; atque irritum, & inane decernentes, quid quid ſecus a quocumque ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus quibuſcumque, etiam Apoſtolicis, ac Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quarumcumque Eccleſiarum, & Ordinum Regularium, ſeu Congregationum, aut Societatum, & Inſtitutorum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, aliorumque militarium Ordinum, ſeu Monaſteriorum Virorum, aut Monialium, aliarumque piarum Domorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis, etiam in corpore juris clauſis, aut Literis Apoſtolicis, cuilibet præmiſſorum, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, etiam hic de neceſſitate exprimendis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam irritantibus in genere, vel in ſpecie, & derogatoriarum derogatoriis, quomodolibet in contrarium conceſſis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & ſingulis, hac vice dumtaxat, & ad præmiſſorum effectum, illis alias in ſuo robore permanſuris, de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus demum, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc noſtrarum confirmationis, approbationis, innovationis, voluntatis, mandati, ſtatuti, Decreti, & declarationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1748. nonis Auguſti Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

J. Datarius

Loco ✠ Plumbi.

Visa de Curia
I. C. Boſchi.

J. B. Euganius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.
Publicata die 26. Auguſti 1748.

INDULTUM

Celebrandi tres Miſſas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum pro Regnis, & Dominiis Hiſpaniarum, & Portugalliæ.

BENEDICTUS PP. XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

QUod expenſis omnium rationum momentis, & graviſſimis ſuffragiis virorum dignitate, pietate, ac ſapientia inſignium concurrentibus, alias a Nobis decretum eſt, id, ut ſolemnioribus Apoſtolicæ auctoritatis noſtræ documentis confirmatum, quemadmodum eſt hoc in more poſitum, laudabilique Prædeceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum inſtituto commendatum, majori cum obſervantia debitæ executioni mandetur; novo Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ pa-

patrocinio communiri exoptamus. Sane nuper edidimus Decretum tenoris ſequentis: BENEDICTUS PAPA XIV. Cum Nobis Cariſſimus in Chriſto Filius noſter Ferdinandus VI. Hiſpaniarum Rex Catholicus enixam, piamque petitionem exhibere feciſſet, ut quæ diſciplina viget in ſuo Aragoniæ Regno, (cujus appellatione tum ipſa Aragonia, tum etiam Valentiæ, Cataloniæ, & Majoricæ Ditiones comprehenduntur) ut ſcilicet in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum quilibet Sacerdos Sæcularis duas, Regularis autem tres Miſſas celebrari poſſit; eadem ad cœtera quoque Regna, & Dominia eidem Ferdinando Regi ſubjecta auctoritate noſtra extenderetur; Cumque eodem fere tempore Cariſſimus quoque in Chriſto Filius noſter Joannes V. Portugalliæ, & Algarbiorum Rex illuſtris ſimilem inſtantiam apud Nos promoveri feciſſet, ut nempe in omnibus Regnis, atque Dominiis ſibi ſubjectis, cuilibet Sacerdoti tam Sæculari, quam Regulari, facultas per nos fieret tres Miſſas præfato die celebrandi; Nos quidem hujuſmodi petitionum gravitatem penſantes, ac memores ſimilium poſtulationum, quæ aliis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris parum felici exitu exhibitæ fuerunt, neceſſarium omnino putavimus totam rei ſummam maturo examini ſubjicere. Quamvis minime hoſpites in ea Nos reputare poſſemus: Siquidem olim ipſius momenta, pro Officio, quod tunc gerebamus, Secretarii Congregationis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini executioni, & Interpretationi præpoſitæ, diligenter Nobis expendenda fuerunt; cumque etiam hac de re plura ſcripſerimus in noſtro opere *de Feſtis Domini part.* 1. *pag.* 247. item in Tractatu *de Sacrificio Miſſæ ſect.* 2. *pag.* 169. juxta editionem Patavinam, & in una ex Inſtitutionibus Paſtoralibus pro noſtro Bononienſi Clero, Populoque editis, quæ eſt xxxvi. in Latina verſione Romæ impreſſa *pag.* 185. & 186. ac demum in noſtris Literis ad Epiſcopum Oſcenſem datis die xvi. Martii anni 1746. quæ jam ſeorſim Typis vulgatæ, in Bullarii noſtri Tomo II. propediem edendo locum habebunt.

Sane quum nos in minoribus conſtituti, præfatæ Congregationi Concilii, ut ſupra diximus, a ſecretis eſſemus, oblatuſque fuiſſet ſupplex libellus, in quo ex parte cl. mem. Philippi V. Hiſpaniarum Regis idipſum ſtudioſiſſime petebatur, quod nunc a Ferdinando Rege ipſius Filio iterum petitur, Officii Noſtri eſſe putavimus, inſtantiam hujuſmodi majori cum apparatu, quemadmodum Catholici Regis dignitas poſtulabat, Congregationi repræſentare. Idcirco peculiaris Diſſertatio a Nobis elucubrata fuit, quæ inſerta eſt in conſueto folio Relationis Cauſarum, quod a Secretario confici, & ſingulis Cardinalibus tradi conſuevit. In qua primum Diſſertatione rem ipſam accuratiſſime pro viribus expoſuimus, neque omiſimus originem inveſtigare illius diſciplinæ, quam diximus in Aragoniæ Regno vigere, deinde nonnullas in contrarium indicavimus reſolutiones, quæ alias ad hujuſmodi poſtulata prodierant; tum aliam memoravimus petitionem, quæ olim pro Portugalliæ Regnis facta fuerat Prædeceſſori noſtro Clementi Papæ IX. ut trinas liceret Miſſas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum celebrare, de qua tamen ob immaturam Pontificis mortem nihil decretum fuit. Quibus omnibus addimus, quod, quum hoc idem ab Hiſpaniarum quondam Rege Philippo IV. pro omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus Regnorum ſuorum Sacerdotibus poſtulatum fuerit, vel ſaltem poſtulandum fuiſſe non ignoraretur; ideoque plura rationum, factorumve monumenta, pro hujuſmodi conceſſione impetranda, collecta tunc fuiſſe conſtaret; Nobis datum non fuerat hujuſmodi Collectiones ad Cauſſam maxime opportunas reperire: ut videre eſt in folio pro Congregatione diei 18. Maji anni 1722. a Nobis conſcripto, quod nunc in Theſauro Reſolutionum præfatæ Congregationis Concilii *Tom. II. pag.* 169. *& ſeq.* impreſſum reperitur. Quum autem bon. mem. Ludovicus Cardinalis Belluga Congregationi prædicta die habitæ interfuiſſet, meminimus ipſum de noſtra Diſſertatione favorabiliter loquutum, in noſtram quoque ſententiam deveniſſe, ut neceſſarium putaret allegationes illas tempore Philippi IV. adornatas inſpicere, ipſumque in ſe recepiſſe, ut ipſas diligentiſſime conquiri curaret. Quapropter Reſcriptum prodiit: *Non propoſita*: eoque Reſcripto factum eſt, ut inſtantia tunc quidem pro rerum circumſtantiis minime admiſſa cenſeretur, non tamen omnino, & perpetuo rejecta; quin potius relictus fuerit locus ulteriori rationum, atque factorum examini, ſi quæ aliquando ad ipſam petitionem magis juvandam deducerentur.

Quum itaque nunc a Nobis ipſis in Apoſtolica Sede, inſcrutabili Dei judicio, collocatis præfatæ petitiones jamdudum deſertæ, inſtantibus præfatis chariſſimis in Chriſto Filiis noſtris delatæ fuerint, omnia, quæ ad plenam rei cognitionem quomodocumque pertinerent, colligi mandavimus, quæque olim deſiderata ſunt, in lucem proferri. Ut autem nihil ſine aliorum prudenti conſilio ſtatueremus, peculiarem delectorum Virorum Congregationem ad negotii hujus examen deputavimus, in qua adſcriptos voluimus Venerabilem Fratrem noſtrum Antonium Xaverium Epiſcopum Præneſtinum, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem *Gentili* nuncupatum, prædictæ Congregationis Concilii Præfectum, Dilectoſque Filios Noſtros ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Presbyteros, Sylvium *Valenti* Congregationis de Propaganda Fide Præfectum, Carolum Albertum *Cavalchini* Præfectum item Congregationis ſuper negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, Fortunatum *Tamburini* Præfectum Congregationis Sacrorum Rituum, & Joachimum *Beſozzi* Majorem Pœnitentiarium; ac præterea Venerabilem Fratrem Sylveſtrum *Merani* Epiſcopum Porphyrienſem Apoſtolici Sacrarii Præfectum, quem peculiarem hujuſce Congregationis Secretarium declaravimus; ac dilectos Filios, Magiſtrum Ludovicum *Valenti* in utraque ſignatura noſtra Referendarium, Protonotarium Apoſtolicum, & Fidei Promotorem; Fratrem *Michaelem a Sancto Joſeph* Priorem Generalem Ordinis Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, *Cæleſtinum Orlandi* Procuratorem Generalem Congregationis Monachorum Cœleſtinorum, *Joannem Andream Onophri* Ordinis Eremitani Sancti Auguſtini Procuratorem Generalem, *Thomam Sergium* Presbyterum Congregationis Piorum Operariorum, Sanctæ Inquiſitionis Conſultorem, & Præfectum ſtudiorum in Collegio Urbano de Propaganda fide, Fratrem *Joachimum Pucci* Ordinis Prædicatorum Magiſtrum, Epiſcoporum, & Cleri Romani Examinatorem, *Dominicum Turanum* Societatis Jeſu Presbyterum, Apoſtolicæ Pœnitentiariæ Conſultorem Theologum, & *Ægidium Giali* ejuſdem Societatis Presbyterum, alterum Examinatorem Epiſcoporum, & Sacrorum Canonum Profeſſorem in Collegio Germanico-Ungarico ad Sanctum Apollinarem. His omnibus, & ſingulis exhiberi mandavimus quæcumque ad cauſam pertinebant, eaque potiſſimum, quæ nuper reperta ſunt, ſed in præcedentibus propoſitionibus exhibita non

fuſ-

fuerant; quæ omnia juſto volumine comprehenſa, typis edita ſunt Romæ hoc anno 1748. datoque aliquot menſium ſpatio, quo res accurate perpenderetur, juſſimus, ut ſinguli ſententiam ſuam ſcripto traditam, ac ſigillo obſignatam ad Nos tranſmitterent: quæ omnia diligentiſſime ſunt peracta.

Denique Nos ipſi aliorum laboribus laborem Noſtrum, privatæque ſtudia Noſtra eorum ſtudiis adjunximus, & inſpectis, libratiſque tum novis documentis, tum ipſorum Conſultorum ſuffragiis (ex quibus, quum quatuordecim numero fuerint, duo dumtaxat petitionem rejiciendam eſſe, reliqui vero duodecim Indultum concedi poſſe cenſuerunt) omnibus rite, ac mature penſatis, invocato etiam Divini Luminis adjutorio, piis ac Religioſis precibus dictorum Chariſſimorum in Chriſto Filiorum Noſtrorum Ferdinandi VI. Hiſpaniarum Catholici, & Joannis V. Portugalliæ, & Algarbiorum Regum Illuſtrium libenter annuentes, omnibus, & ſingulis in eorum Regnis, atque Dominiis actu commorantibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus Sacerdotibus nunc exiſtentibus, ac pro tempore futuris, quamdiu in prædictis Regnis, atque Dominiis moram traxerint, & non alias, facultatem perpetuis futuris temporibus duraturam concedimus, & impertimur, ut ſingulis annis die ſecunda Novembris, ſeu die ſequenti, juxta Rubricas Miſſalis Romani, qua nempe commemoratio omnium Fidelium Defunctorum ab Eccleſia Univerſali recolitur, tres Miſſas ſinguli celebrare poſſint, & valeant, contrariis quibuſcumque Conſtitutionibus, literis, regulis, ritibus, & conſuetudinibus minime obſtantibus.

Novimus ſane, inter ſcriptores rerum moralium non ſatis convenire, an Sacerdotibus celebrantibus Miſſam pro Defunctis, juxta prædictas Rubricas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, liceat hujuſmodi Miſſæ fructum medium, quem vocant, alicui peculiari Defuncto applicare, an vero pro omnibus omnino Defunctis Fidelibus illum applicare teneantur. Ut cumque autem ſe res habeat de hac controverſia, Nos eos quidem, quibus in Aragoniæ Regno licitum erat ante hoc Noſtrum Indultum duas, vel tres reſpective Miſſas prædicta die celebrare, hortamur in Domino, ut earum fructum medium omnibus in Chriſto quieſcentibus applicent; His vero, qui in poſterum hujus Indulti vi, aut tertiam in eodem Regno Miſſam, aut ſecundam, & tertiam in aliis Regionibus, ad quas hoc idem Indultum extenditur, celebraturi ſunt, diſtricte jubemus, atque præcipimus, ut earum fructum medium, non quidem alicui peculiari defuncto, ſed in ſuffragium omnium Fidelium Defunctorum omnino applicent; expreſſe declarantes hanc eſſe noſtram mentem, & voluntatem, neque Nos alias, abſque hujuſmodi lege, & conditione, hoc ipſum Indultum unquam conceſſuros fuiſſe.

Scimus etiam, antiquis, juſtiſque titulis innixum eſſe uſum, quo ſolent Presbyteri Eleemoſynam accipere pro celebrandis, ſive pro applicandis Miſſis juxta offerentium mentem; qua de re late diſſeruimus in noſtra *Inſtitutione Eccleſiaſtica* 56. fuſius autem in opere nuperrime vulgato *de Synodo Diœceſana Libr.* 5. *cap.* 8. *&* 9. An vero quum retroactis temporibus in Regno Aragoniæ duæ Miſſæ a Sacerdotibus Sæcularibus, tres autem a Regularibus in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum celebrarentur, duplex quoque ab illis, ſeu reſpective triplex Eleemoſyna acciperetur, id ignoramus; ſed facile credimus id uſitatum fuiſſe, quum ubique fere receptum ſit, ut in ſolemnitate Nativitatis Domini pro tribus Miſſis tria accipiantur charitativa ſtipendia. Ideoque de illis, qui ante hoc tempus in Aragoniæ Regno duas, vel tres reſpective Miſſas prædicta die celebrantes, duas vel tres eleemoſynas accipiebant, nihil innovandum cenſemus. Iis vero, qui in poſterum in eodem Regno tertiam Miſſam vigore præſentis Indulti celebrabunt, juſtis de cauſis, ac ſub pœnis inferius dicendis diſtricte prohibemus, ne pro ipſa Miſſa ullam eleemoſynam accipere præſumant; ſicut etiam iis, qui in aliis locis hoc eodem Indulto comprehenſis, ſecundam, tertiamque Miſſam celebrabunt, ſimili ratione, ac ſub iiſdem pœnis præcipimus, atque jubemus, ut non niſi unam accipiant eleemoſynam, videlicet pro prima Miſſa dumtaxat, & in ea tantum quantitate, quæ a Synodalibus Conſtitutionibus, ſeu a loci conſuetudine regulariter præfinita fuerit.

Decernentes nullam omnino cauſam, nullumque prætextum, aut obtentum, ad declinandam hujus præcepti noſtri obſervantiam ſuffragari poſſe, nec voluntariam quidem Fidelium oblationem: nam nec a ſponte dantibus quidquam accipi poſſe ſtatuimus; nec alium quemcumque colorem, quod nempe eleemoſyna detur pro celebratione, non autem pro applicatione Miſſæ; aut quod applicatio facienda ſit pro omnibus Fidelibus Defunctis, ſive quod Offerentes cupiant ipſo dumtaxat oblationis merito Defunctos juvare; hi enim poterunt per alia pia opera, ſive per alias eleemoſynas in alios quoſcumque, quam in Sacerdotem, eique conjunctos uſus, erogandas, Defunctorum Animabus ſuffragari: Non item gravem indigentiam, aut paupertatem Sacerdotis celebrantis, aut Eccleſiæ, aut Cœnobii; quibus nimirum aliis quibuſcumque rationibus ſubveniendum erit: Nec magnam copiam eleemoſynarum, quæ congeſtæ fuerint pro Miſſis celebrandis ipſa die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quibuſque aliter ſatisfieri non poſſit; quum minime liceat eleemoſynas accipere pro Miſſis, quæ celebrari nequeunt intra tempus ab Offerentibus, aut a legibus præfinitum: Neque porro Miſſarum onera non adimpleta, pro quibus eleemoſynæ jam receptæ, aut attributi reditus jam percepti fuerint. Nos enim nolumus hujuſmodi onera impleri per celebrationem Miſſarum, quæ indulto noſtro permittuntur: Neque demum legem fundationis jam factæ, aut in poſterum faciendæ, cum augmento eleemoſynæ pro ſecunda, & tertia Miſſa, quum Nos hujuſmodi fundationes ſive factas, ſive faciendas, etiam ex nunc prout ex tunc, & è contra, hac in parte nullas, & irritas eſſe, & fore decernamus. In ſumma volumus, & ſtatuimus hujuſmodi Miſſas de novo conceſſas omnibus in communi Fidelium Defunctorum Animabus, abſque ulla prorſus eleemoſynæ perceptione, applicari; contrafacientes autem pœnam ſuſpenſionis a Divinis ipſo facto incurrere decernimus, ejuſque relaxandæ facultatem Nobis, & Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus expreſſe reſervamus.

Hanc vero facultatem communicamus Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ſive aliis Locorum Ordinariis, ut auctoritate Noſtra Apoſtolica, & tamquam Apoſtolicæ Sedis Delegatis, ubi ſic expedire prudenter in Domino judicaverint, eadem canonice utantur erga quoſcumque præcepti hujus Noſtri violatores, qui ad ipſos humiliter recurſum habuerint, ſive Sæculares, ſive alio quocumque modo ab eorum juriſdictione exemptos; hac tamen appoſita lege, ut incurſam hujuſmodi ſuſpenſionem nunquam relaxare valeant, niſi prius eleemoſynas a delinquentibus ratione prædictarum Miſſarum perceptas ab ipſis reipſa receperint; quas ipſi Ordinarii in alios pios uſus (non tamen in ſubventionem eorum-

dem

Digitized by Google

dem Sacerdotum, aut perſonarum ipſis vel ſanguine, vel neceſſitudine conjunctarum, aut in eorumdem Cœnobiorum, Domorum, & Eccleſiarum utilitatem (quantumvis ipſi, aut perſonæ, Cœnobia, Domus, & Eccleſiæ hujuſmodi notoria paupertate laborarent) arbitrio ſuo erogare debebunt. Sciant tamen, quod facultas hujuſmodi, quam ad relaxationem ſuſpenſionis eo modo incurſæ iiſdem delegamus, nequaquam extenditur ad diſpenſationem ab irregularitate, in quam inciderent, qui poſt ſuſpenſionem, ut præfertur, incurſam, in Sacro Altari miniſtrare præſumerent; hujus enim diſpenſationis concedendæ facultatem Nobis, & Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus privative, & perpetuo reſervamus.

Ad hunc igitur ſolum, & unicum finem, ut in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, multiplicatis Eccleſiæ Militantis Suffragiis, piorum Animæ in Purgatorio detentæ ſubleventur, omnibus tam è Sæculari, quam è Regulari Clero Sacerdotibus in Regnis, atque Dominiis duorum prædictorum Regum Ditioni ſubjectis, nunc, & in poſterum pro tempore exiſtentibus, concedimus, & indulgemus, ut prædicta die tres Miſſas ſinguli celebrare poſſint, & valeant. In quo ſicuti prædictorum Conſultorum concordibus fere ſententiis, conſiliiſque adhæſimus, ita a piæ Matris Eccleſiæ ſpiritu nequaquam diſceſſiſſe Nos arbitramur. Siquidem animadvertimus minime alienam fuiſſe Eccleſiam a permittenda Sacerdotibus Miſſarum iteratione in unico die, ubi de juvandis Defunctorum Animabus ageretur, & quidem, etiam poſtquam deſierat vetus illa diſciplina, de qua infra ſermo erit, qua ſcilicet Sacerdotibus licebat pluries in die rem divinam peragere, ac poſt latam legem de unica tantum Miſſa, præter quam in die Natalis Domini, ab unoquoque Sacerdote celebranda.

Nova hæc diſciplina a Prædeceſſoribus Noſtris Innocentio III. & Honorio III. Romanis Pontificibus ſtabilita fuit, quorum hac de re leges extant in Libris Decretalium Titulo *de celebratione Miſſarum*; Innocentii quidem in Cap. *Conſuluiſti*; Honorii vero in Cap. *Te referente*. Quum autem Innocentius in citato Capitulo hæc verba poſuiſſet: *Excepto die Nativitatis Dominicæ, niſi Cauſa neceſſitatis ſuadeat*; non ſolum Gloſſa Canonica eidem Capitulo appoſita hujuſmodi neceſſitatis Cauſam tunc fore dicit, quum celebranda ſit Miſſa pro aliquo recens defuncto, ibi: *ſed quam dicit neceſſitatem? Reſpondeo: ſi celebravit de die, & poſtea etiam moriatur aliquis*: verum etiam in Synodo Oxonienſi, poſt ipſius Innocentii obitum, ſedente jam Honorio III. celebrata, Decretum videmus, ut ſi Defuncti corpus Eccleſiaſticæ Sepulturæ mandandum exiſtat, Sacerdos duas Miſſas eodem die celebret, unam de Officio diei, aliam pro Defunctis, ut videre eſt in Collectione Conciliorum Angliæ Londini edita anno 1737. *tom.* 1. *pag.* 586. *num.* 7. Idque etiam diſtinctius in aliis Conciliis traditum invenitur, a quibus præſcriptum eſt, ut Sacerdos in prima Miſſa Purificationem non ſumat, utque ſolum ſecunda Miſſa pro Defunctis ab eodem Sacerdote celebretur, quando Cadaveris præſentia occurrat die Dominico, ſeu alio die Feſto, nec alius adſit Sacerdos, qui hujuſmodi ſecundam Miſſam celebrare poſſit, quemadmodum habetur in Conſtitutionibus Sadorenſibus anno 1291. conditis *cap.* 36. in eadem Anglicana Collectione *Tom.* 2. *pag.* 179. itidemque in Concilio Rothomagenſi habito anno 1232. *num.* 24. in *Collectione Harduini Tom.* 7. *pag.* 186. *& ſeqq.* Qua de re Nos ipſi olim egimus in noſtra Inſtitutione Eccleſiaſtica 56. pag. 186. Neque vero hæc in præſenti a Nobis commemorantur, quaſi nunc etiam, præſente Cadavere, duæ Miſſæ ab eodem Sacerdote celebrari poſſint; quum juxta hodiernam diſciplinam liceat Presbytero, relicta Miſſa de die, Miſſam pro Defunctis, ſi præſens ſit Corpus, cum cantu celebrare, niſi tanta fuerit diei ſolemnitas, quæ Miſſam pro Defunctis omnimode excludat. Sed ideo hæc dicta ſunt, ut appareat, quam propenſa fuerit Eccleſia ad permittendam Miſſarum iterationem quantumvis generaliter interdictam, ubi de procurandis Fidelium Defunctorum ſuffragiis ageretur. Quo nempe ſpiritu Nos etiam adducti, Miſſarum Sacrificia in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum a ſingulis prædictorum Regnorum, atque Ditionum Sacerdotibus ter celebrari poſſe conceſſimus.

Sed duæ aliæ præterea cauſſæ, eæque ſatis graves, ad id concedendum Nos impulerunt. Prima eſt, quod quum antiquiſſima ſit in Regno Aragoniæ conſuetudo, ut prædicta die tres Miſſæ a Sacerdotibus Regularibus, duæque a Sæcularibus celebrentur, eaque non modo nunquam reprobata fuerit, ſed etiam a Prædeceſſore noſtro Julio III. aut Paulo III. vivæ vocis oraculo confirmata aſſeratur (ut jam olim adnotavimus in folio pro Congregatione Concilii a Nobis, ut ſupra diximus, exarato) utpote quæ nec Divino, nec naturali juri contraria, ſed tantum a jure communi Eccleſiaſtico vetita dignoſcitur; cumque conſtet eamdem conſuetudinem non ſolum in Regno Aragoniæ proprie dicto, atque in alio Valentiæ, & in Comitatu Cataloniæ, ſed etiam in Regno Majoricæ longius diſſito, tamquam ipſius Aragoniæ Regni appendice, viguiſſe, & vigere; utique nec novam omnino rem, nec in exemplum alibi trahendam Nos feciſſe cenſemus, dum hujuſmodi conſuetudinem, ſive ritum, auctoritate noſtra extendimus ad alia Regna, & Dominia eidem Hiſpaniarum Regi ſubjecta, atque inſuper ad ea, quæ alteri quidem Principi, nimirum Luſitaniæ Regi parent, ſed magna ex parte finitima, & proxima ſunt prædictis Hiſpanici Regis Ditionibus. Regula quippe canonica eſt, ut in Regionibus conterminis, atque inter ſe proximis Rituum, ac Diſciplinæ uniformitas ſtatuatur, atque ſervetur. Unde etiam Prædeceſſor noſter Sanctus Siricius Pontifex Maximus, quum ad Himerium Epiſcopum Tarraconenſem ſcripſiſſe de variis Eccleſiaſticæ Diſciplinæ capitibus, de quibus ille Sanctum Damaſum ipſius deceſſorem conſuluerat, eidem mandavit, ut Apoſtolica reſcripta, non ſolum cum Provincialibus ſuis communicaret, ſed ea etiam tranſmitteret *ad Carthaginienſes, ac Bæticos, Luſitanos, atque Gallæcos*.

Alteram vero cauſſam, eamque plurimi apud Nos momenti, cum magno paterni animi noſtri gaudio, Nobis ſuppeditavit eximium duorum Cariſſimorum in Chriſto filiorum noſtrorum Hiſpaniæ, & Luſitaniæ Regum, tantis in Eccleſiam pro meritis Illuſtrium, qui unico, & ſincero devotionis inſtinctu acti, nec retardati ob parum felicem exitum ſimilium petitionum, quas a Prædeceſſoribus ſuis propoſitas fuiſſe noverant, iſtorum pietatis hæredes erga fidelium Animas Purgatorio igne cruciatas ſe ſe profeſſi ſunt, auctoreſque ſe præſtiterunt, ut in earum levamen, recurrente quotannis generali Fidelium Defunctorum Commemoratione, in ſuis reſpectivis Regnis, atque Dominiis ſuffragia multiplicarentur. Quapropter magni Prædeceſſoris Noſtri Sancti Gregorii Papæ verba, quæ is ad Brunichildem Francorum Reginam conſcripſit (*Epiſt.* 50. *lib.* 6. ipſius Operum *Tom. II. pag.* 858.) jure, ac merito ad prædictos Reges transferre Nos poſſe cenſemus: *Epiſtolarum*

ve

Digitized by Google

veſtrorum ſeries, quæ Religioſum animum, & piæ mentis ſtudium continebat, non ſolum voluntatis veſtræ fecit Nos laudare propoſitum, ſed etiam libenter invitavit poſtulata concedere. Tum etiam ea, quæ alter rec. memor. Prædeceſſor noſter Innocentius Papa III. ad Regem Caſtellæ ſcripſit (Epiſt. 154. lib. 14.) *Cum Perſonam tuam inter Catholicos Reges ſpeciali diligamus in Domino charitate, in his, quæ ſecundum Deum requiris a Nobis, favorem Tibi Apoſtolicum libenti animo impertimur;* atque alia, quæ idem (Epiſtola 24. lib. 15.) ſcripſit ad Regem Luſitaniæ: *Æquum eſt autem, ut quos ad Populi regimen, & ſalutem diſpenſatio cæleſtis eligit, Apoſtolica Sedes ſincera proſequatur affectu: & in juſtis poſtulationibus ſtudeat efficaciter exaudire.* Eadem ſane præſentium Hiſpaniæ, ac Portugalliæ Regum pietati, ac dignitati mirum in modum congruere videntur. Quorum præterea conſimiles poſtulationes hac de re Nobis exhibitas, & parem pro Religione zelum, eximiumque Chriſtianæ Fidei in remotiſſimis etiam regionibus propagandæ ſtudium perſpicuis argumentis Nobis aſſidue comprobatum, dum læti inſpicimus, hæc etiam utrique ſimul aptanda cenſemus, quæ noſter quoque Prædeceſſor S. Leo Magnus ad Theodoſium Auguſtum ſcribebat *Epiſtola* 21. *ipſius operum Tom. I. pag.* 238.: *Quantum præſidii Dominus Eccleſiæ ſuæ in fide Veſtræ Clementiæ præparavit, his etiam literis, quas ad me miſiſtis, oſtenditur; ut vobis non ſolum Regium, ſed etiam Sacerdotalem animum ineſſe gaudeamus. Siquidem præter Imperiales, & publicas curas, piiſſimam ſollicitudinem Chriſtianæ Religionis habetis.*

Quamvis vero antehac in Regno Aragoniæ, Sacerdotibus Regularibus prædicta die tres Miſſas celebrantibus, ſæculares Presbyteri duas tantum celebrarent, Nos tamen æquum judicavimus hos illis per omnia exæquare, ut eſſet inter ipſos Ritus uniformitas: quæ res in cauſſa fuit, ut in Eccleſia Catholica aliæ quoque diverſitates ſublatæ fuerint, quantumvis tolerabiliores videri poſſent. Ita quum in Gallias, regnante Carolo Magno, inductus fuiſſet, una cum ordine Romano, Ritus celebrandi tres Miſſas in die Natali Domini Noſtri Jeſu Chriſti, quum antea duæ tantum celebrari ſolerent; novum hunc Ritum ſoli primum Epiſcopi adoptarunt, ac ſibi, ſuæque dignitati proprium fecerunt; ſed poſtea ad evitandam difformitatem, hujuſmodi facultas ad omnes inferioris quoque Ordinis Sacerdotes extenſa fuit, quemadmodum a Nobis demonſtratum eſt in Tractatu *de Feſtis Domini part.* 1. *pag.* 248.

Applicationem autem Miſſarum hoc noſtro Indulto conceſſarum, tertiæ nimirum a Sacerdotibus Sæcularibus in Regno Aragoniæ, ſecundæ vero, ac tertiæ ab omnibus exiſtentibus in aliis Regionibus hoc Decreto comprehenſis, juſſimus fieri, non quidem pro aliquo peculiari Defuncto, ſed pro omnibus Fidelibus Defunctis in genere, tum quia id magis conſentaneum viſum eſt piæ, ac religioſæ menti duorum Regni hujuſmodi Indultorum expetentium; tum quia Eccleſiæ ſpiritus id maxime poſtulabat. Siquidem conſtat generalem Commemorationem omnium Fidelium Defunctorum ſecundæ diei menſis Novembris aſſixam, jam uſque a ſæculo nono ab Amalario Fortunato propoſitam, vertente autem ſæculo undecimo a Beato Odilone Abbate pro omnibus Monaſteriis ſibi ſubjectis receptam, atque ab his demum, Prædeceſſoris Noſtri Joannis Papæ XIX. auctoritate, ad univerſam Eccleſiam propagatam fuiſſe, ea potiſſimum de cauſſa, ut poſt celebratam præcedenti die Feſtivitatem in honorem Sanctorum omnium cum Chriſto regnantium, omnium quoque Juſtorum Animæ in Purgatorio detentæ, ac cœleſtis gloriæ conſortium expectantes, generalibus Eccleſiæ ſuffragiis adjuventur. De hac re latius diſſeruimus in opere, quod ſcripſimus in Acta nonnullorum Sanctorum, quorum Officia celebrantur in noſtra Bononienſi Civitate, ac Diœceſi, *in Editione Patavina Cap.* 22. Unde ſatis patet, quam juſta de cauſſa prædictas miſſas non aliquibus peculiaribus Defunctis, ſed omnibus in communi Fidelibus in Chriſto dormientibus applicandas eſſe voluerimus.

Quam vero Nobis ſemper cordi fuerit, ut juxta Sacrorum Canonum præſcriptum, a celebratione Sacroſancti Miſſæ Sacrificii omnem avaritiæ ſpeciem, omnemque ſordidi captandi lucri prætextum longiſſime arceremus, ſatis compertum eſſe putamus ex his, quæ tum in Archiepiſcopatus Bononienſis, tum in ſupremi Pontificatus adminiſtratione in hunc finem præſtitimus. Etenim inter Paſtorales Inſtitutiones noſtras, præter *quinquageſimam ſextam*, in qua plures hac de re Eccleſiaſticæ Diſciplinæ regulas demonſtravimus, & omnino obſervari præcipimus, adeſt etiam *nonageſima ſecunda*, in qua Sanctiſſimis Apoſtolicæ hujus Sedis Decretis inhærentes, pravam quamdam damnavimus conſuetudinem, qua contendebant nonnulli licitum eſſe Miſſas ita celebrare, ut earum fructum medium in anteceſſum applicarent pro iis, qui poſtea eleemoſynam offerendo, illius applicationem expeterent. Inter noſtras vero Apoſtolicas Conſtitutiones *in Bullarii noſtri Tom.* 1. impreſſas extant *vigeſima ſecunda*, & *vigeſima tertia*, quibus ſeveriſſime vetitum per Nos eſt, ne eleemoſynæ pro Miſſarum celebratione colligantur in iis locis, in quibus major eſt earum Taxa Synodalis, ut deinde Miſſæ alibi celebrandæ committantur, ubi hujuſmodi Taxa in minori quantitate ſtatuta eſt. In noviſſimo autem Tractatu noſtro *de Synodo Diœceſana lib.* 5. *cap.* 8. *num.* 9. & 10. alia complura ad hanc rem pertinentia ſtudioſe collegimus.

Ab hoc itaque tramite neutiquam recedendum Nobis eſſe judicantes, decrevimus ſupra, atque ſtatuimus, ut pro celebratione, aut applicatione Miſſarum hoc noſtro Indulto conceſſarum, nullum prorſus ſtipendium quocunque prætextu, aut colore accipi valeat: quod ut a Nobis in præſenti caſu decerneretur, ſpecialis quædam, & urgens ratio Nos impulit, præter generales haſce, quas paulo ante indicavimus. Perſpectum eſt enim omnibus in Eccleſiaſtica Hiſtoria paulum modo verſatis, plures olim fuiſſe dies polyliturgicos, quibus nimirum ſinguli Sacerdotes plus quam ſemel Miſſarum Sacrificia peragebant, ut erat, præter Natalem Domini, prima dies Menſis Januarii, Feria V. in Cœna Domini, Vigilia Aſcenſionis, tres dies Jejunii infra Octavam Pentecoſtes, aliique dies Feſti nonnullorum Sanctorum memoriæ dicati, ut Nativitas Sancti Joannis Baptiſtæ, & Natalitium Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, de quibus Nos ipſi monumenta protulimus in opere *de Feſtis D. N. Jeſu Chriſti part.* 1. *pag.* 247.

Ut autem hujuſmodi conſuetudo generaliter tolleretur, & facultas celebrandi plures Miſſas uno die, ad ſolum diem Natalis Domini coarctaretur, non alia de cauſſa factum eſt, quam ut avaritiæ, & ſordidis quæſtibus adimeretur occaſio, vel ſaltem oblocutionibus ſilentium imponeretur; quæ ſcilicet ex eleemoſynis pro Miſſarum numero multiplicatis, aut ortum habuerant, aut oriri poſſe videbantur. Hunc eſſe proprium ſenſum Canonis *Sufficit de Conſecr. diſt.* 1. jam demonſtratum per Nos eſt in literis ad Venerabilem Fratrem Epiſcopum Oſcenſem

Digitized by Google

ſem datis §. *Excepta*, & ſequentibus. Ideo autem ſcripta noſtra in hoc Decreto frequenter in medium protulimus, ut quæ jam alibi a Nobis dicta ſunt, hic denuo explicare, & quæ alibi demonſtravimus, iterum rationibus comprobare cogeremur. Id vero, quod ſupra poſuimus, a duobus præterea ſcriptoribus in Eccleſiaſticis rebus apprime verſatis aſſeritur. Eorum alter eſt Thomaſſinus in Opere *de veteri, & nova Eccleſiæ Diſciplina part. 3. lib. 1. cap. 74. num. 6.* ubi poſt allatam Conſtitutionem Odonis Epiſcopi Pariſienſis, videlicet: *Nullus bis in die Miſſam audeat celebrare, aut cum duplici Introitu, niſi in magna neceſſitate*; hæc ſubdit: *Cum pecunia tunc ut plurimum ad Miſſam offerretur, hinc avaritiæ ſpecies, vel ſuſpicio quædam iterationi Miſſarum affricabatur*. Alter eſt Vicecomes in Tractatu *de antiquis Miſſæ Ritibus lib. 3. cap. 28. circa fin.* ubi poſtquam antiquam expoſuit diſciplinam, qua permittebatur Sacerdoti plures Miſſas in die celebrare, de ipſius diſciplinæ mutatione deinde ſic ait: *Abrogationis autem cauſſam, quantum equidem divinare poſſum, dedere nundinatores quidam, qui majoris pietatis materiam ad turpe lucrum detorquere non ſunt veriti, & fecerunt, ut libertas priſca ſaltem hiſce Regionibus erepta ſit, ac deſierit*.

Si igitur multiplicitas Miſſarum, quæ Sacerdotibus olim pluribus per annum diebus permittebatur, ideo ſublata fuit, ut avaritiæ quæſtibus, aut obloquentium ſuſpicionibus obviam iretur, jure ac merito Nos Indultum hoc noſtrum, quo Sacerdotibus in præfatis Regnis, atque Dominiis commorantibus tres Miſſas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum celebrare permiſimus, hujuſmodi expreſſa lege, atque diſtricta ſanctione communire debuimus, ut ne quis eorum pro Miſſis de novo conceſſis ullum ſtipendii genus, quacumque de cauſa, & quolibet prætextu, aut colore recipere poſſet.

His accedit, quod quum petitiones inſpexerimus ab aliquibus peculiaribus Epiſcopis Apoſtolicæ Sedi olim oblatas pro conceſſione celebrationis duarum, aut trium Miſſarum in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum; ſimulque contraria expendarimus Reſcripta tunc reſpective emanata: agnovimus prædictas petitiones huic potiſſimum rationi innixas fuiſſe, quod ſcilicet tanta eſſet eleemoſynarum copia, quæ ea die pro Miſſarum celebratione a piis fidelibus offerebantur, ut aliter illis ſatisfieri non poſſe aſſererent, quam ſi facultas indulgeretur Sacerdotibus, ut plures Miſſas ea ipſa die celebrare poſſent: contra vero in rejiciendis iiſdem petitionibus, id maxime ſpectatum fuiſſe agnovimus, ne per hujuſmodi conceſſiones Ordo Sacerdotalis apud detractores in aviditatis ſuſpicionem, & infamiam adduceretur. Qua etiam de Cauſſa Nos hanc conceſſionem noſtram, prædicta lege adjecta, ſuſpicionibus hujuſmodi nullum locum præbere poſſe voluimus.

Hæc ſunt, quæ concedenda eſſe judicavimus, quæque de præmiſſorum conſilio, & Apoſtolica auctoritate Noſtra conceſſimus; atque hæc ſunt, quæ in hujuſmodi Indulti conceſſione præ oculis habuimus; quæque omnia exponenda duximus præſenti Decreto, quod a Nobis conditum, manu noſtra ſubſcripſimus hac die xxi. Auguſti Anni 1748. Anniverſaria Coronationis noſtræ, ineunte Pontificatus Noſtri anno nono.

BENEDICTUS PAPA XIV.

PORro præinſertum noſtrum Decretum, atque in eo omnia, & ſingula contenta, ac præſcripta, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, atque etiam quatenus opus ſit, auctoritate noſtra Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique, & omnibus, ac ſingulis contentis, & præſcriptis, Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, atque ita, ut præmittitur, omnino ſervari mandamus. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab iis reſpective ſub irrogatis pœnis, & cenſuris inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur iiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Auguſti 1748. Pontificatus noſtri anno nono.

Cajetanus Amatus.

Supplex Libellus cum Reſcripto Sanctiſſimi, quo conceditur facultas celebrandi Miſſas in die Commemorationis Defunctorum uſque ad duas horas poſt meridiem.

Foris

A Nueſtro Muy Santo Padre

BENITO PAPA XIV.

Monſeñor Clemente.

Intus

Beatiſſimo Padre.

AL tiempo de preſentarſe à los pies de V. Santidad Monſeñor Clemente, dandole las mas humildes, y rendidas gracias por ſu Decreto de 26. del paſſado, en que ſobre los mas ſolidos principios de prudencia, y equidad ſe ha ſervido, con el lleno de la mayor erudicion, atender la conceſſion para que todos los Sacerdotes, aſſi ſeglares, como Regulares de los Dominios de Eſpaña puedan celebrar tres Miſſas el dia de la general Commemoracion de todos los Fieles Defuntos: ſe atreve a repreſentar nuevamente a V. Santidad, que ſiendo el expreſſado dia uno de los cortos del año, y en que neceſſariamente deben dilatarſe los Oficios Eccleſiaſticos, de lo que puede originarſe, o que los Sacerdotes ſe appreſuren en la celebracion de la Miſſas, o que anticipen al tiempo debido, fundados en algunas laxas opiniones: Por tanto ſuplica a V. Santidad

tidad ſe digne conceder, que todos los Sacerdotes, aſſi Seglares, como Regulares, a quienes alcanza la gracia, è Indulto de V. Santidad, puedan licita, y validamente celebrar las expreſſadas tres Miſſas dos horas deſpues de' medio dia. Que da la gracia &c.

Ex Audientia Sanctiſſimi die 3. Septembris 1748.

Sanctiſſimus benigne annuit pro gratia facultatis celebrandi tres Miſſas die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum, uſque ad duas horas poſt meridiem, cum derogationibus neceſſariis, & opportunis.

Joſeph Levizzani Secretarius.

Conceſſio unius Altaris privilegiati quotidiani perpetui facta a Sanctiſſimo Domino Noſtro Domino BENEDICTO PAPA XIV. Eccleſiis Fratrum Miniſtro Generali totius Ordinis Sancti Franciſci ſubjectorum.

Intus

Beatiſſime Pater.

FRater Raphael a Lugagnano Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Miniſter Generalis, ad pedes S. V. humillime pervolutus, exponit, quod ſan. me. Benedictus XIII. ſub die 14. Decembris 1725. dignatus fuit omnia Altaria privilegiata quotidiana variis Eccleſiis dicti Ordinis in perpetuum jam conceſſa approbare, & confirmare; Iis ejuſdem Ordinis Eccleſiis, quæ tali privilegio quotidiano in perpetuum non gaudebant, conceſſit illud, ſed proportionate ad Miſſarum numerum, quæ in eis celebrantur; videlicet pro quinque feriis in hebdomada iis Eccleſiis, in quibus 25. Miſſæ quotidie celebrantur: Pro quatuor Feriis iis, in quibus 20: pro tribus, in quibus 15. & ſic gradatim. Cum autem, Beatiſſime Pater, comprobaverit experientia, hoc minime ſufficere ad ſatiafaciendum Populorum devotioni, & ex alia parte variæ quotidie inſurgant difficultates, ex eo, quod non ſemper idem Miſſarum numerus in dictis Eccleſiis celebretur, nec celebrari valeat; ideo enixe S. V. ſupplicat Orator, ut prævia revocatione privilegii Altarium pro determinatis hebdomadæ feriis, ut ſupra, per ſan. mem. Benedictum XIII. conceſſi, dignetur cuilibet Eccleſiæ Fratrum Oratoris juriſdictioni ſubjectæ, Altari Privilegiato quotidiano perpetuo non decoratæ, unum concedere, ab Ordinariis Locorum ſemel deſignandum, & hoc per Reſcriptum, ſeu aliter, ut S. V. benevisum fuerit. Et Deus &c.

Foris

SS. D. N. D. BENEDICTO PAPÆ XIV.

Pro

Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci.

RESCRIPTUM SANCTITATIS

Ex Audientia Sanctiſſimi die 27. Decembris 1748.

SAnctiſſimus benigne annuit pro gratia, juxta petita, pro Miſſa tamen, quæ a Fratribus Minoribus Sancti Franciſci in Altaribus per Ordinarios reſpectiva deſignandis celebrabuntur; & voluit etiam gratiam hujuſmodi per hoc præſens Reſcriptum perinde valere, ac ſi per Apoſtolicas Literas in forma Brevis ſolitis omnibus muniti Clauſulis expedita fuiſſet.

Loco ✠ Sigilli.

Joſeph Levizzani Secretarius.

Confirmatur Decretum Sac. Congr. declarans præcedentiam Fratrum Tertii Ordinis Secularis ſupra omnes alios Confraternitates Laicales.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

„ Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Carafa Ponente, re mature perpenſa, cenſuit eſcribendum, prout reſcripſit. Conſulendum Sanctiſſimo pro declaratione eſſe habitum proprium Fratrum Tertii Ordinis de Pœnitentia Sancti Franciſci, non ſolum veſtem totalem, ſed etiam particularem, ſcilicet ſcapulare, & cingulum exterius delatum, atque Fratres prædictos in Regnis Hiſpaniarum tantum degentes indutos, ſive incedant ſub Cruce Fratrum Minorum Sancti Franciſci, ſive ſub propria Cruce, gaudere debere præcedentia ſuper omnes alias Confraternitates Laicales, ad formam Conſtitutionis Benedicti XIII. quæ incipit, *Ad Noſtram audientiam*. Romæ xx. Septembris MDCCXXVIII.

In audientia Sanctiſſimi habita ab infraſcripto Domino Secretario ſub die 2. Octobris MDCCXLVIII. Sanctitas Sua benigne declaravit, ac decrevit juxta ſupradictam Sacræ Congregationis reſolutionem. Romæ. Viſa.

C. A. Cardinalis Cavalchini.

Loco ✠ Sigilli.

Joſeph Maria Archiepiſcopus Damaſcenus Secretarius.

CUM autem, ſicut dilecti filii Tertiarii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia nuncupati, Civitatis Gadicenſis Nobis nuper exponi fecerunt, Ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen-

quendum, harum ſetie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertum memoratæ Congregationis Cardinalium Decretum, cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium.

Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vii. Januarii MDCCXLIX. Pontificatus Noſtri anno nono.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ *Sigilli.*

Literæ, quibus indicitur Capitulum Generale Romæ celebrandum anno Jubilæi 1750.

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO

Lector Emeritus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu Matritenſi pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus, & in Domino Servus.

Univerſis in Chriſto Jeſu dilectiſſimis ejuſdem Ordinis Fratribus tam Superioribus, quam ſubditis Ciſmontanæ, ac Ultramontanæ Familiæ ſalutem, pacem, & a Domino ſempiternam benedictionem.

Vix inter Catholicos Principes ſtabilitam, promulgatamque pacem novimus, ac inde ſublata impedimenta, quæ celebrationi obſtabant Capituli Generalis Ordinis Noſtri, alias per Nos indicti, & per Sanctiſſimum Dominum Noſtrum D. BENEDICTUM XIV. uſque ad novum ſuum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum (ut Vobis annunciavimus) jam ſuſpenſi, quod Nos muneris, Officiique Noſtri debito moti, eidem Sanctiſſimo Domino ſupplicavimus, ut in proximo Jubilæi anno 1750. prædicti Capituli Generalis celebrationem indicere dignaretur; Sanctitas autem Sua ſupplicationibus noſtris benigne annuens, ſequentes litteras in forma Brevis Nobis expedire dignata eſt, videlicet.

Foris.

Dilecto filio Raphaeli a Lugagnano Generali Miniſtro totius Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci tam de Obſervantia, quam Reformatorum, Excalceatorum, Recollectorum, ſeu quocumque alio nomine nuncupatorum.

Intus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

„ Pontificia omnium Eccleſiarum ſollicitudo No-
„ bis plane immerentibus injuncta efficere non
„ potuit, ut peculiare charitatis ſtudium, quo Se-
„ raphicum Ordinem, cui ſumma cum nominis,
„ & pietatis tuæ laude præes, ſemper proſecuti ſu-
„ mus, antequam in hac etiam Sacroſancti Apo-
„ ſtolatus ſpecula collocaremur, ullo pacto minue-
„ retur, ſed potius ita adauxit, ut ad incrementum
„ Religioſæ obſervantiæ, honoris, ac dignitatis ejuſ-
„ modi inclyti Ordinis nihil cupiamus impenſius,
„ quam ut omnem paternæ providentiæ noſtræ, ſu-
„ premæque auctoritatis operam, ubicumque oppor-
„ tuna ſeſe offerat occaſio, læto, libentique animo
„ conferamus. Exponi ſiquidem Nobis nuper fe-
„ ciſti, quod alias Nos, nempe anno 1746. Tibi
„ mandavimus, ut prorogationem Capituli Gene-
„ ralis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci,
„ quod juxta illius Conſtitutiones, ſeu Statuta, au-
„ ctoritate Apoſtolica confirmata, celebrandum erat,
„ ob motus bellicos tunc undique vigentes minime
„ celebrari poterat, ad noſtrum, & Sedis Apoſto-
„ licæ beneplacitum omnibus Vocalibus indiceres,
„ Tuque id exequi curaſti: de præſenti vero, cum
„ omnia impedimenta tunc exiſtentia ablata rema-
„ neant, Capitulum Generale hujuſmodi convocan-
„ dum, celebrandumque eſſe ſaluberrimum ducis,
„ ut quæ ad rectum prædicti Ordinis regimen, de-
„ cus, & utilitatem pertinent, conjunctis omnium,
„ quorum intereſt, ſtudiis, cognoſci, iiſque facilius,
„ & validius conſuli, adſpirante Divini favoris auxi-
„ lio, ac provideri poſſint. Nobis propterea humi-
„ liter ſupplicari feciſti, ut Tibi in præmiſſis op-
„ portune providere, &, ut infra, indulgere de be-
„ nignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Te
„ ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes,
„ & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis,
„ & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cen-
„ ſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis oc-
„ caſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet
„ innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dum-
„ taxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, &
„ abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicatio-
„ nibus inclinati, prorogationem, dilationemque
„ hujuſmodi, ut præmittitur, relaxantes, Tibi teno-
„ re præſentium committimus, & mandamus, ut
„ Capitulum Generale hujuſmodi totius Ordinis Fra-
„ trum Minorum tam de Obſervantia, quam Re-
„ formatorum, & Excalceatorum, Recollectorum,
„ aliove quocumque nomine nuncupatorum, in eum
„ locum, & Civitatem, quam ſecundum præfatas
„ Conſtitutiones, ſeu ſtatuta magis aptam, & con-
„ gruentem, & minus incommodam Fratribus Vo-

Chronol. Seraph. *

,, calibus ſuturam eſſe noveris, in Vigilia Penteco-
,, ſtes Anni 1750. auctoritate noſtra Apoſtolica in-
,, dicas, & convoces, indictumque, & convocatum
,, denuncies, ut omnes, & ſinguli, qui juxta Con-
,, ſtitutiones, & morem prædicti Ordinis in Capi-
,, tulo Generali jus ferendi Votum, ſive ſuffragium
,, habent, eique intervenire tenentur, in virtute
,, Sanctæ Obedientiæ, atque ſub pœnis in præfatis
,, Conſtitutionibus expreſſe contentis, ad ipſum Ca-
,, pitulum Generale, legitimo ceſſante impedimen-
,, to, opportuno tempore accedere curent, & die
,, Sabbati poſt Feſtum Aſcenſionis Domini Noſtri
,, Jeſu Chriſti dicti anni proxime venturi, quo Actia
,, Capitularia inchoabuntur, & non antea, Conven-
,, tum Capitularem ingredientur, exceptis Fratribus
,, Definitorii Generalis, quibus aliquot ante, diebus
,, ingredi liceat. Quoad vero Præſidentem eidem
,, Capitulo Generali, Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis no-
,, mine, Noſtro pariter, & ejuſdem Sedis beneepla-
,, cito deſignandum, deputandumque opportuno tem-
,, pore reſervamus. Interea præcipimus, & manda-
,, mus in virtute Sanctæ Obedientiæ, ea omnia a
,, denunciatione Convocationis, & Celebrationis
,, prædicti Capituli Generalis, uſque ad abſolutio-
,, nem, dimiſſionemque ejuſmodi, ſerventur, quæ de
,, more, & ſecundum prædictas Conſtitutiones dicti
,, Ordinis hactenus ſervari conſueverunt, omneſque
,, ejuſdem Ordinis Alumni ad Dominum humiliter
,, recurrant, ipſum deprecantes, ut quæ agenda
,, ſunt, ad ſui nominis laudem, & honorem, Sera-
,, phicæ Religionis incrementum, animarum ſalutem,
,, totiuſque Eccleſiæ militantis utilitatem, prævenien-
,, do inſpiret, & adjuvando proſequatur. Ea propter
,, in Vigilia Pentecoſtes memorati anni 1750. pro-
,, xime venturi omnes peccata ſua confiteantur. Sa-
,, cerdotes Miſſam celebrent, alii Sanctiſſimum Eu-
,, chariſtiæ Sacramentum valde mane recipiant, qui-
,, bus omnibus plenariam Indulgentiam omnium pec-
,, catorum ſuorum, & remiſſionem, pro ea vice, mi-
,, ſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.
,, Decernentes eaſdem præſentes literas, etiam ex
,, eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe haben-
,, tes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis
,, non conſenſerint, neque ad ea vocati, vel au-
,, diti fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptio-
,, nis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu in-
,, tentionis noſtræ, vel alio quolibet quantumlibet
,, ſubſtantiali defectu notari, redargui, & impugna-
,, ri, vel adverſus eas aperitionis oris, reſtitutio-
,, nis in integrum, aut aliud quodcumque juris, fa-
,, cti, vel gratiæ remedium impetrare, ſeu impe-
,, trato quempiam in judicio, vel extra illud uti
,, poſſe. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſ-
,, cumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam
,, Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E.
,, Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Se-
,, dis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet qua-
,, vis aliter judicandi, & interpretandi facultate, &
,, auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irri-
,, tum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam qua-
,, vis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contige-
,, rit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus,
,, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis Ordinis
,, prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſto-
,, lica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis,
,, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis,
,, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Su-
,, perioribus, & Fratribus in contrarium præmiſſo-
,, rum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & in-
,, novatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum
,, tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter ex-
,, preſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes,
,, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſ-
,, ſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter,
,, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis qui-
,, buſcumque. Cœterum quia difficile foret præſentes
,, noſtras Literas ad ſingulas dicti Ordinis Provin-
,, cias deferri, volumus, ut earumdem præſentium
,, literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam im-
,, preſſis, manu tua, ſeu Procuratoris Generalis Or-
,, dinis præfati, ſubſcriptis, & memorati Ordinis ſi-
,, gillo munitis, eadem prorſus fides in Judicio, &
,, extra ubique Locorum adhibeatur, quæ præſenti-
,, bus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſten-
,, ſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
,, rem ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Martii 1749.
,, Pontificatus Noſtri anno nono.

D. Cardinalis Paſſioneus.

In vim ergo ſuprarelatarum literarum Sanctitatis Suæ, omnibus, & ſingulis Religioſis Fratribus, præcipue vero legitimis Vocalibus juriſdictioni noſtræ quoquo modo ſubjectis, indicimus, & palam facimus, quod ſub die 16. Maii proxime futuri anni Jubilæi 1750. in hoc noſtro Aracœlitano Conventu Almæ Urbis (Superis bene annuentibus) abſolventur generalia Comitia.

Proinde, harum ſerie, ad præfatum tempus, & locum, prædictos omnes utriuſque Familiæ Vocales, quo ſummum hoc negotium ad felicem exitum deducatur, citamus, & convocamus, ac pro citatis, & convocatis habemus Reverendiſſimos Patres Ultramontanæ Familiæ Commiſſarium Generalem: Ciſmontanæ vero ex-Vice-Commiſſarium Generalem; Indiarum quoque Generalem Commiſſarium: Reverendos admodum Patres, Ordinis Generalem Procuratorem; Romanæ Curiæ Generalem Commiſſarium; Generales itidem Procuratores tam Reformatorum, quam Diſcalceatorum, ac Recollectorum; Definitores Generales; Noſtros reſpective Ordinis Generales Secretarios; Miniſtros etiam Provinciales, & Cuſtodes omnium, & ſingularum Provinciarum, atque Cuſtodiarum ab illis Independentium utriuſque Familiæ tam Primi, quam Tertii Ordinis Pœnitentium, qui noſtræ Juriſdictioni ſubſunt; Terræ Sanctæ Cuſtodem; Magni Conventus Pariſienſis Guardianum; illos denique omnes, & ſingulos, quibus in Comitiis Generalibus competit jus ſuffragii.

Univerſis ergo, & eorum cuilibet, cum ſalutaria Obedientiæ merito, ſub pœnis per noſtra generales Conſtitutiones inflictis, injungimus, diſtricteque mandamus, quatenus opportuno tempore a propriis abſcedant, ut ſtatuta die 16. Maii ſupradicti anni 1750. in deſignandum Capitularem Conventum perſonaliter omnino compareant, niſi vera, & legitima cauſa, a Teſtibus fide dignis recognita, atque Generali Definitorio examinanda, & approbanda, præpediantur; hac tamen conditione, quod prædictam Romæ Civitatem ante nonam diem ipſius Menſis Maii nullus ingredi præſumat, exceptis Reverendiſſimi Definitorii Generalis Patribus, quibus una cum propriis Sociis aliquot ante diebus, ad præfixum Capituli Conventum liber indulgetur acceſſus.

Quia vero confuſionem omnem, quæ ex nimia Religioſorum affluentia ſuboriri poſſet, pro viribus è medio tollere anhelamus; Generalium Statutorum ſanctionibus inhærentes, præcipimus ſub pœna privationis ſuffragii, ut cujuſcumque Provinciæ Miniſter, ſeu Pro-Miniſter, & Cuſtos, inſimul ad Generale Capitulum, unico tantum Religioſo Socio

utrum-

Digitized by Google

utrumque comitante, iter aggrediantur; addito tamen, ſi opus fuerit, Tertiario, qui Sindici Apoſtolici munere defungatur, ad neceſſarias expenſas in itinere faciendas: quos omnes per Jeſu Chriſti viſcera obteſtamur, ut euntes, & redeuntes, eam verbo, & exemplo morum gravitatem, vitæ ſanctimoniam, & Seraphicæ perfectionis indolem præſeferant, quæ veros Religioſos decet, profundæ humilitatis, altiſſimæ Paupertatis, atque Evangelici Inſtituti Sectatores;

Ultra præfatos omnes, niſi ſpeciali, & expreſſe a Nobis obtenta licentia, nullus penitus, ſub quovis colore, prætextu, aut cauſa, ad Comitiorum Generalium Locum, & Civitatem accedere audeat, ſub pœna Apoſtaſiæ: cui etiam Vocales illos ſubjacere volumus, qui vanæ curioſitatis, aut negotiorum expediendorum cauſa, a via recta notabiliter deflecterent, quæ ad hanc Almam Civitatem tendit, ac ducit. Nihil inſuper eo temporis Intervallo, quo Miniſtri, & Cuſtodes abſentes fuerint, in Provinciis innovetur: quod ſi ſecus contigerit, id omne irritum, & inane, nulliuſque ponderis, ac momenti ipſo facto cenſeatur.

Porro meminerint Provinciarum Cuſtodes, juxta antiquam, & laudabilem Religionis conſuetudinem, Ordiniſque Conſtitutiones, ſecum deferre, Conventuum, Fratrum, Monialium viventium, & a poſtremo Generali Capitulo è Vivis ſublatorum numerum; Eorum inſuper nomina, qui Sanctitatis nota inſignea extremum diem clauſerunt; Atque illorum, qui inter Infideles, vel ad ſervitium Terræ Sanctæ actu commorantur; Authentica item documenta rerum notabilium, quæ a proxime elapſo Capitulo Generali in propriis reſpective acciderunt Provinciis; Operum, quæ vel nuper edita fuere, vel typis evulganda parantur. Rurſus ſcripturas publicas, & querelas, ſi quæ aderunt, contra Superiores, vel Officiales Curiæ Generales; aut teſtimoniales literas, quibus tales ſcripturas, ſeu querelas non adeſſe legitime demonſtretur, ad formam Statutorum generalium *in Compil. Sambuc. cap.* 8. §. 28. *num.* 18. *&* 19. Ac demum ſub pœna privationis Officii, omnibus Commiſſariis Terræ Sanctæ injungimus, ut, ad eorumdem Statutorum præſcriptum, eleemoſynarum ad Loca Sancta pertinentium Computus. Illarumque fidelis adminiſtrationis legitimas probationes, & documenta, per eoſdem Cuſtodes tranſmittant.

His itaque encyclicis noſtris literis acceptis, & ſolemniter, prout moris eſt, in omnibus, & ſingulis Provinciarum Conventibus, quantocitius promulgatis, preces publicæ, & privatim fiant, ſignanter vero, a Paſchate Dominicæ Reſurrectionis ejuſdem anni, uſque ad electionis diem, qualibet quinta feria ſolemni Feſto non impedita in ſingulis Conventibus Miſſa de Spiritu Sancto decantetur, vel ſaltem legatur, ac de eodem in privatis Miſſis a cunctis Sacerdotibus Collecta recitetur, in Choro autem expletis Matutinis, & Veſperis Horis, quotidie dicatur Hymnus — *Veni Creator Spiritus &c.* cum Verſiculis, & Orationibus de Spiritu Sancto, de Immaculata Virginis Conceptione, & de Beato Patre noſtro Franciſco. Præterea ab Aſcenſione Domini, diebus Feſtivis ſolemnes per Eccleſias inſtituantur Proceſſiones, & Litaniæ; ac in ipſa Pentecoſtes Vigilis omnes peccatorum ſuorum confeſſiones emittant, quos Religioſi Confeſſarii a caſibus omnibus, & cenſuris Nobis reſervatis, plenaria noſtra auctoritate poterunt abſolvere: Sacerdotes celebrent; reliqui omnes Euchariſtica Menſa valde mane reficiantur, & quantum humana patitur fragilitas dignos ſe reddant plenariam ſuorum peccatorum acquirendi remiſſionem, & indulgentiam a Sanctiſſimo Domino Noſtro feliciter Regnante in ſupra relatis Apoſtolicis Literis Nobis omnibus benigne, & paternaliter conceſſam: quo etiam tempore Sacrum de Spiritu Sancto ſolemniter celebretur, & Proceſſio, uti ſupra, fiat, ut omnes à Regalibus Sedibus ſubſidium humillime depoſcentes, luminum Patrem fervide, ac ſuppliciter exorent, quo mentes omnium colluſtret, voluntatem inflammet, corda excitet, atque accendat, quatenus arduum opus, pro cujus felici exitu omnium noſtrum deſideria tendunt, ac vota, vergat in Domini Noſtri gloriam, Religionis incrementum, totiuſque Eccleſiæ Sanctæ utilitatem. Valete Fratres chariſſimi, Noſtri etiam in veſtris Orationibus memores.

Datum Romæ ex noſtro ſupradicto Aracœlitano Conventu die 12. Martii 1749.

Fr. Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis.

De Mandato Rñi in Chriſto Patris.
F. Bernardinus ab Averſa
Secret. Gener. Ordinis.

SENTENTIA DEFINITIVA

Circa præcedentiam ſervandam inter Prælatos, & Fratres Diſcalceatos, & Obſervantes Miſſionarios Civitatis de Queretaro.

IN nomine Individuæ Trinitatis, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ. Amen. Chriſti Jeſu Sacroſancto nomine invocato, Nos Fr. Raphael a Lugagnano, totius Ordinis Minorum Miniſter Generalis, ac Judex Ordinarius, viſis, & diligenter conſideratis omnibus, & ſingulis actitatis in cauſa præcedentiæ vertente inter Guardianum noſtræ Obſervantiæ Miſſionariorum Collegii S.Crucis Civitatis de Queretaro ex una, & Guardianum noſtri pariter Diſcalceatorum Conventus S. Antonii ejuſdem Civitatis, Provinciæ Sancti Didaci de Mexico, ex altera partibus: Viſo Decreto Patris Ferdinandi Gonzalez Commiſſarii Generalis Novæ Hiſpaniæ, dato in Conventu Sanctæ Mariæ Rotundæ, Civitatis Mexicanæ die 3. Septembris 1733. Viſis Patentalibus literis a Reverendiſſimo P. Matthia de Velaſco, Indiarum Commiſſario Generali, dat. 18. Januarii 1742. Viſa appellatione a dictis Decreto, & Literis Patentalibus, ad bon. mem. Reverendiſſimum Cajetanum a Laurino Prædeceſſorem noſtrum interpoſita per Miniſtrum Provincialem, & Diffinitorium dictæ Noſtræ Provinciæ Diſcalceatorum Sancti Didaci in Mexico: Viſis Patentalibus literis ab eodem noſtro Prædeceſſore 15. Januarii 1744. datis, quibus, prævia admiſſione dictæ appellationis in utroque effectu devolutivo, & ſuſpenſivo, bon. mem. Patri Joannis Fogueras, tunc temporis novæ Hiſpaniæ Commiſſario Generali, commiſit, & præcepit, quatenus formiter auditis partibus proceſſum in cauſa inſtrueret uſque ad ſententiam excluſive: Viſo Proceſſu ab eodem P. Fogueras die 5. Januarii 1747. incepto, & 26. Auguſti ejuſdem anni ab eodem terminato: viſis rationibus, & juribus, & reſpective reſponſionibus, tam pro parte Superioris Collegii, quam pro parte Guardiani Diſcalceatorum in ſcriptis adductis, ac repetitis, & in dicto Proceſſu formiter compulſatis: Viſo Decreto a memorato Patre Fogueras die 26. Auguſti, ut ſupra, facto, de claudendo

dendo

Digitized by Google

dendo dicto Proceſſu, & eodem ad nos tranſmittendo: Viſa intimatione ejuſdem Decreti a Patre Joſepho Torrubia, dicti Patris Fogoeras Secretario, partibue intereſſe habentibus die 5. Octob. ejuſdem anni 1745. perſonalitee facta, ac ſimul citatione eiſdem peracta ad comparendum coram Noſtro Tribunali per ſnos reſpective Procuratores, pro audienda, & recipienda diffinitiva ſententia: Viſo inſuper voto in ſcriptis, & audito conſilio Admodum RR. PP. Franciſci de Yduri Commiſſarii Generalis iſtius Romanæ Curiæ, ac Diffinitorum Generalium Vincentii Antonii de Caprarola, Marci Antonii Gravoix, & Petri Ignatii de Gainza, conſultorum de mandato Noſtro ad hoc deputatorum: Viſis tandem omnibus videndis, & conſideratis conſiderandis, pee hanc noſtram diffinitivam ſententiam, quam de concordi, & unanimi omnium, & ſingulorum prædictorum PP. conſilio in his ſcriptis ferimus: Chriſti Jeſu Sacroſancto nomine invocato, ut de ipſius vultu noſtrum judicium prodeat, dicimus, declaramus, & pronuntiamus, bene fuiſſe appellatum, & male per PP. Commiſſarium Generalem Novæ Hiſpaniæ, & Commiſſarium Generalem Indiarum judicatum, & reſpective mandatum, ac proinde circumſcribenda eſſe, prout per præſentes circumſcribimos, & circumſcripta declaramus Decreta, & Patentales literas, tam a Patre Ferdinando Gonzalez die 3. Sept. 1733. quam a Reverendiſſimo Patre Matthia de Velaſco 18. Januarii 1742. edita, ac reſpective datas, ae in omnibus functionibus, quibus interſunt Obſervantes, & Diſcalceati, Patrem Guardianum, ſeu Præſidentem Conventus Diſcalceatorum Civitatis de Queretaro locum, ſeu præcedentiam obtinere, & habere ſemper debere immediate poſt Guardianum, ſeu Præſidentem Conventus principalioris Obſervantium ejuſdem Civitatis, ac proinde in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub pœnis in ſtatutis anni 1676. contentis ipſo facto incurrendis, Patri Guardiano Noſtri Collegii Miſſionariorum memoratæ Civitatis præcipimus, & mandamus, ut Guardianum, ſeu Præſidentem Diſcalceatorum libere, & pacifice dicta præcedentia frui, & gaudere relinquat. Ita decrevimus, ſtatuimus, determinavimus, & pronuntiavimos Nos, qui ſupra, pro Tribunali ſedentes, præſentibus infraſcriptis teſtibus, in Cella noſtræ Reſidentiæ iſtius Aracœlitani de Urbe Conventoa, hae die 29. Maii 1748. Sic pronuntiavi Ego Fr. Raphael a Lugagnano Miniſter Generalis. Ego Frater Petrus Ignatius de Gainza, Diffinitor Generalis, & Secretarius Ordinis. Ego Fr. Angelus ab Averſa fui teſtis. Ego Fr. Benedictus ab Urbe fui teſtis.

Loco ✠ Sigilli.

Prohibetur aſſerta centum annorum Indulgentia a Gregorio XV. conceſſa devote dicentibus:
Benedicta ſit Sancta, & Immaculata
Conceptio B. M. V.

DECRETO

Fra Giuſeppe Agoſtino Orſi dell' Ordine de' Predicatori, Maeſtro del Palazzo Apoſtolico.

ESſendo ſtate ſenza le dovute licenze ſtampate, e divolgate in queſta Città di Roma, e ne ſuoi diſtretti alcune carte, ed Immagini, colla eſpreſſione d'una Indulgenza di Gregorio XV. della quale non ſi trova alcuna autentica prova, per l'autorità del noſtro Uffizio, e per ordine avutone a voce dalla Santità di Noſtro Signore BENEDETTO XIV. proibiamo a ciaſcuno di ritenerle appreſſo di ſe, o di tenerle affiſſe alle Porte delle Caſe, o Botteghe, o qualunque altro luogo, ſotto le pene contenute ne Decreti Apoſtolici, e nelle Regole della Sacra Congregazione dell' Indice. Dato nel Palazzo Apoſtolico il dì 13. Settembre 1749.

QUa ſuper re notandum anno 1742. fuiſſe a Sereniſſima Parmenſium Duciſſa Vidua, Reginæ Hiſpaniarum Matre, ſupplicatum Sacr. Congregat. Indulgent. & Reliquiis propoſitæ pro confirmatione prædictæ Indulgentiæ: quod cum Summo Pontifici per Secretarium ejuſdem Congregat. expoſitum fuiſſet, hic Pontificiam voluntatem ſequentibus verbis declaravit -- *Sanctiſſimus non approbavit, ſuamque mentem hac paſſo mihi Secretario explicavit, ſcilicet, quod Sanctitas Sua revocare non intendit Indulgentiam, vel eam de medio tollere, quæ a ſan. mem. Gregorio XV. creditur elargita, quatenus a præfato Summo Pontifice revera fuerit conceſſa -- Intendit tamen eamdem de nova non elargiri, hocque non ob remiſſam animi ſui erga Immaculatam Conceptionem Beatiſſimæ Virginis devotionem, ſed ob gravem inter apue injunctum, ac ipſam Indulgentiam incongruitatem, mihique deinde ſuper hac re ſilentium impoſuit.*

Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ præſcribitur modus viſitandi, & celebrandi Capitula in Provincia Sancti Didaci Diſcalceatorum de Mexico.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Joannes de Alcaraz Sacræ Theologiæ Lector, ac Cuſtos, & Dominicus de Sobreira Concionator, & Pro-Miniſter, Fratres expreſſe profeſſi, & Procuratores Provinciæ Sancti Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, nomine etiam dilectorum pariter filiorum modernorum Miniſtri Provincialis, & Difinitorii Provinciæ hujuſmodi, quod dilectos quoque Filius Gregorius Lopez Vice-Commiſſarius novæ Hiſpaniæ, occaſione Viſitationis dictæ Provinciæ, & celebrationis illius Capituli Provincialis, plura de facto, & contra jus attentavit contra dictam Provinciam, & Conſtitutiones tam Apoſtolicas, quam municipales, quibus gubernari debet, & in ſpecie cum dicta Provincia viſitari minime debeat a Commiſſario, ſeu Vice-Commiſſario Generali, niſi verſus finem triennii cujuſcumque Miniſtri Provincialis pro tempore exiſtentis, nempe poſt duos annos, & ſeptem menſes ab electione dicti Miniſtri Provincialis computandos, quippe qui Viſitationem ejuſmodi Provinciæ anticipaverit per quinque menſes, incipiendo illam decem menſibus ante finem triennii, contra tenorem expreſſum per quamdam Conſtitutionem fel. recor. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri die xv. Junii 1639. editam, quæ incipit: *Cum ea:* &c. & contra generalem Ordinis præfati ſpecialiter editam conſtitutionem adverſus Vice-Commiſſarios illarum partium; & inſuper novum Viſitationis modum, & formam nunquam antea adhibitam tam in dicta, quam in aliis memorati Ordinis Diſcalceatorum Provinciis invexit; nam ad plures ejuſdem Provinciæ Conventus perſonaliter minime acceſſit, ſed moram trahens in uno Conventu, vocavit ad illum Guardia-

Digitized by Google

dianos, ſeu Superiores aliorom Conventuum ab illo mulro diſtantes, aliquos etiam ex dictia Guardianiis ultra duas, & tres, ac plures dietas, illis injungens, ut libros Computorum Conventus ſecum deferrent, ex quo reſultavit, quod minime potuit viſitare Ecclaſiam, & Conventum, neque audire Fratres ibi de Familia commorantes, ſed tantummodo Superiores.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes, qui (ut aſſerunt) viſitatio quolibet triennio facienda, inſtituta reperiatur ad Sindicationem Superiorum, ac etiam in ſtatutia Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi, uniformiter ad jus canonicum, præſcribatur forma ſervanda in Viſitationibus, & præciſe requiratur acceſſus Viſitatoris ad locum, & Conventum viſitandum, ac novitates præfatæ in magnum præjudicium divini cultus, & obſervantiæ regularis, quam ſartam, tectamque cupiunt ſervare in propria ſua Provincia, tendant, opportuna in præmiſſis a Nobis provideri plurimum deſiderent: Nos igitur dictos Exponautes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentea, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, ad quos ſupplicem Libellum Nobis porrectum remiſimus, qui relationem dilecti quoque filii Petri Joannetii da Molina Diſcalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis Procuratoris Generalis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt, Conſilio, omnibus Commiſſariis, ſeu Vice-Commiſſariis ova Hiſpaniæ Generalibus pro tempore exiſtentibus, ſeu ab illis delegandis, & ipſi occaſione Viſitationis Provinciæ Mexicanæ ſupradicti Ordinis Sancti Franciſci Diſcalceatorum, Provinciam hujuſmodi, omneſque, & ſingulos illius Conventus, juxta præſcriptum, tam per Conſtitutiones Generales dicti Ordinis, quam municipalea ejuſdam Provinciæ, viſitare debeant, & teneantur, ac enunciatam Conſtitutionem Urbani Prædeceſſoris prædicti ſervent, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus, & mandamus, ac decernimus, & declaramua, & quidquid contra dicti Ordinis, & prædictæ Provinciæ, ac ejuſdem Conſtitutionis, & præſentium litterarum noſtrarum diſpoſitionem geſtum, & actum fuerit, nullum, & inana, ac nullius roboris, & momenti fore, & eſſe volumus.

Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illos, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocomque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delagatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritata ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabili Fratri moderno, ac pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Mexicano, nec non Dilectis Filiis Decano, & Archidiacono Metropolitanæ Eccleſiæ Mexicanæ itidem pro tempore exiſtentibus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorom, per ſe, vel alium, ſeu alios præſentea litteras, & in eis contenta quæcumqoe, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Miniſtri Provincialis, ſeu Definitorii dictæ Provinciæ fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium, & ſingolorum quovis modo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos deſuper a quoquam quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Non obſtantibus Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Provinciæ, & Ordinis hujoſmodi, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibua, privilegiia quoque, Indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis qoibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annolo Piſcatoria, die 8. Maii 1750. Pontificatus Noſtri anno octavo.

Loco ✠ Sigilli.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Præſcribitur Ordo ſervandus in electione Guardianorum Provinciæ Sancti Didaci Diſcalceatorum de Mexico.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobia nuper fecerunt dilecti Filii Joannes Michael da Alcarax Sacræ Theologiæ Lector & Cuſtos, ac Dominicus de Sobreira Concionator, ac Pro-Miniſter, Procuratores Provinciæ Sancti Didaci Mexican. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorom nuncupatorum, tam proprio, quam dilectorum etiam Filiorum moderni Miniſtri Provincialis, & Definitorii, quod alias fel. recor. Innocentius Papa XII. Prædeceſſor noſter per qoaſdam ſuas ſub plumbo expeditaa literas, obſervantiam, executionemque cujuſdam ſtatuti a tunc exiſtentibus Miniſtro Provinciali, & Definitorio Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ ejoſdem Ordinis, quoad modum eligendi Guardianoa ſecundo dictæ Provinciæ, facti, vigore quarumdam literarum itidem ſub plumbo expeditarum rec. mem. Urbani PP. VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri, quarum initium eſt -- *Cum ea, quæ juſtæ, & rationabiliter cauſas &c.* mandavit, tenoris ſequentis, videlicet:

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei,

Dilectis Filiis Archidiacono majori, & Cantori, ac Sacriſtæ Eccleſiæ Valratin. Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EX parte dilecti filii Joannis Montanes Miniſtri Provincialis, cum toto Definitorio Provinciæ

Sancti Joannis Baptiſtæ Fratrum Minorum Diſcalceatorum Strictioris Obſervantiæ Sancti Franciſci in Hiſpaniis Nobis fuit humiliter expoſitum, quod conceſſa alias uſque de anno Domini 1639. die 15. Junii a fan. mem. Urbano Papa VIII. Noſtro Prædeceſſore ſuis ſpecialibus literis incipientibus: *Cum ea, quæ propter juſtas, & rationabiles cauſas &c.* Capitulo Provinciali Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ prædictæ inter cætera facultate condendi, vel ſtabiliendi nova ſtatuta, & ordinationes, ſeu jam condita, & ſtabilita mutandi, prout Capitulum prædictum pro ſuo felici, proſperoque gubernio judicaverit expedire, idem Capitulum Provinciale de menſe Augusti anni ejuſdem, Domini 1766. in prædicta Provincia Sancti Joannis Baptiſtæ celebratum, vigore facultatis hujuſmodi, modum, & formam in electionibus Guardianorum, aliorumque peragendorum in futurum ſervandam, Definitorio memoratæ Provinciæ commiſit, quod in executionem dictæ commiſſionis decrevit, ut infra, videlicet: Antequam ad electiones Guardianorum deveniatur fiet inter Electores diſcuſſio, ſive conſultatio ſuper meritis, & qualitatibus promovendorum: Et congregatis PP. Definitorii, quibus Guardianorum electiones ex compromiſſo Capituli Provincialis competunt, Præſidens, præmiſſo conventu providendo, interrogabit coram aliis Electoribus primum Patrem, ſeu Definitorem digniorem, quinam Fratres ex Provincia præficiendi pro Conventu præmominato idonei, & magis utiles ſibi eſſe videantur? qui juſſis obtemperans, duos ad minus pro nominato Conventu proponat, ſimiliterque conſulatur ſecundus Pater, ſeu Definitor, qui alios duos diſtinctos, vel eoſdem a primo nominet, & ſic de aliis Electoribus per ordinem.

Præſidi autem liberum erit alios, vel eoſdem jam nominatos pro tali Conventu providendo proponere, & ita fiet pro ſingulis Conventibus providendis. Qua nominatione facta, Præſes ab utroque Electorum, & coram aliis PP. Definitorii inquirat, an omnes, & ſinguli prænominati Fratres meliores, & magis utiles ſint ſecundum veritatem propriæ Conſcientiæ, ad Guardianatum præmiſſi Conventus? Et an habiles ſint juxta Apoſtolicas Sanctiones, & ſtatuta dictæ Provinciæ? Quod ſi major pars Definitorii fuerit affirmativa, cenſeantur idonei, & habilitati ad electionem proxime faciendam; ſi vero fuerit negativa, nullatenus pro electione præmiſſi Conventus proponantur, ſed eorum vice alii ſubſtituantur eadem forma, qua primi propoſiti fuerant, dummodo judicio majoris partis Definitorii habiles, & magis idonei habeantur, & ſic fiet pro aliis Conventibus præficiendis. Quibus peractis, ad electionem deveniatur per vota ſecreta, & ballottationes, id eſt per calculos albos, & nigros, proponente Præſide pro quolibet Conventu unum ſucceſſive ex illis, qui in diſcuſſione prævia pro tali Conventu a majori parte Electorum meliores, & magis idonei exiſtimati fuerunt, donec electio fiat, quæ in majori ſuffragiorum parte conſiſtit. Si autem ob Electorum diſcrepantiam, vel quia vota ſunt æqualia, electio aliqua protrahi contingat, ſtatuitur, & declaratur, quod intra ſpatium viginti quatuor horarum aliæ duæ ſeſſiones ad eligendum habeantur, & in qualibet ipſarum fiat una tantum propoſitio a Præſide eorumdem Fratrum, qui in prima ſeſſione propoſiti fuerunt, & pro eodem Conventu, non vero pro diverſo. Et ſi adhuc electio non ſequatur, ad Præſidem devolvatur. Item: Apoſtolicis Decretis, & ſtatutis dictæ Provinciæ, & Religionis inhærendo, declaratur, & decernitur, quod nullus Præſes electionum hujuſmodi privare poteſt voce paſſiva, vel ab electione excludere, ſine conſilio, & conſenſu majoris partis Definitorii, Religioſum aliquem ejuſdem Provinciæ, qui habilis, & idoneus a majori parte Definitorii fuerit judicatus, & approbatus. Et licet, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, de validitate Decreti per Definitorium, ut præfertur, facti ambigi non poſſit, neque debeat; attamen cum dubitetur, ne illius executio, ſeu obſervantia a nonnullis memorati Ordinis, ſeu Provinciæ Religioſis forſan impugnetur, quo in eventu dictum Decretum ſuo fruſtraretur effectu; ideo Exponens prædictus Nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenus ei in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur unicuique juſtitiam, ut decet, miniſtrare cupientes, ipſumque Exponentem a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, diſcretioni veſtræ, attento, quod agitur inter Exemptos, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus veſtrum, vocatis infraſcriptis Religioſis, & aliis, qui fuerint evocandi, ad executionem, & obſervantiam prædicti Decreti, ſervata alias illorum forma, & tenore, dummodo judicium ſuper præmiſſis alibi captum non ſit, auctoritate Noſtra, prout de jure, procedatis, procedique mandetis, & faciatis. Nos enim vobis, & veſtrum cuilibet Religioſos prædictos decreti hujuſmodi executionem, & obſervantiam impugnare prætendentes, omneſque alios, quos opus erit, etiam per edictum publicum, conſtito de non tuto acceſſu, illiſque, & quibuſvis videbitur, ſub ſententiis, cenſuris, & pœnis inhibendi, contradictores in illas, ſervata forma Concilii Tridentini, incidiſſe declarandi, aggravandi, reaggravandi, & interdicendi, auxiliumque brachii Secularis, ſi ad hoc opus fuerit, invocandi, aliaque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & exequendi, plenam, & liberam eadem Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus facultatem. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1699. ſeptimo Kalendas Julii Pontificatus noſtri anno octavo.

A. Giorgettus.

Loco ✠ Plumbi.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes, qui (ut aſſerunt) in Capitulo Provinciali primodictæ Provinciæ ultimo loco celebrato, ipſamet Provincia graves moleſtias, & vexationes paſſa fuerit a dilecto quoque filio Vice-Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ, qui dicto Capitulo Provinciali præſedit, & contra præſcriptum Conſtitutionum municipalium Ordinis, & primodictæ Provinciæ hujuſmodi, voluit nominare, & proponere, in electione Guardianorum Profeſſores minime præd[illegible] qualitatibus præſcriptis in tractatu Conſultorio, ſive diſcuſſione qualitatum eligendorum, quæ fieri debet a Patribus Definitorii, antequam procedant ad Canonicam electionem Guardianorum, ex quo non levia incommoda, & perturbatio orta fuerunt, hiſce incommodis, & malo in futurum conſulere, ac providere plurimum deſiderent: Nobis propterea Exponentes hujuſmodi ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune

tune

Digitized by Google

tune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, ad quos ſupplicem libellum Nobis porrectum remiſimus, qui relationem dilecti itidem filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt, Conſilio, ſupradictum Decretum a Capitulo Provinciali Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ, vigore dictarum literarum Urbani Prædeceſſoris præfati, ſicut præmittitur, factum, & illius executionem, & obſervantiam a dicto Innocentio Prædeceſſore, ut præfertur, oblitam, demandatamque, ad primodictam Provinciam Sancti Didaci Mexican. auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, & ampliamus, illudque in omnibus, & per omnia a quocumque, ad quem ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, obſervari, & exequi debere, perinde, ac ſi a Capitulo Provinciali hujuſmodi Provinciæ Sancti Didaci factum fuiſſet, & quid quid contra diſpoſitum per dictum Decretum, & præſentes noſtras literas, quoad electionem Guardianorum hujuſmodi, geſtum, actumque fuerit, irritum, & inane, ac nullius roboris, & momenti fore, & eſſe auctoritate, & tenore præſentis decernimus, & declaramus, ac volumus, & mandamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiſcopo Mexican. nec non dilectis filiis Decano, & Archidiacono Metropolitanæ Eccleſiæ Mexican. modernis, & pro tempore exiſtentibus per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel per alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Capituli Provincialis prædictæ Provinciæ fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illud præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illud deſuper a quoquam quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Eccleſiaſticis, ac Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alias roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 8. Maii 1750. Pontificatus Noſtri anno decimo.

D. Card. Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Confirmatur Statutum Provinciæ Immaculatæ Conceptionis in Portugallia, & Decretum Miniſtri Generalis circa locum celebrationis Capituli ejuſdem.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joſephus a Jeſu Maria, Miniſter Provincialis Provinciæ Conceptionis B. M. V. Immaculatæ in Portugallia, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, nomine etiam dilectorum quoque filiorum Definitorii dictæ Provinciæ, quod ipſi bono, & paci ejuſdem Provinciæ proſpicere cupientes, confirmationem cujuſdam Decreti a Capitulo Provinciali memoratæ Provinciæ die 16. Novembris anni Domini 1748. celebrato confecti, a dilecto pariter filio Raphaele a Lugagnano Miniſtro Generali, & Viſitatori Apoſtolico totius Ordinis Minorum ejuſdem Sancti Franciſci obtinuerunt, tenoris ſequentis, videlicet

Reverendiſſime Pater.

FRater Joſeph a Jeſu Maria Miniſter Provincialis Provinciæ puriſſimæ Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ in Portugallia, ſimul cum Patribus Definitorii ejuſdem Provinciæ, reverenter exponit P. V. Reverendiſſimæ, qualiter in ultimo Capitulo Provinciali celebrato die 16. Novembris anni Domini 1748. unanimi conſenſu Patrum Diſcretorii confectum fuit decretum tenoris, qui ſequitur videlicet -- Decretum confectum a Definitorio, & Diſcretorio in Provinciali Capitulo noviſſime celebrato in Conventu Sancti Antonii Oppidi de Viana die 16. Novembris 1748. ſancitum fuit, quod cum in pleno Definitorio, & Diſcretorio, ſimul, & ſolemniter congregatis, præſentaretur, & legeretur Decretum motu Reverendiſſimi Patris Generalis totius noſtri Ordinis Fratris Raphaelis a Lugagnano præcipiens in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ omnibus Superioribus, & Vocalibus hujus Provinciæ Immaculatæ Conceptionis, quod in poſterum Capitulum Provinciale non celebrent in hac noſtra Provincia, niſi in Conventu Sancti Antonii Oppidi de Viana, quod prædictum Decretum inſertum eſt in Sanatorio Brevis Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti Papæ XIV. quod incipit: *Exponi Nobis nuper &c.* ſub die 2. Auguſti 1747.

Cumque prædictum Decretum confirmatum ſit a Sede Apoſtolica, ut conſtat ex præfato Brevi, &

cum præterea emanaverit motu proprio, abſque ſupplicatione noſtra, ut videre eſt in eodem Brevi, & Decreto inſerto; cum denique comperiamus prædictum Decretum, & Breve abſque inſtantia noſtra emanatum, non eſſe contrarium reformationi hujus Provinciæ: Nos, qui Filii obedientes ſumus Decretis Superiorum noſtrorum in omnibus, quæ noſtro reformato inſtituto non contraveniunt, & ſtrictius eis parere debemus, cum illorum decreta a Sancta Sede Apoſtolica confirmata, & roborata ſunt, unanimiter deliberamus, quod ſpontanee recipimus tale Decretum a S. Sede Apoſtolica confirmatum, & ne forte in futurum turbationes, & lites in noſtra Provincia denuo excitentur, ſupra hoc firmiter ſtatuimus, & mandamus, quod ſi quilibet Religioſus hujus noſtræ Provinciæ, ſive litigando, ſive in dubium revocando, vel alio quovis modo ſupradicto Decreto contravenerit, ſi Prælatus fuerit, ipſo facto, voce activa, & paſſiva, & actibus legitimis per annos ſex privatus exiſtat; ſi vero fuerit ſubditus, voce activa, & paſſiva, & actibus legitimis per annos novem privatus maneat, & inſuper Miniſter Provincialis eidem injungat quatuor flagellationes, ſive diſciplinas duabus vicibus in publica Communitate, licet ſit Religioſus quavis præeminentia qualificatus, ſine ulla exceptione perſonæ: & nihil amplius continetur in actis præfatæ Seſſionis regiſtratis in Libro Provinciæ fol. 71.

Frater Emmanuel a D. Joſeph Definitor.
Frater Antonius a Spiritu Sancto Definitor.
Frater Philippus a D. Joſeph Definitor.
Frater Antonius ab Incarnatione Cuſtos.
Frater Joſeph a D. Thoma Definitor.

Recognoſco ſigna ſupraſcripta eſſe propria Fratrum Definitorum, & Cuſtodis hujus Provinciæ, & ad fidei firmitatem, & robur P. Miniſter Provincialis mihi impoſuit, ut hanc fidem firmarem tamquam Secretarius ejuſdem Provinciæ, corroboraremque Sigillo minori Provinciæ in hoc Conventu Sancti Antonii Oppidi de Viana die 10. Decembris anni 1748.

Frater Joſeph a Jeſu Maria
Miniſter Provincialis.
Loco ✠ Sigilli.

De mandato R. Adm. P.
Frater Antonius a Divo Joſeph
Provinciæ Secretarius.

Cumque enuntiati Decreti Capitularis perpetua obſervantia valde utilis futura prævideatur, pro firmanda pace in dicta Provincia puriſſimæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis in Portugallia, idem Provincialis ſimul cum Patribus Definitorii humiliter ſupplicat P. V. Reverendiſſimam, quatenus illud gratum habere, & confirmare dignetur, ut ſic exactius, & firmius ſervetur. Et Deus &c.

DECRETUM

Reverendiſſimi Patris Generalis.

ORatorum precibus annuentes ſupraſcriptum Decretum Definitorii, & Diſcretorii noſtræ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis B. M. V. in Portugàllia Diſcalceatorum, tenore præſentium, auctoritate tum ordinaria, tum etiam Apoſtolica, qua uti Viſitator Apoſtolicus totius Ordinis fungimur, in omnibus, & per omnia approbamus, & confirmamus, utque pax in eadem Provincia perpetuo firmetur, ab omnibus, & ſingulis illius Alumnis, tam Superioribus, quam ſubditis ad unguem ſervari mandamus ſub pœnis in eodem Decreto expreſſis. Datum in hoc Noſtro Conventu Sanctæ Mariæ de Aracœli Urbis die 20. Februarii 1750.

Fr. Raphael a Lugagnano Miniſter Generalis
& Viſitator Apoſtolicus.
Loco ✠ Sigilli.
De mandato ſuæ Paternitatis Reverendiſſimæ
Fr. Petrus Ignatius de Gainza Definitor Generalis,
& Secretarius Generalis Ordinis.

CUM autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Joſeph Miniſter Provincialis, quo Decretum præfatum firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem dicto Joſepho Miniſtro Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, ad quos ſupplicem libellum Nobis porrectum remiſſimus, qui relationem dilecti filii Petri Joannetii de Molina Diſcalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis Procuratoris Generalis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt, conſilio, præinſertum Decretum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

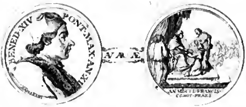
Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Provinciæ, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 8. Maii 1750. Pontificatus noſtri anno decimo.

D. Card. Paſſioneus.

CA-

Digitized by Google

NVMISMA·SSMI·D·N·IMPRESSVM·PRO·CONSVETA·
DISTRIBVTIONE·IN·SOLEMNITATE·SS·APOSTOLORVM·
PETRI·ET·PAVLI·ANNO·MDCCLI·
C O Gallimard Sc.

CAPITULUM GENERALE
OCTUAGESIMUM TERTIUM.

Longe omnium hactenus celebratorum per totum Ordinem S. P. N. Franciſci unicum, & celeberrimum

Romæ habitum in Templo S. Mariæ de Aracæli, die 16. Maii Anni Jubilæi 1750.

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO PAPA

BENEDICTO XIV.

PRÆSENTE IN EO, AC PRÆSIDENTE.

VOlens Beatiſſimus Pater Divina Providentia BENEDICTUS PAPA XIV. pro ſua in Franciſcanum Gregem clementia, avitoque amore, Comitiis noſtris intereſſe, ac præſidere, illud in primis habuit, ut ad id omnia adamuſſim curarentur, quæ anno 1723. acta fuerant, dum Innocentius XIII. fel. rec. Pontif. iiſdem præfuit Comitiis. Nihil propterea omiſſum, quod vel Aulæ Capitularis pretioſitatem apparatus, vel Summi Pontificis, Pontificiæque ejuſdem Familiæ dignitatem, ac Majeſtatem ſpectaret. Ne igitur eamdem crambem recoquamus, ad ea, quæ ſupra p. 9. hujus Partis hiſce de rebus conſignata literis fuerunt, Lectores amandamus, cum ovum, ut ajunt, ovo ſimilius eſſe non poſſit. Illud tamen ſilentio præterire non patimur, quod cum Reverendiſſimus Pater Generalis alterutras fori Capitolini Ædes Muſæo Pontificio adſervando deſtinatas videret, quæ, ut noſtro Aracælitano Cœnobio proximæ, in aliis ejuſmodi caſibus Fratrum habitationi commode inſervierant; nolens proinde eoſdem Fratres in privatis Sæcularium domibus nimis longe a Conventu morari, ac divagari, juſſit, Apoſtolica etiam intercedente auctoritate, Fratres omnes, qui antedictum Cœnobium incolebant, quique nihil cum Capitulo celebrando commune habebant, aut Urbe egredi, aut Franciſcanam domum S. Bartholomæi in Inſula Tyberina commorari, quam graviores Patres inhabitarunt. Ita factum eſt, ut Vocales, paucis exceptis Hiſpanis, qui in proximo S. Hadriani Cœnobio ſunt commorati, in ædibus Aracælitanis contineri omnes facile potuerint. Ad augendam inſuper Fidelium pietatem erga Seraphicum Ordinem, Sanctitas Sua Literas Apoſtolicas emiſit in forma Brevis, quæ publici juris factæ ſunt, & quibus conceſſit omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, ut plenariam lucrari poſſent peccatorum indulgentiam pro animabus in Purgatorio detentis, cum vere pœnitentes, & Sacra Communione refecti, devote adiiſſent Sanctæ Mariæ de Aracæli, vel aliud ejuſdem Ordinis Templum, a feſto Aſcenſionis Dominicæ, uſque ad feſtum Sanctiſſimæ Trinitatis incluſive, ibique ad Deum preces effudiſſent. Jam vero dies advenerat, qua Chriſtus Dominus Cœlos adſcenderat, & interea temporis Cœnobia Urbi proxima, ac diverſoria plena erant Patribus Vocalibus, qui cum frequentiſſimi eſſent, & innumeri quoque Peregrini, & Advenæ Romam quotidie accederent Sacras Anni Jubilæi Indulgentias lucraturi, graviſſimis propterea incommodis premebantur. Pietate igitur erga ipſos commotus Reverendiſſimus Pater Minister Generalis, quem non latebat tum pro iis alendis, cum pro eorum habitatione, neceſſaria ſatis omnia eſſe compoſita, benigne illis indulſit, ut ea die ædes capitulares adirent, quas nonniſi die Sabbati, ſeu die 9. Maii, pro more, ingredi fas erat. Hæc tamen lex minime Patres Reverendiſſimi Definitorii ſpectabat, quibus datum erat, ut dies ante aliquot Romam venirent, quemadmodum reipſa venerant, præſertim Reverendiſſimus Pater Joannes de Turre Commiſſarius Generalis Ultramontanæ Familiæ, qui nonnullis etiam menſibus præceſſerat, ut quas habebat definiendas controverſias, ante Capitulum Generale diremptas videret. Quamobrem eadem die cœptum eſt a PP. Reverendiſſimi Definitorii Negotiorum Ordinis conſultationibus, pro conſuetudine, operam dare, & habita fuit

SESSIO PRIMA.

Die 7. Maii.

C*Um Adm. R. P. Alvarus a Purificatione, Definitor Generalis Provinciæ Arrabidorum, ob juſtas cauſas ad Capitulum Generale non acceſſerit, Subſtitutus fuit Adm. Rev. P. Antonius a Bonoſucceſſu,*

ejuſdem Provinciæ Miniſter, in Definitorem Generalem.

Loco *Adm. Rev. P. Simonis Joſephi Tibeſart, Definitoris Generalis Provinciæ Flandriæ Recollectorum, & ejuſdem Provinciæ Miniſtri, ob juſtas Cauſas a Capitulo Generali abſentis, ſubſtitutus fuit Adm. R. P. F. Engelbertus Dembleve ejuſdem Provinciæ Pro-Miniſter.*

Loco *Adm. R. P. Joſephi Macè, Definitoris Generalis Almæ Provinciæ Franciæ abſentis a Capitulo Generali ob juſtas Cauſas, Subſtitutus fuit Adm. R. P. Marinus* Caille des fontaines, *Doctor Sorbonicus, & ejuſdem Provinciæ Pro-Miniſter.*

Loco *Adm. R. P. F. Joannis a Valle, Definitoris Generalis Tertii Ordinis Legionenſis, ob juſtas Cauſas a Capitulo Generali abſentis, Subſtitutus fuit Adm. R. P. F. Ignatius Gomez de Loſſada ejuſdem Provinciæ Pro-Miniſter.*

Loco *Adm. R. P. F. Joannis Capiſtrani Jovenski, Definitoris Generalis Subrogati Provinciæ Obſervantiæ Poloniæ Majoris, ob juſtas Cauſas a Capitulo Generali abſentis, Subſtitutus fuit Adm. R. P. Romanus Wroblewski actualis ejuſdem Provinciæ Miniſter.*

S E S S I O II.

Die 8. Maii

Auditores Cauſarum.

Peo Provinciis Obſeevantibus Italiæ.

P*ater Miniſter Provincialis Bononiæ, &*
Pater Miniſter Provincialis S. Nicolai.

Peo Reformatis.

P. Miniſter Provincialis Bononiæ, &
P. Miniſter Provincialis S. Nicolai.

Pro Ultramarinis.

P. Miniſter Provincialis Min. Poloniæ Obſerv. &
P. Miniſter Provincialis Reſor. Prov. Auſtriæ.

Pro Natione Hiſpanica.

P. Miniſter Provincialis Obſerv. Prov. Im. Concep. &
P. Miniſter Provincialis Provinciæ Aragoniæ Obſerv.

Peo Obſeevantibus Galliæ.

P. Cuſtos Provinciæ Sancti Bonaventuræ.

Pro Diſcalceatis.

P. Miniſter Provincialis Provinciæ S. Pauli.

Pro Recollectis.

P. Miniſter Provincialis Provinciæ S. Dionyſii.

Pro Luſitanis Excalceatis.

P. Miniſter Provincialis Prov. S. Antonii in Luſitania.

Pro Germano-Belgicis.

P. Miniſter Provincialis Germaniæ Inferioris.

Pro Tertiariis.

P. Miniſter Provincialis Bæticæ.

Examinatores Scripturarum ad Terram Sanctam ſpectantium.

Pro Parte Italiæ.

P. Cuſtos S. Nicolai Obſervantium, &
P. Miniſter Provinciæ S. Thomæ Obſervantium.

Pro Partibus Hiſpaniaeum.

P. Cuſtos Provinciæ S. Jacobi Obſervantium,
P. Miniſter Provinciæ Caſtellæ, &
P. Pro-Miniſter Provinciæ Cantabriæ.

Pro Parte Galliarum.

P. Pro-Miniſter Aquitaniæ Recentioris, &
P. Cuſtos Provinciæ Aquitaniæ Antiquioris.

Pro Parte Luſitaniæ.

P. Cuſtos Provinciæ Portugalliæ, &
P. Cuſtos Provinciæ S. Antonii in Braſilia.

Pro Parte Germaniæ.

P. Miniſter Provincialis Provinciæ Bavariæ, &
P. Miniſter Provincialis Provinciæ Tyrolenſis.

Ad eoſdem pariter ſpectat examen Status Conventuum, numeri Religioſorum, Monialium, & Tertiariorum omnium Provinciarum.

Reviſores Scripturaram.

Pro Parte Peovinciarum Nationis Germano-Belgicæ.

P. Cuſtos Colonienſis, &
P. Cuſtos Comitatus Flandriæ.

Peo Diſcalceatis Hiſpaniæ.

P. Miniſter Provinciæ S. Joannis Baptiſtæ, &
P. Cuſtos Provinciæ S. Petri de Alcantara Granatæ.

Pro Recollectis Galliæ.

P. Miniſter Provincialis S. Andreæ in Belgio, &
P. Cuſtos Sancti Nicolai in Lotharingia.

S E S S I O III.

Die 9. Maii.

L*Ecta proteſtatione facta a Vocalibus Provinciarum Angelorum, & Majoricenſis contra electiones duorum Definitorum Generalium, P. Joannis Carbonell, & Petri Ignatii de Gainza; Omnes Diſcretorii Generalis Patres utriuſque Familiæ, communi omnium ſenſu, & voto, ac nemine diſcrepante, decreverunt prædictos Adm.* RR. PP. *Definitores Generales manutenendos eſſe in ſua poſſeſſione.*

SES-

Digitized by Google

SESSIO IV.

Die 10. Maii.

Cum per Miniſtros Sereniſſimi Regis Catholici capta, ac retentæ fuerint infraſcriptæ expeditiones Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis, ex ſuppoſitione, quod contrariæ eſſent Conſtitutionibus Apoſtolicis, vel Ordinis, aut pacis, & tranquillitatis turbativæ, videlicet:

I. *Patentales Literæ ſub die 1. Maii 1746. continentes Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri ſuper prorogatione Capituli Generalis, confirmatione omnium Officialium Generalium Ordinis, & electione duorum Definitorum Generalium.*

II. *Decretum ſub die 21. Maii 1746. quo, de mandato S. C. Epiſcoporum, & Regularium, præcipiebatur regreſſus ad Clauſtra duobus Fratribus in Domo eccleſiaſtica commorantibus, in Oppido de Veſterada, titulo dirigendi Tertium Ordinem.*

III. *Epiſtola ſub die 6. Julii 1746. qua Reverendiſſimum Patrem Commiſſarium Generalium Ultramontanæ Familiæ certiorabat de Sententia lata in Cauſa nullitatis Capituli Provinciæ Valentinæ, & præcipiebat eidem Reverendiſſimo P. Commiſſario, ut a gubernio dictæ Provinciæ abſtineret, uſque ad Capitulum poſt paucos menſes in ea celebrandum.*

IV. *Patentales ſub die 6. Julii 1746. quibus alium Religioſum nationis Hiſpaniæ ſupradictæ Provinciæ Valentinæ Viſitatorem inſtituebat.*

V. *Sententia ſub die 6. Julii 1746. lata in Cauſa nullitatis dicti Capituli Valentinæ Provinciæ, quod Capitulum auctoritate Apoſtolica ſanabat.*

VI. *Patentales Literæ, quibus Adm. R. P. Joannem Carboneli decernebat gaudere debere Privilegiis ac Secretariis Generalibus per Ordinis Conſtitutiones debitis.*

Cumque idem Sereniſſimus Rex Catholicus ſuo Decreto ſub die 10. Martii 1749. decreverit, omnes ſupradictas expeditiones retinendas eſſe in ſuo Conſilio, tamquam in depoſito, uſquequo Capitulum Generale hoc anno celebrandum decernat ſecundum Leges Ordinis, quid ſuper his ſervari debeat. Patres Diſcretorii Generalis utriuſque Familiæ, poſt maturam omnium, & ſingularum diſcuſſionem, unanimi conſenſu, & uno tantum diſcrepante, & proteſtante, decreverunt: Supplicandum eſſe Sereniſſimo Catholico Regi pro omnium illarum reſtitutione Ordini noſtro, & pro earumdem executione, nil invento in ulla ex illis, quod contrarium ſit Apoſtolicis, vel Ordinis Conſtitutionibus, neque pacis, & tranquillitatis turbativum, quin potius omnes, & ſingulæ ſint Legibus Apoſtolicis, & Ordinis noſtri plane conformes: Salva ſemper in omnibus, & per omnia auctoritate Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis, & inſuper ſalvo honore Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis Familiæ Ultramontanæ, & ſalvis juribus partium intereſſe habentium.

SESSIO V.

Die 11. Maii.

In hac Seſſione actum eſt de variis ad Ordinem pertinentibus, nihilque ſpeciatim definitum.

SESSIO VI.

Die 12. Maii.

Lecto ſupplici Libello Patris Fratris Bonaventuræ a Soterio, Seraphicæ Obſervantis Provinciæ Filii, quo expoſuit, ſe poſt peractam Sac. Theologiæ Generalis oppoſitionem, & approbationem, mediantibus Patentalibus Literis Superioris Generalis per aliquod tempus in Generali ſtudio Aracœlitano, loco alterius Lectoris Generalis abſentis, ſacram Theologiam legiſſe; petiitque a Capitulo Generali, num tempus, quo, ut ſupra, legit, computari ex Juſtitia eidem poſſit ad Decennium Lecturæ Generalis, ad conſequendam Jubilationem? Omnes Diſcretorii Generalis Patres, nemine diſcrepante, reſponderunt affirmative.

Lecto ſupplici Libello P. F. Everardi de Senis, qui per duodennium Commiſſarii Terræ Sanctæ munere Liburni functus fuit, poſtulavitque, num ipſi debeatur prærogativa Patris Provinciæ, & Præcedentia immediate poſt Patres Jubilatos de numero? Omnes Diſcretorii Generalis Patres unanimiter, ac nemine diſcrepante, reſponderunt affirmative quoad titulum, & præcedentiam tantum.

Lectis, ac mature perpenſis Sindicationibus a Reverendiſſimi Diſcretorii Generalis Patribus, nedum nihil inventum eſt querimoniæ contra Reverendiſſimum P. Miniſtrum Generalem, Reverendiſſimum P. Commiſſarium Generalem, nec contra aliquem ex Officialibus Curiæ; quin potius Provinciæ omnes gratias innumeras rependunt Reverendiſſimis prædictis Superioribus pro eorum zelo, dexteritate, ac ſolertia in regimine adhibitis, ac propterea maxima laude dignos exiſtimant, uti etiam ipſi prædicti Reverendiſſimi Diſcretorii Generalis Patres aſſerunt, atque teſtantur.

Hodie omnibus Vocalibus Ciſmontanæ Familiæ indictum eſt, ne ſequenti die poſt Veſperas e Cœnobio egrederentur, donec ab Aſſeſſore, ſeu Auditore Sanctiſſimi vocati ſingillatim, mentem ſuam ſuper electione novi Miniſtri Generalis eidem aperuiſſent.

SESSIO VII.

Die 14. Maii.

Ad poſtulationem Obſervantis Provinciæ Majoris Poloniæ, attentis ſpecialibus motivis, Studium Thorunenſe erigitur in Studium Generale ſecundæ Claſſis, attentiſque eiſdem ſpecialibus motivis, ut in eo tres Lectores legere valeant indulgetur.

Hora vigeſima prima more Italico Cœnobium noſtrum Aracœlitanum adivit Illuſtriſſimus, ac Reverendiſſimus D. D. Clemens Argenvillieres Auditor Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, exquiſivitque a ſingulis Vocalibus Ciſmontanis eorum vota ſecreta pro eligendo Generali Ordinis Miniſtro; præceptumque hac eadem die Ultramontanis Suffragatoribus, ne e domo capitulari ſequenti die, ut ſupra, diſcederent.

SESSIO VIII.

Die 15. Maii.

Propoſito dubio, an in toto Ordine, comprehenſa etiam Natione Germano-Belgica, ex Definitoribus Generalibus, eſto Miniſtri Provinciales non extiterint, debeatur præcedentia, non ſolum ſupra ex-Miniſtros futuros, ſed etiam præteritos? Reſponſum fuit unanimiter, affirmative, *juxta Conſtitutiones Generales,*

Digitized by Google

let, & juxta praxim Generalem totius Ordinis. Et juxta Breve Sanctiſſimi Domini Noſtr. Innocentii XII. incip. Ex parte Dilecti &c. ſub die 14. Kal. Junii 1696. Non obſtantibus Conſtitutionibus Barcinonenſibus per Conſtitutiones ſubſequentes in hac parte derogatis.

Pro parte Provinciæ Obſerv. Lithuaniæ fuit ſupplicatum, ut Studium Theologicum Provinciale in Conventu Neſviſienſi erigeretur in ſtudium Generale ſecundæ Claſſis cum privilegio, ut in eodem tres Lectores legere valeant: attentis particularibus circumſtantiis, fuit reſponſum pro gratia.

Hac die, hora antedicta, habita eſt, ut ſupra, ab Auditore Sanctiſſimi exploratio PP. Vocalium Ultramontanæ Familiæ pro electione Miniſtri Generalis. Ut porro cuncta, quæ ſequenti die ab omnibus, & ſingulis Vocalibus coram Pontifice peragenda erant, recto ordine, & ut tanti Pontificis majeſtatem decebat, adimplerentur, in templum Aracœlitanum convenerunt omnes, ibique cunctæ cæremoniæ ſemel & iterum repetitæ fuerunt.

Die 16. Maii.

HAc die, Pentecoſtes Pervigilio, mane circa horam nonam horologii italici, Sacro ad S. Spiritus honorem, & invocationem peracto, Patres omnes Vocales in Templum, ſeu Aulam Capitularem conceſſerunt, ſuiſque locis petitis, facta fuit quatuor Diſquiſitorum Ordinis electio, duorum Ciſmontanæ, & duorum Ultramontanæ Familiæ, qui Scrutinio, & Schedularum aperitioni intereſſent, una cum quatuor Eminentiſſimis, ac Reverendiſſimis S. R. E. Cardinalibus Diſquiſitoribus a Sanctitate Sua jam pridem delectis, ſcilicet F. Joanne Antonio Guadagni Urbis Vicario; Silvio Valenti a Secretis Status, & Apoſtolicæ Sedis Camerario; Hieronymo Columna totius Minoritici Ordinis Protectore, & Domus Pontificiæ Pro-Præfecto; ac denique Regia Celſitudine Eminentiſſima Clementis Stuart Ducis Eboracenſis.

Circa horam decimam tertiam Summus Pontifex ſingulari pompa a Palatio Quirinali diſceſſit, & Prælatis, aliiſque ex Pontificia familia, ac frequenti Nobilium Laicorum equitantium numero, Helveticorum cuſtodia ſtipatus, ſubſequentibus levis armaturæ, ac cataphractis militibus; ſolito itinere Capitolii Clivum conſcendit, obſeratis jam Templi januis, ad fores Aracœlitani Cœnobii pervenit, ubi obviam habuit in genua provolutos Miniſtrum Generalem, Patreſque Diſcretos Ordinis (nam ceteris Vocalibus prohibitum fuerat, ne ex Comitiorum loco egrederentur) ultroque per interiorem Templi januam progreſſus, obvios habuit antedictos Cardinales, quibus aqua luſtrali per Cardinalem Guadagni ſibi porrecta benedixit, mox Sacrarium ingreſſus, & in ejuſdem Sacellum penetrans, ad Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, quod inibi e Templo tranſlatum aſſervabatur, preces effudit.

Poſt cultum Deo perſolutum, aſſumpta faldâ in Sacrario, Templum ingreſſus, Solium conſcendit mozzetta, & ſtola indutus, caput camalaucio tectus, & excluſis omnibus a Templo, in quod plures convolarant, Patribus Vocalibus ſua benedictione ſurgendi veniam dedit. Exinde Secretarius Generalis Ordinis genibus innixus Pontifici obtulit Catalogum omnium Vocalium, quorum numerus erat tercentorum decem & novem, aliudque ejuſdem exemplar manu gerens, ſingulos appellavit, eorum præſentiam explorans, quorum cum quiſque nomen ſuum audiebat, demiſſus in genua reſpondebat, *Adſum*.

Poſt hæc Solium Pontificium conſcendit Miniſter Generalis, qui culpa in Ordine adminiſtrando confeſſus oratione italica, ſigilla Ordinis ſimplici diſco impoſita obtulit Pontifici, ſeque officio abdicavit, qui eum, benedictione impertita, dimiſit, ut locum ſuum repeteret.

His ita peractis Sanctiſſimus Pater amore non minus, quam zelo flagrans in noſtram Seraphicam Familiam, gravitatemque negotii perpendens, ſequentem paternam, elegantiſſimamque allocutionem ad Vocales in genua demiſſos habuit.

Dilecti Filii.

„ NEque novum, neque inuſitatum Nos facere, quod veſtris hiſce Comitiis præſideamus, Annales veſtri teſtantur, in quibus decem Romani Pontifices recenſentur, qui ſimile Nobis exemplum reliquerunt. Inter illos Nicolaum V. adnumeratum deprehendimus, qui cum univerſale Jubilæum, quod tunc temporis contigerat, ſolemniter celebraret, inter cætera pietatis, ac religionis ſuæ monumenta, illud etiam præſtandum cenſuit, ut Comitiis Ordinis veſtri Generalibus, quæ tum Romæ cogebantur, ipſe præeſſet (*a*). Quamquam vero quodlibet ex iis, quæ innuimus, exemplum, ut Comitiis hiſce veſtris præeſſemus, ſatis eſſe potuiſſet, tamen diſſimulandum non eſt, illud prædicti Nicolai V. Nos vehementer excitaſſe, & quaſi impuliſſe; cum & univerſale Jubilæum a Nobis quoque celebretur, & eo cogitationes a Nobis intendantur, ut illud rite, & qua par eſt ſolemnitate peragatur.

„ Quapropter, dum Generali Conventui veſtro præſidemus, ſingulari afficimur gaudio: quod etiam magis augetur, ob pietatem in Ordinem Sancti Franciſci, quam velut hæreditariam a Majoribus noſtris accepimus, & quam perſpicue declaravimus in omni vitæ conditione, in qua, Deo diſponente, verſati ſumus, nihil unquam prætermittentes, quod ſpirituali utilitati veſtræ, quam vobis unice cordi eſſe non ignoramus, conferre poſſe videretur.

„ Si privatis Familiarum monumentis, & peculiaribus Urbium Annalibus fides præſtanda eſt, compertum habemus (*b*) a Guido Lambertino conceſſum, ac liberaliter traditum fuiſſe locum ad extruendam Eccleſiam, & Cœnobium Patriarchæ veſtro S. Franciſco, cum Bononiæ in honorem Annunciationis Sanctiſſimæ Virginis Templum excitare peroptaret, quod etiam hoc tempore a vobis in ea Civitate retinetur: quæ quidem Guidi liberalitas, ac pia voluntas, intercedente eodem S. Franciſco, plurima illius Liberis, ac Nepotibus a Deo beneficia comparavit. In hiſtoriis pariter veſtri Ordinis (*c*), ac Civitatis noſtræ Bo-

„ no-

(a) Wadding. *in Annalibus Minorum ad ann.* 1450. *num.* 10.
(b) Anton. de Anellis *in Genealogia Familiæ Lambertinæ Nobilis* Bononienſis MS. *ann.* 1535.
(c) Artur. *in Martyrol. Franciſcan.* ad diem 12. Aprilis. Wadd. *ad ann.* 1538. *num.* 28. & *ad ann.* 1455. *num.* 110. & 111.

Digitized by Google

„ nonienſis (*a*) plurimum commendatur Beata Joan-
„ na Lambertina, quæ Familiæ veſtræ nomen de-
„ dit. Ipſa namque Sanctæ Catharinæ Bononienſis
„ prius Comes, eidem poſtea in adminiſtrando Mo-
„ naſterio ſucceſſit, ac tandem hujus mortalis vitæ
„ curſum in Sanctitatis odore conſumavit; illiuſque
„ Oſſa condita ſunt ad pedes ejuſdem Sanctæ Ca-
„ tharinæ, cujus Corpus poſt plura ſæcula integrum
„ adhuc, ac ſedens publico Chriſtifidelium cultui
„ patet.

„ Nemo veſtrum ignorat, inter ſpirituali*a* Regu-
„ larium Ordinum ornamenta illud maxime afferri,
„ quod ipſorum Alumni inter Beatos, ac Sanctos
„ poſt obitum extollantur; ex quo tum cæteri ad
„ imitanda hujuſmodi exempla inflammantur, tum
„ continua quoque in Eccleſia Catholica Sanctitas com-
„ probatur. Illud autem falſo a nonnullis adfirmari
„ Nos minime latet, videlicet Ordines Ciſtercienſium,
„ & Carthuſianorum ſollicitos ſemper fuiſſe, ut
„ Viri Religioſi omni Sanctitate præſtarent, dum
„ viverent; nullam vero impendiſſe curam, ut ipſi
„ poſt mortem debitum Beatis, ac Sanctis cultum
„ conſequerentur. Sed in libris, quos typis emi-
„ ſimus, cum adhuc inter Cardinales verſaremur,
„ *de Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum* (*b*)
„ eam ſententiam a veritate prorſus alienam ſatis
„ oſtendimus; & in lucem protulimus, ac enume-
„ ravimus Beatos, ac Sanctos eorumdem Ordinum,
„ quibus Sedis Apoſtolicæ Decreto publicus cultus
„ impenditur.

„ Clemens XI. fel. rec. Nos in juvenili adhuc æta-
„ te conſtitutos inter Advocatos Conſiſtoriales pri-
„ mo cooptavit, & patrocinium Cauſæ Canoniza-
„ tionis memoratæ S. Catharinæ Civis Noſtræ, Or-
„ diniſque veſtri Filiæ, Nobis demandavit: quod
„ ſane ita ſuſcepimus, ut ſolutis difficultatibus, Deo
„ in primis adjuvante, illam inter Sanctas adſcriptam
„ Nobis venerari feliciter contigerit. Poſt hæc idem
„ Pontifex Fidei Promotoris munus gerendum No-
„ bis impertivit, quod per plures annos exercentes,
„ inter Sanctos, non ſine magno labore, conatuque
„ Noſtro, adnumerari lætati ſumus tres ex Familia
„ veſtra, Jacobum Picenum, Franciſcum Solanum,
„ & Margaritam Cortonenſem; quinque vero inter
„ Beatos referri, videlicet, Joannem de Prado,
„ Salvatorem ab Horta, Liberatum a Lauro, An-
„ dream de Comitibus, & Hyacintham Mareſcotti.
„ Poſtremo, licet immerentes, ad ſummum Pon-
„ tificatum evecti, Nos ipſi Petrum Regalatum ſo-
„ lemni ritu Sanctum declaravimus; & Benedictum
„ a Sancto Philadelphio, Pacificum a Ceredano, Co-
„ letam, & Joannam Valeſiam in Beatorum numerum
„ cooptavimus.

„ Waddingus Annalium veſtrorum Scriptor (*c*)
„ non immerito ſuum, veſtrumque Ordinem
„ magnopere commendat ex eo, quod Fratribus
„ Minoribus a decimo quarto Sæculo Divini Salva-
„ toris Noſtri*s* Sepulchrum cuſtodiendum traditum
„ fuerit. „ *Non eſt profecto exigua gloria noſtri So-
dalitii, ut illud ſolum præ omnibus, inter omnes
Eccleſiæ Ordines, tribus integris ſæculis, in ſua ha-
beat poteſtate Fidei noſtræ præcipua monumenta, &
Minoritæ dumtaxat Cuſtodes adhibiti ſint locorum,
in quibus noſtræ ſalutis Myſteria operatus eſt Chriſtus,
& Sanctum Domini Evangelium de Patibulo conſ-
caverat.*

„ Dilectus Filius Raphael a Lugagnano, qui to-
„ tius Ordinis veſtri Generalis Miniſter „ *nullius in-
congruæ voluntati deſervivit, ſed vita, & moribus
decoratus, tanto Ordine dignus inventus eſt* (*d*) „ mul-
„ tum laboris impendit, quemadmodum vobis ſa-
„ tis exploratum eſt, ut ea conſtitueret, quæ pro
„ locis Sanctis pie, religioſeque aſſervandis conſen-
„ tanea magis eſſe viderentur. Ipſe quidem, fa-
„ vente Deo, incolumis hic verſatur, vobiſque om-
„ nibus teſtari poteſt voluntatis Noſtræ ſtudium, ut
„ graviſſimum hoc negotium ad finem ſuum felici-
„ ter perduceretur; vobiſque ipſis perſpectas eſſe
„ non dubitamus Apoſtolicas literas, quas edidi-
„ mus (*e*) ut ea confirmaremus, quæ idem Gene-
„ ralis Miniſter veſter prudenter, utiliterque decer-
„ nenda eſſe cenſuit, ad Sanctam eorumdem Sacro-
„ rum locorum cuſtodiam.

„ Jam ad finem properat annus decimus Ponti-
„ ficatus Noſtri, in quo benevolentiam Noſtram in
„ Regulares Ordines ſemper ita probavimus, ut
„ nulli umquam jus eligendi ſuos Præſides, inter-
„ poſita ſola auctoritate Noſtra, ſuſpenſum fuerit,
„ ſed illud intactum ſemper omnibus reliquerimus.
„ Quare, ſi hunc animum in reliquos Ordines ha-
„ buimus, conjicere facile poteſtis, Nos idem præſti-
„ turos eſſe erga vos quam libentiſſime. In hunc lo-
„ cum Comitiis veſtris adſuturi venimus, ut liber-
„ tas veſtra magis aſſeratur, veſtriſque precibus ad
„ Deum Noſtræ pariter jungantur, ut ipſe lumen
„ ſuum veſtris mentibus impertiat, ad idoneum Vi-
„ rum totius Ordinis Præſidem eligendum. Itaque
„ verbis utemur Sancti Gregorii Magni Prædeceſſo-
„ ris Noſtri (*f*) ad Clerum Mediolanenſem, qui ad
„ eligendum novum Archiepiſcopum convenerat. „
*Quia antiquæ meæ deliberationis intentio eſt, ad ſu-
ſcipienda Paſtoralis curæ onera, pro nullius unquam
miſceri perſona, Orationibus proſequor electionem ve-
ſtram.*

Deinde Summus Pontifex propoſitum ſuis preci-
„ bus finem declarat, & ſimul virtutes recenſet,
„ quibus novum præſulem decet exornari. Nos
„ etiam ſententiæ ipſius vota noſtra accommodantes,
„ eadem prorſus verba hic repetemus „ *Ut Omni-
potens Deus, qui futurorum actuum noſtrorum ſemper
eſt præſcius, talem vobis Paſtorem præbeat, in cujus
lingua, & moribus exhortationis Divinæ paſcua va-
leatis invenire, in cujus mente & humilitas cum
rectitudine fulgeat, & ſeveritas cum pietate; qui vo-
bis viam vitæ non ſolum loquendo, ſed etiam viven-
do poſſit oſtendere, quatenus exempla illius diſcat ve-
ſtra*

(*a*) Gabriel Card. Paleottus *Archiepiſcop. Bonon. in Catalogo Sanctorum & Beatorum.*
Pompejus Vizani *Hiſtor. Bonon. lib.* 7. *ad an.* 1456.
Gaſpar Bombaci *in Bononienſibus Sanctitate illuſtribus pag.* 111. & 112. *edit. Bononien. ann.* 1640.
Antonius Pauli Maſini *Bononien. Perluſtrat. pag.* 128. & *pag.* 279. *edit. Bononien. ann.* 1666.
Co. Valerius Zani *in Catalogo Beatorum Bononien. ad an.* 1476.
(*b*) Lib. *c.* cap. 13. num. 17. & 18.
(*c*) Ad ann. 1342. num. 59.
(*d*) Sanctus Gregorius Magnus *lib.* 3. *Epiſt.* 22. ad Antoninum Subdiaconum, *tom.* 2. *edit. Pariſien. ann.* 1705. *p.* 639.
(*e*) *Die* 7. *Januarii, & die* 7. *Februarii ann.* 1749.
(*f*) *Libro* 3. *indict.* 11. *Epiſt.* 29. *citato tom.* 2. *pag.* 644.

ſtra dilecto ad æternæ Patriæ deſiderium ſuſpirare.

„ Poſtremo S. Gregorii ad Electores ſermonem
„ convertentis exemplo Nos pariter inhærentes, ob-
„ teſtamur vobis in viſceribus Jeſu Chriſti, ut pri-
„ vata ſtudia, omnemque terrenam cogitationem
„ deponentes, hodierna die, qua graviſſimum a vo-
„ bis negotium pertractatur, ad communem veſtri
„ Ordinis utilitatem, quæ cum Dei gloria conjun-
„ cta eſt, ad conſervandam, & magis magiſque
„ amplificandam Catholicam Fidem, oculos, animum-
„ que convertatis: Itaque (inquit Sanctus Grego-
„ rius) „ *Vos, Filii Cariſſimi, officii noſtri cenſura commoniti, ſnodemus, ut in hac ſuſcipiendi Antiſtitis cauſa nullus veſtrum, neglecta utilitate communi, ſuo lucro proſpiciat, ne ſi quiſquam propria commoda appetit, frivola æſtimatione fallatur, quia nec libero judicio præferendam ſibi perſonam examinat mens, quam cupiditas ligat.*

„ Hæc autem Paterna monita, etſi vobis, dile-
„ cti Filii, viam perfectionis jam ingreſſis, superva-
„ canea videri poſſunt; tamen conſentanea valde
„ ſunt tum Apoſtolico miniſterio noſtro, tum mu-
„ neri, quod gerimus, præſidendi Comitiis veſtris,
„ tum denique Pontificiæ quoque, numeriſque om-
„ nibus obſtrictæ benevolentiæ, qua univerſum
„ S. Franciſci Ordinem complectimur. Semper quip-
„ pe oculis noſtris obverſatur admirabile viſum In-
„ nocentii III. Prædeceſſoris noſtri, qui incertus,
„ ac ſuſpenſus, utrum Seraphici Patris veſtri novum
„ Inſtitutum auctoritate Apoſtolica confirmare debe-
„ ret, omnem prorſus dubitationem depoſuit, poſt-
„ quam in Somniis palmam inter pedes ſuos paula-
„ tim ſuccreſcentem, & in arborem pulcherrimam
„ ſeſe elevantem conſpexit, & ipſum Sanctum Fran-
„ ciſcum, hominem licet pauperculum, modicum,
„ & deſpectum, Lateranenſem Baſilicam jam ruinæ
„ proximam, proprio dorſo ſubmiſſo, ne caderet,
„ ſuſtentantem (*a*).

„ Hæc ſunt, dilecti Filii, quæ vobis ſignificanda
„ cenſuimus. Quare Orationem noſtram longius pro-
„ trahendam non judicamus; ſed vos ad Sanctam
„ electionem auſpicandam exhortamur.

Pontificiam allocutionem ſubſecuta eſt PP. Vocalium pro more Confeſſio, receptaque a Pontifice abſolutione, cunctis in genua procumbentibus, etiam Sanctitate Sua faldiſtorio ad Solium delato incumbente, illapſus Spiritus Sancti eſt imploratus, Hymno *Veni Creator Spiritus* decantato, nonnulliſque precibus a Pontifice recitatis, qui demum camalaucio tectus, iterum conſedit. Poſt hæc ad Solium iterum acceſſit Miniſter Generalis, medius inter quatuor Ordinis Diſquiſitores jam pridem electos, quos Pontifici proponens, inquit: *Beatiſſime Pater, ſi Sanctitati Veſtræ placuerit, hi ſunt Diſquiſitores electi ad recognoſcenda, & ad notanda ſuffragia*: cumque Pontifex benedicendo comprobaſſet, Generalis ad locum ſuum reverſus eſt. Diſquiſitores vero ſuper Liturgicorum libro manum imponentes, genuflexi in poſtremo Solii gradu, ſinguli ſeſe jurejurando ad Secreti cuſtodiam obſtrinxerunt hac formula: *Juro me ſecretum omnimode ſervaturum*; ac denique ex adverſo Diſquiſitorum Cardinalium ſedentium ipſi ſtantes, ad menſam Scrutinii acceſſerunt. Antequam autem deferrentur ſuffragia, Illuſtriſſimus, ac Reverendiſſimus Præſul D. Clemens Argenvillieres Auditor Sanctiſſimi elata voce, ut in Comitiis anni 1723. legit ſequens

DECRETUM

Sanctiſſimi Domini Noſtri BENEDICTI XIV.

„ IN præſenti Generali Capitulo, ſub præſidentia
„ Sanctiſſimi Domini Noſtri, Domini BENEDI-
„ CTI Papæ XIV. cum mox Scrutinium ſit cele-
„ brandum pro electione Miniſtri Generalis Ordinis
„ Sancti Franciſci: Sanctitas Sua, paterno, quo fer-
„ tur, zelo erga prædilectam hanc Religionem, eni-
„ xe omnes, & ſingulos Vocales in Domino horta-
„ tur, & monet, ut proprii Officii memores, in
„ eum conſpirent votis ſuis, quem ſecundum Deum
„ pro tanto munere ferendo ſumma maturitate co-
„ gnoverint. Quod ſi Vocales ſibi ipſis indulgentes,
„ & partium adhærentium ſtudio diſtracti, electio-
„ nem in hoc Scrutinio, juxta Conſtitutionum teno-
„ rem, non perfecerint; ne diutius diſſonantium
„ animorum diſcordiæ protrahantur, Sanctitas Sua
„ Motu proprio monet, atque declarat, electione
„ Miniſtri Generalis in hoc primo Scrutinio non fa-
„ cta, ipſam electionem ſibi ipſi aſſumere velle, ſi-
„ cuti ex plenitudine Apoſtolicæ Auctoritatis, &
„ præſentis Decreti tenore, nunc pro tunc, ad ſe
„ devolutam declarat, atque decernit, ita ut aliud
„ ſecundum Scrutinium amplius replicari, etiam
„ præſenti die, non poſſit, neque debeat. Non ob-
„ ſtantibus Ordinis Conſtitutionibus, etiam ſpeciali-
„ ter a Sede Apoſtolica confirmatis, aliiſque Ordi-
„ nationibus Apoſtolicis, Statutis, & Conſuetudini-
„ bus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Quod
„ Decretum Sanctitas Sua in Actis Capitularibus re-
„ giſtrari mandavit. Hac die 26. Maii 1750.

Clemens Argenvillieres Sanctitatis Suæ Auditor.

Nihil deerat, quod Scrutinii initium moraretur. Itaque Secretarius Generalis Ordinis eodem, quo primum, & gradu, & habitu Electores evocavit, qui ſiniſtra manu ad pectus plicata, dextera vero Schedulam tenente elevata, ad menſam Scrutinii pervenientes, e regione inferiori, præſtita Summo Pontifici, qui ex adverſo erat, genuflexione reverentia, ſiniſtram Evangeliorum Codici manum imponebant, Deum Sacramento obteſtando ſe eligere quem ſecundum Deum judicabant meliorem; dexteram autem manum ad arcam ibi paratam admoventes, in ejus foramen Schedulas electionis ſinguli immiſerunt. Mox vero a dextro menſæ latere ad Solium junctis manibus accedentes, iterum, ac tertio repetita genuflexione, Sanctitatis Suæ pedes exoſculabantur, & ex ſiniſtro ejuſdem menſæ latere eorum quiſque locum ſuum repetebat.

His omnibus rite, ac decenter completis, Diſquiſitores tam Cardinales, quam Religioſi Schedulas in unum collectas ſinguli numerarunt primum, deinde aperuerunt, & ſuffragia in ſuis quiſque foliis adnotavit: quibus demum inter ſe collatis, & invicem concordare deprehenſis, Eminentiſſimi Diſquiſitores Sanctitati Suæ eadem folia ſic notata exhibuerunt, retuleruntque quot quiſque Candidatorum ſuffragia obtinuiſſet.

Cum itaque conſtitiſſet in Patrem Fratrem Petrum Joannetium de Molina, Provinciæ Valentinæ S. Joannis Baptiſtæ filium, Sacræ Theologiæ Lectorem, Concionatorem inſignem, & in Romana Curia

Pri-

(a) S. Bonaventura *in legenda S. Franciſci cap.* 3.

Digitized by Google

Procuratorem Generalem Diſcalceatorum, & Recollectorum, Virum doctrina, pietate, & in rebus agendis dexteritate in Urbe clariſſimum, majorem Suffragiorum partem, & ſupra medietatem ceſſiſſe, ac propterea juxta Conſtitutiones Ordinis eum eſſe Miniſtrum Generalem totius Seraphicæ Familiæ legitime, ac canonice electum, eamdam electionem Sanctiſſimus Pontifex ratam habuit, & Schedulis combuſtis, e ſuggeſtu per Secretarium Diſquiſitorii publicari, omnibuſque palam fieri, januis Templi reſeratis, mandavit, quemadmodum factum eſt communi electionum Ordinis Formula, quæ eſt.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Jubente Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa BENEDICTO XIV. *præſente, & Præſidente in hoc Capitulo Generali totius Ordinis Fratrum Minorum hodie celebrato, aſſiſtentibus S. R. E. Cardinalibus Guadagni Epiſcopo Tuſculano, ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Vicario Generali; Valenti Secretario Status; Duce Eboracenſi; & Hieronymo Columna Palatii Apoſtolici Pro-Præfecto, & præfati Ordinis apud Sanctam Sedem Protectore, ſpecialiter a Sanctitate Sua pro Diſquiſitoribus quoque electis, promulgatur electio Miniſtri Generalis, ut infra.*

Hæc eſt electio Miniſtri Generalis totius Ordinis Sancti Franciſci canonice celebrata per Fratres Vocales capitulariter, & legitime congregatos in præſenti Conventu Aracælitano Urbis, die decima ſexta Menſis Maii Anni Domini milleſimi ſeptingenteſimi quinquageſimi.

Hic recenſentur nomina Candidatorum, & quot ſinguli reportarint Suffragia, a quibus referendis, ut mos eſt, ſuperſedamus.

Et ego F. Vincentius Antonius a Caprarola ejuſdem Ordinis Definitor Generalis, unus ex Diſquiſitoribus, & Compromiſſariis virtute compromiſſi in me, & Socios meos limitati, nomine omnium, qui in dicta electione convenerunt, & conſenſerunt, præfatum Fratrem Petrum Joannetium a Molina, in quem major pars votorum conſenſit, Miniſtrum Generalem canonice electum nomino, & ſic electum annuncio. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Ita eſt F. Emmanuel de la Quadra *Miniſter Caſtellæ, & Diſquiſitor.*

Ita eſt F. Ludovicus Pirner, Miniſter Bavariæ Diſquiſitor.

Ita eſt F. Marcus Antonius Gravois, Definitor Generalis, & Diſquiſitor.

Ita eſt F. Vincentius Antonius de Caprarola, Definitor Generalis, Diſquiſitor, & Scriba.

Facta electionis publicatione, duo Patres Cantores ex Vocalibus in templi medio hic inſertas acclamationes, quarum exemplaria typis tradita jampridem Electoribus fuerant diſtributa, præcinuerunt, cæteris omnibus gravi modulatione alternantibus, prout ſequitur:

CANTOR. *Sanctiſſimæ Trinitati Laus, & Gloria.*
VOCAL. *Laus, & Gloria.*
CANTOR. *Beatiſſimæ Virgini honor, & benedictio.*
VOCAL. *Honor, & benedictio.*
CANTOR. *Sancto Franciſco Patri Noſtro decus, & gratulatio.*
VOCAL. *Decus, & gratulatio.*
CANTOR. *Beatiſſimo Domino Noſtro Sanctæ, & Univerſalis Eccleſiæ Pontifici* BENEDICTO XIV. *qui dignatus eſt in hoc Capitulo præſidere, humiles gratiæ, multi anni æterna memoria.*
VOCAL. *Humiles gratiæ, multi anni, æterna memoria.*

Chronol. Seraph.

Quibus decantatis duo Ceremoniarum Magiſtri noviter electum Miniſtrum Generalem adierunt, eumque ad Pontificium Solium deduxerunt, ubi ad pedes Sanctitatis Suæ juſjurandum dedit, juxta formam Beat. Memor. Innocentii XI. de non ambienda, aut acceptanda quacumque dignitate Epiſcopali, Archiepiſcopali, & Patriarchali, ac de ſua in ſibi collato onere ſubeundo inſufficientia Pontificem breviter alloquutus, ejuſque præſidium, & protectionem humillime deprecatus, Sigilla Ordinis a Sanctiſſimo accepit, ac demum ad locum ſuum ſupra cæteros remeavit.

Jam vero hora tertia cum dimidia elapſa erat, ex quo Sanctitas Sua advenerat, & in Solio majeſtatis ſedens, omnia videns, omniaque contemplans, ſumma benignitate, & clementia rebus omnibus præſens adfuerat.

Quare adſurgens, preces poſt electionem fieri conſuetas recitavit, ſolemnem omnibus adſtantibus benedictionem impertivit, & iiſdem, quibus venerat, comitatu, ac pompa ad Quirinale Palatium reverſa eſt, cæteris Vocalibus in Aula Capitulari interim remanentibus, donec Miniſter Generalis, & reliqui Definitorii Generalis Patres Pontificem comitati, ei pro tam ingenti, eodemque digno beneficio, & honore Univerſo Ordini collato humillimas gratias egiſſent, ad eamdemque aulam rediiſſent. Quamobrem Miniſtro Generali in Templum reverſo, Cantores Hymnum *Te Deum* præcinuerunt, & facta omnium Fratrum Proceſſione, ſinguli eorum ad Aram maximam, debitam pro more Reverendiſſimo Patri manum deoſculando, obedientiam, & reverentiam præſtitere, innumera Populi ſpectante multitudine, quæ ad idem Templum confluxerat.

Die 17. Maii.

MAne feſto Pentecoſtes Sacrum ſolemniter decantavit Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis. Eadem autem die, cum juxta celebrem Leonis X. Conſtitutionem eligendus eſſet Commiſſarius Generalis Ciſmontanæ Familiæ, eumque pro bono pacis, & majori Ordinis utilitate ad hoc munus, licet invitus, concurreret Reverendiſſimus Pater Raphael a Lugagnano ex-Miniſter Generalis immediatus, qui ob Clementinam Conſtitutionem a ſuperiori gradu ad inferiorem, ſine interpolatione, deſcendere non poterat, niſi prius obtenta Apoſtolica diſpenſatione, exhibito propterea ſupplici libello Pontifici, Sanctiſſimus dignatus eſt propria manu ſequens Reſcriptum dare:

Die 17. Maii 1750.

„ Attentis meritis Patris Raphaelis a Lugagnano,
„ quæ nobis perſpecta ſunt, libentiſſime annuimus,
„ ut ipſe eligi poſſit in Commiſſarium Generalem,
„ juxta petita, derogantes Conſtitutionibus Ordinis,
„ & cæteris omnibus in contrarium facientibus de
„ plenitudine noſtræ Poteſtatis, & Auctoritatis, eidemque
„ Patri Raphaeli in virtute Sanctæ Obedientiæ
„ præcipimus, ut quatenus eligatur in Commiſſarium,
„ Commiſſariatum acceptet; utque de noſtra
„ voluntate dubitari non poſſit, præſens Decretum
„ noſtra manu ſcribimus, & ſubſcribimus.

BENEDICTUS PP. XIV.

Iii Die

Die 18. Maii.

Hujus diei mane habita fuit antedicta Commiſſarii Generalis electio, quæ ceſſit in Reverendiſſimum P. Raphaelem a Lugagnano, & publicata fuit, prout ſequitur.

In Dei nomine Amen.

HÆc eſt electio Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis Ordinis Minorum totius Familiæ Ciſmontanæ per Patres Vocales in Conventu Sanctæ Mariæ de Aracœli Urbis capitulariter, & legitime congregatos anno 1750. die decima octava Menſis Maii canonice, & rite celebrata, Præſidente in ea Reverendiſſimo Patre Petro Joannetio de Molina totius Ordinis Miniſtro Generali, in qua quidem electione pro Commiſſario Generali convenerunt CLVI. Vocales.

Hic recenſentur Suffragia, ut mos eſt, Candidatorum, quæ omittuntur. *Et ego F. Cæſarius a Bononia ejuſdem Ordinis Profeſſus, Provinciæ Reformatæ Bononiæ, unus ex Diſquiſitoribus, & Compromiſſariis, virtute compromiſſi in me, & in Socios meos limitati, nomine omnium, qui in dictam canonicam electionem convenerunt, & conſenſerunt, præfatum Reverendiſſimum Raphaelem a Lugagnano, in quem major pars Vocum conſenſit, in Commiſſarium Generalem totius Familiæ Ciſmontanæ canonice electum nomino, & ſic electum enuncio, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.*

F. Petrus Joannetius de Molina, Miniſter Generalis.

Ita eſt F. Colombinus de Senis, Miniſter Provincialis Provinciæ Tuſciæ, & Diſquiſitor.

Ita eſt F. Caſimirus de Neapoli Miniſter Provincialis Provinciæ Principatus Obſerv. & Diſquiſitor.

Ita eſt F. Franciſcus Maria de Naro Pro-Miniſter Provinciæ Vallis Mazariæ Reformatorum, & Diſquiſitor.

Frater Cæſarius a Bononia Secretarius Generalis Reformatorum Diſquiſitor, & Scriba.

Poſt Veſperas electi fuerunt Procurator Generalis Ordinis, & alii Officiales generales in Curia Romana, prout ſequitur:

Electio Adm. R. P. Procuratoris Generalis Ordinis.

PRopoſito per Reverendiſſimum Patrem Fratrem Petrum Joannetium de Molina Miniſtrum Generalem totius Ordinis pro Officio Procuratoris Generalis ejuſdem Ordinis Rev. P. F. Antonio Barros Lectore Jubilato, & Miniſtro Almæ Provinciæ Sancti Jacobi in Hiſpania, præcedenter ab omnibus Patribus Definitorii Generalis noſtræ Ultramontanæ Familiæ ad id munus qualificato, ſuffragantibus omnibus PP. Vocalibus Regularis Obſervantiæ dictæ noſtræ Ultramontanæ Familiæ ...... fuit canonice electus die 18. Maii anni Domini 1750. & in Comitiis Generalibus per dictum Reverendiſſimum P. N. Miniſtrum Generalem in hoc officio confirmatus.

Ita eſt Ego F. Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis.

Ita eſt Ego F. Joannes de la Torre ex-Commiſſarius Generalis.

Ita eſt Ego F. Matthias de Velaſco Commiſſarius Generalis Indiarum.

Ita eſt Ego F. Petrus Ignatius de Gainza Definitor Generalis, & Secretarius electionis.

Electio Adm. R. P. Commiſſarii Generalis Curiæ.

Hæc eſt electio Commiſſarii Generalis Romanæ Curiæ Obſervantium.

PRopoſito per Reverendiſſimum Patrem noſtrum Petrum Joannetium de Molina Miniſtrum Generalem PP. Vocalibus Regularis Obſervantiæ hujus Ciſmontanæ Familiæ Adm. R. P. F. Bernardino a Teriitio Obſervantis Provinciæ Sancti Nicolai Lectore Jubilato, ex Definitore Generali, qui pridem pro hujuſmodi officio fuerat qualificatus ab A. RR. PP. Definitorii Generalis ejuſdem Familiæ, fuit canonice electus ......, & ab eodem Reverendiſſimo P. Noſtro Miniſtro Generali confirmatus die 18. Maii anni 1750. in Comitiis Generalibus.

F. Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis.

F. Raphael a Lugagnano ex Miniſter Generalis immediatus, & Commiſſarius Generalis.

F. Joannes Antonius a Sancta Cruce Lector Jubilatus, & ex-Vice-Commiſſarius Generalis.

Electio Adm. R. P. Procuratoris Generalis Reformatorum.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

Hæc eſt electio Procuratoris Generalis Reformatorum.

PRopoſito per Reverendiſſimum Patrem Noſtrum Petrum Joannetium de Molina Miniſtrum Generalem PP. Vocalibus Reformatis hujus Ciſmontanæ Familiæ Adm. R. P. F. Joſepho Maria de Gallipoli, Reformatæ Provinciæ Sancti Nicolai Lectore Emerito, & Definitore Generali, qui pridem pro hujuſmodi officio fuerat qualificatus a PP. Definitorii Generalis ejuſdem Reformatæ Familiæ, fuit canonice electus ...... & ab eodem Rmo Patre Noſtro Generali confirmatus die 18. Maii 1750. in Comitiis Generalibus.

F. Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis.

F. Raphael a Lugagnano ex-Miniſter Generalis immediatus, & Commiſſarius Generalis.

F. Joannes Antonius a S. Cruce Lector Jubilatus, & ex-Vice-Commiſſarius Generalis.

Electio Adm. R. P. Procuratoris Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

HÆc eſt electio Adm. R. P. Procuratoris Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum per PP. Vocales in Conventu Sanctæ Mariæ de Ara-Cœli capitulariter, & legitime congregatos anno 1750. die 18. Maii canonice, & rite celebrata, Præſidente in ea Reverendiſſimo Patre Petro Joannetio de Molina totius Ordinis Miniſtro Generali, in qua quidem electione pro Procuratore Generali Diſcalceatorum, &

Re-

Recollectorum Adm. R. P. Paulus Beauchamps habuit votum unum, & Adm. R. P. Marcus Antonius Gravoin habuit quinquaginta ſeptem. Et ego F. Paulus Beauchamps ejuſdem Ordinis Profeſſus, Provinciæ Recollectorum Sancti Bernardini Cuſtos, unus ex Diſquiſitoribus, & Compromiſſariis virtute compromiſſi in me, & in Socios meos limitati, nomine omnium, qui in dictam electionem convenerunt, & conſenſerunt, præfatum Adm. R. P. Marcum Antonium Gravoin, in quem major pars Vocum conſentit, in Procuratorem Generalem Diſcalceatorum, & Recollectorum canonice electum nomino, & ſic electum enuncio. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

F. Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis.

F. Joſeph a Spiritu Sancto Miniſter Provincialis S. Pauli Diſquiſitor.

F. Ignatius a Nivibus Cuſtos Provinciæ Sancti Antonii in Braſilia Diſquiſitor.

F. Paulus Beauchamps Cuſtos Provinciæ Sancti Bernardini Diſquiſitor, & Diſquiſitionis Secretarius.

Die 18. Maii.

Peracta eſt hac die electio Definitorum Generalium utriuſque Familiæ.

Electio Definitorum Generalium pro Ultramontana Familia.

ADm. Reverendus Pater Antonius Saura Miniſter Provinciæ Obſerv. Catalauniæ.

Adm. Rev. P. Antonius de Aguirre Pro-Miniſter Provinciæ Obſerv. de Chile in Peruano Regno.

Adm. Rev. P. Joannes Concjero Cuſtos Provinciæ Beticæ Diſcalceatorum.

Adm. R. P. Joſeph Foulquet Pro-Miniſter Provinciæ Aquitaniæ recentioris.

Adm. R. P. Sebaſtianus Philippes Cuſtos Provinciæ Turoniæ Pictavienſis.

Adm. R. P. Tiburtius Barât Miniſter Provinciæ Sancti Dionyſii Recollectorum in Gallia.

Adm. R. P. Hieronymus Vlaminck Miniſter Provinciæ S. Joſephi in Comitatu Flandriæ.

Adm. R. P. Gaudioſus Mayr Cuſtos Provinciæ Argentinæ.

Adm. R. P. Ignatius a Nivibus Cuſtos Provinciæ Sancti Antonii Diſcalceatorum in Braſilia.

Adm. R. P. Joachimus a Sancto Joſeph Miniſter Provinciæ Tertii Ordinis Luſitaniæ.

Pro Familia Ciſmontana.

Adm. R. P. Anacletus a Roma Miniſter Obſervantis Provinciæ Romanæ.

Adm. R. P. Clemens a Panormo Miniſter Obſervantis Provinciæ Vallis-Mazoriæ.

Adm. R. P. Antonius Scutari Miniſter Obſervantis Provinciæ Candiæ.

Adm. R. P. Joſephus a Valcovarino Cuſtos Obſervantis Provinciæ Boſnæ Argentinæ.

Adm. R. P. Philippus a Vigone Miniſter Obſervantis Provinciæ Sancti Thomæ.

Adm. R. P. Bernardinus ab Averſa Obſervantis Provinciæ Terræ Laboris, ex-Secretarius Generalis.

Adm. R. P. Cæſarius a Bononia ejuſdem Reformatæ Provinciæ ex-Miniſter, & ex-Secretarius Generalis.

Adm. R. P. Joannes Petrus a Roma Reformatæ Provinciæ Romanæ Cuſtos, & Lector Emeritus.

Adm. R. P. Alexius a Neapoli Cuſtos Reformatæ Provinciæ Terræ Laboris.

A. R. P. Raymundus Tuorkowski Miniſter Provinciæ Reformatæ Poloniæ minoris.

S E S S I O IX.

Die 20. Maii.

STudium Theologicum Provinciale Provinciæ Bulgariæ erigitur in Studium primæ Claſſis. Inſtantiæ vero factæ, quod tempus Lecturæ in dicto Studio Provinciali peractæ computari deinde valeat pro Jubilatione: Reſponderunt: negative — Reſidentia de Caranſebez dictæ Provinciæ Bulgariæ in Conventum formalem erigitur.

Studium Theologicum Provinciale ad S. Annam Obſervantis Provinciæ Poloniæ Minoris in ſtudium Generale ſecundæ Claſſis erigitur.

Viſa petitione Provinciæ Carthaginenſis pro deputatione ſex Patrum, qui intra limites Provinciæ exerceant munus Miſſionariorum: Decrevit Venerabile Definitorium Generale, Remitti ipſam Reverendiſſimo Patri Miniſtro Generali, qui auditis Patribus Collegii, decernat quiquid ſecundum Deum noverit expedire.

Propoſito dubio: An Pater Provincialis Albaniæ, non obſtante quod per quinque Menſes fuerit in Viſitatione Provinciæ Raguſiæ, juſſu Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis, gaudere poſſit de jure privilegiis, & favoribus conceſſis Provincialibus expleto biennio? Reſpondet Venerabile Definitorium, gaudere debet Orator prærogativis Patris Provinciæ ex juſtitia in Caſu.

S E S S I O X.

Die 21. Maii.

INtellecto per PP. Definitorii Generalis Ultramontanæ Familiæ, quod occaſione Bellorum diverſis temporibus, aliqui Superiores Provinciarum potentia ſæculari ſuffulti, occuparunt Conventus aliorum Provinciarum, unde ſæpius, atque ſæpius querimoniæ hinc inde delatæ ſunt ad Capitula Generalia. Iidem Patres ſupradicti Definitorii Generalis huic malo de remedio providere cupientes, decreverunt præcipere, ac mandare, quemadmodum mandant, & præcipiunt per Sanctam Obedientiam, & ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, omnibus Fratribus, tam Superioribus, quam Subditis Ultramontanæ Familiæ, ut abſtineant ab hujuſmodi violentis occupationibus, contra Leges Ordinis, & omnia jura.

Definitorium Generale confirmat diviſionem Provinciæ Sancti Nicolai Barenſis Obſervantium, & Sancti Antonii Lycienſis, Silentiumque imponit omnibus Cauſis ſuper hoc articulo diviſionis, ac præcipit, ut diviſio peracta omnino ſervetur, inhærendo etiam Brevi S. M. Clementis XII. ac Decreto de Ordine Sanctiſſimi D. N. BENEDICTI XIV. lato ſub die 20. Septembris 1742. ab Eminentiſſimo Cardinali Protectore.

Conceditur Provinciæ Recollectorum S. Antonii ab Artheſia licentia dimittendi Sorores Tertii Ordinis, vulgo des Chariottes Civitatis Atrebatenſis, quæ novo Clauſuræ non adſtringuntur, nec eam ſervant.

Definitorium Generale, & Diſcretorium Generale Ultramontanæ Familiæ, juſta etiam Sanctitatis Suæ intentioni inhærens, decernit, ut in futurum Poſtulatores Canonizationum, qui completo laudabiliter Sexen-

nio muneris Poſtulatoris, eaſdem Cauſas Canonizationum finaliter terminaverint, gaudeant titulo, & pręcedentia dumtaxat ex-Provincialium, dummodo prius fuerint Lectores Theologię, vel Definitores. Et pręſenti privilegio gaudere debeat P. Joannes de Velaſco, qui Cauſam Sancti Petri de Regalato feliciter, & laudabiliter terminavit.

Inſtantibus Provinciis Excalceatis Dominio Sereniſſimi Regis Luſitanię ſubjectis, pro conceſſione unius Definitoris Generalis, & pro alternativa in officio Procuratoris Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum -- Definitorium Generale Ultramontanum ad primum reſpondit: NIHIL INNOVANDUM ESSE. *Ad ſecundum vero, auditis, & conſentientibus partibus intereſſe habentibus, decrevit, quod in poſterum trina debeat eſſe alternativa dicti officii inter Nationes Francię, Hiſpanię, & Luſitanię: Cum hoc tamen, quod una natio habeat Procuratorem Generalem, alia Secretarium Generalem Curię, alia vero Agentem a pręfato Procuratore Generali in omnibus, & per omnia dependentem, qui completo laudabiliter dicto officio, pręrogativis ex-Secretariis Generalibus Curię conceſſis gaudere debebit. Et in proximo futuro Capitulo Generali eligi debeat Procurator Generalis ex natione Luſitana, Secretarius Curię ex Francia, & Agens ex Hiſpania, & ſic poſtea ſucceſſive.*

Hoc Capituli Generalis Decretum confirmatum fuit Literis Apoſtolicis, quæ infra ſuo loco referentur.

Viſis ſtatutis municipalibus pręſentatis a Miniſtro Provinciali Provincię Solitudinis Diſcalceatorum in Regno Luſitano pro ipſa Provincia: Reſponſum fuit: Confirmantur Statuta, de quibus in precibus; Et conſirmatur a Reverendiſſimo Patre Miniſtro Generali licentia ea Typis vulgandi, jam conceſſa a Reverendiſſimo Patre ex-Commiſſario Immediato.

SESSIO XI.

Die 22. Maii.

PRopoſitis quatuor dubiis a Cathedraticis, ac Doctoribus Theologicis Univerſitatis Salmanticę, quorum primum eſt: Utrum computandum ſit tempus ad jubilationem dictis Doctoribus a die inſtitutionis in Religione, vel aſſignationis in Univerſitate? Secundum: Utrum exercitia, quę in Univerſitate dictis Patribus competunt, ſint ſufficientia pro jubilatione aſſequenda, abſque eo quod Theſes propugnent, ſeu pręſideant in Conventu? Tertium: An dicti Lectores Univerſitatis Salmanticę pręcedere debeant Lectoribus Theologię actualibus? Quartum: An poſſint poſt Religionis Jubilationem, ſecundam aſſequi, ſi per ſexennium legerint in Univerſitate? Omnibus reſponſum fuit -- Remittitur arbitrio, & prudentiæ Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis, qui, auditis Partibus, decernat quid quid ſecundum Deum viderit expedire.

Definitorium Generale inhęrens voto Generalis Diſcretorii concedit Capitulis Provinciarum, videlicet Diſcretorio Capitulari cum approbatione Definitorii, ut Scriptoribus publicis, & pręſertim Chronologis eorumdem Provinciarum, poſtquam laudabiliter ſcripta Typis vulgaverint, ſaltem duobus Tomis in fol. concedant pręcedentiam, & privilegia ſecundum uniuſcujuſque laborem.

Proteſtatio Provincię Sancti Andreę in Belgio contra Provinciam Flandrię, circa Conventus Montenſem, Tornacenſem, & Binchienſem, admittitur ſic, & in quantum. Admittitur pariter proteſtatio contra Provinciam Sancti Andreę favore Provincię Flandrię circa quatuor Conventus ab ipſa Provincia Flandrię ablatos.

Generale Capitulum decernit, quod in Provinciis Reformatis, in quibus vigent privilegia Lectorum Emeritorum, Studia Theologica, ad eadem privilegia obtinenda, debere eſſe cum ſequenti numero Studentium, videlicet: Ubi unus tantum fuerit Lector Theologiæ, ad minus quatuor Studentes; ubi duo lectores, ſex ad minus; ubi vero tres Lectores, decem Studentes, vel ad minus octo eſſe debeant. Quod ſi aliqua Provincia Conventus non habeat capaces ſuſtinendi onus talis numeri Studentium, privata declaratur privilegiis Lectorum Emeritorum.

Idem Generale Capitulum decernit interpolationem requiſitam ad hoc, ut quis, poſtquam munus Definitoris Provincialis explevit, iterum in Definitorem eligi valeat, neceſſario requiri ſub nullitate electionis, eſſe debere ſex annorum Capitularium.

Ad inſtantias Illuſtriſſimorum DD. Vexilliferi, & Priorum Civitatis Aſſiſii, quibus petebatur votum in Capitulo Provinciali pro Præſidente Hoſpitii Eccleſiæ novę in pręfata Civitate ſiti, reſcriptum fuit: Oratores inſtent pro erectione, ſeu commutatione Hoſpitii in Conventum.

Provincia Obſervantium Ruſſię in Polonia ſupplicavit pro conceſſione tertii Lectoris in Studio Lublinenſi: reſcriptum fuit -- Pro Gratia, remanente Studio Generali ſecundę Claſſis.

SESSIO XII.

Die 23. Maii.

A Provincia Obſerv. S. Hieronymi in Dalmatia ſupplicatum fuit, ut Studium erectum in Conventu Sanctæ Annæ Juſtinopolis poneretur in ſerie Studiorum Generalium primæ Claſſis, fuit reſcriptum -- Pro gratia: apponatur in Serie Studiorum Generalium primæ Claſſis.

Admittuntur ſic, & in quantum proteſtationes Provinciarum Sancti Jacobi, S. Gabrielis, & S. Pauli, contra Provinciam Conceptionis Diſcalceatorum noviter erectam, circa votum dandum in electione Vicarii Generalis, vel Vice-Commiſſarii Generalis, & interim manuteneantur Provinciæ Oratrices in ſuo Poſſeſſorio.

Facta ſupplicatione per Patrem Pro-Miniſtrum Sancti Ludovici, nomine Patris Commiſſarii Terræ Sanctæ reſidentis Maſſiliæ, ad hoc, ut ſicut Itali ſolvunt omnes expenſas ſuorum Religioſorum euntium ad Terram Sanctam, vel redeuntium, dum Maſſiliæ commorari tenentur; ita ſtatuatur pro Hiſpanis, & Luſitanis, ob magnas expenſas, quibus gravatur Hoſpitium Maſſiliæ -- Reſponderunt -- Remittitur arbitrio Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis, qui verificata expoſitione provideat.

Ad inſtantiam Provinciæ Legionenſis Tertii Ordinis petentis confirmari in jure benedicendi Habitus, & Saccos, eoſque diſtribuendi pro Fidelibus Defunctis, confirmatur Decretum Generalis Capituli Valliſoletani de anno 1750. ſuper hoc editum; cum hoc tamen, quod Conventus Tertii Ordinis, ſicut, & alii Conventus primi Ordinis, ſe contineant intra limites ſibi aſſignatos, ſive per Leges, ſive per antiquam conſuetudinem, ſub pœnis arbitrio Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis infligendis.

Supplicationi pro Cuſtodibus Ultramontanis de aſſignando ſibi Socio beneviſo -- Reſponderunt -- Serventur Conſtitutiones Generales.

Decernitur pro Ultramontana Familia non poſſe eumdem Lectorem intra terminum, & curſum quinde-

decim annorum ſui Lectoratus, docere Philoſophiam bis, cum jure ad Jubilationem.

Propoſita per Patres Vocales Provinciæ Sancti Didaci Diſcalceatorum in Mexico inſtantia, ut declararetur Statutum Ultramontanæ Familiæ cap. 13. §. 7. num. 2. pro Indis, in ea parte, qua dicit - Ad Miniſtrum, ſeu Vicarium Provincialem illius Provinciæ, in qua, vel in cujus territorio mori contingat, pertinet habere Sigilla, convocare, præſidere, & ſuffragare in electione Vice-Commiſſarii - Definitorium Generale unanimiter, & nemine diſcrepante, declarat per illa verba, vel in cujus territorio - intelligi Provinciam illam, quæ habet Conventum proximiorem loco, ubi contigerit decedere Commiſſarium Generalem; & ita ſervari mandavit.

Lecta inſtantia pro parte Provinciæ Regularis Obſervantiæ Sancti Joannis Evangeliſtæ de Azores, Definitorium Generale, attenta remiſſione Sanctiſſimi Domini Noſtri, concedit illi Provinciæ, & Definitorium Provinciale facultatem habeat proponendi Superiori Generali pro tempore tres Viros graves, qui ſint, vel fuerint Lectores Jubilati, ſeu Definitores, vel Cuſtodes ejuſdem Provinciæ, aut Cuſtodiæ Sancti Michaelis, ex quibus Superior Generalis unum debeat aſſumere pro viſitanda eadem Provincia, & convocando, atque præſidendo Capitulo, niſi gravem, & urgentem Cauſam aliquando habuerit ad aliter diſponendum.

Conceditur Vocalibus Indiarum Occidentalium jus ſubrogandi, non ſolum pro Definitoribus, ſed etiam pro Patribus digniori, & immediato, dummodo in ipſorum Provincia non adſint ex-Provinciales, quibus competere poſſit talis ſubrogatio.

Vocales Ultramontani Familiæ Ultramontanæ gaudeant privilegiis conceſſis Vocalibus Indiarum a Generali Capitulo Valliſoletano de anno 1740. tit. pro Familia Ciſmontana *num 15. cum explicatione facta circa ſubrogationem favore Vocalium Indiarum Occidentalium.*

SESSIO XIII.

Die 24. Maii.

Cum Clementis XII. felic. recor. Literis Apoſtolicis ſancitum fuiſſet, ut in caſu vacantiæ Officialium Generalium in Curia Romana, debebant eorumdem Succeſſores deſumi ex eadem Natione, ex qua fuiſſent Prædeceſſores, Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis ſedulo proſpiciens publicæ Ordinis utilitati, & bono, ſupplicavit Sanctiſſimo pro hujus legis abrogatione, qui dignatus eſt eamdem Apoſtolico reſcripto abrogare, priſtinamque libertatem hac in re Ordini reſtituere: quod confirmatum quoque fuit Literis Apoſtolicis in forma Brevis, ut infra conſtabit. Itaque a Definitorio Generali

Pro Procuratoratu Ordinis in Caſu vacantiæ approbantur ſequentes.

R. P. Miniſter Provinciæ Aragoniæ Obſer.
R. P. Miniſter Provinciæ Immaculatæ Conceptionis in Hiſpania.
R. P. Pro-Miniſter Provinciæ Franciæ Marianus des Fontaines.

Pro Commiſſariatu Curiæ approbantur ſequentes.

R. P. Pro-Miniſter Provinciæ Seraphicæ.
R. P. Miniſter Provinciæ Principatus.
R. P. Cuſtos Provinciæ Sancti Angeli.

Pro Procuratoratu Reformatorum in Caſu vacantiæ approbantur ſequentes.

R. Adm. P. Proſper a Brixia, Lector Emeritus, ex-Miniſter, & ex-Definitor Generalis Ordinis.
R. P. Miniſter Provinciæ Terræ Laboris.
R. P. Joſeph a Malgrate ex-Provincialis Provinciæ Mediolanenſis.

Pro Procuratoratu Diſcalceatorum, & Recollectorum approbantur ſequentes.

R. P. Valentinus Deſmarez Provinciæ Sancti Antonii in Artheſia Recollectorum.
R. P. Paulus Beauchamps Cuſtos Provinciæ Sancti Bernardini Recollectorum.
R. P. Bernardinus Barbazan Cuſtos Sancti Nicolai in Lotharingia Recollectorum.

Inſtitutus, & electus fuit in Guardianum Sacri Montis Syon, & Cuſtodem Terræ Sanctæ

Rev. Adm. P. Proſper a Brixia Lector Emeritus, ex-Miniſter Provinciæ Brixiæ, & ex-Definitor Generalis Ordinis.

Cum Cuſtodia Sabaudiæ petierit reuniri cum Provincia Sancti Bonaventuræ, & ejuſdem Provinciæ conſenſum jam ad hunc finem obtinuerit: Reſpondit Definitorium Generale utriuſque Familiæ, quod reuniatur, ſervatis quæ de jure, & prudenter ſervanda ſunt.

Relata coram Definitorio Generali utriuſque Familiæ inſtantia Patris Pro-Motoris Fiſcalis Ordinis contra duo Scripta Typis vulgata, quorum unius titulus eſt - CARTA RESPUESTA - videlicet Epiſtola reſponſiva *ſub nomine P. Auguſtini* de Puchol: *& alterius titulus - RESPUESTAS DE LA VERDAD: nempe* Reſponſiones Veritatis, *ſub nomine P. Hyacinthi* Palatios, *& comperto, quod reſperſa ſunt propoſitionibus, & doctrinis deſtruentibus unitatem Ordinis, & jurisdictionem Miniſtri Generalis lædentibus: Omnes Patres Definitorii Generalis utriuſque Familiæ unanimiter ea reprobant, & damnant; eorumque Lecturam univerſis Ordinis Fratribus prohibent, declarando, & profitendo, Jurisdictionem Miniſtri Generalis pro tempore eſſe ſupremam in toto Ordine, ſeque extendere ad utramque Familiam, ad præſcriptum Seraphicæ Regulæ, Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Ordinis: Et committitur eidem Reverendiſſimo Patri Miniſtro Generali, ut inquirat, & procedat contra Auctores, prout de jure.*

Committitur, & mandatur Patribus Adm. Reverendis Officialibus Curiæ Ultramontanæ Familiæ, ut aſſiſtant efficaciter Patribus Miſſionariis Provinciæ Angliæ in Cauſa, quam habent coram Sanctiſſimo, & Congregatione de Propaganda Fide, eamque promoveant, & adjuvent, utpote conſervationem ejuſdem Fidei concernentem.

Hac

Digitized by Google

Hac die, Sanctiſſimæ Trinitatis feſto, Beatiſſimus Pontifex uberiora deſiderans ſui amoris, & pietatis erga pauperculam Familiam noſtram pignora dare, iterum ad Aracœlitanum Templum poſt Veſperas ſe contulit, ac debita Euchariſtiæ Sacramento precibus exhibita veneratione, dum a Muſicis Antiphona *Ecce Sacerdos magnus* canebatur, ad Solium progreſſus, quod e latere Evangelii extra Aram Principem erat erectum, Fratres omnes ad oſculum pedis admiſit, variis interim pulſatis harmonicis inſtrumentis, Fratribus autem omnibus clementiſſime ad oſculum pedis admiſſis, conceſſit ſingulis 40. plenarias Indulgentias pro eorum arbitrio aliis diſtribuendas, præter eas pro iiſdem Fratribus, eorumque conſanguineis, uſque ad tertium gradum; ac inſuper Altare privilegiatum ſemel in quacumque hebdomada omnibus Vocalibus, eorumque Sociis Sacerdotibus, eſt elargitus.

Ut autem pro tam ſingularibus in nos collatis a Sanctitate Sua beneficiis, aliquod ſaltem grati animi noſtri monumentum ſupereſſet, Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis decretum condidit, quod unanimi omnium conſenſu fuit a Definitorio Generali probatum, quo ſancitæ ſunt preces ab univerſo Ordine recitandæ, aut peragendæ pro illius incolumitate, ac ſoſpitate, donec in vivis degat; & pro ejus animæ requie in perpetuum, cum ex hac vita pro humanæ carnis conditione deceſſerit: quod ſerius, quam fieri poſſit, evenire magnopere exoptamus. Decretum vero antedictum Pontificio diplomate fuit confirmatum, quod cum eodem inſerto Decreto ſubinde referetur.

SESSIO XIV.

Die 25. Maii.

Lecto ſupplici Libello PP. *Provincialis, & Diſcretorum Almæ Provinciæ Seraphicæ Regularis Obſervantiæ Sancti P. N. Franciſci, quo ſupplicant, ut aliquod præmium decernatur pro Pœnitentiariis Sacroſanctæ Baſilicæ Sanctæ Mariæ Angelorum de Portiuncula. Decreverunt omnes Patres utriuſque Familiæ, ut expleto laudabiliter Decennio continuo hujuſmodi exercitii Pœnitentiariorum in dicta Baſilica, gaudeant prærogativis ex-Definitorum, immediate poſt eos, qui Definitores extiterunt in ſua Provincia, vel erunt in poſterum; & præcipitur Patribus Miniſtro, & Guardiano dicti Conventus, ut charitative tractent dictos Pœnitentiarios, eiſque omnia neceſſaria, tam quoad victum, quam quoad veſtitum ſubminiſtrent, ac ſi eſſent Filii ejuſdem Provinciæ, eſto ſint alterius Familiæ, aut Provinciæ.*

Provincia Sancti Ladiſlai Lectorum Jubilatorum poſtulatum exponit, qui jubilationis titulo omnibus Definitoriis adeſſe, & ad alias Definitoriales jus habere prætendunt, unaque ſimul definitivam hac ſuper re ſententiam expoſcit. Reſponſum fuit, hoc Jubilatis privilegium minime competere.

Eadem Provincia ſupplici inſtat Libello, ut P. F. *Bernardinus Major*, ob nonnulla crimina, *quorum extrajudicialiter tantum inſimulatur, Lectura Generali privetur, necnon ambo Studia Generalia Zagabriæ, & Quinque-Eccleſienſe revocentur, ac tollantur. Reſponſum fuit, ſufficientia non eſſe contra P. F. Bernardinum Major objecta ad hunc Lectura Generali privandum; Studiorum vero præmemoratorum Generalium ſuppreſſionem arbitrio, & prudentiæ Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis eſſe relinquendam.*

Præfatus Lector P. F. Bernardinus Major reſtitutionem petit in integrum, ut anni, quibus Sacram Theologiam non legit, quia a Patribus Provinciæ impeditus, ipſi ad Jubilationis Lauream conſequendam computentur; adeoque Patentales Jubilationis Literas petit, eſto non niſi quinque annorum ſpatio Sacram Theologiam legerit. Reſponſum fuit præfatum Lectorem jus ad jubilationem non acquiſiturum, niſi expleto in hoc munere integro, ac non interrupto Decennio.

Miniſter Obſervantiæ Provinciæ Tuſciæ cum ſuo Definitorio Hoſpitium Sancti Fabiani in Prateuſi Urbe ſitum, ubi viginti Fratres degunt, denominatione, ac Privilegiis Conventus donari poſtulat; idemque cupit Miniſter Obſervantiæ Provinciæ Sancti Angeli, quoad Hoſpitium ſub Sancti Honuphrii titulo in Oppido Petræ ſitum. Reſponſum fuit, utrique Hoſpitio denominationem, ac privilegia Conventus in poſterum donari, dummodo reliquæ facultates non deſint.

Guardianus, & Diſcreti Conventus Dominæ Liburni Obſervantiæ Provinciæ Tuſciæ, ob Religioſorum Hoſpitum frequentiam, & maxime illorum, qui ad Sacra Terræ Sanctæ Loca pergunt, vel ab iis redeunt, ſubſidium aliquod a Sindico Terræ Sanctæ præſtandum pro tali gravamine humillime poſtulant. Reſponſum fuit Sindicum Terræ Sanctæ Sindico Conventus ſolvere debere quotidie pro Laicis Terræ Sanctæ addictis aſſes (vulgo bajocchi) *duodecim; pro Sacerdotibus vero, ſi Sacrum celebrent, duos; ſecus, æque ac pro Laicis, duodecim.*

P. F. Benedictus de Sulmona Obſervantiæ Provinciæ Sancti Bernardini, cum quatuor annis, totidemque menſibus, Theologiam in Studio Sexennalis legerit, pro Sexennii complemento computari ſibi poſcit tres annos, quibus Moralem Theologiam juxta Ordinis Conſtitutiones alibi legit. Reſponſum fuit negative.

P. F. Bernardinus a Monteſecco, ſexennali Theologiæ peracto curſu, ſuo ſucceſſori loco jam dudum conceſſo, trium publicarum Concertationum muneri nequaquam ſatisfeciſſe poſtea cognovit, & idcirco facultatem pro hoc adimplendo debito, eſſo lecturæ ceſſerit, efflagitat. Reſponſum fuit denegandam eſſe ipſi hujuſmodi facultatem.

Nonnullarum Provinciarum ſexennales Lectores, præter præmium ipſis a Statutis Ordinis conceſſum, aliud excipiant, quo ſtatim ac Sexennium expleverint, inter Definitores habituales cooptentur. Reſponſum fuit, nihil hac ſuper re eſſe innovandum, ſolumque ipſis poſtremum inter Definitores habituales locum competere, quando inter Aggregatos de numero in quolibet Provincia ſtatutos, ac determinatos accenſebuntur. Dum autem legunt, præcedentiam ſuper omnes, qui Cuſtodes, vel Definitores fuerint, obtinere debent.

P. F. Paulus Franciſcus a Portuferrajo cum Sacræ Theologiæ ſexennium expleverit menſe Aprilis anno 1739. *ac menſe Julii ejuſdem anni Magiſtri Novitiorum curſum abſolverit P. F. Hieronymus de Floriano, ante hunc aggregationis Lauream prætendit, eo quod in Comitiis Generalibus anno* 1740. *Vallisoleti celebratis ſexennalis Theologiæ munus ad priſtinam ſex annorum tempus reductum fuerit. Reſponſum fuit. Oratorem aggregationem ſuam ab anno* 1740. *auſpicari debere; Patrem vero Hieronymum de Floriano remanere in ſua jure aggregationis obtentæ anno* 1739.

Provincia Hungariæ Marianæ facultatem petit acceptandi Legatum perpetuum Miſſarum 300. *quotannis celebrandarum a Provinciæ Sacerdotibus, uniuſque Miſſæ ſemel in Hebdomada a Sacerdotibus in Infirmaria Poſonienſi degentibus, cum eleemoſyna eidem Infirmariæ elargienda decem mille Florenorum pro uno*

nico

Digitized by Google

vice tantum. Pręterea, ut Studium Generale ad S. Jacobum Tyrnavię declaretur primę Claſſis; Studia vero Javarini ad Sanctum Stephanum Protomartyrem, & Poſonii ad Annunciatam, pro Generalibus habeantur ſecundæ Claſſis. Reſponſum fuit, quoad primam, incapaces eſſe Ordinis Minorum Fratres acceptandi pręfatam onus in forma expreſſa, ac ſolummodo non poſſe Miſſas annuatim celebrare annuę congruę eleemoſynę reſpondentes. Quoad ſecundam vero, gratiam concedi poſſe, prout conceditur.

Conſtito in Definitorio Generali, quod Excellentiſſimus Marchio de Fuente, & Sol *per legitimam ſucceſſionem poſſidet Marchionatum de Cañete, cui annexus eſt Patronatus Ordinis pro Capitulis Generalibus Ciſmontanę Familię, & Congregationibus Generalibus Ultramontanę, omnes Patres unanimi conſenſu acceptarunt, & cognoverunt dictum Excell. Dominum Marchionem* de Fuente, & Sol *de Cañete, & Succeſſores ejus in hoc ſecundo Marchionatu, in Patronum Ordinis, ut ſupra dictum eſt. Comperto tamen, quod gravamina Ordini reſultantia ex inſtrumento Patronatus longe ſuperant eleemoſinam aſſignatam in ſubſidium Religionis, iidem Patres Definitorii Generalis commiſerunt, & in Domino hortati fuere Reverendiſſimum Patrem Miniſtrum Generalem, quatenus cum dicto Excellentiſſimo Domino ſerio agat, ut attentis ſupradictis, contentus ſit accreſcere eleemoſinam congruentem.*

Agnito, quod in impreſſione Statutorum Valliſoletanorum 1740. tit. pro Ciſmontana Familia *num. 7. irrepſerit aliquis error, ſic concludatur dictus ſeptimus numerus, prout in Originalibus: videlicet „ Tertio Magnus Conventus Pariſienſis ponatur immediate „ poſt Provinciam Sancti Jacobi de Xaliſco, prout uſque nunc fuerat. Quarto ſub* num. 72. *Familiæ „ Ciſmontanę ponatur Provincia S. Joſephi in Comitatu „ Flandrię, non autem in Gallia, ſicuti poſitum fuit. „ Tandem Provincia Sancti Franciſci Lugdunenſis ponatur poſt Provinciam Sanctę Marię Magdalenę.*

Quoniam plures alię inſtantię promotę ſunt coram Definitorio Generali, quarum diſcuſſio exigit longum tempus, & ſumus in tempore legali diſſolvendi Capitulum; PP. *Definitorii Generalis remiſerunt eas Reverendiſſimis Miniſtro, & Commiſſario Generalibus reſpective.*

Sequuntur ſubſcriptiones factæ propria manu a Patribus Reverendiſſimi Definitorii Generalis, & Actis originalibus horum Comitiorum adpoſitæ, quæ Acta, ut a reliquis, quoad fieri poterat, diſtinguerentur, impreſſa fuerunt typis, quos vocant, italicis.

Frater Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis.

Frater Raphael a Lugagnano ex-Miniſter Generalis immediatus, & Commiſſarius Generalis.

Frater Joannes *de la Torre* ex-Commiſſarius Generalis immediatus.

Frater Joannes Antonius a Sancta Cruce Diſcretus perpetuus Familiæ.

Frater Matthias de Velaſco Commiſſarius Generalis Indiarum.

Frater Antonius Barros Procurator Generalis Ordinis.

Frater Bernardinus a Terlitio Commiſſarius Generalis Curiæ.

Frater Joſeph Maria a Gallipoli Procurator Generalis Reformatorum.

Frater Marcus Antonius Gravoix Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum.

Frater Joſeph Maria de Fano ex-Procurator Generalis Ordinis immediatus.

Frater Joannes Franciſcus Yduri ex-Commiſſarius Generalis Curiæ.

Frater Alexius a Roma ex-Procurator Generalis Reformatorum immediatus.

Frater Antonius Saura Definitor Generalis.

Frater Joſeph Fouſquet Definitor Generalis.

Frater Joannes Conejero Definitor Generalis.

Frater Hieronymus Ulamiynck Definitor Generalis.

Frater Joachimus a Sancto Joſeph Definitor Generalis.

Frater Tiburtius Barat Definitor Generalis.

Frater Ignatius a Nivibus Definitor Generalis.

Frater Sebaſtianus Philippes Definitor Generalis.

Frater Gaudioſus Mayr Definitor Generalis.

Frater Antonius Scutari Definitor Generalis.

Frater Philippus de Vigone Definitor Generalis.

Frater Bernardinus ab Averſa Definitor Generalis.

Frater Raimundus Tuorkouski Definitor Generalis.

Frater Anacletus de Roma Definitor Generalis.

Frater Joannes Petrus a Roma Definitor Generalis.

Frater Clemens a Panormo Definitor Generalis.

Frater Cæſarius a Bononia Definitor Generalis.

Frater Joſephus a Valcovarino Definitor Generalis.

Frater Alexius a Neapoli Definitor Generalis.

Frater Antonius Aguirre Definitor Generalis, & Secretarius Generalis Definitorii Generalis.

Confirmatur Decretum Definitorii Generalis circa Legatum perpetuum, quod in perenne grati animi monumentum condidit Ordo pro ingentibus ſibi collatis beneficiis a BENEDICTO XIV. P. O. M. feliciter regnante.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis, necnon Definitores Generales utriuſque Familiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum nuncupatorum, quod ipſi, abſoluto Capitulo Generali ejuſdem Ordinis, ediderunt Decretum tenoris ſequentis, videlicet.

„ Cum Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Divina Providentia Papa XIV. egregiam in „ puſillum noſtrum Gregem voluntatem a Majoribus ſuis jure quodam hæreditario acceptam, non „ modo dum in minoribus eſſet, pluribus beneficentiæ, atque amoris argumentis teſtatam dederit, ſed cumulatiſſime etiam comprobaverit ad „ ſupremum Chriſtiani Orbis clavum regendum evectus, præſertim cum univerſæ Familiæ noſtræ Comitiis, plurium Prædeceſſorum ſuorum exempla, „ & præcipue Nicolai V. imitatus, hoc anno Jubilæi xvii. Kal. Junii in Æde Sanctæ Mariæ de „ Araceli habitis, dignatus ſit intereſſe, ac præſidere: ne tam illuſtris facti memoria ulla umquam „ temporis injuria, aut diuturnitate intercidat, Capitulum Generale gratum, ut par eſt, animum, „ & ut Franciſcanam licet paupertatem, declarare „ cupiens, Proponente Reverendiſſimo Patre Miniſtro „ Generali, cunctiſque Definitorii Patribus plaudentibus, ſtatuit, ac decernit, ut fauſtus ille dies, „ qui tanta, ac tam inſigni Clementiſſimi Principis „ dignatione eſt honeſtatus, inter feſtivos, & toti „ Ordinis Sacros perpetuis futuris temporibus habeatur, ſingulisque annis, eodem ipſo recurrente die, in omnibus utriuſque Familiæ Cœnobiis „ pro longæva proſperitate Sanctitatis Suæ, atque

„ In-

Digitized by Google

„ Inclitæ, nobiliſſimæque ſuæ Domus incolumitate,
„ ac ſoſpitate Sacrum ſolemne peragatur, atque ab
„ omnibus univerſi Ordinis utriuſque Sexus Fratri-
„ bus, & Sororibus, eadem pro re, crebræ ad Deum,
„ & enixæ preces fundantur. Ne autem hoc grati
„ animi teſtimonium una cum vita Sanctitatis Suæ,
„ quam Deus Optimus Maximus ad Chriſtianæ Rei-
„ publicæ felicitatem, & Noſtri Ordinis incremen-
„ tum, diu, multumque ſervare dignetur, finem
„ aſpiciat, idem Capitulum Generale, proponente
„ eodem Reverendiſſimo Patre Miniſtro Generali,
„ & probantibus iiſdem Definitorii Patribus, jubet,
„ ac mandat, ut cum Sanctitas Sua viam univerſæ
„ carnis ingreſſa mortales haſce exuvias reliquerit,
„ pro ejus Animæ requie omnes, & ſinguli univerſi
„ Ordinis Sacerdotes tres Miſſas celebrent, & in
„ ſingulis Conventibus ſolemnis Miſſa cum integro
„ Defunctorum Officio decantetur, Clerici vero, Lai-
„ ci, & Moniales, ac reſpective ſinguli, & ſingulæ
„ tres, ut ajunt, Coronas Beatæ Mariæ Virginis, &
„ duas Stationes recitent; atque inſuper, ut mo-
„ numento numquam interituro tanti Pontificis me-
„ moria conſignetur, in omnibus univerſi Ordinis
„ Conventibus perpetuo pro Anima ejus fiat Anniver-
„ ſarium. Id autem in omnes tabulas Ordinis inſcribi,
„ ac inferri, & per univerſum Franciſcanum Orbem
„ promulgari idem Capitulum Generale ſanxit, ac de-
„ crevit. In Comitiis Generalibus Aracœlitanis hac
„ die xxiv. Menſis Maii Anno Jubilæi 1750.

F. Petrus Joannetius de Molina
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De Mandato Rmi in Chriſto Patris
F. Antonius Aguirre Definitor Generalis, &
Secretarius Definitorii Generalis.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Exponentes præfati præinſertum Decretum, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, & expreſſis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die xxix. Maii 1750. Pontificatus noſtri anno X.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Ne Vocales Ultramontani iis fruſtrarentur gratiis, & prærogativis, quibus illi decorati fuerunt, qui in Comitiis Innocentianis anni 1723. ſunt ſuffragati, Reverendiſſimus Pater Miniſter Generalis ſupplicem Libellum Sanctiſſimo exhibuit tenoris ſequentis.

BEATISSIME PATER.

F*R. Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum, conſiderans, quod Generale Capitulum de anno 1723. celebratum, præſidente ſan. mem. Innocentio XIII. in reverentiam illius Summi Pontificis decrevit, quod omnes, & ſinguli Vocales, qui in illo ſuffragium tulere, gauderent prærogativis per Statuta Ordinis præſcriptis pro Vocalibus Capituli Generalis, etiamſi aliquibus eorum deficerent requiſita expreſſa in eiſdem Statutis: Et cupiens ne aliqua prætermittatur ſignificatio gratitudinis erga Sanctitatem Veſtram ex iis, quæ tunc dictum Capitulum demonſtravit erga præfatum Innocentium* XIII.

Propterea ſupplicat humillime S. V. quatenus, non obſtante Brevi ejuſdem S. V. incipien. Apoſtolica a Paſtorum Principe, *in cujus debitam obedientiam recens Generale Capitulum non potuit quidquam hac ſuper re decernere, dignetur concedere, quod omnes, & ſinguli Vocales, qui huic Generali Capitulo coram S. V. celebrato intervenerunt, & votum dederunt, ſive ſint de Obſervantia, ſive Reformati, Diſcalceati, aut Recollecti, ſive Tertii Ordinis, tametſi alicui, ſive aliquibus eorum deficiant aliqua requiſita ex præſcriptis in Statutis, gaudeant prærogativis tonatis in iiſdem Statutis pro Vocalibus, qui votum dederunt in Capitulo Generali.*

Quamobrem emanavit ſequens Reſcriptum — *Ex Audientia Sanctiſſimi die 2. Junii 1750. — Sanctiſſimus benigne annuit pro Gratia, Arbitrio ejuſdem Miniſtri Generalis Oratoris, cum facultatibus neceſſariis, & opportunis.*

Loco ✠ Sigilli.

Joſeph Livizzani Secretarius.

Numerus Defunctorum ab ultimo Capitulo Generali anni 1740. uſque ad præſens.

EX Familia Ultramontana obierunt in Domino Fratres 12086. Sanctimoniales vero 5618. Ex Familia autem Ciſmontana Fratres 8175. & Sanctimoniales 1222. Summa omnium Fratrum Defunctorum 20261. & Sanctimonialium 6850. quorum animæ omnium veſtrum orationibus commendantur.

Sequuntur Suffragia.

PRo Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO XIV. ejuſque ad multos annos incolumitate, & ſoſpitate, ultra preces ab Ordine ſtatutas, & ab eodem

dem Apoſtolicis Literis confirmatas, ſinguli Sacerdotes tres Miſſas legant.

Pro omnibus Principibus Chriſtianis Ordinem noſtrum in Ditionibus ſuis tuentibus, & promoventibus, ſinguli Sacerdotes itidem tres Miſſas legant.

Pro Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino D. Hieronymo Columna apud Sanctam Sedem Ordinis Protectore amantiſſimo, quiſque Sacerdos unam Miſſam recitet.

Pro Excellentiſſimo Domino D. Marchione *de Fuenter, & Sol de Collete*, cujus beneficentia expenſæ aliquæ pro Capitulo Generali factæ fuerunt, Sacerdotes omnes celebrent unam Miſſam.

Pro pace, & concordia inter Principes Chriſtianos, extirpatione hæreſum, Fidei propagatione, victoria contra Infideles, & Eccleſiaſtici Ordinis proſperitate, duæ Miſſæ legantur a quolibet Sacerdote.

LITERÆ ENCYCLICÆ

Rmi P. Miniſtri Generalis, quibus univerſo Ordini ſuam ſignificat electionem, ac nonnullorum de mandato Sanctiſſimi Domini Papæ obſervantiam magnopere commendat.

FR. PETRUS JOANNETIUS

D E M O L I N A,

Sacræ Theologiæ Lector, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu Matritenſi pro Immaculata Virginis Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Miniſter Generalis & Servus.

Dilectis Nobis plurimum in Chriſto univerſis Patribus, Fratribus, & Sororibus, tam Superioribus, quam Subditis totius dicti Noſtri Ordinis ſalutem, & Seraphicam Benedictionem.

AD Supremam totius Ordinis Fratrum Minorum Præfecturam, nullis meritis noſtris, ſed inſcrutabili Divinæ Sapientiæ conſilio avecti in Generalibus Comitiis, coram Sanctiſſimo, ac Sapientiſſimo Pontifice BENEDICTO XIV. Romæ in Aracœlitano Templo celebratis in Vigilia Pentecoſtes præſentis Anni, illud in primis onus, & cura Nobis incumbit, Fratres, & Filii in Domino Chariſſimi, ut vos ea de re hiſce literis certiores reddamus, atque tenuitatem noſtram tanto oneri imparem, ut orationibus veſtris adjuvare velitis, a vobis omnibus deprecemur. Equidem Nos cum muneris Nobis commiſſi gravitatem cogitamus, *eorum inſtar, (a) qui ad repentinos ſonitus metu percelluntur, rationem tenere non poſſumus, & magno non affici timore, & contremiſcere: quia omnium veſtrum, (b) quos regendos ſuſcepimus, rationem a Nobis animadvertimus eſſe reddendam*. Nec vero fieri poteſt, ut non magnopere commoveamur, cum onus Nobis impoſitum reputamus, a quo ſuſtinendo Viros olim Sapientia, & Religione præſtantes ipſa rei difficultas deterruiſſet. Quam enim grave eſt, ac laborioſum *attendere ſibi, & univerſo Gregi, (c)* hoc eſt *omnium virtutum ad imitandum exemplar fieri? (d)* Quantum vero eſt Nobis Dei vivi judicium pertimeſcendum, qui pœnam Paſtoribus animarum minatur ſempiternam, ſi vel minimum negligant *conſolidare quod eſt Infirmum, aut ſanare quod Ægrotum, confractumque eſt (e), aut quod eſt abjectum reducere?* Scilicet *Rector*, Gregorio Magno teſtante *(f) quot Subditis præeſt, tot ſolus Animas habet: neque ſolum pro ſuis arguitur delictis; (g) ſed & pro populi peccatis cogitur. Totum namque id*, ut eſt præclare dictum ab Auguſtino *(h) quod facit Populus, Rectori tribuitur. Quod ſi tantum debet actionem Populi tranſcendere actio Præſulis (i), quantum diſtat a Grege vita Paſtoris*: quam egregia virtute ſit ornatus oportet, qui fieri debeat omnibus omnia, & in quem alii, tamquam in exemplar omni ex parte perfectum, intuentes, poſſint componere mores ſuos? Hæc Nobiſcum reputantes, & his tamquam fluctibus variis cogitationum huc illuc jactati, vix tandem Nos collegimus, ut ad vos ſcriberemus, Fratres dilectiſſimi, hoc primum ſtudii erga vos noſtri teſtimonium daturi. Sed in his animi anguſtiis nonnulla ſunt, quæ Nos recreant, atque ſuſtentant. Primum: quod tenuitatem noſtram ad munus Præfecti minus aptam perſpicientes, non modo illud non expetivimus, ſed an oblatum ſuſciperemus, ancipites fuimus; eoque tandem conſilio dedimus manus, ne laborem defugere exiſtimaremur. Cujus Nos conſilii Auctorem habuimus Sapientiſſimum D. Bernardum *(k)*, qui ad Brunonem ſcribens egregium Virum, propter animi angorem, & acerrimos ſcrupulos Colonienſes Infulas detrectantem, nihil, ait, hominis Chriſtiani tam eſſe proprium, *quam Deo relinquere ſui, quod ignoramus, ſecretum conſilii, ipſumque ſupplici devotione precari, ut in Nobis, & de Nobis operetur quod & ſe decet, & Nobis expediat*. Quapropter haud temere confidimus Divinæ Gratiæ præſidium, quod conſoletur, & adjuvet infirmitatem noſtram, minime Nobis defuturum. Subit præterea noſtrorum temporum eximia conditio, in quibus gerit Pontificem Maximum Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS XIV. quem Nobis Deus Paſtorum Principem dedit; qui cum ſingulas Oves Orbis Terrarum aſſidue *paſcit admirabili Scientia, & doctrina, (l)* tum eos maxime, qui Apoſtolicæ in partem ſollicitudinis ſunt vocati, virtutum omnium, quæ Paſtori conveniunt, illuſtrat ſplendore, & exemplis inflammat. Enim vero vires auget inopiæ noſtræ, atque efficit pietas tanti Pontificis erga Ordinem Minorum, *quam veluti hæreditariam a Majoribus ſuis acceptam, cum perſpicue declaravit in omni vitæ ſuæ conditione, in qua, Deo diſponente, ad commune Chriſtianæ Reipublicæ bonum, verſatus eſt, nihil umquam prætermittens, quod ſpirituali utilitati noſtræ conferre poſſe videretur (m)*: tum maxime inſigni argumento teſtatam voluit in hiſce Comitiis Generalibus, quibus præſidere non eſt dedignatus; atque cum ſumma Clementia tantam Religioſorum noſtrorum multitudinem ad oſculum Sanctiſſimorum pedum admiſit, tum nobis omnibus, ut Jubilæum commodius lucraremur, ſingulari benignitate indulſit, & ad communem omnium ſola-

Chronol. Seraph. *

(a) *S. Greg. Naz. Orat. Apolog. pro fuga ſua.* (b) *S. Chryſoſt. hom. 24. in Epiſt. ad Hebr.*
(c) *Cap. 8. Ver. 28. Act. Apoſt.* (d) *S. Bern. de Conſid. ad Eug. lib. 4.* (e) *Ezech. 34.*
(f) *Lib. 24. Mor. Cap. ult.* (g) *Orig. in cap. 15. Numer.* (h) *Quæſt. 146. in Exod.*
(i) *S. Greg. Mag. in Paſtoral. lib. 2.* (k) *Epiſt. 8.* (l) *Jerem. Cap. 3. Ver. 15.*
(m) *Sanctiſ. Pont. BENEDICTUS XIV. in allocut. habita in Comit. Gener.*

Digitized by Google

tium, & ſalutem Animarum Cœleſtem nobis Indulgentiarum Theſaurum largitus eſt. Quæ *Pontificiæ in nos amoris benevolentiæ* (a), & egregiæ voluntatis argumenta clarius ex ea cura, & ſolicitudine confirmantur, quæ Pontificem Maximum, ac Sapientiſſimum exercet, in Familiæ noſtræ decore, regulari diſciplina, ac commodis augendis, & amplificandis. Etenim Nobis incredibili, maximoque zelo imperavit, ut vos omnes, Fratres, & Filii chariſſimi, in his, quas primum vobis damus, literis noſtris tria hæc, eaque graviſſima, commonefaceremus.

„ Ac primum, quod caput eſt cœterorum: ut curam & ſolicitudinem omnem habeant Superiores, ut, quam profeſſi ſunt, Sanctiſſima Regula ut a Religioſis omnibus integre obſervetur, & ſi contingat minus obſervantes inveniri, ſevere corrigant illos, præſertim qui contra Sanctam Paupertatem peccant, denarios, vel pecuniam contrectando; aut in aliquo ex viginti quatuor præceptis, quibus tenentur, deficiunt; & ne Subditi lamentandi occaſionem habeant, ſedulo incumbant, ut in omnibus Cœnobiis ſint pannorum, aliarumque rerum neceſſariarum Communitates, Deique cultus die, ac nocte, ut decet, peragatur, in omnium memoriam revocando maledictionem, quam S. P. N. contra Inobſervantes pronunciat.

„ Cum vero ab initio uſque Ordinis in uſu fuerit, ut Fratres ſecederent in loca quædam, Oratoria dicta, in quibus majori fervore Spiritus Orationi operam darent, & quibus noſtra ætate Conventus dicti *Receſſus*, fuerunt ſubſtituti, ubi majori diligentia, Silentio, Orationi, & mortificationi indulgent, ſtudeant proinde Superiores, ut in amplioribus Provinciis ſint duo, vel plura *Receſſuum* Cœnobia, aut ſaltem unum in iis, quæ paucioribus componuntur Conventibus; nec permittatur, ut in ſimilibus *Receſſuum* locis collocetur aliquis de Familia invitus, ſed curent, ut Religioſi omnes ibi commorantes, ibidem ex propria voluntate maneant; itaut ſi contingat aliquem ex ipſis *Receſſuum* rigorem ferre non poſſe, liberum ei ſit diſcedere, neque ſine rationabili cauſa impediatur qui petit in iis Conventibus permanere, quando adſit locus, ut ejuſmodi Cœnobia efficiant tot veluti proborum Religioſorum Seminaria, qui per Provincias diſperſi aliis ſint exemplo. Sed hoc ipſum nullum erit effectum habiturum, niſi Superiores Majores fortiter, & efficaciter pro illius executione incumbant.

„ Cum denique in Capitulo Generali Romano, habito anno 1688. decretum ſit, ut in omnibus Conventibus Sanctum *Viæ Crucis* exercitium inſtituatur, *quia animabus utile, & præ aliis devotionibus Deo pergratum ſperamus*, ut Patres illi congregati ajebant; ſumma cura proinde ſtudeant Superiores, ut in omnibus Conventibus *Viæ Crucis* exercitium ſæpe habeatur, & ſaltem ſemel in menſe publice fiat, hortando itidem Concionatores, ut illud Quadrageſimæ, & Adventus tempore faciendum promoveant in illis Parœciis, in quibus concionantur, curando, ut in ſingulis obſerventur quæ decernuntur in Brevibus Pontificiis, præſertim in illo D. N. BENEDICTI XIV. Pontificis feliciter regnantis, in quibus confirmantur decreta hac ſuper re Sac. Congregationis; & pro certo habeant, quod ſi evenerit, ut in omnibus locis inſtituatur hoc Sanctum Exercitium, magna inde Deo gloria, magnus Animabus fructus, & decor Seraphico Ordini obveniet, ut hactenus experientia demonſtravit, & amplius deinceps apparebit, ſi Superiores in re tanti momenti omnem operam collocaverint.

Quæ Pontificis Sanctiſſimi in iis jubendis voluntas, quo magis Ordini univerſo honorifica eſt, eo vehementius movere nos debet, ut eam integre, & alacriter exequamur. *Hæc eſt enim voluntas illius, Sanctificatio noſtra* (b). Atque Nos, qui rem nullam vehementius optamus, quam univerſi Ordinis decus, Provinciarum tranquillitatem, ac Religioſorum omnium commoda, & ſalutem, boni Paſtoris exemplo, errantes oves ut revocemus ad ovile, omnes Apoſtatas, & Profugos noſtris hiſce vocibus amoris, & benevolentiæ plenis obſecramus, ut redeant ad Paſtorem ſuum. Paternis namque miſericordiæ viſceribus ſingulos amplecti deſideramus, iiſque omnibus condonamus pœnas omnes ex præſcripto legum infligendas, qui intra hujus anni Sancti 1750. ſpatium ad quodcumque Ordinis noſtri Cœnobium ſponte ſua redierint. Declaramus tamen, eos minime comprehendi, qui ſpe condonationis hujus conſequendæ, eadem crimina patrabunt.

Quare Provincialibus, Guardianis, aliiſque omnibus Superioribus, & Fratribus univerſi Ordinis diſtricte præcipimus, ut ſumma diligentia ſe gerant in Apoſtatarum & Profugorum licentia coercenda, iiſque, ſi qui fugere tentent, capiendis, atque ad proprias Provincias, juxta præſcriptum Statutorum Ordinis caute, & nulla mora interpoſita reducendis. Sciant vero ii, qui noſtrum hoc Mandatum integre, & omni ex parte ſervare neglexerint, hanc eorum ſocordiam Nos ſevere, ac rigide punituros. Non enim poſſumus ſine lacrymis, acerboque animi dolore advertere, quam luctuoſa in Animas filiorum noſtrorum damna, atque in Ordinem univerſum dedecora ex hac una Superiorum negligentia proficiſcantur.

Præcipimus etiam, ut intra ſpatium quindecim dierum ab harum literarum promulgatione, Religioſi omnes, qui in alienis Provinciis commorantur, ad proprias redeant. Quamobrem facultates omnes a Prædeceſſoribus Noſtris, & præcipue a Superioribus ſubalternis conceſſas, vigore preſentium, revocamus, eoſque ſolum excipimus, qui facultate Sedis Apoſtolicæ muniti ſunt.

Præcipimus inſuper Provincialibus Familiæ Ultramontanæ, ut tum de executione hujus noſtri mandati, tum etiam, quot aliarum Provinciarum Religioſi, quo motivo, quave facultate, in ſuis Provinciis reperiantur, Nos Epiſtolis ſuis certiores reddant. Miniſtri vero Provinciarum Familiæ Ciſmontanæ de hiſce rebus ſtatim admonebunt modernum Reverendiſſimum P. Commiſſarium Generalem, qui per Epiſtolam Nobis ea omnia diſtincte narrabit.

Atque expreſſe volumus, & efficacius præcipimus, ut Superiores hoc ipſum mandatum noſtrum in eos Religioſos exactius exequantur, qui quacumque de cauſa, & licentia extra Conventus noſtros vitam degunt.

Demum eos omnes, quibus adoleſcentum noſtrorum, qua moribus, qua literis educandorum cura commiſſa eſt, ac potiſſimum Philoſophiæ, & Theologiæ Lectores, majori, qua poſſumus, auctoritate hortamur, atque præcipimus, ut toto conatu, modiſque omnibus ſtudioſos Adoleſcentes doceant, atque ad excolenda ſtudia literarum inflamment. Curent vero Superiores, ad quos ſpectat, ne quidquam ſtu-

(a) *Idem Sanctiſ. in allocut.*

(b) 1. *Theſſalon. Cap. 4. verſ. 3.*

Digitized by Google

ſtudioſis Adoleſcentibus, atque Lectoribus deſit, quod ad eorum honeſta, & religioſa commoda ſpectat, ut Franciſcana paupertas rite ab illis ſervetur, ipſique ad literarum ſtudia facilius, utiliuſque incumbant. Neque illud efficiant, ut vacent a Lectionibus, atque ad alias res obeundas ſtudiorum tempore detineantur.

Contra vero ſedulo invigilent Superiores Locales, ne Studentes quotidie extra Conventum vagentur, ſed pleniſſime hac ſuper re Conſtitutiones Ordinis attendantur: quemadmodum & illud ſerio monemus, quod alias a Noſtris Prædeceſſoribus factum animadvertimus, ut nimirum Studentes ſtatis temporibus coram tota Communitate ſpecimina edant artis, qua pollent, in concionando, cui potiſſimum debet Seraphicus Ordo ſplendorem, & ornamentum, quo olim in Eccleſia Catholica præfulgebat. Super quorum obſervantia attente curabimus, ut omnes, & ſinguli Superiores gravem, ac ſeveram Nobis reddant rationem.

Interea commonere vos, & obſecrare cum Apoſtolo Nos maxime decet, *ut nulla ſint in vobis Schiſmata, ſed ſitis perfecti in eodem ſenſu, & in eadem ſententia, & ſupportantes invicem in Charitate, ſolliciti ſitis ſervare unitatem in vinculo pacis.* Atque illud præſertim cogitate, *cujus*, nempe, *capitis*, *& cujus corporis ſitis membrum* (a) reſpicite *ad Patrem veſtrum, & ad Petram unde exciſi eſtis*, Franciſcum, nempe, Sanctiſſimum, hominemque Divinum, qui *licet pauperculus, modicus, & deſpectus Lateranenſem Baſilicam jam ruinæ proximam, proprio dorſo ſubmiſſo, ne caderet, ſuſtentavit* (b) Nos etſi multis infirmitatibus Nos ipſos circumdatos ſentiamus, nullaque re cum Sanctiſſimis Familiæ noſtræ Viris comparandos, confidimus tamen, ab eo, qui *infirma Mundi eligit, ut fortia quæque confundat*, (c) *vulnera & contritiones noſtras alligatum iri*. Vos autem, Fratres, & Filii dilectiſſimi, id pro certo habetote, Nos concedere nemini pio erga vos ſtudio, & voluntate. *Ego enim libentiſſime impendam, & ſuperimpendar pro animabus veſtris* (d) modo vos ad veram juſtitiam, æternamque ſalutem perducere poſſim. Ac vos præſertim, Fratres Chariſſimi, qui eſtis Provinciarum, & Conventuum Rectores, & Præfecti, oro, obteſtorque, *ut bona provideatis, non ſolum coram Deo, ſed etiam univerſo populo* (e) ac Fratribus veſtræ curæ commiſſis, quos debetis potiſſimum ad amorem virtutis, non verbis modo, ſed exemplis ſanctiſſimis incitare. Vocati enim eſtis in partem ſollicitudinis noſtræ, voſque operis noſtri adjutores, & comites veſtra eſtis dignitate conſtituti. Cogitate, vos *Paſtores eſſe, non percuſſores; atque oportere vos ſubditis ita præeſſe, ut tamquam filios, & Fratres diligatis, ac potiſſimum elaboretis, ut eos hortando, & monendo, deterreatis ab illicitis, ne ubi deliquerint, debitis eos pœnis coercere cogamini: quos tamen ſi quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa Apoſtoli eſt a vobis ſervanda præceptio, ut illos arguatis, obſecretis, & increpetis in omni bonitate, & ſapientia, cum ſæpe plus erga corrigendos agat benevolentia, quam ſeveritas; plus exhortatio, quam comminatio, plus Charitas, quam poteſtas* (f) Vos vero, qui ſubditi eſtis, *obedite Præpoſitis veſtris, & ſubjacete eis. Ipſi enim pervigilant, quaſi rationem pro animabus veſtris reddituri, ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes* (g).

Chronol. Seraph.

Denique rogamus vos omnes, & exhortamur, ut ſine intermiſſione oretis pro Fidei Catholicæ exaltatione, pro pace Chriſtianorum Principum, atque eorum ſalute, & incolumitate, quorum beneficiis ſummopere univerſa Familia Minorum adſtricta eſt. In primis autem continuas preces, atque humillimas Deo effundite pro diutina conſervatione, & ſoſpitate Supremi Univerſalis Eccleſiæ Paſtoris, Sanctiſſimi D. N. BENEDICTI XIV. Pontificis Maximi, ac Sapientiſſimi, cui potiſſimum Ordo Minorum univerſus ſe devictum quam maxime agnoſcit, ob ingentia ab eo accepta beneficia, ejuſque ſingularem, vereque paternam erga nos omnes dilectionem. Precor interea D. O. M. ut fauſta vobis, & proſpera velit omnia procedere; nihilque magis deſidero, quam clariora vobis argumenta præbere paterni ſtudii erga vos noſtri, & voluntatis. Nihil itaque reliquum eſt, niſi ut vos omnes Fratres, Filioſque noſtros *per venturum Judicem exorem, per multorum millium Angelorum frequentiam, per Eccleſiam primitivorum, qui conſcripti ſunt in Cælis, Me ut adjuvetis orationis veſtræ interceſſione, ſub hoc curæ paſtoralis onere labeſcentem; ne ſuſcepta Me pondera ultra vires premant* (h) vobiſque omnibus Seraphicam impertimur benedictionem, in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Dat. ex hoc noſtro Conventu S. M. ad Aram Cœli Urbis hac die 4. Junii 1750.

Fr. Petrus Joannetius de Molina
Miniſter Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De Mandato Rmi in Chriſto Patris.
Fr. Franciſcus Antonius Mariani de Corbara
Secretarius Generalis Ordinis.

Literæ Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis, quibus Cœnobium SS. Quadraginta de Urbe aggregatur Provinciæ S. Joannis Baptiſtæ Valentiæ.

FRATER PETRUS JOANNETIUS

DE MOLINA &c.

Dilecto Nobis in Chriſto R. P. Miniſtro noſtræ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ Diſcalceatorum, aliiſque Patribus, & Fratribus in noſtro Regio Conventu Sancti Paſchalis Baylon, & SS. Quadraginta Martyrum Urbis degentibus ſalutem, & Seraphicam Benedictionem.

AD univerſi Ordinis Seraphici regimen, divina diſponente clementia, nullis noſtris meritis aſſumpti, inter multiplices curas, quibus noſtra imbecillitas premitur, intentionem mentis noſtræ, & voluntatis affectum a præfato noſtro Regio Conventu Romano avocare non poſſumus, neque volumus. Etenim labor, D. O. M. auctore, pro illo erigendo, atque provehendo, ſpatio quatuordecim, & ultra an-

(a) *S. Leo Serm. 1. de Nativ. Dom.*
(b) *San. Pont.* BENED. XIV. *ibid. in allocut.*
(c) *Ad Corin. Cap. 12. verſ. 15.*
(d) *2. ad Corin. Cap. 12. verſ. 15.*
(e) *Ad Rom. Cap. 12. verſ. 17.*
(f) *Concil. Trident. Cap. 1. de reform.*
(g) *Apoſt. Paul. ad Hebr. Cap. 13. v. 17.*
(h) *S. Greg. Magn. lib. 1. Epiſt. 2.*

gorum, impenſus noſtrum amorem non imminuit, ſed ita accevit, ut vere valeamus affirmare, quod (a) Gen. 29. ℣. 20. *Videbantur Nobis pauci dies præ amoris magnitudine.*

Cum itaque vigiliis noſtris, conatibus, & ſudoribus, quibus non leves preſſuræ, & animi anguſtiæ admiſcebantur, benedicente Domino, eo deducta res ſit, ut præter Eccleſiam, & Sacriſtiam, Clauſtrum etiam, & Dormitorium fabricata jam ſint, cum competenti numero Cellarum, adjunctis etiam ſufficientibus hortis pro recreatione Fratrum, & pro fructibus, atque hortalitiis habendis, conſiderationem noſtram convertere duximus ad conſtabiliendum ſalubre gubernium dicti noſtri Regii Conventus Romani, quo mediante in temporalibus perfici, & in ſpiritualibus ſuum complementum, ad majorem Dei gloriam, Ordinis noſtri decorem, & Romanæ Curiæ, almæque Civitatis (cui Nos magnopere obſtrictos agnoſcimus, & confitemur) ædificationem, conſequi poſſet, & valeret. Quæ animi noſtri ſenſa cum omnibus Patribus Vocalibus, qui ex noſtris Provinciis Diſcalceatorum Hiſpaniæ convenerunt ad Generale Capitulum mox in Alma Urbe celebratum ſignificaverimus, concordi omnium ſenſu decretum per eos conditum fuit, & concordatum, tenoris, qui ſequitur, videlicet;

Die 20. Maii anni 1750.

,, CUM celebraretur Capitulum Generale in hoc
,, Conventu Aracœli congregati ſumus omnes Vo-
,, cales Provinciarum Diſcalceatorum in Cella noſtri
,, Rmi P. Miniſtri Generalis F. Petri Joannetii de Mo-
,, lina, qui nobis propoſuit commune bonum, quod
,, noſtræ Seraphicæ Diſcalceatorum congeriei oric-
,, batur, habendo in hac Alma Urbe Conventum
,, Sancti Paſchalis, & Sanctorum Quadraginta Mar-
,, tyrum, proptereaque debere Nos omni cum ma-
,, turitate reflectere, ac deliberare ea, quæ melius
,, conducunt ad majus bonum, & ſtabilitatem præ-
,, fati Conventus.
,, Cumque ad ejuſmodi ſtabilitatem, firmitatem-
,, que procurandam, medium efficacius ſit bonum,
,, & pacificum regimen Communitatis, proinde di-
,, xit ſibi videri, nullatenus convenire, quod eadem
,, Communitas a Religioſis diverſarum Provinciarum
,, integretur; aliter enim proculdubio animorum
,, ſciſſura procedet, cum ſcandalo Romanorum Ci-
,, vium, & cum aliis peſſimis inconvenientibus, quæ
,, ſecum trahit diſcordia. Quare rationi magis con-
,, ſonum, & juſtitiæ conſentaneum eſſet, Conven-
,, tum præfatum uni tantum Provinciæ adjudicare,
,, quæ curam habeat in perpetuum collocandi in eo
,, Religioſos virtute, integritate, aliiſque animi do-
,, tibus ad hunc finem convenientibus præditos. Pe-
,, tiitque ſubinde ab omnibus, & ſingulis Vocalibus
,, congregatis, quid eis ſuper hoc libere in Domi-
,, no videretur. Nos vero infraſcripti unanimi, &
,, conformi ſtudio reſolvimus, nullatenus congruum
,, exiſtimare, quod Communitas dicti Conventus a
,, Religioſis diverſarum Provinciarum integretur,
,, quodque ſi ea uni tantum Provinciæ vinculanda
,, ſit, ex nunc in perpetuum eam adjudicamus, &
,, vinculamus Almæ Provinciæ Sancti Joannis Ba-
,, ptiſtæ Regni Valentini, renunciando propterea
,, omni juri, quod ſingulis aliis Provinciis in dicto
,, Conventu competeret: His tamen ſub conditioni-
,, bus. Prima nimirum, quod ſit onus dictæ Pro-
,, vinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ complere Commu-
,, nitatem numero Religioſorum, & pro eorum ad
,, Urbem conductione expenſas ſubire. Secunda,
,, quod obligare ſe debeat ad ſatisfacienda debita ex
,, fabrica Conventus cauſata, cunctoſque reditus neceſ-
,, ſarios aſſignare, donec in ſua ultima perfectione
,, fuerit conſtitutus. Tertia, quod Provincia, & Con-
,, ventus præfati teneantur gratis alere, & hoſpi-
,, tio recipere Hoſpites cœterarum Provinciarum,
,, qui vel pro cauſis perſonalibus ad Urbem acce-
,, derint, vel a Provinciis miſſi fuerint pro earum
,, reſpective prætenſionibus, & negotiis. Quarta,
,, quod pariter debeat neceſſaria quoad victum, &
,, veſtitum ſuppeditare novo P. Procuratori Genera-
,, rali, aut Secretario Hiſpaniæ pro tempore futuris,
,, nec non etiam eorum Sociis a Procura ipſa de-
,, pendentibus, firma tamen remanente obligatione
,, omnium Provinciarum contribuendi annuum ſubſi-
,, dium pro expenſis eorum reſpective officio neceſ-
,, ſariis. Dummodo igitur dicta Provincia Sancti
,, Joannis ſe obliget pro obſervantia harum condi-
,, tionum, omnes Vocales infraſcripti ei cedimus pro
,, jure ſuo, uſu, & regimine præfatum Conventum
,, Sancti Paſchalis in Urbe. In quorum fidem hic
,, Nos ſubſcripſimus, in dicto Conventu Aracœli die
,, 21. Maii 1750.

F. Joannes Conejero Definitor Generalis, Cuſtos Provinciæ Sancti Didaci in Bætica.

F. Emmanuel a Jeſu Maria ex-Definitor Generalis.

Frater Andreas a Jeſu Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Gabrielis.

Frater Joſeph a Matrito Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Joſephi.

Frater Joannes Sanchez de Sancto Hieronymo Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Didaci in Bætica.

Frater Michael Lanzis Pro-Miniſter Provinciæ Sancti Petri de Alcantara Granatenſis.

Frater Jochimus de Alvalate Miniſter Provincialis Conceptionis.

Frater Joſeph a Spiritu Sancto Miniſter Provincialis Sancti Pauli.

Frater Antonius Joannes de Molina Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ.

Frater Dominicus Sobreira Pro-Miniſter Provinciæ Sancti Didaci Mexicanæ.

Frater Joſeph de Pinto Cuſtos Provinciæ Sancti Pauli.

Frater Petrus Lozano Pro-Cuſtos Provincialis Cuſtodiæ Sancti Paſchalis Baylon.

Frater Paſchalis Fabregat Cuſtos Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ.

Frater Matthæus *del Almaden* Cuſtos Provinciæ Conceptionis.

Frater Balthaſſar a Cruce, & Pedroſo Cuſtos Provinciæ Sancti Gabrielis.

Frater Joannes Ramos Peter, & Cuſtos Provinciæ Sancti Petri de Alcantara.

Frater Joannes Michael de Alcaraz, Cuſtos Provinciæ Sancti Didaci Mexicanæ.

Frater Franciſcus a Conceptione, Cuſtos Provinciæ Sancti Pauli.

Nos vero infraſcripti nomine univerſæ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ acceptamus dictum Conventum Sancti Paſchalis, & Sanctorum Quadraginta Martyrum cum omnibus conditionibus ſupra expreſſis; utque de eo conſtet ubicumque opus fuerit, manu noſtra ſubſcripſimus apud Aracœli de Urbe die 22. Maii anni 1750.

Frater Antonius Joannes de Molina Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ.

Frater Paſchalis Fabregat Cuſtos Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ.

Ego infraſcriptus in Romana Curia Interpres approbatus fidem facio, ac teſtor, me fideliter, & lega-

Digitized by Google

legaliter præſens documentum traduxiſſe ex Hiſpanico in Latinum ſermonem.

Romæ hac die 5. Junii 1750.

Fr. D. Antonio Fogaret Interprete, ut ſupra,
Joſeph Fogares de mandato.

Quod quidem concordatum, & decretum, utpote factum a Vocalibus Capituli Generalis earum Provinciarum (Nationis videlicet Hiſpaniæ) ad quas dictus Conventus pertinebat, juxta tenorem Brevis ſan. mem. Clementis XII. incipien. *Exponi Nobis &c.* de die 1. Junii 1737. tenore præſentium auctoritate Apoſtolica Nobis benigne conceſſa a Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO Papa XIV. feliciter regnante per Breve incipien. *In ſpecula &c.* dat. die 29. Maii currentis anni in omnibus, & per omnia confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, omneſque tam juris, quam facti defectus, ſi qui quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus.

Atque in conſequentiam eadem auctoritate Apoſtolica Nobis benigna conceſſa, earumdem præſentium tenore, præfatum noſtrum Conventum Sancti Paſchalis Baylon, & Sanctorum Quadraginta Martyrum Urbis perpetuo aggregamus, unimus, & incorporamus noſtræ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ Diſcalceatorum in Hiſpania, & perpetuo aggregatum, unitum, & incorporatum declaramus, quemadmodum illi uniti, & incorporati exiſtunt cæteri Conventus, quibus conſtituitur, eodem prorſus modo, & abſque ulla differentia; & proinde ex nunc, & in perpetuum regi, & gubernari debere a Miniſtro Provinciali, & reſpectivo Definitorio præfatæ noſtræ Provinciæ, ut reliqui Conventus illius gubernantur.

Mature tamen conſiderantes diſtantiam præfati noſtri Romani Conventus ab aliis è centro dictæ noſtræ Provinciæ, in quibus ordinarie reſidet Miniſter Provincialis, ne hac de Cauſſa in caſibus promptam providentiam exigentibus præfatus Conventus abſque opportuno regimine maneat, & patiatur detrimentum, earumdem præſentium tenore opportunas, & neceſſarias facultates, & auctoritatem concedimus moderno, & pro tempore exiſtenti Procuratori Generali Diſcalceatorum, & Recollectorum in Romana Curia exiſtenti, ut in relatis caſibus providere poſſit, & valeat eodem modo, ac poſſet Miniſter Provincialis ſi præſens adeſſet: Salva ſemper nativa, & ordinaria juriſdictione officii noſtri, & reſpective Commiſſarii Generalis Ultramontanæ Familiæ, & Miniſtri Provincialis prædictæ noſtræ Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ, quibus nullo modo præjudicium inferri volumus.

Hortamur vero Vos omnes, cæteroſque, ad quos pro tempore ſpectabit, & ſerio præcipiendo mandamus, ut in eodem Conventu regularem diſciplinam, & obſervantiam Seraphicæ Regulæ, & Conſtitutiones dictæ Provinciæ ſtudioſiſſime promoveatis, & Dei cultum, & proximorum ædificationem continuo præ oculis habeatis, penſantes quanta, eaque graviſſima damna ex minus probata vita Fratrum in Urbe degentium ſodalitio noſtro proventura ſint, de quibus exactiſſimam rationem coram ſupremo Judice vobis erit reddenda.

Datum in hoc noſtro Conventu Sanctæ Mariæ de Aracœli Urbis hac die 26. Junii anni Domini 1750.

F. Petrus Joannetius de Molina
Miniſter Generalis, & Commiſſ. Viſitator Apoſtolicus.

Loco ✠ Sigilli.
De mandato ſuæ Paternitatis Reverendiſſimæ
Fr. Franciſcus Antonius Mariani de Corbara
Secretarius Generalis Ordinis.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI PP. XIV.

INSTRUCTIO PASTORALIS SECUNDA

Super nonnullis Dubiis circa Cophtorum Ritum ad P. Jacobum a Cremiſio Ordinis S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ Præfectum Miſſionis Apoſtolicæ in Ægypto, cæteroſque Miſſionis Cophtæ Miſſionarios.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

ANNO vertente reparatæ ſalutis milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quinto, Pontificatus autem Noſtri quinto, tum ut partes Apoſtolici Noſtri Miniſterii impleremus, tum etiam, ut præclaram ſignificationem paterni animi noſtri, ac dilectionis, qua ſemper complexi ſumus, complectimur, ſemperque complectemur inclytam Nationem Cophtam, præberemus, auditis gravium, ac prudentum hominum ſententiis, noſtris quoque laboribus, ac privato ſtudio adjunctis, Paſtoralem Inſtructionem ſuper quibuſdam, de quibus ambigebatur, ad eorum ritus, & mores ſpectantibus edidimus.

Ea vero in Inſtructione, quæ typis impreſſa fuit, noſtroque Bullario inſerta, actum eſt de Ritu Cophthorum, quo Sacramentum Confirmationis a ſimplici Sacerdote ſtatim poſt Baptiſmum confertur; agitur etiam de mora, ac conſuetudine eorumdem conferendi Ordinem Diaconatus pueris adhuc in infantili ætate exiſtentibus. Quibus de rebus ea, quæ conſentanea erant, & opportuna, conſtituta ſunt: Nonnulla autem indefinita remanſerunt; quia, priuſquam de illis reſponſum a Nobis daretur, neceſſarium viſum fuit, plura, quæ haud ſatis nota, & perſpecta erant, exquirere, ut in eadem Inſtructione videre licet. Interea vero omnes curas, ac diligentias adhibere non prætermiſimus, ut eorum, quæ adhuc deerant, cognitionem aſſequeremur. Collectis proinde omnibus, quoad fieri potuit, quæ neceſſaria videbantur, *die 18. Martii Anni currentis* 1750. nonnullos S. R. E. Cardinales, alios in Sacra Theologiæ facultate Magiſtros, alios autem in jure Canonico peritos, coram Nobis, æſtimatis antea per Nos omnibus, & perpenſis, congregari juſſimus. In hac autem Congregatione, dubia, quæ proponebantur, in duas Claſſes diſpertita fuerunt: una eorum fuit, quibus neque adhuc ullum reſponſum præberi poterat; altera vero eorum, quibus & nunc reſponderi poterat, & quæ opportuna videbantur, decerni.

Inter dubia, quæ indefinita remanſerunt in noſtra Paſtorali Inſtructione *Anni* 1745. unum illud fuit: *An ſpes ulla affulgeat proximi reditus alicujus Epiſcopi ad ſinceram cum Catholica Eccleſia unitatem*: Alterum vero: *An, & quomodo tolli poſſit, & radicitus extirpari abuſus conferendi Ordines ante legitimum tempus, & induci, quoad ætatem Ordinandorum, obſervantia decretorum Concilii Tridentini, quam in caſu ſimili ad Catholicæ Fidei præſidium, & diſciplinæ Eccleſiaſticæ augmentum Gregorius XIII. pluribus commendavit Patriarchæ Maronitarum*. Hæc autem duo dubia in prædicta ultima Congregatione repo-

repoſita fuerunt in eorum Claſſe, quibus neque adhuc reſponderi poterat, cum ex iis, quæ noviſſime Nobis relata fuerunt, nulla proxima ſpes affulgeat, ut aliquis ex ejuſdem Nationis Epiſcopis, ejuratis ſchiſmatis, ac hæreſum erroribus, ad Catholicæ Eccleſiæ ſinum revertatur.

Similiter inter dubia, quæ indefinita relicta fuerunt in ſuperius laudata Inſtructione, reperitur illud: *An rebus in eo, in quo hodie ſunt, ſtatu manentibus, expediat tribui uni, vel pluribus Presbyteris facultatem extraordinariam adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis; cui, vel quibus dicta facultas tuto delegari poſſit, ut Sacro Chriſmate præcipue liniantur filii orti a Parentibus Catholicis poſt hæreſim ejuratam, & abluti Sacro Baptiſmate ſaltem a Sacerdote Latino.* Et illud quoque: *An in caſu conceſſionis hujuſmodi facultatis expediat monere Sacerdotes, ne ea utantur adminiſtrando Confirmationem infantibus immediate poſt Baptiſmum (niſi in caſu neceſſitatis) ſed in ea tantum ætate, qua Confirmandus virtutem Sacramenti valeat mente percipere.* Hæc autem poſtrema duo dubia in ultima Congregatione poſita fuerunt in Claſſe eorum, quibus reſponſum præberi nunc poteſt.

Itaque eorum examine aſſumpto, auditiſque Congregatorum ſententiis, Decretum fieri placuit in hunc modum: *Sanctiſſimus conſentaneum judicavit delegare Præfecto Miſſionum Ægypti facultatem extraordinariam conferendi, Chriſmate tamen ab Epiſcopo benedicto, Sacramentum Confirmationis illis, qui a Sacerdotibus Latinis Baptiſmum acceperunt: Caveat autem Præfectus hujuſmodi Sacramentum illis conferre, qui ſeptimum ætatis annum nondum attigerint, niſi forte periculum mortis immineret, ne, ingraveſcente morbo, ſine hoc Sacramento decedant. Denique Sanctitas Sua facultatem elargiri ſolum intelligit, donec neceſſitas id poſtulaverit, videlicet, donec aliquis Catholicus Epiſcopus in Ægypto habeatur.*

Hujuſmodi Decretum etiam in præſenti a Nobis confirmatur: cum in omnibus, ac per omnia conveniens, ac conſentaneum ſit tum iis, quæ expoſita fuerunt in præcedenti noſtra Inſtructione *Anni* 1745. §. *quod attinet ad primum*; tum etiam iis, quæ fuſe a Nobis tractata ſunt in noſtro Opere *de Synodo Diœceſana* impreſſo *Anno* 1748. *lib.* 7. *ubi cap.* 7. actum eſt de conſuetudine Presbyterorum Græcorum impertiendi Sacramentum Confirmationis ſtatim poſt Baptiſmum, & de Epiſcopo, qui eſt Miniſter ordinarius hujus Sacramenti: *& cap.* 8. de neceſſitate, quam habet Sacerdos Latinus ſi a Summo Pontifice conſtituatur Miniſter extra ordinem Sacramenti Confirmationis, utendi Chriſmate ab Epiſcopo benedicto, *& cap.* 9. reſumpta integra materia exponitur, quouſque ſe proferat tolerantia Apoſtolicæ Sedis, & in quibus Græcorum Regionibus locum habere valeat vetus conſuetudo, qua eorum Sacerdotes Fidelibus ſtatim, ubi Sacro Lavacro abluti ſunt, Sacramentum Confirmationis conferunt: adeo ut non aliud hic addere opus ſit, quam Præfecto Miſſionum Ægypti eamdem a Nobis concedi facultatem, quæ data eſt Guardiano Sancti Sepulchri, qui ex beneficentia, & gratia Sedis Apoſtolicæ durante ejus Officio, ubi Epiſcopi Latini in ſuis Diœceſibus reſidentes non adſunt, in Terræ Sanctæ Locis Sacramentum confert Confirmationis, facultatem videlicet conferendi Sacramentum hujuſmodi, Oleo, & Chriſmate etiam antiquo, ſi nova haberi non poſſint, & Catholicum Antiſtitem gratiam, & communionem Sedis Apoſtolicæ habentem benedictis, quemadmodum quiſque legere poterit in Noſtra Conſtitutione, quæ decima eſt in Tomo primo noſtri Bullarii.

Etenim etſi juxta ea, quæ in Pontificali Romano præſcripta ſunt, ſingulis Annis feria quinta in Cœna Domini Sacrum Chriſma renovari debeat, neque liceat uti Chriſmate Anno præcedenti conſecrato; id tamen locum non habet, ſi aut Chriſma recipi nequeat, niſi ab Epiſcopo, qui a Communione Apoſtolicæ Sedis ſeparatus ſit, aut etiam ſi aliquis Epiſcopus adſit in Communione Eccleſiæ Catholicæ degens, ea tamen ſit locorum diſtantia, vel aliud intercedat impedimentum, ut ab eo novum Chriſma accipi nequeat; tunc quippe licere cenſetur uti vetere Chriſmate ab Epiſcopo Catholico annis præcedentibus benedicto, ſicut a Nobis late demonſtratum eſt in Noſtra Notificatione 14. *Tom.* 4. *Bononienſis editionis*, cum in ea Urbe degentes Archiepiſcopi munere fungeremur. Quod autem pertinet ad ætatem, qua Sacramentum Confirmationis dari debet, aut conferri permittitur etiam iis, qui adhuc per ætatem capaces non ſunt probe, ac bene percipiendi vim, ac valorem Sacramenti, id, quod reſponſum eſt, apprime concordat cum iis, quæ a Nobis collecta, & fuſe expoſita ſunt in laudato Noſtro Tractatu *de Synodo Diœceſana lib.* 7. *cap.* 10.

Proſequendo examen dubiorum, quæ in Claſſe collocata ſunt eorum, quibus nunc reſponderi poterat, illud ordine ſuccedit: *An ſi Diaconi ordinati in ætate puerili miniſtrent adulti in Ordine ſuſcepto, & in ſtatu cœlibi, inferri poſſit, eos ante nuptias ratam Ordinationem habere, cum compertum ſit teſte P. Benart, eos a puero functionibus Eccleſiaſticis aſſueſcere, & in magno numero ordinari, ne aliquando deſint, qui Eccleſiæ miniſteriis operam navent.* Cum igitur examen præſcripti Dubii aggredi placuerit, poſt latum a quolibet ex Congregatis ſuffragium, pronunciatum eſt a Nobis Decretum in hæc verba: *Diaconi in ætate puerili ordinati, licet ante decimum ſextum ætatis annum miniſtraverint in Ordine ſuſcepto, & in ſtatu cœlibi, tamen non cenſentur ante nuptias Ordinationem ratam habuiſſe, eo quod nihil faciendi ſint illi actus, quos in ætate puerili, & ante decimumſextum ætatis annum exercuerint.* Quod Decretum nunc pariter a Nobis confirmatur.

Ut vero ea, quæ decreta ſunt, planius intelligantur, opus eſt aliquantum digredi; hac enim ratione procedendo via munietur, ut ad propoſitum finem perveniamus.

Nemo eſt, qui ignoret, duobus modis religioſam Profeſſionem fieri, vel, ut melius dicamus, duplicem eſſe Profeſſionem religioſam, unam expreſſam, alteram vero tacitam. Expreſſa fit, cum, debitis ſervatis ſolemnitatibus, tria vota Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ conceptis verbis emittuntur, quæ in Conſtitutionibus Ordinis, in quo quis ſe velle vivere profitetur, præſcripta ſunt; Tacita autem in eo poſita eſt, cum quis ea exercet, & operatur, ex quibus arguitur, ad vivendum in aliqua religione ſe obligare voluiſſe, etſi ſolemniter, & expreſſe eam profeſſus non fuerit.

Tacita Profeſſio a Sacro Tridentino Concilio juxta communiorem ſententiam ſublata non eſt, ut late teſtantur Navarrus, Azorius, Sanchez, Fagnanus (a). Sed cum in eodem Concilio decretum fue-

(a) *Conſil.* 35. *de Regular. num.* 5. *Inſtit. part. prima lib.* 12. *cap.* 4. *quæſt.* 6.
De Matrim. lib. 7. *diſp.* 37. *num.* 2.
In cap. Prælatum de iis, qui vi &c. *num.* 46.

Digitized by Google

fuerit, nullas ac irritæ eſſe Profeſſiones, quæ in quecumque Religione fiunt ente annum decimumſextum ætatis profitentis, & antequem integer ennus probationis expletus fuerit, hinc recte deducitur, etiamſi a Concilio tacita profeſſio ſublata non ſit, eam tamen locum non habere, ſi actue, ex quibus ille inducitur, peracti non fuerint poſt annum decimumſextum ætatie profitentis, & poſtquem annus probationie completus eſt; ita ut e Concilio Tridentino megna ex parte temperata ſir diſpoſitio Epiſtolæ Decretalis: *Is, qui de Regularibus in ſexto*, & Clementinæ ſecundæ ſub eodem titulo *de Regularibus*.

Ad inſter Concilierie Diſpoſitionis a Nobis conſtitutum eſt, ut Diaconi Cophti in infantili ætate ordinati, ubi ad ennum decimum ſextum ætatis ſuæ pervenerint, a Præfecto Miſſionum interrogentur, num velint, nec ne, perſeverare in Ordine ſuſcepto, & obligationes omnes Ordini annexas implere, ut inde ſteiui poſſit, quid in futurum in reliqua eorum vita ab ipſie ſervandum ſit, ſicut quiſque videre poteſt in pluries laudata Inſtructione Noſtra *anni* 1745. Itaque quemedmodum ſtabilita per Concilium ætare enni decimiſexti ad Profeſſionem Regularem emittendem, Tacita locum nu[illegible] habet, atiamſi ante prædictam ætatem actue illi expleentur, ex quibue ſecundum Canonicae diſpoſitionee tacita Profeſſio inducitur; ſed omnes illi nullo in numero; & pro nihilo babentur ad tacitam Profeſſionem Regulerem inducendam, niſi expleti fuerint poſt annum ætatie decimumſextum, & poſtquem anno probationis evoluto expreſſa Profeſſio emiſſe non eſt; Ita conſtituto a Noble anno ætaris decimoſexto, quo, ut dictum eſt, Præfectus Miſſionum Diaconos in puerili ætare ordinatoe interrogare debet, velint ne, an ſecus, perſeverare in Ordine ſuſcepto, & obligationibus Ordini conjunctis ſatisfacere, ex Ordinie exercitio ante annum decimumſextum eorum ætatie peracto nulla tacita ratibebitio argui debet; cum ad ſummum hujuſmodi actus tacitam ratibabitionem importare poſſint, ſi geſti fuetint poſt ennum decimumſexrum, eo caſu, quo Præfectue Miſſionum anno decimoſexto eorum ætatie ipſos interrogare, quemadmodum ab illo fieri debere, ſæpius monitum eſt, neglexerit.

Remanet ultimum ex iis, quæ Reſponſo Noſtro definiri poſſe diximus; illud autem eſt hujuſmodi: *An plus commodi, & utilitatis, vel potius ſcandali, & detrimenti allatura ſit rei Catholicæ diſpenſatio ſuper Matrimonio inita poſt Ordines ſacros, libratis in utramque partem omnium rationum, & circumſtantiarum momentis*. Præmiſſe in præcedenti Inſtructione Eccleſiæ Orientalie conſuetudine retinendi aum Ordine ſacro uxorem, quæ tamen ente Ordinie ſuſceptionem eccepta ſit, atque indicata etiam controverſia, an Matrimonium ab Orientalibus initum poſt Ordinem Sacrum irritum ſit, an potiue dumtaxat illicitum, tranſitus factus eſt ad aliam quæſtionem; an rectum, probe factum, ac utile videretur, an potius ſcandalo eſſe poſſet, aliquem diſpenſare, qui uxorem poſt Ordinem Sacrum duxerit, ut eam retinere, ac ſimul Sacro Ordine perfungi, & ſacra munis exercere poſſit, quia hujuſmodi diſpenſationee interdum a Sede Apoſtolica conceſſæ fuerunt. Cum eutem, quæ ad quæſtionem definiendam neceſſaria videbantur, non ſetis nota, ac perſpecta eſſent, placuit rem differre, & interim exquirere, quæ opus erant, ut plenius de re tota inſtrueremur. Cum autem ad noſtram cognitionem, quæ expectabemue, relata ſunt, auditie Congregatorum ſuffragiis, in ea fuimus ſententia, ut nemini facultas diſpenſendi concederetur, ſed Sedi Apoſtolicæ reſervaretur, ut, cum caſue contigerit, & diſpenſatio poſtuletur, matura expendantur quæ neceſſe eſt conſiderare, ut, vel concedatur, vel denegetur diſpenſatio, cum de re graviſſima, ac megni momenti egatur. Decretum autem conditum eſt in hæc verba: *Recurrant ad Apoſtolicam Sedem in caſibus particularibus, in quibus, ſi ob graves cauſae Diſpenſatio ſuper Matrimonio inito poſt Ordines Sacros concedenda videbitur, tunc nullum verbum fiat de renovatione conſenſus*. Haud ignotum eſt, quanta difficultas occurrat, quoties ſuper Matrimonio ex impedimento dirimenti nullo diſpenſatio conceditur, ſolita conditione, ut inter Conjuges conſenſue renovetur: cum accidere poſſit, & nonnunquam contigerit, ut mulier haud contenta viro, vel vir uxorem faſtidiens, ut ſe in libertatem vindicet, eorum alter, vel uterque novum conſenſum præbere renuet. In Decreto mox relato haud mens noſtra fuit, renovationem conſenſus excludere, cum Matrimonium extra dubitationem nullum eſt; ſed, cum gravie illa controverſie, ut dictum eſt, adhuc vigeat, an Matrimonium in Eccleſie Orientali poſt Ordinem Secrum contrectum, perinde nullum ſit, ac in Eccleſie Occidentali, en potius ſit ſolummodo illicitum; Et cum hujuſmodi controverſia (exceptis Italo-Græcie, quorum Matrimonie poſt Ordinem Sacrum inita, ſtatutum eſt, nulla, & irrita eſſe, ut in noſtra Conſtiturione, quæ incipit: *Etſi Paſtoralis* §. 7. *num.* 28. quæ eſt quinquageſima ſeptima in ordine Bullaril Noſtri *tom.* 1.) quoad cæteros Orientales Græcos nullo adhuc Decreto Apoſtolico definita fuerit, licet Tribunalia hujus almæ Urbis opinioni eorum adhærent, qui hæc Matrimonia nulle exiſtimant; nihilominue ſatius viſum eſt, ut adveniente caſu concedendi diſpenſetionem, conditio renovetionis conſenſus non exprimetur. Decretum autem, de quo agitur, nunc etiam a Nobie ſolemniter confirmatur.

Hæc autem ſunt, quæ a Nobis conſtituta fuerunt, quæque pro recte Cophtorum diſciplina, dirigendiſque moribue opportunum eſſe duximus, ut huic noſtræ ſecundæ Inſtructioni infererentur. Hinc autem inclyta illa natio, quæ etiam antiquie temporibus ſuæ unionis cum Apoſtolica Sede, quæ centrum eſt unitatie, illuſtria præbuit argumenta, ſatis intelligere poterit, quam eximio charitatis affectu eam in Domino proſequemur; eique interea veluti dilectionis Noſtræ pignue Apoſtolicam Benedictionem impertimur. Datum ex Arce Caſtri Gandulphi, die xix. Junii MDCCL. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

Breve, quo ſtabilitur trina alternativa pro Procuratoratu Generali Diſcalceatorum, & Recollectorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum Filiorum Superiorum, & Fratrum Provinciarum in Regnis, ditionibuſque Cariſſimæ in Chriſto Filio Noſtro Joanni Portugalliæ, & Algerbiorum Regi Fideliſſimo ſubjectie exiſtentium, Ordinis Minorum Sancti Franciſci Excalceatorum nuncupetorum, Nobis expoſitum fuit, quod a Definitorio Generali Ultramontano, ratione Comitiorum Generalium Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci in Alma Urbe Noſtre trenſactis diebus habitorum, in unum congregato, emanavit

navit Decretum tenoris ſequentis, videlicet.

„ Extractum ex actibus Capituli Generalis Ordi-
„ nis Sancti Franciſci. Seſſio x. die xxi. Maii 1750.
„ Inſtantibus Provinciis Excalceatis Dominio Regis
„ Sereniſſimi Luſitaniæ ſubjectis, pro conceſſione unius
„ Definitoris Generalis, & pro alternativa in offi-
„ cio Procuratoris Generalis Diſcalceatorum, & Re-
„ collectorum, Definitorium Generale Ultramonta-
„ num, ad primum reſpondit: *Nihil innovandum*
„ *eſſe*: ad ſecundum vero, auditis, & conſentienti-
„ bus Partibus intereſſe habentibus, decrevit, quod
„ imposterum trina debeat eſſe alternativa dicti of-
„ ficii inter Nationes Franciæ, Hiſpaniæ, & Luſita-
„ niæ; cum hoc tamen, quod una Natio habeat
„ Procuratorem Generalem, alia Secretarium Gene-
„ ralem Curiæ, alia vero Agentem a præfato Pro-
„ curatore Generali in omnibus, & per omnia de-
„ pendentem, qui completo laudabiliter dicto Offi-
„ cio, prærogativis ea - Secretariis Generalibus Cu-
„ riæ conceſſis gaudere debebit, & in proximo fu-
„ turo Capitulo Generali eligi debeat Procurator Ge-
„ neralis ex Natione Luſitana, Secretarius Curiæ
„ ex Francia, & Agens ex Hiſpania; & ſic poſtea ſuc-
„ ceſſive. Ita reperitur in Actibus dicti Capituli.
„ In quorum fidem &c. ex Ara-cœli die 22. Maii
„ 1750.

F. Petrus Joannetius de Molina
Miniſter Generalis.

Locus ✠ Sigilli.

De mandato Rmi in Chriſto Patris;
F. Antonius Aguirre Definitor Generalis,
& Secretarius Definitorii Generalis.

Cum autem, ſicut dicti Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent; Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die xxx. Junii 1750. Pontificatus noſtri anno x.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Pro Cappella S. Antonii
F. Carconius Collector.

Confirmatur declaratio Capituli Generalis circà electionem Vice-Commiſſarii Generalis Indiarum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Dominicus de Sobreira Concionator, & Pro-Miniſter, nec non Joannes Michael de Alcaraz Sacræ Theologiæ Lector, ac Cuſtos, Procuratores Provinciæ Sancti Didaci Mexican. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, quod ipſi nomine dictæ Provinciæ ſupplicem Libellum in Capitulo Generali menſe Majo proxime præterito in Alma Urbe Noſtra habito porrigi curarunt, petentes, quod ad evitandas lites, & diſſenſiones inter dictam, & Sancti Evangelii Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum reſpective Provincias, quæ oriri ſolent in electione Vice-Commiſſarii Generalis novæ Hiſpaniæ, cauſa mortis Commiſſarii Generalis hujuſmodi, Definitorium Generale dignaretur explicare ſtatutum Ultramontanæ Familiæ cap. 13. §. 7. numer. 2. pro Indiis tenoris ſequentis, videlicet:

„ Ad Miniſtrum, ſeu Vicarium Provincialem illius
„ Provinciæ, in qua, vel in cujus Territorio mori
„ contingat, pertinet habere ſigilla, convocare, præ-
„ ſidere, & ſuffragari in electione Vice-Commiſſarii
„ Generalis: quo viſo, Definitorium Generale Decretum
„ edidit tenoris ſequentis, nempe:

SESSIO XII.

Die 23. Maii.

„ PRopoſita per Patres Vocales Provinciæ Sancti Di-
„ daci Diſcalceatorum in Mexico inſtantia, ut de-
„ claretur ſtatutum Ultramontanæ Familiæ cap. 13. §.
„ 7. num. 2. pro Indiis in ea parte, quæ dicit -- Ad
„ Miniſtrum, ſeu Vicarium Provincialem illius Provin-
„ ciæ, in qua, vel in cujus territorio mori contingat,
„ pertinet habere ſigilla, convocare, præſidere, & ſuf-
„ fragari in electione Vice-Commiſſarii -- Definitorium
„ Generale unanimiter, & nemine diſcrepante decla-
„ rat per illa verba -- *vel in cujus territorio*, intelligi
„ Provinciam illam, quæ habet Conventum proximio-
„ rem loco, ubi contigerit decedere Commiſſarium Ge-
„ neralem. Et ita ſervari mandavit. Ex Aracœli hac
„ die xi. Auguſti 1750. Supradictam copiam cum ſuo
„ originali omnino concordare teſtor Ego infraſcriptus
„ Frater

Digitized by Google

Frater Franciſcus Antonius a Mutiliana Sacræ Theologiæ Lector Jubilatus, & Secretarius Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Exponentes prædicti, quo decretum hujuſmodi firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertum Decretum a Definitorio Generali in Capitulo Generali hujuſmodi legitime congregato, ut præfertur, factum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, ac facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Auguſti 1750. Pontificatus Noſtri anno undecimo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

DUBIA, ET RESOLUTIONES

S. C. C. ad Ordinem noſtrum, vel ad Regulares in communi ſpectantia ab anno 1741. ad uſque 1750.

PAMPILONEN. JURIS QUÆSTUANDI:

Die 6. Maii 1741.

I. AN *Sindico Ven. Conventus Sancti Franciſci Minor. Obſervant. Civitatis Eſtellæ liceat quæſtuare eleemoſynas,* & *oblationes etiam pecuniarias pro Defunctis, cum retentione Diſci in Eccleſia Parochiali Sancti Joannis dictæ Civitatis?* & quatenus affirmative.

II. *An id competat privative, etiam quoad Adminiſtratores Sæculares dictæ Parochialis Eccleſiæ in caſu &c?*

Reſ. *Ad primum* negative.

Ad ſecundum Proviſum in primo, & amplius.

Et quidem jure, ac merito, non obſtante uſu inveterato, trium circiter Sæculorum decurſu comprobato, & ampliſſima facultate Fratribus conceſſa, & a pluribus Epiſcopis confirmata, relatas quæſtuationes in anedicta Eccleſia peragendi, & favorabili ſententia obtenta in partibus uſque ab anno 1533. quia ejuſmodi quæſtuationes, juxta Apoſtolicas, & Ordinis conſtitutiones, FF. Minores nec per ſe, nec per Sindicum, ex vi Regulæ, facere poſſunt, ac propterea nullo etiam longiſſimo temporis uſu permiſſæ, aut licitæ evadunt.

FULGINATEN. JURISDICTIONIS.

1. Julii 1741.

I. AN *facultas data Canonico Goga tamquam Judici Conſervatori procedendi per unam Dictam ultra Confinia Diœceſis Peruſiæ ſuſtineatur in caſu &c.?* & quatenus negative

II. *An Breve confirmatorium deputationis comprehendat hujuſmodi facultatem,* & quatenus negative

III. *An ſit locus relaxationi Cenſurarum in caſu &c?*

Reſ. *Ad primum, & ſecundum* negative.

Ad Tertium. Ad mentem, & amplius.

Et ſane notiſſima eſt Gregorii XV. Conſtitutio incipien. *Sanctiſſimus &c.* qua facultas Conſervatoribus Regularium conceſſa a Bonifacio VIII. *in Cap. Conſtit. 15. de offic. & poteſt. Judic. delegat. in 6.* procedendi ultra unam dietam, & a Gregorio XIII. ampliata ad tres dietas extra Diœceſim, in qua ſunt deputati, reſtringitur ad unam dumtaxat ejuſmodi Diœceſim; Nec Clementis XII. Breve confirmans literas Patentales Miniſtri Provincialis Obſervantium, quibus Canonicus Goga conſtituebatur Judex Conſervator in Diœceſi Peruſina, ampliores ei facultates concedebat, quam quæ a jure communi ipſi debebantur.

FIRMANA. CONCIONATORIS.

21. *Aprilis* 1742.

I. AN *Concionatores Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, qui per Turnum eliguntur a Communitate in Caſtro Sancti Angeli in Pontano, ultra benedictionem, teneantur etiam petere approbationem a Reverendiſſimo Archiepiſcopo?* & quatenus affirmative

II. *An dicti Concionatores teneantur ſe præſentare coram Vicario Foraneo loculi, & docere tam de dicta approbatione, quam de benedictione?*

III. *An de quibus eleemoſynis, quæ recipiuntur occaſione Concionum Adventus, & Quadrageſimæ, idem Vicarius Foraneus valeat exigere rationem in caſu &c?*

Reſ. *Ad primum*, affirmative in caſu, de quo agitur.

Ad ſecundum, affirmative.

Ad tertium, Vicarium Foraneum certiorem fieri debere de eleemoſynis, quæ colliguntur pro ſubſidio Ter-

ræ Sanctæ, Redemptionis Captivorum, Hoſpitali, & ſuffragio Animarum purgantium tantum.

Difficultas erat de Concionibus tempore Quadrageſimæ, quæ per turnum fieri ſolent in Caſtro relato a Patribus Auguſtinianis, & Conventualibus in eorum Eccleſiis.

FERETRANA. JURIS SEPELIENDI.

Sub iiſdem die, Menſe, & Anno.

I. AN *Ven. Monaſterio Monialium Sanctæ Claræ Terræ Maceratæ Feltriæ liceat ſepelire in ejus Eccleſia Cadavera Puellarum educationis cauſſa ibidem commorantium, & in eodem Monaſterio decedentium?* & quatenus negative.

II. *An ſit reſtituendum Parocho ejuſdem Terræ Cadaver Annæ Bartoli educationis cauſſa in dicto Monaſterio degentis, ibique defunctæ, & ſepultæ, ſive ſaltem facienda ſit declaratio de ea retinenda nomine Parochiæ?*

III. *An eidem Parocho reſtituenda ſint, una cum cera, integra emolumenta Funeris ejuſdem Annæ Bartoli in caſu, &c?*

Reſ. *Ad primam* affirmative; conſtito de electione Sepulturæ.

Ad ſecundum, negative.

Ad Tertium, deberi quartam funeralem tantum.

Cum vero iterum propoſita fuiſſet eadem Cauſſa die prima Septembris ejuſdem anni ſub hoc dubio: *An, & in quibus &c* Reſponſum fuit: *Ad primum, prævio receſſu a deciſis, affirmative, attentis circumſtantiis: ad ſecundum, & tertium in deciſis in omnibus, & amplius.*

LICIEN. CLAUSURÆ.

Die 22. Septembris 1742.

I. AN *Epiſcopus viſitans Clauſuram Monialium Regularibus ſubjectarum ingredi poſſit cum pluviali, & ſtola?*

II. *An Epiſcopo viſitare volenti Clauſuram dictorum Monaſteriorum, Moniales teneantur erigere in Eccleſia exteriori, vel interiori Sedem cum Baldachino, vel ſummodo ſufficiat illi ſtratum præparare in utraque Eccleſia?*

III. *An Epiſcopum dictorum Monaſteriorum Clauſuram viſitare volentem teneantur Moniales omnes excipere proceſſionaliter cum Cruce, & cantico Benedictus?*

IV. *An Prior Provincialis poſſit ad formam Conſtitutionis Alexandri VII. Clauſuram interiorem viſitare, ſepta Monaſteriorum Monialium ſuæ curæ ſubjectarum ingrediendo, abſque ulla licentia Epiſcopi?* & quatenus affirmative

V. *An Epiſcopus ſaltem debeat certiorari de die, & hora talis viſitationis, & a quo?*

VI. *An Prior Provincialis pro Viſitatione clauſuræ interioris poſſit in Conviſitatorem aſſumere Patrem Vicarium earumdem Monialium, vel quemlibet alium Fratrem ſui Ordinis maturæ ætatis, abſque licentia Epiſcopi, vel ejus certioratione?*

VII. *An idem Prior Provincialis Viſitationem perſonalem Monialium Monaſteriorum exemptorum ſui Ordinis valeat facere ad crates tantum?*

VIII. *An idem Prior Provincialis ab Epiſcopo impeditus, ne talem Viſitationem ad Crates faciat, eamdem facere poſſit ad Confeſſionale, vel ad Feneſtellam Sanctiſſimæ Communionis?*

IX. *An eamdem Viſitationem alibi faciens, veluti ad Confeſſionale, vel ad Feneſtellam Sanctiſſimæ Communionis incidat in pœnas Conſtitut. Alexandri VII?*

X. *An Epiſcopus directe, vel indirecte impediens talem viſitationem incidat in pœnas Conſtitutionis Clementinæ de ſtatut. Monachorum?*

XI. *An Prior Conventus Sancti Joannis de Aymo Ordinis Prædicatorum Civitatis Licien. & Vicarius ordinarius dictorum Monaſteriorum abſque licentia Epiſcopi Locutorium ingredi poſſint, ibique cum ſuis Monialibus alloqui; an vero ſolummodo quando ſic exigat exacta adminiſtratio ſui officii?*

XII. *An idem P. Vicarius abſque licentia Epiſcopi Loquutorium ingredi poſſit ad viſitandas Crates, ne Moniales abſque debita licentia clandeſtine Seculares, & Regulares alloquantur?*

XIII. *An Prior Provincialis, vel eius P. Vicarius dictorum Monaſteriorum, aut alius quicumque Religioſus, abſque licentia Epiſcopi, poſſit in Confeſſionario extraordinario ſedere, ibique Monialium Confeſſiones excipere?*

XIV. *An in Confeſſionario ordinario, vel extraordinario poſſit eaſdem Moniales exhortari, & audire?*

XV. *An Superior Regularis veſtibus Sacris indutus, aſſociando Puellam habitu Ordinis initiandam, abſque licentia Epiſcopi poſſit in atrium Clauſuræ (quod omnibus patet) ingredi, ibique Puellæ benedictionem dare, an vero ſiſtere debeat in via publica ante januam Clauſuræ exterioris?* & quatenus affirmative ad primam partem

XVI. *An hoc idem in habitu Ordinis agere poſſit in ingreſſu, & egreſſu Puellæ tam educandæ, quam Ancillæ?*

XVII. *An ſalvo jure Epiſcopi, una ſimul cum Superiore Regulari revidendi computa dictorum Monaſteriorum poſſit Superior Regularis abſque licentia Epiſcopi, Loquutorio intereſſe tempore, quo a Factore, qui Procurator nuncupatur, coram Monialibus deputatis menſatim recitantur computa in libro majori reportanda?*

XVIII. *An in quibuſcumque contractibus tam activis, quam paſſivis per Notarium in Loquutorio rogandis (ſalvo jure Epiſcopi tribuendi licentiam pro rogatione eorumdem) poſſit Superior Regularis intereſſe eiſdem contractibus abſque licentia Epiſcopi?*

XIX. *An in abſentia Superioris Regularis Confeſſarius remaneat Vicarius dictorum Monaſteriorum?*

Reſ. *Ad I. negative quoad Pluviale, & affirmative quoad Stolam.*

Ad II. Sufficere *præparationem Strati.*

Ad III. Teneri Moniales excipere Epiſcopum ſine Proceſſione, Cruce, & cantu.

Ad IV. Affirmative, ſemel tantum in anno, ad formam ejuſdem Conſtitutionis.

Ad V. Epiſcopum certiorandum eſſe per Cuſtodem Clauſuræ.

Ad VI. Affirmative, ſervata forma prædictæ Conſtitutionis.

Ad *VII. Affirmative, & ab Epiſcopo non eſſe impediendum.*

Ad *VIII. Proviſum in ſeptimo.*

Ad IX. Affirmative.

Ad X. Recurrant in caſibus particularibus.

Ad XI. Affirmative, *in caſu tantum, quo ita poſtulet exacta adminiſtratio Officii.*

Ad XII. *Affirmative.*

Ad XIII., *&* XIV. *Negative.*

Ad XV. Affirmative ad primam partem, & negative ad ſecundam.

Ad

Digitized by Google

Ad XVI. ut ad XIV.
Ad XVII. XVIII. & XIX. Affirmative, & amplius in omnibus.

PAPIEN.

Die 26. Martii 1743.

I. *AN liceat Abbatibus Sanctiſſimi Salvatoris, & Sanctorum Spiritus, & Galli Ordinis Caſinenſis admitti facere Puellas in Capitulo Monialium Monaſteriorum SS. Mariæ, & Aureliani, & S. Mariæ Theodotæ pro acceptatione ad habitum, antequam exploretur ab Epiſcopo illarum voluntas in caſu &c?*

II. *An Abbates prædicti admittere poſſint eaſdem Puellas in præfatis Monaſteriis ad finem veſtitionis, & ut in eis morentur in habitu Sęculari per menſem, vel ad aliud tempus, etiam pro probanda illarum vera vocatione, vel pro quocumque alia cauſa, abſque licentia Sedis Apoſtolicę in caſu &c?*

III. An Abbatibus prędictis liceat, abſque particulari licentia Epiſcopi in ſcriptis, concedere licentias ingrediendi Clauſuram dictorum Monaſteriorum cuivis Perſonę, etiam neceſſario admittendæ, in caſu &c?

IV. *Quot, & quas Perſonas iidem Abbates ſecum aſſumere debeant, occaſione eorum ingreſſus intra ſepta dictorum Monaſteriorum, pro explenda locali Viſitatione?*

V. An dicti Abbates extra caſum dictæ localis Viſitationis poſſint ingredi ſepta Monaſteriorum? & quatenus affirmative

VI. *Quot, & quas Perſonas aſſumere teneantur in ſocios?*

VII. *A quo, vel quibus Perſonis aſſociatus eſſe debeat Confeſſarius dd. Monialium in caſibus adminiſtrandi Sacramenta Monialibus infirmis, & commendandi Animas in caſu &c?*

VIII. *An exceptis dd. caſibus adminiſtrationis Sacramentorum, & commendationis Animarum, poſſit dictus Confeſſarius ingredi intra ſepta dd. Monaſteriorum in caſu &c?*

IX. *An Epiſcopus poſſit a Monialibus prędictis exquirere redditiones rationum in caſu &c?*

X. *An eiſdem Monialibus liceat, abſque licentia Epiſcopi, exponere ſolemniter in eorum Eccleſiis Sanctiſſimum Sacramentum in caſu &c?*

XI. *An Abbatiſſæ utriuſque Monaſterii recipere teneantur a Miniſtris Curię Epiſcopalis Edicta, ſive mandata, quorum executio a Sancta Sede ſpecialiter delegatur Epiſcopo in caſu &c?*

XII. *An Abbates prędicti, inconſulto Epiſcopo, poſſint concedere licentias tam Sæcularibus, quam Regularibus ipſis beneviſis, etiamſi ſint propriæ Congregationis, accedendi Locutoria Monialium dd. Monaſteriorum?* & quatenus affirmative

XIII. *In quibus tantum caſibus concedere poſſint dictas licentias?*

XIV. *An Epiſcopus valeat ſupradictas licentias, in caſu tranſgreſſionis, vel abuſus, revocare, & tranſgreſſores quoſcumque coercere, & quibus pœnis in caſu &c?*

Reſ. Ad I. *Negative.*

Ad II. *Quoad admiſſionem cauſa educationis non poſſe abſque licentia Sedis Apoſtolicæ; quoad reliquos vero caſus non poſſe abſque licentia Epiſcopi.*

Ad III. *Negative.*

Ad IV. V. VI. VII. & VIII. *Servandam eſſe omnino in omnibus Conſtitutionem Alexandri VII. incip.* Felice.

Chronol. Seraph.

Ad IX. *Affirmative.*
Ad X. *Negative.*
Ad XI. *Affirmative.*
Ad XII. *Negative.*
Ad XIII. *Proviſum in præcedenti.*
Ad XIV. *Affirmative, juxta Conſtitutiones Gregorii XV. & Alexandri VII. & amplius in omnibus.*

Quod de Abbatibus hoc in loco decernitur, id quoque de noſtris Miniſtris Provincialibus velim intelligas.

VIGLEVANEN. FUNERUM.

Die 18. Maii 1743.

I. *AN conſtet de electione Sepulturæ, itaut ſit locus exhumationi cadaveris, & tranſportationi ejuſdem ad Eccleſiam Sancti Bernardini in caſu &c?*

II. *Quæ emolumenta debeantur Pręposito accedenti tam cum Clero, quam ſine Clero pro aſſociatione Cadaverum ad dictam Eccleſiam Sancti Bernardini occaſione electionis Sepulturę in eadem Eccleſia?*

III. *An occaſione aſſociationis dictorum Cadaverum ad dictam Eccleſiam Sancti Bernardini, liceat Pręposito accedenti tam cum Clero, quam ſine Clero, ingredi ejuſdem januam cum Stola, Pluviali, & Cruce elevata in caſu &c?*

Reſ. Ad I. *Negative.* Ad II. *Dilata, & proponatur auditis Parochianis.* Ad III. *Dilata, & coadjuventur probationes ſuper conſuetudine.*

ALEXANEN. FUNERUM.

Die 3. Auguſti 1743.

I. *AN electio Sepulturæ facta a Fratribus Piſano pro eorum familia in Eccleſia Fratrum Prędicatorum Terræ Tricaſtii ſuſtineatur; ita ut omnia Cadavera ejuſdem Familiæ, nulla alia facta electione ſepulturæ, tumulanda ſint in dicta Eccleſia, ſoluta Parocho portione canonica de jure debita in caſu &c?*

II. *An conſtet de electione Sepulturæ Leonardi Piſano in Eccleſia Parochiali dictæ terrę in caſu &c.?* & quatenus negative

III. *An illius Cadaver cum emolumentis funerum, ſoluta Parocho dicta portione canonica,* reſtituendum ſit Eccleſia *Fratrum Prędicatorum in caſu &c?*

IV. *An electio Sepulturæ in dicta Eccleſia Prædicatorum facta a Jacobo Minerva pro filio impubere ſuſtineatur; ita ut Cadavera dictorum impuberum ſepulta in relata Eccleſia cum emolumentis funerum reſtituenda ſint Eccleſiæ Parochiali?*

V. *An electio ſepulturæ facta ab Angelo Lezzi pro filia impubere in eadem Eccleſia Prędicatorum ſuſtineatur; itaut illius Cadaver ſepultum in Eccleſia Parochiali ſit reſtituendum dictę Eccleſiæ Prædicatorum?*

VI. *An electio ſepulturæ per actum publicum expleta die 23. Octobris 1729. in Eccleſia Fratrum Prædicatorum per ſodales Oratorii Sanctiſſimi Roſarii in eodem actu contentos, illo ante obitum non revocata, ſuſtineatur?*

VII. *An electio ſepulturæ facta in eadem Eccleſia per publicum Inſtrumentum, ſeu alium actum ab aliis ſodalibus dicti Oratorii in ipſorum reſpectiva receptione, & ante obitum non revocata, ſuſtineatur in caſu &c?*

Reſ. Ad I. *Negative.*

Ad II. *Affirmative.*

Ad III. *Satis proviſum in antecedentibus.*

Ad IV. *Negative, citra tamen exhumationem cadaverum.*

Ad V. *Negative.*

Ad VI. *Negative.*

Ad VII. *Negative, & amplius in omnibus præterquam quoad VI.*

Nullæ namque ſunt electiones ſepulturæ extra propriam Parœciam, ſi fiant ad ſuggeſtionem Clericorum, ſive Regularium, ſive Sæcularium, ut contendebatur in caſu &c. Nec Pater pro filio impubere poteſt ſepulturam eligere, ubi non viget ejuſmodi conſuetudo. Ad acquirendum jus Sepulcri, quod aliquis ſibi, aut ſuis etiam conſtrui fecit, requiritur conſenſus Ordinarii: Si autem Sepulcrum ſit jam conſtructum, non poteſt uni cedi, privative quoad alios quoſcumque, ſine beneplacito Apoſtolico.

CUm autem iterum propoſita fuiſſet eadem Cauſa ſub die 27. Junii 1744. ſub his dubiis.

I. AN *ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis quoad electionem ſepulturæ, & exhumationem cadaveris in caſu &c?*

II. *Quæ emolumenta debeantur Præpoſito accedenti tam cum Clero, quam ſine Clero pro aſſociatione Cadaverum ad Eccleſiam Sancti Bernardini, occaſione electionis ſepulturæ in eadem Eccleſia?*

III. *An occaſione aſſociationis dictorum Cadaverum ad dictam Eccleſiam Sancti Bernardini liceat Præpoſito accedenti tam cum Clero, quam ſine Clero ingredi ejuſdem Januam cum Stola, Pluviali, & Cruce elevata in caſu &c?*

Reſolutum fuit Ad I. *in deciſis, & amplius.* Ad II. *deberi juxta ſolitum, excepto emolumento Pluvialis.* Ad III. *Affirmative.*

Talis enim erat conſtans, & invariata illius loci conſuetudo.

HORTANA. FUNERUM,

Die 3. Aprilis 1745.

AN *Parochi Sæculares Terræ Suriani prætendere poſſint ab hæredibus Defunctorum majus emolumentum, quando Cadavera ſepeliuntur in Eccleſia Sanctæ Mariæ de Podio RR. PP. Reformatorum, quam accipiant, quando tumulantur in Eccleſiis Sæcularibus dictæ Terræ in caſu &c?*

Reſ. *Negative, & amplius.*

LARINEN.

Die 14. Maii 1746.

COEnobium cum Eccleſia Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo in Oppido Collis Torti Diœceſis Larinenſis, conſtructum olim impenſis Marchionis Rota Domini Oppidi, & celebri Innocentii X. Conſtitutione ſuppreſſum, ac Clero donatum, fuit ab eodem Clero anno 1741. traditum PP. Reformatis, nonnullis pactis conventis. Succeſſu temporis obortæ ſunt aliquæ controverſiæ, quæ occaſionem dederunt infraſcriptis dubiis, & reſolutionibus.

I. *An, & cui competat jus celebrandi Feſtivitatem Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo cum ſolemniori cultu die 16. Julii, nec non Feſtivitates SS. Antonii Abbatis, Antonii Patavini, Januarii, & Franciſci Xaverii, & in qua Eccleſia in caſu &c?*

II. *An conſtet de legitima erectione Tertii Ordinis de Pœnitentia in Eccleſia Ven. Conventus Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo Oppidi Collis Torti in caſu &c?* & quatenus negative.

III. *An dictus tertius Ordo ſit abolendus? ſeu quomodo ſit providendum in caſu &c?* & quatenus affirmative ad ſecundam

IV. *An Confratres dicti Tertii Ordinis de Pœnitentia in publicis Proceſſionibus, & aſſociationibus cadaverum incedere poſſint ſub Cruce Reformatorum, vel etiam ſub propria Cruce in caſu &c?*

V. *An cadavera Defunctorum ſepelienda in Eccleſia dicti Conventus debeant ad illam recto tramite deferri, ſeu potius ſint prius aſportanda ad Eccleſiam Parochialem, & eorum ibi fieri debeant Exequiæ in caſu &c?*

VI. *An Religioſi dicti Conventus teneantur ſingulis annis in perpetuum præſentare Archipresbytero Parochiali dicti Oppidi manipulum florum in Feſto Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ, vel eadem die recitare Orationem Panegyricam in honorem dicti Sancti in caſu &c?*

VII. *An conſtet de prætenſis exceſſibus P. Antonii a Sancto Bartholomæo, & F. Lucæ a Vulturara, occaſione Proceſſionis Sancti Marci, & quomodo ſit providendum in caſu &c?*

Reſ. Ad I. *Servetur pactum ad formam conventionis, & amplius.*

Ad II. *Affirmative, ſervatis Decretis Sacrarum Congregationum quoad receptionem mulierum.*

Ad III. *Proviſum in ſecundo.*

Ad IV. *Affirmative, ſub Cruce PP. Reformatorum in publicis Proceſſionibus tantum.*

Ad V. *Negative ad primam partem, & affirm. ad ſecundam.*

Ad VI. *Affirmative juxta conventionem, & amplius.*

Ad VII. *Ad mentem. Et mens eſt, quod removeantur a Conventu.*

Iterum vero eadem Cauſa in parte fuit propoſita ſub die 9. Julii ejuſdem Anni hoc dubio.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis quoad II. III. IV. V. & VII. *dubium in caſu?* & reſolutum fuit

Ad II. III. & IV. *in deciſis, addito quoad IV. clauſula, dummodo non utantur ſacco, vel alio particulari habitu, & amplius.* Ad V. & VII. *in deciſis, & amplius.*

WORMATIEN. JURISDICTIONIS.

Die 9. Julii 1746.

I. AN *Eminentiſſimus Ordinarius Wormatienſis, ſeu ejuſdem Vicarius, poſſit inhibere Regularibus Abbatiæ Eberbacenſis Ordinis Ciſtercienſis, ne ſine prævia ejus approbatione excipiant Confeſſiones Monialium Monaſterii* Marien-Munſter *ejuſdem Ordinis?*

II. *An Eminentiſſimo Ordinario competat jus intereſſendi, & præſidendi electionibus Abbatiſſarum dicti Monaſterii?*

III. *An liceat eidem Eminentiſſimo Ordinario petere rationes Adminiſtrationis bonorum ipſiuſmet Monaſterii?*

IV. *An eidem Eminentiſſimo Ordinario competat jus explorandi voluntatem Puellarum admittendarum tam ad Habitum, quam ad Profeſſionem in dicto Monaſterio?* Et quatenus affirmative

V. *An occaſione dictæ intereſſentiæ Redditionis Rationis, & explorationis, teneatur Monaſterium ad aliquam expenſam pro Miniſtris Curiæ Epiſcopalis Wormatiæ, ſive ex quocumque alio titulo?*

VI. *An præfati Regulares, & Moniales cogi poſſint per multas pecuniarias in Caſibus prædictis?*

VII. *An licita fuerit exactio certum Imperialium facta a Reverendiſſimo Vicario Wormatienſi, ſeu po-*

Digitized by Google

potius tenetur dictam ſummam Monaſterio Marien-Munſter reſtituere , & omnia damna reficere in Caſu &c?

Reſ. Ad I. II. III. & IV. Affirmative . Ad V. Negative . Ad VI. Affirmative . Ad VII. Affirmative ad primam partem , & negative ad ſecundam .

Quæ cauſſa diſputata quoque fuit die 17. Septembris ejuſdem anni ſub his dubiis , & deciſionibus .

I. An ſit ſtandum , vel recedendum a deciſis ſub die 9. Julii anni currentis 1746 ? & quatenus affirmative ad primam partem

II. An poſita facultate per Conſtitutionem Gregorianam Epiſcopis conceſſa intereſſendi , & præſidendi electionibus Abatiſſarum per ſe , vel per alium , liceat Eminentiſſimo Ordinario Wormatienſi intereſſe , & præſidere per plures Commiſſarios ab ipſo deputatos ?

III. An ad actum electionis conſcribendum admitti etiam debeat Notarius , vel Cancellarius Curiæ Epiſcopalis Wormatien. ſeu potius P. Secretarius Abbatis Regularis tantum ?

IV. An completa Canonica electione liceat eidem Eminentiſſimo Ordinario , vel ejus Vicesgerenti neoelectam inſtallare , eique poſſeſſionem dignitatis , & officii Abbatialis tradere ?

V. An ipſi Eminentiſſimo Ordinario competat jus Abbatiſſas electas confirmandi ?

VI. An eidem Eminentiſſimo Ordinario jus competat denunciandi , & determinandi diem electionis faciendæ , ſeu potius Reverendiſſimo Abbati Eberbacenſi ? & quatenus negative quoad primam , & affirmative quoad ſecundam partem

VII. An elapſa die præfinita , & nemine ex parte Eminentiſſimi Ordinarii comparente , liceat Reverendiſſimo Abbati Eberbacenſi ad electionem procedere in caſu &c?

VIII. An poſt mortem Abbatiſſæ liceat Reverendiſſimo Ordinario claudere , proprioque ſigillo obſignare cubicula Abbatialia , atque de ſubſtantia Monaſterii Inventarium conficere in caſu &c?

Reſ. Ad I. II. III. IV. V. in deciſis , & amplius. Ad VI. & VII. ad mentem . Ad II. negative .

Ad III. negative , quoad primam partem , Affirmative ad ſecundam .

Ad IV. & V. Negative .

Ad VI. negative ad primam partem , Affirmative ad ſecundam .

Ad VII. Affirmative . Ad VIII. Negative .

UXENTINA . CELEBRATIONIS MISSARUM

Die 13. Januarii 1748.

I. AN celebratio Miſſarum relictarum a Joſepho Ruſſo , Archidiacono Gaballo , & Joanne Dottilo in Altari Sanctiſſimæ Trinitatis , & Beatiſſimæ Virginis erecto in Eccleſia PP. de Obſervantia Sancti Franciſci Civitatis Uxenti , privative ſpectet ad dictos Patres ; vel potius ſit in arbitrio Annæ Mariæ Gaballo alios deputare Sacerdotes ? Et quatenus negative quoad primam partem , & affirmative quoad ſecundam

II. An dicti Regulares teneantur patientiam præſtare , ut in eorum Eccleſia Sacerdotes Sæculares Miſſas relictas celebrent ? Et quatenus negative

III. An onera earumdem Miſſarum ſint transferenda ad aliam Eccleſiam ?

Reſ. Ad primum affirmative ad primam partem , Negative ad ſecundam , in alia , de quo agitur , excepto legato Archidiaconi Gaballo .

Ad II. teneri quoad Legatum Archidiaconi Gaballo , ſolutis utenſilibus , & non attenta reductione . In reliquis proviſum in primo .

Ad III. Negative .

UXENTINA LEGATI

Sub iiſdem die , menſe , & anno .

I. AN Maria Gaballo teneatur celebrare facere Miſſas , de quibus agitur , pro anima Victoriæ de Montibus ? Et quatenus affirmative

II. An ſit in Arbitrio dictæ Mariæ committere illarum celebrationem Sacerdoti Sæculari ſibi beneviſo in caſu &c?

Reſ. Ad I. Affirmative . Ad II. Negative .

CUm vero utraque fuiſſet iterum propoſita ſub die 27. Aprilis 1748. unicuique reſcriptum fuit : In deciſis , & amplius .

ARIMINEN.

Die 27. Januarii 1748.

I. AN Epiſcopo Ariminen. non obſtante aſſerto Brevi ſan. memor. Innocentii VIII. competat jus viſitandi Monaſterium , & Moniales Sancti Sebaſtiani quoad Clauſuram , & expiendi alia , de quibus in Conſtitutione INSCRUTABILI ſanctæ memor. Gregorii XV. in caſu &c? Et quatenus affirmative

II. An Epiſcopus Ariminen. viſitaturus Clauſuram RR. Monialium Monaſterii Sancti Sebaſtiani Civitatis Arimini Canonicis Regularibus ſubjecti poſſit ipſas cogere ad ſubeundum onus Viſitationis perſonalis ad crates Collocutorii circa ea , quæ pertinent ad Clauſuram in caſu &c?

III. An Epiſcopus in concernentibus clauſuræ cuſtodiam poſſit viſitare nedum crates , & munia exteriora Monaſterii prædictarum Monialium , ſed etiam Chorum interiorem , Dormitoria , Cellas omnes inferiores , & ſuperiores , aliaque Loca in caſu &c?

IV. An , & quando puniendæ ſint Moniales , vel alii reſiſtentes dictæ viſitationi , aut eam impedientes in caſu &c?

V. An Epiſcopus ejuſdem Monaſterii clauſuram viſitaturus poſſit ingredi ſtola induens ?

VI. An teneantur Epiſcopo , ut ſupra , viſitanti ſtratum cum pulvinari parare in Eccleſia interiori , & exteriori in caſu &c?

VII. An , & a quibus Epiſcopo accedenti pro eadem viſitatione debeantur in ingreſſu , & egreſſu ab Eccleſia honorificentiæ , & præeminentiæ actus reverentialis , & aſſociatio in caſu &c?

VIII. An Epiſcopus poſſit ſolus cum ſuis Conviſitatoribus ingredi , & viſitare clauſuram dictarum Monialium , abſque interventu P. Abbatis , & Confeſſarii earumdem , ſive aliorum Regularium ejuſdem Ordinis in caſu &c?

IX. An idem Epiſcopus poſſit exigere rationem adminiſtrationis Bonorum prædictarum Monialium , ad formam Bullæ Sanctæ memoriæ Gregorii XV. incipien. Inſcrutabili , non obſtante prætenſo ejus non uſu : & an pro hujuſmodi effectu debeant aſportari Libri adminiſtrationis , aliaque ſcriptura pro rationum reviſione neceſſaria ad ejus Palatium Epiſcopale , vel potius computa revideri debeant ad crates Monaſterii in caſu &c? Et quatenus affirmative

X. An in eadem redditione rationis intervenire debeant Abbas dicti Monaſterii , aliique Regulares ejus Or-

Digitized by Google

Ordinis in caſu &c?

XI. *An prædictis Canonicis Regularibus in illorum Comitiis, aut Capitulis liceat, ultra Confeſſarium ordinarium, deputare alium Vice-Confeſſarium ad annum, vel ad aliud certum tempus, pro adminiſtrando Pœnitentiæ Sacramento eiſdem Monialibus, quoties ob abſentiam, vel infirmitatem Confeſſarii ordinarii, vel aliam juſtam cauſam ita expedire videtur in caſu &c?*

XII. *An hujuſmodi Vice-Confeſſarius debeat pro qualibet vice intra tempus ſuæ deputationis occurrente approbari ab Epiſcopo, vel potius ſufficiat eum ſemel ab initio approbari in caſu &c?*

XIII. *Ad idem Vice-Confeſſarius poſſit etiam ab Abbate, aut ab eorumdem Canonicorum Regularium Capitulis deputari in Confeſſarium extraordinarium prædictarum Monialium ad formam Sac. Conc. Tridentini ſeſſ. 25. cap. 10.* de Regularibus?

XIV. *An pro exercendo munere Confeſſarii extraordinarii ſufficiat pariter quempiam idoneum a Superioribus Regularibus deputari, & ab Epiſcopo approbari ſemel per annum, vel potius requiratur approbatio Epiſcopi pro qualibet vice infra annum occurrente in caſu &c?*

Reſ. Ad I. & II. *Affirmative, & amplius.*

Ad III. *Affirmative.*

Ad IV. Affirmative, congruis juris remediis.

Ad V. & VI. Affirmative.

Ad VII. Affirmative quoad Confeſſarium, Officiales, aliosque Miniſtros Monaſterii.

Ad VIII. Affirmative.

Ad IX. Affirmative ad primam, & ſecundam partem, negative ad tertiam.

Ad X. Affirmative, & quatenus Abbas opportune monitus non comparuerit, ſive per ſe, ſive per alium Regularem, reviſionem fieri poſſe a ſolo Epiſcopo.

Ad XI. & XII. Affirmative cum approbatione Epiſcopi, ac certiorato Epiſcopo in caſu impedimenti; & cum ejuſdem licentia.

Ad XIII. Negative.

Ad XIV. Negative ad primam partem, & affirmative ad ſecundam, & amplius in omnibus.

Quæ reſolutiones quadrant etiam ſimilibus caſibus, qui in Monaſteriis Ordini ſubjectis contingere poſſunt.

BURGI SANCTI SEPULCHRI. REDUCTIONIS ONERUM MISSARUM

Die 10. Februarii 1748.

COſmus Rigius Cappellam fundavit in Eccleſia PP. Obſervantium Burgi Sancti Sepulchri, eamque dotavit ſcutis 205. injuncto hæredibus onere ſolvendi ſcut. 11. 60. ſingulis annis pro ſacris nonnullis peragendis a PP. Auctum fuit onus ab Alexandro, & Antonio Rigiis Coſmi hæredibus, illudque impoſitum FF. quibus ceſſerunt hortum cum ædicula pro ſacrario conſtruendo, ſolveruntque certam pecuniæ quantitatem, qua Organum fuit conſtructum. PP. publico inſtrumento ſeſe variis oneribus, contra Franciſcani inſtituti præſcriptum, obſtrinxerunt, data etiam fide de nunquam procuranda reductione. Conventis ſtetere FF. ad annum uſque 1724. quo Benedicti XIII. indulto, & Miniſtri Generalis præcepto, factæ fuerunt in univerſo Ordine reductiones, præſertim onerum illorum, quæ noſtræ altiſſimæ paupertati adverſabantur; atque annua Sacra ad rationem manualis, quam dicunt, eleemoſynæ redacta fuerunt. Hac de cauſſa Dominicus Rigius recurſum habuit ad S. C. C. & propoſito dubio

An reductio &c. de qua agitur, ſuſtineatur in caſu? Reſolutum fuit *Affirmative.*

MEXICANA. ERECTIONIS CAPPELLANIARUM.

Die 25. Januarii 1749.

I. A*N Beneficia, & Cappellaniæ Eccleſiaſticæ ſub ea lege per pios Teſtatores ordinatæ, ut ad eas primo admittantur Clerici Sæculares ad titulum Cappellaniarum hujuſmodi ad Sacros Ordines promovendi, & deinde ſuccedant Regulares, ſic ad eoſdem Regulares tranſire debeant, ut Cappellanis primo nominatis decedentibus, vel alia quacumque cauſſa Cappellanias hujuſmodi non conſequentibus, poſſint per ſe ipſos, non autem per Sacerdotes Sæculares ab eis præſentandos, & a Locorum Ordinariis inſtituendos, Miſſas celebrare, aliaque onera adimplere, adminiſtrare illarum bona, omneſque fructus percipere, proindeque ſtandum ſit in deciſis in Mexicana 16. Maii 1699. & 8. Julii 1713. in caſu &c?*

II. *An Piis Teſtatoribus mandantibus erectiones Beneficiorum, Cappellaniarum, ſub præexpreſſis conditionibus, quod nimirum primo ſint Clericorum, & Sacerdotum Sæcularium, & deinde Regularium, Archiepiſcopi, Epiſcopi, aliique locorum Ordinarii, & Judices Viſitationis Teſtamentorum piarum diſpoſitionum, ad quos quomodocumque ſpectat jus approbationis, teneantur omnino approbare hujuſmodi erectiones, itaut impedire nequeant, quominus Regulares per ſeipſos Miſſas celebrent, ſuppleant onera, Bona adminiſtrent, fructuſque percipiant in caſu &c?*

III. *An Cappellania relicta a quon. Sebaſtiano de Ariburu Arechaga erigenda ſit cum conditione, quod poſt obitum Antonii de Horbegozo primi Cappellani nominati, tranſeat ad Patres Hoſpitii Eremitarum Sancti Auguſtini Sancti Thomæ de Villanova, qui, nulla facta præſentatione Presbyteri Sæcularis, poſſint per ſeipſos Miſſas celebrare, aliaque implere onera, adminiſtrare bona, & fructus percipere ad formam teſtamentariæ diſpoſitionis dicti Sebaſtiani de Ariburu in caſu &c?*

Reſ. *Affirmative in omnibus.*

JANUEN.

Die 26. Aprilis 1749.

A*N Puellæ Tertii Ordinis S. Dominici Civitatis Januæ nuncupatæ* Tertiariæ *ſubjectæ ſint, juriſdictioni Parochi in caſu &c?*

Reſ. *Affirmative.*

Agebatur hic de Tertiariis collegialiter viventibus, quæ nec *vota ſolemnia* emittunt, nec *Clauſuram* ſervant. Cum porro eadem Cauſſa iterum propoſita fuiſſet ſub die 14. Martii 1750. ſub hoc dubio: *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c?* Reſponſum fuit: *Dilata, & ſcribatur Archiepiſcopo juxta inſtructionem, & interim per Parochum nil innovetur.* Conſule quæ diximus ſupra in hac II. Par. pag. 136. & ſequentibus in *LUNEN. SARZANEN.* quoniam occaſione hujus Cauſſæ *JANUEN.* Animadverſiones illæ peractæ a nobis fuerunt.

MEL-

Digitized by Google

MELPHIEN. SEU RAPOLLEN. QUARTÆ FUNERALIS

Die 17. Maii 1749.

AN *Patres Minores Obſeruantes Reformati, vigore conventionis appoſitæ in limine fundationis eorum Conventus, & Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Angelorum Terræ Atellæ, ſint exempti a ſolutione quartæ Funeralis pro Cadaveribus ſepeliendis in dicta Eccleſia, ſeu potius teneantur illam perſolvere in caſu &c?*

Reſ. *Affirmative ad primam partem, & Negative ad ſecundam.*

Iterum autem propoſita eadem Cauſſa ſub die 5. Julii ejuſdem anni, reſponſum fuit: *In deciſis, & amplius.*

ALBINGANEN. PROCESSIONIS, ET NULLITATIS INTERDICTI.

Die 11. Julii 1750.

I. AN *Patres Dominicani, & Patres Capucini Tabiæ teneantur intervenire ad Proceſſionem fieri ſolitam occaſione primi ingreſſus Epiſcopi?* Et quatenus affirmative

II. *An Interdictum ſuſtineatur in caſu &c?*

Reſ. Ad I. *Affirmative, prævia intimatione facienda nomine Epiſcopi.*

Ad II. *Negative, & amplius in omnibus.*

Ubi nota nec veterem conſuetudinem, nec loci diſtantiam excuſaſſe prædictos ab onere adeundi laudatam Proceſſionem primi ingreſſus Epiſcopi: cum tamen nec moniti, nec interpellati fuiſſent, Interdicto propterea ſubjici non poterant.

TRANEN. JURIS FUNERANDI, ET PROCESSIONIS.

Die 21 Novembris 1750.

I. AN *Patres Carmelitæ Civitatis Trani, occaſione aſſociationis Cadaverum Defunctorum ſepeliendorum in eorum Eccleſia, teneantur ire ad levandum Archipreſbyterum Curatum ab Eccleſia Cathedrali unica Parochiali in caſu &c?* & quatenus affirmative

II. *An liceat nonnullis ex iiſdem Patribus non intervenientibus una cum aliis in Eccleſia Cathedrali, ſe immiſcere per viam, aut in domo Defuncti, una cum aliis Regularibus jam proceſſionaliter incedentibus?*

III. *An poſt indictam ab Archipreſbytero horam pro levandis cadaveribus ab eorum reſpective domibus, elapſa hora expectationis in dicta Eccleſia Cathedrali, liceat Patribus levare Cadavera, illaque deferre ad eorum Eccleſiam tumulantem, abſque interventu Archipreſbyteri in caſu &c?*

IV. *An Archipreſbyter aſſociando Cadavera Defunctorum ſepeliendorum in Eccleſia Patrum, iiſque intervenientibus, teneatur incedere ſub Cruce eorum, ſeu potius dicti Regulares teneantur incedere ſub Cruce Eccleſiæ Cathedralis unicæ Parochialis in caſu &c?* & quatenus affirmative quoad ſecundam partem

V. *An Archipreſbyter ingredi poſſit Eccleſiam Patrum cum Cruce, & Stola, & ſuper Cadaveribus, ibidem tumulandis officium peragere in caſu &c?*

VI. *An dum ducitur Proceſſio funebris per viam, una cum Cadavere ad Eccleſiam tumulantem dictorum Regularium, præter præintonationem Antiphonæ, fieri etiam debeat præintonatio Pſalmorum ab Archipreſbytero Curato, ſeu potius a dictis Regularibus in caſu &c?*

VII. *An Capitulum dictæ Eccleſiæ Cathedralis unicæ Parochialis invitatum ad aſſociationem Cadaverum ſepeliendorum in Eccleſia dictorum Regularium poſſit illam ingredi cum Cruce propria, & Stola, ibique Officia, aliaſque funebres functiones ſuper Cadaveribus abſolvere in caſu &c?*

VIII. *An, & de quibus Intorticiis, & Candelis, aliiſque juribus, & oblationibus funeralibus debeatur Eccleſiæ Cathedrali unicæ Parochiali, vel Archipreſbytero, quarta funeralis occaſione tumulationis cadaverum in dicta Eccleſia Regularium in caſu &c?*

IX. *An iiſdem Patribus liceat extra proprium Clauſtrum, & diſtrictum, per loca conſueta Civitatis, facere ſolemnem Proceſſionem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, cum ejuſdem ſimulacro, in die ejus Feſtivitatis, petita licentia ab Archiepiſcopo, aut Archipreſbytero Curato, etiam non obtenta in caſu &c?* & quatenus affirmative

X. *An ſit ſervandum Edictum Reverendiſſimi Archiepiſcopi diei 10. Julii 1749. ſeu potius liceat dictis Patribus invitare ad eamdem Proceſſionem Confraternitates laicales degentes extra ſepta Monaſterii legitime inſtitutas, nec non devotos ſæculares proceſſionaliter incedentes cum cereis accenſis ſub Cruce eorumdem Patrum in caſu &c?*

XI. *An Patres Carmelitæ contravenerint eidem Edicto emanato de anno 1749.* & quatenus affirmative, *quibus pœnis ſint puniendi in caſu &c?*

Reſ. Ad I. *Affirmative, & amplius.*

Ad II. *Negative, & amplius.*

Ad III. *Affirmative, & amplius.*

Ad IV. & V. *Videatur particulariter.*

Ad VI. *Affirmative ad primam partem, Negative ad ſecundam, & amplius.*

Ad VII. *Affirmative, & amplius.*

Ad VIII. *Deberi de omnibus Cereis pertinentibus ad Eccleſiam tumulantem, & amplius.*

Ad IX. *Licentiam eſſe petendam ab Archiepiſcopo, cui ſcribatur juxta mentem, & amplius.*

Ad X. *Ad mentem, & ſcribatur Archiepiſcopo juxta Inſtructionem.*

Ad XI. *Patres Paganum, & Pennellam teneri ad petendam veniam ab Archiepiſcopo.*

Occaſione funerum mota controverſia octo dumtaxat dubia fuerant conſtituta; ſed ob eadem Clerus, & Archiepiſcopus in FF. indignati, hic conſuetam Proceſſionis Beatæ Virginis de Monte Carmelo fieri, juxta veterem morem, prohibuit. Fratres confugerunt ad S. C. C. quæ ſcribi juſſit ad Archiepiſcopum ne quidquam innovaret; at is parere renuit. Itaque Proceſſio ducitur fere ſine pompa; cum vero hæc pervenit ad locum juriſdictionis Canonicorum, hi clamant, ut retrocedat; fit conflictus, magno cum ſcandalo, quæ omnia poſtremis dubiis cauſſam dedere.

co-

Digitized by Google

COMEN. FUNERUM, ET FUNCTIONUM CONVENTUALIUM.

Die 19. Decembris 1750.

I. *AN Archipreſbyter, & omnes Preſbyteri Capituli Cleri Sæcularis Dungi, aſſociando Cadavera ad Eccleſiam PP. Reformatorum teneantur incedere ſub illorum Cruce, ſeu potius iidem Reformati ſub Cruce dicti Cleri, vel ambo valeant propriam Crucem elevare?*

II. *An in eadem aſſociatione liceat dictis Archipreſbytero, & Preſbyteris Cleri Sæcularis ingredi dictam Eccleſiam PP. Reformatorum cum Stola, & Cruce elevata, ſeu potius teneantur ad ejuſdem Eccleſiæ fores ſiſtere, ibique ultimum vale defuncto dare?*

III. *An eidem aſſociationi debeant invitari tot Preſbyteri Sæculares, quot vocantur Regulares, vel potius invitato tantum Parocho actuali, debeat in reliquis ipſorum funerum pompa ab Hæredum arbitrio pendere?*

IV. *An quotieſcumque promiſcue invitantur Preſbyteri Sæculares, & Regulares, candela, quæ manualiter geſtatur, danda Preſbyteris Sæcularibus debeat eſſe major illa, quæ datur Regularibus, vel potius æqualis ponderis, & arbitrio hæredum?*

V. *An Patres Reformati eidem aſſociationi invitati teneantur accedere ad levandum Parochum ab Eccleſia Parochiali, ſeu potius debeat dictus Parochus pro hujuſmodi effectu ſe conferre privatim ad domum defuncti, juxta prætenſam conſuetudinem?*

VI. *An Cadavera eligentium ſepeliri cum Habitu Sancti Franciſci Patrum Reformatorum debeant patenter diſcoperta ad Eccleſiam, & locum ſepulturæ deferri, vel potius ſuper iiſdem Cadaveribus imponendum ſit ſolitum Pallium, & Tegumentum Mortuorum?*

VII. *An ſit ſolvenda quarta funeralis ſepeliendorum in Eccleſia Patrum Reformatorum, & de quibus Candelis?*

VIII. *An Archipreſbyter, & Preſbyteri Cleri Sæcularis Dungi prohibere poſſint Patribus Reformatis celebrare Miſſas, aliaſque Conventuales Functiones, etiam cum præventiva campanarum ſonitu, peragere ante, vel in actu celebrationis Miſſæ Parochialis in caſu &c.?*

Reſ. Ad I. *Negative ad primam, & tertiam partem: Affirmative ad ſecundam, interveniente* Capitulo.

Ad II. *Affirmative ad primam partem, Negative ad ſecundam, & amplius.*

Ad III. *& IV. Arbitrio hæredum, & amplius.*

Ad V. Affirmative ad primam partem, Negative ad ſecundam.

Ad VI. Affirmative ad primam partem, Negative ad ſecundam.

Ad *VII. Affirmative, ad formam* Conſtitutionis *Benedictinæ, & amplius.*

Ad *VIII. Negative.*

Statuitur, ut pro caſu vacantiæ alicujus ex Officialibus Generalibus Curiæ Romanæ, tres Religioſi nominandi eſſe poſſint ex quacumque Natione, dummodo concurrant reliquæ conditiones.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod alias fel. rec. Clementi Papæ XII. Prædeceſſori Noſtri, pro parte tunc exiſtentis Miniſtri Generalis Ordinis præfati, expoſitò, quod inter alias Ordinationes communi totius Ordinis præfati conſenſu editas in Capitulo Generali tunc temporis Mediolani habito, decretum, ſancitumque fuerat, ſupplicandum eſſe Sedi Apoſtolicæ pro reductione in antiquum ſtatum deputationis Officialium Curiæ dicti Ordinis, in locum eorum, qui durante tempore ejuſmodi Officiorum, illis ceſſiſſent, vel ab humanis deceſſiſſent, idem Miniſter Generalis eidem Clementi Prædeceſſori ſupplicaverat, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaretur; idem Clemens Prædeceſſor hujuſmodi ſupplicationibus inclinatus, audito prius ſuper præmiſſis voto Congregationis Generalis memorati Ordinis, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die x. Aprilis 1733. expeditas literas, præcepit, & mandavit, ut deinceps infraſcriptus modus in deputatione dictorum Officialium Curiæ cedentium, vel decedentium, poſt tunc proxime futurum Capitulum Generale dicti Ordinis, ſervaretur, nempe, quod ſecuta electione Officialium Curiæ præfatæ, pro tempore exiſtens Miniſter Generalis ſæpedicti Ordinis Fratribus Definitorii Generalis ſex ſaltem Religioſos debitis qualitatibus præditos illius Nationis, ex qua fuerit Officialis electus, proponere deberet; & ex eis tres ab ipſo Definitorio ſeligerentur, e quibus, in eventum vacationis ejus Officii, idem Miniſter Generalis unum ad ſui libitum deputare teneretur; & ſi contigiſſet alterum ex tribus ſic a Definitorio ſelectis decedere, aut inhabilem fore, facultas Miniſtri Generalis deputandi dictum Officialem ad duos reliquos; quatenus vero duo mortui, aut inhabiles fuiſſent, ad unicum ſuperſtitem limitata eſſet, ac eſſe intelligeretur; ſin autem omnes tres obiiſſent, aut inhabiles reperirentur, tunc deputaretur Religioſus dignior illius Nationis, de qua erat Officialis electus in Capitulo Generali, demandato, in caſu abſentiæ Religioſi ita deputati, exercitio Officii Secretarii Officialis cedentis, vel decedentis, quodque delectus trium Religioſorum præſcriptorum pro Fratribus de Obſervantia, Reformatis, Excalceatis, & Recollectis Franciæ nuncupatis dicti Ordinis, ab eorum reſpective Definitorio Generali perficeretur, & alias, prout in eiſdem Clementis Prædeceſſoris præfati literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Petrus Joannetius Miniſter Generalis, conſiderans dicta Officia non ad Nationes reſtringi, ſed indifferenter ad integram reſpective Familiam pertinere, Nobis ſupplicari fecit, ut impoſter in tres illi, ut præfertur, ſeligendi Religioſi, aſſumi poſſint, & valeant, non quidem ex ſola Natione, ex qua aſſum-

ſumptus fuit quilibet Officialis Curiæ, ſed ex omnibus indifferenter Provinciis, ex quibus ipſemet Officialis Curiæ in ipſo Capitulo Generali aſſumi poterat. Nos ſupplici libello Nobis porrecto die xxi. Maii 1750. proxime elapſi, manu noſtra inſcripſimus, *Pro gratia juxta petita, idque in perpetuum ſervetur*; idem vero reſcriptum in nupero Capitulo Generali Ordinis præfati in Alma Urbe Noſtra Nobis præſidentibus debitæ executioni demandatum fuit. Ut autem id futuris temporibus ſervetur exactius, ipſe Petrus Joannetius Miniſter Generalis literas in forma Brevis ſibi a Nobis concedi plurimum deſiderat. Nos dictum Petrum Joannetium Miniſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, memoratas Clementis Prædeceſſoris præfati literas ſuper præmiſſis expeditas, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium caſſamus, & annullamus, ac irritas, nullas, caſſas, & nullius eſſe roboris, ac momenti decernimus; ac inſuper volumus, & declaramus, ut perpetuis futuris temporibus tres illi ſeligendi Religioſi aſſumantur, & aſſumi debeant, non quidem ex ſola natione, ex qua aſſumptus fuerit quilibet Officialis Curiæ, ſed ex omnibus iis Provinciis, ex quibus ipſemet Officialis Curiæ in ipſo Capitulo Generali aſſumptus fuerit, & aſſumi potuerit.

Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, ac obtinere, & illis, ad quos ſpectat, ac pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die v. Februarii 1752. Pontificatus Noſtri Anno xi.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Conceditur Epiſcopo Limano in Indiis Occidentalibus facultas deputandi unum, vel alterum Presbyterum Sæcularem, vel Regularem, qui valeat conferre Sacramentum CONFIRMATIONIS in ſtato loco ob Epiſcoporum defectum.

Venerabili Fratri Epiſcopo Limano.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUM, ſicut accepimus, Chriſtifideles loci *del Zerra de la Sal* in Indiis Occidentalibus exiſten. in quo dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum ſacris Miſſionibus peragendis operam dare pergunt, ob Epiſcoporum deficientiam, & ingentem diſtantiam, Sacramento Confirmationis privati exiſtant; Nos ſpirituali Populorum hujuſmodi, & illorum animarum noſtræ curæ commiſſarum conſolationi, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere cupientes, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Fraternitati Tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut ad decennium proximum dumtaxat, a die, quo præſentes noſtræ literæ Tibi exhibitæ fuerint computandum, unum Presbyterum Sæcularem, ſeu cujuſvis Ordinis, vel Congregationis, aut inſtituti ab Apoſtolica hac S. Sede approbati, Regularem Tibi beneviſum, moribus gravem, ac pietatis, & Religionis Zelo præditum, qui in loco prædicto, donec interea temporis nullus Epiſcopus inibi reſideat, Sacramentum Confirmationis hujuſmodi, receptis Oleo, & Chriſmate etiam antiquis, ſi nova commode haberi non poſſint, per Catholicum Antiſtitem gratiam, & communionem Sedis Apoſtolicæ habentem, benedictis, adminiſtrare poſſit, & valeat, auctoritate noſtra Apoſtolica de ſpeciali gratia delegas, & deputes, ac eligas.

Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Februarii 1751. Pontificatus Noſtri anno undecimo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Loco ✠ Sigilli.

Digitized by Google

Prorrnuntur vere Indulgentiæ, quibus frui poſſunt Fratres, & Sorores Tertii Ordinis de Pœnitentia S. P. N. Franciſci.

BENEDICTUS

EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanom Pontificem inexhauſti Eccleſiæ theſauri diſpenſatorem pertinet Indulgentiarum a Prædeceſſoribus ſuis diverſis temporibus, atque rationibus conceſſarum incertitudinem, ac dubia, & controverſias ſuper iis excitatas, atque vigeates, indeque ortas Fidelium animarum perturbationes, ſuprema ſua auctoritate, juxta probatam Apoſtolicæ Sedis conſuetudinem, & Sacri Tridentini Concilii mentem per opportunas declarationes, certaſque conceſſiones tollere, ac removere, ut Eccleſiaſticæ Pacis firmitati, ſimulque animarum ſaluti, & profectui, ac providæ earumdem Indulgentiarum diſtributioni conſulatur.

Olim ſiquidem Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri Tertium Ordinem Sæcularem de Pœnitentia nuncupatum, Beati Franciſci Aſſiſienſis Inſtitutione ſub Regulis ab ipſo præſcriptis feliciter coaleſcentem, Apoſtolica benignitate compleri, ejuſdemque Fratres, atque Sorores ſpecialibus favoribus, & ſpiritualibus gratiis ditare volentes, ut uberiora Religionis, & pietatis incrementa ſuſciperent, præter alias Indulgentias, ac peccatorum remiſſiones ipſis directe conceſſas, etiam generali communicatione in quibuslibet gratiis, Privilegiis, & Indulgentiis omnibus, & ſingulis tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus Regularibus, eorumque perſonis quomodocumque a Sede Apoſtolica indultis, eorumque omnium, & ſingulorum ad prædictos Fratres, atque Sorores extenſione, cumularunt.

Quamquam vero felicis recordationis Prædeceſſor noſter Paulus Papa V. opus reformationis, & moderationis Indulgentiarum a recolenda quoque memoriæ Clemente Papa VIII. altero Prædeceſſore noſtro, tunc ſuo, ſcilicet inchoatum, pari cum diligentia, & ſtudio proſequutus, Apoſtolicis literis, quarum initium eſt *Romanus Pontifex*, die 23. Maii Anni 1606. in forma Brevis editis omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones præfatis Regularibus Ordinibus, eorumque Perſonis, quocumque modo antea conceſſas, abrogaverit, & revocaverit, eaſque, novis ex integro in ipſorum favorem indultis, ad modum, & terminos in earumdem literarum tenore expreſſos reduxerit; cum tamen præcedentibus annis a Congregatione tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſita, declaratio quædam ſequentis tenoris emanaverit, videlicet:

In generali revocatione Indulgentiarum, quæ in Brevi *Romanus Pontifex* Pauli V. habetur, non comprehendi Perſonas, quæ ſubſtantialia Religionis vota non emittunt intra, vel extra Clauſtra degentes; Eaque ſpecialibus literis in ſimili forma Brevis a Venerabilis memoriæ Innocentio Papa XI. Prædeceſſore quoque Noſtro die decima Octobris anni 1686. confirmata fuerit: cumque etiam aliæ prodierint Romanorum Pontificum Conſtitutiones, quibus Indulgentiæ, & gratiæ ſpeciales tam præfato Tertio Ordini directa conceſſæ, quam per communicationem cum Ordinibus Mendicantium, & non Mendicantium ad eumdem extenſæ, confirmari videbantur; hinc factum eſt, ut ſuper ſubſiſtentia Indulgentiarum, & Gratiarum hujuſmodi, quæ in duabus literarum Apoſtolicarum Collectionibus Bullariis nuncupatis per Rodericum, & per Confectinum vulgatis, juxta antiquam earum Intelligentiam deſcriptæ leguntur; plures diverſis in locis quæſtiones, & controverſiæ inter Fratres ejuſdem Ordinis agitari cœperint, atque etiam in judicium adduci, prout earumdam concuſſam firmitatem, vel reſpective abrogationem, aut etiam in priſtinum ſtatum redintegrationem, acrius ſuſtineri, aut ex contraria parte in dubium contigit revocari.

Et quidem prædicta Bullaria pro eo, quod pertinet ad communicationem omnium Indulgentiarum ſingulis Ordinibus indultam, nequaquam attendenda eſſe, dictumque Tertium Ordinem ea tuto ſequi non poſſe, jam in acerrimo partium conflictu decretum, & definitum extitit a prædicta Cardinalium Congregatione Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſita, die quinta Februarii anni 1734. quæ etiam anno ſequenti in ejuſdem controverſiæ progreſſu ſub die quinta Octobris declaravit, per revocationem Pauli V. ſublatas dici debere Indulgentias illas, quæ Regularibus perſonis, ac præfato Tertio Ordini communes erant, ſeu promiſcue antea conceſſæ fuerunt; nec non eas, quibus ejuſdem Tertii Ordinis Fratres per viam communicationis, ante ipſam revocationem, fruebantur. De iis autem, quæ ipſi, tam antea, quam poſt, directè conceſſæ aſſerebantur, itemque de iis, quas poſt ſupradictam revocationem, per viam communicationis cum Ordinibus Regularibus, ſive per extenſionem ſe obtinuiſſe contendebant; tam multa adhuc examinanda ſupererant, ut nonniſi poſt maturam diſcuſſionem ſingularum literarum, & conceſſionum hujuſmodi judicari poſſe viſum fuerit, an, & quæ veræ, legitimæ, ac ſubſiſtentes, an vero aliquæ revocatæ, aut etiam falſo præſumptæ, vel per ſubreptionem, & obreptionem obtentæ dici deberent.

Cumque proinde multiplices adhuc incertitudines, & confuſiones hac in re adeſſe dignoſcantur; noviſſime vero ad Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam Pravitatem Generalium Inquiſitorum delata fuerint nonnulla folia, & Summaria Indulgentiarum ejuſdem Tertii Ordinis, Typis impreſſa, ac late vulgata, in quibus complures referuntur Indulgentiæ, quarum conceſſiones apocryphas eſſe, aut revocatas, aut incertas, & contra mentem Sedis Apoſtolicæ perperam interpretatas agnitum fuit; ideoque eadem Cardinalium Inquiſitorum Congregatio Nobis propoſuerit, valde expedire pro præfatorum Fratrum, & Sororum ſecuritate, ac Beneficio, & ad confuſiones, ac deordinationes ejuſmodi penitus tollendas, ut juxta id, quod laudatus Prædeceſſor Paulus V. pro omnibus Ordinibus Regularibus provide, ac opportune præſtitit, Nos etiam omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones prædicto Tertio Ordini Sæculari Sancti Franciſci, ſive directe, ſive per communicationem, ſive alio quovis modo hactenus conceſſas annullaremus, & revocaremus, & alias particulares eidem concederemus.

Nos matura ſuper hoc conſultatione præhabita, ac Fratribus, & Sororibus præfati Tertii Ordinis Sæcularis de pœnitentia ſub cujuſcumque Ordinis Regularis Sancti Franciſci directione, ac regimine, tam in cujuslibet hujuſmodi Ordinis Conventibus, ſive

alias

Digitized by Google

alias Collegialiter, quam etiam in domibus privatis ſeorſim viventibus, ſpirituale ſolatium ac juvamen afferre cupientes, motu proprio, & certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, infraſcriptas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones de novo duximus concedendas.

Omnibus igitur utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui dictum Ordinem Sæcularem Sancti Franciſci de Pœnitentia nuncupatum impoſterum ingredientur, die primo eorum, vel earum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, *Plenariam*.

Nec non eiſdem nunc, & pro tempore exiſtentibus Fratribus, & Sororibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui in feſtis Sancti Franciſci Aſſiſienſis Confeſſoris die 4. Octobris, & Sanctæ Claræ Virginis, necnon Sancti Titularis eorum Eccleſiæ, ſive Oratorii, aut Cappellæ, & in die dedicationis Sanctæ Mariæ Angelorum ſecunda Auguſti a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis, ſuam Eccleſiam, vel Oratorium, aut Cappellam hujuſmodi devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, ſingulis diebus, quibus id egerint, etiam *Plenariam*.

In cujuslibet vero mortis articulo, ſi pariter vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti Sanctiſſimum Jeſu nomen ore ſi potuerint, ſin minus corde devote invocaverint, PLENARIAM ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, & impartimur.

Item eiſdem Fratribus, & Sororibus, qui ſuam Eccleſiam, vel Oratorium, vel Cappellam, diebus Stationum in Miſſali Romano deſcriptis devote viſitaverint, &, ut præfertur, oraverint, ut eaſdem indulgentias conſequantur, quas præfatis diebus viſitantes Eccleſias Urbis, & extra eam conſequuntur, perinde ac ſi ipſas Urbis Eccleſias perſonaliter viſitarent, concedimus pariter, & indulgemus.

Eiſdem quoque vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, in feſtis impreſſionis Sacrorum Stigmatum ejuſdem Sancti Franciſci, nec non Sancti Ludovici Galliarum Regis, & Sanctæ Eliſabeth Reginæ Portugaliæ, & Sanctæ Eliſabeth Ungariæ pariter Reginæ, nec non Sanctæ Margaritæ de Cortona, atque in duodecim aliis anni feriatis, vel Dominicis diebus per ipſoſmet eligendis, ac a Superioribus Ordinis approbandis, ut ſupra viſitantibus, & ut præfertur orantibus, quo die præfatorum id egerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

Quoties vero Miſſis, & aliis divinis Officiis in Eccleſia, ſeu Oratorio, vel Cappella hujuſmodi pro tempore celebrandis, & recitandis, ſeu Congregationibus publicis, vel privatis ejuſdem Tertii Ordinis ubivis faciendis interfuerint, ac pauperes hoſpitio ſuſceperint, vel pacem inter inimicos compoſuerint, ſeu componi fecerint, vel procuraverint, vel etiam qui corpora defunctorum tam Fratrum, & Sororum hujuſmodi, quam aliorum, ad Sepulturam aſſociaverint, aut quaſcumque proceſſiones de licentia Ordinarii faciendas, Sanctiſſimumque Euchariſtiæ Sacramentum, tam in proceſſionibus, quam cum ad infirmos, ſeu alias quocumque, & quandocumque pro tempore deferretur, comitati fuerint, vel impediti, campanæ ad id ſigno dato, ſemel orationem, & ſalutationem eamdem pro neceſſitatibus Sanctæ Matris Eccleſiæ, ſive pro animabus defunctorum Fratrum, & Sororum hujuſmodi recitaverint, aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & quæ ad ſalutem ſunt docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum exercitio centum dies de injunctis, ſeu alios quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus.

Cœterum omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, Fratribus, & Sororibus Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia, ſub directione, & regimine cujuslibet Ordinis Regularis ejuſdem Sancti Franciſci, tam in cujuslibet dicti Ordinis Conventibus, ſive alias collegialiter, quam in domibus privatis ſeorſim viventibus, tam directe, & immediate, quam promiſcue, & æque principaliter, ſive alio quocumq. modo, per communicationem cum omnibus, & ſingulis Ordinibus Regularibus Mendicantium, & non mendicantium, tam vigore privilegiorum, & literarum Apoſtolicarum, quam vivæ vocis oraculo, aut alias quovis modo per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Apoſtolicam Sedem hactenus conceſſas, confirmatas, approbatas, & innovatas prædictis motu, ſcientia, auctoritate, & tenore revocamus, caſſamus, annullamus, & abrogamus, & ad præſentium noſtrarum literarum præſcriptum reducimus, & moderamur.

Præſentes autem literas, & tam revocationem hujuſmodi, quam conceſſiones ſuperius expreſſas, etiamſi dicti Tertii Ordinis Fratres, & Sorores, ſeu alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, eiſdem non conſenſerint, nec ad ea vocati, aut auditi fuerint, nullo unquam tempore impugnari, ſeu de voluntatis noſtræ defectu, aut ſubreptionis, vel obreptionis, aliove quolibet vitio notari, vel adverſus eas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve juris, vel facti remedium impetrari poſſe, ſed ſemper, & perpetuo firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, & obtinere, & ab iiſdem Fratribus, atque Sororibus, aliiſque, ad quos pertinet, in omnibus, & per omnia obſervari; ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſitos, alioſque etiam de latere legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios de præmiſſis judicari, interpretari, ac definiri debere decernimus, atque irritum, & inane ſi ſecus a quoquam cujuslibet auctoritatis præſidio ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus Fratribus Eccleſiarum Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis, nec non prædictis Apoſtolicæ Sedis Nuntiis, & Sancti Officii Inquiſitoribus harum ſerie, & dictis auctoritate committimus, & mandamus, ut nullas alias Indulgentias, ſeu peccatorum remiſſiones, præter præmiſſas, per eoſdem Fratres, atque Sorores, ſeu alios quoſcumq. tamquam prædicto Tertio Ordini Sæculari ſpecialiter, & intuitu eorum inſtituti competentes, vulgari, nunciari, aut proponi permittant: ſed ipſarum præſentium tenorem per ipſos fideliter, ut par eſt, obſervari faciant, contumaces, atque Rebelles, ſi qui forte adverſus eas venire præſumpſerint, omnibus juris remediis, appellatione poſtpoſita, compeſcendo.

Non obſtantibus prædictis Pauli V. & Innocentii XI. aliiſque quibuslibet Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon de jure quæſito non tollendo, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac ejuſdem Tertii Ordinis Sæcularis, etiam

confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis præfato Tertio Ordini, ejuſque Domibus, Collegiis, Superioribus, & perſonis, atque etiam cuilibet Ordini Regulari Sancti Franciſci, ejuſque Superioribus in contrarium præmiſſorum quomodolibet, etiam poſt prædictam Pauli V. revocationem, conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes, pro præmiſſorum effectu dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ præſentibus ipſis literis originalibus haberetur, ſi forent oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtram conceſſionis, impertitionis, indulti, relaxationis, revocationis, moderationis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1751. Idibus Martii, Pontificatus Noſtri anno undecimo.

D. Card. Paſſioneus.
J. Datarius.

Loco ✠ Plumbi.

Viſa da Curia
I. C. Boſchi.
I. B. Eugenius.

LITERÆ APOSTOLICÆ

Quibus providetur optimo regimini, & tranquillitati Conventuum RECESSUS *Fratrum Minorum de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Provinciæ Romanæ.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

QUAS Apoſtolicæ noſtræ ſollicitudinis, auctoritatiſque curas, & partes, ad retinendam, propagandamque regularem diſciplinam, omnibus Religioſorum Virorum Ordinibus, & Inſtitutis libenter conferimus, decet Nos tanto libentius, & alacrius pro dilectis Filiis Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum adhibere, quanto lætiori animo in Domino gratulamur, propriis oculis intuentes ejuſdem Ordinis Alumnos in hoc maxime conſilia, ſtudia, & labores ſuos collocare, ut in unaquaque Provincia Cœnobia habere valeant, in quæ, tamquam ſeverioris Obſervantiæ Domicilia, RECESSUS nuncupata, ſeſe recipiant Fratres illi, qui in ardua Religioſæ auſteritatis, ac perfectionis palæſtra ſeſe magis exercere exoptant.

Inter cœteros autem hujuſmodi Receſſus ubique inſtitutos, & commendatos, ii certe, qui in hac Provincia, Romana dicta, excitati, erectique reperiuntur, magna cum laude celebrantur; quippe quorum religioſi Fratres, & ad perfectam ſui inſtituti rationem, & ad æternam Chriſtifidelium ſalutem procurandam, iis tam præclaris Chriſtianæ pietatis, induſtriæ, caritatis, zelique argumentis incumbunt, ut jure a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris proficua eorumdem Receſſuum inſtitutio non ſolum comprobari, & confirmari, ſed etiam commendari meruerit. Alexander enim PP. VII. fel. rec. Prædeceſſor Noſter per ſuas in ſimili forma Brevis Literas die trigeſima menſis Auguſti anno 1662. datas, quædam præcipua Statuta pro Receſſu ſub invocatione Sanctæ Mariæ Gratiarum *de Ponticello* confirmavit, atque inſimul alios ejuſmodi Receſſus fundandi facultatem tribuit. *Vide ſupra Par. I. pag. 291. & ſeqq.* Quæ quidem Statuta per alias in pari forma Brevis Literas die vigeſima menſis Aprilis anno 1682. itidem datas ven. me. Innocentius PP. XI. Prædeceſſor ſimiliter Noſter, ad Receſſus ſub invocatione S. Bonaventuræ hujus Almæ Urbis, S. Angeli in Montorio, & SS. Martyrum Coſmæ, & Damiani *de Vicovaro*, ſub iiſdem modo, & forma omnino ſervanda, extendere voluit; addiditque facultatem, ut Adoleſcentes quoque Novitios admittere, & veſtire poſſent. *Vide loc. cit. pag. 293.* Porro harum Apoſtolicarum literarum vigore factum fuit, ut novæ Conſtitutiones, ſeu nova Statuta conderentur, quæ primum a quondam Petro Marino Generali totius Ordinis Minorum Miniſtro die ſeptima menſis Februarii anno 1685. deinde conſequenter die octava menſis Junii ejuſdem anni a clar. mem. Alderano, dum in humanis ageret, S. R. E. Cardinali Cybo nuncupato Epiſcopo Portuenſi, & dicti Ordinis apud Apoſtolicam Sedem Protectore approbata fuerunt. *Vid. ibid. pag. 304.* Præterea fel. rec. Innocentius PP. XII. itidem Prædeceſſor Noſter per alias in ſimili forma Brevis literas die duodecima menſis Septembris anno 1695. expeditas, Apoſtolica auctoritate approbavit, confirmavitque methodum, Regulamque, juxta quam omnino, & non aliter, deinceps tam Superiores pro tempore eligi, quam Familiæ, ut dicitur, uniuſcujuſque Conventus formari deberent. Inſuper fel. rec. Clemens PP. XI. Noſter itidem Prædeceſſor, tum Conventum ſub invocatione S. Petri *de Peſi*, tum Conventum Sanctæ Mariæ in *Vallecorſa*, *Receſſibus* Provinciæ Romanæ hujuſmodi, per plures alias ſuas in ſimili forma Brevis literas, univit, & incorporavit.

Nos autem, qui laudabile inſtitutum memoratorum *Receſſuum* ſemper plurimi fecimus, magnoque in pretio habemus, ejuſque ſpiritualem, præſertim dicti Conventus S. Bonaventuræ de Urbe, progreſſum, utilitatem, & commodum augere, & provehere ex animo cupimus, Noſtræ etiam ſupremæ poteſtatis, & providentiæ documenta hac in parte deſiderari non patimur. Ea propter, poſtquam omnia, & ſingula, quæ tam in enunciatis Apoſtolicis Literis, quam in memoratis Conſtitutionibus, & Statutis dicti *Receſſus* continentur, ſerio expendimus, conſiliumque, & ſuffragium dilecti filii Fratris Raphaelis de Lugagnano ejuſdem Ordinis Minorum Generalis apud Sanctam Sedem Commiſſarii requiſivimus, in eam ſententiam devenimus, ut nonnulla ad majorem Divini honoris cultum, dictique *Receſſus* tranquillitatem, & incrementum profutura, per haſce Noſtras in forma Brevis Literas perpetuo valituras, decerne-

re

Digitized by Google

re, ſtatuere, & præcipere ſatageremus, quemadmodum tenore earumdem præſentium Apoſtolica auctoritate decernimus, ſtatuimus, atque præcipimus.

Primum itaque, tenore, & ſuctoritate parious, prædictas quidem Apoſtolicas in forma Brevis Literas, & *Receſſus* Conſtitutiones, ac Statuta, in iis omnibus, & ſingulis, quæ a Nobis infra decernendis, ſtatuendis, & præcipiendis non adverſantur, iterum, quatenus opus ſit, confirmamus, & inviolabili Apoſtolicæ firmitatis robore munimus.

Deinde vero decernimus, volumus, & mandamus, ut Diſcretorium Conventus, ſive *Receſſus* S. Bonaventuræ de Urbe, juxta illud, quod in Capite VII. earumdem Conſtitutionum, & Statutorum continetur, deinceps conſtare debeat ex quinque Fratribus Diſcretis, ſcilicet Guardiano, Vicario, & aliis tribus Diſcretis. Porro Guardianus dicti Conventus S. Bonaventuræ, quippe qui Director eſt omnium, & ſingulorum Conventuum *Receſſus* ejuſmodi, non eligatur, niſi Religioſus Frater, qui pietate, prudentia, ac zelo inſignis, ſaltem munere Guardiani in uno ex aliis *Receſſus* Conventibus ſemel laudabiliter functus fuerit. Vicarius itidem is eligi dumtaxat poſſit, qui Diſcreti officium in quolibet *Receſſus* Conventu exercuerit: Cœterum reliqui tres Diſcreti ſint Fratres ejuſdem S. Bonaventuræ Conventus antiquiores, dummodo ea idoneitate præditi reperiantur, quæ juxta Decreta Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ die ſecunda menſis Maii, & die vigeſima ſeptima menſis Septembris anno MDCCXXVII. edita, in ipſis Fratribus requiritur. Idoneus vero Frater ille ſemper cenſendus, & reputandus eſt, qui nullis corporis aſſiduis incommodis laborans, alias in quovis Conventu *Receſſus* vel Guardiani, vel Diſcreti miniſterium obiverit. Ne autem Diſcreti hujuſmodi in ſuo quiſque officio perpetui permaneant, Nos Decretum dictæ Congregationis Cardinalium, quoad hanc quoque partem, confirmantes, Triennalem tamen ab unoquoque Officio vacationem, ſive immunitatem in eodem Congregationis Decreto præſcriptam, ad unius dumtaxat anni ſpatium reducimus, & ſtatuimus; cum experientia apertiſſime conſtet, non levem, propter triennalem vacationem, & immunitatem hujuſmodi, habita pauciorie Fratrum unamquamque Familiam *Receſſus* componentium numeri ratione, interdum inordinationem, confuſionemque oboriri. Quod ſi vero Diſcreti officium, ſive per legitimum ceſſum, ſive deceſſum, ſive per quamcumque rationabilem, juſtamque cauſam, vacare contigerit, ad illud obeundum, adimplendumque ſubſtituatur Frater quilibet antiquior, & idoneus, quemadmodum ſupra de idoneitate decrevimus.

Quoniam autem ita comparatum eſſe novimus, omnia, & ſingula provido, ſapientique conſilio ordinata, ſtatuta, & præſcripta, nunquam pro votis ad regularis diſciplinæ obſervantiam, nunquam ad mutuam fraternæ charitatis viciſſitudinem, nunquam ad debitam Superioribus obedientiam fore redundatura, niſi Fratres ipſi, qui, Sæcularibus curis, negotiis, & deſideriis contemtis, Religionem, ut Deo vocanti ex animo obedire, & famulari valeant, ingreſſi fuerunt, pro viribus vocationi, qua vocati ſunt, correſpondere contendant; & Chriſtianæ perfectioni, quam unam in Religioſis *Receſſibus* facilius conſequi poſſe exiſtimarunt, omnem operam, ſtudiumque impendant: Ea propter omnes, & ſingulos *Receſſus* Fratres tam præſentes, quam futuros, Paterna Charitate, & Pontificia auctoritate monemus, & hortamur, ut ſuſcepti propoſiti, conditioniſque ſuæ memores, per præſcriptam uniuſcujuſque voluntatis propriæ demiſſionem, abnegationemque, ſemper ad majorem Divini honoris cultum, æternamque animarum ſuarum ſalutem, atque Ordinia Sui decua, & incrementum, meliora charismata æmulari adnitantur. Nec a Spiritu Sathanæ malo adduci patiantur, ut munera, dignitates, & honores quærant, quorum cauſa opportunam ad ſeditiones cogitandas, inordinationes inducendas, odia conflanda, & diſſidia commovenda, etiam ſub zeli obtentu, & colore, occaſionem interdum nonnulli naciſcuntur: Sed potius omnes invicem humilitatem inſinuantes, & induentes, ſicut Electi Dei, ſancti, & dilecti, viſcera miſericordiæ, humilitatem, modeſtiam, patientiam, ſuper omnia hæc, caritatem, quod eſt vinculum perfectionis, Statuta, & Conſtitutiones Ordinis ſui integerrime ſervare ſtudeant. Etſi autem, pro ſpectatis *Receſſuum* hujuſmodi religioſis virtutibus, facile Nobis perſuademus, eorumdem *Receſſuum* Fratres nullis egere ſtimulis, ut idem ſapientes, pacem invicem habeant, & Deus pacis ſit cum ipſis; tamen moderno, & pro tempore exiſtenti Guardiano, & Diſcretorio ſæpedicti *Receſſus* S. Bonaventuræ diſtricte injungimus, & mandamus, ut aſſidue, & diligenter advigilare non omittant, quo omnes, & ſinguli quorumvis Conventuum *Receſſus* Fratres, quocumque gradu, vel prærogativa præcipui, ad exactam ſuarum Conſtitutionum, & Statutorum obſervantiam rite, ſancteque adimplendam incumbant.

Verum, cum aliquando fieri poſſit (quod dolentes dicimus), ut inter tot Religioſos Fratres Chriſtianæ pietatis, & regularis perfectionis ſplendore inſignes, aliqui fortaſſe reperiantur ſpiritu ambitionis pleni, indociles, & perfectioni Seraphici Inſtituti parum ſeſe accommodantes; volumus, & mandamus, ut Guardianus, & Diſcretorium pro tempore exiſtens *Receſſus* S. Bonaventuræ, poſt ſalutaria fraternæ caritatis exhibita argumenta, ſæpius addita monita, juſtaſque pœnas ſumtas, animadvertens illos adhuc deſperatæ emendationis eſſe, ad eorum Provincialem remittant. Quod ſi habitum, profeſſionemque regularem in aliquo Conventu *Receſſus* emiſerint, ad Provincialem Romanæ Provinciæ amandeat, qui ſine obſtaculo illos admittere, & in aliquo Provinciæ Conventu collocare debeat. Si tamen Provincialis in hoc minime acquieverit, Guardianus, & Diſcretorium *Receſſus* S. Bonaventuræ ad Miniſtrum, ſive Commiſſarium pro tempore Generalem totius Ordinis Minorum recurrat, ut facta dimiſſio ſuum ſortiatur effectum. Porro Fratre quolibet *Receſſus* quomodolibet per Guardianum, & Diſcretorium dimiſſo de ſua dimiſſione conquerente, & reclamante, Provincialis Provinciæ Romanæ, ad quem remiſſus fuerit, cauſam dimiſſionis cognoſcat, quam ſi juſtam agnoverit, ſuo etiam ſuffragio confirmet; Si vero ſecus ſenſerit, Guardianus, & Diſcretorium S. Bonaventuræ ad Miniſtrum, vel Commiſſarium pro tempore Generalem dicti Ordinis recurſum habeat, e cujus definitiva Sententia, ſine ſtrepitu, & forma judicii ſecundum Deum ferenda, lis, & controverſia decidatur, neque ab eadem Sententia reclamandi locus Partibus amplius relinquatur.

Cœterum antedicta omnia, & ſingula Apoſtolicæ providentiæ, caritatis, auctoritatiſque præcepta, pro majori *Receſſuum* hujuſmodi utilitate, tranquillitate, pace, concordia, incremento edita, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, neque in oblivionem eant, neque a quocumque Fratre *Receſſuum* hujuſmodi, ſive Presbytero, ſive Laico, ignorentur,

Digitized by Google

reutur, volumus, & mandamus, ut eadem iu Italicam Linguam verſa, & Conſtitutionibus, ſive Statutis, ſive Regulis *Receſſus* adjectis, ſub iiſdem modo, & forma, ac tempore, quibus Conſtitutiones, & Statuta, ac Regulæ legi ſolent, omnino legantur.

Decernentes easdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; & illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter, in præmiſſis, per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam per laudati Ordinis Minorum apud eamdem Sanctam Sedem Protectorem, & quaſcumque eorumdem Cardinalium Congregationes, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interprrtandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac præſertim annunciatis Alexandri, utriuſque Innocentii, & Clementis Prædeceſſorum præfatorum Literis, necnon Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictorumque *Receſſuum*, & Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu, & ſigillo Guardiani pro tempore exiſtentis ſæpe memorati *Receſſus* S. Bonaventuræ de Urbe munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ iiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die xxiv. Martii MDCCLI. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

Cajetanus Amatus.

Confirmantur Literæ Apoſtolicæ Clementis VII. pluraque alia Decreta edita in favorem privilegiorum, quibus gaudent Sindici Apoſtolici Noſtri Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Sindici, ſeu Procuratores Provinciæ S. Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Excalceatorum nuncupatorum, quod alias felic. record. Clemens PP. VII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevia expeditas literas nonnulla Privilegia, gratias, & exemptiones Sindicis Apoſtolicis Ordinis pro tempore exiſtentibus conceſſit, prout continetur in eiſdem literis tenoris ſequentis, videlicet:

CLEMENS PAPA VII.

Dilecti filii Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

„ DUM conſideramus aſſiduos labores, & vigi-
„ lias, quas dilecti filii Sindici, & Procura-
„ tores Domorum, & Monaſteriorum FF. Mino-
„ rum Sancti Franciſci Regularis Obſervantiæ, &
„ Monialium S. Claræ, Conceptionis, & Annuncia-
„ tionis Ordinum, & Sororum Tertiæ Regulæ S.
„ Franciſci ſubſtinere non ceſſant, merito nos obli-
„ gant, ut animarum ſuarum ſaluti conſulamus,
„ ipſoſque a quibuſvis moleſtiis, & injuriis ſibi pro
„ tempore illatis, quantum cum Deo poſſumus, re-
„ levemus. Idcirco uni Sindico, & Procuratori hu-
„ juſmodi cum illius uxore, & liberis, præſenti,
„ & futuro, ſingulæ domui, & Monaſterio prædictis
„ pro tempore ſervientibus, quod de cætero perpe-
„ tuis futuris temporibus, ipſi, & eorum quilibet
„ omnibus, & ſingulis indulgentiis, & peccatorum
„ remiſſionibus, favoribus, & gratiis, quibus Fra-
„ tres Ordinis Obſervantiæ prædicti utuntur, po-
„ tiuntur, & gaudent, ſeu uti, potiri, & gaude-
„ re poſſint, & valeant; & inſuper in quibuſvis cau-
„ ſis, & rebus ipſos Sindicum, & Procuratorem con-
„ cernentibus, Civilibus, Criminalibus, & miſtis,
„ nonniſi coram Judicibus Conſervatoribus Domo-
„ rum illarum, quarum ipſe Sindicus, & Procura-
„ tor fuerit, de juſtitia reſpondere teneatur, au-
„ ctoritate Apoſtolica concedimus, & indulgemus,
„ inhibendo ſub excommunicationis latæ ſententiæ
„ pœna, univerſis, & ſingulis Judicibus, Commiſ-
„ ſariis Eccleſiaſticis, & Secularibus, quacumque au-
„ ctoritate fungentibus, ne de cauſis contra dictos
„ Sindicos, & Procuratores motis, & movendis di-
„ recte, vel indirecte, quovis quæſito colore, ſeu
„ prætextu ſe intromittere quomodolibet de cætero
„ audeant, vel præſumant.
„ Decernentes quoſcumque Proceſſus contra dictos
„ Sindicos, & Procuratores per alios, quam dictos
„ Conſervatores, in Cauſis dumtaxat contra eos mo-
„ tis, & movendis, habendos, & ſententias feren-
„ das, nullas, & invalidas, nulliuſque roboris,
„ vel momenti fuiſſe, & eſſe, ac irritum, & ina-
„ ne, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctorita-
„ te ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.
„ Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus,
„ & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis
„ prædictorum, juramento, confirmatione Apoſtoli-
„ ca, vel quavis firmitate alis roboratis ſtatutis,
„ & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſ-
„ cumque. Volumus autem, quod præſentium tran-
„ ſumptis manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigil-
„ lo alicujus Epiſcopi, ſeu perſonæ in dignitate Eccle-
„ ſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam
„ in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhibe-
„ retur ſi præſentes originales literæ eſſent exhibitæ, vel
„ oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub
„ Annulo Piſcatoris, die xvi. Aprilis 1526. Pontifi-
„ catus Nuſtri anno tertio.

Subinde vero in diverſis temporibus a Congregatione exiſtentium S. R. E. Cardinalium Immunitati Eccleſiaſticæ, & controverſiis juriſdictionalibus, ac negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, quam plurima Decreta quoad manutentionem privilegiorum, & exemptionum

Digitized by Google

rum aiſdem Sindicis conceſſarum ediderunt , tenoris , qui ſequitur, videlicet --

Ita reperitur in regeſto authographo Decretorum *Sacræ Congregationis ſuper Immunitate Eccleſiaſtica , & controverſiis juriſdictionalibus ſub die* x. *Maii* 1639. FANEN. -- Provincialis Fratrum Minorum Obſervantiæ S. F rancisci -- Sacra Congregatio cenſuit reſpondendum Epiſcopo, ut quo ad exemptionem Sindici Frarum Minorum Obſervantium loci de Cartoceto, obſervare faciat Bullam Clamentis VII. ſi in eo concurrant requiſita ejuſdem Bullæ --

Item reperitur in Regeſto authographo Decretorum dictæ Sacræ Congregationis ſub die xvii. Novembris 1642. PERUSINA -- ,, Fratres S. Franciſci Minor. Obſer. -- Sacra Congregatio cenſuit ſervandam eſſe Clementis VII. Conſtitutionem circa Privilegium fori, & exemptionis Sindicorum , & Procuratorum dicti Ordinis --

Item reperitur in regeſto authographo Decretorum dictæ Sacræ Congregationis ſub die 23. *Maii* 1645. ROMANA ,, Fratres Minores Obſerv. S. Franciſci -- Sacra Congregatio reſpondit Sindicos Conventuum dicti Ordinis, ex Bulla fel. record. Clementis VII. gaudere privilegio fori tam in Cauſis civilibus , quam in Criminalibus, & mixtis , etiam motis ante eorum deputationem , ſeu inſtitutionem ad officium Sindicatus ,, --

Item reperitur in Regeſto authographo Decretorum dictæ Sacræ Congregationis ſub die 4. *Auguſti* 1654. FANEN. -- ,, Sigiſmundus Auguſtinus Sindicus Minor. Obſerv. -- Sacra Congregatio cenſuit Oratorem Sindicum gaudere privilegio fori , juxta Conſtitutionem Clementis VII. ,, --

Item reperitur in Regeſto authographo Decretorum dictæ Sacræ Congregationis ſub die 7. *Februarii* 1656. RECANATEN. -- ,, Moniales S. Claræ -- Sacra Congregatio cenſuit Sindicum Monialium S. Claræ gaudere privilegio fori, prout gaudent Sindici Fratrum.

Item reperitur in Regeſto authographo Decretorum dictæ Sacræ Congregationis ſub die x. *Maii* 1657. SABINEN. ,, Antonius Ferronius Procurator , & Sindicus Conventus FF. Minor. Strict. Obſerv. S. Mariæ de Ponticelli -- Detur Decretum , dummodo ſit unicus illius loci , videlicet -- Sacra Congregatio inhærendo declarationibus alias factis , cenſuit Oratorem ex Bulla fel. record. Clementis VII. gaudere debere privilegio fori , tam in cauſis civilibus , quam in Criminalibus , ac mixtis , & inſuper non poſſe compelli ad exercenda munia publica Communitatis , nec a quoquam poſſe moleſtari, niſi curam legitimo Conſervatore: in quorum fidem &c. Datum Romæ hac die v. Menſis Maii 1751. -- Loco ✠ Sigilli -- A. Albaronus Sec.

Die 28. *Martii* 1616. -- *Obſervanti* -- *Il Procurator Generale* -- ,, Sacra Congregatio Eminentiſſimorum , & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis , & conſultationibus Epiſcoporum , & Regularium præpoſita , attenta remiſſione libelli per Sanctiſſimum Dominum noſtrum facta , referente Eminentiſſimo Nortfulch , cenſuit danda eſſe Oratori Decreta alias edita , nempe ſuper præmiſſis ſervandam eſſe præfatam Conſtitutionem S. M. Clementis VII. prout præſentis Decreti tenore omnino ſervari mandat , & præcipit . Romæ &c. ,, *Ita reperitur in Regeſto authographo Decretorum ejuſdem Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quæ aſſervantur in Secretaria.* ,, In fidem &c. Romæ xxvii. Aprilis 1751. Loco ✠ Sigilli -- Joſeph Maria Achiepiſcopus Damaſcen. Secretarius.

Cum autem , ſicut eadem expoſitio ſubjungebat ; dicti Exponentes præmiſſa , quo firmius ſubſiſtant , & ſerventur exactius , Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent , Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus , & gratiis proſequi volentes , & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis , ſuſpenſionis , & interdicti , aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis , cenſuris , & pœnis a jure , vel ab homine quavis occaſione , vel cauſa latis , ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt , ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum , harum ſerie abſolventes , & abſolutas fore cenſentes , ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati , de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis , & Conſultationibus Epiſcoporum , & Regularium Præpoſitorum conſilio , præinſertas Clementis Prædeceſſoris præfati literas , nec non præmiſſa Decreta alias ea de cauſſa a prædictis Congregationibus edita , auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus , & confirmamus , illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus , & quatenus opus ſit , ad Exponentes præfatos, alioſque pro tempore exiſtentes Provinciæ hujuſmodi Sindicos extendimus , & ampliamus , ſeu de novo concedimus ; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium .

Decernentes eaſdem præſentes literas firmas , validas , & efficaces exiſtere , & fore , ſuoſque plenarios , & integros effectus ſortiri , & obtinere , ac illis , ad quos ſpectat , & pro tempore quandocumque ſpectabit , pleniſſime ſuffragari , & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari , ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios , & delegatos , etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores , judicari , & definiri debere , ac irritum , & inane , ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter , vel ignoranter contigerit attentari : quibuſcumque in contrarium facientibus non obſtantibus .

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Maii 1751. Pontificatus noſtri anno xi. (a)

D. Cardinalis Paſſioneus .

Confirmatur diviſio Provinciæ Reformatæ Poloniæ Majoris, & erectio novæ Provinciæ Pruſſiæ B. M. V. Aſſumptæ in Cœlum .

BENEDICTVS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam .

QUæcumque ad majorem Regularis Diſciplinæ obſervantiam , & Religioſorum Ordinum commodum , & incrementum in Domino proſpicimus profutura , eadem , quo ſalubrius promoveantur , & promota felicius ſtatuantur , ac ſtatuta perennius perſiſtant , ſupremas Apoſtolicæ procurationis Noſtræ partes , grato , libentique animo interponere non dedignamur. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Innocentius Leski Miniſter Provincialis Provinciæ Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Pruſſiæ in Polonia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum , quod dilectus etiam Filius Patrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis Ordinis præfati , vigore facultatis ſibi a Nobis per alias in ſimili forma Brevis expeditas literas ſibi attributæ, a Provincia Majori Polona nun-

(a) [illegible] ferè omnium Decretorum confirmationem olim factam a Ven. memor. Innocent. XI. Vide Par. I. pag. 260. a

nuncupata dicti Ordinis quamplurimos Fratres, & Conventus diſmembravit, & ſeparavit, & ex Fratribus, & Conventibus ſic diſmembratis, & ſeparatis ſupradictam novam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Pruſſianam Provinciam erexit, & conſtituit, & alias, prout in ejuſdem Petri Joannetii Patentibus literis continetur; dictus vero Innocentius Miniſter Provincialis Provinciæ ſic de novo erectæ, de conſenſu utriuſque Provinciæ Definitorii, quoddam compromiſſum iniit, & quædam pacta ſancivit, & firmavit, tenoris ſequentis, videlicet.

FR. PETRUS JOANNETIUS DE MOLINA

Sacræ Theologiæ Lector, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu Matritenſi pro Immaculata Conceptione Theologus, ac Totius Ordinis Fratrum Minorum S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, ac Viſitator Apoſtolicus.

CUM pro parte Diffinitorii, ac Graviorum Noſtræ Reformatæ Provinciæ Majoris Poloniæ Patrum, Nobis repreſentatum, & ſupplicatum fuerit, ad majorem Dei gloriam, & felicius præfatæ Provinciæ Gubernium ſummopere conducturum iri, ſi ex eadem ampla, & vaſta nimis Provincia, nonnullos pro nova erigenda Provincia Conventus (prout infra) diſmembraremus, ac ſepararemus; quam quidem ſeparationem, novæque Provinciæ erectionem, ſe pluries, tum ab Anteceſſoribus Noſtris, tum in Capitulis Generalibus humiliter, & inſtantiſſime petiiſſe in eorum ſupplice libello Nobis porrecto, quamquam ſub x. Auguſti MDCCXLIX. exarato, & ab omnibus Diffinitorii, & Provinciæ Patribus ſubſcripto, ſigilloque majori Provinciæ munito, afferunt, pro ratione adducentes, latiſſimam præfatæ Provinciæ extenſionem, quæ ad mille, & quingenta milliaria Italica circiter aſcendit, tantoque labore a Miniſtris Provincialibus peragratur, ut ſæpe ſæpius e vita decedant, officio vix expleto. Nos igitur felici Provinciarum Nobis concreditarum gubernio, quantum in Domino poſſumus, attendere volentes, mature examinato, & diſcuſſo negotio, auditis ſuper eodem quorundam Patrum Diſcretorii Noſtri Generalis in Urbe commorantium votis, Auctoritate Apoſtolica a Sanctiſſimo Domino Noſtro per Breve incipiens: *In ſpecula ſupremæ Dignitatis*, ſub die 29. Maii 1750. Nobis conceſſa utentes, bis centum Religioſos, & Conventus *Neoſarenſem* ad Prata Mariana ſub titulo B. V. M. in Cœlum Aſſumptæ, Culmenſis Diœceſis; *Uladiſlavienſem* ſub titulo Omnium Sanctorum, Diœceſis Uladiſlavienſis; *Therune-Podgorienſem* ſub titulo Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, Diœceſis Uladiſlavienſis; *Vyberopolienſem*, ſub titulo S. Annæ, Diœceſis Uladiſlaviæ; *Pultovienſem* ſub titulo S. Joſephi, Plocenſis Diœceſis; *Gedanenſem*, ſub titulo S. Antonii Patavini, Uladiſlavienſis Diœceſis; *Biatenſem* ſub titulo B. V. M. de Portiuncula, Luceorienſis Diœceſis; *Chriſtburgenſem* ſub titulo S. Spiritus, Culmenſis Diœceſis; *Lackovienſem*, ſub titulo S. Joſephi, Luceorienſis Diœceſis; & *Vegrovienſem* ſub titulo S. Petri de Alcantara, Luceorienſis Diœceſis; ac Reſidentias, ſeu novas Fundationes, *Graudentinenſem*, Culmenſis Diœceſis; & *Siennicenſem*, Poſnanienſis Diœceſis, a Reformata memorata Noſtra Provincia Majoris Poloniæ diſmembramus, ac ſeparamus, & ex præfatis decem Conventibus, duabus reſidentiis, ac bis centum Religioſis, novam Provinciam ſub titulo B. V. M. in Cœlum Aſſumptæ in Pruſſia erigimus, ac conſtituimus, erectamque, & conſtitutam declaramus cum omnibus, & ſingulis privilegiis prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Ordinis Noſtri Provinciæ de jure, conſuetudine, & alias quomodolibet gaudent, & gaudere ſolent. Præterea in Miniſtrum Provinciæ ſic de novo erectæ pro hac vice R. P. Innocentium Leski; in Cuſtodem Patrem Hyacinthum Szalviecsi; in Diffinitores PP. Athanaſium Dunin, Valerianum BorkoWaski, Petrum GloWienshi, & Samuelem Netzki, eligimus, & nominamus, eoſque ſic electos, & nominatos ejuſdem novæ Provinciæ Religioſis, aliiſque Noſtris ſubditis, ad quos pertinet, aut pertinere poterit, recognoſci præcipimus, & mandamus, cum omnibus pariter, & ſingulis privilegiis, prærogativis, honoribus, indultis, gratiis, & oneribus, hujuſmodi Patribus Provinciali, Cuſtodi, & Diffinitoribus reſpective competentibus. Ut autem pax, & concordia inter Matrem, & Filiam Provincias firmior ſubſiſtat, novæ Provinciæ Religioſis tam Superioribus, quam ſubditis in numero, ut ſupra, biſcentum, diſtricte prohibemus, ne in futurum quocumque tempore, & quovis titulo, aut motivo, alios Conventus ad Provinciam Matrem ſpectantes petere, aut prætendere audeant; imo iiſdem præcipimus, & mandamus, ut ſtatim, ac Noſtræ præſentes literæ publicatæ fuerint, in ſcriptis, & forma authentica memoratæ Provinciæ Matri promittant, ſe nunquam talem prætentionem habituros, ac ſe ſe decem ſupra deſcriptis Conventibus, & duabus Reſidentiis contentos declarent; Noſque de tali declaratione per authenticum Documentum certiores reddant: nulluſque Religioſus de Matre in Filiam, & è contra, tranſitum petere, & obtinere queat (elapſo tamen deliberationis anno a die ſecutæ ſeparationis computando, quod tempus pro hac prima vice concedimus) niſi ſervatis legibus pro tranſitu de una ad aliam Provinciam in Conſtitutionibus Ordinis contentis, & expreſſis. Tandem ne res tam neceſſaria, & utilis, tantiſque petita inſtantiis, ob unius, vel alterius forſan diſſenſum ſuperventurum, in longum protrahatur, omnibus Religioſis Superioribus, & Subditis præfatæ Noſtræ Reformatæ Provinciæ Majoris Poloniæ, cæteriſque, ad quos ſpectare poterit, per Sanctam Obedientiam, & ſub pœnis contra inobedientes latis, præcipimus, & mandamus, ut præſentibus Noſtris literis in omnibus, & per omnia obediant, & pareant; quibuſcumque in contrarium non obſtantibus. Datum Romæ in hoc noſtro Aracœlitano Conventu, die v. Julii MDCCL.

Fr. Petrus Joannetius de Molina
Miniſter Generalis, & Viſitator Apoſtolicus.

De Mandato Rmi in Chriſto Patris.
Fr. Franciſcus Antonius de Corbara
Secretarius Generalis Ordinis.

De pleno conſenſu, ac mente utriuſque Diffinitorii, tam antiqui Majoris Poloniæ, quam Neo-creati Pruſſiæ Provinciarum, mutuæ compoſitionis emanavit compromiſſum ſequentibus Punctis ſtabilitum, & firmatum.

I. Ut inter has duas Provincias conſervetur Philadelphica charitas, pax, & concordia in perpetuum.

II. Ut tam Mater Provincia a Filia, quam Filia a Matre non prætendat Conventus plures, præter jam exdiviſos in Decreto Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis.

III. Ut ſuffragia conſueta pro illis Patribus, & Fratribus utriuſque Provinciæ, qui ante peractam

ex-

exdiviſionem ſunt Profeſſi, mutuo ab utraque Provincia exſolvantur; Utque Patres Locorum Superiores utriuſque Provinciæ immediate ſignificent de obitu cujuſvis Fratris, per omnes, & ſingulos Conventus utriuſque Provinciæ. Pro illis vero Patribus, & Fratribus, qui emiſerunt Profeſſionem ab anno, & die Diſmembrationis, ut fiant ſuffragia in illis tantum Provinciis, in quibus ſunt profeſſi.

IV. Ut in quovis Conventu utriuſque Provinciæ aſſervetur Cathalogus omnium vivorum Patrum, & Fratrum Profeſſorum ante diem exdiviſionis excluſive; illius vero Fratres, qui fuerint mortui poſt præfatam exdiviſionem factam, inſerantur in librum mortuorum, qui legitur ad menſam, ne ſuis quoque poſt mortem priventur ſuffragiis in utraque Provincia.

V. Ut ſuffragia pro Benefactoribus Noſtris acceptata ab hac Provincia Majoris Poloniæ ante ſui exdiviſionem, ab utraque perſolvantur Provincia. Et ſi alicubi ſit depoſita pro iiſdem ſuffragiis eleemoſyna, diſtribuatur per omnes, & ſingulos utriuſque Provinciæ Conventus.

VI. Ut omnium Conventuum utriuſque Provinciæ veri, & legitimi Fundatores gaudeant iiſdem conſuetis ſuffragiis in utraque Provincia acceptatis ante exdiviſionem.

VII. Ut Patres, & Fratres queſtuarii non rixent inter ſe de tranſgreſſione ſuæ reſpective queſtuæ. Nihilominus tamen ultra tria milliaria approximari Conventui alterius Provinciæ non audeant, ſub pœnis Apoſtaſiæ.

VIII. Ut Patres Superiores Conventuum pro omni futuro tempore tranſeuntibus per eorum Conventuum Patribus, & Fratribus utriuſque Provinciæ, ad invicem exhibeant omnimodam charitatem, & humanitatem.

IX. Ut ex Archivio Provinciæ Matris extradantur originales fundationes Conventuum, & munimenta quævis Provinciam Filiam concernentia.

X. Ut ſi quis tempore Anni deliberationis, Decreto Reverendiſſimi Indulti voluerit tranſire de una Provincia ad aliam, recurrat hoc in paſſu ad utrumque A. R. Patrem Miniſtrum Provincialem tam majoris Poloniæ, quam Provinciæ Pruſſiæ.

Et hic decalogus in ipſius Seraphicæ charitatis operibus fundatus, non lapideis tabulis frangi, & conteri queuntibus, ſed ferreo, ac æviterno duraturo ſtylo, tabulis cordium utriuſque Provinciæ inſculpendus.

Ita eſt F. Valerianus Borkouski Diffinitor Provincialis, Sacræ Theologiæ Lector, manu propria.

F. Petrus Glowinski Diffinitor Provincialis manu propria.

F. Samuel Netzki Diffinitor Provincialis manu propria.

F. Athanaſius Dunin Diffinitor Provincialis, Sacræ Theologiæ Lector, manu propria.

F. Hyacinthus Szalvicki Cuſtos Provinciæ manu propria.

F. Remigius Zawadzki Ex-Cuſtos Vocalis, Pater Provinciæ, Sacræ Theologiæ Lector, manu propria.

F. Innocentius Leski Miniſter Provincialis Neo-erectæ Provinciæ Pruſſiæ manu propria.

F. Antonius Wodziankievick Diffinitor Provincialis, Sacræ Theologiæ Lector, manu propria.

F. Benedictus Sokolnicki Diffinitor Provinciæ, Sacræ Theologiæ Lector, manu propria.

F. Aloyſius Placbecki Diffinitor Provinciæ manu propria.

Fr. Alexius Leski Diffinitor Provinciæ manu propria. *Chronol. Seraph.*

F. Angelus Michalewicz Cuſtos Provinciæ, Sacræ Theologiæ Lector, manu propria.

F. Antonius Kovinski Miniſter Provincialis Provinciæ majoris Poloniæ, Sacræ Theologiæ Lector, manu propria.

Quoniam autem dictus Innocentius Miniſter Provincialis præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderat: Nos piis ejuſdem Innocentii Miniſtri Provincialis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ſeparationem, diſmembrationemque Fratrum, & Conventuum a memorata Provincia majoris Poloniæ, ac erectionem novæ Provinciæ hujuſmodi a memorato Petro Joannetio Miniſtro Generali, ut præfertur, factas, illiuſque præinſertas patentes literas, nec non Conventiones, & pacta inter utriuſque Provinciæ Diffinitoria inita, ſancita, & firmata, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, etiam ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Julii 1751. Pontificatus Noſtri anno undecimo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Non *Cui*

Digitized by Google

Cui diviſioni, ſeu novæ Provinciæ erectioni acceſſit quoque Placitum *Regis Sereniſſimi, quod eſt ut ſequitur.*

AUGUSTUS TERTIUS

DEI GRATIA

REX POLONIÆ,

MAGNUS DUX LITHUANIÆ, RUSSIÆ, PRUSSIÆ MASOVIÆ, SAMOGITIÆ, KIJOVIÆ, VOLHYNIÆ, PODOLIÆ, PODLACHIÆ, LIVONIÆ, SMOLENSCIÆ, SEVERIÆ, CZERNIECHOVIÆQUE; NECNON HÆREDITARIUS DUX SAXONIÆ, ET PRINCEPS ELECTOR.

UNiverſis, & ſingulis, quorum intereſt, præſentium notitiam habituris notum, teſtatumque facimus: Quia Nos ſingulari animi noſtri propenſione proſequendo univerſam Reformationem Seraphico-Franciſcanam a prima in Regnum Noſtrum introductione in Majori Polonia Noſtra, & Provinciis illi annexis, Lithuania, Pruſſia, Maſovia, Podlachia, in ſuis inſtitutis summopere florentem, ſperantes, & optantes majora in dies ejuſdem Reformationis incrementa, accepimus cum inſigni cordis noſtri lætitia, interceſſiſſe nuper Romæ immediate poſt Capitulum Generale, ſub auſpiciis, & Præſidentia ipſius Summi Pontificis Beatiſſimi Patris BENEDICTI XIV. die 16. Maii anno proxime elapſo celebratum, autoritate Neo-electi Miniſtri Generalis Venerabilis in Chriſto Patris Petri Joannetii de Molina, qua Commiſſarii Apoſtolici, Decretum, quod incipit: *Cum pro parte Definitorii &c.* emanatum pro exdiviſione Provinciæ Majoris Poloniæ in duas, ipſam, videlicet, ſub antiquo nomine, & novam aliam PRUSSIÆ nuncupatam, ſub titulo *Beatiſſimæ Virginis Mariæ in Cœlum Aſſumptæ* erectam, ejuſdem Ordinis Strictioris Obſervantiæ Reformatorum in Regno Noſtro, quo facilius eædem Provinciæ, & commodius per ſuos Superiores diſtinctim electos, ſive erigendos, viſitari poſſint, & valeant, adjunctiſque cuilibet Provinciæ certis in numero, & ſpecie Conventibus, ſcilicet, Majoris Poloniæ Provinciæ Conventu Regio *Varſavienſi*, *Gorcenſi*, *Oſiecnenſi*, *Chocenſi*, *Lobiſchinenſi*, *Brzezinenſi*, *Vielunenſi*, *Caunenſi*, *Calliſſienſi*, *Facoſtenſi*, *Lutomirienſi*, *Paſzenienſi*, *Voznicenſi*, *Szeravinenſi*, *Miedzniewicenſi*, *Szamotrelienſi*, & *Kavicenſi*. Provinciæ vero Pruſſiæ Conventu *Neoſorenſi od Frato Mariano*, *Thoruno-Podgorienſi*, *Vladiſlavienſi*, *Petrikopolenſi*, *Paltovienſi*, *Gedanenſi*, *Biatenſi*, *Jegrovienſi*, *Criſtoburgenſi*, *Eeckovienſi*, & duabus Reſidentiis, *Grondentinenſi*, & *Siennicenſi*: Quod felix, fauſtumque ſit, & in majorem Dei Omnipotentis laudem, & gloriam vergat. Proinde cum opus hoc a ſæculo deſideratum per multos retroactos annos improſpere, tantum ſub felici Regimine, & pro voto Noſtro, ac ejuſdem Ordinis Strictioris Obſervantiæ fideliter eſt concluſum, deductumque ad præoptatum finem: Nos idcirco, pro Paterna cura, & ſolicitudine Decretum præallegatum Romæ, ſubſecutæ jam exdiviſionis Provinciarum dicti Ordinis in Regno Noſtro, provide, circum ſpecte, & dictamine Spiritus Sancti concinnatum, juxta ejus tenorem in toto reſpective ad dictas Provincias Majoris Poloniæ, & Pruſſiæ in Regno noſtro, ſalvum ſeri debere judicamus, & ſic, non aliter, pro grato habere volumus, declarando, quod nullam prædictæ exdiviſionis violentiam, infractionem, & convulſionem a Perſonis cujuslibet ſtatus, & conditionis, clam, vel palam, directe, vel indirecte fieri, & attentari patiemur; daturi operam, ut deinceps hic Ordo Seraphicus Strictioris Obſervantiæ Reformatorum in ſuis juribus, & inſtitutis, ſignanter quoad prædictam exdiviſionem, noſtra ſingulari gaudeat protectione. In cujus rei fidem præſentes manu noſtra ſubſcriptas Sigillo Regni communiri juſſimus;

Datum Dreſdæ iv. menſ. Novembris anno Domini 1751. Regni vero noſtri XIX. anno.

AUGUSTUS REX

Loco ✠ Sigilli.

Jacobus Kaſſoſki Canonicus Cathedralis Premiſlienſis S. R. Majeſtatis Sigilli Regni Secretarius m. pp.

Reverendiſſimus P. Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis inſtituitur Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus totius Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

IN ſpecula ſupremæ dignitatis, divina diſpoſitione, meritis licet inſufficientibus, conſtituti, inter multiplices rerum, negociorumque, quibus obruimur, curas, ad ea etiam, ex debito Paſtoralis officii nobis commiſſi, ſolicite advigilare debemus, per quæ religioſa loca, illarumque Perſonæ divinis mancipatæ obſequiis in pacis, & quietis tranquillitate, ac regularis vitæ, eccleſiaſticæque diſciplinæ norma, coadjuvante Domino, perenniter conſervari valeant, & quæ his contraria eſſe noſcuntur, per noſtræ Providentiæ ſtudium penitus evellantur, prout perſonarum, rerum, & locorum qualitate penſata, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cum, ſicut accepimus, Tu ad demandatum tibi a Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Miniſtri Generalis munus rite, Sancteque obeundum, iter inſtituere paratus ſis, ac Provincias dicti Ordinis tam de Obſervantia, quam Reformatorum, & Excalceatorum Fratrum per te ipſum viſitare intendas: Hinc eſt, quod Nos, ut majora noſtræ Apoſtolicæ charitatis erga dictum Ordinem, & te ipſum argumenta declaremus, atque omnia hac in viſitatione, vel extra eam, opportune ſalubriterque peragenda tibi fortaſſe neceſſaria Apoſtolicæ autoritatis documenta præſtemus, ac de tua fide, prudentia, integritate, dexteritate, vigilantia, doctrina, rerumque agendarum peritia, ac religionis zelo, plurimum in Domino confiſi, teque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, te Commiſſarium Apoſtolicum, ac Viſitatorem, Reformatoremque totius Ordinis creamus, facimus, conſtituimus, deputamus, & delegamus, ac tibi præter, & ultra facultates ſolitas, & conſuetas, ac ratione muneris

Mini-

Digitized by Google

Miniſtri Generalis prædicti tibi competentes, concedimus, & impertimur, ut in viſitatione Provinciarum, & Conventuum dicti Ordinis per te, ſeu Commiſſarios viſitatores a te deputandos, peragenda, ſeu illa peracta, ac etiam extra viſitationem præfatam, quoſcumque Conventus cujuſcumque Provinciæ pro ſtudiis generalibus præſcriptas, & aſſignatas, juxta datam tibi a Domino prudentiam, & ut res poſtulaverit, de alio in alium Conventum tibi opportuniorem viſum, ſtudia generalia hujuſmodi permutes, transferas, ſtatuas, & præſcribas, novoſque in iis Provinciis, in quibus Conventus ſtudiorum hujuſmodi nondum aſſignati, & fundati fuerint, tuo arbitrio aſſignes, fundes, & deputes; ac facultatem Novitios ſupranumerarios in Provinciis, in quibus neceſſitas id exegerit, recipiendi, & admittendi concedas, nec non quæcumque Capitula Provincialia, quæ forſan contra Conſtitutiones Ordinis hujuſmodi autoritate apoſtolica confirmatas, peracta fuiſſe compereris, confirmes, atque convalides, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper intervenerint, ſuppleas, & ſanes, ac quamcumque Provinciam vigore cujuſcumque facultatis inter ſe diviſam, & ſeparatam de novo unias, & incorpores, aliaſque dividas, ac ſepares; ac Guardianos haud habiles, quavis autoritate electos, amoveas, & alios de novo eligas, & ultra triennium diſpenſare poſſis, ac confirmes, aliaque ſimilia, utilitatem, bonumque regimen, & gubernium Provinciarum, ac Conventuum præfatorum concernentia, quæ per conſtitutiones Ordinis, & Apoſtolicas præſcripta, & per te ipſum peragenda prohibita, vetitaque ſunt, libere, ac licite peragere poſſis, & valeas.

Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque firma, & valida, ac efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis, per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis autoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, Provinciarum, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIX. Maii 1750. Pontificatus noſtri anno decimo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Eidem Rmo P. Miniſtro Generali conceditur facultas eligendi ante Comitia Provincialia Superiores, quos pro ſervanda Franciſcana Diſciplina noverit in illis eſſe deſignandos.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUM, ſicut Nobis nuper exponi feciſti, in Capitulis Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, cujus tu Miniſter Generalis exiſtis, quando Miniſtrorum Provincialium, & Definitorum fit electio, interdum eveniat, ut dum Præſes Capituli bono Provinciæ regimini, & reformationi maxime invigilat, indigni, ſeu minus idonei, & minus digni, & ad reformationem omnino inepti, a vocem, ſive ſuffragium habentibus, malitia temporum ſic ferente, eligantur, ac confirmandi proponantur: Nos præmiſſis obviam ire, ac felici, proſperoque Provinciarum ejuſdem Ordinis ſtatui, atque regimini, quantum Nobis ex alto conceditur, providere, Teque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus tuo nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, de cujus fide, prudentia, integritate, ac religionis Zelo plurimum in Domino confidimus, ut in eiſdem Capitulis Provincialibus, quando neceſſitas, bonumque dictarum Provinciarum regimen, ſive utilitas id exegerit, Tu ſolus, juxta datam Tibi a Domino prudentiam, Miniſtros Provinciales, Definitores, alioſque Officiales una vice in qualibet Provincia, in qua Capitulum Provinciale habendum, celebrandumve erit, ante celebrationem Capituli Generalis Ordinis præfati eligere, nominare, & deputare libere, & licite poſſis, & valeas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus: quam etiam facultatem tuo arbitrio, vel augendam, vel minuendam tuis Commiſſariis Viſitatoribus delegandis, juxta rerum, & locorum exigentiam, in iis Provinciis, ad quas accedere nequiveris, tribuere, & ſubdelegare poſſis dicta auctoritate impertimur.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque in contrarium quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die xxix. Maii 1750. Pontificatus noſtri anno decimo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Digitized by Google

Literæ Miniſtri Generalis, quibus autoritate Apoſtolica, qua fungitur, erigitur Provincia Alſatiæ *diviſa ab illa* Argentinæ.

FR. PETRUS JOANNETIUS DE MOLINA

Sacræ Theologiæ Lector, Catholicæ Majeſtatis in Regali Matritenſi Congreſſu pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Miniſter Generalis, Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus, & in Domino Servus.

Dilecto nobis in Chriſto Patri Fratri Eliæ Furler noſtræ Provinciæ Recollect. Argentinæ Guardiano Emerito, & ex-Diffinitori Salutem, & Seraphicam Benedictionem.

PRo parte Fratrum Minorum Recollectorum Conventuum, & Hoſpitiorum noſtrorum in Alſatia exiſtentium expoſitum nobis nuper fuit, quod ab octuaginta circiter annis experientia fuerit comprobatum, dictos Conventus, & Fratres vix poſſe a ſua Argentinæ Provinciæ Superioribus regi, & gubernari, tum ob diverſitatem nationum, tum ob exceſſivam ejuſdem Provinciæ extenſionem, tum denique ob difficultatem, quam ſæpe ſæpius, attentis variis temporum viciſſitudinibus, habent ipſimet Provinciales dictos Conventus, ac Fratres viſitandi, ac proinde Nos enixe ſupplicarent, ut è dicta noſtra Argentina Provincia memoratos Conventus cum Hoſpitiis, ſeu reſidentiis ibidem exiſtentibus ſeparemus, ac diſmembremus; & ex eiſdem ſic ſeparatis, ac diſmembratis unam novam Provinciam erigamus; ſic enim per proprium Connationalem Miniſtrum Provincialem facilius, ac melius gubernari poterunt, non ſine magno divini cultus, ac regularis Obſervantiæ incrementis. Nos vero mature perpenſis expoſitis, audito ſuper iis Patre Godefrido Segers in Curia Romana Nationis Germano-Belgicæ Agente generali, & attento conſenſu tam ejuſdem, quam R. P. Provincialis, aliorumque PP. gravium Argentinæ noſtræ Provinciæ, ac agnita ſuper hoc pia Chriſtianiſſimi Regis intentione ab Excellentiſſimo Nivernenſi Duce, ejuſdem Majeſtatis Regiæ apud S. Sedem Oratore Nobis notificata (ut plene conſtat tum ex ejuſdem Excellentiſſimi Ducis Epiſtola, tum ex ſupplici libello omnium Superiorum, & graviorum Patrum Alſatiæ; tum denique ex voto præfati P. Segers, quæ omnia originalia documenta apud Nos extant, & aſſervantur:) Conſiderantes, quod alias S. Petri de Alcantara Granatenſis cum novem Conventibus a S. memoriæ Alexandro VII. fuit erecta, & alia ejuſdem S. Petri de Alcantara Neapolis cum octo a fel. recor. Clemente X. declarata fuit Provincia, & ſimiliter a SS. Dño Noſtro feliciter regnante Provincia S. Paſchalis Baylon Lycienſis cum numero pariter octo Conventuum fuit conſtituta; majorem Dei gloriam præ oculis habentes, & obſervantiam Regularem, ac ſtrictiorem inſtituti Recollectorum Noſtrorum promovere cupientes, authoritate Apoſtolica Nobis ad hoc ſpecialiter ab eodem SS. Dño Noſtro BENEDICTO XIV. ſub die 19. Maii currentis Anni 1750. conceſſa, infraſcriptos Conventus, videlicet Argentinenſem, Rubeacenſem, Tabernenſem, Cæſaremontanum, Hermolohemienſem, Scleſtadienſem, Lupaceoſem, & Ellenſem, cum Hoſpitiis, ſeu reſidentiis Schavanbergenſi, Epiſcopienſi, Neovillaoa, & arcis Argentinæ; nec non Monaſterio Hagenoæ exiſtente, a præfata noſtra Argentina Provincia diſmembramus, & perpetuo ſeparamus, & ex ipſis ſic diſmembratis, & perpetuo ſeparatis novam Provinciam S. Petri de Alcantara in Alſatia Fratrum Minorum Recollectorum appellandam erigimus, & conſtituimus, ipſique novæ Provinciæ ſic per nos erectæ, & conſtitutæ eoſdem octo Conventus cum memoratis reſidentiis, ſeu Hoſpitiis, & Monaſterio, perpetuo unimus, & incorporamus, dictamque novam Provinciam per Nos a præfata Argentina Provincia extractam, diſmembratam, ſeparatam, erectam, & conſtitutam gubernari volumus, & decernimus per ſuum Miniſtrum Provincialem, & quatuor Diffinitores, & unum Cuſtodem, pro hac vice tantum per Nos, ut infra, deputandos, & inſtituendos, ac deinceps perpetuis futuris temporibus in Capitulo Provinciali canonice eligendos, ſub iiſdem legibus, & conſtitutionibus, quibus reguntur aliæ noſtræ Recollectorum Galliæ Provinciæ. Inſuper eadem, qua fungimur, Authoritate Apoſtolica, præſentium tenore nominamus, inſtituimus, & eligimus in primum Miniſtrum Provincialem dictæ Provinciæ novæ Recollectorum S. Petri de Alcantara in Alſatia, P. F. Brunonem Fortin Lectorem Emeritum: in Cuſtodem vero P. Arnoldum Klein ex-Commiſſarium Provincialem: & in diffinitores PP. FF. Urſicinum Drölling Lectorem Jubilatum: Onuphrium Klopp Concionatorem Emeritum: Jacobum Roeſch Lectorem Emeritum, & ex-Diffinitorem: Perfectum Weingand Guardianum Emeritum, & ex-Commiſſarium Provincialem in Alſatia: dictoſque P. Fr. Brunonem Fortin in Miniſtrum Provincialem, P. Fr. Arnoldum Klein in Cuſtodem, & PP. FF. Urſicinum Drölling, Onuphrium Klopp, Jacobum Roëſch, & Perfectum Wëingand in Diffinitores legitime, & canonice inſtitutos ad triennium, a die publicationis præſentium computandum, declaramus, cum omnibus facultatibus, præeminentiis, & prærogativis hujuſmodi Provincialibus, Cuſtodibus, & Diffinitoribus tam de jure, quam conſuetudine, vel alias quomodolibet in Provinciis Recollectorum reſpective competentibus, & concedi ſolitis. Item ſtatim ac hæ noſtræ patentes litteræ executioni mandatæ fuerint, memoratas domos in Alſatia exiſtentes, non ſolum ab Argentinæ Provinciæ dependentia, & ſubjectione omnimode eximimus, ſed etiam novam Alſatiæ Provinciam ex eis nunc conſtitutam a Provinciis Germano-Belgicis (prout a nobis pro parte Commiſſarii Nationalis, & præcipuorum dictæ nationis Patrum petitum fuit) abſolute, & in perpetuum ſegregamus, eamque Recollectorum Galliæ Provinciis aggregamus, decernimuſque ut in poſterum dicta noſtra Provincia inter Provincias Recollectorum Galliæ annumeretur, & ad inſtar ipſarum immediatæ juriſdictioni noſtræ, ac ſucceſſorum noſtrorum dumtaxat ſubjaceat, ſinguliſque, & omnibus privilegiis, prærogativis, juribus, & honoribus fruatur, & gaudeat, quibus dictæ Galliarum Provinciæ fruuntur, & gaudent, ac in poſterum fruentur, & gaudebunt. Inſuper declaramus antiquam Argentinæ Provinciam dictum ſuum titulum, & nomen, ſuamque inter Ordinis noſtri Provincias præcedentiam, prout uſque nunc ea habuit, conſervare debere, novamque Provinciam locum inter dictas Ordinis Provincias a die ſuæ erectionis habere, & antiquam tanquam Matrem reſpicere, & venerari debere: utque hæ noſtræ litteræ patentes debitum ſortiantur effectum, te R. P. Eliam Furler Commiſſarium noſtrum inſtituimus, & inſtitutum declaramus, etiam authoritate Apoſtolica, qua fungimur, tibique vices noſtras concedimus cum omnibus facultatibus neceſſariis, & opportunis pro executione harum noſtrarum litterarum, & omnium in

ipſis

ipſis contentorum, cum facultate etiam præſidendi cum voto Congregationi definitoriali dictæ novæ Provinciæ, quæ celebrari debebit ſpatio unius menſis a die publicationis præſentium, pro electionibus Guardianorum, Lectorum, & aliorum Officialium, atque etiam pro aliis diſponendis circa ſtudia tam Philoſophiæ, quam Theologiæ, Novitiatus, & cætera concernentia utilitatem, & ſalubrius dictæ novæ Provinciæ gubernium. Quod ſi ob aliquod impedimentum, qualecumque ſit, præfatum munus a Nobis tibi commiſſum exequi non poteris, R. P. Gradum Holder Lectorem emeritum eadem pariter authoritate, cum iiſdem omnino facultatibus, tuo loco Commiſſarium noſtrum, ut ſupra, inſtituimus, & deputamus, ac inſtitutum, & deputatum declaramus. Si autem ante publicationem harum noſtrarum litterarum, earumque executionem contingeret aliquem, vel aliquos ex inſtitutis per Nos in Miniſtrum, Cuſtodem, & Diffinitores, vel viam univerſæ carnis ingreſſos fuiſſe, vel officium ſibi aſſignatum acceptare nolle, aut ob aliquod impedimentum non poſſe, earundem præſentium tenore facultatem tibi, cæteriſque a Nobis, ut ſuprà, nominatis, qui officium ſuum reſpective acceptaſſent, concedimus, & impertimur, ut ad electionem alterius, vel aliorum devenire poſſitis, & valeatis. Tandem præcipimus per Sanctam Obedientiam, & ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, aliiſque contra inobedientes de jure taxatis omnibus tam Superioribus, quam ſubditis juriſdictioni noſtræ ſubjectis, ne ullo modo ſub quovis prætextu, aut quocumque motivo impedire, aut retardare audeant harum noſtrarum litterarum, omniumque in iis contentorum executionem, ſed potius mandatis noſtris prompte pareant, & obediant, prout eorum quemlibet dicta noſtra decreta concernent, & concernere poterunt. Non obſtantibus &c.

Dat. Cæſarauguſtæ ex noſtro Conventu S. Franciſci die 15. Septembris 1750.

Fr. Petrus Joannetius de Molina
Miniſter Generalis, & Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus.

Loco ✠ Sigilli.

De Mandato Rmi in Chriſto Patris

F. Franciſcus Antonius Mariani
Sec. Gen. Ord.

Concordare cum Originali, propriæ manus ſubſcriptione, & conſueti ſigilli appoſitione teſtor

Fr. Bruno Fortin Miniſter Provincialis Provinciæ S. Petri de Alcantara in Alſatia manu proprio.

Confirmantur ſententia Miniſtri Generalis, & Decretum S. C. Epiſcoporum, & Regularium ſuper præcedentia inter Guardianum Obſervantem Collegii S. Crucis de Queretaro, & Guardianum Excalceatum Cœnobii S. Antonii ejuſdem Civitatis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joachimus Exeuder Vice-Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Excalceatorum nuncupatorum, nomine itidem omnium Provinciarum dicti Ordinis, quod cum alias quædam controverſia inter tunc exiſtentem Guardianum Conventus S. Antonii dicti Ordinis ex una, ac tunc itidem exiſtentem Guardianum Collegii S. Crucis Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, in Civitate de Queretaro in Indiis erectorum ex altera partibus, irrepſerit, an occaſione publicarum functionum, & proceſſionum in ipſa Civitate, de Ordinarii licentia peragendarum, Guardianus pro tempore exiſtens dicti Conventus S. Antonii præcedentiam, ſive primum locum, non ſolum Guardiano principalioris Conventus ejuſdem Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia in ipſa Civitate ſub invocatione ejuſdem Sancti Franciſci itidem erecti; verum etiam dicto Guardiano Collegii S. Crucis hujuſmodi concederet, non obſtante, quod per Conſtitutiones Ordinis, auctoritate Apoſtolica forſan confirmatas, cautum, præſcriptumque reperiatur, quod in ejuſmodi caſibus unus dumtaxat Guardianus Ordinis Fratrum de Obſervantia præcedentiam habere, ac immediate Guardianus Fratrum Excalceatorum præcedere debeat, poſt nonnulla Decreta a tunc exiſtentibus Commiſſariis Generalibus Indiarum in partibus peracta, & publicata, demum cauſſa hujuſmodi a dilecto itidem filio Raphaele a Lugagnano tunc temporis Ordinis prædicti Miniſtro Generali per ſuam latam ſententiam decisa remanſit: tenor autem dictæ ſententiæ eſt qui ſequitur, videlicet – *In Nomine Individuæ Trinitatis* &c. *Viſis, & diligenter* &c. reliqua vide ſupra pag. 421.

Præmiſſis non obſtantibus Fratres de Obſervantia præfati pluries apud dilectum Filium Petrum Joannetium de Molina modernum dicti Ordinis Miniſtrum Generalem inſteterunt pro nova audientia, qui appellationem dumtaxat in devolutivo in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum ſibi concedi obtinuerunt. Propoſita ſubinde in ipſa Cardinalium Congregatione cauſſa hujuſmodi remanſit, ſuper qua ipſa Cardinalium Congregatio ſuum edidit Decretum tenoris ſequentis, videlicet -- *In Cauſſa Mexicana præcedentiæ vertente inter Patrem Guardianum, ac Patres Diſcalceatos Conventus S. Antonii Civitatis Queretari ex una, & Patrem Guardianum, ac Patres Obſervantes Collegii Miſſionum ejuſdem Civitatis ex altera partibus, propoſitum fuit infraſcriptum dubium, videlicet:* „ An in Civitate Queretari, ubi „ duæ Communitates Obſervantium, & altera Di„ ſcalceatôrum exiſtunt, competat, juxta legem ge„ neralem, præcedentia uni; ſeu potius utrique „ Guardiano de Obſervantia, quoad Guardianum „ Diſcalceatorum, occaſione, qua in publicis functionibus

„ nibus permixtim incedunt in caſu ? &c. *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Columna de Sciarra Ponente, Partibus auditis, ac re mature perpenſa, ad ſupraſcriptum dubium ſequentem in modum reſpondit, nempe — AFFIRMATIVE ad primam partem, NEGATIVE ad ſecundam, & amplius cauſſam hujuſmodi non proponi mandavit. Romæ xxi. Januarii 1752.*

C. A. Cardinalis Cavalchini.

Loco ✠ Sigilli.

Joſeph Maria Archiepiſcopus Damaſcenus Secretarius.

Quoniam autem dictus Joachimus Vice-Procurator Generalis, ad auferendas omnes litium, & contentionum occaſiones, & ad diſſentionum hujuſmodi, quæ regularem obſervantiam conturbare ſolent, anſam præcidendam, ſententiam, & Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderat: Nos igitur ipſum Joachimum Vice-Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, memoratam dicti Raphaelis tunc exiſtentis Miniſtri Generalis dicti Ordinis ſententiam, ac ejuſdem Cardinalium Congregationis Decretum præinſerta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper in ſententia lata hujuſmodi intervenerint, ſupplemus, & ſanamus; Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, pleniſſime ſuffragari, & ab eis inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac præfatorum Ordinis, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die xxviii. Februarii 1752. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Supplex Libellus Procuratoris Generalis Ordinis una cum reſcripto Sanctiſſimi ſuper facultate perficiendi in ſingulis Monaſteriis, & Cœnobiis reductiones Miſſarum in univerſo Ordine.

Intus.

Beatiſſime Pater.

Procurator Generalis totius Ordinis S. Franciſci de Obſervantia ad pedes SANCTITATIS VESTRÆ humiliter provolutus exponit: jamdudum a ſan. mem. Benedicto XIII. ſub 15. Julii anno 1724. Ordini præfato fuiſſe conceſſam facultatem reducendi numerum Miſſarum, quæ in unaquaque Provincia, & ſingulis Provinciarum Cœnobiis ex relictis, & Legatis piis conſueverant celebrari. Quæ tamen reductio, certis ſub legibus ad præſcriptam formam facienda erat, veluti conſtat ex duplici Decreto: altero nimirum pro Fratribus, & Monialibus ejuſdem Ordinis nihil poſſidentibus; & alter pro Fratribus Tertii Ordinis, & Monialibus bona poſſidentibus, ejuſdemque Ordinis regimini ſubjectis: quæ his precibus adjecta exhibentur.

Inter leges autem pro reductione prædicta facienda præſcriptas, altera fuit, ut Miniſter Generalis de Conſilio Definitorii Generalis binos, aut plures ex unaquaque Provincia Religioſos eligeret, qui in ſingulis Provinciæ ſibi creditæ Cœnobiis, onera Miſſarum tam ſolemnium, quam lectarum, necnon quantitatem emolumentorum, quæ per modum puræ eleemoſynæ Fratres recipiunt, diligenter perquirere, & deſcribere deberent, & ad P. Generalem, ejuſque Definitorium deferrent, ut ab eodem reductio fieri poſſet. Altera vero, ut in Cœnobiis in Italia, & Inſulis adjacentibus exiſtentibus, intra ſpatium trium annorum; in Cœnobiis autem extra Italiam, intra ſpatium ſex annorum reductio facienda eſſet, prout latius in eiſdem Decretis.

Verum, tum ob Provinciarum maximam diſtantiam a loco reſidentiæ Miniſtri Generalis, & Definitorii; cum etiam quia ſelecti Reviſores non ita facile intra tam breve temporis ſpatium Inſtrumenta, aliaque vetera documenta invenire potuerunt, ut diligentem, atque exactam onerum ſingulorum Cœnobiorum rationem redderent Miniſtro Generali, ejuſque Diffinitorio, in pleriſque Provinciis conceſſio iſthæc effectum ſuum ſortiri non potuit. Quo fit, ut etiam nunc pleraque Cœnobia indebitis oneribus premantur, eiſdemque incommodis ſubſint, quæ ſan. mem Benedicto XIII. expoſita fuerunt.

Hinc obſequentiſſimus Orator enixis precibus ſummam SANCTITATIS VESTRÆ benignitatem exorat, ut gratiam a ſan. mem. Benedicto XIII. conceſſam præfato Ordini ſub eiſdem legibus, conditionibus, modo, prout in præfatis Decretis continetur, de novo concedere, ſive prorogare dignetur per aliud ſimile temporis ſpatium ibidem expreſſum. Ne vero hæc nova conceſſio ob eaſdem Cauſas ſuo fraudetur effectu, poſtulat, ut reductionis negocium ſecundum leges Decretorum implendum, directe demandetur Miniſtris Provincialibus, & Diffinitorio pleno cujuslibet reſpective Provinciæ; hac tamen conditione, ut reductionem facere debeant ad formam aliarum, quæ in quibuſdam Provinciis a Miniſtro, & Diffinitorio Generali factæ jam fuerunt, ex vi conceſſionis ſan. mem. Benedicti XIII. atque ut facta reductio ad Miniſtrum Generalem, ejuſque

Diffi-

Digitized by Google

Diffinitorium poſtea ſit pro approbatione dirigenda; ita enim facili negocio, brevique tempore tot incommodis conſultum erit, & nullus reliquus erit errandi locus.

Quare &c.

Foris

Ex Audientia SANCTISSIMI *die* 2. *Aprilis* 1751.
SANCTISSIMUS, attentis expoſitis, benigne annuit pro Gratia, ut petitur, ſervatis ſervandis, juxta leges Decretorum, atque indulta a s. m. Benedicto XIII. alias ad hujuſmodi effectum elargita.

Joſeph Livizzani Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

NOtandum hoc in loco venit, quod ob eaſdem cauſſas, & alias etiam in Supplici Libello P. Generalis expoſitas, & olim San. Memor. Benedicto XIII. exhibitas, conceſſa fuit Commiſſario Generali Familiæ Ultramontanæ ab eodem Pontifice facultas reducendi onera Miſſarum in omnibus Conventibus, & Monaſteriis ſibi ſubjectis, de conſilio PP. Definitorum Generalium, qui ſibi eſſent obvii, aut aliorum ſex Patrum, qui ad id eſſent idonei, quin oporteret pro approbatione recurrere ad Miniſtrum Generalem, ejuſque Definitorium. *Vide ſupra pag. 70. B. & ſeq.*

DECRETUM

S. C. Indulgentiar. &c. Qua declarantur exceptæ a Clauſula apponi ſolita Indulgentiarum Brevibus illæ, quæ dantur pro Feriis ſextis Martii, ſeu Quadrageſimæ.

EDitum jam fuit a Sacra Congregatione Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſita Decretum tenoris, qui ſequitur -- *Ne contra veterem, & probatam in Eccleſia conſuetudinem, Indulgentiarum numero nimis aucto, Eccleſiaſtica diſciplina enervetur, ſæpius in Brevibus apponi conſuevit Clauſula illa -- Volumus autem, ut ſi alias Chriſtifidelibus dictam Eccleſiam qualibet anni die viſitantibus aliqua alia Indulgentia perpetua, vel ad tempus nondum elapſum duratura, conceſſa fuerit, præſentes Literæ nullæ ſint -- Cum alias autem pro ejuſdem Clauſulæ explicatione ſupplicatum fuerit, Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſita declaravit -- Ea nullatenus comprehendi Altaria Privilegiata pro Defunctis, neque Indulgentias aut certo Perſonarum generi conceſſas, ut Confraternitatibus, Regularibus, & Capitula; aut certum pium opus in ipſa Eccleſia peragentibus, ut Litanias, aliaſque hujuſmodi recitantibus; ac iis, qui Chriſtiana Doctrina erudiuntur, vel alios erudiunt; & qui Sanctiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti Expoſitioni cum Oratione quadraginta horarum interſunt; neque Stationum Urbis, & ſeptem Altarium Indulgentias ad inſtar ſeptem Altarium Baſilicæ Vaticanæ conceſſas; neque demum, quæ pro unica vice conceduntur. Cæterum, ſi alia Indulgentia ſive plenaria, ſive non plenaria in perpetuum, vel ad tempus, tum ab eodem, tum ab alio Romano Pontifice generaliter Chriſtifidelibus Eccleſiam, vel aliquod ejus Altare, ſeu Cappellam viſitantibus eodem anni die, vel diverſo conceſſa fuerit, de qua non fiat in Literis Apoſtolicis mentio, has Literas ob dictam Clauſulam eſſe prorſus irritas, ac nullas* -- ut expreſſe habetur in Decreto ab eadem Sacra Congregatione deſuper edito die 13. Junii 1676. Poſtea tamen eidem Sacræ Congregationi delatum fuit, non paucos eſſe, qui prædictum Decretum non recte intelligentes, ſibi ſuadeant, quod ſi in aliqua Eccleſia jam conceſſæ reperiantur Indulgentiæ, quæ pro Feriis ſextis menſis Martii dari ſolent, & poſtea in eadem Eccleſia alia Indulgentia concedatur cum appoſitione in Brevi ſupramemoratæ Clauſulæ -- *Volumus autem* -- Indulgentia, quæ poſtremo loco data eſt, valida ſit. Quapropter, ut omnis in poſterum erroris occaſio auferatur, eadem Sacra Congregatio habita die 18. Aprilis 1716. declaravit, Indulgentiam ultimo loco conceſſam, ob ſæpedictam Clauſulam -- *Volumus autem* -- Literis Apoſtolicis inſertam, eſſe nullam. Datum die xi. Septembris 1716. *Ludovicus Card. Picus Præfect.* -- *Raphael Coſmus de Hieronymis Secretarius* -- *Loco ✠ Sigilli*. Cum vero ex frequenti conceſſione Indulgentiarum pro ipſis Feriis ſextis Martii, ſeu Quadrageſimæ frequens pariter ſequatur nullitas reliquorum Brevium, quæ de ſtylo cum reſtrictivis poſtea expediuntur; idcirco eadem Sacra Congregatio, re maturius perpenſa, ad tollendas quaſcumque dubietates, ac Brevium nullitates, quibus Chriſtifideles quandoque decipi poſſent, die 9. Februarii 1745. cenſuit, *hujuſmodi Indulgentias Feriarum ſextarum menſis Martii, ſeu Quadrageſimæ excipiendas eſſe, itaut aliias quaslibet impedire nequeant, ac propterea præfato Elencho Indulgentiarum exceptarum die 23. Junii* 1676. *ab eadem Sacra Congregatione edito, addendas eſſe*. De quibus facta per me infraſcriptum Secretarium die 13. ejuſdem menſis Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis approbando benigne annuit.

C. Card. de Hieronymis Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

A. M. Erba Proton. Apoſt. Secr.

DECRETUM

S. C. Indulgentiar. quo declaratur Brevia Altaris privilegiati, aut Indulgentiarum pro omnibus Eccleſiis cujuſcumque Ordinis &c. conceſſa comprehendere dumtaxat Eccleſias Monaſteriorum &c. & non alias quomodocumque ab ipſis dependentes.

IN Brevibus, quæ pro Altaris privilegio alicui Ordini, ſive Congregationi conceſſo, expediuntur, cum de ſtylo ſoleant apponi ſequentia verba -- *Volentes igitur omnes & ſingulas Eccleſias tam erectas, quam erigendas Monachorum Congregationis &c. vel Fratrum Ordinis, aut Clericorum Regularium &c. & in qualibet ex dictis Eccleſiis Altare &c.* -- Sicuti etiam in Brevibus Indulgentiarum pro eiſdem Ordinibus, & Congregationibus legantur hujuſmodi verba -- *Univerſis &c. qui aliquam Eccleſiam talis Congregationis, vel Ordinis &c. in die, vel feſto &c. ſingulis annis devote viſitaverint &c. ibique &c. Indulgentiam plenariam concedimus &c.* Verentes nonnulli ex nimia generalitate verborum, tam privilegia Altaris, quam Indulgentias plus æquo extendi, præter Summorum Pontificum illa concedentium intentionem, ac Chriſtifideles decipi, tam pro Indulgentiarum conſequutione, quam in offerendis eleemoſynis pro Miſſis in privilegiato Altari dicendis; Idcirco, ut claræ dignoſci poſſit, quaſnam Perſonas, & Eccleſias comprehendant præfatorum Brevium verba, propoſitum fuit in Sacra Congregatione Indulgen-

Digitized by Google

gentiarum, & Sacrarum Reliquiarum Dubium -- *An Brevia tam Altaris privilegiati, quam Indulgentiarum pro omnibus Eccleſiis alicujus Ordinis, vel Congregationis, aut Inſtituti Regularis generaliter obtenta, reſpectivas Eccleſias tantummodo Monaſteriorum & Conventuum talis Ordinis, Congregationis, vel Inſtituti comprehendant, aut etiam alias quaſcumque tam Parochiales, quam non Parochiales ab hujuſmodi Ordine &c. ſive a Monachis, aut Fratribus, vel Religioſis dependentes, vel reſpective adminiſtrari ſolitas?* Et Sacra eadem Congregatio die 30. Julii 1748. cenſuit reſcribendum eſſe -- *Affirmative quoad primam partem, & negative quoad ſecundam.* De quibus facta per me infraſcriptum ipſius Sacræ Congregationis Pro-Secretarium die 3. Augusti ejuſdem anni Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis benigne approbavit.

Fr. J. Card. Portocarrero Præf.

Loco ✠ Sigilli.

A. E. Vicecomes Sac. Congr. Indulg. Pro-Secr.

DECRETUM

Ejuſdem, quo nonnullis dubiis reſpondetur circa Aggregationes fieri ſolitas a Patriarchalibus, Baſilicis, aliiſque Eccleſiis, & Archiconfraternitatibus &c.

UT pietatis opera in Chriſtiana Republica augeantur, ſimulque Charitatis vincula Fideles ipſos magis, magiſque obſtringant, jamdiu mos invaluit, Privilegia, Indulgentias, aliaſque ſpirituales Gratias, quibus Patriarchales, Baſilicæ, aliæque Eccleſiæ, Noſocomia, Archiconfraternitates, & alia hujus generis pia Inſtituta gaudent, aliis per aggregationes communicandi; Verum cum ſuper hujuſmodi aggregationibus plura quotidie emergant dubia, & præſertim, num qui aggregandi facultatem habent, privilegia ſibi competentia ampliare, ſive limitare in aggregatione queant; pariterque, an pro ſui arbitrio ipſas aggregationes ad tempus, vel in perpetuum concedere poſſint; tum etiam utrum privilegium Altaris, quo aggregans fruitur, communicari poſſit, & revera ſub nomine Privilegiorum, & Indulgentiarum, quæ aggregatis conceduntur, comprehendantur; ut conſulatur Indulgentiarum indemnitati, neve Chriſtifideles in re tanti momenti decipiantur, decidenda in Sacra Congregatione Indulgentiarum, & Sacrarum Reliquiarum propoſita fuerunt ſequentia Dubia.

I. *An Patriarchales, Baſilicæ, aliæque Eccleſiæ, necnon Noſocomia, Archiconfraternitates, Superiores cujuſcumque Ordinis, ſive Inſtituti, cæterique habentes facultatem communicandi privilegia, poſſint Privilegia, & Indulgentias ampliare, & limitare pro ſui arbitrio in aggregationibus?*

II. *An aggregationes faciendæ ſint ad tempus, vel perpetuo?*

III. *An privilegium Altaris ſit communicabile?*

Et Sacra eadem Congregatio die 5. Februarii 1748. declarandum eſſe cenſuit.

Ad primum, Negative, niſi aliter in Indultis Apoſtolicis provideatur.

Ad ſecundum, Aggregationes faciendas eſſe in perpetuum.

Ad tertium, Negative.

De quibus facta per me infraſcriptum ipſius Sacræ Congregationis Secretarium die 2. menſis Martii ejuſdem anni Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas ſua votum Sacræ Congregationis benigne approbavit.

Fr. J. Card. Portocarrero Præf.

Loco ✠ Sigilli.

A. M. Erba Protonotarius Apoſt. Secr.

VIENNEN. IN AUSTRIA.

DECRETUM

Ejuſdem, quo declaratur Eccleſias Monialium Tert. Ordinis, quæ Ordinariorum juriſdictioni ſubduntur, nec Officium Ordinis recitant, ſed tantum B. M. V. gaudere Indulgentia Portiunculæ eo modo, quo gaudent Eccleſiæ FF. Minorum.

NUper emanatum fuit Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet -- Cum pluribus non obſtantibus Decretis, quibus Sacra Congregatio Indulgentiis Sacriſque Reliquiis præpoſita declaravit, & ſignanter die 20. *Aprilis* 1711. Monaſteria omnia Sanctimonialium, quæ a cura, & gubernio Fratrum ſuorum Ordinum ſub immediatam Epiſcoporum juriſdictionem tranſlata ſunt, ſeu in poſterum transferri aliqua ratione contigerit, non ideo Privilegia, & Indulgentias, quibus antea gaudebant, amiſiſſe, ſeu amiſſum fore, ſed eodem modo cunctis prædictis Privilegiis, & indulgentiis uti, & frui debere, ac ſi ſub gubernio Fratrum ſuorum Ordinum actu exiſterent: Die vero 3. *Decembris* 1736. Monaſteria Monialium Eliſabethinarum, licet ſub cura, & gubernio Ordinariorum exiſtant, gaudere Indulgentiis earum Ordini generaliter conceſſis: Ac die 23. *Septembris* 1741. Sanctiſſimus Dominus Noſter, audito prius voto ejuſdem Sacræ Congregationis die 19. *ejuſdem Menſis*, declaraverit, & quatenus opus ſit, conceſſerit, Eccleſias Monialium Clariſſarum Ordinis S. Franciſci Aſſiſinatis gaudere Indulgentia, Portiunculæ nuncupata, die *Secunda menſis Auguſti* pro omnibus Chriſtifidelibus, eo modo, quo gaudent Eccleſiæ Fratrum Minorum univerſi ejuſdem Ordinis S. Franciſci: Et demum 18. *Maii* 1744. Sanctimoniales quaſcumque Ordinario Locorum ſubjectas gaudere Indulgentiis ſuorum reſpective Ordinum, aut Congregationum, quorum ritum in officio recitando ſequuntur, ac ſimul Inſtitutum profitentur: His, inquam, non obſtantibus, pro parte Monialium Tertii Ordinis S. Franciſci Congregationis Eliſabethinarum nuncupatarum Civitatis Viennen. in Auſtria Sacræ Congregationi expoſitum fuerit, nonnullos credidiſſe, ſive excogitaſſe, ipſarum Eccleſiam, & alias ejuſmodi Congregationis, & Ordinis, utpote Ordinario ſubjectas, Privilegiis, & Indulgentiis in Eccleſiis earum Ordinis, & ſignanter pro die Secunda Auguſti conceſſis, minime gaudere, ſed præfata Decreta pro perſonis dumtaxat Monialium, non vero pro omnibus Chriſtifidelium illarum Eccleſias viſitantibus intelligenda fore. Quare propoſito his deſuper Dubio.

An Indulgentiæ generaliter conceſſæ Eccleſiis Fratrum, pariter & Monialium, tum in diebus feſtivis Sanctorum Ordinis, tum in aliis hujuſmodi ſolemnitatibus, cunctæ, & ſingulæ æque lucrari queant a Chriſtifidelibus viſitantibus Eccleſias Monialium, quæ Ordinariorum gubernio, & juriſdictioni ſubſunt?

Sa-

Sacra eadem Congregatio die 19. *Auguſti* 1747. ad formam alterius Decreti diei 27. *Februarii* 1673. reſpondit, ac declaravit, *Gaudere*. De quibus facta per me infraſcriptum ejuſdem Sacræ Congregationis Secretarium die 26. *ejuſdem Menſis* Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis benigne approbavit.

Fr. J. Card. Portocarrero Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

A. M. Erba Protonotarius Apoſtolicus Secret.

Cum vero pro parte Monialium Eliſabethinarum præfatarum dubitatum fuerit — *An ipſæ, earumque Eccleſiæ in præinſerto favorabili Decreto comprehendantur, ex eo, quod licet conſueta Vota ſubſtantialia Inſtituti, & Ordinis S. Franciſci profiteantur, attamen non Divinum, vigore præallegati Decreti 28. Maii 1744. ſed B. M. V. Officium tantummodo recitant?* Eadem Sacra Congregatio die 5. *Februarii* 1748. ejuſmodi propoſito Dubio reſcribendum eſſe cenſuit: *Conſulendum Sanctiſſimo pro benigna declaratione*. De quibus facta per me infraſcriptum ejuſdem Sacræ Congregationis Secretarium die 2. *Menſis Martii* prædicti anni Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis approbando benigne annuit, ac ejuſmodi declarationem, ſeu conceſſionem quibuſcumque etiam reliquis Monialibus Inſtituti, aut Ordinis S. Franciſci Aſſiliatis, earumque Eccleſiis ſuffragari voluit.

Fr. J. Card. Portocarrero Præf.

Loco ✠ Sigilli.

A. M. Erba Protonotarius Apoſt. Secr.

Die v. Martii.

In Feſto Beati ROGERII Confeſs.

Duplex minus. Omnia de Comm. Conf. non Pontif. primo loco. Lectiones primi Noct. extra Quadrag. erunt de Scriptura occur.

Die xvi. Novembris.

In Feſto Sanctæ AGNETIS Virg. Aſſiſ.

Germanæ ſororis S. Claræ. Duplex majus. Omnia de Communi Virginum primo loco.

Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia.

PORrectis Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO Papæ XIV. humillimis precibus per Patrem Fratrem Bernardinum a Terlitio Commiſſarium Generalem Curiæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, pro extenſione ad omnes Religioſos utriuſque ſexus Miniſtro Generali totius Ordinis ſubjectos, Officiorum, & Miſſarum, in memoriam ſcilicet Beati Rogerii Confeſſoris, de Communi non Pontificum, qui inter primos Sancti Franciſci Diſcipulos numeratur, pro die quinta Martii ſub ritu duplicis minoris; Necnon Sanctæ Agnetis, germanæ ſororis Sanctæ Claræ, de Communi Virginum, ſub ritu duplicis majoris, pro die decimaſexta Novembris; Sanctitas Sua, attentis peculiaribus circumſtantiis, petitis benigne annuit. Die 25. Aprilis 1752.

D. F. Card. Tamburinus Præf.

Loco ✠ Sigilli.

M. Marefuſcus Sac. Rituum Congreg. Secr.

Confirmatur diviſio Provinciæ Poloniæ Minoris Reformatorum, & erectio Cuſtodiæ eorumdem ſub titulo B. M. V. Doloroſæ Ruſſiæ.

BENEDICTUS PP. XIV.

Ad futuram rei memoriam.

QUæcumque ad majorem Divini cultus honorem, regularis diſciplinæ obſervantiam, & Religioſorum Ordinum commodum, decus, & incrementum in Domino proſpicimus profutura, eadem, quo ſalubrius promoveantur, & promota felicius ſtatuantur, ac ſtatuta perennius perſiſtant, Supremæ Apoſtolicæ procurationis noſtræ partes grato, libentique animo interponere non dedignamur. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Hyacinthus Laskawski Frater expreſſe profeſſus, ac Miniſter Provincialis Provinciæ Minoris Poloniæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, quod alias dilectus etiam filius Raphael à Lugagnano tunc temporis Miniſter Generalis Ordinis Minorum ejuſdem Sancti Franciſci, pro felici, proſperoque dictæ Provinciæ Regimine, & gubernio, per ſuas patentes litteras ab ipſa Provincia aliquot Conventus diſmembravit, ac disjunxit, & Conventus ſic ab illa diſmembratos, & disjunctos in novam Cuſtodiam Ruſſiæ ſub titulo Beatæ Mariæ Virginis Doloroſæ ejuſdem Ordinis erexit, prout in ipſius Raphaelis Miniſtri Generalis patentibus litteris continetur, tenoris ſequentis, videlicet:

FR. RAPHAEL A LUGAGNANO

Lector Emeritus, Catholicæ Majeſtatis in Regali Congreſſu Matritenſi pro Immaculata Conceptione Theologus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. P. F. Miniſter Generalis, Commiſſarius, Viſitator Apoſtolicus, & in Domino Servus.

CUm pro parte Diffinitorii, ac Reformatæ Noſtræ Provinciæ Minoris Poloniæ graviorum Patrum pluries nobis repræſentatum ſit, ad majorem Dei gloriam, & felicius præfatæ Provinciæ gubernium ſummopere conducturum, ſi ex eadem ampla jam, & vaſta nimis, aliquos pro nova erigenda Cuſtodia, prout infra, diſmembraremus, & ſepararemus Conventus, qui ad præſens a Miniſtro Provinciali dilatatæ adeo Provinciæ vix gubernari, & viſitari poſſunt, in poſterum vero a proprio Cuſtode facilius juxta Ordinis Conſtitutiones regi valerent: Nos felici Provinciarum nobis concreditarum gubernio, quantum in Domino poſſumus, attendere volentes, mature examinato ac diſcuſſo negotio, ac auditis ſuper eodem quorumdam Patrum Diſcretorii noſtri Generalis in Urbe commorantium votis, authoritate Apoſtolica a SSmo Domino Noſtro per Breve incip. *In Specula &c. ſub die 26. Julii Anni* 1744. nobis conceſſa utentes, Conventus Leopolienſem ad S. Caſimirum in Archidiœceſi Leopolienſi; Viſnenſem ad Beatiſſimam V. Mariam Aſſumptam in Diœceſi Premislienſi; Ravenſem ad S. Michaelem Archangelum; & Chelmenſem ad S. Andream Apoſtolum, utrumq. in Diœceſi Chelmenſi, omnes vero in Ducatu Ruſſiæ exiſtentes; necnon & duas Fundationes, ſeu Reſidentias Cremenecenſem, videlicet, & Vladimirienſem, in Palatinatu Volhyniæ, & Diœceſi Luceorienſi ſitas, a memorata Reformata Mi-

noris Poloniæ Provincia noſtra diſmembramus, ac ſeparamus, & ex præfatis ſex Conventibus, & reſpective Reſidentiis ſic diſmembratis ac ſeparatis, novam Cuſtodiam ſub titulo Beatiſſimæ Virginis Mariæ Doloroſæ in Ruſſia erigimus, & conſtituimus, erectamque, & conſtitutam declaramus, cum omnibus, & ſingulis Privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Ordinis noſtri Cuſtodiæ, de Jure, conſuetudine, & alias quomodolibet gaudent, & gaudere ſolent. Præterea in Cuſtodem præfatæ Cuſtodiæ de novo ſic erectæ pro hac vice Patrem Fratrem Florianum Jaroſzewicz eligimus, & nominamus; in Diffinitores vero Patres Fratres Raphaelem Wodzianleiewicz, Joſephum Witriug, Columbanum Hanczewski, Chriſtinum Wolski, eoſque ſic electos, & nominatos in Cuſtodem, & Diffinitores reſpective ab omnibus ejuſdem novæ Cuſtodiæ Religioſis, aliiſque noſtris Subditis, ad quos pertinet, aut pertinere poterit, recognoſci præcipimus cum omnibus, & ſingulis Privilegiis, prærogativis, honoribus, indultis, gratiis, & oneribus, hujuſmodi Cuſtodibus, & Diffinitoribus reſpective competentibus. Ut autem pax, & concordia inter Matrem Provinciam, & novam Cuſtodiam firmior ſubſiſtat, novæ Cuſtodiæ Religioſis diſtricte prohibemus, ne in futurum quocumque tempore, & quovis titulo, aut motivo alios Conventus ad Provinciam Matrem ſpectantes petere, aut prætendere valeant; imo iiſdem præcipimus, ut ſtatim ac præſentes noſtræ literæ publicatæ fuerint, in ſcriptis, & authentice memoratæ Provinciæ promittant ſe numquam talem prætenſionem habituros, ac ſe ſe Reſidentiarum, ac Conventuum ut ſupra conceſſorum contentos declarent. Deinde omnibus, & ſingulis Fratribus antiquæ indiviſæ Provinciæ, qui de præſenti ſive in Provincia, ſive in Cuſtodia de novo reparata, diviſa, & erecta, undecumque nativi reperiantur, intra unius Anni ab executione dictæ diviſionis, & erectionis Provinciæ, & Cuſtodiæ reſpective computandi ſpatium, libere eligendi ſibi Provinciam, vel Cuſtodiam, eidemque Provinciæ, vel Cuſtodiæ libuerint ſe ſe aggregandi facultatem concedimus, & impertimur. Declarantes, quod facta ſemel tali electione, quam omnes, & ſinguli intra annum, ut ſupra, facere tenebuntur, ad Provinciam, vel Cuſtodiam, conformiter ad electionem factam, in perpetuum pertinebunt, nec de una ad aliam amplius tranſitum facere poterunt, niſi ſervatis Legibus pro tranſitu de una ad aliam Provinciam in Conſtitutionibus noſtris ſtabilitis, & expreſſis. Tandem omnibus Religioſis tam præſatæ Provinciæ, quam Cuſtodiæ noviter erectæ, cæteriſque, ad quos ſpectare poterit, per Sanctam Obedientiam, & ſub pœnis contra inobedientes latis mandamus, ut præſentibus noſtris literis in omnibus, & per omnia pareant, & obediant; quibuſcumque in contrarium non obſtantibus. Datum Romæ ex hoc noſtro Aracœlitano Conventu, die 27. Maii 1746.

Fr. Raphael a Lugagnano
Miniſter Generalis Ordinis.

De Mandato Rmi in Chriſto Patris.

Fr. Sylvius ab Arce Priore
Secret. Generalis Ordinis.

Concordata utriuſque Venerabilis Diffinitorii.

NOs infraſcripti canonice, & legitime ab Adm. Reverendo Patre Sigiſmundo Mieczykowski Miniſtro Provinciali in Conventu Noſtræ Provinciæ Stopnicenſi die 30. Julii Anni currentis congregati, in ordine ad exequenda præſcripta a Reverendiſſima Paternitate Veſtra in Decreto Diſmembrationis Provinciæ Minoris Poloniæ in Cuſtodiam Ruſſiæ, libratis, qua par eſt, cura, & maturitate omnibus motivis, & rationibus, videlicet quia præinſerta Provincia Minoris Poloniæ non poteſt pluribus, & pluribus augeri Conventibus, prout vere Principes, & Magnates deſiderant, & novas Fundationes Nobis offerunt, & hoc propterea quia præfata Provincia ex ſeparatione aliquorum Conventuum, quorum aliqui diſtant inter ſe viginti milliaribus germanicis multum vaſta eſt. Unde nullo modo poteſt pedeſter viſitari bis in anno a Miniſtro Provinciali, vixque Superiores Locales in negotiis Conventuum ſuorum ad Provinciales recurrentes, poſſunt habere intra quatuor, vel ſex ſeptimanas reſolutiones. His itaque, & aliis bene perſpectis rationibus, & ad augendum Divinum Cultum, Religionis ſacræ propagationem, ac pro majori Populorum devotione, nam in Palatinatibus Volhyniæ, Podoliæ, & aliis, in quibus offeruntur nobis Fundationes, vix intra quinque, vel ſex milliaria Germanica inveniuntur Eccleſiæ latini Ritus; Idcirco rariſſime, & cum magno incommodo Fideles Chriſti poſſunt audire diebus feſtivis Miſſam, & percipere Sacramenta: viſum eſt Nobis omnibus acceptare Reverendiſſimæ Paternitatis Veſtræ Superioris Noſtri honorandiſſimi Decretum Diſmembrationis Provinciæ Matris Noſtræ, in novam Cuſtodiam Ruſſiæ, prout libere ac ſpontanee, & omni meliori forma, qua par eſt, acceptamus, & hoc tam ad ſubſtantiam præfatæ diſmembrationis, quam quo ad omnes circumſtantias ejus, hoc eſt: quia nova Cuſtodia Ruſſiæ nullo in poſterum tempore, tam per ſe, quam per ſubordinatas Perſonas, tum ſpirituales, tum ſæculares, cujuſcumque ſint conditionis, petere, aut requirere, multo magis quoquo modo repetere poſſit, & velit alios Conventus Provinciæ in Ducatu Ruſſiæ ſitos, præter hos, quos libere Mater Provincia novæ Cuſtodiæ cedit, nempe, ſecundum tenorem Decreti, Leopolienſem, Ravenſem, Viſnenſem, & Chelmenſem, ac duas Reſidentias Cremenecenſem, & Uladimirienſem, & hoc ſub nullitate ceſſionis expreſſorum in Decreto diſmembrationis Conventuum, & reunionis illorum Provinciæ, ſicuti in ſponſione data Provinciæ cautum eſt. Deinde quia Provincia non tenebitur plures ſubjecta una cum Religioſis Perſonis ad collocandas Familias dare novæ Cuſtodiæ, niſi nonaginta quatuor, prout & ad præſens in Conventibus diſmembrationis manent, & hoc pro hac ſola vice. Tandem & quo ad alias circumſtantias inter Diffinitores Provinciæ, & novæ Cuſtodiæ, ac præcipuos Patres concluſas, hoc Teſtimonium ab utroque Diffinitorio propriis manibus ſubſcriptum, Provinciæ, & novæ Cuſtodiæ Sigillis muniri fecimus. Datum in Conventu Noſtro Stopniceſi ad S. Mariam Magdalenam, die 30. Julii 1746.

Ita eſt Fr. Columbanus Hanczewski Ref. Diffinitor Cuſtodiæ.

Ita eſt Fr. Joſephus Witting Ref. Diffinitor Cuſtodiæ.

Ita

Ita eſt Fr. Chriſtinus Wolski Ref. Diffinitor Cuſtodiæ.
Ita eſt Fr. Raphael Wodziaukiewicz Ref. Diffinitor Cuſtodiæ.
Ita eſt Fr. Stephanus Horadynski Ref. Ex-Miniſter Provinciæ.
Ita eſt Fr. Florianus Jaroſzewicz Ref. Cuſtos Ruſſiæ.
Ita eſt Fr. Hyacinthus Laskawski Ref. Diffinitor Provinciæ.
Ita eſt Fr. Antonius Stndzinski Ref. Diffinitor Provinciæ.
Ita eſt Fr. Ludovicus Jaskulski Raf. Diffinitor Provinciæ.
Ita eſt Fr. Conradus Stanzlawicz Ref. Diffinitor Provinciæ.
Ita eſt Fr. Joannes Zacherla Ref. Patar Provinciæ.
Ita eſt Fr. Ildephonſus Zelaſzklevicz Ref. Pater Provinciæ.
Ita aſt Fr. Sigiſmundus Miaczykowski Ref. Miniſter Provincialis.
Loco ✠ Sigilli.

Sponſio Authentica data Provinciæ a Diſſinitorio toto novæ Cuſtodiæ Ruſſiæ.

INſiſtendo Dacreto Reverendiſſimi Patris Raphaalis a Lugagnano Miniſtri Generalis totios Ordinis, Commiſſarii Apoſtolici, ac Viſitatoris Suparioris Colendiſſimi in Cauſa Diſmembrarionia noſtræ Cuſtodiæ Ruſſiæ a Provincia Matre noſtra Minoris Poloniæ lato, ad ſtabiliendam inter Matrem noſtram Provinciam, & nuvam Cuſtodiam noſtram Ruſſiæ perpetuam pacem, & firmam concordiam, ac charitatem Fraternam, hoc ſcripto noſtro promittimus, & obligamus, ac declaramus contentos Nos eſſa Convanribus, quos Nobis Dilectiſſima Mater noſtra Provincia libere, ac ſpontanee conceſſit, & ceſſit, uti Conventu Leopolienſi, Ravenſi, Viſnanſi, Chalmenſi, & duabus Reſidentiis Cremenecenſi, & Uladimirienſi. Unde in futurum quocumque tempore, neque Nos, naqua Succeſſores noſtri ſuccadanei quovis titulo, prætextu, aut motivo, naque per ſe, naque ſubordinatas Perſonas, cujuſcumque conditionis, & ſtatua, alios Convantus ſpectanres ad Matrem Provinciam, licet in Ducatu Ruſſiæ fundatos, & locatos petere, multo magis prætenders poterimus, aut noſtri Succeſſores ſuccedanei poterunt, nam convenienter collocare ſtudia non haberet Provincia Conventus: & hoc ſub nullitate concaſſionis, & ceſſionis præfatorum Conventuum Leopolianſis, Revenſis, Viſnenſis, ac Chelmanſis, ac ſub reuniendi ipſos Provinciæ, ſi in quantum quoquo tempore per ſe, val per alios, ut præfertur, prætenſionam ad aliquos, val aliquem Conventum Provinciæ Nos, vel Patres Noſtri ſuccedanei Cuſtodiæ Ruſſiæ haberent, aut quoquo modo attentarent aliquem Conventum Provinciæ adjungere Cuſtodiæ Ruſſiæ. Et ſic, ac non aliter, ac omni meliori forma, qua par eſt, libers ac ſpontanee cum omni daliberatione obligamus Nos, & aſſecuramus, una cum Succeſſoribus noſtris ſuccedaneis, hancque aſſecurationem pro majori robore, ac firmitate propriis manibus ſubſcribimus, & Sigillo Cuſtodiæ noſtræ Ruſſiæ muniri facimus. Datum in Conventu Stopnicenſi ad S. Mariam Magdalenam, die 30. Julii 1746.

Ita eſt Fr. Columbanus Hanczewski Ref. Diffinitor Cuſtodiæ.
Ita eſt Fr. Joſephus Witting Ref. Diffinitor Cuſtodiæ.
Ita eſt Fr. Chriſtinus Wolski Ref. Diffinitor Cuſtodiæ.
Ita eſt Fr. Raphaal Wodziankiewicz Raf. Diffinitor Cuſtodiæ.
Ita eſt Fr. Stephanus Horadynski Ref. Ex-Miniſter Provinciæ.
Ita eſt Fr. Florianus Jaroſzewicz Raf. Cuſtos Ruſſiæ.
Loco ✠ Sigilli.

CUM autam, ſicut eadam expoſitio ſubjungebat, dictus Hyacinthus Miniſter Provincialis præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſum Hyacinthum Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſantantiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homina quavis occaſiona, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum diſmembrationis, ſeu patentes literas a dicto Raphaele Miniſtro Genarali, ſicut præmittitur, factas cum omnibus, & ſingulis in ao contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, non obſtante quod Conventus Uladimirienſis ob inſperatam mortem Fundatoris non ſit adhuc deducta ad effectum fundatio, approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus etiam ſubſtantiales, ſi qui deſupar intervanarint, ſupplemus, & ſanamus. Decarnentas eaſdem præſenres Literas ſemper firmas, validas, & efficacas exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & inregros effectus ſortiri, & obtinera, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, planiſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicqua in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debare, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcianter, vel ignoranter contigerit attantari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Provinciæ, & Ordinis præfarorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alis roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenoras præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vica dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Aprilis 1752. Pontificatus Noſtri anno decimo ſecundo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

FINIS.

Digitized by Google

CONCLUSIO OPERIS.

HÆc ſunt, Candide Lector, quæ unius anni intervallo unus congeſſi, unus typis tradidi, unuſque typos ipſos ſemel atque iterum emendavi. At, quæ emendatio eſſe poteſt, ubi Pueri, diligentes quicem, typographicam Artem exercent, & ubi pene dietim quæritanda mihi erat typis excudenda materies? Sphalmata ergo, quæ irrepſerunt, & quorum indicem exhibere propoſueram, tu perhumaniter corrigas: nam ea facile quiſque vel mediocris literaturæ deprehendit. Quod ſi adhuc graviora occurrant, imbecillitati mentis meæ illa tribue; Davus enim ſum, non Œdipus. Illud porro ut ſcias oportet, quod ſi plura non invenias, quæ hic locum habere poterant, id mihi non vitio vertas: quæ namque Regeſta, Codices, & Volumina conſulenda mihi erant, ea diligens conquiſivi, petii; nonnulla obtinui, alia impetrare non potui: quæ habui, ea non modo ſedulo pervolvi, ſed & quodammodo expilavi; at quæ mihi deerant, illa certe confingere non poteram. Plura de hac re ſcribere pudet, ne videar prudentiæ tuæ diffidere. Cæterum in fine Operis ſupplementum, quod loco Mantiſſæ erit, me daturum ſpero, in quo ſint quæ modo deſiderantur. Illud denique perſuaſum omnibus eſſe cupio, me in ſcribendo nihil antiquius habuiſſe, quam nec lædere qnemquam, nec minus conſonam veritati ſententiam tueri; quod ſi alterutrum, aut utrumque offendatur, id omne reprobo, damno, atque obliterandum eſſe volo; proteſtans me cuncta ſubjicere virorum doctorum, ac præſertim S. R. E. judicio, & cenſuræ.

CA-

Digitized by Google

CATALOGUS

Omnium Eminentiſſimorum, ac Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium Protectorum, quos vi Regulæ a Sede Apoſtolica obtinuit Ordo Minorum S. P. N. FRANCISCI.

I.

1217 HUGOLINUS EPISCOP. OSTIEN. natus Patre *Signiæ* Comite, INNOCENT. III. junctus conſanguinitate, primus ab eodem Pontifice inſtitutus Ordinis Protector, ad humillimas Sancti P. N. FRANCISCI preces, quem veluti Patrem ſuum ſemper eſt veneratus. Primam S. CLARÆ Regulam ipſe compoſuit; alteram FRANCISCO dictante collachrymans ſcripſit. Ad Pontificatum evectus ſub GREGORII IX. nomine, Minorum res majoris, quam ſuas habuit: SERAPHICUM PATRIARCHAM, ANTONIUM PATAVINUM, ELISABETHAM UNGARIÆ Reginam in Sanctorum album recenſuit. Comitiis Ordinis ſemper interfuit. Obiit 21. Auguſti 1241.

I I.

1227 RAYNALDUS EPISC. OSTIEN. *Philippo Signiæ* Comite Patre natus, GREGOR. IX. ex Germano Fratre Nepos, a Patruo Ord. Protec. renunciatus, tanti hoc munus fecit, ut Pontifex electus, ALEXANDRI IV. nomine, illud dimittere noluerit. Seraphici Patriarchæ feſtum Eccleſiæ indixit, ejuſque Sacra Stigmata magnis laudibus extulit: Ex Minorum grege Inquiſitores, Legatos, Crucis Prædicatores, & Eccleſiarum Antiſtites aſſumpſit: D. CLARAM Sanctarum Virginum numero adſcripſit: Comitiis Ordinis interfuit: Minorum, & Prædicatorum cum *Pariſienſibus* turbas extinxit: *Auguſtinianorum* habitum a Minoritico diſtinxit. Obiit ann. 1261. die 25. Maii.

I I I.

1261 JOANNES CAJETANUS URSINUS ROMANUS, *Matthæi*, Tertii Ord. de Pœnitentia Alumni, filius, *Tit. S. Nicolai in Carcere*, ab URBANO IV. non ALEXANDRO, ut *Chronol. Seraph.* * male *Cioccon ius*, ad *D. Bonaventuræ* Generalis preces, Protector conſtitutus, quem adhuc infantem futurum gregis ſui Protectorem, & Pontificem Seraphicus Pater prænunciaverat: Clariſſas ab eod. Pont. ad nomi is, & Regulæ, quam ipſe ex aliis digeſſit, unitatem reduci curavit: Vicarius Chriſti effectus, NICOLAI III. nomine, Minoritas ſummopere dilexit, quorum Regulam primus declaravit, & in *Corpore juris* inſeruit: Nuncios, Epiſcopos, & Inquiſitores plurimos ex iiſdem aſſumpſit, quorum duos Sacra Purpura decoravit. Obiit 22. Auguſti 1280.

I V.

1279 MATTHÆUS RUBEUS URSINUS, ROMANUS, *Urſi* (a), NICOLAI III. germani Fratris filius, *Tit. S. Mariæ in Portico*, actis Comitiis *Aſſiſinatibus*, a Generali, aliiſque gravioribus Patribus laudatum Pontificem *Serianum* convenientibus expetitus Ordinis Patronus, ultro obtinetur. Dum ei hanc curam Pontifex committit, hæc inter alia collachrymans effatur. *Damus tibi omnium, quæ habemus, potiſſimum; tradimus cordis noſtri delicias, pupillam oculorum noſtrorum*. Patrui consiliorum tenaciſſimus, Ordinem impenſe dilexit, omnique ſtudio propagare curavit. Obiit *Peruſiæ* ann. 1308. ut ait *Ciacconius*, non 1305. *Lugduni* ex celebri parietis ruina in CLEMENTIS V. coronatione.

V.

1307 JOANNES MINIUS (b) *Mattbæo Urſino* vita functo, a *Gundiſalvo* ejus in Ordine adminiſtrando Succeſſore, nonnulliſque Miniſtris Protector poſtulatus, mota eſt quæſtio ab ipſo CLEMENTE V. an nominatim, vel generatim eſſet a Minoritis petendus Cardin. Protector, nihilque definitum; additum tamen, primum eſſe tutius ad Ordinis utilitatem; alterum vero Franciſcanæ humilitati conformius: tandem conceſſus, *Jottum Florentinum* celeberrimum ſui ævi Pictorem *Aſſiſium* duxit, qui Templum S. P. N. FRAN-

---

(a) *Non Joannis Cajetani, qui fuit Patruus, ut perperam inquit Ciacconius*.
(b) *De quo vid. in Catal. Miniſtror. Generalium num. 14.*

CISCI claris hujus geſtis aſſ.aore depi.tis ditavit . Obiit *Avenione* 1312. & apud ſuos tumulatus.

V I.

1315 ARNALDUS DE PELAGRUA, natione *Gallus.*, patria BURDIGALENSIS, *Tit. S. Mariæ in Coſmedin*, non *in Porticu*, ut ait *Oldoinus*, CLEMENTIS V. affi..is, Protector ab eodem Pontifice renunciatur, ad preces *Alexandri de Alexandria*, qui mox antea *Barcinone* fuerat Generalis electus. Illius favore impetratæ ſunt Pontificis literæ ad varios *Italiæ* Antiſtites pro reducendis ad caulam, ſeu ad Superiorum obedientiam, Fratres aliquot Provinciæ *Tuſciæ*, qui ſub prætextu ſeverioris ducendæ vitæ diſceſſerant, ac per diverſa loca vagabantur. Ordinem admodum dilexit, ſed graviſſimis pro S. A. curis diſtentus, muneri, ut erat animus, reſpondere non potuit. Obiit circa ann. 1334.

V I I.

1334 JACOBUS CAJETANUS DE STEPHANENSIBUS, ROMANUS, *Petro Stephoneſi* Patre, & *Perna Urſina* Matre natus, unde nec affinis, nec conſanguineus BONIFACII VIII. ut paſſim traditur, *Tit. S. Georgii in Velo aureo*, nunc *Velabro*, ad totius Generalis Conventus *Aſſiſinatis* poſtulationem a JOANNE XXI. dicto XXII. literis *Avenione* datis x. calend. Aug. ann. Pontifc. ſui 18. Protec. Ord. renunciatus: Vir doctrina, & rerum agendarum peritia clariſſimus, Pontificibus carus, & de Eccleſia Romana optime meritus, Ordinem junctis viribus ſemper tutatus eſt. Obiit. 23. Junii 1343.

V I I I.

1343 TALAIRANDUS, natione *Gallus*, quem *Petrarcha Talaronum* vocat, *Illæ Talairandi* Comitis *Petragoricenſis*, hoc nomine quinti, filius, *Tit. S. Petri in Vinc.* Epiſcop. *Albanen.* ad petitionem Patrum, qui Comitiis *Moſſ'ienſibus* interfuerant, a CLEMENTE VI. non JOANNE XXII. ut per oſcitantiam inquit *Oldoinus*, Ordin. Protector inſtitutus literis datis apud *Villam novam* Diœceſ. *Avenion.* 4. calend. Octobr. Po..tificat. ſui ann. 2. Licet Ordinem ſummopere dilexit, aſſiduis tamen Apoſtolicis Legationibus intentus, res ejuſdem minus curare potuit. Obiit *Avenione* 17. Januarii 1364.

I X.

1364 NICOLAUS DE RESSA, ſeu *de Beſſe*, natione *Gallus*, patria LEMOVICENSIS, *Jacobo* Patre, & *Delphino* Matre CLEMENTIS VI. Sorore natus, GREGORII XI. conſanguineus, *Tit. S. Mariæ in Via Lata*, poſtulante *Marco Viterbienſi* Ordinis ſupremo Moderatore ab URBANO V. Protector renunciatus: memorato *Marco* ad Sacram Purpuram promoto ann. 1366. Ordinem ſumma prudentia adminiſtravit uſque ad Comitia generalia ſequentis anni, quibus ipſe *Aſſiſii* præfuit. Obiit *Romæ* ann. 1369.

X.

1369 PHILIPPUS ex præpotenti CABASSOLEORUM familia, ortus *Avenione* Patre *Iſnardo* egregio milite, *Tit. S. Petri, & Marcellini*, poſtea Epiſc. *Sabinen.* a GREGORIO XI. Ordinis Protector obtentus; de eo *Marianus* in Chronico inquit: *Fuit Ordinis brachium dextrum, & columna fortiſſima, ut jure merito habuerit nomen Protectoris, qui plurima geſſit ſtrenue circa regimen Sanctimonialium.* Pontifice *Avenione* ſedente, Legatus Sedis Apoſt. in *Italiam* miſſus; obiit *Peruſiæ* vi. calend. Septembris 1372. tranſlatus *Avenionem* ad *Carthuſianos Bonipoſſus*.

X I.

1373 GUILLELMUS JUDICIS, natione *Gallus*, Patria LEMOVICENSIS, CLEMENTIS VI. ex Sorore Nepos, *Tit. S. Mariæ in Coſmedin*, deinde *S. Clementis*; vir utriuſque juris conſultiſſimus, & in rebus agendis dexteritate celeberrimus, reſecata a GREGORIO XI. Protectorum auctoritate, cautumque, ut deinceps, ſola inſpecta Ordinis utilitate, poſtularentur, ad Miniſtri Generalis petitionem, Protector ab eodem Pontifice renunciatus, ſummo totius Franciſcanæ Familiæ mœrore, ſequenti anno fato fungitur *Avenione* 28. Aprilis.

„ Cum GREGORIUS XI. felic. record. Ponti-
„ fex die 28. Martii ann. 1378. in Vatica-
„ no ex hac vita migraſſet, atque exinde
„ URBANI VI. ſecuta electione, teterri-
„ mum ſchiſma Eccleſiam Apoſtolicam inva-
„ ſiſſet, quam diu, ut omnibus perſpectum
„ eſt, miſere oppreſſit, ac fœdavit; cumque
„ *Gregoriana* antedicta ſanctione ſatis, pro
„ illorum temporum conditione, proviſum
„ non fuiſſe videretur, ne ſummorum vi-
„ rorum commendationibus, aut privatis
„ Miniſtrorum Generalium affectibus, vel
„ compendiis peterentur Ordinis Protecto-
„ res; hinc exortæ fuerunt difficultates
„ quammaximæ de poſtulando *Guillelmi* ſuc-
„ ceſſore: ex quo factum eſt, ut Ordo per
„ multos annos caruerit Protectore. Neque
„ enim cum his adnumerandus ſane videtur
„ *Jacobus Urſinus Tit. S. Georgii in Velo au-*
„ *reo*, a memorato GREGORIO XI. Sacra
„ Purpura donatus, qui URBANI VI. electio-
„ ni interfuit, quique, URBANO poſtea re-
„ licto, ſuffragium tulit in electione *Clemen-*
„ *tis VII.* Pſeudo-Pontificis, a quo renun-
„ ciatus fuit Ordinis Protector, petente *An-*
„ *gelo Pſeudo-Miniſtro*, ob efficaciſſimas JOAN-
„ NÆ REGINÆ NEAPOLIS commendatio-
„ nes. Nil propterea mirari ſubit, ſi neque
„ apud Noſtrates, neque apud exteros ſcrip-
„ tores ulla occurrat mentio de legitimo
„ Ordinis Protectore, a Guillelmi morte
„ uſque ad annum 1390. Quæ cum ita ſint,
„ ad hunc annum nos devenire oportet.

X I I.

1390 FRANCISCUS CARBONUS, verius CARBONARIUS, *Joannis* Filius, ex nobiliſſima Neapolitana *Carbonariorum* familia, Ordinis *Ciſter-*

Digitized by Google

Ciſtercenſium, *Tit. S. Suſannæ*, & poſtea Epiſc. *Sabinen.* legitur hoc anno Protector, ſed a quo electua, & quo petente, ignoratur: magna de FF. Minor. regimine opinione concepta, Clariſſas omnes eorumdem Prælatorum curæ, & adminiſtrationi commiſit, ac diploma circa hæc ad *Henricum* Generalem *Mantuæ* Comitia hoc anno celebrantem miſit. Obiit *Romæ* 19. Junii 1405. ac *Neapolim* traſſlatus.

X I I I.

1405 JORDANUS, hujus nominia tertius, ex nobiliſſima URSINORUM Familia, ROMANUS, *Franciſci Urſini* Urbia Præfecti germanus Frater, ab INNOCENT. VII. *Tit. SS. Silveſtri, & Martini in Montibus* Cardinalis creatus, unaque Ordinis Protector: in Concilio *Piſano* primas egit pro eligendo in Pontificem Cardinale *Philargo* Minorita, a quo *Tit. SS. Laurentii, & Damaſi* obtinuit: demum a JOANNE XXII. alias XXIII. Epiſc. *Albanen.* in ſchiſmate extinguendo egregiam præ cæteris navavit operam. Obiit 29. Maii 1439.

X I V.

1439 JULIANUS ea inclita CÆSARINORUM ROMANA proſapia, a MARTINO V. *Tit. S. Angeli in foro Piſcium*, mox *S. Sabinæ*, denique ab EUGENIO IV. Epiſcop. *Albanen.* renunciatus. Anno ſuperiori, ex ſingulari *Ferrarienſi* Concilii decreto, a Patribus Locorum *Terræ Sanctæ* primum inſtitutus, demum hoc anno totius Ordinis Protector, iiſdem petentibus, a Pontifice datur: Ordinem, & præcipue Regularis Obſervantiæ Fratres in oculis ſemper habuit. In clade Varmienſi Legatus Apoſtolicua contra *Turcas* 10. Novemb. 1445. glorioſe occubuit, quem politiores illius ævi Scriptores ſummis laudibus celebrarunt.

X V.

1445 DOMINICUS CAPRANICA, ROMANUS, *Nicolai* Filius, *Tit. S. Crucis in Hieruſalem*, ex ſacris infulis, quibua erat inſignitus, vulgo *Cardinalis Firmanus* dictus, *Juliano* e vivis ſublato, in Protectoris munere ab EUGENIO IV. ſufficitur: vir doctrina, prudentia, morum integritate, & in adverſis conſtantia ſpectatiſſimus; Franciſcanæ, & Dominicanæ Familiæ addictiſſimus, quibus inter cætera, delectum adoleſcentum pro Collegio *Capranicenſi*, quod *Romæ* fundavit, commiſit. Obiit *Romæ*, non ſine magna bonorum omnium mœſtitia, die 1. Septembris 1458.

X V I.

1458 BESSARION, natione Græcus, patria *Trapezuntius*, Monachus *S. Baſilii*, ab EUGENIO IV. *Tit. SS. XII. Apoſtolorum*, a NICOLAO V. Epiſcop. *Sabinen.* mox *Tuſculanus*, Patriarchatum *Conſtantinopolit.* & Eccleſiam *Pampilonen.* rexit; ad Miniſtri Generalis preces, a CALIXTO III. Protector renunciatur: Vir doctrina, eloquentia, dexteritate, & morum integritate clariſſimus, qui Ordinis incrementum ſummo ſtudio curavit, Patreſque Obſervantes mirum in modum dilexit. Obiit *Ravennæ* redux ex Gallica Legatione 18. Novembr. 1472. *Romam* translatus in Templo *SS. XII. Apoſtolorum* tumulatur.

X V I I.

1473 PETRUS RIARIUS, natione *Ligur*, patria SAVONENSIS, SIXTI IV. ex Sorore Nepos, Minoritis nomen dedit *Senis*, admodum adoleſcens *Romanæ* Provinciæ præfuiſſe fertur; tandem ab Avunculo *Tit. S. Sixti*, & Ord. Protec. renunciatus, eccleſiæ beneficiis impenſe ditatus, vitam luan, & voluptate affluentem, non dicam Franciſcano, ſed Religioſo viro prorſus indignam, ita inſtituit, ut biennio 300. aureorum millia conſumpſerit, 60. vero millia æris alieni reliquerit: Pauperes FF. proinde exoſus, ac præcipue Obſervantes, moritur 8. ſupra 20. ætat. ann. agens, 5. Januar. 1474. ac in templo *SS. XII. Apoſt.* tumulatur.

X V I I I.

1474 JULIANUS DE RUVERE, Natione *Ligur*, patria SAVONEN. SIXTI IV. ex *Raphaele* germano Fratre Nepos, apud Minorea, quibus *Peruſiæ* per aliquod tempus ſeſe etiam adjunxit, ſub avunculi cura a puero educatus, *Tit. S. Petri ad Vinc.* ab eodem creatus, ac ſublato *Riario* Ord. Protect. Demum Pontifex, ſub JULII II. nomine, renunciatus, Franciſcanam Familiam geſtavit ſemper in oculis; gratiis, ac Privilegiis cumulavit; interna ejus diſſidia ſummo ſtudio componere curavit; Obſervantes potiſſimum, quibus cauſſam adjudicabat, fovit, ac protexit: Vir denique ſummus, de Relig. Chriſti. ac de Pontificia ditione optimè meritus, obiit 21. Februarii 1513. ſepultus apud Avunculum in *Vaticano*.

X I X.

1503 DOMINICUS GRIMANUS, patria VENETUS, *Antonii* demum *Venetiarum* Principis filius, *Tit. S. Marci*, Epiſcop. *Portuen.* & Patriarcha *Aquilejen.* *Juliano* ad Pontificatum evecto, Ord. Protector a JULIO II. renunciatur: una cũm Card. *Vigerrio* Romanis Ordinis Comitiis præſidet, in quibus, juſſu Pontificis, actum, ſed fruſtra, de ejuſdem unione firmanda: Protectoris jura ampliare ſtudens, eadem imminuit Pontifex datis literis, quibus GREGOR. XI. & SIXTI IV. Sanctiones ea de re conſtabiliuntur. Obiit 27. Auguſt. 1523. ætat. ann. 63. *Venetias* ejus Oſſa translata in Templo *S. Franciſci de Vinea* PP. Obſerv. ex Teſtamento conduntur.

X X.

1523 ANDREAS DE VALLE, ROMANUS, *Tit. S. Agnetis in Agone*, mox *S. Priſcæ*, Epiſc. *Albanen.* & *Præneſtinus*, a CLEMENTE VII. primus *motu proprio*, *Dominico* fato functo ſufficitur in ipſo Pontificatus limine: Ordini quidem addictiſſimus, ſed adverſa valetudine aſſidue exagitatua, Vice-Protectores habuit Cardinales CAMPEGIUM primum, deinde QUIÑONIUM. Vir ſapientia, & mo-

rum gravitate eximius , Pontificibus carus . Obiit *Romæ* 4. Auguſti 1534. Sepultus in Familiæ Sacello, quod eſt in Templo *Aracælitano*.

XXI.

1534 FRANCISCUS QUIÑONIUS (a) *Tit. S. Crucis in Hieruſalem*, petentibus *Leonardo de Publicio* Vicario Generali, & Officialibus Ordinis in Curia Romana, contra *Piſotti* ex-Generalis machinationes, qui ut *Auguſtinum Trivultium* haberet, favorem Regis Chriſtianiſſimi impetraverat, a CLEMENTE VII. Protector renunciatus, *Piſotti* relaxationes acriter inſectatur; *Capuccinis* in eorum exortu, ne divideretur Ordo, fortiter reſiſtit: de Eccleſia, de Franciſcana Familia, de Urbe ab obſidione ſervata, de Pontiſce in libertatem aſſerto, deque omnibus optime meritus, 27. Octobris ad cœleſtem patriam migravit.

XXII.

1540 RODULPHUS PIUS, *Leonelli* nobiliſſimi CARPORUM Comitis filius, *Tit. S. Pudentianæ*, mox S. *Priſcæ*, deinde S. *Clementis*, ac demum S. *Mariæ in Transtyberim* a PAULO III. Protector Ordinis electus: Vir prudentia, morum integritate, ac munificentia clariſſimus: *Felice Peretto*, qui demum SIXTUS V. fuit, in clientelam ſuſcepto, eundem ad Ordinis, & Eccleſiæ dignitates fortiter promovit; illius uſus conſiliis, ne ſupprimerentur Capuccini plurimum adlaboravit: denique plenus meritis obiit *Romę* die 10. Julii 1564. & in Templo SS. *Trinitatis ad Montem Pincium* tumulatus.

XXIII.

1564 S. CAROLUS BOROMÆUS *Tit. S. Praxedis*, quem magni elogii loco nominaſſe ſufficiat, a PIO IV. cujus erat ex Sorore Nepos, Ordinis Protector renunciatus, ſibi Vice-Protectoria munere collegam habuit LUDOVICUM SIMONETTUM *Mediolanenſem Tit. S. Ciriaci in Thermis*, qui memoratum Pontificem ambo conſuluerunt de edenda ſanctione *Sedis Apoſtolicę &c.* 17. Septembr. 1565. pro Conventualium Reformatione. LUDOVICO è vivis ſublato ann. 1568. ſibi adſcivit ALEXANDRUM CRIBELLIUM *Mediolanen. Tit. S. Mariæ de Aracœli*, ubi jacet ſepultus 1574. Demum CAROLUS Eccleſiæ ſuæ regendæ totus intentus, Protectoris munere ſe abdicavit.

XXIV.

1570 JULIUS FELTRIUS DE RUVERE, *Franciſci Mariæ*, *Urbini* Ducis, & *Eleonoræ Gonzagæ* filius, ac *Guidubaldi*, itidem *Urbini* Ducis, Germanus Frater, *Tit. S. Petri ad Vincula*, mox Epiſcopus *Sabinen.* ac deinde *Prenestinus*, a PIO V. Protector Ordini datus: Vir juſtitia, Religione, aç munificentia, præſertim in Sacram *Ædem Lauretanam*, cui etiam fuit a protectione, nulli ſecundus: *Capuccinos Ravennam* deduxit: denique plenus meritis obiit *Foroſempronii* ann. 1578. nonis Septembr. ætat. 44. translatus *Urbinum*, in Templo *D. Claræ* ſepelitur.

XXV.

1578 FRANCISCUS ALCIATUS MEDIOLANENSIS, *Martini* nobiliſſimi Viri Filius, *Tit. S. Mariæ in Porticu*, mox S. *Luciæ in Septiſolio*, demum S. *Suſannæ*, a GREGORIO XIII. Protect. Ord. deſignatus: Vir doctrina, virtute, & humanitate ſpectatiſſimus. Poſtremus fuit, qui una totius Franciſcanæ Familiæ Protectionem habuerit, comprehenſis, nimirum, etiam Conventualibus, & Capuccinis. Obiit *Romę* anno 1580. ut ex ejus epitaphio in templo PP. *Carthuſianorum*, quibus etiam fuerat a Protectione, conſtat, & non ann. 1584. ut nonnulli aſſeverant.

XXVI.

1580 FERDINANDUS MEDICÆUS, *Coſmi Etruriæ* Ducis, & *Eleonoræ* de *Toleto* filius, a PIO IV. & non V. Cardin. S. *Mariæ in Domnica* creatus, precibus, & ſolicitationibus *Franciſci Gonzagæ* Generalis, excluſo *Felice Peretto* laudato, qui ardentiſſime hoc munus exoptabat, a GREGOR. XIII. Protect. electus: defuncto ſine prole *Franciſco* ejus Germano Fratre, & *Tuſciæ* Magno Duce, coactus Sacram purpuram dimittere ann. 1588. uxoremque ducere, etiam Protectoris titulo ſe abdicavit, non tamen re, cum ſemper fuerit Ordinis Parens amantiſſimus,

Cum FELIX *PERETTUS ſpe conſequendi Ordinis protectionem excidiſſet, auctor fuit, ut PP. Conventuales, & Capuccini omnem moverent lapidem, ut proprios haberent Protectores. Reipſa Conventuales petierunt, & obtinuerunt ab eodem* GREGORIO XIII. PHILIPPUM VASTAVILLANUM, *Pontificis ex Sorore Nepotem*, *Patria* BONONIENSEM, Tit. S. Mariæ Novæ, *poſtea* S. Mariæ in Coſmedin, *qui plurima apud eumdem gratia valebat. Capuccini vero* JULIUM ANTONIUM SANCTORIUM, *Patria* CASERTANUM, *Antiſtitem S. Severinæ, unde vulgo* CARDINALEM S. SEVERINÆ *vocatum*, Tit. S. Bartholomæi, *& non* S. Barbaræ, *ut per errorem exſcriptoris Cancellariæ Apoſtolicæ perperam corrigit* Oldoinus, *mox* S. Mariæ Transtyberim *ac tandem Epiſcopum* Prænestinum. *Quod num ceſſerit in Ordinis decorem, atque utilitatem, meum non eſt definire: id tamen certum eſt hac diviſione ſublatam quoque fuiſſe qualemcumque, quæ ſupererat, Ordinis unitatem.*

XXVII.

1588 H[illegible]NYMUS MATTHÆJUS, non ex *Urſinis*, [illegible] oſcitanter nonnulli, ſed ex MATTH[illegible]ORUM ROMANA nobiliſſima Proſapia natus, Patre *Alexandro*, & Matre *Æmilia Mazzatoſta*, Tit. S. *Adriani*, mox S. *Agathæ*,

deinde

(a) *Vid. Catalogum Miniſtrorum Generalium num. XLVII. & Catalog. Commiſſarior. General. num. II.*

deinde *S. Mariæ in Coſmedin*, poſtea *S. Euſtachii*, ac tandem *S. Pancratii*, a SIXTO V. Protector Ord. renunciatus: Juris ſcientia, morum integritate, ac Religione ſpectatiſſimus, Ordinem dilexit admodum, & fovit ad mortem uſque, quæ contigit *Romæ* 8. Decembr. 1603. & non 1605. ut ex ejus epitaphio, ſepultus in Templo *Aracœlitano* in Sacello gentis ſuæ, ætat. 57.

XXVIII.

1604 POMPEJUS ARIGONIUS *Romæ* natus, Patre *Jo: Jacobo* nobili *Novocomenſi*, & *Eugenia Tofa*, ex inclita *Romana* gente, Matre, Tit. *S. Mariæ in Aquiro*, mox *S. Sabinæ*, a CLEMENTE VIII. Ord. Protect. inſtitutus: Vir doctrina, prudentia, ac corporis, & animi magnitudine eximius: concordiam Obſervantes inter, & Reformatos ſummo ſtudio nutrivit. Ad Archiepiſcopat. *Neapolitan.* evectus, Vice-Protectorem habuit FABRITIUM VERALLUM ROMAN. Tit. *S. Auguſtini*, Virum antiquis moribus clarum. Obiit in Suburbio *Neapolitano* 4. Aprilis 1616. ætat. ſuæ ann. 65. ineunte.

XXIX.

1616 FABRITIUS VERALLUS, *Matthæi Veralli*, & *Juliæ de Corbara* filius, URBANI VII. affinis, a PAULO V. non expectata Ordinis poſtulatione, Protector renunciatus; Regia Monaſteria *Neapolis S. Claræ*, & *S. Magdalenæ*, necnon generalem Reformator. Procuratorem, obtento a GREGOR. XV. diplomate, ſibi per omnia ſubegit: Reformationem in Ordine magna cura promovit: denique plenus meritis obiit *Romæ* 17. Septembr. 1624. ætat. 54. & in Sacello gentis ſuæ in Templo *S. Auguſtini* ſepultus: cui per menſes ſubſtituitur DOMINICUS RIVAROLA GENUENSIS Tit. *S. Martini in Montibus*.

CLEMENS VIII. *felic. record. Pontifex cum ardentiſſime omnium Regularium Ordinum Reformationem exoptaret, ac propterea ad id particularem etiam deputaviſſet Congregationem, fertur a graviſſimo, & magnæ auctoritatis viro ſæpe monitus, ſe id* peroptime conſecutu-sum, *ſi de abrogandis eorumdem Ordinum Protectoribus ſerio cogitaſſet; perinde ac ſi per eos Monaſticæ diſciplinæ relaxationibus fuiſſet aditus reſeratus. Renuit Pontifex id agere, ratus ſe aliter poſſe huic malo occurrere. Verum* URBANUS VIII. *recol. mem. Pontifex id ſedulo animo revolvens, ac de ejuſmodi remedii efficacia perſuaſus, animo decreverat Protectores omnes delere, vacantibuſque Protectorum officiis ſubſtituit neminem, donec mutata ſententia, de iiſdem non intermittendis tandem conſtituit. Hac de cauſſa Religio noſtra caruit Protectore ab obitu* FABRITII VERALLI *ad annum uſque* 1633.

XXX.

1633 FRANCISCUS BARBERINUS, *Caroli* URBANI VIII. germani Fratr. & *Conſtantiæ Magalottæ* filius, *Florentiæ* natus, Tit. *S. Onuphrii*, mox *S. Agathæ*, deinde *S. Laurentii in Damaſo*, ac tandem *Sabinen. Portuen.* & *Oſtien.* Epiſc. Patribus Ordinis enixe expetentibus, a Patruo Protect. renunciatur. Cum Patruo *Spoleti* Epiſcopo vitam degens fertur Minoribus inter Strictior. Obſerv. FF. nomen dare vehementer deſideraſſe: Franciſcanor. proinde amantiſſimus, annis 45. & ultra eoſdem tutatus eſt, donec ſenio confectus Protectione ſeſe abdicavit die 28. Auguſti 1678. Vir ſummus, omnique laude major.

Vulgatiſſimæ, URBANO *Defuncto*, BARBERINORUM *in Gallias profectionis cauſſa*, HORATIUS JUSTINIANUS, *Patria* CHIUS, *Tit. S. Onuphrii, ab* INNOCENTIO X. *Comprotector Ordinis fuit deſignatus literis Apoſtolicis datis ſub die* 26. *Januarii* 1646. *in quibus* FRANCISCO BARBERINO *prohibetur, ne, durante tali Apoſtolico beneplacito, audeat vel quidquam per ſe, aut per alium agere, quod dictum Protectoris munus reſpiciat. Cum porro* JUSTINIANUS *Cauſſas Ordinis, etiam in prima inſtantia, ſibi judicandas aſſumeret, cautum eſt Pontificis reſcripto, ne id faceret. Tentatum etiam per hæc tempora a Fratribus Ordinis recuperandi antiqua jura circa Regia Monaſteria Neapolis, & electionem Procuratoris Generalis Reformatorum: Sed* ROMAM BARBERINO *reverſo, & in gratiam Pontificis iterum admiſſo, nihil ex ſententia evenit.*

XXXI.

1678 ALDERANUS CYBO, *Caroli I. Maſſæ*, & *Carrariæ* Ducis, ac *Brigidæ Spinulæ* Filius, Tit. *S. Pudentianæ*, mox *S. Praxedis*, ac *S. Laurentii in Lucina*, ac tandem Epiſcopus *Oſtien.* Ab INNOCENTIO XI. cui erat a Secretis Status, Protector Ordinis renunciatus ſub die 9. Novembris. Franciſcanam Familiam ſemper impenſe fovit, ac tutatus eſt, donec hanc vitam cum immortali commutavit in Urbe Anno Jubilœi 1700. Præfuit Comitiis *Romanis* anni 1688. Ampliſſimæ Protectorum cujuſcumque Ordinis facultates fuerunt ſub eo ab INNOCENTIO XII. abrogatæ literis Apoſtolicis incipientibus, *Chriſtifidelium* datis die 16. Februarii anni 1693.

XXXII.

1700 FABRITIUS SPADA ROMANUS, Marchionis *Horatii*, & *Mariæ Veralli* filius, tit. *S. Calixti*, mox *S. Chryſogoni*, & deinde *S. Praxedis*, ab INNOCENTIO XII. cui erat a Secretis Status, Præſes Comitiis Ordinis anni 1700. renunciatus, a CLEMENTE XI. Protector Ordinis inſtitutus die 14. Decembris ejuſdem anni, tandem Epiſcopus *Præneſtinus*, piiſſime obdormivit in Domino die 15. Junii 1717. In illa temporum viciſſitudine maluit negotiis Ordinis nequaquam immiſceri, quam alterutri ex diſſentientibus partibus adhærere. Vir ſane magnus, & qui majora in Ordinem contuliſſet beneficia, ſi in meliora tempora incidiſſet.

XXXIII.

1718 LAURENTIUS CASONUS SARZANENSIS *Nicolai* Comitis *de Villanova*, & *Eliſabethæ Petritiolæ* filius, tit. *S. Bernardi ad Thermas*, ac de-

ac demum S. *Petri ad Vincula*, a CLEMENTE XI. Ordinis Protector renunciatus literis Apoſtolicis datis 31. Januarii. Vir doctrina, longo rerum uſu, ac pluribus pro Eccleſia Catholica egregie functus muneribus clariſſimus, Ordinem ſumma prudentia, & cura, brevi quidem temporis intervallo, ſed diutiſſime exoptandus, direxit, atque fovit. *Romæ* diem extremum obiit 19. Novembris anni 1720.

XXXIV.

1720 LAURENTIUS CORSINUS FLORENTINUS *Bartholomæi* Marchionis *de Treſana*, *&* *Eliſabethæ Strozię* Ducis *de Bagnolo* filius ſeptimeſtris, Tit. S. *Suſonnę*, deinde S. *Petri ad Vincula*, ac tandem Epiſc. *Præneſtinus*, Protector Ordinis a CLEMENTE XI. deſignatus. *Laurentio Cozza* ad Sacram Purpuram promoto prædivitem, quam obtinebat, ceſſit Abbatiam. Ad Summum Pontificatum evectus die 16. Julii ann. 1730. CLEMENTIS XII. nomine, Ordinis protectione ſe abdicare noluit, eamdemque ad mortem uſque retinuit. Synodum ex præcipuis Ciſmontanæ Familiæ Arbitris ad ejuſdem Moderatorem eligendum coram ſe in Aula Conſiſtoriali Palatii Quirinalis cogi voluit. Liberalitate, magnificentia, aliiſque egregiis animi dotibus Pontifex vere Summus. Obiit 6. Februarii ann. 1740.

XXXV.

1733 TROJANUS DE AQUAVIVA DE ARAGONIA NEAPOLITANUS, *Joannis Hieronymi* Ducis *Atriæ*. & *Eleonorę Spinellię* Ducis *de Aquaro* filius, Tit. S. *Cæciliæ*, a CLEMENTE XII. ne poſt ſui obitum Ordo Protectore careret, huic muneri præpoſitus literis Apoſtolicis datis 12 Januarii: Franciſcanam Familiam & vivo CLEMENTE, eodemque fato functo, mirifice dilexit, & coluit. At vero *Hiſpaniarum*, & utriuſque *Siciliæ* maximorum Regum apud Sanctam Sedem Adminiſter, graviſſimis propterea undequaque curis diſtractus, vix poterat unius, vel alterius privati Cœnobitæ rebus occurrere. Aviti ſplendoris, & munificentiæ Heres ampliſſimus deceſſit Romæ 2. Martii 1747. ætat. annor. 53.

XXXVI.

1747 HIERONYMUS COLUMNA ROMANUS, *Philippi* ex præclara, vetuſtiſſimaque *Columnenſium* Familia, Regni *Neapolitani* magni Comeſtabilis, Ducis *Paliani &c.* ac *Olympiæ Pamphili* filius, Tit. S. *Angeli in foro Piſcium*, & Domui Pontificiæ Pro-Præfectus, a BENEDICTO XIV. P. O. M. in ſingulare ſui amoris, & paternæ clementiæ pignus erga puſillum Franciſcanum gregem, Protector Ordinis deſignatus, hunc in præſentia magnorum Avorum (a) ſuorum exempla imitatus, ad exactam *Innocentianæ de Protectoribus Ordinum* Sanctionis normam excelſo animo protegit, ac defendit, cui a Deo Neſtoreos annos ad Minoritici cœtus gloriam, & incrementum humillime deprecamur.

(a) JOANNES COLUMNA DE S. PAULO S. *R. E. Cardinalis*, *&* *Epiſcopus* Sabinenſis, *primus*, *idemque unus fuit a protectione* D. Franciſco, *cum is primum Romam venit*, *ut* INNOCENTIO III. *præconceptam de ſui Ordinis inſtitutione ſententiam aperiret*, *ab eoque confirmari obtineret*. *Rejectum enim Beatiſſimum Parentem*, *&* *contemptum ab Aulicis*, *antedictus* JOANNES COLUMNA *ad Pontificem deduxit*, *illius cauſſam coram Chriſti Vicario egregie tutatus eſt*, *ac denique ad mortem uſque eumdem*, *ac Ordinem ſuum ingentibus beneficiis cumulavit*. *Deſinit ergo Catalogus hic noſter in eamdem præclariſſimam*, *omnique ævo digniſſimam Gentem*, *a qua initium deſumere debuiſſet*; *&* *ſane habuiſſet*, *ſi ſingulos Franciſcanæ Familiæ Protectores nobis recenſere in animo fuiſſet*, *&* *non illos dumtaxat*, *quos* EX VI REGULÆ *a Summis Pontificibus habuit Ordo Minorum*.

CA-

CATALOGUS

Omnium Reverendiſſimorum Patrum Miniſtrorum Generalium Ordinis Fratrum Minorum, a Seraphico Patriarcha S. P. N. FRANCISCO uſque ad excurrentem Annum 1751.

I.

1208 SEraphicus Patriarcha Pauperum S. P. N. FRANCISCUS ASSISINAS, Fundator, & ſupremus Ordinis Minorum Præfectus ex vi Regulæ, in qua cap. I. præſcribitur: *& alii Fratres teneantur Fratri Franciſco. & ejus Succeſſoribus obedire*, Propagandæ Fidei, & Peccatores ad pœnitentiam revocandi ſtudio flagrans, Ordinem Vicaria poteſtate adminiſtrandum primo committit ELIÆ CORTONENSI, mox B. PETRO CATTANEO, denique iterum memorato ELIÆ. Rexit annos 18. & ultra.

I I.

1227 ELIAS in OSSARIÆ Oppido natus, quod ex illuſtri Romanorum cæde ad lacum *Thraſymenum* per *Annibalem* facta nomen accepit, haud procul a *Cortonę* Urbe, onde CORTONENSIS vulgo appellatus, cum Sanctiſſimus Patriarcha ad cœleſtem patriam anno ſuperiori migraſſet, in Comitiis *Romanis*, quibus præfuit S. M. GREGORIUS IX. Miniſter Generalis fuit renunciatus: Vir humana prudentia longe illuſtrior, quam Franciſcana humilitate. Rexit annos tres.

I I I.

1230 B. JOANNES PARENS in Oppido *Carmignani*, non longe a *Piſtoria*, in *Etruria* natus, I. C. ſui temporis clariſſimus, dum primus a Seraphico Patre inſtitutus Minoriticam Familiam in Hiſpania regeret, & amplificaret, in Comitiis Romanis coram eodem GREGORIO IX. actis, univerſo Ordini adminiſtrando fuit præfectus. Triennio elapſo generalem Conventum *Soriæ* in *Hiſpania* habendum, ad Regulæ præſcriptum, indixit, in quo fuit in officio confirmatus. Rexit annos ſex.

1236 *Indicto Generali Congreſſu per Beatum Joannem Parentem in Cœnobio Divæ Mariæ Angelorum de Portiuncula prope Aſſiſum, plurimi ex ſuffragatoribus clamare cœperunt, ſibi non licere alium in Ordine habere ſupremum Miniſtrum ab illo, quem S. P. N. FRANCISCUS moriens elegerat, cuique univerſam Familiam ſuam regendam, & adminiſtrandam commiſerat. Quo audito B. Parens officio ſeſe abdicavit, abdicationemque ſuam ad Pontificem miſit, qui eamdem cum nova F. Eliæ electione ratam habuit. Elias ergo tres alios annos Ordinem rexit.*

I V.

1239 B. ALBERTUS PISIS in *Etruria* natus, eximiæ probitatis, & prudentiæ vir, Præfecturis *Angliæ*, *Germaniæ*, & *Hiſpaniæ* egregie perfunctus clariſſimus, in Comitiis Romæ a Pontifice coactis Miniſter Generalis, ſumma omnium lætitia, & præcipue Pontificis Præſidentis, qui Eliam exoſus, Vindices Paupertatis Franciſcanæ in illum loquentes benigne exaudiverat, fuit renunciatus. Sed tertio vix poſt elapſo menſe ad ſuperos evolavit, magna cum ſanctitatis fama, quem non modo Religio, ſed Pontifex ipſe planxit celebri edito carmine: *Plange turba paupercula &c.*

V.

1239 HAYMO *natione* ANGLUS, Patria *Cantianus*, a loco natalitio *de Feversham*, ſeu *de Feverſchine* cognominatus, vir doctrina, & virtute inſignis, in generali Conventu *Romæ* habito GREGORII IX. decreto in pervigilio omnium Sanctorum, ipſo Pontifice Præſidente, & Electorum ſuffragia recipiente, totius Ordinis Præfectus renunciatus, quinque elapſis annis hanc vitam cum cœleſti commutavit. Primus horas Canonicas, quas *Breviarium* vocant, Pontificis præcepto ita diſpoſuit, ut ad ejus normam modernum *Breviarium* dicatur confectum.

V I.

1244 CRESCENTIUS ÆSII in *Piceno* natus, utrumq. Jus, & Medicinam in Sæculo profeſſus, annis, & ſcientia ſpectabilis, in Comitiis *Genuæ* habitis in feſto S. P. N. FRANCISCI, ſub præſidentia S. M. INNOCENTII IV. fruſtra nonnullis *Eliam* expoſtulantibus, Miniſter Generalis eligitur. Vixit annos circiter

citer

Digitized by Google

citer quatuor, ſed pene ſenio confectus, impar erat tanto oneri, in magna illorum temporum perturbatione, ſubeundo, ob *Fridericianum Schiſma*, cui ſe adjunxerat *Elias* ſacris propterea a Pontifice interdictus, ac omnibus exutus honoribus, & privilegiis.

VII.

1248 JOANNES vulgo PARMEMSIS dictus, ex illuſtri BURALLA Familia natus, doctrina, Zelo, & Sanctitate inſignis, in Comitiis *Avenione* coram INNOCENTIO IV. actis ſupremam Ordinis Præfecturam adeptus, mox ad Imperatorem, & Patriarcham Conſtantinopolitanos Legatus a Pontifice miſſus, dum Franciſcanam diſciplinam ſartam, tectamque cuſtodire in Ordine nititur, turbæ in eum concitantur, in fide etiam accuſatur, ac denique octavo ſui regiminis anno elapſo, officio ſeſe abdicat. Iturus octuagenarius ad Græcos pro eorum fide firmanda, decumbit *Camerini*, ibique Sanctiſſime moritur anno 1289. 3. cal. Aprilis.

VIII.

1256 S. BONAVENTURA *Balneoregii* in veteri *Etruria*, ex nobili FIDANTIA Familia, natus, ætatis annum agens 34. & Religionis 13. dum Pariſiis legeret, in Comitiis *Romæ* in Cœnobio Aracœlitano coram ALEXANDRO IV. Pontifice Ordinis amantiſſimo, primum a *Joanne Parmenſi* nominatus, omnium ſuffragiis Miniſter Generalis eſt renunciatus. Rexit annos 18. A CLEMENTE IV. Archiepiſcopus *Eboracenſis* in *Anglia*, a GREGORIO X. S. R. E. Cardinalis, & Epiſcopus *Albanenſis* electus: A SIXTO IV. Sanctorum albo adſcriptus: Denique a SIXTO V. inter Eccleſiæ Doctores cooptatus.

IX.

1274 HIERONYMUS TINEUS, in humili *Liſciani* Oppido natus, prope *Aſculum in Piceno*, unde *Aſculanus* vulgo dictus: vir doctrina, & Zelo præſtantiſſimus, ad Imperatorem, & Patriarcham Conſtantinopolitanos Legatus Apoſtolicus, dum horum, & *Tartarorum* legitimos ad Concilium Lugdunenſe Oratores deduceret, in Comitiis *Lugduni* habitis *D. Bonaventura* Præſide Miniſter Generalis abſens eligitur; deinde a NICOLAO III. S. R. E. Cardinalis creatur; ac denique 8. calend. Martii 1288. Pontifex renunciatur, ſibique nomen NICOLAI IV. impoſuit. Rexit ann. 5.

X.

1279 BONAGRATIA in Oppido S. JOANNIS DE PERSECETO, Provinciæ *Bononienſis*, honeſtis Parentibus natus, quem aliqui *Dalmatam* faciunt, Apoſtolica ad *Græcos* cum *Hieronymo Aſculano* Legatione functus, in generali Conventu *Aſſiſii* coacto, ſub ejuſdem *Hieronymi* Cardinalis præſidentia, Ordini adminiſtrando præficitur, quem ſapienter regit, donec ſextum ſui regiminis annum agens moritur *Avenione*, non ſine ſanctitatis fama. In *Petrum Joannem Olivi* ex generalium Comitiorum *Argentinenſium* decreto animadvertit, unde a nonnullis perperam litigioſus vocatus.

XI.

1285 ARLOTTUS de PRATO, Provinciæ *Tuſciæ*, doctrina, & ſanguine clarus, dum *Pariſiis* hæret doctrinarum *Olivi* una cum aliis ſcrutator inſignis, in Comitiis *Mediolanenſibus* Miniſter Generalis abſens eligitur: ſed anno nondum completo moritur *Pariſiis*, eique ſuccedit *Guillelmus Falgarius*, qui in iiſdem Comitiis Vicarius in caſu mortis Miniſtri fuerat deſtinatus. Obiit etiam hoc anno *Peruſiæ* MARTINUS IV. qui Franciſcano indui habitu ante mortem poſtulavit, corpuſque ſuum in æde D. FRANCISCI *Aſſiſii* tumulari, quo tamen *Peruſini* privari nunquam voluerunt, & adhuc in eorum Eccleſia principe, una cum INNOCENTII III. & URBANI IV. oſſibus ſervatur.

XII.

1287 MATTHÆUS DE AQUASPARTA in *Umbria*, Provinciæ Seraphicæ S. P. N. FRANCISCI: vir doctrina, & ſpectabilis vitæ prærogativa conſpicuus, qui & antea Lector Sacri Palatii Apoſtolici a MARTINO IV. fuerat inſtitutus, in generali *Montiſpeſſulani* habito Conventu univerſæ Franciſcanæ Familiæ præficitur; ſed nondum elapſo biennio ad Sacram Purpuram evectus, *Tit. S. Laurent. in Damaſo*, nova indixit Comitia. Haud modicæ per hæc tempora in Ordinem inductæ ſunt Franciſcanæ Paupertatis laxationes. Deceſſit Romæ Epiſcopus *Portuenſis*, ac tumulatus ad lævam Sacrarii in Templo *Aracœlitano*.

XIII.

1289 RAYMUNDUS GAUFREDI natione *Gallus*, in *Provincia* Nobili genere natus, in Comitiis *Reatinis* in *Umbria*, Præſidente NICOLAO IV. adſidentibus *Bentivenga de Bentivengis*, & *Matthæo Aquaſpartano* S. R. E. Cardinalibus Minoritis Provinciæ Seraphicæ, præſente CAROLO II. cum ejus Uxore, quem paucis ante diebus in eadem æde Pontifex *Apuliæ*, & *Siciliæ* Regem eſt inauguratus, Miniſter Generalis fuit renunciatus. Oblatas ſibi a BONIFACIO VIII. infulas *Patavinas* conſtanter reſpuit; qua de Cauſſa eumdem ab officio abſolvi juſſit. Rexit an. 7.

XIV.

1296 JOANNES MINIUS *de Murrhovallium*, *Firmanæ* Diœceſis, Provinciæ *Marchiæ Anconitanæ*, doctrina, & zelo Seraphicæ paupertatis ſervandæ illuſtris, ex Lectore Sacri Palatii Apoſtolici ad Minoriticum Gregem paſcendum, ut ſupremus in Ordine Paſtor, in Comitiis *Anagninis* coram BONIFACIO VIII. aſſumptus: in Sacr. æde *Aracœlitana* Franciſcanam Profeſſionem a D. LUDOVICO Regio Principe, & mox EPISCOPO TOLOSANO emiſſam excepit; pluries Legatus Apoſt. ab eodem Pontifice S. R. E. Cardin. & Epiſcop. *Portuen.* creatus, ut

Digitized by Google

ut Vicarius Generalis Ordinem adminiſtravit. (a) Rexit an. 8.

X V.

1304 B. GUNDISALVUS DE VALLEBONA, Provinciæ S. *Jacobi* in *Hiſpania*, nobili genere natus, doctrina clarus, & Franciſcanæ diſciplinæ ſervandæ ſtudioſiſſimus, in *Aſſiſnate* Generali Synodo, Præſide Cardinale *Minio*, univerſo Ordini omnium votis præficitur. Autor fuit, ut in *Vienenſi* Concilio ederetur *Clementina* EXIVI: Annuos redditus paulatim in Ordinem invectos ſummo rigore diſtraxit, ac ſub anathematis pœna omnibus interdixit; ab *Alvaro Pelagio* magnopere laudatus. Tandem laboribus fractus, & curis conſumptus deceſſit *Pariſiis* an. 1313. Rexit ann. 9.

X V I.

1313 ALEXANDER AB ALEXANDRIA *Stotielioru*, vulgo apud Italos, *della Paglia*, Provinciæ *Genuæ*, qui in tuenda *Ordinis Communitate* contra *Spiritualium* accuſationes coram CLEMENTE V. plurimam navavit operam: ad Ordinis Præfecturam promotus in *Barcinonenſibus* Comitiis, quibus præſentia, & magnis ſumptibus adfuit PETRUS ARAGONIÆ REX, poſt annum, & quartum ſui regiminis menſem fato ceſſit in Cœnobio *Aracælitano* de Urbe. Per ea tempora Eccleſia Chriſti diu viduata Paſtore, Franciſcana etiam Familia diu ſuo Capite caruit.

X V I I.

1316 MICHAEL CESENAS, Provinciæ *Bononienſis*, Theologus ætate ſua celeberrimus, vigeſimo ab obitu memorati *Alexandri* menſe, a Patribus *Neapolim* conventis, ſub ROBERTI, & SANCIÆ Regum patrocinio, qui ſplendidiſſime ad id neceſſarios ſumptus contulerunt, Ordini adminiſtrando abſens præficitur, qui multa, ob graviſſimam *de Paupertate* quæſtionem, mala paſſus, a JOANNE XXII. ab officio abſolvi juſſus, Pontifici parere renuit, quem provocat ad Concilium, plures Principes ſibi fautores habet: denique, ut par erat, facti pœnitens *Monachii in Bavaria* obiit ann. 1343. Rexit ann. 12.

X V I I I.

1329 GERARDUS ODDONIS, ſeu OTHONIS, Provinciæ *Aquitaniæ*, doctrina clarus, & Pontificis gratia ſpectabilis, in Comitiis *Pariſinis* à *F. Bertrando a Turre* Minorita Cardinali *Tuſculano*, & Vicario Generali, poſt abſolutum ab officio *Ceſenatem*, coactis, Miniſter Generalis renunciatur: velut *alter Elias* Franciſcanam Paupertatem infectatur, faſtu, & ambitu vitam, & mores inſtituit; variis Apoſtolicis Legationibus functus, a CLEMEMTE VI. ann. 1342. ad Patriarchatum *Antiochenum* evehitur, & *Catanenſi* Ec-

Chronol. Seraph. *

cleſiæ adminiſtrandæ præponitur, ubi epidemiæ morbo interiit. Rexit ann. 13.

X I X.

1343 FORTANERIUS VASSALLI, Provinciæ *Aquitaniæ*, doctrina, probitate, Zelo, & morum ſuavitate ſpectatiſſimus, Vicarius Generalis, poſt *Gerardi* promotionem, a Pontifice inſtitutus, in Comitiis *Maſſilienſibus*, quibus ipſe præfuit, omnium ſuffragiis Ordini regendo præficitur, quem ſapientiſſime adminiſtrat: A CLEMENTE VI. ad *Ravennatenſem* Archiepiſcopatum, mox etiam ad *Gradenſem* Patriarchatum, & demum ab INNOCENTIO VI. ad Sacram Purpuram evectus, de Ordine, de Eccleſia, & Sede Apoſtolica optime meritus, *Patavii* poſte deceſſit 1361. Rexit ann. 5. m. 8.

X X.

1348 GUILLELMUS FARINERIUS, Provinciæ *Aquitaniæ*, vir doctiſſimus, & antiquæ Franciſcanæ diſciplinæ reſtituendæ ſtudioſiſſimus, in generali *Veronenſi* Conventu, cui *Fortanerius* ut Vicarius præfuit, Miniſter Ordinis renunciatur, quem pene collabentem ſanctiſſimis legibus, quæ *Conſtitutiones Farineriæ* vulgo audiunt, editis in Comitiis *Aſſiſnatibus* ann. 1354. reparavit: ab INNOCENTIO VI. inter Purpuratos Patres *Tit. Sancti Petri, & S. Marcellini* cooptatus 1356. denique plenus meritis obiit *Avenione* 1361. Rexit ann. 9.

X X I.

1357 JOANNES BUCCHIUS Provinciæ *Aquitaniæ*, Theologus ſui ævi clariſſimus, & morum integritate commendatiſſimus, in Comitiis *Barcinonenſibus*, quibus ut Vicarius iterum præfuit *Farinerius*, ſupremus Ordinis Moderator eligitur, quem dum in priſtinum ſedulo reſtituere conatur, paulo poſt ſui regiminis annum in Cœnobio *Belvcenſi* in *Burgundia* moritur: tertio per Pontificem commiſſa cura *Farinerio* ut tamquam Vicarius Ordinem adminiſtraret. Hoc anno PETRUS JACOBI II. *Aragonia* Regis, & Reginæ, Sororis D. LUDOVICI *Toloſani* Epiſcopi, Filius, Franciſcanis nomen dedit.

X X I I.

1359 MARCUS VITERBIENSIS, Provinciæ *Romanæ*, vir doctus, & pius, ac in rebus agendis, & præſertim in componendis diſſidiis mire verſatus, a Patribus *Genuæ* congregatis, reclamantibus Italis in diuturniorem, quam par erat, apud *Aquitanos* Ordinis Præfecturam, Miniſter Generalis renunciatur: pluribus deinde egregie functus Apoſtolicis Legationibus, ab URBANO V. S.R.E. Cardinalium Collegio adſcribitur ann. 1366. ac tandem moritur in patria 1369. Rexit ann. 7. menſ. 4.

b XXIII.

(a) *Vid. Catalog. Cardinalium Protectorum num. V.*

Digitized by Google

X X I I I.

1367 THOMAS FARIGNANUS MUTINENSIS, Provinciæ *Bononiæ*, doctrina, & morum gravitate ſpectatiſſimus, in Comitiis *Aſſiſinatibus*, quibus præſuit *Nicolaus de Reſa* Cardinalis Protector, qui, *Marco* ad Purpuram evecto, Ordinem ut Vicarius eſt moderatus, ſupremus Miniſter eligitur: *Obſervantiam* in *Brulliani* Cœnobio naſcentem mirifice promovet: a Fratribus laxioribus in Fide accuſatus, & propterea ab officio ſuſpenſus, egregie ſeſe tuetur: Denique Nuncij Apoſtolici munere pluries graviter acto, a GREGORIO XI. ad Patriarchatum *Gradenſem*; ab URBANO VI. ad Sacr. Purpuram, & Episcopat. *Tuſculanum* promovetur. Rexit ann. 6.

X X I V.

1373 LEONARDUS DE RUBEIS, ex Oppido *de Giffonibus* oriundus, Provinciæ *Terræ Laboris*, in Comitiis *Tuloſanis* Ordini adminiſtrando præficitur: tempore Schiſmatis partes ſectatus *Pſeudo-Clementis VII.* Purpuram ſibi ab URBANO VI. oblatam reſpuit, ſuſcipit tamen a memorato *Clemente* ſibi collatam, a quo Orator ad JOANNAM SICILIÆ REGINAM miſſus, in manus URBANI Fautorum incidit, per quos multa paſſus: demum *Avenionem* rediit, & a *Pſeudo-Benedicto XIII.* qui *Clementi* ſucceſſit, etiam Epiſcopus *Oſtienſis*, & *Veliternus* fuit renunciatus. Rexit ann. 6.

X X V.

1379 LUDOVICUS DONATUS, Patritius *Venetus*, Provinciæ *Sancti Antonii* antea Miniſter, Sacræ Theologiæ Magiſter, Inquiſitor *Venetiis* Hæreticæ pravitatis, Procurator Generalis Ordinis, *Leonardi* loco in Vicarium ſuffectus, in Synodo *Strigonienſi* a Patribus Miniſter Generalis renunciatur: deinde ab URBANO VI. ann. 1381. Cardinalis *tit. S. Marci* creatur, cum facultate Ordinem moderandi uſque ad Comitia *Ferrariam* indicta: demum adverſa fortuna diu colluctatus, variis quoque ei objectis criminibus, miſere periit. Rexit ann. 4.

X X V I.

1383 PETRUS in *Ceſſana*, aliis *Conzani*, Oppido natus, Diœceſis *Sulmonenſis*, dum Provinciæ *Aprutinæ*, tunc *Pennenſis*, in Regno *Neapolitano* Miniſtri munus ageret, antedicto *Ludovico* Cardinali, qui tanquam Vicarius Comitiis *Ferrarienſibus* præfuit, in Ordine adminiſtrando infeliciſſimis temporibus ſuccedit; ſed poſt annum, menſeſque aliquot obiit in Cœnobio *Piſtorienſi* 1385. dum *Etruriæ* Provinciam viſitaret. Iterum *Ludovicus Donatus* vicaria poteſtate Ordinem ad uſque Comitia moderatur.

X X V I I.

1385 MARTINUS in *Ripurolii* Oppido non ignobili, vulgo *Rivoli*, prope *Auguſtam Taurinorum*, ex ampliſſima Marchionum de SAN-GEORGIO Familia natus, Provinciæ *Genuenſis*, in Generali *Patavino* Conventu Miniſter totius Ordinis renunciatur: favet *Obſervantibus*; ſed duobus, & ultra elapſis annis decedit in Cœnobio *Caſtri novi* Cuſtodiæ *Papienſis* anno 1387. Nihil porro ad Nos de Comitiis, quæ per *Clementis* ſectatores, in *Gallis* præſertim, cogebantur, & in quibus alter Ordinis Præfectus deſignabatur.

X X V I I I.

1387 HENRICUS ALFERUS ex Urbe *Aſteñ* in *Pedemontio*, Provinciæ *Genuæ*, ſanguinis claritate, & virtutis fama conſpicuus, ab URBANO VI. poſt *Martini* obitum, Vicarius Generalis inſtitutus, ad ſupremam Ordinis Præfecturam in Comitiis *Florentinis* evectus: PAULUCIUM ex nobiliſſima TRINCIORUM gente in *Umbria* ampliſſima *Commiſſarii* autoritate ſuper *Obſervantibus* donavit: Ordinem in tanta illa temporum calamitate per 18. annos ſapientiſſime, quoad potuit, adminiſtravit; ac demum nonagenarius *Romanæ* diem clauſit extremum ann. 1405.

X X I X.

1405 ANTONIUS DE PYRETO, Provinciæ *Romanæ* (a) in Comitiis *Argentinæ* habitis Ordini moderando præficitur: *Obſervantium* Familiam ſingulari amore proſequitur, eique *Joannem a Stronconio* Commiſſarium confirmat, ſuumque Vicarium appellat. In *Angliam* Legatus Apoſtolicus pro ſchiſmate extinguendo mittitur: in Concilio *Conſtantienſi* inter Examinatores Cauſſæ recidivi *Joannis Huſſ* recenſetur: tandem 1420. moritur. Rexit ann. 15. menſ. aliquot.

X X X.

1421 ANGELUS SALVETTUS, *Senis* in *Etruria* nobilibus Parentibus *Florentinis* a patria exulibus natus, doctrina, & præcipue ſacro eloquio ornatiſſimus, olim *Tuſciæ* Miniſter, ad univerſum Ordinem moderandum in Comitiis *Forolivii* in *Æmilia* habitis adſumptus; dum Franciſcanam diſciplinam tempore Schiſmatis jam plene collapſam reſtituere nititur, in Patria moritur, tertio ineunte ſui regiminis anno. *B. Petrus Villacretius* Regularis Obſervantiæ in *Hiſpania* Adſertor eximius moritur in Cœnobio *Rupis Fidelis*, magniſque corruſcat miraculis.

X X X I.

1424 ANTONIUS DE MASSA in *Seneñ* ditione, Provinciæ *Tuſciæ* olim Miniſter, Concionator Apoſtolicus, & *Conſtantinopolitana* Apoſtolica Legatione MARTINO V. carus, a quo Vicarius Generalis, per obitum *Salvetti*, in-

(a) *Aliis de Pirao Provinciæ Romaniæ in Græcia.*

Digitized by Google

inſtitutus, in Comitiis *Ferrarienſibus* Miniſter totius Ordinis fuit renunciatus. Mirum, quantam eo imperante diſciplina Regularis paſſa ſit jacturam! an nimia indulgentia, vel craſſa illius ſocordia definire non ſudeo. Quare in Comitiis *Aſſiſnatibus* ſeſe officio abdicare coactus, Pontifex illius honori conſulens, ad Epiſcopatum *Maſſæ*, & *Populoniæ* eumdem evexit. Rexit ann. 6.

X X X I I.

1430 GUILLELMUS DE CASALI, Provinciæ *Genuæ*, Procurator Generalis Ordinis, Vir doctus, prudens, & gravis, ſed meliori ætate dignus, in memoratis Comitiis, quibus præfuit juſſu Pontificis Cardinalis *Cervantes Hiſpanus*, ſuffragiis etiam Familiæ *Obſervantium*, univerſo Ordini moderando præficitur. Variis perfunctus egregie Apoſtolicis Legationibus, de Eccleſia, & Pontifice EUGENIO IV. optime meritus, *Florentiæ* gravi morbo correptus, anno 1442. ex hac vita migravit. Sub hujus regimine ſtatuendum eſt initium *Vicariorum Generalium apud Obſervantes*. Rexit ann. 12.

X X X I I I.

1443 ANTONIUS DE RUSCONIBUS NOVOCOMENSIS, Provinciæ *Mediolani*, Sanguinis claritate, doctrina, & eloquentia inſignis, ad ſupremam Ordinis Præfecturam fuit promotus in Generali *Patavino* Conventu (cui præfuit B. ALBERTUS A SARTHIANO ex *Obſervantibus* a Pontifice Vicarius Generalis poſt mortem *Guillelmi*, inſtitutus, quemque EUGENIUS IV. maluiſſet Generalem Ordinis moderatorem.) Cum relaxationibus in Ordine finem imponere nulla ſpes eſſet, Obſervantium Familia in *Ciſmontanam*, & *Ultramontanam* diviſa eſt, & unicuique Vicarius Generalis deſignatus. Miniſter Generalis expleto ſexennio moritur *Florentiæ*.

X X X I V.

1450 ANGELUS SERPETRUS PERUSINUS, Provinciæ S.P.N. FRANCISCI olim Miniſter, doctrina, & rerum agendarum peritia clariſſimus, dum Procuratoris Generalis munus ageret Vicarius, ob *Antonii* mortem, a Pontifice renunciatus, in Comitiis Generalibus *Aracælitanis* anno Jubilæi habitis, Præſide NICOLAO V. Summo Pontifice, Ordini adminiſtrando præficitur. Elapſo tertio ſui regiminis anno ſedulo incubuit, etiam cum Pontifice ad reducendos ſub uno Miniſtro *Obſervantes*; ſed dum re infecta rediit *Peruſiam*, gravi morbo in via affectus, moritur in patria anno 1453.

X X X V.

1454 JACOBUS BOSOLINUS DE MOZANICA, Provinciæ *Mediolanenſis* olim Miniſter, vir doctus, & ad magna molienda aptiſſimus, Vicarius Generalis per obitum *Angeli* Pontificia auctoritate conſtitutus, in Comitiis *Bononienſibus*, quibus ipſe præfuit, Miniſter Generalis omnium ſuffragiis eligitur. Separatio-

Chronol. Seraph. *

nis *Obſervantium* a Miniſtris oſor acerrimus, nullum immotum reliquit lapidem, licet fruſtra, pro iiſdem reuniendis: Legationis Apoſtolicæ pro congregandis *Cruceſignatis* egregie functus munere, obiit *Mediolani* 9. Julii 1457. ætatis annor. 50. Rexit ann. 3.

X X X V I.

1458 JACOBUS DE SARZUELA natione *Catalaunus*, Provinciæ *Aragoniæ* olim Miniſter, *Jacobo Boſolino* demortuo a CALLIXTO III. Vicarius Generalis ſufficitur, mox in Comitiis *Aracælitanis*, Præſidentibus *Roderico Borgia* Pontificis ex Sorore Nepote, & *DOMINICO CAPRANICA* Ord. Protectore, S. R. E. Cardinalibus, Miniſter Generalis deſignatur, ſumma Pontificis lætitia, qui gloriabatur Chriſti Eccleſiam, Siciliæ Regnum, & Franciſcanam Familiam ſimul ab Aragoniis regi. Cum tribus poſtremis annis ſenio confectus impar eſſet Ordini regendo, Collegam ſibi adſcivit *Franciſcum de Ruvere*. Rexit an. 6.

X X X V I I.

1464 FRANCISCUS de RUVERE SAVONENSIS, Provinciæ *Genuæ*, Vir ſanguine, doctrina, prudentia, & morum ſuavitate ſpectabilis, in Generali Conventu *Peruſiæ* coacto Miniſter Generalis renunciatur, ſummo etiam *Obſervantium* gaudio. Quarto ſui regiminis exacto anno S. R. E. Cardinalis a PAULO II. creatur cum facultate Ordinem moderandi uſque ad generalia Comitia: ann. 1471. V. Idus Auguſti Summus Pontifex, SIXTI IV. nomine, eligitur: ac demum 1484. Idibus Auguſti de Eccleſia, de Ordine Minorum, de Urbe, cujus meruit audiri *Alter Romulus*, anno ætatis ſuæ ſeptuageſimo e vivis exceſſit, & in Vaticano ſepultus.

X X X V I I I.

1469 JOANNES, vulgo ZANETTUS, UTINENSIS, Provinciæ *Sancti Antonii*, celeberrimus ætate ſua Theologus, Procurator Ordinis, mox ſuæ Provinciæ Miniſter, dum Comitiis præeſt *Venetiis* juſſu PAULI II. a Patribus ad ſupremam Ordinis Præfecturam evehitur; Legatione Apoſtolica ad FERDINANDUM REGEM CATHOLICUM, binaque ad SENATUM VENETUM egregie functus, Archiepiſcopus *Spalatenſis* deſignatur, deinde a Pontifice Epiſcopus *Tarviſinus*, unaque Archiepiſcopus *Thebanenſis* renunciatur: tandem plenus meritis obiit *Tarviſii* Populo, & Reipublicæ gratiſſimus, anno 1483. Rexit an. 6.

X X X I X.

1475 NICOLAUS NANIUS, patria BRIXIANUS, Provinciæ *Mediolanenſis* primum, ac demum *Tuſciæ* alumnus, cognomento SAMSON, quod ſibi ex SIXTI IV. oraculo derivavit, qui illius admiratus ingenium in diſſolvendis *Bandelli* Mag. General. Prædicator. argumentis contra Immac. Deiparæ Conceptionem publica habita in concertatione, SAMSONEM vocavit, in generali Synodo *Urbini* juſſu Pontificis coacta, primus Ordi-

Digitized by Google

nis Moderator inſtituitur, quem mira prudentiâ, & morum ſuavitate rexit ann. 24. & ultra; ſato functus *Florentiæ* ann. ætat. ſuæ 85. æræ Chriſt. 1499. Multa de ejus ambitione ad hunc annum commentus eſt *Bzovius*, qui propterea vapulat a Noſtris.

X L.

1500 ÆGIDIUS DELPHINUS, patria AMERINUS, Provinciæ S. P. N. FRANCISCI, vir generis nobilitate, doctrina, & zelo Franciſcanæ reſtituendæ diſciplinæ clariſſimus, Miniſter *in Oriente*, Procurator Ordinis, & apoſtolica auctoritate Vicarius, & Præſes, in Comitiis *Interamnenſibus* in *Umbria* Miniſter Generalis electus, *Italia*, *Gallia*, *Hiſpania* peragraris, ut Ordinem ad priſtinam unitatem redigeret, Comitiis ad id *Romam* vocatis, re infecta, *Conventualibus* præſertim ſibi adverſis, *Neapolim* ad *Obſervantes* confugit, & in Cœnobio S. *Mariæ Novæ* pie in Domino excedit. Rexit ann. 6.

X L I.

1506 RAYNALDUS GRATIANUS, *Cotignolæ* haud ignobili *Romandiolæ* Oppido natus, Provinciæ *Bononienſis*, ſummus ætate ſua Theologus, JULIO II. cariſſimus, in *Romanis* Comitiis, etiam ſuffragantibus *Obſervantibus*, univerſo Ordini moderando præficitur: Sed cum *Obſervantes* deprimere, & *Conventuales* extollere nimis conatur, officio cogitur vale dicere; ad Archiepiſcopatum tamen *Raguſinum*, honoris cauſſa, promotus, mox Cardinalis *de Graſſis* ſuffraganeus *Bononienſis*, tandem in Patria moritur 1529. Rexit annos 4.

X L I I.

1510 PHILIPPUS PORCATIUS DE BALNEACABALLO, Provinciæ *Bononienſis*, doctrina, & rerum agendarum peritia eximius, per omnes Ordinis gradus ad ſupremam ejuſdem Præfecturam aſſumptus in generali Conventu ad Sanctos Apoſtolos *de Urbe* habito, paullo poſt ſui regiminis annum, *Romam* iterum ad graviſſima Fidei Catholicæ negotia peragenda a JULIO II. vocatus, ibidem fato fungitur; cui Vicarii munere per fere biennium ſucceſſit *Gomſius*, natione *Luſitanus*, patria *Portugallenſis*, Pontifici acceptiſſimus, & eximia præditus doctrina.

X L I I I.

1513 BERNARDINUS PRATUS, CHERII natus in *Pedemontio*, Provinciæ *Genuenſis*, in Comitiis *Aſſiſiatibus* Miniſter Generalis renunciatur. In Concilio *Lateranenſi* pro *Mendicantium* tuendis privilegiis egregiam navavit operam. Rexit ann. 4. donec inſtantibus apud Pontificem omnibus Chriſtiani Orbis Principibus, Relaxati a voto Paupertatis Minoriticæ fuerunt deinceps a ſuprema Ordinis Præfectura penitus excluſi, reſervatis ſibi peculiaribus Moderatoribus, qui eos ſub *Fratrum Minorum Conventualium* titulo *Magiſtrorum Generalium* adminiſtrarent.

X L I V.

1517 CHRISTOHPORUS NUMAJUS, FOROLIVII in *Romandiola* nobilibus ortus Parentibus, doctrina, prudentia, & probitate ſpectabilis, in Comitiis *Aracœlitanis*, quibus juſſu Pontificis tres S. R. E. Cardinales præfuerunt, lecta Bulla *UNIONIS*, ab omnibus Regulam S. P. N. FRANCISCI ſine relaxatione profitentibus, ex Vicario Obſervantium, Miniſter Generalis totius Ordinis renunciatur; vix elapſo menſe Purpuratis Patribus a LEONE X. adſcribitur; variis poſtea ſacris infulis decoratus, *Alatrinenſis* ad obitum uſque retinuit. In *Borbonica Urbis* direptione multa ab Hæreticis paſſus, denique obdormivit in Domino *Anconæ* 1528.

X L V.

1518 FRANCISCUS LICHETUS, *Brixiæ* natus, & *Brixiæ* Provinciæ Alumnus, vir Scotiſtica doctrina celeberrimus, in *Lugdunenſi* Capitulo, quod *Numajus* Præſes eſt moderatus, univerſo Ordini adminiſtrando præficitur: Franciſcanæ diſciplinæ ubique terrarum reſtituendæ, & propagandæ ſtudioſiſſimus, longiſſima, atque aſperrima abſolvit itinera: Itaque ejus famæ detrahit *Boverius* Annalium *Capuccinorum* Parens, qui propterea vapulat a veritatis Cultoribus. Redux e *Feronia* deceſſit *Budæ* anno 1520. dum *Ungheriæ* Provinciam viſitaret. Rexit ann. 2. & ultra.

X L V I.

1521 PAULUS SONCINAS, Provinciæ *Mediolanenſis* Miniſter, & Definitor Generalis, in peculiari Synodo coram Pontifice LEONE vota ſuffragatorum, una cum tribus Diſquiſitoribus, in Aula Palatii Apoſtolici recipiente, electus Vicarius Ordinis, *Licheto* demortuo, in Comitiis ſequenti anno in Oppido haud ignobili *Carpii* Provinciæ *Bononienſis* habitis, Miniſter Generalis fuit renunciatus: denique dum in *Hiſpanias* nova Comitia celebraturus contendit, moritur *Avenione* 1523. Rexit ann. 2. menſ. aliquot.

X L V I I.

1523 FRANCISCUS QUIÑONIUS, vulgo DE ANGELIS, Regio per affinitatem ſanguine natus, Cuſtodiæ Sanctæ Mariæ Angelorum in Hiſpania alumnus, vir doctrina, pietate, morum ſuavitate, & ſeverioris Franciſcanæ diſciplinæ ſtudio in paucis ſpectatiſſimus, ex Commiſſario *Ultramontanæ* Familiæ ad ſupremam Ordinis Præfecturam evectus in Comitiis *Burgenſibus*: variis Apoſtolicis Legationibus eximie functus, S. R. E. Cardinalis creatus; demum ſingulare Seraphicæ Familiæ ornamentum exceſſit *Verulis* 1540. *Romamque* tranſlatus, in Templo *Sanctæ Crucis in Hieruſalem* ſui Tituli tumulatur. Rexit ann. 5. (a)

XLVIII.

(a) *Vid. Catal. Card. Protectorum Ordinis num. XXI. & Comm. Generalium. num. II.*

X L V I I I.

1529 PAULUS PISOTTUS PARMENSIS, Provinciæ *Bononiæ*, generis claritate, doctrina, & in rebus agendis dexteritate conſpicuus, per omnes Ordinis gradus ad ſupremam dignitatem pervenit in generali *Parmenſi* Conventu, cui ipſe præfuit. Novas timens in Ordine futuras diviſiones, dum ſeverioris vitæ cupidos acriter nimis inſectatur, illas invitus adducit. Graviter, ac jugiter Podagra laborans coactus eſt officio ſe abdicare, qui demum in patria obdormivit in Domino 1534. ætat. ann. 54. Rexit ann. 4.

X L I X.

1535 VINCENTIUS LUNELLUS, BALUASTRI in *Aragonia* natus, Provinciæ *Carthaginenſis* Alumnus, ſanguine, doctrina, & prudentia ſpectatiſſimus, in Comitiis *Nicienſibus*, communi omnium Patrum conſenſu, Ordini adminiſtrando præficitur: Cæſaris, & Pontificis pluries in Germania Legatus, dignitates omnes extra Ordinem ultro ei oblatas conſtanter recuſat: denique in Concilio *Tridentino* Theologorum Conſultor eximius in Domino quieſcit ann. 1550. ætat. ſuæ 70. Rexit ann. 6.

L.

1541 JOANNES CALVIUS, CALVII in Regno *Corſicæ* natus, & *Corſicæ* Provinciæ alumnus: vir doctrina, prudentia, & morum ſuavitate clariſſimus, ex Commiſſario Romanæ Curiæ, ubi primus *Montem Pietatis* inſtituit, ad univerſum Ordinem moderandum in generali *Mantuano* Conventu aſſumptus: duplici Apoſtolica Legatione conſpicuus, Theologorum in *Tridentina* Synodo Conſultor, PAULO III. *Galliarum*, & *Luſitaniæ* REGIBUS carus, moritur *Tridenti* 21. Januarii 1547. Rexit ann. ferme 6.

L I.

1547 ANDREAS ALVAREZ OLYSSIPONENSIS, dum JOANNI III. *Portugalliæ* Regi eſt a Secretis, Seraphicam veſtem induit in Cœnobio Recollectionis S. *Mariæ de Inſula* Provinciæ *Algarbiorum*, unde INSULANUS vocatus: Zelo, prudentia, & caritate in Fratres omnibus carus, in Comitiis habitis in Cœnobio *Portiunculæ* prope *Aſſiſium*, ex ſuæ Provinciæ Miniſterio ad ſupremam Ordinis Præfecturam evectus, eumdem ſapientiſſime eſt moderatus. Cœnobia Recollectionis in antedicta Provincia ann. 1565. in *Cuſtodiam*, denique 1568. in *Provinciam S. Antonii* Diſcalceatorum erigi curavit, adnumerato in primis *Inſulano* ſibi dilecto. Rexit ann. 6.

L I I.

1553 CLEMENS DOLERA, natione *Ligur*, patria *Monelianus*, Provinciæ *Bononienſi* alumnus, doctrina, & pietate inſignis, primum Curiæ Romanæ, deinde Familiæ Ciſmontanæ Commiſſarius, denique in generali Synodo *Salmanticenſi* Miniſter Generalis Ordinis renunciatur. A PAULO IV. Purpuratis Patribus cooptatus; a PIO IV. infulis *Fulginatibus* inſignitus; demum ſcriptis Hæredibus Pauperibus Incurabilibus xenodochii S. *Jacobi de Urbe*, moritur in Cœnobio S. Petri in Monte aureo ann. 1568. ætat. ſuæ 67. & in Templo *Aracælitano* ſui Tituli tumulatur. Rexit ann. 4.

L I I I.

1559 FRANCISCUS ZAMORRA, natione *Hiſpanus*, in Urbe *Conca* natus, Provinciæ *Carthaginenſis*, ſanguinis claritate, doctrina, prudentia, morumque integritate conſpicuus, per omnes fere Ordinis gradus ad ſupremam Præfecturam omnium ſuffragiis in generali Conventu *Aquilæ* aſſumptus: *Tridentinæ* Synodo, magna cum ſui laude, Pontificis intereſt præcepto; abſolutus officio a PHILIPPO II. Rege Catholico ad graviſſima negotia Orator mittitur; Epiſcopatus inſigniores ultro ſibi oblatos conſtantiſſime recuſat, ac denique *Plumbini* in *Tuſcia* excedit, *Romam* ad Comitia profecturus, 1571. Rexit ann. 6.

L I V.

1565 ALOYSIUS PUTEUS, in Oppido *Burgi novi* prope *Placentiam* natus, Provinciæ *Bononienſis* alumnus, eruditione, prudentia, & Sanctitate ſpectatiſſimus, inter *Tridentinos* Patres Theologus conſultiſſimus, omnibus peractis ſuæ Provinciæ, & Ordinis Officiis, Miniſter Generalis in Comitiis *Valliſoletanis* renunciatur: quo munere abſolutus, humilem vitam agens, & ad cœleſtem Patriam anhelans, denique plenus meritis obdormivit in Domino 1580. ætat. ſuæ ann. 73. Rexit ann. 6.

L V.

1571 CHRISTOPHORUS A CAPITE FONTIUM, natione *Gallus*, Provinciæ *Britanniæ* alumnus, vir doctrina, morum integritate, & Regularis Diſciplinæ zelo clariſſimus, Miniſter primum, deinde ſuæ Provinciæ Cuſtos, in generali *Aracælitana* Synodo univerſo Ordini moderando præficitur, quem exemplo non minus, quam vigilantia ſapientiſſime adminiſtravit. Variis in lucem doctrinæ ſuæ editis monumentis, conſtanter ſententiam ſuam de Sacramenti Euchariſtiæ forma, etiam contra *Sorbonam*, tutatus eſt. A GREGORIO XIII. Archiepiſcopus *Cæſarienſi* electus, demum obiit *Romæ* in Cœnobio S. *Petri in Monte aureo*. Rexit ann. 8. ex *Piana* Conſtitutione.

L V I.

1579 FRANCISCUS GONZAGA, ex nobiliſſima MANTUÆ Ducum proſapia, puer in *Belgium* cum *Alexandro Farneſio* miſſus, deinde cum eodem in *Hiſpaniam* profectus, ibique in aula cum *Carolo* PHILIPPI II. Regis filio educatus, invitis omnibus, humilem Minorum habitum induit in Cœnobio *Complutenſi*: in *Italiam* porro vocatus, Provinciæ

S. *An-*

S. *Antonii* addictus, ac poſtes Miniſter electus, in Comitiis *Pariſienſibus* ſupremus Ordinis Paſtor vel coactus renunciatur. Epiſcopus damum *Cephaludenſis* primo, mox *Papienſis*, tandem *Mantuanus*, & Nuntius a CLEMENTE VIII. in *Galliam* miſſus, ſanctiſſime demum obdormivit in Domino 1620. Rexit ann. 8.

L V I I.

1587 FRANCISCUS A TOLOSA, Provinciæ *Cantabriæ*, doctrina, morum probitate, & Franciſcanæ diſciplinæ ſtudio ſpectabilis, ex Commiſſario Curiæ Romanæ ad ſupremam Ordinis Præfecturam evectus in celeberrimis, & pene ſingularibus *Aracælitanis* Comitiis, quæ memoratus *Franciſcus* magnis *Gonzagæ* Familiæ, & Regis Catholici expenſis, ad Ordinis gloriam, & utilitatem coegit: Officio abſolutus, dum ſolitariam vitam deinceps agere cupit, ad Epiſcopatum *Tuyenſem* in *Galletia* promotus, *Pater Pauperum* audiri meruit. Rexit ann. 6. ex nova SIXTI V. Conſtitutione.

L V I I I.

1593 BONAVENTURA SECUSIUS A CALATAYERONE, Provinciæ *Siciliæ*, quæ tunc unica erat, alumnus, Cuſtodis munus agens a Patribus *Vallisoleti* congregàtis Miniſter Generalis Ordinis renunciatur, quem difficillimis illis temporibus eximie eſt moderatus; in pace conſtabilienda *Galliarum* inter, & *Hiſpaniarum* Reges, juſſu Pontificis, egregiam navavit operam; *Gallumque* Regem cum *Sabaudo* Duce pari felicitate compoſuit: denique ad Patriarchat. *Conſtantinopolitanum*, mox ad Epiſcopat. Pacten. deinde ad Archiepiſcopat. Meſſanen. ac tandem ad prædivitem Eccleſiam *Catanen.* a Rege Catholico præſentatus, obiit in Domino. Rexit an. 7.

L I X.

1600 FRANCISCUS DE SOUSA TOLETANUS, Provinciæ *Sancti Jacobi* alumnus, ab omnibus fere Ordinis gradibus ad ſupremam Præfecturam evectus in generali *Romano* Conventu: vir doctrina, nobilitate, ac mira in rebus agendis dexteritate conſpicuus, *Italiæ*, *Germaniæ*, *Galliæ*, & *Hiſpaniæ* Provincias plurimas, magno regularis diſciplinæ zelo, viſitavit: Pontifici, Cæſari, ac Chriſtianiſſimo, & Catholico Regibus carus; infulis denique *Canarienſibus*, mox *Oxomenſibus*, ac tandem *Segovienſibus* vel invitus decoratus, Rexit ann. 6.

L X.

1606 ARCHANGELUS GUALTERIUS MESSANENSIS, Provinciæ *Siciliæ* Miniſter, in Comitiis *Toleti* habitis, quibus *Matrito* veniens adfuit PHILIPPUS III. Rex Catholicus, & Franciſcanæ Familiæ amantiſſimus, univerſo Ordini moderando præficitur, cujus gloriam, in *Italia* præſertim, collabentem mirum eſt quam junctis viribus erigere conatus ſit: denique officio ſuo egregie functus, ad ditiſſimum Archiepiſcopatum *Montis Regalis* promotus, inter Conſodales ſuos, ut alter Minorita, vitam egit *Panormi*, ubi ac cœleſtem Patriam migravit. Rexit ann. 6.

L X I.

1612 JOANNES DEL' HIERRO, nobiliſſimis Parentibus in loco de *Alonìis* ad Montes, qui Hiſpanice dicuntur *Sierra Morena*, natus, Provinciæ *Angelorum* tertium, licet invitus, Miniſter, in Comitiis *Romanis* ad ſupremam Ordinis Præfecturam promotus, quem exemplo potius, ac morum integritate eſt moderatus: nondum biennio elapſo hanc cum altera vita commutavit *Hiſpali* in *Hiſpania*, ætat. ſuæ 73. Huic ſubſtitutus ANTONIUS DE TREJO, Cardinalis hujus nominis Germanus Frater, PHILIPPO III. totique Aulæ cariſſimus, deinde Epiſcopus *Carthaginenſis*, ac demum Orator Regis Catholici ad Pontificem pro Immaculata Conceptione.

L X I I.

1618 BENIGNUS, natione *Ligur.* in Oppidulo, quod *Villa de Gotti* Italice dicitur, Principatus *Onrliæ*, ſub ditione Ducis *Sabaudiæ*, natus, *a Genua* vocatus, ob bella, quæ *Hiſpanos* inter, & *Sabaudos* tunc furebant, in Cuſtodia Reformata Provinciæ *Siculæ* Minoriticam Regulam profeſſus, *Archangelo* antedicto familiariſſimus primum a Secretis, deinde Definitor Generalis, tandem in *Salmanticenſi* Conventu omnium ſuffragiis Miniſter Generalis Ordinis renunciatur, cujus fluctuantem unitatem mira prudentia ſuſtinuit, regularemque diſciplinam exemplo non minus, quam legibus confirmavit, aut reſtituit: ſemel atque iterum Commiſſarius Familiæ. (*a*) Rexit ann. 7.

L X I I I.

1625 BERNARDINUS DE SENIS, Provinciæ *Portugalliæ* alumnus, doctrina, & morum integritate conſpicuus, ſuæ Provinciæ egregia functus officiis, memorato *Benigno* fuit a Secretis, mox Commiſſarius Familiæ, denique in Comitiis *Aracælitanis* ad ſupremam Ordinis Præfecturam evectus, hanc tanta prudentia, ac Zelo adminiſtravit, ut novitates valido conatu promotas eluſerit, Franciſcanamque diſciplinam ſartam, tectamque ſervaverit. Iſtante Catholico Rege Eccleſiæ *Viſenſi* invitus præficitur ann. 1630. Eidem Vicaria poteſtate ſuccedit PETRUS JOVER, Provinciæ *Cataloniæ*, quo defuncto, ſubrogatur ANTONIUS ENRIQUEZ. (*b*)

L X I V.

1633 JOANNES BAPTISTA À CAMPANEA, Provinciæ Obſerv. *Principatus* in Regno *Neapolitano* Pater, antedicto *Bernardino* a ſecretis, & Definitor Generalis, in Comitiis *Toletanis* ſupremus Ordinis Moderator eligitur:

Vir

(a) *Vid. Catal. Commiſſarior. General. num.* XXVI. *& ann. 1639.* (b) *Vid. eumdem Catalog. num.* XXV.

Vir doctrina, morum gravitate, & minoriticæ Obſervantiæ zelo inſignis : officio poſt ſexennium abſolutus, infulis *Dertuſenſibus* in *Catalonia* fuit decoratus, quae ultro dimiſit, & cum *Puteolano* Eccleſia commutavit, ut Immaculatæ Conceptionis Deiparæ cauſſam *Romæ* ageret : ſed re infecta *Puteolos* reverſus, ibidem obdormivit in Domino.

L X V.

1639 JOANNES MERINERÓ, *Matriti* natus, Provinciæ *Caſtellæ* Lector Jubilatus, & Miniſter, in generali *Aracœlitano* Conventu, cui præfuit Cardinalis *Barberinus* Ordinis Protector, univerſæ Franciſcanæ Familiæ præficitur, contra obnitente Duce *Olivares* Regis Catholici apud Pontificem Oratore. At vero perſpecta denique a Rege Viri probitate, non modo illum in Hiſpaniae admiſit, ſed magno etiam cum honore excepit in aulam. Expleto ſui regiminis ſexennio, ad Epiſcopatum *Civitatenſem*, vulgo *Città Rodriga*, vel invitus promotus, ſanctiſſime demum quievit in Domino.

L X V I.

1645 JOANNES A NEAPOLI, ex nobili *Mazara* Familia *Salmone* ortum trahens, in Cuſtodia Reformata Provinciæ *Terræ Laboris* Regulam profeſſus S. P. N. FRANCISCI, oris elegantia, morum gravitate, & prudentia conſpicuus, memoratæ Provinciæ ſuper Obſervantibus, & Reformatis Miniſter electus, poſtea Definitor Generalis, tandem in Comitiis *Toletanis* Miniſter totius Ordinis renunciatur. INNOCENTIO X. & Regi Catholico acceptiſſimus, ad Archiepiſcopatum *Valentinum* in *Hiſpaniis* deſignatus, morte præventus, *Matriti* excedit 26. Septembris 1648. Rexit ann. 3. menſes 3.

L X V I I.

1651 PETRUS MANERO in *Cariñena* oppido Diœceſis *Cæſaraugustanæ* natus, Provinciæ *Aragoniæ* olim Miniſter, Ordini a Secretis, Definitor Gener. & Commiſſarius Familiæ, in Comitiis *Romanis*, quibus interfuit ut Vicarius Generalis DANIEL A DONGO. Reform. Prov. *Mediolanenſ.* alumnus, & præfuit Cardinalis Ordinis Protector, ſupremus Moderator electus, ad Eccleſiam *Tyraſonenſem* quinto ſui regiminis anno promotus : Vir doctrina, morum ſuavitate, & Franciſcanæ diſciplinæ ſtudio ſpectatiſſimus : tandem obiit 1659. Huic Vicarii munere ſucceſſit JULIANUS PEREZ, cui poſt annum vita functo ſubrogatus fuit JOANNES DE ROBLES. (a)

L X V I I I.

1658 MICHAEL ANGELUS BONADIES, *Sambuca* in Regno *Siciliæ* natus, in Cuſtodia *Sicula* Reformata Regulam Franciſcanam profeſſus, *Benigno* Ordinis Præſidi a Secretis, mox Definitor Generalis, denique in Conventu *Toletano* omnium fere ſuffragiis ad totius Ordinis Præfecturam evectus, *Italiæ*, & *Galliarum* Provincias viſitavit : Minoriticas Leges in unum collegit, quæ *Statuta Sambucana* vulgo dicuntur : ac tandem officio abſolutus, ad *Catanenſem* Epiſcopatum a PHILIPPO IV. promotus, ingenti pietatis laude eumdem adminiſtravit. Rexit ann. 6.

L X I X.

1664 ILDEPHONSUS SALIZANES, Provinciæ S. *Jacobi* Miniſter, in Comitiis *Aracœlitanis*, quæ moderatus eſt Cardinalis Ordinis Protector, Miniſter Generalis fuit renunciatus ; Provincias *Luſitanas*, auctoritate Apoſtolica etiam munitus, viſitavit, ac priſtino decori reſtituit. Ad *Ovetenſem* Epiſcopatum quinto ſui regiminis ineunte anno præſentatus, cum Pontificia diſpenſatione illud ad uſque completum ſexennium producendum feliciter abſolvit ann. 1670. Tandem ad *Cordubenſem* Eccleſiam tranſlatus, ibi magna cum pietatis fama quievit in pace.

L X X.

1670 FRANCISCUS MARIA RHINI, *Politii* in *Sicilia* natus, Provinciæ *Vallis Mazariæ* Pater, Guardiani *Montis Syon*, & Cuſtodis *Terræ Sanctæ* munere abſolutus, ingenio, dexteritate, ac morum gravitate conſpicuus, a Patribus *Valliſoleti* congregatis ſupremus Ordinis Præſes eligitur : *Galliarum* Provincias, & præcipue M. Pariſienſe Cœnobium, inſtante Rege, & præcipiente Pontifice, Sanctiſſimis ſtatutis legibus Seraphicæ diſciplinæ reſtituit : ſed dum majora pro Religionis bono ſperantur ab eo, infulis *Syracuſanis* inſignitur. Rexit ann. 4. Menſes 5.

L X X I.

1674 FRANCISCUS MARIA DE NICOLIS, in *Romandiola* Oppido, quod *Caſtrum S. Petri* vocatur, natus, Provinciæ *Bononienſis* Lector Jubilatus, & Miniſter, Definitor Generalis, dein Procurator Ordinis, a CLEMENTE X. Vicarius Generalis, mox Miniſter Generalis, alter poſt *Liebetum*, declaratur : vir doctrinæ, & humana Sapientia illuſtris, ſed qui gratiis Apoſtolicis Ordinis libertatem lædere viſus eſt. *Bononienſi* ex Provincia, cujus erat Alumnus, dictus ; poſtea *Cremonenſi*, ex ſingulari Regiæ Curiæ *Matritenſis* privilegio. Rexit annum cum dimidio. (b)

L X X I I.

1676 JOSEPHUS XIMENEZ SAMANIEGO, in *Najarenſi* veteris *Caſtellæ* Urbe natus, Provinciæ *Burgenſis*, ſanguinis claritate, doctrina, morum ſuavitate, & integritate omnibus longe ſpectatiſſimus, per cunctos Provinciæ, & Ordinis gradus, demum vel invitus ad *Romana* Comitia vocatus, in his ad ſupremam Præfecturam, plaudentibus omnibus, pro-

(a) *Vid. in Catal. Commiſſ. General. Num.* XXXI.
(b) *Vid. in Catal. Commiſſar. General. Num.* XXXVIII.

promotus , nulli parcens labori , ac ſtudio , Succeſſorum ſuorum ſingulare veluti exemplar fuit . Secuta ejus electione primus ex ſui voluntate coram Protectore, & Præſide votum emiſit de non ambienda , aut acceptanda extra Ordinem dignitate per integrum ſui regiminis ſexennium ; quod demum literis Apoſtolicis in legem abiit . Rexit ann. 6.

L X X I I I.

1682 PETRUS MARINUS SORMANUS , patria , & Provincia *Medialonenſi* , Lect. Jub. Ex-Miniſter , Cuſtos *Terræ Sanctæ* , & Guardianus *Hieruſalem* , doctrina , nobilitate, & in agendis dexteritate clariſſimus , cum pene in limine electionis *Toletum* perveniſſet , unanimi conſenſu a Patribus Miniſter Generalis Ordinis renunciatur , quem legibus aut reſtitutis , aut noviter inductis , ſapientiſſime adminiſtravit : J. C. D. N. Sepulchrum CÆSARIS ope a Schiſmaticis tolli per TURCARUM SULTANUM , & Minoritis reddi , obtinuit : Miſſionariorum Collegia ſummo ſtudio variis in locis erigi curavit . Rexit ann. 6.

L X X I V.

1688 MARCUS ZARZOSA , Provinciæ *Carthaginenſis* Lector Jubilatus , & Pater , Ex-Commiſſarius Generalis Familiæ , vir doctrina , & ſacro eloquio inſignis , in *Romana* Synodo , cui præfuit Cardinalis *Cybo* Protector , a Patribus univerſo Ordini adminiſtrando præficitur : ſed vix ineunte ſeptimo poſt annum ſui regiminis menſe , hanc cum alter vita , omnium mœrore , commutavit die 9. Januarii 1690.

L X X V.

1690 JOANNES ALVIN , Provinciæ S. *Michaelis* in *Extremadura* Lector Jubilatus , ac Pater , Definitoris Generalis munus agens , ſublato e vivis *Marco Zarzoſa* , in Congregatione *Matriti* habita , Præſide *Juliano Chamillas* ex-Commiſſario Familiæ , & tunc Commiſſario *Indiarum* , Vicarius Generalis in quarto ſcrutinio renunciatur ; ac tandem Card. Protectoris precibus ab ALEXANDRO VIII. Miniſter totius Ordinis declaratur . Rexit ann. 4. Patriæ Epiſcopatum ſibi a CAROLO II. ultro oblatum , humilem inter Minores minimus vitam agere cupiens , conſtanter recuſavit .

L X X V I.

1694 BONAVENTURA POERIUS DE TABERNA , Provinciæ *Calabriæ* Lector Jubilat. ac Pater , primum Ordini a Secretis , mox Definitor Generalis , deinde Commiſſarius in Romana Curia , tandem in Comitiis *Victoriæ* celebratis , totius Franciſcanæ Familiæ ſupremus Moderator eligitur : ſed quarto ſui regiminis anno ineunte ſe abdicat Officio , & a CAROLO II. ad Archiepiſcopatum *Salernitanum* præſentatus , ingenti pietatis , ac munificentiæ laude Eccleſiam illam ad mortem uſque moderatur . Rexit ann. 3. & menſ. fere 4.

L X X V I I.

1697 MATTHÆUS MESSANENSIS , vulgo a S. *Stephano* , Provinciæ *Terræ laboris* Lector Jubilatus , ex-Cuſtos , & Definitor Generalis : Vir Doctrina , oris elegantia , & morum ſuavitate conſpicuus , in Congregatione generali *Aracælitana* , cui præfuit *Bonaventura Poerius* , omnium ſuffragiis Vicarius Generalis renunciatur , quem deinde INNOCENTIUS XII. Miniſtrum totius Ordinis declaravit . Rexit ann. 2. menſ. fere 9. Demum Inſulis *Cephaludenſibus* decoratus , piiſſime obdormivit in Domino .

L X X V I I I.

1700 LUDOVICUS DE LA TORRE , Provinciæ S. *Jacobi* Lector Jubilatus , Regius Concionator , olim Ordini a ſecretis , & Miniſter Provincialis , ex-Vice-Commiſſario Familiæ in Comitiis *Romanis* , anno Jubilæi , Præſide Card. *Spada* a Pontifice delegato , totius Seraphici gregis Moderator electus , vix poſt adeptam præfecturam adverſa valetudine diu vexatus , ſummo totius Religionis incommodo , denique in Cœnobio *Placentino* in *Hiſpaniis* ex hac vita migravit die 13. menſis Octobris 1701.

L X X I X.

1701 ILDEPHONSUS DE BIEZMA , Provinciæ Caſtellæ Lect. Jubilatus , & ex-Miniſter , Regius Eccleſiaſtes , & Theologus , ex Commiſſario *Indiarum* Præſes Congregationis generalis habitæ *Matriti* 5. Decembris Vicarius Ordinis renunciatus , literis Apoſtolicis datis ſub die 23. Januarii ann. 1702. Miniſter Generalis declaratur . Vir doctrina , prudentia , & morum ſuavitate inſignis , ſed ſævientibus bellorum tumultibus , fruſtra ſemel atque iterum Comitia indixit : denique *Matriti* exceſſit 10. Auguſti ann. 1716. Rexit ann. 14. menſ. fere 9.

L X X X.

1716 JOSEPHUS GARCIA VALLISOLETANUS , Provinciæ *Conceptionis* Lect. Jubilat. & ex-Miniſter , Procurator Generalis Ordinis , in Conventu *Matritenſi* die 16. Septembris , cui præfuit *Joſephus Sanz* Commiſſarius *Indiarum* , omnium ſuffragiis in Vicarium electus , a CLEMENTE XI. Miniſter Generalis meruit declarari . Eleemoſynis a ſe collectis Statua marmorea S. P. N. FRANCISCI , habitu Obſervantium ſculpta , in Templo Vaticano fuit collocata : ad prædivitem Epiſcopatum *Seguntinum* promotus , obiit tandem nonagenarius 1749. Rexit ann. 6. menſ. 8.

L X X X I.

1723 LAURENTIUS COZZA A S. LAURENTIO Diœceſis *Montis Faliſci* oppido , Provinciæ *Romanæ* Lector Jubilatus , & ex-Miniſter , olim Guardianus *Hieruſalem* , mox Pontificis literis Diſcretus Perpetuus Ordinis , deinde Vice-Commiſſarius Familiæ Obſervantium , tan-

tandem in Comittis *Aracœlitanis*, quibus ſumma majeſtate præfuit INNOCENTIUS XIII. Miniſter Generalis renunciatur. Vir doctrina, prudentia, & dexteritate inſignis, qui malos in Minoriticam Paupertatem uſus invectos magno ſtudio evellere conatus eſt: s BENEDICTO XIII. circa finem anni 1726. Purpuratorum Patrum collegio cooptatus, tandem plenus meritis obiit 1728. Rexit ann. 3. menſ. 7. (*a*)

LXXXII.

1726 MATTHÆUS BASILE A PARETA, Diœceſia *Aversanæ* Oppido, Provinciæ *Terræ Laboris* Lector Jubilatus, & ex-Miniſter, Commiſſarius in Curia Romana, mox Procurator Generalis Ordinis, denique in generali *Romana* Congregatione die 21. Decembris 1726. Vicarius Generalis electus, a Pontifice totius Ordinis Miniſter declaratur: Vir doctrina, & morum ſuavitate conſpicnus, qui officio abſolutus, a CÆSARE ad Archiepiſcopatum *Panormitanum* præſentatus, dum Eccleſiam illam magna ſui nominis ſama adminiſtrat, CAROLUM BORBONIUM utriuſque *Siciliæ* Regem coronat die 3. Julii ann. 1735. Tandem moritur 24. Januarii 1736. Rexit ann. 2. menſ. ſere 6.

LXXXIII.

1729 JOANNES DE SOTO VALLISOLETANUS, Provinciæ *Conceptionis* Lector Jubil. olim Cuſtos, Ordini a ſecretis, & Procurator Generalis, dum Commiſſarii *Indiarum*, & *Familiæ* monus obiret, in generali *Mediolanensi* Synodo, cui præfuit antedictus *Matthæus Basile*, a Patribus ad ſupremam Ordinis Præfecturam evectus: Vir pietate, & ſtudio Franciſcanæ diſciplinæ ſervandæ conſpicuus. Cum ob bellorum cauſſas Comitis generalia cogi nequaquam poſſent a CLEMENTE XII. in officio ſuit confirmatus: verum non diu ſuperſtes remanſit, nam die 14. Februarii 1736. piiſſime obdormivit in Domino. Rexit ann, 6, menſ. ſere 7. (*b*)

LXXXIV.

1736 JOANNES BERMEJO, Provinciæ *Angelorum Castellæ veteris* Lector Jnbilatus, & Pater, olim Commiſſarius in Curia Romana, a Patribus in generali Conventu *Matritensi Joanni* defuncto ad Ordiuem Vicaria poteſtate moderandum ſufficitur, moxque a CLEMENTE XII. ad Patrum *Romæ* exiſtentium preces, Miniſter Generalis renunciatur: Vir morum ſuavitate, ac pietate inſignis, qui Ordinem ad ann. uſque 1740. adminiſtravit. Rexit ann. 4. & ultra.

LXXXV.

1740 CAJETANUS POLITI, in Oppido *Laurini* Diœceſis *Salernitanæ* natus, Provinciæ *Principatus* Lector Jubilatus, ex-Secretarius Familiæ, & Commiſſarius in Curia Romana, in Comitiis *Vallisoletanis*, quibus præfuit ſupramemoratus *Josephus Garcia* Epiſcopus *Seguntinus*, totius Ordinis ſupremus Moderator eligitur. Vir doctrina, morum ſuavitate, & oris elegantia eximius, qui magna ad Ordinis utilitatem molitus fuiſſet, niſi fere ſtatim poſt ſuſceptam Præfecturam infenſa valetudine, atque in dies ingraveſcente, fuiſſet conflictatus. Rexit ann. 3. menſ. 9. dies 8.

LXXXVI.

1744 RAPHAEL DE RUBEIS A LUGAGNANO, Diœceſis *Placentinæ* Oppido, Provinciæ *Bononiensis* Reform. Lect. Emeritus, & ex-Miniſter, dum Guardiani munus ageret in Regio S. *Claræ* Monaſterio *Neapolis*, Cuſtos *Palestinæ* renunciatus, in Congregat. *Aracœlit.* Vicarius Ordinis abſens electus, a BENEDICTO XIV. Miniſt. Gener declaratur. Apoſtolicas ſanctiones de dignitatibus, & gratiis Ord. Sæcularium commendationibus non impartiendis, conſtantiſſime ſervavit: Cuſtodiam *Terræ Sanctæ* optimis legibus conſtabilivit: & quod ſummum eſt, in Comitiis generalibus meruit a Pontifice de peracta Ord. adminiſtratione laudari. Rexit ann. 6. (*c*)

LXXXVII.

1750 PETRUS JOANNETIUS DE MOLINA, Provinc. *Valentiæ S. Joann. Baptistæ* alumnus, olim Theologiæ Lector, & Eccleſiaſtes inſignis, ſanguinis claritate, rerum agendarum peritia, ac morum ſuavitate ſpeciatiſſimus, dum Procuratoris Diſcalceat. & Recollect. munus obiret, in Comitiis *Aracœlitanis*, quibus BENEDICTUS XIV. P. O. M. ſumma Majeſtate præfuit, ad ſupremam Ordinis Præfecturam evectus, hanc indeſeſſo labore, ac ſtudio egregie admiuiſtrat, quem Deus ad totius Religionis commodum, & utilitatem diu nobis ſoſpitem, atqne incolumem conſervet.

(a) *Vid. Catal. Commiſſ. Gener. ann.* 1716. (b) *Vid. Catal. Commiſſ. General num.* XLVIII. (c) *V. eumdem n.* LIV.

CATALOGUS

Omnium Reverendiſsimorum PP. Vicariorum Generalium FF. Minorum de Obſervantia Familiæ Ciſmontanæ, & Ultramontanæ.

Vicarii Gener. Fam. Ciſmont.

I.

1443 D. JOANNES A CAPISTRANO, qui Seraphicum induit habitum, & Minoriticam profeſſus eſt Regulam inter *Obſervantes* in pervetuſto S. FRANCISCI *Montis Peruſiæ*, actis *Patavinis* generalibus Comitiis, juſſu EUGENII IV. a Miniſtro totius Ordinis Vicarius Generalis eorumdem *Obſervantium*, & Monialium inſtituitur: quam electionem ratam habuit Pontifex Apoſtolicis literis *Fratrem Ordinis Minorum &c.* Vir doctrina, ſapientia, & Sanctitate inſignis, *Conſtitutiones* ſaluberrimas edidit pro conſtabilienda in Familia Obſervantium Regulari diſciplina, quas deinde aliis *Declarationibus* provide illuſtravit.

Vicarii Gener. Fam. Ultramont.

I.

1443 JOANNES PIEROCHE, alias DE MAUBERTO, natione *Belga*, iiſdem, quibus *Joannes Capiſtranenſis*, mutatis mutandis, *Antonii de Raſcanibus* Ordinis Miniſtri literis, Ultramontanus Obſervantium Vicarius Generalis deſignatur, iiſdemque Pontificis literis confirmatur. Mota controverſia de utriuſque Vicarii auctoritate, ac quatuor S. R. E. Cardinalibus dirimenda commiſſa, ſancitum eſt eamdem penes illos eſſe in Obſervantes auctoritatem, quæ erat apud Miniſtros Generales in Fratres totius Ordinis. Vir pietate, ac ſtudio Franciſcanæ diſciplinæ clariſſimus.

EUGENIUS IV. APOSTOLICIS LITERIS *Ut ſacra Ordinis Minorum &c.* CONSTITUIT, UT VICARII UTRIUSQUE FAMILIÆ SINGULIS TRIENNIIS COMITIA INDICANT, ATQUE IN IIS UNAQUÆQUE OBSERVANTIUM FAMILIA SUUM ELIGAT VICARIUM GENERALEM AB ORDINIS MINISTRO INFRA TRIDUUM CONFIRMANDUM.

I I.

1446 B. JACOBUS DE PRIMADITIIS, Provinciæ BONONIENSIS alumnus, in Comitiis *Aracælitanis*, quibus præfuit EUGENIUS IV. in cujus manibus *Joannes a Capiſtrano* Apoſtolicis Legationibus functurus officio ſeſe abdicavit, primus Obſervantium ſuffragiis Vicarius Generalis renunciatur. Vir doctrina, pietate, & miraculis inſignis. Statuitur Cœnobium *Aracælitanum* ſub immediata Vicarii Generalis juriſdictione, ac vocandos duos ex *Germania*, totidemque ex *Gallia*, & *Hiſpania* viros doctos, & graves, qui ibidem ſint Familiæ ſplendori, & præſidio.

1446 JOANNES DE MAUBERTO *in ſuo Vicarii Ultramontani munere confirmatur, quod ad mortem uſque retinuit. Obiit autem 24. Auguſti 1450. in Cœnobio* ATHENSI *in* HANNONIA, *& ſub hoc Epitaphio tumulatus*: HIC JACET SACRÆ REGULARIS OBSERVANTIÆ ORDINIS FF. MINORUM PROFESSOR, ET AMATOR PRÆCIPUUS, FR. JOANNES PIEROCHE, ALIAS DE MAUBERTO, QUI PER MULTA TEMPORUM CURRICULA EXTITIT FF. NUNCUPATOR. VULGARITER DE OBSERVANTIA IN PLURIBUS PARTIBUS, ET PROVINCIIS DIRECTOR, ET VICARIUS, SUÆ VITÆ DIEM COMPLEVIT XXIV. AUGUSTI, A. D. MDCCL.

1449 D. JOANNES A CAPISTRANO *in Conventu* NEMORIS AD MUGELLUM *Provinc.* TUSCIÆ *a Patribus iterum Vicarius eligitur*, JACOBO *gravem admodum ſibi ſarcinam humiliter dimittente. Eo confluxere fulgentiſſima illius temporis Obſervant. Sidera, quo invitaverat magnus ille Heros* COSIMUS MEDICÆUS, *qui ſumptus omnes liberaliſſime impendit, quique toto Comitiorum tempore, vocatis etiam Filiis, ibidem Fratribus eſt converſatus. Acriter cum Ordinis Miniſtro diſceptatum de abroganda Eugeniana* UT SACRA, *ſed*

I I.

1451 THEODORICUS AURIGA, Provinciæ *Franciæ* Vicarius, defuncto *Joanne de Mauberto*, Pontificis auctoritate Comitia *Barcinonem* convocat, quorum ſuffragiis in Cœnobio *Sanctæ Mariæ de Jeſu* extra Urbem Vicarius Generalis renunciatur. Regularis Obſervantia ſub ejus Præfectura ultra montes magnopere aucta eſt, in *Hiſpania* per *Alphonſum Borexiam* ejus Commiſſarium; in *Germania* per Cardinalem *Cuſanum*; in Gallia per ſeipſum. Perlectis in Conventu *Barcinonenſi* literis *Joannis a Capiſtrano*, firmior ſtatuta eſt inter

Digitized by Google

Vicarii Gener. Fam. Ciſmont.

ſed fruſtra , licet aliqui ex Obſervant. aſſentirentur .

I I I.

1452 B. MARCUS ELEPHANTUTIUS , *Bononiæ* nobili genere natus , dum *Joannis Capiſtranenſis* in *Italia* vices gereret , in Comitiis , quibus ipſe præfuit , *Aquilæ* in Cœnobio *Sancti Juliani* extra Urbem , Vicarius Generalis eligitur . Franciſcanæ diſciplinæ ſervandæ, ac promovendæ ſtudio flagrans , plurimas ſibi ſubjectas Provincias , multa in iis ſapienter inſtituendo , ac corrigendo,viſitavit. *Roberti Liciroſii* , clariſſimi ſui ævi Concionatoris, ejuſque fautorum , de abroganda *Eugeniana* ſanctione *Ut Sacra* , irritos reddidit conatus ; quinimo eamdem a NICOLAO V. confirmari obtinuit .

I V.

1455 BAPTISTA TAGLIACARNE DE LEVANTO, Provinciæ *Genuenſis* Vicarius , & Definitor Generalis , in Comitiis *Bononiæ* in Cœnobio S. *Pauli* extra Urbem habitis, in quibus fruſtra tentatum de *Capiſtrano* tertium eligendo , contradicentibus ejus Sociis & quia ſenex , & quia Fidei negotiis plane devotus, Vicarius Generalis ex ſeptem graviſſimis, & Sanctiſſimis viris, qui ad id munus poſtulabantur , renunciatur : florentis ſane ætatis vir, ſed doctrina , morum ſuavitate, & eloquentia clariſſimus . Iterum per hæc tempora acerrime actum de *Eugeniana* Bulla abroganda , aſſentiente potius Pontifice CALLIXTO III.

V.

1457 ANTONIUS A MONTEFALCO in *Umbria*, Provinciæ S. P. N. FRANCISCI : Vir doctrina , prudentia , morum integritate , & Apoſtolicis Legationibus celeberrimus (quem NICOLAO V. è vivis ſublato , cum de ejus Succeſſore eligendo acriter diſceptaretur , ſtatutus pene ſuffragiorum numerus , teſte *Mariano Florentino* Synchrono Scriptore , in ſecundo ſcrutinio ad Pontificatum evexerat) in Comitiis *Mediolanenſibus* juſſu Pontificis coactis , ad quæ etiam utriuſque Familiæ Obſervantes convenerant , Vicarius Generalis renunciatur ; ſed eodem anno moritur *Romæ* in Cœnobio *Aracœlitano* .

1458 BAPTISTA TAGLIACARNE DE LEVANTO iterum *in generaliſſimo , quem vocant , Aracœlitano Conventu , Vicarius Familiæ renunciatur . Ad compeſcendum nonnullorum Obſervantium, qui a Pontifice ad pecunias colligendas pro Turcis bello inferendo deſignabantur , relaxationem , omnem ab eodem Pontifice* CALLIXTO III. *auctoritatem obtinuit , quem tamen fruſtra precatus eſt de ejus abroganda Conſtitutione :* ILLIUS , CUJUS IN PACE &c. *At* PIUS II. *ejus Succeſſor eodem anno illam Chronol. Seraph.* * *abo-*

Vicarii Gener. Fam. Ultramont.

inter utramque Familiam concordia .

I I I.

1454 JOANNES QUIESDEBER , Provinciæ *Franciæ* Vicarius , in Conventu *Baſileenſi* Provinciæ *Argentinæ* Obſervantibus Ultramontanis regendis præficitur : Vir doctrina , & morum integritate conſpicuus . Miſſis pro confirmatione ad Miniſtrum Generalem ejus electionis Actis , cum ille eadem confirmare detrectaret , poſt triduum a præſentatis Actis , juxta *Eugenianam* Conſtitutionem , Familiæ ſuæ adminiſtrandæ ultro manus admovit : obtinuit tandem , ſed Pontificio præcepto , ad quem binas *Capiſtranus* totius facti narrativas ſcripſerat epiſtolas .

1457 THEODORICUS AURIGA , *excluſis Obſervantibus a ferendo ſuffragio in Comitiis Mediolanenſibus totius Ordinis , non obſtante Pontificis præcepto , unus ex tribus , juxta* CALLIXTINAM *Conſtitutionem , Miniſtro Generali noviter electo a ſuis præſentatus , Vicarius Familiæ iterum deligitur in Cœnobio* S. ANGELI : *ſed triſti fato & ipſe , teterrima in* ITALIA *peſte ſæviente , moritur eodem anno* AQUILÆ *in Cubiculo* D. BERNARDINI . *His peragendis Comitiis regios ſane ſumptus ultro ſuppeditavit* FRANCISCUS SFORTIA *Dux , qui cum* BLANCA *uxore erat Ordini addictiſſimus , præſertim Obſervantibus .*

I V.

1458 JOANNES MOGINUS in Comitiis *Aracœlitanis* , quibus iterum in ferendo ſuffragio in limine electionis excluſi fuerunt Obſervantes , ne incerta evaderet *Jacobi de Sarzuela* electio , quem Pontifex Miniſtrum Generalem totius Ordinis exoptabat , Familiæ Ultramontanæ Obſervantium Moderator eligitur : Vir doctrina , & morum integritate inſignis , qui in Cœnobio *Meteníi* ann. 1463. ſanctiſſime obdormivit in Domino . HENRICUS *Caſtellæ* , & *Legionis* Rex impenſe per hæc tempora favit Obſervantibus , præſertim ut ſub uno , eodemque omnes viverent Magiſtratu .

V.

1461 ZEGERUS DUSCLARE DE DIXMUNDA, Vicarius Provinciæ *Franciæ* , & olim Commiſſarius in Curia Romana pro Familia Ultramontana , huic moderandæ præficitur in Comitiis *Salmanticen.* Vir pietate , & in Pauperes caritate inſignis . Ne Conventuales deinceps Obſervantes prædicarent ſuæ Regulæ tranſgreſſores , quod non *Miniſtris*, ut illa præſcribit, ſed *Vicariis* parerent , obtinuit , petente Chriſtianiſſimo Rege , literas a Pontifice , quibus *Vicarii* veri *Miniſtri* declaran-

Digitized by Google

Vicarii Gener. Fam. Ciſmont.

abolevit, & ad EUGENIANAM *Bullam iterum Obſervantes reduxit.*

V I.

1461 LUDOVICUS VICENTINUS, Provinciæ *Sancti Antonii*, in pervetuſto *Maximus* Virginis *Annunciatæ* Cœnobio Provinciæ *Marchiæ* Obſervantibus regendis a Patribus, juxta *Eugenianam* Conſtitutionem, præficitur: Vir doctus, & Franciſcanæ diſciplinæ ſervandæ ſtudioſiſſimus. *Boſnenſium*, & *Dalmatarum* Fratrum controverſias præſens abſolvit. Ejuſdem precibus a PIO II. ſublata eſt Miniſtra Generalis Sororum de Pœnitentia, ac propterea occaſio diſcurrendi, ſub viſitationis prætextu. Magna per hæc tempora mota eſt in D. JACOBUM PICENUM controverſia *de Sanguine Chriſti*.

1464 B. MARCUS BONONIENSIS *in Generali Conventu habito in* PORTIUNCULA *iterum Obſervantium Moderator eligitur. Cum eodem tempore* PERUSIÆ FRANCISCUS DE RUVERE *ad ſupremam Ordinis Præfecturam, conſilio* D. JACOBI PICENI. *qui ibi in Cœnobio* S. FRANCISCI MONTIS *commorabatur, fuiſſet evectus, quadringenti Obſervantes ex æde* PORTIUNCULÆ PERUSIAM *ſe contulerunt, ac publica ſupplicatione per Urbem cum reliquiis ad Eccleſiam principem nuper renunciatum Miniſtrum deduxerunt, magna cum Populorum ædificatione, & totius Ordinis lætitia.*

1467 BAPTISTA TAGLIACARNE DE LEVANTO *in Comitiis* MANTUANIS, *quibus ſumptus largiſſime miniſtravit* FRIDERICUS MARCHIO *Obſervantium amantiſſimus, tertio Vicarius Generalis renunciatur. Vir fuit prudentia, & morum integritate inſignis, qui denique* CAJETÆ *gravi morbo correptus, ſub finem Januarii ann.* 1469. ROMAM *deductus, in Cœnobio* ARACŒLITANO *menſe ſequenti obdormivit in Domino, præ foribus Sacrarii honorifice tumulatus.* JACOBUS CORNETANUS, *Provinciæ* ROMANÆ *Vicarius, Apoſtolica auctoritate ejus vices geſſit uſque ad Comitia ejuſdem anni.*

1469 B. MARCUS BONONIENSIS *in Generali Conventu habito in* INSULA BISENTINA *lacus* VULSINII *tertio inſtituitur Vicarius, ſub cujus regimine, cum* SIXTUS IV. *Pontifex eſſet renunciatus, de ſubjiciendo iterum Miniſtris Obſervantium Familia ſerio actum eſt,* MARCO *ſeſe opponente, qui ne ita ſtatueretur, Pontifici innumeras Regum, & Principum epiſtolas obtulit, quas cum legiſſet Papa ſtupens, ac territus inquit:* Ego putavi mihi rem eſſe cum mendicis, & pediculoſis Fratribus, non cum univerſis Principibus: *Nihil proinde innovatum.*

VII.

Vicarii Gener. Fam. Ultramont.

tur, licet ad confuſionem tollendam diverſo nomine vocitarentur.

V I.

1464 JOANNES DE MACRIFORTIS, Provinciæ *Turoniæ* Vicarius, in Comitiis *Mechlinienſibus* Provinciæ *Coloniæ*, Obſervantium Familiæ adminiſtrandæ deſignatur. Huic PIUS II. Ordini addictiſſimus ſingulare dedit Privilegium de per ſe ipſum corripiendis, ac puniendis Fratribus ſibi ſubditis, quos in fide deficere inveniſſet. Ad pacem, & concordiam *Obſervantes* inter & *Conventuales* fovendam, præſertim ultra montes, plura ſanctiſſime idem Pontifex conſtituit. B. *Amadeus Luſitanus* habitu Minoritico *Aſſiſii* induitur; unde per hæc tempora *Amadeiſtarum* Origo.

V I I.

1467 JOANNES PHILIPPI, Provinciæ *Burgundiæ* Vicarius, in Cœnobio *Montis Lucii* ejuſdem Provinciæ, Vicarius Generalis deſignatus, PHILIPPO BONO *Burgundiæ* Duce adhuc ſuperſtite, Ordinis, & præcipue Obſervantium, ad miraculum amantiſſimo, qui hoc eodem anno è vivis deceſſit. Sequenti anno alter *Joannes* itidem Burgundus, *Teſſerandus*, vel *Teſſerantur*, & aliis latinius *Textor* cognomento, Concionator ſui ævi celeberrimus, primus *Pariſiis* Monaſterium Mulierum a proſtibulo ad pœnitentiam redeuntium inſtituit, aliaque deinde aliis in locis plura fundavit.

V I I I.

1670 FRANCISCUS BLONDE, Vicarius Provinciæ FRANCIÆ, in Comitiis habitis in Cœnobio *Palentiolæ* Provinciæ *Caſtellæ*, Vicarius Generalis renunciatur: ſed anno ſequenti fato fungitur in altero *Montis Lucii* Provinciæ *Burgundiæ*, cujus Vicarius, juxta Bullam *Eugenianam*, vices egit, nimirum *Simeon Maſſei*, qui Comitia *Baſileæ* anno 1472. celebranda indixit. Plurima hiſce temporibus, in *Hiſpaniis* potiſſimum, conſtructa ſunt Ordinis Cœnobia. SIXTUS IV. B. *Amadæo*, qui ei a ſanctioribus erat conſiliis, plura conceſſit privilegia.

I X.

1472 JOANNES CROYN, Provinciæ *Turonenſis* Vicarius, a Patribus *Baſileenſibus* Obſervantium Moderator eligitur, vir prudentia, & morum integritate ſpectatiſſimus. Hoc anno natalem diem S. P. N. FRANCISCI *Sixtus IV.* univerſæ Eccleſiæ feſtivum indicit, ejuſdemque de ſacris Stigmatibus ſingulare privilegium adſerit, vetitis etiam *D. Catharinæ Senenſis* imaginibus, quæ illud idem repræſentabant. Item PP. Conventualibus primus facultatem concedit ſuccedendi in hæreditatibus, aliaque admittendi, ac ſi ipſi in ſæculo degerent.

1475 JO-

Vicarii Gener. Fam. Ciſmont.

V I I.

1472 B. ANGELUS A CLAVASIO, natione *Pedemontanus*, Provinciæ *Genuæ*, in Comitiis *Aquilanis*, quibus præfuit juſſu Pontificis in *Marcum* irati *Ludovicus Vicentinus*, Vicarius Generalis deſignatur: Vir doctrina, & ſanctitate conſpicuus, qui tandem cum aliis Obſervantibus SIXTO IV, caris obtinuit, ut in hujus gratiam antedictus *Marcus* rediret. Exinde idem Pontifex Fratribus etiam de Familia fuit addictiſſimus. Hiſce Comitiis interfuere Fratres ferme bis mille, qui eo confluxerant, ut auguſtiſſimæ Corporis integri, atque incorrupti D. BERNARDINI Tranſlationi præſentes eſſent.

V I I I.

1475 PETRUS NEAPOLITANUS, Diſcretus Provinciæ *Sancti Antonii*, cui *Marcus Bononienſis* Pontifici minus acceptus, jam pridem Superiora comitia regenda, licet fruſtra, commiſerat, in generali Conventu *Neapoli* habito, quem FERDINANDUS Rex magnis ſumptibus aluit, ſummaque proſecutus eſt familiaritate, Vicarius renunciatur. In eo *D. Jacobus Picenus* renuit ſuffragium ferre, videns *Marcum* laudatum deſpectum, & a Capitulo excluſum: precatus eſt itaque, ut ille pro ſe admitteretur ſuffragaturus, quod & obtinuit. Ita excipiebatur qui tertium fuerat Vicarius Familiæ.

1478 B. ANGELUS A CLAVASIO *in Comitiis in Cœnobio* PAPIENSI D. JACOBI *habitis iterum Familiæ regendæ præficitur. Hoc anno ad ſuperos evolavit* PLACENTIÆ MARCUS ELEPHANTUTIUS *ſæpe memoratus, magna cum Sanctitatis fama, ubi innumeris corruſcat adhuc miraculis; &* GABRIEL VERONENSIS *individuus* D. JOANNIS CAPISTRANENSIS *ſocius, ex illicito Comitis* GUIDONIS RANGONII MUTINENSIUM *nobiliſſimi concubitu filius, rogante* MATTHIA UNGARIÆ *Rege, primus ex Fratribus de Familia ad Sacram Purpuram evehitur: Vir doctrina, prudentia, morum integritate, & in rebus agendis dexteritate clariſſimus.*

1481 PETRUS A NEAPOLI *in generali Conventu* FERRARIÆ *habito ſuæ iterum moderandæ Familiæ Præfectus inſtituitur. Multas gratias, & privilegia concedit Pontifex Fratribus, & Sororibus:* D. BONAVENTURAM *ſequenti anno magna cum pompa Sanctorum numero adſcribit, ejuſque natalem diem inter feſta Palatii Apoſtolici recenſet: publica inititur de Deiparæ immaculata Conceptione coram Pontifice diſputatio, qui alteram proinde ea de re ſatis gravem edit Conſtitutionem: Obſervantes Provinciæ Seraphicæ reſpuunt conſtantiſſime directionem Sororum Tertii Ordinis, quæ clauſuram ſervare detrectant.*

1484 B. ANGELUS A CLAVASIO, *qui jam pridem privilegium a Pontifice obtinuerat, ne cogeretur ad Ordinis officia ſuſcipienda, in Comi-*

Vicarii Gener. Fam. Ultramont.

1475 JOANNES PHILIPPI, *Franciæ Vicarius, in Conventu* AUDOMARENSI *ejuſdem Provinciæ iterum Familiæ Vicarius à Patribus inſtituitur. Mota controverſia de Deiparæ immaculata Conceptione, favit Pontifex piæ ſententiæ, datis literis apoſtolicis anno ſequenti.* FERDINANDUS REX CATHOLICUS, & ISABELLA *ejus Conjux, ex voto emiſſo pro obtinenda contra* MAUROS GRANATENSES *victoria, celeberrimum* S. JOANNIS REGUM *Cœnobium* TOLETI *pro Obſervantibus extrui curarunt; &* MARIA TOLETANA *Monaſtrium* SANCTÆ ELISABETHÆ *Reginæ.*

X.

1478 GUILLELMUS BERTHOLDI, Provinciæ *Turoniæ*, in Comitiis *Caſtri Redulphi* ejuſdem Provinciæ, Vicarius Generalis renunciatur. Nondum completo triennio moritur in Provincia *Argentinæ*: cujus vices egit *Joannes de Larre* ejuſdem Provinciæ Vicarius, quo itidem fato functo, ei ſubſtituitur *Guillelmus Etmandi* Provinciæ *Burgundiæ* Vicarius. Anno 1480. *Joannes Papuicus*, vulgo *de la Puebla, & de Seto Major* FERDINANDI CATHOLICI conſanguineitate clariſſimus, habitu Obſervantium a Pontifice induitur, & in humili Provinciæ *Seraphicæ* cœnobiolo vitam hoc anno degere incipit.

1481 JOANNES PHILIPPI, *in Cœnobio* MONTIS LUCII *Provinciæ Burgundiæ tertium ſuæ Familiæ a Patribus Moderator eligitur.* PETRUS *Cardinalis* DE FUXO *Minorita* FRANCISCUM PHŒBUM *ejus ex germano Fratre nepotem,* FERDINANDI ARAGONIÆ *Regis avunculi ſui copiis adjutus, ſequenti anno in Templo principe* PAMPILONENSI, *ſumma omnium Ordinum conſenſu,* NAVARRÆ *Regem inaugurat. Ad omnem ſubmovendam dubitationem Pontifex rogatus declarat Obſervantes non comprehendi in privilegio de ſuccedendis hæreditatibus, quod* AD IMPORTUNAM NONNULLORUM INSTANTIAM *ſe Ordini conceſſiſſe fatetur.*

1484 JOANNES CROYN *in generali* BRUGENSI *Provinciæ* FRANCIÆ *Conventu iterum moderandæ Familiæ deſignatur: Patres* ANGLI, *qui ſe Familiæ Obſervantium adſcribi petebant, in his comitiis admiſſi ſunt. Moritur hoc anno* SIXTUS IV. *ſummo totius Seraphicæ Religionis mœrore, eique ſufficitur* INNOCENTIUS VIII. *a quo* CROYN *declarari obtinuit, Fratres ſibi ſubditos uti non poſſe privilegio* BULLÆ CRUCIATÆ, *præſertim de ſibi eligendo Confeſſario, per quem ab omnibus caſibus abſolverentur, ſine ſuperiorum licentia.*

X I.

1487 OLIVERIUS MAYLLARDUS, Provinciæ *Aquitaniæ* alumnus, in Comitiis *Toloſanis* ejuſdem Provinciæ, Vicarius Generalis renunciatur:

Vicarii Gener. Fam. Ciſmont.

mitiis in MONTE ALVERNÆ *habitis tertium Vicarius Generalis renunciatur , & a* CHERUBINO SPOLETANO , *aliiſque Viris graviſſimis adigitur ad onus ſubeundum .* (a) *Statutum eſt primum , ne deinceps , ut olim , ſuffragia publicarentur , ſed conferrentur ſecreta in occulto ſcrutinio per Compromiſſarios examinanda . Lites de Sororum Clauſura nec per Pontificem dirimi poſſunt ; unde aliæ parent , aliæ Amadæiſtis addicuntur .*

I X.

1487 JOANNES DE SIGESTRO, Provinciæ *Genuenſis* , Vicarius *Corſicæ* electus , mox Commiſſarius in Curia , denique in Comitiis *Portiunculæ* Vicarius Generalis renunciatur. Annuos redditus pro locis *Terræ Sanctæ* ſervandis , eorumque Fratribus alendis ex pinguibus beneficiis *Galliæ* , *Hiſpaniæ* , & *Burgundiæ* exigendos , a Pontifice ſtatutos , intrepide recuſavit : ſevero decreto ab eodem Pontifice prohiberi obtinuit tranſitus Obſervantium ad Conventuales , vel ad alias particulares Ordinis Congregationes : ac tandem ne Prædicatores , aut Minores alterutrum eorum in Cauſſis Fidei judicarent .

1490 B. ANGELUS A CLAVASIO *in Comitiis habitis in Cœnobio* S. DONATI *extra Civitatem* URBINI *Vicarius Generalis quartum vel invitus eligitur : Vir ſane doctrina , prudentia , & ſanctitate illuſtris , variis Apoſtolicis legationibus egregie functus , præſertim contra* VALDENSES , *hanc demum cum immortali vita commutavit* CUNEI IN PEDEMONTIO 3. *Idus Aprilis anno* 1495. *ſepultus in Cœnobio* S. MARIÆ DE ANGELIS , *magna populi veneratione , ac tanquam ſingularis laudatæ Urbis Patronus colitur , ac brevi editum iri de ejus cultu immemorabili Decretum ſperamus .*

X.

1493 EVANGELISTA BALLEONIUS PERUSINUS , iterum , ac tertium Provinciæ Seraphicæ Vicarius , & Commiſſarius in Curia Romana , in Comitiis *Florentiæ* habitis ad Cœnobium *S. Salvatoris* Vicarius Generalis renunciatur : Vir ſanguinis claritate , prudentia , & morum integritate eximius , qui ſequenti anno , dum *Raguſiæ Dalmatarum* , & *Boſnenſium* Provinciarum res curaret , ad cœleſtem Patriam migravit , magna cum ſanctitatis , & miraculorum fama , eique tanquam Commiſſarius , juxta *Eugenianam* Conſtitutionem , ſucceſſit *Seraphinus de Raguſia* .

X I.

1495 HIERONYMUS TORNIELLUS , Patria *Novarienſis* , Provinciæ *Mediolani* , *Ticinenſis* olim Doctor , & Cathedraticus juris Civilis , Opuſculo , cui titulus : *Apologia Fratrum de Obſervantia* , & Apoſtolica Legatione ad *Æthiop-*

Vicarii Gener. Fam. Ultramont.

ciatur : Vir doctrina , & morum integritate inſignis . JOANNES *de la Puebla* coactus e Provincia Seraphica diſcedere , & in *Hiſpaniam* proficiſci , literis Apoſtolicis ſecum ducit ejuſdem Provinciæ Fratres nonnullos , qui directore *Andrea Peruſino* ex - Vicario Provinciali , in monte , vulgo *Sierra Morena* , fundamenta jaciunt Provinciæ *Divæ Mariæ Angelorum* , Cœnobia conſtruendo , & vivendi formam inducendo , quæ in antedicta Provincia , prima Ordinis , & prima Familiæ Obſervantium , inoleverant .

1490 JOANNES CROYN *in Cœnobio de* FONTE *prope* RUPELLAM , *Provinciæ* TURONIÆ , *tertium Vicarius Generalis a Patribus eligitur : vir prudentia , & morum gravitate inſignis , qui viginti ſeptem annis Vicarii , vel Generalis , vel Provincialis munere perfunctus , obiit tandem in Provincia* S. LUDOVICI *ann.* 1496. *In his Comitiis admiſſa fuit Cuſtodia* D. M. ANGELORUM , *de qua ſupra . Per hæc tempora* CHRISTOPHORUS COLUMBUS *conſilio , & literis* F. JOANNIS PEREZII , *tunc Cœnobiali* ARRABIDÆ *Guardiani excitatus , proſtratum animum erexit ,* ISABELLAM *Reginam adivit , ab eaque claſſem ad novas Terras detegendas obtinuit anno* 1491.

1493 OLIVERIUS MAYLLARDUS , *celeberrimus ſui ævi Eccleſiaſtes , & CAROLO VIII. Galliarum Regi gratiſſimus , in Comitiis* FLORENTIACI *Provinciæ* S. LUDOVICI *iterum a Patribus Familiæ Moderator eligitur . Plures Apoſtolicas literas ab* ALEXANDRO VI. *obtinet de Præſide Comitiorum generalium , de aſſerta Franciſcanæ diſciplinæ obſervantia penes FF. de Familia , & de auctoritate Vicarii Generalis ſuper Monaſteriis Monialium . Hoc anno primi Franciſcani ad Indias Occidentales transfretarunt , & primus rem Sacram fecit in Inſula* S. DOMINICI , *quâ ita ex nomine Patris ſui appellavit* COLUMBUS *memoratus* PEREZIUS *in ædicula* S. FRANCISCO *erecta .*

X I I.

1496 FRANCISCUS SAGARRA , *Catalanus* , Provinciæ *Aragoniæ* Vicarius , in Comitiis *Toloſanis* Vicarius renunciatur. *Franciſcus Ximenius* ad Archiepiſcopatum *Toletanum* ſuperiori anno promotus , ſtatim anno ſequenti magnis ſumptibus Accademiam *Complutenſem* fundat , totuſque verſatur in dirimendis controverſiis inter *Conventuales* , & *Obſervantes* omnium fere Ordinum ; ac Franciſcani inſtituti ; Catholicorum Regum favore innixus , expulſis Conventualibus , maximis ſubmotis difficultatibus , eorum Cœnobia pene omnia in *Hiſpania* ſuis Obſervantibus reſtituit .

1499 OLIVERIUS MAYLLARDUS *in generali Conventu* MECHLINIENSI *Provinciæ* COLONIÆ *ad ſuam regendam Familiam tertium aſſumitur . Comperta per* WASCUM GAMMAM *ad Indicas Orientales oras transfretandi ratione ,*
EM-

(a) *Hos inter recenſet Waddingus ad hunc ann. n. XLIV.* Antonium Montiſfalcenſem, *quem mortuum ſcripſerat ad an.* 1457. *n.* LIX.

Digitized by Google

Vicarii Gener. Fam. Ciſmont.

Æthiopum Regem inſignis, in Comitiis *Aquilanis* habitis in Cœnobio *D. Bernardini* Vicarius Generalis inſtituitur. Hoc anno JOANNES *de la Puebla*, fulgentiſſimum Seraphicæ Familiæ Sidus, ad ſuperos emigravit in Cœnobio *Belalcazaris*, magna cum ſanctitatis fama, cujus Corpus poſt ſexaginta annos effoſſum, integrum, ac ſuavem ſpirans odorem, repertum eſt.

XII.

1498 LUDOVICUS DE TURRE VERONENSIS; Provinciæ *Sancti Antonii*, in generali Conventu *Mediolani* Vicarius Familiæ renunciatur: Vir ſanguinis claritate, oris elegantia, & doctrina, ac eruditione clariſſimus. Mirum quæ, & quanta per hæc tempora dicta, & ſcripta fuerint (an jure, vel injura haud facile dixerim) contra Conventuales: *Ximenii* veluti exemplo commoti, MAXIMILIANUS Imperator *in Germania*, & *Belgis*, CAROLUS vero VIII. in *Galliis*, eos ad Franciſcani inſtituti obſervantiam impellunt, ni velint alio migrare: exinde ſummæ eorumdem in Obſervantes querimoniæ.

1501 HIERONYMUS TORNIELLUS *in Comitiis habitis in Cœnobio* S. DONATI *olim*, *&* *tunc* S. BERNARDINI *extra* VRBINVM, *iterum Familiæ Moderator a Patribus inſtituitur*. *Ad Monaſticam diſciplinam in Ordine ſervandam* AB ALEXANDRO VI. *privilegium obtinet de iis expellendis, quos, juxta majorem Capituli Provincialis partem, corrigi non poſſe reperiiſſet: item communicationem privilegiorum reliquis Ordinibus conceſſorum; exemptionem a taxis, & decimis pro Sororibus ſecundi, & Tertii Ordinis Familiæ ſubjectis, aliaque longe plura.*

XIII.

1504 FRANCISCVS ZENVS MEDIOLANENSIS in Synodo *Mantuana* a Patribus Familiæ Præfectus deſignatur. Anno ſequenti JVLIVS II. literis Apoſtolicis Comitia generaliſſima indicit *Romæ* habenda in Cœnobio *Aracælitano*, pro firmanda Ordinis unione, quam Miniſter Generalis facili negotio futuram Pontifici ſpoponderat. Verum res non ceſſit, ut erat in votis. Præcepit itaque Pontifex, ut intra unius anni tempus reliquæ Ordinis Societates alterutri Ordinis Familiæ ſeſe adnumerarent, vel Conventualibus, ſcilicet, aut Obſervantibus: ſed nec propterea quidquam ſtabile obtinetur.

1507 HIERONYMUS TORNIELLUS, *abrogatis per eumdem* JULIUM II. *literis a ſe datis, quibus vocatio per ſenenaiam præcipiebatur, ne ex eadem Provincia Vicarius Generalis aſſumeretur*,

Vicarii Gener. Fam. Ultramont.

EMMANUEL LUSITANIÆ REX *ſequenti anno claſſem emittit*, PETRO ALVARO CAPRALI *Præfecto*, *cui adjungit* HENRICUM CONIMBRICENSEM, *Franciſcanum ſane piam, & egregie doctum, Regi poſtea a confeſſionibus, Septeaſem Epiſcopum*, & PRIMUM PORTUGALLIÆ INQUISITOREM, *cum aliis ſeptem Minoritis ſodalibus, ut in noviter detectis regionibus primi doctrinam* CHRISTI *enunciat*,

XIII.

1502 MARTIALIS BOULIER, Provinciæ *Aquitaniæ* Vicarius, in generali *Albienſi* ejuſdem Provinciæ Conventu Familiæ Præfectus renunciatur. Paullo poſt fato functo *Oliverio Maylardo*, Regi *Galliarum* apprime caro, & Obſervantium Familiæ adſertore ſtrenuo, Miniſter Generalis, inito conſilio de Ordinis unione, Comitia *Trecis* in *Gallia* cogit ex Conventualibus, Obſervantibus ſub Miniſtris, & Obſervantibus ſub Vicariis, Ordinem ad priſtinam obſervantiam revocandum fore ſpondet; rem facto comprobat, Miniſtris aliquot Conventualibus officio abſolutis, eorumque loco Obſervantibus ſuffectis: demum, re infecta, diſcedit.

XIV.

1505 JOANNES SILVESTRIS, Provinciæ *Franciæ*, in Comitiis habitis in Generali *Lavallenſi* Cœnobio, Diœceſis *Cenomanorum*, Provinciæ *Turoniæ magnæ*, ſupremus ſuæ Familiæ Moderator eligitur. Statutum in his, ut Cœnobia Inſularum *Hiſpaniolæ*, *Cubæ*, *Iſabellæ*, & *Jamaycæ*, unam conſtituant Provinciam, quæ demum *Sanctæ Crucis* fuit appellata. Hæc eſt prima omnium Ordinum Regularium in *Indiis* Provincia. JULIUS II. communicat Familiæ *Ultramontanæ* omnia privilegia, & exemptiones, quæ *Ciſmontanæ* Familiæ conceſſerat, literis incipient. *Exponi Nobis*. 15. Aprilis.

1508 MARTIALIS BOULIER *in Comitiis actis in Cœnobio* S. MARIÆ DE JESU *extra Urbem* BARCINONENSEM *iterum Vicarius Generalis renunciatur*. *Literis* FERDINANDI CATHOLICI, & XIMENII, *ac Vicarii Ciſmontani aſſenſione*, *Provincia* SARDINIÆ *in his Comitiis Familiæ Ultramontanæ adſcribitur: & facultas conceditur transferendi corpus* OLIVERII MAYLLARDI, TOLOSÆ *ann.* 1502. *cum fama miraculorum defuncti, in novum Sacellum in ejus memoriam extractam. Sequenti anno* XIMENIUS *ingenti clade, non ſine portento*, MAURIS *illata*, ORANUM *expugnat*.

XV.

1511 GILBERTUS NICOLAI, Provinciæ *Aquitaniæ* alumnus, in generali Conventu *Rupiſtagni* ejuſdem Provinciæ, Familiæ adminiſtrandæ præficitur: Vir doctrina, prudentia, & mo-

Digitized by Google

Vicarii Gener. Fam. Ciſmont.

retur, tertium Familię ſuę regendę pręficitur in Comitiis habitis in Cœnobio PORTIUNCULÆ. *Quæſtoris Apoſtolici pro inſigni Vaticana Baſilica conſtruenda munere functus, poſt diuturnam ęgritudinem moritur* MEDIOLANI *anno ſequenti 8. Auguſti.* ARCHANGELUS PLACENTINUS, *ejuſdem Provincię Vicarius, ſubſtituitur, cui 23. ejuſdem menſis defuncto ſuccedit* FRANCISCUS A S. COLUMBANO *Vicarius laudatę Provincię nuper electus, conſulta prius S. A.*

1509 FRANCISCUS ZENVS *in Generali Conventu* FERRARIÆ *habito in Cœnobio* S. SPIRITVS *iterum Familię Pręfectus aſſumitur. Urgentiores ſequenti anno Pontifex dedit literas, quibus Franciſcanarum Societatum unionem, de qua ſupra, ſeverioribus legibus pręſcripſit. Cum vero illę magna ex parte Obſervantium Familię addicerentur, Miniſter Generalis in Conventualium favorem Diploma a Pontifice extorquet, illudque in* GERMANIA *primum publicari jubet; Vicarius Obſervantium mala eniade operie Pontifici, qui in Miniſtrum acriter invectus, eumdem ab officio abſolvi mandat.*

X I V.

1512 TIMOTHEVS LVCENSIS, Provinciæ *Tuſcię*, defuncto *Neapoli Franciſco Zeno* in Cœnobio *S. Crucis*, & in templo *S. Marię Novę* ingenti pompa tumulato, cujus breves vices geſſit *Domianus de Joba*, Provinciæ *Terrę Laboris* Vicarius, Præfectus Familiæ renunciatur. Obſervantium indemnitati, quos carpere, & dicteriis excipere Conventuales, aliique Mendicantes non dubitabant, conſulens, JVLIVS II. literas *Exponi Nobis* dedit hoc anno 18. Aprilis, quibus, ni abſtineant, illos anathemate percutit. *Timotheus* moritur *Senis* anno ſequenti 23. Octobr., eique ſuccedit, tanquam Commiſſarius, *Bernardinus Ptolomęus Senenſis.*

X V.

1514 CHRISTOPHORVS FOROLIVIENSIS in Comitiis habitis in Sacro *Portiunculę* Cœnobio poſtremus Familiæ Obſervantium Vicarius inſtituitur. Cum enim in Comitiis *Unionis*, de quibus in Catalogo Miniſtrorum Generalium, in unum, eumdemque Cœtum conveniſſent omnes quotquot erant Ordinis Congregationes, Familiæ, aut Fratres, qui ſive Miniſtris, ſive Vicariis parerent, arctiſſimam tamen Franciſcanam Paupertatem ſe profiteri, aut deinceps ſe profeſſuros declaraſſent, huic Cœtui reſervata eſt electio Miniſtri Generalis totius Ordinis, excluſis cæteris, qui Regulam ita profiteri noluerunt.

Vicarii Gener. Fam. Ultramont.

& morum integritate omnibus, maxime viris Principibus, carus: *Beatæ Joannæ Valeſiæ*, olim *Franciæ* Reginæ, a ſanctioribus conſiliis, quam in fundandis Sororibus *Annunciatis*, earumque Regulæ præſcribendæ, unus adjuvit, ac direxit. Indicta Pſeudo-ſynodo *Piſana* in Julium II. Potenti *Gallorum* exercitu in eumdem immiſſo, *Ximenius* hoc anno militem *Hiſpanum* in *Italiam* convertit, magnumque auri pondus ſolvit, ut ſit Pontifici auxilio.

1514 MARTIALIS BOULIER *in Generali Conventu habito* ANTUERPIÆ *tertium Familię Vicarius aſſumitur; ſed anno ſequenti terrenam cum cœleſti patriam commutat. Vir ſane prudentia, & morum integritate conſpicuus, Familię Obſervantium adſertor pręcipuus, & vindex egregius. Ejus vices geſſit* PETRUS DE MONTIBUS OCCÆ HISPANUS *Provincię* BÆTICÆ, *ſive* GRANATENSIS. *Ex* LEONIS X. *pręcepto commiſſa eſt Obſervantibus cura, & directio Sororum* ANNUNCIATARUM, *&* CONCEPTIONISTARUM, *quas ſub una, eademque Regula vitam ducere Pontifex decrevit.*

1516 GILBERTUS NICOLAI *in Synodo acta* ROTHOMAGI *iterum ad ſuę Familię Pręfecturam evehitur; ſed anno ſequenti* ROMAM *ad Comitia profectus, cum Miniſtri Generalis electio in* CHRISTOPHORUM CISMONTANUM *ceſſiſſet, ipſe Commiſſarius Generalis* ULTRAMONTANUS, *primus juxta Bullam* VNIONIS *fuit renunciatus. Cum porro* ANNVNCIATARVM *ſodalitium coram Pontifice ardentiſſime promoveret, admiratus* LEO *illius religionem erga* GABRIELEM ARCHANGELVM MARIÆ INCARNATIONIS *Myſterium annunciantem,* GABRIELEM MARIAM *appellavit, quo deinceps nomine fuit ſemper vocatus.*

CATA-

CATALOGUS

Omnium Reverendiſſimorum PP. Commiſſariorum Generalium utriuſque Familiæ juxta Bullam UNIONIS.

I.

1517 GABRIEL MARIA, alias GILBERTUS NICOLAI, in Comitiis *Unionis* primus a ſuffragatoribus Familiæ Ultramontanæ, juxta Bullam *Unionis*, Commiſſarius Generalis inſtituitur: in Congregatione generali acta *Burdigalæ* ann. 1520. cui præfuit *Franciſcus Lichetus* ſupremus Ordinis Moderator, in Commiſſarii officio confirmatur; tandem poſt plures refutatos Epiſcopatus, ſummis viris cariſſimus, de Ordine optime meritus, prænunciato mortis die, obiit *Ruthenæ* in *Annunciatarum* Monaſterio 27. Auguſti anni 1532. magna cum ſanctitatis fama. (*a*)

I I.

1521 FRANCISCUS QUIÑONIUS, ſeu DE ANGELIS; in generali Synodo habita in Cœnobio *Carpenſi*, ex Miniſtro Provinciæ *Angelorum* Commiſſarius renunciatur, licet alterum triennium non expleviſſet *Gabriel Maria* memoratus. Cum Natio *Hiſpana* novorum Cœnobiorum fundatione, & Conventualium a ſuis expulſione, plurimum aucta fuiſſet, non modo ex illa aſſumptus eſt Commiſſarius Generalis, ſed & particularis Commiſſarius in ejus, & Miniſtri Generalis abſentia, pro eadem dumtaxat regenda, inſtitutus, etiam invitus, ſcilicet *Petrus de Montibus de Oca* Provinciæ *Granaten.* (*b*)

I I I.

1523 HILARION SACCHETTUS, patria *Florentinus*, Provinciæ *Tuſciæ*, Vir doctrina, & ſanguinis claritate inſignis, Procuratoris Generalis Ordinis munus agens, Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ, juxta Bullam *Unionis* primus deſignatur in generali *Burgenſi* Conventu. Dum per hæc tempora Lutheriana peſtis teterrima in *Germania*, & præſertim in *Saxonia*, in Fidem graſſabatur, *Martinus de Valentia*, una cum aliis 12. Minoritis Conſodalibus a *Quiñonio* in *Americam* mittitur, ubi ingens Populorum multitudo ad Catholicam Romanam Fidem convertitur.

I V.

1526 PAULUS PISOTTUS PARMENSIS, Provinciæ *Bononiæ* olim Cuſtos, Definitor, & Procurator Generalis, in Congregatione habita in Sacro Cœnobio *D. Mariæ Angelorum* de *Portiuncula*, cui præfuit *Quiñonius*, Commiſſarius Generalis renunciatur. Contra Leoninam *Unionis* Sanctionem, ſuper Nationibus *Hiſpanica*, *Gallica*, & *Germanica* peculiares inſtituuntur Commiſſarii Generales, non eadem pollentes autoritate; item ne Congregatio Generalis intermedia celebretur a Vocalibus utriuſque Familiæ decernitur, ſed ab iis tantum illius Familiæ, ex qua novus aſſumendus eſt Comm. Generalis. (*c*)

Chronol. Seraph. *

V.

1529 MATTHIAS WEYSSEN, aliis BENKAN, patria *Dordracenſis*, olim Cuſtos Provinciæ *Coloniæ*, iterato Miniſter ejuſdem, & Commiſſarius Nationis *Germanicæ*, in Comitiis *Parmenſibus* Commiſſarius Generalis Ultramontanus renunciatur. Statutum in his, & CLEMENTIS VII. literis confirmatum, ut Miniſtri Generalis electio fieret deinceps a ſolis Vocalibus illius Familiæ, ex qua iſte eſſet aſſumendus, cæteris alterius Familiæ concurrentibus dumtaxat per compromiſſum. Hoc anno prima habita fuit *Capuccinorum* Synodus in Cœnobiolo *Albacinæ* Diœceſis *Camerinenſis*.

V I.

1532 NICOLAUS HERBORNUS, Provinciæ *Coloniæ* Miniſter, Vir doctrina, & morum integritate conſpicuus, qui in HENRICUM VIII. inſanientem contra matrimonium ratum, & conſumatum cum CATHARINA lectiſſima fœmina, CAROLI V. amita, librum ediderat, & in *Lutheranos* calamum ſtrinxerat, in Congregatione *Toloſana* Commiſſarius Generalis inſtituitur: ſequenti vero anno cum Pontificis decreto ſolum nomen *Miniſtri Generalis* PISOTTO relictum fuiſſet, Vicarius Generalis Ultramontanus declaratur, & Pontificiis literis confirmatur.

V I I.

1535 LEONARDUS PUBLICIUS, natione *Pedemontanus*, Provinciæ *Genuenſi*, olim Cuſtos, Definitor Generalis, Ducissæ *Sabaudiæ* a ſanctioribus conſiliis, & in abdicatione *Piſotti* Vicarius Generalis Ordinis, in Comitiis *Ni-*

d cien-

(a) *V. Catalog. Vicarior. gener. Ultr. n. XV. & ann.* 1536.
(b) *Vid. Catalog. Miniſtror. General. n. XLVII.*
(c) *Vid. Catal. Miniſtror. General. n. XLVIII.*

Digitized by Google

cienſibus Provinciæ *S. Ludovici*, Commiſſarius Generalis deſignatur. Cum in his ſancitum fuerit ne generalis intermedius Conventus cogeretur, magiſtratum PUBLICIUS geſſit ad annum uſque 1541. *Matthæus de Baſſio Capuccinorum* Inſtitutor redit ad *Obſervantes*, a quibus diſcedit *Ludovicus Foroſemproniensis* primus eorumdem inſignis Promotor.

VIII.

1548 GERMANUS AUBERTUS, Provinciæ *Franciæ Pariſienſis* antea Miniſter, in Comitiis *Mantuæ* actis, quo plus quinque millia noſtrorum confluxere, inter quos ab novo Orbe complures, Transmontanæ Familiæ Præfectus renunciatur, quam per ſex annos adminiſtrat, omiſſa intermedia, quam vocant, Congregatione, quam in Cœnobio *Ambacenſi* Provinciæ *Turoniæ Pictavienſis* triennio poſt habendam in illis fuerat ſancitum. *Capuccini* Vicarium Generalem ſibi adſciſcunt *Bernardinum Ochinum Senenſem*, qui demum ab eorum Caſtris ad *Genevenſium* impietatem deſcivit.

IX.

1549 CLEMENS MONELIANUS, qui *Joanni Calvo* totius Ordinis Miniſtro jam proxime defuncto Vicaria poteſtate ſucceſſerat, in Comitiis habitis in Cœnobio *D. M. Angelorum de Portiuncula*, Ciſalpinæ Familiæ moderandæ præficitur, a qua triennio poſt ommittitur (*a*) Congregatio Generalis habenda *Bononiæ* in Cœnobio *Annunciatæ*. Patres *Tridentini* peſtifera lue abire coacti, *Bononiam* conveniunt; ſed brevi illos pene diſſolvit Pontifex, magno affectus mœrore ex nece illius filio *Petro Aloyſio Parmenſium Duci*, & occupata a *Cæſarianis Placentia*. Moritur horrendum humanitatis monſtrum HENRICUS VIII. *Angliæ* Rex. (*b*)

X.

1553 ANDREAS INSULANUS, totius Ordinis Præfectura egregie functus, in Comitiis apud *Salmanticam* coactis Transalpinæ Familiæ Moderator renunciatur. In his quidquid erat veterum Ordinis Legum ſtatutum eſt, ut contraheretur, & in ſumma capita redigeretur: quod & factum literis Apoſtolicis probavit JULIUS III. s. m. Pontifex, & a Ciſalpinis præcipue Fratribus ejuſmodi Sanctiones ſervandas decretum. Congregatio generalis occaſione bellorum intermittitur: Miniſter Ordinis, indulto Pontificis, particulares conſtituit in Transmontanis Commiſſarios, hinc turbæ plurimæ cientur. (*c*)

XI.

1559 ANGELUS AVERSANUS, Provinciæ TERRÆ LABORIS olim Miniſter, Definitor, & Procurator generalis Ordinis, qui, *Clemente Moneliano* Sacra Purpura decorato, unanimi conſenſu Vicarius Generalis fuerat jampridem renunciatus, in Comitiis *Aquilanis* Ciſmontanæ Familiæ Præfectus eligitur: Vir prudentia, rerum agendarum peritia, & morum ſuavitate omnibus carus. In iis ſtatutum, ne Miniſter Generalis abſoluto ſexennio, neve Vicarius Generalis ultra annum officio functus, ſtatim in Commiſſarios Familiæ cooptari valerent.

XII.

1563 ALOYSIUS PUTEUS (cum *Franciſcus Aretinus* Provinciæ *Tuſciæ* ab Ordinis Moderatore inter Patres *Tridentinos* pro cauſſa Fidei agente, Commiſſarius nominatus, & a Pontifice literis Apoſtolicis confirmatus, jam ſenio confectus, Magiſtratu, quem vix per annum obiverat, ſeſe abdicaſſet) in generali Conventu habito in *Monte Alverne*, Ciſalpinæ Familiæ regendæ præficitur. Barbam nutrire, & Cantus fracti, quem vocant, uſus Fratribus inter alia omnino interdicitur. Finis tandem hoc anno imponitur Sanctæ *Tridentinæ* Synodo. (*d*)

XIII.

1565 FRANCISCUS GUSMANUS, Provinciæ *S. Michaelis* antea Miniſter, procurandis in Romana Curia Ordinis negotiis præpoſitus, in Comitiis *Vallisoletanis* Ultramontanæ Familiæ Præfectus renunciatur, quam, omiſſa Congregatione intermedia, ſex annos prudentiſſime adminiſtravit. Primus fuit a PHILIPPO II. *Hiſpaniarum* Regum prudentiſſimo nominatus, & a *Chriſtophoro de Capite Fontium* Ordinis moderatore ſuis literis inſtitutus anno 1572. Commiſſarius generalis *Indiarum*, qui in Curia Regis Catholici reſideret. (*e*)

XIV.

1571 BONAVENTURA DE CLAVARO, Provinciæ *Genuæ* olim Miniſter, & poſtea ex PII V. decreto, quo Miniſtros ex alienis Provinciis aſſumendos eſſe ſtatuebatur, etiam Provinciæ *Tuſciæ*, ac mox Definitor Generalis, in Comitiis demum *Aracælitanis* ad Familiæ Ciſmontanæ Præfecturam evehitur. Per hæc tempora idem Sanctiſſimus Pontifex Pœnitentiariam *S. Joannis in Laterano* Obſervantibus miniſtrandam conceſſit. Sequenti anno GREGORIUS XIII. ad preces CAROLI IX. *Galliarum* Regis permiſit *Capuccinis*, ut in Transalpinis Cœnobia extruerent, quod PAULUS III. ab eorum origine prohibuerat.

XV.

1575 ANTONIUS GINESTRETUS, Provinciæ *Marchiæ* antea Cuſtos, expleto quatriennio *Bonaventuræ a Clavaro*, juxta *Pianam* ſanctionem, in generali *Romana* Synodo a Patribus

(a) *Hallucinatur Annalium Ordinis Continuator, qui ejuſmodi Comitia ann. 1550 num. XV. peracta fuiſſe narrat.* (b) *Vid. Catal. Miniſtror. Gener. n. LII.* (c) *Vid. eumdem Catal. n. LI.* (d) *V. eumd. n. LIV.* (e) *V. Catalog. Commiſſ. Gener. Indiar. n. I.*

Digitized by Google

bus Ciſmontanis Familiæ Præfectus renunciatur, quam itidem quatuor annos moderatur. Decretum præ cæteris in ea de acceptanda, ex vi Regulæ Minoriticæ, Breviarii, & Miſſalis reformatione, quam S. M. PIUS V. jam pridem ediderat, deque nihil penitus alterutri eorum addendo, quod non ſit *in Ordinario Eccleſiæ Romanæ*.

X V I.

1579 ANTONIUS AQUILARIUS, Provinciæ *S. Jacobi* olim Miniſter, in Comitiis *Pariſienſibus* Tranſmontanæ Familiæ ſupremus Moderator inſtituitur. In his præ cæteris apprime utile ſancitum legimus, ut Procurator, & Commiſſarius in Curia Romana teneantur deinceps omnes Conſtitutiones, Brevia, & motus proprios, quoquo modo ad Ordinem pertinentes, prælo tradere, & ad unamquamque Provinciam eorum exemplaria tranſmittere, ſumptibus earumdem Provinciarum. Nondum abrogata *Piana* Conſtitutione, neque ulla habita intermedia Congregatione, Familiam adminiſtravit annos octo.

X V I I.

1587 THOMAS A MASSA, Provinciæ *Marchiæ* antea Miniſter, memorata *Piana* Conſtitutione abolita, in Comitiis *Romanis* Familiæ Ciſalpinæ Præfectus eligitur, & triennio elapſo, in Synodo *Neapolitana*, ex diſpenſatione Apoſtolica, confirmatur. In his Comitiis inſtitutus iterum legitur Guardianus *Aracælitanus*, vigore ſane Conſtitutionum Card. *Medicæi* Protector. Ordinis, qui decrevit, abſoluta per *Franciſcum Panigerola* ejuſdem *Cœnobii* Viſitatione, ut ſub immediata Miniſtri Generalis juriſdictione illud deinceps foret. Huic Guardiano conceſſum fuit a SIXTO V. Palatium Apoſtolicom eidem Cœnobio proximom, quod Curiæ generales Ordinis inhabitant.

X V I I I.

1593 MATTHÆUS A BURGOS, Provinciæ Immaculatæ *Conceptionis* antea Miniſter, in generali *Valliſoleti* habito Conventu Tranſalpinæ Familiæ Præſes renunciatur: in quo decretum, ut Ordinis Conſtitutiones editæ ab anno 1553. in unum, illudque preſſius, cogerentur volumen; quod a ſummo Ordinis Præfecto factum, fuit denique in publicum editum. Vir ſane doctrina, pietate, & morum gravitate inſignis, qui anno 1600. ad Epiſcopatum *Pompejopolis*, ſeu *Pampilonen.* ac demum 1606. ad *Seguntinum* promotus, ubi piiſſime obdormivit in Domino.

X I X.

1600 JOANNES FRANCISCUS MACULANUS, aliis *Macolinus*, Provinciæ *Bononienſis* olim Miniſter, & Definitor. Generalis, in Comitiis *Romanis* Ciſmontanæ Familiæ Præfecturam promotus, eandem, quia morte præventus, biennio dumtaxat moderatur. In iis ſtatutum inter alia, ne in Cœnobiis, juxta Tridentini ſanctionem, plures commorerentur Fratres, quam

Chronol. Seraph. *

qui commode in illis ſuſtentari queant: ne vero circa honeſtam ſoſtentationem quæſtio ulla oriretur, præcipitur Guardianis, ſub pœna privationis officii, ut ſemiſſem carnis in prandio, aliamque in cœna; & cum eſus carnium prohibetur, ſemiſſem piſcis, unicuique Fratrum pro obſonio diſtribuant.

X X.

1603 FRANCISCUS DE BELGIOJOSO, Provinciæ *S. Didaci* ex-Miniſter, & Definitor Generalis, in *Aracælitana* intermedia Synodo, *Gratiano de Altamura*, qui *Maculani* defuncti vices suppleverat, in Ciſmontanæ Familiæ adminiſtratione ſufficitur. Cum in quadam Ordinis Provincia jam pridem ſtatutum fuiſſet de non recipiendis mox antea editis conſtitutionibus a Pontifice confirmatis, tamquam Regulæ noſtræ repugnantibus, decretum eſt, ut ſi deinceps tale facinus contingat, ſtatim Provincia illa diſſolvatur, ejus Cœnobia proximis Provinciis addicantur, ac demum præcipui Autores in carceres trudantur, & pœna atrociſſimi criminis mulctentur.

X X I.

1606 PETRVS GONZALEZ DE MENDOZA, Provinciæ *Caſtellæ* antea Cuſtos, Tranſmontanæ Familiæ Moderator in Comitiis *Toletanis* renunciatur; triennio elapſo, nulla habita Congregatione intermedia, confirmatur auctoritate Apoſtolica; ſed ſequenti anno ad Archiepiſcopatum *Granatenſem* promovetur; 1612. ad *Cæſaraugustanum*; tandem ad Epiſcopatum *Seguntinum* transfertur. Acta particulari Congregatione electus fuit in Vice-Commiſſarium Generalem *Didacus Ordoñez*, qui demum præſuit electioni *Antonii de Trejo* Vicarii Generalis, de qoo in Catal. Miniſtror. Generalium n. LXI.

X X I I.

1612 PAULUS SULMONENSIS, in Cuſtodia Reform. *S. Bernardini* in *Aprutio* Franciſcanam diſciplinam profeſſus, olim Cuſtos, & Defin. Gener. in Comitiis *Aracælitanis* Familiæ Ciſmont. Præfectus renunciatur. Sequenti anno, com paternæ S. P. N. FRANCISCI domus *Aſſiſii* adhuc ſervaretur, obtinuit, ut cura antedicti *Antonii de Trejo*, & eleemoſynis PHILIPPI III. *Hiſpaniarum* Regis, illa in templum converteretur, eique Cœnobiolum adjungeretur, quod PP. Reformatis habitandum traditum, demom ann. 1750. Reverendiſſimus P. Miniſter Generalis in *Hiſpanias* profecturus Apoſtolica, qua fungitur, auctoritate, in Conventum *formalem* erexit.

X X I I I.

1615 EVANGELISTA DE GABBIANO, Provinciæ *Mediolanen.* olim Miniſter, & Definitor Gener. in intermedia, quam vocant, Synodo, Familiæ Ciſalpinæ moderandæ præficitur, cui PAULUS V. ampliſſimam literis apoſtolicis in omnes Reformatos Miniſtri Generalis

Digitized by Google

(in hujus tamen abſentia) facultatem impertitur . In hac Congregatione valde commendatur Hebraicæ linguæ ſtudium , ſanciturque, neminem deinceps inſtitui poſſe Lectorem , aut Concionatorem generalem , qui ejuſdem linguæ ſatis peritus non ſit. Id ſane factum, ut PAULI V. genio indulgerent, qui celebrem de linguarum Orientalium ſtudio Conſtitutionem [a] ediderat.

X X I V.

1618 JOANNES VENIDO , Provinciæ Immaculatæ *Conceptionis* antea Miniſter , mox Commiſſarius Generalis *Indiarum* in Regia Curia *Matritenſi*, denique in Comitiis Salmanticen. Tranſmontanæ Familiæ Præfectus renunciatur , quam tres dumtaxat annos adminiſtravit. Vir doctrina, & probitate illuſtris, qui ann. 1626. ad Epiſcopatum *Auricenſem* in Regno *Galleciæ* fuit promotus . Sequenti anno PP. *Capuccini* , per PAULI V. Conſtitutionem *Alias felicis* &c. ſolvuntur ab onere de petenda a ſummo PP. Conventualium Præfecto confirmatione electionis ſui Vicarii Generalis , qui deinceps nomine *Miniſtri* fuit appellatus . (*b*)

X X V.

1621 BERNARDINUS DE SENIS in intermedio *Segovienſi* Conventu cunctorum ſuffragiis ad Familiæ Tranſalpinæ Præfecturam evehitur . Hoc anno GREGORIUS XV. literis Apoſtolicis *Ex injuncto Nobis* peculiarem conſtituit PP. Reformatorum Vicarium Generalem *Antonium Strozzium Ravennatem* , qui cum bonam ætatem in aulis Principum conſumpſiſſet, Franciſcanis demum apud laudatos nomen dedit; ſed nondum anno elapſo, coactus eſt a Pontifice ſeſe officio abdicare . Congregatis itaque Cuſtodibus Reformatis in illius locum elegerunt *Aloyſium a Cruce Luſitanum*, Cuſtodiæ *Neapolitanæ* , qui Familiam ſuam moderatus eſt ad ann. uſque 1624. quo revocata fuit antedicta Conſtitutio ab URBANO VIII. (*c*)

X X V I.

1625 BENIGNUS A GENUA , poſtquam univerſum Ordinem ſeptennio eſſet moderatus, [*d*] a Pontifice, indulto Apoſtolico, Ciſalpinæ Familiæ regendæ præficitur , peracta Miniſtri Generalis electione, in Comitiis *Aracœlitanis*, quibus , cum Religio Cardinale Protectore careret , præfuit F. ANTONIUS BARBERINUS *Tit. S. Onuphrii* , URBANI VIII. germanus Frater . Sedulam navavit operam in conſtituenda, ac dilatanda in Familia ſeveriori Franciſcana diſciplina, quam in *Germania* potiſſimum, ſummi Pontificis , & Romanorum Imperatoris fretus patrocinio, conſtabilivit.

X X V I I.

1628 ANTONIUS A CABIATO , Cuſtodiæ Reformatæ *Mediolanenſis* alumnus , Provinciæ *Bavariæ* olim Cuſtos , & *Superioris Germaniæ* Commiſſarius Generalis pro inducenda in illam mox laudata Ordinis Reformatione , in Synodo *Aracœlitana* , cui præfuit BERLINGHERIUS *tit. S. Auguſtini* Cardinalis GIPSIUS, Ciſmontanæ Familiæ Moderator renunciatur . Hic inductam in *Germaniam* Reformationem confirmavit , eamdemque in *Italia* , Cœnobiis additis, & aucto ejuſmodi Fratrum numero , propagavit , adſtipulante Pontifice, cui nihil erat antiquius, quam in omnibus Provinciis arctiorem diſciplinam aſſerere : denique ad Epiſcopatum Ripætranſonæ promotus ann. 1634. Rexit ann.5.

X X V I I I.

1633 PETRUS DE URBINAS, Provinciæ *Caſtellæ* Lector Jubilatus , & antea Miniſter , in Comitiis *Toletanis* Tranſmontanæ Familiæ Præſes eligitur : Vir doctrina , morum integritate, & prudentia inſignis , qui anno 1642. ad Epiſcopatum *Caurienſem* in *Extremadura* promotus , demum 1650. ad Archiepiſcopatum *Valentinum* fuit tranſlatus . Fertur antedictum *Antonium a Gabiate* ſecum tuliſſe ad Comitia apoſtolicas literas , quibus ipſe ſupremus Ordinis Moderator conſtituebatur: ſed Rege Catholico libertatem electionis patrocinante , eædem publicari nequaquam potuerunt.

1636 FRANCISCUS GUERRA , *Provinciæ Immaculatæ* CONCEPTIONIS *Lector Jubilatus , & Ordini a Secretis , literis Apoſtolicis* URBANI VIII. *Tranſalpinæ Familiæ Præfectus fuerat inſtitutus : ſed quoniam ejuſmodi literæ effectum ſuum ſortitæ non ſunt , ut retulimus P. 1. p. 1. & ſequen. jure ac merito a Catalogo Commiſſariorum Generalium expungi oportet . Illud tamen ſilentio præterire non patimur, memoratum, ſcilicet ,* FRANCISCUM GUERRA *fuiſſe demum anno 1642. ad Epiſcopatum* GUADICIÆ *in Regno* GRANATÆ *promotum .*

1639 BENIGNUS A GENUA *in Comitiis* ROMANIS *iterum Ciſalpinæ Familiæ Præfectus renunciatur , & abſoluto triennio , in Synodo itidem* ROMANA *iterum omnium ſuffragiis in officio confirmatur . Paullo ante Comitiorum celebrationem duas evulgavit Pontifex Conſtitutiones , quarum prima Cuſtodias Reformatorum in Provincias erexit, altera vero Cœnobia quoquomodo ad illud uſque tempus iis obtenta confirmavit ; ac demum peculiaria pro Reformatis ſtatuta 1642. probavit . Expleto ſexennio ,* BENIGNUS *ad Cœnobium* S. ISIDORI DE URBE *divertit , ibique clariſſimi* WADDINGI *plurimo uſus familiaritate , obiit 25. Aprilis 1651. non ſine ſanctitatis fama .*

X X I X.

1645 JOANNES A PALMA , Provinciæ *Angelorum* antea Miniſter , & Cuſtos , *Hiſpaniarum* Reginæ olim a ſanctioribus conſiliis , deinde vero *Mariæ Thereſiæ* Regiæ *Hiſpaniarum* Infanti

fanti

(a) *Conſtitut. 65. Tom. 3. Bullarii .* (b) *V. Catal. Commiſſ. Gener. Indiarum n. X.*
(c) *Vid. Catalog. Miniſtror. General. n. LXIII.* (d) *V. Catal. Miniſtror. Gener. n. LXII.*

Digitized by Google

ſanti, in Comitiis *Toletanis* ad Familiæ Ultramontanæ præfecturam evectus, nondum exacte completo triennio ex hac vita migravit. Vir doctrina, pietate, & morum ſuavitate clariſſimus. Matriti quoque paullo poſt deceſſit Miniſter Generalis, ejuſque loco ſucceſſit DANIEL A DONGO, Provinciæ *Mediolanenſis* Reformatæ Theologus inſignis, qui ab INNOCENTIO X. literis apoſtolicis Vicarius Generalis fuit confirmatus.

XXX.

1648 JOSEPHUS MALDONATUS, Provinciæ *S. Franciſci de Quito* in *America*, ne quidem Concionatoris titulo inſignitus, cum Commiſſarii *Indiorum* in Curia *Matritenſi* munus obiret, in Synodo *Victorienſi* Familiæ Tranſmontanæ Præfectus renunciatur. Verum cum utrumque Commiſſarii Generalis officium retinere non poſſe contra ipſum nonnulli clamarent, etiam coram Rege, coactus eſt alterutrum dimittere, & Familiæ Magiſtratu ſeſe abdicavit. Non deſunt tamen antea, & poſtea oppoſitæ conſuetudinis exempla quamplurima. (a)

XXXI.

1648 PETRUS MANERO, Provinciæ *Aragoniæ*, in Synodo *Cæſarauguſtana*, ſtatim poſt *Maldonati* abdicationem, in hujus locum cedere juſſus, ac Vice-Commiſſarii munus agere. Vir doctrina pollens, *Tertulliani* libros *de patientia, & contra Gentiles* in hiſpanum ſermonem convertit, ac eruditis adnotationibus locupletavit; vitamque elegantiſſime ſcripſit B. JOANNÆ VALESIÆ olim *Franciæ* Reginæ, & Ordinis *Annunciatarum* Fundatricis. Poſt ejus mortem plura periere illius opera, & quod maxime dolendum, pleraque itidem Ordinis monumenta ex noſtro *Matritenſi* Archivo deprompta. (b)

XXXII.

1651 SEBASTIANUS A CAJETA, Prov. *Terræ Laboris* antea Miniſter, & Cuſtos, in Comit. *Aracœlitanis* Ciſalpinæ Familiæ moderandæ abſens præficitur. Fertur in his inita, & fere ab omnibus ſubſcripta Concordia de ejuſdem Familiæ Commiſſario alternatim ex Obſervantibus, & Reformatis eligendo, quam tanto ſtudio reſcindi curavit *Fulgentius Melioriuccius Tiphernas*, Commiſſarius Curiæ, ut cum tribus poſt annis de ſubſtituendo Reformato adlaboraſſet magno conatu, ne ſibi inviſus Sebaſtianus confirmaretur, quem literis apoſtolicis ſubinde confirmatum legimus, id obtinere nequaquam potuerit. Simile quidpiam *Mithridati Ponti* Regi, ſi fas eſt parva cum maximis conferre, olim contigiſſe narratur.

XXXIII.

1658 JOANNES DE ROBLES, Provinciæ *Caſtellæ* antea Miniſter, qui *Julio Perez* PETRI MANERI totius Ordinis Miniſtri ſucceſſori vita functo Vicarius Generalis itidem ſucceſſerat, & per annum Ordinem univerſum fuerat ſapientiſſime moderatus, in Comitiis *Toletanis* Tranſalpinæ Familiæ Præfectus renunciatur; ſed cum infra biennium deceſſiſſet, ſubſtitutus fuit Vice-Commiſſarii munere *Andreas de Guadelupia*, alias *de Guadalupe*, Provinciæ *Angelorum* alumnus, & Commiſſarius Generalis *Indiorum*, qui Familiam ultra annum adminiſtravit.

XXXIV.

1661 JOANNES MUNIESSA, Provinciæ *Aragoniæ* Pater, Definitor Generalis, ſupr. Inquiſit. Hiſpaniæ Qualificator, & Regius Concionator, in Synodo *Valliſoletana* Familiæ Ultramontanæ Præfectus renunciatur, quam per tres annos magna prudentia eſt moderatus. Cum porro Apoſtolica Sanctione cautum eſſet, ne Superiores, aut Officiales generales ad majores Ordinis gradus promoverentur, niſi ſtato interpolationis tempore elapſo, diſpenſationem ſuper ea obtinere non potuit, quam *Petrus Roche*, Provinciæ *Majoricæ*, & Commiſſarius Curiæ, obtinuerat. Hinc diſſenſiones in ſequentibus Comitiis, quæ utriuſque damno fuere compoſitæ.

XXXV.

1664 BONAVENTURA CABALLUS, Provinciæ Reformatæ *Terræ Laboris* antea Miniſter, & Cuſtos, Concionator Cæſareus, & Sacr. Rit. Congr. Conſultor, in Comitiis *Aracœlitanis* Ciſalpinæ Familiæ Moderator renunciatur, ac in Synodo *Romana* 1667. literis apoſtolicis ab ALEXANDRO VII. ad aliud triennium confirmatur. Verum quinquennio ſuæ Præfecturæ elapſo, ad Epiſcopatum *Caſertanum* in Regno *Neapolitano* fuit promotus, eique ſucceſſit *Franciſcus a Turricella* Provinciæ Reformatæ *Marchiæ*, Vice-Commiſſarii Generalis titulo, pro Reformatis: pro Obſervantibus vero Evangeliſta Barzagus Provinc. Brixiæ, cui ad Archiep. Jadertinum evecto ſucceſſit Benignus de Florentia Provinciæ Tuſciæ.

XXXVI.

1670 JOSEPHUS XIMENEZ SAMANIEGO in Comitiis *Valliſoletanis* omnium ſuffragiis Tranſmontanæ Familiæ Præfectus renunciatur. Statutum in iis de augendo Definitorum Generalium numero: quod CLEMENS X. eodem anno apoſtolica auctoritate confirmavit. Vir fuit SAMANIEGO omni laude illuſtrior, qui abſoluto ſuæ Præfecturæ triennio, Ordinis, & aulæ Regiæ negotiis vale dicens, ad ſuæ Provinciæ Cœnobium de *Lagranio* ſeceſſit, a quo, licet pluries ad Comitia vocatus, diſcedere nunquam voluit, donec virtute S. Obedientiæ a Card. Protectore juſſus abire. Demum ann. 1683. ad Epiſcopatum *Placentinum* in Regno *Galleciæ* pro-

(a) *Vid. Catal. Commiſſ. Gener. Indior. n.* XIII.

(b) *Vid. Catal. Miniſtr. General. n.* LXVII.

promotus, ibidem piiſſimè obdormivit in Domino. (*a*)

XXXVII.

1673 DIDACUS FERNANDEZ AB ANGULO, Provinciæ *Granatenſis* Lector Jubilatus, antea Miniſter, Commiſſario Familiæ a ſecretis, Catholicæ Majeſtatis Eccleſiaſtes, & ſupremæ Inquiſit. Hiſpanic. Qualificator, in Synodo *Toletana* Tranſalpinæ Familiæ Moderator eligitur, quam cum tribus annis magna cum laude rexiſſet, ad Archiepiſcopatum *Calaritanum* in *Sardinia* ann. 1676. fuit evectus; moxque a Rege Catholico ejuſdem *Sardiniæ* Regni Pro-Rex inſtitutus; denique ad *Abulenſem* Eccleſiam tranſlatus ann. 1691. Vir fuit doctrina, morum ſuavitate, & in agendis dexteritate in primis clariſſimus.

XXXVIII.

1676 FRANCISCUS MARIA DE NICOLIS e CASTRO SANCTI PETRI, alias CREMONENSIS, ex CLEMEN X. apoſtolica diſpenſatione, in eodem ſcrutinio, cum ſupremo Ordinis Moderatore, Familiæ Ciſmontanæ Præfectus omnium ſuffragiis fuit renunciatus. Cum vero CLEMENTIS Succeſſori non undequaque acceptus videretur, in *Hiſpaniam* profectus eſt, nec Synodo intermediæ, quam dicunt, interfuit. Fertur a CAROLO II. Catholico Rege *Siciliæ* Pro-Rex deſignatus, raro quidem exemplo pro Viro adhuc inter Franciſcanos degente; ſed morte præventus, mundanam dignitatem cum vita quoque depoſuit. (*b*)

XXXIX.

1679 ANTONIUS A S. JOANNE, Lector Jubilatus, dum Miniſtri munus gereret Provinciæ Obſervantis *S. Angeli*, ad Familiæ Ciſalpinæ Præfecturam in Synodo *Aracælitana*, cui præfuit *Samaniego*, evehitur. Franciſcanæ diſciplinæ ſervandæ ſtudioſiſſimus, quam ut ſartam, tectamque in omnibus, & præſertim Italiæ Provinciis, haberet, præſens illis adfuit, viſitavit, pedibuſque iter confecit. In *Hiſpanias* ad Comitia profecturus duos *Romæ* inſtituit Vice-Commiſſarios Generales, *Antonium Palumbum a Campobaſſo*, Provinciæ S. *Angeli* Patrem, pro Obſervantibus; & *Antonium de Melitello*, Provinciæ Reformatæ *Vallis Mazariæ* Patrem, & olim Definitorem Generalem, pro Reformatis.

XL.

1682 MARCUS ZARZOSA, Provinciæ *Bæticæ* Miniſter, in Comitiis *Toletanis*, quibus præfuit Card. *Portocarrero Toleti Archiepiſcopus*, qui habitum Tertii Ordinis in Sacra æde *Portiunculæ Aſſiſii* induerat anno 1671. Tranſalpinæ Familiæ regendæ præficitur. In præcipuis hujus Familiæ Cœnobiis, *Pariſienſi*, nimirum, *Toletano*, *Salmanticenſi*, *Complutenſi*, *Conimbricenſi*, & *Valentino*, ſtudium linguæ hebraicæ, græcæ, & Arabicæ inſtituitur, juxta Sedis Apoſtolicæ decreta alias edita, & Sacr. Congregat. de Propaganda Fide noviter evulgata. Commiſſarii Generales pro Provinciis Indiarum Orientalium penitus abrogantur, & Apoſtolica auctoritate abolentur. (*c*)

XLI.

1685 JULIANUS CHUMILLAS, Provinciæ *Carthaginenſis* Lector Jubilatus, & Pater, ac Commiſſarius Generalis Indiarum, in Synodo *Matritenſi* (cui præfuit *Didacus Rhoas a Mediolano*, Lector Jubilatus, & Provinciæ *Mediolanenſis* Miniſter) omnium ſuffragiis Tranſmontanæ Familiæ Moderator renunciatur. Conſtitutiones Ordinis in unum collectæ, & in diſtincta capita breviter a clariſſimo *Samaniego* jam pridem diſtributæ, ut ſedulo, ac diligenter revideantur a gravioribus viris, qui itidem pro unaquaque Natione, & inſtituto ibidem deſignantur, ut illæ omnium commoditati inſerviant, ſanctiſſime decernitur. (*d*)

XLII.

1688 CAROLUS FRANCISCUS DE VARESIO, Sac. Theolog. Lector Emeritus, Provinciæ *Romanæ* Reformat. olim Miniſter, pro iiſdem Procurat. Generalis, & S. Univerſ. Inquiſitionis Qualificator, primus ex Reformatis, juxta INNOCENTII XI. Conſtitutionem *Inter graviſſimas* dat. 3. Junii hujus anni, qua ſtatuitur Commiſſarius Generalis hujus Familiæ alternatim ex Reformatis, & Obſervantibus eligendus, ad Ciſalpinæ Familiæ Præfecturam evectus, ab ALEXANRO VIII. ann. 1690. Epiſcopus *Amerinus* deſignatus, humiliter recuſavit, maluitque pauperem Franciſcanorum vitam agere, quam tanta dignitate exornari.

XLIII.

1691 ANTONIUS CARCONIUS AB INTRODUCO Lector Jub. Prov. *Romanæ* antea Cuſtos, & nunc Miniſter, ac Definit. Gener. in Synodo *Aracælitana*, cui præfuit *Joſephus Folxes* Provinciæ *Burgenſis* Lect. Jub. olim Cuſtos, & S. Officii Qualificator, Ciſmontanæ Familiæ Præfectus, primus ex Obſerv. juxta memoratam alternativam, renunciatus, in qua electione ex INNOCENTII XI. lege de Vocalium numero, excluſis Provinciarum Miniſtris, ſoli PP. Definitorii Generalis ſuffragium dedere. Vir prudentia, doctrina, & morum integritate inſignis, qui ad Archiepiſcopatum *Lancianenſem* nominatus, ad eumdem promoveri humillime recuſavit.

XLIV.

1694 HYACINTHUS HERNANDEZ *de la Torre*, Lector bis Jubilatus, Scriptor Ordinis, Provinciæ *Aragoniæ* olim Miniſter, nunc vero Cuſtos, Ultramontanæ Familiæ in Comitiis *Villo-*

(a) *Vid. Catalog. Miniſtror. General. n. LXXII.*
(b) *Vid. Catal. Miniſtr. General. n. LXXI.*
(c) *Vid. eumd. n. LXXIV.*
(d) *V. Catal. Commiſſ. Gener. Indiar. n. XX.*

Victoriæ habitis Moderator eligitur : vix annum cum dimidio eamdem adminiſtrat , è vivis enim excedit *Motrili* in Cœnobio *S.P.N. Franciſci* 23. Novembris ann. 1695. Superiori anno ſan. mem. INNOCENTIUS XII. celebrem edidit Conſtitutionem *Chriſtifidelium* ſub dat. 16. Februarii 1693. qua moderantur facultates Cardinalium Protectorum omnium Ordinum Regularium , ac ſuper his plena poteſtas eorumdem Superioribus Generalibus aſſeritur.

X L V.

1695 ANTONIUS POLCH DE CARDONA , Sac. Theol. Lector. Jub. Provinciæ *Conceptionis* olim Miniſter, in Synodo coacta in Cœnobio S. P. N. FRANCISCI Urbis *Civitatenſis* Familiæ Ultramontanæ Vice-Commiſſarius eligitur, mox literis Apoſtolicis ab INNOCENTIO XII. Commiſſarius generalis declaratur, poſtea Commiſſarius Indiarum renunciatus, tandem ad Archiepiſcopatum *Valentinum* promotus, utroque officio ſe abdicavit. Cum porro CAROLI AUSTRIACI partes conſtanter ſemper tenuiſſet, 1710. Viennam profectus , Aulæ Cæſaris a conſiliis , ſummuſque Hiſpaniarum Senatui Præfectus , reliquos demum vitæ ſuæ dies in Sacro Cœnobio de *Portiuncula* prope *Aſſiſium* ducere decreverat, ſed morte præventus obiit *Viennæ Auſtriæ* 1726. Ejus corpus ex ſupremis illius tabulis *Aſſiſium* translatum , in Baſilica *D. M. Angelorum* (cui legavit omnes Divorum reliquias , quas ipſe prætioſis thecis incluſas habebat , Sacras Itidem Veſtes , & ut bis millies PP. pro ejus animæ requie Sacrificia Deo ſtatim offerrent, ac quinquies in annum decantarent ſacrum in perpetuum) honorifice tumulatum.

X L V I.

1700 CHERVBINVS A NERITO , Vrbe ſita in Terra *Hydruntina* Regni *Neapolitani*, Lector Emeritus, ac Provinciæ S. *Nicolai* Reformat. Miniſter, in Comitiis *Aracœlitanis* Ciſalpinæ moderandæ Familiæ præficitur : Vir doctrina , prudentia , & morum ſuavitate conſpicuus. *Franciſcus de Portilla* Provinciæ *Cantabriæ* , Commiſ. in Curia Romana , qui in his Comitiis , cum Suffragatores pro ſuprema Ordinis Præfectura conferenda in varias partes declinarent , humiliter precatus fuerat, ut de ſe eligendo ſpem deponerent, & in alium vota ſua conferrent , ad Epiſcopatum *Majoricenſem* hoc anno fuit promotus.

X L V I I.

1703 JOANNES ANTONIVS PANORMITANVS; Lector Jubilatus, Provinciæ *Romanæ* olim Cuſtos, S. & Vniv. Inquiſition. Qualificator, Sacrar. Congreg. Rituum , & Indicis Conſultor, dum Miniſtro Generali in *Hiſpaniis* eſſet a ſecretis, cumque bellorum cauſſa Synodus intermedia pro more cogi non poſſet, Ciſmontanæ Familiæ Præfectus literis Apoſtolicis renunciatur. Vir doctrina clariſſimus, cujus inſigne ſupereſt monumentum, opus typis vulgatum *Scrutinium doctrinarum* inſcriptum . Per hæc tempora Inſtitutus primum fuit Procurator Generalis Excalc. & Recollectorum.

Sæviente Bello Auſtrios inter & Borbonios pro aſſequenda Hiſpaniarum Monarchia , Comitia Ordinis differuntur, ac duo Vice-Commiſſarii Apoſtolica autoritate inſtituuntur.

Pro Obſervantibus.

1706 CŒLESTINUS TIEFFEN A MEDIOLANO Lector Jubilatus, olim Ordini a ſecretis, Provintiæ *Mediolanen.* ſemel atque Iterum Miniſter, ac bis Definitor Generalis, Familiæ Ciſmontanæ Obſervantium Præſes A CLEMENTE XI. renunciatur uſque ad Comitia Ordinis ad aliud biennium prorogata ; at biennio elapſo, ad alium annum differuntur , ac ipſe in officio confirmatur : quo anno Itidem præterito , Comitia dilata fuerunt uſque ad beneplacitum Sedis Apoſtolicæ, ac pariter CŒLESTINUS in eodem officio confirmatus , a quo nonniſi anno 1616. fuit abſolutus. Vir ſane doctrina , morum gravitate , & Franciſcanæ diſciplinæ ſtudio inſignis.

LAU-

Pro Reformatis.

1706 ANTONIUS A MONTE BVFO, Provinciæ Reformatæ S. P. N. FRANCISCI Lector Emeritus , ac Pater , Familiæ Reformatæ Ciſmontanæ itidem , & cum iiſdem confirmationibus ab eodem Pontifice inſtitutus : verum Initio anni 1711. terrenam cum cœleſti patriam commutavit . Vir profecto prudentia, & morum ſuavitate conſpicuus.

1711 C A R O L U S F R A N C I S C U S A VARESIO *Literis Apoſtolicis datis* ſub die 19. *Januarii* ANTONIO *vita functo ſufficitur : at poſt annum , & ultra jam ſenio confectus ex hac vita migravit.* (a)

1712. TEO-

(a) *Vide ſupra n. XLII.*

Digitized by Google

Pro Obſervantibus.

1716 LAVRENTIVS A S. LAVRENTIO, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, S. & U. Inquiſitionis Qualificator, & Cleri Romani Examinator, cum eximiam navaſſet operam, Cuſtodis *Palæſtinæ* munus agens, in reſtituendo Maronitis eorum Patriarcha Antiocheno inique depoſito; in conciliando Apoſtolicæ Romanæ Sedi PATRIARCHA ALEXANDRINO olim Hæretico Schiſmatico; poſtquam in rebus difficillimis VINCENTIO BICHIO Legato Apoſtolico apud *Helvetios* a Theologicis conſiliis fuiſſet, magnamque ſibi famam variis etiam editis operibus ſibi comparaſſet, a Pontifice Obſervantium hujus familiæ Moderator literis Apoſtolicis dat. ſub die 6. Aprilis inſtituitur, quam quinque ann. & ultra ſapienter adminiſtravit.

1721 FRANCISCUS CARACCIOLI AB ALTAMURA, Provinciæ *Terræ Laboris* Lector Jubilatus, ab INNOCENTIO XIII. literis Apoſtolicis datis ſub die 23. Septembris, imparate Obſervantibus Præfectus deſignatur: ſed nondum expleto biennio Comitia Ordinis coguntur, ipſe officio abſolvitur, Pontificio Indulto ex-Commiſſariorum generalium privilegiis donatur; deinde a BENEDICTO XIII. gratiis omnibus perſonalibus abrogatis, in primævum ſtatum, In quo erat ante enunciatam Præfecturam, redigitur: ac tandem ad *Sueſſanum* Epiſcopatum in Regno Neapolitano ab eodem Pontifice promotus, eumdem adhuc magno Eccleſiaſticæ diſciplinæ ſtudio, pietate, ac Religione moderatur.

Pro Reformatis.

1712 DEODATVS A ROMA, Provinciæ *Romanæ* Lector Emeritus, antea Cuſtos, & Miniſter, ac Regii *S. Claræ* Monaſterii *Neapolis* Guardianus. Vir prudentia, doctrina, ac morum integritate conſpicuus, literis Apoſtolicis datis ſub die 18. Maii *Carolo Franciſco* defuncto ſubſtituitur.

1716 JACOBVS A VERRVCCHIO, Prov. *Bononienſis* Lector Emeritus, & Pœnitentiariæ *S. Joannis in Laterano* Præſes, iiſdem literis Apoſtolicis, quibus *Laurentius a S. Laurentio* pro Obſervantibus, ipſe pro Reformatis Vice-Commiſſarius deſignatur: ſed poſt biennium, & ultra fato fungitur. Vir pius, & probus.

1718 JOANNES COSMAS DE MONTEMINIANO Lector Emeritus, Provinciæ *Tuſciæ* olim Cuſtos, & Prædeceſſori ſuo a ſecretis, in hujus locum ceſſit literis Apoſtolicis datis ſub die 18. Novembris. Rexit ann. 2. menſ. fere 10. Præfuit Congregationi Generali habitæ In Cœnobio *Aracælitano* ann. 1744.

1721 JOANNES A PETRAFITTA, Provinciæ *Calabriæ* Lector Emeritus, dum Miniſtri Provincialis munus agit, nondum expleto biennio, ad procuranda in Curia Romana pro Reformatis negotia aſſumitur; cujus Officii nondum pariter expleto biennio, eorumdem Reformatorum Præſes iiſdem Apoſtolicis literis, quibus antedictus *Franciſcus Caraccioli*, inſtituitur: ſed hujus itidem viciſſitudines paſſus, coactus eſt in ſuam *Calabriæ* Provinciam redire, donec ei tandem melior fors affulſit, ut Infra videbimus. Hactenus Vice-Commiſſarii Generales pro Obſervantibus, & Reformatis, cum in Comitiis ann. 1723. res ad præſcriptum Bullæ *Unionis* redierint.

XLVIII.

1723 JOANNES DE SOTO, dum Commiſſarii Generalis *Indiarum* in Curia *Matritenſi* munus obiret, ad Tranſalpinæ Familiæ quoque Præfecturam evectus in Comitiis *Aracælitanis*: triennio elapſo, indicta, ſed non coacta Familiæ Synodo juxta Bullam *Unionis*, idem auctoritate Apoſtolica in officio ad Ordinis uſque futura Comitia confirmatur, literis datis ſub die 4. Aprilis ann. 1726. quo, ob Miniſtrum Generalem ad ſacram purpuram aſſumptum, habita fuit Congregatio Generalis *Romana*, in qua *Matthæus a Fareta* Vicarius Ordinis fuit renunciatus. (a)

IL.

1729 FRANCISCUS A S. SEVERINO, Provinciæ *Principatus* Lector Emeritus, ſemel atque iterum ejuſdem Miniſter, olim Procurator Generalis Reformatorum, in Comitiis *Mediolanenſibus* Ciſalpinæ Familiæ moderandæ præficitur. Vir prudentia, & morum ſuavitate omnibus cariſſimus; verum gravi pituita morbo correptus, nondum anno ſui Magiſtratus elapſo, magno omnium mœrore obiit in *Aracælitano* Cœnobio. Luctum autem acerbiſſimum auxit inopinata BENEDICTI XIII. mors, Seraphicæ Religionis in paucis amantiſſimi, & munificentiſſimi, quæ paulo poſt eſt ſubſecuta, nimirum die 21. Februarii ann. 1730.

L.

1730 CRESCENTIUS KRISPER, Provinciæ *Auſtriæ* Lector Emeritus, ejuſdemque antea Miniſter, cum Definitoris generalis officio fungeretur ad Synodum *Romanum* vocatus, in locum memorati *Franciſci* demortui omnium ſuffragiis ad Familiæ Præfecturam evehitur: Vir doctrina, ac morum integritate, & ſuavitate eximius. Nec multo poſt ad ſummum Apoſtolatus apicem extollitur LAURENTIUS CORSINUS, totius Ordinis Cardinalis Protector, qui CLEMENTIS XII. nomine eamdem protectionem clementiſſime ad mortem uſq. retinuit, demiſſis tamen *Prædicatorum*, & *Servorum B. M. V.* quas antea obtinebat, protectionibus & antedictum CRESCENTIUM Commiſſar. Gener. declaravit. LI.

(a) *Vid. Catalog. Miniſtr. Gener. n.* LXXXIII. *& Comm. gener. Indiar. n. XXV.*

L I.

1752 JOSEPHUS MARIA FONSECA, patria EBORENSIS, natione *Luſitanus*, Provinciæ *Romanæ* Obſerv. Lector Jubilatus, olim Ordini a ſecretis, mox Procurator Generalis, ac Indulto Apoſtolico Diſcretus perpetuus ejuſdem, Votans Conſiſtorialis, S. & U. Inquiſitionis Conſultor, Epiſcoporum Examinator, Regi *Luſitaniæ* a negotiis apud Sanctam Sedem tractandis, dum Commiſſarii in Curia munus agit, in celebri Synodo, cui s. m. CLEMENS XII. præfuit, coacta in Aula Conſiſtoriali Palatii Quirinalis, Ciſalpinæ Familiæ Moderator renunciatur: Vir de Romana Provincia, de laudata Familia, deque univerſo Ordine optime meritus, infulis *Portugallenſibus* ornatus vivit ad immortalitatem.

BELLORUM CAUSSA PROROGANTUR ORDINIS COMITIA, ITERUMQUE DUO VICE-COMMISSARII GENERALES AUCTORITATE APOSTOLICA INSTITUUNTUR.

Pro Obſervantibus.

1735 JOANNES ANTONIUS LAPI A S. CRUCE in *Etruria* Oppido, Provinciæ *Tuſciæ* Lector Jubilatus, Inquiſitionis *Etruriæ* Conſultor, olim ejuſdem Provinciæ Miniſter, mox Ordini in *Hiſpaniis* a Secretis, tandem, ut elapſo *Joſephi Mariæ Eborenſis* ſuæ adminiſtrationis triennio Obſervantium Familiam moderetur CLEMENTIS XII. ſan. mem. literis Apoſtolicis datis ſub die 23. Septembris 1734. Vice-Commiſſarius renunciatur, ad Pontificis uſque, & S. A. beneplacitum: aliiſque porro expeditis ſub die 16. Novembris 1737. in eodem officio ad uſque Comitia generalia confirmatur. Vir prudentia, ac morum ſuavitate conſpicuus. Rexit annos quinque.

Pace itaque inter Principes Chriſtianos compoſita, & aliis demum Vallisoleti Comitiis Franciſcanis anno 1740. in quibus Sereniſſimus Regius Hiſpaniarum Infans PHILIPPUS BORBONIUS Ordinis Patronus fuit annunciatus, *Commiſſarius Generalis Familiæ, juxta celebrem Bullam UNIONIS, iterum inſtitutus eſt.*

Pro Reformatis.

1735 JOANNES A PETRAFITTA, *de quo ſupra*, LAURENTIO CORSINO *ad Summum Pontificatum evecto, cujus gratia, dum Protectoris munus ageret, plurimum valebat*, ROMAM *evocatus, ſemperque honorifice habitus, demum Apoſtolica auctoritate, ut antedictus* JOANNES ANTONIUS LAPI, *ſub iiſdem die, menſe, & anno, Vice-Commiſſarius Generalis inſtituitur: ſed poſt annum gravi morbo correptus, tandem moritur* NEAPOLI.

1736 PETRUS PAULUS A CERIGNOLA, Provinciæ S. *Angeli* Lector Emeritus, & Pater, dum in procurandis Reformatorum negotiis in Romana Curia verſatur CLEMENTIS XII. literis datis ſub die 7. Octobris 1736. *Joanni* defuncto ſuccedit: nondum autem biennio expleto, morbo regio, quem vocant *nigrum*, correptus, ex hac vita decedit.

1738 FELIX ROMANUS, Provinciæ *Romanæ* Lector Emeritus, S. C. Indicis Conſultor, olim Familiæ a Secretis, & Procurator Generalis, cum iterum huic muneri operam daret, CLEMENTIS XII. literis datis ſub die 17. Martii 1738. Vice-Commiſſarius Generalis inſtituitur. Rexit annos duos, ac fere tres menſes.

L I I.

1750 DOMINICUS LOSSADA, Lector Jubilatus *Complutenſis*, Provinciæ *Caſtellæ* Pater, pro Regali Congreſſu Immaculatæ Conceptionis Theologus, & Commiſſarius Generalis *Indiarum*, poſtquam adverſa fortuna aliquandiu jactatus, Regia Curia exulare juſſus, ac tandem revocatus, in Comitiis *Vallisoletanis* Tranſalpinæ moderandæ Familiæ præficitur; ſed nondum anno ſuæ adminiſtrationis exacto moritur *Matriti*: Vir doctrina, prudentia, & animi magnitudine clariſſimus. (a)

L I I I.

1743 JOANNES *de la Torre*, Provinciæ *Cantabriæ* Lector Jubilatus, & antea Miniſter, olim Reginæ Viduæ CAROLI II. *Hiſpaniarum* Regis a Sanctioribus conſiliis, dum Commiſſarii in Curia Romana munus obiret, in Synodo *Matritenſi* habita die 13. menſis Aprilis Vice-Commiſſarius Generalis renunciatus, Commiſſarius a BENEDICTO XIV. feliciter regnante declaratur; deinde literis Apoſtolicis ann. 1754. ad aliud triennium confirmatur; tandem, bellorum cauſſa prorogatis Ordinis Comitiis, anno 1746. ejuſdem Pontificis Apoſtolica auctoritate iterum in officio confirmatur, quod ad Generalem uſque Conventum *Romanum* anni 1750. adminiſtravit.

L I V.

1750 RAPHAEL DE RUBEIS A LUGAGNANO, poſtquam Franciſcanam Familiam ſupremo Ordinis Magiſtratu per ſexennium ſapientiſſime eſt moderatus, ſingulari BENEDICTI XIV. Pontificis O. M. propria manu ſcripto Indulto, jubetur Ciſmontanæ Familiæ Præfecturam inire, ſi contingat a ſuffragatoribus eligi; quorum cum fere omnium tabellis ad eamdem fuerit promotus in Comitiis *Romanis*, hanc ſumma ſui nominis laude eximie adminiſtrat. Ne vero etiam extra Ordinem in Urbe careret officio, ab eodem clementiſſimo Pontifice inter Cleri Romani Examinatores denique eſt cooptatus.

Chronol. Seraph. *

(a) *Vid. Catal. Commiſſ. Gener. Indiarum n. XXVI.*

CATALOGUS

Omnium Reverendiſſimorum PP. Commiſ-ſariorum Generalium Indiarum in Curia Regis Catholici reſidentium .

I.

1572 FRANCISCUS GUSMANUS, Provinciæ *S. Michaelis* antea Miniſter, mox Procurator Generalis Ordinis, ac demum ad totius Tranſmontanæ Familiæ Præfecturam in Comitiis *Vallisoletanis* anno 1565. evectus, a piiſſimo PHILIPPO II. Hiſpaniarum Rege Catholico, Literis CHRISTOPHORI A CAPITE FONTIUM totius Ordinis Præſidis ad eumdem Regem in albo, ſeu ſine electi nomine, miſſis, primus Indiarum Commiſſarius renunciatus, a GONZAGA *Chriſtophori* ſucceſſore ſuis itidem literis confirmatus, tandem officium cum vita abſolvit, poſtquam decem annis rexiſſet.

I I.

1582 HIERONYMUS GUSMANUS, Provinciæ *Conceptionis* alumnus, antea Commiſſarius in Curia *Romana*, eadem, ac ſuus Prædeceſſor a GONZAGA ſummo totius Ordinis Moderatore inſtitutus, & a PHILIPPO II. electus, *Indiarum* Provinciis delegata auctoritate imperavit, donec anno ſequenti in Synodo *Toletana*, inſtante eodem Rege Catholico, ejus officium veluti ordinarium in Franciſcana Familia decretum eſt, ejuſdemque jura firmata: quæ omnia in Comitiis Ordinis anni 1587. confirmata, denique Apoſtolicis SIXTI V. literis *Cum ad regendos &c.* probata fuerunt eodem anno 15. Maii. Rexit annos ſex.

I I I.

1588 ANTONIUS A S. CYPRIANO, ejuſdem Provinciæ *Conceptionis* alumnus, a FRANCISCO DE TOLOSA totius Ordinis Præfecto inter alios Regi Catholico nominatus, *Indiarum* Moderator eligitur die 16. Auguſti. Sub hujus Præfectura *Andreas de Ajala* cum ſuis Sociis itidem Minoritis, poſtquam egregiam pluribus annis in Sacris Miſſionibus navaſſet operam, in odium Fidei fuit a *Chichimechis* in *America* crudeliter trucidatus. Rexit ann. 4. men. 3.

I V.

1592 FRANCISCUS DE ARCUBIANA, Provinciæ *Cantabriæ* antea Cuſtos, mox procurandis Ordinis negotiis in Curia Romana præpoſitus, tandem a memorato FRANCISCO DE TOLOSA Regi pro more nominatus, ad *Indiarum* Provincias moderandas aſſumptus die 5. Decembris, eaſdem ad mortem uſque annis 9. ac menſibus octo adminiſtravit. Sub hujus Præfectura, hoc eſt anno 1597. die 5. Februarii, illuſtre pro Fide certamen conſumarunt glorioſi Athletæ Franciſcani, poſt plurima paſſi tormenta, *Nangaſachi* interempti, qui vulgo audiunt *Martyres Japponenſes*.

V.

1602 JOANNES DE CEPEDA, Provinciæ *Immaculatæ Conceptionis* olim Miniſter, mox Definitor generalis, a FRANCISCO DE SOSA ſupremo Ordinis Moderatore die 18. Auguſti unminatus Regi Catholico PHILIPPO III. Franciſcanæ *Indiarum* Familiæ præficitur, quam annos 4. menſes 4. adminiſtravit. Alternativa, quam dicunt, inter illos, qui in Indiis nati ſunt, ac alios, qui ad Indias aliunde commigrarunt, fuit ſub eo omnino interdicta, & abrogata in Comitiis *Toletanis*, ut ad Ordinis officia meliores dumtaxat aſſumerentur. Verum paullo poſt res ad priora rediere, & adhuc conſtantiſſime viget antedicta diviſio.

V I.

1607 ANDREAS DE VELASCO, ſub PHILIPPO III. ab ARCHANGELO *Meſſanenſi* totius Ordinis Præſide Indiarum Provinciis regendis præficitur die 8. Januarii. Rexit ann. 2. In Comitiis ſuperiori anno celebratis multæ Indiarum Provinciæ diviſæ, ob earum amplitudinem, & novæ erectæ fuerunt. Commiſſariis in Indiis reſidentibus antedictus ARCHANGELUS prohibuit, ne functiones generales, aut provinciales Ordinis diſpenſarent, niſi probante univerſo Capitulo, ac nemine diſſidente.

V I I.

1609 BERNARDUS DE SALVA, ſub die 1. Februarii ab ARCHANGELO *Meſſanenſi*, eodem, quo antea, modo electus, vix poſt annum ſuæ Præfecturæ ex hac vita migravit. *Sebaſtianus a S. Joſepho* Excalceatus Hiſpanus, nobili genere natus, pluribus egregie functus apoſtolicis muneribus in Inſulis *Philippinis*, & *Moluccis*, tandem ſequenti anno a *Muhammedanis* in odium Fidei ſagittis confoſſus, glorioſe in Domino occubuit.

VIII.

V I I I.

1610 ANTONIUS DE TREJO, Provinciæ S. *Jacobi* alumnus, a laudato ARCHANGELO pro more inſtitutus ſub die 14. Julii, *Indiarum* Provinciaa adminiſtravit, donec *Joanne dell' Hierro* totius Ordinis Moderatore è vivia ſublato, ipſe in ejua locum vicaria poteſtate ceſſit. Rexit annos circiter quatuor. Hoc ſuæ inſtitutionis anno *Limæ*, principe in Regno *Peruano* Urbe, ex hac vita ad cœleſtem patriam tranſlatus eſt celeberrimus omnium *Indiarum Occidentalium* APOSTOLUS D. FRANCISCUS SOLANUS, ſingulare *Hiſpaniarum*, & totius *Franciſcanæ* Familiæ decus, ac ornamentum.

I X.

1614 JOANNES BIVANCO, ejuſdem S. *Jacobi* Provinciæ alumnus, miſſis a PHILIPPO III. ad ANTONIUM DE TREJO regiis literis, ab hoc nominatus ſub die 19. Maii, Indiarum moderandis Provinciis præficitur. Rexit ann. 3. cum dimidio.

X.

1617 JOANNES VENIDO, Provinciæ *Imm. Conceptionis* alumnua, ab antedicto ANTONIO DE TREJO nominatus ſub die 14. Decembris Regi Catholico, ad Indiarum Præfecturam aſſumptus, eamdem novem annis geſſit, donec ſacris Infulis fuit inſignitus, *Vid. ſupr. in Catal. Commiſſarior. Gener. n.*24. Per ea tempora, nempe ann. 1624. tres LUDOVICI Minoritæ Excalceati, ſcilicet SOTELLUS Hiſpanus Regio ſanguine clarus, jam pridem *Japponenſium* Imperatoris ad Regem Catholicum, mox Regis *Vanuani* ad PAULUM V. Romanum Pontificem Orator; item LUDOVICUS SASSANDRA, & poſtremus TertiiOrdinis Frater, ambo *Japponenſes*, lento igni paulatim conſumpti, Martyrii palmam in *Japponia* meruerunt.

X I.

1626 JOANNES DE SANCTANDER, Provinciæ *Cantabriæ* Lector Jubilatus, atque iterum Miniſter, mox Definitor Generalis, tandem a BERNARDINO DE SENIS ſupremo Ordinis Moderatore nominatus ſub die 7. Auguſti, ad Indiarum Provincias regendaa aſſumitur, quaa quinque annis, & ultra prudentiſſime adminiſtrat, donec ſcilicet ad Epiſcopatum *Majoricenſem* promovetur, cujus infulis ornatus piiſſime obdormivit in Domino. Antequam officio ſeſe abdicaret gloeioſua Chriſti martyr occubuit in Regno *Marochii* die 24. Maii 1631. B. JOANNES DE PRADO Minorita excalceatus Provinciæ S. *Gabrielis*.

X I I.

1631 FRANCISCUS DE OCCAÑA, Provinciæ *Caſtillæ* alumnus, a PETRO JOVER Vicario Generali Ordinis, qua ſervata forma penitus ignoratur, Provinciarum Indiarum

Chronol. Seraph. *

Moderator renunciatus 20. Decembris, illaſ fere per integrum decennium adminiſtravit.

X I I I.

1641 JOSEPHUS MALDONATUS, Provinciæ *Sancti Franciſci de Quito*, ne quidem Concionatoris titulo inſignitus, Regii Indiarum Senatus favore innixus, ab hoc præſentari, & a Rege Catholico inſtitui meruit earumdem Indiarum Commiſſarius generalis, literis tamen JOANNIS MERINERI ſummi Ordinis Moderatoris, qui ſubinde mira conſtantia *Maldonati* conatus pro ſua amplianda juriſdictione eluſis, graviſſimia datis libellis ad Pontificem, Regem, Regiumque Senatum, id tandem in ſequentibus Franciſcanis Comitiis confirmari curavit. Rexit annos fere 12.

X I V.

1652 ILDEPHONSUS A PRADO, Provinciæ *Immaculatæ Conceptionis* alumnus, literis PETRI MANERI totius Ordinis Præfecti datis 22. Novembria ad Indiarum Provincias moderandas aſſumptus, illas pee annos fere ſeptem adminiſtravit.

X V.

1658 ANDREAS DE GUIROS A GUADALUPE, nobilibus ortus parentibus, Provinciæ *Angelorum* Lector Jubilatus, & ſemel atque iteeum Vicarius Provincialis, olim in Regio Diſcalceatarum *Matriti* Monaſterio Confeſſarius, a MICHAELE ANGELO DE SAMBUGA, & Rege Catholico vel invitus Indiarum regendis Provinciis præficitur die 9. Septembris: mox Regiis Infantibus *Mariæ Thereſiæ*, & *Margaritæ* a Sanctioribus conſiliis, illa demum *Galliarum Regina*, hæc *Cæſarea Majeſtas*: deinde Vice-Commiſſariua Familiæ: tandem conſtantiſſime recuſatis *Calentinis* infulis, Vir doctiſſimus, & piiſſimus, non ſine magna ſanctitatis fama obdormivit in Domino *Matriti* die 5. Septembris ann. 1668.

X V I.

1668 ANTONIUS DE SOMOZA, Provinciæ *Sancti Jacobi* alumnus, ab ILDEPHONSO SALIZANES Ordinis Moderatore, & ejuſdem Provinciæ Patre, moderandis Indiarum Provinciis præpoſitus die 28. Octobria. In ſequentem annum transfert *P. de Gubernatis* hujus inſtitutionem, & mortem *Andreæ de Guiros*, quam nos ex Chronico M. S. Provinciæ *Angelorum* anno priori conſignavimus. Quod ſi ita eſt, vix credi poteſt per annum, & ultra dilatam fuiſſe novi Commiſſarii Indiarum deſignationem, præſertim Miniſtro Generali Hiſpano, & in Hiſpaniis degente. Rexit ergo annos ſeptem.

X V I I.

1675 JOANNES LUENGO, Provinciæ *Angelorum*

e 2 JO-

Sac. Theol. Lector, olim Cuſtos, & ſemel atque iterum Miniſter Provincialis. Vir doctrina, & morum integritate eximius, ad Indicas adminiſtrandas Provincias literis FRANCISCI MARIÆ DE NICOLIS datis die 14. Novembris aſſumptus; apopleſiæ tandem ictu repente correptus deſicit *Matriti* ſeptuagenario major menſe Januarii anno 1681. & in ſepulcro *Andreæ de Guadalupe*, ut ipſe optaverat, & cujus vitam integro volumine, quod ajunt, in folio Hiſpanice vulgaverat, tumulatus. Rexit ergo Franciſcanæ Paupertatis inclitus Cultor ann. 5. & ultra.

X V I I I.

1681 MICHAEL DE AVENGOZAR, Provinciæ *Carthaginenſis* Lector Jubilatus, & olim Miniſter, Familiæ primum, dehinc univerſo Ordini a ſecretis, ſuprem. Inquiſit. Qualificator, ac demum Diffinitor generalis, a JOSEPHO SAMANIEGO Ordinis Moderatore cum aliis nonnullis Regi Catholico præſentatus, fruſtra ejuſdem Regis liberam nominationem Regio aſſerente Indiarum Senatu, Indis adminiſtrandis Provinciis præfectus circa finem Martii. Mihi plane perſpectum non eſt tempus mortis ejus; ſed ex infra dicendis conſtabit illum in officio brevi perſtitiſſe.

X I X.

1682 CHRISTOPHORUS *del Viſo* legitur hoc anno ſubſcriptus tanquam Commiſſarius Generalis Indiarum Actis Comitiorum generalium, quæ *Toleti* celebrata fuerunt.

X X.

1684 JULIANUS CHUMILLAS, Provinciæ *Carthaginenſis* Pater, per hæc circiter tempora Commiſſarius generalis Indiarum in Curia Regia Catholici renunciatus, ſequenti anno Familiæ tranſalpinæ Moderator electus: tandem cum MARCO ZARZOSA primum, deinde cum JOANNE ALVIN ſupremis Ordinis Rectoribus, proferendi ſuæ juriſdictionis terminos cupidus, laicæ poteſtatis innixus patrocinio, ſummas, eaſque moleſtiſſimas Ordini excitavit controverſias, quæ demum Brevi Pontificio, & Regio Decreto extinctæ fuerunt in Comitiis *Victoritenſibus* ann. 1694. Interfuit Congregationi *Matritenſi* anno 1696. Rexit ann. circiter 12.

X X I.

1696 ANTONIUS FOLCH de CARDONA, Provinciæ *Conceptionis* alumnus, Indiarum Provinciis regendis præficitur. Vir ſanguinis claritate, animi magnitudine, & rerum agendarum peritia præſtantiſſimus, de quo vide *in Catalogo Commiſſariorum Generalium Familiæ num. XLV.* Cum vero jampridem etiam tranſalpinæ Familiæ Præfectus eſſet renunciatus, utrumque officium dimiſit, promotus ad Archiepiſcopatum *Valentinum*, eique in Præfectura Familiæ ſucceſſit LUDOVICUS *de la Torre* die 8. Novembris 1699. electus in Congregatione generali *Matritenſi*.

X X I I.

1699 ILDEPHONSUS DE BIEZMA, Provinciæ *Caſtellæ* alumnus, ad Indiarum Provincias moderandas circa finem hujus anni, aut initio ſequentis, fuit aſſumptus; qui cum die 5. Decembris ann. 1701. ad Vicariatum Generalem Ordinis fuerit promotus, ob mortem LUDOVICI *de la Torre*, Indiarum Præfectura ſe abdicavit. Rexit ergo ann. circiter 2.

X X I I I.

1702 LUCAS ALVAREZ TOLETANUS, Provinciæ *Caſtellæ* alumnus, ILDEPHONSO DE BIEZMA ad Ordinis Magiſtratum evecto, Indiarum Provinciarum Moderator renunciatur. Rexit ann. circiter octo.

X X I V.

1710 JOSEPHUS SANZ, Provinciæ *Caſtellæ* Lector Jubilatus, ac antea Miniſter, ad Indiarum Provinciarum circa hæc tempora evectus Præfecturam, quam 12. circiter annis eſt moderatus. Præfuit Synodo *Matritenſi* anno 1716. in qua, ob mortem *Ildephonſi de Biezma*, ad univerſum Ordinem regendum aſſumptus fuit JOSEPHUS GARCIA. Diem extremum clauſit ann. 1722.

X X V.

1722 JOANNES DE SOTO Provinciæ *Immaculatæ Conceptionis* alumnus, nondum inito Procuratoris Generalis Ordinis officio, ad quod literis Apoſtolicis INNOCENTII XIII. fuerat promotus, Commiſſarius Generalis Indiarum renunciatur. Sequenti anno ad Tranſmontanæ Familiæ Præfecturam evectus, utramque ad annum uſque 1729. quo ad totius Ordinis Magiſtratum fuit aſſumptus, ſapientiſſime adminiſtravit. Rexit ann. 7. vid. *Catal. Miniſtrorum, & Commiſſarior. Generalium n. LXXXIII. & XLVIII.*

X X V I.

1729 DOMINICUS LOSSADA, Provinciæ *Caſtellæ* alumnus, Indiarum Provinciis moderandis præficitur, ſed poſt aliquot ſuæ Præfecturæ annos Regia Curia abire juſſus, illam Regio PHILIPPI V. diplomate JOANNES BERMEJO totius Ordinis Moderator interea adminiſtravit: tandem revocatus, ac priſtinæ dignitati reſtitutus, hanc cum totius Familiæ Magiſtratu ad mortem uſque retinuit. Ejus ingentia beneficia prædicare non ceſſant *Complutenſe* Cœnobium, & Sacellum, in quo Corpus S. *Didaci* adhuc integrum, magna Populorum frequentia, colitur. Vid. *Catal. Commiſſarior General. n. LII.*

X X V I I.

1741 MATTHIAS DE VELASCO, Provinciæ *Caſtellæ* Lector Jubilatus, ac antea Vicarius Provincialis, dum in Regio Excalceatarum *Matritenſium* Monaſterio Confeſſarii munus agit, ad Indiarum Provincias regendas aſſumitur, quas in præſentia adhuc moderatur: Vir ſane doctus, & indefeſſi laboris, cujus propoſitum de conſtruenda Bibliotheca Franciſcana, in qua ſint quot quot hactenus ex univerſo Terrarum Orbe in publicum prodiere FF. Minorum opera, ſatis laudare non poſſum. Faxit Deus, ut vota ſua ad exoptatum finem perducere valeat.

CA-

CATALOGUS
OMNIUM PROVINCIARUM,

Ex quibus in præſentia Ordo in duas Familias diviſus, *Ciſmontanam*, ſcilicet, & *Ultramontanam*, componitur, diſpoſitus juxta ordinem Præcedentiæ, quæ unicuique earumdem competit, additoque Indice Chronologico illorum omnium, qui poſt editam Bullam *Unionis* ad hæc uſque tempora ex illarum ſingulis ad dignitates generales Ordinis aſſumpti fuerunt.

PROVINCIÆ CISMONTANÆ.

I.

S.P.N. FRANCISCI

Vulgo *Seraphica*, Mater, & Caput omnium Provinciarum, & Ordinis.

Obſervantium.

1517 Cherubinus Interamnenſis Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis, dictis *Unionis*.

1523 Hieronymus de Spoleto Defnitor Generalis electus in Comitiis Burgenſibus.

1526 Laurentius Eugubinus Definitor Generalis electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1532 Thomas de Nurſia Definitor Generalis electus in Congregatione generali Meſſanenſi.

1535 Joſephus Peruſiuus Definitor Generalis electus in Comitiis Nicienſibus.

1547 Laurentius de Fulgineo Definitor Generalis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1565 Pacificus Nurſinus Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1571 Bernardinus de Colleſtate Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1575 Felix Peruſinus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1590 Angelus de Pinns Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Neapolitana.

1597 Franciſcus Luuianenſis Procurator Generalis Ordinis electus a Miniſtro Generali.

1606 Paulus de Lacu Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Toletanis; ſed brevi ad Epiſcopatum Triventinum promotus.

1612 Dionyſius de Martinis a Turre, Cuſtodiæ Reformatæ, Confeſſarius S.M. Pauli V. Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis, unaque Procurator Reformatorum in Curia Romana.

1625 Nicolaus Peruſinns ejuſd. Cuſto. Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1626 Idem literis patentibus Miniſtri Generalis Procurator Ordinis inſtitutus, loco Joannis Baptiſtæ a Mnnte Corvino.

1642 Stephanus a Bictonio Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1651 Fulgentius Meliorucius Tiphernas Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1661 Evangeliſta Pighius è Burgo Sancti Sepulcri, loco Benigni de Florentia, per Breve Alexandri VII. quod ignoraverat Miniſt. Generalis, fuit Procurator Generalis Ordinis renunciatus.

1664 Franciſcus de Baſtia Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1674 Leo Garomius Tiphernas Procurator Generalis Ordinis inſtitutus a Franciſco Maria de Nicolis Miniſtro Generali.

1676 Idem Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1679 Joannes a Stroncouio Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1694 Franciſcus Cajetanus de Fulgineo Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

II.

ROMANA

Quæ legitur in primo Provinciarum Catalogo, qui D. BONAVENTURÆ adſcribitur.

Obſervantium.

1526 Franciſcus de Frangepanibus Definitor Generalis electus in Congregatione generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1547 Euphemius a Valſedocta, qui Clementis Moneliani loco in procurandis Ordinis negotiis ſucceſſerat, electus poſtea fuit Commiſſarius Generalis Curiæ, & Definitor Generalis in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelnrum de Portiuncula.

1562 Stephanus Molina Definitor Generalis electus in Congregatione Mnntis Alvernæ.

1575 Vincentius Romanus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1587 Hieronymus ab Hiſpello Confeſſarius Sixti V. Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1600 Franciſcus de Palumbaria Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1602 Idem Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatinne Romana.

1606 Salvator Romanus Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1608

1608 Daniel a Racudia Procurator Gener. Ordin. a Miniſtro Generali inſtitutus ob promotionem Pauli a Lacu ad Epiſcopatum Triventinum.

1612 Salvator Roman. Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1625 Callixtus ab Introduco Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1628 Vincentius Romanus Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Romana.

1628 Angelus a Carpineto Reformat. Cuſtod. Definitor Generalis electus in Congreg. Romana.

1639 Pacificus Romanus Definitor generalis electus in Comitiis Romanis.

1642 Joannes de Roma Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1645 Aloyſius Romanus Definitor generalis electus in Comitiis Toletanis.

1651 Honoratus de Domobaſciana, vulgo de Luca, Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1664 Archangelus Romanus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1670 Vincentius a Baſſiano Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1679 Hieronymus a Velltris Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1688 Antonius ab Introduco Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1690 Michaelangelus Farolſus Cretenſis Ex-Commiſſarius Generalis literis Apoſtolicis Alexandri VIII. datis ſub die 21. Junii inſtitutus.

1691 Antonius ab Introduco Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Congregatione Romana.

1691 Michaelangelus Farolſus Cretenſis Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Romana.

1694 Joannes Jacobus Romanus electus in Comitiis Victorienſibus Definitor Generalis.

1700 Joannes Franciſcus de Tuſcanella Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1703 Joannes Antonius a Panormo Commiſſarius Generalis literis Apoſtolicis Clementis XI. datis ſub die 20. Januarii renunciatus.

1714 Laurentius Cozza a S. Laurentio literis Apoſtolicis Clementis XI. datis ſub die 8. Martii inter Ex-Commiſſarios Generales cooptatus.

1716 Idem - Literis Apoſtolicis datis ſub die 6. Aprilis inſtituitur Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium loco Cœleſtini a Mediolano.

1723 Idem - Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1723 Bartholomæus a Vulſinio Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1727 Joſephus Maria Fonſeca ab Ebora Procurator Generalis Ordinis inſtitutus literis Apoſtolicis datis ſub die 9. Januarii, loco Matthæi a Pareta Vicarii Generalis electi.

1729 Idem - Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Mediolanen.

1729 Joannes Jacobus de Vallico Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanen.

1729 Joſephus Maria Fonſeca ab Ebora literis Apoſtolicis inter ex-Miniſtros Generales totius Ordinis cooptatus.

1732 Idem - Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Congregatione Romana habita in Aula Conſiſtoriali Palatii Apoſtolici in Quirinali die 30. Maii Præſidente s. m. Clement. XII.

1740 Joannes Jacobus de Vallico Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1740 Vincentius Antonius a Caprarola Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1750 Anacletus Romanus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

III.

MARCHIÆ ANCONITANÆ, vulgo *Piceni*, quæ legitur in primo Provinciarum Catalogo D. BONAVENTURÆ.

Obſervantium.

1526 BEnedictus N. Definitor Generalis electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelor. de Portiuncula.

1547 Franciſcus de Carticeto Definitor Generalis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1562 Angelus de Petriolo Definitor Generalis electus in Congregatione Montis Alverniæ.

1575 Antonius Gineſtretus Commiſſarius generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Congregatione Romana.

1579 Thomas a Maſia Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1587 Idem - Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Romanis.

1590 Idem - Ex diſpenſatione Apoſtolica Commiſſarius Generalis Familiæ confirmatus in Congregatione Neapolitana.

1593 Bernardinus Scotinus Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1600 Marcus ab Antiquo Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1612 Angellus Metellus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1615 Marcellinus a Montealbodio Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1621 Bonaventura de Maſignana Procurator Generator generalis Ordinis electus in Congregatione Segovienſi.

1639 Thomas a S. Agatha Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1654 Lucius de S. Juſto Commiſſarius Generalis Curiæ in Congregatione Romana electus a Cardinale Protectore Ordinis, & a Miniſtro Generali per ſuas Patentes literas confirmatus.

1682 Antonius de Carticeto Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1740 Joſephus Maria de Fano Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1747 Idem — Procurator Generalis Ordinis literis patentibus Miniſtri Generalis inſtitutus.

I V.

TUSCIÆ

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1517 Bartholomæus de Plebe Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Vnionis*.

1521 Hilarion Sacchettus Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Carpenſibus.

1523 Idem — Commiſſarius generalis electus in Comitiis Burgenſibus.

1523 Andreas de Alamannis Commiſſarius generalis Curiæ electus in Comitiis Burgenſibus.

1526 Idem — Definitor Generalis electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1529 Bernardinus Ptolomæus Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.

1532 Honorius Cajanus Procurator Generalis Ordinis electus in Congregatione Meſſanenſi.

1532 Franciſcus de Pontremulo Definitor Generalis electus in Congregatione Generali Meſſanen.

Nota, quod tunc Provincia Tuſciæ diviſa erat a Senenſi Provincia; quæ demum in unam, eamdemque Provinciam coaluerunt.

1535 Andreas de Alamannis Definitor Generalis electus in Comitiis Nicienſibus.

1541 Albertus de Sartheano Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1553 Franciſcus Bartholomæi Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1559 Silveſter de Popio Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.

1571 Berardus Dragoncinus definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1587 Joannes Maria a Colle Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1593 Joannes Franciſcus Cocchius Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1603 Franciſcus Aretinus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1606 Octavianus de Inciſa Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1615 Chriſtophorus de Colle Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1618 Gregorius de Raſina Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1639 Evangeliſta Momigno Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1645 Benignus a Florentia Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1658 Franciſcus Mancini Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1661 Benignus a Florentia Procurator Generalis Ordinis a Miniſtro Generali deputatus in Congregatione Valliſoletana.

1669 Idem — literis Clementis IX. Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium renunciatus ob promotionem Evangeliſtæ Barzaghi ad Archiepiſcopatum Jadertinum.

1676 Franciſcus Maria Mancinus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1679 Celſus Maria Billò Senenſis Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Romana.

1681 Idem — Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1688 Michaelangelus de Florentia Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1691 Joannes Hieronymus de Maſſa Definitor Generalis legitur in Congregatione Romana, inſtitutus, ut arbitror, auctoritate Apoſtolica.

1700 Joannes Maria a S. Cruce Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1723 Albericus Balbianus a Liburno Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1734 Joannes Antonius a S. Cruce Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium inſtitutus literis Apoſtolicis Clementis XII. datis ſub die 23. Septembris.

1740 Petrus a Juſtaniana Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1742 Benedictus Maria Galli Florentinus Procurator Generalis Ordinis literis Patentibus Generalis inſtitutus.

V.

BONONIÆ

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1517 Chriſtophorus Numai Forolivienſis Miniſter Generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Vnionis*.

1517 Paulus Piſottus Parmenſis Procurator Generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Vnionis*.

1526 Idem — Commiſſarius Generalis electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1526 Paulus de Parma Definitor Generalis electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1529 Paulus Piſottus Parmenſis Miniſter Generalis Ordinis electus in Comitiis Parmenſibus.

1529 Hieronymus de Burgonovo Procurator Generalis Ordinis, & Definitor Generalis electus in comitiis Parmenſibus.

1541 Clemens Dolera de Monelia Procurator Generalis Ordinis, & Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1547 Idem — Vicarius Generalis electus in Congregatione Aſſiſinate, ob mortem Joannis de Calvio.

1547 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Ang. de Portiuncula.

1547 Archangelus de Placentia Definitor Generalis electus in Comitiis Generalibus D. M. Angelorum de Portiuncula.

1553 Clemens Dolera Monelianus Miniſter Generalis Ordinis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1553 Aloyſius Puteus a Burgonovo Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1557 Antonius Monelianus Procurator Generalis Ordinis electus in Congregatione Romana.

Digitized by Google

1559 Idem -- Commiſſarius Generalis Curiæ, & Definitor Generalis slectus in Comitiis Aquilanis.

1562 Aloyſius Puteus a Burgonovo Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Congrsgatione Montis Alvernæ.

1565 Idem -- Miniſter Generalis Ordinis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1565 Antonius Monelianus Procurator Generalis Ordinis, & Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1571 Cornelius a Buxeto Definitor generalis electus in Comitiis Romanis.

1575 Ludovicus Mirandulanus Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congreg. Romana.

1575 Hieronymus Imolenſis Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1579 Angelus Placentinus Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1590 Theodorus Bononienſis Definitor Generalis electus in Congregatione Neapolitans.

1593 Joannes Franciſcus Maculanus aliis *Macolinus* Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1600 Idem -- Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Romanis.

1602 Irenæus Braſavola Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1606 Angelus a Fugnano Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1615 Irenæus Braſavola Procurator Generalis Ordinis electus in Congregatione Romana.

1628 Clemens Placentinus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1633 Bonaventura a Parma Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1642 Fabius Papazzonius Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Romana a Miniſtro Generali.

1654 Idem - Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1667 Franciſcus maria de Nicolis Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1669 Thomas Ariminenſis Commiſſarius Generalis Curiæ literis Apoſtolicis inſtitutus, loco Evangeliſtæ Barzaghi.

1670 Franciſcus Maria de Nicolis de Caſtro S. Petri, alias Bononienſis, ac demum Cremonenſis vocatus, Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1673 Idem -- Indulto Apoſtolico confirmatur Procurator Generalis Ordinis.

1673 Idem -- Literis Apoſtolicis Clementis X. Vicarius, & deinde Miniſter Generalis totius Ordinis inſtitutus ob promotionem Generalis Præfecti ad Archiepiſcopatum Syracuſanum.

1676 Idem -- Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Romanis.

1676 Joannes Baptiſta de Fugnano Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1679 Joannes Baptiſta Cataneus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1729 Thomas a Cento literis Apoſtolicis renunciatus Definitor Generalis ſupranumerarius.

V I.

S. ANTONII, vulgo *Veneta*

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1517 FRanciſcus Georgius Venetus Definitor Generalis in Comitiis Romanis dictis *Unionis*.

1523 Idem Definitor Generalis in Comitiis Burgenſibus.

1535 Idem -- Definitor Generalis electus in Comitiis Nicienſibus.

1541 Joannes Barbarus Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1559 Idem -- Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.

1562 Antonius Patavinus Definitor Generalis electus in Congregatione Montis Alvernæ.

1571 Seraphinus Monſalbanus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1579 Franciſcus Gonzaga Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1579 Daniel a Meduna Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1593 Leonorus de Leonico Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1618 Gregorius Petrocha Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1626 Benedictus de Cologna Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1654 Joannes Baptiſta de Venetiis Definitor Generalis electus in Congregations Romana.

1658 Theodorus a Vicentia Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Toletanis.

1676 Antonius Maria de Venetiis Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1723 Gabriel a Venetiis Definitor Generalis electua in Comitiis Romanis.

V I I.

G E N U Æ,

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1526 HIeronymus de Valentia Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portinncula.

1529 Leonardus Publicius Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.

1532 Franciſcus de Soſpitello Definitor Generalis electus in Congregatione Generali Meſſanenſi.

1533 Leonardus Publicius, cum ſolum nomen *Miniſtri Generalis* Paulo Piſotto Pontificis Decreto remanſiſſet, fuit renunciatus Vicarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ.

1535 Idem -- Commiſſariua Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Nicienſibus.

1535 Michael de Carmagnola Definitor Generalis

electus

elečtus in Comitiis Nicienſibus.

1553 Angelus de Portu Mauritio Provinciæ S. Hieronymi de Urbe olim Miniſter, Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1562 Angelus Juſtinianus Definitor Generalis electus in Congregatione Montis Alvernæ.

1565 Bonaventura de Clavaro Definitor Generalis electus in Comitiis Vallifoletanis.

1571 Idem -- Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Romanis.

1571 Franciſcus Viſonus Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1575 Idem Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1590 Auguſtinus Rivarola de Spedia Definitor Generalis electus in Congregatione Neapolitana.

1611 Vincentius Rufinus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1625 Angelus Monelianus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1648 Angelus Franciſcus de Genua Procurator Generalis electus in Congregatione Victorienſi.

1664 Clemens Dolera Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1670 Antonius Franciſcus a Genua Definitor Generalis electus in Comitiis Vallifoletanis.

1682 Angelicus a Genua Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1684 Franciſcus Maria Tagliaterri de Monelia Procurator Generalis Ordinis loco Antonii Palumbi, qui duobus annis, duobuſque dumtaxat menſibus officium adminiſtraverat.

1688 Idem — Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1688 Idem -- Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1700 Bernardus de Clavaro Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1729 Cherubinus de Capriata Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

VIII.

MEDIOLANI

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1517 PAulus de Soncino Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Unionis*.

1521 Idem -- Vicarius Generalis, & mox Miniſter Generalis electus in Comitiis Carpenſibus.

1526 Angelus de Porris Definitor Generalis electus in Congregatione generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1532 Franciſcus Pongenus Definitor Generalis electus in Congregatione Generali Meſſanenſi.

1547 Baptiſta de Caſtilione Definitor Generalis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1553 Petrus Vercellenſis Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1565 Joannes Advocatus Novarienſis Definitor Generalis electus in Comitiis Vallifoletanis.

1579 Franciſcus Panigarola Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1587 Franciſcus Balerna Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1590 Claudius Medulla Definitor Generalis electus in Congregatione Neapolitana.

1603 Evangeliſta de Gabbiano Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1615 Idem -- Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Congregatione Romana.

1618 Benedictus Cinquanta Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1638 Antonius a Galbiato Reformatus Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Congregatione Romana.

1639 Joſephus Redaellus, cum Hieronymus a Cilento ſeſe Procuratoratu Generali abdicaſſet, auctoritate Apoſtolica Procurator Ordinis renunciatus.

1639 Idem -- Commiſſarius Generalis in Curia Romana electus in Comitiis Romanis.

1645 Franciſcus Quareſmius Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Toletanis.

1645 Marcellinus Redaellus Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1654 Joſephus Redaellus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1658 Marcellinus Redaellus Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1667 Antonius Cataneus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1670 Franciſcus Gattinara Definitor Generalis electus in Comitiis Vallifoletanis.

1682 Petrus Marinus Sormanus Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Toletanis.

1682 Franciſcus Gattinara iterum Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1688 Cœleſtinus Tieſſen de Mediolano Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1700 Idem -- iterum Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1706 Idem — Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium literis Apoſtolicis Clementis XI. datis ſub die 15. Maii inſtitutus.

1723 Joannes Franciſcus a Sorexina Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

IX.

PRINCIPATUS, olim dicta quoque TERRÆ LABORIS.

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1541 MAtthæus Cilentanus Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1553 Angelus Averſanus Procurator Generalis Ordinis, & Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1557 Idem -- in Congregatione Romana Vicarius Generalis electus ob promotionem ad Sacram Purpuram Clementis Moneliani Miniſtri Generalis totius Ordinis.

1559 Idem -- Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Aquilanis.

1559 Franciſcus Suſius Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.

1562 Angelus Averſanus Definitor Generalis electus in Congregatione Montis Alvernæ.

1575 Joannes Volarus Neapolitanus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1579 Paulus Sovagius Etruſcus Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1618 Joannes Baptiſta de Monte Corvino Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1625 Idem — Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1628 Joannes Baptiſta a Campanea Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1633 Idem — Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Toletanis.

1636 Hieronymus a Cileuto Procurator Generalis Ordinis a Miniſtro Generali electus.

1645 Idem — Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1654 Auguſtinus de Monte Corvino Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1676 Archangelus a Cilento Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1682 Ludovicus Ruberti ab Aquis Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1694 Joannes Baptiſta ab Atina Procurator Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

1709 Hieronymus a Laurino Commiſſarius Generalis Curiæ literis Apoſtolicis Clementis XI. datis ſub die 28. Junii, inſtitutus loco Joannis Mariæ a S. Cruce, qui ſe officio abdicavit.

1732 Cajetanus Politi a Laurino Commiſſarius Generalis Curiæ renunciatus literis Apoſtolicis Clementis XII. datis ſub die 30. Maii.

1740 Idem - Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Vallisoletanis.

X.

SS. SEPTEM MARTYRUM, olim CALABRIÆ.

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1541 PAulus de Nicotera Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1547 Ludovicus Amantinus Definitor Generalis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio Divæ Mariæ Angelorum de Portiuncula.

1575 Paulus a Terranova Definitor Generalis perpetuus Familiæ Ciſmontanæ electus a Cardinale Vice-Protectore Ordinis in Congregatione Romana.

1606 Bernardinus de Poliſtina Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis

1633 Didacus a Pitio Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1705 Paſchalis de Tropea Definitor Generalis inſtitutus autoritate Apoſtolica, ut puto, loco Joſephi Mariæ de Agrigento demortui.

XI.

SICILIÆ.

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1523 COla N. Definitor Generalis electus in Comitiis Burgenſibus.

1529 Franciſcus a Meſſana Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.

1562 Vincentius Meſſanenſis Definitor Generalis electus in Congregatione Montis Alvernæ.

1593 Bonaventura a Calatayerone Miniſter Generalis Ordinis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1593 Joſephus a Leontinio Procurator Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1600 Vincentius a Politio Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1603 Joſephus Syracuſanus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1606 Archangelus Meſſanenſis Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Toletanis.

1612 Franciſcus a Ficarra Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1615 Benignus a Genua Reform. Cuſtod. Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1618 Idem — Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1625 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ autoritate Apoſtolica renunciatus, qui in hujus Provinciæ diviſione ſe adnumeravit Provinciæ Vallis Mazariæ. *Vid. infra in Prov. Vallis Mazariæ Reformator. n. LIX.*

1628 Franciſcus a Giojoſa Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1679 Balthaſſar a Meſſana Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

XII.

S. NICOLAI, vulgo *Barenſis*, & olim APULIÆ,

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1535 JOannes de Juvenatio Definitor Generalis electus in Comitiis Nicienſibus.

1565 Clemens de Sancto Petro in Galatina Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1587 Paulus de Gravina Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1590 Laurentius Galatinus Definitor Generalis electus in Congregatione Neapolitana.

1602 Gratianus ab Altamura Vice-Commiſſarius Generalis electus ob mortem Franciſci Maculani.

1603 Idem — Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1618 Bonaventura a Brundusio Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1625 Laurentius ab Acheruntia Definitor Generalis

Digitized by Google

lis electus in Comitiis Romanis.
1639 Nicolaus de Spinazzola, ſeu de Spina Aurea, Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1642 Bonaventura de Aquaviva Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1697 Joſephus Maria de Leverano, cum eſſet Indulto Apoſtolico cooptatus inter Ex-Commiſſarios Generales Curiæ, fuit ſubrogatus Definitor Generalis in locum Matthæi a S. Stephano electi Vicarii Generalis Ordinis.
1740 Bernardinus a Terlitio Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1750 Idem — Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

X I I I.

S. BERNARDINI, olim PENNÆ.

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1523 FRanciſcus de Penthoms Definitor Generalis electus in Comitiis Burgenſibus.
1532 Marcus Theatinus Definitor Generalis electus in Congregatione generali Meſſanenſi.
1559 Philippus Theanenſis Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.
1571 Laurentius de Tricaſio Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1600 Paulus a Sulmona Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1606 Joannes a Caſtromonte Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1612 Paulus Sulmonenſis Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Romanis.
1612 Placidus Aquilanus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1615 Benedictus Sulmonenſis Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1679 Petrus Antonius a Nereto Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

X I V.

S. A N G E L I.

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1593 FRanciſcus a Mirabello Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1679 Antonius a S. Joanne Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Congregatione Romana.
1682 Antonius Palumbus a Campobaſſo, ex ſpeciali mandato Innocentii XI. a Cardinale Protectore deputatus Procurator Generalis Ordinis.
1700 Joannes Baptiſta a Petra Vairana Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X V.

DALMATIÆ.

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1541 BOnaventura Corſetus Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.
1553 Evangeliſta Rubinenſis Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.
1575 Andreas de Arbo Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1593 Simon de Rubino Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

X V I.

CANDIÆ, olim *Cuſtodia* Provinciæ ROMANIÆ

Quæ ſub hoc nomine occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciar. Catalogo.

Obſervantium.

1618 JOannes Andreas de Semitecolis Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticen.
1750 Antonius Scutari Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X V I I.

CARNIOLÆ, olim BOSNÆ CROATIÆ

Quæ ſub titulo *Vicariæ Boſnæ* occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Reformatorum.

1628 MIchael Kumar Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1664 Paulus Budimiz Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1688 Antonius Lazzari Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1740 Sigiſmundus Skerpin Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

X V I I I.

AUSTRIÆ, olim una cum Provincia BOHEMIÆ.

Quæ ſub hoc nomine occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Reformatorum.

1523 ANſelmus N. Definitor Generalis electus in Comitiis Burgenſibus.

1658 Franciſcus Statfeldt Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1679 Narciſus Hietel Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1694 Franciſcus Caccia Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.
1729 Creſcentius Kriſper Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.
1730 Idem -- Vice-Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Congregatione Romana die 6. Maii, loco Franciſci a S. Severino demortui, ac deinde literis Apoſtolicis Clementis XII. Commiſſarius Gen. renunciatus.
1730 Americus Meldſchaker literis Apoſtolicis Definitor Generalis loco Creſcentii Kriſper inſtitutus.

X I X.

BOHEMIÆ.

Quæ ſub hoc titulo, ut mox animadvertimus, occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Reformatorum.

1529 EUgenius N. Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.
1676 Bernardus Sannig Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1700 Amandus Hermann Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X X.

POLONIÆ MINORIS nunc, antea vero POLONIÆ abſolute, quæ una etiam fuerat cum Provincia BOHEMIÆ, de qua mox diſſeruimus.

Obſervantium.

1602 MArianus Polonus Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1625 Chriſtophorus de Campo Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1639 Petrus Poſnanienſis Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1667 Antonius Stephanoniez Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

X X I.

C O R S I C Æ.

Quæ ſub titulo *Vicariæ* occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1529 JOannes de Calvio Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.
1535 Idem -- Commiſſarius Generalis Curiæ, & Definitor Generalis electus in Comitiis Nicienſibus.
1543 Idem -- Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Mantuanis.
1571 Joannes Baptiſta Corſicus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X X I I.

RAGUSIÆ, quæ una olim erat cum Provincia DALMATIÆ, occurrit in Catalogo *P. Haroldi* an. 1506.

Obſervantium.

1562 BOnifacius a Raguſia, olim Cuſtos Terræ Sanctæ, ob peculiaria ejus merita in Congr. Gener. Montis Alvernæ inter Patres Ordinis cooptatus.
1606 Albertus Raguſinus Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1625 Savinus Raguſinus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1651 Angelus de Giupana Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1676 Franciſcus de Raguſia Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1694 Franciſcus de Raguſia Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.
1723 Hilarius Maria de Raguſia Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X X I I I.

BRIXIÆ.

Diviſa a Provincia *Mediolanenſi* anno 1475.

Obſervantium.

1518 FRanciſcus Lichetus Vicarius Generalis Ordinis electus in Congregatione Generali Lugdunen.
1532 Michael de Urceis novis Definitor Generalis electus in Congregatione Generali Meſſanenſi.
1559 Octavianus de Gavardo Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.
1565 Aurelius Grianus Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1579 Vincentius a Gaido Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.
1651 Evangeliſta de Gabbiano Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1667 Evangeliſta Barzagus Cremenſis Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Romana per literas Miniſtri Generalis.
1669 Idem -- Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium Brevi Apoſtolico deputatus, ob promotionem Bonaventuræ Caballi ad Epiſcopatum Caſertanum.
1679 Cyrillus a Seniga Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1682 Fauſtinus de Chiari Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1694 Sixtus ab Alphianello Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.
1729 Camillus de Breno Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

XXIV.

XXIV.

BASILICATÆ.

Diviſa fuit a Provinciis *Terræ Laboris*, & *S. Nicolai* ann. 1484.

Obſervantium.

1517 JOannes Franciſcus de Potentia Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Unionis*.

1518 Idem — Procurator Generalis Ordinis electus in Congregatinne Generali Lugdunenſi.

1579 Daniel a Monferrato Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1633 Hilarius a Rivello Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1721 Carolus a Corleto literis Apoſtolicis Innocentii XIII. datis ſub die 23. Septembris inſtituitur Commiſſarius Generalis Curiæ loco Matthæi a Pareta.

1723 Idem — literis Apoſtolicis datis 29. Aprilis inter ex-Comiſſarios Generales Curiæ recenſetur, licet biennium nnn ſit expleturus.

1723 Idem — Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XXV.

HUNGARIÆ

Quæ ſub hoc titulo Generali occurrit etiam in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo, tandem varias paſſa viciſſitudines hunc locum tenet in Chronico *Gonzagæ* ſub titulo

SS. SALVATORIS. Reformatorum.

1521 BErnardinus de Somliſa Definitor Generalis electus in Comitiis Burgenſibus.

XXVI.

BOSNÆ ARGENTINÆ

Diviſa a Provincia *Boſnæ Croatiæ* an. 1514.

Obſervantium.

1587 MArcus Boſnenſis Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1600 Antonius Boſnenſis Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1750 Joſephus a Valcovarino Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XXVII.

HUNGARIÆ S. MARIÆ.

Quæ extat in Chronico *Gonzagæ*, ejuſque Reformationem confirmavit *Alexander VII.* literis Apoſtolicis datis ann. 1659.

Reformatorum.

1642 PAulus de Tauris Definitor Generalis electus in Congregatinne Romana.

1723 Andreas Pordagni Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XXVIII.

TERRÆ LABORIS.

Diviſa fuit a Provincia *Principatus* ann. 1576.

Obſervantium.

1587 LUdovicus a Madalone Definitor generalis electus in Comitiis Romanis.

1590 Antonius Nolanus Definitor Generalis electus in Congregatione Neapolitana.

1633 Dominicus a Neapoli Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Toletanis.

1651 Sebaſtianus a Cajeta Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Romanis.

1654 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ in Congregatioue Romana Brevi Apoſtolico confirmatus.

1658 Michael Angelus a Neapoli Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1661 Carolus a Genua Definitor Generalis auctoritate Apoſtolica, ut arbitror, electus.

1664 Idem — Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.

1667 Agnellus de Neapoli Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1676 Leonardus de Neapoli Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1694 Matthæus a S. Stephano Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

1697 Idem — Vicarius Generalis electus in Congregatione Romana die 7. Septembris, ob aſſumptionem ad Archiepiſcopatum Salernitanum Bonaventuræ Poerii, & a Pontifice declaratus Miniſter Generalis totius Ordinis literis datis 19. ejuſdem Menſis.

1700 Sebaſtianus a Benevento Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1716 Matthæus a Pareta literis Apoſtolicis datis ſub die 6. Aprilis inſtitutus Commiſſarius Generalis Curiæ, loco Hieronymi de Laurino.

1716 Antonius Blaſs Neapolitanus literis Apoſtolicis datis ſub die 3. Octobris inter ex-Commiſſarios Generales cooptatus.

1721 Franciſcus Caracciolus ab Altamura literis Apoſtolicis Innocentii XIII. datis ſub die 23. Septembris inſtitutus Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium, loco Laurentii a S. Laurentio.

1723 Idem — literis Apoſtolicis datis 4. Martii inter ex-Vice-Commiſſarios Generales cooptatus, licet biennium non eſſet expleturus.

1723 Matthæus Baſile a Pareta Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1726 Idem — Vicarius Generalis electus in Congregatione Romana die 21. Decembris, & literis Apoſtolicis datis 4. Januarii 1727. Miniſter Generalis totius Ordinis declaratus ob promotionem ad Sacram Purpuram Laurentii Cozzæ a S. Laurentio.

1729 Matthæus de Atina Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

1732 Antonius a Mazaria literis Apoſtolicis, datis 27. Auguſti inter Ex-Commiſſarios Generales, ſine ſuffragio tamen in Capitulo Generali, cooptatus.

1750 Bernardinus Averſanus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

Digitized by Google

X X I X.

TYROLENSIS, & *S. Leopoldi*,

Diviſa a Provincia *Boſnæ Croatiæ*, hunc locum habet in Chronico *Gonzagæ*, erecta a GREGORIO XIII. 1580.

Reformatorum.

1633 HEnricus Sifrid Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1682 Adrianus Hueppher Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

X X X.

C A L A B R I Æ

Diviſa a Provincia SS. *Septem Martyrum*, extat in Chronico *Gonzagæ*.

Obſervantium.

1688 BOnaventura Poerius de Taberna Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1694 Idem — Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Victorienſibus.

X X X I.

A L B A N I Æ

Erecta in Congregatione generali *Neapolitana* anno 1590. Extat ſub titulo *Cuſtodiæ* in Chronico *Gonzagæ*.

Obſervantium.

1618 JOannes Bandera Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X X X I I.

S. D I D A C I

Erecta ann. 1593. & diviſa a Provincia *Genuæ*.

Obſervantium.

1600 FRanciſcus a Belgiojoſo Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1603 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Congregatione Romana.
1615 Franciſcus Maria a Claſtigio Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1618 Bernardinus a Moncalvo Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Salmanticenſibus.
1740 Bonagratia ab Alexandris Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

X X X I I I.

S. THOMÆ APOSTOLI.

Diviſa a Provinciis *Genuenſi*, *Mediolanenſi*, *S. Didaci*, *&* *S. Ludovici*, ac erecta a *Gregorio XV.* ann. 1622.

Obſervantium.

1633 PAulus a Braida Definitor Generalis electu in Comitiis Toletanis.
1670 Joſephus a Cuneo Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1750 Philippus Falcetti a Vigone Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X X X I V.

VALLIS MAZZARIÆ.

Diviſa a Provincia *Siciliæ*, & erecta a *Greg. XV.* an. 1623.

Obſervantium.

1651 COſmas de Panormo Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1658 Bonaventura a Cluſa Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1670 Franciſcus Maria Rhini de Politio Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1670 Gabriel a Politio Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1694 Franciſcus a Cluſis Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.
1750 Clemens Panormitanus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X X X V.

VALLIS NETHI.

Diviſa a Provincia *Siciliæ*, & erecta a *Gregor. XV.* anno 1623.

Obſervantium.

1635 DIdacus a Vizzinio Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1729 Joannes Maria de Auguſta Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

X X X V I.

B A V A R I Æ.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1626.

Reformatorum.

1633 AMbroſius a Galbiato Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1645 Fridericus de Monachio Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1679 Fortunatus Hueber Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

X X X V I I.

POLONIÆ MAJORIS.

Diviſa a Provincia *Poloniæ Minoris*, & erecta per Commiſſarios Apoſtolicos ann. 1630.

Obſervantium.

1729 JOannes Capiſtranus Jovenſcki Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

XXXVIII.

XXXVIII.

RUSSIÆ.

Diviſa a Provincia *Poloniæ Minoris*, & erecta ann. 1637.

Obſervantium.

1700 Daniel Folcikiewicz Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XXXIX.

S. P. N. FRANCISCI.

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1639 Aſcanius de Aſſiſio Procurator Generalis Reformatorum electus a Cardinale Protectore Ordinis in Comitiis Romanis.

1642 Ludovicus a Monte Gabione Procurator Generalis Reformatorum inſtitutus a Cardinale Protectore Ordinis in Congregatione Romana.

1665 Aſcanius de Aſſiſio Procurator Generalis Reformatorum Brevi Apoſtolico a Pontifice inſtitutus.

1682 Antonius de Monte Buſo Definitor Generalis Reformatorum electus in Comitiis Toletanis.

1706 Idem — Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum literis Apoſtolicis Clementis XI. datis ſub die 15. Maii inſtitutus.

XL.

ROMANA.

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1654 Angelus de Bergomo Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1658 Felix a Setia Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1667 Marcus de Luca Definitor Generalis electus in Congregatione Romana per Breve Alexandri VII.

1676 Ægidius de Liburno Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1682 Stephanus a Galvia Procurator Generalis Reformatorum a Cardinali Protectore Ordinis electus.

1685 Carolus Franciſcus de Variſio Procurator Generalis Reformatorum electus a Cardinale Protectore Ordinis.

1688 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Romanis.

1700 Franciſcus a Brandelio Procurator Generalis Reformatorum electus in Comitiis Romanis.

1711 Carolus Franciſcus a Variſio literis Apoſtolicis Clem. XI. datis ſub die 19. Januarii inſtitutus Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum ob mortem Antonii a Monte Buſo.

1712 Deodatus Romanus literis Apoſtolicis Clementis XI. datis ſub die 28. Maii inſtitutus Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum ob mortem Caroli Franciſci a Variſio.

1726 Felix Romanus literis Apoſtolicis datis ſub die 11. Maii Procurator Generalis Reformatorum renunciatus, ob abdicationem officii Benedicti a Caſtro Arquato.

1731 Alexius de Roma literis Apoſtolicis Clementis XII. ſub die 2. Januarii Definitor Generalis ſupranumerarius renunciatus.

1736 Felix a Roma Procurator Generalis Reformatorum loco Petri Pauli a Cerignola literis Apoſtolicis datis ſub die 9. Octobris deſignatus.

1738 Idem — Literis Apoſtolicis Clementis XII. datis ſub die 4. Martii Vice-Commiſſarius Reformatorum renunciatus loco Petri Pauli a Cerignola.

1740 Alexius de Roma Procurator Generalis Reformatorum electus in Comitiis Valliſoletanis.

1750 Joannes Petrus Romanus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XLI.

MARCHIÆ.

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1667 Joannes Franciſcus a Turricella Procurator generalis Reformatorum.

1669 Idem - Vice-Commiſſarius generalis Reformatorum Brevi Apoſtolico electus, ob aſſumptionem Bonaventuræ Caballi ad Epiſcopatum Caſertanum.

1669 Jacobus Maria a Spinetulo Procurator generalis Reformatorum electus a Cardinale Protectore Ordinis loco Clementis a Monte Piloſo demortui poſt paucos menſes.

1674 Idem - Commiſſarius generalis Reformatorum literis Apoſtolicis Clementis X. inſtitutus.

1674 Theodorus ab Aſculo Procurator generalis Reformatorum electus a Cardinali Protectore Ord.

1700 Petrus ab Urbino Definitor generalis electus in Comitiis Romanis.

XLII.

TUSCIÆ

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* an. 1639.

1645 Innocentius a Cruce Procurator generalis Reformatorum electus a Cardinale Protectore Ordinis.

1694 Petrus Paulus de Cellis Senenſis Procurator generalis Reformatorum electus in Comitiis Victorienſibus.

1718 Joannes Coſmas de Monte Miniano literis Apoſtolicis datis ſub die 18. Novembris in-

inſtitutus Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum, ob mortem Jacobi a Verruchio.

XLIII.

BONONIÆ.

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1716 JAcobus a Verruchio literis Apoſtolicis datis ſub die 6. Aprilis inſtitutus Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum, loco P. Deodati de Roma.

1721 Benedictus a Caſtro Arquato literis Apoſtolicis Innocentii XIII. datis ſub die 23. Septembris renunciatus Procurator Generalis Reformatorum loco Joannis a Petrafitta.

1723 Idem -- Procurator Generalis Reformatorum electus in Comitiis Romanis.

1729 Fulvius a Bononia Procurator Generalis Reformatorum electus in Comitiis Mediolanenſibus.

1744 Raphael de Rubeis a Lugagnano Vicarius Generalis electus in Congregatione Romana, ob mortem Cajetani a Laurino, & a Pontifice Miniſter Generalis Ordinis confirmatus.

1750 Idem -- Ex diſpenſatione Apoſtolica electus Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ in Comitiis Romanis.

1750 Cæſarius Bononienſis Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XLIV.

S. ANTONII, vulgo *Veneta*.

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* an. 1639.

1688 FRanciſcus de Baſſano Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XLV.

GENUÆ.

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1642 JOannes Andreas a Genua Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1658 Spiritus a Genua ex beneplacito Sanctiſſimi electus Procurator Generalis Reformatorum a Cardinale Protectore Ordinis die 11. Junii 1658.

1679 Joannes Baptiſta Gherzius Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1691 Joannes Baptiſta de Monelia Procurator Generalis Reformatorum inſtitutus a Cardinale Protectore Ordinis.

1694 Joannes Franciſcus de Rapallo Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

1723 Joannes Benedictus a Sarzana Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XLVI.

MEDIOLANENSIS

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1648 DAniel a Dongo Vicarius Generalis Ordinis electus in Congregatione Romana anno 1648. ob mortem Joannis a Neapoli Miniſtri Generalis.

1649 Innocentius a Ticino Procurator Generalis Reformatorum, electus a Vicario Generali Ordinis, probatus a Sacra Congregatione confirmatus in Comitiis Romanis 1651. donec ſui Officii tempus expleret, ac tandem ab eadem S. C. ad aliud triennium deſignatus.

1651 Euſebius Velez Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1676 Hieronymus a Caſali Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1729 Carolus Maria a Novocomo Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

XLVII.

PRINCIPATUS

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1669 FRanciſcus Maria a Matarazzo electus a Cardinali Protectore Ordinis ſuccedit Procurator Generalis Reformatorum Joanni Franciſco a Turricella.

1688 Cherubinus de Braciliano Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1716 Franciſcus a S. Severino literis Apoſtolicis datis ſub die 6. Aprilis inſtitutus Procurator Generalis Reformatorum, loco Patris Franciſci a Brandslio.

1729 Idem -- Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Mediolanenſibus.

XLVIII.

SS. SEPTEM MARTYRUM

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1682 PAſchalis de Tropea Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

XLIX.

SICILIÆ

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1670 ANtonius a Melitello Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1723

1723 Seraphinus a S. Fratello Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

L.

S. NICOLAI

Reformatorum.

Erecta ab *Vrbano VIII.* ann. 1639.

1654 Clemens de Martina Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1700 Cherubinus a Nerito Commiſſarius Generalis electus in Comitiis Romanis.
1723 Michael Angelus a Gallipoli Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1738 Idem — Procurator Generalis Reformatorum inſtituitur literis Apoſtolicis datis die 5. Martii, loco Felicis a Roma Vice-Commiſſarii Generalis electi.
1740 Joſephus Maria a Gallipoli Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1750 Idem — Procurator Generalis Reformatorum electus in Comitiis Romanis.

L I.

S. BERNARDINI.

Reformatorum.

Erecta ab *Vrbano VIII.* ann. 1639.

1682 Franciſcus de Bugnara Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

L I I.

S. ANGELI

Reformatorum.

Erecta ab *Vrbano VIII.* ann. 1639.

1719 Petrus Paulus a Cerignola Procurator Generalis Reformatorum literis Apoſtolicis datis ſub die 15. Octobris, ob mortem Fulvii Bononienſis renunciatus.
1729 Franciſcus Maria Spinelli Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.
1736 Petrus Paulus de Cerignola literis Apoſtolicis datis ſub die 7. Aprilis Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum inſtituitur loco Joannis a Petrafitta vita functi.

L I I I.

POLONIÆ MINORIS

Reformatorum.

Erecta ab *Vrbano VIII.* ann. 1639.

1750 Raymundus Tuorkouſki Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

L I V.

CORSICÆ

Reformatorum.

Erecta ab *Vrbano VIII.* ann. 1639.

L V.

BRIXIÆ

Reformatorum.

Erecta ab *Vrbano VIII.* ann. 1639.

1688 A Curſius de Borno Procurator Generalis Reformatorum inſtitutus a Cardinale Protectore Ordinis.
1700 Clarus a Bergomo Defininitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1740 Proſper a Brixia Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

L V I.

BASILICATÆ

Reformatorum.

Erecta ab *Vrbano VIII.* ann. 1639.

1729 Bernardinus a Piſticio Definitor Generalis literis Apoſtolicis Benedicti XIII. renunciatus, ob mortem Franciſci Mariæ Spinelli.

L V I I.

TERRÆ LABORIS.

Reformatorum.

Erecta ab *Vrbano VIII.* ann. 1639.

1639 Joannes a Neapoli Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1645 Idem — Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Toletanis.
1645 Juniperus a Neapoli Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1664 Bonaventura Caballus Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Romanis.
1664 Clemens a Montepiloſo Procurator Generalis Reformatorum, electus jampridem a Cardinale Protectore Ordinis, & in Comitiis Romanis confirmatus, donec ſui officii tempus abſolveret.
1667 Bonaventura Caballus Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ literis Apoſtolicis Alexandri VII. adusque Comitia Generalia confirmatus.
1667 Clemens a Neapoli Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.
1669 Clemens a Montepiloſo, Franciſco Maria a Matarazzo brevi tempore vita functo ſuccedit in Procuratorem Generalem Reformatorum

torum electus ad id munus a Card. Protectore Ordinis.

1679 Bonaventura a Juliano Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1694 Didacus de Lauro Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

1750 Alexius Neapolitanus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

L V I I I.

CALABRIÆ

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1651 FRanciſcus de Mendoza Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1664 Idem -- Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1670 Bonaventura a Conſentia Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1677 Bernardinus de Biſſiniano Procurator Generalis Reformatorum, electus a Cardinale Protectore Ordinis, qui demum Apoſt. autorit. inſtitutus fuit Miniſter Prov. Roman. Reformat.

1719 Joannes a Petrafitta literis Apoſtolicis datis ſub die 18. Julii Procurator Generalis Reform. inſtituitur, ob abdicationem officii factam a Franciſco de S. Severino.

Idem — literis Apoſtolicis Innocentii XIII. datis ſub die 23. Septembris inſtituitur Vice-Commiſſarius Generalis loco Joannis Coſmæ a Montemiuiano.

1723 Idem — literis Apoſt. datis 4. Martii inter ex-Vice-Comm. Gen. cooptatur, licet biennium non eſſet expleturus.

1734 Idem — Vice-Comm. Gen. Reformatorum renunciatus literis Apoſt. Clem. XII. datis ſub die 23. Septembris.

L I X.

S. DIDACI

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1670 HYacinthus ab Alexandria Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1694 Fidelis a Papia Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

L X.

S. THOMÆ

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1658 JOannes a Pinarolio Procurator Generalis Reformatorum electus a Card. Protect. Ordinis in Comitiis Toletanis.

1661 Joannes Baptiſta de Strambino Procurator Generalis electus a Cardinali Protectore Ordinis.

1729 Gentilis a Nicia Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

L X I.

VALLIS MAZARIÆ

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1639 BEnignus a Genua Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ electus in Comitiis Romanis.

1642 Idem — Confirmatur Commiſſarius Generalis in Congregatione Romana. *Vide Provinciam Siciliæ Obſervantium num. XI.*

1642 Michael Angelus de Sambuca Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1658 Idem — Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Toletanis.

1664 Cherubinus de Sambuca Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1676 Idem -- Definitor Generalis iterum electus in Comitiis Romanis.

1683 Angelus Maria de Panormo Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1700 Joſephus Maria Ugo de Agrigento Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

L X I I.

VALLIS NETHI

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1740 ALoyſius a Barrafranca Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

L X I I I.

POLONIÆ MAJORIS

Reformatorum.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

1688 CIprianus Rujew Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

L X I V.

S. VIGILII, vulgo *Tridenti*.

Diviſa a Provincia S. *Antonii*, & literis Apoſtolicis erecta ann. 1643.

Reformatorum.

LXV.

L X V.

S. LADISLAI

Diviſa a Provincia Hungariæ, & erecta ab *Alexandro VII.* ann. 1661.

Obſervantium.

1670 Maximilianus Tkalchivich Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1740 Alexander Negoviecz Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

L X V I.

BULGARIÆ

Erecta a *Clemente X.* ann. 1676.

Obſervantium.

L X V I I.

LITHUANIÆ

Erecta in Comitiis Generalibus *Mediolanen.* ann. 1729.

Obſervantium.

L X V I I I.

TRANSYLVANIÆ.

Erecta in *Cuſtodiam* ab *Urbano VIII.* ann. 1640. ac demum in *Provinciam* anno 1729. in Comitiis Generalibus *Mediolanenſibus*.

Reformatorum.

L X I X.

S. ANTONII LYCIENSIS.

Diviſa a Provincia *S. Nicolai*, & erecta a *Clemente XII.* ann. 1733.

Obſervantium.

L X X.

SANCTISSMI REDEMPTORIS

Diviſa a Provincia *Boſnæ Argentinæ*, & erecta ſub titulo *S. Caii* auctoritate Apoſtolica ann. 1735.

Obſervantium.

L X X I.

PRUSSIÆ

Diviſa a Provincia *Poloniæ Majoris*, & erecta ſub titulo B. M. V. ASSUMPTIONIS a Miniſtro Generali, & literis Apoſtolicis *Benedicti XIV.* confirmata anno 1751.

Reformatorum.

L X X I I.

CUSTODIA TERRÆ SANCTÆ

Sub titulo *Provinciæ* legitur in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

L X X I I I.

CUSTODIA S. PASCHALIS PAPIÆ

Erecta autoritate Apoſtolica ann. 1745.

Reformatorum.

L X X I V.

CUSTODIA SS. VIRGINIS DOLOROSÆ RUSSIÆ.

Erecta autoritate Apoſtolica ann. 1745.

Reformatorum.

PROVINCIÆ ULTRAMONTANÆ.

I.

FRANCIÆ.

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1541 RIccardus Cenomani Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1571 Joannes Mabillæus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1579 Jacobus Berſon Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1606 Franciſcus Soyer Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1618 Franciſcus *le Roy* Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1639 Claudius *le Feüt* Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1664 Philippus *le Roy* Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1670 Sebaſtianus Girard Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1723 Petrus Poiſſon Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis. Vide infra *M. Conventum Pariſienſem.*

II.

FRANCIÆ PARISIENSIS.

Quæ diviſa a Provincia *Franciæ* hunc locum habet in Chronico Gonzagæ.

Obſervantium.

1535 GErmanus Aubert Definitor Generalis electus in Comitiis Nicienſibus.

1541 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Mantuanis.

1541 Antonius Peirtus Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1547 Germanus Aubertus Definitor Generalis electus in Comitiis habitis In Sacro Cœnobio D. M. Angelorum.

1553 Gabriel Taparellus Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1565 Idem — Definitor Generalis iterum electus in Comitiis Valliſoletanis.

1606 Joannes Reginaldus Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1621 Jacobus Lafroigne Definitor Generalis electus in Congregatione Segovienſi.

1673 Joannes Franciſcus Scells Definitor Generalis electus in Congregatione Romana.

1723 Carolus Bourget Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

III.

CASTELLÆ.

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1531 ANtonius de Cruce Definitor Generalis electus in Comitiis Nicienſibus.

1541 Antonius de Aranda Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1571 Michael de Medina Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1606 Petrus Gonzalez de Mendoza Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Toletanis, qui Indulto Apoſtolico fuit etiam poſt triennium elapſum in officio confirmatus.

1606 Philippus de Ayala Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1618 Didacus a Barraſa Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1631 Franciſcus de Occaña Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi: rexit annos fere 11.

1633 Petrus de Urbinas Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Toletanis.

1639 Joannes Merinero Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1639 Gaſpar Sanchez Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1642 Idem — Procurator Generalis Ordinis in Congregatione Romana confirmatus.

1645 Antonius de Ribera Commiſſarius Generalis in Curia Romana electus in Comitiis Toletanis.

1645 Gaſpar *de Fuente* Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1656 Bartholomæus de Villalba Procurat. Gener. Ord. a Miniſtro Gener. inſtitutus.

1657 Joannes *de Robles* Vicarius Generalis Ordinis electus ob mortem Juliani Perez.

1658 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Toletanis.

1661 Andreas de Arriaga Definitor Generalis electus in Congregatione Valliſoletana.

1664 Idem — Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1670 Joannes Romanus Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1676 Nicolaus Lozano Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1686 Hieronymus de Soſa Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1698 Ildephonſus de Biezma Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi.

1699 Hieronymus de Soſa legitur Definitor Generalis ſubrogatus in Congregatione Matritenſi.

1700 Lucas Alvarez de Toledo Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1701 Ildephonſus de Biezma Vicarius Generalis electus in Congregatione Matritenſi die 5. Decem-

cem-

cembris, loco Ludovici *de la Torre* demortui, & literis Apoſtolicis Miniſter Generalis totius Ordinis declaratus ſub die 23. Januarii 1702.

1710 Joſephus Sanz CommiſſariusGeneralis Indiarum in Curia Regis Catholici.Rexit ann.circiter 12.

1729 Dominicus Loſſada Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Regis Catholici: rexit annos fere 12.

1740 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ultamontanæ electus in Comitiis Valliſoletanis.

1741 Matthias de Velaſco Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Regis Catholici: regit adhuc dum hæc ſcribo in fine anni 1751.

I V.

S A X O N I Æ.

S. CRUCIS

Quæ ſub generali *Saxoniæ* titulo occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo, quæque diviſa demum in illas *S Crucis*, & *S. Joannis baptiſtæ* ſub Licheto in Comitiis Lugdunenſibus anni 1518. utraque varias ab hæreticis paſſa viciſſitudines, hæc tandem poſterior non amplius ſubſiſtit, illa vero fere in priſtinum reſtituta eſt.

Recollectorum.

1523 Ambroſius Cabler Definitor Generalis electus in Comitiis Burgenſibus.

1529 Idem — Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.

1535 Caſpar Segherus Definitor Generalis electus in Comitiis Niceenſibus.

1633 Theodorus Reinfeldt Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis: erat Provinciæ *S. Joannis Baptiſtæ* Alumnus.

1639 Lazarus Sanguelſs Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis: erat Provinciæ *S. Joannis Baptiſtæ* Alumnus.

1648 Ægidius a Bruxellis Definitor Generalis electus in Congregatione Victorienſi: erat Provinciæ *S. Joannis Baptiſtæ* Alumnus.

1658 Gerardus Joannis Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1694 Henricus Tempel Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

1729 Godefridus Stuve Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

V.

T U R O N I Æ

Quæ occurrit in primo D. Bonaventuræ Provinciarum Catalogo, nunc *Turoniæ antiquioris*.

Obſervantium.

1553 Maturinus Jaſſius Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus,

1565 Julianus David Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1587 Petrus Normandeo Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1612 Ægidius Xere Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1694 Franciſcus *Du-Valen* Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

1740 Zacharias de Pontechateau Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis. Vide infra *M. Conventum Pariſienſem*.

V I.

TURONIÆ PICTAVIENSIS

Diviſa a Turoniæ Provincia, & confirmata diviſione in Comitiis Lugdunenſibus anno 1518. habet hunc locum in Chronico Gonzagæ.

Obſervantium.

1579 Joannes Portheſius Definitor generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1618 Joannes Clerici Definitor generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1682 Stephanus Perrier Definitor generalis electus in Comitiis Toletanis.

1750 Sebaſtianus Philippes Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

V I I.

A R A G O N I Æ

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1717 Jacobus de Alcalà Definitor generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Valenis*.

1526 Antonius de Calcena Vicarius generalis Ordinis, electus ob aſſumptum ad Sacram Purpuram Miniſtrum generalem Franciſcum Quiñonium, ſeu de Angelis.

1541 Damianus Priſquart Definitor generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1587 Hieronymus de Contamina Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1639 Bartholomæus Foyas Definitor generalis electus in Comitiis Romanis.

1648 Petrus Manero Definitor generalis electus in Congregatione Victorienſi.

1648 Idem Vice-Commiſſarius generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Congregatione Cæſarauguſtana, ob abdicationem officii Joſephi Maldonati.

1651 Idem-Miniſter generalis totius Ordinis inſtitutus in Comitiis Romanis.

1654 Martinus Diez Procurator generalis Ordinis inſtitutus a Miniſtro Generali in Congregatione Romana.

1658 Joannes Munieſſa Definitor generalis electus in Comitiis Toletanis.

1671 Idem-Commiſſarius generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Congregatione Valliſolet.

1676 Petrus Mon Definitor generalis electus in Comitiis Romanis.

1679 Petrus Eſporin Procurator generalis Ordinis electus in Congregatione Romana.

1691 Joannes Perez Lopez Procurator generalis electus in Congregatione Romana.

1694 Hyacinthus Hernandez *de la Torre* Commiſſarius generalis familiæ Ultramontanæ electus in comitiis Victorienſibus.

1699

Digitized by Google

1699 Joannes Perez Lopez legitur Definitor generalis ſubſtitutus in Congregatioue Matritenſi.

1729 Bernardus Monterde Procurator generalis Ordinis electus in Comitiis Mediolsnenſibus.

VIII..

ARGENTINÆ

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarnm Catalogo.

Recollectorum.

1517 GAſpar de Sakagior Definitor generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Vnionis*.

1517 Joannes Macheyſen Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Vnionis*.

1529 Joannes Vumbrch Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.

1541 Winthler Defuitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1547 Alexander Molitor Definitor Generalis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1579 Georgius Kuer Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1600 Caſpar Cholerus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1606 Carolus Incuria Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1612 Marquardus Leo Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1661 Philippus Konigh Definitor Generalis electus in Congregatione Valliſoletana.

1676 Wolfgangus Tach Definitor Generalis electus in Comitiis Romsnis.

1700 Demetrius Widman Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1750 Gaudioſus Mayr Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X I.

AQUITÁNIÆ ANTIQUIORIS

Quæ ſub abſoluto titulo *Aquitaniæ* occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1517 GIlbertus Nicolai primus Commiſſarius Generalis Ultramontanæ Familiæ electus in Comitiis Romanis dictis *Vnionis*.

1517 Arnoldus de Sancto Felice Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Vnionis*.

1520 Gilbertus Nicolai confirmatur Commiſſarius Generalis in Congregatione Generali Burdigalenſi.

1520 Martinus Garibayus Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Generali Burdigalenſi.

1523 Gilbertus Nicolai Definitor Generalis electus in Comitiis Burgenſibus.

1529 Idem Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.

1587 Petrus Colongius Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1612 Joannes a Salvagerio Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1625 Ægidius Grinier Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1636 Petrus Gaffardi auctoritate Apoſtolica Definitor Generalis electus.

1645 Dominicus Ythier Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1648 Bernardus Jourdain Definitor Generalis electus in Congregatione Victorienſi.

1661 Felix Guvillens Definitor Generalis electus in Congregatione Valliſoletana.

1676 Bernardus Coturæus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1649 Philippus Thaure Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

1729 Albertus Counac Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanen.

X.

S. JACOBI

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1523 PEtrus de Monteſdoca Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1535 Franciſcus de Caſtillo Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Nicienſibus.

1553 Antonius Guſmanus Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1559 Franciſcus de Corduba Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.

1579 Antonius Aquilarius Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Pariſienſibus.

1587 Franciſcus Alderette Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1593 Ferdinandus a Campo Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1600 Franciſcus a Soſa Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1600 Joannes Rada Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1603 Idem -- Juſſu Sanctiſſimi confirmatur Procurator Generális Ordinis.

1606 Franciſcus de Herrera Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Toletanis.

1610 Antonius de Trejo Commiſſarius Generalis Indiarum a Miniſtro Generali præſentatus. Rexit ann. fere 4.

1612 Rodericus de Portillo Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1613 Idem -- Vicarius Generalis Ordinis electus in Congregatione Toletana ob mortem Joannis de Ferro.

1614 Joannes Bivanco Commiſſarius Generalis Indiarum præſentatus ab Antonio de Trejo. Rexit ann. 3. cum dimidio.

1618 Bonaventura de Monroy Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1618 Joannetius de Niño Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1633 Petrus Hurtado Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1639 Joſephus Vaſquez Definitor Generalis electus in comitiis Romanis.

1664

1664 Ildephonſus Salizanes Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1666 Antonius de Velaſco Procurator Generalis Ordinis inſtitutus a Miniſtro Generali, ob diſceſſum Roma Andreæ de Arriaga, qui variis infirmitatibus laborabat.

1669 Antonius de Somoza Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi electus 28. Octobris. Rexit ann. 6.

1670 Antonius de Medina Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1673 Antonius de Loſſada Enriquez Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Toletana.

1683 Franciſcus Diaz a S. Bonaventura Commiſſarius Generalis Curiæ electus loco Angeli de *Robles*.

1688 Idem — Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1699 Ludovicus *de la Torre* Vice-Commiſſarius Generalis electus in Congregatione Matritenſi die 8. Novembris, ob aſſumptionem Antonii de Cardona ad Archiepiſcopatum Valentinum in Hiſpaniis.

1700 Idem — Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1750 Antonius Barros Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

X I.

COLONIÆ

Quæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Recollectorum.

1526 Matthias Weyſſen Amberbien Definitor Generalis electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1529 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Parmen.

1532 Nicolaus Herbornus Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Congregatione Toloſana: ſequenti vero anno literis Pontificis Vicarius Generalis Ultramontanæ renunciatus, cum ſolum nomen *Miniſtri* Generalis Paulo Piſotto relictum fuiſſet.

1535 Matthias Weyſſen Definitor Generalis electus in Comitiis Nicienſibus.

1547 Joannes Daventrienſis Definitor Generalis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1559 Adrianus Aguſtania Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.

1565 Antonius Strolen Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1571 Joannes Vilheſius Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1587 Joannes Hayo Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1618 Joſephus Bergaigne Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1621 Joannes Cuſteldius Definitor Generalis electus in Congregatione Segovienſi.

1625 Joſephus Bergaigne Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1651 Bernardinus Betuiz Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1673 Ludovicus Kellem Definitor Generalis electus in Congregatione Toletana.

1688 Guillelmus Rita Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1723 Michael Moſterz Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X I I.

S. BONAVENTURÆ.

Quæ ſub titulo Provinciæ Burgundiæ occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1517 Joannes Glapion Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis dictis *Unionis*.

1517 Philippus Lullier Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Unionis*.

1547 Joannes Concilius Definitor Generalis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1593 Petrus Pondruelus Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1600 Joannes Ruſſus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1625 Joannes *de la Vel* Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis. Vid. infra *M. Conventum Pariſienſem*.

X I I I.

PORTUGALLIÆ

Quæ occurrit in Catalogo anni 1506. apud Haroldum.

Obſervantium.

1526 Franciſcus Olyſſiponenſis Definitor Generalis electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1553 Antonius Almeida Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1612 Ambroſius de Jeſu Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1621 Bernardinus de Senis Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Congregatione Segovienſi.

1625 Idem — Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1625 Joannes de S. Bernardino Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1670 Ludovicus Cæſar Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1700 Auguſtinus a Roſario Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X I V.

Digitized by Google

X I V.

S. LUDOVICI

Sub titulo *Provinciæ* occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Obſervantium.

1526 N. de Coſta Definitor Generalis electus in Congregatione habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.
1529 Arnaldus de S. Felice Commiſſarius Generalis Curiæ & Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.
1559 Antonius Faber Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.
1600 Andreas Banonus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1621 Petrus Cordurerius Definitor Generalis electus in Congregatione Seguvienſi.
1651 Matthæus Ricaule Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1670 Antonius *le Graſſe* Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1700 Joſephus Camelin Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1740 Ludovicus Roger Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

X V.

HIBERNIÆ

Quæ una cum *Scotiæ* Provincia, quæ amplius non extat, occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo.

Recollectorum.

1553 Patricius Ohogam Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.
1621 Hugo Gavellus Definitor Generalis electus in Congregatione Segovienſi.
1639 Antonius Hiqueus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1645 Bohetius Eganus Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1648 Franciſcus Galvienſis Definitor Generalis electus in Congregatione Victorienſi: dicitur Provinciæ *Scotiæ*.
1664 Patritius Duffius Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis: dicitur Provinciæ *Scotiæ*,
1676 Ignatius Broeyer Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis: dicitur Provinciæ *Scotiæ*.
1713 Franciſcus Delamar Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

X V I.

IMM. CONCEPTIONIS

In Hiſpania, olim *de Santoja*,

Quæ occurrit in Catalogo ann. 1506. apud Haroldum.

Obſervantium.

1529 Martinus Beyar Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.
1535 Bernardinus de Arevalo Definitor Generalis electus in Comitiis Nicienſibus.
1565 Antonius de Tamajo Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1579 Hieronymus Guſmanus Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Pariſienſibus.
1582 Idem -- Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Regis Catholici. Rexit annos ſex.
1588 Antonius a S. Cypriano Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Regis Catholici. Rexit anno 4. m. 3.
1593 Matthæus a Burgos Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Valliſoletanis.
1593 Joannes Cepeda Commiſſarius Generalis Curiæ ſuffectus loco loco Chriſtophori a Toloſa.
1600 Idem -- Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1602 Idem--Commiſſarius Generalis Indiar. in Curia Matritenſi. Rexit annos 4. menſ. 4.
1606 Nunius Daza Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1617 Joannes Venido Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi. Rexit ann. 9.
1618 Idem -- Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Salmanticenſibus.
1621 Antonius Daza Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Segovienſi.
1628 Alonſus a Prado Procurator Generalis Ordinis electus in Congregatione Romana.
1636 Franciſcus de Guerra Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ auctoritate Apoſtolica electus, eamdem moderari, Regi Catholico prohibente, non potuit.
1648 Ignatius Zegama Definitor Generalis electus in Congregatione Victorienſi.
1652 Ildephonſus a Prado Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi electus 21. Novembris. Rexit annos fere 6.
1658 Joannes a *Villamar* Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1670 Antonius Bohordo Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1681 Angelus *de Zevallos* Procurator Generalis Ordinis inſtitutus, in Comitiis Toletanis Commiſſarius Generalis Curiæ renunciatur donec biennium expleat.
1696 Antonius Folch de Cardona electus Vice-Commiſſarius Generalis in Congregatione Civitatenſi die 2. Februarii, ob mortem Hyacinthi Hernandez *de la Torre*, & literis Apoſtolicis declaratus Commiſſarius Generalis 28. Julii.

1698

1698 Idem -- legitur Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi, cum abdieavit ſe officiis Ordinis in Congregatione Matritenſi.

1700 Joannes Garcia Feyjoo Proeurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1716 Joannes Garcia Procurator Generalis Ordinis literis Apoſtolieis inſtitutus, loco Martini de Albituria, eodemque anno, die vero 11. Septembris, in Congregatione Matritenſi Vicarius Generalis electus, ob mortem P. Ildephonſi de Biezma, & die 4. Auguſti 1717. Brevi Apoſtolico Clementis XI. Miniſter Generalis totius Ordinis declaratus.

1721 Joannes de Soto literis Apoſtolicis Innocentii XIII. datis ſub die 13. Septembris inſtituitur Procurator Generalis Ordinis loco Martini de Albituria.

1723 Idem -- Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi, ae mox idem Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Romanis.

1726 Idem -- literis Apoſtolicis Benedicti XIII. datis ſub die 4. Aprilis confirmatur Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ.

1729 Idem -- Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

1735 Idem -- Confirmatur in officio ultra ſexennium uſque ad Comitia generalia literis Apoſtolicis Clementis XII.

XVII.

BRITANNIÆ

Quæ una cum *Livonia* Cuſtodia auctoritate Apoſtolica in unam coaluit Provinciam ann. 1485.

Recollectorum.

1521 GUillelmus Sernigon Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Parmenſibus.

1526 Idem -- Definitor Generalis electus in Congregatione generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1571 Chriſtophorus a Capite Fontium Miniſter Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1571 Guillelmus Sernigon Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1592 Oliverius Laondrata Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1723 Saturninus Dirop Definitor Generalis electus io Comitiis Romanis.

XVIII.

ANGLIÆ

Antiquiſſima eſt in Ordine Provincia, eaque occurrit in primo D. BONAVENTURÆ Provinciarum Catalogo, ſed varias paſſa viciſſitudines, extincta nimirum, & iterum erecta, hunc locum etiam habuit io proxime peractis Comitiis.

Recollectorum.

1523 GUillelmus N. Definitor Generalis electus in Comitiis Burgenſibus.

Chronol. Seraph. *

XIX.

BÆTICÆ

Quæ legitur in Catalogo ann. 1506. apud Haroldum.

Obſervantium.

1571 GArzias de Ribera Defioitor Generalis electus io Comitiis Romanis.

1611 Joannes a Montemajori Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1648 Franciſcus Suarez Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Victorienſi.

1651 Gregorius Santillan Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1664 Blaſius Bejumea Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1682 Marcus Zarzoſa Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Toletanis.

1688 Idem -- Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1729 Joannes Laſſo Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

1750 Joannes Conejero Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XX.

BURGENSIS

Diviſa a Provincia Caſtellæ extat in Chronico Gonzagæ.

Obſervantium.

1523 BErnardinus Salzedo Procurator Generalis, unaque Definitor Generalis electus in Comitiis Burgenſibus.

1526 Bernardinus de Soria Procurator Generalis Ordinis electus io Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio Divæ Mariæ Angelorum de Portiuncula.

1526 Antonius de Olabe Definitor Generalis electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio Divæ Mariæ Angelorum de Portiuncula.

1529 Bernardinus de Salzedo Definitor Generalis electus in Comitiis Parmenſibus.

1553 Bernardus Freſneda Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1636 Franciſcus Andreas *de la Torre* auctoritate Apoſtolica Definitor Generalis renunciatus.

1645 Idem -- Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1670 Ioſephus Ximenez Samaniego Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Valliſoletanis.

1673 Joannes Torres Definitor Generalis electus in Congregatione Tolstana.

1676 Joſephus Ximenez Samaniego Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1707 Martinus de Albituria Procurator Generalis Ordinis renunciatus literis Apoſtolicis Clementis XI. datis ſub die 18. Aprilis, cum ſeſe officio abdicaſſet Joannes Garcia Feyjoo.

1716 Idem -- Iterum Procurator Generalis Ordinis

h

nis a Pontifice renunciatus, ob promotionem Joannis Garciæ ad totius Ordinis Præfecturam.

1723 Antonius Duro Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1741 Joannes Franciſcus Yduri Commiſſarius Generalis Curiæ ex Apoſtolico Indulto renunciatus.

XXI.

ANGELORUM

Diviſa a Provincia *Caſtellæ*, & erecta autoritate Apoſtolica in Comitiis *Unionis* ann. 1517.

Obſervantium.

1517 FRanciſcus Quinonius, vulgo *de Angelis* Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis dictis *Unionis*, dum eſſet Cuſtos Provinciæ Caſtellæ.

1521 Idem — Commiſſarius Generalis electus in Comitiis Carpenſibus.

1523 Idem — Miniſter Generalis Ordinis electus in Comitiis Burgenſibus.

1612 Joannes *del Hierro*, ſeu *de Ferro* Miniſter Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1633 Didacus de Cea Commiſſarius Generalis in Curia Romana electus in Comitiis Toletanis.

1633 Joannes de Palma Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1636 Didacus de Cea autoritate Apoſtolica Definitor Generalis, & ſententia Card. Protect. Commiſſarius Generalis in Curia Romana confirmatur.

1645 Joannes de Palma Commiſſarius Generalis Ultramontanæ Familiæ electus in Comitiis Toletanis.

1658 Andreas a Guadalupia, ſeu ab Aquis Lupiis Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi electus 9. Septembris. Rexit ann. 11.

1660 Idem — Vice-Commiſſarius Generalis ob mortem Joannis de Robles.

1675 Joannes Luego Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi electus 14. Novembris. Rexit ann. quinque, & ultra.

1682 Ferdinandus de Guſman Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1727 Joannes Bermejo Commiſſarius Generalis Curiæ inſtitutus literis Apoſtolicis, loco Hyacinthi Serrat.

1736 Idem — Vicarius Generalis electus in Congregatione Matritenſi habita 7. Aprilis, ob mortem Joannis de Soto, & literis Apoſtolicis declaratus Miniſter Generalis totius Ordinis, qui etiam Commiſſarii Generalis Indiarum munus exercuit per totum illud tempus, quo abeſſe a Curia Matritenſi juſſus fuit Dominicus Loſſada.

1740 Franciſcus Bennitez Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

XXII.

PIETATIS IN LUSITANIA.

Cujus erectionis in Provinciam confirmatio legitur in Comitiis Lugdunenſibus ann. 1518.

Diſcalceatorum.

1676 EMmanuel de Altor Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XXIII.

S. GABRIELIS

Cujus erectionis in Provinciam diviſam ab illa D. Jacobi confirmatio legitur in Actis Comitiorum Burdigalenſium anni 1520.

Diſcalceatorum.

1596 JOannes Baptiſta Moles Commiſſarius Generalis Curiæ electus a Miniſtro Generali.

1600 Idem — Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1673 Joannes de Membris Definitor Generalis electus in Congregatione Toletana.

1700 Joannes *Duran del Montijo* Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XXIV.

CARTHAGINENSIS

Quæ legitur jam erecta in Comitiis Carpenſibus ann. 1521.

Obſervantium.

1532 VIncentius Lunellus Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Toletana.

1535 Idem — Miniſter Generalis Ordinis electus in Comitiis Nicienſibus.

1547 Antonius a S. Michaele Procurator Generalis Ordinis, & Definitor Generalis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1547 Vincentius Lunellus Definitor Generalis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1553 Franciſcus Zamorra a Cardinale Protectore Ordinis renunciatus ann. ſuperiori Procurator Generalis Ordinis, ob promotionem Antonii a S. Michaele ad Epiſcopatum Montis Marrani, tandem Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Salmantinis.

1559 Idem — Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Aquilanis.

1565 Joannes de Aquilera Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Valliſoletanis.

1590 Ferdinandus Ximenez Procurator Generalis Ordinis electus in Congregatione Neapolitana.

1593 Chriſtophorus a Toloſa Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Valliſoletanis, ſed præpeditus, fuit ei ſuffectus Joannes de Ceſpeds.

1641

Digitized by Google

1621 Alphonſus Vargas Definitor Generalis electus in Congregatione Segovienſi.

1651 Julianus Perez Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1656 Idem — Vicarius Generalis Ordinis electus ob aſſumptionem ad Epiſcopatum Tyraſonenſem Petri Maneri Miniſtri Generalis.

1661 Joannes Iſquierdo Definitor Generalis electus in Congregatione Valliſoletana.

1673 Michael de Avengozar Definitor Generalis electus in Congregatione Toletana.

1681 Idem — Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi electus circa finem menſis Martii. Rexit ann. 1.

1682 Joannes de Guevara Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1684 Julianus Chumillas Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi legitur in Congregatione Matritenſi, qui etiam interfuit Congregationi Generali Civitatenſi ann. 1696.

1685 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Congregatione Matritenſi.

1723 Joannes de Salazar Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XXV.

FLANDRIÆ

Erecta in Comitiis Burgenſibus anni 1523.

Recollectorum.

1526 FRanciſcus Merohi Definitor Generalis electus in Congregatione Generali habita in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1541 Joannes Federici Definitor Generalis electus in Comitiis Mantuanis.

1559 Antonius de Salonis Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.

1571 Julianus de Quercu Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1587 Franciſcus de Aſtudillio Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1593 Petrus Miliens Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1660 Joannes Lambiglion Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis,

1612 Joannes Neyen Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1625 Petrus Marchant Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis, qui demum Provinciæ S. Joſephi in Comitatu Flandriæ noviter erectæ ſe adnumeravit.

1633 Petrus Carpin Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1740 Andreas *de Molin* Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1746 Simon Joſephus Tiberart Definitor Generalis literis Apoſtolicis inſtitutus.

XXVI.

THVRINGIÆ, SEU S. ELISABETHÆ

Quæ erecta fuit in Comitiis Burgenſibus anni 1523. ſed ab Hæreticis deſtructa, fuit a Gonzaga omiſſa: demum vero reſtaurata, ſuo etiam loco fuit reſtituta.

Recollectorum.

1664 CHriſtophorus de Roxas Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1682 Martinus Sneps Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1740 Joannes Thony Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

XXVII.

GERMANIÆ INFERIORIS, olim BRABANTIÆ,

Cujus erectio, per ejus diviſionem a Provincia Colonienſi, paullo ante facta, in Comitiis demum Toloſanis anni 1532. fuit confirmata.

Recollectorum.

1565 HEnricus Pepinus Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1579 Joannes Dubliul Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1600 Balthaſſar Vincent. Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1618 Henricus Sedulius Definitor Generalis electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1651 Antonius Oudehonen Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1658 Franciſcus Gendt Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1670 Guillelmus Herincx Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1673 Petrus Zorilla Angulo Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1688 Cornelius de Uroom Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1700 Raynerius Payea Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1729 Romualdus *Van den Male* Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

XXVIII.

ALGARBIORUM

Erecta a Miniſtro Generali ann. 1533.

Obſervantium.

1547 ANdreas Inſulanus Miniſter Generalis Ordinis electus in Comitiis habitis in Sacro Cœnobio D. M. Angelorum de Portiuncula.

1553 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Salmanticenſibus.

1559 Emmanuel de Beya Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.

1579 Emmanuel Chuchilla Definitor Generalis electus in Comitiis Parifienſibus.

1682 Balthaſar a Regibus Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1688 Georgius a Magdalena Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1723 Emmanuel de Remediis Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XXIX.

S. EVANGELII DE MEXICO

Erecta literis Apoſtolicis Pauli III. ann. 1534.

Obſervantium.

1575 Jacobus Velades Procurator Generalis Ordinis electus in Congregatione Romana.

1747 Petrus Ignatius de Gainza Definitor Generalis literis Apoſtolicis renunciatus.

XXX.

MAJORICÆ

Erecta circa annum 1537. & in Comitiis Mantuanis ann. 1541. confirmata.

Obſervantium.

1661 Petrus Roche Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Congregatione Valliſoletana.

1740 Antonius Perellò Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

XXXI.

AQUITANIÆ RECENTIORIS

Quæ per ſe antiquiſſima eſt, ſed per *Paulum Pisottum* Generalem Corpori Obſervantiæ addicta ann. 1533. literis demum Pauli III. ann. 1538. fuit confirmata.

Obſervantium.

1633 Joannes Hugon Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

1750 Joſephus Foulquet Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XXXII.

S. MICHAELIS IN EXTREMADURA

Erecta ab *Andrea Inſulano* Ordinis Moderatore an. 1548.

Obſervantium.

1559 Franciſcus Guſmanus Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Aquilanis.

1565 Idem -- Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Valliſoletanis.

1571 Franciſcus de Figueroa Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1572 Franciſcus Guſmanus inſtante Philippo II. Hiſpaniarum Monarcha primus Commiſſarius Generalis Indiarum literis Chriſtophori a Capite Fontium totius Ordinis Præfecti inſtitutus, Rexit annos 10.

1688 Joannes Alvin Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1690 Idem -- Vicarius Generalis Ordinis electus in Congregatione Matritenſi, ob mortem *Marci Zarzoſa*, & ab *Alexandro VIII.* literis Apoſtolicis datis ſub die 20. Auguſti 1690. Miniſter Generalis totius Ordinis declaratus.

XXXIII.

CANTABRIÆ

Erecta ab Andrea Inſulano, & confirmata a Julio III. ann. 1549.

Obſervantium.

1579 Franciſcus de Toloſa Definitor Generalis electus in Comitiis Pariſienſibus.

1583 Idem -- Commiſſarius Generalis Curiæ renunciatus, ob promotionem Hieronymi Guſmani ad Commiſſariatum Generalem Indiarum.

1587 Idem -- Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1587 Franciſcus de Arcubians Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.

1593 Idem -- Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Matritenſi. Rexit annos fere 10.

1593 Martinus de Aduna Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1625 Joannes de Sanctander Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1636 Idem -- Commiſſarius Generalis Indiarum in Curia Regis Catholici, rexit donec ad Epiſcopatum Majoricenſem fuit evectus.

1669 Didacus de Mendibil Procurator Generalis Ordinis a Miniſtro Generali electus ob diſceſſum Roma Antonii de Velaſco.

1694 Franciſcus *de la Portilla* Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Victorienſibus.

1694 Martinus Udalſchea Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

1729 Joannes *de la Torre* Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Valliſoletanis.

1741 Idem -- Vice-Commiſſarius Generalis electus in Congregatione Matritenſi, & ſubinde literis Apoſtolicis inſtitutus Commiſſ. Generalis.

1743 Idem -- Brevi Pontificio confirmatur Commiſſarius Generalis Familiæ Ultram.

XXXIV.

DUODECIM APOSTOLORUM DE LIMA

Erecta in Comitiis Salmanticenſibus ann. 1553.

Obſervantium.

XXXV.

Digitized by Google

XXXV.

CANARIARUM

Erecta in Comitiis Salmanticenſibus ann. 1553.

Obſervantium.

XXXVI.

S. ANDREÆ IN BELGIO

Erecta ann. 1558. ut inquit Gonzaga.

Recollectorum.

1661 PHilippus de Mory Definitor Generalis electus in Congregatione Vallifoletana.
1729 Gildardus Duſlos Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum electus in Comitiis Mediolanenſibus.

XXXVII.

SARDINIÆ

S. MARIÆ DE GRATIIS

Quæ ſub abſoluto titulo Provinciæ Sardiniæ occurrit in Catalogo ann. 1506. apud Haroldum, poſt varias viciſſitudines, tandem ann. 1581. Familiæ Ultramontanæ addicta, hunc locum habet.

Obſervantium.

XXXVIII.

VALENTIÆ

Erecta in Comitiis Aquilanis ann. 1559.

Obſervantium.

1694 JOſephus Felliu Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.
1729 Petrus Polo Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.
1746 Joannes Carbonell Definitor Generalis literis Apoſtolicis inſtitutus.

XXXIX.

CATHALONIÆ

Erecta in Comitiis Aquilanis ann. 1559.

Obſervantium.

Ambo iſtæ Provinciæ ab illa Aragoniæ fuerunt diviſæ.

1615 PEtrus Jover Procurator Generalis Ordinis electus in Congregatione Romana.
1625 Idem — Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1670 Joſephus Coppons Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Vallifoletanis; admiſſus tamen in poſſeſſionem officii anno 1671. ut Didacus de Mendibil biennium abſolveret.
1676 Idem — Procurator Generalis Ordinis electus in Comitiis Romanis.
1723 Hyacinthus Serrat Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Romanis.
1750 Antonius Saura Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

XL.

S. JOSEPHI DE JUCATAN.

Erecta in Comitiis Aquilanis ann. 1559.

Obſervantium.

XLI.

ARRABIDORUM

Erecta ann. 1561. ut inquit *Gonzaga*.

Diſcalceatorum.

1673 DOminicus a Reſurrectione Definitor Generalis electus in Congregatione Toletana.
1740 Alvarus a Purificatione Definitor Generalis electus in Comitiis Vallifoletanis.

XLII.

S. JOSEPHI

IN CASTELLA

Erecta ann. 1561. ex citato.

Diſcalceatorum.

1608 LUdovicus a S. Joanne Evangeliſta, de conſenſu Patrum Ordinis, fuit a Miniſtro Generali ſuis Patentibus literis inſtitutus Commiſſarius Generalis Curiæ.
1676 Didacus Fuenſalida Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1694 Joſephus a S. Joanne Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

XLIII.

S. ANTONII IN LUSITANIA

Erecta ann. 1565.

Diſcalceatorum.

1694 LUdovicus a S. Joſepho Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.

XLIV.

XLIV.

SS. PETRI, ET PAULI DE MECHOACAM

Erecta in Comitiis Valliſoletanis ann. 1565.

Obſervantium.

XLV.

SS. NOMINIS JESU DE GUATEMALA

Erecta in Comitiis Valliſoletanis ann. 1565.

Obſervantium.

XLVI.

SANCTÆ FIDEI IN NOVA GRANATA

Erecta in Comitiis Valliſoletanis ann. 1565.

Obſervantium.

XLVII.

S. FRANCISCI DE QUITO

Erecta in Comitiis Valliſoletanis ann. 1565.

Obſervantium.

1641 JOſephus Maldonatus Commiſſarius Generalis Indiarum electus 20. Decembris. Rexit ann. fere 11.

1648 Idem — Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Comitiis Victorienſibus; coactus tamen paullo poſt officio ſe abdicare.

XLVIII.

SS. TRINITATIS DE CHILE

Erecta in Comitiis Valliſoletanis ann. 1565.

Obſervantium.

XIL.

S. ANTONII CHARCARUM.

Erecta in Comitiis Valliſoletanis ann. 1565.

Obſervantium.

L.

S. JOANNIS BAPTISTÆ VALENTIÆ.

Erecta autoritate Gregorii XIII. a Chriſtophoro a Capite Fontium ann. 1577.

Diſcalceatorum.

1729 VIncentius Zendra Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

1740 Petrus Joannetius de Molina Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum, electus in Comitiis Valliſoletanis.

1750 Idem — Miniſter Generalis totius Ordinis electus in Comitiis Romanis.

LI.

S. GREGORII DE NICARAGUAS.

Fertur a Fonzaga erecta ann. 1575. hunc tamen obtinet locum, quia nondum eo anno fuerat legitima autoritate in Provinciam erecta.

Obſervantium.

LII.

S. CRUCIS CARACARUM.

Erecta ann. 1505. deinde varias paſſa viciſſitudines, tandem fuit ad Provinciæ dignitatem iterum erecta, huncque obtinet locum.

Obſervantium.

LIII.

GRANATENSIS

Erecta Gregorii XIII. autoritate in Congregatione Toletana ann. 1585.

Obſervantium.

1593 JOannes Ramirez Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

1651 Alphonſus Mendoza Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1658 Rocchus a Villarejo Commiſſarius Generalis Curiæ electus in Comitiis Toletanis.

1664 Alonſus Sorianus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

1674 Didacus Fernandez ab Angulo Commiſſarius Generalis Familiæ Ultramontanæ electus in Congregatione Toletana.

1700 Bartholomæus a Caſtro Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

LIV.

S. GREGORII PHILIPPINARUM

Erecta a Sixto V. ann. 1586.
Diſcalceatorum.

LV.

L V.

S. PAULI IN HISPANIA

Erecta a Clemente VIII. ann. 1594.

Diſcalceatorum.

1621 Didacus de Vera Definitor Generalis electus in Congregatione Segovienſi.
1740 Emmanuel a Jeſu Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

L V I.

S. FRANCISCI DE ZACATHECAS

Erecta a Clemente VIII. ann. 1603

Obſervantium.

L V I I.

S. DIDACI DE MEXICO

Erecta in Comitiis Toletanis ann. 1606.

Diſcalceatorum.

L V I I I.

S. JACOBI DE XALISCO

Erecta in Comitiis Toletanis ann. 1606.

Obſervantium.

L I X.

S. BERNARDINI IN GALLIA

Erecta in Comitiis Romanis ann. 1612.

Recollectorum.

1633 Fulgentius Brunus Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1673 Ægidius Gilles Definitor Generalis electus in Congregatione Toletana.
1731 Philippus Ripert Definitor Generalis renunciatus literis Apoſtolicis Clementis XII. datis ſub die 15. Septembris, ob mortem Chriſogoni de Caſtain.
1739 Marcus Antonius Gravoix Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum inſtitutus literis Apoſtolicis datis ſub die 16. Februarii, ob abdicationem officii Gildardi Dufflos.
1740 Idem -- Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1750 Idem -- Iterum Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum electus in Comitiis Romanis.

L X.

S. DIONYSII IN GALLIA

Erecta in Comitiis Romanis ann. 1612.

Recollectorum.

1636 Ignatius *le Gault* autoritate Apoſtolica Definitor Generalis electus.
1639 Idem -- Definitor Generalis iterum electus in Comitiis Romanis.
1700 Cherubinus *le Bel* Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1704 Joannes Damaſcenus Meſnard Decreto Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium edito die 19. Decembris, primus Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum inſtitutus.
1717 Donatianus Larceneux Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum literis Pontificis datis ſub die prima Februarii, ob mortem P. Joannis Damaſceni Meſnard.
1722 Conſtantinus Soret literis Apoſtolicis Innocentii XIII. datis ſub die 19. Maii itidem Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum, ob mortem P. Donatiani Larceneux.
1723 Idem -- Literis Apoſtolicis datis 29. Aprilis inter ex-Procuratores Generales cooptatur, licet biennium non ſit expleturus.
1750 Tiburtius Barat Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

L X I.

S. THOMÆ IN INDIA ORIENTALI

Erecta a Franciſco Gonzaga autoritate Apoſtolica anno 1583., ſed paullo poſt iterum in Cuſtodiam redacta, tandem in Comitiis Romanis anni 1612. reſtituta.

Obſervantium.

L X I I.

S. HELENÆ IN FLORIDA

Erecta in Comitiis Romanis anni 1612.

Obſervantium.

L X I I I.

ASSUMPTIONIS DE PARAGUAI

Erecta in Comitiis Romanis ann. 1612.

Obſervantium.

LIV.

LXIV.

IMM. CONCEPTIONIS

IN GALLIA

Erecta ab Antonio de Trejo Apoſtolica Pauli V. autoritate.

Recollectorum

1648 Grregorius *de Zaurdy* Definitor Generalis electus in Congregatione Victorienſi.
1661 Franciſcus Thouri Definitor Generalis electus in Congregatione Valliſoletana.
1694 Hieronymus Ranoult Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.
1728 Chriſogonus de Chaſtain Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

LXV.

S. M. MAGDALENÆ

IN GALLIA

Erecta a Paulo V. anno 1629.

Recollectorum

1651 Severinus Vannier Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1681 Honoratus *le Balleur* Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.

LXVI.

S. FRANCISCI

IN GALLIA

Erecta a Paulo V. anno 1610.

Recollectorum

1658 Ludovicus Manis Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1696 Epiphanius a Ponte Emparat Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

LXVII.

S. DIDACI

IN BÆTICA

Erecta a Paulo V. anno 1610.

Diſcalceatorum.

1681 Chriſtophorus a S. Maria Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1723 Joannes Diaz Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum electus in Comitiis Romanis.

LXVIII.

MATRIS DEI

IN INDIA ORIENTALI

Erecta a *Gregorio XV.* anno 1622. & in Comitiis Toletanis anni 1633. admiſſa, & confirmata.

Diſcalceatorum

LXIX.

S. JOSEPHI

IN COMITATU FLANDRIÆ

Erecta ab *Urbano VIII.* anno 1628.

Recollectorum

1636 Bonaventura *de Artois* autoritate Apoſtolica Definitor Generalis electus.
1681 Bonifacius Mses Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1694 Idem -- Definitor Generalis iterum electus in Comitiis Victorienſibus.
1750 Hieronymus Ulamiynk Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

LXX.

SANCTISSIMI SACRAMENTI

IN GALLIA

Erecta ab *Urbano VIII.* anno 1635.

Recollectorum

1664 Archangelus Refmond Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1670 Silveſter Caſtet Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

LXXI.

S. JOANNIS EVANGELISTÆ

DE AZORES.

Erecta ab *Urbano VIII.* ann. 1639.

Obſervantium

LXXII.

S. SATURNINI

IN SARDINIA

Diviſa a Provincia *Sardiniæ*, & erecta ab *Urbano VIII.* anno 1639.

Obſervantium.

Digitized by Google

LXXIII.

S. ANTONII

IN BRASILIA

Erecta ab *Alexandro VII.* anno 1657.

Diſcalceatorum

1750 IGnatius a Nivibus Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

LXXIV.

S. PETRI DE ALCANTARA

IN HISPANIA, vulgo *Granatæ*.

Diviſa a Provincia S. *Joannis Baptiſtæ*, erecta ab *Alexandro VII.* anno 1659. & ab eodem confirmata anno 1660. & 1662.

Diſcalceatorum

1713 THomas Montalbo Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

LXXV.

S. ANTONII

IN ARTHESIA

Erecta a *Clemente IX.* ann. 1668.

Recollectorum

LXXVI.

SOLITUDINIS

IN LUSITANIA

Diviſa a Provincia *Pietatis*, & erecta a *Clemente X.* anno 1670.

Diſcalceatorum

LXXVII.

S. PETRI DE ALCANTARA

NEAPOLIS

Erecta a *Clemente X.* ann. 1675.

Diſcalceatorum

1688 JOannes a S. Maria Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

LXXVIII.

IMM. CONCEPTIONIS

IN BRASILIA

Erecta a *Clemente X.* ann. 1675.

Diſcalceatorum

1729 FErnandus a S. Antonio Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

LXXIX.

IMM. CONCEPTIONIS

DE LA BEYRA

IN LUSITANIA

Diviſa a Provincia S. *Antonii in Luſitania*, & erecta a Clemente XI. ann. 1705.

Diſcalceatorum

LXXX.

S. NICOLAI

IN LOTHARINGIA

Erecta a Benedicto XIII. ann. 1727.

Recollectorum

LXXXI.

S. PASCHALIS

LYCIENSIS

Diſcalceatorum

Diviſa a Provincia S. *Petri de Alcantara Neapolis*, erecta in *Cuſtodiam* a BENEDICTO XIV. ann. 1741. & demum in *Provinciam* ab eodem ann. 1742.

LXXXII.

IMM. CONCEPTIONIS

IN HISPANIA

Diviſa a Provincia S. Joſephi, & erecta ann. 1744. & a BENEDICTO XIV. confirmata ann. 1745.

Diſcalceatorum

LXXXIII.

S. PETRI DE ALCANTARA

ALSATIÆ

Diviſa a Provincia *Argentinæ*, & erecta a Miniſtro Generali autoritate Apoſtolica ann. 1750.

Recollectorum

LXXXIV.

MAGNUS CONVENTUS PARISIENSIS

Locum immediate poſt Provincias omnes Ultramontanas tenet in Catalogis *Magnus Conventus Pariſienſis*; non ſecus ac Cuſtodia Terræ Sanctæ poſtremum locum obtinet inter Ciſmontanas Provincias. Conſule tamen *Acta Capit. Gener.* anni 1740. Pro Ciſmontana Familia num. VII. & anni 1750. *Seſſione* 14. Notandum præterea, quod cum ex Conſtitutionibus Ordinis *Guardianus Pariſienſis* elegi non poſſit, niſi ſit aut Provinciæ *Franciæ*, aut *Turoniæ*, aut S. *Bonaventuræ* alumnus, qui infra recenſentur Patres Ordinis, fuerunt ſinguli ex alterutra prædictarum Provinciarum, quibus proinde ſunt adjungendi, quaſque mihi deprehendere facile non fuit.

Obſervantium

1559 JAcobus Hugonis Definitor Generalis electus in Comitiis Aquilanis.
1645 Savinianus *le Fort* Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1658 Andreas Humbercau Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1676 Petrus Buiſſon Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1682 Claudius Fraſſen Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1700 Ludovicus *Du Val* Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1729 Andreas Auguſtinus Boudet Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

LXXXV.

TERTII ORDINIS IN LUSITANIA

1673 BArtholomæus a Portiuncula Definitor Generalis electus in Congregatione Toletana.
1688 Franciſcus a S. Joanne Baptiſta Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1723 Joſephus a S. Thereſia Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1750 Joachimus a S. Joſepho Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.

LXXXVI.

S. MICHAELIS IN BÆTICA

Tertii Ordinis.

1670 JOannes a S. Bernardo Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.
1676 Balthaſar Alvarez Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1694 Franciſcus de Aranda Definitor Generalis electus in Comitiis Victorienſibus.
1729 Andreas Cavallo Definitor Generalis electus in Comitiis Mediolanenſibus.

Quatuor infra deſcriptæ Provinciæ Tertii Ordinis in Gallia cum Comitiis Generalibus intereſſe non ſoleant, poſſint tamen ſi velint, nullas propterea dignitates Ordinis hactenus obtinuerunt. Tres priores fuerunt ita reparatæ, & reformatæ ann. 1614. Addita demum quarta.

LXXXVII.

S. FRANCISCI IN GALLIA

Tertii Ordinis.

LXXXVIII.

S. ELZEARII IN GALLIA

Tertii Ordinis.

LXXXIX.

S. LUDOVICI REGIS IN GALLIA

Tertii Ordinis.

XC.

LEGIONENSIS IN HISPANIA

Diviſa a Provincia S. *Jacobi*, & in *Provinciam* erecta ab *Alexandro VII.* anno 1664.

Tertii Ordinis.

1682 PEtrus Miron Definitor Generalis electus in Comitiis Toletanis.
1700 Bernardus *de la Peña* Definitor Generalis electus in Comitiis Romanis.
1740 Joannes de Valle Definitor Generalis electus in Comitiis Valliſoletanis.

XCI.

S. IVONIS IN GALLIA

Tertii Ordinis.

XCII.

Digitized by Google

XCII.

CUSTODIA S. JACOBI

DE MADERA

Diviſa a Provincia *Portugalliæ*, & erecta ab *Innocentio XI.* ann. 1683.

Obſervantium.

XCIII.

CUSTODIA S. MICHAELIS

DE AZORES

Diviſa a Provincia *S. Joannis Evangeliſtæ*, & erecta a *Clemente XI.* ann. 1717.

Obſervantium.

XCIV.

CUSTODIA SABAUDIÆ

Olim diviſa a Provincia *S. Bonaventuræ*, & in mox peractis Comitiis *Romanis* anni 1750. iterum eidem Provinciæ adnexa.

Obſervantium.

XCV.

CUSTODIA S. PASCHALIS

IN HISPANIA

Diviſa a Provincia *S. Joannis Baptiſtæ*, & erecta a BENEDICTO XIV. ann. 1744.

Diſcalceatorum.

Præter recenſitas Provincias, juxta ſtatutum Valliſoletanum ann. 1740. Tit. *Pro Familia Ciſmontana* numero vii. enumerande quoque fuit, ſuiſque locis præfigendæ tres Provinciæ, quæ amplius non exiſtunt, ſcilicet *Saxoniæ S. Joannis Baptiſtæ*, *Scotiæ*, & *Daniæ*, ſeu *Daciæ*. Prior ponenda eſt ſtatim poſt Provinciam *Caſtellæ*: Altera poſt *Hiberniæ* Provinciam: ac poſtrema poſt Provinciam *Immaculatæ Conceptionis in Hiſpania Obſervantium*. Ideo autem illas tali ordine non appoſuimus, quia id unum in animo fuit, recenſere nimirum omnes Provincias, & Cuſtodias, ex quibus in præſentia Ordo coaleſcit.

Illud porro adnotatione dignum exiſtimamus, nonnullos a nobis ad dignitates Ordinis promotos adhuc omiſſos fuiſſe, quoniam deprehendere non potuimus, omni etiam adhibita poſſibili diligentia, ex qua ſinguli eſſent Provincia. Sunt autem *Familiæ Ciſmontanæ* ſequentes. VALENTINUS FRITIUS electus Definitor Generalis in Congregat. Neapolitana 1590. dum eſſet Commiſſarius Nationalis Germaniæ, & BARTHOLOMÆUS A JUDICIARIA electus itidem Definitor Generalis in Comitiis Romanis ann. 1587. dum Guardiani Aracœlitani munus ageret: tunc autem Aracœlitanum Cœnobium erat ſub immediata Miniſtri Generalis juriſdictione.

Familiæ vero *Ultramontanæ* ſunt ſequentes: DIDACUS ORDOÑEZ electus Vice-Commiſſar. Gener. Familiæ ann. 1610. CHRISTOPHORUS *del Viſo* electus Commiſſarius Gener. Indiarum circa annum 1682. MARTINUS GARIBAYUS electus Commiſſ. Gener. Curiæ ann. 1520. in Congreg. Burdigalenſi. Et ANTONIUS MACHISCIACCUS itidem Commiſſ. Gener. Curiæ electus in Comitiis Mantuanis ann. 1541.

Corrigendum denique ſphalma, quod occurſit pag. LIV. in Provinc. *S. Jacobi*, ubi ad ann. 1613. *Idem* appellat *Antonium de Trejo*, & non *Rodericum de Portillo* immediate ante nominatum.

INDEX CHRONOLOGICUS

OMNIUM LITERARUM APOSTOLICARUM, QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

Numerus notat paginam; A. vero columnam primam, & B. ſecundam.

ALEXANDRI IV.

Interdicitur Fratribus Minoribus ad quaſcumque dignitates Eccleſiaſticas promotis, ne ſecum extra Cœnobia ulla bona adſportare audeant. *Ex parte Veſtra. &c.* 5. Decembris 1255. p. 45. A.

CLEMENTIS IV.

Interdicitur Fratribus Prædicatoribus ad quaſcumque dignitates Eccleſiaſticas promotis, ne ſecum extra Cœnobia ulla bona adſportare audeant. *Providentia laudabilis &c.* 1268. p. 45. B.

JULII II.

Prohibetur FF. Minoribus tranſitus ad Ordinem S. Spiritus, & S.Benedicti in Gallia. *Exponi Nobis &c.* 1512. p. 330. B.

CLEMENTIS VII.

Plura privilegia conceduntur Sindicis Apoſtolicis noſtri Ordinis. *Dum conſideramus &c.* 16. Aprilis 1526. p. 462. B.

PII V.

Conceduntur nonnulla Ordini Privilegia. *Dudum ad Ubères.* 29. Julii 1566. p. 55. B.

CLEMENTIS VIII.

Ad preces Sereniſſimi Regis Catholici ſtatuitur ne per quinque leucas circumcirca Cœnobia Recollectionis Diœceſis Palentinæ alia ejuſdem Ordinis ædificentur. *Decet Romanum Pontificem &c.* 19. Octobris 1595. p. 300. A.

URBANI VIII.

Eremitæ quicumque habitum, vel Caputium Ordinis deferre prohibentur. *Cum ſicut &c.* 5. Octobris 1638. p. 215. A.

Statuitur Præcedentia Clericorum ſupra Laicos in Provinciis Reformatorum. *Cum ſicut &c.* 27. Novembris 1642. p. 96. A.

Statuitur ne ſtudentes Provinciæ S. Antonii Diſcalceatorum in Regno Portugalliæ in alias Provincias ſtudiorum prætextu ſe conferre valeant. *Exponi Nobis &c.* 20. Decembris. ann. 1642. p. 224. A.

CLEMENTIS X.

Prætenſiones Laicorum Tertii Ordinis Provinciæ Lugdunenſis penitus abolentur. *Injuncti Nobis &c.* 7. Maii 1672. p. 106. B.

INNOCENTII XI.

Prætenſiones Laicorum Tertii Ordinis Provinciæ Lugdunenſis iterum abolentur. *Dudum fel. recor.* 20. Maii 1684. pag. 106. A.

Statuitur pracedentia Clericorum ſupra Laicos in Provinciis Diſcalceatorum. *Exponi Nobis &c.* 15. Octob. 1686. p. 96. B.

INNOCENTII XII.

Præſcribitur ordo ſervandus in electione Guardianorum Provinciæ S. Didaci Diſcalceatorum de Mexico. *Ex parte &c.* 25. Junii 1699. p. 423. B.

INNOCENTII XIII.

Indicitur Capitulum Generale Romæ habendum. *Religioſos Ordines &c.* 26. Martii 1722. pag. 2. A.

Committitur Nuncio Neapolis executio Conſtitutionis Clem. XI, de reunione Cœnobiorum S. Luciæ de Monte, ac de Portici Provinciæ Neapolitanæ Diſcalceatorum Hiſpaniæ. *Alias per recol. &c.* 22. Junii 1722. p. 4. A.

P. Franciſco ab Altamura conceduntur Privilegia Ex-Vice-Commiſſariorum Gen. licet biennium ſui officii non eſſet expleturus. *Religioſis Zelus &c.* 4. Martii 1723. pag. 6. B.

Conceduntur officialibus in Curia Romana Privilegia, quibus fruerentur, ſi tempus officii a legibus ſtatutum complevissent, licet reipſa illud non eſſent completuri. *Cum ſicut &c.* 29. Aprilis 1723. p. 7. A.

Diſpenſantur qui Commiſſarii, Procuratores, & Secretarii Generales fuerunt, ut in Miniſtrum, vel Commiſſarium Generalem eligi poſſint, licet tempus a Conſtitutionibus ſtatutum non interpoſuiſſent. *Cum ſicut &c.* 7. Maii 1723. p. 8. A.

Confirmatur in forma ſpecifica ſtatutum Capituli Generalis de Precibus, & ſuffragiis pro eodem Pontifice in Ordine perſolvendis. *Ex injuncti Nobis &c.* 3. Junii 1723. P. 13. A.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis in favorem Vocalium Excalceatorum Hiſpaniæ, & Luſitaniæ. *Exponi nuper &c.* 8. Junii 1723. pag. 16. B.

Confirmatur Alternativa in Provincia Immaculatæ Conceptionis Fluminis Januarii in Braſilia FF. Diſcalceatorum. *In eminenti ſede &c.* 7. Septem. 1723. p. 17. B.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſ. & Reg. quo approbatur Capitulum Provinciæ Conceptionis in Braſilia, aliaque ad ejuſdem Provinciæ Al-

Alternativam ſpectantia decernuntur. *Expoſcit Paſtoralis &c.* 15. Novembris 1723. p. 21. B.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis, Sacr. Congr. Epiſc. & Reg. & literæ P. Generalis, ſuper correctione Tertiariorum Sæcularium Fluminis Januarii in Braſilia. *Ordines, ac Congregationes.* 13. Januarii 1724. p. 24. B.

BENEDICTI XIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium pro erectione Seminarii Miſſionariorum in Provincia S. Pauli FF. Diſcalceatorum Caſtellæ Veteris. *Nuper pro parte &c.* 20. Junii 1724. p. 30. B.

Abrogantur omnia Privilegia perſonalia, quæ FF. Minoribus in Regnis Portugalliæ concedi conſueverant. *Sacroſanctum Apoſtolatus &c.* 3. Octobris 1724. p. 32. A.

Conſtitutio pro reſtituenda, & conſervanda in Ordine FF. Minorum antiqua Regulari Diſciplina &c. *Univerſalis Eccleſiæ &c.* 16. Novembris 1724. p. 37. B.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quo ſtatuitur, ut Viſitator Provinciæ Aſſumptionis Tucumanenſis in Indiis Occidentalibus Obſervantium, quando Commiſſarius Indiarum ad eamdem non vult accedere, ex eadem Provincia eligatur. *Nuper pro parte &c.* 20. Decembris 1724. p. 43. B.

R̃mo *de Broſſe* Præpoſito Capituli Fuldenſis ad habitum Minoriticum aſſumpto relaxatur tempus ſex menſium Novitiatus. *Religionis Zelus &c.* 16. Januarii 1725. p. 44. B.

Interdicitur Regularibus omnibus ad quaſcumque dignitates Eccleſiaſticas promotis, ne ſecum extra Cœnobia ulla bona adſportare audeant. *Poſtulat humilitati Noſtræ &c.* 7. Martii 1725. p. 45. A.

Confirmatur Gregorii XV. Conſtitutio de non recipiendis ad Obſervantium Provinciam Fratribus Congregationis Galliæ Tertii Ordinis Provinciæ S. Joannis, cum ejus ampla extenſione. *Expoſi Nobis &c.* 2. Maii 1725. p. 49. B.

Decernitur, ut in Italia, ejusque adjacentibus Inſulis, Parochis Defunctorum, qui in Eccleſiis quorumcumque Regularium de cætero tumulabuntur, quarta funeralis perſolvatur, cum aliis Ordinationibus, & Derogationibus opportunis. *Romanus Pontifex &c.* 28. Maii 1725. p. 47. B.

Confirmatur Decretum Miniſtri Generalis approbans bipartitam quamdam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris. *Nuper pro parte &c.* 9. Junii 1725. p. 51. A.

Confirmantur quædam literæ Patentes Miniſtri Generalis circa Alternativam officiorum Provinciæ Siciliæ, cum deputatione Provincialis, & unius Definitoris. *Paſtoralis Officii &c.* 25. Junii 1725. p. 52. A.

Confirmantur nonnulla Ordinis Privilegia, & eximuntur FF. ab onere veſtigalium, & Epiſtolarum ſolutione, præſertim in Pontificia ditione. *Sollicitudo Eccleſiæ &c.* 30. Decembris 1725. p. 55. B.

Confirmantur nonnulla Tertiariorum Privilegia, qui etiam Miniſtri Generalis omnimodæ juriſdictioni ſubjiciuntur. *Paterna Sedis Apoſtolicæ &c.* 30. Decembris 1725. p. 58. B.

Confirmatur Decretum Sacræ Congregationis particularis in favorem Provinciæ S. Andreæ in Belgio contra Provinciam Flandriæ. *Inſcrutabili Divinæ Providentiæ &c.* 5. Januarii 1726. p. 64. B.

Confirmatur erectio Seminarii Miſſionariorum in Provincia S. Gabrielis PP. Diſcalceatorum. *Nuper pro parte &c.* 16. Januarii 1726. p. 67. A.

Interdicitur Regularibus tranſitus ad alias Religiones, & uni Pontifici reſervatur jus ad illum concedendum. *Licet Sacra &c.* 13. Februarii 1726. p. 68. A.

Statuitur præcedentia PP. Obſervantium ſupra cunctos PP. Reformatos Miniſtro Generali in Italia, Inſuliſque ei adjacentibus ſubjectos. *Paſtoralis Officii &c.* 24. Februarii 1726. p. 69. B.

Reverendiſſimus P. Joannes de Soto Commiſſarius Generalis Ultramontanæ Familiæ confirmatur uſque ad Generale Capitulum. *Religionis Zelus &c.* 4. Aprilis 1726. p. 71. A.

Admodum R. P. Felix a Roma eligitur Procurator Generalis Reformatorum. *Religionis Zelus &c.* 11. Maii 1726. p. 72. A.

Nonnulli Conventus Provinciæ Flandriæ uniuntur, & alternativa inter Flandros, & Leodienſes decernitur. *Paſtoralis Officii &c.* 12. Octobris 1726. p. 65. B.

Eminentiſſimus Cozza, licet ad Sacram Purpuram evectus, in Ordine adminiſtrando confirmatur. *Cum Nos &c.* 9. Decembris 1726. p. 75. B.

Reverendiſſimus P. Matthæus a Pareta in Generalem Ordinis Vicarium electus confirmatur. *Cum ſicut &c.* 4. Januarii 1727. p. 78. A.

Idem Miniſtri Generalis titulo inſignitur. *Religionis Zelus &c.* 4. Januarii 1727. p. 78. B.

A. R. P. Joſephus Maria ab Ebora inſtituitur Procurator Generalis Ordinis. *Religionis Zelus &c.* 9. Januarii 1727. p. 79. A.

Confirmantur Privilegia, & Indulgentiæ conceſſæ FF. Minoribus Loca Terræ Sanctæ incolentibus. *Loca Sancta &c.* 11. Martii 1727. p. 81. A.

Confirmantur omnia Privilegia, exemptiones, & immunitates Ordini olim conceſſa. *Summe decet &c.* 11. Martii 1727. p. 87. B.

Pium Viæ Crucis exercitium commendatur, eique Indulgentiæ conceſſæ confirmantur, & extenduntur. *Inter plurima &c.* 11. Martii 1727. p. 83. B.

Conceditur omnibus Provinciis Diſcalceatorum facultas erigendi Seminaria Miſſionariorum. *Nuper pro parte &c.* 3. Aprilis 1727. p. 85. B.

Confirmantur Literæ Patentes Miniſtri Generalis ſuper Inſtitutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria. *Exponi Nobis &c.* 4. Aprilis 1727. p. 86. B.

Moderatur Conſtitutio *Univerſalis Eccleſiæ &c.* pro Familia Ultramontana. *Alias Nos &c.* 14. Junii 1727. p. 93. A.

Confirmatur Decretum Miniſtri Generalis ſuper exercitio Cantus Gregoriani in Provinciis Tertii Ordinis in Regno Galliarum. *Nuper pro parte &c.* 20. Junii 1727. p. 94. A.

Cuſtodia S. Nicolai in Lotharingia in Provinciam erigitur. *Sollicitudo Paſtoralis &c.* 30. Julii 1727. p. 94. B.

Confirmatur Præcedentia Clericorum ſupra Laicos in Provinciis Diſcalceatorum. *Dudum emanarunt &c.* 6. Auguſti 1727. p. 95. B.

Indulgentia Plenaria perpetua pro feſto S. Jacobi de Marchia. *Redemptoris, & Domini noſtri &c.* 14. Auguſti 1727. p. 99. A.

Confirmantur Literæ Apoſtolicæ in forma Brevis ſuper ſeparatione trium Conventuum cum Reſidentia a Provincia S. Andreæ, eorumque unione Provinciæ Flandriæ Recollectorum. *Alias pro parte &c.* 30. Auguſti 1727. p. 99. B.

Per-

Permittitur FF. Reformatis Provinciæ Vallis Mazariæ, ut eleemoſynas pecuniarias pro Miſſis celebrandis procurare, & recipere poſſint. *Dudum per felic. &c.* 20. Septembris 1727. p. 101. A.

Controverſiæ de Primatu Ordinis penitus extinguuntur. *Qui pacem &c.* 21. Iulii 1728. p. 103. B.

Decernitur Præcedentia FF. Sæcularium Tertii Ordinis ſupra quaſcumque Confraternitates Laicales. *Ad Noſtram &c.* 22. Iulii 1728. p. 103. A.

Confirmatur Decretum Sacræ Congregationis de erigendis Cœnobiis nonnullis in Collegia Miſſionariorum. *Nuper pro parte &c.* 6. Septembris 1728. p. 105. A.

Prætenſiones Laicorum Tertii Ordinis Provinciæ Lugdunenſis iterum abolentur. *Alias a nobis &c.* 11. Octobris 1728. p. 106. A.

Indulgentia Plenaria perpetua pro Feſto BB. Martyrum Gorgomienſium. *Ad augendam &c.* 6. Decembris 1728. p. 108. B.

Indulgentia Plenaria in Eccleſiis Ordinis occaſione Capituli gener. Mediolanen. *Cum ſicut &c.* 7. Decembris 1728. p. 108. B.

Præcipitur, ut ſerventur Conſtitutiones Generales Reformatorum, & Breve Urbani VIII. ſuper præcedentia eorumdem in Provincia Romana. *Cum ſicut &c.* 16. Decembris 1728. p. 109. A.

Statuitur, ut deinceps a Natione Germano-Belgica præſententur quatuor Religioſi idonei Miniſtro Generali pro Commiſſariatu ejuſdem Nationis, & alia decernuntur ad eamdem Nationem ſpectantia. *Flagitantium preces &c.* 1. Februarii 1729. p. 124. B.

Diſpenſantur Officiales Generales a vacantia Officiorum, ut concurrere poſſint ad alios Ordinis gradus in proxime celebrandis Comitiis Ordinis. *Cum ſicut &c.* 21. Februarii 1729. p. 111. A.

Literæ Apoſtolicæ ad Capitulum Mediolanenſe pro eligibilitate Reverendiſſimi P. Joſephi Mariæ ab Ebora in Miniſtrum Generalem. *Regularis Diſciplinæ &c.* 26. Martii 1729. p. 113. B.

Confirmantur Statuta Capituli Generalis anni 1723. *Ad Paſtoralis dignitatis &c.* 2. Marti 1729. p. 16. A.

Prohibentur ſundationes Conventuum intra quinque, vel quatuor Leucas a Conventibus jam erectis. *Apoſtolici Officii &c.* 7. Maii 1729. p. 111. B.

Breve, quo Eremitæ quicumque habitum, vel caputium Ordinis deferre prohibentur, confirmatis ſimilibus Literis Urbani VIII. *Alias emanarunt &c.* 16. Maii 1729. p. 115. A.

Confirmatur Decretum Congregationis particularis a Sanctiſſimo deputatæ circa reintegrationem Conventuum Provinciæ Flandriæ contra Provinciam Sancti Andreæ Recollectorum. *Ex incumbenti Nobis &c.* 8. Octobris 1729. p. 120. A.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Mediolanenſis, quod Vocales Indiarum Occidentalium Diſcalceati frui debeant præmio, & præeminentiis ſtatutis per Conſtitutiones, etſi nonnullæ eis deſint qualitates. *Exponi Nobis &c.* 30. Septem. 1729. p. 122. A.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium ſuper augmento Vocalium Provinciæ S. Didaci Mexican. Ordinis S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum. *Nuper pro parte &c.* 13. Januarii 1730. p. 130. B.

Confirmantur duo Decreta Capituli Generalis ſuper Moderatione Brevis Clem. XI. circa præmium conferendum Lectoribus Linguæ Arabicæ, & Controverſiarum Familiæ Ciſmontanæ. *Exponi Nobis &c.* 19. Januarii 1730. p. 131. B.

Confirmantur quædam Literæ, ſive Conſtitutiones Apoſtolicæ pro ſtatu, & bono regimine Provinciæ Mexicanæ S. Didaci Diſcalceatorum in Indiis Occidentalibus. *Debitum Paſtoralis &c.* 25. Januarii 1730. p. 132. A.

CLEMENTIS XII.

Conſtitutio Benedictina *Univerſalis Eccleſiæ* moderatur, & ad terminos juris communis, ſeu Statutorum Generalium Ordinis redigitur. *Circumſpecta &c.* 14. Octobris 1730. p. 133. B.

Declaratur, quod Collegium de Ozaier FF. Miſſionariorum Ordinis Minorum de Obſervantia in Regno Sardiniæ remaneat ſub juriſdictione Superioris Generalis. *Exponi Nobis &c.* 16. Octobris 1730. p. 134. B.

Admodum R. P. Alexius Romanus declaratur Definitor Generalis. *Religionis Zelus &c.* 2. Januarii 1731. p. 146. B.

Viæ Crucis erectæ, vel erigendæ per FF. Minores in Locis ab Ordine non dependentibus, fruantur iiſdem Indulgentiis, quibus cæteræ fruuntur. *Exponi Nobis &c.* 16. Januarii 1731. p. 147. A.

Conceditur Indulgentia Plenaria, & ampliſſima facultas abſolvendi pro unica vice Fratres omnes, ac Moniales Miniſtro Generali ſubjectas. *Ad augendam &c.* 20. Martii 1731. p. 148. A.

Confirmatur Decretum Sacræ Cong. Epiſ. & Reg. Procuratori Provinciæ S. Saturnini Obſervantium concedens inſtitutionem Collegii Miſſionariorum ejuſdem Ordinis in Conventu S. Luciæ Oppidi S. Gavini Uſſellen. Diœceſis. *Nuper pro parte &c.* 21. Maii 1731. p. 151. A.

Ex-Vicariis Provincialibus, qui per biennium inter PP. Diſcalceatos Provinciam adminiſtrarunt, conceduntur ex-Provincialium Privilegia. *Exponi Nobis &c.* 29. Maii 1731. p. 151. B.

Abrogatur Decretum, quo PP. Diſcalceatis præcipiebatur Cantus Gregorianus. *Exponi Nobis &c.* 12. Julii 1731. p. 152. B.

Cofirmatur Decretum Cong. Epiſ. & Reg. quo ſtatuitur, ut in Domibus Religioſis Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis Diſcalceatorum ſervetur Clauſura. *Nuper pro parte &c.* 24. Auguſti 1731. p. 153. A.

Indulgentia Plenaria perpetua in Feſto Sacrorum Stigmatum S. P. N. Franciſci. *Cæleſtium munerum &c.* 30. Auguſti 1731. p. 155. B.

A. R. P. Philippus Ripert loco Patris Chriſogoni de Chaſtain demortui Definitor Generalis pro Recollectis in Gallia conſtituitur. *Religionis Zelus &c.* 15. Septembris 1731. p. 155. B.

Revocatur in nonnullis, & in aliis confirmatur Conſtitutio *Flagitantium preces &c.* *Apoſtolici Regiminis &c.* 24. Septembris 1731. p. 127. B.

Revocantur diverſæ facultates a Romanis Pontificibus per eorum vivæ vocis oraculum, vel reſcripta, conceſſæ. *Romanus Pontifex &c.* 12. Februarii 1732. p. 157. B.

Plura Privilegia a Benedicto XIII. Mendicantibus conceſſa revocantur, & ad terminos juris communis reducuntur. *Romanus Pontifex &c.* 30. Martii 1732. p. 159. B.

A. R. P. Cajetanus a Laurino eligitur Commiſſarius Gener. Curiæ. *Religionis Zelus &c.* 30. Maii 1732. p. 164. A.

De-

Digitized by Google

Declaratur, quod Provinciæ Tert. Ord. in Gallia, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe comprehendantur in Brevi circa Vias Crucis. *Alias Nos &c.* 10. Junii 1732. p. 156. A.

Confirmatur Decretum Definitorii, & Vocalium Capituli Provincialis Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Reformatorum ſuper acceptatione alternativæ tripartitæ in eadem Provincia, & Diſtributione Officiorum inter Fratres Nationis Hungaricæ, Germanicæ, & Slavonicæ. *Exponi nobis &c.* 16. Junii 1732. p. 166. B.

Declaratur Conſtitutionem *Circumſpectæ*, qua moderatur altera Benedicti XIII. *Univerſalis Eccleſiæ*, comprehendere etiam PP. Reformatos, Recollectos, & Diſcalceatos. *Nuper pro parte &c.* 4. Auguſti 1732. p. 170. A.

Statuitur Alternativa in Provincia Obſervanti Genuenſi. *Exponi Nobis &c.* 28. Auguſti 1732. p. 171. B.

Rm̃us P. Antonius a Mazaria recenſetur inter ex-Commiſſarios Generales, ſine voto tamen in Capitulo Generali. *Religionis Zelus &c.* 27. Auguſti 1732 p. 172. A.

Confirmantur nonnulla ſtatuta pro meliori regimine ſtudentium Provinciæ Granaten. Obſervantium. *Exponi Nobis &c.* 10. Sepſembris 1732. p. 172. B.

Confirmantur ſtatuta nonnulla ſupra diſtributionem officiorum Provinciæ Terræ laboris Reformatorum. *Paſtoralis officii &c.* 10. Sepſembris 1732. p. 173. B.

Moderantur Statuta Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Diſcalceatorum in Luſitania. *Exponi Nobis &c.* 17. Novembris 1732. p. 175. A.

Decernitur, ut FF. Provinciæ Portugalliæ Tertii Ordinis S. Franciſci ad ſtudia extra illam ſe conferre nequeant, ſine licentia Provincialis, ejuſque Definitorii, vel ſine facultate Miniſtri Generalis cum conſilio ejuſdem Definitorii. *Exponi Nobis &c.* 20. Decembris 1732. p. 180. B.

Eminentiſſimus Trojanus de Aquaviva inſtituitur Protector Ordinis, ita tamen, ut tale munus dumtaxat poſt Pontificis obitum exercere valeat. *Cum Ordo Fratrum &c.* 12. Januarii 1733. p. 181. A.

Confirmatur Decretum Capituli Provincialis Provinciæ S. Elzearii, ſeu Aquitaniæ Tertii Ordinis, circa Electionem Cuſtodis pro Capitulo Generali. *Nuper pro parte &c.* 27. Februarii 1733. p. 181. B.

Sanctiones nonnullæ Superiorum Generalium circa Provinciam S. Gregorii in Inſulis Philippinis confirmantur. *Exponi Nobis &c.* 17. Martii 1733. p. 183. A.

Præſcribitur modus deinceps ſervandus in deputatione Officialium Generalium Ordinis in Curia Romana in caſu vacantiæ. *Cum ſicut &c.* 10. Aprilis 1733. p. 185. A.

Provincia S. Nicolai Barenſis de Obſervantia dividitur, & altera S. Antonii Lycienſis erigitur. *Ex injunctis Nobis &c.* 28. Maii 1733. p. 185. B.

Statuitur nullam impoſterum relate ad Officia Generalia Ordinis requiri vacationem in aſcenſu ab inferiori ad ſuperiorem gradum, ſed ſolum in deſcenſu, vel in tranſitu ad æqualem. *Exponi Nobis &c.* 29. Maii 1733. p. 186. B.

Confirmatur ſententia Miniſtri Generalis circa numerum Vocalium Definitorii Provinciæ Lugdunenſis Tertii Ordinis Congregationis Gallicanæ. *Exponi Nobis &c.* 22. Junii 1733. p. 187. A.

Prohibetur omnibus Regularibus vendere pharmaca, aliaque medicamenta Sæcularibus. *Alias a Congregatione &c.* 20. Julii 1733. p. 140. B.

Conventus S. Franciſci de Pachuca Provinciæ S. Didaci de Mexico Diſcalceatorum confirmatur in Collegium Miſſionariorum in Montibus de Cimapàn. *Emanavit Nuper &c.* 23. Julii 1733. p. 188. B.

Confirmatur Decretum Congreg. Epiſ. & Regul. quo prohibetur Superioribus Generalibus extraneare Religioſos ex Provincia S. Didaci Diſcalceatorum in Mexico, ſine conſenſu Capituli Provincialis, aut ſaltem Diffinitorii. *Nuper pro parte &c.* 7. Auguſti 1733. p. 189. A.

Declaratio ſuper juriſdictione Protectorum Ordinis circa Religioſos pro cura, ac regimine Monialium Sanctæ Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ Neapolis neceſſarios. *Dudum, poſtquam &c.* 25. Septembris 1733. p. 190. A.

A. R. P. Petrus Paulus a Cerignola eligitur in Procuratorem Generalem Reformatorum &c. *Religionis Zelus &c.* 15. Octobris 1733. p. 191. A.

Confirmatur Decretum S. Congregationis in cauſa Præcedentiæ inter PP. Dominicanos, cæteroſque Patres Mendicantes. *Emanavit nuper &c.* 5. Januarii 1734. p. 191. B.

Statuitur Patrem Petrum Paulum a Cerignola in officio Procuratoris Generalis uſque ad biennium completum, & triennium inceptum, remanere debere, non obſtante quod celebretur Capitulum Generale, & in eo fieret electio alterius Procuratoris Generalis. *Religionis Zelus &c.* 10. Februarii 1734. p. 192. A.

Confirmantur Literæ Miniſtri Generalis circa nonnullos Religioſos Excalceatos deputandos Quæſtuatores pro conſervatione Locorum Terræ Sanctæ. *Exponi Nobis &c.* 13. Februarii 1734. p. 192. B.

Declaratur Officialibus Generalibus Curiæ Romanæ ſufficere Triennium inceptum, ut in Ordine gaudeant Privilegiis ſibi conceſſis a Legibus. *Exponi Nobis &c.* 13. Aprilis 1734. p. 193. B.

Prorogatur Capitulum Generale, & confirmantur Miniſter Generalis, & alii PP. Definitorii Generalis, uſque ad beneplacitum Sedis Apoſtolicæ. *Cum ſicut accepimus &c.* 15. Septembris 1734. p. 198. B.

Rm̃us P. Joannes Antonius a S. Cruce Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium inſtituitur. *Religionis Zelus &c.* 23. Septembris 1734. p. 199. B.

Confirmatur Decretum Rm̃i Commiſſarii Generalis Familiæ, & Delegati Apoſtolici, circa Præcedentiam Lectorum Generalium ſupra Ex-Cuſtodes, & Ex-Difinitores. *Exponi Nobis &c.* 31. Januarii 1735. p. 202. A.

Indulgentia Plenaria perpetua pro iis Religioſis, qui die 16. Aprilis iterum Profeſſionem ſuam emittunt. *Cum, ſicut &c.* 30. Martii 1735. pag. 202. A.

Statuitur, ut deficientibus Definitoribus in recipiendis Novitiis apud Reformatos ſubrogentur Ex-Provinciales, & non Guardiani. *Exponi Nobis &c.* 24. Novembris 1735. p. 203. B.

Reverendiſſimus P. Petrus Paulus a Cerignola eligitur Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum. *Religionis Zelus &c.* 7. Octobris 1736. p. 209. A.

A. R. P. Felix Romanus inſtituitur Procurator Generalis Reformatorum. *Religionis Zelus &c.* 9. Octobris 1736. p. 209. B.

Præcipitur Miniſtro Generali Indictio Capituli Generalis habendi anno 1738. *Pontificia &c.* 8. Aprilis 1737. p. 209. B.

Cœ-

Cœnobium SS. Quadraginta de Urbe addicitur FF. Excalceatis Hiſpaniæ. *Exponi Nobis &c.* 1. Junii 1737. p. 211. A.

Confirmatur concordia inter Commiſſarium Generalem Ciſmontanum, & Procuratorem Generalem Diſcalceatorum, & Recollectorum. *Exponi nobis &c.* 1. Auguſti 1737. p. 212. A.

Reverendiſſimus P. Joannes Antonius a S. Cruce confirmatur Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantium uſque ad Capitulum Generale. *Religionis Zelus &c.* 16. Novembris 1737. p. 213. A.

Conceduntur Reverendiſſimo P. Felici Romano Privilegia Ex-Vice-Commiſſariorum Generalium, licet biennium in Officio non ſit completurus. *Religionis Zelus &c.* 17. Martii 1738. p. 214. B.

Procuratoris Provinciæ Bæticæ Diſcalceatorum inſtitutio, ut pro Miſſionibus Marocchii, & Feſſæ in Curia Matritenſi commoretur, confirmatur. *Nuper pro parte &c.* 21. Auguſti 1738. p. 215. B.

A. R. P. Marcus Antonius Gravoix Procurator Generalis Diſcalceatorum, & Recollectorum inſtituitur. *Religionis Zelus &c.* 17. Februarii 1739. p. 219. B.

Indulgentia Plenaria perpetua in Feſto BB. Martyrum Japponenſium. *Injunctæ Nobis &c.* 13. Julii pag. 222. A.

Revocatur Breve Apoſtolicum, quo P. Elzearius Delom Recollectus Gallus inſtituebatur Diffinitor Generalis. *Nuper pro parte &c.* 7. Auguſti 1739. p. 122. B.

Confirmatur Breve Urbani VIII. circa Provinciam S. Antonii Diſcalceatorum in Luſitania, & extenditur ad Provinciam S. Antonii in Braſilia eorumdem Fratrum. *Exponi nobis &c.* 30. Septembris 1739. p. 214. A.

Illuſtriſſimus, ac Reverendiſſimus P. Garcia Epiſcopus Seguntinus declaratur Præſes Capituli Generalis Valliſoletani. *Generalium Comitiorum &c.* 14. Novembris 1739. p. 225. A.

BENEDICTI XIV.

P. Angelicus de Gazzolo inter Ex-Procuratores Generales Ordinis declaratur. *Religionis Zelus &c.* 24. Octobris 1740. p. 239. B.

Confirmantur, & innovantur Sanctiones Apoſtolicæ, quibus prohibetur Regularibus, quibuſcumque vendere pharmaca aliaque medicamenta Sæcularibus. *Eſſendo Noi &c.* 14. Novembris 1740. p. 240. A.

Conceditur Indulgentia centum dierum recitantibus flexis genibus ſingulis feriis ſextis quinquies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam hora tertia poſt meridiem, in memoriam Agoniæ D. N. J. C. *Ad Paſſionis &c.* 13. Decembris 1740. p. 242. B.

Conceditur Miniſtro Generali, ut per duas vices eligere poſſit per ſeipſum in ſingulis Provinciis Ordinis Provinciales, Cuſtodes, Definitores, alioſque Officiales earumdem, cum id in Domino ſibi expedire videbitur. *Cum ſicut Nobis &c.* 24. Januarii 1741. p. 247. A.

Provincia Diſcalceatorum S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano dividitur, & Cuſtodia S. Paſchalis in Terra Hydruntina erigitur. *Ad Regularis diſciplinæ &c.* 22. Martii 1741. p. 252. A.

Declarantur Altaria Privilegiata perpetua omnia illa in Eccleſiis Ordinis conſtituta, in quibus Miſſæ celebrantur pro eorum Animabus, qui Miniſtri Generalis juriſdictioni ſubjiciuntur. *Cum ſicut &c.* 24. Martii 1741. p. 254. A.

Miſſæ, quas celebraturi ſunt Miniſtri Generales Ordinis pro tempore exiſtentes, gaudent Apoſtolico Indulto Altaris Privilegiati. *Cum ſicut &c.* 6. Aprilis 1741. p. 256. B.

Monialibus in Portugalliæ, & Algarbiorum Monaſteriis rigoroſam Clauſuram profeſſis, & extra illam degentibus injungitur reditus ad Clauſtra, & egreſſus in poſterum prohibetur. *Cum ſacrarum Virginum &c.* 1. Junii 1741. p. 262. A.

Confirmatur, & ampliatur Conſtitutio s. m. Gregorii XV. contra Sacerdotes eorum Pœnitentes in Confeſſione Sacramentali ad turpia ſolicitantes. *Sacramentum Pœnitentiæ &c.* 1. Junii 1741. p. 260. A.

Reverendiſſimus P. Joannes *de la Torre* literis Apoſtolicis inſtituitur Commiſſarius Generalis. *Religionis Zelus &c.* 23. Junii 1741. p. 263. A.

Mercimonia ſuper Miſſarum Eleemoſynis ſub cenſuris uni Pontifici reſervatis damnantur. *Quanta cura &c.* 30. Junii 1741. p. 263. B.

Confirmatur diviſio Provinciæ S. Petri de Alcantara, & erectio Cuſtodiæ S. Paſchalis in Regno Neapolitano. *Ad auferenda &c.* 20. Julii 1741. p. 265. A.

Abrogantur omnes gratię perſonales hactenus in Ordine conceſſæ. *Apoſtolica &c.* 18. Auguſti 1741. p. 265. B.

Confirmantur quæ circa Pium Viæ Crucis exercitium ſancita ſunt, aliaque de novo ſtatuuntur. *Cum tanta ſit &c.* 30. Auguſti 1741. p. 167. A.

Revocantur omnia Indulta, gratiæ, & privilegia conceſſa Regularibus exiſtentibus in Regnis Luſitaniæ, & Algarbiorum. *Religioſorum Virorum &c.* 20. Septembris 1741. p. 269. B.

Sanctiones Eccleſiaſticæ circa Clauſuram Monialium confirmantur, & facultates extraordinariæ permittendi ingreſſum, vel egreſſum e Monaſteriis revocantur. *Salutare &c.* 3. Januarii 1742. p. 271. B.

Clauſura Monaſteriorum quorumcumque Virorum Regularium aſſeritur, ſublata quibuslibet diſpenſandi facultate. *Regularis diſciplinæ &c.* 3. Januarii 1742. p. 270. A.

De appellationibus, & inhibitionibus concedendis, vel denegandis. *Ad Militantis Eccleſiæ &c.* 3. Aprilis 1741. p. 274. A.

Statuitur ne Commiſſarii delegati a Provincia Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis pro colligendis Miſſionariis in Hiſpania, ibi diutius, quam par eſt, commorentur. *Exponi Nobis &c.* 21. Maii 1741. p. 281. A.

Erigitur Provincia Lycienſis Diſcalceatorum ſub titulo S. Paſchalis Baylon. *Exponi Nobis &c.* 18. Junii 1742. p. 281. A.

Collegium Miſſionariorum PP. Obſervantium de Eſtornalbou Diœceſis Tarraconenſis confirmatur, & in priſtinum ſtatum reſtituitur. *Quæcumque &c.* 23. Martii 1743. p. 285. B.

Reverendiſſimus P. Joannes *de la Torre* in officio Commiſſarii Generalis Familiæ Ultramontanæ ad aliud triennium confirmatur. *Religionis Zelus &c.* 3. Aprilis 1743. p. 287. A.

Confirmatur Decretum Sacræ Congregationis ſuper libera facultate Provinciarum Indiarum conſtituendi Procuratores in quocumque loco pro eorumdem negotiis. *Exponi Nobis &c.* 13. Julii 1743. o. 287. B.

Confirmantur Literæ Apoſtolicæ Clem. XI. de Viſitatoribus Provinciarum Diſcalceatorum in Braſilia. *In ſupremo &c.* 27. Auguſti 1743. p. 188. B.

Statuitur, ut ad minus quatuor vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadrageſimæ Temporibus, commendentur Fidelium pietati Loca Terræ Sanctæ in Sacris Concionibus, vel aliis Eccleſiaſticis functionibus ubique locorum fieri conſuetis. *Emanavit nuper &c.* 20. Auguſti 1743. p. 289. B.

IN-

Ad preces Sereniſſimi Regis Catholici confirmatur Breve Clementis VIII. circa Conventus Recollectionis Diœceſis Palentinæ. *Alias fil. &c.* 3. Julii 1744. p. 300. A.

Conceditur Miniſtro Generali facultas faciendi per ſe Capitula Provincialia. *Cum, ſicut Nobis &c.* 16. Julii 1744. p. 298. B.

Miniſter Generalis inſtituitur Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus totius Ordinis. *In ſpeculo &c.* 16. Julii 1744. p. 299. A.

Confirmatur erectio Cuſtodiæ S. Paſchalis in Regno Murciæ. *Militantis Eccleſiæ &c.* 23. Novembris 1744. p. 317. A.

Epiſcoporum juriſdictio in Eccleſias Parochiales Regularium, & Perſonas curam Animarum Secularium in eis exercentes, aſſeritur, & confirmatur. *Firmandis atque aſſerendis &c.* 24. Novembris 1744. p. 312. B.

Sententia pro Patribus Diſcalceatis Provinciæ S. Gregorii in Inſulis Philippinis contra Miſſionarios Seminarii Pariſienſis circa Miſſiones Cochinchinæ. *Quantopere Charitas &c.* 26. Novembris 1744. p. 320. A.

Confirmatur erectio Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Diſcalceatorum in nova Caſtella. *Militantis Eccleſiæ &c.* 29. Januarii 1745. p. 326. B.

Declaratio Conſtitutionis *Sacramentum Pœnitentiæ*, quam jam pridem idem Sanctiſſimus ediderat. *Apoſtolici muneris &c.* 8. Februarii 1745. pag. 329. A.

Declaratur Epiſcoporum juriſdictio in Eccleſias Parochiales Regularium in Indiis exiſtentes. *Quamvis ad confirmandum &c.* 24. Februarii 1745. p. 358. A.

Literæ Julii II. quibus prohibetur FF. Minoribus tranſitus ad Ordines S. Spiritus, & S. Benedicti in Gallia, confirmantur, & ad FF. Diſcalceatos Provinciæ S. Antonii in Braſilia extenduntur. *Injuncti Nobis &c.* 4. Maii 1745. p. 330. B.

Inſtructio pro Miſſionariis, præſertim Franciſcanis, ſuper nonnullis dubiis Eccleſiaſticis ſpectantibus ad Cophtorum Nationem. *Eo quamvis tempore &c.* 4. Maii 1745. p. 332. B.

Conſtitutio adverſus Confeſſarios exquirentes a Pœnitentibus Complicum nomina. *Suprema omnium &c.* 7. Julii 1745. p. 363. B.

Confirmatur Decretum Sac. Congr. quo PP. Diſcalceatis aſſeritur facultas erigendi ubique locorum Tertium Ordinem. *Laudabile Romanorum &c.* 2. Auguſti 1745. p. 339. A.

Conceditur quatuor magnis Galliarum Provinciis facultas retinendi bona ſtabilia aliaque faciendi, quæ puritati Franciſcanæ Paupertatis adverſantur. *Eccleſiæ Catholicæ &c.* 23. Auguſti 1745. p. 342. B.

Confirmatur Decretum S. C. de Propaganda Fide, quo Miſſionarii Angliæ cujuſcumque Inſtituti ſubjiciuntur omnimodæ Vicariorum Apoſtolicorum juriſdictioni, in iis præſertim, quæ curam Animarum ſpectant. *Emanavit nuper &c.* 2. Septembris 1745. p. 343. A.

Decreta, & Statuta pro felici Cuſtodiæ Terræ Sanctæ gubernio edita cofirmantur. *In ſupremo &c.* 7. Januarii 1746. p. 348. A.

Decretum Miniſtri Gener. de Diſcalceatorum Regni Neapolitani Provinciis Familiæ Ultramontanæ addictis confirmatur. *Injuncti Nobis &c.* 27. Januarii 1746. p. 347. B.

Moderatur, ac confirmatur Conſtitutio approbans Statuta Terræ Sanctæ. *Injuncti Nobis &c.* 7. Februarii 1746. pag. 356. A.

Apoſtolicæ Sanctiones circa Regularium promotionem ad Sacras Ordinationes confirmantur, ac renovantur. *Impoſiti Nobis &c.* 27. Februarii 1746. p. 379. A.

Aſſignatur annua præſtatio eleemoſynæ favore Collegii FF. Minorum Strict. Oſerv. qui Pœnitentiariorum munus in Baſilica Lateranenſi exercent. *Laborantibus in Vinea Domini &c.* 13. Martii 1746. p. 383. A.

Prorogatis Comitiis confirmantur Miniſter Generalis, Commiſſarius Familiæ, Officiales Curiæ, & Definitores Generales, ac duorum ex his defunctorum loco ſubrogantur A. RR. PP. Joannes Carbonell, & Simon Joſephus Tibeſart. *Cum, ſicut accepimus &c.* 27. Aprilis 1746. p. 361. B.

Declarantur nonnulla circa Regulares extra Clauſtra degentes, ſeſeque tranſlatos aſſerentes. *Pontificia commendatione &c.* 27. Maii 1746. p. 362. B

Conſtitutio, qua Literæ jam editæ adverſus Confeſſarios exquirentes Complicum nomina confirmantur, & pœnæ in delinquentes ſtatuuntur, cum præfinitione ordinis procedendi in hujuſmodi cauſſis. *Ubi primum &c.* 10. Junii 1746. pag. 363. A.

P. Deſiderius de Domobaſciana, Præſes totius Cuſtodiæ Terræ Sanctæ, inſtituitur Commiſſarius Apoſtolicus ad Maronitarum Nationem. *Nemini ſane &c.* 10. Julii 1746. p. 370. A.

Crucifixi Servatoris Imaginem ſtatuitur palam, & viſibiliter eſſe collocandam ſuper Altaribus, in quibus Miſſarum Sacrificia peraguntur. *Accepimus præſtantium Virorum &c.* 16. Julii 1746. p. 367. A.

Indulgentia Plenaria perpetua in Eccleſiis Ordinis pro feſto S. Petri Regalati. *Redemptoris &c.* 23. Auguſti 1746. p. 371. B.

Declaratur, & ampliatur Conſtitutio contra Exquirentes Complicum nomina in Sacramento Pœnitentiæ. *Ad eradicandum &c.* 28. Sept. 1746. p. 366. A.

Collegia Miſſionariorum Obſervantium in Hiſpaniis iterum ad immediatam Miniſtri Generalis juriſdictionem reducuntur. *Quæcumque a Sede Apoſtolica &c.* 1. Decembris 1746. p. 372. B.

Liber ingreſſus Clericorum Sæcularium in Ordines Regulares aſſeritur. *Ex quo &c.* 14. Januarii 1747. p. 373. B.

Clauſura Monialium confirmatur, & circa admiſſionem Famularum, & educandarum in Monaſteria præſcribuntur nonnulla. *Per binas alias noſtras &c.* 24. Januarii 1747. p. 378. A.

Statuitur ordo ſervandus in Cauſſis ſuper nullitate Profeſſionis Regularis. *Si datam Hominibus &c.* 4. Martii 1747. p. 398. B.

Declaratur Conſtitutio, qua ſtatuitur annua eleemoſynæ præſtatio pro Pœnitentiariis Baſilicæ Lateranenſis. *Decet Romanum Pontificem &c.* 27. Maii 1747. p. 385. A.

Abrogatur Decretum Diſciplinæ Regularis ſuper receptione Novitiorum in Provinciis Diſcalceatorum Regni Neapolitani. *Injuncti Nobis &c.* 4. Octobris 1747. p. 388. B.

Literæ Pontificiæ ad Miniſtrum Generalem Ordinis ſuper Operibus Vener. Servæ Dei Mariæ a Jeſu de Agreda ſub Titulo *Myſtica Civitas Dei* &c. *Poſtulatum ſtudioſiſſime &c.* 16. Januarii 1748. p. 393. A.

A. R. P. Ignatius de Gainza Definitor Generalis inſtituitur. *Religionis Zelus &c.* 8. Aprilis 1748. p. 404. A.

Indulgentia Plenaria perpetua in Eccleſiis Ordinis pro feſto BB. Martyrum Gorcomienſium. *Ad augendam &c.* 10. Junii 1748. p. 405. A.

Chronol. Seraph. * k Pro-

Prohibentur in Ordine gratiæ intuitu Perſonarum extra eumdem Ordinem, ac præſcribitur ordo appellationum, & recurſus ad Tribunalia Laica omnino interdicitur. *Sacroſancti Apoſtolatus &c.* 2. Auguſti 1748. p. 405. A.

Statuitur dandum eſſe ſemel in ſingulis annis Confeſſarium extraordinarium Monialibus, qui ſit extra Ordinem illorum, ſub quorum cura, & juriſdictione ordinaria illæ exiſtunt. *Paſtoralis curæ &c.* 5. Auguſti 1748. p. 407. A.

Indultum celebrandi tres Miſſas in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum pro Regnis, & Dominiis Hiſpaniarum, & Portugalliæ. *Quod expenſis &c.* 26. Auguſti, 1748. p. 412. B.

Confirmatur Decretum Sac. Congr. declarans præcedentiam Fratrum Tertii Ordinis Sæcularis ſupra omnes alias Confraternitates Laicales. *Emanavit nuper &c.* 7. Januarii 1749. p. 418. B.

Indicitur Capitulum Generale Romæ celebrandum anno Jubilæi 1750. *Pontificia omnium Eccleſiarum &c.* 6. Martii 1749. p. 419. B.

Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ præſcribitur modus viſitandi, & celebrandi Capitula in Provincia S. Didaci Diſcalceatorum de Mexico. *Exponi Nobis &c.* 8. Maii 1750. p. 422. B.

Innocentii XII. Conſtitutio confirmatur, in qua præſcribitur ordo ſervandus in electione Guardianorum Provinciæ S. Didaci Diſcalceatorum de Mexico. *Exponi Nobis &c.* 8. Maii 1750. pag. 423. B.

Confirmatur ſtatutum Provinciæ Immaculatæ Conceptionis in Portugallia, & Decretum Miniſtri Generalis circa locum celebrationis Capituli ejuſdem. *Exponi nobis &c.* 8. Maii 1750. p. 425. B.

Confirmatur Decretum Definitorii Generalis circa Legatum perpetuum, quod in perenne grati animi monumentum condidit Ordo, pro ingentibus ſibi collatis beneficiis a BENEDICTO XIV. P. O. M. feliciter regnante. *Exponi Nobis &c.* 29. Maii 1750. p. 439. B.

Reverendiſſimus P. Petrus Joannetius de Molina Miniſter Generalis inſtituitur Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus totius Ordinis. *In ſpecula &c.* 29. Maii 1750. p. 466. B.

Eidem Reverendiſſimo P. Miniſtro Generali conceditur facultas eligendi ante Comitia Provincialia Superiores, quos pro ſervanda Franciſcana Diſciplina noverit in illis eſſe deſignandos. *Cum ſicut Nobis &c.* 29. Maii 1750. p. 467. B.

Inſtructio Paſtoralis ſecunda ſuper nonnullis Dubiis circa Cophtorum Ritus ad P. Jacobum a Cremiſir Ordinis S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ, Præfectum Miſſionis Apoſtolicæ in Ægypto, cæteroſque Miſſionis Cophtæ Miſſionarios. *Anno vertente &c.* 19. Junii 1750. p. 445. B.

Stabilitur trina alternativa pro Procuratoratu Generali Diſcalceatorum, & Recollectorum. *Nuper pro parte &c.* 30. Junii 1750. p. 447. B.

Confirmatur declaratio Capituli Generalis circa electionem Vice-Commiſſarii Generalis Indiarum. *Exponi Nobis &c.* 26. Auguſti 1750. p. 448. B.

Statuitur, ut pro caſu vacantiæ alicujus ex Officialibus Generalibus Curiæ Romanæ, tres Religioſi nominandi aſſumi poſſint ex quacumque Natione, dummodo concurrant reliquæ conditiones. *Exponi Nobis &c.* 5. Februarii 1751. p. 456. B.

Conceditur Epiſcopo Limano in Indiis Occidentalibus facultas deputandi unum, vel alterum Preſbyterum Sæcularem, vel Regularem, qui valeat conferre Sacramentum Confirmationis in ſtato loco, ob Epiſcoporum defectum. *Cum, ſicut accepimus &c.* 12. Februarii 1751. p. 457. B.

Decernuntur veræ Indulgentiæ, quibus frui poſſunt Fratres, & Sorores Tertii Ordinis de Pœnitentia S. P. N. Franciſci. *Ad Romanum Pontificem &c.* 15. Martii 1751. p. 458. A.

Providetur optimo regimini, & tranquillitati Conventuum Receſſus Fratrum Reformatorum Provinciæ Romanæ. *Quæ Apoſtolicæ &c.* 14. Martii 1751. p. 460. A.

Confirmantur Literæ Apoſtolicæ Clem. VII. pluraque alia Decreta edita in favorem privilegiorum, quibus gaudent Sindici Apoſtolici Noſtri Ordinis. *Exponi nobis &c.* 25. Maii 1751. pag. 462. A.

Confirmatur diviſio Provinciæ Reformatæ Poloniæ Majoris, & erectio novæ Provinciæ Pruſſiæ B. M. V. Aſſumptæ in Cœlum. *Quæcumque &c.* 23. Julii 1751. p. 463. B.

Confirmatur Sententia Miniſtri Gener. & Decretum S. C. Epiſcopor. & Regular. ſuper præcedentia inter Guardianos Obſervantium, & Diſcalceator. Queretari in Mexico. *Exponi Nobis &c.* 28. Februarii 1752. p. 469. B.

Confirmatur diviſio Provinciæ Poloniæ Minoris Reformator. & erectio Cuſtodiæ eorumdem ſub titulo B. M. V. Doloroſæ Ruſſiæ. *Quæcumque &c.* 28. Aprilis 1752. p. 473.

IN-

Digitized by Google

INDEX
ALPHABETICUS
Omnium Literarum Apoſtolicarum, quæ in hoc volumine continentur.

A

Acceptimus præſtantium Virorum &c. Ben. XIV. 16. Julii 1746. p. 367. B.
Ad auferenda &c. Ben. XIV. 20. Julii 1741. p. 265. A.
Ad augendam &c. Ben. XIII. 6. Decembris 1728. p. 108. B.
Ad augendam &c. Clem. XII. 20. Martii 1731. p. 148. A.
Ad augendam &c. Ben. XIV. 20. Junii 1748. pag. 405. A.
Ad eradicandum &c. Ben. XIV. 28. Septembris 1746. p. 366. B.
Ad Militantis Eccleſiæ &c. Ben. XIV. 29. Martii 1742. p. 274. A.
Ad noſtram audientiam &c. Ben. XIII. 22. Julii 1728. p. 180. A.
Ad Paſſionis &c. Benedicti XIV. 13. Decembr. 1740. p. 242. B.
Ad Paſtoralis Dignitatis &c. Ben. XIII. 2. Maii 1729. p. 16. A.
Ad Regularis Diſciplinæ &c. Ben. XIV. 23. Martii 1741. p. 252. A.
Ad Romanum Pontificem &c. Ben. XIV. 15. Martii 1751. p. 458. A.
Alias a Congregatione &c. Clem. XII. 20. Julii 1733. p. 240. B.
Alias a recol. &c. Ben. XIII. 11. Octobris 1728. p. 106. A.
Alias emanarunt &c. Ben. XIII. 16. Maii 1729. p. 115. A.
Alias fel. &c. Ben. XIV. 3. Julii 1744. p. 300. A.
Alias Nos &c. Ben. XIII. 14. Junii 1727. p. 93. A.
Alias Nos &c. Clem. XII. 10. Junii 1732. p. 166. A.
Alias per recol. &c. Innoc. XIII. 22. Junii 1722. p. 5. A.
Alias pro parte &c. Ben. XIII. 30. Auguſti 1727. p. 99. B.
Anno vertente &c. Ben. XIV. 19. Junii 1750. pag. p. 445. B.
Apoſtolica &c. Ben. XIV. 18. Auguſti 1741. p. 265. B.
Apoſtolici muneris &c. Ben. XIV. 8. Februar. 1745. p. 329. A.
Apoſtolici Officii &c. 7. Maii 1729. p. 111. B.
Apoſtolici Regiminis &c. Clem. XII. 24. Septembris 1731. p. 127. B.

C

Circumſpectio &c. Clem. XII. 14. Octobris 1730. p. 123. B.
Cæleſtium munerum &c. Clem. XII. 30. Auguſti 1731. p. 155. B.
Cum Nos &c. Ben. XIII. 9. Decembris 1726. p. 75. B.
Cum Ordo Fratrum &c. Clem. XII. 22. Januarii 1733. p. 181. A.
Cum Sacrarum Virginum &c. Ben. XIV. 1. Junii 1741. p. 262. A.
Cum ſicut accepimus &c. Ben. XIII. 7. Decembris 1728. p. 108. B.
Cum ſicut accepimus &c. Ben. XIII. 16. Decembris 1729. p. 109. A.
Cum ſicut accepimus &c. Clem. XII. 15. Septembris 1734. p. 198. B.
Cum ſicut accepimus &c. Ben. XIV. 17. Aprilis 1746. p. 361. B.
Cum ſicut accepimus &c. Ben. XIV. 12. Februarii 1751. p. 457. B.
Cum ſicut dilecti &c. Innoc. XIII. 29. Aprilis 1723. p. 7. A.
Cum ſicut dilecti &c. Ben. XIII. 4. Januarii 1727. p. 78. A.
Cum ſicut dilectus &c. Urban. VIII. 5. Octobris 1638. p. 115. A.
Cum ſicut dilectus &c. Urban. VIII. 17. Novembris 1642. p. 96. A.
Cum ſicut dilectus &c. Innoc. XIII. 7. Maii 1723. p. 8. A.
Cum ſicut dilectus &c. Ben. XIII. 21. Februarii 1729. p. 111. A.
Cum ſicut dilectus &c. Clem. XII. 30. Martii 1735. p. 202. A.
Cum ſicut dilectus &c. Ben. XIV. 24. Martii 1741. p. 254. A.
Cum ſicut dilectus &c. Ben. XIV. 26. Aprilis 1741. 256. B.
Cum ſicut Nobis &c. Benedicti XIV. 24. Januarii 1741. p. 247. A.
Cum ſicut Nobis &c. Ben. XIV. 16. Julii 1744. p. 294. B.
Cum ſicut Nobis &c. Ben. XIV. 29. Maii 1750. p. 467. B.
Cum ſicut pro parte &c. Clem. XII. 10. Aprilis 1733. p. 185. A.
Cum tanta ſit &c. Ben. XIV. 30 Auguſti 1741. p. 267. A.

D

Debitum Paſtoralis &c. Ben. XIII. 25. Januarii 1730. p. 132. A.
Decet Romanum Pontificem &c. Clem. VIII. 19. Octobris 1595. p. 300. A.

Digitized by Google

Decet Romanum Pontificem &c. Ben. XIV. 2. Junii 1747. p. 385. A.
Dudum emanarant &c. Ben. XIII. 6. Augusti 1727. p. 95. B.
Dudum fel. rec. &c. Innoc. XI. 20. Maii 1684. p. 106. A.
Dudum per felic. &c. Ben. XIII. 20. Septembris 1727. p. 101. A.
Dudum poſtquam &c. Clem. XII. 25. Septembris 1733. p. 190. A.
Dum ad Vberes &c. Pii V. 29. Julii 1566. p. 55. B.
Dum conſideramus &c. Clem. VII. 16. Aprilis 1526. p. 462. B.

E

Eccleſiæ Catholicæ &c. Ben. XIV. 23. Augusti 1745. p. 342. B.
Emanarunt nuper &c. Ben. XIV. 20. Augusti 1743. p. 289. B.
Emanavit nuper &c. Clem. XII. 23. Julii 1733. p. 188. B.
Emanavit nuper &c. Clem. XII. 5. Januarii 1734. p. 191. B.
Emanavit nuper &c. Ben. XIV. 2. Septembris 1745. p. 343. A.
Emanavit nuper &c. Ben. XIV. 7. Januarii 1749. p. 418. B.
Eo quamvis tempore &c. Ben. XIV. 4. Maii 1745. p. 332. B.
Eſſendo Noi &c. Benedicti XIV. 14. Novem. 1740. p. 240. A.
Ex incumbenti Nobis &c. Ben. XIII. 8. Octobris 1729. p. 120. A.
Ex injuncti Nobis &c. Innoc. XIII. 3. Junii 1723. p. 13. A.
Ex injuncto Nobis &c. Clem. XII. 28. Maii 1733. p. 185. B.
Ex parte &c. Alex. IV. 5. Decembris 1255. p. 45. A.
Ex parte &c. Innoc. XII. 25. Junii 1699. p. 423. B.
Exponi Nobis &c. Julius II. 30. Martii 1512. pag. 330. B.
Exponi Nobis &c. Urban. VIII. 20. Decembris 1642. p. 224. A.
Exponi Nobis &c. Innoc. XI. 15. Octobris 1686. p. 96. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIII. 2. Maii 1725. p. 49. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIII. 4. Aprilis 1727. p. 86. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIII. 30. Septembris 1729. p. 122. A.
Exponi Nobis &c. Ben. XIII. 19. Januarii 1730. p. 131. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 16. Octobris 1730. p. 134. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 16. Januarii 1731. p. 147. A.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 29. Maii 1731. pag. 151. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 12. Julii 1731. pag. 152. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 16. Junii 1732. pag. 166. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 21. Augusti 1732. p. 171. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 10. Septembris 1732. p. 172. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 17. Novembr. 1732. p. 175. A.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 20. Decembr. 1732. p. 180. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 27. Martii 1733. p. p. 183. A.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 29. Maii 1733. pag. 186. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 22. Iunii 1733. pag. 187. A.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 13. Februarii 1734. p. 192. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 13. Aprilis 1734. p. 193. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 31. Januarii 1735 p. 201. A.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 24. Novembris 1735. p. 203. B.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 1. Junii 1737. pag. 211. A.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 2. Augusti 1737. p. 212. A.
Exponi Nobis &c. Clem. XII. 30. Septembris 1739. p. 224. A.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 21. Maii 1742. pag. 281. A.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 28. Junii 1742. pag. 282. A.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 13. Julii 1743. p. 287. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 8. Februarii 1746. p. 356. A.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 8. Maii 1750. p. 422. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 8. Maii 1750. pag. 423. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 8. Maii 1750. p. 425. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 29. Maii 1750. pag. 439. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 26. Augusti 1750. p. 448. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 5. Februarii 1751. p. 456. B.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 25. Maii 1751. pag. 462. A.
Exponi Nobis &c. Ben. XIV. 28. Februarii 1752. p. 469. B.
Exponi nuper &c. Innoc. XIII. 8. Junii 1723. pag. 16. B.
Expoſcit Paſtoralis &c. Innoc. XIII. 15. Novembris 1723. p. 21. B.
Ex quo &c. Ben. XIV. 14. Januarii 1747. p. 373. B.

F

Firmandis, atque aſſerendis &c. Ben. XIV. 6. Novembris 1744. p. 312. B.
Flagitantium preces &c. Ben. XIII. 1. Februarii 1729. p. 114. B.

G

Generalium Comitiorum &c. Clem. XII. 14. Novembris 1737. p. 215. A.

In emi-

Digitized by Google

I

Impoſiti Nobis &c. Ben. XIV. 27. Februarii 1746. p. 379. A.
In eminenti Sedis &c. Innoc. XIII. 7. Septembris 1723. p. 17. B.
Injunctæ Nobis &c. Clem. XII. 13. Julii 1739. p. 222. A.
Injuncti Nobis &c. Clem. X. 7. Maii 1672. p. 106. B.
Injuncti Nobis &c. Ben. XIV. 4. Maii 1745. pag. 330. B.
Injuncti Nobis &c. Ben. XIV. 27. Januarii 1746. p. 347. B.
Injuncti Nobis &c. Ben. XIV. 4. Octobris 1747. p. 388. B.
Inſcrutabili Divinæ Providentiæ &c. Ben. XIII. 5. Januarii 1726. p. 64. B.
In ſpecula &c. Ben. XIV. 16. Julii 1744. p. 299. A.
In ſpecula &c. Ben. XIV. 29. Maii 1750. p. 466. B.
In ſupremo &c. Ben. XIV. 17. Auguſti 1743. p. 288. B.
In ſupremo &c. Ben. XIV. 7. Januarii 1746. pag. 348. A.
Inter plurima &c. Ben. XIII. 3. Martii 1727. p. 83. B.

L

Laborantibus in Vinea Domini &c. Ben. XIV. 13. Martii 1746. p. 383. A.
Laudabile Romanorum &c. Ben. XIV. 2. Auguſti 1745. p. 339. A.
Licet ſacra &c. Ben. XIII. 11. Februarii 1726. p. 68. A.
Loca Sancta &c. Ben. XIII. 3. Martii 1727. p. 81. A.

M

Militantis Eccleſiæ &c. Ben. XIV. 23. Novembris 1744. p. 317. A.
Militantis Eccleſiæ &c. Ben. XIV. 29. Januarii 1745. p. 326. B.

N

Emini ſane &c. Ben. XIV. 10. Julii 1746. p. 370. A.
Nuper pro parte &c. Ben. XIII. 20. Junii 1724. p. 30. B.
Nuper pro parte &c. Ben. XIII. 20. Decembris 1724. p. 43. B.
Nuper pro parte &c. Ben. XIII. 9. Junii 1725. p. 51. A.
Nuper pro parte &c. Ben. XIII. 16. Januarii 1726. p. 67. A.
Nuper pro parte &c. Ben. XIII. 3. Aprilis 1727. p. 85. B.
Nuper pro parte &c. Ben. XIII. 20. Junii 1727. p. 94. A.
Nuper pro parte &c. Ben. XIII. 6. Septembris 1728. p. 105. A.
Nuper pro parte &c. Ben. XIII. 13. Januarii 1730. p. 130. B.
Nuper pro parte &c. Clem. XII. 21. Maii 1731. p. 151. A.
Nuper pro parte &c. Clem. XII. 24. Auguſti 1731. p. 153. A.
Nuper pro parte &c. Clem. XII. 4. Auguſti 1732. p. 170. A.
Nuper pro parte &c. Clem. XII. 27. Februarii 1733. p. 181. B.
Nuper pro parte &c. Clem. XII. 7. Auguſti 1733. p. 189. A.
Nuper pro parte &c. Clem. XII. 22. Auguſti 1738. p. 215. B.
Nuper pro parte &c. Clem. XII. 7. Auguſti 1739. p. 222. B.
Nuper pro parte &c. Ben. XIV. 30. Junii 1750. p. 447. B.

O

Rdines ac Congregationes &c. Innoc. XIII. 13. Januarii 1724. p. 24. B.

P

Paſtoralis curæ &c. Ben. XIV. 5. Auguſti 1748. p. 407. A.
Paſtoralis officii &c. Ben. XIII. 25. Junii 1725. p. 52. A.
Paſtoralis officii &c. Ben. XIII. 14. Februarii 1726. p. 69. B.
Paſtoralis officii &c. Ben. XIII. 12. Octobris 1726. p. 65. B.
Paſtoralis officii &c. Clem. XII. 10. Septembris 1732. p. 173. B.
Paterna Sedis Apoſtolicæ &c. Ben. XIII. 10. Decembris 1725. p. 58. B.
Per binas alias noſtras &c. Ben. XIV. 24. Januarii 1747. p. 378. A.
Pontificia commendatione &c. Ben. XIV. 27. Maii 1746. p. 362. B.
Pontificia omnium &c. Clem. XII. 8. Aprilis 1737. p. 209. B.
Pontificia omnium Eccleſiarum &c. Ben. XIV. 6. Martii 1749. p. 419. B.
Poſtulat humilitati noſtræ &c. Ben. XIII. 7. Martii 1725. p. 45. A.
Poſtulatum ſtudioſiſſime &c. Ben. XIV. 17. Januarii 1748. p. 393. A.
Providentia laudabilis &c. Clem. IV. 1268. p. 45. B.

Q

Uæcumque ad majorem &c. Ben. XIV. 23. Julii 1751. p. 463. B.
Quæcumque ad majorem &c. Ben. XIV. 18. Aprilis 1752. p. 473. B.
Quæcumque a Sede &c. Ben. XIV. 23. Martii 1743. p. 285. B.
Quæcumque a Sede Apoſtolica &c. Ben. XIV. 1. Decembris 1746. p. 372. B.
Quamvis ad confirmandum &c. Ben. XIV. 24. Februarii 1745. p. 358. A.
Quanta cura &c. Ben. XIV. 30. Junii 1741. pag. 263. B.
Quantopere Charitas &c. Ben. XIV. 26. Novembris 1744. p. 320. A.
Quas Apoſtolicæ &c. Ben. XIV. 24. Martii 1751. p. 460. A.

Qui pacem loquitur &c. Ben. XIII. 21. Julii 1728. p. 103. B.
Quod expenſis &c. Ben. XIV. 26. Auguſti 1748. p. 412. B.

R

REdemptoris & Domini noſtri &c. Ben. XIII. 14. Auguſti 1727. p. 99. A.
Redemptoris &c. Ben. XIV. 23. Auguſti 1746. pag. 371. B.
Regularis Diſciplinæ &c. Ben. XIII. 26. Martii 1729. p. 113. B.
Regularis diſciplinæ &c. Ben. XIV. 3. Januarii 1742. p. 270. A.
Religionis Zelus &c. Innoc. XIII. 4. Martii 1723. p. 6. B.
Religionis Zelus &c. Ben. XIII. 16 Januarii 1725. p. 44. B.
Religionis Zelus &c. Ben. XIII. 4. Aprilis 1726. p. 71. A.
Religionis Zelus &c. Ben. XIII. 11. Maii 1726. p. 72. A.
Religionis Zelus &c Ben. XIII. 4. Januarii 1727. p. 78. B.
Religionis Zelus &c. Ben. XIII. 9. Januarii 1727. p. 79. A.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 2. Januarii 1731. p. 146. B.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 15. Septembris 1731. p. 155. B.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 30. Maii 1732. p. 164. A.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 27. Auguſti 1732. p. 172. A.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 15. Octobris 1733. p. 191. A.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 10. Februarii 1734. p. 192. A.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 23. Septembris 1734. p. 199. B.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 7. Octobris 1736. p. 209. A.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 9. Octobris 1736. p. 209. B.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 16. Novembris 1737. p. 213. A.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 17. Martii 1738. p. 214. B.
Religionis Zelus &c. Clem. XII. 16. Februarii 1739. p. 219. B.
Religionis Zelus &c. Ben. XIV. 24. Octobris 1740. p. 239. B.
Religionis Zelus &c. Ben. XIV. 23. Junii 1741. p. 263. A.
Religionis Zelus &c. Ben. XIV. 3. Aprilis 1743. p. 287. A.
Religionis Zelus &c. Ben. XIV. 8. Aprilis 1748. p. 404. A.
Religioſorum Virorum &c. Ben. XIV. 20. Decembris 1741. p. 269. B.
Religioſos Ordines &c. Innoc. XIII. 26. Martii 1722. p. 2. A.
Romanus Pontifex &c. Ben. XIII. 28. Aprilis 1725. p. 47. B.
Romanus Pontifex &c. Clem. XII. 12. Februarii 1732. p. 157. B.
Romanus Pontifex &c. Clem. XII. 30. Martii 1732. p. 159. B.

S

SAcramentum Pœnitentiæ &c. Ben. XIV. 1. Junii 1741. p. 260. A.
Sacroſancti Apoſtolatus &c. Ben. XIV. 2. Auguſti 1748. p. 405. A.
Sacroſanctum Apoſtolatus &c. Ben. XIII. 3. Octobris 1724. p. 32. A.
Salutare &c. Ben. XIV. 3. Januarii 1742. p. 272. B.
Si datam Hominibus &c. Ben. XIV. 4. Martii 1747. p. 398. B.
Solicitudo Eccleſiæ &c. Ben. XIII. 10. Decembris 1725. p. 55. B.
Solicitudo Paſtoralis &c. Ben. XIII. 30. Julii 1727. p. 94. B.
Summe decet &c. Ben. XIII. 3. Martii 1727. p. 87. B.
Suprema omnium &c. Ben. XIV. 7. Julii 1745. p. 263. B.

U

UBi primum &c. Ben. XIV. 10. Junii 1746. p. 363. A.
Univerſalis Eccleſiæ &c. Ben. XIII. 26. Novembris 1724. p. 37. B.

INDEX CHRONOLOGICUS

Omnium Decretorum, & Sententiarum SS. CC. Superiorum Generalium &c. quæ in hoc volumine continentur.

DEcretum S. C. ſpecialiter a Sanctiſſimo deputatæ contra Regulares, qui contempto Appellationum ordine, Romam ſine licentia Superiorum ſuorum confugiunt. 1587. p. 405. B.

Decretum de mandato ſan. mem. Clementis VIII. quo Superioribus Regularibus præcipitur, ut Subditis ſuis ad Ordines promovendis tradant literas dimiſſoriales directas dumtaxat ad Epiſcopum illius Diœceſis, in qua ſitum eſt Monaſterium, ad cujus illi familiam ſpectant, niſi Epiſcopus &c. 15. Martii 1596. p. 379. B.

Reſolutio S. C. C. qua decernitur Tertiariis in Clauſtris degentibus, ſi ſint Viri, & ſi Mulieres, votum ſimplex caſtitatis emittentibus, competere privilegia decreta in Conſtitutione Leonis X. 1608. p. 138. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo decernitur Tertiarias collegialiter viventes, & caſtam virginalem, aut vidualem vitam voventes debere ſepeliri in Eccleſiis FF. etiam invito Parocho. 11. Decembris 1615. p. 139. B.

Decretum S. C. C. quo plura decernuntur circa Tertiarios, & Tertiarias cujuſcumque Ordinis. 20. Decembris 1616. p. 139. B. & ſeq.

Reſolutio S. C. C. qua declaratur non licere Regularibus adminiſtrare Sacramentum Euchariſtiæ in die Paſchatis, etiam iis Sæcularibus, qui in alia die ſatisfecerint Eccleſiæ præcepto hac de re edito. 8. Junii 1619. p. 244. B.

Decretum S. C. R. quo contra PP. Conventuales aſſeritur noſtro Miniſtro Generali competere titulum, & Sigillum MINISTRI GENERALIS TOTIUS ORDINIS MINORUM. 22. Martii 1631. p. 92. A.

Decretum S. C. R. quo petentibus PP. Conventualibus novam audientiam in Signatura gratiæ ſuper titulo noſtri Miniſtri Gener. confirmatur ex mente Sanctiſſimi decretum editum 22. Martii 1631. Datum 12. Aprilis 1631. p. 92. B.

Decretum S. C. Immunitatis, quo aſſeritur Sindicis noſtri Ord. privilegium a Clemente VII. conceſſum. 10. Maii 1639. p. 463. A.

Decretum S. C. Immunit. quo Sindicis aſſeritur privilegium fori, & exemptionis conceſſum a Clemente VII. 27. Novembris 1642. p. 463. A.

Decretum S. C. Immunit. quo aſſeritur Sindicis privilegium fori tam in caſibus civilibus, quam in criminalibus, & mixtis, etiam motis ante eorum in Sindicos deputationem. 23. Maii 1645. p. 463. A.

Decretum S. C. Immunit. quo aſſeritur Privilegium fori, juxta Clementis VII. Conſtitutionem. 4. Auguſti 1654. p. 463. A.

Decretum S. C. Immunit. quo Sindico Monialium S. Claræ aſſeritur privilegium fori, quo gaudent Sindici FF. 7. Februarii 1656. p. 163. A.

Decretum S. C. Immunit. quo Sindicis aſſeritur privilegium fori, & quod nec compelli poſſint ad exercenda munia publica Communitatis, nec moleſtari, niſi coram legitimo Conſervatore. 10. Maii 1657. p. 463. A.

Reſolutio S. C. C. qua decernitur Conſervatorium Sororum Tert. Ord. in Oppido Cottonei Diœceſis Lauden. ſubjici Ordinarii juriſdictioni. 27. Maii 1666. p. 136. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo Sindicis privilegia aſſeruntur juxta Conſtitutionem Clementis VII. 28. Martii 1686. p. 463. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo præcipitur ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ Laicis Diſcalceatis Provinciar. Hiſpaniæ, ut cedant omnino Clericis præcedentiam. 19. Maii 1686. p. 97. A.

Decreta S. C. de Prop. Fide admiſſa, & publicata in Comitiis Generalibus ann. 1723. ſuper Religioſis mittendis in Terram Sanctam. 1. Octobris 1720. p. 142. B.

Dubia, & Reſol. S. C. C. in *Firmana Legatorum*, quibus nonnulla Legata FF. Minoribus relicta, & cum Paupertate Franciſcana pugnantia, irritantur. 31. Maii 1721. p. 135. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. in *Lucana Funerum*, quibus confirmantur aliæ decernentes non poſſe Parochos prætendere, ut Cadavera ſepelienda in Eccleſiis Regular. prius adſportentur ad Eccleſiam Parochialem, quacumque contraria non obſtante conſuetudine. 14. Martii 1722. p. 136. A.

Epiſtola Eminentiſſimi a Secretis Status, qua P. Generali ſignificatur mens Pontificis de cogendis anno 1723. Romæ Comitiis Ordinis. 21. Martii 1722. p. 2. A.

Decretum Congr. particularis ab Innocent. XIII. ſpecialiter deputatæ, quo ſub graviſſimis pœnis prohibetur Regularibus quibuſcumque vendere pharmaca. 11. Maii 1722. p. 240. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. ſuper habitatione Confeſſarior. Monialium exemptarum, & adminiſtratione Sacramentorum famulis earumdem in die Paſcatis, & in ultima eorum infirmitate. 17. Septembris 1722. p. 136. A.

Reſponſum S. C. C. quo ſtatuitur Conſervatorium Sororum Tert. Ord. noſtri Maſſæ, vulgo *delle Beghine*, Ordinarii ſubjici juriſdictioni. 30. Januarii 1723. p. 136. B.

Epiſtola a Secretis S. C. Epiſc. & Regul. qua ſignificatur P. Generali S. S. conceſſiſſe ſuffragium in Comitiis gener. nonnullis Vocalibus, eorumque Definitoriis in Capitulis Provincialibus, licet ultra triennium, & ſemeſtre in Officiis continuaſſent. 4. Maii 1723 p. 7. A.

Decretum SSmi, quo in perpetuum prohibentur Vocalium Subrogationes quacumque de cauſſa ad Comitia generalia non accedentium 15. Maii 1723. p. 8. B.

Decretum Sanctiſſimi, quo ſibi advocat Miniſtri Gener. electionem, niſi hæc in primo ſcrutinio concluda-

Digitized by Google

cludatur. 15. Maii 1723. p. 12. B.

Decretum Diſcretorii Generalis, quo ſingulares preces ſtatuuntur ab Ordine in perpetuum peragendæ pro S. M. Innocentio XIII. 17. Maii 1723. p. 13. A.

Decretum S. C. Epiſcop. & Regul. quo Capituli, & Miniſtri Gener. Acta, & Decreta contra FF. Sæculares Tert. Ord. erecti in Civitate Fluminis Januarii comprobantur. 11. Junii 1723. pag. 28. B.

Decreta S. C. de Propag. Fide, quo decernitur non deberi Bernardino de Vulſinio Miſſionario Terræ Sanctæ, & ex-Lectori linguæ Arabicæ præcedentiam ſupra Lectores Jubilatos de non numeros, nec alios titulos, quos ipſe prætendebat. 21. Junii 1723. p. 17. A.

Decretum S. C. Epiſcop. & Regul. quo probatur expeditio Brevis Apoſtolici pro confirmatione Alternativæ in Provinc. Conception. Fluminis Januarii in Braſilia. 23. Julii 1723. p. 19. B.

Decretum S. C. Epiſcop. & Regul. quo Superiorum General. quædam Patentes circa Alternativam in Prov. Conception. Flum. Januarii, & earum vigore geſta probantur. 23. Julii 1723. p. 23. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Rgul. quo conceditur Provinciæ S. Pauli Diſcalceator. in Caſtella facultas erigendi in uno ex ejus Cœnobiis Collegium pro Miſſionibus, juxta modum, & formam præſcriptam ab Innocent. XI. 20. Auguſti 1723. p. 31. A.

Decretum S. C. R. quo ſtatuitur in Decreto Beatificationis B. Andreæ de Comitibus apponendum eſſe tantum *Ord. Minor. S. Franciſci*. 23. Septembr. 1723. p. 21. A.

Decretum S. C. R. quo alterum confirmatur de titulo apponendo B. Andreæ de Comitibus *tantum Ord. Minor. S. Franciſci*. 11. Decembr. 1723. p. 21. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo decernitur non licere alteri ſive Sæculari, ſive Regulari, cujuſcumque Ordinis, & dignitatis ſit, præterquam Superioribus Ordinis noſtri, concedere habitum FF. Minorum pro induendis Defunctis. 21. Januarii 1724. p. 30. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. Epiſc. & Regul. ſuper ampla Ordinariorum juriſdictione circa ea, quæ ſpectant ad viſitationem Clauſuræ Monialium exemptarum. 7. Julii 1724. p. 142. A.

Epiſtola Eminentiſſimi a Secretis ſtatus, qua P. Generali ſignificatur ex indulto Sanctiſſimi non amplius in Ordine legendum eſſe, ut antea, Decretum S. Officii incip. *Cum non ſine gravi &c.* 7. Septembr. 1724. p. 31. B.

Chirographum Pro-Præfecti Rev. Fabricæ D. Petri, quo de mente Sanctiſſimi conceditur facultas erigendi marmoream Statuam S. P. N. Franciſci in Vaticano, cum habitu tamen FF. de Obſervantia, *quo univerſus Ordo a primordio ſuæ inſtitutionis uſus fuit*. 8. Septembr. 1724. p. 31. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo decernitur Viſitatorem Provinc. Aſſumptionis Tucumanenſis in poſterum ex eadem Provincia eſſe aſſumendum. p. 22. Septembris 1724. p. 44. A.

Decretum Miniſtri Generalis ſuper Alternativa in Provincia Siciliæ Obſervantium. 16. Aprilis 1735. p. 52. B.

Decretum Congr. partic. a Sanctiſſimo deputatæ ſuper controverſia de nonnullis Cœnobiis inter Provincias S. Andreæ in Belgio, & Flandriæ, 2. Maii 1725. p. 65. A.

Decreaum Miniſtri Generalis ſuper Alternativa in Provincia S. Saturnini Sardiniæ. 5. Maii 1725. p. 51. B.

Mandatum Sanctiſſimi ad S. C. Diſcipl. Regul. quo præſcribitur numerus recipiendorum ad Ordinem in Provinciis Obſervantium Italiæ, & Inſularum adjacentium. 6. Maii 1725. p. 50. A.

Diploma Ludovici XV. Galliarum Regis Chriſtianiſſimi, quo confirmantur omnia, & ſingula privilegia olim a ſuis Prædeceſſoribus conceſſa FF. & Locis Terræ Sanctæ. Menſe Septembris 1725. p. 143. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo PP. Iubilatis de numero Famil. Ultramontanæ aſſeritur locus immediate poſt Definitores actuales, cum ſubrogatione inter ex-Definitores. 7. Decembr. 1725. p. 63. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo confirmatur erectio Collegii Miſſionariorum in Provinc. S. Gabrielis Diſcalceator. 7. Decembr. 1725. p. 67. B.

Decretum S. C. Indulgentiar. quo de mandato Sanctiſſimi omnia Altaria privilegiata olim univerſo Ordini conceſſa confirmantur, aliaque de novo conceduntur. 14. Decembr. 1725. p. 63. A.

Epiſtola Eminentiſſimi a Secretis Status ad Epiſcopum Sarzanenſem, qua de mente Sanctiſſimi præcipitur eidem, ut Conſervatorium Sororum Tert. Ord. Maſſæ reſtituat juriſdictioni Superiorum Ordinis. 26. Februarii 1726. p. 137. A.

Supplex libellus Miniſtri Gener. cum Decreto S. C. C. quo Commiſſario Gener. Ultramont. conceditur facultas reducendi onera Miſſarum in forma &c. 30. Martii 1726. p. 70. B.

Epiſtola Eminentiſſimi a ſecretis ſtatus ad Epiſcopum Sarzanen. qua de mente Sanctiſſimi ſignificatur ei quæ Conſervatoria Tertiariarum intelligantur ſubjecta Ordinariis, & quænam non. 20. Aprilis 1726. p. 137. A.

Epiſtola Eminentiſſimi a ſecretis ſtatus ad Epiſcopum Sarzanen. qua eidem ſignificatur nihil ipſi ſuffragari Breve obreptitie obtentum nuper a S. B. ne Superiorum Ordin. juriſdictioni reſtituat Conſervatorium Maſſæ. 11. Maii 1726. p. 137. B.

Epiſtola a Secretis ſtatus Pontificis ad Epiſcopum Lucenſem, qua eidem præcipitur, ut contra Epiſcopum Sarzanenſem admittat Provincialem Tuſciæ in poſſeſſionem Conſervatorii Maſſæ. 22. Junii 1726. p. 137. B.

Supplex libellus Provinc. Tert. Ord. Luſitaniæ, & Algarbiorum, una cum Decreto Min. Gener. quo prava interpretatio Conſtitutionis *Paterna* damnatur. 27. Julii 1726. p. 72. B. & ſeqq.

Epiſtola a Secretis Status Sanctiſſimi, qua Archiepiſcopo Panormitano, & Epiſcopo Syracuſano ſignificatur eos perperam contendere a PP. Obſervantibus exactionem ſubſidii quinquennalis, a quo abſolverant Capuccinos, & Reformatos. 5. Octobr. 1726. p. 74. A.

Supplex libellus Card. Cozza cum Reſcripto Sanctiſſimi, quo acceptatur ejus abdicatio ab Ordinis adminiſtratione, & peculiarem celebrandi Congregationem pro Vicario Generali deligendo conceditur ei facultas. 11. Decembr. 1726. p. 76. A.

Supplex libellus totius Definitorii Gener. cum Reſcripto Sanctiſſimi, ſuper diſpenſatione vacationis officiorum pro eo, qui Vicarius Generalis Ord. eſt eligendus. 11. Decembr. 1726. p. 76. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo omnibus Diſcalceatorum Provinciis conceditur facultas eligen-

Digitized by Google

gendi in iis Seminaria, ſeu Collegia pro Miſſionibus, ſine immediata eorumdem ſubjectione Miniſtro Generali. 24. Januar. 1727. p. 85. B.

Reſolutio S. C. C. qua irritum, ac nullum declaratur Teſtamentum, in quo Sindicus Cœnobii noſtri Ordinis ſcriptus erat Hæres in favorem Eccleſiæ ejuſdem Ord. 25. Januarii 1727. p. 145. A.

Supplex libellus Commiſſar. Gener. Famil. Ultram. cum Decreto Min. Gener. facultatibus Apoſtolicis muniti, quo ſtatuitur, ut in ſingulis ejuſdem Fam. Cœnobiis ſint duo Conventus pro ſtudio Theologiæ Moralis, & Canonum. 6. Februarii 1727. p. 7. & ſeq.

Decretum Miniſtri Gener. quo Fratribus Provinciar. Tert. Ord. in Gallia præcipitur, ut in eorum Eccleſiis non alio utantur cantu, quam Gregoriano. 22. Martii 1727. p. 94. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. ſuper Ordinarii facultate ingrediendi Monaſteria Monialium, dandi cauſſa Benedictionem Apoſtolicam in articulo mortis conſtitutis, & ſuper examine facultatum, & conditionum Mulierum ad habitum Tert. Ord. admittendarum. 20. Maii 1727. p. 145. A.

Reſolut. S. C. C. in *Mantuana Funerum*, qua ſtatuitur Regulares ſolvere debere Parocho medietatem cereorum, qui deferuntur per viam, & quartam aliorum. 24. Maii 1727. p. 145. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. quibus confirmatur Legatum perpetuum unius ferculi ſingulis hebdomadis relicti PP. Capuccinis. 31. Julii 1727. p. 145. B.

Decretum S. C. de Prop. Fide, quo omnia Ultramont. Famil. collegia pro Miſſionibus, nonnullis tantum exceptis, eximuntur ab immediata Miniſtr. Gener. juriſdictione. 7. Auguſti 1728. p. 105. B.

Supplex libellus Ex-Agentis Germano-Belgici, cum Decreto Min. Generalis, quo declaratur privilegia eidem conceſſa, ratione officii antedicti Romæ exerciti, non comprehendi inter gratias perſonales. 15. Januar. 1729. p. 110. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. quibus ſtatuitur nonniſi quartam funeralem ſpectare ad Parochum in Cauſſa *Oritana Funerum*. 12. Februarii 1729. p. 145. B.

Epiſtola Eminentiſſimi a Secretis Status, qua de mente Pontificis nonnulla examinanda, & decernenda proponuntur Comitiis gener. Mediolanen. 27. Martii 1729. p. 114. A.

Reſcriptum Sanctiſſimi ſuper reſtitutione præſentationis faciendæ a Natione Germano-Belgica pro ejuſdem Commiſſario Generali. 27. Martii 1729. p. 124. B.

Supplex libellus cum Reſcripto Sanctiſſimi, quo plurimæ Indulgentiæ conceduntur Vocalibus Capit. Gener. Mediolanen. 29. Martii 1729. p. 113. B.

Decretum S. C. ſpecialiter a Sanctiſſimo deputatæ, quo reſolvitur *non ſuſtineri* duo Brevia ab eodem Pontifice edita in favorem Provinciæ Flandriæ contra Provinc. S. Joſephi in Belgio. 13. Septembris 1729. p. 120. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo Provinciæ S. Didaci Diſcalceatorum de Mexico conceditur certum Vocalium augmentum in ejuſdem Comitiis. 30. Septembr. 1729. p. 130. B.

Reſcriptum Sanctiſſimi, quo comprobatur Moderatio Conſtitutionis de expellendis Incorrigibilibus, una cum ſupplici libello nomine Ordinis S. S. exhibito. 6. Decembris 1729. p. 123. A.

Epiſtola P. Commiſſarii Gener. Curiæ ad omnes Miniſtros Provinciales Ciſmontanæ Familiæ ſuper ſingulari Indulgentia, quam ipſe pro univerſo Ordine a Pontifice obtinuerat. 21. Decembr. 1729. p. 124. A.

Decretum S. C. Epiſc. Regul. quo reſolvitur confectionem Proceſſuum in Adventu Romam venientes ſpectare ad Procuratorem Generalem. 17. Februarii 1731. p. 148. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. ſuper Viſitatione Cappellæ, & paramentorum Confraternitatis Laicalis erectæ in Eccleſia FF. Obſerv. Ravennæ, facienda ab Ordinario. 7. Aprilis 1731. p. 243. A.

Inſtructio S. C. Indulgentiar. ſuper *Viæ Crucis* exercitio ubique locorum de mente Sanctiſſimi peragendo. 13. Aprilis 1731. p. 148. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. in Cauſſa *Mediolanen.* contra omnes Regulares ſuper quarta funerali. 9. Septembris 1730. Quæ cum iterum propoſita fuiſſet, confirmatæ fuerunt præcedentes reſolutiones. 2. Iunii 1731. p. 146. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo injungitur Clauſura ſervanda in omnibus religioſis domibus Diſcalceatorum Provinc. S. Gregorii Inſularum Philippinarum, & quod deinceps Conventus formales habeantur, quicumque in iis habeatur Religioſorum numerus. 20. Julii 1731. p. 153. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo de mente Sanctiſſimi decernitur in Conſtitutione *Circumſpectio*, qua moderatur altera Benedicti XIII. *Univerſalis Eccleſiæ*, comprehendi etiam Reformatos, Excalceatos, & Recollectos. 20. Julii 1731. p. 170. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo Provinciæ S. Saturnini in Sardinia conceditur, ut erigere poſſit in Collegium pro Sacris Miſſionibus Cœnobium S. Gavini Uſſellen. Diœceſis. 6. Septembris 1731. p. 151. B.

Sententia A. C. A. in Cauſſa *Valentina Funerum*, qua contra Parochum Villæ Liriæ decernitur FF. Minores non teneri ad ſolvendam quartam funeralem, & reſtituendum eſſe Cadaver Victoriæ Mas cum omnibus emolumentis &c. 7. Decembris 1731. p. 156. B.

Decretum S. C. Supr. & Univerſ. Inquiſitionis, quo declarantur exempti Obſervantes, Reformati, & Capuccini a ſolutione pro Cibariis eorum, qui detinentur in Carceribus S. Officii. 15. Julii 1732. p. 169. B.

Decretum Commiſſarii Generalis a Pontifice approbatum, quo declaratur Ex-Secretariis generalibus deberi præcedentiam ſupra Ex-Miniſtros indulto Apoſtolico renunciatos. 17. Auguſti 1732. p. 170. B.

Epiſtola Theſaurarii generalis Ditionis Pontificiæ, qua Obſervantes declarantur exempti a ſolvendis Epiſtolis. 20. Auguſti 1732. p. 170. B.

Sententia S. C. ſpecialiter a Sanctiſſimo deputatæ, qua Provinciæ S. Gabrielis Diſcalceatorum aſſeritur jus ſuffragii in electionibus Vicarii, & Vice-Commiſſarii generalis, contra Provinciam Angelorum Obſerv. 16. Septembris 1732. p. 174. A.

Epiſtola Theſaurarii generalis Pontificiæ Ditionis, qua Obſervantes, Reformati, & Capuccini declarantur exempti a ſolvendis omnibus vectigalibus. 27. Septembris 1732. p. 170. B.

Literæ urgentiores Theſaurarii generalis R. C. A. ad nonnullos Conductores Ditionis Pontificiæ, contendentes exactionem vectigalium a PP. Ob-

ſervantibus, Reformatis, & Capuccinis. 22. Octobris 1732. p. 171. A.

Epiſtola Eminentiſſimi a Secretis Status, qua de mente Sanctiſſimi Reverendiſſimus P. Joſephus Maria ab Ebora Commiſſarius generalis Familiæ inſtituitur Viſitator, & Reformator Apoſtolicus. 22. Novembris 1732. p. 175. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo innovantur, & dari præcipiuntur Decreta alias edita ſuper prohibitione facta Locorum Ordinariis, ne omnibus, & ſingulis unius Cœnobii Confeſſariis facultatem excipiendi Sæcularium confeſſiones adimant. 28. Novembr. 1732. p. 176. A. & ſeq.

Decretum S. C, Epiſc. & Regul. quo conceditur nonnullas Superiorum Ordinis Sanctiones circa Viſitatorem Provinc. S. Gregorii Philippinarum poſſe literis Apoſtolicis confirmari. 3. Januarii 1733. p. 184. B.

Decretum Commiſſarii Gener. Familiæ, quo Provincia S. Nicolai Barenſis Obſervantium dividitur, & altera S. Antonii Lycienſis erigitur autoritate Apoſtolica. 28. Februarii 1733. p. 185. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo alia Decreta confirmantur præcipientia, ne FF. Provinciæ S. Didaci de Mexico extrahi ab eadem poſſint, & ut jam extracti ad eamdem redeant. 15. Maii 1733. p. 189. B.

Decretum S. C. de Prop. Fide, quo confirmatur erectio Cœnobii S. Franciſci de Pachuca Prov. S. Didaci de Mexico in Collegium pro Miſſionibus faciendis in Montibus de Cimapan, una cum nonnullis legibus ad eoſdem Miſſionarios ſpectantibus. 6. Julii 1733. p. 188. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo approbatur diviſio Provinciæ Poloniæ Minoris Obſervantium, & erectio Provinciæ Lithuaniæ facta in Comitiis Mediolanenſibus. 4. Septembris 1733. p. 190. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo in Cauſſa vertente inter PP. Dominicanos, alioſque Ordines Regulares ſancitur præcedentiam ita deberi inter eos, ac ſi Bulla *Pretioſus* Benedicti XIII. edita non fuiſſet. 4. Septembris 1733. p. 191. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. ſuper legatu cum onere perpetuo, a quo Hæres unica ſolutione redimi poterat, quod ab Eccleſia Reformator. Papiæ ad aliam ab Ordinario deſignandam transfertur. 12. Decembris 1733. p. 243. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo præcipitur executio Clementinæ Conſtitutionis *Apoſtolici Regiminis* pro FF. Nationis Germano-Belgicæ. 19. Februarii 1734. p. 130. A. Quod in nova Cauſſæ propoſitione facta 18. Martii 1734. confirmatum fuit Decreto: *In deciſis, & amplius. Ibi*.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. ſuper funere ducendo a Parocho ad Eccleſiam FF. Reformator. Tuſculi, vocato, & tantum per horam Parocho expectato, invitatiſque ad aſſociationem ad libitum Hæredis. 24. Julii 1744. p. 244. A.

Sententia Apoſtolici Theſaurarii generalis, qua pronunciatur Obſervantes, Reformatos, & Capuccinos non teneri ad ſolutionem vectigalium pro Lanis, quæ pro eorum uſibus extrahuntur ab Urbe. 10. Septembr. 1734. p. 197. B.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo confirmatur concordia inita inter Commiſſarium Generalem Familiæ, & Procuratorem Gener. Diſcalceator. & Recollector. in cauſſa juriſdictionali. 24. Octobris 1734. p. 200. B.

Decretum P. Commiſſarii Generalis, quo Statutum Capituli Mediolanenſis de præcedentia Lectorum Generalium, & Jubilatorum ſupra quoſcumque Ex-Cuſtodes, Ex-Definitores &c. hujus Ciſmontanæ Fam. præcipitur ut omnino executioni mandetur. 5. Januarii 1735. p. 201. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. quibus Decreta alias edita confirmantur de Cadaveribus Defunctorum, quæ in Eccleſiis Regularium tumulantur. 29. Januarii 1735. p. 244. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. in Cauſſa particulari *Caſſanen.* cum PP. de Obſervantia. 28. Aprilis 1735. p. 206. B. & ſeq. Quæ cum iterum propoſita fuiſſet die 5. Septembris 1736. reſolutum fuit: *In deciſis in omnibus. Ibi*.

Decretum P. Commiſſarii Generalis, quo Provincia Boſnæ Argentinæ Obſerv. dividitur, & nova S. Caii in Dalmatia Provincia autoritate Apoſtolica erigitur. 26. Maii 1735. p. 202. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. quibus decernitur cujus ceræ quarta, & quot candelæ debeantur Parocho comitanti Cadaver in Eccleſiis Regularium tumulandum. 18. Junii 1735. p. 244. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. R. quibus PP. Diſcalceatis Oppidi Tuxilli Diœceſis Placentinæ aſſeritur præcedentia in publicis functionibus ſupra PP. de Mercede Redemptionis Captivorum. 25. Junii 1735. p. 203. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. Epiſc. & Regul. quibus Regularibus aſſeritur jus privativum recipiendi ſuffragia pro Educandis ad habitum admittendis in Monaſteriis exemptis, & alia in eorumdem favorem ſuper Cadaveribus, quæ in eorum Eccleſiis tumulantur. 9. Decembr. 1735. p. 205. B.

Supplex Libellus cum Decreto S. C. Epiſc. & Regul. quo conceditur, ut in Urbe erigi poſſit Cœnobium pro habitatione Procuratoris Gener. Excalceator. & Recollector. ſub certis tamen conditionibus. 16. Decembris 1735. p. 206. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. quibus confirmatur non licere Regularibus adminiſtrare Sacramentum Euchariſtiæ Sæcularibus quibuſcumque in die Paſchatis dumtaxat. 14. Januarii 1736. p. 244. B.

Decretum S. C. de Bono regimine ſuper inſtantia PP. Silveſtrinorum petentium admitti ad alternativam ſtatutam pro Concionatore Quadrageſimali Oppidi de Saxoferrato. 3. Martii 1736. p. 207. B.

Sententia A. C. A. ſuper Poſſeſſorio juris Capituli Civitatis Baſtiæ, quod habet ingrediendi Cruce propria elevata in Eccleſiam Obſerv. & aſſiſtendi in loco digniori occaſione aſſociationis Cadaveris in eadem Eccleſia ſepeliendi. 17. Aprilis 1736. p. 207. B.

Conventio inita inter Excalceatos, & Recollectos ſuper novo SS. Quadraginta in Urbe Cœnobio. 12. Julii 1736. p. 211. A.

Decretum S. C. de Prop. Fide, quo plura conceduntur in favorem Cuſtodiæ Boſnæ Argentinæ. 23. Julii 1736. p. 208. A.

Epiſtola Eminentiſſimi Zondodari de mente S. C. de Prop. Fide ad Superiorem Gener. Famil. Obſerv. qua ejus, & Provincialis Boſnæ aſſeritur autoritas ſuper Cœnobiis Boſnenſium exiſtentibus ſub Turcarum Tyrannide. 19. Novembris 1736. p. 209. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. R. in Cauſſa particulari Ripana Præeminentiarum cum PP. Obſerv. Oppidi Montis Brandonis. 1736. p. 207. A.

Decretum Secretarii S. C. R. quo ſuper titulo apponendo BB. Andreæ Caccioli, & Michaelinæ Piſaurienſi decernitur ſervandum eſſe illud 15. Septembris 1723. in Cauſſa ANAGNINA. 14. Februar. 1737. p. 21. A.

Decretum S. C. R. quo ſtatuitur in Decretis Ser-

vorum

vorum Dei Ord. Minorum, qui deceſſerunt ante Conc. Conſtantienſe, apponendum eſſe tantum *Ord. S. Franciſci*, ſi ſint Tertiarii, & in aliis ſervandum eſſe illud in Cauſſa ANAGNINA. 16. Februar. 1737. p. 21. B.

Decreta varia ſignaturæ Juſtitiæ, quibus Sindicorum Cauſſas ſpectare ad Judicem Conſervatorem privilegiorum confirmatur. 29. Aprilis 1737. *Reliqua ſunt ejuſdem anni*. p. 213. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo eluditur incapacitas noſtra recipiendi per modum eleemoſynæ legatum olim factum ab Epiſcopo Recineten. quam Legatarii cauſſabantur. 21. Junii 1737. p. 215. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. quibus aſſeritur poſſe Educandas eligere ſibi ſepulturam in Eccleſiis Monialium, cum quibus commorantur. 6. Julii 1737. p. 245. A.

Signatura Sacræ Pœnitentiariæ ſuper facultatibus conceſſis Pœnitentiariis Baſilicæ D. M. Angelorum abſolvendi a caſibus reſervatis, etiam Ordinario. 26. Novembris 1737. p. 214. A.

Sereniſſimi Catholici Regis Decretum, quo Cœnobium SS. Quadraginta de Urbe ſub ſua Regia Protectione admittit, cum iiſdem conditionibus, ac illud S. Ægidii Matriti. 22. Julii 1738. pag. 216. B.

Decretum S. C. de Prop. Fide, quo Provinciæ Bæticæ Obſervant. conceditur facultas inſtituendi Procuratorem cum Socio qui Matriti degat pro negotiis ſpectantibus ad Miſſiones Mequinez, & Regni Marochii. 4. Auguſti 1738. p. 215. B.

Epiſtola Theſaurarii Generalis R. C. A. ad Conductores Piceni, qua aſſeritur exemptio Obſervantium a ſolvendis vectigalibus. 13. Auguſti 1738. p. 215. A.

Altera ejuſdem eadem de re. 16. Auguſti 1738. *Ibi*.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo aſſeritur licere Obſervantibus admittere Mulieres ad habitum Tert. Ord. irrequiſito Ordinario, ſine tamen votis, & exemptione. 5. Septembris 1738. p. 216. A.

Decretum S. C. R. quo declaratur Officia, quæ ſub his verbis conceduntur: *fieri poſſe, recitari poſſe &c.* poſtquam fuerint acceptata, non eſſe amplius habenda tamquam officia ad libitum. 6. Septembris 1738. p. 245. A.

Decretum S. C. Indulgent. ſuper Indulgentia Portiunculæ uni tantum Auguſti diei addicta; Lapidis affixione, in quo id enuncietur; & prohibitione atteſtationum, quæ dari ſolebant. 25. Februarii 1739. p. 217. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo nova Tertiariarum Congregatio Avenione erecta cum approbatione Archiepiſcopi, abolenda decernitur, ac jus percipiendi Legata olim relicta Tertiariis exiſtentibus ſub cura Recollectorum, iiſdem Tertiariis aſſeritur. 12. Junii 1739. p. 222. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo decernitur *Conſulendum Sanctiſſimo pro revocatione Brevis*, quo Elzearius Delom Recollectus Gallus inſtituebatur Definitor Generalis in mox peragendis Valliſoletanis Comitiis. 17. Julii 1739. p. 223. A.

Decretum ex Audientia Sanctiſſimi, quo decernitur nullum præjudium inferri poſſe Reverendiſſimis PP. Joſepho Mariæ ab Ebora, & Joanni Coſimo a Monteminiano, ex quo Miniſter Generalis illos expreſſe non nominaverit in literis Indictionis Capit. Gener. ann. 1740. ut leges præſcribunt. 11. Aprilis 1739. p. 221. B.

Epiſtola Commiſſar. Gener. Curiæ ad omnes Obſerv. Provincias Ciſmont. qua de mente S. C. Diſciplinæ Regular. præcipitur, ut omnino diebus Dominicis explicetur ubique locorum Laicis Cathecniſmus. Menſe Aprilis 1739. p. 221. B.

Decretum S. C. Rituum, quo B. Joannes de Dukla comprobatur totius Regni Poloniæ, & M. Ducatus Lithuaniæ Comprotector, una cum Officio, Miſſa, & Octava. 11. Septembris 1739. p. 223. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. quibus reformantur nonnulla Epiſcopi Senogallien. decreta nuper facta in favorem Parochi Scapezzani ſuper emolumentis ab eo exigendis occaſione funeris. 19. Decembr. 1739. p. 245. B. & ſeq.

Decretum S. C. R. quo alterum confirmatur declarans, occaſione Comitiorum Generalium extra Urbem agendorum, non remanere in Curia verum, & primarium Procuratorem Ordinis, ac propterea jus interveniendi tunc functionibus Cappellæ Pontificiæ ſpectare ad Procurator. Gener. Conventualium. 23. Januarii 1740. p. 225. B.

Decretum ejuſdem S. C. R. quo aſſeritur licere depingi, & imprimi Imagines B. Luciæ de Narnia Ord. S. Dominici cum Stigmatibus cruentibus, & viſibilibus in manibus, pedibus &c. 23. Januar. 1740. p. 226. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. Epiſc. & Regul. quibus Diſcalceator. Provinciis in Indiis conſtitutis aſſeritur facultas conſtituendi ubique locorum Procuratores pro earum negotiis, independenter a Commiſſar. Gener. earumdem Matriti degente. 17. Maii 1740. p. 288. A.

Decreta Epiſcopi Halicarnaſſei Viſitatoris Apoſtolici in Regno Cochinchinæ &c. quibus plura ſtatuuntur contra Franciſcanos Miſſionarios ejuſdem Regni. 11. Julii 1740. p. 320. B.

Decretum S. C. C. ſuper modo declarandi nullas Profeſſiones Regularium, præſertim in Regno Siciliæ. 28. Septembris 1740. p. 238. A. & ſeq.

Epiſtola Eminentiſſimi a Secretis Status, qua de mente Sanctiſſimi Miniſter Generalis Ord. declaratur Commiſſarius, Viſitator, & Reformator Apoſtolicus. 30. Septembris 1740. p. 239. A.

Epiſtola Eminentiſſimi a Secretis Status, qua de mente Sanctiſſimi conceditur Miniſtro Generali facultas inſtituendi tertium Lectorem in ſtudiis ſecundæ Claſſis, & Theologiæ Moralis Lectorem in ſtudiis provincialibus. 23. Decembris 1740. p. 243. A.

Epiſtola de mente S. C. C. ad Procuratorem Gener. Ord. ſuper Obſervantia Decreti ab eadem nuper editi de modo judicandi de Nullitate Profeſſionis Regularium in Regno Siciliæ. 28. Januarii 1741. p. 239. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. ſuper jure quæſtuandi eleemoſynas pecuniarias FF. de Obſervantia, etiam pro Defunctis, in Civitate Eſtellæ, & declaratur negative, non obſtante quacumque veteri conſuetudine. 6. Maii 1741. p. 449. A.

Dub. & Reſolut. S. C. C. quibus definitur non licere Conſervatori Privilegiorum noſtri Ord. procedere ultra confinia propriæ Diœceſis. 1. Julii 1741. p. 449. B.

Decretum Miniſtri Generalis, quo Hoſpitium Terræ Sanctæ Neapolis transfertur è Cœnobio Sanctiſſimæ Trinitatis Reformator. ad aliud Montis Calvarii Obſervant. 13. Septembris 1741. p. 268 A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo aſſeritur ſuſtinendam eſſe Tertium Ord. erectum a PP. Diſcal-

ſcalceatis in Terra de Azurara . 2. Septembris 1740. Petita a PP. Obſervantibus nova Audientia , reſponſum fuit, *Nihil de nova Audientia*. 15. Septembris 1741. p. 238. A.

Decretum S. C. Indulgent. quo de mente Sanctiſſimi declaratur Eccleſias Monialium S. Claræ gaudere Indulgentia Portiunculæ , ſicuti ea gaudent Eccleſiæ FF. ejuſdem Ordinis . 23. Septembris 1741. p. 268. A.

Decretum S. C. Indulgentiar. quo de mente Sanctiſſimi conceditur Indulgentia plenaria perpetua in Eccleſiis Ordinis pro feſto SS. Martyrum Berardi, Petri, Acurſii , &c. 18. Octobris 1741. p. 269. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. quo decernitur non teneri Abbatiſſam Monaſterii exempti ad petendam licentiam ab Ordinario pro cogendo Capitulo ad effectum acceptandi Educandas ; ſed tantum debere ad ipſum traſmittere copiam authenticam reſolutionis dicti Capituli. 1. Decembris 1741. p. 264. B.

Dubia , & Reſolut. S. C. C. quibus declarantur onera nonnulla Concionatorum Regularium , qui per turnum tempore Quadrageſimæ concionantur in propria Eccleſia . 21. Aprilis 1742. p. 449. B.

Dubia , & Reſolut. S.C.C. quibus aſſeritur Educandas ſepeliri poſſe in Eccleſiis Monialium , conſtito de electione Sepulturæ . 21. Aprilis 1742. Sed iterum propoſita cauſſa ſub die 1. Septembris , deciſum fuit , *prævio receſſu a deciſis , affirmative , attentis circumſtantiis* . p. 450. A.

Epiſtola S. C. Indulgentiarum ſcripta de mente Sanctiſſimi ad Procuratorem Gener. Ordinis , in qua traditur Formula Atteſtationum , quæ dari ſolent ante chalendas Auguſti viſitantibus Eccleſiam Portiunculæ . 30. Junii 1742. p. 268. B. & ſeq.

Literæ patentes Miniſtri Generalis , quibus tunc primum , juxta Clementis XII. Sanctionem , inſtituit P. Benedictum Mariam de Florentia Procurator. Gener. Ordin. loco demortui P. Joannis Jacobi de Vallico . 21. Auguſti 1742. p. 283. B.

Dubia , & Reſolut. S. C. C. ſuper viſitatione Clauſuræ Monialium exemptarum facienda ab Ordinario 22. Septembris 1742. 450. A.

Decretum Signaturæ Juſtitiæ , quo declaratur Cauſſam criminalem , in qua FF. ſunt *Actores*, ſpectare *per modum compoſitionis* ad Judicem Conſervatorem Privilegiorum . 10. Decembris 1742. p. 285. A.

Decretum S. Congr. de Prop. Fide , quo Collegium Miſſionariorum S. Michaelis de Eſtornalbou Diœceſis Tarraconen. ſub immediata Miniſtri Generalis juriſdictione reponitur . 15. Januarii 1743. p. 286. A.

Decretum Auditoris Sanctiſſimi , quo mox antea relatum Signaturæ Juſtitiæ circumſcribitur , & cauſſam in prima inſtantia ſpectare ad Ordinarium decernitur . 9. Februarii 1743. p. 285. A. & ſeq.

Deciſio Sacr. Rotæ Roman. R. P. D. de Vais in *Gaditan. juris præcedendi ſuper bono iure* , in favorem Præcedentiæ FF. Sæcularium Tert. Ord. ſupra quaſcumque Confraternitates Laicales . 21. Martii 1743. p. 290. B. & ſeqq.

Dubia , & Reſolut. S. C. C. ſuper facultatibus Epiſcopi circa Puellas admittendas ad habitum in Monaſteriis exemptis , horumque Clauſura . 16. Martii 1743. p. 451. A.

Dubia , & Reſolut. S. C. C. in Cauſſa particulari *Viglevanen. Funerum* . 18. Maii 1743. p. 451. B. Iterum vero propoſita 27. Junii ejuſdem anni , prodiit reſolutio : *in deciſis , & amplius* . p. 452. A.

Dubia , & Reſolut. S. C. C. ſuper modis faciendi electionem Sepulturæ , & etiam ſuper electione ejuſdem facienda a Patre pro filio impubere . 3. Auguſti 1743. p. 451. B.

Decretum Miniſtri Gener. quo jura , & privilegii Ex-Procuratorum Generalium Diſcalceatorum declarantur . 4. Septembris 1743. p. 290. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo declaratur ſtatutum de literis obedientialibus Superioris Generalis non exequendis ſine conſenſu Provincialis , non comprehendere eos , qui per illas in aliquo Cœnobio determinate ad certum munus agendum collocantur . 5. Februarii 1744. p. 293. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo Provinc. S. Joannis Baptiſtæ Diſcalceator. Valentiæ dividitur , & nova erigitur S. Paſchalis Cuſtodia Murciæ . 7. Martii 1744. p. 294. B.

Decretum a ſecretis ſupplicum Libellorum de mente Sanctiſſimi , quo Secretarii Ordinis diſpenſantur a Statuto , quo præcipitur eis in caſu mortis Miniſtri Gener. ut deferant ſigillum , & Regeſta ad Patrem digniorem ; idque pro ea vice tantum . 14. Martii 1744. p. 296. B.

Decretum Diſcretorii Generalis , quo definitur Miniſtro Provinciæ Roman. Obſervant. non competere ſuffragium in electione Vicarii Generalis in caſu &c. 8. Junii 1744. p. 297. B.

Decretum S. C. R. quo de mente Sanctiſſimi decernitur, ut in Cauſſis Canonizationis Servorum Dei per viam caſus excepti , attendatur Miracula patrata poſt primam cultus conceſſionem , & poſt complementum centenarii cultus . 14. Junii 1744. p. 307. A.

Reſolutio S. C. C. qua ſtatuitur non licere Regularibus in ipſo die Paſchatis adminiſtrare Sacramentum Euchariſtiæ Sæcularibus ; poſſe tamen in aliis diebus , etiam a Dominica Palmarum uſque ad Dominicam in Albis . 9. Julii 1744. p. 244. B.

Decretum Miniſtri Generalis, quo Diſcalceatorum Provincia S. Joſephi dividitur , & nova ſub titulo Immac. Conceptionis Provincia erigitur . 8. Auguſti 1744. p. 326. B.

Reſcriptum de mente Sanctiſſimi , quo P. Deſiderio de Domobaſciana Præſidi Terræ Sanctæ renunciando conceduntur facultates concedi ſolitæ Guardiano Hieroſolymitano , præſertim exercendi Pontificalia , & conferendi Sacramentum Confirmationis . 12. Auguſti 1744. p. 309. B.

Decretum Miniſtri Gener. quo ſtatuitur ne FF. Indias petituri , vel ab illis redeuntes , in ædibus Sæcularium commorentur . 20. Auguſti 1744. p. 310. A.

Decretum S. C. de Propag. Fide , quo receditur a deciſis , & ſtatuitur PP. Diſcalceatos manutenendos eſſe in poſſeſſione Eccleſiarum , & Reſidentiarum in Regno Cochinchinæ , probaturque eorum oblatio de Miſſionibus exercendis in Regnis Ciampæ , & Cambodiæ propriis ſtipendiis . 1. Septembris 1744. p. 310. B.

Decretum Diſcretorii Generalis , quo Jubilatis , in eo præciſe caſu , aſſeritur Præcedentia ſupra P. Petrum de Roma , qui ſuffragatus fuerat in Comitiis Valliſoletanis tamquam Cuſtos . 1. Octobris 1744. p. 311. A.

Decret. Miniſtri Gener. quo Cœnobium S. P. N. Franciſci Civitatis Villenæ aggregatur novæ Cuſtodiæ S. Paſchalis Murciæ , & alterum S. Antonii de Padua de Ayora diſmembratur . 7. Novembris 1744. p. 319. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo Cœnobium S. Angeli Compluti diſmembratur a Provinc. S. Joſephi

Di-

Digitized by Google

Diſcalceatorum, & unitur Provinciæ noviter erectæ ſub titulo Immac. Conceptionis in Hiſpania. 12, Decembris 1744. p. 318. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo duo alia Cœnobia a Provinc. S. Ioſephi Diſcalceator. diſmembrantur, & alteri noviter erectæ Immac. Conceptionis uniuntur. 25. Decembr. 1744. p. 324. B.

Sententia Miniſtri Gener. in Cauſſa vertente inter Superiores Provinc. S. Petri de Alcantara Neapolis, & Laicos ejuſdem, qua plura ab iiſdem Laicis peragenda decernuntur, eorumque nonnullis debitæ imponuntur pœnæ. 16. Ianuarii 1745. p. 325. B.

Decretum S. C. Indulgentiar. quo declarantur exceptæ a clauſula irritante poni ſolita io Brevibus Indulgentiarum, illæ, quæ dari lolent pro ſextis feriis Martii, ſeu Quadrageſimæ. 9. Februarii 1745. p. 471. A.

Dubia, & Reſolot. S. C. C., quibus decernitur non competere Obſervantibus jus privativum inſtituendi in loco Tert. Ordinem Secularium, ſed id eſſe commune etiam Diſcalceatis, Recollectis &c. 20. Martii 1745. p. 339. B.

Dub. & Reſolut. S. C. C. qua confirmatur non licere Parocho prætendere majus emolumentum ab Hæredibus, com Cadavera ſepeliuntur in Eccleſiis Regularium, quam cum tumulantur in Eccleſiis Secularium. 3. Aprilis 1745. p. 452. A.

Dubia, & Reſolut. Miniſtri Gener. circa ex-Vicariorum Provincialium præcedentiam, eorumdem declarationem in Miniſtros, interpolationem Lecturæ generalis, & Ex-Abbatiſſarum præcedentiam. 6. Aprilis 1745. p. 330. A.

Decretum S. C. R. manu Sanctiſſimi exaratum, quo Cauſſa Beatific. & Canonization. V. Ancillæ Dei Sororis Mariæ a Jeſu de Agreda particulari Congregationi a S. S. deputatæ examinanda committitur. 3. Auguſti 1745. pag. 347. B.

Decretum ſupr. & Univ. Inquiſitionis, quo Sacerdotes quicumque Sacrifcio Miſſæ abutentes, aut ad turpia in Sacramento Confeſſionis Pœnitentes ſollicitantes, perpetuæ inhabilitati ad idem ſacrificium Miſſæ peragendum ſubjiciuntur. 5. Auguſti 1745. p. 342. A.

Decretum S. C. de Prop. Fide, quo Miſſionarii Angliæ cujuſcumque Inſtituti ſubduntur omnimodæ juriſdictioni Vicariorum Apoſtolicorum. 28. Auguſti 1745. p. 343. B.

Sententia Miniſtri Gener. qua pronunciatur Galliarum Recollectos ſubjacere immediatæ juriſdictioni Miniſtri Generalis pro tempore exiſtentis, numquam tamen Commiſſariorum Generalium Familiæ. 20. Septembris 1745. p. 344. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo Apoſtolica autoritate ſpecialiter ſibi ad id a Pontifice collata, Provinciæ S. Petri de Alcantara, & S. Paſchalis Diſcalceator. in Regno Neapolitano, Familiæ Ultramont. addicuntur. 20. Novembris 1745. p. 345. B.

Decretum S. C. Indulgentiar. quo declaratur Eccleſias parvorum Cœnobiorum, quæ FF. Germano-Belgici vocant *Reſidentias*, quæque Ordinariorum juriſdictioni ſubduntur, gaudere omnibus Indulgentiis Ordini conceſſis. 31. Januarii 1746. p. 358. A.

Decretum Auditoris Sanctiſſimi, quo de mente S. S. Eccleſia SS. Quadraginta de Urbe recipitur ſub ſpeciali ejus, & S. A. protectiooe, & Dominio, finiſque imponitur liti circa ejuſdem Eccleſiæ titulum. 3. Februarii 1746. p. 345. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo de mente S. C. præcipitur, ut Religioſi commorantes in Villa de Peñaranda, titulo dirigendi Ter. Ord. omnino redeant ad Clauſtra, nec in poſterum permittantur FF. quacumque de cauſſa in ædibus Secularium commorari. 31. Martii 1746. p. 361. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. in cauſſa particulari *Larinen.* præſertim ſuper jure PP. Reformator. erigendi Tert. Ord. & ſoper jure FF. Secularium ejuſdem Tert. Ord. incedeodi in publicis Proceſſionibus ſub. illorum Cruce. 14. Maii 1746. p. 452. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo Provincia Poloniæ Minoris Reformator. dividitur, & nova Cuſtodia Ruſſiæ ſub titulo B. M. V. Doloroſæ erigitur. 27. Maii 1746. p. 473. B.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. quibos Ordinariorum jura aſſeruntur ſuper approbatione Confeſſarii Monialium exemptarum, exactione Computorum Monaſterii earumdem, & facultate intereſſendi electionibus Abbatiſſarum. 9. Julii 1746. p. 452. B. Cujus cauſſæ dubiis nonnullis repropoſitis, & aliis de oovo exhibitis, fuerunt ſub die 9. Iulii illa confirmata, & hæc deciſa in favorem Regularium. p. 453. A.

Decretom S. C. de Prop. Fide, quo omnia Collegia Miſſionariorum Obſervantium in Hiſpaniarum Regnis exiſtentia, iterum ad immediatam Miniſtri Cener. juriſdictionem rediguntur. 5. Septembris 1746. p. 373. A.

Decretum S. C. Epiſc. & Regular. in *Auſculana Quæſtuationis*, inter Diſcalceatos, & Capuecinos ex una, & Reformatos ex altera parte. 30. Septembris 1746. p. 372. A.

Decretum S. C. Indulgentiarum, quo conceditur Altare privilegiatum perpetuum bis in hebdomada omnibus Eccleſiis Ordinis, ſine certo Miſſarum numero, in Natione Cermano Belgica conſtitutis. 20. Martii 1747. p. 386. A.

Decretum S. C. de Prop. Fide, quo PP. Miſſionariis, expleto duodecim annorum curſu, conceditur præcedentia ſupra Jubilatos de non numero. 30. Martii 1747. p. 387. A.

Dubia, & Reſolut. S. C. Indolgent. ſuper Altari privilegiato conceſſo Eccleſiis FF. Nationis Germano-Belgicæ, quibus declaratur illud extendi etiam ad Eccleſias eorum Reſidentiarum. 7. Maii 1747. p. 386. B.

Reſcriptum Sanctiſſimi, quo Cauſſam de Miſſionariorum præcedentia ſupra Jubilatos Pontifex ad ſe avocat, & interim ſuperſederi a publicatione Decreti S. C. ea de re editi præcipitur. 30. Maii 1747. p. 387. B.

Dubia, & Reſol. in Cauſſis particularibus ***Uxentina celebrationis Miſſarum***, & ***Uxentina Legati***. 23. Januarii 1748. Utraque repropoſita die 27. Aprilis 1748. reſponſum fuit: *In deciſis, & amplius*. pag. 453. A. & ſeq.

Decretum S. C. ſpecialiter a Sanctiſſimo deputatæ, & coram S. S. habitæ ſuper Cauſſa *Tiraſonen.* Ven. Mariæ de Agreda, ejuſque Operibus. 16. Januarii 1748. p. 398. A. & ſeq.

Dubia, & Reſolut. S. C. C. quibus aſſeruntur jura Epiſcoporum circa viſitatiooem Clauſuræ Monialium exemptarum, approbationem Confeſſarii earumdem, & reviſionem Computorum earum Monaſteriorum. 27. Januarii 1748. p. 453. B.

Decretum S. C. Indulgentiar. qoo nonnulla ſolvuntur dubia circa Aggregationes fieri ſolitas a Patriarchalibus, Baſilicis, aliiſque Eccleſiis, & Archiconfraternitatibus, 5. Februarii 1748. p. 472. A.

Dub.

Dub. & Reſolut. S. C. C. qua ſuſtinetur reductio Miſſarum cujuſdam Legati nulliter facti cum Obſervantibus Burgi S. Sepulchri . 10. Februarii 1748. pag. 454. A.

Decretum S. C. Indulgentiar. quo declaratur Eccleſias Monialium Tert. Ord. quæ Ordinariorum jurisdictioni ſubduntur immediate , & non Officium Ordinis recitant , ſed B. M. V. gaudere Indulgentia Portiunculæ eo modo , quo gaudent Eccleſiæ FF. Minorum . 2. Martii 1748. p. 472. B.

Decretum S. C. Indulgent. quo declaratur Brevia Altaris privilegiati , aut Indulgentiarum , quæ conceduntur omnibus Eccleſiis alicujus Ordinis, vel Inſtituti , comprehendere dumtaxat Cœnobiorum Eccleſias , & non alias , quæ ab illis quomodocumque dependent . 30. Julii 1748. p. 471. B.

Supplex libellus cum Reſcripto de mente Sanctiſſimi , quo omnibus Sacerdotibus in Regnis Hiſpaniarum exiſtentibus conceditur facultas celebrandi Miſſas in die Commemorationis omnium Defunctorum uſque ad duas horas poſt meridiem. 3. Septembris 1748. p. 417. B. & ſeq.

Decretum S. C. Epiſc. & Regul. quo declaratur habitus FF. Sæcularium Tert. Ord. eorumque Præcedentia aſſeritur ad formam Conſtitutionis Benedictinæ *Ad noſtram Audientiam* . 20. Septembris 1748. p. 418. B.

Dubia , & Reſolut. S. C. C. qua probantur erectiones factæ a piis Teſtatoribus Cappellaniarum cum hac conditione , ut primum ſint Clericorum , deinde Regularium , quin Ordinarii poſſint in hoc quidpiam derogare . 25. Januarii 1749. p. 454. B.

Dub. & Reſol. S. C. C. qua decernitur non teneri Reformatos Atellæ ſolvere quartam funeralem, vi conventionis initæ ab eis in ipſo limine fundationis Conventus . 17. Maii 1749. Quæ iterum propoſita fuit ſub die 5. Julii, & reſolutum fuit: *In deciſis , & amplius* . p. 455. A.

Sententia Miniſtri Gener. qua definitur Guardianum S. Antonii Diſcalceatorum in Urbe Queretari in Mexico cedere debere præcedentiam in publicis functionibus uni tantum Guardiano Obſervantium . 29. Maii 1749. p. 421. B.

Decretum Magiſtri Sac. Palatii , quo prohibentur Imagines , & folia , in quibus aſſeritur Indulgentia centum Annor. conceſſa a Gregorio XV. dicentibus *Benedicta ſit Sancta , & Immaculata Conceptio B. M. V.* 23. Septembris 1749. p. 422. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo confirmatur alterum Definitorii Provinc. Imm. Concept. Diſcalceator. in Luſitania præcipiens ne deinceps Capitula celebrentur , præterquam in Cœnobio S. Antonii Oppidi de Viana . 10. Februarii 1750. p. 426. A.

Dub. & Reſolut. S. C. C. qua decernitur Tertiarias S. Dominici Genuæ ſubjectas eſſe Ordinario . 26. Aprilis 1749. p. 454. B. Qua Cauſſa iterum propoſita die 14. Martii 1750. reſolutum fuit : *Dilata , & interim per Parochum nil innovetur . Ibi .*

Decretum de mente Sanctiſſimi , quo in Comitiis , quibus S. S. præeſt, decernitur electionem Miniſtri Gener. devolvi ad eamdem S. S. niſi in primo ſcrutinio concludatur . 16. Maii 1750. pag. 432. B.

Singulare Reſcriptum ipſius Pontificis manu exaratum , quo Reverendiſſimus P. Raphael a Lugagnano . non modo diſpenſatur , ſed & præcipitur, ut ſi contingat ipſum a Suffragatoribus eligi Commiſſarium Gener. Fam. debeat hanc dignitatem acceptare . 17. Maii 1750. p. 433. B.

Decretum Capituli Gener. quo decernuntur ſacrificia . & preces Deo in perpetuum ſolvendæ pro incolumitate Sanctiſſimi D. N. Papæ BENEDICTI XIV. & pro ejus anima , ab univerſo Ordine . 24. Maii 1750. p. 439. B.

Supplex libellus Miniſtri Gener. una cum Reſcripto Sanctiſſimi , quo Vocalibus Ultramontanis Capituli gener. anni 1750. conceduntur eadem privilegia , quæ iiſdem olim conceſſit S. M. Innocentius XIII. in Capit. 1723. Die 2. Junii 1750. p. 440. B.

Decretum Miniſtri Gener. quo autoritate Apoſtolica confirmatur alterum omnium Vocalium Diſcalceatorum aggregantium Provinciæ S. Joannis Baptiſtæ Valentiæ Cœnobium SS. Quadraginta de Urbe . 16. Junii 1750. p. 443. B.

Decretum Miniſtri Gener. quo Provincia Reformata Majoris Poloniæ dividitur , & nova Pruſſiæ B. M. V. in Cœlum aſſumptæ Provincia erigitur . 5. Julii 1750. p. 463. B.

Dub. & Reſolut. S. C. C. quibus decernitur Regulares teneri intervenire ad Proceſſionem , quæ fit in primo ingreſſu Epiſcopi , prævia intimatione hujus nomine facienda . 11. Julii 1750. p. 455. A.

Decretum Miniſtri Gener. quo Provincia Argentinæ dividitur , & nova Provincia Alſatiæ erigitur ſub titulo S. Petri de Alcantara . 15. Septembris 1750. p. 468. A.

Dubia , & Reſolut. S. C. C. ſuper funere ducendo ad Eccleſiam Regularium ab Archipresbytero Curato . & Capitulo Cathedralis unicæ , & Parochialis , & ſuper ſolemnibus Proceſſionibus fieri ſolitis a Regularibus . 21. Novembris 1750. pag. 455. A. & ſeq.

Dub. & Reſolut. S. C. C. ſuper funere ducendo ad Eccleſiam Regularium una cum Capitulo loci , cui Capitulo ſingularia jura aſſeruntur . 19. Decembris 1750. p. 456. A.

Supplex libellus Procuratoris Gener. Ord. una cum Reſcripto Sanctiſſimi , quo conceditur Definitoriis omnium Provinciarum Ord. ut reducere poſſint onera Miſſarum , de quibus reductio hactenus facta non eſt , reductione tamen approbanda ſubinde a Miniſtro Generali , ejuſque Definitorio . 2. Aprilis 1751. p. 470. B.

Dub. & Reſolut. S. C. Epiſc. & Regular. qua in Cauſſa appellationis aſſeritur Guardianum Diſcalceator. Queretari debere in publicis functionibus uni dumtaxat ejuſdem loci Guardiano Obſervantium cedere præcedentiam . 21. Januarii 1752. p. 469. B.

Decretum S. C. Rituum , quo conceditur omnibus utrinſque Sexus Religioſis Miniſtro Gener. totius Ord. ſubjectis recitatio Officii B. Rogerii Confeſſoris , & S. Agnetis Sororis germanæ S. M. Claræ . 15. Aprilis 1752. p. 473. A.

IN-

INDEX
CHRONOLOGICUS

Omnium Epiſtolarum Reverendiſſimorum Patrum Superiorum Generalium, quæ in hoc Volumine continentur.

JOSEPHI GARCIÆ MINISTRI GENERALIS.

QUa indicitur Capitulum generale Romæ habendum ann. 1723. *Exultate Deo &c.* 30. Maii 1722. p. 1. A.

LAURENTII A S. LAURENTIO MINISTRI GENERALIS.

De ſua ad univerſum Ordinem electione. *Quæ nuper &c.* 5. Junii 1723. p. 14. A.

Ejuſdem - Circa reductionem onerum Miſſarum faciendam ex reſcripto Sanctiſſimi. *Altiſſima Paupertas &c.* 28. Octobris 1724. p. 33. A.

Ejuſdem - Circa eamdem reductionem faciendam in Conventibus Fratrum Tertii Ordinis, & Monialium. *Alias Noſtris Literis &c.* 21. Novembris 1724. p. 41. B.

Ejuſdem - Convocatoria ad Congregationem Generalem Matriti celebrandam. *Congregationem Generalem &c.* 24. Novembris 1725. p. 54. B.

Ejuſdem - qua ſignificatur Univerſo Ordini gratia Pontificis conceſſa Miniſtro Generali, ut omnes utriuſque ſexus ei ſubjecti abſolvi poſſint a pœnis contentis in Conſtitutione de LARGITIONE MUNERUM. *Quoniam Soluti &c.* 27. Decembris 1725. p. 64. A.

MATTHÆI A PARETA MINISTRI GENERALIS.

Qua indicitur Capitulum Generale Bononiæ habendum. *Miniſteriatus Noſtri &c.* 29. Septembris 1727. p. 101. B.

Ejuſdem - qua commendatur obſervantia contentorum in Bulla *Qui Pacem ſequitur &c.* circa extinctionem controverſiarum de Primatu Ordinis. *Cum igitur &c.* 6. Auguſti 1728. p. 104. B.

JOANNIS DE SOTO MINISTRI GENERALIS.

Qua Univerſo Ordini ſuam enunciat electionem, ſimulque paterna monita, & gravia Conſilia pro Franciſcana tuenda Diſciplina ſignificat. *Monitari Vos &c.* 15. Junii 1729. p. 117. B.

Ejuſdem - qua convocatur Definitorium Generale pro Congregatione Generali Romana habenda anno 1732. *Congregationem generalem &c.* 13. Octobris 1731. p. 154. A.

JOSEPHI MARIÆ AB EBORA COMMISSARII GENERALIS.

Qua plura decernuntur Apoſtolica, qua pollebat autoritate, pro bono regimine Familiæ Ciſmontanæ. *Religioſa Pietas &c.* 19. Decembris 1732. p. 177. A.

JOANNIS BERMEJO MINISTRI GENERALIS.

Qua indicitur Capitulum generale Valliſoleti habendum anno 1740. *Exultandum Nobis &c.* 21. Februarii 1739. p. 220. A.

CAJETANI A LAURINO MINISTRI GENERALIS.

De ſua ad Univerſum Ordinem electione. *Ad ſupremum &c.* 10. Junii 1740. p. 237. A.

Ejuſdem - Ad Univerſam Ciſmontanam Familiam ſuper obſervantia Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Ordinis. *In adempimento &c.* 27. Januarii 1741. p. 247. B.

Ejuſdem - Ad omnes Provinciales pro Annalibus Ordinis continuandis. *Inter pleroque &c.* 20. Aprilis 1741. p. 256. A.

Ejuſdem - Qua nonnullæ ſanctiones tam pro Obſervantibus, quam pro Reformatis publicantur. *Dopo aver pubblicata &c.* 1. Maii 1741. p. 257. A.

Ejuſdem - Qua Univerſo Ordini numerus Fratrum, & Sororum, qui ab ultimo Capitulo Mediolanenſi ad mox peractum Valliſoletanum ex hac vita deceſſerunt, ſignificatur. *Quoniam optima lege &c.* 1. Maii 1741. p. 259. B.

Ejuſdem - Qua convocatur Congregatio Generalis intermedia habenda Barcinone ann. 1743. *Congregationem Generalem &c.* 17. Septembris 1742. p. 284. A.

Ejuſdem - Ad Univerſam Ciſmontanam Familiam de pie recolenda Noſtrorum Fratrum Defunctorum memoria. *Con altra Noſtra &c.* 8. Februarii 1744. p. 293. B.

CRESCENTII KRISPER PRIMI DISCRETI FAMILIÆ CISMONTANÆ.

Qua enunciatur mors Miniſtri Generalis, & convocatur Congregatio generalis pro Vicario Generali eligendo. *Tragicum Vitæ humanæ fatum &c.* 4. Aprilis 1744. p. 296. B.

RAPHAELIS A LUGAGNANO MINISTRI GENERALIS.

De ſua ad Univerſum Ordinem electione. *Quamvis tenuitatem Noſtram &c.* 1. Auguſti 1744. p. 308. A.

Ejuſdem - Qua generalia Ordinis Comitia Bononiæ habenda indicuntur. *Quum pro muneris Noſtri &c.* 17. Octobris 1744. p. 311. A.

Ejuſdem - Qua nonnulla ſervanda Ordini Univerſo indicuntur. *Neminem Veſtrum &c.* 20. Aprilis 1746. p. 356. B.

Ejuſdem - Qua prurogatis Comitiis, ſignificatur Univerſo Ordini ejuſdem confirmatio, & Officialium Curiæ, ac ſubrogatio duorum Definitorum Generalium loco aliorum, qui deceſſerant. *Specialibus non ceſſans &c.* 2. Maii 1746. p. 361. B.

Ejuſdem - Qua indicitur Capitulum Generale Romæ celebrandum ann. Jubilœi 1750. *Vix inter Coibalteos &c.* 12. Martii 1749. p. 419. A.

PETRI JOANNETII DE MOLINA MINISTRI GENERALIS.

Qua Univerſo Ordini ſuam ipſe ſignificat electionem, ac nonnullorum, de Mandato præſertim Sanctiſſimi Domini Papæ, obſervantiam magnopere commendat. *Ad ſupremam &c.* 4. Junii 1750. p. 441. A.

IN-

Digitized by Google

INDEX

ALPHABETICUS OMNIUM RERUM, ET VERBORUM, QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

Numerus Romanus notat paginas Catal ogorum, qui ſunt in fine operis.

A

ABbatiſſa Monaſterii exempti non tenetur petere licentiam ab Ordinario, ut cogat Capitulum Monialium ad effectum acceptandi Educandas. p. 264. B. Sed ſat eſt, quod ad ipſum copiam authenticam tranſmittat talis reſolutionis. *Ibi*. Idem dicendum de illis ad Profeſſionem admittendis. *Ibi*.

Acta Conſiſtorialia ſuper abolito Schiſmate in inclita Maronitarum Natione per FF. Minores. pag. 300. B. & ſeqq.

Acta cujuſcumque Capituli Generalis ut legitima conſerventur quid faciendum? p. 228. A.

Ægidius Delphinus Min. Gener. Ord. - V. *Ejus Elog.* p. xii. A.

Agentis Germano-Belgici, qui Romæ per ſexennium laudabiliter officio functus eſt, privilegia non connumerantur inter gratias perſonales. p. 510. B. Aliter decernitur in Congreg. Nationali. p. 195. A. Præmium, quod ab eadem illi aſſignatur. *Ibi*. B.

Aggregationes, quæ fieri ſolent Eccleſiarum, Confraternitatum &c. fieri non poſſunt ad tempus, ſed perpetuo. p. 472. A. Nec in iis faciendis limitari, aut ampliari poſſunt privilegia, & Indulgentiæ. *Ibi*.

Aggregatorum PP. numerum ultra limites augere excedit etiam Capituli Generalis facultates. p. 163. A.

Aguire - V. *Antonius de*, & *Card. de*.

Albaniæ Provincia petit Sacerdotes aliarum Provinciarum pro inſtructione Novitiorum, & executio committitur Superiori Gener. p. 163. B.

Albaniæ Provincialis exercet per quinque menſes Viſitationem Provinc Raguſiæ, & declaratur hoc tempus ei computandum eſſe ad biennium, & quidem ex juſtitia. p. 435. B.

Albericus Balbianus eligitur Defin. Gener. p. 12. B.

Albertus a Sartheano præeſt Comitiis Ord. & ab Eugenio IV. fruſtra deſideratur Min. Gener. p. xi. A.

Albertus Counac eligitur Definitor Generalis. p. 116. B

n. Albertus Piſanus Miniſter Gener. - V. *Ejus Elog.* p. VII. B.

Alciatus - V. *Franciſcus*.

Alderanus Cybo Ord. Protector. - V. *Ejus Elog.* p. V. B.

Alexander ab Alexandria Min. Gener. Ord. - V. *Ejus Elog.* p. ix. A.

Alexander Cribellius Card. Vice-Protector Ord. p. IV. A.

Alexander Negovietz eligitur Definitor Generalis. p. 227. B.

Alexander IV. prohibet FF. Minoribus ne ad dignitates extra Ordinem promoti bona ulla, quæ prius obtinebant, ſecum aſportare valeant. p. 45. A.

Alexander IV. Seraphici Patriarchæ Feſtum Eccleſiæ indixit: SS. Virginum numero D. Claram adſcripſit; & Auguſtinianorum habitum a Minoritico diſtinxit. p. I. A. Præeſt Comitiis ann. 1256. p. VIII. A.

Alexander Zaccagnus antiquorum characterum peritus deputatur Judex Autoris *Dialogi adverſus Fraticellos*, qui D. Jacobo de Marchia tribuebatur. p. 395. B.

Alexius a Neapoli eligitur Defin. Gener. Ord. p. 435. B.

Alexius Romanus Provinc. Roman. Reformat. eligitur Definitor Gener. ſupranumerarius. p. 146. B. decernitur tamen, ut ſi quis de numero mori contingat, ipſe in ejus locum cedere ſtatim intelligatur. *Ibi*. Eligitur Procurat. Gener. Reformatorum. p. 227. B.

Alferus. V. *Henricus*.

Aloyſius a Barrafranca eligitur Defin. Gener. pag. 227. B. Conatur intereſſe Congreg. Gener. anni 1744. ſed ob peſtis metum rejectus, ſero nimis Romam pervenit. p. 298. A.

Aloyſius a Cruce Vicar. Gener. Reformator. pag. XXVIII. A.

Aloyſius a S. Angelo renunciatur Guardianus Hieroſolymitanus, & Cuſtos Palæſtinæ, ſed variis ob cauſſas illuc denique ſe conferre noluit. p. 117. A.

Aloyſius Puteus Min. Gener. Ord. - V. *Ejus Elog.* p. XIII. B. & XXVI. B.

Alphonſus Boroxius Commiſſar. Vicarii Gener. dilatat in Hiſpania Obſervantium Familiam. pag. XVIII. B.

Alſati FF. conantur dividi a Provincia Argentinæ, & in novam erigi Provinciam. p. 196. B. Tandem a Miniſtro Generali nova Alſatiæ Provincia erigitur ſub titulo S. Petri de Alcantara. p. 468. A. Hæc nova Provincia a Provinciis etiam Germano-Belgicis ſeparatur, & inter Provincias Recollectorum in Gallia recenſetur. *Ibi*. B.

Altare S. P. N. Franciſci in ſingulis Eccleſiis Ordinis decoroſe erigendum præſcribitur. p. 258. B.

Altare privilegiatum perpetuum bis in hebdomada, & ſine certo Miſſarum numero, conceditur omnibus Eccleſiis tam Cœnobiorum, quam Reſidentiarum Nationis Germano-Belgicæ. 386. A. & ſeq.

Altare quotidianum privilegiatum perpetuum conceditur omnibus Eccleſiis Ordinis Miniſtri Gener. juriſdictioni ſubjectis, & tali privilegio non antea decoratis, pro Miſſis tantum, quæ a FF. dicti Ord. celebrantur, & ab Ordinario deſignandum. p. 418. A. Altare privilegiatum, quod da-

ri

ri ſolet omnibus Eccleſiis alicujus Ord. vel Inſtituti, non comprehendit niſi Eccleſias Cœnobiorum, & non aliis quomodocumque ab illis dependentes. p. 471. B. Hoc privilegium Altaris uni conceſſum non intelligitur concedi quoque Eccleſiis eidem aggregatis. p. 472. A.

Altaria eſſe poſſunt in unius, vel etiam in plurium Sanctorum memoriam conſtructa. p. 367. A.

Altaria privilegiata Ordini conceſſa confirmantur. p. 63. A. Alia de novo conceduntur ſub certis conditionibus. B. Sub hac gratia comprehenduntur etiam Cœnobia deinceps erigenda. *Ibi*. Talia eſſe declarantur omnia illa, in quibus Miſſæ celebrantur pro eorum animabus, qui Miniſtro Generali Ordinis ſubjiciuntur p. 254. A. Talia quoque ſunt illa, in quibus Miſſas celebrat Miniſter Generalis pro tempore exiſtens. p. 256. B.

Alternativa ſub certis legibus confirmatur in Provinc. Conceptionis Flum. Januarii in Braſilia. p. 17. B. Iterum confirmatur additis nonnullis. p. 21. B. Statuitur in Provincia S. Saturnini Sardiniæ. p. 50. A. Item in Prov. Obſerv. Siciliæ. p. 52. A. Item in Provincia Flandriæ inter Leodienſes, & Flandros. p. 65. B. Item in Provinc. Mariana Reformator. Hungariæ. p. 86. B. Confirmatur illa pro Commiſſariatu Generali Nationis inter Germanos, & Belgas. 126. A. Hæc diſplicet nonnullis tamquam libertatis læſiva. p. 127. B. Nihilominus iterum confirmatur. p. 129. A. Petitur pro Provincia Obſerv. Genuæ in Congr. Gener. & decernitur exorandum eſſe pro ea Sanctiſſimum. p. 163. A. Decretum ſuper acceptatione Alternativæ in Provincia Mariana Hungariæ Reformatorum a Pontifice confirmatur. p. 166. B. Statuitur in Provincia Genuenſi Obſervant. p. 171. B. Confirmatur ab eodem Pontifice in Provinc. Terræ Laboris Reformator. p. 173. B. Moderatur illa ſtatuta a Clemente XI. in Prov. Immac. Conceptionis Diſcalceator in Luſitania. p. 175. A. In Provincia S. Angeli Obſerv. confirmatur. p. 230. B. Reformati Prov. Genuæ inſtant pro alternativa Definitoris Generalis in omnibus Capitulis cum Obſervantibus. p. 234. B. Excalceati Luſitaniæ petunt Alternativam pro Procuratoratu Generali eorumdem. 235. A. Hanc eamdem petunt in Comitiis Romanis, & obtinent, eaque a Pontifice confirmatur. p. 436. A. & 447. B.

Alvarez - V. *Andreas*, & *Lucas*.

Alvarus a Purificatione eligitur Defin. Gener. p. 228. A. Non intereſt Comit. Rom. ann. 1750. p. 427. B.

Alvin - V. *Joannes*.

B. Amadæus Luſitanus Aſſiſii habitu Franciſcano induitur, unde Amadæiſtarum origo. p. XX. B. Sixto IV. eſt a Confeſſionibus. *Ibi*.

Americus Meldſchaker Defin. Gener. intereſt Congr. Gener. ann. 1732. p. 165. B.

Amort - V. *Euſebius*.

Anacletus a Roma eligitur Defin. Gener. p. 435. A.

Andreas Alvarez Min. Gener. Ord. - V. *Ejus Elog.* p. XIII. A. & XXVI. A.

Andreas Auguſtinus Bondet eligitur Defin. Gener. p. 116. B.

Andreas Cavallo eligitur Definitor Gener. p. 117. A. Intereſt Congr. Gener. ann. 1736. p. 204. A.

Andreas de Ajala a Chichimechis in odium Fidei in America occiditur. p. XXXIV. A.

Andreas de Guiros a Guadelupia Vice-Commiſſ. Gener. Fam. & Commiſſ. Gener. Indiarum. - V. *Chronol. Seraph.*

ejus Elog. p. XXIX. B. & XXXV. B.

Antonius de Maſſa Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. X. B.

Andreas de Montorio renunciatur Guardianus Hieroſolymitanus, & Cuſtos T. S. p. 117. A.

Andreas de Valle Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. III. B.

Andreas de Velaſco Commiſſar. Gener. Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXIV. B.

Andreas du Molin eligitur Defin. Gener. p. 228. A.

Andreas Pordegni eligitur Defin. Gener. p. 12. B.

Andreas Peruſinus ex-Vicarius Provincialis, una cum aliis ſociis ſuis in Hiſpaniam proficiſcitur cum Joanne Populeo, & in montibus de Sierra Morena jacit fundamenta Provinciæ Angelorum. p. XXII. B.

Angelicus de Gazzolo Prov. Obſerv. Bononien. inter ex-Procuratores Generales a Pontifice recenſetur. p. 239. B.

Angelina Comes de Corbaria prima inſtituit Monaſteria Tertiariarum Fulginei. p. 141. A.

B. Angelus a Clavaſio pluries, etiam invitus, Vicar. Gener. Fam. Obſervant. - V. *ejus Elog.* p. XXI. A. & XXII. A. Moritur Cunei in Pedemontio, ubi magnis coruſcat miraculis. *Ibi*.

Angelus Averſanus Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXVI. A.

Angelus Salvettus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. X. B.

Angelus Serpetrus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XI. A.

Angelorum Provincia non habet jus ſuffragii in electionibus Vicarii, & Vice-Commiſſarii Generalis contra Provinciam S. Gabrielis Diſcalceator. p. 174. A. Hæc de Cauſſa Inter-Nuncii Apoſtolici juſſu non admiſſa ad Congr. gener. ann. 1735. p. 205. A.

Angelorum Provinciæ in Hiſpanis origo. p. XXII. B. In Comitiis ann. 1490. ut nova Cuſtodia in Ordine admittitur. *Ibi*.

Angliæ Provinciæ debetur locus ſtatim poſt illam Britanniæ. p. 232. B.

Angliæ Miſſionarii cujuſcumque Inſtituti ſubduntur Vicariis Apoſtolicis. p. 343. B. Proteſtantur contra hanc legem, & ad Sedem Apoſtolicam appellant. p. 344. A. Recollecti, qui in Cauſſam hujus legis afferuntur, vindicantur. *Ibi*. & ſeq.

Animarum curam gerentes tenentur Miſſam pro Populo applicare diebus feſtis. p. 313. A.

Annales Ordinis ut continuentur ſcribitur ad omnes Provincias. p. 256. A.

Annunciatarum Sodalitii origo. p. XXIV. B. Eis uniuntur Conceptioniſtæ. *Ibi*.

Antonius Aquilerius Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXVII. A.

Antonius a Mazaria ex-Secretarius Gener. Ord. inter ex-Commiſſ. Gener. a Pontifice recenſetur, ſine ſuffragio tamen in Comitiis generalibus. p. 172. A.

Antonius a Monte Buſo Vice-Commiſſar. Gener. Reformator. - V. *ejus Elog.* p. XXXI. B.

Antonius a Monte Falco Vicar. Gener. Fam. Obſervant. - V. *ejus Elog.* p. XIX. A.

Antonius a Neapoli intereſt Comit. Roman. ut Diſcretus Ord. p. 12. A.

Antonius a S. Cypriano Commiſſar. Gener. Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXIV. A.

Antonius a S. Joanne Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXX. A.

Antonius Barros renunciatur Procurator Generalis Ordinis. p. 434. A.

Antonius Carconius ab Introduco Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXX. B.
Antonius de Aguirre eligitur Defin. Gener. p. 435. A.
Antonius de Pyreto Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. X. B.
Antonius de Ruſconibus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XI. A.
Antonius de Somoza Commiſſ. Gener. Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXV. B.
Antonius de Trejo Vicarius Gener. Ord. p. XIV. B. & Commiſſar. Gener. Iodiarum . - V. *ejus Elog.* p. XXXV. A.
Antonius Duro eligitur Defin. Gener. p. 22. A.
Antonius Enriquez Vicar. Gener Ord. p. XIV. B.
Aotonius Folch de Cardona Commiſſar. Gener. Famil. & Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXI. A. & XXXVI. A.
Antonius Gineſtretus Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXVI. B.
Antonius Perello eligitur Defin. Gener. p. 227. B.
Antonius Saura eligitur Defin. Gener. p. 435. A.
Antonius Scntari eligitur Defin. Gener. p. 435. A.
Antonius Strozzius Vicar. Geoer. Reformator. p. XXVIII. A.
Antonius Xaverius Gentili S. R. E. Card. unus ex Diſquiſitoribus in Congr. gener. Roma. ann. 1732. p. 164. A.
Appellationes, & iohibitiones contra Ordinariorum Decreta quando ſunt concedendæ, & quando denegandæ? p. 274. A. Appellationes in Ordine quomodo ſunt faciendæ? p. 405. A.
Aquaviva - V. *Trajanus Card.*
Arabicæ linguæ Lector Jubilatus in Ordine non datur. p. 17. A.
Aracœlitanum Cœnobium, Benedicti XIII. qui in publica menſa eum FF. Dominicanis, & Franciſcanis acumbit, & prandit, præſentia illuſtratur. p. 33. A.
Archangelus Gualterius Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIV. A.
Archiva in Provinciis ut omnino inſtituantur præcipitur. p. 250. A.
Arcubiana - V. *Franciſcus de*
Ardicinus Card. de Porta purpura ſe abdicavit, & Camaldulenſibus nomen dedit, inconſulto Innocentio VIII. tunc temporis Pontifice. p. 474. B. Ejus ad eumdem Pontificem Epiſtola. *Ibi.*
Argentinæ Provincia opponitur ſui diviſioni, quam facere Alſati moliuntur. p. 196. B. Denique eamdem diviſionem ipſamet petit, quæ fit a Miniſtro Generali autoritate Apoſtolica. p. 468.
Argenvillieres - V. *Clemens.*
Arigonius - V. *Pompejus.*
Arlottus de Prato Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. VIII. B.
Arnaldus de Pelagrua Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. II. A.
Aſſemanus - V. *Joſephus.*
Aſſiſienſis Baſilica S. P. N. eſt illa, in qua jacet corpus Beatiſſimi noſtri Parentis. p. 104. A. Hac de cauſſa deberi illi primatum in toto Ordine Pontifices ſanxerunt. p. 104. A.
Aſſiſinas Epiſcopus recurrit ad S. C. Indulgent. contra FF. Cœnobii D. M. Angelorum, & quare? p. 2 7. A. Mittit ad Ordinarios præſertim Italiæ Decretum ejuſdem S. C. *Ibi.* B.
Aſſumptionis de Paragoai Provincia nonnulla per ſuum Cuſtodem Comitiis Valliſoletanis dirimenda dubia proponit. p. 236. A.
Aubertus - V. *Germanus.*
Avengozar - V. *Michael de*
Avenionenſes Tertiariæ ſub cura Recollectorum obtinent abolitionem novæ earumdem Congregationis, quam probaverat Archiepiſcopus. p. 221. A.
Anguſtinianorum habitum a Minoritico diſtinuit Alexander IV. p. I. A.
Anguſtini *de Puchol* opus inſeriptum *Carta Reſpueſta* damnatur, & ut ejus Autor puniatur committitur Miniſtro Gener. p. 437. B.
Auguſtus III. Poloniæ Rex ratam habet diviſionem Provinciæ Poloniæ Majoris Reformatæ, & Erectionem novæ Provinciæ Pruſſiæ, ac utramque ſua ſingulari protectione exornat. p. 466. A.
Auriga - V. *Theodericus.*

B

BÆtica Provinc. Obſerv. habet facultatem inſtituendi Procuratorem cum Socio, qui Matriti degant pro Miſſionibus Mequinez, & Marochii. p. 215. B.
Balbianus - V. *Albericus.*
Balleonius - V. *Evangeliſta.*
Baptiſta Tagliacarne de Levanto pluries Vicar. Gener. Famil Obſerv. - V. *ejus Elog.* p. XIX. A. & XX. A.
Barat - V. *Tiburtius.*
Barberinus - V. *Franciſcus.*
Baro de Broſte ex Monacho Benedictino, & Capituli Fuldenſis Præpoſito fit Minorita. p. 44. B. Diſpenſantur ei ſex menſes Novitiatus. *Ibi.*
Barros - V. *Antonius.*
Bartholomæus a Vulſinio eligitur Defin. Gener. p. 22. B. Intereſt Congr. Gener. Rom. ann. 1716. p. 77. A.
Bartholomæus Ruſpoli S. R. E. Card. unus ex Diſquiſitoribus in Congr. gener. ann. 1732. p. 164. A.
Barzagus - V. *Evangeliſta.*
Baſtiæ Capitulo aſſeritur poſſeſſorium ingrediendi Cruce propria elevata, & aſſiſtendi in loco digniori, occaſione aſſociatione Cadaveris in Eccleſia Obſerv. ſepeliendi. p. 207. B.
Benedictus a Caſtro Arquato inter ex-Procuratores Generales Reformator. recenſetur a Pontif. licet biennium non ſit expleturus. p. 7. A. Confirmatur in officio. p. 12. A. Eligitur Provincialis, & Procuratoris officio vale dicit. p. 72. A.
Benedictus XIII. confirmat ſtatuta edita in Comit. Roman. ann. 1723. p. 16. A. Item confirmat Decretum S. C. circa erectionem novi Collegii pro Miſſionibus in Prov. S. Pauli Diſcalceator. in Caſtella. p. 30. B. Diſpenſat Ordinem ab onere legendi in ſingulis Cœnobiis, tempore Comitiorum, & Viſitationum, Decret. S. Officii incip. *Cum non ſine gravi &c.* 31. B. Facultatem concedit erigendi in Templo Vaticano Statuam marmoream S. P. N. Franciſci, habitu tamen FF. de Obſervantia. p. 31. B. Gratias omnes perſonales conceſſas FF. quibuſcumque Ordini ſubjectis, & ſub Dominio Regis Portugalliæ degentibus caſſat, & abrogat. p. 32. A. In feſto S. P. N. Franciſci adit Cœnobium Aracœlitanum, ubi demum cum Fratribus Dominicanis, & Franciſcanis accumbit in publica menſa, & prandit. p. 33. A. Edit Conſtitutionem pro conſervanda, & reſtituenda Ordini antiqua regulari diſciplina. p. 37. B. Olim aliquarum Provinciarum Ordin. ſue-

Digitized by Google

fuerat Viſitator Apoſtolicus. *Ibi*. Confirmat De-
cretum S. C. ſuper Viſitatore Provinc. Aſſum-
ptionis Tucumanenſis ex eadem eligendo. p. 43.
B. Reverendiſſimo P. de Broſte ex Præpoſito
Capituli Fuldenſis ad habitum Minoriticum aſ-
ſumpto relaxat tempus ſex Menſium Novitiatus.
p. 44. B. Alexandri IV. & Clementis IV. Con-
ſtitutiones confirmans prohibet Regularibus om-
nibus, ne ad dignitates extra Ordinem promoti
ſecum bona ulla, quæ prius obtinebant, extra
Cœnobia aſportent. p. 45. A. Statuit quartam
funeralem ſolvendam eſſe omnino Parochis illo-
rum Defunctorum, qui in Eccleſiis quorumcum-
que Regularium tumulantur. p. 47. B. Confirmat
Gregorii XV. prohibitionem de non admittendo
tranſitu FF. Provinc. S. Joannis Tert. Ord. in
Gallia ad Provinciam Pariſienſem Obſervantium.
p. 49. B. Præſcribit numerum recipiendorum ad
Ordinem in Provinciis Obſervantium Italiæ, &
Inſularum adjacentium. pag. 50. A. Confirmat
Alternativam ſtatutam in Provic. S. Saturnini
Sardiniæ. p. 51. A. Confirmat item alternativam
in Provinc. Obſerv. Siciliæ. p. 52. A. Pii V.
Conſtitutionem in favorem Regularium Mendi-
cantium confirmat, aliaque privilegia etiam Or-
dini concedit. p. 55. B. Tertiariorum privilegia
confirmat, eoſdemque Miniſtri Generalis juriſdi-
ctioni ſubjicit. p. 58. B. Altaria privilegiata Or-
dini conceſſa confirmat, aliaque de novo ſub cer-
tis conditionibus elargitur. p. 63. A. Abſolvit
omnes Ordinis FF. & Sorores a pœnis ſtatutis
in Bulla *De Largitione munerum*. p. 64. A. In
Conc. Lateranen. confirmari facit privilegia Re-
gularibus conceſſa ad Sacros Ordines extra tem-
pora ſuſcipiendos. B. Confirmat Decretum S. C.
ab ipſo deputatæ in controverſia ſuper nonnullis
Cœnobiis Provinciæ S. Andreæ in Belgio contra
Provinciam Flandriæ. *Ibi*. Revocat memoratum
decretum, & Cœnobia antedicta unit Flandriæ
Provinciæ, in qua etiam alternativam inter Flan-
dros, & Leodienſes conſtituit. p. 65. B. Confir-
mat Collegium Miſſionariorum in Provinc. S. Ga-
brielis Diſcalceator. p. 67. A. Sibi, ſuiſque Suc-
ceſſoribus reſervat jus concedendi Regularibus
tranſitum ad quamcumque aliam Religionem. p.
68. A. Statuit ubique locorum Italiæ Obſervan-
tes præcedere debere quoſcumque Reformatos
Ord. Minorum. p. 69. B. Sacra C. C. ex ejus men-
te concedit Commiſſ. Fam. Ultramont. ut poſſit
reducere onera Miſſarum, juxta formam &c. p. 71.
A. Confirmat Joannem de Soto in officio Commiſſar.
Gener. uſque ad Capit. gener. *Ibi*. P. Felicem
a Roma inſtituit Procurator. Gener. Reformator.
p. 72. A. Laurentium a S. Laurentio inter S. R. E.
Cardinales cooptat: ejuſdem Pontif. hac de re eru-
ditum proloquium. p. 74. B. Concedit eidem
Ordinis adminiſtrationem, licet ad Sacr. purpuram
promoto. 75. B. Confirmat electionem P. Mat-
thæi a Pareta in Vicar. Gener. Ord. p. 78. B.
Declarat eumdem Miniſtrum Generalem. B. In-
ſtituit Joſephum Mariam ab Ebora Procur. Ge-
ner. Ord. p. 79. A. Ampliſſima Terræ Sanctæ
privilegia confirmat. p. 81. A. Pium *Viæ Crucis*
exercitium commendat, eique Indulgentias con-
ceſſas approbat. p. 83. B. Approbat etiam De-
cretum S. C. de Collegiis Miſſionariorum in
Provinciis Diſcalceatorum. p. 85. B. Confirmat
Min. Gener. literas, quibus ſtatuitur Alternati-
va in Provincia Mariana Reformator. Hungariæ.
p. 86. B. Confirmat omnia privilegia, & exem-
ptiones a ſuis Prædeceſſoribus univerſo Ordini
conceſſa. p. 87. B. Item nonnullas alias Conſti-
tutiones a ſe datas. p. 90. A. Item omnes gra-
tias per modum communicationis aliis Ordini-
bus conceſſas. B. denique omnia Decreta in fa-
vorem noſtrum a S. R. E. Cardinalibus edita.
p. 91. A. Moderatur ſuam Conſtitutionem *Uni-
verſalis Eccleſiæ* pro Provinciis Ultramontanis. p.
93. A. Decretum Min. Gener. ſuper Coetu Grego-
riano in Provinciis Tert. Ord. in Gallia confirmat.
p. 94. A. Cuſtodiam S. Nicolai in Lotharingia in
Provinciam erigit. p. 94. B. Varias Apoſtolicas,
& Ordinis ſanctiones confirmat de præcedentia
Clericorum ſupra Laicos. p. 95. B. Concedit In-
dulgentiam Plenariam perpetuam in feſtis SS. Ja-
cobi de Marchia, & Franciſci Solani. p. 99. A.
Confirmat reunionem Conventuum Provinc. Flan-
driæ contra Provinciam S. Andreæ in Belgio. p.
99. B. Revocat ſtatutum Provinc. Vallis Maza-
riæ Reformator. quo præcipiebatur, ne pro Miſ-
ſis eleemoſynas pecuniarias reciperent. p. 101.
A.

Benedictus XIII. decernit FF. Sæcularibus Tert.
Ord. competere præcedentiam ſupra quaſcumque
Confraternitates Laicales in omnibus publicis ec-
cleſiaſticis functionibus, ſive ſub propria Cruce,
ſive ſub illa FF. Minorum incedant. p. 103. A.
Controverſias de Primatu Ordinis penitus extin-
guit. B. Tres edidit Conſtitutiones pro Tertii
Ord. erectione, in favorem, nimirum, Obſerv.
Conventual. & Capuccinor. *Ibi*. Confirmat De-
cretum S. C. quo eximuntur omnia Collegia ere-
cta, & erigenda in Ultram. Famil. pro Miſſioni-
bus, nonnullis tamen exceptis. p. 105. A. Suo-
rum Prædeceſſorum ſanctiones ſuper Oblatis Tert.
Ord. confirmat, ac motas controverſias penitus
abolet. p. 106. A. Largitur Indulgentiam plena-
nariam perpetuam in Feſto BB. MM. Corcomien-
ſium. p. 108. B. Et Indulgentiam plenariam
omnibus Eccleſias Ordinis viſitantibus occaſione
Capit. gener. Mediolanen. p. 108. B. Præcipit,
ut ſerventur Conſtitutiones Apoſtolicæ, & Ord.
ſuper Reformator. Provinc. Romanæ præcedentia.
p. 109. A. Vocalibus Capit. gener. Mediolanen.
relaxat vacationis tempus, ut ad alios Ordinis
gradus promoveri poſſint. p. 111. A. Prohibet
fundationes novorum Conventuum noſtri Ord.
in omnibus Hiſpaniarum Regnis intra quinque,
aut quatuor leucas. B. Plurimas concedit Indul-
gentias Vocalibus Capit. gener. p. 113. B. Joſepho
Mariæ ab Ebora largitur vocem paſſivam ad Mi-
niſteriatum generalem Ordinis. *Ibi*. Nonnulla
examinanda, & decernenda proponi jubet in Comi-
tiis antedictis. p. 114. A. Confirmat Decretum S.
C. ſpecialiter a ſe deputatæ, quo ſuſtinenda non
eſſe pronunciatur duo Brevia a S. S. edita in fa-
vorem Provinciæ Flandriæ contra Provinciam S.
Andreæ in Belgio. p. 120. A. Concedit Vocali-
bus Excalceatis Indiarum Capit. gener. Medio-
lanen. ut fruantur privilegiis, quæ eis compete-
rent, ſi nonnullæ iis non deeſſent conditiones. p.
122. A. Approbat moderationem Conſtitutionis
pro expellendis incorrigibilibus. p. 123. B. Conce-
dit FF. Nationis Germano-Belgicæ, ut Miniſtro Ord.
præſentare poſſint quatuor pro Commiſſariatu Gene-
rali Nationis, additis nonnullis conditionibus. p.
124. B. Confirmat Decretum Provinc. S. Didaci
Diſcalceatorum ſuper augmento Vocalium in
Comitiis ejuſdem. p. 130. B. Confirmat duo
Decreta Capit. gener. Mediolanen. ſuper præmio
conferendo Lectoribus Controverſiarum, & Lin-
guæ Arabicæ in Collegio S. Bartholomæi de Ur-

be. p. 131. B. Renovat, ac confirmat nonnullas ſuorum Prædeceſſorum Conſtitutiones pro Provincia S. Didaci Diſcalceator. de Mexico. p. 132. A. Moritur tandem pituitæ morbo p. 133. A. Thomam a Cento Provinc. Obſerv. Bononien. Definitorem Gener. ſupranumerarium declaraverat. p. 146. B. Conceſſerat Joanni de Soto Miniſtro Generali, ut in caſu vacantiæ poſſet ipſe eligere Officiales Generales Curiæ Romanæ. pag. 162. A.

Benedictus XIV. inſtituit Miniſtrum Gener. Commiſſarium, & Viſitatorem Apoſtolicum totius Ordinis. p. 239. A. Angelicum de Gazzolo Prov. Obſerv. Bononien. inter Ex-Procuratores Generales recenſet. *Ibi*. B. Confirmat, & ampliat Conſtitutionem Clementis XII. qua probatur Decretum S. C. a S. S. Deputatæ prohibens Regularibus quibuſcumque vendere pharmaca Sæcularibus. p. 240. A. Concedit Indulgentiam centum dierum recitantibus flexis genibus quinquies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam ſingulis ſextis feriis. p. 242. B. Concedit Miniſtro Generali facultatem inſtituendi tertium Theologiæ Lectorem in ſtudiis ſecundæ claſſis, & Theologiæ Moralis Lectorem in ſtudiis Provincialibus. p. 243. A. Renovat Guardiano Hieroſolymitano facultatem adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis: item Urbani VIII. Literas pro neceſſitatibus Locorum Terræ Sanctæ, ac tandem Miniſtri Generalis electionem confirmat. p. 247. A. Eidem concedit facultatem, ut pro ſervanda, aut inducenda ſeveriori Franciſcana diſciplina per duas vices poſſit in ſingulis Provinciis Ordinis eligere per ſeipſum Provinciales, Cuſtodes, Definitores, cæteroſque earumdem Officiales. *Ibi*. Diſcalceatorum S. Petri de Alcantara Neapolis Provinciam dividit, & novam eorumdem Cuſtodiam S. Paſchalis in Terra Hydruntina erigit. p. 252. A. Declarat Altaria privilegiata omnia illa, in quibus Miſſæ celebrantur pro eorum animabus, qui Miniſtri Generalis juriſdictioni ſubduntur. p. 254. A. Concedit Miniſtro Generali pro tempore exiſtenti Altaris privilegiati gratiam ubicumque Miſſam celebret. p. 256. B. Abſolvit Franciſcanos a vectigalibus ſolvendis pro Lanarum ab Urbe extractione. 259. B. Confirmat, & ampliat Gregorii XV. Conſtitutionem contra Sacerdotes eorum Pœnitentes in Sacramentali confeſſione ad turpia ſollicitantes. p. 260. A. Nimiam vagandi licentiam Monialium Luſitaniæ, & Algarbiorum coercet, & ad Clauſtra omnino illas redire cogit. p. 262. A. Joannem *de la Torre* in Vice-Commiſſarium Gener. Famil. electum declarat Commiſſar. Gener. p. 263. A. Mercimonia Miſſarum ſub cenſuris uni Pontifici reſervatis condemnat. B. Declarat, & confirmat diviſionem a ſe factam Provinciæ S. Petri de Alcantara Neapolis, & novæ Cuſtodiæ S. Paſchalis in Terra Hydruntina erectionem. p. 265. A. Abrogat omnes gratias perſonales hactenus in univerſo Ordine conceſſas. *Ibi*. B. Declarat Eccleſias Monialium S. Claræ gaudere Indulgentia Portiunculæ, ſicuti ea gaudent Eccleſiæ FF. ejuſdem Ordinis. p. 268. A. Ad cautelam abſolvit FF. Portiunculæ a cenſuris, & novam præſcribit Atteſtationum formulam, quæ dari ſolent Fidelibus viſitantibus eamdem Eccleſiam chalendis Auguſti. *Ibi*. B. & ſeq. Concedit Indulgentiam plenariam perpetuam in Feſto SS. Martyrum Berardi, Petri, Acurſii &c. p. 269. A. Revocat omnia Indulta, gratias, & privilegia conceſſa Regularibus exiſtentibus in Regnis Luſitaniæ, & Algarbiorum. *Ibi*. B. Clauſuram Monaſteriorum, quorumcumque Virorum ſervandam omnino præcipit, & cuique ſuper ea facultatem adimit diſpenſandi. p. 270. A. Idipſum de omnino ſervanda Monialium Clauſura ſtatuit, ac confirmat. p. 272. B. Decernit quando *Appellationes*, & *Inhibitiones* ſint a majoribus Tribunalibus denegandæ. p. 274. A. Statuit, ne Cuſtodes Prov. S. Gregorii Philippinarum, qui ad Comitia Ordinis etiam ut Commiſſarii Miſſionum proficiſcuntur, diutius, quam per biennium in Hiſpaniis commorentur. p. 282. A.

Benedictus XIV. S. Paſchalis Diſcalceatorum Cuſtodia in Provinciam Lycienſem ſub eodem titulo erigit. p. 282. A. Confirmat Decretum S. C. quo Collegium Miſſionum S. Michaelis de Eſtornalbou ſub immediata Miniſtri Gener. juriſdictione reponitur. p. 285. B. Joannem *de la Torre* Commiſſar. Gener. Familiæ ad aliud triennium confirmat. p. 287. A. Item Decretum S. C. quo Indiarum Provinciis ampla aſſeritur facultas conſtituendi ubique locorum Procuratores pro earum negotiis, independenter a Commiſſario Generali earumdem. *Ibi*. B. Item Clementis XI. Sanctionem, qua præſcribitur Viſitatores Provinciarum Diſcalceatorum Braſiliæ ex iiſdem Provinciis aſſumi debere; additque certam alternativam inter Europæos, & Indos ſervandam eſſe pro earumdem Viſitatoribus aſſumendis. p. 288. B. Statuit, ut Concionatores quicumque teneantur ſingulis annis ad minus quatuor vicibus, Adventus, & Quadrageſimæ temporibus, commendare Fidelium liberalitati Loca Terræ Sanctæ. p. 289. B. Abſolvit Secretarios Ordinis ab onere deferendi Viennam Auſtriæ ſigillum, & Regeſta in morte Miniſtri Generalis. p. 296. B. Cauſſam de ſuffragio Miniſtri Provinciæ Rom. Obſerv. in electione Vicarii Generalis, Diſcretorio Gener. judicandam committit. p. 297. B. Raphaelem a Lugagnano Vicarium Generalem electum declarat Miniſtrum totius Ordinis. p. 298. B. Eidem facultatem concedit celebrandi per ſe Capitula Provinciarum. *Ibi*. Eumdemque cum ampliſſimis facultatibus conſtituit Commiſſarium Viſitatorem Apoſtolicum univerſi Ordinis. p. 299. A. Ad preces Sereniſſimi Regis Catholici confirmat Clementis VIII. ſanctionem de non conſtruendis Cœnobiis intra quinque leucarum ſpatium ab illis Recollectionis Diœceſis Palentinæ. p. 300. A. Duplicem Maronitarum Antiſtitum, qui in partes erant diviſi, Patriarchæ Antiocheni electionem abrogat, alterumque conſtituit. p. 301. B. & ſeq. Jacobum Lucenſem Commiſſarium, & Vicarium Apoſtolicum in Palæſtina, renunciat Ablegatum S. A. pro antedicto ſchiſmate extinguendo. p. 302. B. Patriarchæ noviter electi ad eumdem Epiſtola. p. 303. B. Altera eadem de re Maronitarum Antiſtitum. p. 304. A. Narrat Maronitarum ſchiſma abolitum. B. & ſeq. Eidem Patriarchæ pallium concedit. p. 305. B. Nomine Patriarchæ rependuntur illi gratiæ, unaque commendatur admiranda ejus vigilantia in totius Eccleſiæ Catholicæ adminiſtratione. p. 306. A. & ſeq. Decernit quæ miracula ſint attendenda in Cauſſis Canonizationis Servor. Dei, quæ procedunt per viam caſus excepti. p. 307. A. Epiſcoporum juriſdictionem in Parochos, & Eccleſias Parochiales Regularium declarat, & aſſerit. p. 312. B. & ſeqq. Cuſtodiæ S. Paſchalis in Regno Murciæ erectionem confirmat. p. 317. A.

Com-

Committit Vicario Apoſtolico Regni Tunkini orientalis manuteneri in poſſeſſione ſuarum Eccleſiarum in Regno Cochinchinæ Franciſcanos . p. 330. A. Erectionem Prov. Immac. Conceptionis in Hiſpania Diſcalceator. confirmat . p. 326. B. Declarat, ſimulque confirmat ſuam de Confeſſario Complicis Sanctionem *Sacramentum Pœnitentiæ*. p. 329. A. Julii II. legem, qua pronibetur FF. Minoribus tranſitus ad Ordines S. Benedicti in Gallia, & S. Spiritus peculiariter ad FF. Diſcalceatos Prov. S. Antonii in Braſilia extendit. p. 330. A. Inſtructionem edit pro Miſſionariis præſertim Franciſcanis ſuper nonnullis dubiis ſpectantibus ad Cophtorum Nationem . p. 332. B. Confirmat Decretum S. C. quo decernitur licere non minus Diſcalceatis , quam Obſervantibus ubique locorum Tert. Ordinem de Pœnitentia inſtituere . p. 339. A. Particulari Congr. committit Cauſſam Vener. Mariæ de Agreda examinandam . p. 341. B. Perpetuæ inhabilitatis ad Miſſæ Sacrificium peragendum pœnæ ſubjicit Sacerdutes , qui eo ad ſortilegia abutuntur , aut Pœnitentes ad turpia in Sacramento Confeſſionis ſollicitant . p. 342. A. Concedit quatuor magnis Galliarum Provinciis facultatem retinendi bona ſtabilia . *Ibi* . B. Confirmat Decretum S. C. quo Miſſionarii Angliæ cujuſcumque Inſtituti Vicariis Apoſtolicis omnino ſubduntur . p. 343. A. Recipit ſub ſua , & S. A. ſpeciali protectione , & proprietate Eccleſiam SS. Quadraginta de Urbe , finemque imponit liti circa ejuſdem Eccleſiæ titulum . p. 345. A. Miniſtri Gener. Decretum confirmat , quo Diſcalceator. Regni Neapolitani Provinciæ addicuntur Familiæ Ultramont. p. 347. B. Confirmat Statutorum Terræ Sanctæ Compilationem factam de ejus mandato a Miniſtro Generali . p. 348. A. Moderatur in paucis antedictam Compilationem . p. 356. A. Declarat Epiſcoporum juriſdictionem in Eccleſias Parochiales Regularium in Indiis exiſtentes . p. 358. A. Epiſcopo S. Pauli in America Luſitana committit correctionem , & viſitationem nonnullorum Regularinm extra Clauſtra viventium , vel ſeſe tranſlatos jactantium . p. 362. B. Confirmat legem a ſe latam contra Confeſſarios exquirentes Complicum nomina , pœnas in eoſdem ſtatuit , & modum in ejuſmodi Cauſſis procedendi . p. 363. A. Declarat antedictas Sanctiones contra exquirentes Complicum nomina extendi ad omnia loca , & tempora . p. 366. A. Statuit , ut Imago Crucifixi Servatoris palam , & viſibiliter collocetur in Altaribus , in quibus Miſſæ Sacrificium celebratur . p. 367. A.

Benedictus XIV. Deſiderium de Domobaſciana Præſidem Terræ Sanctæ inſtituit Commiſſarium Apoſtolicum ad Maronitas p. 370. A. Concedit plenariam Indulgentiam in Eccleſiis Ordinis in feſto S. Petri Regalati p. 371. B. Confirmat Decretum S. C. de Prop. Fide , qno omnia Collegia Miſſionariorum Obſervantium in Regnis Hiſpaniarum exiſtentia iterum immediatæ Miniſtri Gener. juriſdictioni reſtituuntur . p. 372. B. Liberum eſſe Clericorum Sæcularium in Ordines Regulares ingreſſum declarat . p. 373. B. Clauſuram Monialium confirmat , & nonnulla circa admiſſionem Famularum , & Educandarum in Monaſteria præſcribit . 378. A. Renovat , ac confirmat Apoſtolicas Sanctiones circa Regularium promotionem ad Sacras Ordinationes . p. 379. A. Aſſignat annuam congruæ eleemoſynæ præſtationem pro alendis Pœnitentiariis Baſilicæ Lateranenſis. p. 383. A. Eamdem Conſtitutionem ſuper nonnullis declarat . p. 385. A. Hieronymum Card. Columna Ordinis Protectorem inſtituit . p. 387. A. Abrogat Decretum S. C. ſuper receptione Novitiorum in Provinciis Diſcalceatorum Regni Neapolis . p. 388. B. Ad Miniſtrum Gener. Ord. mittit literas ſuper Cauſſa *Tiraſonen.* Ven. Mariæ de Agreda . p. 393. A. Statuit ordinem ſervandum in cauſſis ſuper nullitate Profeſſionis Regular. pag. 398. B. Ordinem item præſcripſerat ſervandum in cauſſis ſuper Matrimoniorum nullitate . *Ibi* . Petrum Ignatium de Gainza inſtituit Definitorem Gener. p. 404. A. Concedit Indulgentiam plenariam perpetuam in Eccleſiis Ordinis pro feſto BB. Martyrum Gorcomienſium . p. 405. A. Renovat Sanctiones , quibus prohibentur gratiæ in Ordine intuitu perſonarum Sæcularium , & Appellationum ordinem præſcribit . *Ibi* . Statuit dandum eſſe ſemel in anno Monialibus Confeſſarium extraordinarium , qui ſit exra Ordinem illorum , ſub quorum juriſdictione ordinaria exiſtunt . p. 407. A. Concedit facultatem Sacerdotibus omnibus exiſtentibus in Regnis Hiſpaniarum , & Luſitaniæ celebrandi tres Miſſas in die Commemorationis omnium Defunctorum . p. 412. B. Iiſdem permittit , ut antedicta die Miſſas celebrent uſque ad duas horas poſt meridiem . p. 418. A. Concedit omnibus Eccleſiis Ordinis Miniſtro Gener. ſubjectis Altare quotidianum privilegiatum perpetuum . *Ibi* . Confirmat Decretum S. C. ſuper habitu , & præcedentia FF. Tert. Ord. Sæcularium . *Ibi* . Mandat indici Comitia Ord. pro anno 1750. p. 419. B. Præſcribit Commiſſario Gener. Novæ Hiſpaniæ modum viſitandi Provinciam S. Didaci de Mexico . p. 422. B. Item confirmat ordinem ſervandum in electione Guardianorum dictæ Provinciæ , & quod Præſes voce paſſiva privare non poſſit quemquam , niſi conſentiat major pars Definitorii . p. 423. B. Item confirmat Decretum Miniſtri Gener. quo præcipitur , ne deinceps in Provincia Immac. Conceptionis Diſcalceator. in Luſitania celebrentur Capitula , præterquam in Cœnobio S. Antonii Oppidi de Viana . p. 425. B. Concedit Indulgentiam plenariam viſitantibus Eccleſias Ord. in Urbe occaſione Capit. Gener. p. 427. B. Summa majeſtate , & pompa ad Aracœlitanum Templum ſe confert , ibique Comitiis Ord. præeſt . p. 430. A. Paternam , elegantiſſimamque habet ad FF. allocutionem . *Ibi* . B. Beneficia Ordini a ſe collata recenſet . p. 431. A. Raphaelem a Lugagnano de peracta Ordinis Præfectura commendat. *Ibi*. B. Hortatur PP. ad optimi Paſtoris electionem . *Ibi* . & ſeq. Decernit ad ſe devolvi Miniſtri Gener. electionem , niſi hæc in primo ſcrutinio concludatur . p. 332. B. Diſpenſat , & præcipit Raphaeli a Lugagnano , ut ſi eligatur Commiſſar. Gener. Fam. debeat hanc dignitatem acceptare . p. 433. B. Redit ad Templum Aracœlitanum in feſto Sanctiſſimæ Trinitatis , Vocales omnes , eorum Socios ad oſculum pedis admittit , eiſdemque plures gratias ſpirituales elargitur . p. 438. A. Confirmat Decretum Capit. Gener. de Sacrificiis , & precibus Deo perſolvendis pro ejus incolumitate , ac denique pro ejus anima , ab univerſo Ordine in perpetuum . p. 439. A. Nonnulla præſcribit Ægypti Miſſionariis facienda in Natione Cophtorum , cum hi ad Eccleſiæ unitatem , fidemque accedunt . p. 445. B. Confirmat Decretum Capit. Gener. quo ſtabilitur alternativa ſervanda in Procuratoratu Gener. Diſcalceator. & Re-

col-

Digitized by Google

collector. p. 447. B. Confirmat declarationem ſtatuti factam a Diſcretorio Gener. circa electionem Vice-Commiſſarii Generalis novæ Hiſpaniæ. p. 448. B. Statuit, ut in caſu vacantiæ alicujus Officialis Gener. Curiæ debeant nominandi aſſumi ex quacumque Natione, ex qua Officialis ipſe aſſumi poterat. 436. B. Concedit Epiſcopo Limano facultatem deputandi Presbyteros Sæculares, vel Regulares, qui ſtatis in locis, ob Epiſcoporum defectum, valeant conferre Sacramentum Confirmationis. p. 457. B.

Benedictus XIV. Recenſet Indulgentias, quibus frui poſſunt FF. & Sorores Tert. Ord. de Pœnitentia. p. 458. A. Plura decernit pro optimo regimine *Receſſus* S. Bonaventuræ Provinc. Roman. Reformat. p. 460. A. Confirmat Clementis VII. Conſtitutionem, aliaque Decreta hactenus edita in favorem Sindicorum Ordinis, eaque ad Provinciam S. Didaci de Mexico extendit. pag. 462. A. Confirmat diviſionem Prov. Reformatæ Majoris Poloniæ, & erectionem novæ Provinc. Pruſſiæ B. M. V. in Cœlum Aſſumptæ. p. 463. B. Miniſtrum Generalem noviter electum inſtituit Commiſſarium Viſitatorem Apoſtolicum totius Ordinis. p. 466. B. Eidem concedit ampliſſimas facultates celebrandi per ſeipſum Capitula Provincialia, cum id in Domino expedire judicaverit. p. 467. B. Confirmat Miniſtri Gener. ſententiam, una cum Decreto ejuſdem approbativo S. C. ſuper præcedentia unius tantum Guardiani Obſerv. ſupra Guardianum Diſcalceator. Queretari in Mexico. p. 469. B.

Benedictus Maria de Florentia literis Miniſtri Generalis renunciatur Procur. Gener. Ord. ob mortem Joannis Jacobi de Vallico. p. 283. B. Eligitur Miniſter ſuæ Provinciæ, & abdicat ſe officio Procuratoris Generalis. p. 387. A. Subrogatur tamen D. Fn. Gener. loco Joſephi Mariæ de Fano, qui Procurator Gener. fuerat declaratus. p. 387. A.

Benignus a Genua Miniſter primum, ac deinde Commiſſar. Gener. - V. *ejus Elog.* p. XIV. B. & XXVIII. A. & B.

Benignus de Florentia Vice-Commiſſar. Gener. Obſervant. p. XXIX. B.

Benitez - V. *Franciſcus*.

Benkan - V. *Matthias Weyſſen*.

Benvenutus de Badolato Scriptor Generalis ſubſtituitur Definitor Gener. a Pontifice loco P. Aloyſii a Barrafranca in Congr. Roman. ann. 1744. p. 298. A.

Bermejo - V. *Joannes*.

Bernardinus ab Averſa Secretarius Gener. Ord. eligitur Defin. Gener. p. 435. A.

Bernardinus a Piliccio renunciatur a Pontifice Defin. Gener. p. 117. A. Intereſt Congr. Gener. ann. 1732. p. 165. B.

Benardinus a Terlitio eligitur Defin. Gener. pag. 227. B. Intereſt Congr. Gener. Romanæ ann. 1744. p. 298. A. Intereſt Comitiis Ord. ann. 1750. & renunciatur Commiſſarius Gener. Curiæ. p. 434. B.

Bernardinus a Vulſinio tamquam Ex-Miſſionarius T. S. & Lector linquæ Arabicæ plura prætendit, quæ ipſi denegantur. p. 17. A.

Bernardinus de Senis Miniſter Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIV. B. & p. XXVIII. A.

Bernardinus Ochinus Vicarius Gener. Capuccinor. tandem ad Genevenſes transfugit. p. XXVI. A.

Bernardinus Pratus Miniſter. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XII. A.

Bernardus de Salva Commiſſ. Gener. Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXIV. B.

Bernardus Monterde eligitur Procur. Gener. Ord. p. 116. B. Petit, & obtinet a Pontifice, ut *Viæ Crucis* per FF. Ordinis erectæ in Eccleſiis ab Ordine non dependentibus, gaudeant iiſdem Indulgentiis, ac illæ Ordinis. p. 147. A. Præeſt Congr. Gener. anni 1732. p. 161. A. Intereſt Congr. Gener. Matritenſi ut Defin. Gener. ſubrogatus loco Franciſci Benitez. p. 254. B. Inſtat pro non admittendis ad eam Officialibus Curiæ Romanæ, & Definitore Gener. Gallo, ejuſque inſtantia rejicitur. *ibi*.

Bertholdi - V. *Guillelmus*.

Bertrandus a Turre Card. Minorita ann. 1319. præeſt Comitiis Ord. p. IX. A.

Beſſarion Ord. Card. Protector - V. *ejus Elog.* p. III. A.

Bichius - V. *Vincentius*.

Bivanco - V. *Joannes*.

Blonde - V. *Franciſcus*.

Bohemiæ Provincia conqueritur in FF. Hibernos, eoſque incuſat, quod Reformatos ſe jactitent. p. 234. A.

Bonadies - V. *Michael Angelus*.

Bonagratia ab Alexandria eligitur Defin. Gener. p. 227. B.

Bonagratia de Perſ ceto Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. VIII. A.

Bonaventura Caballus Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXIX. B.

Bonaventura de Clavaro Commiſſar. Gener. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXVI. B.

Bonaventura Poerius de Taberna Miniſtr. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XVI. A.

Bonaventura Secuſius Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIV. A.

Bondet - V. *Andreas Auguſtinus*.

Bonifacius VIII. præeſt Comitiis Ordinis ann. 1296. p. VIII. B.

Bononienſium Civium de Maronitarum Natione merita recenſentur. p. 306. B.

Boromæus - V. *S. Carolus*.

Boroxius - V. *Alphonſus*.

Boſnæ petitio quoad aliquorum Conventuum diviſionem a Dalmatia remittitur ad Capit. gener. futurum. p. 163. A.

Boſnæ Argentinæ Provincia dividitur, & nova Sancti Caii Provincia erigitur. p. 202. A.

Boſnenſes gravamina ſibi illata exponunt S. C. de Prop. Fide, quæ plura decernit in eorumdem favorem. p. 28. A. Eorum Cœnobia commendantur curæ Vicarii Apoſtolici. B. abſque præjudicio tamen autoritatis Miniſtri Provincialis, & Superioris Generalis. p. 209. A. Nonnulla circa eos decernit Capit. Valliſoletanum. p. 232. A.

Boſſolinus - V. *Jacobus*.

Boulier - V. *Martialis*.

Bourget - V. *Carolus*.

Braſiliæ Diſcalceatorum Provinciæ habent facultatem inſtituendi Procuratores pro earum negotiis ubique locorum, independenter a Commiſſar. Gener. Indiarum. p. 287. B. Præter literas obedientiales, & Mandatum Procuræ non tenentur ejuſmodi Procuratores illi aperire negotia ab ipſis tractanda. p. 288. A. Viſitatores earumdem debent aſſumi ex iiſdem Provinciis; *Ibi*. B. Hac tamen lege, ut ſi Provincialis ſit Braſilienſis, Commiſſarius eſſe debeat Europæus, & e contrà. p. 289. A. Fratribus Provinc. S. Antonii in Braſilia peculiariter prohibetur tranſitus ad Ordines S. Benedicti, & S. Spiritus. p. 331. B.

Bre-

Breviarii Ordinis reformatio facienda proponitur. p. 114. B.

Breviarium ita primum diſpoſuiſſe fertur Haymo Anglus, qui fuit Miniſter Gener. Ord. p. VII. B.

Broſte - V. *Baro de*.

Bruxellenſia Statuta pro Natione Germano-Belgica confirmantur. p. 126. A.

Bucchiua - V. *Joannes*.

Bulgariæ Studium Provinciale erigitur in ſtudium primæ Claſſis. p. 435. B. Non poteſt tamen ſuffragari tempus Lecturæ in eo peractum ante hanc declarationem. *Ibi*.

Buralla - V. *Joannes Parmenſis*.

Burgos - V. *Matthæus a*.

C

Caballus - V. *Bonaventura*.

Caballoleus - V. *Philippus*.

Cadavera ſepelienda in Eccleſiis Regular. non debent prius neceſſario adſportari ad Eccleſiam Parochialem, etiam contraria non obſtante conſuetudine. p. 136. A. & p. 244. A. Quæ de iis habet Ordo privilegia exequenda in Hiſpania præcipiuntur. p. 156. B. Poſſunt adſportari ad Eccleſias Regularium ſine Parocho; eo tamen vocato, & per horam expectato. p. 244. A.

Cæſarini - V. *Julianus*.

Cæſarius a Bononia Secretarius Gener. Ord. pro Reformatis eligitur Defin. Gener. p. 435. A.

Cajetanus a Laurino Secret. Gener. Familiæ ſubſtituitur Definit. Gener. & quare? p. 162. A. Inſtituitur Secretarius Definitorii Generalis. B. Renunciatur a Pontifice Commiſſar. Gener. Curiæ. p. 164. A. Eligitur Miniſter. Gener. totius Ordinis. p. 227. A. Ejus literæ encyclicæ ad univerſum Ordinem. p. 237. A. Declaratur a Pontifice Viſitator, & Reformator Apoſtolicus. p. 239. A. Petit, & obtinet a Pontifice facultatem inſtituendi tertium Lectorem in ſtudiis ſecundæ Claſſis, & Theologiæ Moralis Lectorem in ſtudiis provincialibus. p. 243. A. Ejus electionem in Miniſtrum Generalem ratam habet Pontifex, qui pariter eidem concedit, ut per duas vices valeat Provinciales, cæteroſque Officiales in ſingulis Provinciis Ordinis per ſeipſum Inſtituere. p. 247. A. Ejus literæ Encyclicæ ad univerſam Obſervantium Familiam Ciſmontanam, quibus plura ſtatuuntur ad ſartam, tectamque Franciſcanam diſciplinam in ea ſervandam. pag. 247. B. Scribit ad Officiales Gener. Curiæ Fam. Ultramont. ut ſe conferant Matritum ob Congr. gener. quamprimum ibi celebrandam. p. 254. B. Ejus literæ ad omnes Provincias pro continuandis Annalibus Ordinis. p. 256. A. Aliæ ejuſdem literæ ad Obſervantes, & Reformatos Fam. Ciſm. quibus præſertim Leges de Quæſtuatoribus, & Commiſſariis Terræ Sanctæ præſcribit. p. 257. A. & ſeqq. Enunciat ſua Epiſtola numerum Fratrum, & Sororum defunctorum a tempore Capituli Mediolanen. ad uſque Comitia Valliſoletana. p. 259. B. Transfert Hoſpitium Terræ Sanctæ Neapolis è Cœnobio Sanctiſſimæ Trinitatis Reformator. ad illud Montis Calvarii Obſerv. p. 268. A. Ejus literæ patentes, quibus Benedictum Mariam de Florentia inſtituit Procuratorem Generalem Ord. loco Joannis Jacobi de Vallico demortui. p. 283. B. Indicit Congr. Gener. Barcinone habendam anno 1743. p. 284. A. Jura, & privilegia ex-Procuratorum Generalium Diſcalceatorum declarat. p. 290. A. Declarat ſtatutum de literis obedientialibus non exequendis ſine Provincialis conſenſu, non comprehendere illos, qui a Superiori Generali in aliquo determinato Cœnobio, & ad aliquod determinatum munus agendum collocantur. p. 293. A. Statutum a ſe legem de pie recolenda FF. Defunctorum memoria confirmat, etiam autoritate Apoſtolica, pro univerſa Ciſmont. Famil. *Ibi*. B. Diuturna ejus adverſa valetudo, ac demum obitus recenſeatur. p. 296. A. - V. *ejus Elog.* p. XVII. B.

Callixtus III. gaudet de Miniſtri Gener. electione, & quare? p. XI. B. Moderatur in parte Eugenianam *Ut Sacra*. Hanc moderationem ab eodem enixe petunt, ſed fruſtra, abrogari Obſervantes. Eamdem tamen penitus ſuſtulit Pius II. p. XIX. A.

Cambodiæ Regnum in India orientali pro exercendis Sac. Miſſionibus propriis ſtipendis aſſeritur Franciſcanis. p. 310. A.

Camillus de Breno eligitur Definitor Gener. p. 117. A. Intereſt Congr. gener. ann. 1732. p. 165. B.

Campegius Card. Vice-Protector Ord. p. III. B.

Canariarum S. Didaci Provincia petit nonnulla in Comitiis Valliſoletanis, & in parte obtinet. pag. 233. A. Ejus Vocalibus privilegia conceduntur, licet tempore opportuno non perveniſſent ad ſuffragandum in Comitiis Valliſoletanis. *Ibi*. B.

Canonici Cathedralium, & Collegiatarum tenentur Miſſam Conventualem cum aliis ad illas ſpectantibus quotidie pro Benefactoribus offerre. pag. 313. A.

Cantus Gregorianus præcipitur omnibus Provinciis Tert. Ord. in Gallia. p. 94. A. Item præcipitur a Pontifice omnibus Provinciis Ordinis. p. 114. A. Eximuntur ab hoc præcepto PP. Diſcalceati. p. 152. B.

Capitula provincialia, quæ peragenda erant poſt diem ſtatutam Comitiorum generalium, jubet Pontifex ne anticipentur. p. 4. B.

Capitulum gener. Roman. ann. 1723. cui præfuit S. M. Innocentius XIII. p. 9. Templi apparatus, Pontificis Comitatus, & cæremoniæ narrantur. *Ibi*, & ſeqq. Statuit preces ſingulares in Ordine peragendas pro eodem Pontifice. p. 13. A. Ejus ſtatuta publicantur, & a Pontifice confirmantur: ſed non referuntur, & quare? p. 15. B. Valliſoletanum ann. 1740. p. 227.

Capitulum gener. Rom. anni 1750. cui præfuit Sanctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus BENEDICTUS Divina Providentia Papa XIV. pag. 427.

Cappellaniæ erectæ primum pro Clericis Sæcularibus, & deinde pro Regularibus, ſunt legitime erectæ. p. 454. A. Nec poſſunt huic diſpoſitioni derogare Ordinarii. *Ibi*.

Capranica - V. *Dominicus*.

Capuccini non tenentur ſolvere pro Cibariis eorum, qui detinentur in Carceribus S. Officii. p. 169. B. Nec tenentur ſolvere vectigalia, præſertim in ditione pontificia. p. 170. B. & ſeq.

Capuccinis in eorum exortu Quiñonius Ord. Protect. fortiter reſiſtit, ne dividatur Ordo. p. IV. A. Rodulphus Pius item Ord. Protect. Felicis Peretti uſus conſiliis, ne ſuprimantur plurimum adlaborat. *Ibi*. Datur eis particularis Card. Protector, & diſtinctus. *Ibi*. B. Solvuntur per Paulum V. ab onere petendi confirmationem a Præfecto Conventualium electionis ſui Vicarii Generalis, qui poſtea nomine *Miniſtri* ſemper uſus eſt. p. XXVIII. A.

Caracciolì - V. *Franciſcus*.

Car-

Carbonell - V. *Joannes*.
Carbonus - V. *Franciſcus*.
Carconius - V. *Antonius*.
Cardinalis de Aguirre approbabat Sorbonæ Cenſuram *Myſticæ Civitatis Dei*; ſed non gallicam verſionem P. Croiſet noſtri Ordinis. p. 398. A. Scripſit hac de re ad Regem Chriſtianiſſimum, & ad Archiepiſc. Pariſienſ. *Ibi*.
Cardinalium proviſio juxta Pii II. & Innocentii VIII. ſanctiones, ſunt Florenorum 4000. quæ ſumma nunc eſt ſcutorum Romanæ monetæ tercentum ſupra quinque mille. p. 75. A.
Cardona - V. *Antonius Folch de*.
Carniolæ Vocales non accedunt ad Comitia Valliſolet. eorumque excuſatio non admittitur. p. 234. B. & ſeq.
Carolus e Corleto inter ex-Commiſſar. Curiæ a Pontif. recenſetur, licet biennium non ſit expleturus. p. 7. A. Eligitur Definitor Gener. p. 12. B.
Carolus Borbonius a F. Matthæo Baſile a Pareta Archiep. Panormitano utriuſque Siciliæ Rex coronatur. p. XVII. A.
Carolus Bourget Defin. Gener. & Commiſſ. Gener. Terræ Sanctæ per Gallias. p. 12. A.
Carolus Franciſcus de Vareſio Commiſſ. Gener. Fam. ac deinde Vice-Commiſſar. Reformat. - V. *ejus Elog.* p. XXX. B. & p. XXXI. B.
Carolus Maria de Novocomo eligitur Definitor Generalis. p. 117. A. Ei nondum comparenti in Congreg. gener. Romana ſubſtituitur Gaudentius a Genua Secret. Gener. Familiæ pro Reformatis. p. 163. A. Mittit literas, quibus ſignificat ſe Podagræ morbo laborare. *Ibi*.
Carolus VIII. Galliar. Rex Conventuales adigit, ni velint alio migrare, ad Franciſcani inſtituti obſervantiam. p. XXIII. A.
Carthaginenſis Obſervantium Provincia petit in duas dividi. p. 232. B. Ejus inſtantia de ſex Patribus deputandis pro Miſſionibus intra limites Provinciæ remittitur ad Miniſtrum Gener. p. 435. B.
Carthuſienos, & Ciſtercienſes nunquam curaſſe, ut eorum Dei Servis publicus daretur Cultus, falſum eſt. p. 431. A.
Caſonus - V. *Laurentius*.
Caſſanen. Dubia, & Reſolut. S. C. C. p. 106. B.
Cataniensis Epiſcopus contendit jus habere judicandi ſuper nullitate Profeſſionis Regularium, etiam elapſo quinquennio. p. 238. A. Nullum hoc jus declaratur, & ad terminos juris communis reducitur. *ibi*. B.
Cathechiſmus ſingulis diebus Dominicis debet Laicis omnino exponi in cunctis Cœnobiis Obſerv. Famil. Ciſmon. p. 221. B.
Cettanens - V. *B. Petrus*.
Cavallo - V. *Andreas*.
Cauſſa Tiraſonen. Vener. Ancillæ Dei Sororis Mariæ a Jeſu de Agrede, ad Sereniſſimorum Regum *Catholici, & Siciliarum* inſtanties, peculiari Congregationi a S. S. deputatæ examinanda committitur. p. 341. B. & 393. A. Quæ olim circa hanc cauſſam acta ſunt? *Ibi*. B. Quæ deinceps facienda ſint Pontifex declarat. p. 395. B. & ſeqq. Decretum in hac cauſſa nuperrime editum. p. 398. A. & ſeq.
Cepeda - V. *Joannes de*.
Chaſtain - V. *Chryſogonus*.
Cherubinus de Cepriata eligitur Definitor Generalis. p. 117. B. Intereſt Congr. Gener. ann. 1732. p. 165. B.
Cherubinus de Nerito intereſt Comit. Roman. ann. 1723. p. 11. B. - V. *ejus Elog.* p. XXXI. B.
Chriſtophorus a Capite Fontium Min. Gener. Ord. V. *ejus Elog.* p. XIII. B.
Chriſtophorus Columbus conſiliis, & literis F. Joannis Perezzii adjutus, Iſabellam Reginam adit, ab eaque Claſſem ad novas Terras detegendas obtinet. p. XXII. B. Detegit tandem Inſulam, quam ex nomine Patris ſui appellat *Inſulam S. Dominici*. *Ibi*.
Chriſtophorus *del Viſo* Commiſſ. Gener. Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXVI. A.
Chriſtophorus Numajus Vicar. Gener. Fam. Obſerv. ac deinde Min. Gener. totius Ord. - V. *ejus Elog.* p. XII. B. & XXIV. A.
Chronologis Provinciarum præmium quale, & a quibus dandum? p. 436. A.
Chryſogonus Chaſtain eligitur Definitor Generalis. p. 116. B.
Chumilias - *Julianus*.
Ciampæ Regnum in India Orientali pro exercendis Sacr. Miſſionibus aſſeritur Franciſcanis. p. 310. A.
Clauſura Religioſorum virorum olim adeo ſtricta erat, ut ne quidem ad eorum Oratoria, aut Eccleſias pateret aditus, nedum fœminis, ſed nec etiam maſculis. p. 270. A. Succeſſu temporis a Pontificibus conceſſus fuit ad eorum Eccleſias; negatus tamen fœminis ad eorum Clauſtra. *Ibi*. B. Hic etiam per abuſum paullatim inductus, & ſub falſo Religionis prætextu. *Ibi*. Interdicitur omnino ſub cenſuris, & abrogantur facultates omnes conceſſæ quacumque dignitate fulgentibus dandi ejuſmodi licentias ingrediendi fœminis. *Ibi*. & ſeq. Excipiuntur ab hac lege quæ Brevibus Pontificiis ab Ordinariis locorum recognitis, hanc gratiam obtinuerunt. p. 272. A. Illis quando, & quomodo conceditur ingreſſus? *Ibi*. Præcipitur etiam ſervanda omnino in Sanctimonialium Monaſteriis, ſublata quibuſcumque ſuper ea diſpenſandi facultate. 272. B.
Clauſura nulla erat in Monaſteriis Mulierum Tert. Ord. in prima eorum fundatione: fuit ſucceſſu temporis ſumma cum difficultate ab Obſervantibus inducta. p. 141. A. Ordinarius poteſt toties quoties eamdem in omnibus Monaſteriis, etiam exemptis, viſitare, cum, & ſine Superioribus, aut aliis earumdem Monialium Religioſis: de eadem Moniales interrogare, & cum iis ſpiritualem ſermonem habere &c. p. 142. A. & ſeq. Præcipitur ſervanda omnibus domibus Religioſis Diſcalceatorum Prov. Philippinarum. p. 153. A.
Clemens a Panormo petit nonnulla ſibi exſolvi dubia. p. 231. B. Eligitur Defin. Gener. p. 435. A.
Clemens Argenvillieres Auditor Sanctiſſimi Cœnobium Aracœlitanum adit, ut Vocalium mentem exploret ſuper nova Miniſtri Gener. electione. p. 429. B.
Clemens Card. Stuart Dux Eboracenſis ut Diſquiſitor a S. S. delectus intereſt Comit. Rom. ann. 1750. p. 430. A.
Clemens Dolera Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIII. A. & XXVI. A.
Clemens IV. prohibet FF. Prædicatoribus, ne ad dignitates extra Ordinem promoti bona ulla, quæ prius obtinebant, ſecum aſportare audeant. 45. B.
Clemens VII. confirmat ſtatutum de Miniſtro Generali Ord. a ſolis Vocalibus illius Famil. ex qua eſſumendus eſſet, eligendo. p. XXV. B.
Clemens VIII. confirmavit S.C. Decretum de Regularibus curam animarum in Indiis habentibus, & extra Clauſtra ſæpe degentibus, ab Ordinariis in concernen-

nentibus tantum curam animarum dependere. p. 359. A. Ejus Decretum circa Regulares ad Sacros Ordines promovendos. p. 379. B.

Clemens VIII. ſtatuit ne intra quinque leucarum ſpatium a Cœnobiis Recollectionis Diœceſis Palentinæ alia Cœnobia extruantur. p. 300. A. Mittit Nuncium in Gallias Franciſcum Gonzagam. p. XIX. A. Item Bonaventuram Securium Miniſtrum Gener. *Ibi*.

Clemens XII. revocat in nonnullis, & in aliis confirmat Benedictinam Conſtitutionem *Flagitantium preces* pro Natione Germano-Belgica. p. 127. B. Meminit ſe ante Pontificatum Protectoris Ordinis munus geſſiſſe, eoque ſe abdicare noluiſſe, ob peculiarem dilectionem, qua eumdem Ordinem proſequitur. p. 128. B. Se abdicavit tamen aliis Ordinum Regularium protectionibus, quas habebat. p. 133. B. Conſtitutionem alteram *Univerſalis Eccleſiæ* ad terminos juris communis, ſeu Statutorum Ordinis reducit. *Ibi*. Alexium a Roma Provinc. Rom. Reform. Defin. Gener. ſupranumerarium inſtituit, ex quo Thomas a Cento Provinc. Obſerv. Bononien. talis jampridem a Benedicto XIII. eſſet declaratus. p. 146. B. Concedit, ut *Viæ Crucis* erectæ, vel erigendæ per FF. Ordinis in Eccleſiis ab Ordine non dependentibus fruantur iiſdem Indulgentiis, quæ competunt erectis in Eccleſiis Ordinis. p. 147. A. Ampliſſimam univerſo Ordini elargitur Indulgentiam, cum facultate abſolvendi omnes Miniſtro Generali ſubjectos a caſibus Pontifici, & Locorum Ordinariis reſervatis pro una vice tantum. p. 148. A. Injungit S. C. Indulgentiar. ut præcipiat quæ agenda ſunt in pio *Viæ Crucis* exercitio. B. Confirmat Decretum S. C. ſuper erectione Cœnobii S. Gavini Provinciæ S. Saturnini Sardiniæ in Collegium pro Sacris Miſſionibus. p. 151. A. Derogat Urbani VIII. Conſtitutioni *Creditum humilitati*, & concedit Ex-Vicariis Provincialibus Diſcalceatis, qui per biennium officio functi ſunt, Ex-Miniſtrorum privilegia. B. Abrogat Decretum, quo PP. Diſcalceatis præcipiebatur Cantus Gregorianus. p. 152. B. Confirmat Decretum S. C. ſuper Clauſura ſervanda in omnibus Religioſis Domibus Excalceator. Provinc. S. Gregorii Philippinarum, earumdeque denominatione *Conventus formalis*. p. 153. A. Confirmat Urbani VIII. Conſtitutionem pro neceſſitatibus Locorum Terræ Sanctæ. p. 154. A. Concedit Indulgentiam Plenariam perpetuam in Feſto Sacror. Stigmatum S. P. N. Franciſci. p. 155. B. Philippum Ripert Provinc. Recollector. S. Bernardini in Gallia inſtituit Definitor Gener. loco Chryſogoni de Chaſtain demortui. *Ibi*. Revocat ſuorum Prædeceſſorum omnia vivæ vocis oracula. p. 157. B. Nonnullas Benedicti XIII. Conſtitutiones in favorem Mendicantium editas revocat, & ad terminos juris communis reducit. p. 159. B. Negat Miniſtro Generali facultatem eligendi per ſe Officiales Generales Curiæ Rom. in caſu vacantiæ. p. 162. B. Congr. Gener. anni 1732. in Aulam Conſiſtorialem Palatii Quirinalis cogi præcipit. Tria ante illam Decreta publicari facit: primum de anticipata per diem Congr. Generali: alterum de ſibi reſervata electione, niſi hæc in primo ſcrutinio concludatur: poſtremum de aſſerta omnimoda Electoribus libertate. p. 164. A. Cajetanum a Laurino ſuis literis inſtituit Commiſſ. Gener. Curiæ. *Ibi*. Declarat comprehendi FF. Provinciarum Tert. Ord. in Gallia in ſua Conſtitutione ſuper pio *Viæ Crucis* exercitio. p. 166. A. Confirmat Decretum Capituli Provincialis Provinciæ Hungariæ Marianæ Reformatorum ſuper acceptatione Alternativæ in ea ſtatutæ. B. Declarat comprehendi etiam Reformatos, Diſcalceatos, & Recollectos in ſua Conſtitutione *Circumſpecta*, qua moderatur altera Benedicti XIII. *Univerſalis Eccleſiæ*. p. 170. A. Decernit Alternativam in Provincia Genuenſi Obſerv. p. 171. B. Antonium a Mazaria Ex-Secretarium Ord. inter Ex-Commiſſ. Gener. ſine ſuffragio in Comitiis Ord. recenſet. p. 172. A. Singulare Statutum pro ſtudentibus Prov. Granatenſis Obſerv. confirmat. *Ibi*. B. Confirmat Alternativam in Provincia Terræ Laboris Reformator. p. 173. B. Moderatur Alternativam ſtatutam a Clemente XI. in Provinc. Immac. Conceptionis Diſcalceator. in Luſitania. p. 175. A. Miniſtrum Generalem, & Commiſſarium Familiæ inſtituit Viſitatores, & Reformatores Apoſtolicos. p. 175. B. & ſeq. Statuit ne FF. Prov. Tert. Ord. in Luſitania in alias Provincias ſtudiorum cauſſa ſe conferre poſſint, niſi certis ſervatis conditionibus. p. 180. B.

Clemens XII. Cardinalem Trojanum de Aquaviva Inſtituit Ord. Protectorem; ita tamen, ut munus obire nequeat, niſi eodem Pontifice fato functo. p. 181. A. Confirmat Decretum Provinc. Tert. Ord. S. Elzearii in Gallia circa Cuſtodis electionem ſingulis trienniis faciendam, ejuſque jura. p. 181. B. Sanctiones nonnullas circa Viſitatorem Prov. S. Gregorii in Inſulis Philippinis confirmat. p. 183. A. Confirmat diviſionem Provinciæ S. Nicolai Barenſis Obſervantium, & erectionem Provinciæ S. Antonii Lycienſis. p. 185. B. Præſcribit modum deinceps ſervandum in deputatione Officialium Generalium Curiæ Romanæ in caſu vacantiæ. *Ibi*. A. Statuit nullam deinceps habendam eſſe temporis vacationem pro aſſequendis majoribus Ordinis dignitatibus; ſed tantum pro obtinendis æqualibus, vel minoribus. p. 186. B. Confirmat Miniſtri Gener. ſententiam ſuper numero eorum, ex quibus ſemper componi debet Definitorium Provinciæ Lugdunen. Tertii Ordinis. p. 187. A. Confirmat inſtitutionem Collegii S. Franciſci de Pachuca pro Miſſionibus faciendis in montibus de Cimapan. p. 188. B. Approbat Decreta, quibus præcipitur, ne FF. Provinciæ S. Didaci de Mexico extrahi ab eadem poſſint, ſine Capituli Provincialis, aut ſaltem Definitorii conſenſu. p. 189. A. Cardinalibus Protectoribus Ordinis concedit eaſdem facultates ſuper Monaſteriis Monialium S. Claræ, & S. M. Magdalenæ Neapolis, & Fratribus, qui iiſdem inſerviunt, quas olim habuerant a Clemente VIII. & Urbano VIII. non obſtante Innocentii XII. Conſtitutione de Protectoribus Ordinum Regularium. p. 190. A. Petrum Paulum a Cerignola inſtituit Procurator. Gener. Reformatorum. p. 191. A. Confirmat Decretum S. C. ſuper præcedentia inter PP. Dominicanos, alioſque Ordines Mendicantes. B. Concedit antedicto Petro Paulo, ut biennium ſuum complere poſſit, licet interea cogerentur Ordinis Comitia. p. 192. A. Confirmat Literas patentes Miniſtri Generalis pro Quæſtuatoribus Excalceatis in favorem Locorum Terræ Sanctæ. B. Declarat ſufficere Officialibus Generalibus Curiæ triennium inceptum, ut gaudeant privilegiis a Lege ſtatutis. p. 193. B. Prorogat Comitia Generalia ad ſui, & S. A. beneplacitum, confirmatis Miniſtro Generali, aliiſque PP. Definitorii Generalis. p. 198. B. Confirmat Decretum, & ſtatutum, quo

Lectoribus Generalibus, & Jubilatis aſſeritur in Ciſmont. Famil. præcedentia ſupra quoſcumque PP. habituales, & Aggregatos. p. 201. A. Concedit Indulgentiam plenariam perpetuam FF. die 16. Aprilis ſuæ Regulæ profeſſionem iterum emittentibus. p. 202. A. Statuit, ut in recipiendis Novitiis apud Reformatos, deficientibus Definitoribus, ſubrogentur ex-Miniſtri, & non Guardiani. p. 203. B. Joannem Bermejo Vicarium Gener. Ord. electum declarat Miniſtrum Generalem. p. 205. B. Laudatum Petrum Paulum a Cirignola inſtituit Vice-Commiſſ. Gener. Reformator. p. 209. A. Item Felicem a Roma Procurat. Generalem Reformator. B. Præcipit Miniſtro Generali ut indicat Comitia totius Ordinis. *Ibi*. Confirmat Conventionem factam ſuper Cœnobio SS. Quadraginta de Urbe, qua hoc Excalceatis Hiſpaniæ addicitur. p. 211. A. Itidem confirmat Concordiam initam inter Commiſſar. Gener. Familiæ, & Procurat. Gener. Diſcalceator. & Recollector. p. 212. A. Joannem Antonium a S. Cruce in Vice-Commiſſ. Gener. Obſerv. officio confirmat ad uſque Comitia Generalia. p. 213. A. Felicem a Roma inſtituit Vice-Commiſſar. Gener. Reformator. eique concedit privilegia, licet biennium ſui muneris non abſolvat. p. 214. B. Ejus loco deſignat Michaelem Angelum a Gallipoli Procurator. Generalem eorumdem Reformator. *Ibi*. Confirmat Decretum S. C. de Prop. Fide ſuper inſtitutione Procuratoris, qui degat Matriti, pro Miſſionibus Mequinez, & Marochii, facienda a Provincia Bætica Obſerv. p. 215. B. Suſpendit executionem Decreti S. C. ſuper Indulgentia Portiunculæ. p. 217. B. Marcum Antonium Gravoix inſtituit Procur. Gener. Diſcalceator. & Recollector.. p. 219. B. Concedit Indulgentiam Plenariam Perpetuam in Feſto BB. Martyrum Jappomenſium. p. 222. A. Revocat Breve Apoſtolicum, quo P. Elzearium Delom Recollectum Gallum inſtituerat Definitorem Generalem in mox celebrandis Valliſoletanis Comitiis. *Ibi*. B. Extendit ad Prov. S. Antonii in Braſilia Urbani VIII. Conſtitutionem, qua præcipitur ne ſtudentes Prov. S. Antonii in Luſitania egredi poſſint ab eadem, etiam ſtudiorum cauſſa, ſine expreſſa Provincialis licentia. pag. 224. A. Inſtituit P. Joſephum Garcia Epiſcopum Seguntinum Præſidem Capit. Gener. Valliſoletani. p. 225. A. In communionem Eccleſiæ Romanæ Cophtorum Patriarcham receperat. p. 239. B. Confirmavit Decretum S. C. ab Innocentio XIII. deputatæ, quo prohibetur Regularibus omnibus vendere pharmaca Sæcularibus. p. 240. B.

Clementina EXIVI editur in Concilio Viennenſi. p. IX. A.

Clerici Sæculares impediri nequeunt quo minus in Ordines Regulares ingrediantur. p. 374. A. Sapientiſſimum hac de re D. Gregorii M. reſponſum. *Ibi*. Tunc enim *meliorem vitam ſequi* cupiunt. *Ibi*. B. Quod intelligendum eſt etiam de quibuſcumque curam animarum habentibus, & de quocumque vel infimo Ordine Regulari. p. 375. A. Tenentur tamen ab Epiſcopo licentiam petere, quam ſi deneget, non propterea a propoſito debent diſcedere. p. 376. A. Si beneficia dimittant, poteſt Epiſcopus dimiſſionem acceptare, ſed non conferre beneficia, niſi poſt emiſſam ab eis ſolemnem profeſſionem. *Ibi*. & ſeq. Licet Epiſcopo jus eſſe videatur illos in aliquo caſu repetendi; difficile tamen admodum eſt hoc perſequi jus. p. 377. A. & ſeq.

Cochinchinæ Eccleſiæ, & Reſidentiæ Franciſcanorum eiſdem aſſeruntur. p. 310. B. Miſſionis in ea ſtatum deplorat Pontifex. p. 320. A. In cauſſam vocat doctrinas, & Ritus a nonnullis Miſſionariis diſſeminatas, & ab Eccleſiæ Catholicæ doctrina diſcrepantes. *Ibi*. A tota Cochinchina expellendos Franciſcanos juſſerant Vicarius Apoſtolicus, & S. C. de Prop. Fide, ob Jeſuitarum clamores. p. 321. B. & 322. B.

Cœleſtinus a Mediolano intereſt Comit. Roman. ann. 1723. p. 11. B. - V. *ejus Elog.* p. XXXI. A.

Cœnobia aliarum Provinciarum bellorum tempore occupare, Superioribus, & Subditis anathemate latæ ſententiæ interdicitur. p. 435. B.

Collegia pro Miſſionibus apud Diſcalceatos eximuntur ab immediata Min. Gener. juriſdictione. p. 85. B. Eximuntur etiam reliqua omnia, quæ ſunt, & erunt in Ultram. Famil. p. 107. A. Excipitur tamen Collegium de *Gezier* in Sardinia. p. 134. B. Decernitur, quod in caſu diſcordiæ inter Provincialem, & Guardianum pro in illis collocandis Alumnis, recurratur ad Superiorem Generalem. p. 232. A. Excipitur etiam Collegium S. Michaelis de Eſtornalbou. p. 285. B. Iterum omnia Collegia antedicta Obſervantium ad immediatam redeunt Miniſtri Gener. juriſdictionem. p. 372. B.

Collegium D. Bonaventuræ in nova Granata confirmatur, ejuſque Conſtitutiones approbantur. p. 232. B.

Collegium S. Franciſci de Pachuca erigitur pro Miſſionibus faciendis in Montibus de Cimapan, & confirmatur a Sede Apoſtolica p. 188. B. Ab Indiarum Regio Senatu, & Rege ipſo Catholico privilegiis ditatur. p. 189. A.

Columbus - V. *Chriſtophorus*.

Columna - V. *Hieronymus*, & *Joannes*.

Columnenſium Familia laudatur. p. VI. B.

Comitia gener. anni 1729. Bononiæ habenda indicuntur. p. 101. B. Celebrantur tamen Mediolani. p. 116. Præeſt illis Matthæus a Pareta Miniſter Gener. Ord. A. Conſtitutiones, quæ in iis factæ ſunt, publicatæ fuerunt; ſed hic non referuntur, & quare? p. 119. A.

Comitia generalia habenda ann. 1735. prorogantur, confirmatis Miniſtro Generali, aliiſque Officialibus Ordinis. p. 198. A. Præcipitur Indictio eorum pro anno 1738. a Pontifice, ſed minime indicuntur. 209. B. & ſeq. Tandem indicuntur Valliſoleti habenda anno 1740. p. 220. A.

Comitia generalia pro anno 1746. Bononiæ habenda indicuntur. p. 311. A. Prorogantur a Pontifice uſque ad ſuum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum. p. 361. B. Tandem indicuntur pro anno 1750. Romæ habenda. p. 419. A.

Comitia intermedia ex Vocalibus utriuſque Familiæ omittenda in poſterum ſtatuitur. p. XXV. B.

Comitibus - V. *Hugolinus*, & *Raynaldus &c.*

Commiſſarii Generales Famil. Ciſmont. ut alternatim ex Obſervantibus, & Reformatis eligantur ſtatuit Innocentius XI. p. XXIX. B. Excluduntur Provinciales, de mente ejuſdem Pontificis, ab illorum electione. *Ibi*.

Commiſſarii Gener. Indiarum prima inſtitutio. p. XXXIV. A. Statuitur ejus officium ordinarium in Religione. *Ibi*.

Commiſſarii Generales Nationales inſtituuntur. p. XXV. B.

Commiſſarii Terræ Sanctæ Neapolis, & Siciliæ eligi-

gligunt aperire nomina Conveƈtorum eleemoſynarum Superioribus Generalibus . p. 163. A., Ut iterum moneantur præcipitur. *Ibi*.

Commiſſarii Terræ Sanctæ Maſſiliæ inſtantia remittitur arbitrio Miniſtri Gener. p. 436. B.

Commiſſarii Terræ Sanctæ negligunt mittere Computus ad Congr. gener. 1732. ac propterea puniendi ; & corrigendi decernuntur . p. 163. B. Ne poſſint ſuo arbitrio Quæſtuatores inſtituere , ſed tantum de Provincialium conſenſu , omnino ſervandum præcipitur . *Ibi* . Commiſſariis Terræ Sanctæ poſt duodennium aſſeritur locus ſtatim poſt Jubilatos de numero , quoad titulum , & præcedentiam tantum . p. 429. B.

Commiſſariorum Terræ Sanctæ onera , & jura compilantur . p. 258. A.

Commiſſarius Generalis Nationalis Germano-Belgicus debet alternatim eligi ex Germanis , & Belgis . p. 126. A. Si deficiat , ſuccedit ſtatim Ex-Commiſſarius antiquior Provinciæ, qui ſi non adſit, ſuccedit ſtatim Pater antiquior Provinciæ, ex qua erat Commiſſarius antecedens . *Ibi*. Diſplicet nonnullis alternativa tamquam libertatis læſiva . p. 127. B. Confirmatur tamen , cum addito , quod illæſa remaneat , etiamſi Miniſter Generalis Commiſſarium ad aliud triennium confirmet . p. 129. A. Qui hoc munere per triennium functi ſunt recenſentur inter Patres Nationis , ac propterea in omnibus Comitiis , & Congregationibus cujuſcumque Provinciæ Nationis ejuſdem ut tales debent haberi . *Ibi* . Quid faciendum ſi ob bella , aut alia de cauſſa deſint præſentati , & novus Commiſſarius Nationalis ſit inſtituendus ? p. 195. A. Dicitur *Pater Nationis* poſtquam officio eſt abſolutus , quia eſt Pater ſuæ dumtaxat Provinciæ , licet non extiterit antea ejuſdem Miniſter , & quia votum perpetuum habet in Congregatione Nationali . B. Quæ præcedentia ei debetur ? p. 196. A.

Commiſſarius Generalis novæ Hiſpaniæ tenetur per ſeipſum , aut per ſuos Delegatos viſitare omnia Cœnobia Provinc. S. Didaci Diſcalceator. de Mexicn . p. 422. B. Non poteſt præcipere ex uno Cœnobio ut aliorum Conventuum libri , & Computus viſitandi ad ſe deferantur . p. 423. A.

Communitates pannorum laneorum , & lineorum in omnibus Conventibus de mente Sanctiſſimi iterum erigendæ præcipiuntur . p. 165. B.

Compilatio Statutorum facta ſub Reverendiſſimo P. Soto revidenda committitur . p. 229. B. Ut in iis deſignentur conditiones promovendorum ad Definitoriatum , Cuſtodiatum , & Provincialatum decernitur . *Ibi* .

Compilatio Statutorum Terræ Sanctæ facta a Miniſtro Generali de Mandato Sanctiſſimi , a quo itidem confirmatur p. 348. A. Declarantur dubia nonnulla circa eamdem . p. 392. A.

Complicum nomina in Sacramento Pœnitentiæ exquirere omnino prohibetur . p. 363. B. Hunc errorem in Regnis Luſitaniæ , & Algarbiorum vigere narrat Pontifex . *Ibi* . Sub pœna excommunicationis Pontifici reſervatæ interdicitur ſequi hunc errorem . p. 364. A. Tale facinus patrantes Tribunali Inquiſitionis ſubduntur , a quo ſevere ſunt puniendi . *Ibi* . B. Modus præſcribitur contra eos procedendi . *Ibi* . & ſeq. Hæc omnia extenduntur ad omnia loca , & tempora . p. 366. A.

Conceptionis Flum. Januarii Prov. obtinet novam a Pontifice confirmationem alternativæ ſub certis legibus . p. 17. B. Confirmatur iterum alternativa , & Capit. provinciale . p. 21. B. Exhibent ejus Vocales libellum ſupplicem Capit. gener. contra FF. Tert. Ord. Sæcularis ibidem erecti . p. 25. A. Min. gener. ſuis literis ad Provincialem ejuſdem opportunas pro remedio concedit facultates . p. 27. A. Pontifex hæc omnia confirmat , ſuamque addit autoritatem . p. 24. B. & ſeqq.

Conceptionis Provincia Diſcalceator. in Luſitania obtinet moderationem alternativæ confirmatæ a Clemente XI. p. 175. A.

Conceptioniſtarum Mulierum Sodalitium Annunciatis adnumeratur . p. XXIV. B.

Concilium Lateranen. anni 1725. quæ circa Regulares præſcribit ? p. 64. B.

Concilium Tridentinum Bononiam deducitur , poſtea intermittitur , & quare ? p. XXVI. A. Finis tandem eidem imponitur . *Ibi* . B.

Concionatores in Fam. Ciſmont. nequeunt amplius vocari titulo *Clariſſimi* . p. 229. A.

Concionator Regularis quæ tenetur agere , cum tempore Quadrageſimæ concionatur per turnum in propria Eccleſia ? p. 449. B.

Conejero - V. *Joannes* .

Confeſſarii Monialium eſſe debent docti , & zelo præditi ; nec permittere debent Religioſos cum Monialibus alloqui . p. 251. A.

Confeſſarii quicumque ad turpia quoquomodo Pœnitentes ſuos ſollicitantes , pœnis ſtatutis a Gregor. XV. ſunt omnino puniendi . p. 260. A. Abſolvere nequeunt Pœnitentes , qui tales ſollicitatores non denunciaverint ; aut qui pro talibus innoxios Sacerdotes accuſaverint quoquo modo . B. Neque Complices criminum reſpicientium ſextum Decalogi præceptum , niſi in mortis articulo , & alio quocumque deficiente Sacerdote . p. 261. A. Quomodo hæc poſtrema verba ſunt intelligenda ? p. 329. A. & ſeq. Convicti de ſollicitatione ad turpia , ut ſupra , in Sacr. Tribunali S. Officii , perpetuo ſunt inhabiles ad Miſſæ ſacrificium peragendum . p. 342. A. Interdicitur eis exquirere in Confeſſione Complicum nomina , habitationem , aliaſque ſimiles circumſtantias . p. 363. A. & ſeq. V. *Complicum nomina &c.* & p. 366. A. & ſeq.

Confeſſarii Regulares Monialium exemptarum habitare non poſſunt in domibus ſitis in Atriis Monaſteriorum . p. 136. A. Excipe tamen nonnullos caſus . *Ibi* .

Congr. gener. Matriti ann. 1726. habenda . p. 54. A.

Congreg. gener. Rom. ann. 1726. cui præfuit Eminentiſſimus Corſinus Ord. Protector. p. 76. A. Vocales abſentes in hac ſuffragantur per compromiſſum . *Ibi* .

Congreg. gener. Romana ann. 1730. p. 133. A. Ejuſdem Acta haberi non potuerunt , & quare ? *Ibi* .

Congreg. gener. ann. 1732. indicitur Romæ habenda . p. 154. B. Præeſt illi Bernardus Monterde Procur. Gener. Ord. p. 161. A. Ejus Acta . p. 162. A. Celebratur in Palatio Quirinali Apoſtolico . p. 164. A. Cœremoniæ , & Ritus in illa peracti . *Ibi* . Qui fuerunt extra Ordinem Diſquiſitores ? *Ibi* .

Congreg. gener. ann. 1736. in qua Joannes Bermejo renunciatus fuit Vicarius Gener. Ordinis . p. 204. B.

Congregatio gener. Matriten. anni 1741. p. 254. B. Diſputatur in ea de Provinciis vocandis , an ſcilicet Matrito proximioribus , ubi Præſes moraba-

Chronol. Seraph. * n 2

rabatur ; an potius Provinciæ Angelorum , ad quam idem Præſes jampridem ſe velle reſtituere dixerat? Decernitur pro Matrito. *Ibi*. Item Diſceptatur , an ſint admittendi ad ſuffragandum Officiales Generales Curiæ Romanæ ejuſdem Famil. & Defin. Gener. Gallus ex Obſervantibus, & reſulvitur affirmative. *Ibi*. & ſeq.

Congregatio gener. Barcinone habenda ann. 1743. indicitur . p. 284. A. Sed cum Joannes *de la Torre* literis Apoſtolicis fuerit confirmatus Commiſſar. Gener. fuit propterea intermiſſa . p. 286 B. & ſeq.

Congregatio Gener. Roman. habita ann. 1744. ob mortem Cajetani a Laurino Miniſtri Generalis . p. 296. A. Italia tunc temporis & bellis concutiebatur , & peſtis angebatur timore. *Ibi*.

Conſervatoris Privilegiorum autoritas nulla eſt , cum FF. ſunt *Actores* . p. 285. B. Facultas ei conceſſa a Bonifacio VIII. procedendi ultra unam dietam , & a Gregorio XIII. ampliata ad tres dietas extra Diœceſim , in qua ſunt , a Gregorio XV. ad unam dumtaxat Diœceſim reſtricta eſt . p. 449. B.

Conſtantinus Soret recenſetur a Pontif. inter Ex-Procur. Gener. Diſcal. & Recollect. licet biennium non ſit expleturus . p. 7. A.

Conſtitutiones Benedicti XIII. in favorem Mendicantium conceſſæ , & a Clemente XII. revocatæ, ac ad terminos juris communis redactæ. p. 159. B. Sunt autem ſequentes :
Exponi Nobis fecit &c dat. 21. Martii 1729.
Exponi Nobis nuper fecerunt &c. 8. Aug. 1726.
Ex quo Sedes &c . Aprilis 1727.
In ſede &c. 1. Aprilis 1729.
Libenter &c. 1. Januarii 1727.
Loco Sancta &c. 2. Martii 1727.
Paterna &c. 13. Decembris 1725.
Pretioſus &c. 28. Septembris 1728.
Romano apoſtolici &c. 24. Maii 1726.
Singularis devotio &c. 2. Junii 1726.
Summe decet &c 2. Aprilis 1727.
Vitæ , & morum integritas &c. 1. Sept. 1726.

Conſtitutiones omnes ab Ordine editæ ut revideantur committitur . 232. B.

Conventuales contendunt noſtro Miniſtro Generali minime competere titulum , & ſigillum *Miniſtri Generalis totius Ordinis Minorum* , ſed fruſtra . p. 92. A. Petunt novam Audientiam in Signatura gratiæ , & non obtinent . B. Expelluntur ab Hiſpaniis opera Card. Ximenii . p. XXII. B. Maximilianus Imperator , & Carolus VIII. Galliarum Rex eos impellunt aut ad Franciſcani inſtituti obſervantiam, aut ad alio commigrandum. p. XXIII. A.

Conventualis titulus addi non debet Servis Dei Ord. noſtri , præſertim iis , qui deceſſerunt ante Conc. Conſtantienſe , p. 21. A. & ſeq. Interpretatio , quam huic Decreto nonnulli affigunt . *Ibi* . perperam inſeritur cuidam Benedictinæ Conſtitutioni . p. 45. *in not.*

Conventus Novitiatus , & Recollectionis quales eſſe debent? p. 178. B.

Cophtorum Natio de præſtita Eccleſiæ Romanæ filiali obedientia a Pontifice laudatur . p. 333. A. Abhorrent Cophti a Baptiſmo Latinorum ritu collato , quia ab his non una confertur Sacramentum Confirmationis . *Ibi* . Horror iſte , ſi proprie accipiatur , intolerabilis eſt , & Catholico viro prorſus indignus . *Ibi* . B. & ſeq. Eorum Parochos vere ad Catholicam fidem , & unitatem venientes poteſt Vicarius Generalis inſtituere veluti Parochos Catholicorum . p. 334. B. Conferunt Ordines uſque ad Diaconatum incluſive Pueris adhuc in infantili ætate conſtitutis . p. 335. A. Quid de illis faciendum , ſi ad Catholicam Eccleſiam veniant? *Ibi* . & ſeqq. Eorum Presbyteri , etiam Monachi , nullo adigi , dicunt, præcepto recitandi divinum officium . p. 337. B. Id tamen falſum eſt . p. 338. A. Nonnulla de eadem Natione ſibi exponenda Pontifex deſiderat, & exhibet . p. 338. B. His omnibus ſibi expoſitis Pontifex reſpondit , & quæ facienda præcipit. p. 445. B.

Copthorum Patriarcha in communionem Eccleſiæ Romanæ recipitur . p. 239. B.

Corſicæ Provincialis Reformator. diſpenſatur a Capit. Gener. ut poſſit ſuffragari in illo , licet triennium cum ſemeſtre complevi ſſet . p. 234. A.

Corſinus - V. *Laurentius Card.*

Coſimus Medicæus , *Magnus* vocatus , intereſt cum univerſa ſua Familia Comitiis Obſervant. ann. 1449. p. XVIII. A.

Cotogni - V. *Franciſcus* .

Cottonei Tertiariæ - V. *Tertiariæ* .

Counac - V. *Albertus* .

Creſcentius Æſinus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. VII. B.

Creſcentius Kriſper eligitur Definitor Gener. pag. 117. A. renunciatur Vice-Commiſſarius Generalis in Congr. Gener. Romana . p. 133. B. Plura præſcribit circa Pium *Viæ Crucis* exercitium. p. 149. B. Officio abſolvitur p. 162. B. Intereſt Comitiis Valliſoletanis . p. 227. A. Miniſtro Gener. defuncto ad eumdem non deferuntur per Secretarios Ordinis Sigillum , & Regeſta, ut jura præſcribunt , & quare? p. 296. A. & ſeq. Recipit Sigillum Ordinis ab Internuncio Pontificio , & indicit Congr. Gener. Romæ habendam. *Ibi*. B. & ſeq. Renunciat Præſidentiam . quæ acceptatur . p. 297. B. - V. *ejus Elog.* p. XXXII. A.

Cribellius - V. *Alexander* .

Croyn - V. *Joannes* .

Crucifixi Servatoris Imago debet eſſe omnino ſuper Altari , in quo Miſſæ Sacrificium peragitur . p. 367. A. Nec ſufficit ſola Crux . p. 368. A. Licet Imago Crucifixi ſufficiat , ſi depicta , vel cælata primum locum teneat in majori tabula . *Ibi* . B. Nec pariter ſufficit Crux , quæ cum Imagine Servatoris collocatur ſupra Tabernaculum , in quo Pixis cum Sacramento Euchariſtiæ adſervatur . *Ibi* . Servanda tamen eſt cujuſcumque Eccleſiæ conſuetudo de apponenda , vel non apponenda dicta Imagine , cum publicæ venerationi palam expoſitum eſt Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum . p. 369. A. Debet inſuper hæc Imago eſſe plane viſibilis , & non adeo exigua , ut Celebrantis oculos pene fugiat . p. 369. B.

Cuſanus Cardin. dilatat in Germania Obſervant. Familiam . p. XVIII. B.

Cuſtodes ex-Provinciales petunt præmium cum ſuffragantur in Capit. Gener. alterius Famil. & pollicetur eis de futuro . p. 230. A.

Cuſtodes Provinciarum Hiſpaniæ , qui ſuffragati fuerunt in Comitiis Valliſoletan. petunt privilegia Ultramontanor. eorumque petitio rejicitur. p. 232. B.

Cuſtodes , & Pro-Miniſtri Galliarum , Arrabidorum, & Germano-Belgici obtinent privilegia in Comit. Valliſoletan. ac ſi ſuffragati fuiſſent in altera Familia . p. 235. A.

Cybo - V. *Alderanus* .

D

DAniel a Dongo Vicarius Gener. Ord. p. XV. A. & XXIX. A.
De Aſte Epiſcopus Recineten. olim Legatum condidit in favorem Obſerv. Recineti. p. 215. A. Legatarii denique cauſſantur noſtram incapacitatem, at ſolvere præcipiuntur. *Ibi*.
Definitor electus extra Capitulum, licet in Actibus capitularibus, eſt cæteris poſterior in præcedentia, licet ſit prior in habitu. p. 230. B.
Definitor Provincialis, ut iterum in Definitorem aſſumatur, debet ſub nullitate electionis interpolare per ſex annos capitulares. p. 436. B.
Definitoria Provincialia tenentur legere Benedictinam *Univerſalis Eccleſiæ &c.* Conſtitutionem, & juramentum præſtare de eadem ſervanda. p. 39. A.
Definitorio eidem duo FF. Germani intereſſe nequeunt: quomodo id eſt intelligendum proponitur. p. 229. A.
Defunctorum FF. commemoratio in ſingulis Cœnobiis Ordinis facienda præcipitur, & quomodo? p. 259. A. *Liber hujus Commemorationis inſcribi poſſet Necrologium Franciſcanum*. Confirmatur, & Apoſtolica autoritata roboratur. p. 293. B.
Delamar - V. *Franciſcus*.
Delom - V. *Elzearius*.
Delphinus - V. *Ægidius*.
Deodatus a Roma Vice-Commiſſ. Gener. Reformator. - V. *ejus Elog.* p. XXXII. B.
De Porta - V. *Ardicinus Card.*
Deſiderius da Domobeſciana e Palæſtina defert ad Pontificem literas Antiſtitum Maronitarum ſuper extincto eorumdem. Schiſmate. p. 302. B. Renunciandus Præſes Terræ Sanctæ obtinet a Pontifice facultates concedi ſolitas Guardiano Hieroſolymitano, ac præſertim exercendi Pontificalia, & conferendi Sacramentum Confirmationis. p. 309. B. Inſtituitur a Pontifice Commiſſarius Apoſtolicus ad Maronitas. p. 370. A. Commendatur a Pontifice ejus peracta commiſſio. p. 371. B.
Diaconi in Infantili ætate ordinati non tenentur ad votum caſtitatis. p. 335. B. Quo in caſu teneantur? *Ibi*.
Diaz - V. *Joannes*.
Didacus Fernandez ab Angulo Commiſſ. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXX. A.
Didacus Gonzalez Matthæo Ord. noſtri alumnus ſcribit contra P. Amort in favorem *Myſticæ Civitatis Dei* Ven. Mariæ de Agreda. p. 398. A.
Didacus Ordoñez Vice-Commiſſar. Gener. Famil. p. XXVII. B.
Dirop - V. *Saturninus*.
Diſcalceati obtinent a S. A. facultatem erigendi in omnibus eorum Provinciis Collegia pro Miſſionibus. p. 85. B. Eximuntur tamen ea ab immediata juriſdictione Miniſtri Gener. *Ibi*. Præcipitur eorum Laicis, ut omnino cedant præcedentiam Clericis. p. 95. B. & ſeq. Eorum Ex-Vicarii Provinciales, ſi per biennium officio functi ſint, gaudent privilegiis Ex-Miniſtrorum. p. 151. B. Eximuntur a præcepto utendi in eorum Eccleſiis cantu Gregoriano. p. 152. B. Cantus, quo ipſi utuntur, Inſtitutus fuit a S. Petro de Alcantara. *Ibi*. Comprehenduntur in Conſtitutione *Circumſpecta*, qua moderatur Benedictina *Univerſalis Eccleſiæ*. p. 170. A. Aſſeritur illis præcedentia in Oppido Tuxilli ſupra PP. de Mercede Redemptionis Captivorum. p. 203. A. Diſcalceati Luſitaniæ petunt Alternativam in Procuratoratu Generali. p. 235. A. Indiarum eorumdem Provinciæ poſſunt ubique locorum conſtituere Procuratores pro earum negotiis independenter a Commiſſar. Gener. Indiar. Matritenſi. p. 287. B. & ſeq. Diſcalceati, & Recollecti pari jure, ac titulo gaudent omnibus privilegiis, & gratiis, quibus fruuntur Obſervantes. p. 339. A. Licet eis non minus, quam Obſervantibus inſtituere ubique locorum Tertium Ord. Secularium. *Ibi*. & ſeq.
Diſcalceati Luſitani dominii petunt conceſſionem perpetuam unius Definitoris Gener. & eorum inſtantia rejicitur. p. 436. A. Petunt alternativam in Procuratoratu Generali, & obtinent. *Ibi*. Hæc a Pontifice confirmatur. p. 447. B.
Diſcretorium Terræ S. debet ex ſeptem componi, & quales iſti eſſe debent? p. 352. A. Quis ſubrogandus, ſi aliquis ex eis deſit? *Ibi*. Ejus officium declaratur. *Ibi*. B. Ejus duratio eſt triennalis. *Ibi*.
Dolera - V. *Clemens*.
Dominicus Capranica Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. III. A.
Dominicus Grimanus Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. III. B.
Dominicus Loſſada Commiſſ. Gener. Indiarum nonnulla decernit in favorem Provinc. S. Gregorii in Inſulis Philippinis. p. 184. A. Præeſt Congr. Gener. ann. 1736. in qua ob mortem Joannis de Soto renunciatus fuit Vicarius Gener. Ord. Joannes Bermejo. 204. B. Eligitur Commiſſ. Gener. Ord. p. 227. A. Tandem moritur. p. 254. A. - V. *ejus Elog.* p. XXXIII. A. & XXXVI. B.
Dominicus Rivarola per menſes fuit ſubſtitutus Cardin. Protector. Ordinis. p. V. A.
Donatus - V. *Ludovicus*.
Domus, & Hoſpitia quæcumque a FF. non ſemper habitata, ſunt omnino dimittenda. p. 36. A.
Dukla - V. *B. Joannes de*.
Duro - V. *Antonius*.
Duſclare - V. *Zegerus*.

E

ELectio Miniſt. Gener. præſente Pontifce, niſi in primo ſcrutinio concludatur, devolvitur ad Sanctiſſimum. p. 12. B.
Electiones provinciales præcedere debet lectio Conſtitutionis *Univerſalis Eccleſiæ* Benedicti XIII. & juramentum de eadem ſervanda. p. 39. A. Quomodo in poſterum ſunt faciendæ in Ciſmont. Familia? p. 250. B.
Elephantutius - V. *B. Marcus*.
Elias Cortonenſis vivo Seraphico Parente Vicaria poteſtate Ordinem regit, eoque ad ſuperos evolato, Miniſter Gener. Ord. renunciatur. p. VII. A. Iterum proclamatur; ſed demum Pontifce annuente deponitur. *Ibi*. & ſeq. Fridericiano ſchiſmati ſe adjungit, ac propterea anathemate percutitur. p. VIII. A.
Elias Archiepiſcopus Arcenſis eligitur ab una Maronitarum parte eorum Patriarcha. p. 202. A. Noviter a Pontifce electi Patriarchæ Vicarius Generalis ob domeſticas controverſias hoc munere privatur. p. 371. A. Hic acriter in Patriarcham agit, eumque ære alieno laborantem, & ſibi debito, carceri traditum iri facit. *Ibi*.
Elzearius Delom Recollectus Gallus obtinet literas Apoſtolicas, quibus inſtituitur Defin. gener. in mox agendis Comitiis Valliſoletanis p. 222.
B. Plu-

Digitized by Google

B. Plura falſa expoſuit, ut illa obtineret. p. 123. A. Citatur ad dicendum jura ſua: ac tandem antedictæ literæ abrogantue. *Ibi*. & ſeq.

Elzearius Franciſcus *det Acbardt de la Beanme* Epiſcopus Halicarnaſſeus, Viſitator Apoſtolicus Regni Cocinchinæ a Clemente XII. inſtituitur. p. 320. B. Ejus decreta poſt abſolutam viſitationem. *Ibi*. Plura decernit contra Miſſionarios Franciſcanos. p. 321. B. & ſeq. Probantur ea a S. C. de Prop. Fide. p. 322. B. Jubet Pontifex *recedendum a deciſis*, & Franciſcanos manuteneri in poſſeſſione &c. committit Vicario Apoſtolico Tunkini. p. 323. A. & ſeq.

Emmanuel a Jeſu eligitur Defin. Cener. p. 228. A.

Emmanuel Fernandez *del Rio* Pro-Commiſſar. Curiæ ſuffragatur in Cong. Gener. ann. 1726. pag. 76. & ſeq.

Emmanuel de Remediis eligitur Defin. Gener. p. 12. A.

Enriquez - V. *Antonius*.

Equites S. Sepulcri a quo, & quomodo ſunt inſtituendi? p. 349. B. & ſeq.

Eremitæ deferre nequeunt tunicam oblongam noſtri Ord. cum, vel ſine mantello; nec caputium diviſum, aut quoquomodo iis adſutum. p. 115. A. Id præcipitur ab Urbano VIII. & confirmatur a Benedicto XIII. *Ibi*. Qui etiam addit, ut præter barbam deferant ſcapulare ſolitum mantello longius. B. Qui eorum eſſent exterminandi? p. 141. A.

Evangeliſta Balleonius Vicar. Gener. Fam. Obſerv. - V. *ejus Elog.* p. XXII. A.

Evangeliſta Barzagus Vice-Commiſſ. Gener. Obſerv. ac demum Archiepiſcopus Jadeetinus. p. XXIX. B.

Evangeliſta de Cabbiano Commiſſ. Cener. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXVII. B.

Euchariſtiæ Sacramentum olim in Sacrario adſervabatur, vel in decenti Armario, & non ſupee Altari. p. 368. B.

Eugenii IV. ſingulare de Ordine Seraphico ad Albertum a Sartheano elogium. p. 167. A. Statuit Famil. Obſerv. imposterum regendam per ſuos Vicarios Gener. Ciſmont. ſcilicet, & Ultramont. a Miniſtro Genee. infra triduum confirmandos. p. XVIII. Præeſt Comitiis Obſervantium ann. 1446. *Ibi*.

Evodius - V. *Simon Petrus*.

Euſebius Amort Canonicus Regular. Lateranen. plura ſcripſit contra *Myſticam Civitatem Dei* Ven. Mariæ de Agreda. p. 398. A.

Euſtathio Patriarchæ Antiocheno demortuo ſubſtituunt Ariani Euzojum; Catholici vero Meletium. p. 302. A. Utramque electionem improbant Legati Sedis Apoſtolicæ, & ſtatnunt Paulinum. *Ibi*. B. Legatorum acta probant Pontifces Liberius, & Damaſus, ac S. Athanaſius, & D. Hieronymus. *Ibi*.

Ex-Abbatiſſæ priores præcedunt poſteriores, licet hæ eſſent Diſcretæ ante illas p. 330. A.

Ex-Definitoribus Generalibus debetur præcedentia ſupra quoſcumque ex-Miniſtros, ſive præteritos; ſive futueos. idque in toto Ordine. p. 429. B.

Ex-Miniſtri praecedunt ſemper Ex-Vicarios, licet his in officio poſteriores p. 330. A. Nunquam tamen Ex-Definitores Cenerales, etiam in natione Cermano-Belgica. p. 429. B.

Ex-Secretarii Generales præcedunt omnes Ex-Miniſtros, qui tales ſunt ex indulto apoſtolico. p. 170. B.

Ex-Vicarii Provinciales apud Diſcalceatos etiam, ſi per biennium officio functi ſint, gaudent privilegiis Ex-Miniſtrorum Provincialium p. 151. B. Derogatur proinde Urbani VIII. conſtitutioni *Creditum humilitati &c. Ibi*.

F

FAbius Card. Oliverius unus ex Diſquiſitoribus in Congreg. gener. anni 1732. p. 164. A.

Fabritius Spada Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. V. B.

Fabritius Verallus Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. V. A.

Falgarius - V. *Guillelmus*.

Familiæ Conventuum debent fieri ab integro Definitorio. p. 39. B.

Farignanus - V. *Thomas*.

Farinerius - V. *Guillelmus*.

Felix Card. Perettus exoptat Ord. Protectionem, quam Franciſci Gonzagæ Miniſtri Gener. opera non obtinet. p. IV. B. Movet Conventuales, & Capuccinos, ut proprios, & diſtinctos habeant Protectores, qui eis dantur. *Ibi*.

Felix Romanus inter Ex-Secretarios Cener. relatus, licet biennium non eſſet expletueus. p. 7. A. Renunciatur a Pontifice Procur. Gener. Reformator. p. 72. A. intereſt Congreg. Gener. Rom. ann. 1726. p. 77. A. ſubrogatur Definitor. Gener. & quare? p. 162. A. Subrogatur loco alterius. p. 164. B. Subſcribit Congreg. genee. 1732. p. 165. B. Iterum a Pontifice declaratur Procurator Gener. Reformatorum. p. 209. B. Inſtituitur ab eodem Vice-Commiſſarius Cener. eique concedit Pontifex peivilegia Ex-Commiſſarior. licet biennium ſui muneris non expleeet. p. 214. B. Intereſt Comitiis Valliſoletanis. p. 227. A. & Congr. gener. Rom. ann. 1744. p. 297. B. - V. *ejus Elog.* p. XXXIII. B.

Ferdinandus Medicæus Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. IV. B.

Ferdinandus Neapolis Rex magnis ſumptibus providet Comitiis Fam. Obſervant. ann. 1475. pag. XXI. A.

Ferdinandus Rex Catholicus cum Iſabella ejus Conjuge, ex voto emiſſo peo obtinenda contra Mauros Cranatenſes victoria, Regium Toleti conſtruunt Cœnobium pro Obſervantibus S. Joannis Regum. p. XXI. B.

Ferdinandus VI. Hiſpaniarum Rex petit a Pontifice privilegium plurium Miſſarum pro die ſecunda Novembris, quod habent Sacerdotes in Regnis Aragoniæ, extendi ad alios Sacerdotes ſuorum Regnorum. p. 413. A. Eximia ejus pietas a Pontifce commendatue. p. 415. B. & ſeq.

Fernandez ab Angulo - V. *Didacus*.

Feenandus a S. Antonio eligitur Defin. Cener. p. 117. A.

Ferrarienſis ſuggeſtus geneealis in illum Centi commutatur. p. 229. B.

Fidantia - V. S. *Bonaventura*.

Flandriæ Provinciæ reuniuntur Cœnobia addicta Provinciæ S. Andreæ, in eaque ſtatuitur Alternativa inter Flandros, & Leodienſes. p. 65. B. Præcipitur a Min. Generali priorum executio. p. 66. B. Iterum confirmatue reunio antedicta. p. 99. B. Imo extenditur. p. 100. A. Denique abrogatur; p. 120. A. Proteſtatue in Comitiis Valliſoletanis. p. 235. A. Item in Comitiis Romanis. p. 426. A.

Fontaninus - V. *Juſtus*.

Forenſes Romam adeuntes, expleto tempore in obedientialibus ſignato, diſcedant, niſi aliter videatur

tus Superiori Generali. p. 330. A.
Fortanerius Vaſſalli Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. IX. B.
Fouiquet - V. *Joſephus*.
Franciſcanos manutenendos in poſſeſſione Eccleſiarum, & Reſidentiarum in Regno Cocninchinæ manutenendos eſſe decernitur, ac ſimul eorum oblatio de Miſſionibus peragendis in Regnis Giampæ, & Gambodiæ propriis ſtipendiis laudatur. p. 310. B. Tamquam earumdem invaſores accuſaverant illos, præſertim Jeſuitæ. p. 321. B. & ſeq. Diſcedendum illis præceperat Vicarius Apoſtolicus, & S. C. de Prop. Fide a toto Regno Cochinchinæ. *Ibi*. & B. Jubet Pontifex *recedendum a deciſis*, ac Franciſcanos manuteri in poſſeſſione &c. committit Vicario Apoſtolico Regni Tunkini. p. 323. A. & ſeq. Franciſcanis prohibitus eſt tranſitus ad Ordinem S. Spiritus, aut S. Benedicti in Gallia. p. 330. B. Franciſcanorum curæ in exercendis in Ægypto Sacr. Miſſionibus a Pontifice commendantur. pag. 333. A. Diſplicent Franciſcanis dubia propoſita S. C. Indulgentiar. a P. Theodoro Carmelita Excalceato circa Portiunculæ Indulgentiam. p. 388. B. Vetitum eſt Franciſcanis quæſtuare eleemoſynas pecuniarias, etiam pro Defunctis, non obſtante quacumque conſuetudine, aut etiam facultate ab Epiſcopis tradita. p. 449. A. & ſeq.
Franciſcus a Belgioſo Commiſſar. Gener. Fam. - V. *ejus Elog*. p. XXVII. B.
Franciſcus Alciatus Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. IV. B.
Franciſcus a S. Severino renunciatur Commiſſ. Gener. Famil. Ciſmont. p. 118. A. Moritur in Urbe pituitæ morbo, nondum anno ſuæ Præfecturæ elapſo. p. 133. B. - V. *ejus Elog.* p. XXXII. A.
Franciſcus a Toloſa Min. Gen. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIV. A.
Franciſcus a Turricella Vice - Commiſſar. Gener. Reformat. p. XXIX. B.
Franciſcus Barberinus Ord. Protector - V. *eius Elog.* p. V. A.
Franciſcus Benitez eligitur Defin. Gener. p. 227. B.
Franciſcus Blonde Vicar. Gener. Obſervant. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XX. B.
Franciſcus Caraccioli ab Altamura inter Ex-Commiſſarios Gener. a Pontifice cooptatur, licet biennium non ſit expleturus. p. 6. B. Intereſt Comit. ann. 1723. p. 22. A. - V. *ejus Elog.* p. XXXII. A.
Franciſcus Cotogni Vicarius Generalis Bononiæ viſitationem paſtoralem in Collegio Tertiariarum S. Dominici facit, & quid inde? p. 141. B.
Franciſcus de Arcubiana Commiſſ. Gener. Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXIV. A.
Franciſcus Delsmar eligitur Defin. Gener. p. 22. A.
Franciſcus de Occaña Commiſſar. Gener. Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXV. A.
Franciſcus de Ruvere Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XI. B.
Franciſcus de Souſa Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIV. A.
Franciſcus Gonzaga Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIII. B.
Franciſcus Guerra renunciatur a Pontifice Commiſſ. Gener. Famil. p. XXVIII. B.
Franciſcus Guſmanus Commiſſar. Gener. Fam. & Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXVI. B. & XXXIV. A.
Franciſcus Lichetus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XII. B.
Franciſcus Maria de Nicolis Miniſter. Gener. & Commiſſar. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XV. B. & XXX. A.
Franciſcus Maria Rhini de Politio Miniſter Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XV. B.
Franciſcus Maria Spinelli eligitur Definit. Gener. cum eſſet Ordinis a ſecretis pro Reformatis. pag. 117. A. Paullo poſt vita ſungitur. *Ibi*.
Franciſcus Portilla ad Epiſcopatum Majoricenſem promovetur. p. XXXI. B.
Franciſcus Quiñonius, vulgo de Angelis, Commiſſ. Gener. primum, deinde Miniſter Gener. postea Card. Vice-Protector. Ord. tandem ejuſdem Protector renunciatus - V. *ejus Elog.* p. IV. A. p. XII. B. & p. XXV. A.
Franciſcus Sagarra Vicar. Gener. Obſerv. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXII. A.
Franciſcus Sfortia Mediolani Dux Regios ſuppeditat ſumptus pro Comitiis Mediolanen. Obſervant. ann. 1457. p. XIX. B.
Franciſcus Solanus Indiarum Apoſtolus moritur Limæ. p. XXXV. A.
Franciſcus Ximenius ad Archiepiſcopatum Toletanum promovetur: Accademiam Complutenſem fundat: & Conventuales ab Hiſpania expellit. p. XXII. B. Ingenti clade, non ſine portento, Mauris illata, Oranum expugnat. p. XXIII. B. Julium II. Armis, & opibus egregie juvat. p. XXIV. B.
Franciſcus Zamorra Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIII. B.
Franciſcus zenus ſemel atque iterum Vicar. Gener. Obſerv. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXIII. A. & XXIV. A.
Fuldenſis Capituli Præpoſitus ſit Minorita Prov. Thuringiæ. p. 44. B.
Fulgentius Melioriuccius junctis viribus opponitur confirmationi Sebaſtiani a Cajeta in Commiſſ. Generalem. p. XXIX. A.
Fulvius a Bononia renunciatur Procurator Gener. Reformator. p. 116. B. Intereſt Congr. Gener. ann. 1732. p. 165. B. Moritur. p. 291. A.
Fundationes novorum Conventuum noſtri Ord. in omnibus Hiſpaniarum Regnis intra quinque, aut quatuor leucas omnino interdicuntur. p. 221. B. Modum faciendi tales fundationes præſcripſerunt Clemens VIII. Urbanus VIII. & Innocent. X. p. 212. A.
Fundi fructiferi, quicumque demum ſint, ſunt alienandi. p. 35. B. Etiam non fructiferi ſunt dimittendi, ſi non ſint intra ſepta Conventuum. p. 36. A.
Funus ſi ducatur a Capitulo Cathedralis unicæ Parochialis ad Eccleſiam Regularium, poteſt Capitulum horum Eccleſiam ingredi cum Stola, Cruce, & ſuper Cadaveribus officium perſolvere. pag. 455. B. Quid ſi ſolus Archipreſbyter Curatus ejuſdem Cathedralis interveniat? *Ibi*. & p. 456. A. Qui eligunt ſepeliri cum habitu S. P. N. Franciſci debent patenter, & diſcooperti deferri, & non eis ſuperpoſito pallio funebri, & hoc non obſtante quacumque conſuetudine. *Ibi*. Si funeri interſit totum Capitulum unius loci, Regulares tenentur incedere ſub Cruce Capituli, licet funus ad Eccleſiam eorum ducatur. *Ibi*.

G

GAbriel a Venetiis eligitur Definitor Generalis. p. 12. B.
Gabriel Card. Palæotti olim Collegii Maronitarum Protector. p. 306. B.

Ga-

Gabriel Rangonius Veronenſis primus ex Obſervant. Fam. rogante Matthia Hungariæ Rege, ad Sac. Purpuram promovetur. p. XXI. A.

Gadicenſis Confraternitas Sanctiſſimi Sacramenti diſputat præcedentiam FF. Sæcularibus Tert. Ord. ac tandem Rota contra eam definit. p. 290. B. & ſeqq.

Gaiaza - V. *Petrus Ignatius de*.

Galliarum Provinciæ, quæ *Magnæ* vocantur, obtinent a Pontifice facultatem retinendi bona ſtabilia, & alia faciendi paupertati Franciſcanæ contraria. p. 342. B.

Gaudioſus Mayr eligitur Definitor Generalis. p. 435. A.

Gaudentius a Genua Secretarius Gener. Familiæ pro Reformatis ſubſtituitur Defin. Gener. in Congr. Rom. ann. 1732. loco Caroli a Novocomo non comparentis. p. 163. A.

Gaufredi - V. *Raymundus*.

Gentili - V. *Antonius Xaverius*.

Gentilis a Nicia eligitur Definitor Generalis. p. 117. A.

Genuæ Obſervantium Provincia petit conſtitui in ea Alternativam, & obtinet ut pro illa ſupplicetur Sanctiſſimo. p. 163. A. Pontifex eamdem conſtituit. p. 171. B.

Gerardus Oddonis Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. IX. A.

Germano-Belgici FF. conantur redire ad primæva jura circa inſtitutionem Commiſſarii Generalis Nationis. p. 124. B. Obtinent a Pontifice, ut ea de re in Comitiis Mediolanen. diſſeratur, a quibus emanavit Decretum, quod ipſis admodum diſplicuit. *Ibi*. Confugiunt ad Pontificem, qui demum Conſtitutionem edidit ea ſuper re favorabilem, ſed additis nonnullis conditionibus. *Ibi*. Totius facti ſeries narratur. p. 125. A. Conceditur, & præſentare poſſint quatuor pro Commiſſariatu Generali; & confirmantur Statuta nationalia Bruxellis edita. p. 126. A. Deficiente quacumque de cauſis Commiſſario ſtatim ſubſequitur Ex - Commiſſarius Generalis antiquior. *Ibi*. Præſcribitur etiam, ut non amplius *Recollecti*, ſed *Obſervantes* vocentur, quorum quoque habitus præcipitur. B. Hæc duo Nationi diſplicent. p. 127. B. Revocat illa, & caſſat Clemens XII. p. 128. B. Clementis XII. Conſtitutio executioni minime mandatur. p. 130. B. Iterum ad Pontificem confugiunt, qui commiſſa cauſſa Sacræ Congr. hæc tandem Decretum edidit favorabile. *Ibi*. Acta Congregationis Nationalis anni 1734. p. 194. A. & ſeqq. Vi Clementinæ Conſtitutionis *Circumſpecta*, Ex-Miniſtri, & Lectores proprie Jubilati priſtinæ vocalitati reſtituuntur. B. Non ſic tamen Ex-Agentes Nationales Romæ. p. 195. A. Bullam *Flagitantium preces* acceptant ut moderatam per aliam *Apoſtolici Regiminis*. *Ibi*. Præmium Ex-Agentis Romani Nationis. B. Dubitatur, an Eccleſiæ eorum Reſidentiarum, quæ Ordinariorum viſitationi ſubduntur, gaudeant Indulgentiis univerſo Ordini conceſſis, & S. C. Indulgentiar. reſpondet *negative*. p. 357. B. Iterum eidem proponitur Cauſſa, & prodit favorabile decretum. p. 358. A. Obtinent Altare privilegiatum bis in hebdomada in ſingulis eorum Eccleſiis tam Cœnobiorum, quam Reſidentiarum, in perpetuum, & ſine certo Miſſarum numero. p. 386. & ſeq.

Germanus Aubertus Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXVI. A.

Gilbertus Nicolai ſemel, atque iterum Vicar. Gener. Fam. Obſerv. ac tandem primus Commiſſar. Gener. Familiæ - V. *ejus Elog.* p. XXIII. B. XXIV. B. & XXV. A.

Gildardus Duſſos eligitur Procurator Gener. Diſcalc. & Recollector. p. 116. B. In Cauſſa juriſdictionali, quam habet cum Commiſſario Generali Familiæ init concordiam, quæ a S. C. confirmatur. p. 200. A. Petit a S. C. & obtinet facultatem erigendi in Urbe Cœnobium pro habitatione Procuratoris Gener. Diſcalc. & Recollector. p. 206. A. Cedit Excalceatis Hiſpaniæ jus, quod habere poſſent Recollecti ſuper novo SS. Quadraginta in Urbe Cœnobio. p. 212. A. Seſe officio abdicat. p. 219. B. Contenditur ei primus locus in Provincia, ex quo non antea fuiſſet Miniſter Provincialis, eidemque pleno jure aſſeritur in Comitiis Valliſoletanis. p. 235. A.

Goanus Archiepiſc. teſtatur ſuam in Parochos Regulares juriſdictionem pleniſſime exercere. pag. 359. B.

Godefridus Stuve eligitur Defin. Gener. p. 116. B. Præeſt Congr. Nationali ann. 1734. p. 194. A.

Gomeſius Luſitanus Vicar. Gener. Ord. p. XII. A.

Gonzaga - V. *Franciſcus*.

Gonzalez Mattheo - V. *Didacus*.

Granatenſis Obſerv. Provincia ſingulare condit Decretum pro ſtudentibus ejuſdem, quod a Pontifice confirmatur. p. 172. B. Duo ſtudia Theologiæ Moralis in illa eſſe debent. *Ibi*. Quale præmium pro illius Lectoribus? *Ibi*. Poſt emiſſam profeſſionem debent Clerici per annum integrum ſtudio linguæ latinæ, & cantus Gregoriani operam dare. p. 173. A. Quale præmium pro ejuſmodi Magiſtris? *Ibi*.

Gratiæ omnes perſonales conceſſæ Fratribus degentibus ſub dominio Regis Portugalliæ abrogantur. 32. A. Item abrogantur conceſſæ cuicumque ex univerſo Ordine. p. 38. A. Excipiuntur Concionatores, & Confeſſarii Regii actuales. *Ibi*. Gratiæ quæcumque FF. concedi nequeunt perſonarum extra Ordinem commendationibus. p. 38. B. Qui ejuſmodi favores extra Ordinem extorſerint pœna Carceris puniantur. p. 39. A. Confirmantur omnes hac de re editæ Summorum Pontificum Conſtitutiones. p. 405. A. Gratiæ perſonales, ut omnino abrogentur, ſupplicandum Sanctiſſimo ſtatuit Definitorium Generale. p. 228. A. Et ſi in poſterum concedantur, ſint tantum quoad titulum, & præcedentiam. *Ibi*. Gratiæ omnes perſonales iterum in univerſo Ordine abrogantur. p. 265. B. Excipiuntur conceſſæ ad petitionem Supr. & Univ. Inquiſitionis, & Provinciarum; & quidem quoad præcedentiam tantum, non autem quoad votum. p. 266. A. Peculiari conſtitutione revocantur illæ, una cum Indultis, & privilegiis quibuſcumque, conceſſa FF. particularibus in Luſitaniæ, & Algarbiorum Regnis. p. 269. B.

Gratianus de Altamura Vice-Commiſſar. Gener. Fam. p. XXVII. B.

Gratianus - V. *Raynaldus*.

Gravoix - V. *Marcus Antonius*.

Gregorius IX. In Sanctorum album recenſuit Seraphicum Patriarcham, Antonium Patavinum, & Eliſabetham Hungariæ Reginam. p. I. A. Præeſt Comitiis Ord. ann. 1227. Item anno 1230. p. VII. A. Confirmat abdicationem Parentis, & novam Eliæ electionem. *Ibi*. B. Iterum Comitiis intereſt ann. 1239. & depoſitioni Eliæ dat operam; edit lamentabile carmen in morte Alberti de Piſis Min. Gener. *Ibi*. Tandem iterum præeſt Comitiis. *Ibi*.

Gre-

Gregorius XI. Cardinalium Ordinis Protectorum minuit autoritatem . p. II. B.

Gregorius XIII. Pii V. Conſtitutionsm *Etſi Mendicantium* fertur redegiſſe ad terminus juris communis . p.139. B. Id teſtatur Benedictus XIV. p. 379. A. Statuit ne Regulares poſt quinquennium audirentur ſuper nullitate Profeſſionis , etſi allegarent vim , & metum , ob quem ſunt Religionem ingreſſi , ſemper duraſſe . p.401. B. Nihilominus admittuntur inſtantiæ pro reſtitutions in integrum . *Ibi*. Primus ipſe Maronitarum Collegium in Urbe fundavit . p. 306. B.

Gragorius XIV. confirmavit , & innovavit S. Pii V. Privilegium de Parochis Regularibus in Indiis ab Ordinariis omnino independentibus . p. 359. A.

Gregorius XV. prohibuit tranſitum FF. Provinc. Sancti Joannis Tert. Ord. in Gallia ad Provinc. Obſervantium Pariſienſem.p.49.B. Statuit,ut quicumque,etiam Regularis,ſe ingerat illegitime in alicujus Sacramenti adminiſtratione , ab Ordinario ſit puniendus . p. 313. A. Caſſans omnia Regularium privilegia , illos , qui curam animarum exercent, Ordinariorum viſitationi , & correctioni ſubjecit. p. 359. & ſeq. Reformatis dat ſuos particulares Vicarios Generales . p. XXVIII. A.

Grimanus - V. *Dominicus* .

Guadagni - V. *Joannes Antonius Card.*

Gualterius - V. *Archangelus* .

Guardiano Hieroſolymitano præcipitur , ut omnino abſtineat a vocandis Fratribus in Palæſtinam ſuis literis obedientialibus , ſub pœna Apoſtaſiæ . p. 163. B.

Guardianus Hieroſolymitanus quis , & quomodo eligi debeat ? p. 348. B. Ejus patentes literæ debent confirmari a S. C. de Prop. Fide . Eidem ſubduntur omnes FF. Terræ Sanctæ , quos punire poteſt , etiam Miſſionarios , ſed de his debet certiorari S. C. cui etiam ſignificabit quæ circa Miſſionarios occurrant , poſt peractam ab ipſo viſitationem . *Ibi* . & ſeq. Hæc quomodo facienda ? p. 349. A. FF. qui illuc ſe conferunt , ab eo petere debent collocationem , ab eoque recipere. Ad ipſum ſpectat omnes Officiales inſtituere . *Ibi*. Gallorum Parœcias conferat Gallis , ſi ex ipſis ſint idonei . B. Non permittat Religioſos vagari , nec arma quocumque prætextu deferre . Excommunicationem uni Pontifici reſervatam in Cœna Domini publicet contra convertentes in alios uſus bona Terræ Sanctæ . Non permittat eleemoſynarum Tranſvectores diutius ibi , quam per duos menſes morari , & Sanctuaria emere . *Ibi* . Ab ipſo ſunt inſtituendi Equites S. Sepulchri , & quomodo ? *Ibi* . & ſeq. Veteres conſuetudines non immutet , & in re gravi , Diſcretorii PP. conſulat , ſicut in deputandis Officialibus ubi ſunt noſtræ Miſſiones , & pro harum negotiis . p. 350.A. Eſt primus Diſcretus . p. 352. A. Ejus officium eſt triennale ; ſed non poteſt diſcedere , niſi Succeſſor adveniat , excepta cauſſa adeundi Comitia Generalia , & poſt electum a Diſcretorio Præſidem . B. Nulla fruitur prærogativa expleto officio , niſi poſtquam conſtiterit Superiori Generali per atteſtationem juratam Diſcretorii de impleto ab eo exacte officio . p. 355. A. Licet non poſſit Fratrem de Familia mutare ſine Diſcretorio , poteſt tamen ei concedere obedientiales literas devotionis , aut negotiorum cauſſa . p. 392. A. Poſt ipſum Pater dignior eſt Vicarius . B. Poſt Vicarium Pater dignior eſt Procurator . *Ibi* . Cui debentur in Sacriſtia paramenta particularia . pag. 393. A.

Guardiani ultra triennium non ſunt confirmandi niſi habeantur atteſtationes Provincialis cum majori ſaltem parte Definitorii . p. 165. A.

Guerra - V. *Franciſcus* .

Guidus Lambertinus tradidit D. Franciſco locum , in quo Bononiæ Cœnobium , & Templum Deiparæ Annunciatæ extructum eſt . p. 430. B.

Guillelmus Bertholdi Vicar. Gener. Fam. Obſerv. - V. *ejus Elog.* p. XXI. B.

Guillelmus de Caſali Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XI. A.

Guillelmus Falgarius Vicar. Gener. Ord. p. VIII. B.

Guillelmus Farinerius Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. IX. B.

Guillelmus Judicis Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. II. B.

Guiros - V. *Andreas de* .

Gundiſalvus de Vallebona Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. IX. A.

Guſmanus - V. *Franciſcus , & Hieronymus* .

H

Habitus FF. de Obſervantia eſt ille , quo univerſus Ordo a primordio ſuæ inſtitutionis uſus fuit . p. 32. A.

Halicarnaſſeus Epiſcopus - V. *Eleearius Franciſcus* des Achards &c.

Haymo Anglus Miniſter Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. VII. B.

Henricus Alferus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. X. B.

Henricus Caſtellæ , & Legionis Rex impenſe favet Obſervantibus . p. XIX. B.

Henricus Conimbricenſis cum aliis ſeptem Minoritis Sodalibus primus ad Indias Orientales transfretavit . p. XXIII. B. Regi Luſitaniæ poſtea a confeſſionibus, mox Epiſcopus Septenſis , ac tandem primus in eo Regno Gener. Inquiſitor . *Ibi* .

Herbornus - V. *Nicolaus* .

Hieronymus Card. Columna , domui Pontificiæ Propræfectus , renunciatur Ordinis Protector . p. 387. A. Ut Diſquiſitor a S. S. delectus intereſt Comit. Rom. ann. 1750. p. 430. A. - V. *ejus Elog.* p. VI. B.

Hieronymus Guſmanus Commiſſ. Gener. Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXIV. A.

Hieronymus Matthæjus Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. IV. B.

Hieronymus Tineus Miniſt. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. VIII. A.

Hieronymus Torniellus pluries Vicar. Gener. Fam. Obſerv. - V. *ejus Elog.* p. XXII. A. & XXIII. A.

Hieronymus Ulamiynk eligitur Defin. Gener. p. 435. A.

Hierro - V. *Joannes del* .

Hilarion Sacchettus Commiſſar. Gener. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXV. A.

Hilarius Maria de Raguſia eligitur Defin. Gener. p. 12. B.

Hiſpalenſes Lectores tenentur in publicis Theſibus ſervare concordiam initam inter Provinciam Bæticam , & Angelorum . p. 233. A.

Horatius Card. Juſtinianus Comprotector Ord. dum Barberini in Galliis verſarentur : cauſſas in prima inſtantia judicare tentat , eique a Pontifice prohibetur . p. V. B.

Hoſpitium Terræ Sanctæ Neapolis transfertur a Cœnobio Sanctiſſimæ Trinitatis ad illud Montis Calvarii . p. 268. A.

Hugo de S. Charo primus ex Ord. Prædicator. ad Sacram Purpuram promotus. p. 75. A.

Hugolinus de Comitibus Signiæ primus Ordinis Protector - V. *ejus Elog.* p. I. A.

Hyacinthi *Palacios* opus inſcriptum *Reſpueſtas de la Verdad* damnatur, & ut ejus verus Autor detegatur, & puniatur committitur Miniſtro Gener. p. 437. B.

Hyacinthus Hernandez *de la Torre* Commiſſ. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXXI. B.

Hyacinthus Serrat eligitur Commiſſ. Gener. Curiæ. p. 12. A.

I

JAcobus a Cremiſir Præfectus Miſſionum Ægypti nonnulla Poſtulata ſuper Cophtorum Natione exhibet Pontifici, qui benigne illis reſpondet. p. 332. B. & ſeqq. Tandem ei, aliiſque Miſſionariis, & Vicario Apoſtolico proponit Pontifex nonnulla ſibi de Cophtorum Natione exponenda. p. 338. B. & ſeq.

Jacobus a Veruclo Vice-Commiſſ. Gener. Reform. - V. *ejus Elog.* p. XXXII. B.

Jacobus Boſſolinus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XI. A.

Jacobus Cajetanus de Stephanenſibus Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. II. A.

s. Jacobus de Primaditils Vicar. Gener. Obſerv. Famil. in Ciſmont. - V. *ejus Elog.* p. XVIII. A.

Jacobus da Sarzuela Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XI. B.

Jacobus Lucenſis renunciatur Guardianus Hieroſolymitanus. p. 12. B. Dum Terræ Sanctæ eſt Viſitator, & Vicarius Apoſtolicus, ſtatuitur a Pontifice Ablegatus pro extinguendo Schiſmate Maronitarum. p. 302. B. In Eccleſiam FF. Minorum Ariſſæ illorum Antiſtites vocavit, ab iiſque ut Pontificis mandatis obtemperarent, obtinuit. p. 303. A. Commendatur a Pontifice. p. 305. A.

Jacobus Millo Datarius Sanctiſſimi ſcribit de mente Pontificis ad Vicarium Generalem Bononien. ſuper viſitatione ab hoc peracta in Conſervatorio Tertiariarum S. Dominici. p. 141. B.

Jacobus Urſinus, relicto Urbano VI. ſectatur Clementis VII. partes, a quo ad Joannæ Reginæ Neapolis commendationes renunciatur Pſeudo-Protector Ordinis. p. II. B.

Japponenſes Martyres Nangaſachi corruſcant. p. XXXIV. B.

Iduri - V. *Joannes Franciſcus.*

Jeſuitæ, & Presbyteri Collegii Pariſienſis Miſſionariorum clamant in Franciſcanos tamquam invaſores nonnullarum *Chriſtianitatum* Regni Cochinchinæ. p. 321. B. & ſeq. Jubentur Franciſcani recedere a toto Regno Cochinchinæ, & prædictis Eccleſias cedere. p. 322. A. & ſeq. Jubet Pontifex *recedendum a deciſis*, & Franciſcanos manuteneri in poſſeſſione &c. committit Vicario Apoſtolico Tunkini. p. 323. A. & ſeq. Antequam vota ſimplicia poſt triennium Jeſuitæ emittant, ſi anteà habuerint beneficia, tenentur illa renunciare; ſed hæc per talem profeſſionem non intelliguntur vacare. p. 376. B.

Ignatius a Nivibus eligitur Definitor Generalis. p. 435. A.

Ildephonſus a Prado Commiſſ. Gener. Indiar. - *V. ejus Elog.* p. XXXV. B.

Ildephonſus de Biezma Commiſſ. Gener. Indiar. & deinde Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XVI. B. & p. XXXVI. A.

Ildephonſus Salizanes Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XV. B.

Immac. Conceptionis in Hiſpania Diſcalceator. Provincia diviſa ab illa S. Joſephi noviter erigitur. p. 316. B. Eidem Cœnobium S. Angeli Compluti ab eadem Provincia diviſum unitur. p. 318. A. Item duo alia Cœnobia ſimiliter diviſa uniuntur. p. 324. B. Ejuſdem erectionem Pontifex confirmat. p. 326. B.

Immac. Concept. Provincia Diſcalceator. in Luſitania non poteſt alibi celebrare Capitula, quam in Cœnobio S. Antonii oppidi de Viana. pag. 415. B.

Incorrigibilium Conſtitutiones moderantur. p. 123. A. & ſeq.

Indias adeuntes, aut ab eis redeuntes nequeunt, ſub pœna Apoſtaſiæ, commorari in ædibus Sæcularium. p. 310. A. Indiarum Vocalibus aſſeritur jus ſubrogandi, etiam pro PP. digniori, & immediato, dummodo non adſint Ex-Provinciales. 437. A.

Indulgentia plenaria conceſſa omnibus Eccleſiis Ord. occaſione Capit. gener. p. 108. B. Indulgentia Plenaria perpetua in Feſtis Sancti Jacobi de Marchia, & S. Franciſci Solani. p. 99. A. Etiam in Feſto S. Margaritæ de Cortona. p. 105. A. etiam in Feſto BB. Martyrum Gorcumienſium. p. 108. B. & p. 405. A. Indulgentia ſingularis conceſſa olim Laicis Aracœlitanis extenditur ad omnes FF. Ordinis p. 124. A. Non apparet tamen legitimum ejuſdem documentum. B. Alia ampliſſima pro una vice tantum Ordini conceſſa. p. 148. Per hanc etiam conceditur, ut FF. & Moniales abſolvi poſſint ab omnibus caſibus reſervatis Pontifici, & locorum Ordinariis. *Ibi.* B. Conceditur Plenaria perpetua in Feſto Sacror. Stigmatum S. P. N. Franciſci. p. 155. B. Item plenaria perpetua pro omnibus Religioſis, qui die 16. Aprilis Franciſcanæ Regulæ profeſſionem iterum emittunt. p. 202. A. Item plenaria perpetua in feſto BB. Martyrum Japponenſium. p. 222. A. Centum dierum recitantibus flexis genibus quinques orationem dominicam &c. ſingulis ſextis feriis. p. 242. B. Item plenaria perpetua in Eccleſiis Ordinis pro Feſto SS. Martyrum Berardi, Petri, Acurſii &c. p. 269. A.

Indulgentia centum annor. conceſſa a Gregorio XV. dicentibus: *Benedicta ſit Sancta, & immaculata Conceptio B. M. V. declaratur non conſtare.* p. 422. A. Eamdem confirmari Parmenſium Duciſſa Vidua, & Hiſpaniar. Reginæ Mater petierat, & non obtinuerat. *Ibi.* B. Indulgentia plenaria conceditur omnibus Eccleſiis Ord. in Urbe, applicanda pro animabus Defunctor. occaſione Capit. gener. anni 1750. p. 427. B.

Indulgentiis omnibus Ordini conceſſis gaudent Eccleſiæ Cœnobiorum parvorum, quæ FF. Germano-Belgici vocant *Reſidentias*, quæque Ordinariorum viſitationi ſubduntur. p. 358. A. Conceditur Indulgentia plenaria perpetua in Eccleſiis Ordinis in feſto S. Petri Regalati. p. 378. B. Recenſentur Indulgentiæ, quibus frui poſſunt FF. & Sorores Tert. Ord. de Pœnitentia. p. 458. A. Clauſula exceptiva, & irritans apponi ſolita in Brevibus Indulgentiarum, non comprehendit Indulgentias, quæ concedi ſolent pro feriis ſextis Martii, ſeu Quadrageſimæ. p. 471. A. Quæ aliæ Indulgentiæ excipiuntur? *Ibi.* Conceſſæ alicui Ordini, vel Inſtituto &c. intelliguntur conceſſæ Eccleſiis Cœnobiorum ejuſdem, & non aliis ab illis quomodocumque dependentibus. *Ibi.* B. & ſeq.

Digitized by Google

Infirmariæ , & Infirmi debent habere omnia ſibi neceſſaria . p. 251. A.

Innocentius IV. conceſſit FF. Prædicatoribus , ut in Oriente Miſſionarii conſtituti diſpenſarent illos , qui ad Catholicam fidem ex hæreſi venirent , ab onere dimittendi Uxorem , quam poſt ſuſceptos Sacros Ordines duxerant . p. 338. B. Præeſt ann. 1244. Comit. Ordin. p. VII. B. Item ann. 1248. p. VIII. A.

Innocentius VI. Sacr. Purpura decoravit Fortanerium Vaſſalli Min. Gener. p. IX. B.

Innocentius VIII. ſtatuit Obſervantes uti non poſſe privilegio Bullæ Cruciatæ de eligendo ſibi beneviſo Confeſſario, a quo abſolvantur ab omnibus caſibus reſervatis . p. XXI. B. Item , ut Obſervantes Terræ Sanctæ perpetuo alerentur ex pinguibus beneficiis Galliæ, Hiſpaniæ, & Burgundiæ; ſed eorum Vicarius Generalis conſtanter id ſemper recuſavit . p. XXII. A. Prohibuit tranſitum Obſervantium ad Conventuales ; & ne FF. Prædicatores in cauſſis Fidei judicarent FF. Minores , aut contra . *Ibi* .

Innocentius XI. revocat ſuam Conſtitutionem , & approbat Decretum Min. Gener. de præcedentia Clericorum ſupra Laicos apud Diſcalceatos . p. 96. B. Confirmat Conſtitutiones editas ſuper Oblatis Tert. Ord. in Gallia . p. 106. A.

Innocentius XIII. indicit univerſo Ordini Comitia Romæ habenda ann. 1723. p. 2. A. Recenſet alios gentis ſuæ Pontifices , qui Comitiis noſtris interfuere . B. Eadem coram ſe habenda indicit . *Ibi* . Decernit , ne anticipentur Capitula provincialia , quorum celebratio peragenda eſſet poſt 10. diem Maii 1723. p. 4. B. Committit Nuncio Neapolitano executionem literarum Clementis XI. quibus præcipiebatur , ut Cœnobia S. Luciæ de Monte, ac Portici Provinciæ Neapolitanæ unirentur . p. 5. A. Franciſcum ab Altamura inter ex-Commiſſ. Gener. recenſet , licet biennium non ſit expleturus . p. 6. B. Officiales Generales Curiæ ſibi ſtatutis privilegiis exornat , licet biennium non ſint expleturi . p. 7. A. Concedit ſuffragium nonnullis Vocalibus , qui ultra triennium, & ſemeſtre in officiis perduraverant . p. 7. A. Diſpenſat Commiſſarios , Officiales Curiæ , & Secretarios Generales a vacatione temporis a lege ſtatuti , ut poſſint ad altiora aſcendere . p. 8. A. Præeſt Comitiis Ordinis . p. 9. A. Confirmat Decretum Diſcretorii Generalis , quo ſingulares pro eo preces decernuntur ab Ordine in perpetuum peragendæ . p. 13. A. Confirmat etiam ſtatutum Capit. gener. quo Vocalibus Excalceatis Ultram. Famil. conceduntur privilegia Ordinis , licet non habeant requiſita . p. 16. B. Iterum approbat alternativam in Provinc. Conceptionis Flum. Januarii , ſub certis tamen legibus . p. 17. B. Iterum illam confirmat una cum Capitulo Provinciali . p. 21. B. FF. Sæculares Tert. Ord. erecti in Civitate Flum. Januarii Superioribus Ord. inobedientes juſtis coercet pœnis , & Capit. ac Miniſtri Gener. Acta , & decreta contra eos probat , ac confirmat . p. 24. B. & ſeqq. Probavit Decretum S. C. a S. S. deputatæ , quo prohibetur Regularibus quibuſcumque vendere pharmaca Sæcularibus . 240. B. Statuit , ut Regulares poſſint a quolibet Catholico Antiſtite Ordines ſuſcipere , debere ejuſmodi privilegia ſibi directe conceſſa fuiſſe & poſt Concilium Trident. oſtendere . 380. A.

Inſulanus – V. *Andreas Alvarez* .

Joachimus a S. Joſepho eligitur Defin. Gener. pag. 435. A.

Joanna Lambertina S. Catharinæ Bononienſis Comea, ejuſque Sanctitatis inſignis Æmulatrix. p. 431. A.

Joannes Alvin Min. Gener. – V. *ejus Elog.* p. XVI. A.

Joannes Antonius a Panormo Commiſſar. Gener. Famil. – V. *ejus Elog.* p. XXXI. B.

Joannes Antonius a S. Cruce , prorogatis bellorum cauſſa Comitiis Ordinis, dum Ordini eſt a ſecretis , renunciatur a Pontifice Vice – Commiſſar. Gener. pro Obſervantibus. p. 199. B. Literis Apoſtolicis confirmatur in officio ad uſque Capitulum generale . p. 213. A. Intereſt Comitiis Valliſoletanis . p. 227. A. a quibus diſcedit ante terminationem Actorum . p. 237. A. Intereſt Congr. gener. ann. 1744. p. 297. B. Et Comitiis generalibus ann. 1750. p. 439. A – V. *ejus Elog.* p. XXXIII. A.

Joannes Antonius Card. Guadagni Clementis XII. ex Sorore Nepos renunciatur Diſquiſitor in Cong. gener. ann. 1732. p. 164. A. Item tamquam Diſquiſitor a S. S. delectus intereſt Comit. Rom. anni 1750. p. 430. A.

Joannes a Palma Commiſſ. Gener. Famil. – V. *ejus Elog.* p. XXVIII. B.

Joannes a Stronconio Commiſſarius ſuper Obſervantium Familia confirmatur . p. X. B.

Joannes Baptiſta a Campanea Min. Gener. Ord. – V. *ejus Elog.* p. XIV. B.

Joannes Baptiſta de Lambertinis S. I. olim Collegii Maronitarum in Urbe Rector laudatur. p. 306. B.

Joannes Benedictus a Sarzana eligitur Def. gen. p. 12. B.

Joannes Bermejo ex-Commiſſar. Gener. Curiæ , & Definitor Gener. ſubrogatus , eligitur Vicarius Gener. Ordinis , ob mortem Joannis de Soto . p. 204. B. & ſeq. Ejus literæ encyclicæ de Sua electione quare non referuntur? p. 205. A. Suffragia univerſo Ordini indicit pro Anima Matthæi a Pareta olim Miniſtri Gener. ac demum Archiepiſcopi Panormitani . *Ibi* . Declaratur a Pontifice Miniſter Generalis . B. Præcipitur ei a Pontifice indictio Comitiorum generalium , quæ tamen non indicuntur . p. 209. & ſeq. Ejus literæ , quibus Comitia Ordinis Valliſoleti habenda indicuntur . p. 220. A. Declaratur a Pontifice nullum ex illis inferri poſſe præjudicium contra Reverendiſſimos Joſephum Mariam ab Ebora , & Joannem Coſimum a Monteminiano , quod in iiſdem non fuerint nominati . p. 221. B. Abſolvitur officio , & Comitiis intereſt Valliſoletanis . p. 227. A. Indicit Congreg. gener. Matritenſem , eique præeſt . p. 254. B. – V. *ejus Elog* p. XVII. A.

Joannes Bivanco Commiſſ. Gener. Indiar. – V. *ejus Elog.* p. XXXV. A.

Joannes Bucchius Min. Gen. Ord. – V. *ejus Elog.* p. IX. B.

Joannes Cajetanus Urſinus Ord. Protector. – V. *ejus Elog.* p. I. A.

Joannes Calvius Min. Gen. Ord. – V. *ejus Elog.* p. XIII. A.

Joannes Capiſtranus Jovenski eligitur Defin. Gener. p. 117. A. Intereſt Congr. gener. ann. 1732. p. 165. B. Defin. Gener. ſubrogatus non intereſt Comit. Roman. ann. 1750. p. 428. A.

Joannes Carbonell Secretarius Gener. Ordinis inſtituitur a Pontifice Definitor Gener. p. 362. A. Proteſtatur contra ejus electionem Provincia Majoricenſis . p. 428. B.

Joannes Columna a S. Paulo vere primus D. Franciſci , ejuſque Ord. Protector . p. VI. *in adnotatione* .

Joannes Conejero eligitur Defin. Gener. p. 435. A.

Joannes Coſimus a Monte Miniano intereſt Comit. Roman. ann. 1723. p. 12. A. Intereſt Congreg. gener. ann. 1732. p. 165. B. Non nominatur in Indictione Comitior. gener. & Pontifex declarat

id eſſe debere ſine ejus præjudicio . p. 221. B. Juſſu Pontificis vocatur Romam, ut præſit Cong. gener. Rom. anni 1744. ob abdicationem Creſcentii Kriſper, ac ſtatim Romam ſe confert . p. 297. B. Præeſt reipſa dictæ Congreg. p. 298. A. – V. *ejus Elog.* p. XXXII. B.
Joannes Croyn pluries Vicar. Gener. Obſervant. Fam. – V. *ejus Elog.* p. XX. B.
Joannes de Cepeda Commiſſar. Gener. Indiar. – V. *ejus Elog.* p. XXXIV. B.
s. Joannes de Dukla comprobatur totius Poloniæ, & Lithuaniæ Comprotector , una cum Officio , Miſſa , & octava . p. 223. B.
Joannes *de la Torre* eligitur Commiſſarius Gener. Curiæ . p. 227. B. Renunciatur Vice-Commiſſ. Gener. Famil. p. 255. A. Commiſſarius Gener. Fam. a Pontifice declaratur . p. 263. A. Ab eodem ad aliud triennium confirmatur . p. 287. A. Iterum confirmatut . p. 361. B. Romam citins aliis pervenit , & quare ? p. 427. B. Sindicatur ejus adminiſtratio Familiæ , & laudatur . p. 429. B. – V. *ejus Elog.* p. XXXIII. A.
Joannes de l' Hierro Min. Gener. Ord. – V. *ejus Elog.* p. XIV. B.
Joannes de Macrifortis Vicar. Gener. Famil. Obſerv. – V. *ejus Elog.* p. XX. B.
Joannes de Prado in odium Fidei Marocchii occiditur . p. XXXV. B.
Joannes de Petrafitta intereſt Comit. Roman. p. 82. A. Intereſt Congr. Gener. ann. 1732. p. 165. B. Renunciatur a Pontifice Vice-Commiſſar. Gener. pro Reformatis . p. 200. A. Tandem moritur . p. 209. A. – V. *ejus Elog.* p. XXXII. B. & XXXIII. B.
Joannes de Robles Commiſſar. Gener. Fam. – V. *ejus Elog.* p. XXIX. A.
Joannes de Salazar eligitur Defin. Generalis . p. 12. A.
Joannes de Sanctander Commiſſar. Gener. Indiar. – V. *ejus Elog.* p. XXXV. A.
Joannes de Sigeſtro Vicar. Gener. Obſerv. Fam. – V. *ejus Elog.* p. XXII. A.
Joannes de Soto renunciatur Commiſſ. Gener. Famil. Ultramont. p. 18. B. Confirmatur in officio a Pontifice uſque ad Capit. Gener. p. 71. A. Renunciatur Miniſter Gener. Ordinis . p. 116. A. Ejus literæ Encyclicæ ad univerſum Ordinem de ſua electione, deque obſervantia Franciſcanæ diſciplinæ . p. 117. B. Conqueritur de editione Conſtitutionis *Flagitantium preces &c.* & petit revocari . p. 127. A. Reipſa obtinet eamdem in nonnullis revocari , ſed in aliis confirmatur . B. & ſeqq. Obtinet a Pontifice ampliſſimam Indulgentiam , & abſolvendi facultatem omnes ſibi ſubditos pro una vice tantum . p. 148. A. Indicit Congr. Gener. Romæ habendam . p. 154. B. Ejus literæ , quibus ſtatuitur , ut Viſitator Provinciæ S. Gregorii Philippinarum ex eadem S. Gregorii Provincia aſſumatur , a Pontifice confirmantur . p. 183. A. Miniſtris Provinciarum Diſcalceatorum in Luſitania concedit , ut Quæſtuatores in illis, & in Braſilia Religioſos inſtituant pro conſervatione Locorum Terræ S. p. 192. B. Ejus literæ encyclicæ , quibus Comitiorum Generalium prorogatio , & ſui , aliorumque Officialium Ordinis confirmatio a Pontifice facta univerſo Ordini ſignificatur . pag. 198. A. Tandem moritur . pag. 204. B. Non interfuit Congr. Rom. ann. 1732. ſed ſuo loco inſtituit Bernardum Monterde Procur. Gener. Ord. pag. 161. A. Petit per Procurator. Ord. confirmari ſibi reſcriptum Benedicti XIII. ut in caſu vacantiæ poſſit ipſe eligere Officiales Curiæ Rom. & non obtinet . p. 162. A. & ſeq. Inſtituitur a Pontifice Viſitator , & Reformator Apoſtolicus . p. 176. A. – Fuit etiam Commiſſar. Gener. Indiarum . V. *ejus Elog.* p. XVII. B. XXXII. A. & XXXVI. B.
Joannes de Valle eligitur Defin. Gener. p. 118. A. Non intereſt Comit. Roman. ann. 1750. p. 418. A.
Joannes Diaz eligitur Procur. Gener. Diſcal. & Recollect. p. 12. A. Intereſt Congr. Gener. Roman. ann. 1726. p. 77. A.
Joannes Franciſcus a Sorexina Secretarius Gener. Ord. p. 4. B. Eligitur Definitor Generalis . p. 12. B. Iterum Secretarius Gener. Ord. p. 161. B.
Joannes Franciſcus Maculanus Commiſſar. Gener. Fam. – V. *ejus Elog.* p. XXVII. A.
Joannes Franciſcus Iduri , ex ſingulari reſcripto Sanctiſſimi , renunciatur Commiſſarius Gener. Curiæ Rom. p. 255. B.
Joannes Jacobus de Vallico eligitur Definitor Gener. cum eſſet Ordini a Secretis . p. 117. A. Aliis curis diſtractus , exoneratur illa faciendi Compilationem ſtatutorum . p. 165. B. Intereſt Congr. Gener. ann. 1732. p. 165. B. Renunciatur Procurat. Gener. Ordinis . p. 227. A. Idem munus agens moritur Tybure . p. 283. B.
Joannes Laſſo eligitur Definitor Generalis . p. 116. B.
Joannes Luengo Commiſſar. Gener. Indiar. – V. *ejus Elog.* p. XXXV. B.
Joannes Maria de Auguſta eligitur Definitor Gener. p. 217. A. Loco ejus demortui non conceditur ſubrogatio P. Thomæ a Cento , ſed Cajetano a Laurino , utpote Regni Neapolitani ſubdito . p. 162. A.
Joannes Mazara a Neapoli Min. Gener. Ord. – V. *ejus Elog.* p. XV. A.
Joannes Merinero Min. Gener. Ord. – V. *ejus Elog.* p. XV. A. & p. XXIX. A.
Joannes Minius Miniſter Gener. Ord. ac ejuſdem demum Protector – V. *ejus Elog.* p. I. B. & VIII. B.
Joannes Moginus Vicar. Gener. Famil. Obſerv. – V. *ejus Elog.* p. XIX. B.
Joannes Munieſſa Commiſſar. Gener. Famil. – V. *ejus Elog.* p. XXIX. B.
a. Joannes Parens Miniſter Gener. Ord. – V. *ejus Elog.* p. XII. A.
Joannes Parmenſis Miniſt. Gener. Ord. – V. *ejus Elog.* p. VIII. A.
Joannes Perezius Guardianus Cœnobioli Arrabidæ animum Chriſtophori Columbi jam pene proſtratum conſiliis , ac literis erigit pro novis Terris detegendis . p. XXII. B. Aliorum Franciſcanorum Comitatu diſceſſus ad novum Orbem detegendum cum Columbo , primus rem Sacram facit in ædicula a ſe D. Franciſco dicata in Inſula S. Dominici . *Ibi* . – V. *Chriſtophorus Columbus* .
Joannes Petrus a Roma Definitor. Gener. Ord. eligitur . p. 435. A.
Joannes Philippi pluries Vicar. Gener. Obſerv. Famil. – V. *ejus Elog.* p. XX. B.
Joannes Pieroche ſemel atque iterum Vicar. Gener. Fam. Obſerv. in Ultramont. – V. *ejus Elog.* p. XVIII. B.
Joannes Populeus , vulgo *de la Puebla , & de Soto Mayor* , Ferdinandi Catholici conſanguineus , a Sixto IV. Obſervantium habitu induitur , & in Provincia Seraphica vitam ducit . p. XXI. B. Coactus ob mortem Germani Fratris ab ea diſcedere , & in Hiſpaniam redire , FF. ex eadam ſecum

Digitized by Google

eum ducit, qui, Directore Andrea Pernſino, jaciunt ibi Provinciæ Angelorum fundamenta. p. XXII. B. Moritur cum fama Sanctitatis, ejuſque corpus poſt Sexaginta annos effoſſum, integrum, ac ſuavem ſpirans odorem repertum. p. XXXIII. A.

Joannes Quieſdeber Vicar. Gener. Fam. Obſerv. - V. *ejus Elog.* p. XIX. B.

Joannea V. Luſitaniæ Rex petiit a Pontifice privileginm plurinm Miſſarum in die Commemorationis omnium Defunctorum pro Sacerdotibus in ſuis Regnis exiſtentibus. p. 413. A. Eximia ejus pietas a Pontifice commeodatur. p. 415. B. & ſeq.

Joannes Silveſtris Vicar. Gener. Obſervant. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXIII. B.

Joannes Teſſerandus primus Pariſiis Monaſteria inſtituit Mulierum e proſtibulo ad pœnitentiam redeuntium. p. XX. B.

Joannes Thony eligitur Definitor Generalis. pag. 228. A.

Joannes Venido Commiſſar. Gener. Fam. & Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXVIII. A. & XXXV. A.

Joannes Utioeoſis Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XII. B.

Joannes XXII. Ordinis Præfectura abſolvit Michaelem Ceſsnatem. p. IX. A.

Jordanus Urſinns Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. III. A.

Joſephus Aſſemanus Patriarchæ Antiocheni Maronitarum Procurator ioſtituitur, & laudatur. p. 303. B. Ejus gratiarom Actio Pontifici oomine Patriarchæ. p. 306. A.

Joſephus a Valcovarino eligitur Defin. Gener. p. 435. A.

Joſephus de S. Thereſia eligitur Defin. Generalis. p. ra. B.

Joſephus Foulquet eligitur Defin. Generalis. pag. 435. A.

Joſephus Macè Defin. Gener. Comitiis Rom. ann. 1750. noo intereſt. p. 428. A.

Joſephus Maldonatus Commiſſar. Gener. Fam. & Indiarum - V. *ejus Elog.* p. XXIX. A. & XXXV. B.

Joſephns Garcia Miniſter Gener. indicit Comitia totius Ordinis juſſu Pontificis. p. 2. Epiſtola a Secretis Status S. S. ad ipſum ea de re ſcripta. p. 5. A. Abſolvitur officio. p. 10. A. Ex eleemoſynis ab eo collectis erigitur in Templo Vaticano Statua marmorea S. P. N. Franciſci habitu FF. de Obſervantia. p. 31. B. Epiſcopus Seguntinus renunciatur a Pootifice Præſes Capit. Gener. Valliſolet. p. 225. A. - V. *ejus Elog.* p. XVI. B.

Joſephus Maria de Faoo eligitur Defin. Gener. p. 227. B. Renunciatur Procurator Gener. Ord. ob promotionem Benedicti Mariæ de Florentia ad ſuæ Provinciæ mioiſterium. p. 387. A.

Joſephus Maria de Gallipoli eligitur Defin. Gener. p. 227. B. Intereſt Congr. Gener. Rom. ann. 1744. p. 298. A. Et Comitiis Ord. ann. 1750. in quibus renunciatur Procurator Gener. Reformator. p. 434. B.

Joſephus Maria Fonſeca ab Ebora inſtituitur a Pontifice Procur. Gener. Ord. p. 79. A. Obtinet a Pontifice vocem paſſivam ad omnes gradus Ordinis in Comitiis Mediolaneoſibus. p. 113. B. In quibus renunciatur Commiſſarius Gener. Curiæ. p. 116. B. Renunciatur Commiſſ. Gener. Familiæ in Aula Conſiſtoriali Palatii Apoſtolici Quirinalis. p. 164. A. Proponit obſervantiam Statuti de habenda ſingulis menſibus Conſultatione generali, & laudatur ejus zelus. p. 165. A. Inſtituitur a Pontifice Viſitator, & Reformator Apoſtolicus. p. 175. B. Ejus Epiſtola encyclica ad univerſam Familiam. p. 177. A. Novam Annalium Waddingi editionem adornat. p. 178. B. Dividit Provinciam S. Nicolai de Bario Obſervantium, & alteram S. Antonii Lycienſis de novo erigit. p. 185. B. In cauſſa juriſdictionali, quam habet cum Procuratore Generali Diſcalceator. & Recollector. init Coocordiam, quæ a S. C. confirmatur. p. 200. A. & ſeq. Præcipit, ut omnino executioni demandetur ſtatutum de Præcedentia Lectorum generalium, & Jubilatorum ſupra quoſcumque PP. habituales, & aggregatos. p. 201. A. Provinciam Boſnæ Argentinæ autoritate Apoſtolica dividit, & novam S. Caii io Dalmatia erigit. p. 202. A. Patrocinatur Cauſſam de *Quotidiana* Portiunculæ Indulgentia. p. 219. A. Creatur Epiſcopus Portucallenſis io Luſitania. *Ibi*. B. Non nominatur in Indictione Comitior. Generalium, ſed ſine præjudicio &c. p. 221. B. Scribit ad Ponficem circa nimiam ſuæ Diœceſis Monialium licentiam, & Clauſuræ inobſervantiam, a quo decernitur quæ in poſterum ſint ab eo cum illis agenda. p. 378. A. - V. *ejus Elog.* p. XXXIII. A.

Joſephus Petrus Gazenus Patriarcha Antiochenus Maronitarum deceſſit ann. 1742. p. 301. B.

Joſephus Sanz Commiſſ. Gener. Indiarum quæ decreverat in favorem Provinc. S. Gregorii io Inſulis Philippinis? p. 183. B. - V. *ejus Elog.* pag. XXXVI. B.

Joſephus Ximenez Samaniego Commiſſar. Fam. & Miniſter Geoer. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XV. A. & XXIX. B.

Jottus Florentinus Aſſiſium vocatus, ibi Templum D. Franciſci picturis exornat. p. I. B.

Jovenaki - V. *Joannes Capiſtranus*.

Jover - V. *Petrus*.

Jubilati de numero Provinc. Marchiæ Obſer. perperam contendunt præcedere Ex-Miniſtrum Provinc. Albaoiæ. p. 163. B.

Jubilatis de oumero in Provinciis Ultramontanis debetur ultimus locus poſt Definitores actuales, & ſubrogatio inter Ex-Definitores. p. 63. A.

Jubilatis aſſeritur præcedentia ſupra P. Petrum de Roma, qui tamquam Cuſtos ſuffragatus fuerat in Comitiis Valliſoletanis, in eo tameo præciſe caſu. p. 311. A. Eorumdem præcedentia ſupra Miſſionarios duodennarios aſſeritur a Pontifice, & interim contrarium S. C. Decretum ſuſpenditur. p. 387. A. & ſeq.

Jubilatus antiquior, licet Jubilationem obtinuerit cum diſpenſatione ab interpolations, præcedit nihilomious moderniorem, licet non diſpenſatum. p. 234. A.

Judicis - V. *Guillelmus*.

Julianus Cæſarini Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. III. A.

Julianus Chumillas Commiſſ. Gener. Indiarum nonnulla decreverat lo favorem Prov. S. Gregorii in Inſulis Philippinis. p. 183. B. - V. *ejus Elog.* pag. XXX. B. & XXXVI. A.

Julianus de Ruvere Ordinis Protector - V. *ejus Elog.* p. III. B.

Julianus Perez Vicar. Gener. Ord. p. XV. A.

Julins Antooius Card. Sanctorius primus Ordin. Protector. PP. Capuccinorum. p. IV. B.

Julius Feltrius de Ruvere Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. IV. A.

Julius II. prohibet FF. Minoribus tranſitum ad Ordinem S. Spiritus, & S. Benedicti in Gallia. p. 330.

Digitized by Google

303. B. Convocat Romam Comitia Generaliſſima pro firmanda Ordinis unione, ſed fruſtra. pag. XXIII. A. Præcipit, ut intra annum reliquæ Societates aut Conventualibus, aut Obſervantibus ſe adjungant, & nihil fit. *Ibi*. & p. XXIV. A. Anathemate percutit Regulares, qui variis dicteriis Obſervantes excipiebant. *Ibi*. Opibus, & armis egregie a Ximenio juvatur. *Ibi*. B.

Juſtinianus - V. *Horatius Card.*

Juſtinopolitanum S. Annæ ſtudium declaratur primæ Claſſis. p. 436. C.

Juſtitia diſtributiva in Comitiis Generalibus omnino ſervanda eſt. p. 114. B.

Juſtus Fontaninus veterum characterum peritus deputatur Judex Autoris *Dialogi adverſus Fraticellos*, qui D. Jacobo de Marchia tribuebatur. p. 395. B.

K

KRiſper - V. *Creſcentius*.

L

LAici Prov. S. Petri de Alcantara Neapolis in Superiores auſu temerario inſurgunt, juſtiſque pœnis mulctantur. p. 325. B. & ſeq.

Laicorum Tert. Ord. Prov. S. Ludovici in Gallia controverſiæ penitus abolentur p. 106. A. Clementis X. Innocent. XI. & XII. ac Benedicti XIII. ſupra id editæ ſanctiones. *Ibi*. & ſeqq.

Lambertinis - V. *Joannes Baptiſta de*, *Guido*, & *Joanna*.

Laſſo - V. *Joannes*.

Laurentius a S. Laurentio Miniſter Gener. Ord. renunciatur. p. 11. B. Ejus Epiſtola encyclica exhortatoria ad univerſum Ordinem. p. 14. A. Ejuſdem literæ Patentes pro coercenda Fratrum Sæcularium Tertii Ord. in Civitate Flum. Januarii licentia. p. 27. A. Ejuſdem literæ encyclicæ ad univerſum Ordinem circa reductionem Miſſarum. p. 33. A. Aliæ ejuſdem pro reductione Miſſarum in Cœnobiis Tert. Ordinis. p. 41. B. Decernit Alternativam in Provinc. S. Saturnini Sardiniæ. p. 51. B. Statuit etiam Alternativam in Provinc. Obſerv. Siciliæ. p. 52. B. Indicit Congr. Gener. Matriti habendam. p. 54. B. Graviſſimo morbo vexatus priſtinæ ſaluti demum reſtituitur. p. 64. A. Obtinet a Pontifice abſolutionem pro univerſo Ordine a pœnis ſtatutis in Conſtitutione de *Largitione munerum*. *Ibi*. Pravam interpretationem Conſtitutionis *Paterna* ex mente Sanctiſſimi condemnat. p. 73. B. Renunciatur S. R. E. Cardin. p. 74. B. Ejus laudes a Pontifice. p. 75. A. Commendatur ei obſervantia Conſtitutionis Benedictinæ ſuper tonſura, & habitu Prælatorum Regularium. *Ibi*. Conceditur ei Ord. adminiſtratio, licet ad Sacr. Purpuram promoto. p. 75. B. Abdicat ſe officio Generalis. p. 76. A. Petit, & obtinet diſpenſationem a vacatione officiorum pro Vicario Generali deligendo. B. Renunciat Card. Protectori Præſidentiam Congr. Gener. faciendæ. *Ibi*. - V. *ejus Elog.* p. XVI. B. & XXXII. A.

Laurentius Caſonus Card. Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. V. B.

Laurentius Corſinus Card. Ord. Protector - V. *ejus Elog* p. VI. Dimittit Prædicatorum, & Servorum B. M. V. protectiones ad Pontificatum evectus, retinet tamen illam noſtri Ordinis. p. XXXII. B. Laurentio Cozza ad Sacr. Purpuram promoto prædivitem cedit Abbatiam. p. VI. A. Præeſt Cong. gener. Rom. ann. 1726. p. 77. A.

Lectores Controverſiarum, ſi fuerint Jubilati, legere debent per ſexennium, ut locum habeant inter Jubilatos de numero. p. 131. B. Si autem non fuerint Jubilati, legere debent per duodennium, ut Jubilati habeantur. *Ibi*.

Lectores in Famil. Ultr. præcedere debent inter ſe a die poſſeſſionis officii. p. 232. A. In quo conſiſtit talis poſſeſſio officii? *Ibi*.

Lectores inſtitui non poſſunt indiſpenſabiliter ſine prævia oppoſitione. Particula *indiſpenſabiliter* continet clauſulam irritantem. p. 165. A.

Lectores Generales, & Jubilati in Ciſmont. Famil. præcedunt quoſcumque PP. habituales, & aggregatos. p. 201. A.

Lectores Generales, & Provinciales, dum actu legunt, præcedunt Patres habituales. p. 230. A. Etiam extra proprium Conventum, ſi ibi ſint non notabiliter otioſi. *Ibi*. Non præcedunt tamen proprium Guardianum, ſi ibi eſſe contingat, nec Vicarium in proprio Conventu, ſi Guardianus ſit extra diſtrictum ejuſdem. p. 230. B. Qui Pro-Miniſtri, & Cuſtodes fuerunt in Comit. Valliſoletanis petierunt ſibi computari pro Lectura tempus acceſſus, & receſſus ad eadem Comitia; ſed rejecta fuit eorum petitio. p. 231. A.

Lectores linguæ Arabicæ, ſi aliunde gaudeant inter Ex-Definitores, completo octavo anno gaudent inter Ex-Cuſtodes. p. 131. B. Si non, tantum inter Ex-Definitores connumerantur. *Ibi*.

Lectores Provinciales Theologiæ petunt præmium ſtatim poſt curſum expletum, & eorum petitio rejicitur. p. 231. A.

Lector Generalis, qui interpolavit, aut Comitia Ordinis adeundi cauſſa, aut quia fuit Commiſſarius, debet ſupplere tempus, quo vacavit, ut Jubilationem obtineat. p. 330. A.

Lectura generalis ſi vacet, debent oppoſitiones fieri in propria, aut aliqua de cauſſa in una ex viciniotibus Provinciis. p. 229. A. Lecturæ tempus, quod loco alterius ab aliquo ſuppletur legitime, debet huic ex juſtitia computari ad Jubilationem. p. 429. B.

Legata nec recipi, nec retineri poſſunt, niſi facta neceſſaria proteſtatione. p. 35. B. Ut de novo recipiantur, debet haberi facultas a Provinciali. p. 36. A. Quæ habentur in *Firmana Legatorum* pugnant cum Minoritica Paupertate. p. 135. B. Sunt nulla, quæ fiunt ſcribendo Hæredem Sindicum Fratrum Minorum. p. 145. A. Probatur illud perpetuum relictum PP. Capuccinis unius ferculi qualibet hebdomada. B. Legatum de recitandis 28. Defunctorum Officiis ſingulis annis a FF. Cœnobii S. Secundi Prov. Obſerv. Bononien. omnino ſuſtinendum præcipitur. p. 163. B. Illud Recineti factum minime pugnat cum noſtra Paupertate. p. 215. A. Legata cum onere perpetuo, quæ unica ſolutione redimuntur, non poſſunt recipi a FF. Minoribus. p. 243. B. Hujuſmodi eſt illud Provinc. Hungariæ Marianæ propoſitum in Comitiis generalibus. p. 438. B. & ſeq. Alterum eſt illud Burgi S. Sepulcri. p. 454. A.

Legionenſi Tert. Ord. Provinciæ jus benedicendi habitus pro Defunctis confirmatur, dummodo ſe contineat intra limites &c. p. 436. B.

Leonardus de Rubeis Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. X. A.

Leonardus Publicius Commiſſar. Gener. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXV. A.

Leonis X. Conſtitutio in favorem Tertiariorum. p. 138. A. Hæc fuit lecta, & probata in Concilio gener.

gener. Lateranen. B. Eidem derogatum non fuit per Pii V. Conſtitutionem, quæ Monialium reſpicit Clauſuram. B. & ſeqq. Idipſum aſſeruit olim S. C. C. p. 138. B. Ex ejus præcepto Annunciatæ, & Conceptioniſtæ in unum coaleſcunt corpus, & Obſervantibus regendæ traduntur. p. XXIV. B. Ejuſdem Bulla *Unionis*. p. XII. B. & *Ibi*. Chriſtophorum Numai Miniſtrum Generalem Sacra Purpura exornat. p. XII. cit. Præeſt Cong. gener. *Ibi*.

Lercarius - V. *Nicolaus Maria*.

Lichetus - V. *Franciſcus*.

Limana Synodus ſub S. Turribio ſtatuit, ne ullus Clericus Parochiam adminiſtraret, etiam Regularis, ſine collatione Epiſcopi. p. 359. A.

Limanus Epiſcopus habet facultatem deputandi Presbyteros Sæculares, vel Regulares, qui ſtatis in locis, ob defectum Epiſcoporum, valeant conferre Sacramentum Confirmationis. p. 457. B.

Literæ Patentes in albo pro Religioſis in Terram Sanctam mittendis ſunt prohibitæ. p. 142. B. Debent recognoſci a Definitorio, & Diſcretis Conventus, a quibus debet fieri atteſtatio de vita, & moribus mittendorum. *Ibi*. Debet apponi conditio, quod in Terra Sancta non ſint tres Religioſi ejuſdem Provinciæ. *Ibi*. Quilibet poſt triennium debet redire ad propriam, ſub pœna privationis perpetuæ utriuſque vocis. p. 143. A. Qui ſemel illic fuit devotionis cauſſa, iterum redire nequeat. *Ibi*.

Lithuaniæ Obſervantium Provinciæ electio confirmatur a S. C. p. 290. A.

Lucas Alvarez Commiſſar. Gener. Indiar. - V. *ejus Elog*. p. XXXVI. B.

B. Lucia de Narnia exhiberi poteſt in ſuis imaginibus cum ſtigmatibus cruentis, & viſibilibus. p. 226. A. Lex Sixtina hac ſuper re futura quoque tempora afficere non poterat. B. Illi in parte derogaverat S. Pius V. *Ibi*.

Ludovicus Card. Simonetta Vice-Protector Ord. p. IV. A.

Ludovicus XV. Galliarum Rex Chriſtianiſſimus confirmat omnia privilegia a ſuis Prædeceſſoribus conceſſa FF. & locis Terræ Sanctæ. p. 143. A. & ſeqq.

Ludovicus *de la Torre* Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog*. p. XVI. B.

Ludovicus de Turre Vicarius Gener. Obſerv. Fam. - V. *ejus Elog*. p. XXIII. A.

Ludovicus Donatus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog*. p. X. A.

Ludovicus Foroſempronienſis ab Obſervantibus diſcedit, & ad Capuccinos migrat. p. XXVI. A.

Ludovicus Roger eligitur Defin. Gener. p. 228. A. Intereſt Congr. gener. Matritenſi ann. 1741. p. 254. B.

Ludovicus Saſſandra Martyrium ſubit in Japponia. p. XXXV. A.

Ludovicus Sotellus in Japponia Martyrium ſubit. p. XXXV. A.

Ludovicus Tert. Ord. Frater in odium Fidei in Japponia trucidatur. p. XXXV. A.

Ludovicus Vicentinus Vicar. Gener. Fam. Obſerv. - V. *ejus Elog*. p. XX. A.

Luengo - V. *Joannes*.

Lunellus - V. *Vincentius*.

Luſitaniæ &c. Miniſtri Provinciales Diſcalceati poſſunt inſtituere Religioſos Quæſtuatores pro Locis Terræ Sanctæ in illius Regnis, & Braſilia. p. 192. B.

M

MAcè - V. *Joſephus*.

Macolinus - V. *Joannes Franciſcus Maculanus*.

Macrifortis - V. *Joannes de*.

Maculanus - V. *Joannes Franciſcus*.

Magiſtri Novitiorum, qui per duodennium officio functi ſunt, gaudent inter PP. Provinciæ juxta Toletanum Statutum anni 1633. Quid per hoc intelligitur? p. 165. A.

Magnus Conventus Pariſienſis ut ponatur ſtatim poſt Provinciam S. M. Magdalenæ ſtatuitur. p. 232. Iterum decernitur, ut ponatur ſtatim poſt illam S. Jacobi de Xaliſco. *Ibi*. & p. 439. A. Ejus Guardiani hac de re inſtantia. p. 233. B. Si ejus Guardianus ſit legitime impeditus, poteſt a Diſcretorio Conventus eligi Pro-Guardianus, qui in Comitiis Ordinis ſuffragetur. *Ibi*. & ſeq. Inſtante Rege, & præcipiente Pontifice viſitatur a Miniſtro Gener. & priſtinæ diſciplinæ reſtituitur. p. XV. B.

Maldonatus - V. *Joſephus*.

Maneto - V. *Petrus*.

Marcheſellius Conventualis quæ ait de Indulgentia Portiunculæ? p. 219. *In margine*.

Marcus Antonius Gravoix inſtituitur a Pontifice Procur. Gener. Diſcalceator. & Recollector. pag. 219. B. Eligitur Defin. Gener. p. 227. B. Intereſt Congr. Gener. Roman. ann. 1744. p. 298. A. & Comitiis Ord. ann. 1750. ac renunciatur Procurator Gener. Diſcalceator. & Recollectorum. p. 434. B.

B. Marcus Elephantutius pluties Vicar. Gener. Famil. Obſervant. - V. *ejus Elog*. p. XIX. A. & XX. A. Moritur, & pluribus corruſcat miraculis. p. XXI. A.

Marcus Viterbienſis Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog*. p. IX. B.

Marcus Zarzoſa Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog*. p. XVI. A.

Maria de Agreda - V. *Cauſſa Tiraſonen*.

Mariana Provincia Reformator. Hungariæ ſtatutam habet Alternativam. p. 86. B. Decretum condit ſuper acceptatione ejuſdem, illudque a Pontifice confirmari obtinet. p. 166. B. & ſeqq.

Maria Toletana inſigne S. Eliſabethæ Monaſterium Toleti conſtrui jubet. p. XXI. B.

Martialis Bouliet pluries Vicar. Gener. Famil. Obſervant. - V. *ejus Elog*. p. XXIII. B. & XXIV. B.

Marinus *Caille des Fontaines* ſubſtituitur Defin. Gener. p. 428. A.

Maronitæ pertinent ad Patriarchatum Antiochenum. p. 301. A. Ne inficiantur hæreſi Monothelitarum ſibi peculiarem Patriarcham ſæculo ſeptimo conſtituunt, cui demum per Alexandrum IV. titulus acceſſit *Patriarchæ Antiocheni*, qui in Monte Libano habitabat. *Ibi*. Laudatur eorum Catholica Fides, & quæ fuerunt ſub Clemente XI. controverſiæ recenſentur. *Ibi*. Eligunt anno 1742. duos Patriarchas, & hinc turbæ plurimæ. p. 302. A. Pontifex utramque electionem irritat, & Simonem Petrum Evodium conſtituit eorumdem Patriarcham. B. Qui acto Conventu in Eccleſia FF. Minorum Ariſſæ Pontificis præceptis obtemperarunt. p. 303. A. Eorum Antiſtitum ad Pontificem literæ. p. 304. A. Magnis laudibus eorum Natio extollitur a Pontifice. p. 305. A. Qui pariter eorum nonnullos ritus particulares exponit. *Ibi*.

Digitized by Google

Ibi. Paulus V. conceſſit eorum Patriarchæ illis benedicendi, & Indulgentias elargiendi: idem concedit BENEDICTUS XIV. cum Indulgentia plenaria. B. & ſeq. De eadem Natione Bononienſes cives optime meriti. p. 306. B. Eorum Sacerdotibus permittitur Matrimonium. p. 337. A. Nova inter eos excitantur diſſidia, quorum cauſſæ recenſentur. p. 371. A. Sed componuntur opera Deſiderii de Domobaſciana Præſidis Terræ Sanctæ, & hac de cauſſa a Pontifice Commiſſarii Apoſtolici renunciati, *Ibi*. & ſeq. Eorum Patriarcha nec Diœceſes, nec ritus eccleſiaſticos mutare poteſt, inconſulta Sede Apoſtolica, & S. C. de Prop. Fide. Poteſt tamen quemcumque ex Epiſcopis Nationis in Vicarium Generalem aſſumere. *Ibi*.

Martinus de Sangeorgio Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. X. A.

Martinus de Valentia unà cum 12. Conſodalibus Minoritis ingentem Populorum multitudinem in Indiis Occidentalibus ad Chriſti Fidem convertit. p. XXV. A.

Martinus IV. ante mortem indui Franciſcano habitu poſtulavit, & tumulari in Æde D. Franciſci Aſſiſii. p. VIII. B. Sed tumulatur Peruſiæ, & quare? *Ibi*.

Maſſæ Tertiariæ - V. *Tertiariæ*.

Matthæjus - V. *Hieronymus*.

Matthæus a Pareta eligitur Procurator Gener. Ord. p. 12. A. Renunciatur Vicarius Gener. Ord. p. 77. A. Confirmatur a Pontifice ejus electio. p. 78. A. Ab eodem declaratur Miniſter Gener. Ord. B. Statuit autoritate Apoſtolica in omnibus Ultramontanis Provinciis eſſe debere duo ſtudia Theologiæ Moralis. p. 80. A. Præſcribit Alternativam in Provinc. Mariana Reformator. Hungariæ. p. 86. B. Benedicti XIII. mentem de ſolo Cantus Gregoriani uſu in Eccleſiis noſtris præcipit, & præſertim Provinciis Tert. Ord. in Gallia. p. 94. A. Indicit Comitia Gener. anni 1729. Bononiæ habenda. p. 101. B. Præcipit lectionem, & obſervantiam Benedictinæ ſanctionis, qua controverſiis de Primatu Ord. nos inter, & Conventuales finis imponitur. p. 104. B. Decernit privilegia ſtatuta pro Ex-Agentibus Germano-Belgicis non comprehendi inter gratias perſonales. p. 110. B. Singulari Pontificis Indulto præeſt Comitiis Ord. & officio abſolvitur. p. 116. B. Ob mortem Franciſci a S. Severino tamquam primus Diſcretus Ordinis Indicit Congr. Gener. Romæ habendam, eique præeſt in electione Vice-Commiſſarii Generalis. p. 133. B. Archiepiſcopus Panormitanus. p. 166. B. Tandem moritur, & pro ejus anima univerſo Ordini indicuntur ſuffragia. p. 205. A. - V. *ejus Elog.* p. XVII. A.

Matthæus de Aquaſparta Miniſter Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. VIII. B.

Matthæus de Atina eligitur Definitor Gener. pag. 117. A. Intereſt Congr. Gener. ann. 1732. pag. 165. B.

Matthæus de Baſſio Capuccinorum Inſtitutor ad Obſervantes redit. p. XXVI. A.

Matthæus de Burgos Commiſſar. Gener. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXVII. A.

Matthæus Meſſanenſis Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XVI. B.

Matthæus Rubeus Urſinus Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. I. B.

Matthias de Velaſco Cuſtos, & Secretarius Congr. Matriten. ann. 1741. pag. 255. B. Renunciatur Commiſſarius Gener. Indiarum. *Ibi*. Intereſt Comitiis Gener. ann. 1750. p. 439. A. - V. *ejus Elog.* p. XXXVI. B.

Matthias Weyſſen Commiſſar. Gener. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXV. B.

Maubertus - V. *Joannes Pierotbe*.

Mauritius Imperat. legem tulit, ne Milites, aut publici Ærarii debitores vitam Monaſticam amplecterentur. p. 377. B.

Maximilianus Imper. compellit Conventuales, ni velint alio migrare, ad obſervantiam Franciſcani inſtituti. p. XXIII. A.

Mazara - V. *Joannes*.

Mayllardus - V. *Oliverius*.

Mayr - V. *Gaudioſus*.

Medicæus - V. *Ferdinandus*, & *Coſimus*.

Meldſchaker - V. *Americus*.

Melioriuccius - V. *Fulgentius*.

Mendicantes, præcipue ex quatuor Ordinibus Regularibus, aſſumendi ſunt ad Sacram Purpuram. p. 74. B.

Mendicantes ab onere vectigalium ſolvuntur. p. 55. B. Eorum præcedentia cum PP. Dominicanis quomodo dirigenda? p. 191. B.

Merinero - V. *Joannes*.

Mexicana Synodus ſub Petro Moja de Contreras Archiepiſcopo, ſtatuit, ut Epiſcopi viſitarent *Doctrinas*, ſeu Parochias Regularium, & ipſos Regulares curam animarum habentes. p. 359. A.

Michael a Monte Gargano inter ex-Secretarios gener. recenſetur licet biennium non ſit expleturus. p. 7. A.

Michael Angelus a Gallipoli eligitur Defin. gener. p. 12. B. Inſtituitur a Pontifice Procurator gener. Reformat. p. 214. B.

Michael-Angelus Bonadies de Sambuca Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XV. A.

Michael Ceſenas Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. IX. A.

Michael de Avengozar Commiſſar. gener. Indiar. - V. *ejus Elog.* p. XXXVI. A.

Michael Moſterz eligitur Defin. gener. p. 12. A.

Millo - V. *Jacobus*.

Miniſter Generalis pro tempore exiſtens gaudet privilegio Altaris privilegiati ubicumque Miſſam celebret. p. 256. B. Poteſt Guardianum, Vicarium, Procuratorem, & Diſcretos Terræ Sanctæ ultra triennium confirmare, ſi juratam atteſtationem habeat de eorum utilitate a Diſcretorio ejuſdem. p. 352. B. & ſeq.

Miniſtra Generalis Sororum de Pœnitentia penitus abrogatur. p. XX. A.

Minius - V. *Joannes*.

Minoritæ ad dignitates extra Ordinem promoti nequeunt ſecum bona ulla aſportare, quæ prius obtinebant. p. 45. A Debent cuncta omnino reſignare ſuperiori locali. p. 46. A.

Minſcheldolphi - V. *Moniales S. Claræ*.

Miracula Servor. Dei, quæ patrata ſunt poſt primam cultus conceſſionem, vel poſt completam centenariam eorumdem cultus, ſunt attendenda in Cauſſis Canonizationis per viam caſus excepti. p. 307. B.

Miſſarum reductionis faciendæ modus in Cœnobiis profitentibus altiſſimam paupertatem præſcribitur. p. 34. & ſeqq. Præſcribitur in Conventibus Tertii Ord, p. 41. A. Conceditur eadem facultas faciendi Miſſarum reductionem Commiſſario Gener. Ultramont. pro ſua Familia. pag. 70. A. & ſeq. Committitur Officiali Curiæ, ut ſupplicet Sanctiſſimo pro Miſſarum reductione in Monaſteriis Monialium Hiſpaniæ. pag. 232. A. Iterum a Pontifice conceditur facultas faciendi in toto Ordine Miſſarum reductionem per ipſa

Prov.

Provinciarum Definitoria, quæ tamen ſit demum a Miniſtro Generali, ejuſque Definitorio confirmanda. p. 470. B. Miſſæ, in qnibus Eccleſiis potiſſimum celebrandæ veniunt? p. 263. B. Earum prerium integrum a Benefactore datum debet Sacerdoti celebranti tradi. p. 264. A. Illud minui non poteſt, etiamſi Celebrans conſentiat. *Ibi*. Talia agere prohibetur Sæcularibus ſub pœna excommunicationis; Clericis vero ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto incurrenda, & uni Pontifici earundem pœnarum reſervata abſolutione. *Ibi*. Ejuſmodi deteſtabile mercimonium viguiſſe præſertim in Pedemontio teſtatur Pontifex. *Ibi*. B. Miſſa pro Populo, ſaltem diebus feſtis, applicanda eſt ab omnibus curam animarum habentibus. p. 313. A. Canonici, & alii de gremio Cathedralium, & Collegiatarum tenentur quotidie Miſſam Conventualem applicare pro benefactoribus. *Ibi*. Omnes Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum, & Luſitaniæ habent facultatem celebrandi tres Miſſas in die Commemorationis omnium Defunctorum. p. 412. B. & ſeq. Nullam tamen directe, vel indirecte accipere poſſunt eleemoſynam pro duabus aliis Miſſis, aut pro tertia, ubi antea vigebat privilegium celebrandi ea[illegible]m die duas Miſſas. p. 414. B. Quod ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto incurrendæ præcipitur, a qua nemo abſolvi poteſt, niſi ab eo conſignata fuerit Epiſcopo ſumma eleemoſynæ receptæ. *Ibi*. Quis uſus ejuſmodi eleemoſynæ? *Ibi*. & ſeq. Plures Miſſas celebrandi in die quæ fuit olim vetus Eccleſiæ diſciplina? p. 415. A. & ſeq.

Miſſæ in die Commemorationis omnium Defunctorum in Regnis Hiſpaniarum celebrari poſſunt uſque ad duas horas poſt meridiem. p. 418. A.

Miſſionariis Duodennariis aſſeritur a S. C. præcedentia ſupra Jubilatos de non numero. p. 387. A. Hoc decretum a Pontifice ſuſpenditur. *Ibi*. B.

Miſſionarii prænuntii Viſitationis Epiſcoporum debent recipi, & juvari a Regularibus Parochis etiam in propriis Eccleſiis. p. 313. B.

Miſſionarii T. S. nec titulum *A. Reverendi*, nec præcedentiam ſupra Lectores Jubilatos de non numero poſſunt prætendere. p. 17. A.

Moginus - V. *Joannes*.

Molina - V. *Petrus Joannetius de*.

Molin - V. *Andreas du*.

Munaſteria S. Claræ, & S. M. Magdalenæ Neapolis non reſtituuntur Miniſtri Generalis juriſdictioni per Innocentii XII. Conſtitutionem de Protectoribus Ordinum Regular. p. 190. B. Eadem ipſe Pontifex dirigit, ac regit. *Ibi*. Idem facit Clemens XI. At Innocentius XIII. eadem committit Card. Corſino Ord. Protectori. *Ibi*. Hic ad Pontificatum evectus eadem reſtituit Cardinali Protectori pro tempore exiſtenti, cum omnibus facultatibus, quas olim habuerat a Clement. VIII. & Urbano VIII. *Ibi*. & ſeq.

Moniales in Luſitaniæ, & Algarbiorum Regnis nimia vagandi licentia taxantur. p. 262. A. Ut ad Clauſtra omnino redeant a Pontifice præcipiuntur, abrogata quacumque facultate eis data manendi extra illa. B. Prohibetur in poſterum, ne Ordinarii, Nuncii illorum Regnorum, aut etiam S. C. Epiſc. & Regular. audeant concedere eiſdem Monialibus ſimilia indulta. *Ibi*. Confirmantur hæc omnia, ſimulque præſcribuntur quæ in admiſſione Famularum, & Educandarum in Monaſteria ſint deinceps ſervanda. pag. 378. A. & ſeq.

Moniales S. Claræ Minſcheldolphi aggregantur Ordini, quantum ad beneficia ſpiritualia, licet Ordini non ſubjaceant. p. 229. B.

Moniales, licet Ordini non ſubjiciantur, earum tamen Eccleſiæ gaudent Indulgentia Portiunculæ, ſicut Eccleſiæ FF. Minorum. p. 472. B. Idipſum dicendum eſt de iis, quæ Officium Divinum Ordinis non recitant, ſed illud tantum B. M. V. p. 473. A.

Monialibus danduз eſt Confeſſarius extraordinarius ſemel in anno, ex iis, qui non ſunt de illorum Ordine, ſub quorum ordinaria juriſdictione illæ exiſtunt. p. 407. A. Idem faciendum cum Monialibus, quæ Clauſuram non ſervant. p. 408. A. Si Epiſcopus in hoc negligens ſit, Cardin. Pœnitentiarius ſtatim concedat: ſi vero negligens fuerit Superior Regularis, tunc ad Ordinarium dare illum ſpectabit. *Ibi*. B. Quantum iis, etiam in particulari, ſit hac in re indulgendum? p. 409. A. & ſeq. Ejuſmodi leges ad univerſum Orbem extenduntur. p. 411. B.

Mons Pietatis in Urbe erectus fuit a Joanne Calvio, qui extitit totius Ord. Miniſter Generalis. p. XIII. A.

Montalbo - V. *Thomas*.

Monterde - V. *Bernardus*.

Montis Brandonis Canonici, & Communitas plura ſibi deberi contendit ab Obſervantibus loci, quæ ſibi non competunt. p. 207. A.

Moſter - V. *Michael*.

Munieſſa - V. *Joannes*.

N

NAnius - V. *Nicolaus*.

Nicolai - V. *Gilbertus*.

Nicolaus III. Regulam Minorum *in corpore juris* inſeruit: ei adhuc infanti Pontificatum prædixerat S. P. N. Franciſcus. p. I. B. Creat Card. Hieronymum Tineum, Ordinis Miniſtrum, qui demum fuit Nicolaus IV. p. VIII. A.

Nicolaus IV. præeſt Ord. Comitiis, & ſimul Carolum II. inaugurat Apuliæ, & Siciliæ Regem. p. VIII. B.

Nicolaus de Reſſa Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. II. A.

Nicolaus Harbornus Commiſſar. Gener. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXV. B.

Nicolaus Maria Lercarius publicatur S. R. E. Cardinalis una cum Card. F. Laurentio Cozza. p. 75. A.

Nicolaus Nanius Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XI. B.

Nicolis - V. *Franciſcus Maria de*.

Nivibus - V. *Ignatius a*.

Novato Parmenſi Prov. Obſerv. Bononiæ injungitur onus faciendi Compilationem Statutorum. p. 165. B.

Novitiatus Cœnobia debent obſervantiam Regularem ſervare ſub pœnis &c. 50. B.

Novitii, & Clerici quomodo in Familia Ciſmontana ſunt educandi? p. 248. B.

Novitiorum numerus, qui in Provinciis Obſervantium Italiæ, & Inſularum adjacentium ſingulis annis recipi poſſunt. p. 50. A.

Numajus - V. *Chriſtophorus*.

O

OBedientiales Literæ quomodo ab Itinerantibus ſunt executioni mandandæ? p. 249. B. Obedientiales literæ Superioris Gener. nequeunt executioni mandari, niſi obtento Provincialis conſenſu. p. 293. A. Excipe tamen illas, quibus Frater in certo Cœnobio ad certum munus agendum collocatur. *Ibi*. Pro euntibus in Terram

Sanctam nemo dare poteſt, præter Miniſtrum, & Commiſſarium Generalem. p. 354. B. Quibus, & quomodo tales literas dare debent? *Ibi*. - V. *Literæ Patentes*.

Obſervantes ab onere quorumcumque vectigalium eximuntur. p. 57. A. Etiam a ſolutione Epiſtolarum, præſertim in ditione Pontificia. B. etiam pro lanis, quæ pro eorum uſibus ab Urbe extrahuntur. p. 197. A. & ſeq. V. *Romana Lanarum*. Eadem exemptio ſemel atque iterum a Theſaurario gen. Apoſtolico aſſeritur. p. 215. A. Obſervantes non tenentur ſolvere pro cibariis eorum, qui in Carceribus S. Officii detinentur. p. 169. B. Nec pro epiſtolis, præſertim in ditione pontificia. p. 170. B. Nec vectigalia. *Ibi*. & ſeq. Obſervantes in Italia præcedere debent omnibus Reformatis Ord. p. 69. B. Profitentur rigoroſam paupertatem, non ſecus ac Capuccini, & Reformati. p. 74. A. Perperam contenditur ab eis per Ordinarios ſubſidium quinquennale. *Ibi*. Paulus IV. duos ex illis ad Sacr. Purpuram promovit. B.

Obſervantes Fani teneri ad ſolvenda vectigalia pro grani molitura contendit ejuſdem Urbis Vectigalium Conductor. p. 585. A. Hac de cauſſa Satellites in FF. arma movent, eoſdemque contumeliis afficiunt. Recurritur ad Judicem Conſervatorem, & Conductor appellat ad Signaturam Juſtitiæ, deinde ad Auditorem Sanctiſſimi, qui Cauſſam ſpectare ad Ordinarium declaravit. *Ibi*. Non habent Obſervantes jus privativum inſtituendi ubique locorum Tert. Ord. Sæcularium. p. 339. A. Id enim competit non minus ipſis, quam cæteris Franciſcanis. *Ibi*. & ſeq.

Obſervantes Provinciæ Franciæ Pariſienſis recipere non poſſunt FF. Tert. Ord. S. Joannes in Gallia. p. 49. B.

Obſervantium Familia in Brulliani Cœnobio naſcens a Farignano Min. Gener. protegitur. p. X. A. Favet etiam ei Martinus de Sangeorgio. B. Paulucius Trincius datur ei Commiſſarius, deinde Joannes a Stronconio. *Ibi*. Ejus Vocales ſuffragantur in Comitiis Ord. p. XI. A. Conceditur eis a Pontifice Vicarius Generalis. *Ibi*. Dividitur in Familiam Ciſmontanam, & Ultramontanam. *Ibi*. Conantur eam ſub unitate Miniſtrorum, ſed fruſtra, reducere Serpetrus, & Boſolinus Miniſtri Gener. *Ibi*. Hac de cauſſa eidem Famil. favet quoque Delphinus, qui Generalatu abſolutus ad Obſervantes confugit. p. XII. A. Tandem huic Familiæ adjunguntur cæteræ omnes Franciſcanam Paupertatem profitentes ſine diſpenſatione, quæ in unum corpus collectæ, ſtatuitur a Pontifice, ut deinceps ex ea dumtaxat aſſumatur Min. Gener. totius Ord. Minorum. *Ibi*. & p. XXIV. A. Statuitur ab Eugenio IV. Conſtitutione *Ut Sacra &c.* eamdem Familiam per ſuos Vicarios Gener. in Ciſmont. & Ultramont. diviſam regi. p. XVIII. A. De hac abroganda Conſtitutione acriter diſceptatur. *Ibi*. Dilatatur eadem Famil. in Hiſpania per Alphonſum Boroxium Commiſſarium Vicarii Generalis, in Germania per Card. Cuſanum, & in Gallia per Theodoricum Auriga Vicar. Gener. *Ibi*. B. Roberti Licienſis conatus pro abroganda memorata Eugeniana *Ut Sacra* irritantur. p. XIX. A. Iterum de eadem abolenda agitur, quam Callixtus III. in parte moderatur Bulla *Illius cujus in pace*. Hanc abrogari petunt ab eodem Pontifice Obſervantes, ſed fruſtra; quam denique Pius II. penitus ſuſtulit. *Ibi*. Qui obtinent a Pontifice declarari idem eſſe parere Miniſtris, ac Vicariis. B. Pro iiſdem reuniendis ſub Miniſtris fruſtra conatur Sixtus IV. p. XX. A. Declarantur non comprehendi in Conſtitutione de ſuccedendis hæreditatibus, quam ipſe Sixtus IV. *ad importunam nonnullorum inſtantiam* ſe conceſſiſſe fatetur. *Ibi*. B. Angli Obſervantibus adcenſentur. *Ibi*. Conventualibus ab Hiſpania expulſis in eorum Obſervantes redeunt Cœnobia. p. XXII. B. Julius II. convocat Romam Comitia generaliſſima pro firmanda Ordinis unitate, & nihil concluditur. p. XXIII. A. Præcipit, ut intra annum reliquæ Societates aut Obſervantibus, aut Conventualibus ſe adjungant, & minime parent. *Ibi*. Concedit Ultramontanæ Familiæ omnia privilegia, quæ conceſſa erant Ciſmontanæ. B. Iterum ſeverioribus legibus memoratam unionem Julius præſcribit. p. XXIV. A. Prohibet ſub anathemate ne ab aliis Regularibus Obſervantes variis dicteriis excipiantur. *Ibi*.

Occaña - V. *Franciſcus de*.

Ochinus - V. *Bernardinus*.

Officia, quæ conceduntur ſub his verbis: *Recitari poſſit, fieri poſſit*, poſtquam fuerint acceptata, non ſunt amplius habenda tamquam officia ad libitum. p. 245. A.

Officiales Generales Curiæ Roman. quid facere debent in dandis votis pro confirmandis Guardianis ultra triennium, & pro facultate Religioſis aſſiſtendi Conſanguineis pauperibus. p. 165. A. Statuitur, ut ad ſingulas Provincias mittant Conſtitutiones, Brevia &c. quæ quoquomodo ad Ordinem ſpectent, expenſis earumdem Provinciarum. p. XXVII. A. Officiales Generales Romanæ Curiæ quomodo, & a quo ſunt deinceps inſtituendi in caſu vacantiæ? p. 185. A. Sufficit eis triennium officii inceptum, ut gaudeant privilegiis per leges ſtatutis. p. 193. B. Imponitur eis, ut impendant operam pro Canonizatione B. Coletæ, & Beatificatione B. Joannæ *de Valois*. p. 235. A. Qui in caſu eorum vacantiæ ſint aſſumendi recenſentur a Diſcretorio Generali. p. 437. A. & ſeq. Committitur illis, ut efficaciter aſſiſtant Miſſionariis Angliæ in cauſſa, quam habent coram Sanctiſſimo. *Ibi*. B. Statuitur a Pontifice, ut in caſu vacantiæ alicujus ex eis, nominandi aſſumi poſſint ex quacumque Natione, ex qua Officialis ipſe aſſumi poterat. p. 456. B.

Olivares Dux, & Regis Catholici apud Pontificem Orator, nomine Regis a Præfectura Ord. excluſum declaravit Joannem Merinero, qui tamen electus, demum a Rege fuit clementiſſime receptus. p. XV. A

Oliverius - V. *Fabius*.

Oliverius Mayllardus pluries Vicar. Gener. Obſervant. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXI. B. & XXII. B. Ejus corpus transfertur. XXIII. B.

Oracula vivæ vocis olim a ſuis Prædeceſſoribus conceſſa revocat Clemens XII. p. 157. B. Quænam ſunt gratiæ comprehenſæ in ejuſmodi oraculis revocatis? p. 158. A. & ſeq.

Oratoria privata ſunt pro certis, determinatiſque perſonis a tergo Brevis conceſſionis expreſſe nominatis. p. 246. B. Si aliquis ex his deſit, non licet in illis Miſſam celebrare, etiamſi adeſſet aliquis ex eorum filiis, aut Hoſpitibus nobilibus in eodem Brevi memoratis. *Ibi*.

Ordinarii tenentur, adhibitis Superioribus Regularibus, rationem exigere adminiſtrationis bonorum Monialium exemptarum. p. 64. B. Conqueruntur de *Appellationibus*, & *Inhibitionibus*, quæ nimis facile eorum Subditis dari ſolent a majoribus Tribunalibus. p. 274. A. Enumerantur caſus, in quibus illæ omnino denegandæ ſunt.

Digitized by Google

ſunt. *Ibi*. B. & ſeqq. Tenentur præcipere omnibus Verbi Dei Prædicatoribus, ut ad minus quatnor vicibus, Adventus, & Quadrageſimæ Temporibus, comendent Fidelium liberalitati Loca Terræ Sanctæ. p. 289. B. Eornm juriſdictio in Eccleſias Parochiales, & Parochos Regulares in Indiia degentibus aſſeritur a Pontifice, & declaratur. p. 358. A.

Ordinarius quando, cum quibus, & qnomodo poteſt Clauſuram Monialium exemptarum viſitare? p. 142. A. & ſeq. Si habeat facultatem dandi abſolutionem Apoſtolicam conſtitutis in articulo mortis, quid facere debet in caſn cum Monialibus exemptis? p. 145. A. Ad ipſum ſpectat examen conditionnm illarum, qnæ ad habitum Tertii Ord. admittuntur, ſed non examen facultatum, quod privative ſpectat ad Sedem Apoſtolicam. B. Non poteſt ſuſpendere omnes, & ſingulos Confeſſarios unius Cœnobii ab audiendis Confeſſionibus. p. 176. A. & ſeq. Nullum jus habet recipiendi a Monialibus ſuffragia pro veſtiendis Educandis in Monaſteriis exemptis. p. 205. A. & ſeq. Tenetur in Confeſſariorum approbatione eis tradere legendam attente BENEDICTI XIV. Conſtitutionem: *Sacramentum Pœnitentiæ &c.* contra ſollicitantes ad turpia, & abſolventes Complices criminum reſpicientium ſextum Decalogi præceptum. p. 261. A. & ſeq. Abbatiſſa Monaſterii exempti debet ad ipſum tranſmittere copiam anthenticam reſolutionis Capituli Monialium coacti ad effectum acceptandi Educandam ad habitum, vel ad profeſſionem: non tamen petere ab ipſo licentiam, ut ejuſmodi Capitulum cogat. p. 264. B. Unus eſt Loci Ordinarius Judex diſtantiæ inter unam *Viam Crucis* erectam, & aliam erigendam ad mentem BENEDICTI XIV. p. 267. B. Debent ab ipſo recognoſci Brevia, quæ dari ſolent Nobilibus Fœminis, ut ingredi valeant Religioſorum Monaſteria. p. 272. A. Regulares tenentur ab eo petere licentiam concionandi in proprIis etiam Eccleſiis, & ab eodem obtinere facultatem adminiſtrandi Sæcnlaribus Pœnitentiæ Sacramentum. p. 312. B. Ordinariorum jura in proprios Subditos declaravit Innocentius XII. *Ibi*. Poteſt in Eccleſiis Regularium, etiam non parochialibus, Sacramentum Confirmationis conferre. p. 313. B. Jus habet viſitandi perſonam Parochi Regularis, & Eccleſiam. p. 314. A. Poteſt illum amovere etiam ſine conſenſu Superioris Regularis. *Ibi*. B. Nequit tamen viſitare Parochiam, aut Parochianos, qui ſubſunt curæ Regularium in locis, ubi eorum Superiores Epiſcopalem, & temporalem in eos exercent juriſdictionem. *Ibi*. Idipſum dicendum de locis, in quibus Superiores Generales Regularium ordinariam principalem ſedem habent. p. 315. A. Non Ita tamen dicendum de aliis Eccleſiis ab eiſdem locis dependentibus, aut unitis. *Ibi*. B. Jus tamen habet in Parochum, & Parochianos. *Ibi*. Sedes ordinaria Superioris Generalis cujuſcumque Ordinis illa eſt, quæ per conſtitutiones, vel per conſuetudinem, vel per electionem ejuſdem initio factam declaratur. p. 316. A. Subduntur ei Regulares circa ea, quæ in Miſſarum celebratione ſunt obſervanda, vel evitanda. p. 369. B. Non poteſt impedire Clericum quemcumque, qui velit in Ordinem Regularem ingredi. p. 373. B. & ſeqq. Nec poteſt cjus beneficia conferre, niſi poſt emiſſam ab ipſo ſolemnem profeſſionem. p. 376. B. Quid facere tenetur, antequam licentiam concedat Famulis, ant Educandis pro ingreſſu in Monaſteria Monialium? p. 378. B. Tenetur dare Monialibus ſemel in anno Confeſſarium extraordinarium Regularem. p. 407. Quid ſi negligat ipſe, aut Superior Regularis eumdem dare? p. 408. B. Quomodo per ipſum indulgendum hac in re cum Monialibus particularibus? p. 409. A. & ſeq. Non poteſt Clauſuram Monialium exemptarum viſitaturus eam ingredi cum pluviali; nec prætendere ſibi erigi in illa ſedem cum baldachino, aut excipi a Monialibus cum Proceſſione, Cruce, aut cantu. p. 450. A. & ſeq. Debet a Cuſtode Clauſuræ certiorari de Viſitatione ejuſdem facienda a Superiore Regulari. *Ibi*. B. & ſeq. Requiritur ejus conſenſus, ut quis acquirat jus ſepulcri, quod ſibi conſtrui fecit. p. 452. A. Non poteſt intereſſe electioni Abbatiſſæ exemptæ per plures Commiſſarios a ſe deputatos; nec in ea adhibere Notarium; nec Abbatiſſam neoelectam in officio inſtallare, aut eamdem confirmare, aut determinare diem electionis, aut denique defuncta Abbatiſſa ſigillo munire cubicula Abbatialia, & de ſubſtantia Monaſterii inventarium facere. p. 453. A. Ejus jura circa viſitationem Clauſuræ, Reviſionem computorum, & approbationem Confeſſariorum earumdem aſſeruntur. *Ibi*. & B. ac ſeq. Non poteſt derogare teſtamentariæ diſpoſitioni, qua eriguntur Cappellaniæ primum pro Clericis Sæcularibus, deinde pro Regularibus. p. 254. B. Tenentur Regulares intereſſe Proceſſioni, quæ fit in primo ingreſſu Epiſcopi, prævia tamen hujus nomine intimatione. p. 455. A.

Ordo Minorum ſingulari elogio ab Eugenio IV. decoratur. p. 167. A.

Ordoñez - V. *Didacus*.

Orientalium diſciplina circa Crucem, & Servatoris imaginem ſuper Altari collocatam, in quo Miſſæ Sacrificium peragitur. p. 368. A.

Ozzier - V. *Collegia*.

P

PAchuca - V. *Collegium Sancti Franciſci de*.

Palacios - V. *Hyacinthi*.

Palæotti - V. *Gabriel Card.*

Palentinæ Diœceſis Cœnobia Recollectionis obtinent a Clemente VIII. ne intra quinque ab illis leucarum ſpatium alia conſtruantur. p. 300. A. Hanc ſanctionem confirmat Benedictus XIV. *Ibi*.

Palma - V. *Joannes a*.

Panigarola de mandato Card. Protect. viſitat Cœnobium Aracœlitanum, quod immediatæ Min. Gener. juriſdictioni iterum ſubjicitur, cujus Guardiano per eadem tempora a Sixto V. Palatium Apoſtolicum Cœnobio proximum conceditur. p. XXVII. A.

Panormitanus Archiepiſcopus perperam contendit exigere ab Obſervantibus ſubſidium quinquennale. p. 74. A.

Papiæ Provincia Reformator. ſeptem annor. ſpatio intermittit Comitia, ejus tamen Cuſtos, & Commiſſarius Provincialis admittuntur ad ſuffragandum in Capit. Valliſoletano. p. 234. A.

Parens - V. *B. Joannes*.

Pariſienſis Conventus - V. *Magnus Conventus*.

Parochus non poteſt prætendere, ut Cadavera ſepelienda in Eccleſiis Regular. adſportentur prius ad Eccleſiam Parochialem. p. 136. A. Etiamſi adſit conſuetudo. *Ibi*. & p. 244. A. & 452. A. Ad ipſum tamen ſpectat ſacramentum Euchari-

ſtiæ Famulis Monialium conſerre in die Paſchatis, & ultimæ infirmitatis. *Ibi*. & p. 156. B. & ſeq. Nec poteſt majus emolumentum exigere ab Hæredibus, cum Defunctorum Cadavera in Eccleſiis Regularium tumulantur. p. 205. B. & ſeq. p. 244. A. & p. 246. A. Nec ſtatuere numerum Sacerdotum invitandorum, qui eſt ad libitum Hæredis: & ſi vocatus, & per horam expectatus non venerit, poſſunt Regulares ſine eo ducere Cadaver ad eorum Eccleſiam. p. 244. A. Nec poteſt propriam Crucem levare, ſed ſub Cruce Eccleſiæ tumulantis debet incedere. *Ibi*. Ei debetur tantum quarta ex ea ceræ portione, quæ retinetur ab Eccleſia Regularium, & binæ candelæ, quæ etiam debentur ejus ſubſtituto, ſi ipſe abſit. *Ibi*. B. Non licet tamen Parocho recipere unam candelam in actu reſtitutionis Imaginis Crucifixi penes Infirmum relictæ: nec prætendere poteſt, ut Teſtes deponentes de electione ſepulturæ, id agant cum juramento coram Notario; ſed ſufficit ſi id faciant oretenus coram ipſo Parocho, aut Vicario Foraneo. p. 246. A. Parochus quicumque poteſt per quemcumque Sacerdotem Ordinis, de licentia tamen Ordinarii, erigere *Viam Crucis* in ſua Eccleſia, dummodo ſit certa diſtantia ab aliis per ipſum Ordinarium judicanda. p. 267. B.

Parochus Regularis poteſt viſitari ab Epiſcopo, & in quibus? p. 314. A. Poteſt etiam amoveri ab eodem æque ac a Superiore regulari, non requiſito alterius conſenſu. *Ibi*. B.

Pater dignior, & Ex-Provincialis immediatus, ut admittantur etiam in Definitoriis Ciſmont. iterum præcipitur ſupplicandum eſſe Sanctiſſimo. p. 229. B.

Patres Definitorii generalis ſi ſint in altera Familia, non ſunt vocandi ad electionem Vicarii, aut ViceCommiſſarii Generalis; ſed ſi interſint, negari non poteſt eis ſuffragium in illa. p. 254. B. & ſeq.

Patronus Ordinis pro Congregationibus, & Capitulis Generalibus Famil. Ciſmont. ut libere a nobis eligatur ſupplicandum Sanctiſſimo decernitur. p. 228. B.

Patres Provinciæ dici poſſunt qui primum locum habent inter Ex-Definitores Provinciales. p. 165. A.

Patribus Ordinis, aut Provinciæ omne jus prohibetur præſentandi, aut nominandi pro Guardianis, aut Familiis Conventuum. p. 39. A. Sub pœna privationis, & non amplius excommunicationis. p. 40. A.

Patronatus Ordinis ſtatutus in Marchionatu de Cañete quomodo diſponendus? p. 229. A. Agnoſcitur, & acceptatur in Marchione de *Fuente, & Sol*, quem ut Miniſter Generalis pro augmento eleemoſynæ deprecetur, ſtatuitur. p. 439. A.

Paulus II. Franciſcum de Ruvere Sac. purpura exornat. p. XI. B.

Paulus IV. duos FF. ex Obſervantibus ad Sacram Purpuram promovit. p. 74. B.

Paulus Piſottus Parmenſis Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIII. A.

Paulus Soncinas Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XII. B.

Paulus Sulmonenſis Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXVII. B.

Paulucius Trincius Commiſſarius ſuper Familia Obſervantium eligitur. p. X. B.

Paupertas Minoritica quantam nobis cordi eſſe debeat? p. 36. B. Ut ſervetur exacte quid faciendum? p. 247. B. ſeq.

Pelagrua - V. *Arnaldus de*.

Peñerandæ in loco Diſcalceati inſtituunt Tert. Ord. quem erectum ibidem habebant Obſervantes. pag. 339. B. Contradicunt Obſervantes, & cauſſa defertur ad S. C. C. quæ in favorem Diſcalceatorum pronunciat. *Ibi*. & ſeq. Præcipiuntur Obſervantes, qui ibidem commorabantur in ædibus Sæcu'-rium, titulo dirigendi Tert. Ord. ut omnino redeant ad Clauſtra. p. 361. A.

Perellò - V. *Antonius*.

Perettua - V. *Felix Card.*

Perez - V. *Julianus*.

Perezius - V. *Joannes*.

Petrus Aragoniæ Rex ann. 1313. intereſt præſentia, & ſumptibus Comitiis Ordinis. p. IX. A.

Petrus a Juſtaniana eligitur Defin. Gener. p. 127. B.

Petrus Card. de Fuxo Minorita Phœbum ejus ex germano Fratre Nepotem Navarræ Regem inaugurat. p. XXI. B.

Petrus Caſſanenſis Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. X. A.

Petrus Cattaneus vivo Seraphico Parente Ordinem vicaria poteſtate adminiſtravit. p. VII. A.

Petrus de Urbinas Commiſſar. Gener. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXVIII. B.

Petrus Gonzalez de Mendoza Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXVII. B.

Petrus Jacobi II. Aragoniæ Regis filius Franciſcania nomen dat. p. IX. B.

Petrus Ignatius de Gainza Secretarius Gener. Ordinis renunciatur a Pontifice Defin. Gener. pag. 404. A. Proteſtatur contra hanc electionem Provincia Angelorum. p. 428. B.

Petrus Joannctius de Molina Secretarius Gener. Curiæ, nomine Diſcalceatorum acceptat Conventionem initam ſuper novo SS. Quadraginta de Urbe Cœnobium. p. 211. B. eligitur Procurator Gener. Diſcalceator. & Recollector. p. 217. B. Tuetur jura Officialium Generalium Curiæ Famil. Ultramont. pro eorum ſuffragio in electione Vice-Commiſſarii ejuſdem, & juxta ejus votum decernitur. 254. B. Intereſt Comitiis Romanis anni 1750. in quibus, Summo Pontifice Præſidente, renunciatur Miniſter Gener. totius Ordinis. p. 432. A. ſeq. Ad pedes Pontificis juajurandum emittit de non ambienda, aut procuranda, aut acceptanda extra Ordinem dignitate. p. 433. B. Supplicat Pontifici, ut Vocales Ultramontani iiſdem gaudeant privilegiis, quæ S. M. Innocentius XIII. conceſſit illis, qui ſuffragati ſunt in Comitiis ann. 1723. & gratiam reportat. p. 440. B. Ejus Epiſtola encyclica ad univerſum Ordinem, qua ſuam in MiniſtrumGener. electionem enunciat. p. 41. A. De Pontificis præcepto hæc tria præſertim ſervanda, & propaganda hortatur; nimirum Altiſſimam *Franciſcanam Paupertatem*, Cœnobia *Sacr. Receſſus*, & Pium *Viæ Crucis* exercitium. p. 442. A. Apoſtatis præſentibus veniam largitur; at in futuros ſevere animadvertendum præcipit, ac interim ad ſuam quemcumque Provinciam redire jubet. *Ibi*. B. Studia literarum quammaxime hortatur. *Ibi*. & ſeq. Ac denique caritatem omnibus in omnes commendat. p. 443. A. Confirmat autoritate Apoſtolica Decretum omnium Vocalium Diſcalceatorum, quo Cœnobium SS. Quadraginta de Urbe, ſub certis conditionibus, perpetuo Provinciæ S. Joannis Baptiſtæ Valentiæ aggregatur. *Ibi*. B. Poloniæ Majoris Reformatam Provinciam dividit, & novam Pruſſiæ Provinciam erigit ſub titulo B. M. V. In Cœlum Aſſumptæ. p. 463. B. Inſtituitur a Pontifice Commiſſarius, Viſitator Apoſtolicus totius Ord. pag. 466.

466. B. Ampliſſimas ab eodem recipit facultates eligendi per ſeipſum Provinciales, Cuſtodes, Definitores, & reliquos cujuſcumque Provinciæ Officiales, cum id in Domino expedire judicaverit. p. 467. B. Argentinæ Provinciam dividit, & novam erigit Alſatiæ Provinciam. p. 468. A. - V. *ejus Elog.* p. XVII. B.
Petrus Jovsr Vicarius Gener. Ord. p. XIV. B.
Petrus Marinus Sermanus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XVI. A.
Petrus Neapolitanus Vicar. gener. ſemel, atque iterum Famil. Obſervant. p. XXI. A.
Petrus Paulus a Cerignola renunciatur a Pontifice Procurator gener. Reformatorum. p. 191. A. Obtinet ab eodem, ut biennium compleat, licet cogantur interea Ordinis Comitia. p. 192. A. Inſtituitur a Pontifice Vice-Commiſſar. gener. Reformator. p. 209. A. Tandem moritur. p. 214. B. - V. *ejus Elog.* p. XXXIII. B.
Petrus Poiſſon Regius Concionator eligitur Defin. gener. p. 12. A.
Petrus Polo eligitur Definitor Gener. p. 217. B. Intereſt Congr. Gener. ann. 1736. p. 204. B.
Petrus Riarius Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. III. B.
Petrus Villacretius Regularis Obſervantiæ in Hiſpania adſertor eximius. p. X. B.
Philippes - V. *Sebaſtianus*.
Philippus a Vignne eligitur Defin. gener. p. 435. A.
Philippus Borbonius, Regius Hiſpaniarum Infans, & Comes *de Chinchon*, declaratur totius Ordinis Patronus, eique ingentes rependuntur gratiæ. p. 228. B.
Philippus Caballoleus Card. Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. II. B.
Philippus Card. Vaſtavillanus primus Protector Ord. PP. Conventualium. p. IV. B.
Philippus Porcatius Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XII. A.
Philippus Riperz eligitur a Pontifice Defin. gener. loco P. Chryſogoni de Chaſtain demortui. p. 155. B.
Philippus II. Hiſpaniar. Rex Catholicus petit a Clemente VIII. prohiberi, ne intra quinque leucarum ſpatium a Cœnobiis Recollectionis Diœceſis Palentinæ alia Cœnobia extruantur. p. 300. A. Petit, & obtinet a S. Pio V. ut Regulares in Indiis ubique locorum Parochi inſtituantur ab Ordinariis omnino independentes. p. 358. B. Petit inſtitui Commiſſarium Generalem Indiarum. p. XXVI. B.
Philippus III. Hiſpaniarum Rex intereſt Comitiis Ordinis habitis Toleti ann. 1606. p. XIV. A. ejus eleemoſynis domus paterna D. Franciſci in templum, & cœnobiolum PP. Reformator. convertitur. p. XXVII. B.
Philippus IV. Hiſpaniar. Rex olim a S. A. petierat, ut Sacerdotes omnes in ſuis Regnis exiſtentes eodem fruerentur privilegio in die Commemorationis omnium Defunctorum, quo gaudebant exiſtentes in Regnis Aragoniæ. p. 413. A.
Philippus V. petit a BENEDICTO XIV. confirmari legem Clementis VIII. de non conſtruendis Cœnobiis intra quinque leucarum ſpatium ab illis Recollectionis Diœceſis Palentinæ. p. 300. A.
Philoſophiæ alterum triennium computari nequit in Famil. Ultramontana pro jubilatione obtinenda. p. 436. B.
Phœbus Petri Card. de Fuxo Minoritæ ex Germano Fratre Nepos, Navarræ Rex a Patruo inauguratur. p. XXI. B.
Pieroche - V. *Joannes*.
Piſottus - V. *Paulus*.
Pius II. abrogavit Callixtinam *Bullam*, *cujus in po*[…]*te*. p. XIX. A. Abrogavit etiam Miniſtram Generalem Sororum de Pœnitentia. p. XX. A. Vicario Obſervantium Ultramontano conceſſit, ut poſſet per ſeipſum punire ſubditos ſuos, quos in Fide erraſſe deprehendiſſet. *Ibi*.
Pius V. *Rodulphus*.
Pius V. - V. S. *Pius V.*
Pœnitentiarii Baſilicæ D. M. Angelorum de Portiuncula in feſto Portiunculæ, & ſex præcedentibus diebus habent facultates abſolvendi a caſibus etiam Ordinario reſervatis. p. 214. A. Eamdem facultatem habent quoque alii Confeſſarii, in ſolo tamen Portiunculæ feſto. *Ibi*. Pœnitentiarii vero quotidiani habent per totum annum eamdem facultatem ſupra non Diœceſanos, pro quibus abſolvendis debent toties quoties oportebit recurrere ad Summum Pœnitentiarium. *Ibi*. Conceditur eis, ut expleto laudabiliter decennio gaudeant Ex-Definitorum privilegiis in ſua quiſque Provincia. p. 438. A.
Poerius - V. *Bonaventura*.
Poiſſon - V. *Petrus*.
Poloniæ Majoris Provincia petit, & obtinet erigi Cœnobium Thorunenſe in ſtudium ſecundæ Claſſis. 429. B.
Poloniæ Majoris Reformator. Provincia dividitur, & nova Pruſſiæ eorumdem erigitur a Miniſtro Gener. & a Pontifice confirmatur. p. 463. B. Eamdem diviſionem ratam habet Rex Poloniæ, & ſingulari ſua protectione exornat. 466. A.
Poloniæ Minoris Obſervantium Provinciæ diviſio confirmatur a S. C. p. 190. A. Ejus ſtudium provinciale ad S. Annam erigitur in ſtudium generale ſecundæ claſſis. p. 435. B.
Poloniæ Minoris Reformator. Provincia dividitur, & nova Ruſſiæ Cuſtodia erigitur a Miniſtro Gener. p. 473. Confirmatur a Pontifice. *Ibi*.
Polo - V. *Petrus*.
Pompejus Arigonius Card. Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. V. A.
Pontchateau - V. *Zacharias de*.
Populeus - V. *Joannes*.
Porcatius - V. *Philippus*.
Pordagni - V. *Andreas*.
Portici Hoſpitium ut Provinciæ Neapolit. Diſcalceator. uniatur præcipit Pontifex. p. 5. A.
Portilla - V. *Franciſcus*.
Portiunculæ Baſilica D. M. Angelorum eſt locus, in quo incepit Ordinem ſuum S. P. N. Franciſcus. p. 104. A. Hac de cauſſa debetur ei primatus in toto Ordine. *Ibi*.
Portiunculæ Indulgentia ne dicatur *Quotidiana* novo S. C. Decreto præcipitur. p. 217. A. Quæ Fratribus ejuſdem Cœnobii hac de cauſſa opponuntur? *Ibi*. Ad Pontificem appellant illi, qui antedicti Decreti executionem ſuſpendit. *Ibi*. Momenta rationum exponuntur pro obtinenda a S. A. memorata Indulgentia *quotidiana*. p. 218. A. & ſeq. Contra ſeſe opponunt Conventuales &c. Tandem moritur Pontifex, & res infecta manet. p. 219. A. Contra nonnullos dubitantes aſſeritur ea gaudere Eccleſias Monialium S. Claræ, ſicut illa gaudent Eccleſiæ FF. ejuſdem Ordinis. p. 268. A. Novæ Epiſcopi Aſſiſinatis querelæ contra Obſervantes Sacr. Cœnobii D. M. Angelorum ſuper Indulgentia Portiunculæ. p. 268. B. Novus Guardianus ejuſdem Formulam atteſtationis dandæ Fidelibus Portiunculam viſitantibus, & de mente S. C. traditam immutat, & inde querelæ. *Ibi*. FF. ad cautelam a cenſuris

Digitized by Google

ris proiude abſolvuntur, & Lapis apponendus ad latus Eccleſiæ decernitur, In quo dicatur Indulgentia Portiunculæ uni tantum diei affixa. *Ibi*. Diſplicet hoc Procuratori Ordinis, qui propterea recurrit, & novam a S. C. datam formulam antedictæ atteſtationis omnino ſervandam ultro admittit. *Ibi*. A. P. Theodoro Carmelita Excalceato dubia nonnulla circa eamdem Indulgentiam proponuntur. p. 388. A.

Poſtulatores Cauſſarum Servor. Dei expleto ſexennio, & Cauſſa cum Canonizatione finita, gaudent titulo, & præcedentia dumtaxat Ex-Provincialium. p. 436. B.

Prado - V. *Ildephonſus a, & Joannes a*.

Præcedentia Obſervantium in Italia ſupra omnes Reformatos Ordinis decernitur a Pontifice. p. 69. B. Præcipitur omnino ſervanda. p. 114. B.

Præcedentia inter PP. Dominicanos, cæteroſque Ordines Mendicantes ita ſtatuitur, ac ſi Bulla *Pretioſus* Benedicti XIII. edita non fuiſſet. pag. 191. B. Inter PP. Diſcalceatos oppidi Tuxilli, & PP. de Mercede controvertitur, & prioribus aſſeritur, p. 203. A.

Prælatorum Provincialium, & Localium præcipua munera quæ? p. 177. B. & ſeq.

Primaditiis - V. B. *Jacobus de*.

Primatus Ordinis nos inter & Conventuales ne amplius controvertatur præcipit Pontifex. p. 10. B. & 104. B.

Privilegia, & exemptiones omnes univerſo Ordini olim conceſſæ confirmantur. p. 87. B.

Proceſſus conficere in Advenas Romam venientes ſpectat ad Officialem Generalem Curiæ. p. 145. A.

Procurator Generalis Ordinis, qui remanet Romæ dum Prædeceſſor ad Comitia Generalia ſe confert, non eſt verus, & primarius Procurator. p. 225. B. Non competit proinde ei aſſiſtere functionibus Cappellæ Pontificiæ, ſed Procuratori Gener. Conventualium. *Ibi*. & ſeq. Statutum ea de re editum in Capit. Toletano ann. 1658. declaratur colluſivum Deciſionis S. R. C. p. 226. B. *V. Partem I. pag. 88. A. ubi memoratum Statutum invenies*.

Procurator Generalis Diſcalceatorum iiſdem gaudet juribus, & privilegiis, quibus fruuntur Procuratores Gener. Reformator. . p. 290. A. Expleto tempore officii debetur ei Socius gratus, & votum perpetuum in Provincia. *Ibi*.

Procurator Gener. Reformator. a Gregorio XV. Card. Protectoris juriſdictioni ſubjicitur. p. V. A. Tentatur ejus electio Ordini reſtitui, ſed fruſtra. *Ibi*. B.

Procurator Gener. Terræ Sanctæ nonnulla exponit Comitiis Valliſoletanis pro recto ejuſdem gubernio. p. 235. B. Procurator T. S. Hieroſolymis degens eſt ſimplex Adminiſtrator rerum Temporalium ejuſdem a Guardiano in omnibus dependens. p. 350. B. Caragium pro Pauperibus ſolvere, aut domos ſuo arbitrio diſtribuere non poteſt, quæ ſtatui debent a Diſcretorio. *Ibi*. In quibus, & quomodo a Diſcretorio dependeat? p. 351. A. Sanctuaria emere, & diſtribuere quomodo tenetur? *Ibi*. B. Debet invigilare ſupra Officiales, ſed non Officinarum claves habere, nec ad Comitia Ordinis proficiſci, ut rationem reddat. *Ibi*. Eleemoſynas peculiarias quomodo aſſervare debet, aut ſupellectilia diſtribuere? *Ibi*. Debet habere Inventaria omnium rerum, & hæc quomodo eſſe debent? p. 352. A. Eſt tertius Diſcretus. *Ibi*. Ejus officium eſt triennale, ſed non poteſt diſcedere, niſi adveniat ſucceſſor, B. Nulla frui poteſt prærogativa ipſi debita poſt officium, niſi poſtquam Superiori Generali conſtiterit per atteſtationem juratam Diſcretorii de ejus laudabiliter expleto officio. p. 355. A.

Procurator Miſſionum ut ſit Romæ tamquam *Coadjutor* Officialis generalis Curiæ decernitur. p. 230. A.

Procuratoribus Indiarum Olyſippone exiſtentibus prohibetur ſub pœna privationis officii, ne utantur titulo Procuratoris generalis. 236. A.

Profeſſionis Regularis nullitas ante quinquennium debet judicari ab Ordinario loci, una cum Superiore Regulari. p. 238. B. Neuter eorum poteſt ſolus ejuſmodi cauſſas definire. *Ibi*. Elapſo quinquennio debet reſtitutio in integrum omnino impetrari a S. A. *Ibi*. Religioſi, qui aliter judicati fuerunt, ut redeant ad Clauſtra, ſub pœna Apoſtaſiæ, præcipitur. *Ibi*. Profeſſionis nullitas ut probetur quis ordo ſervandus? p. 399. A. Debet Profeſſus intra quinquennium recurrere. *Ibi*. Cauſſa coram Superiore Regulari ſimul, & Ordinario loci eſt agenda. B. At poſt quinquennium coram S. C. *Ibi*. Quinquennium vero deſumendum eſt a die Profeſſionis. *Ibi*. Superior Regularis in hoc caſu eſt Superior Loci, qui non poteſt jus ſuum cedere Ordinario: numquam tamen eſt Confeſſarius in Cauſſis Monialium. Poteſt Superior Regularis alium ſubrogare. *Ibi*. Si non concordent, Cauſſa devolvitur ad S. A. p. 400. A. Si nullitas probetur ex defectu emiſſæ profeſſionis in loco ad Novitiatum non deſtinato, cauſſa privative ſpectat ad S. C. C. Ut quis reclamans audiatur debet in Clauſtris manere. *Ibi*. Debet fieri judicialis Proceſſus, dari Defenſor, & admitti Appellatio. *Ibi*. & B. Niſi duæ ſint conformes ſententiæ, nullitas Profeſſionis probata non eſt. p. 401. A. Quæ poſt quinquennium facienda ſunt pro obtinenda *reſtitutione in integrum*? *Ibi*. B. & ſeqq.

Proſper a Brixia eligitur Defin. Gener. p. 227. B. Intereſt Congr. Gener. Romanæ ann. 1744. p. 298. A. & Comitiis Rom. ann. 1750. in quibus renunciatur Guardianus Hieroſolymitanus. pag. 437. B.

Protector Ordinis an ſit nominatim, aut potius generatim petendus a Pontifice diſputatur. p. I. B. Protectorum autoritatem minuit Gregorius XI. & ne peterentur ad ſummorum virorum commendationes, ſed ad publicam Ordinis utilitatem conſtituit. p. II. B. Dominicus Grimanus jura Protectorum ampliare ſtudens, ea imminuit Julius II. literis, quibus confirmantur aliæ Gregorii XI. & Sixti IV. de reſecata Protectorum autoritate. p. III. B. Conventualibus, & Capuccinis dantur particulares, & diſtincti Protectores, & quare? p. IV. B. Clementi VIII. Regulares Ordines reformare cupienti proponitur, ut ab eis Cardinales auferat Protectores. p. V. A. Hoc conſilium Urbano VIII. maxime arridet, qui propterea decedentibus Protectoribus alios diu non ſufficit; ſed tandem ſententiam mutat. *Ibi*. Ejus juriſdictioni ſubjiciuntur a Gregorio XV. Regia Monaſteria S. Claræ, & S. M. Magdalenæ Neapolis, & libera eidem aſſeritur electio Procuratoris Gener. Reformator. p. V. A. Tentatur, ſed fruſtra, utrumque ab eodem auferri. *Ibi*. B. Gravem Innocentius XII. edit Conſtitutionem, qua Cardinalium Protectorum omnium Ordinum Regularium jura quam maxime minuuntur. *Ibi*.

Provinciæ S. Petri de Alcantara, & S. Paſchalis Diſcalceator. in Regno Neapolitano Familiæ Ultramont. uniuntur. p. 345. B. Idipſum a Pontifice

tifice

Digitized by Google

tifice confirmatur . p. 347. B. Prohibetur eis recipere Novitios ſioe licentia S. C. Diſciplinæ Regularibus . p. 391. B. Abrogatur a Poatifice hoc Deeretum . p. 388. B.

Provinciæ Saxoniæ S. Joanois Baptiſtæ, Scotiæ, & Daniæ relinquantur in Catalngis ſuis in locis , appoſita euique clauſula , *non ſubſiſtit*. p. 232. B.

Provineiales oon mittant Fratres in contiguas Provincias , niſi probata eauſſa cooceroente bonum Provinciæ . p. 265. B. Spectat ad eos faeultatem dare , ut deinceps recipiantur in Cœnobiis Ordinis oova Legata perpetua . p. 36. A.

Pruſſiæ nova Provincia Reformator. ſub titulo B. M. V. in Cœlum aſſumptæ a Mioiſtro Geoer. aotoritate Apoſtolica erigitor , & a Pontifice confirmatur . p. 463. B. Eamdem erectionem ratam habet Rex Poloniæ, ac ſingulari ſua protectione exornat . p. 466. A.

Puchol - V. *Auguſtini &c* .

Q

QUadraginta SS. de Urbe Eccleſia recipitur a Pontifice ſub ſua , & Sedis A. protectione ſpeciali , & proprietate . p. 345. A. Fiois imponitur liti eirca ejus titulum . *Ibi* . V. SS. *Quadraginta* .

Quæſtuatores ne omnino limites ſuos excedant præſcribitur . p. 257. A. & ſeq. Eorum abuſus reprobantur . *Ibi* . Teoentur ſe præſentare Guardiano Cœnobii proximioris loco , ad quem accedunt , ſub pœna Apoſtaſiæ . *Ibi* . & ſeq.

Quarta funeralis ſolvenda eſt Parochis omoibus illorum defunctorum , qui in Eccleſiis quorumcumque Regularium Italiæ , & Inſularum adjacentium tumulantur. p. 47. B. Revocantur propterea privilegia omnia Regularibus hac ſuper re eonceſſa . p. 48. A. Exeipiuntur candelæ , quas geſtant aceenſas Sacerdotes , aut Confraternitates . *Ibi* . Item Legata Miſſarum , & Anniverſariorum . B. Confirmatur eirca intorticia , quæ deferuntur per viam ; & in *Mantuana* , ob ioveteratam conſuetudinem , limitatur . p. 145. B. Siogularis ſuper ea deciſio io Cauſſa *Mediolanen.* contra omnes Regulares . p. 146. A. Quartam funeralem ſolvere non tenentur FF. Minores io locis extra Italiam , Ioſulaſque ei adjacentes . p. 156. B. & ſeq. Nec ubi probatur conventio ab eis ioita non ſolveodi lo ipſo limioe fuodationis Conveotus . p. 455. A.

Queretari io Mexico Guardianus Diſcalceator. debet præcedentiam io publieis functionibus cedere uni tantum Guardiano Obſervantium . p. 421. B. Ab hac Miniſtri Gener. Sententia appellatur ad S. C. quæ eamdem confirmat . p. 469. B. Tandem utraque confirmatur a Pootifice . *Ibi* .

Quieſdeber - V. *Joannes* .

Quiñonius - V. *Franciſcus* .

R

RAngonius - V. *Gabriel* .

Raphael a Lugagnano Bononien. Prov. Reform. Guardianus S. Claræ Neapolis renunciatur Vicarius Gener. Ord. licet abſens . p. 298. A. Declaratur a Pontifice Mioiſter Gener. *Ibi* . B. qui itidem eoocedit ei , ut pro una vice poſſit per ſe ipſum Mioiſtros , Cuſtodes , Definitores &c. in ſingulis Provinciis conſtituere . *Ibi* . Ab eodem Pontifice inſtituitur Commiſſarius Viſitator Apoſtolicus cum ampliſſima facultate . p. 299. A. De ſua electiooe Epiſtola ad uoiverſum Ordinem , qua ſimul obſervantia urgetur de oon procurandis Sæcularium favoribus , aut anonymis libellis , ſive literis conſcribeodis . p. 308. A. Statuit ne FF. ex Indiis venientes , aut illas adeuntes commorentur in Ædibus Sæcularium . p. 310. A. Indicit Comitia Generalia pro anno 1746. Bononiæ habenda . p. 311. A. Novæ S. Paſchalis Murciæ Cuſtodiæ aggregat Cœoobium S. P. N. Franciſci Villenæ , & alterum S. Antonii de Padua de Ayora retinendi , vel dimittendi facit facultatem. p. 319. A. Ejuſdem Cuſtodiæ erectiouem jampridem a Cajetano de Laorino factam ipſe , veluti ex integro renovavit . p. 317. B. & 320. A. Diſcalceator. Provioeiam Immac. Concept. in Hiſpania ab illa S. Joſephi dividit , & in oovam erigit Provinciam . p. 326. B. Eidem Cœoobium S. Angeli Compluti aggregat. p. 328. A. Item duo alia eidem adnectit . p. 324 B. Definit Recollectos Galliæ ſubjiei juriſdictioni Miniſtri Gener. pro tempore exiſteotis , oumquam tamen Commiſſarior. Generalium Familiæ . p. 344. B. Autoritate ſibi a Pontifice ſpecialiter tributa Provineias S. Petri de Aleantara , & S. Paſchalis Baylon Regni Neapolis Familiæ Ultramont. addieit . 345. B. De mandato Sanctiſſimi facit Statutorum Terræ Sanctæ Compilationem . p. 348. A. Petit in paucis moderationem Statutorum eorumdem a Pontifice , & obtioet . p. 356. A. Mittit eocyclicas literas ad omnes Ordinis Provioclas , eiſque ſignificat quæ ad ipſas ſpectantia compreheuduntur in antedicta Statutorum T. S. Compilatione . *Ibi* . B. Præcipit FF. commorantibus in ædibus Sæcularium in Villa Peñarandæ, titulo dirigendi Tert. Ord. ut redeant ad Clauſtra , nec ſimilia in poſterum permittantur . p. 361. A. Publicat Pootificis literas , quibus Comitia Ordinis prorogantur , Superiores generales confirmantur , & duo Definitores generales de novo inſtituuntur . *Ibi* . Ejus literæ encyclicæ circa Collegiales Romam mittendos pro exercitio Sacrar. Miſſionum . p. 387. B. Dubia oonnulla diſſolvit eirca Compilationem nuperam Statutorum Terræ Sanctæ . p. 392. A. Pootificis ad eum Literæ ſuper Cauſſa *Tiraſonen.* Ven. Mariæ de Agreda . p. 393. A. Petit , & obtioet a Pontifice Altare quotidianum privilegiatum perpetuum in omnibus Eccleſiis Ordinis ſibi ſubjectis . p. 418. A. Petit a Pootifice , ut Comitia Ord. indicantur , & reipſa indicuntur pro anno 1750. p. 419. A. & ſeq. Definit in Civitate Queretari lo Meaico Guardianum Diſcalceator. uni dumtaxat Obſervantium Guardiano in publieis fuoctiooibus præcedentiam cedere debere . p. 421. B. Confirmat Decretum Defioitorii Provinc. Immac. Concept. io Luſitaoia eirca locum , in quo deineeps ſuot ejus Comitia celebranda . p. 426. A. Ejuſdem literæ , & Decreta a Miniſtris Sereniſſimi Regis Catholiei reteota , ut io Capitulo generali examioarentur , a PP. Diſcretorii Generalis utriuſque Familiæ approbantur , imo & commendantur . 429. A. Sindieatur ejus adminiſtratio Ordinis , & laudatur . *Ibi* . Laudatur a Pontifice de peracta Ordinis Præfectura . p. 431. B. Præcipitur ab eodem , ut ſi contingat a Suffragatoribus eligi io Commiſſarium gener. debeat hanc dignitatem acceptare . p. 433. B. Reipſa talis renunciatur . p. 434. A. Ejus ſententia de præcedentia inter Guardianos Diſcalceator. & Obſerv.

Que-

Queretari confirmatur in gradu appellationis a S. C. ac demum a Pontifice . p. 469. B. Dividit authoritate apoſt. Provinciam Poloniæ Minor. Reformat. & erigit Cuſtodiam Ruſſiæ ſub titulo B. M. V. Doloroſæ . p. 473. B. - V. *ejus Elog.* p. XVII. B. & XXXIII. B.

Ravennæ Archiepiſcopus viſitare poteſt Cappellam, & paramenta Confraternitatis S. Antonii erectæ in Eccleſia Obſervantium ejuſdem Civitatis, ubicumque ejuſmodi paramenta adſerventur . p. 243. A. & ſeq.

Raymundus Ganſtens Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. VIII. B.

Raymundus Tuorkonſki eligitur Defin. Gener. p. 425. B.

Raynaldus de Comitibus Signiæ Ord. Protector - V. *ejus Elogium* . p. I. A.

Raynaldus Gratianus Miniſter. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XII. A.

Receſſuum Cœnobiorum inſtitutio commendatur, & facienda in omnibus Italiæ Provinciis monetur. p. 179. A. Receſſus Cœnobia ſint omnino in ſingulis Ciſmont. Familiæ Provinciis . p. 250. B. Receſſus Cœnobia, unum ſaltem in qualibet Provincia, ut inſtituantur committit Pontifex Miniſtro Generali præcipiendum univerſo Ordini . p. 442. A. Plura idem Pontifex decernit circa optimum gubernium *Receſſus* S. Bonaventuræ Provinc. Rom. Reformat. p. 460. A.

Recineten. - V. *de Aſte* .

Recollecti comprehenduntur in Conſtitutione *Circumſpecta*, qua moderatur Benedictina *Univerſalis Eccleſiæ* . p. 170. A.

Recollecti Galliarum ſub unius Miniſtri Generalis pro tempore exiſtentis juriſdictione, non autem ſub Commiſſariorum Generalium Familiæ exiſtunt . p. 344. B. Agitur hac de re cauſſa, & ita definitur. *Ibi* . & ſeq.

Recollectis Germano-Belgicis præcipitur, ut deinceps *Obſervantes* vocentur, horumque habitum deferant . p. 126. B. Diſplicet hoc Nationi . p. 127. B. Petunt id abrogari, & obtinent . p. 128. B.

Reformati non tenentur ſolvere pro cibariis eorum, qui in Carceribus S. Officii detinentur . p. 169. B. Comprehenduntur in Conſtitutione *Circumſpecta*, qua moderatur Benedictina *Univerſalis Eccleſiæ* . p. 170. A. In recipiendis Novitiis, ſi deficiant PP. Definitorii, debent ſubrogare Ex-Miniſtros, & non Guardianos . p. 203. B. Pœnitentiarii Baſilicæ Lateranenſis in Urbe commendantur a Pontifice . p. 383. A. qui maximam eorum inopiam perſpectam habens, annua congruæ eleemoſynæ præſtatione illos ſublevat. *Ibi*. & ſeq. Ne autem dubitetur propterea de eorum altiſſimæ Paupertatis obſervantia, idem Pontifex hoc perſpicue declarat. p. 385. B. Præſcribitur ſtudentium numerus in iis ſtudiis, in quibus vigent apud eos privilegia Lectorum Emeritorum. p. 436. B.

Reformati Poloniæ Majoris conqueruntur de Obſervantibus ejuſdem Poloniæ, quod hi illorum habitu induantur . p. 234. A. Præcipitur Obſervantibus, ut abſtineant . *Ibi* . Petunt illi locum immediate poſt Provinciam Poloniæ Minoris Reformator. *Ibi* . Reformati Provinciæ Genuæ inſtant pro alternativa in omnibus Comitiis Ordinis cum Obſervantibus ad Definitoriatum Generalem . *Ibi* . B.

Reformator. Provinc. Romanæ ſuper præcedentia ſanctiones. p. 109. A. & ſeq. Quibus dumtaxat competit apud eos præcedentia ? *Ibi* .

Regulares ſaltem quatuor eſſe debent in Collegio S. R. E. Cardinalium . p. 74. B. Regulares habent jus privativum recipiendi ſuffragia a Monialibus, quæ ſibi ſubjiciuntur, pro Educandis ad habitum Religionis admittendis . p. 205. B. & ſeq. Eos teneri ad petendam licentiam, & benedictionem ab Ordinariis, ut concionentur in propriis Eccleſiis, & facultatem ab iiſdem reportare pro adminiſtrando Sæcularibus Pœnitentiæ Sacramentum ſtatuit Clemens X. p. 312. B. Si interſint Matrimoniis ſine Parochi, aut Ordinarii licentia, ab hoc ſunt puniendi . p. 313. B. Regulares Parochi tenentur recipere in propriis Eccleſiis, eoſque juvare, Miſſionarios, ſcilicet, prænuntios Viſitationis Ordinarii . *Ibi* . B. Nequeunt impedire Epiſcopum, quominus hic conferat Sacramentum Confirmationis in eorum Eccleſiis, etiam non Parochialibus . *Ibi* . Quæ poteſt viſitare Epiſcopus in eorum Eccleſiis Parochialibus ? p. 314. A. Quæ poteſt in perſonam Parochi Regularis examinare, & inquirere Epiſcopus ? *Ibi* . Nequit Epiſcopus viſitare Eccleſias in locis, in quibus Superiores Regulares habent Epiſcopalem, & temporalem in Parochos, & Parochianos autoritatem; aut ubi eſt ordinaria Superioris Generalis Regularis Reſidentia *Ibi*. B. & ſeq. Excipe tamen alias Eccleſias ab illis dependentes. p. 315. A. Regulares extra Clauſtra viventes ſubſunt omnino Ordinarii juriſdictioni . p. 362. B. imo etiam illi, qui extra Clauſtra delinquunt . *Ibi* . Numquam S. A. concedit, ut qui transferuntur de uno in alium Ordinem, exempti ſint ab hujus Superioribus juriſdictione. Nec tranſitus permittitur, niſi ad Ordinem, in quo vigeat regularis diſciplina, aut ſit hoſpitalaris, vel Militaris . *Ibi* . Rariſſime, & graviſſimis de cauſſis conceditur Regulari permanere extra Clauſtra in habitu Sacerdotis Sæcularis . p. 363. A. Regulares ad Ordines promovendi quem Epiſcopum adire tenentur, ſub quibus conditionibus, & quæ pœnæ in contrafacientes ? p. 379. A. & ſeqq. Epiſcopos revereri tenentur tamquam Apoſtolorum loco ſubrogatos . p. 381. B.

Regulares Ordines ſunt inſtituti, ut per ipſos Cleri defectus ſuppleatur, & ejuſdem Cleri nec in ſpiritualibus, nec in temporalibus jus aliquatenus minuatur . p. 334. B. & ſeq. Id præſertim de FF. Minoribus eſt intelligendum . *Ibi* . Ad preces Philippi II. obtinuerunt a S. Pio V. ut in Indiis Parochos inſtituerent ſuos quiſque Religioſos omnino ab Ordinariis independentes . p. 358. B. Sed hoc privilegium varias paſſum viciſſitudines . p. 359. A. Tandem ex integro abolitum eſt . *Ibi* . B. ac in Indiis præſertim Orientalibus nullam vim habere confirmavit Benedictus XIV. p. 360. A. Subduntur Ordinariis in iis, quæ in Miſſæ Sacrificio ſunt obſervanda, vel evitanda . p. 369. B. Tenentur intervenire ad Proceſſionem, quæ fit in primo ingreſſu Epiſcopi; prævia tamen hujus intimatione . p. 455. A. Occaſione funeris ducendi ad eorum Eccleſiam tenentur ire ad levandum Curatum: non licet tamen iis, qui ad id non intervenerunt, ſe immiſcere per viam cum aliis jam proceſſionaliter incedentibus . p. 455. A. Quid de publicis Proceſſionibus ab eis fieri ſolitis in aliqua ſolemnitate, petita, & non obtenta Ordinarii licentia ? *Ibi* . B. Si funeri ducendo ad eorum Eccleſiam interſit totum Capitulum unius loci, debent incedere ſub Cruce Capituli, & propriam nequaquam levare . p. 456. A.

Regulares ad dignitates extra Ordinem promoti ſecum portare nequeunt bona, quæ prius obtinebant . p. 45. A. Confirmantur Regularibus privilegia ſuſcipiendi extra tempora Sacros Ordines . p. 64. B.

Re-

Regularibus quibuſcumque i iterdicitur ſub graviſſimis pœnis vendere pharmaca Sæcularibus. p. 240. A. & ſeqq. Prohibetur etiam adminiſtrare Sacramentum Euchariſtiæ in ipſo die Paſchatis Sæcularibus quibuſcumque. p. 144. B. Non tamen in reliquis diebus. *Ibi*.

Regularium privilegia ſunt jura Sedis Apoſtolicæ. p. 142. A.

Remediis - V. *Emmanuel de*.

Reſſa - V. *Nicolaus de*.

Reviſores decernuntur, qui Conſtitutiones omnes ab Ordine editas revideant. p. 232. B. & 233. A.

Rex Chriſtianiſſimus præcipit FF. Vocales Ter. Ord. ſibi Subditos paratos ſemper eſſe adeundi Ordinis Comitia. p. 281. B.

Rhini - V. *Franciſcus Maria*.

Riarius - V. *Petrus*.

Ripoza Præeminentiarum Dubia, & Reſolut. S. C. R. p. 207. A.

Ripert - V. *Philippus*.

Roberti Licienſis Clariſſimi ſui ævi Concionatoris pro abroganda Eugeniana *Ut Sacra* conatus irritantur. p. XIX A.

Roblea - V. *Joannes de*.

Rodulphus Pius Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. IV. A.

Roger - V. *Ludovicus*.

s. Rogerii Socii S. P. N. Franciſci Officium conceditur omnibus utriuſque ſexus Miniſtro Generali ſubjectis ſub ritu dupl. min. p. 473. A.

Romana Cœnobia habitari nequeunt ab aliarum Provinciarum filiis, etiamſi ſint Diſcreti Ordinis, niſi Sedis Apoſtolicæ ſervitio ſint addicti. p. 38. B. Illud Aracœli debet habere Cellas determinatas pro ſingulis officiis. p. 114. B. Subjicitur immediatæ Vicarii Generalis Fam. Obſervantium juriſdictioni. p. XVIII. A. Viſitatur a Franciſco Panigarola de mandato Cardin. Protectoris, & immediatæ Miniſtri Generalis juriſdictioni iterum ſubjicitur. p. XXVII. - V. *Franciſcus Panigarola*.

Romanæ Provinciæ Obſerv. Miniſter conqueritur apud Pontificem, quod ipſe vocatus non fuerit ad ſuffragandum in electione Vicarii Generalis. p. 297. B. Devolvitur ejus Cauſſa ad Diſcretorium Generale, ac definitur eidem tale ſuffragium non competere. *Ibi*.

Romana Lanarum - Roma ita lanis abundat, ut plurimæ Italiæ Provinciæ ex Obſervantibus, Reformatis, & Capuccinis illas ibi coemant pro FF. induendis. p. 197. A. Commiſſarius C. A. contendit eos teneri ad ſolvenda vectigalia pro earumdem ab Urbe extractione; ſed contrarium pronunciat Theſaurarius Apoſtolicus. *Ibi*. & ſeq. Commiſſarius appellat in plenam Cameram, & interim publicatur Edictum, quo cavetur ad vectigal laudatum ſolvendum teneri non Emptores, ſed Venditores. p. 198. A. Conclamant Franciſcani. *Ibi*. Coguntur iterum ad memoratum vectigal ſolvendum: FF. autem Pontificia opem implorant, a quo benigne exaudiuntur; ſingulis tamen annis, cum oportet, eadem petitio renovatur. p. 259. B.

Romualdus Van den Male eligitur Definitor Gener. p. 117. A.

Rubeis - V. *Leonardus de*, & *Raphael de Lugagnano*.

Ruſconibus - V. *Antonius de*.

Ruſpoli - V. *Bartholomæus*.

Ruſſiæ Cuſtodiæ Reformator. erigitur diviſa a Provincia Poloniæ Minoris per Miniſtrum Gener. p. 473. B. Confirmatur a Pontifice, *Ibi*. Concordata utriuſque Definitorii. p. 474. B. Promittit ſe numquam in poſterum petituram aliam Conventum ab eadem Provincia Matre. p. 475. A.

Ruſſiæ Provine. Obſerv. obtinet a Congr. Genet. quantum eſt ex ſe, ut nonnullas Reſidentias in Conventus erigat formales. p. 163. A.

Ruvere - V. *Julianus de*, *Julius Feltrius de*, & *Franciſcus de*.

S

Sabaudiæ Cuſtodiæ ut reuniatur Provinciæ S. Bonaventuræ facultas conceditur. p. 437. B.

Sacchettus - V. *Hilarion*.

Sacerdotes quicumque Sacrificio Miſſæ ad ſortilegia abutentes declarandi ſunt perpetuo inhabiles ad ſacrificium peragendum. p. 342. A.

Sæculares Tert. Ord. præcedunt omnes Confraternitates Laicales, ſive ſub propria Cruce, ſive ſub illa FF. Minorum incedant. p. 103. A. Quæ de iis diſpoſuit Leo X. p. 138. A. Conſtitutio de antedicta præcedentia executioni mandanda præcipitur. p. 279. B. & ſeq. - V. *Tertii Ordinis privilegia*.

Salazar - V. *Joannes*.

Salizanes - V. *Ildephonſus*.

Salmanticenſes Cathedratici exhibent Comitiis gener. nonnulla dubia ſolvenda, quæ Miniſtro Gener. definienda committuntur. p. 436. A.

Salva - V. *Bernardus de*.

Salvettus - V. *Angelus*.

Samaniego - V. *Joſephus Ximenes*.

Sambucana Statuta unde ſic dicta? p. XV. B.

Samſon - V. *Nicolaus Nanius*.

S. Agnetis Sororis germanæ S. M. Claræ Officium conceditur omnibus utriuſque ſexus Miniſtro Gener. ſubjectis ſub ritu dupl. majoris recitandum. p. 473. A.

S. Claræ primam Regulam compoſuit Hugolinus de Comitibus primus Ord. Protector, & alteram, D. Franciſco dictante, idem Cardinalis collachrymans ſcripſit. p. I. A.

S. Claræ & S. Magdalenæ Monaſteria Neapolis a Gregorio XV. Card. Protectoris juriſdictioni ſubduntur. p. V. A. Tentatur illa reſtitui primævo ſtatui, ſed fruſtra. *Ibi*. B. - V. *Monaſteria S. Claræ &c.*

S. Crucis Provincia prima in Indiis occidentalibus erigitur ann. 1505. p. XXIII. B.

S. Luciæ de Monte Cœnobium ut Provinciæ Neapolitanæ Diſcalceator. uniatur præcipit Pontifax. p. 5. A.

Sanctander - V. *Joannes de*.

S. Andreæ in Belgio Provincia ſententiam favorabilem obtinet contra Provinciam Flandriæ. pag. 64. B. Revocatur p. 65. B. Proteſtatur contra hanc revocationem. p. 67. A. Iterum confirmatur contraris eidem datæ ſententia. p. 99. B. Imo extenditur. p. 100. A. Denique hæc etiam abrogatur, & iterum in favorem Prov. S. Andreæ decernitur. p. 120. A. Proteſtatur in Comitiis Valliſoletanis. p. 235. A. Item in Comitiis Romanis. p. 436. A.

Sancti, & Beati Ord. ante Concilium Conſtantienſe debent inſigniri titulo dumtaxat *Ordinis Minorum*. 114. B. Poſt Concilium vero addi debent tituli, qui eis competunt, Obſervantium, ſcilicet, Conventualium &c. *Ibi*.

S. Angeli in Provincia Obſerv. confirmatur Alternativa. p. 230. B.

S. Antonii in Artheſia Provincia obtinet facultatem dimittendi directionem, & Curam Sororum Atrebatenſium Tert. Ord. p. 435. B.

S. Antonii in Braſilia Provinciæ ſtudentes egredi ab ea nequeunt, etiam ſtudiorum cauſſa, ſine expreſſa Provincialis licentia. 224. A.

S. Antonii in Luſitaniæ Provinciæ Studentes ab ea non poſſunt egredi, etiam Studiorum cauſſa, ſine expreſſa Provincialis licentia. p. 224. A. Ee coaluit ex Cœnobiis Recollectionis Prov. Portugalliæ. p. XIII. A.

S. Antonii Lycienſis Provincia de novo erigitur, & a Pontifice ejus erectio confirmatur. p. 185. B. Agitur de ejus reunione cum Provincia S. Nicolai de Bario. p. 229. B. Prohibetur a Capit. gener. agendum amplius de antedicta reunione. p. 435. B.

S. Bernardini Senenſis corpus transfertur, ejuſque translationi, bis mille & amplius Fratres interſunt. p. XXI. A.

S. Caii Provincia in Dalmatia de novo erigitur. p. 202. A. Sibi uſurpat titulum Boſnæ interioris. 229. B. Quæ de ejus erectione decernuntur? *Ibi*.

S. Didaci de Mexico Provincia Diſcalceator. petit augmentum Vocalium in ejuſdem Comitiis, & obtinet. p. 130. B. Cuſtos, qui fuit in immediato generali Capitulo habet votum in illis. p. 131. A. Etiam Lector, qui in illis complet annos quindecim Lecturæ; item Secretarius Provinciæ, Præſidentes nonnulli, & Concionatores aliqui. *Ibi*. Obtinet confirmationem nonnullarum Apoſtolicarum Conſtitutionum. p. 132. A. Cœnobium S. Franciſci de Pachuca obtinet a S. A. erigi in Collegium pro Miſſionibus faciendis in montibus de Cimapan. p. 188. B. Ejus FF. nec ad alias quaſcumque Provincias tranſire poſſunt, nec extrahi pro quibuſcumque aliis Miſſionibus. p. 188. B. & 189. A. & ſeq. Petiit, & obtinuit confirmari a Pontifice modus ſervandus a Commiſſario Novæ Hiſpaniæ, ejuſque Delegato, in ejuſdem Provinciæ viſitatione. p. 432. B. Idem circa Guardianorum electionem in eadem faciendam. p. 433. B. Inſtat pro declaratione ſtatuti circa electionem Vice-Commiſſarii Novæ Hiſpaniæ, & conceditur. p. 433. A. Confirmantur Sindicorum privilegia, & ad eamdem præſertim Provinciam extenduntur. p. 461. A. V. *Queretari*.

S. Fabiani Hoſpitium in Urbe Pratenſi Tuſciæ in Cœnobium formale erigitur. p. 438. B.

S. Gabrielis Provinc. Diſcalceator. erigit Collegium pro Miſſionariis, quod e Pontifice confirmatur. p. 67. A. Eidem aſſeritur jus Suffragii in electionibus Vicarii, & Vice-Commiſſarii generalis contra Provinciam Angelorum. p. 174. A. Hac de cauſſa, juſſu Internuncii Apoſtolici, admiſſa fuit ad Congr. gener. ann. 1736. p. 205. A. Proteſtatur contra Provinciam noviter erectam Immac. Conceptionis. p. 436. B.

S. Gavini Cœnobium in Provinc. S. Saturnini Sardiniæ erigitur in Collegium Miſſionariorum. p. 151. A.

S. Gregorii M. de Pancratio Diacono Viennenſi, qui ad ſtatum Monachalem tranſiverat, ſingulare reſponſum. p. 374. A. Scripſit S. Pont. contra legem Mauritii Imper. prohibentem Milites, aut publicos Ærarii Imperialis debitores vitam Monaſticam amplecti. p. 377. B.

S. Gregorii Philippinarum Provincia debet habere Viſitatorem ex eademmet Provincia aſſumptum. p. 183. A. & ſeq. Commiſſar. Gener. Novæ Hiſpaniæ non debet ſe ingerere in negotiis ad eam ſpectantibus. B. Illius labores pro Chriſti Fide in Oriente propaganda laudantur. p. 281. A. Statuit, ne Cuſtodes, qui ad Comitia Ord. proficiſcuntur, etiam ut Commiſſarii Miſſionum, pro colligendis Miſſionariis diutius in Hiſpaniis maneant, quam ordinarium tempus a lege præſcriptum concedit, idque a Pontifice confirmatur. *Ibi*. Si Comitia aliqua de cauſſa differantur, debent ejuſmodi Cuſtodes ad eamdem redire. *Ibi*. B.

S. Jacobi de Marchia *Dialogus adverſus Fraticellos*, a Waddingo ejuſdem Sancti Opus aſſeritur, qua de cauſſa ejus Canonizatio ſuſpenditur. p. 394. A. At vero clariſſ. Viri Alexander Zaccagnus, & Juſtus Fontaninus in eodem judicio non concordant; definitur propterea *non conſtare*, & proceditur libere ad ulteriora. *Ibi*. B. Ejuſdem Sancti viri conſilio Franciſcus de Ruere fuit ad Ordinis Præfecturam evectus. p. XX. A. Renuit ſuffragari in Comitiis Neapolitanis, videns Marcum Elephantutium e Capitulo excluſum, eique votum ſuum ceſſit. p. XXI. A.

S. Jacobi Provincia proteſtatur contra noviter erectam Provinciam Immac. Conceptionis. p. 436. B.

S. Joannis Baptiſtæ Diſcalceator. Valentiæ Provincia dividitur. p. 294. B. Quomodo ſunt in ea Guardiani eligendi? p. 423. B. & ſeq. Addicitur ei, ſub certis conditionibus, Cœnobium SS. Quadraginta de Urbe. p. 443. B.

S. Joannis Evangeliſtæ de Azoribus Provinciæ quos debet Miniſtro gener. proponere, ut ex illis aſſumatur ejuſdem Viſitator? p. 437. A.

S. Joſephi Diſcalceator. Provinciæ dividitur. pag. 326. B. Ab eadem diſmembratur quoque Cœnobium S. Angeli Compluti. p. 328. A. Hæc omnia a Pontifice confirmantur. p. 326. B. Duo alia Cœnobia ab eadem ſeparantur, ac novæ Provinciæ addicuntur. p. 344. B.

S. Ladiſlai Provinciæ petitiones, ad haſque reſponſa. p. 231. B. Petit nonnulla a Diſcretorio generali; quæ eidem negantur. p. 438. B.

S. Nicolai Barenſis Obſervantium Provincia dividitur, & a Pontifice ejuſdem diviſio confirmatur. p. 185. B. Agitur de ejus reunione. pag. 229. B. Prohibetur a Capit. gener. agendum de antedicta reunione. p. 435. B.

S. Nicolai in Lotharingia Cuſtodia erigitur a Pontifice in Provinciam. p. 94. B.

S. Officii Decretum incipiens: *Cum non ſine gravi*, ex indulto Apoſtolico non amplius ut antea legendum eſt. p. 31. B.

S. Paſchalis Cuſtodia in Terra Hydruntina a Provincia Diſcalceator. S. Petri de Alcantara Neapolis dividitur, & in novam Cuſtodiam a Pontifice erigitur. p. 252. A. Confirmatur, & declaratur a Pontifice nova ejuſmodi erectio. p. 265. A. Ab eodem Pontifice in Provinciam Lycienſem S. Paſchalis erigitur. p. 282. A. Prohibetur ne recipiat Novitios ſine licentia S. C. Diſciplinæ Regularis. 391. B. Abrogatur hoc Decretum a Pontifice. p. 388. B.

S. Paſchalis in Regno Murciæ Cuſtodia Diſcalceator. noviter erigitur. p. 294. B. Confirmatur a Pontifice hujuſmodi erectio. p. 317. A.

S. Pauli Diſcalceator. in Caſtella Provincia facultates obtinet erigendi Collegium pro Miſſionibus. p. 30. B. Proteſtatur contra noviter erectam Provinciam Immac. Conceptionis. p. 436. B.

S. Petri de Alcantara Neapolis Provincia Diſcalceatorum e Pontifice dividitur. p. 252. A. Decla-

claratur, & confirmatur ab eodem ejuſmodi diviſio. p. 265. A. Prohibetur ne recipiat Novitios ſine licentia S. C. Diſciplinæ Regularis. p. 391. B. Abrogatur a Pontifice hoc Decretum. p. 388. B.

S. Pii V. Conſtitutio *Circa Paſtoralis officii* non ſubjicit Tertiarios omnes collegialiter viventes Ordinariorum juriſdictioni. p. 139. A. & ſeq. Ejus Conſtitutio *Etſi Mendicantium* fuit a Gregorio XIII. redacta ad terminos juris communis, ac demum ab Urbano VIII. confirmata in ſua *in Plenitudine*. *Ibi*. Conceſſit Obſervantibus adminiſtrandam Pœnitentiariam S. Joannis in Laterano. p. XXVI. B. Statuit, ut Comitia Ordinis poſt octo annos, & Comitia Famil. poſt quatuor deinceps haberentur: ac ut Miniſtri Provinciales ex alienis Provinciis aſſumerentur. *Ibi*. Abrogavit in parte Sixti IV. Sanctiones circa Stigmata S. Catharinæ Senenſis. p. 226. B. - V. infra *Sanctus Pius V.*

S. Saturnini Provincia in Sardinia petit, & obtinet alternativam. p. 51. A. Cœnobium S. Gavini erigit in Collegium Miſſionariorum. p. 151. A.

Sanctorius - V. *Julius Antonius Card.*

SS. Quadraginta in Urbe Cœnobium pro habitatione Procurat. Gener. Excalceator. & Recollector. Excalceatis Hiſpaniarum addicitur. p. 211. A. Recipitur ſub Regia Protectione Monarchæ Catholici ſub iiſdem conditionibus, ac eſt illud S. Ægigidii Matriti. p. 216. B. Addicitur perpetuo Provinciæ S. Joannis Baptiſtæ Valentiæ. p. 443. B.

S. Auguſtinus, una cum Alypio, Bonifacium Comitem a vitæ Monaſticæ ineundæ propoſito diſſuaſit, & quare? p. 375. B.

S. Bernardinus Senenſis vocat *quotidianam* Indulgentiam Portiunculæ antequam Pontifex camdem reſtringeret. p. 218. *in margine*.

S. Bonaventura Miniſtr. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. VIII. A.

S. Carolus Boromæus Ord. Protector - V. *ejus Elog.* p. IV. A.

S. Joannes a Capiſtrano Vicar. Gener. Famil. Obſerv. in Ciſmont. - V. *ejus Elog.* p. XVIII. A.

S. Ludovicus Epiſcopus Toloſanus Franciſcanam diſciplinam profitetur in templo Aracœlitano. p. VIII. B.

S. Pius V. privilegia quamplura Regularibus Mendicantibus concedit. p. 55. B. Idem ad Philippi II. preces ſtatuit, ut Regulares in Indiis Parochi inſtituerentur ab Ordinariis omnino independentes. p. 358. B. Hoc privilegium ſuo effectu caruiſſe fertur. *Ibi*. & ſeq. At vero illud a Gregorio XIV. fuit confirmatum: & deinde, ſaltem in parte, revocatum a Clemente VIII. ac tandem pene ex integro abolitum a Gregorio XV. p. 359. A. & ab Innocentio X. *Ibi*. B. Exacte nunc decreta Concil. Trid. & Sedis Apoſtolicæ ea de re in dominiis Regis Hiſpaniarum obſervantur. *Ibi*. Ejus Conſtitutionem *Etſi Mendicantium* ad terminos juris communis a Gregorio XIII. redactam teſtatur BENEDICTUS XIV. p. 379. A. V. ſupra *Sancti Pii V.*

Sangeorgio - V. *Martinus de*.

Sanz - V. *Joſephus*.

Sardiniæ Provincia, poſt varias viciſſitudines, tandem Familiæ Ultramontanæ addicitur. p. XXIII. B.

Sarzanenſis Epiſcopus exponit S. C. C. ſtatum Conſervatorii Tertiariarum Maſſæ, & petit cujus juriſdictioni ſubſint. p. 136. B. Obtinet, ut ſibi illud ſubjiciatur. *Ibi*. Eminentiſſimus a Secretis Status ſcribit ei, ut illud reſtituat Ordinis juriſdictioni. p. 137. A. Altera ejuſdem ad illum epiſtola ſuper prætenſa clauſula Conſtitutionis Benedictinæ de Tertiariis. *Ibi*. Tertia ejuſdem ad illum ſuper prætenſo Brevi obtento a Sancta Sede. B. Cogitur per Epiſcopum Lucenſem, de mente Sanctiſſimi, concedere Ordini dicti Conſervatorii poſſeſſionem. *Ibi*.

Sarzuela - V. *Jacobus de*.

Saſſandra - V. *Ludovicus*.

Saturninus Dirop eligitur Defin. Gener. p. 12. A.

Saura - V. *Antonius*.

Scriptoribus publicis præmium quale, & a quibus dandum? p. 436. A.

Scripturæ retentæ a Miniſtris Sereniſſimi Regis Catholici examinantur in Comitiis Roman. & a Diſcretorio utriuſque Familiæ approbantur, & commendantur. p. 429. A.

Scutari - V. *Antonius*.

Sebaſtianus a Cajeta Commiſſ. Gen. Fam. - V. *ejus Elog.* p. XXIX. A.

Sebaſtianus a S. Joſepho a Muhammedanis in odium fidei trucidatur. p. XXXIV. B.

Sebaſtianus Philippes eligitur Defin. Gener. p. 435. A.

Secretarii Generales actuales præcedere debent Ex-Secretarios Generales. p. 165. A.

Secretarii Generales diſpenſantur a Pontifice a deferendis Sigillo, & Regeſtis ad Patrem digniorem, poſt mortem Cajetani a Laurino Miniſtri Generalis, & quare? 296. A. & ſeq.

Secretarius Cuſtodiæ S. Michaelis habet vocem activam, & paſſivam in Comitiis Provincialibus. p. 232. A.

Secuſius - V. *Bonaventura*.

Senis - V. *Bernardinus de*.

Sepulcri jus ut quis obtineat, ſi illud ſibi conſtruat, requiritur conſenſus Ordinarii. p. 451. B. & ſeq. Si autem ſit jam conſtructum, non poteſt cedi uni privative ad alios ſine Indulto Apoſtolico. *Ibi*.

Sepultura propria Tert. Ord. ſi adſit in Eccleſiis Regular. debent FF. & Sorores ejuſdem ſepeliri in illa, niſi aliter diſpoſuerint; ſi vero non adſit, debent ſepeliri in Eccleſia parochiali. pag. 139. B. Educandæ poſſunt ſibi eligere ſepulturam in Eccleſiis Monialium, cum quibus commorantur. p. 245. A. Contrarium tuetur Pignatellus. *Ibi*. Confirmatur hæc doctrina. p. 450. A. deinde prævio receſſu a deciſis, permittitur, *attentis circumſtantiis*. *Ibi*. Electio ſepulturæ facta ad ſuggeſtionem Clericorum, ſive Sæcularium, ſive Regularium, nulla eſt. p. 451. B. Nec poteſt Pater eam pro filio impubere eligere, ubi non eſt talis conſuetudo. *Ibi*. & ſeq.

Seraphinus a S. Fratelo eligitur Defin. Gener. p. 12. B.

Serpetrus - V. *Angelus*.

Serrat - V. *Hyacinthus*.

Servi Dei Ord. noſtri quo titulo ſunt inſcribendi? p. 21. A. - V. *Sancti, & Beati*.

Servorum Dei Cauſſæ pro eorumdem Canonizatione quæ miracula attendere debent, cum procedunt per viam non cultus, aut caſus excepti? p. 307. A. Urbani VIII. decretum de publico non exhibendo eis cultu quos Dei Servos reſpicit? *Ibi*. Centenaria de eorum cultu debet eſſe completa ann. 1633. B. Eorum libri debent primum a S. R. C. examinari. p. 393. B. Id factum in Cauſſa V. Card. Bellarmini. *Ibi*. & ſeq. Quomodo tale examen peragendum eſt? p. 394. A.

Sfortia - V. *Franciſcus*.

Sfortiæ Cæſarini Duci olim Comiti de *Chinchon*,

Digitized by Google

conceduntur ſuffragia totius Ordinis, licet amplius Patronatum Ordinis non habeat. p. 228. B.

Siciliæ Epiſcopi jus ſibi competere putant judicandi ſuper nullitate Profeſſionis Regularium, etiam elapſo quinquennio. p. 238. A. Nullum hoc jus declaratur, & ad terminos juris communis reducitur. *Ibi*. B. Idem aſſeritur, & ſtatuitur de Superioribus Regularibus. *Ibi*.

Siciliæ Provincia Obſervantium petit, & obtinet Alternativam. p. 52. A.

Sigiſmundus Skerpin eligitur Deſinitor Generalis. p. 227. B.

Silentium in Cœnobiis omnino ſervandum, & quomodo? p. 251. A.

Silveſtrini contendunt admitti ad alternativam pro Concionatore Quadrageſimali oppidi Saxoferrati. p. 207. B.

Silveſtris - V. *Joannes*.

Silvius Card. Valenti a Secretis Status Pontificis, & S. A. Camerarius, ut Diſquiſitor a S. S. delectus intereſt Comit. Roman. ann. 1750. p. 430. A.

Simonetta - V. *Ludovicus Card.*

Simon Joſephus Tibeſart inſtituitur a Pontifice Deſin. Gener. p. 362. A. Non intereſt tamen Comit. Roman. ann. 1750. p. 428. A.

Simon Petrus Evodius Damaſci Archiepiſcopus fuit a puero Romæ educatus in Collegio Maronitarum. p. 202. B. Decanus inter eorumdem Epiſcopos renunciatur a Pontifice Patriarcha Antiochenus. *Ibi*. Ejus ad eumdem Pontificem literæ, quibus Acta Conventus Ariſſæ ſignificat. p. 303. B. Petit pallium, & obtinet. p. 305. B. una cum benedictione Sanctiſſimi, & facultate benedicendi Clero, & Populo, & Indulgentiam plenariam eis elargiendi. *Ibi*. & ſeq. Ejuſdem nomine Pontifici gratiarum Actio. p. 306. A. Tota fere Natio ab eo deſciſcit: hac de cauſſa Pontifex Commiſſarium Apoſtolicum inſtituit P. Deſiderium de Domobaſciana. p. 370. A. A Satellitibus Druſorum Principis capitur, ut carceri mancipetur: hac occaſione ſingulare Tobiæ Cypri Archiepiſcopi Chriſtianæ caritatis exemplum. Res tandem omnis componitur. p. 371. A.

Sindici in ditione Pontificia contendunt non ſubjici oneribus Communitatum. p. 251. B. Abſolvuntur de præteritis, ſed teneri ad id in poſterum confirmatur. *Ibi*. Pollicetur tamen S. S. aliud aliquod ſe daturum privilegium; quod tamen non cedat in Communitatum præjudicium. *Ibi*. & ſeq. Confirmantur ab eodem Pontifice Clementis VII. Conſtitutio, aliaque Decreta edita in eorum favorem. p. 462. A. Inter hæc eſt illud, quod non poſſint compelli ad exercenda munia Communitatum. p. 463. A.

Sindicorum Cauſſæ ſpectant ad Judicem Conſervatorem Privilegiorum. p. 213. A. - V. *Conſervatoris*.

Sixtus IV. conatur Obſervantes redigere ſub Miniſtris. p. XX. A. Omne Reges, & Principes ad eum ſcribunt pro Obſervantibus, & ipſe miratur. *Ibi* Plura B. Amadæo Luſitano, qui ei erat a confeſſionibus, elargitur privilegia. p. XX. B. Indicit univerſæ Eccleſiæ feſtum S. P. N. Franciſci: ejuſdem Sacra Stigmata literis Apoſtolicis confirmat, prohibitis D. Catharinæ Senenſis imaginibus, quæ idem repreſentabant *Ibi*. Hanc tamen legem de Stigmatibus D. Catharinæ Senenſis in parte abrogavit S. Pius V. p. 226. B. Et ſane illa futura quoque tempora reſpicere non poterat. *Ibi*. Conventualibus jus ſuccedendi in hæreditates concedit. pag. XX. B. D. Bonaventuram Sanctorum albo adſcribit, & publicam coram ſe agi de Immaculata Deiparæ Conceptione præcipit diſputationem. *Ibi*. Franciſcana veſte induit Joannem Populeum. p. XXI. B. Declarat privilegium de ſuccedendis hæreditatibus a ſe, *ad importunam nonnullorum inſtantiam*, conceſſum non comprehendere Obſervantes. *Ibi*. Moritur anno 1484. *Ibi*.

Sixtus V. ſtatuit, ut ſaltem quatuor ex Regularibus ad Sacram Purpuram promoveantur. p. 74. B.

Skerpin - V. *Sigiſmundus*.

Solitudinis Provinciæ Statuta particularia a Capit. Gener. confirmantur. p. 436. A.

Somoza - V. *Antonius de*.

Soncinas - V. *Paulus*.

Soret - V. *Conſtantinus*.

Sormanus - V. *Petrus Marlaus*.

Sotellus - V. *Ludovicus*.

Soto Mayor - V. *Joannes Populeus*

Souſa - V. *Franciſcus de*.

Spada - V. *Fabritius*.

Spinelli - V. *Franciſcus Maria*.

Spirituales accuſant Ordinis Communitatem. pag. IX. A.

Spolia Defunctorum quomodo ſunt diſponenda? p. 258. B.

Statua marmorea S. P. N. Franciſci habitu FF. de Obſervantia in Templo Vaticano erigenda mandatur. p. 31. B.

Statuta Capitul. Gener. ann. 1723. & 1729. typis data non eſſe authentica declaratur. p. 228. B. Mediolanenſia non fuerunt inventa, & Romana deprehenſa informia fuerunt. *Ibi*. & ſeq.

Stephanenſibus - V. *Jacobus Cajetanus de*.

Stigmata - V. *B. Lucia de Narnia*.

Strozzius - V. *Antonius*.

Stuart - V. *Clemens Card.*

Studentes, & Lectores quibus tenentur oneribus? p. 249. B.

Studia Grammaticæ, & Rethoricæ in Conventibus ſecundi Novitiatus erigenda præcipiuntur. p. 114. B.

Studia, & Literæ quomodo in Familia Ciſmont. ſunt promovenda? p. 179. A.

Studium Generale S. Antonii Caſalenſis ſupprimitur. p. 229. A. Et illud Varadini declaratur Provinciale. *Ibi*. B.

Stuve - V. *Godefridus*.

Subrogationis jus pertinet ad omnes indifferenter, qui ſunt a lege, & non ex gratia, inter Ex-Miniſtros. p. 40. A. Unde etiam competit Jubilatis de numero. *Ibid.*

Subſidium quinquennale exigi non poteſt per Ordinarios ab Obſervantibus. p. 74. A.

Suffragia perpetua in Capitulis, & Congregationibus quomodocumque inducta, penitus in univerſo Ordine abrogantur. p. 39. B. Excipitur tamen ex-Provincialis immediatus in Provinciis Ultramont. Obſervant. Recollector. & Tert. Ord. & etiam Pater dignior in iiſdem Provinciis Obſervantium. p. 93. A.

Superiores Regulares ſingulis annis cum Ordinariis adminiſtrationem bonorum Monialium ſibi ſubjectarum ſedulo perquirant p. 64. B. Tenentur præcipere Verbi Dei Prædicatoribus, ut in ſuis Eccleſiis, ad minus quatuor vicibus, Adventus, & Quadrageſimæ temporibus commendent Fidelium liberalitati Loca Terræ Sanctæ. p. 289. B. Superiores Regulares ad quem Epiſcopum tenentur dirigere literas dimiſſoriales, quas tradere ſolent ſuis ſubditis ad Ordines promovendis? p. 379. B.

B. & ſeq. Niſi Clementis VIII. decretum hac de re editum obſervent, pœnas in eo inflictas *incurrant* neceſſe eſt, & non *incurrent*. p. 380. B. Si Epiſcopus abſit a Diœceſi, aut Ordinationem non ſit in proximo a lege ſtatuto tempore habiturus, debet de his haberi legitima atteſtatio Vicarii Generalis, vel Cancellarrii &c. p. 381. A. Excipiuntur ab his legibus qui privilegia directe obtinuerunt poſt confirmatum a S. A. Concilium Trident. *Ibi*. & ſeq. Tenentur dare Monialibus Confeſſarium extraordinarium ſemel in anno, qui ſit alterius Ordinis, vel Presbyter Sæcularis. p. 407. A. Viſitaturi Clauſuram Monialium, non tenentur per ſe certiorare ea de re Ordinarium, a quo impediri non poſſent, ne faciant viſitationem perſonalem ad crates tantum: at ſi eam facerent ad Confeſſionale, aut ad feneſtellam Communionis, inciderent in pœnas ſtatutas ab Alexandro VII. Nec poſſunt earumdem Confeſſiones excipere in Confeſſionario ordinario, nec in extraordinario: nec ingredi Clauſuram aſſociando puellam habitu Ordinis veſtiendam. Poſſunt tamen adeſſe per ſe ſolos, ſalvo jure Epiſcopi, cuicumque computorum reviſioni, contractui &c. p. 450. A. & ſeqq. Nec poſſunt dare licentias Sæcularibus, aut Regularibus, etiam proprii inſtituti, accedendi ad Loquutoria Monialium. p. 451. A.

Superioribus Generalibus, & Provincialibus, ſub pœna privationis, & aliis &c. prohibetur, ne ullas conferant gratias Fratribus ad perſonarum extra Ordinem commendationes. p. 38. B.

Syracuſanus Epiſcopus perperam contendit exigere ab Obſervantibus ſubſidium quinquennale. p. 74. A.

T

TAgliacarne - V. *Baptiſta*.

Talairandus Cardin. Ord. Protector. - V. *ejus Elog.* p. II. A.

Tavella - V. *Thomas*.

Taurinenſis Archiepiſcopus contendit Abbatiſſam Monaſterii Saviliani Ordini ſubjecti debere ab ipſa licentiam petere pro Capitulo cogendo ad effectum acceptandi Educandas ad habitum, vel ad profeſſionem. p. 264. B. Scribit ad eum Pontifex, ut omni ſtudio evellere nitatur abuſum de Miſſarum mercimoniis, qui in ejus Diœceſi vigebat. *Ibi*.

Tempus immemorabile eſt illud, quod excedit metam centum annorum. p. 307. A.

Terræ Laboris Provincia Reformator. a Pontifice obtinet in ea conſtitui Alternativam. p. 173. B.

Terræ Sanctæ privilegia omnia, & Indulgentiæ olim conceſſæ confirmantur. p. 81. A. - V. *Literæ Patentes*. Ludovicus XIV. Galliarum Rex confirmavit omnia, & ſingula privilegia FF. & Laicis ejuſdem olim a ſuis Prædeceſſoribus conceſſa. p. 143. A. Urbani VIII. Conſtitutio pro neceſſitatibus Locorum Terræ Sanctæ confirmatur a Clemente XII. p. 154. A. Et a Benedicto XIV. p. 247. A. Idem ſtatuit, ut omnes Concionatores, ad minus quatuor vicibus quolibet anno, commendent Fidelium liberalitati Loca Terræ Sanctæ. p. 289. B. Terræ Sanctæ Familia ex 160. FF. coaleſcere debet, nimirum Laicis 60. & 100. Sacerdotibus. p. 352. B. Poteſt tamen a Superiore Generali augeri, & minui. *Ibi*. FF. ibi ultra triennium nequeunt commorari, niſi &c. p. 353. A. In Cœnobiis, aut Hoſpitiis, in quibus Miſſiones non ſunt, non poſſunt collocari Miſſionarii, niſi expleto Miſſionum tempore. *Ibi*. Superiores Hiſpani ubinam ſunt conſtituendi? *Ibi*. Sacriſta in principalioribus Eccleſiis debet eſſe Sacerdos, & ejus privilegia numerantur. In præcipuis Sacris functionibus a quibus ſunt deputandi Religioſi? *Ibi*. Abſente Superiore locali a Cœnobiis, & Hoſpitiis Cuſtodiæ, Sacerdos antiquior reget, & deficientibus Sacerdotibus, ſi ibi ſit Sacerdos hoſpes, hic gubernabit. *Ibi*. B. Ædificia nova conſtrui nequeunt, niſi obtentis neceſſariis facultatibus; & in Sacriſtia eſſe debet Miſſarum liber ad normam Conſtitutionis Innocentianæ. Omnes tenentur legere in Refectorio, exceptis &c. *Ibi*. Parochi tenentur reddere rationem Superiori locali, & quomodo? p. 354. A. Proceſſiones quæ, quando, & quomodo faciendæ ſunt? *Ibi*. In Cœnobio Sanctiſſimi Salvatoris ſervetur perpetuum ſilentium, Clauſura, & ſit Lector Myſticæ, Regulæ, & Moralis. *Ibi*. Ad quod tenentur Tranſvectores eleemoſynarum in Terram S.? p. 355. A. Statuta antedicta circa Sacriſtas deputandos, & Proceſſionea faciendas, a Pontifice abrogantur. p. 356. A. Si deſint Guardianus, & Præſes, Vicarius facere debet functiones, quas faceret Præſes ordinarius, ſi adeſſet. p. 392. B. Vicarius, & Procurator in Proceſſionibus quo in loco eſſe debent? *Ibi*. Sindico Terræ Sanctæ Liburni præcipitur, ut Sindico Conventus ſolvat certam ſummam pro Religioſis euntibus, & redeuntibus e Palæſtina. p. 438. B. Terræ Sanctæ primus Cardin. Protector fuit Julianus Cæſarini. p. III. A. Innocentius VIII. ſtatuit FF. Terræ Sanctæ alendos eſſe annuis proventibus, qui ex pinguibus Galliæ, Hiſpaniæ, & Burgundiæ beneficiis erant exigendi; ſed Vicarius Gener. Obſerv. conſtanter id ſemper recuſavit. XXII. A.

Tertiariæ viventes Collegialiter Maſſæ ſubduntur Epiſcopi Sarzanenſis juriſdictioni. p. 136. B. Item illæ Oppidi Cottonei Diœceſis Lauden. *Ibi*. Ex his deducunt aliqui omnes Tertiarias collegialiter viventes ſubeſſe Ordinariis. p. 137. A. Iſtæ rediere denique ad Ordinis juriſdictionem. *Ibi*. & illæ. p. 138. A. idque factum non vi, ſed ad terminos juris. *Ibi*. *Nota, quod poſtquam hæc in corpore libri impreſſa fuerant, ſignificatum mihi fuit Conſervatorium Maſſæ rediiſſe ſub Ordinarii juriſdictione; quomodo autem id factum, & quare? penitus ignoro*. Juxta Conciliarem Leonis X. Bullam fruuntur privilegiis, quibus gaudent FF. Ordinis. *Ibi*, & ſeq. Licet non ſolemne, ſed ſimplex tantum edant caſtitatis votum. B. Idem olim confirmavit S. C. C. *Ibi*. Ejuſmodi privilegiis derogatum ajunt Pii V. Conſtitutione *Circa Paſtoralis Officii*. Referuntur hujus verba. *Ibi*. At exinde colligi potius videtur hujuſmodi Mulierum Collegia nullo modo tolleranda eſſe: & tamen tolerantur, & in dies nova conſtruuntur. p. 139. A. Sancti Pontificis mens non fuit omnia ejuſmodi collegia interdicere, cum poſtea illa eadem approbaverit. *Ibi*. Idipſum evincit Decretum Cong. Epiſ. & Regular. de earum Sepultura in Eccleſiis FF. etiam invito Parocho. *Ibi*. Nequeunt tamen peccata ſua confiteri, niſi Confeſſario ab Ordinario approbato pro Sæcularibus. p. 140. A. Nec Sacramentum Euchariſtiæ ſumere in die Paſchatis ab alio, quam a Parocho. *Ibi*. Quoad reliqua vero privilegia, gaudent illis Leonis, etiamſi degant in propriis Conſanguineorum, ſeu affinium domibus: nec cum voto caſtitatis etiam alia duo emittere tenentur. *Ibi*. Si in Ecclе-

eleſiis FF. adſit pro iis Sepulturs, in hac ſepeliri debent; ſi vero non ſit, in Ecclesia Parochiali. *Ibi*. Capuccini eas ad habitum admittere non poſſunt. Conditiones illarum, quæ ſunt admittendæ, & ab Ordinario probandæ. Nec *ſcapulare*... Nec *ſuprajectum*, nec pectorale, nec patientiam. deferre poſſunt. *Ibi*. Non omnes Tertiariæ collegialiter viventes ſubſunt diſpoſitioni Pianæ? B. Sed illæ, quæ votum ſimplex caſtitatis non emittunt. *Ibi*. Id colligitur ex dictis, & ex Pace Jordano, Sacra Rota, & Reſcripto S. C. relato a Lezana. *Ibi*. & ſeq. Perperam conceduntur Leonis privilegia Tertiariis in propriis Domibus habitantibus, quæ negantur viventibus collegialiter. p. 141. A. Quot ſint Tertiariarum genera? *Ibi*. & ſeq. Hæc omnis confirmat legitimum documentum nuperæ Viſitationis Bononien. ex mente Sanctiſſimi feliciter regnantis. B. & ſeq. Poſſunt admitti ad habitum Tert. Ord. etiam irrequiſito Epiſcopo, ſi votum non emittant, nullaque propterea gaudeant exemptione. p. 2 6. A. Tertiariæ Avenionis ſub cura Recollectorum obtinent abolitionem novæ Congregationis earumdem, quam probaverat Archiepiſcopus. p. 222. A. Declaratur Tertiarias collegialiter viventes Genuæ ſubeſſe Ordinario: ſed iterum propoſita cauſſa, ſuſpenditur decretum. p. 454. B.

Tertiariorum Privilegia juxta Leonis X. Conſtitutionem. p. 138. A. Hanc eamdem Conſtitutionem confirmavit. S. Pius V. p. 139. A. Piſnam Conſtitutionem *Etſi Mendicantium* confirmavit Urbanus VIII. pag. 139. B. Eorumdem privilegia juxta Alexandrum VI. p. 142. A.

Tert. Ord. FF. Provinc. Luſitaniæ, & Algarbior. exponunt Pontifici falſam interpretationem Conſtitutionis *Paterna* ejuſdem, quam illi affigebant nonnulli. p. 72. B. Obtinent ea de re favorabile Decretum a Miniſtro Gener. p. 73. B. Provinciæ Portugalliæ FF. nequeunt ab illa egredi, & in alias transferri ſtudiorum cauſſa, niſi &c. p. 180. B. Provincia S. Elzearii in Gallia ſtatuit ſingulis trienniis eligi deberi Cuſtodem pro Comitiis Generalibus, idque a Pontifice confirmari obtinet. p. 181. B. Vocales ejuſdem paratos ſemper eſſe adeundi Ord. Comitia præcipit Rex Chriſtianiſſimus. *Ibi*. Ex quibus componi ſemper debet Definitorium Provinciæ Lugdunen.? p. 287. A.

Tertii Ord. erecti in Civitate Fluminis Januarii in Braſilia Fratres Sæculares Superioribus Ordinis inobedientes juſtis mulctantur pœnis. p. 24. B. & ſeqq.

Tertii Ord. Provinciæ Galliarum, & FF. comprehenduntur in Clementis XII. Conſtitutione ſuper pio *Viæ Crucis* exercitio. p. 266. A.

Tertii Ord. privilegia omnia confirmantur. p. 59. B. Laudatur ejus inſtitutum, & confirmatur. *Ibi*. FF. Sæculares ejuſdem juriſdictioni Miniſtri Generalis ſubjiciuntur. *Ibi*. Excipiuntur Tertiarii Regulares Italiæ. p. 60. B. In publicis Proceſſionibus poſſunt ire ſub Cruce FF. Minorum. p. 61. A. Indulgentiæ omnes conceſſæ FF. & Sororibus Tert. Ordinis. *Ibi & ſeq.* Nuncius Apoſtolicus Hiſpaniarum præcipit executionem Literarum Benedicti XIII. quibus declaratur Sæcularibus Tert. Ord. competere præcedentiam ſupra quaſcumque Laicales Confraternitates. p. 279. B. Talis præcedentia eis competit, ſive ſub propria Cruce, ſive ſub illa FF. incedant. p. 280. A. Diſputatur hac de re coram Sac. Rota Romana, & Tertiariis non comparentibus, damnantur in contumacia. p. 290. B. Licet ſit abrogata Benedicti XIII. Conſtitutio *Paterna*, non propterea eſt abrogatum Breve ejuſdem *Ad noſtram Audientiam*. p. 291. A. At eum poſtea comparuerint dicti Tertiarii, Rota Sententiam tulit in eorum favorem. *Ibi*. & ſeqq. Debent tamen incedere habitu exteriori Tert. Ord. p. 292. B. Tot eſſe poſſunt in uno loco Tert. Ord. corpora, quot ſunt Franciſcanorum Cœnobia. p. 340. A. Tert. Ord. Sæcularis habitus declaratur. p. 418. A. Eſt non modo veſtis totalis, ſed etiam particularis, ſcilicet ſcapulare, & cingulum. *Ibi*. Eis competere præcedentiam ad normam Benedictinæ Conſtitutionis *Ad noſtram Audientiam* definit S. C. & Pontifex confirmat. *Ibi*. Recenſentur Indulgentiæ, quibus frui poſſunt FF. & Sorores ejuſdem. p. 458. A. Tertium Ord. de Pœnitentia æque erigere poſſunt Obſervantes, Conventuales, & Capuccini. p. 103. B.

Tertius Ordo erectus a PP. Diſcalceatis in Terra de Azuara ſuſtinendus decernitur. p. 238. A. Iterum confirmatur. *Ibi*.

Teſſerandus - V. *Joannes*.

Theodoricus Auriga ſemel, atque iterum Vicar. Gener. Obſerv. Famil. in Ultramont. - V. *ejus Elog.* p. XVIII. B. & XIX. B.

Theodorus a Spiritu S. Carmelita Diſcalceatus dubia nonnulla proponit circa Indulgentiam Portiunculæ S. G. Indulgentiar. p. 388. A. Verum Cauſſa non proponitur, & quare? *Ibi*.

Theologiæ Moralis, & Canonum in Provinciis Ultramontanis ſtudia erigenda præcipiuntur. pag. 80. A.

Thomas a Cento Prov. Bononien. Obſerv. eligitur Brevi Apoſtolico Defin. Gener. ſupranumerarius. p. 146. A. Intereſt Congr. Gener. p. 1732. & fit Secretarius Definitorii Gener. p. 165. A.

Thomas a Maſſa Commiſſar. Gener. Famil. - V. *ejus Elog.* p. XXVII. A.

Thomas Farignanus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. X. A.

Thomas Montalbo eligitur Defin. Gener. p. 12. A.

Thomas Tavella Magiſter Ord. Prædicatorum laudatur. p. 142. A.

Thony - V. *Joannes*.

Tibeſart - V. *Simon Joſephus*.

Tiburtius Barat eligitur Defin. Gener. p. 435. A.

Tieſſen - V. *Cæleſtinus*.

Timotheus Lucenſis Vicar. Gener. Fam. Obſerv. - V. *ejus Elog.* p. XXIV. A.

Tineus - V. *Hieronymus*.

Titulus *Miniſtri Generalis totius Ordinis Minorum* aſſeritur noſtro Miniſtro Gener. contra prætenſiones Procur. Gener. Conventualium. p. 92. A.

Titulus Prædicatoris *Clariſſimi* abrogatur in Famil. Ciſmont. & in illum Prædicatoris *Generalis* commutatur. p. 229. A.

Tiraſonenſis Epiſcopus cum aliis tribus Teſtibus juratam fidem dederunt de *Myſticæ Civitatis Dei* autographo Vener. Mariæ de Agreda. pag. 395. B.

Tobias Archiepiſcopus Cypri eligitur ab una Maronitarum parte eorum Patriarcha. p. 202. A. Nonnulli Antiſtites eumdem conſtituunt, ut Patriarchæ a Pontifice electi anvitatibus viriliter ſe opponat. p. 371. A. Singulare Chriſtianæ caritatis exemplum erga Patriarcham exhibet. *Ibi*.

Toloſa - V. *Franciſcus a*.

Turniellus - V. *Hieronymus*.

Tranſitus ab una in aliam quamcumque Religionem concedendus uni Pontifici reſervatur. p. 68. A.

Tran-

Digitized by Google

Tranſitus a Provinc. S. Joannis Tertii Ord. in Gallia ad Provinciam Pariſienſem Obſervantium admitti non poteſt. p. 49. B.
Trejo - V. *Antonius de*.
Trincius - V. *Paulucius*.
Trojanus Card. Aquaviva inſtituitur a Clemente XII. Protector Ord. p. 181. A. Ad Cœnobium Aracœlitanum ſe confert, ut ſuæ inſtitutionis Apoſtolicas literas Patribus pro more denunciet. B. Reſtituuntur ei, & Succeſſoribus ejuſdem facultates olim conceſſæ Protectoribus Ordinis a Clemente VIII. & Urbano VIII. ſuper Monaſteriis S. Claræ, & S. M. Magdalenæ Neapolis. p. 190. B. Cauſſam de ſuffragio Miniſtri Provinciæ Roman. Obſerv. in electione Vicarii Gener. de mente Sanctiſſimi ad Diſcretorium Generale remittit. p. 297. B. Oblatam ſibi Præſidentiam Congreg. Gener. juſtis de cauſſis ſapientiſſime reſpuit. 298. A. Tandem moritur. p. 387. A. - V. *ejus Elog.* p. VI. A.
Tucumanenſis Provincia Aſſumptionis habere non debet alios Viſitatores, quam ex eadem aſſumptos. p. 43. B.
Tuorkouski - V. *Raymundus*.
Turre - V. *Bertrandus a*, & *Ludovicus de*.

V

VAcatio temporis ſtatuta a Sede Apoſtolica pro aſſequendis dignitatibus generalibus Ordinis, pro adſcenſu nulla deinceps habenda eſt; ſed tantum pro deſcenſu, aut pro æquali gradu obtinendo. p. 186. B.
Vacationis tempus a lege præſcriptum diſpenſatur a Pontifice, ut quilibet poſſit in Comitiis 1723. ad altiora aſcendere. p. 8. A. Eadem diſpenſatio conceditur Vocalibus Capit. gener. Mediolanen. p. 111. A.
Valenti - V. *Silvius Card.*
Valle - V. *Andreas de*, & *Joannes de*.
Vallis Mazariæ Reformator. Provincia diſpenſatur a ſtatuto de non acceptandis eleemoſynis pecuniariis pro miſſis. p. 101. A. Petit facultatem ſuum mutandi ſigillum. p. 234. B.
Van den Male - V. *Romualdus*.
Vaſſalli - V. *Fortanerius*.
Vaſtavillanus - V. *Philippus Card.*
Velaſco - V. *Andreas de*, & *Matthias de*.
Venido - V. *Joannes*.
Verallus - V. *Fabritius*.
Viæ Crucis exercitium commendatur. p. 83. B. Indulgentiæ, quas idem frequentantibus conceſſit Innocentius XII. p. 84. A. eæ omnes confirmantur. B. Extenduntur ad quoſcumque Chriſtifideles, & declarantur applicabiles etiam animabus in Purgatorio degentibus. p. 85. A. *Viæ Crucis* erectæ, vel erigendæ per FF. Minores de Obſerv. in Eccleſiis ab Ordine non dependentibus, gaudent iiſdem Indulgentiis, quibus gaudent illæ in Eccleſiis Ordinis conſtitutæ. pag. 147. A. Erectæ per alios nullis gaudent Indulgentiis. p. 149. A. debent erigi per Superiorem Localem, aut alium Religioſum ab eodem deputandum, & qualem? *Ibi*. Cavendum, ut ſint in Locis non ſubjectis irreverentiis. *Ibi*. Mulieres ſeparentur a Viris. Quomodo hoc pium exercitium eſt faciendum? *Ibi*. Numquam publicetur certus Indulgentiarum numerus. B. Viæ Crucis non erigantur ubique locorum, ne pium ejuſmodi exercitium vileſcat. p. 150. A. Sufficiens earumdem diſtantia judicanda eſt a Superiore Generali. *Ibi*. Superior vicinioris Cœnobii, antiquioris, aut Obſervantis, in caſu æqualis proximitatis, & antiquitatis in loco, erigere debet *Vias Crucis* in Eccleſiis ab Ordine non dependentibus. *Ibi*. In dubiis recurratur ad Superiorem Generalem. *Ibi*. & ſeq. Confirmatur ea de re Clementis XII. Conſtitutio, & ampliatur. p. 467. A. Parochus quicumque, de licentia Ordinarii, poteſt per quemcumque Sacerdotem Ordinis, qui ſit Confeſſarius approbatus, vel Concionator, de ſuorum tamen Superiorum conſenſu, erigere in ſua Eccleſia hoc pium Exercitium. *Ibi*. B. Ubi tamen erectum eſt, præſertim in Eccleſiis Ordinis, in aliis Eccleſiis non erigatur, niſi talis, ac tanta ſit inter illas diſtantia, ut graviſſimum inde incommodum Fidelibus obveniat. *Ibi*. Talis diſtantiæ Judex unus eſt in poſterum Ordinarius Loci. *Ibi*. Viæ Crucis exercitium ut in omnibus Cœnobiis Ordinis inſtituatur, ac ſaltem ſemel in menſe fiat, committit Pontifex Miniſtro Gener. præcipiendum univerſo Ordini. p. 442. A. Exinde magna Deo gloria, magnus Animabus fructus, & decor ſeraphico Ordini obveniet. *Ibi*. & ſeq.
Vicarius Provincialis declarari non poteſt Miniſter nec a Definitorio Provinciæ, nec a Miniſtro Generali. p. 330. A.
Vicarius Provincialis SS. Septem Martyrum declaratur Miniſter, cum clauſula, ut poſt biennium poſſit Superior Generalis cogere Capitulum. p. 129. A.
Vicarius Cœnobii Sanctiſſimi Salvatoris eſt prima perſona poſt Guardianum in tota Cuſtodia T. S. Deficiente Guardiano, & Præſide, ad ipſum ſpectat totius Cuſtodiæ regimen. p. 350. A. Non poteſt vocari *Vicarius Generalis*, nec habere ſigillum, aut dare literas obedientiales, aut poſt viſitata Sanctuaria ſemel, ab Hieroſolymis diſcedere. *Ibi*. B. ejus jura, & privilegia. *Ibi*. Eſt Diſcretus perpetuus. 352. A. ejus officium eſt triennale, ſed non poteſt diſcedere, niſi Succeſſor adveniat. *Ibi*. B. Nulla gaudet prærogativa, niſi per atteſtationem juratam Diſcretorii conſtiterit Superiori generali de ejus laudabiliter expleto officio. p. 355. A. - V. *Terræ Sanctæ*.
Vice-Commiſſarius gener. Novæ Hiſpaniæ a quibus eſt eligendus? p. 437. A. Confirmatur a Pontifice hoc ſtatutum. p. 448. B.
Villacretius - V. *Petrus*.
Vincentius Antonius a Caprarola eligitur Defin. gener. p. 227. B. Intereſt Congr. Gener. ann. 1744. p. 298. A.
Vincentius Bichius Legatus Apoſtolicus apud Helvetios. p. XXXII. A. Ei a Theologicis conſiliis inſervit Laurentius a S. Laurentio. *Ibi*.
Vincentius Lunellus Min. Gener. Ord. - V. *ejus Elog.* p. XIII. A.
Vincentius Zendra eligitur Definitor gener. p. 116. B. Intereſt Congr. gener. ann. 1736. p. 204. B.
Violantes a Bavaria Sereniſſima Etruriæ Principiſſa petierat, & obtinuerat a Benedicto XIII. pro FF. *Receſſus* ad Montem Florentiæ, & Diſcalceatis de Ambroſiana, ut *Viæ Crucis* ab ipſis erectæ in Eccleſiis ab Ordine non dependentibus fruerentur iiſdem Indulgentiis, quæ competunt erectis in Eccleſiis Ordinis. p. 147. B.
Viſo - V. *Chriſtophorus dei*
Ulamiynk - V. *Hieronymus*.
Ultramontanæ Provinciæ debent habere duo ſaltem Studia, tam apud Obſervantes, quam Diſcalceatos,

Digitized by Google

tos, Theologiæ Moralis, & Canonum. p. 80. A.
Univerſalis Eccleſiæ &c. Benedictina Conſtitutio in omnibus Capitulis, & Congregat. eſt legenda. p. 39. A. Moderatur pro Ultramont. Familia. pag. 93. A. Iterum moderatur pro univerſo Ordine, & ad terminos juris communis redigitur. p. 133. B.
Vocales Capit. gener. Mediolanen. diſpenſantur a tempore vacationis, ut ad alios Ordinis gradus promoveri poſſint. p. 121. A.
Vocales Excalceati Capit. gener. Rom. obtinent a Pontifice confirmationem privilegiorum, quæ eis deberentur, licet non habeant requiſita &c. pag. 16. B. Eamdem obtinent gratiam Vocales Capit. gener. Mediolanenſis. p. 122. A.
Vocales omnes Indiarum habent jus ſuffragandi etiam pro Patre dignori. p. 232. B. & p. 437. A. Excipiuntur Diſcalceati, apud quos non eſt Pater dignior. p. 233. B.
Vocalibus nonnullis conceditur Suffragium, licet ultra triennium, & ſemeſtre in officiis continuaſſent. p. 7. A. Eorum ſubrogationes, qui ad Comitia non accedunt, in perpetuum prohibentur. p. 8. B. Illis Indiarum conceduntur privilegia, licet eis deſint conditiones. 236. B. Ultramontanis, qui ſuffragati ſunt in Comitiis Rom. ann. 1750. conceduntur privilegia Vocalium Indiarum Capit. Valliſoletan. ann. 1740. p. 437. A. Imo conceduntur a Pontifice illa, quæ olim in Capit. ann. 1723. conceſſit S. M. Innocentius XIII. p. 440. B.
Votum de non ambienda, aut acceptanda extra Ordinem dignitate, durante Præfectura Ordinis, primus, & ſponte emiſit Joſephus Ximenez Samaniego. p. XVI. A.
Urbanus VIII. præcipit Laicos Reformatos cedere debere Clericis præcedentiam. p. 96. A. Injungit Oblatis Tert. Ord. in Gallia quartum votum. p. 106. B. Prohibet Eremitis deferre Habitum, vel Caputium noſtri Ord. p. 115. A. Statuit, ne Studentes Prov. S. Antonii Diſcalceator. in Luſitania egredi ab ea poſſint, etiam Studiorum cauſſa, ſine expreſſa Provincialis licentia. p. 224. A. In ſua Conſtitutione *In Plenitudine* confirmavit Pii V. Conſtitutionem *Etſi Mendicantium*, quam Gregorius XIII. ad terminos juris communis redegerat. p. 139. B.
Urbinas - V. *Petrus de*.
Urſinus - V. *Joannes Cajetanus*, *Matthæus Rubeus*, *& Jacobus Jordanus*.
Weiſſeo - V. *Matthias*.

Z

Zaccagnus - V. *Alexander*.
Zacharias de Pontchateau eligitur Defin. Gener. p. 227. B.
Zamorra - V. *Franciſcus*.
Zannettus - V. *Joannes Urſinenſis*.
Zarznſa - V. *Marcus*.
Zegerus Duſclare Vicar. Gener. Familiæ Obſervant. - V. *ejus Elog.* p. XIX. B.
Zendra - V. *Vincentius*.
Zenus - V. *Franciſcus*.

LAUS DEO.

385774

11.λ.51
Z

CXXI

11. 1. 251

Digitized by Google

00565928
Digitized by Google

Digitized by Google